

Koilo Suuri Ilosanomma 33/38 UT ja Biblia 1776 UT

RINNAKKAIN UUDET TESTAMENTIT

Toivo Koilo Suuri Ilosanoma
38 Uusi Testamentti
Biblia 1776 Uusi Testamentti

33/38 käännöksessä ovat kursivoituna puuttuvat tai vajaan jakeet, jotka ovat tarkistettu seuraavista käännöksistä:

Biblia 1776, joka on mukana rinnakkaiskäännöksenä
Coco Pyhä Raamattu 1642
Uusi Testamentti 1548

Ulkomaisista käännöksistä:

King James version
Luther 1912
ja Russian Synodal Translation 1876

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

UUSI TESTAMENTTI / TOIVO KOILO

-38 UUSI TESTAMENTTI

BIBLIA 1776 UUSI TESTAMENTTI

ILOSANOMA MATTEUKSEN MUKAAN

Matteuksen evankeliumi

1 Luku JEESUKSEN KRISTUKSEN ESIVANHEMMAT

1 Luku

1 Jeesuksen Kristuksen — Daavidin pojan, Aabrahamin pojan sukuluettelolo.

1 Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan, Aabrahamin pojan, syntykirja.

1. Jesuksen Kristuksen syntymäkirja, Davidin pojan, Abrahamin pojan.

2 Aabraham sai lisakin, lisak sai Jaakobin. Jaakob sai Juudan ja tämän veljet,

2 Aabrahamille syntyi lisak, lisakille syntyi Jaakob, Jaakobille syntyi Juuda ja tämän veljet;

2. Abraham siitti Isaakin. Mutta Isaak siitti Jakobin. Jakob siitti Juudan, ja hänen veljensä,

3 Juuda sai Faareen ja Seran Taamarista. Faares sai Esromin, Esrom sai Aramin.

3 Juudalle syntyi Faares ja Sera Taamarista, Faareelle syntyi Esrom, Esromille syntyi Aram;

3. Juuda siitti Phareksen ja Saramin Tamarista. Phares siitti Hetsronin. Hetsron siitti Aramin.

4 Aram sai Aminadabin, Aminadab sai Nahassonin, Nahasson sai Salmonin.

4 Aramille syntyi Aminadab, Aminadabile syntyi Nahasson, Nahassonille syntyi Salmon;

4. Aram siitti Aminadabin. Aminadab siitti Nahassonin. Nahasson siitti Salmonin.

5 Salmon sai Booan Raahabista, Boos sai Oobedin Ruutista, Oobed sai lisain,

5 Salmonille syntyi Boos Raahabista, Booaalle syntyi Oobed Ruutista, Oobedille syntyi lisai;

5. Salmon siitti Booksen Rahabista. Boas siitti Oobedin Ruutista. Obed siitti Jessen.

6 lisai sai Daavidin, kuninkaan. (Kuningas) Daavid sai Salomon Uurian vaimosta,

6 lisaille syntyi Daavid, kuningas. Daavidille syntyi Salomo Uurian vaimosta;

6. Jesse siitti kuningas Davidin. Kuningas David siitti Salomonin Uurian emännästä.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

7 Salomo sai Rehabeamin, Rehabeam sai Abian, Abia sai Aasan,

8 Aasa sai Joosafatin, Joosafat sai Jooramin, Jooram sai Ussian,

9 Ussia sai Jootamin, Jootam sai Aahaan, Aahaa sai Hiskian,

10 Hiskia sai Manassen, Manasse sai Aamonin, Aamon sai Joosian.

11 Joosia sai Jekonjan ja hänen veljensä Babyloniin siirtämisen aikoina.

12 Babyloniin siirtämisen jälkeen Jekonja sai Sealtielin, Sealtiel sai Serubbaabelin,

13 Serubbaabel sai Abiudin, Abiud sai Eljakimin, Eljakim sai Asorin,

14 Asor sai Saadokin, Saadok sai Akimin, Akim sai Eliudin,

15 Eliud sai Eleasarin, Eleasar sai Mattanin, Mattan sai Jaakobin,

7 Salomolle syntyi Rehabeam, Rehabeamille syntyi Abia, Abialle syntyi Aasa;

8 Aasalle syntyi Joosafat, Joosafatille syntyi Jooram, Jooramille syntyi Ussia;

9 Ussialle syntyi Jootam, Jootamille syntyi Aahas, Aahaalle syntyi Hiskia;

10 Hiskialle syntyi Manasse, Manasselle syntyi Aamon, Aamonille syntyi Joosia;

11 Joosialle syntyi Jekonja ja tämän veljet Babyloniin siirtämisen aikoina.

12 Babyloniin siirtämisen jälkeen Jekonjalle syntyi Sealtiel, Sealtielille syntyi Serubbaabel;

13 Serubbaabelille syntyi Abiud, Abiudille syntyi Eljakim, Eljakimille syntyi Asor;

14 Asorille syntyi Saadok, Saadokille syntyi Akim, Akimille syntyi Eliud;

15 Eliudille syntyi Eleasar, Eleasarille syntyi Mattan, Mattanille syntyi Jaakob;

7. Salomon siitti Rehabeamin. Rehabeam siitti Abian. Abia siitti Assan.

8. Assa siitti Josaphatin. Josaphat siitti Joramin. Joram siitti Ussian.

9. Ussia siitti Jotamin. Jotam siitti Akaksen. Akas siitti Etsekian.

10. Etsekia siitti Manassen. Manasse siitti Aamonin. Aamon siitti Josian.

11. Josia siitti (Jojakimin. Jojakim siitti) Jekonian ja hänen veljensä, Babelin vankiudessa.

12. Mutta Babelin vankiuden jälkeen siitti Jekonia Sealtielin. Sealtiel siitti Zorobabelin.

13. Zorobabel siitti Abiudin. Abiud siitti Eliakimin. Eliakim siitti Asorin.

14. Asor siitti Sadokin. Sadok siitti Akimin. Akim siitti Eliudin.

15. Eliud siitti Eleatsarin. Eleatsar siitti Matanin. Matan siitti Jakobin.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

16 Jaakob sai Joosefin, sen Marian miehen, josta syntyi Jeesus, jota kutsutaan Kristukseksi.

17 Näin kaikki sukupolvet Aabrahamista Daavidiin ovat neljätoista polvea ja Daavidista Babyloniin siirtämiseen neljätoista polvea ja Babyloniin siirtämisestä Kristukseen neljätoista polvea.

JEESUKSEN KRISTUKSEN SYNTYMÄ

18 Jeesuksen Kristuksen syntymä oli näin: Hänen äitinsä Marian ollessa kihlattuna Joosefille, havaittiin hänen ennen heidän yhteenmenoan olevan raskaana Pyhästä Hengestä.

19 Mutta kun Joosef, hänen miehensä, oli hurskas eikä halunnut saattaa häntä häpeään, hän aikoi salaisesti hylätä hänet,

20 Mutta hänen tätä ajatellessaan,

16 Jaakobille syntyi Joosef, Marian mies, hänen, josta syntyi Jeesus, jota kutsutaan Kristukseksi.

17 Näin on sukupolvia Aabrahamista Daavidiin kaikkiaan neljätoista polvea, ja Daavidista Babyloniin siirtämiseen neljätoista polvea, ja Babyloniin siirtämisestä Kristukseen asti neljätoista polvea.

18 Jeesuksen Kristuksen syntyminen oli näin. Kun hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille, huomattiin hänen ennen heidän yhteenmenoan olevan raskaana Pyhästä Hengestä.

19 Mutta kun Joosef, hänen miehensä, oli hurskas, ja koska hän ei tahtonut saattaa häntä häpeään, aikoi hän salaisesti hyljätä hänet.

20 Mutta kun hän tätä ajatteli, niin

16. Jakob siitti Josephin, Marian miehen, josta (Mariasta) on syntynyt Jesus, joka kutsutaan Kristus.

17. Niin ovat kaikki polvet Abrahamista Davidiin asti neljätoistakymmentä polvea; Davidista Babelin vankiuteen myös neljätoistakymmentä polvea, ja Babelin vankiudesta Kristukseen asti neljätoistakymmentä polvea.

18. Jesuksen Kristuksen syntyminen oli näin: koska Maria hänen äitinsä oli Josephiin kihlattu, ennen kuin he yhteen tulivat, löyettiin hän raskaaksi Pyhästä Hengestä.

19. Mutta että Joseph hänen miehensä oli hurskas ja ei tahtonut häntä huutoon saattaa, ajatteli hän salaisesti hyljätä hänen.

20. Kuin hän näitä ajatteli, katso,

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

katso, Herran enkeli ilmestyi hänelle unessa sanoen: ”Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa luoksesi Mari-aa, vaimoasi, sillä se mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä.

21 Hän on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava Hänelle nimi Jeesus, sillä Hän on vapahtava kansansa heidän synneistään.”

22 Mutta tämä kaikki on tapahtunut, jotta toteutuisi, mitä Herra on puhunut profeetan välityksellä, joka sanoo:

23 ”Katso neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja Hänelle annetaan nimi Immanuel”, mikä käännettynä on ”Jumala kanssamme”.

24 Herättyään unesta Joosef teki niin kuin Herran enkeli oli häntä käskenyt ja otti luokseen vaimonsa,

25 eikä yhtynyt häneen ennen kuin hän oli synnyttänyt pojan (esikoisen-

katso, hänelle ilmestyi unessa Herran enkeli, joka sanoi: ”Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa tykösi Mariaa, vaimoasi; sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä.

21 Ja hän on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä.”

22 Tämä kaikki on tapahtunut, että kävisi toteen, minkä Herra on puhunut profeetan kautta, joka sanoo:

23 Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja tälle on annettava nimi Immanuel, mikä käännettynä on: Jumala meidän kanssamme.

24 Herättyään unesta Joosef teki, niinkuin Herran enkeli oli käskenyt hänen tehdä, ja otti vaimonsa tykönsä

25 eikä yhtynyt häneen, ennenkuin hän oli synnyttänyt pojan. Ja

niin Herran enkeli ilmestyi hänelle unessa ja sanoi: Joseph, Davidin poika! älä pelkää ottaakses Mari-aa puolisoas tykös; sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä.

21. Ja hänen pitää synnyttämän Pojan, jonka nimen sinun pitää kutsuman Jesus; sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä.

22. Mutta tämä on kaikki tapahtunut, että täytettäisiin, mitä Herralta on sanottu prophetan kautta, joka sanoo:

23. Katso, neitseen pitää raskaaksi tuleman ja synnyttämän Pojan, ja hänen nimensä pitää kutsuttaman Emmanuel; se on niin paljon sanottu: Jumala meidän kanssamme.

24. Kuin Joseph unesta heräsi, niin hän teki kuin Herran enkeli hänen käski, ja otti puolisonsa tykönsä,

25. Ja ei tuntenut häntä, siihenasti kuin hän poikansa esikoisensa

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

sa). Ja hän antoi Hänelle nimen Jeesus.

hän antoi hänelle nimen Jeesus.

synnytti, ja kutsui hänen nimensä Jesus.

2 Luku ITÄMAAN VIISAAT

2 Luku

1 Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Betlehemissä kuningas Herodeksen aikana, Katso, tietäjiä tuli itämailta Jerusalemiin,

1 Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Betlehemissä kuningas Herodeksen aikana, niin katso, tietäjiä tuli itäisiltä mailta Jerusalemiin,

1. Koska siis Jesus syntynyt oli Betlehemissä Juudan maalla, kuningas Herodeksen aikaan, katso, tietäjät tulivat idästä Jerusalemiin ja sanoivat:

2 ja he sanoivat: "Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä näimme Hänen tähtensä itämailla, ja tulimme osoittamaan Hänelle kunnioitusta"

2 ja he sanoivat: "Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähtensä itäisillä mailla ja olemme tulleet häntä kumartamaan."

2. Kussa on se syntynyt Juudalaisten kuningas? sillä me näimme hänen tähtensä idässä, ja tulimme häntä kumartaen rukoilemaan.

3 Sen kuullessaan kuningas Herodes hämmästyi ja koko Jerusalem hänen kanssaan.

3 Kun kuningas Herodes sen kuuli, hämmästyi hän ja koko Jerusalem hänen kanssaan.

3. Kuin kuningas Herodes sen kuuli, hämmästyi hän ja kaikki Jerusalem hänen kanssansa,

4 Ja kutsuttuaan koolle kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet hän kyseli heiltä, missä Kristus oli syntyvä.

4 Ja hän kokosi kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja kyseli heiltä, missä Kristus oli syntyvä.

4. Ja kokosi kaikki ylimmät papit ja kirjanoppineet kansan seassa, ja kyseli heiltä, kussa Kristuksen syntymän piti.

5 He sanoivat hänelle: "Juudean Betlehemissä, sillä näin on kirjoitettu profeetan välityksellä:

5 He sanoivat hänelle: "Juudean Betlehemissä; sillä näin on kirjoitettu profeetan kautta:

5. Ja he sanoivat hänelle: Betlehemissä Juudan maalla; sillä niin on prophetan kautta kirjoitettu:

6 Sinä Betlehem, Juudan maa, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruh-

6 'Ja sinä Betlehem, sinä Juudan seutu, et suinkaan ole vähäisin

6. Ja sinä Betlehem Juudan maassa, et sinä ole suinkaan vä-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

tinasten joukossa, sillä sinusta lähtee hallitsija, joka kaitsee kansaani Israelia.”

7 Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät luokseen ja tutkiskeli heiltä tarkoin tähden ilmestymisaikaa.

8 Ja hän lähetti heidät Beetlehemiin sanoen: ”Menkää ja kyselkää tarkasti pienokaista, ja kun Hänet löydätte ilmoittakaa minulle, jotta minäkin tulisin osoittamaan Hänelle kunnioitusta.”

9 Kuunneltuaan kuningasta he lähtivät matkaan. Ja katso, tähti, jonka he olivat nähneet itämailla, kulki heidän edellään, kunnes pysähtyi tultuaan sen paikan päälle, jossa pienokainen oli.

10 Nähdessään tähden he ilahtuivat sängen suuresti.

11 Niin he menivät huoneeseen ja löysivät pienokaisen ja Marian, hänen äitinsä. Maahan heittäytyen he osoittivat Hänelle kunnioitusta, avasivat

Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta on lähtevä hallitsija, joka kaitsee minun kansaani Israelia'.”

7 Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät tykönsä ja tutkiskeli heiltä tarkoin, mihin aikaan tähti oli ilmestynyt.

8 Ja hän lähetti heidät Beetlehemiin sanoen: ”Menkää ja tiedustelkaa tarkasti lasta; ja kun sen löydätte, niin ilmoittakaa minulle, että minäkin tulisin häntä kumartamaan”.

9 Kuultuaan kuninkaan sanat he lähtivät matkalle; ja katso, tähti, jonka he olivat itäisillä mailla nähneet, kulki heidän edellään, kunnes se tuli sen paikan päälle, jossa lapsi oli, ja pysähtyi siihen.

10 Nähdessään tähden he ihastuivat ylen suuresti.

11 Niin he menivät huoneeseen ja näkivät lapsen ynnä Marian, hänen äitinsä. Ja he lankesivat maahan ja kumarsivat häntä, ava-

hin Juudan pääruhtinasten seassa; sillä sinusta on tuleva se Ruhtinas, jonka minun kansaani Israelia pitää hallitseman.

7. Silloin kutsui Herodes tietäjät salaa, ja tutkisteli visusti heiltä, millä ajalla tähti ilmestyi,

8. Ja lähetti heidät Betlehemiin, ja sanoi: menkää ja kysykää visusti lapsesta, ja kuin te löydätte, niin ilmoittakaa minulle, että minäkin tulisin ja kumartaisin häntä.

9. Kuin he olivat kuninkaan kuulleet, menivät he matkaansa, ja katso, tähti, jonka he olivat nähneet idässä, kävi heidän edellensä, niinkauvan kuin hän edellä käyden seisahti sen paikan päälle, jossa lapsi oli.

10. Kuin he tähden näkivät, ihastuivat he sängen suurella ilolla,

11. Ja menivät huoneeseen, löysivät lapsen äitinsä Marian kanssa, maahan lankesivat ja rukoilivat häntä, ja avasivat tavaransa, ja

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

aarteensa ja antoivat Hänelle lahjoja, kultaa ja suitsuketta ja mirhaa.

12 Saatuaan Jumalalta unessa käskyn olla palaamatta Herodeksen luo, he menivät toista tietä omaan maahansa.

PAKO EGYPTIIN

13 Heidän mentyään, katso, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille ja sanoi: "Nouse, ota mukaasi pienokainen ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin. Ole siellä siihen asti, kun sinulle sanon, sillä Herodes aikoo etsiä pienokaista surmatakseen Hänet."

14 Niin hän nousi, otti yöllä mukanaan pienokaisen ja Hänen äitinsä ja lähti Egyptiin.

15 Siellä hän oli Herodeksen kuolemaan asti, jotta toteutuisi, mitä Herra oli puhunut profeetan välityksellä, joka sanoo: "Egyptistä minä kutsuin poikani."

sivat aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa ja suitsuketta ja mirhaa.

12 Ja Jumala kielsi heitä unessa Herodeksen tykö palaamasta, ja he menivät toista tietä takaisin omaan maahansa.

13 Mutta kun he olivat menneet, niin katso, Herran enkeli ilmestyi Joosefille unessa ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin, ja ole siellä siihen asti, kuin minä sinulle sanon; sillä Herodes on etsivä lasta surmatakseen hänet".

14 Niin hän nousi, otti yöllä lapsen ja hänen äitinsä ja lähti Egyptiin.

15 Ja hän oli siellä Herodeksen kuolemaan asti; että kävisi toteen, minkä Herra on puhunut profeetan kautta, joka sanoo: "Egyptistä minä kutsuin poikani".

lahjoittivat hänelle kultaa ja pyhää savua ja mirhamia.

12. Ja Jumala kielsi heitä unessa Herodeksen tykö palajamasta; ja he menivät toista tietä omalle maallensa.

13. Mutta kuin he olivat menneet pois, katso, niin Herran enkeli ilmestyi Josephille unessa, sanoen: nouse ja ota lapsi äitinensä tykö, ja pakene Egyptiin, ja ole siellä siihen asti kuin minä sinulle sanon; sillä Herodes on etsivä lasta, hukuttaaksensa häntä.

14. Niin hän nousi ja otti lapsen äitinensä yöllä tykönsä, ja pakeni Egyptiin,

15. Ja oli siellä Herodeksen kuolemaan asti: että täytettäisiin mitä sanottu oli Herralta prophetan kautta, joka sanoo: Egyptistä kutsuin minä poikani.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

BEETLEHEMIN LASTEN SURMA

16 Silloin Herodes — nähtyään, että tietäjät olivat hänet pettäneet — vihastui suuresti ja lähetti tappamaan kaikki Beetlehemin ja sen ympäristön kaksivuotiaat ja nuoremmat poikalapset sen ajan mukaan, jonka hän oli tietäjiltä tarkoin tiedustellut.

17 Silloin toteutui, mitä profeetta Jeremia oli puhunut sanoen:

18 ”Ääni kuuluu Raamassa, (valitus) itku ja iso parku. Raakel itkee lapsiansaan, eikä halua tulla lohdutetuksi, koska heitä ei ole.”

16 Silloin Herodes, nähtyään, että tietäjät olivat hänet pettäneet, vihastui kovin ja lähetti tappamaan kaikki poikalapset Beetlehemistä ja koko sen ympäristöstä, kaksivuotiaat ja nuoremmat, sen mukaan kuin hän oli aikaa tietäjiltä tarkoin tiedustellut.

17 Silloin kävi toteen, mikä on puhuttu profeetta Jeremiaan kautta, joka sanoo:

18 Ääni kuuluu Raamasta, itku ja iso parku; Raakel itkee lapsiansaan eikä lohdutuksesta huoli, kun heitä ei enää ole.

16. Kuin Herodes näki itsensä tietäjiltä vietellyksi, vihastui hän sangen kovin, ja lähetti tappamaan kaikki poikalapset Betlehemissä ja kaikissa sen ääriässä, jotka kaksivuotiset olivat taikka nuoremmat, sen ajan jälkeen, jonka hän oli tarkasti tietäjiltä tutkinut.

17. Silloin se täytettiin, mitä Jeremialta prophetalta sanottu oli, joka sanoo:

18. Ramassa on ääni kuulunut, suuri valitus, itku ja iso parku: Raakel itkee lapsiansaan, ja ei tahtonut itsiänsä antaa lohdutettaa, ettei he ole.

MUUTTO NASARETIIN

19 Mutta Herodeksen kuoltua, katso, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille Egyptissä

20 ja sanoi: ”Nouse, ota mukaasi pienokainen ja hänen äitinsä ja mene

19 Mutta kun Herodes oli kuollut, niin katso, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille Egyptissä

20 ja sanoi: ”Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja mene Israelin

19. Mutta kuin Herodes oli kuollut, katso, niin Herran enkeli ilmestyi Josephille unessa Egyptissä ja sanoi:

20. Nouse ja ota lapsi äitinsä, ja mene Israelin maalle; sillä ne ovat

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

Israelin maahan, sillä ne ovat kuolleet, jotka tavoittelivat pienokaisen henkeä.”

21 Niin hän nousi, otti mukaansa pienokaisen ja Hänen äitinsä ja meni Israelin maahan.

22 Mutta kuultuaan, että Arkelaus hallitsee Juudeaa isänsä Herodeksen sijasta, hän pelkäsi mennä sinne. Ja saatuaan Jumalalta unessa käskyn, hän vetäytyi Galilean tienoille.

23 Sinne tultuaan hän asettui Nasaret-nimiseen kaupunkiin, jotta toteutuisi, mitä on puhuttu profeettain välityksellä: ”Häntä kutsutaan Nasaretilaiseksi.”

3 Luku JOHANNES KASTAJA ESIINTYY

1 Niinä päivinä Johannes Kastaja tuli ja saarnasi Juudean autiomaassa

2 ja sanoi: ”Muuttakaa mielenne, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle.”

maahan, sillä ne ovat kuolleet, jotka väijyivät lapsen henkeä”.

21 Niin hän nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä ja meni Israelin maahan.

22 Mutta kun hän kuuli, että Arkelaus hallitsi Juudeaa isänsä Herodeksen jälkeen, niin hän pelkäsi mennä sinne. Ja hän sai unessa Jumalalta käskyn ja lähti Galilean alueelle.

23 Ja sinne tultuaan hän asettui asumaan kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret; että kävisi toteen, mikä profeettain kautta on puhuttu: ”Hän on kutsuttava Nasaretilaiseksi”.

3 Luku

1 Niinä päivinä tuli Johannes Kastaja ja saarnasi Juudean erämaassa

2 ja sanoi: ”Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lä-

kuolleet, jotka lapsen henkeä väijyivät.

21. Niin hän nousi ja otti lapsen äitinsä, ja meni Israelin maalle.

22. Mutta kuin hän kuuli, että Arkelaus oli kuningas Juudeassa, isänsä Herodeksen siassa, pelkäsi hän sinne mennä. Ja hän sai Jumalalta käskyn unessa, ja poikkesi Galilean ääriin,

23. Ja tuli ja asui kaupungissa, joka kutsutaan Natsaret, että täytettäisiin mitä prophetain kautta sanottu oli: hän pitää Natsarelaiseksi kutsuttaman.

1. Niinä päivinä tuli Johannes Kastaja, ja saarnasi Juudean korvessa,

2. Ja sanoi: tehkää parannus; sillä taivaan valtakunta on lähesty-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

3 Sillä hän on se, josta profeetta Jesaja puhui sanoen: "Huutavan ääni kuuluu autiomaassa: Valmistakaa Herran tie, tehkää Hänen polkunsa suoriksi."

4 Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäisillään nahkavyö, ja hänen ruokanaan oli heinäsiirkat ja metsähunaja.

5 Silloin vaelsi hänen luokseen Jerusalemi ja koko Juudea ja kaikki Jordanin ympäristö,

6 ja hän kastoi heidät Jordanissa heidän tunnustaessaan syntinsä.

7 Mutta nähdessään paljon fariseuksia ja saddukeuksia tulevan "hänen kasteelleen" hän sanoi heille: "Kyykäärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaista vihaa?"

8 Tehkää siis mielenmuutoksen mukaisia hedelmiä,

9 älkääkään luulko saattavanne sanoa mielessänne: "Meillä on isänä Abra-

helle".

3 Sillä hän on se, josta profeetta Esaias puhuu sanoen: "Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi'."

4 Ja Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäisillään nahkavyö; ja hänen ruokanaan oli heinäsiirkat ja metsähunaja.

5 Silloin vaelsi hänen tykönsä Jerusalemi ja koko Juudea ja kaikki Jordanin ympäristö,

6 ja hän kastoi heidät Jordanin virrassa, kun he tunnustivat syntinsä.

7 Mutta nähdessään paljon fariseuksia ja saddukeuksia tulevan kasteelle hän sanoi heille: "Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaista vihaa?"

8 Tehkää sentähden parannuksen soveliaita hedelmiä,

9 Älkääkään luulko saattavanne sanoa mielessänne: 'Onhan meillä

nyt.

3. Sillä tämä on se, josta sanottu on Jesaialta prophetalta, joka sanoo: huutavan ääni on korvessa, valmistakaat Herran tietä, tehkää hänen polkunsa oikiaksi.

4. Mutta Johanneksella oli vaate kamelin karvoista ja hihnainen vyö hänen vyöllänsä, ja hänen ruokansa oli heinäsiirkat ja metsähunaja.

5. Silloin meni hänen tykönsä Jerusalemi, ja koko Juudea, ja kaikki maakunta Jordanin ympäriltä.

6. Ja he kastettiin häneltä Jordanissa, ja tunnustivat heidän syntinsä.

7. Mutta kuin hän montaa farisealaisista ja Saddukealaisista näki tulevan kasteensa tykö, sanoi hän heille: te kyykärmetten sikiät, kuka teitä neuvoi pakenemaan tulevaista vihaa?

8. Tehkää siis parannuksen soveliaita hedelmiä.

9. Ja älkää ajatelko itsellenne sanoa: Abraham on meidän isäm-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

ham, sillä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille.

10 Jo on kirves pantu puitten juurelle. Jokainen puu, joka ei siis tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.

11 Minä kastan teidät vedessä mielenmuutoksen perusteella. Mutta se, joka tulee minun jälkeeni, on minua voimallisempi, jonka kenkiäkään en ole arvoinen kantamaan. Hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä ja tullessa.

12 Hänellä on viskimensä kädessään, ja Hän puhdistaa tarkoin puimatanterensa. Vehnänsä Hän kokoaa aittaan, mutta ruumenet Hän polttaa sammumattomassa tulessa."

JEESUS KASTETAAN

13 Silloin Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen luo hänen kastettavakseen.

14 Mutta Johannes esteli Häntä sa-

isänä Aabraham'; sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille.

10 Jo on kirves pantu puitten juurelle; jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, siis hakataan pois ja heitetään tuleen.

11 Minä kastan teidät vedellä parannukseen, mutta se, joka minun jäljessäni tulee, on minua väkevämpi, jonka kenkiäkään minä en ole kelvoinen kantamaan; hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.

12 Hänellä on viskimensä kädessään, ja hän puhdistaa puimatanterensa ja kokoaa nisunsa aittaan, mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulessa."

13 Silloin Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen tykö hänen kastettavakseen.

14 Mutta tämä esteli häntä sano-

me. Millä minä sanon teille: Jumala voi näistä kivistä Abrahamille lapset herättää.

10. Mutta jo myös on kirves pantu puiden juurelle: sentähden jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja tuleen heitetään.

11. Minä tosin kastan teitä vedellä parannukseen; mutta se, joka minun jälkeeni tulee, on väkevämpi minua, jonka kenkiä en minä ole kelvoinen kantamaan, hän kastaa teitä Pyhällä Hengellä ja tulella.

12. Jonka viskin on hänen kädessään, ja hän perkaa riihensä ja kokoo nisunsa aittaansa, mutta ruumenet polttaa hän sammumattomalla tulella.

13. Silloin tuli Jesus Galileasta Jordaniin Johanneksen tykö, kastettaa häneltä;

14. Mutta Johannes kielsi häneltä,

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

noen: "Minun tarvitsee saada sinulta kaste, ja sinä tulet minun luokseni."

15 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Salli nyt, sillä näin meidän sopii täyttää kaikki vanhurskaus." Silloin hän salli näin Hänelle.

16 Tultuaan kastetuksi Jeesus nousi heti vedestä, ja katso, taivaat aukenivat (Hänelle), ja Johannes näki Jumalan Hengen tulevan alas niin kuin kyyhkysen ja laskeutuvan Hänen päälleen.

17 Ja katso, taivaista kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon olen mielistynyt."

4 Luku JEESUSTA KIUSATAAN.

1 Sitten Henki vei Jeesuksen ylös autiomaahan pahalaisen kiusattavaksi.

2 Paastottuaan neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, Hänen tuli lopulta nälkä.

en: "Minun tarvitsee saada sinulta kaste, ja sinä tulet minun tyköni!"

15 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Salli nyt; sillä näin meidän sopii täyttää kaikki vanhurskaus". Silloin hän salli sen hänelle.

16 Kun Jeesus oli kastettu, nousi hän kohta vedestä, ja katso, taivaat aukenivat, ja hän näki Jumalan Hengen tulevan alas niinkuin kyyhkysen ja laskeutuvan hänen päällensä.

17 Ja katso, taivaista kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt".

4 Luku

1 Sitten Henki vei Jeesuksen ylös erämaahan perkeleen kiusattavaksi.

2 Ja kun Jeesus oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, tuli hänen lopulta nälkä.

sanoen: minä tarvitsen sinulta kastetta, ja sinä tulet minun tyköni?

15. Niin vastasi Jesus ja sanoi hänelle: salli nyt; sillä näin meidän sopii kaikkea vanhurskautta täyttää. Ja hän salli hänen.

16. Kun Jesus kastettu oli, astui hän kohta ylös vedestä: ja katso, taivaat aukenivat hänelle, ja hän näki Jumalan Hengen tulevan alas, niinkuin kyyhkyisen, ja tulevan hänen päällensä,

17. Ja katso, ääni taivaasta sanoi: tämä on se minun rakas Poikani, johonka minä mielistyin.

1. Silloin vietiin Jesus hengeltä korpeen kiusattaa perkeleeltä.

2. Ja kuin hän oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, sitte hän isosi.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

3 Niin kiusaaja tuli Hänen luokseen ja sanoi [Hänelle]: "Jos sinä olet Jumalan Poika, käske näitten kivien muuttua leiviksi."

4 Mutta Hän vastasi ja sanoi: "On kirjoitettu: Ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta."

5 Silloin paholainen otti Hänet kanssaan pyhään kaupunkiin ja asetti Hänet pyhäkön harjalle

6 ja sanoi Hänelle: "Jos olet Jumalan Poika, heittäydy alas, sillä on kirjoitettu: Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, ja: "He kantavat sinua käsillään, jottet jalkaasi kiveen loukkaisi."

7 Jeesus sanoi hänelle: "On myös kirjoitettu: "Älä kiusaa Herraa, Jumalaasi."

8 Vielä paholainen otti Hänet kanssaan hyvin korkealle vuorelle ja näytti Hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston

9 ja sanoi Hänelle: "Tämän kaiken

3 Silloin kiusaaja tuli hänen luoksansa ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi".

4 Mutta hän vastasi ja sanoi: "Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee'."

5 Silloin perkele otti hänet kanssansa pyhään kaupunkiin ja asetti hänet pyhäkön harjalle

6 ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas; sillä kirjoitettu on: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta', ja: 'He kantavat sinua käsillänsä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi'."

7 Jeesus sanoi hänelle: "Taas on kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi'."

8 Taas perkele otti hänet kanssansa sangen korkealle vuorelle ja näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston

9 ja sanoi hänelle: "Tämän kaiken

3. Ja kiusaaja tuli hänen tykönsä ja sanoi: jos sinä olet Jumalan Poika, niin sano, että nämät kivet leiviksi tulevat.

4. Mutta hän vastasi ja sanoi: kirjoitettu on: ei ihminen elä ainoasti leivästä, mutta jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.

5. Silloin otti perkele hänen kanssansa pyhään kaupunkiin, ja asetti hänen templin harjalle,

6. Ja sanoi hänelle: jos sinä olet Jumalan Poika, niin laske sinus alaspäin; sillä kirjoitettu on: hän antaa käskyn enkeleillensä sinusta, ja he käsissä kantavat sinun, ettet joskus jalkaas kiveen loukkaa.

7. Niin Jesus sanoi hänelle: taas on kirjoitettu: ei sinun pidä kiusaaman Herraa sinun Jumalaas.

8. Taas vei hänen perkele sangen korkialle vuorelle, ja osoitti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden kunnian,

9. Ja sanoi hänelle: nämät kaikki

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

annan sinulle, jos maahan heittäytyen kunnioitat minua.”

10 Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Mene taakseni, saatana, sillä on kirjoitettu: ”Kunnioita Herraa Jumalaasi ja palvele ainoastaan Häntä”.

11 Silloin paholainen jätti Hänet, ja katso, enkeleitä tuli Hänen luokseen ja palveli Häntä.

JEESUS ASETTUU KAPERNAUMIIN

12 Mutta kuultuaan, että Johannes oli pantu vankilaan, Jeesus vetäytyi Galileaan.

13 Hän jätti Nasaretin ja meni asumaan Kapernaumiin, joka on meren rannalla, Sebulonin ja Naftalin alueella,

14 jotta toteutuisi, mitä on puhuttu profeetta Jesajan välityksellä, joka sanoo:

15 ”Sebulonin ja Naftalin maa, meren tie, Jordanin tuolla puolen, pakanain

minä annan sinulle, jos lankeat maahan ja kumarrat minua”.

10 Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Mene pois, saatana; sillä kirjoitettu on: 'Herraa, sinun Jumalaasi, pitää sinun kumartaman ja häntä ainoata palveleman'.”

11 Silloin perkele jätti hänet; ja katso, enkeleitä tuli hänen tykönsä, ja he tekivät hänelle palvelusta.

12 Mutta kun Jeesus kuuli, että Johannes oli pantu vankeuteen, poistui hän Galileaan.

13 Ja hän jätti Nasaretin ja meni asumaan Kapernaumiin, joka on meren rannalla, Sebulonin ja Naftalin alueella;

14 että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetta Esaiaan kautta, joka sanoo:

15 Sebulonin maa ja Naftalin maa, meren tie, Jordanin tuon-

minä annan sinulle, jos sinä lankeat maahan ja rukoilet minua.

10. Niin sanoi Jesus hänelle: mene pois, saatana! Sillä kirjoitettu on: Herraa sinun Jumalaas pitää sinun kumartaman, ja häntä ainoaa palveleman.

11. Silloin jätti hänen perkele; ja katso, enkelit tulivat ja palvelivat häntä.

12. Mutta kuin Jesus kuuli, että Johannes oli vankiuteen annettu ylön, poikkesi hän Galileaan,

13. Ja jätti Natsaretin, tuli ja asui Kapernaumissa, joka on merikaupunki, Zebulonin ja Naphtalin ääriässä;

14. Että täytettäisiin se mikä sanottu oli Jesaias prophetan kautta, joka sanoo:

15. Zebulonin maa ja Naphtalin maa, läsnä meritietä, sillä puolella

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

Galilea –

16 kansa, joka istuu pimeässä, näkee suuren valon, ja niille, jotka istuvat kuoleman maassa ja varjossa, koittaa valo.”

17 Siitä lähtien Jeesus rupesi saarnaamaan ja sanomaan: ”Muuttakaa mielenne, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle.”

ENSIMMÄISET OPETUSLAPSET

18 Kulkiessaan Galilean järven rantaan Jeesus näki kaksi veljestä, Simonin, jota kutsutaan Pietariksi, ja Andreaan, hänen veljensä, heittämässä verkkoa järveen, sillä he olivat kalastajia.

19 Hän sanoi heille: ”Seuratkaa minua, niin teen teistä ihmisten kalastajia.”

20 Niin he jättivät heti verkot ja seurasivat Häntä.

21 Käytyään siitä eteenpäin Hän näki toiset kaksi veljestä, Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, hänen veljensä, veneessä isänsä Se-

puoleinen maa, pakanain Galilea-16 kansa, joka pimeydessä istui, näki suuren valkeuden, ja jotka istuivat kuoleman maassa ja varjossa, niille koitti valkeus.”

17 Siitä lähtien Jeesus rupesi saarnaamaan ja sanomaan: ”Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle”.

18 Ja kulkiessaan Galilean järven rantaan hän näki kaksi veljestä, Simonin, jota kutsutaan Pietariksi, ja Andreaan, hänen veljensä, heittämässä verkkoa järveen; sillä he olivat kalastajia.

19 Ja hän sanoi heille: ”Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia”.

20 Niin he jättivät kohta verkot ja seurasivat häntä.

21 Ja käydessään siitä eteenpäin hän näki toiset kaksi veljestä, Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, hänen veljensä,

Jordanin, pakanain Galilea, 16. Kansa, joka pimiässä istui, näki suuren valkeuden, ja niille, jotka kuoleman maassa ja varjossa istuivat, koitti valkeus.

17. Siitä ajasta rupesi Jesus saarnaamaan ja sanomaan: tehtäät parannus; sillä taivaan valtakunta lähestyi.

18. Mutta kuin Jesus käveli Galilean meren tykönä, näki hän kaksi veljestä, Simonin, joka kutsutaan Pietariksi, ja Andreaksen hänen veljensä, laskevan verkkoa mereen; (Sillä he olivat kalamiehet,)

19. Ja sanoi heille: seuratkaat minua, ja minä teen teidät ihmisten kalamiehiksi.

20. Niin he jättivät kohta verkot ja seurasivat häntä.

21. Ja kuin hän sieltä edemmä kävi, näki hän toiset kaksi veljestä, Jakobin Zebedeuksen pojan ja Johanneksen hänen veljensä,

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

bedeuksen kanssa laittamassa verkkojaan kuntoon, ja Hän kutsui heidät.

22 Heti he jättivät veneen ja isänsä ja seurasivat Häntä.

JEEBUS PARANTAA SAIRAITA

23 Jeesus kierteli koko Galileassa opettaen heidän synagogissaan ja saarnaten valtakunnan ilosanomaa, sekä parantaen kaikkia sairauksia ja kaikkea raihnautta kansan keskellä.

24 Hänen maineensa levisi koko Syyriaan, ja Hänen luokseen tuotiin kaikki sairaat, monenlaisten tautien ja vaivojen rasittamat (ja) riivatut sekä kuunvaihetautiset ja halvaantuneet, ja Hän paransi heidät.

25 Häntä seurasi suuret kansanjoukot Galileasta ja Dekapolista ja Jerusalemista ja Juudeasta ja Jordanin tuolta puolen.

venheessä isänsä Sebedeuksen kanssa laittamassa verkkojaan kuntoon; ja hän kutsui heidät.

22 Niin he jättivät kohta venheen ja isänsä ja seurasivat häntä.

23 Ja hän kierteli kautta koko Galilean ja opetti heidän synagoogissaan ja saarnasi valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta, mitä kansassa oli.

24 Ja maine hänestä levisi koko Syyriaan, ja hänen luoksensa tuotiin kaikki sairastavaiset, monenlaisten tautien ja vaivojen rasittamat, riivatut, kuunvaihetautiset ja halvatut; ja hän paransi heidät.

25 Ja häntä seurasi suuri kansanpaljous Galileasta ja Dekapolista ja Jerusalemista ja Juudeasta ja Jordanin tuolta puolen.

venheessä isänsä Zebedeuksen kanssa, parantavan verkkojansa; ja hän kutsui heitä.

22. Niin he kohta jättivät venheen ja isänsä, ja seurasivat häntä.

23. Ja Jesus vaelsi ympäri kaiken Galilean, ja opetti heidän synagogissansa, ja saarnasi valtakunnan evankeliumia, ja paransi kaikkinaiset taudit ja kaiken sairauden kansan seassa.

24. Ja sanoma kuului hänestä kaikkeen Syrian maahan. Ja he toivat hänen tykönsä kaikkinaisia sairaita, moninaisilla taudeilla ja kivuilla vaivatuita ja piruilta riivatuita, ja kuutaudillisia ja halvatuita; ja hän paransi ne.

25. Ja häntä seurasi paljo väkeä Galileasta ja kymmenestä kaupungista, ja Jerusalemista ja Juudeasta, ja maakunnista sillä puolella Jordania.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

5 Luku VUORISAARNA

1 Nähdessään kansanjoukot Hän nousi vuorelle, ja kun Hän oli istuutunut, tulivat Hänen opetuslapsensa Hänen luokseen.

2 Niin Hän avasi suunsa ja opetti heitä sanoen:

AUTUAITA OVAT . . .

3 ”Autuaita ovat hengessä köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta.

4 Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.

5 Autuaita ovat sävyisät, sillä he saavat periä maan.

6 Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä he tulevat ravituiksi.

7 Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden.

8 Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.

9 Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heitä kutsutaan Jumalan lapsiksi.

5 Luku

1 Kun hän näki kansanjoukot, nousi hän vuorelle; ja kun hän oli istuutunut, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä.

2 Niin hän avasi suunsa ja opetti heitä ja sanoi:

3 Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta.

4 Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.

5 Autuaita ovat hiljaiset, sillä he saavat maan periä.

6 Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan.

7 Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden.

8 Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.

9 Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kut-

1. Mutta kuin hän näki kansan, astui hän ylös vuorelle, ja kuin hän oli istunut, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä.

2. Niin hän avasi suunsa, opetti heitä ja sanoi:

3. Autuaat ovat hengellisesti vaivaiset; sillä heidän on taivaan valtakunta.

4. Autuaat ovat murheelliset; sillä he saavat lohdutuksen.

5. Autuaat ovat siviät; sillä he saavat maan periä.

6. Autuaat ovat, jotka isoovat ja janoovat vanhurskautta; sillä he ravitaan.

7. Autuaat ovat laupiaat; sillä he saavat laupiuden.

8. Autuaat ovat puhtaat sydämesitä; sillä he saavat nähdä Jumalan.

9. Autuaat ovat rauhan tekiät; sillä ne pitää Jumalan pojiksi kutsut-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

10 Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden vuoksi vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.

11 Autuaita olette, kun ihmiset minun tähteni solvaavat ja vainoavat teitä ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa.

12 Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä.

SUOLA JA VALO

13 ”Te olette maan suola. Mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se suolataan? Se ei enää kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi.

14 Te olette maailman valo. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki kätkeytyä.

15 Eikä lamppua sytytetä ja laiteta

suttaman.

10 Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.

11 Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa.

12 Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä.

13 Te olette maan suola; mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei enää kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi.

14 Te olette maailman valkeus. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä;

15 eikä lamppua sytytetä ja panna

taman.

10. Autuaat ovat, jotka vanhurskauden tähden vainotaan; sillä heidän on taivaan valtakunta.

11. Autuaat olette te, kuin he pilkkaavat ja vainoovat teitä, ja puhuvat kaikkinaista pahuutta teitä vastaan, valhetellen minun tähteni.

12. Iloitkaat ja riemuitkaat; sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä näin he vainosivat prophetaita, jotka teidän edellänne olivat.

13. Te olette maan suola: jos siis suola tulee mauttomaksi, millä sitte suolataan? ei se enään kelpaa mihinkään, vaan heitettää pois ja ihmisiltä tallattaa.

14. Te olette maailman valkeus. Ei sitä kaupunkia taideta peittää, joka vuorella on,

15. Eikä kynttilää sytytetä ja pan-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

vakan alle vaan lampunjalkaan, ja se loistaa kaikille huoneessa oleville.

16 Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, jotta he näkisivät hyvät tekonne ja ylistäisivät isääne, joka on taivaissa.

LAIN TÄYTTÄMINEN

17 ”Älkää luulko, että olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan, En ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään.

18 Sillä totisesti sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain eikä ainoakaan piirto, ennen kuin kaikki on toteutunut.

19 Joka siis kumoaa yhden näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavoin opettaa ihmisiä, sitä tullaan kutsumaan pienimmäksi taivasten valtakunnassa. Mutta joka tekee ja opettaa niitten mukaan, sitä tullaan kutsumaan suureksi taivasten valtakun-

vakan alle, vaan lampunjalkaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville.

16 Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isääne, joka on taivaissa.

17 Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään.

18 Sillä totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennenkuin kaikki on tapahtunut.

19 Sentähden, joka purkaa yhdenkään näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavalla opettaa ihmisiä, se pitää pienimmäksi taivasten valtakunnassa kutsuttaman; mutta joka niitä noudattaa ja niin opettaa, se pitää kutsuttaman

na vakan alle, vaan kynttiläjalkaan, valaisemaan kaikkia, jotka huoneessa ovat.

16. Näin valistakoon teidän valkeutenne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät työnne, ja kunnioittaisivat teidän Isääne, joka on taivaissa.

17. Älkäät luulko, että minä tulink lakia ja prophetaita päästämään: en minä tullut päästämään, vaan täyttämään.

18. Sillä totisesti sanon minä teille: siihenasti kuin taivas ja maa katoa, ei pidä vähinkään piirto eikä joku rahtu laista katooman, siihenasti kuin kaikki tapahtuvat.

19. Kuka siis jonkun näistä vähimmistä käskyistä päästää, ja näin ihmisiä opettaa, hän pitää taivaan valtakunnassa vähimmäksi kutsuttaman; mutta joka sen tekee ja opettaa, se pitää suureksi taivaan valtakunnassa kutsutta-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

nassa.

20 Sillä minä sanon teille: jollei vanhurskautenne ole paljoa suurempi kuin kirjanoppineitten ja fariseusten, ette totisesti pääse taivasten valtakuntaan.”

suureksi taivasten valtakunnassa.

20 Sillä minä sanon teille: ellei teidän vanhurskautenne ole paljoa suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, niin te ette pääse taivasten valtakuntaan.

man.

20. Sillä minä sanon teille: ellei teidän vanhurskautenne ole paljoa enempi kuin kirjanoppineiden ja Pharisealaisten, niin ette tule taivaan valtakuntaan.

VIHASTUMISESTA

21 ”Olette kuulleet sanotun vanhoille: ”Älä tapa”, ja: ”Joka tappaa ansaitsee tuomion.”

22 Mutta minä sanon teille: jokainen joka (syyttä) vihastuu veljeensä, ansaitsee tuomion; ja joka sanoo veljelleen: Senkin höynä, ansaitsee suuren neuvoston tuomion; ja joka sanoo: ”Sinä hullu”, ansaitsee helvetin tullen.

23 Jos siis tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotain sinua vastaan,

21 Te olette kuulleet sanotuksi vanhoille: 'Älä tapa', ja: 'Joka tappaa, se on ansainnut oikeuden tuomion'.

22 Mutta minä sanon teille: jokainen, joka vihastuu veljeensä, on ansainnut oikeuden tuomion; ja joka sanoo veljelleen: 'Sinä tyhjänpäiväinen', on ansainnut suuren neuvoston tuomion; ja joka sanoo: 'Sinä hullu', on ansainnut helvetin tullen.

23 Sentähden, jos tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan,

21. Te kuulitte mitä sanottu oli vanhoille: ei sinun pidä tappaman; mutta jokainen, joka tappaa, hänen pitää tuomioon vikapää oleman.

22. Mutta minä sanon teille: että jokainen, joka tyhmästi vihastuu veljellensä, hänen pitää tuomioon vikapää oleman; mutta jokainen, joka sanoo veljellensä: raka, hänen pitää neuvon alle vikapää oleman; mutta jokainen, joka sanoo: sinä tyhmä, hänen pitää helvetin tuleen vikapää oleman.

23. Sentähden, jos sinä uhraat lahjas alttarille, ja siellä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan:

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

24 Jätä lahjasi siihen alttarin eteen ja mene ensin sopimaan veljesi kanssa ja tule sitten uhraamaan lahjasi.

25 Sovi pian riitapuolesi kanssa niin kauan kuin olet hänen kanssa tiellä, jottei riitapuolesi luovuttaisi sinua tuomarille ja tuomari luovuttaisi sinua oikeudenpalvelijalle ja jottei sinua heitettäisi vankilaan.

26 Totisesti sanon sinulle: sieltä et pääse ennen kuin maksat viimeisen pennosen.”

AVIORIKOKSESTA JA AVIOEROSTA

27 Olette kuulleet sanotun (vanhoille): ”Älä tee aviorikosta.

28 Mutta minä sanon teille: jokainen, joka katsoo vierasta vaimoa niin, että alkaa himoita häntä, on jo sydämessään tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan.

29 Mutta jos oikea silmäsi viettelee

24 niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa, ja tule sitten uhraamaan lahjasi.

25 Suostu pian sopimaan riitapuolesi kanssa, niin kauan kuin vielä olet hänen kanssaan tiellä, ettei riitapuolesi vetäisi sinua tuomarin eteen ja tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle, ja ettei sinua pantaisi vankeuteen.

26 Totisesti minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennenkuin maksat viimeisenkin rovon.

27 Te olette kuulleet sanotuksi: 'Älä tee huorin'.

28 Mutta minä sanon teille: jokainen, joka katsoo naista himoiten häntä, on jo sydämessään tehnyt huorin hänen kanssansa.

29 Jos sinun oikea silmäsi viette-

24. Niin jätä sinne lahjas alttarin eteen, ja mene ensin sopimaan veljes kanssa, ja tule sitte lahjas uhraamaan.

25. Sovi nopeasti riitaveljes kanssa, koska vielä hänen kanssansa tiellä olet, ettei riitaveljes anna sinua joskus tuomarille, ja tuomari antaa sinun palvelialle, ja sinä heitetään torniin.

26. Totisesti sanon minä sinulle: et sinä suinkaan pääse sieltä ulos, siihenasti kuin sinä maksat viimeisen rovon.

27. Te kuulitte sanotuksi vanhoille: ei sinun pidä huorin tekemän.

28. Mutta minä sanon teille: jokainen, joka katsoo vaimon päälle himoitaksensa häntä, hän teki jo huorin hänen kanssansa sydämessänsä.

29. Jos oikia silmäs pahentaa si-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

sinua, repäise se pois ja heitä luotasi, sillä sinulle on hyväksi, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan eikä koko ruumistasi heitetä helvettiin.

30 Ja jos oikea kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä luotasi, sillä sinulle on hyväksi, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan eikä koko ruumistasi heitetä helvettiin.

31 On sanottu: ”Joka hylkää vaimonsa, antakoon hänelle erokirjan.

32 Mutta minä sanon teille: (jokainen), joka hylkää vaimonsa muun kuin haureuden vuoksi, saattaa hänet tekemään aviorikoksen, ja joka nai hyljätyn, tekee aviorikoksen.”

VANNOMISESTA

33 Vielä olette kuulleet sanotun vanhoille: ”Älä vannoo väärin, vaan täytä Herralle valasi.

34 Mutta minä sanon teille: älkää ensinkään vannoko, älkää taivaan kaut-

lee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi; sillä parempi on sinulle, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan, kuin että koko ruumiisi heitetään helvettiin.

30 Ja jos sinun oikea kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä luotasi; sillä parempi on sinulle, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan, kuin että koko ruumiisi menee helvettiin.

31 On sanottu: 'Joka hylkää vaimonsa, antakoon hänelle erokirjan'.

32 Mutta minä sanon teille: jokainen, joka hylkää vaimonsa muun kuin huoruuden tähden, saattaa hänet tekemään huorin, ja joka nai hyljätyn, tekee huorin.

33 Vielä olette kuulleet sanotuksi vanhoille: 'Älä vannoo väärin', ja: 'Täytä Herralle valasi'.

34 Mutta minä sanon teille: älkää ensinkään vannoko, älkää taivaan

nun, niin puhkaise se ulos, ja heitä pois tyköäs; sillä parempi on sinulle, että yksi jäsenistäsi hukutetaan, kuin että koko ruumis pitäis heitettämän helvettiin.

30. Ja jos oikia kätes pahentaa sinun, niin hakkaa se poikki, ja heitä pois tyköäs! sillä parempi on sinulle, että yksi jäsenistäsi hukutetaan, kuin että koko ruumis pitäis helvettiin heitettämän.

31. On myös sanottu: jokainen joka emäntänsä hylkää, hän antaa hänelle erokirjan.

32. Mutta minä sanon teille: joka emäntänsä hylkää, muutoin kuin huoruuden tähden, hän saattaa hänen huorin tekemään; ja joka nai sen hyljätyn, hän tekee huorin.

33. Taas te kuulitte sanotuksi vanhoille: älä vannoo väärin, vaan pidä valas Herralle.

34. Mutta minä sanon teille: älkää ensinkään vannoko, ei taivaan

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

ta, sillä se on Jumalan valtaistuin,

35 älkää maan kautta, sillä se on Hänen jalkainsa astinlauta, älkääkään Jerusalemin kautta, sillä se on suuren Kuninkaan kaupunki.

36 Älä myöskään vannoo pääsi kautta, sillä et voi yhtään hiusta tehdä valkeaksi tai mustaksi.

37 Olkoon sen sijaan puheenne: On, on, ei, ei, sillä mikä menee tämän yli, on paha.

KOSTAMISESTA

38 ”Olette kuulleet sanotun: ”Silmä silmästä ja hammas hampaasta.

39 Mutta minä sanon teille: älkää tehkö pahantahtoiselle vastarintaa. Vaan sille, joka lyö sinua oikealle poskellesi, käännä toinenkin.

40 Ja sille joka tahtoo käydä oikeutta kanssasi ja ottaa ihokkaasi, jätä vaippasikin.

kautta, sillä se on Jumalan valtaistuin,

35 Älkääkään maan kautta, sillä se on hänen jalkojensa astinlauta, älkää myöskään Jerusalemin kautta, sillä se on suuren Kuninkaan kaupunki;

36 Äläkä vannoo pääsi kautta, sillä et sinä voi yhtäkään hiusta tehdä valkeaksi etkä mustaksi;

37 vaan olkoon teidän puheenne: 'On, on', tahi: 'ei, ei'. Mitä siihen lisätään, se on pahasta.

38 Te olette kuulleet sanotuksi: 'Silmä silmästä ja hammas hampaasta'.

39 Mutta minä sanon teille: älkää tehkö pahalle vastarintaa; vaan jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle toinenkin;

40 ja jos joku tahtoo sinun kanssasi käydä oikeutta ja ottaa ihokkaasi, anna hänen saada vaip-

kautta, sillä se on Jumalan istuin;

35. Eikä maan kautta, sillä se on hänen astinlautansa: ei myös Jerusalemin kautta, sillä se on suuren kuninkaan kaupunki:

36. Ei sinun myöskään pidä vannoman pääs kautta, sillä et sinä voi yhtään hiusta valkeaksi eli mustaksi tehdä.

37. Vaan teidän puheenne pitää oleman: on, on, ei, ei; mutta mitä siihen lisätään, se on pahasta.

38. Te kuulitte sanotuksi: silmä silmästä, ja hammas hampaasta.

39. Mutta minä sanon teille: älkäätkään olko pahaa vastaan; vaan joka sinua lyö oikealle poskelle, niin käännä myös hänelle toinen.

40. Ja joka sinua tahtoo oikeuden eteen, jo ottaa hamees, niin salli myös hänelle muukin vaate.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

41 Sen kanssa, joka pakottaa sinut kulkemaan yhden virstan, kulje kaksi.

42 Anna sille joka sinulta anoo, äläkä käänny pois siitä, joka tahtoo lainata sinulta.”

VIHOLLISEN RAKASTAMISESTA

43 Olette kuulleet sanotun: Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi.

44 Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne, (siunatkaa niitä, jotka kiroavat teitä, tehkää hyvää niille, jotka vihaavat teitä) ja rukoilkaa niitten puolesta jotka (parjaavat ja) vainoavat teitä,

45 jotta olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa, sillä Hän antaa aurinkonsa nousta sekä pahoille että hyvälle ja antaa sataa sekä vanhurskaille että väärille.

46 Sillä jos rakastatte niitä, jotka ra-

pasikin;

41 ja jos joku pakottaa sinua yhden virstan matkalle, kulje hänen kanssaan kaksi.

42 Anna sille, joka sinulta anoo, äläkä käännä selkääsi sille, joka sinulta lainaa pyytää.”

43 Te olette kuulleet sanotuksi: 'Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi'.

44 Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne, (*siunatkaa niitä, jotka kiroavat teitä, tehkää hyvää niille, jotka vihaavat teitä*) ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä (*parjaavat ja*) vainoavat,

45 että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa; sillä hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvällekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin.

46 Sillä jos te rakastatte niitä, jot-

41. Ja joka sinua vaatii peninkulman, mene hänen kanssansa kaksi.

42. Anna sille, joka sinulta anoo, ja älä käänny siltä pois, joka lainan pyytää.

43. Te kuulitte sanotuksi: rakasta lähimmäistäs, ja vihaa vihollistas;

44. Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne; siunatkaa niitä, jotka teitä sadattavat; tehkää niille hyvin, jotka teitä vihaavat, ja rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä vainoovat ja vahingoittavat,

45. Että te olisitte teidän Isänne pojat, joka on taivaissa; sillä hän sallii aurinkonsa koittaa niin pahain ylitse kuin hyväinkin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin.

46. Sillä jos te rakastatte niitä, jot-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

kastavat teitä, mikä palkka teillä siitä on? Eivätkö veronkantajatkin tee samoin?

47 Ja jos käytte tervehtimässä ainoastaan veljiänne, mitä erinomaista teette? Eivätkö veronkantajatkin tee samoin?

48 Olkaa täydelliset niin kuin Isänne, joka on taivaissa, on täydellinen.

6 Luku ALMUJEN ANTAMISESTA

1 Varokaa harjoittamasta hyväntekeväisyyttänne ihmisten edessä, jotta he näkisivät teidät. Muuten ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaissa.

2 Kun siis annat almua, älä soitata torvea edelläsi niin kuin tekopyhät tekevät synagogissa ja kaduilla, jotta ihmiset heitä ylistäisivät. Totisesti sanon teille: he ovat saaneet palkkansa.

3 Vaan kun sinä annat almua, älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee,

ka teitä rakastavat, mikä palkka teille siitä on tuleva? Eivätkö publikaanitkin tee samoin?

47 Ja jos te osoitate ystävällisyyttä ainoastaan veljillenne, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin?

48 Olkaa siis te täydelliset, niinkuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on."

6 Luku

1 Kavahtakaa, ettette harjoita vanhurskauttanne ihmisten nähdessä, että he teitä katselisivat; muutoin ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaissa.

2 Sentähden, kun annat almuja, älä soitata torvea edelläsi, niinkuin ulkokullatut tekevät synagogissa ja kaduilla saadakseen ylistystä ihmisiltä. Totisesti minä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa.

3 Vaan kun sinä almua annat, älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee,

ka teitäkin rakastavat, mitä teidän siitä palkkaa on? eikö Publikanit myös niin tee?

47. Ja jos te ainoastaan veljeinne kanssa soveliaat olette, mitä te sen kanssa erinomaista teette? eikö Publikanit myös niin tee?

48. Olkaat siis te täydelliset, niinkuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on.

1. Kavahtakaa, ettette anna almuja ihmisten edessä, että te heiltä nähtäisiin: niin ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaissa.

2. Kuin siis almua annat, niin älä edelläsi torvella soita, niinkuin ulkokullatut synagogissa ja kujilla tekevät, että he ihmisiltä kunnioitettaisiin. Totisesti sanon minä teille: he ovat saaneet palkkansa.

3. Mutta kuin sinä almua annat, niin älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee,

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

4 jotta almusi olisi salassa, ja Isäsi, joka näkee salassa, maksaa (itse) sinulle (julkisesti).”

RUKOILEMISESTA

5 ”Kun rukoilet, älä ole niin kuin teko-pyhät, sillä he rukoilevat mielellään seisoen synagogissa ja katujen kulmissa, jotta ihmiset heidät näkisivät. Totisesti sanon teille: he ovat saaneet palkkansa.

6 Vaan sinä, kun rukoilet, mene kammioosi ja sulje ovesi ja rukoile Isääsi, joka on salassa, ja Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle (julkisesti).

7 Rukoillessanne älkää tyhjiä hokeko niin kuin pakanat, sillä he luulevat, että heitä kuullaan heidän monisanaisuutensa vuoksi.

8 Älkää olko heidän kaltaisiaan, sillä Isänne tietää, mitä te tarvitsette, ennen kuin Häneltä anotte.

4 että almusi olisi salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle.

5 Ja kun rukoilette, älkää olko niinkuin ulkokullatut; sillä he mielellään seisovat ja rukoilevat synagogissa ja katujen kulmissa, että ihmiset heidät näkisivät. Totisesti minä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa.

6 Vaan sinä, kun rukoilet, mene kammioosi ja sulje ovesi ja rukoile Isääsi, joka on salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle (*julkisesti*).

7 Ja kun rukoilette, niin älkää tyhjiä hokeko niinkuin pakanat, jotka luulevat, että heitä heidän monisanaisuutensa tähden kuullaan.

8 Älkää siis olko heidän kaltaisiaan; sillä teidän Isänne kyllä tietää, mitä te tarvitsette, ennen kuin häneltä anottekaan.

4. Että almus olis salaisuudessa, ja Isäs, joka salaisuudessa näkee, maksais sinulle julkisesti.

5. Ja kuin rukoilet, niin ei sinun pidä oleman niinkuin ulkokullatut; sillä he mielellänsä seisovat ja rukoilevat synagogissa ja kujain kulmissa, että he ihmisiltä nähtäisiin. Totisesti sanon minä teille: he ovat saaneet palkkansa.

6. Vaan kuin sinä rukoilet, niin mene kammioos, ja sulje oves, ja rukoile Isääs, joka on salaisuudessa: ja Isäs, joka salaisuudessa näkee, maksaa sinulle julkisesti.

7. Ja kuin te rukoilette, niin älkää olko paljon puhuvaiset, niinkuin pakanat; sillä he luulevat heitä paljon puheensa tähden kuultavan.

8. Sentähden älkäätkä olko heidän kaltaisensa; sillä Isänne tietää kyllä, mitä tarvitsette, ennen kuin te häneltä rukoilettekaan.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

9 Rukoilkaa te siis näin: Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon sinun nimesi.

10 Tulkoon sinun valtakuntasi. Taapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaissa.

11 Anna meille tänään jokapäiväinen leipämme;

12 ja anna meille anteeksi velkamme niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme.

13 Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

14 Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia ikuisesti. Aamen. Sillä jos te annatte ihmisille anteeksi heidän rikkomuksensa, niin myös taivaallinen Isänne antaa teille anteeksi.

15 Mutta jollette te anna ihmisille anteeksi (heidän rikkomuksiaan), ei Isännekään anna anteeksi teidän rikkomuksianne.

9 Rukoilkaa siis te näin: Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi;

10 tulkoon sinun valtakuntasi; taapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa;

11 anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme;

12 ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme;

13 Äläkä saata meitä kiusaukseen; vaan päästä meidät pahasta, sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen.

14 Sillä jos te annatte anteeksi ihmisille heidän rikkomuksensa, niin teidän taivaallinen Isänne myös antaa teille anteeksi;

15 mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi, niin ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne.

9. Näin teidän siis pitää rukoileman: Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimes.

10. Lähestyköön sinun valtakuntas. Olkoon sinun tahtos niin maassa kuin taivaassa.

11. Anna meille tänäpäivänä meidän jokapäiväinen leipämme.

12. Ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin anteeksi annamme meidän velvollistemme.

13. Ja älä johdata meitä kiusaukseen. Mutta päästä meitä pahasta. Sillä sinun on valtakunta, ja voima, ja kunnia, iankaikkisesti. Amen!

14. Sillä jos te anteeksi annatte ihmisille heidän rikoksensa, niin myös teidän taivaallinen Isänne antaa teille anteeksi.

15. Vaan jollette anteeksi anna ihmisille heidän rikoksiansa, niin ei myös teidän Isänne anteeksi anna teidän rikoksianne.

PAASTOAMISESTA

16 Kun paastotte, älkää olko synkän näköisiä niin kuin tekopyhät, sillä he tekevät kasvonsa surkeiksi, jotta ihmiset näkisivät heidän paastoavan. Totisesti sanon teille: he ovat saaneet palkkansa.

17 Vaan kun sinä paastoat, voitele pääsi ja pese kasvosi,

18 jotteivät ihmiset näkisi sinun paastoavan, vaan Isäsi joka on salassa, ja Isäsi joka salassa näkee, maksaa sinulle (julkisesti)."

16 Ja kun paastotte, älkää olko synkännäköisiä niinkuin ulkokullatut; sillä he tekevät kasvonsa surkeiksi, että ihmiset näkisivät heidän paastoavan. Totisesti minä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa.

17 Vaan kun sinä paastoat, niin voitele pääsi ja pese kasvosi,

18 etteivät paastoamistasi näkisi ihmiset, vaan sinun Isäsi, joka on salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle (*julkisesti*).

16. Mutta kuin te paastotte, niin älkäätkä olko surulliset niinkuin ulkokullatut; sillä he muuttavat muotonsa, että he ihmisiltä nähtäisiin paastoovan. Totisesti sanon minä teille: he ovat saaneet palkkansa.

17. Vaan sinä kuin paastot, niin voitele pääs ja pese kasvosi,

18. Ettet ihmisiltä nähtäis paastoovan, mutta Isältä, joka on salaisuudessa: ja Isäs, joka salaisuudessa näkee, maksaa sinulle julkisesti.

TAIVAALLINEN AARRE

19 Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste tarvelee ja missä varkaat murtautuvat sisään ja varastavat,

20 vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste tarvele ja missä varkaat eivät mur-

19 Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste raiskaa ja missä varkaat murtautuvat sisään ja varastavat.

20 Vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste raiskaa ja missä eivät var-

19. Älkäätkä tavaraa kootko maan päällä, kussa koi ja ruoste raiskaavat, ja kussa varkaat kaivavat ja varastavat;

20. Vaan kootkaat teillenne tavaraa taivaassa, kussa ei koi eikä ruoste raiskaa, ja kussa ei varkaat

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

taudu sisään eivätkä varasta.

21 Sillä missä *aarteenne on, siellä on myös sydämenne* oleva."

kaat murtaudu sisään eivätkä varasta.

21 Sillä missä sinun aarteesi on, siellä on myös sinun sydämesi.

kaiva eikä varasta.

21. Sillä kussa teidän tavaranne on, siellä on myös teidän sydämenne.

SILMÄN MERKITYS

22 Silmä on ruumiin lamppu. Jos siis silmäsi on terve, koko ruumiisi on oleva valaistu.

23 Mutta jos silmäsi on viallinen, koko ruumiisi on oleva pimeä. Jos siis se valo, joka on sinussa, on pimeää, kuinka suuri onkaan pimeä!"

22 Silmä on ruumiin lamppu. Jos siis silmäsi on terve, niin koko sinun ruumiisi on valaistu.

23 Mutta jos silmäsi on viallinen, niin koko ruumiisi on pimeä. Jos siis se valo, joka sinussa on, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan pimeys!

22. Silmä on ruumin valkeus; jos siis silmäs on yksinkertainen, niin koko ruumiis on valaistu.

23. Mutta jos silmäs on paha, niin koko ruumiis on pimiä. Jos siis se valkeus, joka sinussa on, on pimeys, kuinka suuri on itse pimeys?

AJALLISISTA TARPEISTA

24 Kukaan ei voi palvella kahta herraa. Sillä hän joko vihaa toista ja rakastaa toista tai liittyy toiseen ja halveksii toista. Ette voi palvella Jumalaa ja rikkautta*.

25 Sen vuoksi sanon teille: Älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte ja*

24 Ei kukaan voi palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa.

25 Sentähden minä sanon teille: Älkää murehtiko hengestänne, mi-

24. Ei kenkään voi palvella kahta herraa; sillä taikka hän tätä vihaa ja toista rakastaa, taikka hän tähän suostuu ja toisen ylönkatsoo. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa.

25. Sentähden sanon minä teille: älkää murehtiko henkenne täh-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä pukisitte yllenne. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?

26 Katsokaa taivaan lintuja: ne eivät kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljoa suurempiarvoiset kuin ne?

27 Mutta kuka teistä voi murehtimalla lisätä mitään ikäänsä?

28 Ja mitä murehditte vaatteista? Katsokaa vainion kukkia, kuinka ne kasvavat; ne eivät tee työtä eivätkä kehrää."

29 Kuitenkin sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaate-tettu kuin yksi niistä.

30 Jos siis Jumala näin vaatetta vainion ruohon, joka tänään on ja huomenna uuniin heitetään, eikö paljoa enemmän teitä, vähäuskoiset?

tä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?

26 Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljoa suurempiarvoiset kuin ne?

27 Ja kuka teistä voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkään vertaa?

28 Ja mitä te murehditte vaatteista? Katselkaa kedon kukkia, kuinka ne kasvavat; eivät ne työtä tee eivätkä kehrää.

29 Kuitenkin minä sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossansa ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.

30 Jos siis Jumala näin vaatetta kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, eikö paljoa enemmän teitä, te vähäuskoiset?

den, mitä te syötte ja mitä te juotte, eikä ruumiinne tähden, millä te teitänne verhootte. Eikö henki enempi ole kuin ruoka? ja ruumis parempi kuin vaate?

26. Katsokaat taivaan lintuja, ei he kylvä eikä niitä, ei myös kokoa riikheon, ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii heidät. Ettekö te paljoa enempi ole kuin he?

27. Mutta kuka teistä voi surullansa lisätä yhden kyynärän pituudellensa?

28. Ja mitä te surette vaatteista? Katsokaat kukkasia kedolla, kuinka he kasvavat: ei he työtä tee, eikä kehrää.

29. Kuitenkin sanon minä teille, ettei Salomon kaikessa kunniasansa ollut niin vaatetettu kuin yksi heistä.

30. Jos Jumala näin vaatetta pelon ruohon, joka tänäpäpä seiso ja huomenna pätsiin heitetään, eikö hän paljoa enemmän teidän sitä tee, te vähäuskoiset?

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

31 Älkää siis murehtiko sanoen: ”Mitä söisimme?” tai: ”Mitä joisimme?” tai: ”Mihin pukeutuisimme?”

32 Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän tätä kaikkea tarvitsevan.

33 Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttaan, niin myös tämä kaikki annetaan teille lisäksi.

34 Älkää siis murehtiko huomisesta, sillä huomisen murehtii itsestään. Päivälle riittää vaivansa.”

7 Luku TUOMITSEMISESTA

1 Älkää tuomitko, jottei teitä tuomittaisi,

2 sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä tuomitaan teidät, ja millä mitalla te mittaatte, sillä mitataan teille (takaisin).

3 Kuinka näet roskan, joka on veljesi silmässä etkä huomaa hirttä, joka on

31 Älkää siis murehtiko sanoen: 'Mitä me syömme?' tahi: 'Mitä me juomme?' tahi: 'Millä me itsemme vaatetamme?'

32 Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän kaikkea tätä tarvitsevan.

33 Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan.

34 Älkää siis murehtiko huomisesta päivästä, sillä huomisen päivä pitää murheen itsestään. Riittää kullekin päivälle oma vaivansa.”

7 Luku

1 Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi;

2 sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan.

3 Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa

31. Älkäätkä siis surulliset olko, sanoen: mitä me syömme, taikka mitä me juomme? eli millä me meitämme verhoomme?

32. Sillä kaikkia näitä pakanat etsivät; sillä teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän kaikkia näitä tarvitsevan.

33. Vaan etsikäätkä ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, ja niin kaikki nämä teille annetaan.

34. Älkäätkä sentähden sureko huomisesta päivästä; sillä huomisenä päivällä on suru itsestänsä. Tyytykään kukin päivä surullensa.

1. Älkäätkä tuomitko, ettei teitä tuomittaisi.

2. Sillä millä tuomiolla te tuomitsette, pitää teitä tuomittaman, ja sillä mitalla, jolla te mittaatte, pitää teille jälleen mitattaman.

3. Miksis siis näet raiskan, joka on veljes silmässä, ja et äkkää mal-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

omassa silmässäsi?

4 Tai kuinka voit sanoa veljellesi: Annas, minä otan pois roskan silmästäsi, ja katso hirsi on omassa silmässäsi?

5 Tekopyhä, ota ensin hirsi pois omasta silmästäsi, ja sitten näet selvästi ottaa pois roskan veljesi silmästä.

malkaa omassa silmässäsi?

4 Taikka kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Annas, minä otan rikan silmästäsi', ja katso, malka on omassa silmässäsi?

5 Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, ja sitten sinä näet ottaa rikan veljesi silmästä.

kaa omassa silmässäsi?

4. Taikka, kuinka sinä sanot veljellesi: pidäs, minä otan raiskan silmästäsi; ja katso, malka on omassa silmässäsi?

5. Sinä ulkokullattu, heitä ensin malka ulos sinun silmästäsi, ja katso sitte, kuinka saisit raiskan ulos veljes silmästä.

PYHÄN VARJELEMISESTA

6 Älkää antako pyhää koirille, älkääkä heittäkö helmiänne sikojen eteen, jotteivät ne tallaisi niitä jalkoihinsa ja kääntyisi ja repisi teitä”

6 Älkää antako pyhää koirille, älkääkä heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaisi niitä jalkoihinsa ja kääntyisi ja repisi teitä.

6. Älkäät antako koirille pyhää, ja älkäät päärlyjänne heittäkö sikain eteen, ettei he niitä joskus tallaa jaloillansa, ja käännä itsiänsä, ja repele teitä.

RUKOUKSEEN VASTATAAN

7 Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan.”

8 Sillä jokainen anova saa ja etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan.

9 Vai kuka teistä on ihminen, joka an-

7 Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan.

8 Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan.

9 Vai kuka teistä on se ihminen,

7. Anokaat, niin teille annetaan: etsikää, niin te löydätte: kolkuttakaa, niin teille avataan.

8. Sillä jokainen, joka anoo, hän saa, ja joka etsii, hän löytää, ja kolkuttavalle avataan.

9. Eli onko teistä joku ihminen, jol-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

taa pojalleen kiven, kun tämä pyytää häneltä leipää.

10 tai kun hän pyytää kalaa, antaa hänelle käärmeen?

11 Jos siis te jotka olette pahoja, osaatte antaa hyviä lahjoja lapsillenne, kuinka paljoa enemmän Isänne, joka on taivaissa, antaa hyvää niille, jotka Häneltä anovat.

joka antaa pojallensa kiven, kun tämä pyytää häneltä leipää, 10 taikka, kun hän pyytää kalaa, antaa hänelle käärmeen?

11 Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän teidän Isänne, joka on taivaissa, antaa sitä, mikä hyvää on, niille, jotka sitä häneltä anovat!

ta hänen poikansa anois leipää: antaisko hän hänelle kiven?

10. Eli jos hän kalaa anois: antaisko hän hänelle käärmeen?

11. Jos siis te, jotka pahat olette, taidatte hyviä lahjoja antaa teidän lapsillenne, kuinka paljoa enempi teidän Isänne, joka on taivaissa, antaa niille hyviä, jotka häneltä anovat?

LAKI JA PROFEETAT

12 Sen vuoksi, kaikki mitä tahdotte ihmisten tekevän teille tehkää tekin samoin heille; sillä tämä on laki ja profeetat.

12 Sentähden, kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille; sillä tämä on laki ja profeetat.

12. Kaikki siis, mitä te tahdotte, että ihmiset pitää teille tekemän, niin te myös heille tehkää; sillä tämä on laki ja prophetat.

KAKSI TIETÄ

13 Menkää sisälle ahtaasta portista, sillä se portti on avara ja se tie leveä, joka vie sisälle kadotukseen, ja paljon on niitä jotka käyvät siitä sisälle.

14 Sillä se portti on ahdas ja se tie kaita joka vie elämään, ja harvat ovat

13 Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie leveä, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät;

14 mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat

13. Menkää ahtaasta portista sisälle; sillä se portti on lavia ja avara tie, joka vie kadotukseen, ja niitä on monta, jotka siitä sisälle menevät;

14. Ja se portti on ahdas, ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

ne, jotka sen löytävät.

ovat ne, jotka sen löytävät.

ovat, jotka sen löytävät.

VÄÄRÄT PROFEETAT

15 Varokaa vääriä profeettoja, jotka tulevat luoksenne lammasten vaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia.

15 Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammastenvaateissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia.

15. Mutta kavahtakaat teitänne vääristä prophetaista, jotka teidän tykönne lammasten vaatteilla tulevat, mutta sisältä he ovat raatelevaiset sudet.

16 Tunnette heidät hedelmistään. Eikäi orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita?

16 Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita?

16. Heidän hedelmistänsä te tunnette heidät: hakeeko joku viinamarjoja orjantappuroista, taikka fikunia ohdakkeista?

17 Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee huonoja hedelmiä.

17 Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä.

17. Niin jokainen hyvä puu kasvaa hyvät hedelmät; mutta mädännyt puu kasvaa häijyt hedelmät.

18 Ei hyvä puu voi tehdä huonoja hedelmiä eikä huono puu voi tehdä hyviä hedelmiä.

18 Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä.

18. Hyvä puu ei taida häijyjä hedelmiä kasvaa, eikä mädännyt puu hyviä hedelmiä kasvaa.

19 Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.

19 Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.

19. Jokainen puu, joka ei kasva hyvää hedelmää, hakataan pois, ja tuleen heitetään.

20 Niin tunnette heidät siis hedelmistään.

20 Niin te siis tunnette heidät heidän hedelmistään.

20. Sentähden tuntekaat heitä hedelmistänsä.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

SANAT JA TEOT

21 Ei jokainen joka sanoo minulle: Herra, Herra! pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon.

22 Moni sanoo minulle sinä päivänä: Herra, Herra, emmekö sinun nimessäsi profetoineet ja sinun nimessäsi ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesissäsi tehneet monta voimatekoa?”

23 Silloin lausun heille julki: En ole koskaan hyväksynyt teitä. Menkää pois luotani, te laittomuuden tekijät.

ERILAISET PERUSTUKSET

24 Sen vuoksi on jokainen, joka kuulee nämä sanani ja tekee niitten mukaan, verrattava ymmärtäväiseen mieheen, joka rakensi talonsa kalliolle.

25 Rankkasade lankesi ja virrat tuli-

21 Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.

22 Moni sanoo minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?'

23 Ja silloin minä lausun heille julki: 'Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät!'

24 Sentähden on jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, verrattava ymmärtäväiseen mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi.

25 Ja rankkasade lankesi, ja virrat tuli-

21. Ei jokainen, joka sanoo minulle: Herra, Herra! pidä tuleman taivaan valtakuntaan; mutta joka tekee minun isäni tahdon, joka on taivaissa.

22. Moni sanoo minulle sinä päivänä: Herra, Herra! emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet, ja sinun nimellä ajaneet ulos perkeleitä, ja ole sinun nimesi kautta monta väkevää työtä tehneet?

23. Ja silloin minä tunnustan, en minä teitä ikänä tuntenut: menkää pois minun tyköäni, te väärin-tekijät.

24. Sentähden jokaisen, joka minulta nämät puheet kuulee ja ne tekee, vertaan minä toimilliseen mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi.

25. Ja sade lankesi, ja virrat tuli-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

vat ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä taloa vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli perustettu kalliolle.

26 Mutta jokainen, joka kuulee nämä sanani eikä tee niitten mukaan, on verrattava tyhmään mieheen, joka rakensi talonsa hiekalle.

27 Rankkasade lankesi ja virrat tulivat ja tuulet puhalsivat ja syöksähtivät sitä taloa vastaan, ja se sortui, ja sen sortuminen oli suuri.”

VUORISAARNAN VAIKUTUS

28 Kun Jeesus lopetti nämä puheet, kansanjoukot olivat hämmästyksissään Hänen opetuksestaan,

29 sillä Hän opetti heitä niin kuin se, jolla on valta eikä niin kuin kirjanoppineet.

tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle perustettu.

26 Ja jokainen, joka kuulee nämä minun sanani eikä tee niiden mukaan, on verrattava tyhmään mieheen, joka huoneensa hiekalle rakensi.

27 Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksähtivät sitä huonetta vastaan, ja se sortui, ja sen sortuminen oli suuri.”

28 Ja kun Jeesus lopetti nämä puheet, olivat kansanjoukot hämmästyksissään hänen opetuksensa,

29 sillä hän opetti heitä niinkuin se, jolla valta on, eikä niinkuin heidän kirjanoppineensa.

vat, ja tuulet puhalsivat, ja sitä huonetta sysäsivät, joka ei kuitenkaan kukistunut; sillä se oli kalliolle perustettu.

26. Ja jokainen, joka kuulee minulta nämä puheet, ja ei tee niitä, hän verrataan tyhmään mieheen, joka huoneensa sannalle rakensi.

27. Ja sade lankesi, ja virrat tulivat, ja tuulet puhalsivat, ja sitä huonetta sysäsivät, joka kukistui, ja sen lankeemus oli suuri.

28. Ja se tapahtui, kuin Jesus oli lopettanut nämät puheet, että kansat hämmästyivät hänen oppiansa.

29. Sillä hän opetti heitä voimallisesti, ja ei niinkuin kirjanoppineet.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

8 Luku PITAALISEN PUHDISTUMINEN

1 Hänen astuessaan alas vuorelta Häntä seurasi suuret kansanjoukot.

2 Ja katso, pitaalinen mies tuli ja kumartui maahan Hänen eteensä ja sanoi: "Herra, jos tahdot, voit puhdistaa minut."

3 Ojentaen kätensä Jeesus kosketti häntä ja sanoi: "Minä tahdon, puhdistu." Ja heti hän puhdistui pitaalistaan.

4 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Katso, ettet puhu tästä kenellekään; vaan mene, näytä itsesi papille ja uhraa lahja, jonka Mooses on säätänyt — heille todistukseksi."

SADANPÄÄMIEHEN PALVELIJAN PARANTAMINEN

5 Jeesuksen saavuttua Kapernaumiin Hänen luoksensa tuli sadanpäämies ja rukoili Häntä
6 ja sanoi: "Herra, palvelijani makaa

8 Luku

1 Kun hän astui alas vuorelta, seurasi häntä suuri kansan joukus.

2 Ja katso, tuli pitalinen mies ja kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: "Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa".

3 Niin hän ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: "Minä tahdon; puhdistu". Ja kohta hän puhdistui pitalistaan.

4 Ja Jeesus sanoi hänelle: "Katso, ettet puhu tästä kenellekään; vaan mene ja näytä itsesi papille, ja uhraa lahja, jonka Mooses on säätänyt, todistukseksi heille".

5 Ja kun hän saapui Kapernaumiin, tuli hänen tykönsä sadanpäämies ja rukoili häntä
6 ja sanoi: "Herra, minun palveli-

1. Kuin hän astui alas vuorelta, seurasi häntä paljo kansaa.

2. Ja katso, niin tuli spitalinen mies, kumarsi häntä ja sanoi: Herra, jos sinä tahdot, niin sinä voit minun puhdistaa.

3. Niin Jesus ojensi kätensä ja rupesi häneen, sanoen: minä tahdon, ole puhdas. Ja hän puhdistettiin kohta spitalistansa.

4. Ja Jesus sanoi hänelle: katso, ettet kenellekään sano: mutta mene ja näytä itses papille, ja uhraa lahjas, jonka Moses on käsenyt, heille todistukseksi.

5. Mutta kuin Jesus meni Kapernaumiin, tuli sadanpäämies hänen tykönsä, ja rukoili häntä,
6. Ja sanoi: Herra! minun palve-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

kotona halvautuneena, kovissa vai-voissa. ”

7 Jeesus sanoi hänelle: ”Minä tulen ja parannan hänet.”

8 Mutta sadanpäämies vastasi ja sanoi: ”Herra, en ole sen arvoinen, että astuisit kattoni alle, vaan sano ainoastaan sana, niin palvelijani paranee.

9 Sillä minäkin olen vallan alainen (ihminen), ja minulla on sotamiehiä alaisinani. Sanon toiselle: ”Mene”, ja hän menee, ja toiselle: ”Tule”, ja hän tulee, ja palvelijalleni: ”Tee tämä”, ja hän tekee.”

10 Sen kuultuaan Jeesus ihmetteli ja sanoi niille, jotka [Häntä] seurasivat: ”Totisesti sanon teille: en ole Israelisakaan löytänyt näin suurta uskoa.

11 Mutta sanon teille, että monet tulevat idästä ja lännestä ja aterioitsevat Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa,

12 kun valtakunnan lapset heitetään

jani makaa kotona halvattuna ja on kovissa vaivoissa”.

7 Hän sanoi hänelle: ”Minä tulen ja parannan hänet”.

8 Mutta sadanpäämies vastasi ja sanoi: ”Herra, en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle; vaan sano ainoastaan sana, niin minun palvelijani paranee.

9 Sillä minä itsekkin olen toisen vallan alainen, ja minulla on sotamiehiä käskyni alaisina, ja minä sanon tälle: 'Mene', ja hän menee, ja toiselle: 'Tule', ja hän tulee, ja palvelijalleni: 'Tee tämä', ja hän tekee.”

10 Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli ja sanoi niille, jotka häntä seurasivat: ”Totisesti minä sanon teille: en ole kenelläkään Israelisassa löytänyt näin suurta uskoa.

11 Ja minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja aterioitsevat Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa;

12 mutta valtakunnan lapset hei-

liani sairastaa kotona halvattuna, ja kovin vaivataan.

7. Jesus sanoi hänelle: minä tulen ja parannan hänen.

8. Niin sadanpäämies vastasi ja sanoi: Herra, en ole minä mahdollinen, että sinä tulet minun kattoni alle; vaan sano ainoasti sana, niin palveliani paranee.

9. Sillä minä olen myös ihminen toisen vallan alla, ja minun allani on sotamiehiä, ja sanon tälle: mene! ja hän menee, ja toiselle: tule! ja hän tulee, ja palvelialleni: tee tämä! ja hän tekee.

10. Kuin Jesus tämän kuuli, ihmetteli hän, ja sanoi heille, jotka seurasivat: totisesti sanon minä teille: en ole minä löytänyt senkaltaista uskoa Israelissa.

11. Mutta minä sanon teille: monta tulevat idästä ja lännestä, ja pitää Aabrahamin, Isaakin ja Jakobin kanssa taivaan valtakunnassa istuman.

12. Mutta valtakunnan lapset hei-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

äärimmäiseen pimeään. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.”

13 Ja Jeesus sanoi sadanpäämiehelle: ”Mene. Niin kuin uskot, niin sinulle tapahtukoon.” Ja hänen palvelijansa parani sinä hetkenä.

PIETARIN ANOPPI JA MONET MUUT PARANEVAT

14 Tullessaan Pietarin kotiin Jeesus näki hänen anoppinsa makaavan kuumeisena.

15 Niin Hän kosketti hänen kättänsä, ja kuume lähti hänestä, ja hän nousi ja palveli heitä.

16 Mutta illan tultua tuotiin Hänen luokseen monta riivattua. Ja Hän ajoi henget ulos sanalla ja paransi kaikki sairaat,

17 jotta toteutuisi, mitä on puhuttu profeetta Jesajan välityksellä, joka sanoo: ”Hän otti pois sairautemme ja kantoi tautimme.”

tetään ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.”

13 Ja Jeesus sanoi sadanpäämiehelle: ”Mene. Niinkuin sinä uskot, niin sinulle tapahtukoon.” Ja palvelija parani sillä hetkellä.

14 Kun Jeesus tuli Pietarin kotiin, näki hän hänen anoppinsa makaavan sairaana kuumeessa.

15 Niin hän koski tämän käteen, ja kuume lähti hänestä; ja hän nousi ja palveli häntä.

16 Mutta illan tultua tuotiin hänen tykönsä monta riivattua. Ja hän ajoi henget ulos sanalla, ja kaikki sairaat hän paransi;

17 että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetta Esaiaan kautta, joka sanoo: ”Hän otti päällensä meidän sairautemme ja kantoi

tetään ulkonaiseen pimeyteen: siellä pitää oleman itku ja hammasten kiristys.

13. Ja Jesus sanoi sadanpäämiehelle: mene, ja niinkuin sinä uskoit, niin sinulle tapahtukoon. Ja sillä hetkellä parani hänen palvelijansa.

14. Ja kuin Jesus tuli Pietarin huoneeseen, näki hän hänen anoppinsa makaavan ja sairastavan vilutautia.

15. Niin hän tarttui hänen käteensä, ja vilutauti luopui hänestä. Ja hän nousi, ja palveli heitä.

16. Mutta kuin ehtoo tuli, niin he toivat hänen tykönsä monta pirulta riivattua; ja hän ajoi ulos sanalla henget, ja teki kaikkinaisia sairaita terveeksi;

17. Että täytettäisiin, mitä sanottu oli Jesaias prophetan kautta, joka sanoo: hän on ottanut meidän heikkoutemme, ja hän kantoi mei-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

meidän tautimme".

dän tautimme.

OPETUSLASTEN OSA

18 Nähdessään suuret kansanjoukot ympärillään Jeesus käski lähteä toiselle rannalle.

19 Niin muuan kirjanoppinut tuli ja sanoi Hänelle: "Opettaja, seuraan sinua mihin tahansa menet."

20 Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole mihin päänsä kallistaisi."

21 Ja toinen Hänen opetuslapsistaan sanoi Hänelle: "Herra, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni."

22 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Seuraa minua, ja anna kuolleitten haudata kuolleensa."

18 Mutta kun Jeesus näki paljon kansaa ympärillään, käski hän lähteä toiselle rannalle.

19 Ja eräs kirjanoppinut tuli ja sanoi hänelle: "Opettaja, minä seuraan sinua, mihin ikinä menet".

20 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi".

21 Ja eräs toinen hänen opetuslapsistaan sanoi hänelle: "Herra, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni".

22 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Seuraa sinä minua, ja anna kuolleitten haudata kuolleensa".

18. Kuin Jesus näki paljon kansaa ympärillensä, käski hän mennä toiselle puolelle (merta).

19. Ja kirjanoppinut tuli ja sanoi hänelle: Mestari, minä tahdon sinua seurata, kuhunka ikinä sinä menet.

20. Niin Jesus sanoi hänelle: ketuilla ovat luolat, ja taivaan linnuilla ovat pesät; mutta Ihmisen Pojalla ei ole, kuhunka hän päänsä kallistaa.

21. Toinen hänen opetuslapsistaan sanoi hänelle: Herra, salli minun ensin mennä hautaamaan isääni.

22. Niin Jesus sanoi hänelle: seuraa minua, ja anna kuolleet haudata kuolleitansa.

MYRSKYN ASETTAMINEN

23 Kun Hän astui veneeseen, Hänen

23 Ja hän astui venheeseen, ja

23. Ja kuin hän oli haahteen astu-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

opetuslapsensa seurasivat Häntä.

24 Ja katso, järvellä nousi ankara myrsky, niin että vene peittyi aaltoihin. Mutta Hän nukkui.

25 Niin Hänen opetuslapsensa menivät herättämään Hänet sanoen: ”Herra, pelasta meidät, me hukumme”

26 Hän sanoi heille: ”Miksi olette pelkureja, vähäuskoiset?” Sitten Hän nousi ja nuhteli tuulia ja järveä, ja tuli aivan tyyni.

27 Niin ihmiset ihmettelivät ja sanoivat: ”Millainen tämä on, kun sekä tuulet että järvi tottelevat Häntä?”

RIIVATUT JA SIKALAUMA

28 Hänen tultuaan toiselle rannalle gergesalaisten alueelle, Häntä vastaan tuli kaksi hautaluolista lähtenyttä riivattua, kovin raivoisina, niin ettei kukaan voinut kulkea sitä tietä.

hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.

24 Ja katso, järvellä nousi kova myrsky, niin että venhe peittyi aaltoihin; mutta hän nukkui.

25 Niin he menivät ja herättivät hänet sanoen: ”Herra, auta, me hukumme”.

26 Hän sanoi heille: ”Te vähäuskoiset, miksi olette pelkureita?” Silloin hän nousi ja nuhteli tuulia ja järveä, ja tuli aivan tyven.

27 Ja ihmiset ihmettelivät ja sanoivat: ”Millainen tämä on, kun sekä tuulet että meri häntä tottelevat?”

28 Kun hän tuli toiselle rannalle, gadaralaisten alueelle, tuli häntä vastaan kaksi riivattua, jotka olivat haudoista lähteneet ja olivat kovin raivoisia, niin ettei kukaan voinut sitä tietä kulkea.

nut, seurasivat häntä hänen opetuslapsensa.

24. Mutta katso, suuri ilma nousi merellä, niin että haaksi aalloilta peitettiin. Mutta hän makasi.

25. Niin tulivat hänen opetuslapsensa ja herättivät hänen, ja sanoivat: Herra, auta meitä, me hukumme.

26. Ja hän sanoi heille: te heikko-uskoiset, miksi te olette pelkurit? Niin hän nousi ja asetti tuulen ja meren, ja tuli juuri tyveneksi.

27. Niin ihmiset ihmettelivät, sanoen: millainen tämä on? sillä tuulet ja meri ovat myös hänelle kuuliaiset.

28. Ja kuin hän tuli sille puolelle merta, Gerasalaisten maakuntaan, niin häntä vastaan juoksi kaksi pirulta riivattua, jotka olivat haudoista lähteneet, ja olivat sangen hirmuiset, niin ettei kenkään taitanut sitä tietä vaeltaa.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

29 Ja katso, he huusivat sanoen: "Miksi meihin puutut, (Jeesus,) Jumalan Poika? Oletko tullut tänne vaivaamaan meitä ennen aikaa?"

30 Mutta etäällä heistä kävi iso sikalauma laitumella.

31 Niin riivaajat pyysivät Häntä sanoen: "Jos ajat meidät ulos, salli meidän mennä sikalaumaan."

32 Hän sanoi niille: "Menkää." Lähdettyään ulos ne menivät sikalaumaan. Ja katso, koko sikalauma syöksi jyrkännettä alas järveen ja kuoli veteen.

33 Mutta paimentajat pakenivat ja mentyään kaupunkiin kertoivat kaikesta, myös sen, mikä koski riivattuja.

34 Ja katso, koko kaupunki lähti Jeesusta vastaan, ja nähdessään Hänet he pyysivät, että Hän lähtisi heidän alueiltaan.

29 Ja katso, he huusivat sanoen: "Mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, *Jeesus*, Jumalan Poika? Oletko tullut tänne vaivaamaan meitä ennen aikaa?"

30 Ja etäällä heistä kävi suuri sikalauma laitumella.

31 Niin riivaajahenget pyysivät häntä sanoen: "Jos ajat meidät pois, niin lähetä meidät sikalaumaan".

32 Ja hän sanoi niille: "Menkää". Silloin ne lähtivät heistä ja menivät sikoihin. Ja katso, koko lauma syöksi jyrkännettä alas järveen ja hukkuivat veteen.

33 Mutta paimentajat pakenivat; ja he menivät kaupunkiin ja ilmoittivat kaikki, myöskin sen, miten riivattujen oli käynyt.

34 Ja katso, koko kaupunki lähti Jeesusta vastaan; ja kun he hänet näkivät, pyysivät he häntä menemään pois heidän alueeltaan.

29. Ja katso, he huusivat sanoen: Jesus, Jumalan Poika, mitä meidän on sinun kanssas? Oletkos tullut tänne meitä vaivaamaan ennen aikaa?

30. Ja kaukana heistä kävi sangen suuri sikalauma laitumella.

31. Niin perkeleet rukoilivat häntä ja sanoivat: jos ajat meidät ulos, niin salli meidän mennä sikalaumaan.

32. Ja hän sanoi heille: menkää. Niin he läksivät ulos ja menivät sikalaumaan; ja katso, koko sikalauma syöksi äkisti itsensä jyrkältä mereen ja upposi.

33. Mutta paimenet pakenivat ja menivät kaupunkiin ja ilmoittivat kaikki, ja kuinka pirulta riivatuille oli tapahtunut.

34. Ja katso, koko kaupunki meni ulos Jeesusta vastaan. Ja kuin he hänen näkivät, rukoilivat he häntä menemään pois heidän maansa ääristä.

9 Luku HALVAUTUNEEN PARANTAMINEN

1 Astuttuaan veneeseen Hän kulki yli järven ja tuli omaan kaupunkiinsa.

2 Ja katso, Hänen luokseen tuotiin halvautunut mies, joka makasi vuoteella. Nähdessään heidän uskonsa Jeesus sanoi halvautuneelle: ”Poikani, ole turvallisella mielellä, syntisi ovat sinulle anteeksi annetut.”

3 Ja katso, muutamat kirjanoppineista sanoivat mielessään: ”Tämä rie-
naa.”

4 Mutta Jeesus ymmärsi heidän ajatuksensa ja sanoi: ”Miksi ajattelette pahaa sydämessänne?

5 Sillä kumpi on helpompaa, sanoako: Syntisi ovat sinulle anteeksi annetut vai sanoa: Nouse ja käy?

6 Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi” — sitten Hän sanoi halvautuneelle: ”Nouse, ota vuoteesi

9 Luku

1 Ja hän astui venheeseen, meni jälleen toiselle rannalle ja tuli omaan kaupunkiinsa.

2 Ja katso, hänen tykönsä tuotiin halvattu mies, joka makasi vuoteella. Kun Jeesus näki heidän uskonsa, sanoi hän halvatulle: ”Poikani, ole turvallisella mielellä; sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi”.

3 Ja katso, muutamat kirjanoppineista sanoivat mielessään: ”Tämä pilkkaa Jumalaa”.

4 Mutta Jeesus ymmärsi heidän ajatuksensa ja sanoi: ”Miksi te ajattelette pahaa sydämessänne?

5 Sillä kumpi on helpompaa, sanoako: 'Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi', vai sanoa: 'Nouse ja käy'?

6 Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi — niin” hän sanoi halvatulle — ”Nouse,

1. Ja hän astui haahteen, meni jälleen ylitse ja tuli omaan kaupunkiinsa.

2. Ja katso, he toivat hänen eteensä halvatun, joka makasi vuoteella. Ja kuin Jesus näki heidän uskonsa, sanoi hän halvatulle: poikani, ole hyvässä turvassa, syntisi annetaan anteeksi sinulle.

3. Ja katso, muutamat kirjanoppineista sanoivat keskenänsä: tämä pilkkaa (Jumalaa).

4. Ja kuin Jesus näki heidän ajatuksensa, sanoi hän: miksi ajattelette pahaa sydämessänne?

5. Sillä kumpi on keviämpi sanoa: synnit annetaan anteeksi sinulle, taikka sanoa: nouse ja käy?

6. Mutta että teidän pitää tietämän Ihmisen Pojalla olevan vallan maan päällä synnit anteeksi antaa, (niin sanoi hän halvatulle:)

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

ja mene kotiisi.”

7 Niin tämä nousi ja meni kotiinsa.

8 Sen nähdessään kansanjoukot ihmettelivät ja ylistivät Jumalaa, joka oli antanut ihmisille sellaisen vallan.

ota vuoteesi ja mene kotiisi.”

7 Ja hän nousi ja lähti kotiinsa.

8 Mutta kun kansanjoukot sen näkivät, peljästyivät he ja ylistivät Jumalaa, joka oli antanut senkaltaisen vallan ihmisille.

nouse ja ota vuotees, ja mene kotias.

7. Ja hän nousi ja meni kotiansa.

8. Ja kuin kansa sen näki, ihmettelivät he ja kunnioittivat Jumalaa, joka oli ihmisille antanut senkaltaisen vallan.

MATTEUKSEN KUTSUMINEN

9 Sieltä eteenpäin kulkiessaan Jeesus näki tulliasemalla istumassa miehen nimeltä Matteus ja sanoi hänelle: ”Seuraa minua.” Niin tämä nousi ja seurasi Häntä.

10 Hänen aterioidessaan Matteuksen kotona, katso, monta veronkantajaa ja syntistä tuli ja aterioi Jeesuksen ja Hänen opetuslastensa kanssa.

11 Sen nähdessään fariseukset sanoivat Hänen opetuslapsilleen: ”Miksi opettajanne syö veronkantajain ja syntisten kanssa?”

12 Mutta kun Jeesus sen kuuli, Hän sanoi heille: ”Eivät terveet tarvitse pa-

9 Ja sieltä kulkiessaan ohi Jeesus näki miehen, jonka nimi oli Matteus, istumassa tulliasemalla ja sanoi hänelle: ”Seuraa minua”. Niin tämä nousi ja seurasi häntä.

10 Ja kun hän aterioi hänen kodissaan, niin katso, tuli monta publikaania ja syntistä, ja he aterioivat Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa.

11 Ja kun fariseukset sen näkivät, sanoivat he hänen opetuslapsilleen: ”Miksi teidän opettajanne syö publikaanien ja syntisten kanssa?”

12 Mutta kun Jeesus sen kuuli, sanoi hän: ”Eivät terveet tarvitse

9. Ja kuin Jesus sieltä kävi ohitse, näki hän ihmisen istuvan tullihuoneessa, nimeltä Matteus, ja sanoi hänelle: seuraa minua. Niin hän nousi ja seurasi häntä.

10. Ja tapahtui, kuin hän atrioitsi huoneessa, katso, niin tuli monta Publikania ja syntistä, ja atrioitsivat Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa.

11. Ja kuin Pharisealaiset sen näkivät, sanoivat he hänen opetuslapsillensa: miksi teidän Mestarinne syö Publikanien ja syntisten kanssa?

12. Mutta kuin Jesus sen kuuli, sanoi hän heille: ei terve tarvitse

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

rantajaa vaan sairaat.

13 Mutta menkää ja oppikaa mitä merkitsee: "Laupeutta minä haluan enkä uhria." "Sillä minä en ole tullut kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä (mielenmuutokseen)."

PAASTO

14 Silloin Johanneksen opetuslapset tulivat Hänen luokseen ja sanoivat: "Miksi me ja fariseukset paastoamme paljon, mutta sinun opetuslapsesi eivät paastoa?"

15 Jeesus sanoi heille: "Eivät kai häävieraat voi surra niin kauan kuin ylkä on heidän kanssaan? Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat.

16 Ei kukaan pane vanuttamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan vaatteeseen, sillä sen täytetilkku repii vaatetta ja reikä tulee pahemmaksi.

17 Eikä uutta viiniä lasketa vanhoihin

parantajaa, vaan sairaat.

13 Mutta menkää ja oppikaa, mitä tämä on: 'Laupeutta minä tahdon enkä uhria'. Sillä en minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä."

14 Silloin Johanneksen opetuslapset tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: "Me ja fariseukset paastoamme paljon; miksi sinun opetuslapsesi eivät paastoa?"

15 Niin Jeesus sanoi heille: "Eiväthän häävieraat voi surra, niinkauan kuin ylkä on heidän kanssaan? Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat.

16 Ei kukaan pane vanuttamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan vaippaan, sillä semmoinen täytetilkku repii palasen vaipasta, ja reikä tulee pahemmaksi.

17 Eikä nuorta viiniä lasketa van-

parantajaa, vaan sairaat.

13. Mutta menkää ja oppikaat, mikä se on: laupiutta minä tahdon, enkä uhria; sillä en minä tullut vanhurskaita kutsumaan, vaan syntisiä parannukseen.

14. Silloin tulivat Johanneksen opetuslapset hänen tykönsä, ja sanoivat: minkätähden me ja Pharisealaiset niin paljon paastoomme, mutta ei sinun opetuslapses paastoo?

15. Niin Jesus sanoi heille: taitaako hääjoukko niinkauvan murehtia, kuin ylkä on heidän kanssaan? mutta päivät tulevat, että ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin heidän pitää paastooman.

16. Mutta ei kenkään paikkaa vanhaa vaatetta uuden veran tilalla; sillä paikka repee pois vaatteesta, ja läpi tulee pahemmaksi.

17. Ei myös pane kenkään nuorta

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

nahkaleileihin. Muuten leilit pakahtuvat ja viini vuotaa pois ja leilit turmeluvat. Vaan uusi viini lasketaan uusiin leileihin, ja molemmat säilyvät.”

KUOLLEEN HERÄTTÄMINEN JA VERITAUTINEN NAINEN

18 Hänen tätä heille puhuessaan, katso, muuan päämies tuli ja kumartui maahan Hänen eteensä ja sanoi: ”Tyttäreni kuoli juuri, mutta tule ja pane kätesi hänen päälleen, niin hän virkoaa eloon.”

19 Niin Jeesus nousi ja seurasi häntä opetuslapsineen.

20 Katso, nainen, joka kaksitoista vuotta oli sairastanut verenvuotoa, lähestyi takaa ja kosketti Hänen vaippansa tupsua.

21 Sillä hän sanoi mielessään: ”Jos vain kosketan Hänen vaippaansa, tulen terveeksi.”

hoihin nahkaleileihin; muutoin leilit pakahtuvat, ja viini juoksee maahan, ja leilit turmeltuvat; vaan nuori viini lasketaan uusiin leileihin, ja niin molemmat säilyvät.”

18 Kun hän tätä heille puhui, niin katso, eräs päämies tuli ja kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: ”Minun tyttäreni kuoli juuri ikään, mutta tule ja pane kätesi hänen päällensä, niin hän virkoaa eloon”.

19 Niin Jeesus nousi ja seurasi häntä opetuslapsinensa.

20 Ja katso, nainen, joka oli sairastanut verenjuoksua kaksitoista vuotta, tuli takaapäin ja kosketti hänen vaippansa tupsua.

21 Sillä hän sanoi itsekseen: ”Jos vain saan koskettaa hänen vaippaansa, niin minä tulen terveeksi”.

viinaa vanhoihin leileihin; muutoin leilit pakahtuvat, ja viina vuotaa pois, ja leilit turmellaan; vaan nuorta viinaa lasketaan uusiin leileihin, ja niin he molemmat tähdelä ovat.

18. Kuin hän nämät heille puhunut oli, katso, niin päämies tuli ja kumarsi häntä, sanoen: nyt on minun tyttäreni kuolemallansa; mutta tule ja pane kätes hänen päällensä, niin hän virkoaa.

19. Niin Jesus nousi ja seurasi häntä, ja hänen opetuslapsensa.

20. Ja katso, vaimo, joka oli kaksitoistakymmentä ajastaikaa punaista tautia sairastanut, kävi takana, ja tarttui hänen vaatteensa liepeeseen;

21. Sillä hän oli itsellensä sanonut; jos minä ainoastaan rupeen hänen vaatteensa, niin minä tulen terveeksi.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

22 Jeesus kääntyi ja nähdessään hänet sanoi: "Tyttäreni, ole turvallisella mielellä; uskosi on sinut pelastanut." Ja sillä hetkellä nainen parani.

23 Tullessaan päämiehen talolle ja nähdessään huilunsoittajat ja hälisevän väkijoukon,

24 Jeesus sanoi heille: "Menkää pois, sillä tyttö ei ole kuollut, vaan nukkuu." Niin he nauroivat Hänelle.

25 Mutta kun väkijoukko oli ajettu ulos, Hän meni sisälle ja tarttui hänen käteensä. Ja tyttö nousi.

26 Ja sanoma tästä levisi koko siihen maahan.

KAKSI SOKEAA

27 Kun Jeesus kulki sieltä, Häntä seurasi kaksi sokeaa huutaen ja sanoen: "Daavidin poika, armahda meitä!"

28 Hänen mentyään sokeat tulivat Hänen luokseen, ja Jeesus sanoi heille: "Uskotteko, että voin tehdä

22 Silloin Jeesus kääntyi, näki hänet ja sanoi: "Tyttäreni, ole turvallisella mielellä; sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi". Ja sillä hetkellä nainen tuli terveeksi.

23 Ja kun Jeesus tuli päämiehen taloon ja näki huilunsoittajat ja hälisevän väkijoukon,

24 sanoi hän: "Menkää pois, sillä tyttö ei ole kuollut, vaan nukkuu". Niin he nauroivat häntä.

25 Mutta kun väkijoukko oli ajettu ulos, meni hän sisälle ja tarttui hänen käteensä; ja tyttö nousi.

26 Ja sanoma tästä levisi koko siihen maahan.

27 Ja kun Jeesus kulki sieltä, seurasi häntä kaksi sokeaa huutaen ja sanoen: "Daavidin poika, armahda meitä".

28 Ja hänen mentyänsä huoneeseen sokeat tulivat hänen tykönsä; ja Jeesus sanoi heille: "Uskot-

22. Niin Jesus käänsi itsensä, näki hänen ja sanoi: ole hyvässä turvassa, tyttäreni! sinun uskos on sinun terveeksi tehnyt. Ja vaimo tuli sillä hetkellä terveeksi.

23. Ja kuin Jesus tuli päämiehen huoneeseen, ja näki pillein soittajat ja kansan hymisevän,

24. Sanoi hän heille: menkää pois; sillä ei piika ole kuollut, vaan hän makaa. Ja he nauroivat häntä.

25. Mutta kuin kansa oli ajettu ulos, meni hän sisälle ja tarttui hänen käteensä, ja piika nousi.

26. Ja sen sanoma kuului kaikkien siihen maahan.

27. Ja kuin Jesus sieltä läksi, seurasi häntä kaksi sokiaa, huutain ja sanoen: Davidin poika, armahda meitä.

28. Ja kuin hän tuli huoneeseen, tulivat sokiats hänen tykönsä, ja Jesus sanoi heille: uskotteko mi-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

sen?" He sanoivat Hänelle: "Uskomme, Herra."

29 Silloin Hän kosketti heidän silmiään ja sanoi: "Tapahtukoon teille uskonne mukaan."

30 Niin heidän silmänsä aukenivat. Ja Jeesus puhutteli heitä ankarasti ja sanoi: "Katsokaa, ettei kukaan saa tätä tietää."

31 Mutta mentyään pois he levittivät sanomaa Hänestä koko siinä maassa.

MYKKÄ RIIVATTU

32 Näitten mentyä, katso, Hänen luokseen tuotiin mykkä mies, joka oli riivattu.

33 Kun riivattu oli ajettu ulos, mykkä puhui, ja kansa ihmetteli ja sanoi: "Tällaista ei ole Israelissa koskaan nähty."

34 Mutta fariseukset sanoivat: "Riivaajain päämiehen avulla Hän ajaa ulos riivaajia."

teko, että minä voin sen tehdä?" He sanoivat hänelle: "Uskomme, Herra".

29 Silloin hän kosketti heidän silmiänsä ja sanoi: "Tapahtukoon teille uskonne mukaan".

30 Ja heidän silmänsä aukenivat. Ja Jeesus varoitti heitä vakavasti sanoen: "Katsokaa, ettei kukaan saa tästä tietää".

31 Mutta he menivät pois ja levittivät sanomaa hänestä koko siihen maahan.

32 Ja katso, näiden lähdettyä tuotiin hänen tykönsä mykkä mies, joka oli riivattu.

33 Ja kun riivaaja oli ajettu ulos, niin mykkä puhui, ja kansa ihmetteli sanoen: "Tällaista ei ole Israelissa ikinä nähty".

34 Mutta fariseukset sanoivat: "Riivaajain päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia".

nun sen voivan teille tehdä? He sanoivat hänelle: Herra, me uskomme.

29. Niin hän rupesi heidän silmiinsä, sanoen: tapahtukoon teille uskonne jälkeen.

30. Ja heidän silmänsä aukenivat. Niin Jesus haastoi heitä, sanoen: katsokaat, ettei kenkään saa tätä tietää.

31. Vaan kuin he menivät pois, niin he julistivat hänen sanomansa kaikessa siinä maassa.

32. Kuin nämät olivat menneet ulos, katso, niin he toivat mykän ja pirulta riivatun ihmisen hänen eteensä.

33. Ja kuin perkele oli ajettu ulos, niin mykkä puhui. Ja kansa ihmetteli ja sanoi: ei senkaltaista ole ikänä Israelissa nähty.

34. Mutta Pharisealaiset sanoivat: hän ajaa ulos perkeleet perkeleitten pääruhtinasten kautta.

JEESUS SÄÄLII KANSAA

35 Jeesus vaelsi kaikki kaupungit ja kylät opettaen heidän synagoogissaan ja julistaen valtakunnan ilosanomaa ja parantaen tauteja ja kaikkea raihnautta (kansan keskellä).

36 Nähdessään kansanjoukot Hänen tuli heitä sääli, koska he olivat nääntyneet ja hylätyt niin kuin lampaat, joilla ei ole paimenta.

37 Niin Hän sanoi opetuslapsilleen: "Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän.

38 Rukoilkaa siis elon Herraa, että Hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa."

10 Luku APOSTOLIEN LÄHETTÄMINEN

1 Hän kutsui luokseen kaksitoista opetuslastaan ja antoi heille vallan saastaisia henkiä vastaan, niin että

35 Ja Jeesus vaelsi kaikki kaupungit ja kylät ja opetti heidän synagoogissaan ja saarnasi valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta.

36 Ja nähdessään kansanjoukot hänen tuli heitä sääli, kun he olivat nääntyneet ja hyljättyt niinkuin lampaat, joilla ei ole paimenta.

37 Silloin hän sanoi opetuslapsilensa: "Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän.

38 Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa."

10 Luku

1 Ja hän kutsui tykönsä ne kaksitoista opetuslastaan ja antoi heille vallan ajaa ulos saastaisia henkiä

35. Ja Jesus kävi kaikkia kaupungeita ja kyliä ympäri, ja opetti heidän synagogissansa, ja saarnasi valtakunnan evankeliumia, ja paransi kaikkinaisia tauteja ja kaikkea sairautta kansassa.

36. Ja kuin hän näki kansat, armahti hän heidän päällensä, että he olivat niin nääntyneet ja hajoitettut kuin lampaat, joilla ei ole paimenta.

37. Silloin hän sanoi opetuslapsilensa: eloa on tosin paljon, mutta työväkeä on vähän.

38. Rukoilkaat sentähden elon Herraa, että hän työväkeä lähettäis eloonsa.

1. Ja hän kutsui tykönsä kaksitoistakymmentä opetuslastansa, ja antoi heille vallan rietaisia henkiä

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

he voivat ajaa ne ulos ja parantaa kaikkia tauteja ja kaikkea raihnautta.

2 Nämä ovat kahdentoista apostolin nimet: ensimmäinen Simon, jota kutsutaan Pietariksi, ja hänen veljensä Andreas; Jaakob, Sebedeuksen poika, ja hänen veljensä Johannes;

3 Filippus ja Bartholomeus; Tuomas ja veronkantaja Matteus; Jaakob, Alfeuksen poika, ja Lebbeus lisänimeltä Taddeus;

4 Simon kiivailija ja Juudas Iskariot, joka kavalsi Hänet.

5 Nämä kaksitoista Jeesus lähetti. Hän käski heitä sanoen: "Älkää menkö pakanain tielle, älkääkä astuko samarialaisten kaupunkiin,

APOSTOLIEN TEHTÄVÄ

6 vaan menkää pikemmin Israelin huoneen kadonneitten lammasten luo.

7 Menkää ja saarnatkaa sanoen: Tai-

ja parantaa kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta.

2 Ja nämä ovat niiden kahdentoista apostolin nimet: ensimmäinen oli Simon, jota kutsuttiin Pietariksi, ja Andreas, hänen veljensä, sitten Jaakob Sebedeuksen poika, ja Johannes, hänen veljensä,

3 Filippus ja Bartolomeus, Tuomas ja Matteus, publikaani, Jaakob, Alfeuksen poika, ja Lebbeus, lisänimeltä Taddeus,

4 Simon Kananeus ja Juudas Iskariot, sama, joka hänet kavalsi.

5 Nämä kaksitoista Jeesus lähetti ja käski heitä sanoen: "Älköön tienne viekö pakanain luokse, älkääkä menkö mihinkään samarialaisten kaupunkiin,

6 vaan menkää ennemmin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö.

7 Ja missä kuljette, saarnatkaa ja

vastaan, niitä ajaa ulos, ja parantaa kaikkinaisia tauteja ja kaikkea sairautta.

2. Mutta nämät ovat kahdentoistakymmenen apostolin nimet: ensimmäinen Simon, joka Pietariksi kutsutaan, ja Andreas, hänen veljensä, Jakobus Zebedeuksen poika, ja Johannes, hänen veljensä,

3. Philippus ja Bartolomeus, Tuomas ja Matteus, Publikani, Jakobus Alpheuksen poika, ja Lebbeus, liialta nimeltä Taddeus,

4. Simon Kananeus ja Juudas Iskariot, joka myös hänen petti.

5. Nämät kaksitoistakymmentä lähetti Jesus, joille hän oli käsenyt, sanoen: älkäätkä menkö pakanain tielle, ja Samarialaisten kaupunkiin älkäätkä sisälle menkö;

6. Mutta menkäätkä paremmin kadotettuun lammasten tykö Israelin huoneesta.

7. Niin menkäätkä ja saarnatkaat,

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

vasten valtakunta on tullut lähelle.

8 Parantakaa sairaita, puhdistakaa pitaalisia, herättäkää kuolleita, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.

9 Älkää varustako itsellenne kultaa tai hopeaa tai vaskea vöihinne.

10 älkää laukkua matkalle, älkää kahta ihokasta, älkää kenkiä älkääkä sauvaa, sillä työmies on ruokansa ansainnut.

11 Mihin tahansa kaupunkiin tai kylään tulettekin, tiedustelkaa kuka on arvollinen, ja jääkää sinne kunnes lähdette pois.

12 Tullessanne taloon tervehtikää sitä.

13 Jos talo on arvollinen, tulkoon sille rauhanne; mutta jos se ei ole arvollinen, palatkoon rauhanne teille.

sanokaa: 'Taivasten valtakunta on tullut lähelle'.

8 Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa pitalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.

9 Älkää varustako itsellenne kultaa, älkää hopeata älkääkä vaskea vyöhönne,

10 Älkää laukkua matkalle, älkää kahta ihokasta, älkää kenkiä, älkääkä sauvaa; sillä työmies on ruokansa ansainnut.

11 Ja mihin kaupunkiin tai kylään te tulettekin, tiedustelkaa, kuka siellä on arvollinen, ja jääkää hänen luokseen, kunnes sieltä lähdette.

12 Ja tullessanne taloon tervehtikää sitä.

13 Ja jos talo on arvollinen, tulkoon sille teidän rauhanne; mutta jos se ei ole arvollinen, palatkoon teidän rauhanne teille takaisin.

sanoen: taivaan valtakunta on lähestynyt.

8. Sairaita parantakaa, spitalisia puhdistakaa, kuolleita herättäkää, perkeleitä ajakaa ulos. Lahjaksi te saitte, niin myös lahjaksi antakaa.

9. Ei teidän pidä varustaman itsiänne kullalla eikä hopiolla, eikä vaskella teidän vyöllenne,

10. Eikä evässäkillä matkalle, eikä kahdella hameella, eikä kengillä, eikä sauvalla; sillä työmies on ruokansa ansainnut.

11. Vaan kuhunka ikänä kaupunkiin taikka kylään te sisälle menette, niin kyselkää, kuka siinä on mahdollinen, ja olkaat siellä siihenasti kuin te lähdette.

12. Mutta kuin te huoneeseen sisälle menette, niin tervehtikää sitä (ja sanokaat: rauha olkoon tälle huoneelle!)

13. Ja jos huone on mahdollinen, niin tulkaan teidän rauhanne hänelle; jollei hän ole mahdollinen, niin teidän rauhanne teille palajaa.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

14 Jos kuka ei ota teitä vastaan eikä kuuntele sanojanne, lähtekää pois siitä talosta tai kaupungista ja pudistakaa tomu jaloistanne.

15 Totisesti sanon teille: Sodomian ja Gomorran maan on tuomiopäivänä helpompi kuin sen kaupungin.

VAINOT TULEVAT

16 Katso, lähetän teidät kuin lampaat susien keskelle. Olkaa siis älykkäät kuin käärmeet ja viattomat kuin kyyhkysset.

17 Mutta varokaa ihmisiä, sillä he luovuttavat teitä oikeusistuimille ja synagogissaan he ruoskivat teitä.

18 ja teitä viedään maaherrain ja kuningasten eteen minun tähteni todistukseksi heille ja pakanoille.

19 Mutta kun he luovuttavat teitä, äl-

14 Ja missä teitä ei oteta vastaan eikä teidän sanojanne kuulla, lähtekää pois siitä talosta tai siitä kaupungista ja pudistakaa tomu jaloistanne.

15 Totisesti minä sanon teille: Sodomian ja Gomorran maan on tuomiopäivänä oleva helpompi kuin sen kaupungin.

16 Katso, minä lähetän teidät niinkuin lampaat susien keskelle; olkaa siis älykkäät kuin käärmeet ja viattomat kuin kyyhkysset.

17 Kavahtakaa ihmisiä, sillä he vetävät teidät oikeuksiin, ja synagogissaan he teitä ruoskivat;

18 ja teidät viedään maaherrain ja kuningasten eteen minun tähteni, todistukseksi heille ja pakanoille.

19 Mutta kun he vetävät teitä oi-

14. Ja kussa ei kenkään ota teitä vastaan eikä kuule teidän sanojanne, niin menkää ulos siitä huoneesta taikka siitä kaupungista, ja puhdistakaa tomu jaloistanne.

15. Totisesti sanon minä teille: huokeampi pitää oleman Sodomian ja Gomorran maalle tuomiopäivänä kuin sille kaupungille.

16. Katso, minä lähetän teidät niinkuin lampaat sutten keskelle: olkaat sentähden taitavat niinkuin käärmeet, ja vakaat niinkuin kyyhkysset.

17. Mutta kavahtakaa ihmisiä; sillä he ylönantavat teidät raastupiinsa, ja synagogissansa he hoesuvat teitä.

18. Te viedään myös päämiesten ja kuningasten eteen minun tähteni, heille ja pakanoille todistukseksi.

19. Kuin he teitä ylönantavat, äl-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

kää murehtiko miten tai mitä puhuisitte, sillä teille annetaan sinä hetkenä, mitä teidän tulee puhua.

20 Sillä ette te ole puhumassa, vaan Isänne Henki, joka puhuu teissä.

21 Ja veli antaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja luovuttavat heidät kuolemaan.

22 Ja te tulette kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden. Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.

23 Kun teitä vainotaan yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen, sillä totisesti sanon teille: ette ennätä suoriutua kaikista Israelin kaupungeista ennen kuin Ihmisen Poika tulee.

24 Opetuslapsi ei ole opettajaansa parempi, eikä palvelija isäntäänsä parempi.

25 Opetuslapselle riittää, että hänen käy niin kuin opettajansa ja palvelijan kuin isäntänsä. Jos he ovat sanoneet

keuteen, älkää huolehtiko siitä, miten tahi mitä puhuisitte, sillä teille annetaan sillä hetkellä, mitä teidän on puhuminen.

20 Sillä ette te itse puhu, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä.

21 Ja veli antaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja lapset nousevat vanhempiansa vastaan ja tappavat heidät.

22 Ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden; mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.

23 Ja kun teitä vainotaan yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen; sillä totisesti minä sanon teille: te ette ehdi loppuun käydä Israelin kaupunkeja, ennenkuin Ihmisen Poika tulee.

24 Ei ole opetuslapsi opettajaansa parempi, eikä palvelija parempi isäntäänsä.

25 Opetuslapselle riittää, että hänelle käy niinkuin hänen opettajalleen, ja palvelijalle, että hänelle

käät murehtiko, kuinka eli mitä teidän pitää puhuman; sillä teille annetaan sillä hetkellä, mitä teidän pitää puhuman.

20. Sillä ette te ole, jotka puhutte, vaan teidän Isänne Henki, joka teissä puhuu.

21. Mutta veli antaa ylönsä veljensä kuolemaan, ja isä pojan, ja lapset karkaavat vanhempia vastaan, ja antavat tappaa heitä,

22. Ja te tulette vihattavaksi kaikilta minun nimeni tähden. Mutta joka loppuun asti vahvana pysyy, hän tulee autuaaksi.

23. Mutta koska he teitä siinä kaupungissa vainoovat, niin paetkaa toiseen. Totisesti sanon minä teille: ette ehdi kaikkia Israelin kaupungeita toimittaa, siihenasti kuin Ihmisen Poika tulee.

24. Ei ole opetuslapsi parempi opettajaansa, eikä palvelia parempi isäntäänsä.

25. Siinä on opetuslapselle kyllä, että hän on niinkuin hänen opettajansa, ja palvelia niinkuin hänen

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

perheenisäntää beelsebuliksi, kuinka paljon enemmän hänen perheväkeään.”

käy niinkuin hänen isännälleen. Jos he perheenisäntää ovat sanoneet beelsebuliksi, kuinka paljon enemmän hänen perheväkeään!

isäntänsä. Jos he ovat itse isännän beelsebuliksi kutsuneet, kuinka paljon enemmän he hänen perheensä kutsuvat?

KETÄ ON PELÄTTÄVÄ

26 Älkää siis pelätkö heitä. Sillä ei ole mitään peitettyä, mikä ei tule paljastetuksi, eikä salattua, mikä ei tule tunnetuksi.

27 Minkä sanon teille pimeässä, se puhukaa valossa, ja minkä kuulette kuiskattavan korvaanne, se julistakaa katoilta.

28 Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, mutta eivät voi tappaa sielua, vaan pelätkää enemmän Häntä, joka voi sekä sielun, että ruumiin hukuttaa helvettiin.

29 Eikö kahta varpusta myydä yhteen assiin (raha)? Eikä yksikään niistä putoa maahan ellei Isänne salli.

30 Ovatpa kaikki päänne hiuksetkin

26 Älkää siis peljätkö heitä. Sillä ei ole mitään peitettyä, mitä ei tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi.

27 Minkä minä sanon teille pimeässä, se puhukaa päivän valossa. Ja minkä kuulette kuiskattavan korvaanne, se julistakaa katoilta.

28 Älkääkä peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, mutta eivät voi tappaa sielua; vaan enemmän peljätäkää häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin.

29 Eikö kahta varpusta myydä yhteen ropoon? Eikä yksikään niistä putoa maahan teidän Isänne sallimatta.

30 Ovatpa teidän päänne hiukset-

26. Älkää sentähden heitä peljätkö; sillä ei ole mitään peitettyä, joka ei pidä ilmoitettaman, ja salattu, joka ei tule tietäväksi.

27. Jota minä teille pimeissä sanon, sitä sanokaat valkeudessa, ja mitä te korvissanne kuulette, sitä saarnatkaa kattoin päällä.

28. Ja älkää peljätkö niitä, jotka ruumiin tappavat, ja ei voi sielua tappaa; mutta peljätäkää enemmän sitä, joka voi sekä sielun että ruumiin helvetissä hukuttaa.

29. Eikö kaksi varpusta yhteen ropoon myydä? ja yksi heistä ei putoo maan päälle ilman teidän Isättänne;

30. Niin ovat myös kaikki teidän

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

luetut.

31 Älkää siis pelätkö; olette suurempiarvoiset kuin monta varpusta.

kin kaikki luetut.

31 Älkää siis peljätkö; te olette suurempiarvoiset kuin monta varpusta.

päänne hiukset luetut.

31. Älkäät siis peljätkö: te olette paremmat, kuin monta varpusta.

JEESUKSEN TUNNUSTAMINEN

32 Sen vuoksi, jokaisen joka tunnustaa minut ihmisten edessä, tunnustan minäkin Isäni edessä, joka on taivaissa.

33 Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, hänet minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.

32 Sentähden, jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa.

33 Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, sen minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.

32. Sentähden jokainen joka minun tunnustaa ihmisten edessä, sen tunnustan myös minä Isäni edessä, joka on taivaissa.

33. Mutta joka minun kieltää ihmisten edessä, hänen minä myös kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.

EI RAUHAA VAAN MIEKKA

34 Älkää luulko, että olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle. En ole tullut tuomaan rauhaa vaan miekan.

35 Sillä olen tullut nostamaan pojan riitaan isäänsä vastaan ja tyttären äitiään vastaan ja miniän anoppiaan vastaan.

36 ja ihmisen vihamiehiä tulevat ole-

34 Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle; en ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan.

35 Sillä minä olen tullut 'nostamaan pojan riitaan isäänsä vastaan ja tyttären äitiänsä vastaan ja miniän anoppiansa vastaan;

36 ja ihmisen vihamiehiksi tulevat

34. Älkäät luulko, että minä olen tullut rauhaa lähettämään maan päälle: en ole minä tullut rauhaa, vaan miekkaa lähettämään.

35. Sillä minä tulinkin ihmistä isäänsä vastaan riitaiseksi tekemään, ja tytärtä äitiänsä vastaan ja miniää anoppiansa vastaan.

36. Ja ihmisen vihamiehet on hä-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

maan hänen perhekuntalaisensa.

37 Joka rakastaa isäänsä tai äitiään enemmän kuin minua, ei ole minulle kelvollinen, ja joka rakastaa poikaansa tai tytärtään enemmän kuin minua, ei ole minulle kelvollinen,

38 ja joka ei ota ristiään ja seuraa minua, ei ole minulle kelvollinen.

39 Joka löytää elämänsä, menettää sen, ja joka menettää elämänsä minun tähteni, löytää sen.

HYVÄN TEON PALKKA

40 Joka ottaa luokseen teidät, ottaa luokseen minut, ja joka ottaa luokseen minut, ottaa luokseen Hänet, joka on minut lähettänyt.

41 Joka profeetan ottaa luokseen profeetan nimen vuoksi, saa profeetan palkan, ja joka vanhurskaan ottaa luokseen vanhurskaan nimen vuoksi, saa vanhurskaan palkan.

hänen omat perhekuntalaisensa'.

37 Joka rakastaa isäänsä taikka äitiänsä enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias; ja joka rakastaa poikaansa taikka tytärtänsä enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias;

38 ja joka ei ota ristiänsä ja seuraa minua, se ei ole minulle sovelias.

39 Joka löytää elämänsä, kadottaa sen; ja joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen.

40 Joka ottaa tykönsä teidät, se ottaa tykönsä minut; ja joka ottaa minut tykönsä, ottaa tykönsä hänet, joka on minut lähettänyt.

41 Joka profeetan ottaa tykönsä profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan; ja joka vanhurskaan ottaa tykönsä vanhurskaan nimen tähden, saa vanhurskaan palkan.

nen perheensä.

37. Joka rakastaa isäänsä taikka äitiänsä enempi kuin minua, ei se ole minulle sovelias; joka rakastaa poikaansa taikka tytärtänsä enempi kuin minua, ei se ole minulle sovelias.

38. Ja kuka ei ota ristiänsä ja seuraa minua, ei se ole minulle sovelias;

39. Joka löytää henkensä, hänen pitää sen hukuttaman, ja joka henkensä hukuttaa minun tähteni, hänen pitää sen löytämän.

40. Joka teitä holhoo, hän holhoo minua, ja joka minua holhoo, hän holhoo sitä, joka minun lähetti.

41. Joka prophetaa holhoo prophetan nimellä, hän saa prophetan palkan, ja joka vanhurskasta holhoo vanhurskaan nimellä, hän saa vanhurskaan palkan.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

42 Kuka tahansa antaa yhdelle näistä pienistä maljallisen kylmää vettä juotavaksi ainoastaan opetuslapsen nimen vuoksi, totisesti sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille.”

11 Luku JOHANNES KASTAJA

1 Kun Jeesus oli päättänyt käskyjen antamisen kahdelletoista opetuslapselleen Hän lähti sieltä opettamaan ja saarnaamaan heidän kaupunkeihinsa.

2 Kuultuaan vankilassa Kristuksen teot Johannes lähetti kaksi opetuslastaan

3 sanomaan Hänelle: ”Oletko sinä sen tuleva vai pitääkö meidän odottaa toista?”

4 Jeesus vastasi sanoen heille: ”Menkää ja kertokaa Johannekselle mitä kuulette ja näette.

5 Sokeat saavat näkönsä ja rammat kävelevät, pitaaliset puhdistuvat ja

42 Ja kuka hyvänsä antaa yhdelle näistä pienistä maljallisen kylmää vettä, hänen juodaksensa, opetuslapsen nimen tähden, totisesti minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille.”

11 Luku

1 Ja kun Jeesus oli antanut kahdelletoista opetuslapselleen kaikki nämä käskyt, niin hän lähti sieltä opettamaan ja saarnaamaan heidän kaupunkeihinsa.

2 Mutta kun Johannes vankilassa ollessaan kuuli Kristuksen teot, lähetti hän opetuslapsiansa

3 sanomaan hänelle: ”Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän toista odottaman?”

4 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: ”Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä kuulette ja näette:

5 sokeat saavat näkönsä, ja rammat kävelevät, pitaliset puhdistu-

42. Ja kuka ikänä juottaa yhden näistä vähimmistä kylmällä vesipikarilla ainoastaan, opetuslapsen nimellä, totisesti sanon minä teille: ei hän pidä palkatta oleman.

1. Ja tapahtui, kuin Jesus lakkasi senkaltaisia kadelletoistakymmenelle opetuslapsellensa käskemästä, meni hän sieltä edemmä opettamaan ja saarnaamaan heidän kaupunkeihinsa.

2. Mutta kuin Johannes vankiuudessa kuuli Kristuksen työt, lähetti hän kaksi opetuslastansa,

3. Sanomaan hänelle: oletko sinä se tuleva, eli pitääkö meidän toista odottaman?

4. Niin Jesus vastasi ja sanoi heille: menkää ja sanokaat jälleen Johannekselle, ne mitkä te kuulette ja näette:

5. Sokiä saavat näkönsä, ja ontuvat käyvät, spitaliset puhdistetaan,

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

kuurot kuulevat, kuolleita herätetään ja köyhille julistetaan ilosanomaa.

6 Ja autuas on se, joka ei loukkaannu minuun.”

7 Heidän mentyään Jeesus alkoi puhua kansalle Johanneksesta: ”Mitä läksitte autiomaahan katsomaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa?”

8 Vai mitä läksitte autiomaahan katsomaan? Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin pukeutunutta? Katso, hienoihin pukeutuvat on kuningasten palatseissa.

9 Vai mitä läksitte katsomaan? Profeettaako? Niin, sanon teille, ja suurempaa kuin profeettaa.

10 (Sillä) tämä on se, josta on kirjoitettu: ”Katso, lähetän edelläsi enkelini, joka valmistaa tiesi eteesi.

11 Totisesti sanon teille: ei ole vaimoista syntyneiden joukosta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja. Mutta vähäisin taivasten valtakun-

vat, ja kuurot kuulevat, ja kuolleet herätetään, ja köyhille julistetaan evankeliumia.

6 Ja autuas on se, joka ei loukkaannu minuun.”

7 Kun he olivat menneet, rupesi Jeesus puhumaan kansalle Johanneksesta: ”Mitä te lähditte erämaahan katselemaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa?”

8 Vai mitä lähditte katsomaan? Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin puettua? Katso, hienopukuiset ovat kuningasten kartanoissa.

9 Vai mitä te lähditte? Profeettaako katsomaan? Totisesti, minä sanon teille: hän on enemmän kuin profeetta.

10 Tämä on se, josta on kirjoitettu: 'Katso, minä lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava tiesi sinun eteesi'.

11 Totisesti minä sanon teille: ei ole vaimoista syntyneitten joukosta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja; mutta vähäisin

ja kuurot kuulevat, kuolleet herätetään, ja köyhille saarnataan evankeliumi,

6. Ja autuas on se, joka ei pahene minusta.

7. Kuin he menivät pois, rupesi Jesus sanomaan kansalle Johanneksesta: mitä te läksitte korpeen katsomaan? ruokoako, joka tuulelta häälytetään?

8. Taikka mitä te läksitte katsomaan? ihmistäkö, vaatetettua pehmeillä vaatteilla? Katso, jotka pehmeitä kantavat, ne ovat kuningasten huoneissa.

9. Taikka mitä te läksitte katsomaan? Prophetaako? totisesti sanon minä teille: tämä on jalompi kuin propheta.

10. Sillä tämä on se, josta kirjoitettu on: katso, minä lähetän enkelini sinun kasvois eteen, joka on valmistava sinun ties sinun etees.

11. Totisesti sanon minä teille: kaikkein niiden seassa, jotka vaimoista syntyneet ovat, ei ole yhtäkään suurempaa kuin Johannes

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

nassa on suurempi kuin hän.

12 Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti taivasten valtakunta on hyökkäysten kohteena, ja hyökkääjät riistävät sen itselleen.

13 Sillä kaikki profeetat ja laki ovat ennustaneet Johannekseen asti.

14 Ja jos tahdotte ottaa vastaan: hän on Elia joka on tuleva.

15 Jolla on korvat (kuulla), hän kuulkoon!

16 Mutta mihin minä vertaan tämän sukupolven? Se on poikasten kaltainen, jotka istuvat toreilla ja huutavat tovereilleen

17 sanoen: Soitimme teille huilua ettekä te tanssineet, lauloimme (teille) itkuvirsiä ettekä valittaneet.

18 Sillä Johannes tuli, ei syö eikä juo, ja he sanovat: Hänessä on riivaaja.

19 Ihmisen Poika tuli, syö ja juo, ja

taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän.

12 Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti hyökätään taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen.

13 Sillä kaikki profeetat ja laki ovat ennustaneet Johannekseen asti;

14 ja jos tahdotte ottaa vastaan: hän on Elias, joka oli tuleva.

15 Jolla on korvat, se kuulkoon.

16 Mutta mihin minä vertaan tämän sukupolven? Se on lasten kaltainen, jotka istuvat toreilla ja huutavat toisilleen

17 sanoen: 'Me soitimme teille huilua, ja te ette karkeloineet; me veisasimme itkuvirsiä, ja te ette valittaneet'.

18 Sillä Johannes tuli, hän ei syö eikä juo, ja he sanovat: 'Hänessä on riivaaja'.

19 Ihmisen Poika tuli, hän syö ja

Kastaja tullut; mutta kuitenkin se, joka vähin on taivaan valtakunnassa, on häntä suurempi.

12. Mutta hamasta Johannes Kastajan päivistä, niin tähän asti, kärsii taivaan valtakunta väkivaltaa, ja väkevät repivät sen itsellensä.

13. Sillä kaikki prophetat ja laki ovat Johannekseen asti ennustaneet.

14. Ja jos te tahdotte ottaa vastaan: hän on se Elias, joka tuleva on.

15. Jolla on korvat kuulla, se kuulkaan!

16. Vaan minkä verraksi minä tämän sukukunnan vedän? hän on lasten vertainen, jotka turulla istuvat ja huutavat kumppaneilleensa,

17. Ja sanovat: me soitimme huilua teidän edessänne, ja ette hypänneet: me olemme veisanneet teille murhevirsiä, ja ette itkeneet.

18. Sillä Johannes tuli ei syöden eikä juoden, ja he sanovat: hänellä on perkele.

19. Ihmisen Poika tuli syöden ja

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

he sanovat: Katso, syömäri ja viininjuoja, veronkantajain ja syntisten ystävä!” Ja viisaus on lastensa puolelta oikeaksi tunnustettu.”

juo, ja he sanovat: 'Katso syömäriä ja viininjuojaa, publikaanien ja syntisten ystävää!' Ja viisaus on oikeaksi näytetty teoissansa."

juoden, ja he sanovat: katso ihmistä, syömäriä ja viinan juomaria, Publikanein ja syntisten ystävää. Mutta viisaus vanhurskauteen lapsiltansa.

VOI-HUUTO ERÄILLE KAUPUNGEILLE

20 Sitten Hän rupesi nuhtelemaan niitä kaupunkeja, joissa Hänen useimmat voimatekonsa olivat tapahtuneet, siitä että ne eivät olleet muuttaneet mieltänsä.

21 "Voi sinua Korasin, voi sinua Beetsaida. Sillä jos ne voimateot, jotka teissä ovat tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, ne olisivat jo aikaa sitten säkissä ja tuhassa muuttaneet mielensä.

22 Mutta minä sanon teille: Tyyron ja Siidonin on tuomiopäivänä helpompi kuin teidän.

23 Ja sinä Kapernaum, joka olet korotettu taivaaseen saakka! Tuonelaan

20 Sitten hän rupesi nuhtelemaan niitä kaupunkeja, joissa useimmat hänen voimalliset tekonsa olivat tapahtuneet, siitä, etteivät ne olleet tehneet parannusta:

21 Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Sillä jos ne voimalliset teot, jotka ovat tapahtuneet teissä, olisivat tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, niin nämä jo aikaa sitten olisivat säkissä ja tuhassa tehneet parannuksen.

22 Mutta minä sanon teille: Tyyron ja Siidonin on tuomiopäivänä oleva helpompi kuin teidän.

23 Ja sinä, Kapernaum, korotetaan kohan sinut hamaan taivaa-

20. Silloin hän rupesi soimaan niitä kaupungeita, joissa olivat tehdyt usiammat hänen väkevät työnsä, ettei he itsiänsä parantaneet.

21. Voi sinuas Koratsin, voi sinus Betsaida! Jos senkaltaiset väkevät työt olisivät tehdyt Tyyrossa ja Sidonissa kuin teissä tehdyt ovat, niin he olisivat aikaa säkissä ja tuhassa tehneet parannuksen.

22. Jonka tähden sanon minä teille: Tyrolle ja Sidonille pitää oleman huokiamman tuomiopäivänä kuin teille.

23. Ja sinä Kapernaum, joka olet korotettu taivaaseen asti! sinä pi-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

asti sinut syöstään alas. Sillä jos ne voimateot, jotka sinussa ovat tapahtuneet, olisivat tapahtuneet Sodomassa, se olisi seisonut tähän päivään asti.

24 Mutta minä sanon teille: Sodomaa on tuomiopäivänä helpompi kuin sinun.”

LAPSENMIELISTEN OSA

25 Siihen aikaan Jeesus alkoi puhua ja sanoi: ”Ylistän sinua Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmaissut ne lapsenmielisille.

26 Niin, Isä, sillä näin oli hyvä tahtosi.”

27 Kaikki on Isäni antanut minulle. Eikä kukaan muu tunne Poikaa kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja kenelle Poika tahtoo Hänet ilmaista.

seen? Hamaan tuonelaan on sinun astuttava alas. Sillä jos ne voimalliset teot, jotka ovat tapahtuneet sinussa, olisivat tapahtuneet Sodomassa, niin se seisoisi vielä tänäkin päivänä.

24 Mutta minä sanon teille: Sodomaa on tuomiopäivänä oleva helpompi kuin sinun.”

25 Siihen aikaan Jeesus johtui puhumaan sanoen: ”Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille.

26 Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt.

27 Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne Poikaa kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmoittaa.

tää hamaan helvettiin sysättämän; sillä jos Sodomassa olisivat senkaltaiset väkevät työt tehdyt kuin sinussa, niin he vielä tänäpäivänä seisoisivat.

24. Jonka tähden sanon minä teille: Sodomaa maalle pitää huokiamman oleman tuomiopäivänä kuin sinulle.

25. Sillä ajalla vastasi Jeesus ja sanoi: minä kiitän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet kätkenyt nämät viisailta ja toimellisilta, ja olet ne ilmoittanut pienille.

26. Tosin Isä, sillä näin oli sinun hyvä tahtosi.

27. Kaikki ovat minulle annetut minun Isältääni, ja ei kenkään tunne Poikaa, mutta Isä; eikä Isää tunne yksikään, mutta Poika, ja kenelle ikänä Poika tahtoo sen ilmoittaa.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

TULKAA MINUN LUOKSENI

28 Tulkaa minun luokseni, kaikki työtä tekevät ja raskautetut, niin minä annan teille levon.

29 Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta — sillä minä olen lempeä ja nöyrä sydämeltä — niin löydätte levon sielullenne.

30 Sillä minun ikeeni on sovelias ja minun kuormani kevyt.”

12 Luku LEPOPÄIVÄN PITÄMISESTÄ

1 Siihen aikaan Jeesus kulki sapatina viljavainioitten halki. Hänen opetuslapsensa olivat nälissään ja rupe-sivat katkomaan ja syömään tähkäpäitä.

2 Sen nähdessään fariseukset sanoivat Hänelle: ”Katso, opetuslapsesi tekevät, mitä ei ole lupa tehdä sapatina.”

28 Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekevät ja raskautetut, niin minä annan teille levon.

29 Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne.

30 Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormani on keveä.”

12 Luku

1 Siihen aikaan Jeesus kulki sapatina viljavainioiden halki; ja hänen opetuslastensa oli nälkä, ja he rupesivat katkomaan tähkäpäitä ja syömään.

2 Mutta kun fariseukset sen näkivät, sanoivat he hänelle: ”Katso, sinun opetuslapsesi tekevät, mitä ei ole lupa tehdä sapatina”.

28. Tulkaat minun tyköni kaikki, jotka työtä teette ja olette raskautetut, ja minä tahdon teitä virvoittaa.

29. Ottakaat minun ikeeni teidän päällenne, ja oppikaat minusta, että minä olen siviä ja nöyrä sydämestä: ja te löydätte levon teidän sieluillenne;

30. Sillä minun ikeeni on sovelias ja minun kuormani on keviä.

1. Siihen aikaan kävi Jesus sabbatina laihoihin lävitse; niin hänen opetuslapsensa isosivat, ja rupesivat tähkäpäitä noukkimaan ja syömään.

2. Mutta kuin Pharisealaiset sen näkivät, sanoivat he hänelle: katso, sinun opetuslapses tekevät sitä, mitä ei sovi sabbatina tehdä.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

3 Mutta Hän sanoi heille: "Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hän ja hänen seuralaisensa olivat nälissään,

4 kuinka hän meni Jumalan huoneeseen ja söi näkyleivät, jota hänen ja hänen seuralaistensa ei ollut lupa syödä, vaan ainoastaan pappien?

5 Tai ettekö ole lukeneet laista, että papit sapattina pyhäkössä rikkovat sapatin ja ovat syyttömät?

6 Mutta minä sanon teille, että tässä on pyhäkköä suurempi.

7 Mutta jos olisitte tienneet, mitä merkitsee: "Laupeutta minä haluan enemmän kuin uhria, ette olisi tuominneet syyttömiä.

8 Sillä Ihmisen Poika on (myös) sapatin Herra."

KUIVUNUT KÄSI PARANEE

9 Lähdettyään sieltä Hän meni heidän synagoogaansa.

3 Niin hän sanoi heille: "Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänen ja hänen seuralaistensa oli nälkä,

4 kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, ja kuinka he söivät näkyleivät, joita ei hänen eikä hänen seuralaistensa ollut lupa syödä, vaan ainoastaan pappien?

5 Tai ettekö ole lukeneet laista, että papit sapattina pyhäkössä rikkovat sapatin ja ovat kuitenkin syyttömät?

6 Mutta minä sanon teille: tässä on se, joka on pyhäkköä suurempi.

7 Mutta jos tietäisitte, mitä tämä on: 'Laupeutta minä tahdon enkä uhria', niin te ette tuomitsisi syyttömiä.

8 Sillä Ihmisen Poika on sapatin herra."

9 Ja hän lähti sieltä ja tuli heidän synagoogaansa.

3. Mutta hän sanoi heille: ettekö te ole lukeneet, mitä David teki, kuin hän isosi, ja ne, jotka hänen kanssansa olivat?

4. Kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, ja söi näkyleivät, joita ei hänen sopinut syödä, eikä niidenkään, jotka hänen kanssansa olivat, mutta ainoastaan pappein?

5. Taikka ettekö te laissa ole lukeneet, että papit sabbatina rikkovat templissä sabbatin, ja ovat kuitenkin nuhteettomat?

6. Mutta minä sanon teille: tässä on se, joka on suurempi kuin templi.

7. Mutta jos te tietäisitte, mikä se on: laupiutta minä tahdon, ja en uhria, sitte ette suinkaan tuomitsisi viattomia.

8. Sillä Ihmisen Poika on myös sabbatin Herra.

9. Ja hän läksi sieltä, ja tuli heidän synagogaansa.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

10 Katso, siellä oli mies, jonka käsi oli kuivettunut. Nostaakseen syytteen Häntä vastaan he kysyivät Häneltä sanoen: "Onko lupa sapattina parantaa?"

11 Mutta Hän sanoi heille: "Kuka teistä on mies, jolla on yksi lammas, ja jos se sapattina putoaa kuoppaan, ei tartu siihen ja nosta sitä ylös?"

12 Kuinka paljon suurempi arvoinen onkaan ihminen kuin lammas! Sen vuoksi on lupa sapattina tehdä hyvää."

13 Sitten Hän sanoi miehelle: "Ojenna kätesi!" Tämä ojensi, ja se tuli jälleen terveeksi niin kuin toinen.

14 Mutta lähdettyään ulos fariseukset pitivät neuvoa Häntä vastaan, miten Hänet surmaisivat.

HERRAN VALITTU PALVELIJA

15 Huomatessaan sen Jeesus vetäytyi sieltä. Häntä seurasi suuret kan-

10 Ja katso, siellä oli mies, jonka käsi oli kuivettunut. Niin he kysyivät häneltä sanoen: "Onko luvalista sapattina parantaa?" voidaksensa nostaa syytteen häntä vastaan.

11 Niin hän sanoi heille: "Kuka teistä on se mies, joka ei, jos hänen ainoa lampaansa putoaa sapattina kuoppaan, tartu siihen ja nosta sitä ylös?"

12 Kuinka paljon suurempi arvoinen onkaan ihminen kuin lammas! Sentähden on lupa tehdä sapattina hyvää."

13 Sitten hän sanoi miehelle: "Ojenna kätesi!" Ja hän ojensi; ja se tuli entiselleen, terveeksi niinkuin toinenkin.

14 Niin fariseukset lähtivät ulos ja pitivät neuvoa häntä vastaan, surmataksensa hänet.

15 Mutta kun Jeesus huomasi sen, väistyi hän sieltä pois. Ja

10. Ja katso, siellä oli ihminen, jolla oli kuivettunut käsi. Ja he kysyivät häneltä, sanoen: sopiiko sabbatina parantaa? että he olisivat saaneet kantaa hänen päällensä.

11. Niin hän sanoi heille: kuka on teistä ihminen, jolla olis yksi lammas, ja jos se sabbatina putoais kaivoon, eikö hän tarttuisi siihen ja vetäisi ylös?"

12. Kuinka paljon jalompi on ihmisen kuin lammas? Sentähden sopii kyllä sabbatina hyvää tehdä.

13. Niin hän sanoi sille ihmiselle: ojenna kätes! ja hän ojensi, ja se tuli terveeksi niinkuin toinenkin.

14. Mutta Pharisealaiset menivät ja neuvoa pitivät häntä vastaan, kuinka he hänen hukuttaisivat.

15. Mutta kuin Jesus sen ymmärsi, meni hän sieltä pois, ja paljo

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

sanjoukot, ja Hän paransi heidät kaikki.

16 Mutta Hän kielsi heitä saattamasta Häntä julki,

17 jotta toteutuisi, mitä on puhuttu profeetta Jesajan välityksellä, joka sanoo:

18 ”Katso, Palvelijani, jonka olen valinnut, rakkaani, johon sieluni on mielistynyt. Minä panen Henkeni Häneen, ja Hän on julistava pakanoille oikeuden.

19 Hän ei riitele eikä huuda, eikä kukaan kuule Hänen ääntänsä kaduilla.

20 Särkynyttä ruokohuilua Hän ei muserra eikä sammuta suitsevaa lampunsydäntä, kunnes saattaa oikeuden voittoon,

21 Ja Hänen nimeensä pakanat panevat toivonsa”

BEELSEBULIN AVULLAKO?

22 Silloin Hänen luokseen tuotiin rii-

monet seurasivat häntä, ja hän paransi heidät kaikki,

16 ja hän varoitti vakavasti heitä saattamasta häntä julki;

17 että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetta Esaiaan kautta, joka sanoo:

18 Katso, minun palvelijani, jonka minä olen valinnut, minun rakkaani, johon minun sieluni on mielistynyt; minä panen Henkeni häneen, ja hän on saattava oikeuden sanomaa pakanoille.

19 Ei hän riitele eikä huuda, ei hänen ääntänsä kuule kukaan kaduilla.

20 Särjettyä ruokoa hän ei musera, ja suitsevaista kynttilänsydäntä hän ei sammuta, kunnes hän saattaa oikeuden voittoon.

21 Ja hänen nimeensä pakanat panevat toivonsa.”

22 Silloin tuotiin hänen tykönsä

kansaa seurasi häntä, ja hän teki kaikki terveeksi.

16. Ja hän haastoi heitä, häntä ilmoittamasta,

17. Että täytettäisiin, mitä sanottu oli Jesaias prophetan kautta, joka sanoo:

18. Katso, minun palveliani, jonka minä valitsin, minun rakkaani, johonka minun sieluni mielistyi: minä panen hänen päällensä minun henkeni, ja hänen pitää tuomion pakanoille julistaman.

19. Ei hän riitele eikä huuda, eikä yhdenkään pidä kuuleman hänen ääntänsä kujilla.

20. Särjettyä ruokoa ei hänen pidä murentaman ja suitsuvaista kynttilän sydäntä ei hänen pidä sammuttaman, siihenasti kuin hän saattaa tuomion voitoksi,

21. Ja hänen nimensä päälle pitää pakanain toivoman.

22. Silloin tuotiin hänen tykönsä

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

vattu mies joka oli sokea ja mykkä. Hän paransi hänet, niin että (sokea ja) mykkä sekä puhui että näki.

23 Kaikki kansa hämmästyí ja sanoi: "Eiköhán tämä ole Daavidin poika?"

24 Mutta sen kuullessaan fariseukset sanoivat: "Tämä ei aja riivaajia ulos muuta kuin beelsebulin, riivaajain päämiehen avulla."

25 Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: "Jokainen valtakunta, joka riitautuu itsensä kanssa, tuhoutuu, eikä mikään kaupunki tai talo, joka riitautuu itsensä kanssa, pysy pystyssä."

26 Jos saatana ajaa ulos saatanan, hän on riitautunut itsensä kanssa. Miten hänen valtakuntansa pysyy siis pystyssä?

27 Jos minä beelsebulin avulla ajan ulos riivaajia, kenen avulla lapsenne ajavat niitä ulos? Sen vuoksi he tulevat olemaan tuomarejanne.

riivattu mies, joka oli sokea ja mykkä, ja hän paransi hänet, niin että mykkä puhui ja näki.

23 Ja kaikki kansa hämmästyí ja sanoi: "Eiköhán tämä ole Daavidin poika?"

24 Mutta kun fariseukset sen kuulivat, sanoivat he: "Tämä ei aja riivaajia ulos kenenkään muun kuin Beelsebulin, riivaajain päämiehen, voimalla".

25 Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: "Jokainen valtakunta, joka riitautuu itsensä kanssa, joutuu autioksi, eikä mikään kaupunki tai talo, joka riitautuu itsensä kanssa, pysy pystyssä."

26 Jos nyt saatana ajaa ulos saatanan, niin hän on riitautunut itsensä kanssa; kuinka siis hänen valtakuntansa pysyy pystyssä?

27 Ja jos minä Beelsebulin voimalla ajan ulos riivaajia, kenenkä voimalla sitten teidän lapsenne ajavat niitä ulos? Niinpä he tulevat olemaan teidän tuomarinne.

pirulta riivattu, sokia ja mykkä; ja hän paransi hänen, niin että sokia ja mykkä sekä puhui että näki.

23. Ja kaikki kansa hämmästyí ja sanoi: olleeko tämä se Davidin poika?

24. Mutta kuin Pharisealaiset sen kuulivat, sanoivat he: ei tämä aja ulos perkeleitä, vaan beelsebubin, perkeleitten päämiehen, kautta.

25. Mutta kuin Jesus tiesi heidän ajatuksensa, sanoi hän heille: jokainen valtakunta, itsiänsä vastaan erinnyt, tulee kylmille, ja jokainen kaupunki taikka huone, itsiänsä vastaan erinnyt, ei seiso.

26. Ja jos saatana ajaa ulos saatanan, niin hän on erinnyt itsiänsä vastaan: kuinka siis hänen valtakuntansa seisois?

27. Ja jos minä beelsebubin kautta ajaisin perkeleitä ulos, kenenkä kautta siis poikanne ajavat niitä ulos? Sentähden pitää heidän oleman teidän tuomarinne.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

28 Mutta jos minä Jumalan Hengen avulla ajan ulos riivaajia, niin Jumalan valtakunta on tullut luoksenne.

29 Tai kuinka kukaan voi mennä vahvan miehen taloon ja ryöstää hänen tavaroitaan, ellei hän ensin sido sitä vahvaa? Sitten hän ryöstää hänen talonsa.

30 Joka ei ole kanssani, on minua vastaan, ja joka ei kanssani kokoa, hän hajoittaa.

31 Sen vuoksi sanon teille: jokainen synti ja rienaus annetaan ihmisille anteeksi, mutta Hengen rienausta ei anneta (ihmisille) anteeksi.

32 Ja jokainen joka sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, annetaan anteeksi, mutta sille joka puhuu Pyhää Henkeä vastaan, ei anneta anteeksi, ei tässä maailmanajassa eikä tulevassa.

28 Mutta jos minä Jumalan Hengen voimalla ajan ulos riivaajia, niin on Jumalan valtakunta tullut teidän tyköenne.

29 Taikka kuinka voi kukaan tunkeutua väkevän taloon ja ryöstää hänen tavaroitansa, ellei hän ensin sido sitä väkevää? Vasta sitten hän ryöstää tyhjäksi hänen talonsa.

30 Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan; ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa.

31 Sentähden minä sanon teille: jokainen synti ja pilkka annetaan ihmisille anteeksi, mutta Hengen pilkkaamista ei anteeksi anneta.

32 Ja jos joku sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, niin hänelle annetaan anteeksi; mutta jos joku sanoo jotakin Pyhää Henkeä vastaan, niin hänelle ei anteeksi anneta, ei tässä maailmassa eikä tulevassa.

28. Mutta jos minä ajan ulos perkeleitä Jumalan Hengellä, niin Jumalan valtakunta tuli teidän tyköenne.

29. Taikka kuinka joku taitaa jonkun väkevän huoneeseen mennä, ja hänen kaluansa ryöstää, ellei hän ensin sido väkevää, ja sitte ryöstä hänen huonettansa?

30. Joka ei ole minun kanssani, hän on minua vastaan, ja joka ei minun kanssani kokoa, hän hajoittaa.

31. Sentähden sanon minä teille: kaikki synnit ja pilkka annetaan ihmisille anteeksi; mutta pilkkaa Henkeä vastaan ei anteeksi anneta ihmisille.

32. Ja kuka ikänä sanoo jonkun sanan Ihmisen Poikaa vastaan, se hänelle anteeksi annetaan; mutta joka sanoo jotakin Pyhää Henkeä vastaan, ei sitä hänelle anteeksi anneta, ei tässä eikä tulevaisessa maailmassa.

HYVÄ JA HUONO PUU

33 Joko tehkää puu hyväksi ja sen hedelmä hyväksi ja tehkää puu huonoksi ja sen hedelmä huonoksi, sillä hedelmästä puu tunnetaan.

34 Te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka voitte puhua hyvää, kun olette pahoja? Sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.

35 Hyvä ihminen tuo (sydämensä) hyvästä aarrekammioista esille hyvää, ja paha ihminen tuo pahasta aarrekammioista esille pahaa.

36 Mutta minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, minkä ihmiset puhuvat, heidän on tehtävä tili tuomiopäivänä.

37 Sillä sanoistasi sinut julistetaan vanhurskaaksi ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi."

33 Joko tehkää puu hyväksi ja sen hedelmä hyväksi, tahi tehkää puu huonoksi ja sen hedelmä huonoksi; sillä hedelmästä puu tunnetaan.

34 Te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka te saattaisitte hyvää puhua, kun itse olette pahoja? Sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.

35 Hyvä ihminen tuo hyvän runsaudesta esille hyvää, ja paha ihminen tuo pahan runsaudesta esille pahaa.

36 Mutta minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, minkä ihmiset puhuvat, pitää heidän tekemän tili tuomiopäivänä.

37 Sillä sanoistasi sinut julistetaan vanhurskaaksi, ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi."

33. Taikka tehkää hyvä puu, niin hänen hedelmänsä tulee hyväksi, taikka tehkää mädännyt puu, niin hänen hedelmänsä tulee mädänneeksi; sillä hedelmästä puu tunnetaan.

34. Te kyykärmetten sikiät, kuinka te taidatte hyvää puhua, koska te itse pahat olette? sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.

35. Hyvä ihminen tuo edes hyvästä sydämen tavarasta hyviä, ja paha ihminen tuo edes pahasta tavarasta pahoja.

36. Mutta minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset puhuvat, pitää heidän luvun tekemän tuomiopäivänä;

37. Sillä sanoistas sinä hurskaaksi tehdään, ja sanoistas sinä tuomitaan.

MERKKIÄ VAADITAAN

38 Silloin muutamat kirjanoppineista

38 Silloin muutamat kirjanoppi-

38. Silloin vastasivat muutamat

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

ja fariseuksista vastasivat [Hänelle] sanoen: "Opettaja, haluamme nähdä sinulta merkin.

39 Mutta Hän vastasi ja sanoi heille: "Paha ja avion rikkova sukupolvi vaatii merkkiä, mutta sille ei anneta merkkiä, paitsi profeetta Joonan merkki.

40 Sillä niin kuin Joonas oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin Ihmisen Poika on oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä.

41 Niiniven miehet nousevat tuomiolle. Sillä he muuttivat mielensä Joonan saarnan vaikutuksesta, ja katso, tässä on Joonaa suurempi.

42 Etelän kuningatar nousee tuomiolle tämän sukupolven kanssa ja koituu sille tuomioksi. Sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta, ja katso, tässä on Salomoa suurempi."

neista ja fariseuksista vastasivat hänelle sanoen: "Opettaja, me tahdomme nähdä sinulta merkin".

39 Mutta hän vastasi heille ja sanoi: "Tämä paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonaan merkki.

40 Sillä niinkuin Joonas oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin on myös Ihmisen Poika oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä.

41 Niiniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja tulevat sille tuomioksi; sillä he tekivät parannuksen Joonaan saarnan vaikutuksesta, ja katso, tässä on enempi kuin Joonas.

42 Etelän kuningatar on heräjävä tuomiolle tämän sukupolven kanssa ja tuleva sille tuomioksi; sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta, ja katso, tässä on enempi kuin Salomo.

kirjanoppineista ja Pharisealaisista, sanoen: Mestari, me tahdomme nähdä sinulta merkkiä.

39. Niin hän vastasi ja sanoi heille: tämä häijy ja huorintekijä suku etsii merkkiä, ja ei hänelle pidä merkkiä annettaman, vaan Jonan prophetan merkki.

40. Sillä niinkuin Jona oli valaskalan vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin pitää myös Ihmisen Pojan maan sydämässä kolme päivää ja kolme yötä oleman.

41. Niniven miehet pitää nouseman tuomiolle tämän suvun kanssa ja hänen tuomitseman; sillä he paransivat heitänsä Jonan saarnasta. Ja katso, tässä on enempi kuin Jona.

42. Etelän kuningatar on nouseva tuomiolle tämän suvun kanssa ja hänen tuomitseva; sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomonin viisautta. Ja katso, tässä on enempi kuin Salomon.

HUOLETTOMUUDEN VAARA

43 Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, se kuljeksii vedettämiä paikkoja ja etsii leposijaa, eikä löydä.

44 Silloin se sanoo: ”Palaan huoneeseeni josta läksin. Tultuaan se tapaa sen tyhjänä [ja] lakaistuna ja kaunistettuna.

45 Silloin se menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä, itseänsä pahempaa, ja tulevat sisälle ja asuvat siellä. Ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmiksi kuin ensimmäiset. Näin käy myös tälle pahalle sukupolvelle.”

43 Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, kuljeksii se autioita paikkoja ja etsii lepoa, eikä löydä.

44 Silloin se sanoo: 'Minä palaan huoneeseeni, josta lähdin'. Ja kun se tulee, tapaa se huoneen tyhjänä ja lakaistuna ja kaunistettuna.

45 Silloin se menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä, pahempaa kuin se itse, ja ne tulevat sisään ja asuvat siellä. Ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmiksi kuin ensimmäiset. Niin käy myös tälle pahalle sukupolvelle.”

43. Mutta kuin rietas henki on lähtenyt ihmisestä, niin hän vaeltaa lävitse kuivia paikkoja, etsein lepoa, ja ei löydä.

44. Silloin hän sanoo: minä palaan jälleen minun huoneeseeni, kusta minä läksin. Ja kuin hän tulee, niin hän löytää sen tyhjäksi, käväistyksi ja kaunistetuksi.

45. Silloin hän menee ja ottaa kanssansa seitsemän muuta henkeä, itseänsä pahempaa, ja ne sisälle menevät ja asuvat siellä, ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmaksi kuin ensimmäiset. Näin myös tapahtuu tälle pahalle sukunnalle.

SYVÄLLISEMPI SUKULAISUUS

46 Hänen vielä puhuessaan kansalle, katso, hänen äitinsä ja veljensä seisovat ulkona tahtoen puhutella Häntä.

47 Niin joku sanoi Hänelle: ”Katso,

46 Hänen vielä puhuessaan kansalle, katso, hänen äitinsä ja veljensä seisovat ulkona, tahtoen häntä puhutella.

47 Niin joku sanoi hänelle: ”Katso,

46. Kuin hän vielä kansalle puhui, katso, hänen äitinsä ja veljensä seisovat ulkona ja pyysivät häntä puhutella.

47. Niin yksi sanoi hänelle: katso,

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

äitisi ja veljesi seisovat ulkona tahtoen puhutella sinua.”

48 Mutta Hän vastasi ja sanoi sille, joka puhui Hänelle: ”Kuka on äitini ja ketkä ovat veljeni?”

49 Ja ojentaen kätensä opetuslapsiaan kohti Hän sanoi: ”Katso, äitini ja veljeni!

50 Sillä jokainen, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon, on veljeni ja sisareni ja äitini.”

13 Luku VERTAUS KYLVÄJÄSTÄ

1 Sinä päivänä Jeesus talosta lähdettyään istuutui järven rannalle.

2 Hänen luokseen kokoontui suuret kansanjoukot, niin että Hän astui veneeseen ja istuutui, ja kaikki kansa seisoivat rannalla.

3 Ja Hän puhui heille paljon vertauksilla ja sanoi: ”Katso, kylväjä lähti kylvämään.

4 Hänen kylväessään toiset siemenet putosivat tien viereen, ja linnut tulivat ja söivät ne.

sinun äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja tahtovat sinua puhutella”.

48 Mutta hän vastasi ja sanoi sille, joka sen hänelle ilmoitti: ”Kuka on minun äitini, ja ketkä ovat minun veljeni?”

49 Ja hän ojensi kätensä opetuslastensa puoleen ja sanoi: ”Katso, minun äitini ja veljeni!

50 Sillä jokainen, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini.”

13 Luku

1 Sinä päivänä Jeesus lähti asunnostaan ja istui järven rannalle.

2 Ja hänen tykönsä kokoontui paljon kansaa, jonka tähden hän astui venheeseen ja istuutui, ja kaikki kansa seisoivat rannalla.

3 Ja hän puhui heille paljon vertauksilla ja sanoi: ”Katso, kylväjä meni kylvämään.

4 Ja hänen kylväessään putosivat muutamat siemenet tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne.

äitis ja veljes seisovat ulkona, ja tahtovat sinua puhutella.

48. Niin hän vastasi ja sanoi sille, joka hänelle sitä sanoi: kuka on minun äitini ja kutka ovat minun veljeni?

49. Ja hän ojensi kätensä opetuslastensa puoleen ja sanoi: minun äitini ja minun veljeni.

50. Sillä jokainen, joka tekee Isäni tahdon, joka on taivaissa, hän on minun veljeni, ja sisareni, ja äitini.

1. Mutta sinä päivänä läksi Jeesus huoneesta ja istui meren tykönä.

2. Ja hänen tykönsä kokoontui paljon kansaa, niin että hän meni haahteen, ja istui: ja kaikki kansa seisoivat rannalla.

3. Ja hän puhui heille paljon vertauksilla, sanoen: katso, kylväjä meni kylvämään.

4. Ja hänen kylväissänsä lankesivat muutamat tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

5 Toiset putosivat kallioperälle, jossa niillä ei ollut paljoa maata, ja ne nousivat heti oraalle, koska niillä ei ollut syvää maata.

6 Mutta auringon noustua ne paahutuivat, ja niillä ei ollut juurta, ne kuivettuivat.

7 Toiset taas putosivat orjantappuroihin ja orjantappurat nousivat ja tukahuttivat ne.

8 Mutta toiset putosivat hyvään maahan ja tuottivat sadon, mikä sata, mikä kuusikymmentä, mikä kolmekymmentä jyvää.

9 Jolla on korvat (kuulla), hän kuulkoon!"

VERTAUSTEN TARKOITUS

10 Niin opetuslapset tulivat ja sanoivat Hänelle: "Miksi puhut heille vertauksin?"

11 Hän vastasi ja sanoi (heille): "Koska teidän on annettu tuntea tai-

5 Toiset putosivat kallioperälle, jossa niillä ei ollut paljon maata, ja ne nousivat kohta oraalle, kun niillä ei ollut syvää maata.

6 Mutta auringon noustua ne paahutuivat, ja kun niillä ei ollut juurta, niin ne kuivettuivat.

7 Toiset taas putosivat orjantappuroihin, ja orjantappurat nousivat ja tukahuttivat ne.

8 Ja toiset putosivat hyvään maahan ja antoivat sadon, mitkä sata, mitkä kuusikymmentä, mitkä kolmekymmentä jyvää.

9 Jolla on korvat, se kuulkoon."

10 Niin hänen opetuslapsensa tulivat ja sanoivat hänelle: "Minkätähden sinä puhut heille vertauksilla?"

11 Hän vastasi ja sanoi: "Sentähden, että teidän on annettu tuntea

5. Muutamat taas lankesivat kivistöön, kussa ei heillä ollut paljo maata, ja nousivat pian päälle, ettei heillä ollut syvää maata;

6. Mutta kuin aurinko nousi, niin he poudittiin, ja ettei heillä ollut juurta, niin he kuivettuivat.

7. Mutta muutamat lankesivat orjantappuroihin, ja orjantappurat kävivät ylös, ja tukahuttivat ne.

8. Muutamat taas lankesivat hyvään maahan, ja tekivät hedelmän, muutama satakertaisen, muutama kuudenkymmenen kertaisen ja muutama kolmenkymmenen kertaisen.

9. Jolla on korvat kuulla, se kuulkaan!

10. Niin opetuslapset tulivat ja sanoivat hänelle: miksi sinä puhut heille vertauksilla?

11. Mutta hän vastasi ja sanoi: teille on annettu tuta taivaan val-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

vasten valtakunnan salaisuudet, mutta heidän ei ole annettu.

12 Jolla näet on, sille annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin; mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on.

13 Sen vuoksi puhun heille vertauksin, koska he näkevinä eivät näe ja kuulevina eivät kuule, eivätkä ymmärrä.

14 Heissä toteutuu se Jesajan ennustus, joka sanoo: Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö ja näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö.

15 Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he vaivoin kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, jotteivät näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.”

16 Mutta autuaat teidän silmänne, koska he näkevät ja korvanne, koska ne kuulevat!

taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heidän ei ole annettu.

12 Sillä sille, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin; mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mikä hänellä on.

13 Sentähden minä puhun heille vertauksilla, että he näkevin silmin eivät näe ja kuulevin korvin eivät kuule, eivätkä ymmärrä.

14 Ja heissä käy toteen Esaiaan ennustus, joka sanoo: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö.

15 Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työllästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, etteivät he näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.'

16 Mutta autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat.

takunnan salaisuudet, vaan ei heille ole annettu.

12. Sillä jolla on, hänelle pitää annettaman, ja hänellä pitää kyllä oleman; mutta siltä, jolla ei ole, pitää sekin otettaman pois, mikä hänellä on.

13. Sentähden minä puhun heille vertauksilla, ettei he nähden näe, eikä kuullen kuule, ei myös ymmärrä.

14. Ja heissä täytetään Jesaiaan ennustus, joka sanoo: korvillanne pitää teidän kuuleman, ja ei ymmärtämän, ja nähden näkemän, ja ei äkkäämän.

15. Sillä tämän kansan sydän on kovettunut, ja he korvillansa työllästi kuulivat, ja silmänsä panivat umpeen, ettei he joskus näkisi silmillänsä, ja kuulisi korvillansa, ja ymmärtäisi sydämellänsä, ja palajaisivat, ja minä parantaisin heitä.

16. Mutta autuaat ovat teidän silmänne, sillä he näkevät, ja teidän korvanne, sillä he kuulevat.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

17 Sillä totisesti sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat halunneet nähdä, mitä te näette eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette eivätkä ole kuulleet.

17 Sillä totisesti minä sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat halunneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet.

17. Sillä totisesti sanon minä teille: monta prophetaa ja vanhurskasta pyysi nähdä, joita te näette, ja ei nähneet, ja kuulla, joita te kuulette, ja ei kuulleet.

KYLVÄJÄVERTAUKSEN SELITYS

18 Kuulkaa siis vertaus kylväjästä.

19 Kun joku kuulee valtakunnan sanan eikä ymmärrä, tulee paha ja tempaa pois sen, mikä hänen sydämeensä kylvettiin. Tämä kuvaa sitä joka kylvettiin tien viereen.

20 Mikä kallioperälle kylvettiin kuvaa sitä, joka kuulee sanan ja heti ottaa sen ilolla vastaan.

21 Mutta hänellä ei ole juurta itsessään, vaan hän on epävakaa. Kun tulee ahdistus tai vaino sanan vuoksi, hän heti lankeaa pois.

22 Mikä taas orjantappuroihin kylvettiin, kuvaa sitä, joka kuulee sanan,

18 Kuulkaa siis te vertaus kylväjästä:

19 Kun joku kuulee valtakunnan sanan eikä ymmärrä, niin tulee paha ja tempaa pois sen, mikä hänen sydämeensä kylvettiin. Tämä on se, mikä kylvettiin tien oheen.

20 Mikä kallioperälle kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja heti ottaa sen ilolla vastaan;

21 mutta hänellä ei ole juurta itsessään, vaan hän kestää ainoastaan jonkun aikaa, ja kun tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, niin hän heti lankeaa pois.

22 Mikä taas orjantappuroihin kylvettiin, on se, joka kuulee sanan,

18. Niin kuulkaat siis te kylväjän vertaus:

19. Kuin joku kuulee valtakunnan sanan ja ei ymmärrä, niin tulee pahuus ja tempaa pois sen mikä hänen sydämeensä kylvettiin. Tämä on se, joka tien oheen oli kylvetty.

20. Mutta kivistöön kylvetty on se, joka kuulee sanan, ja kohta ilolla sen vastaan ottaa;

21. Mutta ei ole hänellä juurta itsessänsä, vaan ajan pysyy: kuin siis vaiva eli vaino tulee sanan tähden, niin hän kohta pahenee.

22. Mutta orjantappurain sekaan kylvetty on se, joka sanan kuulee;

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

mutta tämän maailmanajan huoli ja rikkauden viettelys tukahuttaa sanan, ja hänestä tulee hedelmätön.

23 Mutta mikä hyvään maahan kylvettiin kuvaa sitä, joka kuulee ja ymmärtää sanan. Hän siis tuottaa sadon ja antaa mikä sata, mikä kuusikymmentä, mikä kolmekymmentä jyvää.”

VERTAUS LUSTEESTA

24 Toisen vertauksen Hän esitti heille sanoen: "Taivasten valtakunnan on kuin miehen, joka kylvi hyvän siemenen peltoonsa,

25 Mutta ihmisten nukkuessa hänen vihamiehensä tuli ja kylvi lustetta vehnän sekaan ja meni pois.

26 Kun laiho kasvoi ja teki hedelmää, silloin lustekin tuli näkyviin.

27 Niin isännän palvelijat tulivat ja sanoivat hänelle: Herra, etkö kylvänyt

mutta tämän maailman huoli ja rikkauden viettelys tukahuttavat sanan, ja hän jää hedelmättömäksi.

23 Mutta mikä hyvään maahan kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja ymmärtää sen ja myös tuottaa hedelmän ja tekee, mikä sata jyvää, mikä kuusikymmentä, mikä kolmekymmentä.”

24 Toisen vertauksen hän puhui heille sanoen: "Taivasten valtakunta on verrattava mieheen, joka kylvi hyvän siemenen peltoonsa.

25 Mutta ihmisten nukkuessa hänen vihamiehensä tuli ja kylvi lustetta nisun sekaan ja meni pois.

26 Ja kun laiho kasvoi ja teki hedelmää, silloin lustekin tuli näkyviin.

27 Niin perheenisännän palvelijat tulivat ja sanoivat hänelle: 'Herra,

ja tämän mailman suru ja rikkauden petos tukahuttaa sanan, ja hän tulee hedelmättömäksi.

23. Mutta hyvään maahan kylvetty on se, joka kuulee sanan ja ymmärtää, joka tosin tuottaa hedelmän ja tekee, muutama satakertaisten, muutama kuudenkymmenen kertaisen, muutama kolmenkymmenen kertaisen.

24. Toisen vertauksen pani hän heidän eteensä, sanoen: taivaan valtakunta on ihmisen vertainen, joka kylvi hyvän siemenen peltoonsa.

25. Mutta ihmisten maatessa tuli hänen vihollisensa ja kylvi ohdakkeita nisuin sekaan, ja meni pois.

26. Mutta kuin oras rupesi kasvaamaan ja hedelmän kantoi, silloin näkyivät myös ohdakkeet.

27. Mutta perheen isännän palvelijat tulivat ja sanoivat hänelle:

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

hyvää siementä peltoosi? Kuinka siinä sitten on lustetta?

28 Hän sanoi heille: Sen on vihamies tehnyt. Niin palvelijat sanoivat Hänelä: Tahdotko sitten, että menemme kokoamaan sen?

29 Mutta hän sanoi: En, jottette lustetta kootessanne nyhtäisi vehnää sen mukana.

30 Antakaa molempain kasvaa yhdessä elonkorjuuseen asti, ja elonaijana minä sanon leikkuumiehille: Kootkaa ensin luste ja sitokaa se kimppuihin poltettavaksi, mutta vehnä korjatkaa aittaani."

VERTAUKSET SINAPINSIEMENESTÄ JA HAPATUKSESTA

31 Toisen vertauksen Hän esitti heille sanoen: "Taivasten valtakunta on sinapinsiemenen kaltainen, jonka mies otti ja kylvi peltoonsa.

etkö kylvänyt peltoosi hyvää siementä? Mistä siihen sitten on tullut lustetta?"

28 Hän sanoi heille: 'Sen on vihamies tehnyt'. Niin palvelijat sanoivat hänelle: 'Tahdotko, että menemme ja kokoamme sen?'

29 Mutta hän sanoi: 'En, ettette lustetta kootessanne nyhtäisi sen mukana nisuakin.

30 Antakaa molempain kasvaa yhdessä elonleikkuuseen asti; ja elonaijana minä sanon leikkuumiehille: Kootkaa ensin luste ja sitokaa se kimppuihin poltettavaksi, mutta nisu korjatkaa minun aittaani."

31 Vielä toisen vertauksen hän puhui heille sanoen: "Taivasten valtakunta on sinapinsiemenen kaltainen, jonka mies otti ja kylvi peltoonsa.

Herra, etkös hyvää siementä kylvänyt peltoos? kusta siis sillä on ohdakkeet?

28. Niin sanoi hän heille: vihamies sen teki. Mutta palveliat sanoivat hänelle: tahdotkos, että me menemme ja kokoomme ne?

29. Mutta hän sanoi: en, ettette ohdakkeita kootessanne myös tempaisi ynnä heidän kanssansa nisuja pois.

30. Sallikaat molemmat kasvaa elon-aikaan asti; ja elon-ajalla sanon minä elomiehille: kootkaat ensin ohdakkeet, ja sitokaat heitä lyhteisiin poltettaa, mutta nisut kootkaat minun aittaani.

31. Toisen vertauksen pani hän heidän eteensä, sanoen: taivaan valtakunta on sinapin siemenen vertainen, jonka ihminen otti ja kylvi peltoonsa;

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

32 Se on vähäisin kaikista siemenistä, mutta kun se on kasvanut, se on muita vihanneskasveja suurempi, ja muuttuu puuksi, niin että taivaan linnut tulevat ja tekevät pesänsä sen oksille."

33 Toisen vertauksen Hän puhui heille: "Taivasten valtakunta on hapatuksen kaltainen, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakkaan* jauhoja, kunnes kaikki happani."

VERTAUSTEN PERUSTELU

34 Kaiken tämän Jeesus puhui kansalle vertauksin eikä hän puhunut heille [mitään] ilman vertausta,

35 jotta toteutuisi, mitä on puhuttu profeetan välityksellä, joka sanoo: "Minä avaan suuni vertauksiin, tuon ilmi sitä, mikä on ollut salattuna maailman perustamisesta asti."

32 Se on kaikista siemenistä pienin, mutta kun se on kasvanut, on se suurin vihanneskasveista ja tulee puuksi, niin että taivaan linnut tulevat ja tekevät pesänsä sen oksille."

33 Taas toisen vertauksen hän puhui heille: "Taivasten valtakunta on hapatuksen kaltainen, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja, kunnes kaikki happani".

34 Tämän kaiken Jeesus puhui kansalle vertauksilla, ja ilman vertausta hän ei puhunut heille mitään;

35 että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetan kautta, joka sanoo: "Minä avaan suuni vertauksiin, minä tuon ilmi sen, mikä on ollut salassa maailman perustamisesta asti".

32. Joka on pienin kaikkia siemeniä, mutta kuin se kasvanut on, niin hän on suurin kaalein seassa, ja tulee puuksi, niin että taivaan linnut tulevat ja tekevät pesänsä sen oksille."

33. Toisen vertauksen sanoi hän heille: taivaan valtakunta on hapatuksen vertainen, jonka vaimo otti, ja sekoitti kolmeen vakkaan jauhoja, siihen asti kuin kaikki happani.

34. Nämät kaikki puhui Jesus kansalle vertauksilla, ja ilman vertauksia ei hän mitään puhunut heille,

35. Että täytettäisiin mitä oli prophetan kautta sanottu, joka sanoo: minä avaan suuni vertauksiin ja puhun ulos salatut maailman alusta.

LUSTEVERTAUKSEN SELITYS

36 Laskettuaan sitten kansanjoukot luotaan Jeesus meni huoneeseen. Hänen opetuslapsensa tulivat Hänen luokseen ja sanoivat: "Selitä meille vertaus pellon lusteesta."

37 Hän vastasi sanoen heille: "Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisen Poika.

38 Pelto on maailma. Hyvä siemen on valtakunnan lapset, mutta lusteet ovat pahan lapset.

39 Vihamies, joka ne kylvi, on paholainen. Elonaika on tämän maailmanajan täytyminen, ja leikkuumiehet ovat enkelit.

40 Niin kuin siis lusteet kootaan ja tulla poltetaan, niin tapahtuu (tämän) maailmanajan täyttymisessä.

41 Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat Hänen valtakunnastaan kaikki viettelijät* ja ne, jotka harjoittavat laittomuutta,

36 Sitten hän laski luotaan kansanjoukot ja meni asuntoonsa. Ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: "Selitä meille vertaus pellon lusteesta".

37 Niin hän vastasi ja sanoi: "Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisen Poika.

38 Pelto on maailma; hyvä siemen ovat valtakunnan lapset, mutta lusteet ovat pahan lapset.

39 Vihamies, joka ne kylvi, on perkele; elonaika on maailman loppu, ja leikkuumiehet ovat enkelit.

40 Niinkuin lusteet kootaan ja tulla poltetaan, niin on tapahtuva maailman lopussa.

41 Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka ovat pahennukseksi ja jotka tekevät laittomuutta,

36. Silloin laski Jesus kansan menemään, ja tuli kotia. Ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä, sanoen: selitä meille sen vertaus pellon ohdakkeista.

37. Niin hän vastasi ja sanoi heille: joka kylvää hyvän siemenen, se on Ihmisen Poika.

38. Mutta pelto on maailma; vaan hyvä siemen, ne ovat valtakunnan lapset; mutta ohdakkeet ovat pahan lapset.

39. Vihollinen, joka ne kylvi, on perkele; elonaika on maailman loppu; mutta elomiehet ovat enkelit.

40. Niinkuin siis ohdakkeet haetaan kokoon ja tulella poltetaan, niin pitää myös tämän maailman lopulla oleman.

41. Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja heidän pitää kokoaman hänen valtakunnastansa kaikki pahennukset, ja ne jotka vääryyttä tekevät,

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

42 ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on itku ja hammasten kiristys.

43 Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niin kuin aurinko. Jolla on korvat (kuulla), hän kuulkoon!

VERTAUKSET AARTEESTA, HELMESTÄ JA NUOTASTA

44 (Vielä) taivasten valtakunta on peltoon kätketyn aarteen kaltainen, jonka mies löysi ja kätki. Ja siitä iloisaan hän meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli ja osti sen pellon.

45 Vielä taivasten valtakunta on kauppiaan kaltainen, joka etsi kauniita helmiä.

46 Löydettyään yhden kallisarvoisen helmen, hän meni ja myi kaiken mitä hänellä oli, ja osti sen.

47 Vielä taivasten valtakunta on mereen heitetyn nuotan kaltainen, joka kokosi kaikenlaisia kaloja.

42 ja heittävät heidät tuliseen pätsiin; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.

43 Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niinkuin aurinko. Jolla on korvat, se kuulkoon.

44 Taivasten valtakunta on peltoon kätketyn aarteen kaltainen, jonka mies löysi ja kätki; ja siitä iloissaan hän meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen pellon.

45 Vielä taivasten valtakunta on kuin kauppias, joka etsi kalliita helmiä,

46 ja löydettyään yhden kallisarvoisen helmen hän meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen.

47 Vielä taivasten valtakunta on nuotan kaltainen, joka heitettiin mereen ja kokosi kaikkinaisia ka-

42. Ja heittävät heidät tuliseen pätsiin: siellä pitää oleman itku ja hammasten kiristys.

43. Silloin pitää vanhurskaat kiiltämän niinkuin aurinko isänsä valtakunnassa. Jolla on korvat kuulla, se kuulkaan!

44. Taas on taivaan valtakunta tavaran vertainen, joka on peltoon kätketty, jonka ihminen löysi, ja kätki sen: ja ilon tähden, mikä hänellä siitä oli, meni hän pois ja myi kaikki mitä hänellä oli ja osti sen pellon.

45. Taas on taivaan valtakunta kauppiamiehen vertainen, joka etsi hyviä päärlyjä.

46. Ja kuin hän löysi yhden kalliin päärlyn, meni hän pois, myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen.

47. Taas on taivaan valtakunta verkon vertainen, joka on mereen heitetty, ja kaikenlaisia kokosi.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

48 Kun se tuli täyteen, he vetivät sen rannalle, istuutuivat ja kokosivat hyvät astioihin, mutta kelvottomat he heittivät pois.

49 Näin on tapahtuva tämän maailman ajan täyttymisessä. Enkelit lähtevät ja erottavat pahat vanhurskaista

50 ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on itku ja hammasten kiristys."

KIRJASIVISTYKSEN MERKITYS

51 (Jeesus sanoi heille:) "Oletteko ymmärtäneet tämän kaiken?" He vastasivat Hänelle; "Olemme, Herra."

52 Niin Hän sanoi heille: "Sen vuoksi jokainen kirjanoppinut, joka on tullut taivasten valtakunnan opetuslapseksi on isännän kaltainen, joka tuo aarrekammioistaan esiin uutta ja vanhaa."

loja.

48 Ja kun se tuli täyteen, vetivät he sen rannalle, istuutuivat ja kokosivat hyvät astioihin, mutta kelvottomat he viskasivat pois.

49 Näin on käyvä maailman lopussa; enkelit lähtevät ja erottavat pahat vanhurskaista

50 ja heittävät heidät tuliseen pätsiin; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.

51 Oletteko ymmärtäneet tämän kaiken?" He vastasivat hänelle: "Olemme".

52 Ja hän sanoi heille: "Niin on jokainen kirjanoppinut, joka on tullut taivasten valtakunnan opetuslapseksi, perheenisännän kaltainen, joka tuo aarrekammioistaan esille uutta ja vanhaa".

48. Kuin se täyteen tuli, vetivät he sen rannalle, ja istuivat ja erottivat hyvät astioihinsa, mutta mädänneet he heittivät pois.

49. Näin on tapahtuva maailman lopulla: Enkelit menevät ulos ja erottavat pahat vanhurskasten keskeltä,

50. Ja heittävät heidät tuliseen pätsiin: siellä pitää oleman itku ja hammasten kiristys.

51. Sanoi Jesus heille: ymmärsittekö te nämät kaikki? He sanoivat hänelle: ymmärsimme, Herra.

52. Mutta hän sanoi heille: sentähden jokainen kirjanoppinut, joka on taivaan valtakuntaan oppinut, se on perheenisännän vertainen, joka tavarastansa tuo edes uusia ja vanhoja.

JEEBUS TORJUTAAN NASARE- TISSA

53 Lopetettuaan nämä vertaukset, Jeesus lähti sieltä.

54 Tultuaan kotikaupunkiinsa Hän opetti heitä heidän synagoogassaan niin, että he hämmästyivät ja sanoivat: "Mistä Hänellä on tämä viisaus ja nämä voimateot?"

55 Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö Hänen äitinsä ole nimeltään Maria ja Hänen veljensä Jaakob ja Joosef* ja Simon ja Juudas?

56 Ja eivätkö Hänen sisarensa ole kaikki luonamme? Mistä sitten Hänellä on tämä kaikki?"

57 Niin he loukkaantuivat Häneen. Mutta Jeesus sanoi heille; "Profeetta ei ole halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja kotonaan."

58 Ja heidän epäuskonsa vuoksi Hän ei tehnyt siellä monta voimatekoa.

53 Ja kun Jeesus oli lopettanut nämä vertaukset, lähti hän sieltä.

54 Ja hän tuli kotikaupunkiinsa ja opetti heitä heidän synagoogassaan, niin että he hämmästyivät ja sanoivat: "Mistä hänellä on tämä viisaus ja nämä voimalliset teot?"

55 Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö hänen äitinsä ole nimeltään Maria ja hänen veljensä Jaakob ja Joosef ja Simon ja Juudas?

56 Ja eivätkö hänen sisarensa ole kaikki meidän parissamme? Mistä sitten hänellä on tämä kaikki?"

57 Ja he loukkaantuivat häneen. Mutta Jeesus sanoi heille: "Ei ole profeetta halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja kodissaan".

58 Ja heidän epäuskonsa tähden hän ei tehnyt siellä monta voimallista tekoa.

53. Ja tapahtui, kuin Jesus lopetti nämät vertaukset, läksi hän sieltä.

54. Ja kuin hän tuli isänsä maalle, opetti hän heitä heidän synagoogassansa, niin että he hämmästyivät ja sanoivat: kusta tällä on tämä viisaus ja nämät väkevät työt?

55. Eikö tämä ole tuo sepän poika? eikö hänen äitinsä kutsuta Mariaksi ja hänen veljensä Jakob ja Joses, ja Simon ja Juudas?

56. Ja hänen sisarensa, eikö ne kaikki ole meidän tykönämme? Kusta siis tällä on nämät kaikki?

57. Ja he pahenivat hänessä. Niin sanoi Jesus heille: ei prophetaa kussakaan halvempana pidetä kuin isänsä maalla ja kotonansa.

58. Ja ei hän siellä monta väkevää työtä tehnyt, heidän epäuskonsa tähden.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

14 Luku JOHANNES KASTAJAN KUOLEMA

1 Siihen aikaan neljännesruhtinas Herodes kuuli maineen Jeesuksesta.

2 Hän sanoi palvelijoilleen; "Se on Johannes Kastaja. Hän on noussut kuolleista, ja sen vuoksi nämä voimat vaikuttavat hänessä."

3 Sillä otettuaan Johanneksen kiinni Herodes oli sitonut hänet ja pannut vankilaan veljensä Filippuksen vaimon, Herodiaan vuoksi.

4 Sillä Johannes oli sanonut hänelle: "Sinun ei ole lupa pitää häntä."

5 Ja Herodes* tahtoi tappaa hänet, mutta pelkäsi kansaa, koska he pitivät häntä profeettana.

6 Mutta *vietettäessä Herodeksen syntymäpäivää* Herodiaan tytär tanssi joukon keskellä, ja se miellytti Herodesta.

14 Luku

1 Siihen aikaan neljännesruhtinas Herodes kuuli maineen Jeesuksesta.

2 Ja hän sanoi palvelijoilleen: "Se on Johannes Kastaja; hän on noussut kuolleista, ja sen tähden nämä voimat hänessä vaikuttavat".

3 Sillä Herodes oli ottanut Johanneksen kiinni ja sitonut hänet ja pannut vankeuteen veljensä Filippuksen vaimon, Herodiaan, tähden.

4 Sillä Johannes oli sanonut hänelle: "Sinun ei ole lupa pitää häntä".

5 Ja Herodes olisi tahtonut tappaa Johanneksen, mutta pelkäsi kansaa, sillä he pitivät häntä profeettana.

6 Mutta kun Herodeksen syntymäpäivä tuli, tanssi Herodiaan tytär heidän edessään, ja se miellytti Herodesta;

1. Siihen aikaan kuuli Herodes tetrarka Jesuksen sanoman,

2. Ja sanoi palvelioillensa: tämä on Johannes Kastaja: hän on noussut kuolleista, ja sentähden tekee hän senkaltaisia väkeviä töitä.

3. Sillä Herodes oli ottanut Johanneksen kiinni, sitonut ja vankiuteen pannut, Herodiaksen, veljensä Filippuksen emännän tähden.

4. Sillä Johannes oli hänelle sanonut: ei sinulle ole luvallinen häntä pitää.

5. Ja kuin hän tahtoi hänen tappaa, pelkäsi hän kansaa; sillä he pitivät hänen prophetana.

6. Mutta kun Herodeksen syntymäjuhlaa pidettiin, hyppäsi Herodiaksen tytär heidän edessään; ja se kelpasi Herodekselle.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

7 Sen vuoksi hän valalla lupasi antaa hänelle, mitä tahansa hän anoisi,

8 Niin hän äitinsä yllyttämänä sanoi; "Anna minulle tässä lautasella Johannes Kastajan pää,"

9 Kuningas tuli murheelliseksi, mutta valainsa ja ateriakumppanien vuoksi hän käski antaa sen.

10 Ja hän lähetti ja mestautti Johanneksen vankilassa.

11 Niin tämän pää tuotiin lautasella ja annettiin tytölle ja hän vei sen äidilleen.

12 Hänen opetuslapsensa tulivat ja ottivat ruumiin* ja hautasivat sen. Ja he menivät ja kertoivat asian Jeesukselle.

VIIDEN TUHANNEN IHMISEN RUOKKIMINEN

13 Kun Jeesus sen kuuli, Hän lähti sieltä veneellä autioon paikkaan yksinäisyyteen. Saatuaan tämän tietää,

7 sentähden hän valalla vannoen lupasi antaa hänelle, mitä ikinä hän anoisi.

8 Niin hän äitinsä yllytyksestä sanoi: "Anna tuoda minulle tänne lautasella Johannes Kastajan pää".

9 Silloin kuningas tuli murheelliseksi, mutta valansa ja pöytävierasten tähden hän käski antaa sen.

10 Ja hän lähetti lyömään Johannekselta pään poikki vankilassa.

11 Ja hänen päänsä tuotiin lautasella ja annettiin tytölle; ja tämä vei sen äidilleen.

12 Ja hänen opetuslapsensa tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa ja hautasivat hänet; ja he menivät ja ilmoittivat asian Jeesukselle.

13 Kun Jeesus sen kuuli, lähti hän sieltä venheellä autioon paikkaan, yksinäisyyteen. Ja tämän kuultu-

7. Sentähden lupasi hän hänelle vannotulla valalla antaa, mitä hän anois.

8. Mutta niinkuin hän äidiltänsä ennen neuvottu oli, anna minulle, hän sanoi, tässä vadissa Johannes Kastajan pää.

9. Ja kuningas tuli murheelliseksi; mutta kuitenkin valan tähden ja niiden, jotka ynnä atrioitsivat, käski hän antaa hänelle,

10. Ja lähetti leikkaamaan Johanneksen kaulaa tornissa.

11. Ja hänen päänsä kannettiin vadissa ja annettiin pialle, ja hän vei sen äidillensä.

12. Ja hänen opetuslapsensa tulivat, ja ottivat pois hänen ruumiinsa, ja hautasivat sen; ja menivät ja ilmoittivat Jeesukselle.

13. Ja kuin Jesus sen kuuli, meni hän sieltä pois haahdella erämaahan yksinänsä. Ja kuin kansa se

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

kansa lähti kaupungeista jalan Hänen jälkeensä.

14 Veneestä poistuessaan Jeesus näki paljon kansaa, ja Hänen kävi heitä sääli. Ja Hän paransi heidän sairaansa.

15 illan tultua Hänen opetuslapsensa menivät Hänen luokseen ja sanoivat: "Paikka on autio, ja aika on jo kulunut. Laske [siis] kansa luotasi, jotta he menisivät kyliin ostamaan itselleen ruokaa."

16 Mutta Jeesus sanoi heille: "Ei heidän tarvitse mennä pois. Antakaa te heille syödä."

17 He sanoivat Hänelle: Meillä ei ole täällä kuin viisi leipää ja kaksi kalaa."

18 Mutta Hän sanoi: "Tuokaa ne tänne minulle."

19 Käskettyään kansan asettua ruohikkoon, Hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi, mursi ja antoi leivät opetuslapsilleen, ja opetuslapset antoivat kansalle.

aan kansa meni jalkaisin kaupungeista hänen jälkeensä.

14 Ja astuessaan maihin Jeesus näki paljon kansaa, ja hänen kävi heitä sääliksi, ja hän paransi heidän sairaansa.

15 Mutta kun ilta tuli, menivät hänen opetuslapsensa hänen tykönsä ja sanoivat: "Tämä paikka on autio, ja päivä on jo pitkälle kulunut; laske siis kansa luotasi, että he menisivät kyliin ostamaan itsellensä ruokaa".

16 Mutta Jeesus sanoi heille: "Ei heidän tarvitse mennä pois; antakaa te heille syödä".

17 He sanoivat hänelle: "Meillä ei ole täällä muuta kuin viisi leipää ja kaksi kalaa".

18 Mutta hän sanoi: "Tuokaa ne tänne minulle".

19 Ja hän käski kansan asettua ruohikkoon, otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi, mursi ja antoi leivät opetuslapsillensa, ja opetuslapset antoivat kansalle.

kuuli, noudattivat he häntä jalkaisin kaupungeista.

14. Ja Jesus meni ulos, ja näki paljon kansaa, ja armahti heidän päällensä, ja paransi heidän sairaitansa.

15. Mutta kun ehtoo tuli, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä, ja sanoivat: tämä on erämaa, ja aika on jo kulunut: laske kansa, että he menisivät kyliin itsellensä ruokaa ostamaan.

16. Niin Jesus sanoi heille: ei tarvitse heidän mennä pois: antakaat te heidän syödä.

17. Mutta he sanoivat hänelle: ei meillä ole tässä enempi kuin viisi leipää ja kaksi kalaa.

18. Hän sanoi: tuokaat minulle ne tänne.

19. Ja hän käski kansan istua ruoholle, ja otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsahti ylös taivaaseen, kiitti, ja mursi, ja antoi leivät opetuslapsille, ja opetuslapset antoivat kansalle.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

20 Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi. Ja he kokosivat jääneet palaset, kaksitoista täyttä vakallista.

21 Niitä, jotka söivät, oli noin viisi tuhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia.

JEESUS KÄVELEE VEDEN PÄÄLLÄ

22 Mutta heti Jeesus* vaati opetuslapsiaan astumaan veneeseen ja menemään Hänen edellään toiselle rannalle sillä aikaa, kun Hän laskisi kansan luotaan.

23 Laskettuaan kansan luotaan Hän nousi vuorelle yksinäisyyteen rukoukseen. Illan tultua Hän oli siellä yksin.

24 Mutta vene oli jo järven keskellä* aaltojen ahdistamana, sillä tuuli oli vastainen.

25 Neljännellä yövartiolla Jeesus tuli heidän luokseen kävellen järven päällä.

26 Nähdessään Hänen kävelevän

20 Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi. Sitten he keräsivät jääneet palaset, kaksitoista täyttä vakallista.

21 Ja niitä, jotka aterioivat, oli noin viisituhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia.

22 Ja kohta hän vaati opetuslapsiansa astumaan venheeseen ja kulkemaan edeltä toiselle rannalle, sillä aikaa kuin hän laski kansan luotansa.

23 Ja laskettuaan kansan hän nousi vuorelle yksinäisyyteen, rukoukseen. Ja kun ilta tuli, oli hän siellä yksinensä.

24 Mutta venhe oli jo monen vakomitan päässä maasta, aaltojen ahdistamana, sillä tuuli oli vastainen.

25 Ja neljännellä yövartiolla Jeesus tuli heidän tykönsä kävellen järven päällä.

26 Kun opetuslapset näkivät hä-

20. Ja he söivät kaikki, ja ravittiin. Niin he kokosivat tähteistä muruja, kaksitoistakymmentä korja täyteen.

21. Mutta niitä, jotka olivat syöneet, oli lähes viisituhatta miestä, ilman vaimoja ja lapsia.

22. Ja kohta vaati Jesus opetuslapsiansa haahteen astumaan, ja menemään hänen edellään toiselle rannalle, niinkauvan kuin hän kansan olis tyköänsä laskenut.

23. Ja kuin hän oli kansan laskenut, astui hän yksinänsä vuorelle rukoukseen. Ja kuin ehtoo joutui, oli hän siellä yksinensä.

24. Mutta haaksi oli jo keskellä merta, ja ahdistettiin aalloilta; sillä vastatuuli oli.

25. Mutta yöllä, neljännessä vartiossa, tuli Jesus heidän tykönsä, käyden merellä.

26. Ja kuin opetuslapset näkivät

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

järven päällä opetuslapset pelästyivät ja sanoivat: "Se on aave!" ja huusivat pelosta."

27 Mutta heti Jeesus puhutteli heitä sanoen: "Olkaa turvallisella mielellä. *Minä olen*, älkää pelätkö."

28 Pietari vastasi Hänelle ja sanoi: "Herra, jos se olet sinä, käske minun tulla luoksesi vetten päällä."

29 Hän sanoi: "Tule." Astuttuaan veneestä Pietari käveli vetten päällä mennäkseen Jeesuksen luo."

30 Mutta nähdessään (ankaran) myrskyn, hän pelästyi ja alkaessaan vajota huusi sanoen: "Herra, pelasta minut."

31 Heti Jeesus kätensä* ojentaen tarttui häneen ja sanoi hänelle: "Vähäuskoinen, miksi epäilit?"

32 Heidän astuttuaan veneeseen tuuli asettui.

33 Niin veneessä olevat tulivat ja kumarsivat Häntä ja sanoivat: "Toti-

nen kävelevän järven päällä, peljästyivät he ja sanoivat: "Se on aave", ja huusivat pelosta.

27 Mutta Jeesus puhutteli heitä kohta ja sanoi: "Olkaa turvallisella mielellä, minä se olen; älkää peljätkö".

28 Pietari vastasi hänelle ja sanoi: "Jos se olet sinä, Herra, niin käske minun tulla tykösi vettä myöten".

29 Hän sanoi: "Tule". Ja Pietari astui ulos venheestä ja käveli vetten päällä mennäkseen Jeesuksen tykö.

30 Mutta nähdessään, kuinka tuuli, hän pelästyi ja rupesi vajomaan ja huusi sanoen: "Herra, auta minua".

31 Niin Jeesus kohta ojensi kätensä, tarttui häneen ja sanoi hänelle: "Sinä vähäuskoinen, miksi epäilit?"

32 Ja kun he olivat astuneet venheeseen, asettui tuuli.

33 Niin venheessä olijat kumarsivat häntä ja sanoivat: "Totisesti

hänen merellä käyvän, peljästyivät he, ja sanoivat: kyöpeli se on; ja huusivat pelvon tähden.

27. Niin Jesus puhui kohta heille ja sanoi: olkaat hyvässä turvassa! minä olen: älkää peljästykö.

28. Niin vastasi Pietari häntä ja sanoi: Herra, jos sinä olet, niin käske minun tulla tykösi vetten päällä.

29. Niin hän sanoi: tule! Ja Pietari astui ulos haahdesta ja kävi vetten päällä, että hän menis Jeesuksen tykö.

30. Ja kuin hän näki ankaran tuulen, niin hän peljästyi, ja rupesi vajoomaan, huusi sanoen: Herra, auta minua!

31. Niin Jesus ojensi kohta kätensä, ja tarttui häneen, ja sanoi hänelle: oi sinä heikko-uskoinen, miksis epäilit?

32. Kun he astuivat haahteen, niin tuuli tyveni.

33. Mutta ne, jotka olivat haahdessa, tulivat ja kumarsivat häntä,

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

sesti sinä olet Jumalan Poika.”

sinä olet Jumalan Poika”.

ja sanoivat: totisesti olet sinä Jumalan Poika.

JEESUS PARANTAA GENNESARETIN SAIRAITA

34 Kuljettuaan yli he tulivat Genesaretin maahan.

35 Kun sen paikkakunnan miehet tunsivat Hänet, he lähettivät sanan koko siihen ympäristöön. Niin he toivat Hänen luokseen kaikki, jotka olivat sairaita.

36 Ja he pyysivät Häneltä, että vain saisivat koskettaa Hänen vaippansa tupsua, ja kaikki jotka koskettivat, paranivat.

34 Ja kuljettuaan yli he tulivat maihin Gennesaretiin.

35 Ja kun sen paikkakunnan miehet tunsivat hänet, lähettivät he sanan kaikkeen ympäristöön, ja hänen tykönsä tuotiin kaikki sairaita.

36 Ja he pyysivät häneltä, että vain saisivat koskea hänen vaippansa tupsuun; ja kaikki, jotka koskivat, paranivat.

34. Ja kuin he olivat menneet ylitse, tulivat he Genesaretin maalle.

35. Ja kuin sen paikan miehet tunsivat hänen, lähettivät he ympäri kaikkea sitä maata, ja toivat hänen tykönsä kaikkinaisia sairaita,

36. Ja rukoilivat häntä, että he ainoastaan hänen vaatteensa palteeseen saisivat ruveta. Ja kaikki, jotka siihen rupesivat, tulivat terveiksi.

15 Luku VANHINTEN PERINNÄISSÄÄNNÖISTÄ

15 Luku

1 Silloin Jeesuksen luo tuli Jerusalemissa kirjanoppineita ja fariseuksia ja he sanoivat:

2 ”Miksi opetuslapsesi rikkovat vanhinten perinnäissäännön? Sillä he ei-

1 Silloin tuli fariseuksia ja kirjanoppineita Jerusalemissa Jeesuksen luo, ja he sanoivat:

2 Miksi sinun opetuslapsesi rikkovat vanhinten perinnäissääntöä?

1. Silloin tulivat Jeesuksen tykö kirjanoppineet ja Pharisealaiset Jerusalemissa, ja sanoivat:

2. Miksi sinun opetuslapses rikkovat vanhinten säädyn? sillä ei he

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

vät pese käsiään, kun *syövät leipää."

3 Mutta Hän vastasi heille sanoen: "Entä miksi te rikotte Jumalan käskyn perinnäissääntönne vuoksi?"

4 Sillä Jumala on *säätänyt sanoen*: Kunnioita isääsi ja äitiäsi, ja: Joka kiroaa isäänsä tai äitiään, se kuolemalta kuolkoon.

5 mutta te sanotte: Joka sanoo isälleen tai äidilleen: Mitä olisit minulta saava, on uhrilahja", sen ei tarvitse kunnioittaa isäänsä tai äitiään.

6 Niin olette kumonneet Jumalan käskyn* perinnäissääntönne vuoksi.

7 Tekopyhät, hyvin Jesaja ennusti teistä sanoen:

8 Tämä kansa (lähestyy minua suullaan ja) kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on kaukana minusta,

9 Vaan turhaan he palvelevat minua opettaen oppeina ihmisten käskyjä."

Sillä he eivät pese käsiään ruvetessaan aterialle.

3 Mutta hän vastasi ja sanoi heille: "Miksi te itse rikotte Jumalan käskyn perinnäissääntönne tähden?"

4 Sillä Jumala on sanonut: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi', ja: 'Joka kiroaa isäänsä tai äitiänsä, sen pitää kuolemalla kuoleman'.

5 Mutta te sanotte: Joka sanoo isälleen tai äidilleen: 'Se, minkä sinä olisit ollut minulta saava, on annettu uhrilahjaksi', sen ei tarvitse kunnioittaa isäänsä eikä äitiänsä.

6 Ja niin te olette tehneet Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissääntönne tähden.

7 Te ulkokullatut, oikein teistä Esaias ennusti, sanoen:

8 'Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana,

9 mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat

pese käsiänsä leipää syödessänsä.

3. Niin hän vastaten sanoi heille: miksi tekin rikotte Jumalan käskyn, teidän säätyenne tähden?"

4. Sillä Jumala käski, sanoen: kunnioita isääs ja äitiäs: ja joka kiroilee isää eli äitiä, hänen pitää kuolemalla kuoleman.

5. Mutta te sanotte: jokainen sanokaan isälle taikka äidille: se on uhrattu, jolla sinua piti minulta autettaman: ja ei ensinkään kunnoitaisi isäänsä eikä äitiänsä.

6. Ja te olette rikkoneet Jumalan käskyn teidän säätyenne tähden.

7. Te ulkokullatut! Jesaias ennusti teistä oikein, sanoen:

8. Tämä kansa lähestyy minua suullansa, ja kunnioittaa minua huulillansa; mutta heidän sydämensä on kaukana minusta.

9. Vaan turhaan he minua palvelevat, opettain niitä opetuksia, jot-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

10 Kutsuttuaan luokseen kansan Hän sanoi heille: "Kuulkaa ja ymmärtäkää.

11 Ei saastuta ihmistä se, mikä menee suuhun, vaan mikä suusta lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen."

12 Silloin *Hänen opetuslapsensa* astuivat esille ja sanoivat Hänelle: "Tiedätkö, että fariseukset puheen kuullessaan loukkaantuivat?"

13 Mutta Hän vastasi sanoen: "Jokainen istutus, jota taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, revittää juurineen pois.

14 Älkää heistä välittäkö, He ovat sokeita sokeain taluttajia, Mutta jos sokea sokeaa taluttaa, lankeavat molemmat kuoppaan."

15 Pietari vastasi ja sanoi Hänelle: "Selitä meille tämä vertaus."

16 Jeesus sanoi: "Vieläkö tekin olette ymmärtämättömiä?"

17 Ettekö (vielä) käsitä, että kaikki, mikä tulee suuhun, menee vatsaan ja

ihmiskäskeyjä'."

10 Ja hän kutsui kansan tykönsä ja sanoi heille: "Kuulkaa ja ymmärtäkää.

11 Ei saastuta ihmistä se, mikä menee suusta sisään; vaan mikä suusta käy ulos, se saastuttaa ihmisen."

12 Silloin opetuslapset tulivat ja sanoivat hänelle: "Tiedätkö, että fariseukset loukkaantuivat kuullessaan tuon puheen?"

13 Mutta hän vastasi ja sanoi: "Jokainen istutus, jota minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, on juurineen revittävä pois.

14 Älkää heistä välittäkö: he ovat sokeita sokeain taluttajia; mutta jos sokea sokeaa taluttaa, niin he molemmat kuoppaan lankeavat."

15 Niin Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Selitä meille tämä vertaus".

16 Mutta Jeesus sanoi: "Vieläkö tekin olette ymmärtämättömiä?"

17 Ettekö käsitä, että kaikki, mikä käy suusta sisään, menee vat-

ka ovat ihmisten käskyt.

10. Ja hän kutsui kansan tykönsä, ja sanoi heille: kuulkaat ja ymmärtäkää!

11. Ei se ihmistä saastuta, mikä suusta menee sisälle, mutta se, mikä suusta tulee ulos, saastuttaa ihmisen.

12. Niin tulivat hänen opetuslapsensa, ja sanoivat hänelle: tiesitkö, että Pharisealaiset pahenivat, kuin he tämän puheen kuulivat?

13. Mutta hän vastasi ja sanoi: jokainen istutus, jota ei minun taivaallinen Isäni ole istuttanut, pitää juurinsa revittämän ylös.

14. Antakaat heidän olla: he ovat sokiat sokiain taluttajat; jos sokia sokiaa taluttaa, niin he molemmat kuoppaan lankeavat.

15. Niin vastasi Pietari ja sanoi hänelle: selitä meille tämä vertaus.

16. Niin Jesus sanoi: vieläkö tekin olette ymmärtämättömät?

17. Ettekö te vielä ymmärrä, että kaikki, mitä suuhun sisälle menee,

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

heitetään käymälään?

18 Mutta se mikä lähtee suusta ulos, tulee sydäimestä, ja se saastuttaa ihmisen.

19 Sillä sydäimestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet varkaudet, väärät todistukset ja rienaukset.

20 Tämä on sitä, mikä ihmisen saastuttaa, mutta pesemättömin käsin syöminen ei ihmistä saastuta."

KANAANILAISEN NAISEN TYTÄR PARANEE

21 Niin Jeesus lähti sieltä ja vetäytyi Tyron ja Siidonin alueelle.

22 Katso, kanaanilainen vaimo tuli siltä alueelta ja huusi (Hänelle) sanoen: "Herra, Daavidin Poika, armahda minua. Riivaaja vaivaa pahasti tyttäntäni."

23 Mutta Hän ei vastannut hänelle sanaakaan. Niin Hänen opetuslap-

saan ja ulostuu?

18 Mutta mikä käy suusta ulos, se tulee sydäimestä, ja se saastuttaa ihmisen.

19 Sillä sydäimestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaukset.

20 Nämä ihmisen saastuttavat; mutta pesemättömin käsin syöminen ei saastuta ihmistä."

21 Ja Jeesus lähti sieltä ja vetäytyi Tyron ja Siidonin tienoille.

22 Ja katso, kanaanilainen vaimo tuli niiltä seuduilta ja huusi sanoen: "Herra, Daavidin poika, armahda minua. Riivaaja vaivaa kauheasti minun tyttäntäni."

23 Mutta hän ei vastannut hänelle sanaakaan. Niin hänen opetus-

se menee vatsaan, ja sillä on luonnollinen uloskäyminen.

18. Mutta jotka suusta tulevat ulos, ne lähtevät sydäimestä ulos, ja saastuttavat ihmisen.

19. Sillä sydäimestä tulevat ulos pahat ajatukset, murhat, salavuo-teudet, huoruudet, varkaudet, väärät todistukset, pilkat:

20. Nämät ovat ne, jotka saastuttavat ihmisen; mutta pesemättömillä käsillä syödä, ei saastuta ihmistä.

21. Ja Jeesus läksi sieltä ja poikkesi Tyron ja Sidonin maan ääriin.

22. Ja katso, Kanaanean vaimo, joka niistä maan ääristä oli tullut, huusi häntä, sanoen: Herra, Davidin poika, armahda minua: minun tyttärentäni vaivataan hirmuisesti perkeleeltä.

23. Mutta ei hän sanaakaan häntä vastannut. Niin hänen opetuslap-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

sensa tulivat ja pyysivät Häntä sanoen: "Lähetä hänet menemään, sillä hän huutaa perässämme."

24 Mutta Hän vastasi ja sanoi: "Minua ei ole lähetetty muuta kuin Israelin huoneen kadonneitten lammasten luo."

25 Mutta vaimo tuli ja kumartui Hänen eteensä ja sanoi: "Herra, auta minua."

26 Niin Hän vastasi ja sanoi: "Ei ole oikein ottaa lasten leipää ja heittää penikoille."

27 Mutta vaimo sanoi: "Niin, Herra, mutta penikatkin syövät niitä muruja, jotka putoavat heidän herrainsa pöydältä."

28 Silloin Jeesus vastasi hänelle ja sanoi: "Oi vaimo, suuri on uskosi. Tapahtukoon sinulle niin kuin tahdot." Ja hänen tyttärensä oli siitä hetkestä terve."

PALJON SAIRAITA PARANEE

29 Sieltä lähdettyään Jeesus tuli Ga-

lapsensa tulivat ja rukoilivat häntä sanoen: "Päästä hänet menemään, sillä hän huutaa meidän jälkeemme".

24 Hän vastasi ja sanoi: "Minua ei ole lähetetty muitten kuin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö".

25 Mutta vaimo tuli ja kumarsi häntä ja sanoi: "Herra, auta minua".

26 Mutta hän vastasi ja sanoi: "Ei ole sovelias ottaa lasten leipää ja heittää penikoille".

27 Mutta vaimo sanoi: "Niin, Herra; mutta syöväthän penikatkin niitä muruja, jotka heidän herrainsa pöydältä putoavat".

28 Silloin Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Oi vaimo, suuri on sinun uskosi, tapahtukoon sinulle, niinkuin tahdot". Ja hänen tyttärensä oli siitä hetkestä terve.

29 Ja Jeesus lähti sieltä ja tuli Ga-

sensa tulivat ja rukoilivat häntä, sanoen: eroita häntä sinustas; sillä hän huutaa meidän jälkeemme.

24. Niin hän vastaten sanoi: en ole minä lähetetty, vaan kadotetuin lammasten tykö Israelin huoneesta.

25. Mutta se tuli ja kumarsi häntä, sanoen: Herra, auta minua.

26. Niin hän vastaten sanoi: ei ole sovelias ottaa lasten leipää ja heittää penikoille.

27. Niin se vastasi: totta Herra, syövät kuitenkin penikatkin niistä muruista, jotka heidän herrainsa pöydältä putoavat.

28. Silloin Jesus vastaten sanoi hänelle: oi vaimo, suuri on sinun uskos, tapahtukoon sinulle niinkuin sinä tahdot. Ja hänen tyttärensä tuli sillä hetkellä terveeksi.

29. Ja Jesus läksi sieltä ja tuli Ga-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

lilean järven äärelle ja Hän nousi vuorelle ja istuutui sinne.

30 Hänen luoksensa tuli paljon kansaa, ja he toivat mukanaan rampoja, *sokeita, mykkiä, raajarikkoja* ja paljon muita, ja he laskivat heidät Jeesuksen jalkain juureen, ja Hän paransi heidät,

31 niin että kansa ihmetteli nähdessään mykkäin puhuvan, raajarikot terveinä, rampain kävelevän ja sokeain näkevän. Ja he ylistivät Israelin Jumalaa.

NELJÄN TUHANNEN RUOKKIMINEN

32 Jeesus kutsui opetuslapsensa luokseen ja sanoi: "Minun käy sääli kansaa, sillä he ovat viipyneet jo kolme päivää luonani, eikä heillä ole mitään syömistä. Mutta en halua laskea heitä syömättöminä menemään, jotteivät menehtyisi matkalla."

33 Hänen opetuslapsensa sanoivat Hänelle: "Mistä saamme autiomaas-

lilean järven rannalle; ja hän nousi vuorelle ja istui sinne.

30 Ja hänen tykönsä tuli paljon kansaa, ja he toivat mukanaan rampoja, raajarikkoja, sokeita, mykkiä ja paljon muita, ja laskivat heidät hänen jalkojensa juureen; ja hän paransi heidät,

31 niin että kansa ihmetteli nähdessään mykkäin puhuvan, raajarikkojen olevan terveitä, rampojen kävelevän ja sokeain näkevän; ja he ylistivät Israelin Jumalaa.

32 Ja Jeesus kutsui opetuslapsensa tykönsä ja sanoi: "Minun käy sääli kansaa, sillä he ovat jo kolme päivää olleet minun tyköni, eikä heillä ole mitään syömistä; enkä minä tahdo laskea heitä syömättä menemään, etteivät näännyisi matkalla".

33 Niin opetuslapset sanoivat hänelle: "Mistä me saamme täällä

lilean meren tykö, ja astui vuorelle, ja istui siihen.

30. Ja paljo kansaa tuli hänen tykönsä, ja toivat kanssansa ontuvia, sokeita, mykkiä, raajarikkoja ja paljon muita, ja laskivat Jeesuksen jalkain eteen; ja hän paransi heidät.

31. Niin että kansa ihmetteli, kuin he näkivät mykkät puhuvan, raajarikot terveinä, ontuvat käyvän ja sokiat näkevän, ja kunnioittivat Israelin Jumalaa.

32. Ja Jesus kutsui opetuslapsensa tykönsä, ja sanoi: minä armahdan kansaa, että he ovat jo kolme päivää minun tyköni viipyneet, ja ei ole heillä mitään syötävää: ja en minä tahdo heitä tyköni syömättä laskea pois, ettei he tiellä vaipuisi.

33. Niin sanoivat hänen opetuslapsensa hänelle: kusta me

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

sa niin paljon leipää, että voimme ravita näin suuren kansanjoukon"

34 Jeesus sanoi heille: "Montako leipää teillä on?" He vastasivat: "Seitsemän, ja muutamia pikku kaloja."

35 Niin Hän käski kansan asettua maahan.

36 Sitten Hän otti ne seitsemän leipää ja kalat, kiitti, mursi ja antoi opetuslapsilleen ja opetuslapset antoivat kansalle.

37 Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi. Ja he kokosivat jääneet palaset, seitsemän täyttä vasullista.

38 Niitä jotka söivät, oli neljä tuhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia.

39 Laskettuaan kansan luotaan Hän astui veneeseen ja meni Magdalan* alueelle.

16 Luku MERKKIÄ VAADITAAN
JÄLLEEN

1 Fariseukset ja saddukeukset tulivat

erämaassa niin paljon leipää, että voimme ravita noin suuren kansanjoukon?"

34 Jeesus sanoi heille: "Montako leipää teillä on?" He sanoivat: "Seitsemän, ja muutamia kalasia".

35 Niin hän käski kansan asettua maahan.

36 Ja hän otti ne seitsemän leipää ja kalat, kiitti, mursi ja antoi opetuslapsillensa, ja opetuslapset antoivat kansalle.

37 Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi. Sitten he keräsivät jääneet palaset, seitsemän täyttä vasullista.

38 Ja niitä, jotka aterioivat, oli neljä tuhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia.

39 Ja laskettuaan kansan tykönsä hän astui venheeseen ja meni Magadanin alueelle.

16 Luku

1 Ja fariseukset ja saddukeukset

saamme tässä erämaassa niin monta leipää, että me ravitsemme niin paljon kansaa?

34. Ja Jesus sanoi heille: kuinka monta leipää teillä on? He sanoivat: seitsemän, ja vähä kalasia.

35. Niin hän käski kansan istua maan päälle atrioitsemaan.

36. Ja hän otti ne seitsemän leipää ja kalat, kiitti, mursi ja antoi opetuslapsillensa, ja opetuslapset antoivat kansalle.

37. Ja he söivät kaikki ja ravittiin, ja ottivat ylös mitä liiaksi jäi, seitsemän täysinäistä koria muruja.

38. Mutta niitä jotka söivät, oli neljä tuhatta miestä, ilman vaimoja ja lapsia.

39. Ja kuin hän oli kansan tykönsä laskenut, astui hän haahteen, ja tuli Magdalan rajoille.

16 Luku

1. Niin tulivat hänen tykönsä Pha-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

Jeesuksen luo ja kiusaten pyysivät Häntä näyttämään heille merkin taivaasta.

2 Mutta hän vastasi ja sanoi heille: "Illan tultua sanotte: Selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa

3 ja aamulla: Tänään tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa synkkänä. (Tekopyhät,) taivaan muodon osaatte arvioida, mutta aikain merkkejä ette osaa.

4 Paha ja avion rikkova sukupolvi tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta merkkiä, paitsi (profeetta) Joonan merkki." Ja Hän jätti heidät ja meni pois.

FARISEUSTEN JA SADDUKEUSTEN HAPATUS

5 Kun *Hänen opetuslapsensa* saapuivat toiselle rannalle, he olivat unohtaneet ottaa leipiä mukaansa.

6 Jeesus sanoi heille: "Varokaa ja

tulivat hänen luoksensa ja kiusasivat häntä pyytäen häntä näyttämään heille merkin taivaasta.

2 Mutta hän vastasi ja sanoi heille: "Kun ilta tulee, sanotte te: 'Tulee selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa',

3 ja aamulla: 'Tänään tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkä'. Taivaan muodon te osaatte arvioida, mutta aikain merkkejä ette osaa.

4 Tämä paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonaan merkki." Ja hän jätti heidät ja meni pois.

5 Kun opetuslapset saapuivat toiselle rannalle, olivat he unhottaneet ottaa leipää mukaansa.

6 Ja Jeesus sanoi heille: "Varokaa

risealaiset ja Saddukealaiset ja kiusaten anoivat häneltä, että hän merkin taivaasta osoittais heille.

2. Niin hän vastasi ja sanoi heille: kuin ehtoo tulee, niin te sanotte: seijes tulee; sillä taivas ruskottaa,

3. Ja huomeneltain: tänäpäpä tulee kova ilma; sillä taivas ruskottaa ja on valju. Te ulkokullatut! te taidatte taivaan muodon tuomita, mutta aikain merkkejä ette taida tuomita?

4. Tämä häijy ja huorintekijä sukukunta etsii merkkiä, ja ei hänelle pidä merkkiä annettaman, vaan Jonan prophetan merkki. Ja hän jätti heidät, ja meni pois.

5. Ja kuin hänen opetuslapsensa olivat tulleet ylitse toiselle rannalle, olivat he unohtaneet ottaa leipiä myötänsä.

6. Mutta Jesus sanoi heille: katso-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

kavahtakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta."

7 Niin he päättelivät keskenään sanoen: "Emme ottaneet leipiä mukaamme."

8 Huomattuaan tämän Jeesus sanoi heille: "Vähäuskoiset, miksi ajattelette keskenänne, *ettette ottaneet* leipiä?"

9 Ettekö vielä käsitä, ettekä muista niitä viittä leipää viidelle tuhannelle ja kuinka monta vakallista otitte talteen,

10 ettekä niitä seitsemää leipää neljälle tuhannelle ja kuinka monta vasullista otitte talteen?

11 Kuinka ette käsitä, etten *sano teille leivästä: varokaa* fariseusten ja saddukeusten hapatusta

12 Silloin he ymmärsivät, ettei Hän käskenyt varomaan leivän hapatusta, vaan fariseusten ja saddukeusten oppia.

ja kavahtakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta".

7 Niin he puhuivat keskenään sanoen: "Emme ottaneet leipää mukaamme".

8 Mutta kun Jeesus sen huomasi, sanoi hän: "Te vähäuskoiset, mitä puhutte keskenänne siitä, ettei teillä ole leipää mukanaan?"

9 Ettekö vielä käsitä? Ja ettekö muista niitä viittä leipää viidelle tuhannelle ja kuinka monta vakallista otitte talteen,

10 ettekä niitä seitsemää leipää neljälletuhannelle ja kuinka monta vasullista otitte talteen?

11 Kuinka te ette käsitä, etten minä puhunut teille leivästä? Vaan kavahtakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta."

12 Silloin he ymmärsivät, ettei hän käskenyt kavahtamaan leivän hapatusta, vaan fariseusten ja saddukeusten oppia.

kaat ja kavahtakaat teitänne Pharisealaisten ja Saddukealaisten hapatuksesta.

7. Niin he ajattelivat itsellensä, sanoen: se on, ettemme ottaneet leipiä myötämme.

8. Mutta kuin Jesus sen ymmärsi, sanoi hän heille: te vähäuskoiset! mitä te ajattelette keskenänne, ettette leipiä myötänne ottaneet?

9. Ettekö vielä ymmärrä, taikka ettekö te muista niitä viittä leipää viidelle tuhannelle, ja kuinka monta koria te korjasitte?

10. Niin myös niitä seitsemää leipää neljälletuhannelle, ja kuinka monta koria te korjasitte?

11. Kuinka ette ymmärrä, etten minä leivästä teille sitä sanonut, että teidän pitäis kavahtaman teitänne Pharisealaisten ja Saddukealaisten hapatuksesta?

12. Silloin he ymmärsivät, ettei hän käskenyt heitä kavahtamaan itsiänsä leivän hapatuksesta, vaan Pharisealaisten ja Saddukealaisten opista.

PIETARIN TUNNUSTUS JEESUKSELLE

13 Tultuaan Filippuksen Kesarean alueelle Jeesus kysyi opetuslapsiltaan sanoen: "Kenen ihmiset sanovat (minun,) Ihmisen Pojan olevan?"

14 He vastasivat: "Jotkut Johannes Kastajan, mutta toiset Eliaan, toiset taas Jeremian tai jonkun muun profeetoista."

15 Hän sanoi heille: "Entä kenen te sanotte minun olevan?"

16 Simon Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika."

17 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika, sillä liha ja veri eivät ole ilmoittaneet sitä sinulle, vaan minun Isäni joka on taivaissa."

18 Ja minäkin sanon sinulle: sinä olet Pietari*, mutta tälle kalliolle minä ra-

13 Kun Jeesus tuli Filippuksen Kesarean tienoille, kysyi hän opetuslapsiltaan sanoen: "Kenen ihmiset sanovat Ihmisen Pojan olevan?"

14 Niin he sanoivat: "Muutamat Johannes Kastajan, toiset Eliaan, toiset taas Jeremiaan tahi jonkun muun profeetoista".

15 Hän sanoi heille: "Kenenkä te sanotte minun olevan?"

16 Simon Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika".

17 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa.

18 Ja minä sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä

13. Mutta kuin Jesus tuli Kesarean maan ääriin, joka kutsutaan Filippuksen, kysyi hän opetuslapsiltaan ja sanoi: kenenkä sanovat ihmiset minun, Ihmisen Pojan, olevan?

14. Niin he sanoivat: monikahdat Johannes Kastajan; mutta muutamamat Eliaan; muutamamat taas Jeremiaan, taikka jonkun propheetaista.

15. Sanoi hän heille: mutta kenenkä te sanotte minun olevan?

16. Vastasi Simon Pietari ja sanoi: sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.

17. Ja Jesus vastaten sanoi hänelle: autuas olet sinä, Simon Joonan poika! sillä ei liha eikä veri ilmoittanut sitä sinulle, vaan Isäni, joka on taivaissa.

18. Mutta minä myös sanon sinulle: sinä ole Pietari, ja tämän kalli-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

kennan seurakuntani eivätkä tuone-
lan portit sitä voita.

19 Sinulle annan taivasten valtakun-
nan avaimet. Ja minkä sinä sidot
maan päällä, on oleva sidottu taivais-
sa, ja minkä sinä päästät maan pääl-
lä, on oleva päästetty taivaissa."

20 Sitten Hän kielsi opetuslapsiaan
kenellekään sanomasta, että Hän on
(Jeesus) Kristus.

JEESUS ILMOITTA KUOLEMANSÄ JA YLÖSNOUSEMISENSÄ

21 Siitä lähtien Jeesus alkoi ilmoittaa
opetuslapsilleen, että Hänen on men-
tävä Jerusalemiin ja paljon kärsittävä
vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppi-
neitten käsissä ja tultava tapetuksi ja
kolmantena päivänä herättävä eloon.

22 Silloin Pietari otti Hänet erilleen ja
rupesi nuhtelemaan Häntä sanoen:
"Jumala olkoon sinulle armollinen,
Herra. Älköön sinulle sitä tapahtuko."

rakennan seurakuntani, ja tuone-
lan portit eivät sitä voita.

19 Minä olen antava sinulle tai-
vasten valtakunnan avaimet, ja
minkä sinä sidot maan päällä, se
on oleva sidottu taivaissa, ja min-
kä sinä päästät maan päällä, se
on oleva päästetty taivaissa."

20 Silloin hän varoitti vakavasti
opetuslapsiaan kenellekään sa-
nomasta, että hän on Kristus.

21 Siitä lähtien Jeesus alkoi il-
moittaa opetuslapsilleen, että hä-
nen piti menemän Jerusalemiin ja
kärsimän paljon vanhimmilta ja
ylipapeilta ja kirjanoppineilta ja tu-
leman tapetuksi ja kolmantena
päivänä nouseman ylös.

22 Silloin Pietari otti hänet erilleen
ja rupesi nuhtelemaan häntä sa-
noen: "Jumala varjelkoon, Herra,
älköön se sinulle tapahtuko".

on päälle tahdon minä rakentaa
minun seurakuntani, ja helvetin
portit ei pidä häntä voittaman.

19. Ja minä annan sinulle taivaan
valtakunnan avaimet: ja mitä sinä
maan päällä sidot, pitää sidotun
oleman taivaissa, ja mitä sinä
päästät maan päällä, sen pitää
oleman päästetyn taivaissa.

20. Niin hän haastoi opetuslapsi-
ansa kellenkään sanomasta, että
hän oli Jesus Kristus.

21. Siitä ajasta rupesi Jesus julis-
tamaan opetuslapsillensa, että
hänen piti Jerusalemiin menemän,
ja paljon vanhimmilta ja pappein
päämiehiltä ja kirjanoppineilta
kärsimän, ja tapettaman, ja kol-
mantena päivänä ylösnouseman.
22. Ja Pietari otti hänen erinänsä,
rupesi häntä nuhtelemaan, sano-
en: armahda itsiäs, Herra: älköön
sinulle se taphtuko!

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

23 Mutta Hän kääntyi ja sanoi Pietarille: "Mene taakseni, saatana. Sinä olet minulle viettelykseksi*, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan vaan sitä mikä on ihmisten."

23 Mutta hän kääntyi ja sanoi Pietarille: "Mene pois minun edestäni, saatana; sinä olet minulle pahennukseksi, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten".

23. Niin hän käänsi itsensä ympäri ja sanoi Pietarille: mene pois minun tyköäni, saatana! sinä olet minulle pahennukseksi: ettes ymmärrä niitä, jotka Jumalan ovat, mutta ne, jotka ihmisen ovat.

ITSENSÄ KIELTÄMISESTÄ

24 Sitten Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Jos joku tahtoo kulkea jäljessäni, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua."

24 Silloin Jeesus sanoi opetuslapsillensa: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.

24. Silloin Jesus sanoi opetuslapsillensa: jos joku tahtoo minun perässäni tulla, hän kieltäkään itsensä, ja ottakaan ristinsä, ja seuratkoon minua;

25 Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, menettää sen, mutta joka menettää elämänsä minun tähteni, löytää sen.

25 Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen.

25. Sillä joka tahtoo henkensä vapahtaa, hän hukuttaa sen; mutta joka henkensä hukuttaa minun tähteni, hän löytää sen.

26 Sillä mitä ihminen hyötyy siitä, jos hän saisi haltuunsa koko maailman, mutta saisi vahingon sielulleen? Tai mitä ihminen voi antaa sielunsa lunnaiksi?

26 Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi sielullensa vahingon? Taikka mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaiksi?

26. Sillä mitä se auttaa ihmistä, jos hän kaiken maailman voittais, ja sielullensa sais vahingon? taikka mitä antaa ihminen sielunsa lunastukseksi?

27 Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkelitensä kanssa, ja silloin Hän maksaa kullekin hänen tekojensa mukaan.

27 Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeliensä kanssa, ja silloin hän maksaa kullekin hänen tekojensa mukaan.

27. Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kunniassa enkelittensä kanssa, ja silloin hän maksaa kullekin töittensä jälkeen.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

28 Totisesti sanon teille: tässä seisovain joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa ennen kuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan kuninkuudessaan."

17 Luku JEESUKSEN KIRKASTUMINEN

1 Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät yksinäisyyteen korkealle vuorelle.

2 Hänen muotonsa muuttui heidän edessään ja Hänen kasvonsa loistivat kuin aurinko, ja Hänen vaatteensa tulivat valkeiksi kuin valo.

3 Ja katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elia jotka puhuivat Hänen kanssaan.

4 Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Herra, meidän on hyvä olla tässä. Jos tahdot, teemme* tähän kolme majaa, yhden sinulle,

28 Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan kuninkuudessaan."

17 Luku

1 Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle, yksinäisyyteen.

2 Ja hänen muotonsa muuttui heidän edessään, ja hänen kasvonsa loistivat niinkuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkeiksi niinkuin valo.

3 Ja katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elias, jotka puhuivat hänen kanssansa.

4 Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Herra, meidän on tässä hyvä olla; jos tahdot, niin minä teen tähän kolme majaa, si-

28. Totisesti minä sanon teille: muutamit seisovat tässä, joiden ei suinkaan pidä kuolemaa maistaman, siihenasti kuin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan hänen valtakunnassansa.

1. Ja kuuden päivän perästä otti Jesus Pietarin ja Jakobin ja Johanneksen hänen veljensä, ja vei heidät erinänsä korkialle vuorelle.

2. Ja kirkastettiin heidän edessänsä, ja hänen kasvonsa paistivat niinkuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkeiksi niinkuin valkeus.

3. Ja katso, heille näkyivät Moses ja Elias, jotka puhuivat hänen kanssansa.

4. Niin vastasi Pietari ja sanoi Jeesukselle: Herra, meidän on tässä hyvä olla: jos sinä tahdot, niin me teemme tähän kolme majaa, si-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

yhden Moosekselle ja yhden Elialle."

5 Hänen vielä puhuessaan, katso, heidät varjosi valoisa pilvi, ja katso, pilvestä kuului ääni joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon olen mielistynyt. Kuunnelkaa Häntä."

6 Kuullessaan äänen opetuslapset heittäytyivät* kasvoilleen ja pelästivät kovin.

7 Niin Jeesus tuli heidän luokseen, kosketti heitä ja sanoi: "Nouskaa, älkää pelätkö."

8 Kun he nostivat silmänsä, he eivät nähneet ketään muuta kuin yksin Jeesuksen.

9 Heidän laskeutuessaan vuorelta Jeesus käski heitä sanoen: "Älkää kenellekään kertoko tätä näkyä, ennen kuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista."

10 Hänen opetuslapsensa kysyivät Häneltä sanoen: "Miksi sitten kirjanoppineet sanovat, että Elia on tullava ensin?"

11 Jeesus vastasi ja sanoi (heille):

nulle yhden ja Moosekselle yhden ja Eliaalle yhden".

5 Hänen vielä puhuessaan, katso, heidät varjosi valoisa pilvi; ja katso, pilvestä kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt; kuulkaa häntä".

6 Kun opetuslapset sen kuulivat, lankesivat he kasvoilleen ja peljästyivät kovin.

7 Niin Jeesus tuli heidän tykönsä, koski heihin ja sanoi: "Nouskaa, älkää peljätkö".

8 Ja kun he nostivat silmänsä, eivät he nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksinään.

9 Ja heidän kulkiessaan alas vuorelta Jeesus varoitti heitä sanoen: "Älkää kenellekään kertoko tätä näkyä, ennen kuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista".

10 Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: "Miksi sitten kirjanoppineet sanovat, että Eliaan pitää tulla ensin?"

11 Jeesus vastasi ja sanoi: "Elias

nulle yhden, ja Mosekselle yhden, ja Eliaalle yhden.

5. Vielä hänen puhuissansa, katso, paistava pilvi ympäri varjosi heidät, ja katso, ääni pilvestä sanoi: tämä on minun rakas Poikani, johonka minä mielistyin: kuulkaat häntä.

6. Ja kuin opetuslapset sen kuulivat, lankesivat he kasvoilleensa, ja peljästyivät sangen kovin.

7. Ja Jesus tuli, ja rupesi heihin, ja sanoi: nouskaat, ja älkää peljätkö.

8. Mutta kuin he silmänsä nostivat, ei he ketään nähneet, vaan Jesusen yksinäänsä.

9. Ja kuin he menivät vuorelta alas, haastoi Jesus heitä, sanoen: älkää kellenkään tätä näkyä sanoko, siihenasti kuin Ihmisen Poika kuolleista nousee.

10. Niin hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä, sanoen: miksi siis kirjanoppineet sanovat, että Eliaan pitää ennen tuleman?

11. Niin Jesus vastaten sanoi heil-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

"Elia tosin tulee ensin ja asettaa kaiken kohdalleen."

12 Mutta sanon teille, että Elia on jo tullut, eivätkä he tunteneet häntä, vaan tekivät hänelle kaiken mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika on kärsivä heidän käsissään."

13 Silloin opetuslapset ymmärsivät, että Hän puhui heille Johannes Kastajasta.

JEESUS PARANTAA RIIVATUN POJAN

14 Heidän saavuttuaan kansan luo Hänen luokseen tuli mies, polvistui Hänen eteensä

15 ja sanoi: "Herra, armahda poikaani, sillä hän on kuunvaihetautinen ja kärsii kovin. Sillä usein hän kaatuu tuleen ja usein veteen.

16 Toin hänet opetuslastesi luo, mutta he eivät kyenneet parantamaan häntä."

17 Jeesus vastasi ja sanoi: "Voi epäuskoista ja nurjaa sukupolvea. Kuin-

tosin tulee ja asettaa kaikki kohdalleen.

12 Mutta minä sanon teille, että Elias on jo tullut. Mutta he eivät tunteneet häntä, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika saa kärsiä heiltä."

13 Silloin opetuslapset ymmärsivät hänen puhuneen heille Johannes Kastajasta.

14 Ja kun he saapuivat kansan luo, tuli hänen tykönsä muuan mies, polvistui hänen eteensä

15 ja sanoi: "Herra, armahda minun poikaani, sillä hän on kuunvaihetautinen ja kärsii kovin; usein hän kaatuu, milloin tuleen, milloin veteen.

16 Ja minä toin hänet sinun opetuslastesi tykö, mutta he eivät voineet häntä parantaa."

17 Niin Jeesus vastasi ja sanoi: "Voi sinä epäuskoinen ja nurja su-

le: Elias tosin tulee ennen, ja kohentaa kaikki.

12. Mutta minä sanon teille: Elias on jo tullut; ja ei he tunteneet häntä, mutta tekivät hänelle mitä he tahtoivat. Niin myös Ihmisen Poika on heiltä kärsivä.

13. Silloin ymmärsivät opetuslapset hänen Johannes Kastajasta sanoneen heille.

14. Ja kuin he kansan tykö tulivat, tuli yksi mies hänen tykönsä ja lankesi polvillensa hänen eteensä,

15. Ja sanoi: Herra, armahda minun poikaani, sillä hän on kuutaudillinen ja kovin vaivataan; sillä hän lankee usein tuleen ja usein veteen.

16. Ja minä toin hänen opetuslastes tykö, ja ei he voineet häntä parantaa.

17. Niin Jesus vastaten sanoi: oi epäuskoinen ja nurja sukukunta!

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

ka kauan minun täytyy olla kanssanne, kuinka kauan kärsiä teitä? Tuokaa hänet tänne luokseni.”

18 Jeesus nuhteli riivaajaa, ja se lähti pojasta, ja hän oli siitä hetkestä terve.

19 Sitten opetuslapset menivät Jeesuksen luo erikseen ja sanoivat: ”Miksi me emme kysyneet ajamaan sitä ulos?”

20 Niin Jeesus vastasi heille: jos teillä olisi usko niin kuin sinapinsiemen, te sanoisitte tälle vuorelle: ”Siirry täältä tuonne”, ja se siirtyisi, eikä mikään olisi teille mahdoton.

21 (Mutta tämä laji ei lähde ulos muuten kuin rukouksella ja paastolla.)

JEEBUS PUHUU TOISTAMISEEN KÄRSIMYKSESTÄÄN

22 Heidän vaeltaessaan Galileassa

kupolvi, kuinka kauan minun täytyy olla teidän kanssanne? Kuinka kauan kärsiä teitä? Tuokaa hänet tänne minun tyköni.”

18 Ja Jeesus nuhteli riivaajaa, ja se lähti pojasta, ja poika oli siitä hetkestä terve.

19 Sitten opetuslapset menivät Jeesuksen tykö erikseen ja sanoivat: ”Miksi emme me voineet ajaa sitä ulos?”

20 Niin hän sanoi heille: ”Teidän epäuskonne tähden; sillä totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa sinapinsiemenenkään verran, niin te voisitte sanoa tälle vuorelle: 'Siirry täältä tuonne', ja se siirtyisi, eikä mikään olisi teille mahdotonta”.

21 *Mutta tätä lajia ei saa lähtemään ulos muulla kuin rukouksella ja paastolla.*

22 Ja kun he yhdessä vaelsivat

kuinka kauvan minun pitää teidän kanssanne oleman? kuinka kauvan minun pitää teitä kärsimän? Tuokaat häntä minulle tänne.

18. Ja Jesus rankaisi sitä, ja perkele meni hänestä ulos; ja poika parani sillä hetkellä.

19. Silloin menivät opetuslapset Jeesuksen tykö erinänsä, ja sanoivat: miksi emme voineet sitä ajaa ulos?

20. Niin Jesus sanoi heille: epäuskonne tähden. Sillä totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi usko niinkuin sinapin siemen, niin te taisitte sanoa tälle vuorelle: siirry tästä sinne, niin se siirtyis, ja ei teille mitään olisi mahdotointa.

21. Vaan tämä suku ei mene muutoin ulos kuin rukouksella ja paastolla.

22. Kuin he asuivat Galileassa,

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

Jeesus sanoi heille: "Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin,

23 ja he tappavat Hänet, mutta kolmantena päivänä Hän herää eloon." Niin he tulivat kovin murheellisiksi.

JEESUS MAKSAA TEMPPELIVERON

24 Heidän saavuttuaan Kapernaumiin tulivat temppeliveron kantajat Pietarin luo ja sanoivat: "Eikö opettajanne maksa temppeliveroa?"

25 Hän vastasi; "Maksaa." Kun hän tuli huoneeseen Jeesus ennätti ennen häntä sanoen: "Mitä arvelet, Simon? Keiltä maan kuninkaat kantavat tullia tai veroa, lapsiltaan vai vierailta?"

26 Pietari vastasi Hänelle: "Vierailta" Jeesus sanoi hänelle: "Lapset ovat siis vapaat.

27 Mutta jottemme heitä loukkaisi, mene järvelle, heitä onki ja ota ensin

Galileassa, sanoi Jeesus heille: "Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin,

23 ja he tappavat hänet, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös". Ja he tulivat kovin murheellisiksi.

24 Ja kun he saapuivat Kapernaumiin, tulivat temppeliveron kantajat Pietarin luo ja sanoivat: "Eikö teidän opettajanne maksa temppeliveroa?"

25 Hän sanoi: "Maksaa". Ja kun hän tuli huoneeseen, kysyi Jeesus häneltä ensi sanaksi: "Mitä arvelet, Simon? Keiltä maan kuninkaat ottavat tullia tai veroa? Lapsiltaan vai vierailta?"

26 Ja kun hän vastasi: "Vierailta", sanoi Jeesus hänelle: "Lapset ovat siis vapaat.

27 Mutta ettemme heitä loukkaisi, niin mene ja heitä onki järveen.

sanoi Jesus heille: tapahtuva on, että Ihmisen Poika annetaan ylöns ihmisten käsiin;

23. Ja he tappavat hänen, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös. Ja he tulivat sangen murheellisiksi.

24. Mutta kuin he menivät Kapernaumiin, tulivat verorahan ottajat Pietarin tykö, ja sanoivat: eikö Mestarinne ole tottunut verorahaa maksamaan?

25. Sanoi hän: on. Ja kuin hän tuli huoneeseen, ennätti hänen Jeesus, ja sanoi: mitäs luulet, Simon? keiltä maan kuninkaat ottavat tullin eli veron? omilta lapsiltansa, taikka vierailta?

26. Pietari sanoi hänelle: vierailta. Sanoi Jesus hänelle: niin lapset ovat vapaat.

27. Mutta ettemme heitä pahentaisi, niin mene merelle, heitä on-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

nouseva kala. Avattuaan sen suun löydät hopearahan. Ota se ja anna heille minun ja sinun puolestasi.”

18 Luku KUKA ON SUURIN?

1 Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja sanoivat: "Kukahan on suurin taivasten valtakunnassa?"

2 Kutsuttuaan luokseen pienokaisen Jeesus asetti hänet heidän keskelleen

3 ja sanoi: "Totisesti sanon teille: ellette käännä ja tule pienokaisten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan.

4 Joka siis nöyrtyy niin kuin tämä pienokainen, hän on suurin taivasten valtakunnassa.

5 Ja joka ottaa luokseen yhden tällaisen pienokaisen minun nimessäni, ottaa luokseen minut.

Ota sitten ensiksi saamasi kala, ja kun avaat sen suun, löydät hopearahan. Ota se ja anna heille minun puolestani ja omasta puolestasi."

18 Luku

1 Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat: "Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?"

2 Niin hän kutsui tykönsä lapsen, asetti sen heidän keskellensä

3 ja sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ellette käännä ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan.

4 Sentähden, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa.

5 Ja joka ottaa tykönsä yhden tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni, se ottaa tykönsä minut.

kes, ja ota se kala, joka ensin tulee ylös, ja avaa hänen suunsa, niin sinä löydät rahan: ota se, ja anna heille minun ja sinun edestäs.

1. Sillä hetkellä tulivat opetuslapset Jeesuksen tykö, sanoen: kuka siis on suurin taivaan valtakunnassa?

2. Ja Jesus kutsui tykönsä lapsen, ja asetti sen heidän keskellensä,

3. Ja sanoi: totisesti minä sanon teille: ellette käännä ja tule niinkuin lapset, niin ette suinkaan tule sisälle taivaan valtakuntaan.

4. Sentähden joka itsensä alentaa niinkuin tämä lapsi, se on suurin taivaan valtakunnassa.

5. Ja joka holhoo senkaltaisen lapsen minun nimeeni, hän holhoo minun.

VIETTELYKSISTÄ

6 Mutta joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sille olisi hyväksi, että iso* myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen.

7 Voi maailmaa viettelysten vuoksi! Viettelysten täytyy näet tulla, mutta voi sitä ihmistä, jonka vaikutuksesta viettelys tulee!

8 Jos kätesi tai jalkasi viettelee sinua, hakkaa ne* poikki ja heitä luotasi. Sinulle on parempi, että jalkapuolena tai käsipuolena käyt elämään sisälle kuin, että sinut molemmat kädet tai molemmat jalat tallella heitetään iäiseen tuleen.

9 Jos silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi. Sinulle on parempi, että silmäpuolena käyt elämään sisälle kuin, että sinut molemmat silmät tallella heitetään helvetin tuleen.

6 Mutta joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sen olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen.

7 Voi maailmaa viettelysten tähden! Viettelysten täytyy kyllä tulla; mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta viettelys tulee!

8 Mutta jos sinun kätesi tai jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä luotasi; parempi on sinulle, että käsipuolena tai jalkapuolena pääset elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat kädet tai molemmat jalat tallella, heitetään iankaikkiseen tuleen.

9 Ja jos sinun silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi; parempi on sinun silmäpuolena mennä elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat silmät tallella, heitetään helvetin tuleen.

6. Mutta joka pahentaa yhden näistä pienimmistä, jotka uskovat minun päälleni, parempi hänen olis, että myllyn kivi ripustettaisiin hänen kaulaansa, ja hän upotettaisiin meren syvyyteen.

7. Voi maailmaa pahennusten tähden, sillä pahennukset kumminkin tulevat! Voi kuitenkin sitä ihmistä, jonka kautta pahennus tulee!

8. Mutta jos kätes taikka jalkas pahentaa sinun, niin leikkaa ne pois, ja heitä pois tyköäs. Parempi on sinun elämään sisälle mennä ontuvana taikka raajarikkona, kuin että sinulla olis kaksi kättä eli kaksi jalkaa, ja sinä heitettäisiin iankaikkiseen tuleen.

9. Ja jos silmäsi pahentaa sinun, niin puhkaise se ulos, ja heitä pois tyköäs. Parempi on sinun silmäpuolena elämään sisälle mennä, kuin että sinulla olis kaksi silmää, ja sinä heitettäisiin helvetin tuleen.

EKSYNYT LAMMAS

10 Katsokaa, ettette halveksi yhtäkään* näistä pienistä, sillä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa aina näkevät Isäni kasvot, joka on taivaissa.

11 (Sillä Ihmisen Poika on tullut pelastamaan sitä, mikä on kadonnut.)

12 Mitä arvelette? Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää vuorille ja mene etsimään eksynyttä?

13 Ja jos hän sen löytää totisesti sanon teille: hän iloitsee siitä enemmän kuin niistä yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä, jotka eivät olleet eksyneet.

14 Niin ei taivaallisen Isänne tahto ole, että yksikään näistä pienistä hukkuisi."

10 Katsokaa, ettette halveksu yhtäkään näistä pienistä; sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina minun Isäni kasvot, joka on taivaissa.

11 *Sillä Ihmisen Poika on tullut pelastamaan sitä, mikä on kadonnut.*

12 Mitä arvelette? Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää vuorille ja mene etsimään eksynyttä?

13 Ja jos hän sen löytää, totisesti minä sanon teille: hän iloitsee enemmän siitä kuin niistä yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä, jotka eivät olleet eksyneet.

14 Niin ei myöskään teidän taivaallisen Isänne tahto ole, että yksikään näistä pienistä joutuisi kadotukseen.

10. Katsokaat, ettette katso ylön yhtäkään näistä pienimmistä; sillä minä sanon teille: heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina minun isäni kasvot, joka on taivaissa.

11. Sillä Ihmisen Poika tuli autuaaksi tekemään sitä, mikä kadonnut oli.

12. Mitä te luulette? jos jollakin ihmisellä olis sata lammasta, ja yksi heistä eksyis: eikö hän jättäisi yhdeksänkymmentä ja yhdeksän, ja menis vuorelle, ja etsis eksynyttä?

13. Ja jos niin tapahtuu, että hän löytää sen, totisesti sanon minä teille: hän iloitsee enemmän siitä kuin yhdeksästäkymmenestä ja yhdeksästä, jotka ei eksyneet.

14. Niin ei ole myös teidän Isänne tahto, joka on taivaissa, että joku näistä pienimmistä hukkuisi.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

LANGENNEEN VELJEN KOHTELU

15 Jos veljesi tekee syntiä sinua vastaan, mene ja nuhtele häntä kahden kesken. Jos hän sinua kuulee, olet voittanut veljesi.

16 Mutta ellei hän kuule, ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, jotta jokainen asia tulisi vahvistetuksi kahden tai kolmen todistajan sanalla.

17 Mutta ellei hän heitä kuule, ilmoita seurakunnalle. Ellei hän seurakuntaakaan kuule, olkoon hän sinulle niin kuin pakana ja veronkantaja.

18 Totisesti sanon teille: kaikki minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa.

YHTEISEN RUKOUKSEN VOIMA

19 Vielä sanon teille: jos kaksi teistä

15 Mutta jos veljesi rikkoo sinua vastaan, niin mene ja nuhtele häntä kahden kesken; jos hän sinua kuulee, niin olet voittanut veljesi.

16 Mutta jos hän ei sinua kuule, niin ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, 'että jokainen asia vahvistetaisiin kahden tai kolmen todistajan sanalla'.

17 Mutta jos hän ei kuule heitä, niin ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei seurakuntaakaan kuule, niin olkoon hän sinulle, niinkuin olisi pakana ja publikaani.

18 Totisesti minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa.

19 Vielä minä sanon teille: jos

15. Mutta jos sinun veljes rikkoo sinua vastaan, niin mene ja nuhtele häntä kahden kesken yksinänsä. Jos hän sinua kuulee, niin sinä olet veljes voittanut.

16. Mutta jos ei hän sinua kuule, niin ota vielä yksi eli kaksi kanssas, että kaikki asia kahden eli kolmen todistajan suussa olis.

17. Mutta ellei hän niitä tahdo kuulla, niin sano seurakunnalle; ellei hän seurakuntaa tottele, niin pidä häntä pakanana ja Publikanina.

18. Totisesti sanon minä teille: kaikki, mitä te maan päällä sidotte, pitää myös oleman sidottu taivaassa: ja kaikki, mitä te päästätte maan päällä, pitää myös oleman päästetyt taivaassa.

19. Taas sanon minä teille: missä

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

maan päällä sopii mistä asiasta tahansa mitä he anovat, he saavat sen Isältäni joka on taivaissa."

20 Sillä missä kaksi tai kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellensä."

ANTEEKSI ANTAMISESTA

21 Silloin Pietari meni Hänen luokseen ja sanoi Hänelle: "Herra, kuinka monta kertaa minun tulee antaa anteeksi veljelleni, joka rikkoo minua vastaan, ihanko seitsemän kertaa?"

22 Jeesus vastasi hänelle: "Sanon sinulle: ei seitsemän kertaa vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän."

23 Sen vuoksi taivasten valtakunta on kuninkaan kaltainen, joka tahtoi selvittää tilit palvelijainsa kanssa.

24 Kun hän alkoi selvityksen, tuotiin esiin eräs, joka oli hänelle velkaa

kaksi teistä maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, niin he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaissa.

20 Sillä missä kaksi tahi kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellensä."

21 Silloin Pietari meni hänen tykönsä ja sanoi hänelle: "Herra, kuinka monta kertaa minun on annettava anteeksi veljelleni, joka rikkoo minua vastaan? Ihanko seitsemän kertaa?"

22 Jeesus vastasi hänelle: "Minä sanon sinulle: ei seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän."

23 Sentähden taivasten valtakunta on verrattava kuninkaaseen, joka vaati palvelijoitansa tiliä.

24 Ja kun hän rupesi tilintekoon, tuotiin hänen eteensä eräs, joka

ikänä asiassa kaksi teistä sopivat maan päällä; jota he rukoilevat, sen heidän pitää saaman minun Isältäni, joka on taivaissa.

20. Sillä kussa kaksi taikka kolme tulevat kokoon minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellensä.

21. Silloin Pietari tuli hänen tykönsä, ja sanoi: Herra, kuinka usein minun pitää veljelleni, joka rikkoo minua vastaan, antaman anteeksi? onko seitsemässä kerrassa kyllä?

22. Sanoi Jesus hänelle: en minä sano sinulle ainoastaan seitsemän kertaa, mutta seitsemänkymmentä kertaa seitsemän.

23. Sentähden on taivaan valtakunta kuninkaaseen verrattu, joka tahtoi lukua laskea palveliainsa kanssa.

24. Ja kuin hän rupesi laskemaan, tuli yksi hänen eteensä, joka oli

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

kymmenen tuhatta leiviskää*.

25 Mutta kun tällä ei ollut millä maksaa, määräsi hänen herransa hänet myytäväksi, samoin hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaiken mitä hänellä oli, ja velan maksettavaksi.

26 Silloin palvelija maahan heittäytyen osoitti hänelle kunnioitusta ja sanoi: (Herra,) ole pitkämielinen minua kohtaan, niin maksan sinulle kaiken.

27 Niin herran kävi sääli sitä palvelijaa, ja hän päästi hänet ja antoi hänelle velan anteeksi.

28 Mutta mentyään ulos se palvelija tapasi erään palvelutovereistaan joka oli hänelle velkaa sata denaria*. Hän tarttui tähän, kuristi kurkusta ja sanoi: Maksa mitä olet (minulle) velkaa.

29 Silloin hänen palvelutoverinsa heittäytyi maahan (hänen jalkainsa juureen) ja pyysi häntä sanoen: Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin maksan sinulle (kaiken).

oli hänelle velkaa kymmenentuhatta leiviskää.

25 Mutta kun tällä ei ollut, millä maksaa, niin hänen herransa määräsi myytäväksi hänet ja hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaikki, mitä hänellä oli, ja velan maksettavaksi.

26 Silloin palvelija lankesi maahan ja rukoili häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan sinulle kaikki'.

27 Niin herran kävi sääliksi sitä palvelijaa, ja hän päästi hänet ja antoi hänelle velan anteeksi.

28 Mutta mentyään ulos se palvelija tapasi erään kanssapalvelijoihinsa, joka oli hänelle velkaa sata denaria; ja hän tarttui häneen, kuristi häntä kurkusta ja sanoi: 'Maksa, minkä olet velkaa'.

29 Niin hänen kanssapalvelijansa lankesi maahan ja pyysi häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan sinulle'.

hänelle velkaa kymmenentuhatta leiviskää.

25. Mutta ettei hänellä ollut varaa maksaa, käski hänen herransa hänet myytäväksi, ja hänen emäntänsä ja lapsensa, ja kaikki mitä hänellä oli, ja maksettaa.

26. Niin palvelia lankesi maahan ja rukoili häntä, sanoen: herra, ole kärsivällinen minun kanssani, ja minä maksan kaikki sinulle.

27. Niin armahti herra palveliaa, päästi hänet, ja antoi hänelle velan anteeksi.

28. Niin palvelia meni ulos, ja löysi yhden kanssapalvelijoihinsa, joka hänelle oli velkaa sata penninkiä; ja hän tarttui häneen, ja kiristi häntä kurkusta, sanoen: maksa minulle velkas.

29. Niin hänen kanssapalvelijansa lankesi maahan hänen jalkainsa juureen, ja rukoili häntä, sanoen: ole kärsivällinen minun kanssani, ja minä maksan kaikki sinulle.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

30 Mutta hän ei tahtonut, vaan meni ja heitti hänet vankilaan, kunnes hän maksaisi mitä oli velkaa.

31 Nähdessään, mitä oli tapahtunut hänen palvelutoverinsa tulivat kovin murheellisiksi ja menivät ja kertoivat herrallensa kaiken, mitä oli tapahtunut.

32 Kutsuttuaan sitten hänet luokseen, hänen herransa sanoi hänelle: Paha palvelija! Annoin sinulle anteeksi kaiken sen velan, koska pyysit minulta.

33 Eikö sinunkin olisi pitänyt armahdtaa palvelutoveriasi niin kuin minäkin armahdin sinua?

34 Niin hänen herransa vihastuneena antoi hänet pyövelinrenkien* käsiin, kunnes hän maksaisi kaiken minkä oli hänelle velkaa.

35 Näin myös taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna veljellenne kukin sydämestänne anteeksi (heidän rikkomuksiin)."

30 Mutta hän ei tahtonut, vaan meni ja heitti hänet vankeuteen, kunnes hän maksaisi velkansa.

31 Kun nyt hänen kanssapalvelijansa näkivät, mitä tapahtui, tulivat he kovin murheellisiksi ja menivät ja ilmoittivat herrallensa kaiken, mitä oli tapahtunut.

32 Silloin hänen herransa kutsui hänet eteensä ja sanoi hänelle: 'Sinä paha palvelija! Minä annoin sinulle anteeksi kaiken sen velan, koska sitä minulta pyysit;

33 eikö sinunkin olisi pitänyt armahdtaa kanssapalvelijaasi, niin kuin minäkin sinua armahdin?'

34 Ja hänen herransa vihastui ja antoi hänet vanginvartijan käsiin, kunnes hän maksaisi kaiken, minkä oli hänelle velkaa.

35 Näin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi."

30. Mutta ei hän tahtonut, vaan meni ja heitti hänen torniin, siihenasti kuin hän velan maksais.

31. Mutta kuin muut hänen kanssapalvelijainsa näkivät mitä tehtiin, murehtivat he sangen kovin, tulivat ja ilmoittivat herrallensa kaiken, mitä tehty oli.

32. Silloin kutsui herra hänen eteensä, ja sanoi hänelle: sinä paha palvelia, minä annoin sinulle anteeksi kaiken velan, ettäs minua rukoilit:

33. Eikö myös sinun pitänyt armahdaman kanssapalveliaas, niin kuin minäkin armahdin sinua?

34. Ja hänen herransa vihastui, ja antoi hänen pyöveleille, siihenasti kuin hän maksais kaikki, mitä hän oli hänelle velkaa.

35. Niin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, jollette kukin veljellensä teidän sydämestänne anna anteeksi heidän rikoksiansa.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

19 Luku AVIOEROSTA

1 Päätettyään nämä puheet Jeesus lähti Galileasta ja kulki Juudean alueelle Jordanin tuota puolta.

2 Suuret kansanjoukot seurasivat Häntä, ja Hän paransi heitä siellä.

3 Niin fariseuksia tuli Hänen luokseen ja he kiusasivat Häntä sanoen: "Onko miehen lupa hylätä vaimonsa mistä syystä tahansa?"

4 Hän vastasi ja sanoi (heille): "Ettekö ole lukeneet, että Hän joka teki* heidät, alun perin teki heidät mieheksi ja naiseksi"

5 ja sanoi: Sen vuoksi mies luopukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi?

6 Niin he eivät enää ole kaksi vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako."

7 He sanoivat Hänelle: "Miksi sitten

19 Luku

1 Ja kun Jeesus oli lopettanut nämä puheet, lähti hän Galileasta ja kulki Jordanin tuota puolta Juudean alueelle.

2 Ja suuri kansan paljous seurasi häntä, ja hän paransi heitä siellä.

3 Ja fariseuksia tuli hänen luoksansa, ja he kiusasivat häntä sanoen: "Onko miehen lupa hyljätä vaimonsa mistä syystä tahansa?"

4 Hän vastasi ja sanoi: "Ettekö ole lukeneet, että Luoja jo alussa 'loi heidät mieheksi ja naiseksi'

5 ja sanoi: 'Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi'?

6 Niin eivät he enää ole kaksi, vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako."

7 He sanoivat hänelle: "Miksi sit-

1. Ja tapahtui, kuin Jesus oli lopettanut nämät puheet, läksi hän Galileasta ja tuli Juudean maan rajoille, sille puolelle Jordania.

2. Ja paljo kansaa seurasi häntä, ja hän paransi heitä siellä.

3. Ja Pharisealaiset tulivat hänen tykönsä, kiusasivat häntä, ja sanoivat hänelle: saako mies eritä vaimostaan kaikkinaisen syyn tähden?

4. Niin hän vastasi ja sanoi heille: ettekö te ole lukeneet: joka alusta ihmisen teki, mieheksi ja vaimoksi hän heidät teki?

5. Ja sanoi: sentähden pitää ihmisen luopuman isästänsä ja äidistänsä, ja vaimoonsa sidottu oleman, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi:

6. Niin ei he ole enään kaksi, mutta yksi liha. Jonka siis Jumala yhteen sovitti, ei pidä ihmisen sitä eroittaman.

7. He sanoivat hänelle: miksi Mo-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

Mooses käske antaa erokirjan ja hyljätä hänet?"

8 Hän vastasi heille: "Kovan sydämenne vuoksi Mooses salli teidän hyljätä vaimonne, mutta alun perin ei niin ollut.

9 Mutta minä sanon teille: joka hylkää vaimonsa muun kuin haureuden vuoksi ja menee naimisiin toisen kanssa, tekee aviorikoksen, ja joka menee naimisiin hylätyn kanssa, tekee

10 aviorikoksen. "Hänen opetuslapsensa* sanoivat Hänelle: "Jos näin on miehen laita vaimoon nähden, ei ole hyvä mennä naimisiin."

11 Mutta Hän sanoi heille: "Eivät kaikki omaksu tätä sanaa, vaan ne, joille se on suotu.

12 Sillä on *avioon kelpaamattomia,* jotka äidin kohdusta ovat siten syntyneet, ja on avioon kelpaamattomia, jotka ihmiset ovat tehneet avioon kelpaamattomiksi ja on avioon kelpaamattomia, jotka taivasten valtakunnan vuoksi ovat tehneet itsensä avioon kelpaamattomiksi. Joka voi tä-

ten Mooses käske antaa erokirjan ja hyljätä hänet?"

8 Hän sanoi heille: "Teidän sydämenne kovuuden tähden Mooses salli teidän hyljätä vaimonne, mutta alusta ei niin ollut.

9 Mutta minä sanon teille: joka hylkää vaimonsa muun kuin huoruuden tähden ja nai toisen, se tekee huorin; ja joka nai hylätyn, se tekee huorin."

10 Opetuslapset sanoivat hänelle: "Jos miehen on näin laita vaimonsa nähden, niin ei ole hyvä naida".

11 Mutta hän sanoi heille: "Ei tämä sana kaikkiin sovellu, vaan ainoastaan niihin, joille se on suotu.

12 Sillä on niitä, jotka syntymästään, äitinsä kohdusta saakka, ovat avioon kelpaamattomia, ja on niitä, jotka ihmiset ovat tehneet avioon kelpaamattomiksi, ja niitä, jotka taivasten valtakunnan tähden ovat tehneet itsensä avioon kelpaamattomiksi. Joka voi sen

ses käske antaa erokirjan ja hyljätä hänen?"

8. Sanoi hän heille: teidän sydämenne kovuuden tähden salli Mooses teidän eritä vaimoistanne; vaan ei alusta niin ollut.

9. Mutta minä sanon teille: kuka ikänä hylkää vaimonsa muutoin kuin huoruuden tähden, ja nai toisen, hän tekee huorin; ja joka hylätyn ottaa, hän tekee huorin.

10. Hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: jos miehen asia niin on vaimon kanssa, ei sitte ole hyvä naida.

11. Niin hän sanoi heille: ei tätä sanaa kaikki käsitä, vaan ne, joille se annettu on.

12. Sillä muutamat ovat kuohitut, jotka äitinsä kohdusta niin syntyneet ovat: ja ovat kuohitut, jotka ihmisiltä kuohitut ovat: ja ovat kuohitut, jotka taivaan valtakunnan tähden itse kuohinneet ovat. Joka sen taitaa käsittää, se käsittääkään.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

män omaksua, se omaksukoon."

itseensä sovittaa, se sovittakoon."

JEESUS SIUNAA LAPSIA

13 Silloin tuotiin Hänen luokseen pienokaisia, jotta Hän panisi kätensä* heidän päälleen ja rukoilisi. Mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia.

14 Niin Jeesus sanoi: "Suvaitkaa pienokaisia, älkääkä estäkö heitä tulemasta luokseni, sillä sellaisten on taivasten valtakunta."

15 Ja pantuaan kätensä* heidän päälleen, Hän lähti sieltä.

13 Silloin tuotiin hänen tykönsä lapsia, että hän panisi kätensä heidän päälleen ja rukoilisi; mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia.

14 Niin Jeesus sanoi: "Antakaa lasten olla, älkääkä estäkö heitä tulemasta minun tyköni, sillä senkaltaisten on taivasten valtakunta".

15 Ja hän pani kätensä heidän päälleen ja lähti sieltä pois.

13. Silloin vietiin hänen tykönsä lapsia, että hän laski kätensä heidän päällensä ja rukoili; mutta opetuslapset nuhtelivat heitä.

14. Mutta Jesus sanoi: sallikaat lasten olla, ja älkää kieltäkö heitä tulemasta minun tyköni: sillä senkaltaisten on taivaan valtakunta.

15. Ja kuin hän oli pannut kätensä heidän päällensä, meni hän sieltä pois.

RIKAS NUORUKAINEN

16 Katso, muuan nuorukainen tuli ja sanoi Hänelle: "(Hyvä) opettaja, mitä hyvää minun on tehtävä, että saisin iäisen elämän?"

17 Jeesus* vastasi hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä, paitsi yksi, Jumala. Mutta jos tahdot päästä elämään sisälle, pidä

16 Ja katso, eräs mies tuli ja sanoi hänelle: "Opettaja, mitä hyvää minun pitää tekemän, että minä saisin iankaikkisen elämän?"

17 Niin hän sanoi hänelle: "Miksi kysyt minulta, mikä on hyvää? On ainoastaan yksi, joka on hyvä. Mutta jos tahdot päästä elämään

16. Ja katso, yksi tuli ja sanoi hänelle: hyvä Mestari! mitä hyvää minun pitää tekemän, että minä saisin ijankaikkisen elämän?

17. Niin hän sanoi hänelle: miksi sinä kutsut minun hyväksi? Ei ole kenkään hyvä, vaan yksi, Jumala. Mutta jos sinä tahdot elämään si-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

käskyt."	sisälle, niin pidä käskyt."	sälle tulla, niin pidä käskyt.
18 Nuorukainen* sanoi Hänelle: "Mitkä?" Jeesus vastasi: "Nämä: Älä tappa, Älä tee aviorikosta, Älä varasta, Älä sano väärää todistusta,	18 Hän sanoi hänelle: "Mitkä?" Jeesus sanoi: "Nämä: 'Älä tappa', 'Älä tee huorin', 'Älä varasta', 'Älä sano väärää todistusta',	18. Hän sanoi hänelle: kutka? Jeesus sanoi: ei sinun pidä tappaman: ei sinun pidä huorin tekemän: ei sinun pidä varastaman: ei sinun pidä väärin todistaman:
19 Kunnioita isääsi ja äitiäsi ja: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi."	19 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi', ja: 'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'".	19. Kunnioita isääs ja äitiäs: ja sinun pitää rakastaman lähimmäistäs niinkuin itse sinuas.
20 Nuorukainen sanoi Hänelle: "Näitä kaikkia olen seurannut (nuoresta asti). Mitä minulta vielä puuttuu?"	20 Nuorukainen sanoi hänelle: "Kaikkia niitä minä olen noudattanut; mitä minulta vielä puuttuu?"	20. Sanoi nuorukainen hänelle: kaikki nämät olen minä pitänyt nuoruudestani; mitä vielä minulta puuttuu?
21 Jeesus vastasi hänelle: "Jos haluat olla täydellinen, mene, myy mitä sinulla on ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa*, ja tule ja seuraa minua."	21 Jeesus sanoi hänelle: "Jos tahdot olla täydellinen, niin mene, myy, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa; ja tule ja seuraa minua".	21. Sanoi Jesus hänelle: jos sinä tahdot olla täydellinen, niin mene ja myy mitä sinulla on, ja anna vaivaisille: ja sinun pitää saaman tavaran taivaassa; ja tule ja seuraa minua.
22 Mutta kuullessaan tämän sanan nuorukainen meni pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.	22 Mutta kun nuorukainen kuuli tämän sanan, meni hän pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.	22. Mutta kuin nuorukainen kuuli sen puheen, meni hän pois murheissansa; sillä hänellä oli paljo tavaraa.
23 Niin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Totisesti sanon teille: rikas pääsee vaikeasti taivasten valtakuntaan."	23 Silloin Jeesus sanoi opetuslapsillensa: "Totisesti minä sanon teille: rikkaan on vaikea päästä taivasten valtakuntaan.	23. Mutta Jesus sanoi opetuslapsillensa: totisesti sanon minä teille: rikas tulee työläästi taivaan valtakuntaan.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

24 Vielä sanon teille: helpompi on kamelin mennä neulansilmän* läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan."

25 Tämän kuullessaan Hänen opetuslapsensa hämmästyivät kovin ja sanoivat: "Kuka sitten voi pelastua?"

26 Niin Jeesus katsoi heihin ja sanoi heille: "Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista."

JEESUKSEN SEURAAMISEN PALKKA

27 Silloin Pietari vastasi ja sanoi Hänelle: "Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua. Mitä me siis saamme?"

28 Jeesus vastasi heille: "Totisesti sanon teille: te, jotka olette seuranneet minua, saatte siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, myös istua kahdellatoista valtaistuimella ja

24 Ja vielä minä sanon teille: helpompi on kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan."

25 Kun opetuslapset sen kuulivat, hämmästyivät he kovin ja sanoivat: "Kuka sitten voi pelastua?"

26 Niin Jeesus katsoi heihin ja sanoi heille: "Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista".

27 Silloin Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua; mitä me siitä saamme?"

28 Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, saatte tekin, jotka olette minua seuranneet, istua kahdella-

24. Ja taas sanon minä teille: huokiampi on kamelin käydä neulan silmän lävitse, kuin rikkaan tulla Jumalan valtakuntaan.

25. Mutta koska hänen opetuslapsensa sen kuulivat, peljästyivät he sangen kovin, sanoen: kuka siis taitaa autuaaksi tulla?

26. Niin Jesus katsahti heidän päällensä ja sanoi heille: ihmisten tykönä on se mahdotoin, mutta Jumalan tykönä ovat kaikki mahdolliset.

27. Silloin vastasi Pietari ja sanoi hänelle: katso, me luovuimme kaikesta ja seuraamme sinua: mitä siis meidän siitä on?

28. Niin sanoi Jesus heille: totisesti sanon minä teille, te, jotka minua olette seuranneet, uudessa syntymisessä, kuin Ihmisen Poika istuu kunniansa istuimella, pitää myös teidän istuman kahdellatois-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa."

29 Jokainen joka on luopunut taloista tai veljistä tai sisarista tai isästä tai äidistä (tai vaimosta) tai lapsista tai pellosta minun nimeni vuoksi, saa satakertaisesti* ja perii iäisen elämän.

30 Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi ja viimeiset ensimmäisiksi"

20 Luku VIINITARHAN TYÖNTEKIJÄT

1 "Sillä taivasten valtakunta on isännän kaltainen, joka varhain aamulla lähti ulos palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa.

2 Sovittuaan työmiesten kanssa denarista* päivältä hän lähetti heidät viinitarhaansa.

3 Kun hän lähti ulos kolmannen tun-

toista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa.

29 Ja jokainen, joka on luopunut taloista tai veljistä tai sisarista tai isästä tai äidistä tai lapsista tai pelloista minun nimeni tähden, on saava monin verroin takaisin ja perivä iankaikkisen elämän.

30 Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi, ja monet viimeiset ensimmäisiksi."

20 Luku

1 Sillä taivasten valtakunta on perheenisännän kaltainen, joka varhain aamulla lähti ulos palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa.

2 Ja kun hän oli sopinut työmiesten kanssa denarista päivältä, lähetti hän heidät viinitarhaansa.

3 Ja hän lähti ulos kolmannen

takymmenellä istuimella, tuomiten kahtatoistakymmentä Israelin sukukuntaa.

29. Ja jokainen, joka luopui huoneista, taikka veljistä, taikka sisarista, taikka isästä, taikka äidistä, taikka emännästä, taikka lapsista, taikka pellosta, minun nimeni tähden, hänen pitää satakertaisesti saaman, ja iankaikkisen elämän perimän.

30. Mutta monta ensimmäistä tulee viimeiseksi ja viimeistä ensimmäiseksi.

1. Sillä taivaan valtakunta on perheenisännän vertainen, joka varhain huomeneltain läksi ulos palkkaamaan työväkeä viinamäkeensä.

2. Ja kuin hän oli sopinut työmiesten kanssa päiväpenningistä, lähetti hän heidät viinamäkeensä.

3. Ja hän meni ulos liki kolman-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

nin vaiheilla,* hän näki toisia seisomassa torilla joutilaina

4 ja sanoi heille: Menkää tekin viinitarhaan, ja mikä kohtuus on, sen annan teille.

5 Niin he menivät. Taas hän lähti ulos kuudennen ja yhdeksännen tunnin vaiheilla ja teki samoin.

6 Ja kun hän meni ulos yhdennentoista tunnin vaiheilla hän tapasi toisia seisomassa (joutilaina) ja sanoi heille: Miksi seisotte täällä kaiken päivää joutilaina?

7 He vastasivat hänelle: Koska kukaan ei ole meitä palkannut. Hän sanoi heille: Menkää tekin viinitarhaani (ja mikä kohtuus on, sen saatte).

8 Mutta illan tultua sanoi viinitarhan herra tilanhoitajalle:* Kutsu työmiehet ja maksa heille palkka viimeisistä alkaen ensimmäisiin asti.

9 Kun yhdennentoista tunnin vaiheilla palkatut tulivat, he saivat kukin denarin.

hetken vaiheilla ja näki toisia seisomassa torilla joutilaina;

4 ja hän sanoi heille: 'Menkää tekin minun viinitarhaani, ja mikä kohtuus on, sen minä annan teille'.

5 Niin he menivät. Taas hän lähti ulos kuudennen ja yhdeksännen hetken vaiheilla ja teki samoin.

6 Ja kun hän lähti ulos yhdennentoista hetken vaiheilla, tapasi hän vielä toisia siellä seisomassa; ja hän sanoi heille: 'Miksi seisotte täällä kaiken päivää joutilaina?'

7 He sanoivat hänelle: 'Kun ei kukaan ole meitä palkannut'. Hän sanoi heille: 'Menkää tekin minun viinitarhaani'. *(ja mikä kohtuus on, sen saatte)*.

8 Mutta kun ilta tuli, sanoi viinitarhan herra tilansa hoitajalle: 'Kutsu työmiehet ja maksa heille palkka, viimeisistä alkaen ensimmäisiin asti'.

9 Kun nyt tulivat ne, jotka olivat saapuneet yhdennentoista hetken vaiheilla, saivat he kukin denarin.

nella hetkellä, ja näki muita seisovan turulla joutilaina,

4. Ja sanoi heille: menkää tekin viinamäkeen, ja mitä kohtuullinen on, minä annan teille. Niin he menivät.

5. Taas hän meni ulos liki kuudennella ja yhdeksännellä hetkellä, ja teki myös niin.

6. Mutta yhdellätoistakymmenennellä hetkellä läksi hän ulos, ja löysi muita joutilaina seisomasta, ja sanoi heille: miksi te tässä kaiken päivän joutilaina seisotte?

7. He sanoivat hänelle: sillä ei ole kenkään meitä palkannut. Hän sanoi heille: menkää tekin minun viinamäkeeni, ja mitä kohtuus on, pitää teidän saaman.

8. Mutta kuin ehto tuli, sanoi viinamäen isäntä perheensä haltialle: kutsu työväki, ja maksa heidän palkkansa, ruveten viimeisistä ensimmäisiin asti.

9. Ja kuin ne tulivat, jotka liki yhdellätoistakymmenennellä hetkellä tulleet olivat, saivat he kukin pen-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

10 Kun ensimmäiset tulivat, he luulivat saavansa enemmän, mutta hekin saivat kukin denarin.

11 Sen saatuaan he napsivat isäntää vastaan

12 ja sanoivat: Nämä viimeiset ovat tehneet työtä yhden tunnin, ja sinä teit heidät meidän vertaisiksemme, jotka olemme kantaneet päivän kuorman ja helteen.

13 Niin hän vastasi ja sanoi yhdelle heistä: Ystävä, en tee sinulle väärin. Etkö sopinut kanssani denarista?

14 Ota omasi ja mene. Mutta minä tahdon tälle viimeiselle antaa niin kuin sinullekin.

15 (Vai) enkö saa tehdä omallani mitä tahdon? Vai onko silmäsi nurja sen vuoksi, että minä olen hyvä?

16 Näin viimeiset tulevat ensimmäiksi ja ensimmäiset viimeisiksi. (Sillä monet ovat kutsutut mutta harvat vali-

10 Ja kun ensimmäiset tulivat, luulivat he saavansa enemmän; mutta hekin saivat kukin denarin.

11 Kun he sen saivat, napsivat he perheen isäntää vastaan

12 ja sanoivat: 'Nämä viimeiset ovat tehneet työtä vain yhden hetken, ja sinä teit heidät meidän vertaisiksemme, jotka olemme kantaneet päivän kuorman ja helteen'.

13 Niin hän vastasi eräälle heistä ja sanoi: 'Ystäväni, en minä tee sinulle vääryyttä; etkö sopinut minun kanssani denarista?'

14 Ota omasi ja mene. Mutta minä tahdon tälle viimeiselle antaa saman verran kuin sinullekin.

15 Enkö saa tehdä omallani, mitä tahdon? Vai onko silmäsi nurja sentähden, että minä olen hyvä?'

16 Näin viimeiset tulevat ensimmäisiksi ja ensimmäiset viimeisiksi." *Sillä monet ovat kutsutut, mut-*

ninkinsä.

10. Mutta kuin ensimmäiset tulivat, luulivat he enemmän saavansa; ja he myös saivat kukin penninkinsä.

11. Ja kuin he saivat, napsivat he perheenisäntää vastaan,

12. Sanoen: nämät viimeiset ovat yhden hetken työtä tehneet, ja sinä teit heidät meidän verraksemme, jotka olemme kantaneet päivän kuorman ja helteen.

13. Niin hän vastasi ja sanoi yhdelle heistä: ystäväni, en tee minä sinulle vääryyttä; etkös sopinut minun kanssani määrätystä penningistä?

14. Ota se, mikä sinun tulee, ja mene matkaas; mutta minä tahdon tälle viimeiselle antaa niinkuin sinullekin.

15. Vai enkö minä saa tehdä minun kalustani mitä minä tahdon? taikka katsotkos sentähden karsaasti, että minä hyvä olen?

16. Niin viimeiset tulevat ensimmäiksi ja ensimmäiset viimeisiksi. Sillä monta ovat kutsutut, mutta har-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

tut)”

ta harvat valitut.

vat valitut.

JEESSUS PUHUU KOLMANNEN
KERRAN KUOLEMASTAAN

17 Kulkiessaan ylös Jerusalemiin
Jeesus otti ne kaksitoista opetuslasta
erilleen tiellä ja sanoi heille:

18 ”Katso, menemme ylös Jerusale-
miin, ja Ihmisen Poika annetaan yli-
pappien ja kirjanoppineitten käsiin, ja
he tuomitsevat Hänet kuolemaan.

19 He antavat Hänet pakanoille pil-
kattavaksi ja ruoskittavaksi ja ristiin
naulittavaksi, mutta kolmantena päi-
vänä Hän nousee ylös.”

SEBEDEUKSEN POIKAIN TOIVO-
MUS

20 Silloin Sebedeuksen poikain äiti
tuli poikineen Hänen luokseen, ku-
martui maahan ja pyysi Häneltä jot-
tain.

21 Jeesus sanoi hänelle: ”Mitä halu-

17 Ja kun Jeesus lähti kulkemaan
ylös Jerusalemiin, otti hän ne kak-
sitoista erilleen ja sanoi matkalla
heille:

18 Katso, me menemme ylös Je-
rusalemiin, ja Ihmisen Poika an-
netaan ylipappien ja kirjanoppi-
neitten käsiin, ja he tuomitsevat
hänet kuolemaan

19 ja antavat hänet pakanoille pil-
kattavaksi ja ruoskittavaksi ja ris-
tiinnaulittavaksi, ja kolmantena
päivänä hän on nouseva ylös.”

20 Silloin Sebedeuksen poikain
äiti tuli poikineen hänen tykönsä ja
kumarsi häntä, aikoen anoa hä-
neltä jotakin.

21 Niin hän sanoi vaimolle: ”Mitä

17. Ja Jesus meni ylös Jerusale-
miin, ja otti kaksitoistakymmentä
opetuslastansa erinänsä tiellä ty-
könsä, ja sanoi heille:

18. Katso, me menemme ylös Je-
rusalemiin, ja Ihmisen Poika
ylönannetaan pappein päämiehille
ja kirjanoppineille; ja he tuomitse-
vat hänen kuolemaan,

19. Ja antavat ylös hänen pa-
kanoille pilkattaa, ja ruoskittaa, ja
ristiinnaulittaa: ja kolmantena päi-
vänä on hän nouseva ylös.

20. Silloin tuli hänen tykönsä Ze-
bedeuksen poikain äiti poikinensa,
kumarsi ja anoi jotakin häneltä.

21. Vaan hän sanoi hänelle: mitäs

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

at?" Tämä vastasi Hänelle: "Sano, että nämä kaksi poikaani saavat istua, toinen oikealla ja toinen vasemmalla puolellasi, sinun valtakunnassasi."

22 Mutta Jeesus vastasi ja sanoi: "Ette käsitä, mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä olen juova (tai tulla kastetuksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan)?" He sanoivat Hänelle: "Voimme".

23 Hän sanoi heille: "Minun maljani te tosin juotte (ja sillä kasteella, jolla minut kastetaan, kastetaan teidätkin). Mutta oikealla ja vasemmalla puolella istuminen ei ole minun annettavissani, vaan se annetaan niille, joille Isäni on sen valmistanut."

IHMISEN TODELLINEN SUURUUS

24 Sen kuultuaan ne kymmenen närkästyivät näihin kahteen veljekseen.

25 Mutta Jeesus kutsui heidät luokseen ja sanoi: "Tiedätte, että kansain

tahdot?" Tämä sanoi hänelle: "Sano, että nämä minun kaksi poikaani saavat istua, toinen sinun oikealla ja toinen vasemmalla puolellasi, sinun valtakunnassasi".

22 Mutta Jeesus vastasi ja sanoi: "Te ette tiedä, mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä olen juova (*tai tulla kastetuksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan*)?" He sanoivat hänelle: "Voimme".

23 Hän sanoi heille: "Minun maljani te tosin juotte (*ja sillä kasteella, jolla minut kastetaan, kastetaan teidätkin*), mutta minun oikealla ja vasemmalla puolellani istuminen ei ole minun annettavissani, vaan se annetaan niille, joille minun Isäni on sen valmistanut".

24 Kun ne kymmenen sen kuulivat, närkästyivät he näihin kahteen veljekseen.

25 Mutta Jeesus kutsui heidät työkönsä ja sanoi: "Te tiedätte, että

tahdot? Sanoi hän hänelle: sano, että nämä kaksi minun poikaani istuisivat, yksi sinun oikealla kädellä ja toinen vasemmalla, sinun valtakunnassas.

22. Niin Jesus vastaten sanoi: ette tiedä, mitä te anotte. Voitteko juoda sen kalkin, jonka minun pitää juoman, ja kastettaa sillä kasteella, jolla minä kastetaan? He sanoivat hänelle: me voimme.

23. Ja hän sanoi heille: minun kalkkini tosin te juotte ja sillä kasteella, jolla minä kastetaan, te kastetaan; mutta istua minun oikealla kädelläni, taikka vasemmalla, ei ole minun antamisellani, vaan joille se on valmistettu minun Isältääni.

24. Ja kuin ne kymmenen sen kuulivat, närkästyivät he niistä kahdesta veljeksestä.

25. Mutta Jesus kutsui heidät työkönsä ja sanoi: te tiedätte, että

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

ruhtinaat herroina niitä hallitsevat ja mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan.

26 Niin älköön (kuitenkaan) olko teidän keskellänne, vaan joka teidän joukossanne tahtoo tulla suureksi, olkoon palvelijanne,
27 ja joka teistä tahtoo olla ensimmäinen olkoon orjanne,

28 niin kuin Ihmisen Poika ei tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen puolesta."

KAKSI SOKEAA PARANEE

29 Heidän lähtiessään Jerikosta Häntä seurasi suuri kansanjoukko.

30 Ja katso, kaksi sokeaa istui tien vieressä. Kuullessaan Jeesuksen kulkevan ohi, he huusivat sanoen: "Herra, Daavidin Poika, armahda meitä."

31 Mutta kansa nuhteli heitä, jotta he

kansojen ruhtinaat herroina niitä hallitsevat, ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan.

26 Näin älköön olko teillä keskenänne, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne,
27 ja joka teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon teidän orjanne;

28 niinkuin ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä."

29 Ja heidän lähtiessään Jerikosta seurasi häntä suuri kansan paljous.

30 Ja katso, kaksi sokeaa istui tien vieressä; ja kun he kuulivat, että Jeesus kulki ohitse, huusivat he sanoen: "Herra, Daavidin poika, armahda meitä".

31 Niin kansa nuhteli heitä saa-

kansain päämiehet vallitsevat heitä, ja ylimmäisillä on valta heidän ylitsensä.

26. Vaan ei niin pidä oleman teidän keskenänne; mutta joka tahtoo teidän seassanne suurin olla, se olkoon teidän palvelianne;
27. Ja joka tahtoo teidän seassanne ensimmäinen olla, se olkoon teidän palvelianne.

28. Niinkuin ei Ihmisen Poika tullut, että häntä piti palveltaman, mutta että hän palvelis, ja antais henkensä lunastukseksi monen edestä.

29. Ja heidän lähteissänsä Jerikosta, seurasi häntä paljo kansaa.

30. Ja katso, kaksi sokiaa istuivat tien ohessa. Kuin he kuulivat, että Jesus kävi ohitse, huusivat he, sanoen: Herra, Davidin Poika, armahda meitä!

31. Niin kansa torui heitä vaike-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

vaikenisivat. He huusivat kuitenkin sitä kovemmin sanoen: "Herra, Daavidin Poika, armahda meitä."

32 Silloin Jeesus seisahtui, kutsui heidät ja sanoi: "Mitä haluatte minun tekevän teille?"

33 He sanoivat Hänelle: "Herra, että silmämme aukenisivat."

34 Niin Jeesus säälin valtaamana kosketti heidän silmiään ja heti heidän silmänsä saivat näkönsä takaisin ja he seurasivat Häntä.

21 Luku JEESUKSEN JUHLALLI- NEN TULO JERUSALEMIIN

1 Kun he lähestyivät Jerusalemia ja tulivat Beetfageen Öljyvuorelle, niin Jeesus lähetti kaksi opetuslasta

2 ja sanoi heille: "Menkää edessänne olevaan kylään, niin heti tapaatte kytketyn aasin ja varsan sen kanssa. Päästäkää ne ja tuokaa minulle.

dakseen heidät vaikenemaan; mutta he huusivat sitä enemmän sanoen: "Herra, Daavidin poika, armahda meitä".

32 Silloin Jeesus seisahtui ja kutsui heidät tykönsä ja sanoi: "Mitä tahdotte, että minä teille tekisin?"

33 He sanoivat hänelle: "Herra, että meidän silmämme aukenisivat".

34 Niin Jeesuksen tuli heitä sääli, ja hän kosketti heidän silmiänsä, ja kohta he saivat näkönsä ja seurasivat häntä.

21 Luku

1 Ja kun he lähestyivät Jerusalemia ja saapuivat Beetfageen, Öljymäelle, silloin Jeesus lähetti kaksi opetuslasta

2 ja sanoi heille: "Menkää kylään, joka on edessänne, niin te kohta löydätte aasintamman sidottuna ja varsan sen kanssa; päästäkää ne

nemaan. Mutta he huusivat enemmän, sanoen: Herra, Davidin Poika, armahda meitä!

32. Ja Jesus seisahti, ja kutsui heidät tykönsä, ja sanoi: mitä te tahdotte, että minun pitää teille tekemän?

33. Sanoivat he hänelle: Herra, että meidän silmämme aukenisivat.

34. Niin Jesus armahti heitä ja tarttui heidän silmiinsä, ja he saivat kohta näkönsä ja seurasivat häntä.

1. Ja kuin he lähestyivät Jerusalemia ja tulivat Betphageen öljymäen tykö, lähetti Jesus kaksi opetuslasta,

2. Sanoen heille: menkää kylään, joka on edessänne, ja te löydätte kohta aasintamman sidottuna, ja varsan hänen kanssansa: päästä-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

3 Jos joku sanoo teille jotain, niin vastatkaa: Herra tarvitsee niitä, ja heiti hän lähettää ne.

4 Mutta tämä kaikki tapahtui, jotta toteutuisi, mitä on puhuttu profeetan välityksellä, joka sanoo:

5 Sanokaa tytär Siionille: Katso, kuninkaasi tulee sinulle sävyisänä ja ratsastaen aasilla, se on varsalla, työaasin varsalla.”

6 Niin opetuslapset menivät ja tekivät niin kuin Jeesus heitä käski.

7 He toivat aasintamman ja varsan ja panivat niitten selkään vaatteensa, ja Hän istuutui niitten päälle.

8 Suurin osa kansaa levitti vaatteensa tielle, ja toiset katkoivat oksia puista ja hajoittivat tielle.

9 Ja kansanjoukot, jotka kävivät edellä ja jotka seurasivat, huusivat sanoen: ”Hoosianna Daavidin Pojalle! Siunattu Hän, joka tulee Herran nimeen. Hoosianna korkeuksissa!”

ja tuokaa minulle.

3 Ja jos joku teille jotakin sanoo, niin vastatkaa: 'Herra tarvitsee niitä'; ja kohta hän lähettää ne.”

4 Mutta tämä tapahtui, että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetan kautta, joka sanoo:

5 Sanokaa tytär Siionille: 'Katso, sinun kuninkaasi tulee sinulle hiljaisena ja ratsastaen aasilla, ikeenalaisen aasin varsalla'.

6 Niin opetuslapset menivät ja tekivät, niinkuin Jeesus oli heitä käskenyt,

7 ja toivat aasintamman varsoineen ja panivat niiden selkään vaatteensa, ja hän istuutui niiden päälle.

8 Ja suurin osa kansasta levitti vaatteensa tielle, ja toiset karsivat oksia puista ja hajottivat tielle.

9 Ja kansanjoukot, jotka kulkivat hänen edellään ja jotka seurasivat, huusivat sanoen: "Hoosianna Daavidin pojalle! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen.

käät ne ja tuokaat minulle.

3. Ja jos joku teille jotakin sanoo, niin sanokaat: Herra niitä tarvitsee, ja kohta hän laskee heidät.

4. Mutta tämä kaikki tapahtui, että täytettäisiin, mikä sanottu oli prophetan kautta, joka sanoo:

5. Sanokaat Zionin tyttäreille: katso, sinun Kuninkas tulee sinulle siviä, istuen aasintamman päällä ja ikeen alaisen aasin varsan päällä.

6. Niin opetuslapset menivät ja tekivät niinkuin Jesus heille käskenyt oli,

7. Ja taluttivat aasintamman ja varsan, ja panivat niiden päälle vaatteensa, ja istuttivat hänen niiden päälle.

8. Niin enin osa kansasta hajoitti vaatteensa tielle, ja muut karsivat oksia puista ja hajoittivat tielle.

9. Mutta kansa, joka edellä kävi, ja jotka seurasivat, huusivat, sanoen: hosianna Davidin Pojalle! kiitetty olkoon se, joka tulee Herran nimeen! hosianna korkeudes-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

10 Kun Hän tuli Jerusalemiin, koko kaupunki joutui liikkeelle ja sanoi: "Kuka tämä on?"

11 Niin kansa sanoi: "Tämä on profeetta Jeesus, se, joka on Galilean Nasaretista."

JEESUS PUHDISTAA PYHÄKÖN

12 Sitten Jeesus meni (Jumalan) pyhäkköön. Ja Hän ajoi ulos kaikki, jotka myivät ja ostivat pyhäkössä, ja kaatoi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja kyyhkysten myyjäin istuimet.

13 Ja Hän sanoi heille: "On kirjoitettu: Minun huonettani on kutsuttava rukoushuoneeksi, mutta te olette tehneet siitä ryövärien luolan."

KIITOS LASTEN SUUSTA

14 Hänen luokseen pyhäkössä tuli sokeita ja rampoja, ja Hän paransi heidät.

15 Mutta nähdessään ne ihmeet joita Hän teki, ja lapset jotka huusivat py-

Hoosianna korkeuksissa!"

10 Ja kun hän tuli Jerusalemiin, joutui koko kaupunki liikkeelle ja sanoi: "Kuka tämä on?"

11 Niin kansa sanoi: "Tämä on se profeetta, Jeesus, Galilean Nasaretista".

12 Ja Jeesus meni pyhäkköön; ja hän ajoi ulos kaikki, jotka myivät ja ostivat pyhäkössä, ja kaatoi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja kyyhkysten myyjäin istuimet.

13 Ja hän sanoi heille: "Kirjoitettu on: 'Minun huoneeni pitää kutsuttaman rukoushuoneeksi', mutta te teette siitä ryövärien luolan."

14 Ja hänen tykönsä pyhäkössä tuli sokeita ja rampoja, ja hän paransi heidät.

15 Mutta kun ylipapit ja kirjanoppineet näkivät ne ihmeet, joita hän

sa!

10. Ja kuin hän tuli Jerusalemiin, nousi koko kaupunki, sanoen: kuka on tämä?

11. Niin kansa sanoi: tämä on Jeesus, propheta Galilean Natsaretista.

12. Ja Jesus meni sisälle Jumalan templiin, ja ajoi ulos kaikki, jotka myivät ja ostivat templissä, ja vaihtajain pöydät ja kyyhkysten kaupitsiain istuimet hän kukisti,

13. Ja sanoi heille: kirjoitettu on: minun huoneeni pitää rukoushuoneeksi kutsuttaman; mutta te olette sen tehneet ryöväriten luolaksi.

14. Ja hänen tykönsä tulivat soki-at ja ontuvat templissä, ja hän paransi heidät.

15. Mutta kuin pappein päämiehet ja kirjanoppineet näkivät ne ih-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

häkössä ja sanoivat: "Hoosianna Daavidin Pojalle", ylipapit ja kirjanopineet suuttuivat

16 ja sanoivat Hänelle: "Kuuletko mitä nämä sanovat?" Niin Jeesus vastasi heille: "Kuulen; ettekö ole koskaan lukeneet: Pienokaisten ja imeväisten suusta sinä olet valmistanut itsellesi kiitoksen?"

17 Jätettyään heidät Hän meni ulos kaupungista Betaniaan ja oli siellä yötä.

VIIKUNAPUUN KIROAMINEN

18 Kun Hän varhain aamulla palasi kaupunkiin, Hänen oli nälkä.

19 Nähdessään tien vieressä viikunapuun Hän meni sen luo, mutta ei löytänyt siitä muuta kuin pelkkiä lehtiä. Niin hän sanoi sille: "Älköön sinusta enää koskaan hedelmää kasvako." Ja viikunapuu kuivettui heti.

20 Sen nähdessään opetuslapset ihmettelivät sanoen: "Kuinka vii-

teki, ja lapset, jotka huusivat pyhäkössä ja sanoivat: "Hoosianna Daavidin pojalle", niin he närkäsivät

16 ja sanoivat hänelle: "Kuuletko, mitä nämä sanovat?" Niin Jeesus sanoi heille: "Kuulen; ettekö ole koskaan lukeneet: 'Lasten ja imeväisten suusta sinä olet valmistanut itsellesi kiitoksen'?"

17 Ja hän jätti heidät ja meni ulos kaupungista Betaniaan ja oli siellä yötä.

18 Kun hän varhain aamulla palasi kaupunkiin, oli hänen nälkä.

19 Ja nähdessään tien vieressä viikunapuun hän meni sen luo, mutta ei löytänyt siitä muuta kuin pelkkiä lehtiä; ja hän sanoi sille: "Älköön sinusta ikinä enää hedelmää kasvako". Ja kohta viikunapuu kuivettui.

20 Kun opetuslapset tämän näkivät, ihmettelivät he ja sanoivat:

meet, jotka hän teki, ja lapset templissä huutavan ja sanovan: hosianna Davidin Pojalle! närkäsivät he,

16. Ja sanoivat hänelle: kuuletkos, mitä nämät sanovat? Niin Jeesus sanoi heille: kuulen kyllä. Ettekö te koskaan ole lukeneet: lasten ja imeväisten suusta olet sinä kiitoksen valmistanut?

17. Ja hän luopui heistä, ja meni ulos kaupungista Betaniaan, ja oli siellä yötä.

18. Mutta huomeneltain kaupunkiin palatessansa isosi hän.

19. Ja kuin hän näki fikunapuun tien ohessa, meni hän sen tykö, ja ei löytänyt siinä mitään muuta kuin lehdet ainoastaan; ja hän sanoi sille: älköön ikänä tästäkään edes sinusta hedelmää kasvako. Ja fikunapuu kohta kuivettui.

20. Ja kuin opetuslapset sen näkivät, ihmettelivät he, sanoen:

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

kunapuu niin pian kuivettui?"

21 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Totisesti sanon teille: jos teillä on uskoa ettekä epäile, ette tee ainoastaan viikunapuun ihmettä, vaan myös, jos sanoisitte tälle vuorelle: Kohoa ja heittäydy mereen, niin se tapahtuisi."

22 Ja kaiken, mitä anotte rukouksessa uskoen, te saatte."

MILLÄ VALLALLA?

23 Kun Hän oli mennyt pyhäkköön, tulivat Hänen opettaessaan ylipapit ja kansan vanhimmat Hänen luokseen ja sanoivat: "Millä vallalla sinä teet näitä? Kuka antoi sinulle tämän vallan?"

24 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa. Jos sen minulle sanotte, minäkin sanon teille, millä vallalla näitä teen.

"Kuinka viikunapuu niin äkisti kuivettui?"

21 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa ettekä epäilisi, niin ette ainoastaan voisi tehdä sitä, mikä viikunapuussa tapahtui, vaan vieläpä, jos sanoisitte tälle vuorelle: 'Kohoa ja heittäydy mereen', niin se tapahtuisi.

22 Ja kaiken, mitä te anotte rukouksessa, uskoen, te saatte."

23 Ja kun hän oli mennyt pyhäkköön, tulivat hänen opettaessaan ylipapit ja kansan vanhimmat hänen luoksensa ja sanoivat: "Millä vallalla sinä näitä teet? Ja kuka sinulle on antanut tämän vallan?"

24 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Minä myös teen teille yhden kysymyksen; jos te minulle siihen vastaatte, niin minäkin sanon teille, millä vallalla minä näitä teen.

kuinka fikunapuu niin kohta kuivettui?

21. Jesus vastaten sanoi heille: totisesti sanon minä teille: jos teillä olisi usko, ja ette epäilisi, niin ette ainoastaan tätä tekisi, mikä fikunapuulle tapahtui, vaan myös jos te sanoisitte tälle vuorelle: siirry ja kukistu mereen, niin se tapahtuisi.

22. Ja kaikki, mitä te anotte rukouksessa, uskoen, sen te saatte.

23. Ja kuin hän meni templiin, tulivat hänen opettaissansa hänen tykönsä pappein päämiehet ja kansan vanhimmat, sanoen: millä voimalla sinä näitä teet? taikka kuka sinulle antoi sen voiman?

24. Niin Jesus vastaten sanoi heille: minä tahdon myös teiltä kysyä yhden sanan: jos te sen minulle sanotte, niin minä myös teille sanon, millä voimalla minä näitä teen:

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

25 Mistä Johanneksen kaste oli läh-
töisin? Taivaasta vai ihmisistä?" Niin
he neuvottelivat keskenään sanoen:
"Jos sanomme: Taivaasta, Hän sa-
noo meille: Miksi ette siis uskoneet
häntä?"

26 Mutta jos sanomme: "Ihmistä,
niin pelkäämme kansaa, sillä kaikki
pitävät Johannesta profeettana."

27 Sitten he vastasivat Jeesukselle ja
sanoivat: "Emme tiedä." Niin Hänkin
sanoi heille: "Minäkään en sano teille,
millä vallalla näitä teen."

KAKSI POIKAA

28 "Mutta mitä arvelette? Miehellä oli
kaksi poikaa. Hän meni ensimmäi-
sen luo ja sanoi: Poikani, mene
tänään tekemään työtä viinitarhaani.

29 Tämä vastasi sanoen: En tahdo.
Mutta jälkeen päin hän katui ja meni.

25 Mistä Johanneksen kaste oli?
Taivaastako vai ihmisistä?" Niin
he neuvottelivat keskenänsä sa-
noen: "Jos sanomme: 'Taivaasta',
niin hän sanoo meille: 'Miksi ette
siis uskoneet häntä?'"

26 Mutta jos sanomme: 'Ihmisis-
tä', niin meidän täytyy peljätä kan-
saa, sillä kaikki pitävät Johannes-
ta profeettana."

27 Ja he vastasivat Jeesukselle ja
sanoivat: "Emme tiedä". Niin hän-
kin sanoi heille: "Niinpä en minä-
kään sano teille, millä vallalla mi-
nä näitä teen."

28 Mutta miten teistä on? Miehellä
oli kaksi poikaa; ja hän meni en-
simmäisen luo ja sanoi: 'Poikani,
mene tänään tekemään työtä mi-
nun viinitarhaani'.

29 Tämä vastasi ja sanoi: 'En tah-
do'; mutta jäljestäpäin hän katui ja
meni.

25. Kusta Johanneksen kaste oli,
taivaastako taikka ihmisistä? Niin
he ajattelivat isellensä, sanoen:
jos me sanomme: taivaasta, niin
hän sanoo meille: miksi ette siis
häntä uskoneet?

26. Mutta jos me sanomme: se oli
ihmisistä, niin me pelkäämme
kansaa; sillä kaikki pitivät Johan-
neksen prophetana.

27. Ja he vastaten sanoivat Je-
sukselle: emme tiedä. Sanoi hän
heille: en minä myös sano teille,
millä voimalla minä näitä teen.

28. Mutta kuinka te luulette? Yh-
dellä miehellä oli kaksi poikaa, ja
hän meni ensimmäisen tykö, ja
sanoi: poikani, mene tänäpäni te-
kemään työtä minun viinämäkee-
ni.

29. Niin hän vastaten sanoi: en
tahdo. Mutta sitte katui hän, ja
meni.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

30 Sitten isä* meni toisen luo ja sanoi samoin. Tämä taas vastasi sanoen: Minä menen, herra, mutta ei mennyt.

31 Kumpi näistä kahdesta teki isän tahdon He vastasivat (Hänelle): "Ensimmäinen." Jeesus sanoi heille: "Totisesti sanon teille: veronkantajat ja portot menevät ennen teitä Jumalan valtakuntaan."

32 Sillä Johannes tuli luoksenne vanhurskauden tietä, ja te ette uskoneet häntä, mutta veronkantajat ja portot uskoivat häntä. Ja vaikka sen näitte, ette *jälkeen päin katuneet niin, että olisitte uskoneet häntä."

PAHAT VIINITARHURIT

33 Kuulkaa toinen vertaus: Oli (muuan) isäntä, joka istutti viinitarhan, aitasen sen ympäriltä, kaivoi siihen viinikuurnia ja rakensi tornin. Sitten hän vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille.

30 Niin hän meni toisen luo ja sanoi samoin. Tämä taas vastasi ja sanoi: 'Minä menen, herra', mutta ei mennytkään.

31 Kumpi näistä kahdesta teki isänsä tahdon? He sanoivat: "Ensimmäinen". Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: publikaanit ja portot menevät ennen teitä Jumalan valtakuntaan."

32 Sillä Johannes tuli teidän tyköne vanhurskauden tietä, ja te ette uskoneet häntä, mutta publikaanit ja portot uskoivat häntä; ja vaikka te sen näitte, ette jäljestäpäinkään katuneet, niin että olisitte häntä uskoneet.

33 Kuulkaa toinen vertaus: Oli perheenisäntä, joka istutti viinitarhan ja teki aidan sen ympärille ja kaivoi siihen viinikuurnan ja rakensi tornin; ja hän vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille.

30. Niin hän meni toisen tykö, ja sanoi myös niin. Mutta hän vastaten sanoi: kyllä minä menen, herra, ja ei mennytkään.

31. Kumpi näistä kahdesta teki isänsä tahdon? He sanoivat hänelle: ensimmäinen. Sanoi Jeesus heille: totisesti sanon minä teille: Publikaanit ja portot käyvät teidän edellänne Jumalan valtakuntaan.

32. Sillä Johannes tuli teidän tyköne vanhurskauden tiessä, ja ette häntä uskoneet: mutta Publikaanit ja portot uskoivat hänen. Mutta te, jotka sen näitte, ette sitenkään parannusta tehneet, että te häntä olisitte uskoneet.

33. Kuulkaat toinen vertaus: oli perheenisäntä, joka istutti viinimäen, ja pani aidan sen ympärille, ja kaivoi siihen viinakuurnan, ja rakensi tornin, ja pani sen vuorolle peltomiehille, ja vaelsi muille maille.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

34 Kun hedelmäin aika lähestyi, hän lähetti palvelijoitaan viinitarhurien luokse hakemaan hänelle kuuluvat hedelmät.

35 Silloin viinitarhurit ottivat kiinni hänen palvelijansa*, minkä he pieksivät, minkä tappoivat, minkä kivittivät.

36 Vielä hän lähetti toisia palvelijoita, useampia kuin ensimmäiset. ja näille he tekivät samoin.

37 Viimein hän lähetti heidän luokseen poikansa sanoen: He kunnioittavat poikaani.

38 Mutta nähdessään pojan viinitarhurit puhuivat keskenään: Tämä on perillinen. Tulkaa, tappakaamme hänet *ja ottakaamme haltuumme hänen perintönsä.

39 Otettuaan hänet kiinni he heittivät hänet ulos viinitarhasta ja tappoivat.

40 Kun siis viinitarhan herra tulee, mitä hän tekee noille viinitarhureille?"

41 He vastasivat Hänelle: "Pahat hän pahoin tuhoaa, ja viinitarhan hän

34 Ja kun hedelmäin aika lähestyi, lähetti hän palvelijoihinsa viinitarhurien luokse perimään hänelle tulevat hedelmät.

35 Mutta viinitarhurit ottivat kiinni hänen palvelijansa; minkä he pieksivät, minkä tappoivat, minkä kivittivät.

36 Vielä hän lähetti toisia palvelijoita, useampia kuin ensimmäiset; ja näille he tekivät samoin.

37 Mutta viimein hän lähetti heidän luokseen poikansa sanoen: 'Minun poikaani he kavahtavat'.

38 Mutta kun viinitarhurit näkivät pojan, sanoivat he keskenänsä: 'Tämä on perillinen; tulkaa, tappakaamme hänet, niin me saamme hänen perintönsä'.

39 Ja he ottivat hänet kiinni ja heittivät ulos viinitarhasta ja tappoivat.

40 Kun viinitarhan herra tulee, mitä hän tekee noille viinitarhureille?"

41 He sanoivat hänelle: "Nuo pahat hän pahoin tuhoaa ja vuokraa

34. Mutta kuin hedelmäin aika lähestyi, lähetti hän palveliansa peltomiesten tykö, ottamaan sen hedelmiä.

35. Ja peltomiehet ottivat kiinni hänen palveliansa, ja yhden he pieksivät, toisen he tappoivat, kolmannen he kivittivät.

36. Taas hän lähetti toiset palveliat, usiammat kuin ensimmäiset, ja he tekivät heille myös niin.

37. Mutta viimein lähetti hän heidän tykönsä poikansa, sanoen: he karttavat poikaani.

38. Mutta kuin peltomiehet näkivät pojan, sanoivat he keskenänsä: tämä on perillinen; tulkaat, tappakaamme häntä, ja niin me saamme hänen perintönsä.

39. Ja he ottivat hänen kiinni, syäsivät ulos viinämäestä ja tappoivat.

40. Kun siis viinämäen isäntä tulee, mitä hän niiden peltomiesten tekee?

41. He sanoivat hänelle: ne pahat hän pahasti hukuttaa, ja antaa vii-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

vuokraa toisille viinitarhureille, jotka antavat hänelle hedelmät ajallaan."

42 Jeesus sanoi heille: "Ettekö ole koskaan lukeneet Kirjoituksista: Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut päätöskiveksi. Herralta tämä on tullut ja on ihmeellistä silmissämme?"

43 Sen vuoksi sanon teille: Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tekee sen hedelmiä.

44 Ja joka kaatuu tähän kiveen, hän ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, hänet se murskaa."

45 Kuullessaan nämä Hänen vertauksensa ylipapit ja fariseukset ymmärsivät, että Hän puhui heistä.

46 He tahtoivat ottaa Hänet kiinni, mutta pelkäsivät kansanjoukkoja, koska ne pitivät Häntä profeettana.

viinitarhan toisille viinitarhureille, jotka antavat hänelle hedelmät ajallansa".

42 Jeesus sanoi heille: "Ettekö ole koskaan lukeneet kirjoituksista: 'Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi; Herralta tämä on tullut ja on ihmeellinen meidän silmissämme'?"

43 Sentähden minä sanon teille: Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tekee sen hedelmiä.

44 Ja joka tähän kiveen kaatuu, se ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa."

45 Kun ylipapit ja fariseukset kuulivat nämä hänen vertauksensa, ymmärsivät he, että hän puhui heistä.

46 Ja he olisivat tahtoneet ottaa hänet kiinni, mutta pelkäsivät kansaa, koska se piti häntä profeettana.

namäkensä toisille viinamäen miehille, jotka hänelle antavat hedelmät ajallansa.

42. Sanoi Jesus heille: ettekö te ikänä Raamatuissa ole lukeneet: jonka kiven rakentajat hylkäsivät, se on tullut kulmakiveksi. Herralta on se tapahtunut, ja on ihmeellinen meidän silmäimme edessä.

43. Sentähden sanon minä teille: Jumalan valtakunta pitää teiltä otettaman pois ja annettaman pakanoilta, jotka sen hedelmän tekevät.

44. Ja joka lankee tähän kiveen, hän runnellaan. Mutta jonka päälle hän lankee, sen hän murentaa.

45. Ja kuin pappein päämiehet ja Pharisealaiset kuulivat hänen vertauksensa, ymmärsivät he, että hän heistä sanoi.

46. Ja kuin he pyysivät häntä ottaa kiinni, pelkäsivät he kansaa, sillä he pitivät hänen prophetana.

22 Luku KUNINKAALLISET HÄÄT

1 Jeesus rupesi taas puhumaan heille vertauksin ja sanoi:

2 ”Taivasten valtakunta on kuninkaan kaltainen, joka laittoi häät pojalleen.

3 Hän lähetti palvelijoitaan kutsumaan häihin kutsuvieraita, mutta nämä eivät tahtoneet tulla.

4 Vielä hän lähetti toisia palvelijoita lausuen: Sanokaa kutsutuille: Katso, olen valmistanut ateriani. Härkäni ja syöttilääni on teurastettu ja kaikki on valmiina. Tulkaa häihin.

5 Mutta he eivät siitä välittäneet, vaan menivät pois, kuka pellolleen, kuka kaupalleen.

6 Toiset ottivat kiinni hänen palvelijansa, pitelivät pahoin ja tappoivat.

7 (Kuultuaan tämän) kuningas vihastui ja lähetti sotajoukkonsa ja tuhosi nuo murhamiehet ja poltti heidän kaupunkinsa.

8 Sitten hän sanoi palvelijoilleen:

22 Luku

1 Ja Jeesus rupesi taas puhumaan heille vertauksilla ja sanoi:

2 Taivasten valtakunta on verrattava kuninkaaseen, joka laittoi häät pojallensa.

3 Ja hän lähetti palvelijansa kutsumaan häihin kutsuvieraita, mutta nämä eivät tahtoneet tulla.

4 Vielä hän lähetti toisia palvelijoita lausuen: 'Sanokaa kutsutuille: Katso, minä olen valmistanut ateriani, minun härkäni ja syöttilääni ovat teurastetut, ja kaikki on valmiina; tulkaa häihin'.

5 Mutta he eivät siitä välittäneet, vaan menivät pois, mikä pellolleen, mikä kaupoilleen;

6 ja toiset ottivat kiinni hänen palvelijansa, pitelivät pahoin ja tappoivat.

7 Mutta kuningas vihastui ja lähetti sotajoukkonsa ja tuhosi nuo murhamiehet ja poltti heidän kaupunkinsa.

8 Sitten hän sanoi palvelijoilleen:

1. Ja Jesus vastaten puhui taas heille vertauksilla, sanoen:

2. Taivaan valtakunta on kuninkaan vertainen, joka teki häitä pojallensa,

3. Ja lähetti palveliansa kutsumaan kutsutuita häihin, ja ei he tahtoneet tulla.

4. Taas hän lähetti toiset palveliat, sanoen: sanokaat kutsutuille: katso, minä valmistin ateriani, härkäni ja syöttilääni ovat tapetut, ja kaikki ovat valmistetut: tulkaat häihin!

5. Mutta he katsoivat ylönsä, ja menivät pois, yksi pellollensa, toinen kaupallensa.

6. Mutta muut ottivat kiinni hänen palveliansa, ja pilkkasivat heitä, ja tappoivat.

7. Mutta kuin kuningas sen kuuli, vihastui hän, ja lähetti sotaväkensä, ja hukutti ne murhamiehet, ja heidän kaupunkinsa poltti.

8. Silloin hän sanoi palvelijoilleen:

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

Häät ovat tosin valmiit, mutta kutsutut eivät olleet arvollisia.

9 Menkää siis teitten risteyksiin ja kutsukaa häihin ketkä vain tapaatte.

10 Niin nämä palvelijat menivät ulos teille ja kokosivat kaikki, jotka vain tapasivat, sekä pahat että hyvät, ja häähuone täyttyi pöytävieraista.

11 Mutta tullessaan sisään katsomaan pöytävieraita, kuningas näki siellä miehen, joka ei ollut pukeutunut häävaatteisiin.

12 Niin hän sanoi tälle: Ystävä, kuinka olet tullut tänne sisälle, vaikka sinulla ei ole häävaatteita? Mutta tämä jäi sanattomaksi.

13 Silloin kuningas sanoi palvelijoille: Sitokaa hänen jalkansa ja kätensä, ja (ottakaa ja) heittäkää hänet ulos äärimmäiseen pimeään. Siellä on itku ja hammasten kiristys.

14 Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut."

'Häät ovat valmistetut, mutta kutsutut eivät olleet arvollisia.

9 Menkää siis teiden risteyksiin ja kutsukaa häihin, keitä tapaatte.'

10 Ja palvelijat menivät ulos teille ja kokosivat kaikki, keitä vain tapasivat, sekä pahat että hyvät, ja häähuone tuli täyteen pöytävieraita.

11 Mutta kun kuningas meni katsomaan pöytävieraita, näki hän siellä miehen, joka ei ollut puettu häävaatteisiin.

12 Ja hän sanoi hänelle: 'Ystävä, kuinka sinä olet tullut tänne sisälle, vaikka sinulla ei ole häävaatteita?' Mutta hän jäi sanattomaksi.

13 Silloin kuningas sanoi palvelijoille: 'Sitokaa hänen jalkansa ja kätensä ja heittäkää hänet ulos pimeyteen'. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.

14 Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut."

häät tosin ovat valmistetut, mutta kutsutut ei olleet mahdolliset.

9. Menkää siis teiden haaroihin, ja kaikki, jotka te löydätte, kutsukaat häihin.

10. Ja palveliat menivät ulos teille, ja kokosivat kaikki, jotka he löysivät, pahat ja hyvät; ja häähuone täytettiin vieraista.

11. Niin kuningas meni katsomaan vieraita, ja näki siellä yhden ihmisen, joka ei ollut vaetetettu häävaatteilla.

12. Niin hän sanoi hänelle: ystäväni, kuinkas tänne tulit, ja ei sinulla ole häävaatteita? Mutta hän vaiken.

13. Silloin sanoi kuningas palvelioille: sitokaat hänen kätensä ja jalkansa, ottakaat ja heittäkää häntä ulkoiseen pimeyteen; siellä pitää oleman itku ja hammasten kiristys.

14. Sillä monta on kutsuttu, mutta harvat ovat valitut.

VERON MAKSAMISESTA

15 Silloin fariseukset menivät ja neuvottelivat, kuinka saisivat Hänet sanoista ansaan.

16 He lähettivät Hänen luokseen opetuslapsiaan herodilaisten kanssa *ja sanoivat*: "Opettaja, tiedämme, että olet totuullinen ja opetat Jumalan tietä totuudessa, etkä välitä kenestäkään, sillä et katso ihmisten muotoon."

17 Sano siis meille, mitä arvelet: onko luvallista antaa keisarille veroa vai ei?"

18 Ymmärtäen heidän pahuutensa Jeesus sanoi: "Miksi kiusaatte minua, tekopyhät?"

19 Näyttäkää minulle veroraha." He ojensivat Hänelle denarin.

20 Hän sanoi heille: "Kenen tämä kuva ja päällekirjoitus on?"

21 He vastasivat (Hänelle): "Keisarin." Silloin Hän sanoi heille: "Antakaa siis keisarin oma keisarille ja Jumalan

15 Silloin fariseukset menivät ja neuvottelivat, kuinka saisivat hänet sanoissa solmituksi.

16 Ja he lähettivät hänen luoksansa opetuslapsensa herodilaisten kanssa sanomaan: "Opettaja, me tiedämme, että sinä olet totinen ja opetat Jumalan tietä totuudessa, kenestäkään välittämättä, sillä sinä et katso henkilöön.

17 Sano siis meille: miten arvelet? Onko luvallista antaa keisarille veroa vai ei?"

18 Mutta Jeesus ymmärsi heidän pahuutensa ja sanoi: "Miksi kiusaatte minua, te ulkokullatut?"

19 Näyttäkää minulle veroraha." Niin he toivat hänelle denarin.

20 Hän sanoi heille: "Kenen kuva ja päällekirjoitus tämä on?"

21 He vastasivat: "Keisarin". Silloin hän sanoi heille: "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Ju-

15. Silloin Pharisealaiset menivät pitämään neuvoa, kuinka he hänen sanoissa solmeaisivat.

16. Ja he lähettivät hänen tykönsä opetuslapsensa Herodilaisten kanssa, sanoen: Mestari, me tiedämme sinun totiseksi, ja sinä opetat Jumalan tien totuudessa, et myös tottele ketään; sillä et sinä katso ihmisten muotoa.

17. Sano siis meille, kuinkas luulet: sopiiko keisarille antaa veroa taikka ei?

18. Mutta kuin Jeesus ymmärsi heidän pahuutensa, sanoi hän: mitä te ulkokullatut kiusaatte minua?

19. Osoittakaat minulle veroraha. Niin he antoivat hänelle verorahan.

20. Ja hän sanoi heille: kenenkä on tämä kuva ja päällekirjoitus?

21. He sanoivat hänelle: keisarin. Niin hän sanoi heille: antakaat keisarille, mitkä keisarin ovat, ja

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

oma Jumalalle."

22 Sen kuullessaan, he ihmettelivät. Niin he jättivät Hänet ja menivät pois.

KYSYMYS YLÖSNOUSEMUKSESTA

23 Sinä päivänä Hänen luoksensa tuli saddukeuksia, jotka sanoivat, ettei ylösnousemusta ole, ja he kysyivät Häneltä

24 sanoen: "Opettaja, Mooses sanoi: Jos joku kuolee lapsetonna," veljensä menköön naimisiin hänen vaimonsa kanssa ja hankkikoon jälkeläisen* veljelleen.

25 Keskekkämme oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen meni naimisiin ja kuoli. Kun hänellä ei ollut jälkeläistä, hän jätti vaimonsa veljelleen.

26 Samoin toinen ja kolmas — seitsemänteen asti.

27 Viimeisenä kaikista vaimokin* kuoli.

28 Kenen vaimo noista seitsemästä

malalle, mikä Jumalan on".

22 Kun he sen kuulivat, ihmettelivät he ja jättivät hänet ja menivät pois.

23 Sinä päivänä tuli hänen luoksensa saddukeuksia, jotka sanoivat, ettei ylösnousemusta ole, ja he kysyivät häneltä

24 sanoen: "Opettaja, Mooses on sanonut: 'Jos joku kuolee lapsetonna, niin hänen veljensä naimisiin hänen vaimonsa ja herättäkään siemenen veljelleen'.

25 Keskuudessamme oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon ja kuoli; ja koska hänellä ei ollut jälkeläistä, jätti hän vaimonsa veljelleen.

26 Niin myös toinen ja kolmas, ja samoin kaikki seitsemän.

27 Viimeiseksi kaikista kuoli vaimo.

28 Kenen vaimo noista seitse-

Jumalalle, mitkä Jumalan ovat.

22. Ja kuin he nämät kuulivat, ihmettelivät he, ja luopuivat hänestä, ja menivät pois.

23. Sinä päivänä tulivat Saddukealaiset hänen tykönsä, jotka sanoivat, ettei ylösnousemusta ole, ja kysyivät häneltä,

24. Sanoen: Mestari! Mooses sanoi: jos joku kuolee lapsetoinna, niin hänen veljensä pitää naiman hänen emäntänsä ja herättämän veljellensä siemenen.

25. Niin oli meidän seassamme seitsemän veljestä, ja kuin ensimmäinen nai, niin se kuoli. Ja ettei hänellä ollut siementä, jätti hän emäntänsä veljellensä.

26. Niin myös toinen ja kolmas, hamaan seitsemänteen asti.

27. Mutta kaikkein viimein kuoli myös se vaimo.

28. Kenenkä emännän siis näistä

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

hän siis ylösnousemuksessa on oleva, sillä hän oli kaikilla?"

29 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Te eksytte, kun ette tunne Kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa.

30 Sillä ylösnousemuksessa ei oteta vaimoa eikä mennä miehelle, vaan he ovat kuin Jumalan enkelit taivaassa.

31 Mutta mitä tulee kuolleitten ylösnousemukseen, ettekö ole lukeneet, mitä Jumala on puhunut teille sanoen:

32 Minä olen Aabrahamin Jumala ja lisäkin Jumala ja Jaakobin Jumala.* Ei Jumala ole kuolleitten Jumala, vaan elävien."

33 Sen kuullessaan kansa hämmästyti Hänen oppiaan.

SUURIN KÄSKY

34 Mutta kuultuaan, että Hän oli tukkinut saddukeuksilta suun, fariseukset kokoontuivat yhteen.

mästä hän siis ylösnousemuksessa on oleva? Sillä kaikkien vaimona hän on ollut."

29 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Te eksytte, koska te ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa.

30 Sillä ylösnousemuksessa ei naida eikä mennä miehelle; vaan he ovat niinkuin enkelit taivaassa.

31 Mutta mitä kuolleitten ylösnousemukseen tulee, ettekö ole lukeneet, mitä Jumala on puhunut teille, sanoen:

32 'Minä olen Aabrahamin Jumala ja lisäkin Jumala ja Jaakobin Jumala'? Ei hän ole kuolleitten Jumala, vaan elävien."

33 Ja sen kuullessaan kansa hämmästyti hänen oppiansa.

34 Mutta kun fariseukset kuulivat, että hän oli tukkinut saddukeuksilta suun, kokoontuivat he yhteen;

seitsemästä pitää hänen ylösnousemisessa oleman? Sillä kaikki ovat häntä pitäneet.

29. Niin Jesus vastaten sanoi heille: te eksytte ja ette tiedä Raamattuita, eikä Jumalan voimaa.

30. Sillä ylösnousemisessa ei naida eikä huolla, mutta he ovat niinkuin Jumalan enkelit taivaassa.

31. Mutta ettekö te ole lukeneet kuolleitten ylösnousemisesta, mitä teille on Jumalalta sanottu, joka sanoo:

32. Minä olen Abrahamin Jumala, ja Isaakin Jumala, ja Jakobin Jumala? Ei ole Jumala kuolleiden Jumala, mutta elävien.

33. Ja kuin kansa sen kuuli, hämmästyivät he hänen oppiansa.

34. Mutta kuin Pharisealaiset sen kuulivat, että hän oli Saddukealaisten suun tukinnut, kokoon-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

35 Ja muuan heistä, lainoppinut kysyi kiusaten Häntä (ja sanoi):

36 "Opettaja, mikä käsky laissa on suurin*?"

37 Jeesus sanoi hänelle: "Rakasta Herraa Jumalaasi kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi.

38 Tämä on *ensimmäinen ja suurin* käsky.

39 Toinen tämän veroinen on: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.

40 Näissä kahdessa käskyssä riippuu koko laki ja profeetat."

KENEN POIKA KRISTUS ON?

41 Fariseusten ollessa koolla Jeesus kysyi heiltä

42 sanoen: "Mitä arvelette Kristuksesta? Kenen poika Hän on?" He vastasivat Hänelle: "Daavidin."

43 Hän sanoi heille: "Miksi Daavid sit-

35 ja eräs heistä, joka oli lainoppinut, kysyi häneltä kiusaten:

36 Opettaja, mikä on suurin käsky laissa?

37 Niin Jeesus sanoi hänelle: "'Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi'.

38 Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky.

39 Toinen, tämän vertainen, on: 'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'.

40 Näissä kahdessa käskyssä riippuu kaikki laki ja profeetat."

41 Ja fariseusten ollessa koolla Jeesus kysyi heiltä

42 sanoen: "Mitä arvelette Kristuksesta? Kenen poika hän on?" He sanoivat hänelle: "Daavidin".

43 Hän sanoi heille: "Kuinka sitten

tuivat he yhteen.

35. Ja yksi lain-opettaja heistä kysyi häneltä, kiusaten häntä, ja sanoi:

36. Mestari, mikä on suurin käsky laissa?

37. Niin Jesus sanoi hänelle: sinun pitää rakastaman Herraa sinun Jumalaas, kaikesta sydäimestäs, ja kaikesta sielustas, ja kaikesta mielestäsi:

38. Tämä on ensimmäinen ja suurin käsky.

39. Toinen on tämän kaltainen: sinun pitää rakastaman lähimmäistäsi niinkuin itse sinuas.

40. Näissä kahdessa käskyssä kaikki laki ja prophetat riippuvat.

41. Koska Pharisealaiset koossa olivat, kysyi heiltä Jesus,

42. Sanoen: mitä teille näkyy Kristuksesta, kenenkä poika hän on? he sanoivat hänelle: Davidin.

43. Hän sanoi heille: kuinka siis

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

ten Hengessä kutsuu Häntä Herraksi, sanoen:

44 "Herra sanoi Herralleni: Istu oikealle puolelleni, kunnes panen vihollisesi jalkaisi astinlaudaksi*.

45 Jos siis Daavid kutsuu Häntä Herraksi, kuinka Hän on hänen poikansa?"

46 Ja kukaan ei voinut vastata Hänelle sanaakaan, eikä siitä päivästä lähtien yksikään rohjennut enää kysyä Häneltä mitään.

23 Luku VAROITUS FARISEALAISUUTTA VASTAAN

1 Silloin Jeesus puhui kansanjoukoille ja opetuslapsilleen

2 sanoen: "Kirjanoppineet ja fariseukset ovat istuutuneet Mooseksen istuimelle.

3 Sen vuoksi, kaikki, mitä he *käskevät teidän pitää, se pitäkää ja tehkää*. Mutta heidän tekojensa mukaan älkää tehkö, sillä he sanovat, mutta eivät tee.

Daavid Hengessä kutsuu häntä Herraksi, sanoen:

44 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi alle'.

45 Jos siis Daavid kutsuu häntä Herraksi, kuinka hän on hänen poikansa?"

46 Ja kukaan ei voinut vastata hänelle sanaakaan; eikä siitä päivästä lähtien yksikään enää rohjennut kysyä häneltä mitään.

23 Luku

1 Silloin Jeesus puhui kansalle ja opetuslapsilleen

2 sanoen: "Mooseksen istuimella istuvat kirjanoppineet ja fariseukset.

3 Sentähden, kaikki, mitä he sanovat teille, se tehkää ja pitäkää; mutta heidän tekojensa mukaan älkää tehkö, sillä he sanovat, mutta eivät tee.

David kutsuu hengessä hänen Herraksi? sanoen:

44. Herra sanoi minun Herralleni: istu minun oikealla kädelläni, siihenasti kuin minä panen vihollisesi sinun jalkais astinlaudaksi.

45. Jos siis David kutsuu hänen Herraksi, kuinka hän on hänen poikansa?

46. Ja ei kenkään taitanut häntä mitään vastata: ei myös yksikään rohjennut sen päivän perästä häneltä enempää kysyä.

1. Silloin Jesus puhui kansalle ja hänen opetuslapsilleen,

2. Sanoen: Mooseksen istuimella istuvat kirjanoppineet ja Farisealaiset:

3. Kaikki siis, mitä he teidän käskevät pitää, se pitäkää ja tehkää; mutta heidän töittensä jälkeen älkää te tehkö, sillä he sanovat, ja ei tee.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

4 Hehän sitovat kokoon raskaita ja vaikeasti kannettavia taakkoja ja panevat ihmisten harteille, mutta [itse] he eivät tahdo niitä sormellaan liikuttaa.

5 Ja kaikki tekonsa he tekevät ihmisten katseltaviksi. He tekevät raamatunlausekotelonsa leveiksi ja viittojensa tupsut isoiksi.

6 He rakastavat ensimmäistä sijaa illallisilla ja ensimmäisiä istuimia synagoogissa.

7 ja tervehdyksiä toreilla ja että ihmiset kutsuvat heitä nimellä *rabbi, rabbi*.

8 Mutta teitä älköön kutsuttako rabbiksi, sillä yksi on teidän opettajanne, (Kristus,) ja te olette kaikki veljiä.

9 Isäksenne älkää myöskään kutsukoketään maan päällä, sillä yksi on Isänne, Hän, joka on taivaissa.

10 Älköön teitä myöskään kutsuttakomestareiksi, sillä yksi on mestarinne, Kristus.

4 He sitovat kokoon raskaita ja vaikeasti kannettavia taakkoja ja panevat ne ihmisten hartioille, mutta itse he eivät tahdo niitä sormellaankaan liikuttaa.

5 Ja kaikki tekonsa he tekevät sitä varten, että ihmiset heitä katselisivat. He tekevät raamatunlausekotelonsa leveiksi ja vaippansa tupsut suuriksi

6 ja rakastavat ensimmäistä sijaa pidoissa ja etumaisia istuimia synagoogissa,

7 ja tahtovat mielellään, että heitä tervehditään toreilla, ja että ihmiset kutsuvat heitä nimellä 'rabbi'.

8 Mutta te älkää antako kutsua itseänne rabbiksi, sillä yksi on teidän opettajanne, ja te olette kaikki veljiä.

9 Ja isäksenne älkää kutsukoketään maan päällä, sillä yksi on teidän Isänne, hän, joka on taivaissa.

10 Älkääkä antako kutsua itseänne mestareiksi, sillä yksi on teidän mestarinne, Kristus.

4. Sillä he sitovat raskaat kuormat, joita ei voida kantaa, ja panevat ne ihmisten olille, mutta ei he sormellansakaan itse tahdo niitä liikuttaa.

5. Mutta kaikki työnsä tekevät he, että ne ihmisiltä nähtäisiin. He levittelevät muistokirjansa, ja tekevät suureksi vaatteensa liepeet,

6. Ja rakastavat ylimmäisiä sijoja pidoissa ja ylimmäisiä istuimia synagoogissa,

7. Ja tervehdyksiä turulla, ja tahtovat kutsuttaa ihmisiltä: rabbi, rabbi.

8. Mutta älkää te antako teitä kutsuttaa rabbiksi; sillä yksi on teidän Mestarinne, joka on Kristus, mutta te olette kaikki veljekset.

9. Ja älkää ketäkään kutsukoisäksenne maan päällä; sillä yksi on Isänne, joka on taivaissa.

10. Ja älkää antako teitä kutsuttaa mestariksi; sillä yksi on teidän Mestarinne, joka on Kristus.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

11 Vaan suurin teistä olkoon palvelijanne.

12 Mutta joka itsensä korottaa, se alennetaan, joka itsensä alentaa, se korotetaan.

VOI TEITÄ, KIRJANOPPINEET JA FARISEUKSET!

13 Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, tekopyhät, kun suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä! Sillä itse ette mene sisälle, ettekä salli sisälle menevien mennä sisälle.

14 (Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, tekopyhät, sillä syötte leskien talot ja rukoillette näön vuoksi pitkään. Sen vuoksi saatte sitä kovemman tuomion.)

15 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, tekopyhät, sillä kierrätte meret ja manteret tehdäksenne yhden käännynnäisen ja kun sellainen* on syntynyt, teette hänestä helvetin lapsen kahta vertaa itseänne pahem-

11 Vaan joka teistä on suurin, se olkoon teidän palvelijanne.

12 Mutta joka itsensä ylentää, se alennetaan; ja joka itsensä alentaa, se ylennetään.

13 Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä! Sillä itse te ette mene sisälle, ettekä salli meneväisten sisälle mennä.

14 *Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun syötte leskien talot, jopa näön vuoksi pitkiä rukouksia pitäen! Sentähden saatte sitä kovemman tuomion.*

15 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te kierrätte meret ja mantereet tehdäksenne yhden käännynnäisen; ja kun joku on siksi tullut, niin teette hänestä helvetin lapsen, kahta

11. Joka teistä suurin on, se olkoon teidän palvelianne.

12. Mutta joka itsensä ylentää, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään.

13. Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja Pharisealaiset, te ulkokullatut! jotka suljette taivaan valtakunnan ihmisten edestä; sillä ette itse sinne mene, ettekä salli meneväisiä sinne mennä.

14. Voi teitä kirjanoppineet ja Pharisealaiset, te ulkokullatut! jotka syötte leskeihin huoneet, ja muodoksi pidätte pitkät rukoukset: sentähden te saatte sitä kovemman kadotuksen.

15. Voi teitä kirjanoppineet ja Pharisealaiset, te ulkokullatut! jotka merta ja mannerta ympäri vaellatte, tehdäksenne yhtä uutta Juudalaista; ja kuin se tehty on, niin te hänestä teette kaksikertaa

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

man.

16 Voi teitä, sokeat taluttajat, jotka sanotte: Joka vannoo temppelin kautta, se ei ole mitään, mutta joka vannoo temppelin kullan kautta on velassa.

17 Tyhmät ja sokeat! Kumpi on suurempi, kultako vai temppeli, joka kullan pyhittää?

18 Sanotte myös: Joka vannoo alttarin kautta, se ei ole mitään, mutta joka vannoo sen päällä olevan uhrilahjan kautta, on velassa.

19 (Tyhmät ja) sokeat! Kumpi on suurempi uhrilahjako vai alttari, joka uhrilahjan pyhittää?

20 Joka siis vannoo alttarin kautta, vannoo sen kautta ja kaiken kautta, mitä sen päällä on,

21 ja joka vannoo temppelin kautta, vannoo sen kautta ja Hänen kauttaan, joka siinä asuu.

22 Ja joka vannoo taivaan kautta, vannoo Jumalan valtaistuimen kautta

vertaa pahemman, kuin te itse olette!

16 Voi teitä, te sokeat taluttajat, jotka sanotte: 'Jos joku vannoo temppelin kautta, niin se ei ole mitään; mutta jos joku vannoo temppelin kullan kautta, niin hän on valaansa sidottu'!

17 Te tyhmät ja sokeat! Kumpi on suurempi, kultako vai temppeli, joka kullan pyhittää?

18 Ja: 'Jos joku vannoo alttarin kautta, niin se ei ole mitään; mutta jos joku vannoo sen päällä olevan uhrilahjan kautta, niin hän on valaansa sidottu'.

19 Te sokeat! Kumpi on suurempi, uhrilahjako vai alttari, joka uhrilahjan pyhittää?

20 Sentähden, joka vannoo alttarin kautta, vannoo sen kautta ja kaiken kautta, mitä sen päällä on.

21 Ja joka vannoo temppelin kautta, vannoo sen kautta ja hänen kauttansa, joka siinä asuu.

22 Ja joka vannoo taivaan kautta, vannoo Jumalan valtaistuimen

enemmän helvetin lapsen kuin te itse olette.

16. Voi teitä, te sokiat taluttajat! jotka sanotte: joka vannoo templin kautta, ei se mitään ole, mutta joka vannoo templin kullan kautta, se on velvollinen.

17. Te hullut ja sokiat! sillä kumpi on suurempi: kulta, eli templi, joka kullan pyhittää?

18. Ja joka vannoo alttarin kautta, ei se mitään ole; mutta joka vannoo lahjan kautta, joka sen päällä on, se on velvollinen.

19. Te hullut ja sokiat! sillä kumpi on suurempi: lahja, eli alttari, joka lahjan pyhittää?

20. Joka siis vannoo alttarin kautta, hän vannoo sen kautta ja kaikkein, mikä sen päällä on.

21. Ja joka vannoo templin kautta, se vannoo hänen kauttansa ja sen kautta, joka siinä asuu.

22. Ja joka vannoo taivaan kautta, se vannoo Jumalan istuimen kaut-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

ja Hänen kauttaan, joka sillä istuu.

23 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, tekopyhät, sillä annatte kymmenykset mintuista ja tilleistä ja kuminoista, mutta hylkääte sen, mikä laissa on tärkeintä: oikeuden ja laupeuden ja uskollisuuden! Näitä olisi pitänyt harjoittaa, eikä noitakaan hylätä.

24 Te sokeat taluttajat, jotka siivilöitte hyttysen, mutta nielette kamelin!

25 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, tekopyhät, sillä puhdistatte juoma-astian ja kulhon ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä!

26 Sokea fariseus! Puhdista ensin juoma-astian (ja kulhon) sisäpuoli, jotta niitten ulkopuolikin tulisi puhtaaksi.

27 ”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, tekopyhät, sillä olette valkeiksi kalkittujen hautojen kaltaiset, jotka tosin ulkoa näyttävät kauniilta, mutta

kautta ja hänen kauttansa, joka sillä istuu.

23 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te annatte kymmenykset mintuista ja tilleistä ja kuminoista, mutta jätätte sikseen sen, mikä laissa on tärkeintä: oikeuden ja laupeuden ja uskollisuuden! Näitä tulisi noudattaa, eikä noitakaan sikseen jättää.

24 Te sokeat taluttajat, jotka siivilöitte hyttysen, mutta nielette kamelin!

25 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä!

26 Sinä sokea fariseus, puhdista ensin maljan sisus, että sen ulkopuolikin tulisi puhtaaksi!

27 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te olette valkeiksi kalkittujen hautojen kaltaisia: ulkoa ne kyllä näyt-

ta ja hänen kauttansa, joka sen päällä istuu.

23. Voi teitä kirjanoppineet ja Pharisealaiset, te ulkokullatut! jotka kymmenykset teette mintuista, tilleistä ja kuminoista, ja jätätte pois ne raskaammat laista, tuomion, laupiuden ja uskon: näitä piti tehdä, ja toisia ei jätettävän.

24. Te sokiat taluttajat! te kuurnitsette hyttysen ja kamelin nielette.

25. Voi teitä kirjanoppineet ja Pharisealaiset, te ulkokullatut! jotka puhdistatte juoma-astian ja ruoka-astian ulkoiselta puolelta, mutta sisältä ovat ne täynnä raatelemista ja tyytymättömyyttä.

26. Sinä sokia Pharisealainen! puhdista ensin juoma-astia ja ruoka-astia sisältä, että myös ulkonainenkin puoli puhtaaksi tulis.

27. Voi teitä kirjanoppineet ja Pharisealaiset, te ulkokullatut; sillä te olette valkeiksi sivuttuin hautain kaltaiset, jotka ulkoa kauniit ovat,

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

sisältä ovat täynnä kuolleitten luita ja kaikkea saastaa!

28 Niin tekin tosin ulkoa näytätte ihmisistä hurskailta, mutta sisältä olette täynnä tekopyhyyttä ja laittomuutta.

29 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, tekopyhät, sillä rakennatte profeettain hautoja ja koristatte vanhurskusten muistomerkkejä

30 ja sanotte: Jos olisimme eläneet isämme päivinä, emme olisi olleet heidän kanssaan osallisia profeettain vereen.

31 Niin todistatte siis itsellenne, että olette niitten lapsia, jotka tappoivat profeetat.

32 Täyttäkää siis isäinne mitta.

33 Käärmeet, kyykäärmeitten sikiöt! Kuinka pääsisitte helvetin tuomiota pakoon?

34 Sen vuoksi, katso, lähetän luoksenne profeettoja ja viisaita ja kirjanoppineita. Heitä te tapatte ja nau-

tävät kauniilta, mutta ovat sisältä täynnä kuolleitten luita ja kaikkea saastaa!

28 Samoin tekin ulkoa kyllä näytätte ihmisten silmissä hurskailta, mutta sisältä te olette täynnä ulkokultaisuutta ja laittomuutta.

29 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te rakennatte profeettain hautoja ja kaunistatte vanhurskusten hautakammioita,

30 ja sanotte: 'Jos me olisimme eläneet isämme päivinä, emme olisi olleet osallisia heidän kanssaan profeettain vereen!'

31 Niin te siis todistatte itsestänne, että olette niiden lapsia, jotka tappoivat profeetat.

32 Täyttäkää siis te isäinne mitta.

33 Te käärmeet, te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka te pääsisitte helvetin tuomiota pakoon?

34 Sentähden, katso, minä lähetän teidän tykönnne profeettoja ja viisaita ja kirjanoppineita. Muuta-

mutta sisältä ovat he täynnä kuolleiden luita ja kaikkea riettautta.

28. Niin myös te olette ulkoa tosin nähdä ihmisten edessä hurskaat, mutta sisältä te olette täynnä ulkokullaisuutta ja vääryyttä.

29. Voi teitä kirjanoppineet ja Pharisealaiset, te ulkokullatut! jotka rakennatte prophetain hautoja ja kaunistatte vanhurskusten hautoja,

30. Ja sanotte: jos me olisimme olleet meidän isämme aikoina, emme olisi olleet osalliset heidän kanssansa prophetain veressä.

31. Niin te siis itseänne tunnustatte, että olette niiden lapset, jotka tappoivat prophetat.

32. Niin tekin täyttäkää teidän isäinne määrää.

33. Te kärmeet, te kyykärmetten sikiät! kuinka te vältätte helvetin kadotuksen?

34. Sentähden, katso, minä lähetän teille prophetat, ja viisaat, ja kirjanoppineet; ja niistä te muuta-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

litsette ristiin, heitä ruoskitte synagogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin,

35 jotta vastuullenne tulisi kaikki vanhurskas veri, joka maan päällä on vuotanut vanhurskaan Aabelin verestä Sakariaan, Barakiaan pojan vereen asti, hänen, jonka tapoitte temppelin ja alttarin välillä.

36 Totisesti sanon teille: kaikki tämä tulee tämän sukupolven vastattavaksi."

JEESUS MUREHTII JERUSALEMIN KOHTALOA

37 Jerusalem, Jerusalem, joka tapat profeetat ja kivität luoksesi lähetetyt! Kuinka usein olen tahtonut koota lapsesi, niin kuin kana kokoaa poikansa siipeinsä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.

38 Katso, huoneenne jää teille autiona.

mat heistä te tapatte ja ristiinnaulitsette, ja toisia heistä te ruoskitte synagogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin; 35 että teidän päällenne tulisi kaikki se vanhurskas veri, joka maan päällä on vuodatettu vanhurskaan Aabelin verestä Sakariaan, Barakiaan pojan, vereen asti, jonka te tapoitte temppelin ja alttarin välillä.

36 Totisesti minä sanon teille: tämä kaikki on tuleva tämän sukupolven päälle.

37 Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikansa siipeinsä alle! Mutta te ette ole tahtoneet. 38 Katso, 'teidän huoneenne on jäävä hyljätyksi'.

mat tapatte ja ristiinnaulitsette, ja muutamat te pieksätte teidän synagogissanne, ja vainootte kaupungista kaupunkiin.

35. Että teidän päällenne pitää tuleman kaikki vanhurskas veri, joka vuodatettu on maan päälle hamasta vanhurskaan Aabelin verestä niin Sakariaan, Barakiaan pojan vereen asti, jonka te tapoitte templin ja alttarin vaiheella.

36. Totisesti sanon minä teille: kaikki nämät pitää tuleman tämän suvun päälle.

37. Jerusalem, Jerusalem, sinä joka tapat prophetat ja kivillä surmaat ne, jotka sinun tykösi lähetetyt ovat! kuinka usein minä tahdoin koota sinun lapses, niinkuin kana kokoo poikansa siipeinsä alle? ja ette tahtoneet. 38. Katso, teidän huoneenne pitää teille jäämän kylmille.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

39 Sillä sanon teille: tästä lähin ette näe minua kunnes sanotte: Siunattu Hän, joka tulee Herran nimessä! "

39 Sillä minä sanon teille: tästedes te ette näe minua, ennenkuin sanotte: 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen'."

39. Sillä minä sanon teille: ette suinkaan minua tästedes näe, siihenasti kuin te sanotte: kiitetty olkoon se, joka tulee Herran nimeen!

24 Luku TEMPPELIN HÄVITTÄMINEN

24 Luku

1 Jeesus lähti ulos pyhäköstä ja meni pois. Niin Hänen opetuslapsensa tulivat Hänen luokseen näyttämään Hänelle pyhäkön rakennuksia.

1 Ja Jeesus lähti ulos pyhäköstä ja meni pois; ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä näyttämään hänelle pyhäkön rakennuksia.

1. Ja Jesus meni ulos ja läksi pois templistä, ja hänen opetuslapsensa tulivat osoittamaan hänelle templin rakennuksia.

2 Mutta Jeesus [vastasi ja] sanoi heille: "Ettekö näe tätä kaikkea? Totisesti sanon teille: tähän ei jää kiveä kiven päälle, joka ei maahan sorru."

2 Niin hän vastasi ja sanoi heille: "Ettekö näe näitä kaikkia? Totisesti minä sanon teille: tähän ei ole jäävä kiveä kiven päälle, maahan jaottamatta."

2. Niin sanoi Jesus heille: ettekö te kaikkia näitä näe? Totisesti sanon minä teille: ei pidä tässä jättämän kiveä kiven päälle, joka ei maahan jaoteta.

JEEBUS PUHUU VAIKEISTA AJOISTA

3 Hänen istuessaan Öljyvuorella opetuslapset tulivat luokseen erikseen ja sanoivat: "Sano meille, milloin tämä tapahtuu ja mikä on tulemuksesi ja

3 Ja kun hän istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset erikseen hänen tykönsä ja sanoivat: "Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on si-

3. Mutta kuin hän istui Öljymäellä, menivät opetuslapset hänen tykönsä erinänsä ja sanoivat: sano meille: koska tämä tapahtuu, ja

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

tämän maailmanajan täyttymisen merkki."

4 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Varokaa, ettei kukaan teitä eksytä."

5 Sillä monet tulevat nimessäni sanoen: Minä olen Kristus, ja he eksyttävät monia.

6 Te tulette kuulemaan sodista ja sotasanomista. Katsokaa, älkää pelästykö, sillä (kaiken) tämän pitää tapahtua, mutta loppu ei ole vielä.

7 Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja tulee nälänhätää ja (ruttoa ja) maanjäristyksiä monin paikoin.

8 Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua.

9 Silloin teidät annetaan vaivaan ja teitä tapetaan, ja te tulette kaikkien kansain vihattaviksi minun nimeni vuoksi.

10 Ja silloin monet lankeavat pois ja antavat toisensa alttiiksi ja vihaavat toisiaan.

nun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?"

4 Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä."

5 Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monta.

6 Ja te saatte kuulla sotien melskettä ja sanomia sodista; katsokaa, ettette peljästy. Sillä näin täytyy tapahtua, mutta tämä ei ole vielä loppu.

7 Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja nälänhätää ja maanjäristyksiä tulee monin paikoin.

8 Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua.

9 Silloin teidät annetaan vaivaan, ja teitä tapetaan, ja te joudutte kaikkien kansojen vihattaviksi minun nimeni tähden.

10 Ja silloin monet lankeavat pois, ja he antavat toisensa alttiiksi ja vihaavat toinen toistaan.

mikä sinun tulemises ja maailman lopun merkki ollee?

4. Ja Jesus vastasi ja sanoi heille: katsokaat, ettei kenkään teitä viettele.

5. Sillä monta tulevat minun nimeeni, sanoen: minä olen Kristus! ja viettelevät monta.

6. Niin te saatte kuulla sotia ja sanomia sodista. Katsokaat, ettette peljästy; sillä kaikki nämät pitää tapahtuman, mutta ei vielä ole loppu.

7. Sillä kansan pitää kansaa vastaan nouseman ja valtakunnan valtakuntaa vastaan, ja tulee ruttotauti ja nälkä ja maanjäristys moneen paikkaan.

8. Mutta kaikki nämät ovat murhetten alku.

9. Silloin he ylönantavat teitä vaivaan ja tappavat teidät, ja te tulette vihattavaksi kaikilta pakanoilta minun nimeni tähden.

10. Ja silloin monta pahenevat, ja keskenänsä pettävät toinen toisensa, ja vihaavat toinen toistan-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

11 Monta väärää profeettaa nousee ja he eksyttävät monta.

12 Ja sen vuoksi että laittomuus lisääntyy, monien rakkaus kylmenee.

13 Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, hän pelastuu,

14 Ja tämä valtakunnan ilosanoma julistetaan kaikessa maailmassa todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu.

SUURI AHDISTUS

15 Kun siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin välityksellä, seisovan pyhässä paikassa lukija tarkatkoon —

16 silloin ne, jotka ovat Juudeassa, paetkoon vuorille;

17 joka on katolla, älköön astuko alas noutamaan mitään huoneestaan*

18 ja joka on pellolla, älköön käänty-

11 Ja monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monta.

12 Ja sentähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus.

13 Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.

14 Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu.

15 Kun te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa, joka tämän lukee, se tarkatkoon,

16 silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille;

17 joka on katolla, älköön astuko alas noutamaan, mitä hänen huoneessansa on,

18 ja joka on pellolla, älköön pa-

sa keskenänsä.

11. Ja monta väärää prophetaa nousevat ja viettelevät monta.

12. Ja että vääräys saa vallan, niin rakkaus monessa kylmenee.

13. Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se tulee autuaaksi.

14. Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, kaikille pakanoille todistukseksi; ja silloin tulee loppu.

15. Kun te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta sanottu on Daniel prophetan kautta, seisovan pyhässä siassa; (joka tämän lukee, hän ymmärtäköön!)

16. Silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille.

17. Ja joka katon päällä on, älköön astuko alas ottamaan jotakin huoneestansa.

18. Ja joka pellolla on, älköön pa-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

kö noutamaan vaippaansa.

19 Voi raskaita ja imettäviä niinä päivinä!

20 Mutta rukoilkaa, ettei pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina.

21 Sillä silloin on suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta tähän asti eikä milloinkaan tule.

22 Jollei niitä päiviä olisi lyhennetty, ei yksikään ihminen pelastuisi, mutta valittujen vuoksi ne päivät lyhennetään.

23 Jos silloin joku sanoo teille: ”Katso, täällä on Kristus tai: Tuolla, älkää uskoko.

24 Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin.

25 Katso, olen sen teille ennalta sanonut.

26 Jos siis teille sanotaan: Katso, Hän on autiomaassa, älkää menkö

latko takaisin noutamaan vaippaansa.

19 Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä!

20 Mutta rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina.

21 Sillä silloin on oleva suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta hamaan tähän asti eikä milloinkaan tule.

22 Ja ellei niitä päiviä olisi lyhennetty, ei mikään liha pelastuisi; mutta valittujen tähden ne päivät lyhennetään.

23 Jos silloin joku sanoo teille: 'Katso, täällä on Kristus', tahi: 'Tuolla', niin älkää uskoko.

24 Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin.

25 Katso, minä olen sen teille edeltä sanonut.

26 Sentähden, jos teille sanotaan: 'Katso, hän on erämaassa', niin

latko vaatteitansa ottamaan.

19. Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä!

20. Mutta rukoilkaat, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella eikä sabbatina;

21. Sillä silloin pitää suuren vaiivan oleman, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta niin tähän asti, ei myös tule.

22. Ja ellei ne päivät olisi lyhennetyt, niin ei yksikään liha tulisi autuaaksi; mutta valittuin tähden pitää ne päivät lyhennettämän.

23. Silloin jos joku teille sanois: katso, tässä on Kristus taikka sielä! älkää uskoko.

24. Sillä väärät Kristukset ja väärät prophetat nousevat, ja tekevät suuria ihmeitä ja merkkejä: niin että myös, jos taitais tapahtua, valitutkin eksytettäisiin.

25. Katso, minä olen teille sen ennen sanonut.

26. Jos he siis teille sanovat: katso, hän on korvessa! niin älkää

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

ulos, tai: Katso, Hän on kammioissa, älkää uskoko.

älkää menkö sinne, tahi: 'Katso, hän on kammiossa', niin älkää uskoko.

menkö ulos; katso, hän on kammiossa! älkää uskoko.

IHMISEN POJAN TULEMUS

27 Sillä niin kuin salama lähtee idästä ja valaisee länteen asti, niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva.

27 Sillä niinkuin salama leimahtaa idästä ja näkyy hamaan länteen, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus.

27. Sillä niinkuin pitkäisen tuli leimahtaa idästä ja näkyy hamaan länteen, niin on myös Ihmisen Pojan tulemus.

28 (Sillä) missä raato on, sinne kotkat kokoontuvat.

28 Missä raato on, sinne kotkat kokoontuvat.

28. Sillä kussa raato on, siihen kotkat kokoontuvat.

29 Mutta heti niitten päivien ahdistusten jälkeen aurinko pimenee eikä kuu anna valoan, ja tähdet putoavat taivaalta ja taivaitten voimat järkkyvät.

29 Mutta kohta niiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, ja tähdet putoavat taivaalta, ja taivaitten voimat järkkyvät.

29. Mutta kohta sen ajan vaivan jälkeen aurinko pimenee, ja kuu ei anna valoansa, ja tähden putoavat taivaasta, ja taivaan voimat pitää liikutettaman.

30 Silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat. Ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä ylen voimallisena ja kirkkaana.

30 Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat; ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella.

30. Ja silloin näkyy Ihmisen Pojan merkki taivaassa, ja silloin kaikki sukukunnat maassa parkuvat ja saavat nähdä Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvissä suurella voimalla ja kunnialla.

31 Hän lähettää enkelinsä *pasuunan voimakkaasti soidessa*, ja he kokoavat Hänen valittunsa neljältä ilman-suunnalta taivasten ääristä niitten toi-

31 Ja hän lähettää enkelinsä suuren pasunan pauhatessa, ja he kokoavat hänen valittunsa neljältä ilmalta, taivasten ääristä hamaan

31. Ja hän lähettää enkelinsä suurella basunan äänellä, ja he kokoavat hänen valittunsa neljästä tuulesta, yhdestä taivasten ääres-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

siin ääriin asti."

toisiin ääriin.

tä niin toiseen.

VERTAUS VIIKUNAPUUSTA

32 Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: kun sen oksa jo on tuore ja saattaa lehdet puhkeamaan, te tiedätte, että kesä on lähellä.

33 Niin te myös, kun näette tämän kaiken, tietäkää, että se* on lähellä, oven edessä.

34 Totisesti sanon teille: tämä sukukunta ei katoa, kunnes kaikki tämä on tapahtunut.

35 Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät totisesti katoa."

32 Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: kun sen oksa jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että kesä on lähellä.

33 Samoin te myös, kun näette tämän kaiken, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä.

34 Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki nämä tapahtuvat.

35 Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.

32. Mutta oppikaat viikunapuusta vertaus: kuin sen oksa on tuores ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte suven läsnä olevan:

33. Niin myös te, kuin te näette nämät kaikki, tietäkää, että se on läsnä, oven edessä.

34. Totisesti sanon minä teille: ei suinkaan tämän sukukunnan pidä hukkuman ennen kuin kaikki nämät tapahtuvat.

35. Taivas ja maa pitää hukkuman, mutta minun sanani ei pidä suinkaan hukkaantuman.

SE PÄIVÄ YLLÄTTÄÄ

36 Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan, eivät taivasten enkelitkään [ei myöskään Poika] vaan Isäni yksin.

37 Sillä niin kuin olivat Nooan päivät, niin on Ihmisen Pojan tulemuksin oleva.

36 Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan, eivät taivasten enkelit, eikä myöskään Poika, vaan Isä yksin.

37 Sillä niinkuin oli Nooan päivinä, niin on Ihmisen Pojan tulemus

36. Vaan siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kenkään, ei taivaan enkelitkään, vaan minun Isäni yksinensä.

37. Mutta niinkuin Noan ajat olivat, niin pitää myös Ihmisen Pojan

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

38 Sillä niin kuin ihmiset olivat niinä päivinä ennen vedenpaisumusta: söivät ja joivat, naivat ja naittivat, siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin,

39 eivätkä tieneet kunnes vedenpaisumus tuli ja vei kaikki, niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva.

40 Silloin on kaksi miestä pellolla, toinen otetaan ja toinen jätetään.

41 Kaksi naista on jauhamassa käsikivillä, toinen otetaan ja toinen jätetään."

VALVOKAA SIIS

42 Valvokaa siis, sillä ette tiedä, *millä hetkellä* Herranne tulee.

43 Mutta *se ymmärtäkää,* että jos isäntä tietäisi, millä yövartiolla varas tulee, hän valvoisi eikä sallisi murtautua taloonsa."

oleva.

38 Sillä niinkuin ihmiset olivat niinä päivinä ennen vedenpaisumusta: söivät ja joivat, naivat ja naittivat, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin,

39 eivätkä tieneet, ennenkuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki; niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva.

40 Silloin on kaksi miestä pellolla; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään.

41 Kaksi naista on jauhamassa käsikivillä; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään.

42 Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee.

43 Mutta se tietäkää: jos perheenisäntä tietäisi, millä yövartiolla varas tulee, totta hän valvoisi, eikä sallisi taloonsa murtauduttavan.

tulemus oleman.

38. Sillä niinkuin he niinä päivinä vedenpaisumisen edellä olivat, söivät ja joivat, naivat ja huolivat, hamaan siihen päivään asti, jona Noa arkkiin sisälle meni,

39. Ja ei tietäneet ennen kuin vedenpaisumus tuli, ja otti pois kaikki: niin pitää myös Ihmisen Pojan tulemus oleman.

40. Silloin on kaksi kedolla: yksi otetaan ylös, ja toinen jätetään.

41. Kaksi jauhavat myllyssä: yksi otetaan ylös, ja toinen jätetään.

42. Valvokaat siis; sillä ette tiedä, millä hetkellä teidän Herranne on tuleva.

43. Mutta se tietäkää: jos perheenisäntä tietäisi, millä hetkellä varas on tuleva, kaiketi hän valvois, eikä sallisi kaivaa huonetansa.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

44 Sen vuoksi olkaa tekin valmiit, sillä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee."

ERILAISET PALVELIJAT

45 Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka herransa on asettanut palveluväkeensä ylimmäksi. Ja antamaan heille ruokaa ajallansa?

46 Onnellinen se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän.

47 Totisesti sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.

48 Mutta jos (se) paha palvelija sanoo sydämessään: Herrani tulo viiptyy

49 ja rupeaa lyömään palvelutoveriaan sekä syömään ja juomaan juopuneitten kanssa,

50 niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jota hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei tiedä

44 Sentähden olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee.

45 Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka hänen herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan heille ruokaa ajallansa?

46 Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän!

47 Totisesti minä sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.

48 Mutta jos paha palvelija sanoo sydämessään: 'Minun herrani viiptyy',

49 ja rupeaa lyömään kanssapalvelijoitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa,

50 niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei arvaa,

44. Sentähden olkaat te myös valmiit; sillä millä hetkellä ette luulekaan, tulee Ihmisen Poika.

45. Kuka siis on uskollinen ja toimellinen palvelia, jonka Herra pani perheensä päälle, antamaan heille ruokaa ajallansa?

46. Autuas on se palvelia, jonka Herra löytää niin tehneeksi, kuin hän tulee.

47. Totisesti sanon minä teille: hän panee hänen kaiken hyvyytensä päälle.

48. Mutta jos paha palvelia sanoo sydämessänsä: minun Herrani viiptyy tulemasta;

49. Ja rupee pieksämään leipäveljiänsä, niin myös syömään ja juomaan juomarien kanssa:

50. Niin sen palvelian Herra tulee sinä päivänä, jona ei hän luulekaan, ja sillä hetkellä, jolla ei hän tiedä.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

51 ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle osan tekopyhien joukkoon. Siellä on itku ja hammas-ten kiristys."

25 Luku VERTAUS KYMMENESTÄ NEITSYESTÄ

- 1 "Silloin on taivasten valtakunta kymmenen neitsyen kaltainen, jotka otettuaan lamppunsa läksivät ylkää vastaan,
- 2 Mutta viisi heistä oli *viisasta ja viisi tyhmää*.
- 3 Tyhmät ottivat lamppunsa eivätkä ottaneet öljyä mukaansa.
- 4 Viisaat sen sijaan ottivat öljyä astioihinsa ynnä lamppunsa.
- 5 Mutta yljän viipyessä kaikki torkah-
tivat ja nukkuivat.
- 6 Keskiyöllä kuului kuitenkin huuto: Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vas-
taan.
- 7 Silloin kaikki nämä neitsyet nousivat ja laittoivat lamppunsa kuntoon.

51 ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin ulkokullatuille. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys."

25 Luku

- 1 Silloin on taivasten valtakunta oleva kymmenen neitsyen kal-
tainen, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät ylkää vastaan.
- 2 Mutta viisi heistä oli tyhmää ja viisi ymmärtäväistä.
- 3 Tyhmät ottivat lamppunsa, mut-
ta eivät ottaneet öljyä mukaansa.
- 4 Mutta ymmärtäväiset ottivat öljyä astioihinsa ynnä lamppunsa.
- 5 Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni, ja he nukkuivat.
- 6 Mutta yösydännä kuului huuto: 'Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vastaan.'
- 7 Silloin kaikki nämä neitsyet nousivat ja laittoivat lamppunsa kuntoon.

51. Ja hän erottaa hänen, ja antaa hänelle osan ulkokullattuina kanssa: siellä pitää oleman itku ja hammasten kiristys.

1. Silloin pitää taivaan valtakunta oleman kymmenen neitseen kal-
tainen, jotka ottivat lamppunsa ja menivät ulos ylkää vastaan.
2. Mutta viisi heistä oli taitavaa, ja viisi tyhmää.
3. Tyhmät ottivat lamppunsa, ja ei ottaneet öljyä myötänsä;
4. Mutta taitavat ottivat öljyä astioihinsa, ynnä lamppunsa kans-
sa.
5. Kuin ylkä viipyi, tulivat he kaikki uneliaiksi ja makasivat.
6. Mutta puoli-yönä tuli huuto: kat-
so, ylkä tulee, menkää ulos häntä vastaan.
7. Niin nousivat kaikki nämät neit-
seet ja valmistivat lamppunsa.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

8 Niin tyhmät sanoivat viisaille: Antakaa meille öljyä, sillä lamppumme sammuvat.

9 Mutta viisaat vastasivat sanoen: Eihän toki. Se ei riitä meille ja teille. Menkää ennemmin myyjäin luo ostamaan itsellenne.

10 Mutta heidän mentyään ostamaan ylkä tuli, ja ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häihin ja ovi suljettiin.

11 Myöhemmin toisetkin neitsyet tulivat sanoen: Herra, Herra, avaa meille.

12 Mutta hän vastasi ja sanoi: Totisesti sanon teille: en tunne teitä.

13 Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä, (jona Ihmisen Poika tulee).

VERTAUS PALVELIJAIN TALOUDENHOIDOSTA

14 Sillä on niin kuin miehen, joka

8 Ja tyhmät sanoivat ymmärtäväsille: 'Antakaa meille öljyä, sillä meidän lamppumme sammuvat'.

9 Mutta ymmärtäväiset vastasivat ja sanoivat: 'Emme voi, se ei riitä meille ja teille. Menkää ennemmin myyjäin luo ostamaan itsellenne.'

10 Mutta heidän lähdettyään ostamaan ylkä tuli; ja ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssansa häihin, ja ovi suljettiin.

11 Ja myöhemmin toisetkin neitsyet tulivat ja sanoivat: 'Herra, Herra, avaa meille!'

12 Mutta hän vastasi ja sanoi: 'Totisesti minä sanon teille: minä en tunne teitä'.

13 Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä, (*jona Ihmisen Poika tulee*)."

14 Sillä tapahtuu, niinkuin tapah-

8. Mutta tyhmät sanoivat taitaville: antakaaat meille öljystänne; sillä meidän lamppumme sammuvat.

9. Niin vastasivat taitavat, sanoen: ei suinkaan, ettei meiltä ja teiltä puuttuisi; mutta menkääat paremmin niiden tykö, jotka myyvät, ja ostakaat itsellenne.

10. Mutta kuin he menivät ostamaan, tuli ylkä. Ja jotka valmiit olivat, ne menivät hänen kanssansa häihin, ja ovi suljettiin.

11. Viimein tulivat nekin toiset neitseet, ja sanoivat: Herra, Herra, avaa meidän eteemme.

12. Mutta hän vastasi ja sanoi: totisesti sanon minä teille: en tunne minä teitä.

13. Valvokaat sentähden, sillä ette tiedä päivää eikä hetkeä, jona Ihmisen Poika tulee.

14. Sillä niinkuin ihminen matkusti

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

matkusti muille maille. Hän kutsui palvelijansa ja uskoi heille omaisuutensa.

15 Yhdelle hän antoi viisi leiviskää*, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan, ja lähti heti muille maille.

16 Viisi leiviskää saanut meni [kohta] ja asioi niillä ja ansaitsi* toiset viisi leiviskää.

17 Samoin myös kaksi leiviskää saanut voitti (häinkin) toiset kaksi.

18 Mutta yhden [leiviskän] saanut meni pois ja kaivoi kuopan maahan ja kätki herransa rahan.

19 Pitkän ajan kuluttua näitten palvelijain herra palasi ja piti tilit heidän kanssaan.

20 Niin viisi leiviskää saanut tuli ja toi toiset viisi leiviskää sanoen: Herra, viisi leiviskää uskoit minulle katso, toiset viisi leiviskää olen (niitten lisäksi) voittanut.

21 Hänen herransa sanoi hänelle: Hyvä on, hyvä ja uskollinen palvelija.

tui, kun mies matkusti muille maille: hän kutsui palvelijansa ja uskoi heille omaisuutensa;

15 yhdelle hän antoi viisi leiviskää, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan, ja lähti muille maille.

16 Se, joka oli saanut viisi leiviskää, meni kohta ja asioitsi niillä ja voitti toiset viisi leiviskää.

17 Samoin kaksi leiviskää saanut voitti toiset kaksi.

18 Mutta yhden leiviskän saanut meni pois ja kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen herransa rahan.

19 Pitkän ajan kuluttua näiden palvelijain herra palasi ja ryhtyi tilitteköön heidän kanssansa.

20 Silloin tuli se, joka oli saanut viisi leiviskää, ja toi toiset viisi leiviskää ja sanoi: 'Herra, viisi leiviskää sinä minulle uskoit, katso, toiset viisi leiviskää minä olen voittanut'.

21 Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen

kauvas ja kutsui palveliansa, ja antoi heille tavaransa:

15. Ja antoi yhdelle viisi leiviskää, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, jokaiselle varansa jälkeen: ja meni kohta matkaansa;

16. Niin meni se, joka viisi leiviskää oli ottanut, teki niillä kauppaa ja voitti toiset viisi leiviskää.

17. Niin myös se, joka kaksi oli ottanut, voitti myös toiset kaksi.

18. Mutta joka yhden oli ottanut, hän meni pois ja kaivoi maahan, ja kätki herransa rahan.

19. Niin pitkän ajan perästä tuli palveliain herra ja laski lukua heidän kanssansa.

20. Ja tuli se, joka oli ottanut viisi leiviskää, ja toi toiset viisi leiviskää, sanoen: herra, viisi leiviskää sinä annoit minulle, katso, minä olen toiset viisi leiviskää niillä voittanut.

21. Sanoi hänen herransa hänelle: hyvin, sinä hyvä ja uskollinen

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

Vähässä olit uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.

22 Myös kaksi leiviskää saanut tuli ja sanoi: Herra, kaksi leiviskää uskoit minulle. Katso, toiset kaksi leiviskää olen (niitten lisäksi) voittanut.

23 Hänen herransa sanoi hänelle: Hyvä on, hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä olit uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.

24 Myös yhden leiviskän saanut tuli ja sanoi: Herra, tunsin sinut, että olet kova mies: leikkaat sieltä mihin et ole kylvänyt ja kokoat sieltä, mihin et ole siementä viskannut.

25 Niin minä peloissani menin ja kätkin leiviskäsi maahan. Katso, tässä on omasi.

26 Mutta hänen herransa vastasi ja sanoi hänelle: Paha ja laiska palvelija! Tiesit minun leikkaavan sieltä, mihin en ole kylvänyt ja kokoavan sieltä, mihin en ole viskannut.

palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.'

22 Myös se, joka oli saanut kaksi leiviskää, tuli ja sanoi: 'Herra, kaksi leiviskää sinä minulle uskoit, katso, toiset kaksi leiviskää minä olen voittanut'.

23 Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.'

24 Sitten myös se, joka oli saanut yhden leiviskän, tuli ja sanoi: 'Herra, minä tiesin sinut kovaksi mieheksi; sinä leikkaat sieltä, mihin et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, missä et ole eloa viskannut.

25 Ja peloissani minä menin ja kätkin sinun leiviskäsi maahan; katso, tässä on omasi.'

26 Mutta hänen herransa vastasi ja sanoi hänelle: 'Sinä paha ja laiska palvelija! Sinä tiesit minun leikkaavan sieltä, mihin en ole kylvänyt, ja kokoavan sieltä, mis-

palvelia! vähän päällä sinä olit uskollinen, minä panen sinun paljon päälle: mene sinun herras iloon.

22. Niin tuli se, joka oli kaksi leiviskää ottanut, ja sanoi: herra, kaksi leiviskää sinä annoit minulle, katso, toiset kaksi olen minä niillä voittanut.

23. Sanoi hänen herransa hänelle: hyvin, sinä hyvä ja uskollinen palvelia! vähän päällä sinä olit uskollinen, minä panen sinun paljon päälle: mene sinun herras iloon.

24. Niin myös se tuli, joka yhden leiviskän oli ottanut, ja sanoi: herra, minä tiesin sinun kovaksi mieheksi: sinä niität siitä, kuhunkas et kylvänyt, ja siitä sinä kokoot, kuhunka sinä et hajoittanut.

25. Ja minä peljäten menin pois ja kätkin sinun leiviskäs maahan: katso, tässä on sinun omas.

26. Mutta hänen herransa vastasi ja sanoi hänelle: sinä paha ja laiska palvelia! jos tiesit minun siitä niittävän, kuhunka en minä kylvänyt, ja sieltä kokoovan, johonka

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

27 Sinun olisi siis pitänyt jättää rahani rahanvaihtajille, niin tultuani olisin saanut omani takaisin korkoineen.

28 Ottakaa sen vuoksi leiviskä häneltä pois ja antakaa sille, jolla on kymmenen leiviskää.

29 Sillä jokaiselle jolla on, annetaan, ja hänellä on yltäkyllin; mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin mikä hänellä on.

30 Ja heittäkää tuo kelvoton palvelija äärimmäiseen pimeään. Siellä on itku ja hammasten kiristys.

SUURI TUOMIOPÄIVÄ

31 Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki (pyhät) enkelit Hänen kanssaan, silloin Hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle, 32 ja Hänen eteensä kootaan kaikki kansat. Hän erottaa ihmiset* toisistaan, niin kuin paimen erottaa lam-

sä en ole viskannut.

27 Sinun olisi siis pitänyt jättää minun rahani rahanvaihtajille, niin minä tultuani olisin saanut omani takaisin korkoineen.

28 Ottakaa sentähden leiviskä häneltä pois ja antakaa sille, jolla on kymmenen leiviskää.

29 Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin; mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on.

30 Ja heittäkää tuo kelvoton palvelija ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.'

31 Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle.

32 Ja hänen eteensä kootaan kaikki kansat, ja hän erottaa toiset toisista, niinkuin paimen erottaa

en minä ole hajoittanut,

27. Niin sinun siis olis tullut antaa minun rahani vaihtajille, ja minä tultuani olisin omani jälleen saanut kasvun kanssa.

28. Ottakaat siis häneltä leiviskä, ja antakaat sille, jolla on kymmenen leiviskää.

29. (Sillä jokaiselle, jolla on, pitää annettaman, ja hänellä pitää kyllä oleman; mutta jolla ei ole, sekin kuin hänellä on, pitää häneltä otettaman pois).

30. Ja heittäkää se kelvotoin palvelia ulkonaiseen pimeyteen: siellä pitää oleman itku ja hammasten kiristys.

31. Mutta kuin Ihmisen Poika tulee kunniassansa ja kaikki pyhät enkelit hänen kanssansa, silloin hän istuu kunniansa istuimella, 32. Ja hänen eteensä kootaan kaikki kansat. Ja hän eroittaa toiset toisistansa, niinkuin paimen

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

paat vuohista.

33 Lampaat Hän asettaa oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle.

34 Sitten Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: Tulkaa, Isäni siunatut, ottakaa haltuunne se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti.

35 Sillä minun oli nälkä ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano ja te annoitte minulle juoda; olin muukalainen ja te otitte minut huoneeseenne;

36 olin alaston ja te vaatetitte minut; olin sairaana ja te kävitte minua katsomassa; olin vankilassa ja te tulitte luokseni.

37 Silloin vanhurskaat vastaavat Hänelle sanoen: Herra, milloin näimme sinut nälkäisenä ja ruokimme sinua tai janoisena ja annoimme sinulle juoda?

38 Ja milloin näimme sinut muukalaisena ja otimme sinut huoneeseem-

lampaat vuohista.

33 Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle.

34 Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti.

35 Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne;

36 minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa; minä olin vankeudessa, ja te tulitte minun tyköni.'

37 Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle sanoen: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä ja ruokimme sinua, tai janoisena ja annoimme sinulle juoda?

38 Ja milloin me näimme sinut outona ja otimme sinut huonee-

eroittaa lampaat vuohista,

33. ja asettaa lampaat tosin oikealle puolellensa, mutta vuohet vasemmallensa.

34. Silloin sanoo kuningas niille, jotka hänen oikialla puolellansa ovat: tulkaat, minun Isäni siunatut, omistakaa se valtakunta, joka teille on valmistettu maailman alusta.

35. Sillä minä isosin, ja te ruokitte minun: minä janosin, ja te juotitte minun: minä olin outo, ja te minun huoneeseen otitte:

36. Alasti, ja te vaatetitte minun: sairaana, ja te opitte minua: minä olin vankina, ja te tulitte minun tyköni.

37. Silloin vanhurskaat häntä vastaavat ja sanovat: Herra, koska me näimme sinun isoovan, ja ruokimme sinun? taikka janoovan, ja annoimme sinun juoda?

38. Mutta koska me näimme sinun outona, ja huoneeseen otimme

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

me, tai alastonna ja vaatetimme sinut?

39 Ja milloin näimme *sinut sairaana* tai vankilassa ja tulimme luoksesi?

40 Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: Totisesti sanon teille: kaiken mitä olette tehneet yhdelle näistä vähimmistä veljistäni, olette tehneet minulle.

41 Sitten Hän myös sanoo vasemmalla puolella oleville: Menkää pois luotani, kirotut, siihen iäiseen tuleen, joka on valmistettu paholaiselle ja hänen enkeleilleen.

42 Sillä minun oli nälkä ettekä te antaneet minulle syödä; minun oli jano ettekä antaneet minulle juoda;

43 olin muukalainen ettekä ottaneet minua huoneeseen; olin alaston ettekä vaatettaneet minua, sairaana ja vankilassa ettekä käyneet minua katsomassa.

44 Silloin hekin vastaavat sanoen:

seemme, tai alastonna ja vaatetimme sinut?

39 Ja milloin me näimme sinun sairastavan tai olevan vankeudessa ja tulimme sinun tykösi?

40 Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle'.

41 Sitten hän myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun tyköäni, te kirotut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä.

42 Sillä minun oli nälkä, ja te ette antaneet minulle syödä; minun oli jano, ja te ette antaneet minulle juoda;

43 minä olin outo, ja te ette ottaneet minua huoneeseen; minä olin alaston, ja te ette vaatettaneet minua; sairaana ja vankeudessa, ja te ette käyneet minua katsomassa.'

44 Silloin hekin vastaavat sanoen:

sinun? taikka alastoinna, ja vaatitimme sinua?

39. Eli koska me näimme sinun sairaana, taikka vankina, ja tulimme sinun tykösi?

40. Niin vastaa kuningas ja sanoo heille: totisesti sanon minä teille: sen minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähimmistä minun veljistäni, sen te teitte minulle.

41. Silloin hän myös sanoo niille, jotka vasemmalla ovat: menkää pois minun tyköäni, te kirotut, ijankaikkiseen tuleen, joka valmistettu on perkeleelle ja hänen enkeleillensä.

42. Sillä minä isosin, ja ette minua ruokkineet: minä janosin, ja ette minua juottaneet:

43. Minä olin outo, ja ette minua huoneeseen ottaneet: alaston, ja ette minua vaatettaneet: sairas ja vankina, ja ette minua oppineet.

44. Silloin nekin häntä vastaavat,

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

Herra, milloin näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai muukalaisena tai alastonna tai sairaana tai vankilassa, emmekä palvelleet sinua?

45 Silloin Hän vastaa heille sanoen: Totisesti sanon teille: kaiken mitä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, olette jättäneet tekemättä myös minulle.

46 Ja nämä menevät pois iäiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iäiseen elämään."

26 Luku JEESUKSEN SURMAAMISESTA SOVITAAN

1 Kun Jeesus oli lopettanut kaikki nämä puheet, Hän sanoi opetuslapsilleen:

2 "Tiedätte, että kahden päivän perästä on pääsiäinen. Silloin Ihmisen Poika annetaan ristiinnaulittavaksi."

3 Siihen aikaan ylipapit (ja kirjanop-

'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai outona tai alastonna tai sairaana tai vankeudessa, emmekä sinua palvelleet?'

45 Silloin hän vastaa heille ja sanoo: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle'.

46 Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään."

26 Luku

1 Ja kun Jeesus oli lopettanut kaikki nämä puheet, sanoi hän opetuslapsillensa:

2 Te tiedätte, että kahden päivän perästä on pääsiäinen; silloin Ihmisen Poika annetaan ristiinnaulittavaksi.

3 Silloin ylipapit ja kansan van-

sanoen: Herra, koska me näimme sinun isoovan, taikka janoovan, taikka outona, eli alastoinna, eli sairaana, taikka vankina, ja emme sinua palvelleet?

45. Silloin hän vastaa heitä, sanoen: totisesti sanon minä teille, mitä ette tehneet yhdelle näistä vähimmistä, sitä ette tehneet minulle.

46. Ja niiden pitää menemän iankaikkiseen vaivaan, mutta vanhurskaat ijankaikkiseen elämään.

1. Ja tapahtui, kuin Jesus oli lopettanut kaikki nämät puheet, sanoi hän opetuslapsillensa:

2. Te tiedätte, että kahden päivän perästä tulee pääsiäinen, ja Ihmisen Poika ylönnetaan ristiinnaulittaa.

3. Silloin kokoontuivat pappein

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

pineet) ja kansan vanhimmat kokoontuivat Kaifas-nimisen ylimmän papin palatsiin.

4 He sopivat, että ottaisivat Jeesuksen kiinni kavaluudella ja tappaisivat Hänet.

5 Mutta he sanoivat: "Ei juhlan aikana, jottei syntyisi meteliä kansassa."

JEEBUS VOIDELLAAN BETANIASA

6 Kun Jeesus oli Betaniassa pitaalisen Simonin kotona,

7 Hänen luokseen tuli nainen mukanaan alabasteripullo, jossa oli kallisarvoista voideluöljyä, minkä hän valutti Hänen päähänsä Hänen ollessaan aterialla.

8 Mutta sen nähdessään Hänen opetuslapsensa närkästyivät ja sanoivat:

9 "Mitä varten tämä haaskaus? Olisihan tämän (voiteen) voinut myydä

himmat kokoontuivat Kaifas nimisen ylimmäisen papin palatsiin

4 ja neuvottelivat, kuinka ottaisivat Jeesuksen kiinni kavaluudella ja tappaisivat hänet.

5 Mutta he sanoivat: "Ei juhlan aikana, ettei syntyisi meteliä kansassa".

6 Kun Jeesus oli Betaniassa pitaalisen Simonin asunnossa,

7 tuli hänen luoksensa nainen, mukanaan alabasteripullo täynnä kallisarvoista voidetta, minkä hän vuodatti Jeesuksen päähän hänen ollessaan aterialla.

8 Mutta sen nähdessään hänen opetuslapsensa närkästyivät ja sanoivat: "Mitä varten tämä haaskaus?"

9 Olisihan sen voinut myydä kalliista hinnasta ja antaa rahat köy-

pämiehet ja kirjanoppineet ja kansan vanhimmat ylimmäisen papin saliin, joka kutsuttiin Kaiphas.

4. Ja neuvoa pitivät, kuinka he Jesuksen kavalluksella kiinniottaisivat ja tappaisivat.

5. Mutta he sanoivat, ei juhlapäivänä, ettei kansassa tule meteli.

6. Kuin Jesus oli Betaniassa, spitaalisen Simonin huoneessa,

7. Tuli vaimo hänen tykönsä, jolla oli lasi kallista voidetta, ja kaasi sen hänen pänsä päälle atrioitessansa.

8. Mutta kuin hänen opetuslapsensa sen näkivät, närkästyivät he ja sanoivat: mihinkä kelpaa tämä haaskaus?

9. Sillä tämä voide olis kalliisti taittu myytää ja annettaa vaivaisille.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

paljosta ja antaa rahat köyhille."

10 Sen huomattessaan Jeesus sanoi heille: "Miksi tuotatte mielipahaa tälle naiselle? Sillä hän teki minulle hyvän työn.

11 Köyhät teillä on aina keskellänne, mutta minua teillä ei ole aina.

12 Sillä valaessaan tämän voiteen ruumiilleni hän toimi hautaamistani varten.

13 Totisesti sanon teille: missä tahansa koko maailmassa julistetaan tätä ilosanomaa, myös se mitä hän teki, kerrotaan hänen muistoksensa."

JUUDAS TARJOUTUU KAVALTAKSI

14 Silloin meni yksi niistä kahdestatoista, nimeltä Juudas Iskariot, ylimappien luo

15 ja sanoi: "Mitä tahdotte antaa mi-

hille."

10 Kun Jeesus sen huomasi, sanoi hän heille: "Miksi pahoitatte tämän naisen mieltä? Sillä hän teki hyvän työn minulle.

11 Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta minua teillä ei ole aina.

12 Sillä kun hän valoi tämän voiteen minun ruumiilleni, teki hän sen minun hautaamistani varten.

13 Totisesti minä sanon teille: missä ikinä kaikessa maailmassa tätä evankeliumia saarnataan, siellä sekin, minkä hän teki, on mainittava hänen muistoksensa."

14 Silloin meni yksi niistä kahdestatoista, nimeltä Juudas Iskariot, ylimappien luo

15 ja sanoi: "Mitä tahdotte antaa

10. Mutta kuin Jeesus sen ymmärsi, sanoi hän heille: mitä te vaivate tätä vaimoa? Sillä hän teki hyvän työn minun kohtaani.

11. Sillä teidän tykönänne ovat aina vaivaiset; mutta en minä teillä aina ole.

12. Sillä että hän kaasi sen voiteen minun ruumiini päälle, sen on hän tehnyt minun hautaamiseksi.

13. Totisesti sanon minä teille: kussa ikinä tämä evankeliumi saarnataan kaikessa maailmassa, niin tämä myös, minkä hän teki, pitää mainittaman hänen muistoksensa.

14. Silloin yksi kahdestatoista-kymmenestä, joka kutsuttiin Juudas Iskariot, läksi pois pappein päämiesten tykö,

15. Ja sanoi: mitä te tahdotte mi-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

nulle, niin minä toimitan Hänet teille?" Niin he maksoivat hänelle kolmekymmentä hopearahaa.

16 Siitä hetkestä lähtien hän etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaakseen Hänet.

JEESUKSEN VIIMEINEN PÄÄSIÄISATERIA

17 Ensimmäisenä hapattomain leivän päivänä tulivat opetuslapset Jeesuksen luo ja sanoivat (Hänelle): "Mihin tahdot, että valmistamme pääsiäisaterian syödäksesi?"

18 Hän sanoi: "Menkää kaupunkiin sen ja sen luo ja sanokaa hänelle: Opettaja sanoo: aikani on lähellä. Sinun luonasi vietän* pääsiäistä opetuslasteni kanssa. "

19 Opetuslapset tekivät niin kuin Jeesus oli heitä käskenyt ja valmistivat pääsiäisaterian.

20 Illan tultua Hän oli aterialla kah-

minulle, niin minä saatan hänet teidän käsiinne?" Ja he maksoivat hänelle kolmekymmentä hopearahaa.

16 Ja siitä hetkestä hän etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaaksensa hänet.

17 Mutta ensimmäisenä happamattoman leivän päivänä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat: "Mihin tahdot, että valmistamme pääsiäislampaan sinun syödäksesi?"

18 Niin hän sanoi: "Menkää kaupunkiin sen ja sen luo ja sanokaa hänelle: 'Opettaja sanoo: Minun aikani on lähellä; sinun luonasi minä syön pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa'."

19 Ja opetuslapset tekivät, niin kuin Jeesus oli heitä käskenyt, ja valmistivat pääsiäislampaan.

20 Ja kun ehtoo tuli, asettui hän

nulle antaa, ja minä teille hänen saatan? Ja he määräisivät hänelle kolmekymmentä hopenapenninkiä.

16. Ja siitä ajasta etsi hän soveliaasta aikaa pettäöksensä häntä.

17. Mutta ensimmäisen makian leivän päivänä tulivat opetuslapset Jeesuksen tykö, sanoen hänelle: kussas tahdot, että meidän pitää sinulle valmistaman pääsiäislampaan syötää?

18. Niin hän sanoi: menkää kaupunkiin yhden tykö, ja sanokaat hänelle: Mestari sanoo: minun aikani on läsnä, sinun tykönäs tahdon minä pääsiäistä pitää minun opetuslasteni kanssa.

19. Ja opetuslapset tekivät niin kuin Jesus oli heitä käskenyt, ja valmistivat pääsiäislampaan.

20. Mutta kuin ehtoo tuli, istui hän

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

dentoista [opetuslapsensa] kanssa.

21 Ja Heidän syödessään Hän sanoi: "Totisesti sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut."

22 Niin he tulivat kovin murheellisiksi ja alkoivat, itse kukin heistä, sanoa Hänelle: "Herra, en kai minä ole se?"

23 Hän vastasi ja sanoi: "Joka kansani pistää kätensä vatiin, se kavaltaa minut.

24 Ihmisen Poika tosin menee pois niin kuin Hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka välityksellä Ihmisen Poika kavalletaan. Parempi olisi sille ihmiselle, ettei hän olisi syntynyt."

25 Niin Juudas, joka Hänet kavalsi, vastasi ja sanoi: "Rabbi, en kai minä ole se?" Jeesus sanoi hänelle: "Sinä sanoit."

PYHÄN EHTOOLLISEN ASETTAMINEN

26 Heidän syödessään Jeesus otti

aterialle kahdentoista opetuslapsensa kanssa.

21 Ja heidän syödessään hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut".

22 Silloin he tulivat kovin murheellisiksi ja rupesivat toinen toisensa perästä sanomaan hänelle: "Herra, en kai minä ole se?"

23 Hän vastasi ja sanoi: "Joka minun kanssani pisti kätensä vatiin, se kavaltaa minut.

24 Ihmisen Poika tosin menee pois, niinkuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sille ihmiselle, että hän ei olisi syntynyt."

25 Niin Juudas, joka hänet kavalsi, vastasi ja sanoi: "Rabbi, en kai minä ole se?" Hän sanoi hänelle: "Sinäpä sen sanoit".

26 Ja heidän syödessään Jeesus

pöydän tykönä kahdentoistakymmenen kanssa.

21. Ja heidän syödessänsä sanoi hän: totisesti sanon minä teille: yksi teistä minun pettää.

22. Ja he tulivat sangen murheellisiksi, ja rupesi jokainen heistä sanomaan hänelle: Herra, lienenkö minä se?

23. Mutta hän vastasi ja sanoi: joka minun kanssani pistää kätensä vatiin, se pettää minun.

24. Ihmisen Poika tosin menee, niinkuin hänestä on kirjoitettu; mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika petetään! parempi olisi sille ihmiselle ollut, jos ei hän olisi syntynyt.

25. Niin vastasi Juudas, joka hänen petti, ja sanoi: Mestari, olenko minä se? hän sanoi hänelle: sinäpä sen sanoit.

26. Mutta kuin he söivät, otti Je-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsille ja sanoi: "Ottakaa, syökää; tämä on minun ruumiini."

27 Hän otti myös maljan, kiitti ja antoi heille: "Juokaa tästä jokainen,

28 sillä tämä on minun vereni, (uuden) liiton veri, joka monen puolesta vuodatetaan syntien anteeksiantamiseksi.

29 Mutta sanon teille: tästä lähin en juo tätä viinipuun antia ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena kanssanne Isäni valtakunnassa."

30 Laulettuaan kiitosvirren he lähtivät öljyvuorelle.

PIETARI ON KIELTÄVÄ JEESUKSEN

31 Silloin Jeesus sanoi heille: "Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun, sillä on kirjoitettu: Minä lyön paimenta

otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsillensa ja sanoi: "Ottakaa ja syökää; tämä on minun ruumiini".

27 Ja hän otti maljan, kiitti ja antoi heille ja sanoi: "Juokaa tästä kaikki;

28 sillä tämä on minun vereni, liiton veri, joka monen edestä vuodatetaan syntien anteeksiantamiseksi.

29 Ja minä sanon teille: tästedes minä en juo tätä viinipuun antia, ennenkuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa."

30 Ja veisattuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle.

31 Silloin Jeesus sanoi heille: "Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun; sillä kirjoitettu on: 'Minä

sus leivän, ja kiitti, mursi ja antoi opetuslapsille, ja sanoi: ottakaa, syökää: tämä on minun ruumiini.

27. Ja hän otti kalkin, ja kiitti, antoi heille ja sanoi: juokaat tästä kaikki;

28. Sillä tämä on minun vereni, sen uuden Testamentin, joka monen tähden vuodatetaan syntein anteeksi antamiseksi.

29. Mutta minä sanon teille: en suinkaan minä silleen juo tästä viinapuun hedelmästä, siihen päivään asti kuin minä juon teidän kanssanne sen uuden minun Isäni valtakunnassa.

30. Ja kuin he olivat kiitosvirren veisanneet, menivät he ulos Öljymäelle.

31. Silloin sanoi Jesus heille: tänä yönä te kaikki pahenette minus; sillä kirjoitettu on: minä lyön pai-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

ja lauman lampaat hajoitetaan.

32 Mutta herättyäni eloon menen edellänne Galileaan.”

33 Pietari vastasi ja sanoi Hänelle: ”Vaikka kaikki loukkaantuisivat sinuun, minä en koskaan loukkaannu.”

34 Jeesus sanoi hänelle: ”Totisesti sanon sinulle: tänä yönä ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.”

35 Pietari sanoi Hänelle: ”Vaikka minun pitäisi kuolla kanssasi, en totisesti kiellä sinua.” Samoin sanoivat myös kaikki opetuslapset.

GETSEMANEN RUKOUSTAISTELU

36 Sitten Jeesus tuli heidän kanssaan Getsemane-nimiselle maatilalle ja sanoi opetuslapsilleen: ”Istukaa tässä sillä aikaa, kun menen ja rukoulen tuolla.”

lyön paimenta, ja lauman lampaat hajotetaan’.

32 Mutta ylösnoustuani minä menen teidän edellänne Galileaan.”

33 Niin Pietari vastasi ja sanoi hänelle: ”Vaikka kaikki loukkaantuisivat sinuun, niin minä en koskaan loukkaannu”.

34 Jeesus sanoi hänelle: ”Totisesti minä sanon sinulle: tänä yönä, ennenkuin kukko laulaa, sinä kolmesti minut kiellät”.

35 Pietari sanoi hänelle: ”Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, en sittenkään minä sinua kiellä”. Samoin sanoivat myös kaikki muut opetuslapset.

36 Sitten Jeesus tuli heidän kanssaan Getsemane nimiselle maatilalle; ja hän sanoi opetuslapsilleen: ”Istukaa tässä, sillä aikaa kuin minä menen ja rukoilen tuolla”.

menta, ja lampaat laumasta pitää hajoitettaman.

32. Mutta sittenkuin minä nousen ylös, käyn minä teidän edellänne Galileaan.

33. Niin vastasi Pietari ja sanoi hänelle: jos vielä kaikki sinussa pahenisivat, en minä ikänä pahe-
ne.

34. Jesus sanoi hänelle: totisesti sanon minä sinulle: tänä yönä, ennenkuin kukko laulaa, kolmasti sinä minun kiellät.

35. Pietari sanoi hänelle: ja vaikka minun pitäis sinun kanssas kuoleman, en kiellä minä sinua. Niin sanoivat myös kaikki opetuslapset.

36. Silloin tuli Jesus heidän kanssansa kylään, jota kutsutaan Getsemaneksi, ja sanoi opetuslapsilleen: istukaat tässä, niinkauvan kuin minä menen ja rukoilen tuolla.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

37 Hän otti mukaansa Pietarin ja ne kaksi Sebedeuksen poikaa, ja alkoi murehtia ja tulla tuskaan.

38 Silloin Hän sanoi heille: "Sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti. Viipykää tässä ja valvokaa kanssani."

39 Mentyyään vähän eteenpäin Hän heittäytyi kasvoilleen ja rukoili sanoen: "Isäni, jos mahdollista on, menkään tämä malja pois minulta, mutta ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä."

40 Sitten Hän tuli opetuslasten luo ja tapasi heidät nukkumasta. Ja Hän sanoi Pietarille: "Niin ette kyenneet yhtä hetkeä valvomaan kanssani."

41 Valvokaa ja rukoilkaa, jottette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis mutta liha heikko."

42 Mentyyään taas pois toisen kerran Hän rukoili sanoen: "Isäni, jos tämä malja ei voi mennä pois minulta sitä juomattani, tapahtukoon sinun tahto-

37 Ja hän otti mukaansa Pietarin ja ne kaksi Sebedeuksen poikaa; ja hän alkoi murehtia ja tulla tuskaan.

38 Silloin hän sanoi heille: "Minun sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti; olkaa tässä ja valvokaa minun kanssani".

39 Ja hän meni vähän edemmäksi, lankesi kasvoilleen ja rukoili sanoen: "Isäni, jos mahdollista on, niin menkään minulta pois tämä malja; ei kuitenkaan niinkuin minä tahdon, vaan niinkuin sinä".

40 Ja hän tuli opetuslasten tykö ja tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: "Niin ette siis jaksaneet yhtä hetkeä valvoa minun kanssani!"

41 Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko."

42 Taas hän meni pois toisen kerran ja rukoili sanoen: "Isäni, jos tämä malja ei voi mennä minun ohitseni, minun sitä juomattani,

37. Ja hän otti tykönsä Pietarin ja kaksi Zebedeuksen poikaa, rupesi murehtimaan ja vapisemaan.

38. Niin sanoi Jesus helle: minun sieluni on suuresti murheissansa kuolemaan asti; olkaat tässä ja valvokaat minun kanssani.

39. Ja hän meni vähän taamma, lankesi kasvoillensa, rukoillen ja sanoen: minun Isäni! jos mahdollinen on, niin menkään pois minulta tämä kalkki: ei kuitenkaan niinkuin minä tahdon, mutta niinkuin sinä.

40. Ja hän tuli opetuslasten tykö, ja löysi heidät makaamasta, ja sanoi Pietarille: niin ette voineet yhtä hetkeä valvoa minun kanssani.

41. Valvokaat ja rukoilkaat, ettette kiusaukseen lankeaisi. Henki tosin on altis, mutta liha on heikko.

42. Taas meni hän toisen kerran ja rukoili, sanoen: minun Isäni! ellei tämä kalkki taida mennä pois minulta, muutoin jos en minä sitä

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

si."

43 Tullessaan Hän tapasi heidät jälleen nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi.

44 Niin Hän jätti heidät, meni taas ja rukoili kolmannen kerran sanoen samat sanat.

45 Sitten Hän tuli opetuslastensa luo ja sanoi heille: "Te nukutte vielä ja lepäätte. Katso, hetki on lähellä. Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin.

46 Nouskaa, lähtekäämme; katso, se on lähellä, joka kavaltaa minut."

JEESUS VANGITAAN

47 Hänen vielä puhuessaan, katso, Juudas, yksi niistä kahdestatoista, tuli mukanaan suuri joukko ylipappien ja kansan vanhinten luota miekoin ja seipäin.

48 Hänen kavaltajansa oli sopinut heidän kanssaan merkistä sanoen: "Se jota suutelen, Hän se on. Ottakaa

niin tapahtukoon sinun tahtosi".

43 Ja tullessaan hän taas tapasi heidät nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi.

44 Ja hän jätti heidät, meni taas ja rukoili kolmannen kerran ja sanoi samat sanat uudestaan.

45 Sitten hän tuli opetuslasten tykö ja sanoi heille: "Te nukutte vielä ja lepäätte! Katso, hetki on lähellä, ja Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin.

46 Nouskaa, lähtekäämme; katso, se on lähellä, joka minut kavaltaa."

47 Ja katso, hänen vielä puhuessaan tuli Juudas, yksi niistä kahdestatoista, ja hänen kanssaan lukuisa joukko ylipappien ja kansan vanhinten luota miekat ja seipäät käsissä.

48 Ja se, joka hänet kavalsi, oli antanut heille merkin sanoen: "Se, jolle minä suuta annan, hän se on;

juo, niin tapahtukoon sinun tahtosi.

43. Ja hän tuli ja löysi taas heidät makaamasta; sillä heidän silmänsä olivat raskaat.

44. Ja hän jätti heidät, meni taas ja rukoili kolmannen kerran, ja sanoi entisen sanan.

45. Silloin hän tuli opetuslastensa tykö, ja sanoi heille: maatkaat vielä ja levätkää! katso, hetki on lähestynyt, ja Ihmisen Poika annetaan ylönsä syntisten käsiin.

46. Nouskaat, käykäämme: katso, se lähestyi, joka minun pettää.

47. Ja vielä hänen puhuessaan, katso, Juudas, yksi kahdestatoistakymmenestä, tuli ja hänen kanssansa paljo väkeä miekoilla ja seipäillä, pappein päämiehiltä ja kansan vanhimmilta.

48. Mutta se, joka hänen petti, oli antanut heille merkin, sanoen: kenkä minä suuta annan, se on,

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

Hänet kiinni."

49 Ja hän meni heti Jeesuksen luo ja sanoi: "Terve, rabbi!" ja suuteli Häntä kiihkeästi.

50 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ystävä, tätä vartenko olet täällä!" Silloin he astuivat esille ja kävivät Jeesukseen käsiksi ja ottivat Hänet kiinni.

51 Ja katso, yksi Jeesuksen seurassa olevista ojensi kätensä, veti miekkansa ja iski ylimmän papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois korvan.

52 Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Pistä mies miekkasi paikalleen, sillä kaikki jotka miekkaan tarttuvat, ne miekkaan hukkuvat.

53 Vai luuletko etten *voisi nyt rukoilla Isää ja Hän asettaisi käytettäväkseni enemmän kuin kaksitoista legioonaa enkelejä?

54 Kuinka sitten toteutuisivat kirjoitukset? Sillä näin täytyy tapahtua."

55 Sinä hetkenä Jeesus sanoi väki-

ottakaa hänet kiinni".

49 Ja kohta hän meni Jeesuksen luo ja sanoi: "Terve, rabbi!" ja antoi hänelle suuta.

50 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ystäväni, mitä varten sinä tänne tulit?" Silloin he tulivat Jeesuksen luo, kävivät häneen käsiksi ja ottivat hänet kiinni.

51 Ja katso, eräs niistä, jotka olivat Jeesuksen kanssa, ojensi kätensä, veti miekkansa ja iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois korvan.

52 Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Pistä miekkasi tuppeen; sillä kaikki, jotka miekkaan tarttuvat, ne miekkaan hukkuvat.

53 Vai luuletko, etten voisi rukoilla Isääni, niin että hän lähettäisi heti minulle enemmän kuin kaksitoista legioonaa enkeleitä?

54 Mutta kuinka silloin kävisivät toteen kirjoitukset, jotka sanovat, että näin pitää tapahtuman?"

55 Sillä hetkellä Jeesus sanoi jou-

kiinniottakaat häntä.

49. Ja hän astui kohta Jeesuksen tykö ja sanoi: terve, Rabbi! ja suuta antoi hänen.

50. Niin sanoi Jesus hänelle: ystäväni! mitä varten sinä tulit? Silloin he astuivat edes ja laskivat kätensä Jeesuksen päälle, ja ottivat hänen kiinni.

51. Ja katso, yksi niistä, jotka olivat Jeesuksen kanssa, ojensi kätensä, veti miekkansa, ja löi ylimmäisen papin palveliaa, ja hakkasi pois hänen korvansa.

52. Niin Jesus sanoi hänelle: pistä miekkas siallensa; sillä kaikki, jotka miekkaan rupeevat, ne miekkaan hukkuvat.

53. Taikka luuletkos, etten minä voisi vielä rukoilla minun Isääni, lähettämään minulle enemmän kuin kaksitoistakymmentä legiota enkeleitä?

54. Kuinka siis Raamattu täytetään, että niin pitää tapahtuman?

55. Sillä hetkellä sanoi Jesus jou-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

joukolle: "Niin kuin ryöväriä vastaan te olette lähteneet minua miekoin ja seipäin vangitsemaan. Joka päivä olen istunut (luonanne) opettaen pyhäkössä, ettekä ole ottaneet minua kiinni."

56 Mutta tämä kaikki on tapahtunut, jotta profeettain kirjoitukset toteutuivat." Silloin kaikki opetuslapset jättivät Hänet ja pakenivat.

JEESUS NEUVOSTON EDESSÄ

57 Jeesuksen kiinniottajat veivät Hänet ylimmän papin Kaifaan eteen, jonne kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet.

58 Mutta Pietari seurasi Häntä taampana ylimmän papin pihalle asti, ja sisälle mentyään hän istuutui palvelijain joukkoon nähdäkseen lopun.

59 Ylipapit ja vanhimmat ja koko neuvosto etsivät väärää todistusta Jeesusta vastaan tappaakseen Hä-

kolle: "Niinkuin ryöväriä vastaan te olette lähteneet minua miekoilla ja seipäillä vangitsemaan. Joka päivä minä olen istunut pyhäkössä opettamassa, ettekä ole ottaneet minua kiinni."

56 Mutta tämä kaikki on tapahtunut, että profeettain kirjoitukset kävisivät toteen." Silloin kaikki opetuslapset jättivät hänet ja pakenivat.

57 Mutta Jeesuksen kiinniottajat veivät hänet ylimmäisen papin, Kaifaan, eteen, jonne kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet.

58 Ja Pietari seurasi häntä taampana ylimmäisen papin esipihaan asti; ja hän meni sinne ja istui palvelijain joukkoon nähdäksensä, kuinka lopulta kävisi.

59 Mutta ylipapit ja koko neuvosto etsivät väärää todistusta Jeesusta vastaan tappaaksensa hänet,

kolle: niinkuin ryövärin tykö te läksitte miekoilla ja seipäillä minua kiinniottamaan: minä istuin teidän tykönänne joka päivä, opettain templissä, ja ette minua kiinniottaneet.

56. Mutta tämä on kaikki tapahtunut, että prophetain kirjoitukset täytettäisiin. Silloin kaikki opetuslapset jättivät hänen ja pakenivat.

57. Mutta ne, jotka Jeesuksen olivat kiinniottaneet, veivät hänen Kaiphaan, ylimmäisen papin, tykö, kussa kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet.

58. Mutta Pietari seurasi häntä taampana hamaan ylimmäisen papin salin porstuaan, ja meni sisälle, ja istui palveliain sekaan, näkemään loppua.

59. Mutta pappein päämiehet ja vanhimmat ja kaikki raati etsivät väärää todistusta Jeesusta vas-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

net,

60 mutta eivät löytäneet. (He eivät löytäneet yhtään), vaikka monta väärää todistajaa oli tullut esille. Mutta viimein tuli kaksi (väärää todistajaa)

61 ja he sanoivat: "Tämä on sanonut: Minä voin hajoittaa Jumalan temppelin ja rakentaa sen kolmessa päivässä."

62 Silloin ylin pappi nousi ja sanoi Hänelle: "Etkö vastaa mitään? Mitä nämä todistavat sinua vastaan?"

63 Mutta Jeesus oli vaiti. Niin ylin pappi (jatko i ja) sanoi Hänelle: "Vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko Kristus Jumalan Poika."

64 Jeesus sanoi hänelle: "Sinä sanoit. Mutta sanon teille: tästä lähin tulette näkemään Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä."

65 Silloin ylin pappi repäisi vaatteen-

60 mutta eivät löytäneet, vaikka monta väärää todistajaa oli tullut esille. Mutta vihdoin tuli kaksi,

61 ja he sanoivat: "Tämä on sanonut: 'Minä voin hajoittaa maahan Jumalan temppelin ja kolmessa päivässä sen rakentaa'."

62 Silloin ylimmäinen pappi nousi ja sanoi hänelle: "Etkö vastaa mitään siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?"

63 Mutta Jeesus oli vaiti. Niin ylimmäinen pappi sanoi hänelle: "Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika".

64 Jeesus sanoi hänelle: "Sinäpä sen sanoit. Mutta minä sanon teille: tästedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä."

65 Silloin ylimmäinen pappi repäi-

taan, saadaksensa häntä tappa; 60. Ja ei löytäneet. Ja vaikka monta väärää todistajaa tuli, niin ei he sittenkään löytäneet. Mutta viimein tuli kaksi väärää todistajaa,

61. Ja sanoivat: tämä on sanonut: minä voin maahan jaottaa Jumalan templin, ja kolmena päivänä sen rakentaa ylös.

62. Ja pappein päämies nousi ja sanoi hänelle: etkös mitään vastaa, mitä nämä sinua vastaan todistavat?

63. Mutta Jesus oli ääneti. Ja pappein päämies vastasi ja sanoi hänelle: minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, jos olet Kristus, Jumalan Poika.

64. Sanoi Jesus hänelle: sinäpä sen sanoit; kuitenkin sanon minä teille: tästedes pitää teidän näkemään Ihmisen Pojan istuvan voiman oikialla puolella ja tulevan taivaan pilvissä.

65. Silloin repäisi pappein pää-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

sa sanoen: "Hän on rienannut. Mitä enää todistajia tarvitsemme? Katso, nyt kuulitte Hänen rienauksensa.

66 Mitä arvelette?" He vastasivat sanoen "Hän on vikapää kuolemaan."

67 Silloin he sylkivät Hänen kasvoilleen ja löivät Häntä nyrkillä. Toiset taas antoivat Hänelle korvapuusteja

68 ja sanoivat: "Profetoi meille, Kristus, kuka se on joka sinua löi."

PIETARI KIELTÄÄ JEESUKSEN

69 Mutta Pietari istui ulkona pihalla. Silloin hänen luokseen tuli muuan palvelijatar ja sanoi: "Sinäkin olit galilealaisen Jeesuksen seurassa."

70 Mutta hän kiisti kaikkien edessä sanoen: "En ymmärrä, mitä sanot."

71 Hänen mentyään sitten ulos portil-

si vaatteensa ja sanoi: "Hän on pilkannut Jumalaa. Mitä me enää todistajia tarvitsemme? Katso, nyt kuulitte hänen pilkkaamisensa.

66 Miten teistä on?" He vastasivat sanoen: "Hän on vikapää kuolemaan".

67 Silloin he sylkivät häntä silmille ja löivät häntä nyrkillä kasvoihin; ja toiset sivalsivat häntä poskelle

68 ja sanoivat: "Profetoi meille, Kristus, kuka se on, joka sinua löi".

69 Mutta Pietari istui ulkopuolella esipihassa. Ja hänen luoksensa tuli muuan palvelijatar ja sanoi: "Sinäkin olit Jeesuksen, galilealaisen, seurassa".

70 Mutta hän kielsi kaikkien kuullen ja sanoi: "En ymmärrä, mitä sanot".

71 Ja kun hän oli mennyt ulos

mies vaatteensa, sanoen: hän on pilkannut (Jumalaa); mitä me silleen todistajia tarvitsemme? Katso, nyt te kuulitte hänen pilkkaansa.

66. Mitä te luulette? Mutta he vastasivat ja sanoivat: hän on vikapää kuolemaan.

67. Silloin he syljeskelivät hänen kasvoilleensa ja löivät häntä poskelle, ja muutamat pieksivät häntä sauvoillansa.

68. Sanoen: arvaa meille, Kristus, kuka on, joka sinua löi?

69. Mutta Pietari istui ulkona salista, ja hänen tykönsä tuli yksi piika ja sanoi: sinä olit myös Jeesuksen kanssa Galileasta.

70. Mutta hän kielsi kaikkein edessä ja sanoi: en minä tiedä, mitäs sanot.

71. Kuin hän läksi ulos ovesta,

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

le, näki hänet toinen nainen ja sanoi siellä oleville: "Tämäkin oli Jeesus Nasaretilaisen seurassa."

72 Jälleen hän kiisti vannaon: "En tunne sitä miestä."

73 Hetken kuluttua tulivat siinä seisovat ja sanoivat Pietarille: "Varmasti sinäkin olet heikäläisiä, sillä puhetasikin ilmaisee sinut."

74 Silloin hän alkoi kirota ja vannaon: "En tunne sitä miestä." Ja heti kukko lauloi.

75 Niin Pietari muisti Jeesuksen sanan, kun Hän oli sanonut (hänelle): "Ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut." Ja hän meni ulos ja itki katkerasti.

27 Luku JEESUS LUOVUTETAAN PILATUKSEN KÄSIIN

1 Aamun tultua kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat pitivät neuvoa Jee-

portille, näki hänet toinen nainen ja sanoi sielläoleville: "Tämäkin oli Jeesuksen, Nasaretilaisen, seurassa".

72 Ja taas hän kielsi valalla vannaon: "En tunne sitä miestä".

73 Vähän sen jälkeen tulivat ne, jotka siinä seisovat, ja sanoivat Pietarille: "Totisesti, sinä myös olet yksi heistä, sillä kielimurteesikin ilmaisee sinut".

74 Silloin hän rupesi sadattelemaan ja vannomaan: "En tunne sitä miestä". Ja samassa lauloi kukko.

75 Niin Pietari muisti Jeesuksen sanat, jotka hän oli sanonut: "Ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti minut kiellät". Ja hän meni ulos ja itki katkerasti.

27 Luku

1 Mutta aamun koittaessa kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat piti-

näki hänen toinen piika ja sanoi niille, jotka siellä olivat: ja tämä oli Jesuksen Natsaretilaisen kanssa.

72. Ja hän kielsi taas vannotulla valalla: en tunne minä sitä ihmistä.

73. Mutta vähän hetken perästä tulivat ne, jotka siellä seisovat ja sanoivat Pietarille: totisesti olet sinä myös yksi heistä; sillä sinun puheeskin ilmoittaa sinun.

74. Niin hän rupesi itsiänsä sadattelemaan ja vannomaan: en tunne minä sitä ihmistä. Ja kohta kukko lauloi.

75. Niin Pietari muisti Jesuksen sanan, joka oli hänelle sanonut: ennen kuin kukko laulaa, kolmesti sinä minun kiellät. Ja hän meni ulos ja itki katkerasti.

1. Mutta kuin aamu tuli, pitivät kaikki pappein päämiehet ja kan-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

susta vastaan tappaakseen Hänet.

2 He sitoivat Hänet, veivät pois ja luovuttivat Hänet maaherra (Pontius) Pilatukselle.

JUUDAAN KUOLEMA

3 Kun sitten Juudas, Hänen kavaltajansa näki, että Hänet oli tuomittu, toi hän katuen takaisin ne kolmekymmentä hopearahaa ylipapeille ja vanhimmille

4 ja sanoi: "Tein synnin, kun kavalsin viattoman veren." Mutta he sanoivat: "Mitä se meille kuuluu? Katso itse eteesi."

5 Viskattuaan hopearahat temppeleihin hän lähti sieltä, meni pois ja hirtti itsensä.

6 Mutta ylipapit ottivat hopearahat ja sanoivat; "Ei ole luvallista panna näitä temppeleirahastoon, koska ne ovat veren hinta."

7 Neuvoteltuaan he ostivat niillä savenvalajan pellon muukalaisten hautausmaaksi.

vät neuvoa Jeesusta vastaan tappaaksensa hänet;

2 ja he sitoivat hänet ja veivät pois ja antoivat hänet maaherran, Pilatuksen, käsiin.

3 Kun Juudas, hänen kavaltajansa, näki, että hänet oli tuomittu, silloin hän katui ja toi takaisin ne kolmekymmentä hopearahaa ylipapeille ja vanhimmille

4 ja sanoi: "Minä tein synnin, kun kavalsin viattoman veren". Mutta he sanoivat: "Mitä se meihin koskee? Katso itse eteesi."

5 Ja hän viskasi hopearahat temppeleihin, lähti sieltä, meni pois ja hirttäytyi.

6 Niin ylipapit ottivat hopearahat ja sanoivat: "Ei ole luvallista panna näitä temppeleirahastoon, koska ne ovat veren hinta".

7 Ja neuvoteltuaan he ostivat niillä savenvalajan pellon muukalaisten hautausmaaksi.

san vanhimmat neuvoa Jeesusta vastaan, häntä kuolettaaksensa, 2. Ja sitoivat hänen, menivät pois ja ylönantoivat hänen maaherralle Pontius Pilatukselle.

3. Kuin Juudas, joka hänen petti, näki hänen kuolemaan tuomituksi, katui hän, ja toi jälleen ne kolmekymmentä hopiapenninkiä pappein päämiehille ja vanhimmille, 4. Sanoen: minä pahasti tein, että minä petin viattoman veren. Mutta he sanoivat: mitä meidän siihen tulee? katso itsiäs.

5. Ja hän heitti hopiapenningit templeihin, läksi sieltä, meni pois ja hirtti itsensä.

6. Mutta pappein päämiehet ottivat hopiapenningit ja sanoivat: ei näitä sovi panna uhriarkkuun; sillä se on veren hinta.

7. Niin he pitivät neuvoa, ja ostivat niillä savenvalajan pellon, vierasten hautaamiseksi.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

8 Sen vuoksi sitä peltoa on tähän päivään asti kutsuttu Veripelloseksi,

9 silloin toteutui, mikä on puhuttu profeetta Jeremiaan välityksellä, joka sanoo: "He ottivat ne kolmekymmentä hopearahaa, hinnan siitä arvioidusta, jonka Israelin lapset olivat arvioineet,

10 ja antoivat ne savenvalajan pellostaan,* niin kuin Herra oli minua käskennyt."

JEEBUS PILATUKSEN EDESSÄ

11 Mutta Jeesus seiso maaherran edessä. Ja maaherra kysyi Häneltä sanoen: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Niin Jeesus vastasi hänelle: "Sinä sanot."

12 Ja kun ylipapit ja vanhimmat Häntä syyttivät, Hän ei vastannut mitään.

13 Silloin Pilatus sanoi Hänelle: "Etkö kuule, kuinka paljon he todistavat si-

8 Sentähden sitä peltoa vielä tänäkin päivänä kutsutaan Veripelloseksi.

9 Silloin kävi toteen, mikä on puhuttu profeetta Jeremiaan kautta, joka sanoo: "Ja he ottivat ne kolmekymmentä hopearahaa, hinnan siitä arvioidusta miehestä, jonka he olivat israelilaisten puolesta arvioineet,

10 ja antoivat ne savenvalajan pellostaan, niinkuin Herra oli minun kauttani käskennyt".

11 Mutta Jeesus seiso maaherran edessä. Ja maaherra kysyi häneltä sanoen: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Niin Jeesus sanoi: "Sinäpä sen sanot".

12 Ja kun ylipapit ja vanhimmat häntä syyttivät, ei hän mitään vastannut.

13 Silloin Pilatus sanoi hänelle: "Etkö kuule, kuinka paljon he to-

8. Sentähden se pelto on kutsuttu tähän päivään asti veripelloseksi.

9. Silloin täytettiin se mikä sanottu oli Jeremias prophetalta, joka sanoo: ja he ottivat kolmekymmentä hopeapenninkiä, sen arvatun hinnan, jonka he arvasivat Israelin lapsilta,

10. Ja antoivat ne savenvalajan pellostaan, niinkuin Herra on minun käskennyt.

11. Mutta Jesus seiso maaherran edessä. Niin maaherra kysyi häneltä, sanoen: oletkos sinä Juutalaisten kuningas? Jesus sanoi hänelle: sinäpä sen sanot.

12. Ja kuin hänen päällensä kannettiin pappein päämiehiltä ja vanhimmilta, ei hän mitään vastannut.

13. Silloin sanoi Pilatus hänelle: etkös kuule, kuinka paljon he si-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

nua vastaan?"

14 Mutta Hän ei vastannut hänelle yhteenkään kysymykseen, niin että maaherra suuresti ihmetteli.

15 Maaherralla oli tapana juhlan aikana päästää kansalle irti yksi vanki, se, jonka he tahtoivat.

16 Heillä oli silloin kuuluisa vanki nimeltä Barabbas.

17 Heidän ollessaan nyt koolla Pilatus sanoi heille: "Kumman tahdotte, että päästän teille, Barabbaan vai Jeesuksen, jota sanotaan Kristukseksi?"

18 Sillä hän tiesi, että he kateudesta olivat luovuttaneet Hänet.

19 Mutta hänen istuessaan tuomariniimellä hänen vaimonsa lähetti sanomaan hänelle: "Älä ensinkään puutu tuohon vanhurskaaseen mieheen, sillä olen tänään unessa paljon kärsinyt Hänen tähtensä."

20 Mutta ylipapit ja vanhimmat yllytti-

distavat sinua vastaan?"

14 Mutta hän ei vastannut yhteenkään hänen kysymykseensä, niin että maaherra suuresti ihmetteli.

15 Oli tapana, että maaherra juhlan aikana päästi kansalle yhden vangin irti, kenenkä he tahtoivat.

16 Ja heillä oli silloin kuuluisa vanki, jota sanottiin Barabbaaksi.

17 Kun he nyt olivat koolla, sanoi Pilatus heille: "Kummanko tahdotte, että minä teille päästän, Barabbaanko vai Jeesuksen, jota sanotaan Kristukseksi?"

18 Sillä hän tiesi, että he kateudesta olivat antaneet hänet hänen käsiinsä.

19 Mutta kun hän istui tuomariniimellä, lähetti hänen vaimonsa hänelle sanan: "Älä puutu siihen vanhurskaaseen mieheen, sillä minä olen tänä yönä unessa paljon kärsinyt hänen tähtensä".

20 Mutta ylipapit ja vanhimmat yl-

nua vastaan todistavat?

14. Ja ei hän vastannut häntä yhtäkään sanaa, niin että maaherra suuresti ihmetteli.

15. Mutta juhlanä oli maaherra tottunut päästämään kansalle jonkun vangin irralle, jonka he tahtoivat.

16. Niin oli heillä silloin yksi kuuluisa vanki sidottuna, joka kutsuttiin Barabbas.

17. Kuin he siis koossa olivat, sanoi Pilatus heille: kumman te tahdotte, että minä päästän teille? Barabbaan, taikka Jeesuksen, joka kutsutaan Kristus?

18. Sillä hän tiesi, että he hänen kateuden tähden olivat antaneet ylö.

19. Mutta kuin hän tuomioistuimelle istui, lähetti hänen emäntänsä hänen tykönsä, sanoen: älä sinä mitään tee sille vanhurskaalle; sillä minä olen paljon kärsinyt tänäpäpä unessani hänen tähtensä.

20. Mutta pappein päämiehet ja

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

vät kansaa* anomaan Barabbasta ja surmauttamaan Jeesuksen.

21 Maaherra alkoi taas puhua ja sanoi heille: "Kumman näistä kahdesta tahdotte, että päästän teille?" Niin he sanoivat: "Barabbaan."

22 Pilatus sanoi heille: "Mitä minun sitten on tehtävä Jeesukselle, jota sanotaan Kristukseksi?" He kaikki sanoivat hänelle: "Naulittakoon ristiin!"

23 Niin maaherra sanoi: "Mitä pahaa Hän sitten on tehnyt?" Mutta he huusivat vielä kovemmin sanoen: "Naulittakoon ristiin!"

24 Nähdessään, ettei mikään auta, vaan syntyy pikemmin meteli, Pilatus otti vettä ja pesi kätensä kansan edessä ja sanoi: "Olen viaton tämän (vanhurskaan) miehen vereen. Katsokaa eteenne."

25 Kaikki kansa vastasi ja sanoi: "Tulkoon Hänen verensä meidän vastuullemme ja lastemme vastuulle."

lyttivät kansaa anomaan Barabbasta, mutta surmauttamaan Jeesuksen.

21 Ja maaherra puhui heille ja sanoi: "Kummanko näistä kahdesta tahdotte, että minä teille päästän?" Niin he sanoivat: "Barabbaan".

22 Pilatus sanoi heille: "Mitä minun sitten on tehtävä Jeesukselle, jota sanotaan Kristukseksi?" He sanoivat kaikki: "Ristiinnaulittakoon!"

23 Niin maaherra sanoi: "Mitä pahaa hän sitten on tehnyt?" Mutta he huusivat vielä kovemmin sanoen: "Ristiinnaulittakoon!"

24 Ja kun Pilatus näki, ettei mikään auttanut, vaan että meteli yhä yltyi, otti hän vettä ja pesi kätensä kansan nähden ja sanoi: "Viaton olen minä tämän (*vanhurskaan*) miehen vereen. Katsokaa itse eteenne."

25 Niin kaikki kansa vastasi ja sanoi: "Tulkoon hänen verensä meidän päällemme ja meidän las-

vanhimmat ylyttivät kansaa anomaan Barabbasta, mutta Jesusta hukkaamaan.

21. Niin vastasi maaherra ja sanoi heille: kumman näistä kahdesta te tahdotte, että minä päästän teille? mutta he sanoivat: Barabbaan.

22. Pilatus sanoi heille: mitä siis minun pitää tekemän Jeesukselle, joka kutsutaan Kristus? Sanoivat he kaikki hänelle: ristiinnaulittakoon.

23. Niin sanoi maaherra: mitä hän pahaa teki? Mutta he huusivat sitä enemmän ja sanoivat: ristiinnaulittakaan.

24. Kun Pilatus näki, ettei hän mitään auttaa taitanut, mutta enempi pauhina tuli, otti hän vettä ja pesi kätensä kansan edessä, sanoen: viatoin olen minä tämän vanhurskaan vereen: katsokaat itsiänne.

25. Ja kaikki kansa vastasi ja sanoi: hänen verensä tulkaan meidän päällemme ja lastemme pääl-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

26 Silloin hän päästi heille Barabbaan, mutta ruoskitti Jeesuksen ja luovutti Hänet ristiin naulittavaksi.

temme päälle".

26 Silloin hän päästi heille Barabbaan, mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti ristiinnaulittavaksi.

le.

26. Silloin päästi hän heille Barabbaan; mutta Jeesuksen, kuin hän hänen ruoskinut oli, antoi hän ylönsä ristiinnaulittaa.

SOTILAAT PILKKAAVAT JEESUSTA

27 Silloin maaherran sotamiehet veivät Jeesuksen mukanaan palatsiin ja kokosivat Hänen luokseen koko sotilasosaston.

28 Riisuttuaan Hänet, he panivat Hänen päälleen tulipunaisen päällysvaipan.

29 Sitten he väänsivät orjantappuroista kruunun, panivat sen Hänen päähänsä ja ruokokepin Hänen oikeaan käteensä. Polvistuen Hänen eteensä, he pilkkasivat häntä ja sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas."

30 He myös sylkivät Hänen päälleen ja ottivat ruokokepin ja löivät Häntä päähän.

31 Pilkkattuaan Häntä, he riisuivat Häneltä päällysvaipan, pukivat Hänet

27 Silloin maaherran sotamiehet veivät Jeesuksen mukanaan palatsiin ja keräsivät hänen ympärilleen koko sotilasjoukon.

28 Ja he riisuivat hänet ja panivat hänen päällensä tulipunaisen vaipan

29 ja väänsivät orjantappuroista kruunun, panivat sen hänen päähänsä ja ruovon hänen oikeaan käteensä, polvistuivat hänen eteensä ja pilkkasivat häntä ja sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas!"

30 Ja he sylkivät häntä, ottivat ruovon ja löivät häntä päähän.

31 Ja kun he olivat häntä pilkanneet, riisuivat he häneltä vaipan,

27. Silloin maaherran huovit veivät Jeesuksen raastupaan, ja kokosivat hänen tykönsä kaiken joukon.

28. Ja kuin he olivat hänen riisuineet, puettivat he hänen purpuraiseen kaapuun,

29. Ja tekivät orjantappuroista kruunun ja panivat hänen päähänsä ja ruovon hänen oikeaan käteensä, ja kumarsivat polviensa hänen edessänsä, pilkkasivat häntä ja sanoivat: terve, Juutalaisten kuningas!

30. Ja kuin he olivat sylkeneet hänen päällensä, ottivat he ruovon ja löivät häntä päähän.

31. Ja sittekuin he olivat häntä pilkanneet, riisuivat he häneltä kaa-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

Hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät Hänet pois ristiinnaulittavaksi.

pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät hänet pois ristiinnaulittavaksi.

pun, ja puettivat hänen omiin vaatteisiinsa, ja veivät hänen ristiinnaulittaa.

JEESUS NAULITAAN RISTIIN

32 Pois mennessään he tapasivat kyreneläisen miehen, jonka nimi oli Simon. Hänet he pakottivat kantamaan Hänen ristiään.

33 Tultuaan Golgataksi kutsutulle paikalle — se merkitsee pääkallonpaikka —

34 he antoivat Hänelle juotavaksi katkeralla nesteellä sekoitettua happanviiniä*. Mutta maistettuaan sitä Hän ei tahtonut juoda.

35 Kun he olivat naulinneet Hänet ristiin, he arpaa heittäen jakoivat keskenään Hänen vaatteensa, (jotta toteutuisi minkä profeetta on puhunut: "He jakoivat keskenään vaatteeni ja heittivät arpaa puvustani").

36 Sitten he istuutuivat ja vartioivat Häntä siellä.

32 Ja matkalla he tapasivat kyreneläisen miehen, jonka nimi oli Simon. Hänet he pakottivat kantamaan hänen ristiänsä.

33 Ja tultuaan paikalle, jota sanotaan Golgataksi, se on: pääkallonpaikaksi;

34 he tarjosivat hänelle juotavaksi katkeralla nesteellä sekoitettua viiniä; mutta maistettuaan hän ei tahtonut sitä juoda.

35 Ja kun he olivat hänet ristiinnaulinneet, jakoivat he keskenään hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa. *jotta täyttyisi, minkä profeetta on puhunut: "He jakoivat keskenään vaatteeni ja heittivät arpaa puvustani"*

36 Sitten he istuutuivat ja vartioivat häntä siellä.

32. Mutta kuin he menivät ulos, löysivät he yhden miehen Kyrenistä, nimeltä Simon: sen he vaativat hänen ristiänsä kantamaan.

33. Ja tulivat siihen paikkaan, joka kutsutaan Golgata, se on: pääkallonpaikka.

34. He antoivat hänelle etikkaa juoda sapella sekoitettua; ja kuin hän maisti, niin ei hän tahtonut juoda.

35. Mutta sitte kuin he olivat hänen ristiinnaulinneet, jakoivat he hänen vaatteensa ja heittivät arpaa, että täytettäisiin, mitä sanottu oli prophetan kautta; he ovat minun vaatteeni jakaneet, ja minun vaatteistani ovat he heittäneet arpaa.

36. Ja istuen he vartioitsivat häntä siinä.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

37 Ja he olivat panneet Hänen päänsä yläpuolelle Hänen syynsä kirjoitetuna: "Tämä on Jeesus, juutalaisten kuningas."

38 Silloin naulittiin Hänen kanssaan ristiin kaksi ryöväriä, toinen oikealle ja toinen vasemmalle puolelle.

39 Mutta ohikulkijat rienasivat Häntä, nyökyttäen päätään

40 ja sanoen: "Sinä, joka hajotat temppelin ja kolmessa päivässä rakennat sen, *pelasta itsesi. Jos olet Jumalan Poika,* astu alas ristiltä."

41 Samoin ylipapitkin pilkaten kirjanoppineitten ja vanhinten kanssa sanoivat:

42 "Toisia Hän pelasti, itseään ei voi pelastaa. (Jos) Hän on Israelin kuningas, astukoon nyt alas ristiltä, niin uskomme Häneen.

43 Hän on luottanut Jumalaan. Pelastakoon Jumala* nyt Hänet, jos on

37 Ja he olivat panneet hänen päänsä yläpuolelle hänen syynsä julki, näin kirjoitettuna: "Tämä on Jeesus, juutalaisten kuningas".

38 Silloin ristiinnaulittiin hänen kanssansa kaksi ryöväriä, toinen oikealle ja toinen vasemmalle puolelle.

39 Ja ne, jotka kulkevat ohitse, herjasivat häntä, nyökyttivät päätänsä

40 ja sanoivat: "Sinä, joka hajotat maahan temppelin ja kolmessa päivässä sen rakennat, auta itseäsi, jos olet Jumalan Poika, ja astu alas ristiltä".

41 Samoin ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat pilkkasivat häntä ja sanoivat:

42 Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin kuningas; astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen.

43 Hän on luottanut Jumalaan; vapahtakoon nyt Jumala hänet,

37. Ja he panivat hänen päänsä päälle hänen syynsä kirjoitetun: TÄMÄ ON JESUS, JUUDALAISTEN KUNINGAS.

38. Silloin ristiinnaulittiin kaksi ryöväriä hänen kanssansa, yksi oikealle puolelle ja toinen vasemmalle.

39. Mutta ohitsekäyväiset pilkkasivat häntä, vääntelivät päätänsä,

40. Ja sanoivat: sinä joka maahan jaotat Jumalan templin ja kolmena päivänä sen rakennat, auta itsiäs: jos olet Jumalan Poika, niin astu alas rististä.

41. Niin myös pappein päämiehet, kirjanoppineitten ja vanhimitten kanssa, pilkkasivat häntä ja sanoivat:

42. Muita hän on auttanut, itsiänsä ei hän voi auttaa. Jos hän on Israelin kuningas, niin astukaan nyt alas rististä, niin me uskomme hänen.

43. Hän turvasi Jumalaan: päästäköön nyt hänen, jos hän mielis-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

Häneen mielistynyt. Sillä Hän on sanonut: Olen Jumalan Poika. "

44 Samalla tavoin solvasivat Häntä ryöväritkin, jotka olivat naulitut Hänen kanssaan ristiin.

JEESUKSEN KUOLEMA

45 Mutta kuudennesta tunnista* alkaen oli pimeä yli koko maan aina yhdeksänteen tuntiin asti.

46 Yhdeksännen tunnin vaiheilla Jeesus huusi kovalla äänellä sanoen: "Eeli, Eeli, lama sabaktani?" Se on: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?

47 Sen kuullessaan jotkut siinä seisovista sanoivat: "Hän huutaa Eliaa."

48 Muuan heistä juoksi heti ja otti sienen, täytti sen hapanviinillä, pani ruokokepin päähän ja antoi Hänelle juoda.

49 Mutta toiset sanoivat: "Annas, katsokaamme tuleeko Elia Häntä pelas-

jos on häneen mielistynyt; sillä hän on sanonut: 'Minä olen Jumalan Poika'."

44 Ja samalla tavalla herjasivat häntä ryöväritkin, jotka olivat ristiinnaulitut hänen kanssansa.

45 Mutta kuudennesta hetkestä alkaen tuli pimeys yli kaiken maan, ja sitä kesti hamaan yhdeksänteen hetkeen.

46 Ja yhdeksännen hetken vaiheilla Jeesus huusi suurella äänellä sanoen: "Eeli, Eeli, lama sabaktani?" Se on: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?

47 Sen kuullessaan sanoivat muutamat niistä, jotka siinä seisovivat: "Hän huutaa Eliasta".

48 Ja kohta muuan heistä juoksi ja otti sienen, täytti sen hapanviinillä, pani sen ruovon päähän ja antoi hänelle juoda.

49 Mutta muut sanoivat: "Annas, katsokaamme, tuleeko Elias häntä

tyy häneen. Sillä hän sanoi: Jumalan Poika minä olen.

44. Sitä myös ryövärit hänelle soimasivat, jotka olivat ristiinnaulitut hänen kanssansa.

45. Mutta kuudennesta hetkestä hamaan yhdeksänteen asti oli pimiä kaikessa maassa.

46. Ja liki yhdeksättä hetkeä huusi Jesus suurella äänellä, sanoen: Eli, Eli, lamma sabaktani? se on: minun Jumalani, minun Jumalani, miksis minun ylenannoit?

47. Mutta muutamat niistä, jotka siinä seisovivat, kuin he sen kuulivat, sanoivat: Eliasta hän huutaa.

48. Ja kohta juoksi yksi heistä ja otti sienen, ja täytti sen etikalla, pani sen ruovon päähän, ja antoi hänen juoda.

49. Mutta muut sanoivat: pidäs, katsokaamme, jos Elias tulee hän-

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

tamaan."

50 Niin Jeesus huusi taas kovalla äänellä ja antoi henkensä.

51 ja katso, temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti, ja maa järisi ja kalliot halkesivat.

52 Myös haudat aukenivat, ja monta nukkuneitten pyhain ruumista heräsi eloon.

53 Lähdettyään haudoista he Hänen ylösnousemuksensa jälkeen tulivat pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät monille.

54 Mutta kun sadanpäämies ja ne, jotka hänen kanssaan vartioivat Jeesusta, näkivät maanjäristyksen ja muut tapahtumat, he pelästyivät suuresti ja sanoivat: "Totisesti tämä oli Jumalan Poika."

55 Siellä oli myös monta naista taampana katsellen. Nämä olivat Galileasta seuranneet Jeesusta ja palvelleet Häntä.

56 Heidän joukossaan oli Maria Magdaleena ja Maria, Jaakobin ja Jooseen* äiti, ja Sebedeuksen poi-

pelastamaan".

50 Niin Jeesus taas huusi suurella äänellä ja antoi henkensä.

51 Ja katso, temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti, ja maa järisi, ja kalliot halkesivat,

52 ja haudat aukenivat, ja monta nukkuneiden pyhien ruumista nousi ylös.

53 Ja he lähtivät haudoistaan ja tulivat hänen ylösnousemisensa jälkeen pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät monelle.

54 Mutta kun sadanpäämies ja ne, jotka hänen kanssaan vartioivat Jeesusta, näkivät maanjäristyksen ja mitä muuta tapahtui, peljästyivät he suuresti ja sanoivat: "Totisesti tämä oli Jumalan Poika".

55 Ja siellä oli monta naista, jotka olivat Galileasta seuranneet Jeesusta ja palvelleet häntä; he seisovivat taampana katselemassa.

56 Heidän joukossaan oli Maria Magdaleena ja Maria, Jaakobin ja Joosefin äiti, ja Sebedeuksen poi-

tä päästämään.

50. Niin Jesus taas huusi suurella äänellä, ja antoi henkensä.

51. Ja katso, templin esivaate repesi kahtia ylhäältä hamaan alas, ja maa järisi, ja kalliot halkesivat,

52. Ja haudat aukenivat, ja monta pyhain ruumista, jotka maanneet olivat, nousi ylös,

53. Ja läksivät ulos haudoista, hänen ylösnousemisensa jälkeen, tulivat pyhään kaupunkiin, ja ilmestyivät monelle.

54. Mutta kuin sadanpäämies ja ne, jotka hänen kanssansa olivat vartioitsemassa Jesusta, näkivät maan järinän ja ne, mitkä tapahtuivat, pelkäsivät he suuresti ja sanoivat: totisesti oli tämä Jumalan Poika.

55. Mutta siellä oli paljo vaimoja taampana katselemassa, jotka Jesusta olivat seuranneet Galileasta, palvelleiden häntä,

56. Joiden seassa oli Maria Magdalena, ja Maria Jakobin ja Jooseen äiti, ja Zebedeuksen poikain

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

kain äiti.

kain äiti.

äiti.

JEESUKSEN HAUTAAMINEN

57 Illan tultua saapui rikas arimatiainen mies nimeltä Joosef, joka itsekin oli Jeesuksen opetuslapsi.

57 Mutta illan tultua saapui rikas mies, Arimatiasta kotoisin, nimeltä Joosef, joka hänkin oli Jeesuksen opetuslapsi.

57. Mutta kuin ehto tuli, tuli yksi rikas mies Arimatiasta, jonka nimi oli Joseph, joka myös itse oli Jeesuksen opetuslapsi.

58 Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista. Silloin Pilatus käski antaa ruumiin*.

58 Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista. Silloin Pilatus käski antaa sen hänelle.

58. Tämä meni Pilatuksen tykö ja pyysi Jeesuksen ruumista. Silloin Pilatus käski annettaa ruumiin.

59 Otettuaan ruumiin Joosef kääri sen puhtaaseen liinavaatteeseen

59 Ja Joosef otti ruumiin, kääri sen puhtaaseen liinavaatteeseen

59. Ja kuin Joseph oli ruumiin otanut, kääri hän sen puhtaasen liinaan,

60 ja pani sen uuteen hautakammioonsa, jonka oli hakannut kallioon. Vieritettyään ison kiven hautakammion ovelle hän lähti pois.

60 ja pani sen uuteen hautakammioonsa, jonka oli hakkauttanut kallioon. Ja hän vieritti suuren kiven hautakammion ovelle ja lähti pois.

60. Ja pani omaan uuteen hautaansa, jonka hän oli hakannut kallioon, ja vieritti suuren kiven haudan ovelle, ja meni pois.

61 Siellä oli myös Maria Magdaleena ja se toinen Maria, jotka istuivat vastapäätä hautaa.

61 Ja siellä olivat Maria Magdaleena ja toinen Maria, jotka istuivat vastapäätä hautaa.

61. Silloin olivat siellä Maria Magdalena ja toinen Maria, ja istuivat haudan kohdalla.

HAUDAN VARTIOINTI

62 Seuraavana päivänä joka on valmistuspäivän jälkeinen*, ylipapit ja

62 Seuraavana päivänä, joka oli valmistuspäivän jälkeinen, ylipapit

62. Mutta toisena päivänä valmistuksen päivästä kokoontuivat

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

fariseukset kokoontuivat Pilatuksen luokse ja sanoivat: "Herra, muistamme sen villitsijän vielä eläessään sanoneen: Kolmen päivän kuluttua herään eloon."

64 Käske siis tarkasti vartioida hautausta kolmanteen päivään asti, jotteivät Hänen opetuslapsensa tulisi (yöllä) ja varastaisi Häntä ja sanoisi kansalle: Hän on noussut kuolleista. Niin viimeinen villitys olisi pahempi kuin ensimmäinen."

65 Pilatus sanoi heille: "Teillä on vartijaväki, Menkää, vartioikaa niin tarkasti kuin kykenette."

66 Niin he menivät ja sinetöityään kiven varmistivat haudan vartijaväen avulla.

28 Luku JEESUS ON NOUSSUT YLÖS

1 Sapatin jälkeen, viikon ensimmäisen päivän koittaessa, tulivat Maria Magdaleena ja se toinen Maria katsomaan hautausta.

ja fariseukset kokoontuivat Pilatuksen luokse ja sanoivat: "Herra, me muistamme sen villitsijän vielä eläessään sanoneen: 'Kolmen päivän kuluttua minä nousen ylös'."

64 Käske siis tarkasti vartioida hautausta kolmanteen päivään asti, etteivät hänen opetuslapsensa tulisi ja varastaisi häntä ja sanoisi kansalle: 'Hän nousi kuolleista', ja niin viimeinen villitys olisi pahempi kuin ensimmäinen."

65 Niin Pilatus sanoi heille: "Tuossa on vartijaväkeä, menkää, vartioikaa niin hyvin kuin taidatte".

66 Niin he menivät ja turvasivat haudan lukitsemalla kiven sinetillä ja asettamalla vartijat.

28 Luku

1 Ja kun sabbatti oli päättynyt ja viikon ensimmäisen päivän aamu koitti, tulivat Maria Magdaleena ja se toinen Maria katsomaan hautausta.

pappein päämiehet ja Farisealaiset Pilatuksen tykö, ja sanoivat: "Herra, me muistamme sen viettelijän sanoneen eläessään: kolmen päivän perästä minä nousen."

64. Käske siis varjeltaa hautausta kolmanteen päivään asti, ettei hänen opetuslapsensa tulisi yöllä ja varastaisi häntä, ja sanoisi kansalle: hän nousi kuolleista: ja niin jälkimäinen villitys tulee pahemmaksi kuin ensimmäinen."

65. Pilatus sanoi heille: teillä on vartiat: menkää, vartioitkaat niinkuin te tiedätte.

66. Mutta he menivät pois, ja vahvistivat haudan vartiain kanssa, ja lukitsivat kiven sinetillänsä.

1. Mutta sabbatin päivän lopulla, joka rupesi valaisemaan toista sabbattia, tuli Maria Magdalena ja toinen Maria katsomaan hautausta.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

2 Ja katso, tapahtui suuri maanjäristys, sillä Herran enkeli astui alas taivaasta, tuli ja vieritti kiven pois (ovi-aukolta) ja istuutui kivelle*.

3 Hän oli näöltään niin kuin salama ja hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi.

4 Häntä peläten vartijat vapisivat ja kävivät kuin kuolleiksi.

5 Mutta enkeli alkoi puhua ja sanoi naisille: "Älkää te pelätkö, sillä tiedän, että etsitte Jeesusta, ristiin naulittua.

6 Ei Hän ole täällä, sillä Hän on herännyt eloon, niin kuin Hän sanoi. Tulkaa, katsokaa paikka, missä Herra* makasi.

7 Ja menkää kiireesti ja sanokaa Hänen opetuslapsilleen, että Hän on herännyt kuolleista. Katso, Hän menee edellänne Galileaan. Siellä näette Hänet. Katso, minä olen sen teille sanonut."

8 Niin he lähtivät kiireesti haudalta

taa.

2 Ja katso, tapahtui suuri maanjäristys, sillä Herran enkeli astui alas taivaasta, tuli ja vieritti kiven pois ja istui sille.

3 Hän oli näöltään niinkuin salama, ja hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi.

4 Ja häntä peljästyen vartijat vapisivat ja kävivät ikäänkuin kuolleiksi.

5 Mutta enkeli puhutteli naisia ja sanoi heille: "Älkää te peljätkö; sillä minä tiedän teidän etsivän Jeesusta, joka oli ristiinnaulittu.

6 Ei hän ole täällä, sillä hän on noussut ylös, niinkuin hän sanoi. Tulkaa, katsokaa paikkaa, jossa hän on maannut.

7 Ja menkää kiiruusti ja sanokaa hänen opetuslapsilleen, että hän on noussut kuolleista. Ja katso, hän menee teidän edellänne Galileaan; siellä te saatte hänet nähdä. Katso, minä olen sen teille sanonut."

8 Ja he menivät kiiruusti haudalta

2. Ja katso, suuri maanjäristys tapahtui; sillä Herran enkeli astui alas taivaasta, tuli ja vieritti kiven ovelta, ja istui sen päälle.

3. Ja hän oli nähdä niinkuin pitkäisen tuli ja hänen vaatteensa olivat valkiat niinkuin lumi.

4. Mutta hänen pelvostansa hämmästyivät vartiat ja tulivat niinkuin he olisivat kuolleet.

5. Mutta enkeli vastasi ja sanoi vaimoille: älkää peljätkö, sillä minä tiedän teidän etsivän ristiinnaulittua Jesusta.

6. Ei hän ole tässä; sillä hän nousi ylös, niinkuin hän sanoi. Tulkaat, katsokaat sias, kuhunka Herra pantu oli.

7. Ja menkää pian ja sanokaat hänen opetuslapsilleen, että hän nousi kuolleista. Ja katso, hän menee teidän edellänne Galileaan: siellä teidän pitää hänen näkemän, katso, minä sen teille sanoin.

8. Ja he menivät nopiasti haudalta

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

peloissaan ja suuresti iloiten ja juoksivat kertomaan Hänen opetuslapsilleen.

9 Mutta (heidän ollessaan matkalla viemään sanaa Hänen opetuslapsilleen,) katso, Jeesus tuli heitä vastaan ja sanoi: "Olkaa tervehdityt!" Niin he astuivat Hänen luokseen, tarttuivat Häntä jalkoihin ja palvoivat Häntä.

10 Silloin Jeesus sanoi heille: "Älkää pelätkö. Menkää ja ilmoittakaa veljilleni että he lähtisivät Galileaan. Siellä he näkevät minut."

VARTIJAT LAHJOTAAN

11 Heidän mennessään, katso, muutamat vartijaväestä tulivat kaupunkiin ja kertoivat ylipapeille kaiken, mitä oli tapahtunut.

12 Kokoonnuttuaan vanhinten kanssa nämä pitivät neuvoa ja antoivat sotamiehille runsaat rahat

13 ja sanoivat: "Sanokaa että Hänen

peloissaan ja suuresti iloiten ja juoksivat viemään sanaa hänen opetuslapsilleen.

9 Mutta (*heidän ollessaan matkalla viemään sanaa Hänen opetuslapsilleen,*) katso, Jeesus tuli heitä vastaan ja sanoi: "Terve teille!" Ja he menivät hänen tykönsä, syleilivät hänen jalkojaan ja kumartaen rukoilivat häntä.

10 Silloin Jeesus sanoi heille: "Älkää peljätkö; menkää ja viekää sana minun veljilleni, että he menisivät Galileaan: siellä he saavat minut nähdä".

11 Mutta heidän mennessään, katso, muutamat vartijaväestä tulivat kaupunkiin ja ilmoittivat ylipapeille kaikki, mitä oli tapahtunut.

12 Ja nämä kokoontuivat vanhinten kanssa ja pitivät neuvoa ja antoivat sotamiehille runsaat rahat

13 ja sanoivat: "Sanokaa, että hä-

suurella pelvolla ja ilolla, ja juoksivat ilmoittamaan hänen opetuslapsilleen.

9. Mutta heidän mennessänsä ilmoittamaan hänen opetuslapsilleen, katso, niin tuli Jesus heitä vastaan ja sanoi: terve teille! Niin he tulivat ja rupesivat hänen jalkoihinsa, ja kumartaen rukoilivat häntä.

10. Silloin sanoi Jesus heille: älkää peljätkö! menkää, ilmoittakaa minun veljilleni, että he menisivät Galileaan: siellä he saavat minun nähdä.

11. Mutta kuin he menivät pois, katso, niin tulivat muutamat vartioista kaupunkiin ja ilmoittivat ylimmäisille papeille kaikki, mitä tapahtunut oli.

12. Niin he kokoontuivat vanhimpain kanssa, ja neuvoa pitivät, ja antoivat sotamiehille paljon rahaa,

13. Sanoen: sanokaat, että hänen

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

opetuslapsensa tulivat yöllä ja varastivat Hänet meidän nukkuessamme.

14 Jos tämä tulee maaherran kuuluviin, me suostuttelemme hänet ja saatamme teidät huolettomiksi."

15 Otettuaan rahat he tekivät niin kuin heitä oli neuvottu. Ja tätä puhetta on levitetty juutalaisten kesken tähän päivään asti.

JEESUS ANTAA LÄHETYSKÄSKYN

16 Mutta ne yksitoista opetuslasta vaelsivat Galileaan sille vuorelle, jonne Jeesus oli heidät käsennyt.

17 Nähdessään Hänet, he palvoivat Häntä, mutta muutamat epäilivät.

18 Astuttuaan lähelle Jeesus puhui heille sanoen: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

19 Menkää siis ja tehkää kaikkia

nen opetuslapsensa tulivat yöllä ja veivät hänet varkain meidän nukkuessamme.

14 Ja jos tämä tulee maaherran korviin, niin me lepytämme hänet ja toimitamme niin, että saatte olla huoletta."

15 Niin he ottivat rahat ja tekivät, niinkuin heitä oli neuvottu. Ja tätä puhetta on levitetty juutalaisten kesken, ja sitä kerrotaan vielä tänäkin päivänä.

16 Ja ne yksitoista opetuslasta vaelsivat Galileaan sille vuorelle, jonne Jeesus oli käsennyt heidän mennä.

17 Ja kun he näkivät hänet, niin he kumartaen rukoilivat häntä, mutta muutamat epäilivät.

18 Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

19 Menkää siis ja tehkää kaikki

opetuslapsensa tulivat yöllä ja varastivat hänen meidän maatesamme.

14. Ja jos se tulee maaherran korville, niin me tahdomme hänen lepyttää ja saattaa teidät suruttomaksi.

15. Ja he ottivat rahan, ja tekivät niinkuin he olivat opetetut. Ja tämä puhe on ääneksi otettu Juutalaisten seassa hamaan tähän päivään asti.

16. Mutta ne yksitoistakymmentä opetuslasta menivät Galileaan, sille mäelle, jonka Jesus oli heille määrännyt.

17. Ja kuin he näkivät hänen, kumarsivat he häntä, mutta muutamat epäilivät.

18. Ja Jesus tuli ja puhutteli heitä, sanoen: minulle on annettu kaikki voima taivaassa ja maan päällä.

19. Menkää siis ja opettakaat

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

kansoja opetuslapsiksi. Kastakaa heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen

20 ja opettakaa heitä pitämään kaikki, mitä minä olen teille säätänyt. Ja katso, olen kanssanne joka päivä tämän maailman ajan täyttymiseen asti." (Aamen.)

kansat minun opetuslapsiksi, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen

20 ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti."

kaikkea kansaa, ja kastakaat heitä nimeen Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen,

20. Ja opettakaat heitä pitämään kaikki, mitä minä olen teille käskenyt. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä, maailman loppuun asti. Amen!

ILOSANOMA MARKUKSEN MUKAAN

1. Luku JOHANNES KASTAJA EDELLÄKÄVIJÄNÄ

1 Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, ilosanoman alku,

2 niin kuin profeetoissa* on kirjoitettu: "Katso, minä lähetän sanansaattajani edelläsi. Hän valmistaa tiesi (eteesi)"

3 ja: "Huutavan ääni autiomaassa: Valmistakaa Herran tie, tehkää Hänen polkunsa suoriksi."

4 Johannes tuli ja kastoi autiomaassa ja saarnasi* mielenmuutoksen kastet-

MARKUKSEN EVANKELIUMI

1. Luku

1 Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, evankeliumin alku.

2 Niinkuin on kirjoitettu profeetta Esaiaan kirjassa: "Katso, minä lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava sinun tiesi".

3 Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi',

4 niin Johannes Kastaja saarnasi erämaassa parannuksen kastetta

1. Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, evankeliumin alku.

2. Niinkuin prophetaissa kirjoitettu on: katso, minä lähetän minun enkelini sinun kasvois eteen, joka on valmistava sinun ties sinun etees.

3. Huutavan ääni on korvessa: valmistakaat Herran tietä, tehkää hänen polkunsa oikiaksi.

4. Johannes kasti korvessa ja saarnasi parannuksen kastetta

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

ta syntien anteeksi saamiseksi.

5 Koko Juudean maa ja jerusalemlaiset vaelsivat hänen luokseen, ja hän kastoi kaikki Jordanin virrassa, kun he tunnustivat syntinsä.

6 Johannes oli pukeutunut kamelin-karvapukuun ja hänen vyötäröllään oli nahkavyö, ja hän söi heinäsiirakoita ja metsähunajaa.

7 Hän saarnasi sanoen: "Minun jälkeeni tulee minua voimallisempi, jonka kengännauhaa en ole arvoinen kumartuneena päästämään.

8 Minä olen kastanut teidät vedessä, mutta Hän on kastava teidät Pyhässä Hengessä."

JEESUKSEN KASTAMINEN

9 Tapahtui niinä päivinä, että Jeesus tuli Galilean Nasaretista, ja Johannes kastoi Hänet Jordanissa.

10 Heti vedestä noustessaan hän

syntien anteeksisaamiseksi.

5 Ja koko Juudean maa ja kaikki jerusalemlaiset vaelsivat hänen tykönsä, ja hän kastoi heidät Jordanin virrassa, kun he tunnustivat syntinsä.

6 Ja Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäisillään nahkavyö; ja hän söi heinäsiirakoita ja metsähunajaa.

7 Ja hän saarnasi sanoen: "Minun jälkeeni tulee minua väkevempi, jonka kengänpaulaa minä en ole kelvollinen maahan kumartuneena päästämään.

8 Minä kastan teidät vedellä, mutta hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä."

9 Ja niinä päivinä Jeesus tuli Galilean Nasaretista, ja Johannes kastoi hänet Jordanissa.

10 Ja heti, vedestä noustessaan,

syntein anteeksi antamiseksi.

5. Ja hänen tykönsä meni ulos koko Juudean maakunta ja Jerusalemin asuvalaiset, ja kastettiin kaikki häneltä Jordanin virrassa, tunnustain syntinsä.

6. Ja Johannes oli puetettu kamelinkarvoilla, ja ympäri hänen suoliansa oli hihnainen vyö, ja söi heinäsiirakoita ja metsähunajaa,

7. Ja saarnasi, sanoen: se tulee minun jälkeeni, joka on minua väkevempi, jonka en minä ole kelvollinen kumarruksissa kenkään rihmaa päästämään.

8. Minä tosin kastan teitä vedellä; mutta hän kastaa teitä Pyhällä Hengellä.

9. Ja tapahtui niinä päivinä, että Jeesus tuli Galilean Natsaretista ja kastettiin Johannekselta Jordanissa.

10. Ja kohta kuin hän astui vedes-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

näki taivasten aukeavan ja Hengen niin kuin kyyhkysen laskeutuvan Hänen päälleen*.

11 Ja taivaista tuli ääni: "Sinä olet minun rakas Poikani, johon olen mielistynyt."

JEESUSTA KIUSATAAN

12 Niin Henki heti ajoi Hänet autiomaahan.

13 Hän oli (siellä) autiomaassa neljäkymmentä päivää saatanan kiusattavana ja Hän oli petojen seassa, mutta enkelit palvelivat Häntä.

JEESUS ALKAA TOIMIA GALILEASSA

14 Mutta sen jälkeen, kun Johannes oli pantu vankilaan, Jeesus meni Galileaan ja saarnasi Jumalan (valtakunnan) ilosanomaa

15 ja sanoi: "Aika on täyttynyt ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle.

hän näki taivasten aukeavan ja Hengen niinkuin kyyhkysen laskeutuvan häneen.

11 Ja taivaista tuli ääni: "Sinä olet minun rakas Poikani; sinuun minä olen mielistynyt".

12 Kohta sen jälkeen Henki ajoi hänet erämaahan.

13 Ja hän oli erämaassa neljäkymmentä päivää, ja saatana kiusasi häntä, ja hän oli petojen seassa; ja enkelit tekivät hänelle palvelusta.

14 Mutta sittenkuin Johannes oli pantu vankeuteen, meni Jeesus Galileaan ja saarnasi Jumalan evankeliumia

15 ja sanoi: "Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähel-

tä ylös, näki hän taivaat aukenevan ja Hengen tulevan alas hänen päällensä niinkuin kyyhkyisen,

11. Ja ääni tuli taivaasta: sinä olet minun rakas Poikani, johonka minä mielistyin.

12. Ja Henki ajoi hänen kohta korpeen.

13. Ja hän oli siellä korvessa neljäkymmentä päivää, ja kiusattiin perkeleeltä, ja oli petoin seassa; ja enkelit palvelivat häntä.

14. Mutta sitte kuin Johannes oli vankiuteen annettu ylös, tuli Jesus Galileaan, saarnaten Jumalan valtakunnan evankeliumia,

15. Ja sanoi: aika on täytetty, ja Jumalan valtakunta on lähestynyt:

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

Muuttakaa mielenne ja uskokaa ilosanoma."

le; tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi".

tehkää parannus ja uskokaat evankeliumi.

JEESUKSEN ENSIMMÄISET OPE- TUSLAPSET

16 Kävellessään Galilean järven rantaan Hän näki Simonin ja Andreaan, *hänen veljensä*, heittävän verkkoa järveen, sillä he olivat kalastajia.

16 Ja kulkiessaan Galilean järven rantaan hän näki Simonin ja Andreaan, Simonin veljen, heittävän verkkoa järveen; sillä he olivat kalastajia.

16. Ja kuin hän käveli Galilean meren tykönä, näki hän Simonin ja Andreaksen hänen veljensä laskevan verkkoa mereen: (sillä he olivat kalamiehet:)

17 Ja Jeesus sanoi heille: "Seuratkaa minua, niin teen teistä ihmisten kalastajia."

17 Ja Jeesus sanoi heille: "Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia".

17. Ja Jesus sanoi heille: seuratkaa minua, ja minä teen teidät, että te tulette ihmisten kalamiehiksi.

18 Heti he jättivät verkkonsa* ja seurasivat Häntä.

18 Kohta he jättivät verkot ja seurasivat häntä.

18. Ja he jättivät kohta verkkonsa ja seurasivat häntä.

19 Käytyään siitä vähän matkaa Hän näki Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, hänen veljensä, heidätkin veneessä laittamassa verkkoja kuntoon.

19 Ja käytyään siitä vähän eteenpäin hän näki Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, hänen veljensä, heidätkin venheessä, laittamassa verkkojaan kuntoon.

19. Ja kuin hän sieltä vähää edemmä kävi, näki hän Jakobin Zebedeuksen pojan ja Johanneksen, hänen veljensä, parantavan venheessä verkkojansa.

20 Heti Hän kutsui heidät; ja he seurasivat Häntä jättäen isänsä Sebedeuksen palkkalaisineen veneeseen.

20 Ja kohta hän kutsui heidät; ja he jättivät isänsä, Sebedeuksen, palkkalaisineen venheeseen ja

20. Ja hän kutsui kohta heitä. Ja he jättivät isänsä Zebedeuksen venheeseen palkollisten kanssa,

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

lähtivät seuraamaan häntä.

ja seurasivat häntä.

RIIVAAJAN ULOS AJAMINEN

21 Niin he tulivat Kapernaumiin. Hän meni heti sapattina synagoogaan ja opetti.

22 He olivat hämmästyksissään Hänen opetuksestaan, sillä Hän opetti heitä niin kuin se, jolla on valta eikä niin kuin kirjanoppineet.

23 Heidän synagogassaan oli [juuri silloin] mies, jossa oli saastainen henki. Se huusi

24 sanoen: "(Voi!) *Miksi meihin puutut*, Jeesus Nasaretilainen? Tulitko meitä tuhoamaan? Tunnen sinut, kuka olet, Jumalan Pyhä."

25 Niin Jeesus nuhteli sitä sanoen: "Vaikene ja lähde hänestä."

26 Kouristaen häntä ja kovalla äänellä huutaen saastainen henki lähti hänestä.

27 Kaikki hämmästyivät niin, että ky-

21 Ja he saapuivat Kapernaumiin; ja hän meni kohta sapattina synagoogaan ja opetti.

22 Ja he olivat hämmästyksissään hänen opetuksestansa, sillä hän opetti heitä niinkuin se, jolla valta on, eikä niinkuin kirjanoppineet.

23 Ja heidän synagogassaan oli juuri silloin mies, jossa oli saastainen henki; ja se huusi

24 sanoen: "Mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut meitä tuhoamaan? Minä tunnen sinut, kuka olet, sinä Jumalan Pyhä."

25 Niin Jeesus nuhteli sitä sanoen: "Vaikene ja lähde hänestä".

26 Ja saastainen henki kouristi häntä ja lähti hänestä huutaen suurella äänellä.

27 Ja he hämmästyivät kaikki, niin

21. Ja he menivät sisälle Kapernaumiin; ja hän meni kohta lepöpäivinä synagogaan, ja opetti.

22. Ja he hämmästyivät hänen opetustansa; sillä hän opetti heitä voimallisesti, ja ei niinkuin kirjanoppineet.

23. Ja heidän synagogassansa oli ihminen riivattu saastaiselta hengeltä, ja hän huusi,

24. Sanoen: voi, mitä meidän on sinun kanssas, Jesus Natsarealainen! tulitkos meitä hukuttamaan? Minä tunnen sinun, kukas olet, Jumalan pyhä.

25. Ja Jesus nuhteli häntä, sanoen: vaikene ja mene ulos hänestä.

26. Ja kuin se saastainen henki repäisi häntä ja huusi suurella äänellä, niin hän läksi ulos hänestä.

27. Ja he hämmästyivät kaikki,

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

selivät toisiltaan sanoen: "Mitä tämä on? *Mikä uusi oppi tämä on? Sillä Hän käskee vallalla* saastaisia henkiäkin, ja ne tottelevat Häntä."

28 Niin maine Hänestä levisi heti [kaikkialle] koko Galilean ympäristöön.

PIETARIN ANOPPI JA MUITA SAIRAITA PARANEE

29 Tultuaan synagoogasta he kohta menivät Jaakobin ja Johanneksen kanssa Simonin ja Andreaan taloon.

30 Mutta Simonin anoppi makasi kuumeessa, ja heti he puhuivat hänestä Jeesukselle.

31 Astuttuaan hänen luokseen Hän nosti hänet ylös tarttuen häntä käteen. Heti kuume lähti hänestä, ja hän palveli heitä.

32 Mutta illan tultua, kun aurinko laski, he toivat Hänen luokseen kaikki sairaat ja riivatut,

että kyselivät toisiltaan sanoen: "Mitä tämä on? Uusi, voimallinen oppi! Hän käskee saastaisia henkiäkin, ja ne tottelevat häntä."

28 Ja hänen maineensa levisi kohta koko ympäristöön, kaikkialle Galileaan.

29 Ja tultuaan ulos synagoogasta he menivät kohta Simonin ja Andreaan taloon Jaakobin ja Johanneksen kanssa.

30 Ja Simonin anoppi makasi sairaana kuumeessa, ja kohta he puhuivat hänestä Jeesukselle.

31 Ja hän meni hänen luoksensa ja nosti hänet ylös, tarttuen hänen käteensä; ja kuume lähti hänestä, ja hän palveli heitä.

32 Mutta illan tultua, kun aurinko oli laskenut, tuotiin hänen tykönsä kaikki sairaat ja riivatut,

niin että he kyselivät keskenänsä, sanoen: mitä tämä on? mikä uusi oppi tämä on? Sillä hän käskee myös voimalla saastaisia henkiä, ja he kuulevat häntä.

28. Ja hänen sanomansa kuului kohta ympäri kaiken Galilean lähimaakunnan.

29. Ja he menivät kohta ulos synagogasta ja tulivat Simonin ja Andreaksen huoneeseen, Jakobin ja Johanneksen kanssa.

30. Mutta Simonin anoppi makasi vilutaudissa, ja he sanoivat hänestä kohta hänelle.

31. Ja hän meni ja nosti häntä, ja rupesi hänen käteensä, ja vilutauti jätti hänen kohta; ja hän palveli heitä.

32. Mutta ehtona, kuin aurinko laski, toivat he hänen tykönsä kaikkinaisia sairaita ja perkeleiltä

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

33 ja koko kaupunki oli kokoontunut oven eteen.

34 Niin Hän paransi useita, jotka sairastivat moninaisia tauteja, ja monta riivaajaa Hän ajoi ulos eikä sallinut riivaajain puhua, koska ne tunsivat Hänet.

JEESUS LÄHTEE KAPERNAUMISTA

35 Noustuaan varhain, kun vielä oli aivan pimeä Hän lähti ulos ja meni autioon paikkaan ja rukoili siellä.

36 Mutta Simon ja ne, jotka olivat Hänen kanssaan, riensivät Hänen jälkeensä.

37 Löydettyään Hänet he sanoivat Hänelle: "Kaikki etsivät sinua."

38 Hän sanoi heille: "Menkäämme muualle lähikyliin saarnatakseni sieläkin, sillä sitä varten olen tullut."

33 ja koko kaupunki oli koolla oven edessä.

34 Ja hän paransi monta, jotka sairastivat moninaisia tauteja, ja paljon riivaajia hän ajoi ulos eikä sallinut riivaajien puhua, koska ne tunsivat hänet.

35 Ja varhain aamulla, kun vielä oli pimeä, hän nousi, lähti ulos ja meni autioon paikkaan; ja siellä hän rukoili.

36 Mutta Simon ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, riensivät hänen jälkeensä;

37 ja löydettyään hänet he sanoivat hänelle: "Kaikki etsivät sinua".

38 Ja hän sanoi heille: "Menkäämme muualle, läheisiin kyliin, että minä sielläkin saarnaisin, sillä sitä varten minä olen tullut".

riivatuita,

33. Ja koko kaupunki tuli kokoon oven eteen.

34. Ja hän paransi monta, jotka sairastivat moninaisia tauteja, ja hän ajoi ulos paljon perkeleitä, eikä sallinut perkeleiden puhua; sillä he tunsivat hänen.

35. Ja huomeneltain sangen varhain ennen päivää, kuin hän nousi, meni hän ulos. Ja Jesus meni erinäiseen asiaan ja rukoili siellä.

36. Ja Simon riensi hänen peräsänsä ja ne jotka hänen kanssaan olivat.

37. Ja kuin he löysivät hänen, sanoivat he hänelle: jokainen etsii sinua.

38. Ja hän sanoi heille: menkäämme lähimmäisiin kyliin, että minä sielläkin saarnaisin; sillä sitä varten olen minä tullut.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

39 Ja Hän [meni ja] saarnasi heidän synagoogissaan koko Galileassa ja ajoi ulos riivaajat.

39 Ja hän meni ja saarnasi heidän synagoogissaan koko Galileassa ja ajoi ulos riivaajat.

39. Ja hän saarnasi heidän synagogissansa, koko Galileassa, ja ajoi ulos perkeleitä.

PITAALINEN PARANEE

40 Hänen luokseen tuli pitaalinen mies, rukoili Häntä, polvistui (Hänen eteensä) ja sanoi Hänelle: "Jos tahdot, voit puhdistaa minut."

40 Ja hänen tykönsä tuli pitalinen mies, rukoili häntä, polvistui ja sanoi hänelle: "Jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa".

40. Ja hänen tykönsä tuli spitalinen, rukoili häntä, lankesi polvilensa hänen eteensä ja sanoi hänelle: jos sinä tahdot, niin sinä voit minun puhdistaa.

41 Niin Jeesus säälin valtaamana ojensi kätensä*, kosketti häntä ja sanoi hänelle: "Minä tahdon, puhdistu."

41 Niin Jeesuksen kävi häntä säälliksi, ja ojentaen kätensä hän kosketti häntä ja sanoi hänelle: "Minä tahdon; puhdistu".

41. Ja Jesus armahti häntä ja ojensi kätensä, rupesi häneen ja sanoi hänelle: minä tahdon, ole puhdas.

42 Heti (Hänen käskettyään) pitaali lähti hänestä ja hän puhdistui.

42 Ja kohta pitali lähti hänestä, ja hän puhdistui.

42. Ja kuin hän sen oli sanonut, niin spitali läksi hänestä kohta pois, ja hän tuli puhtaaksi.

43 Puhuteltuaan häntä ankarasti Hän heti lähetti hänet menemään
44 ja sanoi hänelle: "Katso, ettet kellenkään kerro tästä mitään, vaan mene, näytä itsesi papille ja uhraa puhdistumisestasi, mitä Mooses on säätänyt, todistukseksi heille."

43 Ja varoittaen häntä ankarasti hän laski hänet heti menemään
44 ja sanoi hänelle: "Katso, ettet puhu tästä kellenkään mitään, vaan mene ja näytä itsesi papille ja uhraa puhdistumisestasi se, minkä Mooses on säätänyt, todistukseksi heille".

43. Ja Jesus haasti häntä, ja lähetti hänen kohta pois tyköänsä,
44. Ja sanoi hänelle: katso, ettet kellenkään mitään sano, mutta mene, osoita itses papille ja uhraa puhdistukses edestä ne, mitkä Moses käski, heille todistukseksi.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

45 Mutta mentyään tämä alkoi laajalti kertoa ja levittää tietoa asiasta, niin ettei Jeesus* voinut enää julkisesti mennä kaupunkiin, vaan oleskeli niiden ulkopuolella autoissa paikoissa. Mutta kaikkialta tultiin Hänen luokseen.

2. Luku HALVAANTUNUT PARANEE

1 Muutamien päivien kuluttua Hän jälleen meni Kapernaumiin, ja saatiin tietää, että Hän on kotona.

2 (Heti) kokoontui monia, niin ettei ollut sijaa enää ovenkaan edessä. Ja Hän puhui heille sanaa.

3 Niin he tulivat Hänen luokseen tuoden halvautunutta neljän miehen kantamana.

4 Kun he eivät kansanjoukon vuoksi päässeet* Hänen lähelleen, he purkivat kattoa siitä, missä Hän oli ja kaivettuaan aukon laskivat alas vuoteen, jossa halvautunut makasi.

45 Mutta mentyään pois tämä rupesi laajalti julistamaan ja asiasta tietoa levittämään, niin ettei Jeesus enää saattanut julkisesti mennä kaupunkiin, vaan oleskeli niiden ulkopuolella autoissa paikoissa; ja kaikkialta tultiin hänen tykönsä.

2. Luku

1 Ja muutamien päivien perästä hän taas meni Kapernaumiin; ja kun kuultiin hänen olevan kotona, 2 kokoontui paljon väkeä, niin etteivät he enää mahtuneet oven edustallekaan. Ja hän puhui heille sanaa.

3 Ja he tulivat tuoden hänen tykönsä halvattua, jota kantamassa oli neljä miestä.

4 Ja kun he väentungokselta eivät päässeet häntä tuomaan hänen tykönsä, purkivat he katon siltä kohdalta, missä hän oli, ja kaivettuaan aukon laskivat alas vuoteen,

45. Mutta kuin hän meni ulos, rupesi hän paljon saarnaamaan ja ilmoittamaan sitä asiaa, niin ettei hän sitte taitanut julkisesti kaupunkiin mennä; mutta oli ulkona erinäisissä paikoissa, ja joka taholta tultiin hänen tykönsä.

1. Ja taas muutamain päivien jälkeen meni hän Kapernaumiin, ja se kuultiin, että hän huoneessa oli, 2. Ja kohta kokoontuivat monta, niin ettei enää sija ollut, ei ovenkaan tykönä; ja hän puhui heille sanan.

3. Ja hänen tykönsä tulivat, jotka toivat yhtä halvattua, joka neljältä kannettiin.

4. Ja kuin ei he saaneet häntä lähestyä kansan tähden, niin he kiskoivat huoneen katon, jossa hän oli, ja kaivoivat lävitse, ja laskivat vuoteen alas, jossa halvattu ma-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

5 Nähdessään heidän uskonsa Jeesus sanoi halvautuneelle: "Poikani, syntisi *ovat (sinulle) anteeksi annetut*."

6 Mutta siellä oli istumassa joitakin kirjanoppineita ja he ajattelivat mielessään:

7 Kuinka tämä näin *rienaat*? Kuka voi antaa syntejä anteeksi paitsi yksi, Jumala?

8 Kun Jeesus heti hengessään tunsu, että he näin itsekseen ajattelivat, Hän sanoi heille: "Miksi ajattelette tätä mielessänne?"

9 Kumpi on helpompaa, sanoa halvautuneelle: '*Synnit ovat sinulle anteeksi annetut*' vai sanoa: 'Nouse, ota vuoteesi ja käy'?

10 Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi" — Hän sanoi halvautuneelle:

11 Minä sanon sinulle: nouse, ota

jossa halvattu makasi.

5 Kun Jeesus näki heidän uskonsa, sanoi hän halvautulle: "Poikani, sinun syntisi annetaan anteeksi".

6 Mutta siellä istui muutamia kirjanoppineita, ja he ajattelivat sydämessään:

7 Kuinka tämä näin puhuu? Hän pilkkaa Jumalaa. Kuka voi antaa syntejä anteeksi paitsi Jumala yksin?

8 Ja heti Jeesus tunsu hengessänsä, että he mielessään niin ajattelivat, ja sanoi heille: "Miksi ajattelette sellaista sydämessänne?"

9 Kumpi on helpompaa, sanoako halvautulle: 'Sinun syntisi annetaan anteeksi', vai sanoa: 'Nouse, ota vuoteesi ja käy'?

10 Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi, niin" — hän sanoi halvautulle —

11 minä sanon sinulle: nouse, ota

kasi.

5. Mutta kuin Jeesus näki heidän uskonsa, sanoi hän halvautulle: poikani, sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi.

6. Niin siellä olivat muutamia kirjanoppineista, jotka istuivat ja ajattelivat sydämessään:

7. Mitä tämä niin pilkkaa puhuu? Kuka voi synnit antaa anteeksi paitsi ainoaa Jumalaa?

8. Ja kohta kuin Jeesus tunsu hengessänsä, että he niin itsellänsä ajattelivat, sanoi hän heille: mitä te näitä ajattelette teidän sydämässänne?

9. Kumpi on keviämpi, sanoa halvautulle: synnit annetaan sinulle anteeksi, taikka sanoa: nouse, ja ota sinun vuoteesi ja käy?

10. Mutta että teidän pitää tietävän Ihmisen Pojalla olevan vallan maan päällä synnit anteeksi antaa, (sanoi hän halvautulle:)

11. Minä sanon sinulle: nouse ja

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

vuoteesi ja mene kotiisi."

12 Niin tämä heti nousi ja otettuaan vuoteensa meni ulos kaikkien nähden, niin että kaikki hämmästyivät ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Emme ole koskaan nähneet tällaista."

LEEVIN KUTSUMINEN

13 Jälleen Hän lähti pois pitkin järven rantaa. Ja kaikki kansa tuli Hänen luokseen ja Hän opetti heitä.

14 Eteenpäin kulkiessaan Hän näki Leevin, Alfeuksen pojan, istumassa tulliasemalla ja sanoi hänelle: "Seuraa minua." Niin tämä nousi ja seurasi Häntä."

15 Ja tapahtui, että kun Hän aterioi hänen kotonaan, niin myös monta veronkantajaa ja syntistä aterioi Jeesuksen ja Hänen opetuslastensa kanssa. Sillä heitä oli paljon, ja he seurasivat Häntä.

16 Nähdessään Hänen syövän * veronkantajain ja syntisten kanssa kir-

vuoteesi ja mene kotiisi.

12 Silloin hän nousi, otti kohta vuoteensa ja meni ulos kaikkien nähden, niin että kaikki hämmästyivät ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Tämänkaltaista emme ole ikinä nähneet".

13 Ja taas hän lähti pois ja kulki järven rantaa. Ja kaikki kansa tuli hänen tykönsä, ja hän opetti heitä.

14 Ja ohi kulkiessaan hän näki Leevin, Alfeuksen pojan, istumassa tulliasemalla ja sanoi hänelle: "Seuraa minua". Niin tämä nousi ja seurasi häntä.

15 Ja kun hän aterioi hänen kodissaan, aterioi myös monta publikaania ja syntistä Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa; sillä heitä oli paljon häntä seuraamassa.

16 Kun fariseusten kirjanoppineet näkivät, että hän söi syntisten ja

ota vuotees, ja mene kotias.

12. Ja hän nousi kohta ja otti vuoteen ja meni ulos kaikkein nähden, että he kaikki hämmästyivät ja kunnioittivat Jumalaa, sanoen: emme ole ikänä sen muotoista nähneet.

13. Ja hän läksi taas ulos meren puoleen, ja kaikki kansa tuli hänen tykönsä, ja hän opetti heitä.

14. Ja kuin hän meni ohitse, näki hän Levin Alphein pojan istuvan tullihuoneessa, ja sanoi hänelle: seuraa minua. Ja hän nousi ja seurasi häntä.

15. Ja tapahtui, kuin hän atrioitsi hänen huoneessansa, atrioitsi myös monta Publikania ja syntistä Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa; sillä niitä oli paljo, jotka häntä olivat seuranneet.

16. Ja kuin kirjanoppineet ja Pharisealaiset näkivät hänen syövän

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

janoppineet ja fariseukset* sanoivat Hänen opetuslapsilleen: "Miksi Hän syö (ja juo) veronkantajain ja syntisten kanssa?"

17 Sen kuultuaan Jeesus sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat. En ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä (mielenmuutokseen)."

KYSYMYKSIÄ PAASTOSTA

18 Johanneksen *ja fariseusten opetuslapset* paastosivat. Niin tultiin ja sanottiin Hänelle: "Miksi Johanneksen [opetuslapset] ja fariseusten opetuslapset paastoavat, mutta sinun opetuslapsesi eivät paastoa?"

19 Jeesus sanoi heille: "Eivät kai häävieraat voi paastota silloin, kun ylkä on heidän kanssaan? Niin kauan kuin ylkä on heidän kanssaan he eivät voi paastota."

20 Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä

publikaanien kanssa, sanoivat he hänen opetuslapsilleen: "Publikaanien ja syntistenkö kanssa hän syö?"

17 Sen kuullessaan Jeesus sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä."

18 Ja Johanneksen opetuslapset ja fariseukset pitivät paastoa. Niin tultiin ja sanottiin hänelle: "Johanneksen opetuslapset ja fariseusten opetuslapset paastoavat; miksi sinun opetuslapsesi eivät paastoa?"

19 Jeesus sanoi heille: "Eiväthän häävieraat voi paastota silloin, kun ylkä on heidän kanssaan? Niin kauan kuin heillä on ylkä seurassaan, eivät he voi paastota."

20 Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä

Publikaanien ja syntisten kanssa, sanoivat he hänen opetuslapsilleen: miksi hän syö ja juo Publikaanien ja syntisten kanssa?

17. Ja kuin Jeesus sen kuuli, sanoi hän heille: ei terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat: en minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen.

18. Ja Johanneksen ja Pharisealaisten opetuslapset paastosivat; niin he tulivat ja sanoivat hänelle: miksi Johanneksen ja Pharisealaisten opetuslapset paastoavat, mutta ei sinun opetuslapsesi paastoa?

19. Ja Jeesus sanoi heille: kuinka hääjoukko taitaa paastota, niin kauan kuin ylkä on heidän kanssansa? Niin kauan kuin ylkä on heidän kanssansa, ei he voi paastota.

20. Mutta ne päivät tulevat, että

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

otetaan heiltä pois, ja silloin *niinä päivinä* he paastoavat.

21 Ei kukaan ompele vanuttamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan vaatteeseen. Muuten sen uusi täytilkku repii *vanhaa vaatetta*, ja reikä tulee pahemmaksi.

22 Eikä kukaan laske uutta viiniä vanhoihin nahkaleileihin. Muuten (uusi) viini pakahuttaa leilit ja viini *vuotaa pois* ja leilit turmeltuvat. Vaan uusi viini on laskettava uusiin leileihin."

SAPATIN PITÄMISESTÄ

23 Tapahtui, että Hän sapattina kulki viljavainioitten halki, ja Hänen opetuslapsensa alkoivat tehdä tietä katkoen tähkäpäitä.

24 Niin fariseukset sanoivat Hänelle: "Katso, miksi he tekevät sapattina sitä, mikä ei ole luvallista?"

25 Hän sanoi heille: "Oletteko koskaan lukeneet, mitä Daavid teki, kun

otetaan heiltä pois, ja silloin, sinä päivänä, he paastoavat.

21 Ei kukaan ompele vanuttamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan vaippaan; muutoin uusi täytilkku repii palasen vanhasta vaipasta, ja reikä tulee pahemmaksi.

22 Eikä kukaan laske nuorta viiniä vanhoihin nahkaleileihin; muutoin viini pakahuttaa leilit, ja viini menee hukkaan, ja leilit turmeltuvat; vaan nuori viini on laskettava uusiin leileihin."

23 Ja tapahtui, että hän sapattina kulki viljavainioiden halki, ja hänen opetuslapsensa rupesivat kulkiesaan katkomaan tähkäpäitä.

24 Niin fariseukset sanoivat hänelle: "Katso, miksi he tekevät sapatina sitä, mikä ei ole luvallista?"

25 Hän sanoi heille: "Ettekö ole koskaan lukeneet, mitä Daavid te-

ylkä heiltä otetaan pois, ja niinä päivinä pitää heidän paastooman.

21. Ja ei ompele kenkään uutta paikkaa vanhaan vaatteeseen; sillä uusi paikka repäisee itsensä kuitenkin vanhasta, ja läpi tulee pahemmaksi.

22. Ja ei pane kenkään nuorta viinaa vanhoihin leileihin; muutoin nuori viina särkee leilit, ja niin viina vuotaa pois, ja leilit turmellaan; mutta nuori viina pitää uusiin leileihin pantaman.

23. Ja tapahtui, että hän kävi sabbatina laihoihin lävitse, niin hänen opetuslapsensa rupesivat käydesänsä tähkäpäitä katkomaan.

24. Ja Pharisealaiset sanoivat hänelle: katso miksi he tekevät sabbatina, jota ei sovi?

25. Ja hän sanoi heille: ettekö te ole ikänä lukeneet, mitä David teki

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

hän oli puutteessa ja nälissään, hän ja hänen seuralaisensa,

26 hän kun meni Jumalan huoneeseen ylipappi Abjatarin* aikana ja söi näkyleivät, joita muitten ei ole lupa syödä kuin pappien, ja antoi myös niille, jotka olivat hänen kanssaan?"

27 Ja Hän sanoi heille: "Sapatti on asetettu ihmistä varten eikä ihminen sapattia varten."

28 Niin Ihmisen Poika on siis sapatinkin herra."

3. Luku KUIVETTUNUT KÄSI PARANEE

1 Hän meni taas synagoogaan, ja siellä oli mies, jonka käsi oli kuivettunut.

2 He pitivät Häntä silmällä, parantaisiko Hän hänet sapattina, jotta voisivat syyttää Häntä.

ki, kun hän ja hänen seuralaisensa olivat puutteessa ja heidän oli nälkä,

26 kuinka hän meni Jumalan huoneeseen ylimmäisen papin Abjatarin aikana ja söi näkyleivät, joita ei ollut lupa syödä muiden kuin pappien, ja antoi myös niille, jotka hänen kanssansa olivat?"

27 Ja hän sanoi heille: "Sapatti on asetettu ihmistä varten eikä ihminen sapattia varten.

28 Niin Ihmisen Poika siis on sapatinkin herra."

3. Luku

1 Ja hän meni taas synagoogaan, ja siellä oli mies, jonka käsi oli kuivettunut.

2 Ja voidakseen nostaa syytteen häntä vastaan he pitivät häntä silmällä, parantaisiko hän miehen sapattina.

hädillensä, kuin hän isosi ja ne, jotka hänen kanssansa olivat?

26. Kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, ylimmäisen papin Abjatarin aikana, ja söi näkyleivät, joita ei sopinut syödä, vaan ainoasti pappein, ja hän antoi myös niille, jotka hänen kanssansa olivat.

27. Ja hän sanoi heille: sabbati on ihmistä varten tehty ja ei ihminen sabbatia varten.

28. Niin on myös Ihmisen poika sabbatin Herra.

1. Ja hän meni sisälle jälleen synagoogaan, ja siellä oli ihminen, jolla oli kuivettunut käsi.

2. Ja he ottivat hänestä vaarin, jos hän hänen sabbatina parantais, kantaaksensa hänen päällensä.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

3 Niin Hän sanoi miehelle jonka käsi oli kuivettunut: "Nouse keskelle."

4 Heille Hän sanoi: "Onko lupa sapatina tehdä hyvää vai tehdä pahaa, pelastaa henki vai tappaa?" Mutta he olivat vaiti.

5 Katsellen ympärilleen heihin vihasa, murheissaan heidän sydämensä paatumuksesta, Hän sanoi miehelle: "Ojenna kätesi." Hän ojensi, ja hänen kätensä tuli jälleen terveeksi (niin kuin toinen).

6 Ulos tultuaan fariseukset heti neuvottelivat herodilaisten kanssa Häntä vastaan, miten Hänet surmaisivat.

MUITAKIN SAIRAITA PARANEE

7 Niin Jeesus vetäytyi opetuslapsineen järven rannalle ja Häntä seurasi paljon kansaa Galileasta ja Juudeasta

8 ja Jerusalemista ja Idumeasta ja

3 Niin hän sanoi miehelle, jonka käsi oli kuivettunut: "Nouse ja astu esille".

4 Ja hän sanoi heille: "Kumpiko on luvallista sapattina: hyväkö tehdä vai pahaa, pelastaako henki vai tappaa se?" Mutta he olivat vaiti.

5 Silloin hän katsahtaen ympärilleen loi vihassa silmänsä heihin, murheellisena heidän sydämensä paatumuksesta, ja sanoi sille miehelle: "Ojenna kätesi". Ja hän ojensi, ja hänen kätensä tuli jälleen terveeksi.

6 Ja fariseukset lähtivät ulos ja pitivät kohta herodilaisten kanssa neuvoa häntä vastaan, surmataksensa hänet.

7 Mutta Jeesus vetäytyi opetuslapsineen järven rannalle, ja häntä seurasi suuri joukko kansaa Galileasta. Ja Juudeasta

8 ja Jerusalemista ja Idumeasta ja

3. Ja hän sanoi sille ihmiselle, jolla kuivettunut käsi oli: astu edes!

4. Ja hän sanoi heille: sopiiko sabbatina hyvää tehdä eli pahaa tehdä? henkeä vapahtaa taikka tappaa? Mutta he vaikenivat.

5. Niin hän katsoi heidän päällensä vihaisesti ja oli murheissansa heidän sydämensä kovuuden tähden, ja sanoi ihmiselle: ojenna kätes! ja hän ojensi, ja käsi tuli terveeksi niinkuin toinenkin.

6. Ja Pharisealaiset menivät ulos ja pitivät kohta Herodilaisten kanssa neuvoa häntä vastaan, kuinka he hänen hukuttaisivat.

7. Mutta Jesus poikkesi opetuslastensa kanssa meren tykö, ja paljo kansaa seurasi häntä Galileasta ja Juudeasta,

8. Ja Jerusalemista, ja Idumeasta,

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

Jordanin tuolta puolen. Myös Tyyron ja Siidonin ympäristöläisiä* tuli Hänen luokseen suuri joukko kuultuaan, kuinka suuria Hän teki.

9 Silloin Hän sanoi opetuslapsilleen, että Hänelle olisi varattava vene väentungoksen vuoksi, jotteivät he ahdistaisi Häntä.

10 Hän paransi näet monia niin, että kaikki, joilla oli vaivoja, tunkeutuivat Hänen luokseen koskettaakseen Häntä.

11 Ja kun saastaiset henget näkivät Hänet, ne heittäytyivät maahan Hänen eteensä ja huusivat sanoen: "Sinä olet Jumalan Poika."

12 Mutta Hän kielsi ankarasti niitä tekemästä Häntä tunnetuksi.

JEESUS VALITSEE KAKSITOISTA OPETUSLASTA

13 Sitten Hän nousi vuorelle ja kutsui luokseen, ketkä itse tahtoi, ja he menivät Hänen luokseen.

Jordanin tuolta puolen ja Tyyron ja Siidonin ympäristöltä tuli paljon kansaa hänen tykönsä, kun he kuulivat, kuinka suuria tekoja hän teki.

9 Ja hän sanoi opetuslapsillensa, että hänelle oli pidettävä venhe varalla väentungoksen tähden, etteivät he ahdistaisi häntä;

10 sillä hän paransi monta, jonka tähden kaikki, joilla oli vaivoja, tunkeutuivat hänen päälle koskettaaksensa häntä.

11 Ja kun saastaiset henget näkivät hänet, lankesivat he maahan hänen eteensä ja huusivat sanoen: "Sinä olet Jumalan Poika".

12 Ja hän varoitti ankarasti heitä saattamasta häntä julki.

13 Ja hän nousi vuorelle ja kutsui tykönsä ne, jotka hän itse tahtoi, ja he menivät hänen tykönsä.

ja tuolta puolen Jordania, ja jotka Tyron ja Sidonin ympärillä asuivat, suuri joukko: jotka hänen tekonsa kuulivat, ne tulivat hänen tykönsä.

9. Ja hän sanoi opetuslapsillensa, että venhe olis aina häntä läsnä kansan tähden, ettei he häntä ahdistaisi.

10. Sillä hän oli monta parantanut, niin että kaikki, joita vaivattiin, tunkeutuivat hänen päällensä rupeemaan häneen.

11. Ja kuin saastaiset henget näkivät hänen, lankesivat he hänen eteensä maahan, huusivat, sanoen: sinä olet Jumalan Poika.

12. Ja hän haasti heitä kovin häntä ilmoittamasta.

13. Ja hän astui ylös vuorelle ja kutsui tykönsä, jotka hän itse tahtoi, ja he tulivat hänen tykönsä.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

14 Niin Hän asetti kaksitoista, jotta he olisivat Hänen kanssaan ja Hän lähettäisi heidät saarnaamaan,

15 ja heillä oli oleva valta* (parantaa tauteja ja) ajaa ulos riivaajia.

16 [Nämä kaksitoista Hän asetti:] Pietarin — tämän lisänimen Hän antoi Simonille —

17 ja Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, Jaakobin veljen, ja heille Hän antoi lisänimen Boanerges, se on ukkosenjylinän pojat, 18 ja Andreaan ja Hippoksen ja Bartolomeuksen ja Matteuksen ja Tuomaan ja Jaakobin, Alfeuksen pojan, ja Taddeuksen ja Simon Kiivailijan

19 ja Juudan Iskariotin, joka myös Hänet kavalsi.

BEELSEBULIN AVULLAKO?

20 Niin he menivät erääseen taloon. Ja jälleen kokoontui kansaa niin, et-

14 Niin hän asetti kaksitoista olemaan kanssansa ja lähettääksensä heidät saarnaamaan,

15 ja heillä oli oleva valta (*parantaa tauteja ja*) ajaa ulos riivaajia.

16 Ja nämä kaksitoista hän asetti: Pietarin — tämän nimen hän antoi Simonille —

17 ja Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, Jaakobin veljen, joille hän antoi nimen Boanerges, se on: ukkosenjylinän pojat, 18 ja Andreaan ja Filippuksen ja Bartolomeuksen ja Matteuksen ja Tuomaan ja Jaakobin, Alfeuksen pojan, ja Taddeuksen ja Simon Kananeuksen

19 ja Juudas Iskariotin, saman, joka hänet kavalsi.

20 Ja hän tuli kotiin. Ja taas kokoontui kansaa, niin etteivät he

14. Ja hän sääsi ne kaksitoistakymmentä olemaan tykönänsä, että hän heitä lähettäis saarnaamaan;

15. Ja että heillä piti voima oleman taudit parantaa ja perkeleitä ajaa ulos.

16. Ja pani Simonille nimen Pietari,

17. Ja Jakobille Zebedeuksen pojalle ja Johannekselle Jakobin veljelle: (ja antoi heille nimet Boanerges, se on, pitkäisen pojat),

18. Ja Andreaksen, ja Philippuksen, ja Bartolomeuksen, ja Matteuksen, ja Toomaan, ja Jakobin Alphein pojan, ja Taddeuksen, ja Simonin Kananealaisen,

19. Ja Juudaan Iskariotilaisen, joka myös hänen petti.

20. Ja he tulivat huoneeseen; ja kansa taas kokoontui, niin ettei

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

teivät he voineet syödäkään.

21 Kuultuaan tämän Hänen omaisensa menivät ottamaan Häntä huostaansa, sillä he sanoivat: "Hän on järjiltään."

22 Ja kirjanoppineet, jotka olivat tulleet alas Jerusalemissa, sanoivat: "Hänessä on beelsebul" ja: "Riivaa-jain päämiehen avulla Hän ajaa ulos riivaajia."

23 Kutsuttuaan heidät luokseen Hän puhui heille vertauksilla: "Kuinka saatana voi ajaa ulos saatanan?"

24 Ja jos valtakunta riitautuu itsensä kanssa, se valtakunta ei voi pysyä pystyssä.

25 Ja jos talo riitautuu itsensä kanssa, se talo ei voi pysyä pystyssä.

26 Ja jos saatana nousee itseään vastaan ja riitautuu itsensä kanssa, ei hän voi pysyä pystyssä, vaan hänen loppunsa on tullut.

27 *Kukaan ei voi tunkeutua vahvan taloon ja ryöstää hänen tavaraansa,

päässeet syömäänkään.

21 Kun hänen omaisensa sen kuulivat, menivät he ottamaan häntä huostaansa; sillä he sanoivat: "Hän on poissa suunniltaan".

22 Ja kirjanoppineet, jotka olivat tulleet Jerusalemissa, sanoivat: "Hänessä on Beelsebul", ja: "Riivaajien päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia".

23 Niin hän kutsui heidät luokseensa ja sanoi heille vertauksilla: "Kuinka saatana voi ajaa ulos saatanan?"

24 Ja jos jokin valtakunta riitautuu itsensä kanssa, ei se valtakunta voi pysyä pystyssä.

25 Ja jos jokin talo riitautuu itsensä kanssa, ei se talo voi pysyä pystyssä.

26 Ja jos saatana nousee itseänsä vastaan ja riitautuu itsensä kanssa, ei hän voi pysyä, vaan hänen loppunsa on tullut.

27 Eihän kukaan voi tunkeutua väkevän taloon ja ryöstää hänen

heillä ollut tilaa syödäkään.

21. Ja kuin hänen omaisensa sen kuulivat, menivät he ulos ottamaan häntä kiinni; sillä he sanoivat: hän on mielettömäksi tullut.

22. Mutta kirjanoppineet, jotka Jerusalemissa olivat tulleet alas, sanoivat: hänellä on beelsebul, ja perkeleiden päaruhtinaan kautta hän ajaa ulos perkeleitä.

23. Ja hän kutsui heidät tykönsä, ja sanoi heille vertauksilla: kuinka taitaa saatana saatanan ajaa ulos?

24. Ja jos valtakunta erkanees itsiänsä vastaan, niin ei se valtakunta taida seisoa.

25. Ja jos huone erkanees itsiänsä vastaan, niin ei se huone taida seisoa.

26. Ja jos saatana karkaa ja eroittaa itsensä itsiänsä vastaan, niin ei hän taida seisoa, mutta saa loppun.

27. Ei taida kenkään väkevän huoneeseen mennä ja hänen ka-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

ellei ensin sido sitä vahvaa, ja sitten hän ryöstää hänen talonsa.

28 Totisesti sanon teille, että kaikki synnit annetaan ihmisten lapsille anteeksi, rienaamisetkin, kuinka paljon rienannevatkin.

29 Mutta joka rienaa Pyhää Henkeä, se ei ikinä saa anteeksi, vaan on vikapää iäiseen tuomioon*."

30 Sillä he sanoivat: "Hänessä on saastainen henki."

SYVÄLLISEMPI SUKULAISUUS

31 Niin Hänen *veljensä ja äitinsä* tulivat ja ulkona seisten lähettivät Hänen luokseen Häntä kutsumaan.

32 Hänen ympärillään istui kansanjoukko, ja he sanoivat Hänelle: "Katso, äitisi ja veljesi ulkona etsivät sinua."

33 Hän vastasi heille sanoen: "Kuka

tavaraansa, ellei hän ensin sido sitä väkevää; vasta sitten hän ryöstää tyhjäksi hänen talonsa.

28 Totisesti minä sanon teille: kaikki synnit annetaan ihmisten lapsille anteeksi, pilkkaamisetkin, kuinka paljon pilkannevatkin; 29 mutta joka pilkkaa Pyhää Henkeä, se ei saa ikinä anteeksi, vaan on vikapää iankaikkiseen syntiin."

30 Sillä he sanoivat: "Hänessä on saastainen henki".

31 Ja hänen äitinsä ja veljensä tulivat, seisahtuivat ulkopuolelle ja lähettivät hänen luoksensa kutsumaan häntä.

32 Ja kansanjoukko istui hänen ympärillään, ja he sanoivat hänelle: "Katso, sinun äitisi ja veljesi tuolla ulkona kysyvät sinua".

33 Hän vastasi heille ja sanoi:

luansa ryöstää, ellei hän ensin sido väkevää kiinni, ja sitte ryöstä hänen huonettansa.

28. Totisesti sanon minä teille: kaikki synnit annetaan anteeksi ihmisten lapsille, pilkatkin, joilla he Jumalaa pilkkaavat,

29. Mutta joka puhuu pilkkaa Pyhää Henkeä vastaan, ei hän saa iankaikkisesti anteeksi, vaan hän on vikapää iankaikkiseen tuomioon.

30. Sillä he sanoivat: hänellä on saastainen henki.

31. Niin tuli hänen veljensä ja äitinsä ja seisoivat ulkona, ja lähettivät hänen tykönsä kutsumaan häntä.

32. Ja kansa istui hänen ympärillään ja sanoivat hänelle: katso, äitis ja veljes kysyvät sinua ulkona.

33. Ja hän vastasi heitä, sanoen:

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

on äitini tai* ketkä veljeni?"

34 Ja katsellen ympäri niihin, jotka istuivat Hänen ympärillään, Hän sanoi: "Katso, äitini ja veljeni.

35 Sillä joka tekee Jumalan tahdon, hän on veljeni ja sisareni ja äitini."

4. Luku VERTAUS KYLVÄJÄSTÄ

1 Jälleen Hän alkoi opettaa järven luona. Ja Hänen luokseen kokoontui suuri kansanjoukko, niin että Hän astui veneeseen ja istui siinä järvellä. Mutta kaikki kansa oli maalla järven rannalla.

2 Niin Hän opetti heitä paljon vertauksin ja sanoi heille opettaessaan:

3 "Kuulkaa! Katso, kylväjä lähti kylvämään.

4 Tapahtui hänen kylväessään, että osa putosi tien viereen, ja (taivaan)

"Kuka on minun äitini, ja ketkä ovat minun veljeni?"

34 Ja katsellen ympärilleen niihin, jotka istuivat hänen ympärillään, hän sanoi: "Katso, minun äitini ja veljeni!

35 Sillä joka tekee Jumalan tahdon, se on minun veljeni ja sisareni ja äitini."

4. Luku

1 Ja hän rupesi taas opettamaan järven rannalla. Ja hänen luoksansa kokoontui hyvin paljon kansaa, jonka tähden hän astui veneeseen ja istui siinä järvellä, ja kaikki kansa oli maalla järven rannalla.

2 Ja hän opetti heitä paljon vertauksilla ja sanoi heille opettaessaan:

3 Kuulkaa! Katso, kylväjä lähti kylvämään.

4 Ja hänen kylväessään osa putosi tien oheen, ja linnut tulivat ja

kuka on minun äitini taikka minun veljeni?

34. Ja kuin hän oli ympäri katsonut niiden päälle, jotka hänen ympärillensä istuivat, sanoi hän: katso, minun äitini ja minun veljeni.

35. Sillä joka tekee Jumalan tahdon, hän on veljeni sisareni ja äitini.

1. Ja hän rupesi taas opettamaan meren tykönä, ja paljo kansaa kokoontui hänen tykönsä, niin että hänen piti astuman haahteen ja istuman merellä, ja kaikki kansa oli maalla meren tykönä.

2. Ja hän opetti heitä paljon vertauksilla, ja sanoi opettaessaan:

3. Kuulkaat: katso, kylväjä meni ulos kylvämään.

4. Ja kylväissä tapahtui, että muutama lankesi tien oheen, niin tuli-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

linnut tulivat ja söivät sen.

5 Osa putosi kallioperälle, jossa sillä ei ollut paljoa maata, ja heti se nousi oraalle, koska sillä ei ollut syvää maata.

6 Mutta auringon noustua se paahtui ja kun sillä ei ollut juurta, se kuivettui.

7 Osa putosi orjantappuroihin, ja orjantappurat nousivat ja tukahuttivat sen, eikä tehnyt hedelmää.

8 Mutta osa putosi hyvään maahan, ja se nousi oraalle ja kasvoi ja teki hedelmää ja kantoi mikä kolmekymmentä, mikä kuusikymmentä ja mikä sata jyvää."

9 Ja Hän sanoi (heille): "Jolla on korvat kuulla, hän kuulkoon!"

VERTAUSTEN TARKOITUS

10 Mutta kun Hän oli yksin, kysyivät ne kaksitoista ja ne, jotka olivat Hä-

söivät sen.

5 Ja osa putosi kallioperälle, jossa sillä ei ollut paljon maata, ja se nousi kohta oraalle, kun sillä ei ollut syvää maata.

6 Mutta auringon noustua se paahtui, ja kun sillä ei ollut juurta, niin se kuivettui.

7 Ja osa putosi orjantappuroihin; ja orjantappurat nousivat ja tukahuttivat sen, eikä se tehnyt hedelmää.

8 Ja osa putosi hyvään maahan; ja se nousi oraalle, kasvoi ja antoi sadon ja kantoi kolmeenkymmenen ja kuuteenkymmeneen ja saataan jyvään asti."

9 Ja hän sanoi: "Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon".

10 Ja kun hän oli jäänyt yksin, niin ne, jotka olivat hänen ympärillään,

vat taivaan linnut ja söivät sen.

5. Muutama lankesi kivistöön, jossa ei paljo maata ollut; joka kohta nousi päälle, ettei sillä ollut syvää maata.

6. Kuin aurinko nousi, niin se poudittiin; ja ettei sillä ollut juurta, niin se kuivettui.

7. Ja muutama lankesi orjantappuroihin, ja orjantappurat kävivät ylös ja tukahuttivat sen, eikä kantanut hedelmää.

8. Ja muutama lankesi hyvään maahan, ja kantoi hedelmän, joka kävi ylös ja kasvoi. Ja muutama kantoi kolmenkymmenen kertaiset, ja muutama kuudenkymmenen kertaiset, ja muutama sadan kertaiset.

9. Ja hän sanoi heille: jolla on korvat kuulla, se kuulkaan.

10. Mutta kuin hän yksinänsä oli, kysyivät ne, jotka hänen ympäril-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

nen ympärillään Häneltä *tätä vertausta*.

11 Niin Hän sanoi heille: "Teidän on annettu ymmärtää* Jumalan valtakunnan salaisuus, mutta noille ulkopuolella oleville kaikki tulee vertauksissa,

12 jotta he näkemällä näkisivät, eivätkä käsittäisi ja kuulemalla kuulisivat eivätkä ymmärtäisi, jotteivät kääntyisi ja saisi (syntejä) anteeksi."

KYLVÄJÄVERTAUKSEN SELITYS

13 Ja Hän sanoi heille: "Ette käsittä tätä vertausta. Kuinka sitten voitte ymmärtää kaikki vertaukset?

14 Kylväjä kylvää sanan.

15 Nämä vastaavat* niitä, jotka ovat tien vieressä, jonne sana kylvetään, ja kun he kuulevat, saatana tulee heti ja ottaa pois heidän sydämiinsä kylvetyn sanan.

ynnä ne kaksitoista kysyivät häneltä näitä vertauksia.

11 Niin hän sanoi heille: "Teille on annettu Jumalan valtakunnan salaisuus, mutta noille ulkopuolella oleville kaikki tulee vertauksissa,

12 että he näkemällä näkisivät, eivätkä huomaisi, ja kuulemalla kuulisivat, eivätkä ymmärtäisi, niin etteivät kääntyisi ja saisi anteeksi".

13 Ja hän sanoi heille: "Ette käsittä tätä vertausta; kuinka sitten voitte ymmärtää kaikki muut vertaukset?

14 Kylväjä kylvää sanan.

15 Mitkä tien oheen putosivat, ovat ne, joihin sana kylvetään, mutta kun he sen kuulevat, niin saatana heti tulee ja ottaa pois heihin kylvetyn sanan.

länsä kahdentoistakymmenen kanssa olivat, häneltä sitä vertausta.

11. Ja hän sanoi heille: teille on annettu tuta Jumalan valtakunnan salaisuus; mutta niille, jotka ulkona ovat, tapahtuvat kaikki vertausten kautta:

12. Että he nähden näkisivät ja ei huomaisi, ja kuullen kuulisivat ja ei ymmärtäisi: ettei he joskus pala-jaisi, ja heille annettaisiin synnit anteeksi.

13. Ja sanoi heille: ettekö te tiedä tätä vertausta? ja kuinka te kaikki vertaukset ymmärtäisitte?

14. Kylväjä kylvää sanan.

15. Mutta nämä ovat, ne jotka tien vieressä ovat: kussa sana kylvetään, ja kuin he sen ovat kuulleet, tulee kohta saatana ja ottaa pois sanan, joka heidän sydämiinsä kylvetty oli.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

16 Nämä taas vastaavat* niin ikään niitä, jotka on kylvetty kallioperälle. Sanan kuullessaan he heti ottavat sen ilolla vastaan,

17 mutta heissä ei ole juurta itsessään, vaan he ovat hetkellisiä. Kun sitten syntyy ahdistus tai vaino sanan vuoksi, niin he heti lankeavat pois.

18 Ja nämä* vastaavat niitä, jotka on kylvetty orjantappuroihin. He ovat niitä, jotka kuuntelevat sanaa.

19 Mutta tämän maailmanajan huolet rikkauden viettelys ja muita asioita koskevat himot pääsee valtaan ja tukahuttavat sanan, ja se jää hedelmättömäksi.

20 Nämä taas vastaavat* niitä, jotka on kylvetty hyvään maahan, kuuntelevat sanaa ja ottavat sen vastaan ja kantavat hedelmää, mikä kolmekymmentä, mikä kuusikymmentä, mikä sata jyvää."

16 Ja mitkä kallioperälle kylvettiin, ovat niinkään ne, jotka, kun kuulevat sanan, heti ottavat sen ilolla vastaan,

17 mutta heillä ei ole juurta itsessään, vaan he kestävät ainoastaan jonkun aikaa; kun sitten tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, niin he kohta lankeavat pois.

18 Ja toisia ovat orjantappuroihin kylvetyt; nämä ovat ne, jotka kuulevat sanan,

19 mutta maailman huolet ja rikkauden viettelys ja muut himot pääsevät valtaan ja tukahuttavat sanan, ja se jää hedelmättömäksi.

20 Ja mitkä hyvään maahan kylvettiin, ovat ne, jotka kuulevat sanan ja ottavat sen vastaan ja kantavat hedelmän, mikä kolmikymmen-, mikä kuusikymmen-, mikä satakertaisen."

16. Ja ne ovat senkaltaiset, jotka kivistöön kylvetyt ovat: kuin he sanan kuulleet ovat, ottavat he sen kohta ilolla vastaan:

17. Ja ei ole heissä juurta, mutta ovat ajalliset; sitte kuin murhe taikka vaino tulee sanan tähden, niin he kohta pahenevat.

18. Ja muutamat ovat, jotka orjantappuroihin kylvetyt ovat: ne kuulevat sanan,

19. Ja tämän maailman suru, ja rikkauden viettelys ja muut himot tulevat ja tukahuttavat sanan, ja saatetaan hedelmättömäksi.

20. Ja ne ovat, jotka hyvään maahan kylvetyt ovat: jotka kuulevat sanan ja ottavat sen vastaan, ja hedelmän kantavat, muutama kolmikymmenin, ja muutama kuusikymmenin, ja muutama sadoin kerroin.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

VERTAUS KÄTKETYSTÄ LAMPUSTA

21 Ja Hän sanoi heille: "Ei kai *lamppua tuoda* pantavaksi vakan alle tai vuoteen alle? Eikö lampunjalkaan pantavaksi?"

22 Sillä mikään ei ole salassa paitsi tullakseen ilmi, eikä mikään ole kätkeytynä paitsi tullakseen julki.

23 Jos kenellä on korvat kuulla, hän kuulkoon!"

21 Ja hän sanoi heille: "Eihän lamppua oteta esiin, pantavaksi vakan alle tai vuoteen alle? Eikö hän lampunjalkaan pantavaksi?"

22 Sillä ei mikään ole salattuna muuta varten, kuin että se tulisi ilmi, eikä kätkeytynä muuta varten, kuin tullakseen julki.

23 Jos jollakin on korvat kuulla, hän kuulkoon."

21. Ja hän sanoi heille: sytytetäänkö kynttilä pantaa vakan alle eli pöydän alle? eikö, että se pantaisiin kynttilänjalkaan.

22. Sillä ei ole mitään peitetty, jota ei ilmoiteta, eikä ole salaista, vaan että se julki tulis.

23. Jos jollakin on korvat kuulla, se kuulkaan.

SAAMISEN EDELLYTYS

24 Myös Hän sanoi heille: "Ottakaa vaari siitä, mitä kuulette. Millä mitalla te mittaatte, mitataan teille, vieläpä lisätään teille, (jotka kuulette).

25 Jolla näet on, sille annetaan, ja jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on."

24 Ja hän sanoi heille: "Ottakaa vaari siitä, mitä kuulette; millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan, vieläpä teille lisätäänkin.

25 Sillä sille jolla on, sille annetaan; mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mikä hänellä on."

24. Ja hän sanoi heille: katsokaat, mitä te kuulette. Jolla mitalla te mittaatte, pitää teille mitattaman, ja vielä lisätään teille, jotka kuulette.

25. Sillä jolla on, hänelle annetaan; ja jolla ei ole, sekin, mitä hänellä on, otetaan häneltä pois.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

VERTAUS SIEMENEN KASVAMI- SESTA

26 Vielä hän sanoi: "Niin on Jumalan valtakunta kuin jos mies kylvää siemenen maahan,
27 ja hän nukkuu ja nousee yötä päivää, ja siemen kasvaa ja tekee vartta, eikä hän tiedä miten.

28 Sillä itsestään maa antaa sadon, ensin korren, sitten tähkän, sitten täyden jyvän tähkään.

29 Mutta kun sato on kypsyt, hän lähettää heti sirpin, sillä elon aika on tullut."

VERTAUS SINAPINSIEMENESTÄ

30 Jälleen Hän sanoi: "Mihin vertaisimme Jumalan valtakuntaa eli millä vertauksella esittäisimme* sen?

31 Se on niin kuin sinapinsiemen, joka maahan kylvettynä on vähäisin

26 Ja hän sanoi: "Niin on Jumalan valtakunta, kuin jos mies kylvää siemenen maahan;
27 ja hän nukkuu, ja hän nousee, öin ja päivin; ja siemen orastaa ja kasvaa, hän ei itse tiedä, miten.

28 Sillä itsestään maa tuottaa viljan: ensin korren, sitten tähkän, sitten täyden jyvän tähkään.

29 Mutta kun hedelmä on kypsyt, lähettää hän kohta sinne sirpin, sillä elon aika on käsissä."

30 Ja hän sanoi: "Mihin vertaamme Jumalan valtakunnan, eli mitä vertausta siitä käytämme?

31 Se on niinkuin sinapinsiemen, joka, kun se kylvetään maahan, on

26. Ja hän sanoi: niin on Jumalan valtakunta kuin jos ihminen heittäis siemenen maahan,
27. Ja makais, ja nousis yöllä ja päivällä: ja siemen puhkeais ulos ja kasvais ylös, koska ei hän tiedäkään.

28. Sillä maa kantaa hedelmän itsestänsä, ensin oraan, sitte tähkään, ja niin täyden jyvän tähkäässä.

29. Mutta kuin hedelmä tulee edes, lähettää hän kohta sinne sirpin; sillä elon aika on läsnä.

30. Ja hän sanoi: mihinkä me Jumalan valtakunnan vertaamme? eli millä vertauksella me sen vertaamme?

31. Niinkuin sinapin siemenen: kuin se maahan kylvetään, on se

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

kaikista siemenistä maan päällä.

32 Mutta kun se on kylvetty, se nousee ja tulee kaikkia vihanneskasveja suuremmaksi ja tekee suuria oksia, niin että taivaan linnut voivat tehdä sen varjoon pesänsä."

VERTAUSTEN KÄYTTÖ

33 Monin tällaisin vertauksin Hän puhui heille sanaa, sen mukaan kuin he kykenivät kuuntelemaan.

34 Ja ilman vertausta Hän ei puhunut heille. Mutta yksityisesti Hän selitti kaiken opetuslapsilleen.

JEESUS ASETTAA MYRSKYN

35 Sinä päivänä Hän illan tultua sanoi heille: "Lähtekäämme yli toiselle rannalle."

36 Laskettuaan kansan luotaan he ottavat Hänet mukaansa niin kuin

pienin kaikista siemenistä maan päällä;

32 mutta kun se on kylvetty, niin se nousee ja tulee suurimmaksi kaikista vihanneskasveista ja tekee suuria oksia, niin että taivaan linnut voivat tehdä pesänsä sen varjoon."

33 Monilla tämänkaltaisilla vertauksilla hän puhui heille sanaa, sen mukaan kuin he kykenivät kuulemaan;

34 ja ilman vertausta hän ei puhunut heille. Mutta opetuslapsillensa hän selitti kaikki, kun he olivat yksikseen.

35 Ja sinä päivänä hän illan tultua sanoi heille: "Lähtekäämme yli toiselle rannalle".

36 Niin he laskivat kansan luotaan ja ottivat hänet mukaansa, niinkuin

vähin kaikkia siemeniä, mitä maassa on;

32. Ja kuin hän kylvetty on, niin hän nousee, ja tulee suuremmaksi kaikkia kaaleja, ja tekee suuret oksat, niin että taivaan linnut hänen varjonsa alle taitavat pesät tehdä.

33. Ja sen muotoisilla monilla vertauksilla puhui hän heille sanan, sen perästä kuin he voivat kuulla.

34. Mutta ei hän ilman vertausta mitään heille puhunut, vaan selitti kaikki opetuslapsillensa erinänsä.

35. Ja hän sanoi heille sinä päivänä, kuin ehto tuli: menkäämme ylitse.

36. Ja he laskivat kansan, ja ottivat hänen, kuin hän oli haahdes-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

Hän veneessä oli. Ja muitakin veneitä oli Hänen seurassaan.

37 Niin nousi ankara myrskytuuli, ja aallot vyöryivät veneeseen, niin että se* jo täyttyi.

38 Mutta Hän itse oli veneen perässä nukkuen päänalusta vasten. Niin he herättivät Hänet ja sanoivat Hänelle: "Opettaja, etkö välitä siitä, että me hukumme?"

39 Herättyään Hän nuhteli tuulta ja sanoi järvelle: "Vaikene, ole hiljaa." Niin tuuli asettui ja tuli aivan tyyni.

40 Ja Hän sanoi heille: "Miksi olette niin pelokkaita? Kuinka teillä ei ole uskoa?"

41 Mutta he pelkäsivät hyvin suuresti ja sanoivat toisilleen: "Kuka tämä onkaan, koska sekä tuuli että meri Häntä tottelevat?"

5. Luku RIIVATTU JA SIKALAUMA

1 He tulivat järven toiselle puolelle gadaralaisten* alueelle.

hän venheessä oli; ja muitakin venheitä oli hänen seurassaan.

37 Ja nousi kova myrskytuuli, ja aallot syöksyivät venheeseen, niin että venhe jo täyttyi.

38 Ja itse hän oli peräkeulassa ja nukkui nojaten päänaluseen. Ja he herättivät hänet ja sanoivat hänelle: "Opettaja, etkö välitä siitä, että me hukumme?"

39 Ja herättyään hän nuhteli tuulta ja sanoi järvelle: "Vaikene, ole hiljaa". Niin tuuli asettui, ja tuli aivan tyven.

40 Ja hän sanoi heille: "Miksi olette niin pelkureita? Kuinka teillä ei ole uskoa?"

41 Ja suuri pelko valtasi heidät, ja he sanoivat toisilleen: "Kuka onkaan tämä, kun sekä tuuli että meri häntä tottelevat?"

5. Luku

1 Ja he tulivat toiselle puolelle järveä gerasalaisten alueelle.

sa; oli myös muita venheitä hänen kanssansa.

37. Ja suuri tuulispää nousi ja aallot löivät sisälle haahteen, niin että se jo täytettiin.

38. Ja hän oli perällä ja makasi päänalaisen päällä. Ja he herättivät hänen ja sanoivat hänelle: Mestari, etkös sitä tottele, että me hukumme?

39. Ja kuin hän herätettiin, nuhteli hän tuulta ja sanoi merelle: vaikene, ole ääneti. Niin tuuli asettui ja tuli juuri tyveneksi.

40. Ja hän sanoi heille: mitä te niin pelkurit olette? Kuinka ei teillä ole uskoa?

41. Ja he peljästyivät sangen suuresti ja sanoivat keskenänsä: kuka tämä on? sillä tuuli ja meri ovat hänelle kuuliaiset.

1. Ja he tulivat ylitse meren Gadaralaisten maakuntaan.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

2 Heti Hänen noustuaan veneestä, Häntä vastaan tuli hautaluolista mies, jossa oli saastainen henki.

3 Hän asusti hautaluolissa, eikä kukaan voinut [enää] sitoa häntä kahleillakaan.

4 Sillä hänet oli monesti sidottu jalkanuorin ja kahlein, mutta hän oli särkenyt kahleet ja katkonut jalkanuorat, eikä kukaan kyennyt häntä taltuttamaan.

5 Ja hän oli aina yöt päivät * vuorilla ja hautaluolissa* huutaen ja runnellen itseään kivillä.

6 Nähtyään Jeesuksen kaukaa hän juoksi ja kumartui maahan Hänen eteensä

7 ja huutaen kovalla äänellä sanoi: "Miksi minuun puutut,* Jeesus, Jumalan Korkeimman Poika? Vannotan sinua Jumalan kautta, älä vaivaa minua."

8 Sillä Hän sanoi sille: "Sinä saastainen henki, lähde ulos miehestä."

2 Ja kohta kun hän lähti venheestä, tuli häntä vastaan haudoista mies, joka oli saastaisen hengen vallassa.

3 Hän asusti haudoissa, eikä kukaan enää voinut häntä kahleillakaan sitoa;

4 sillä hän oli monta kertaa ollut sidottuna jalkanuoriin ja kahleisiin, mutta oli särkenyt kahleet ja katkonut jalkanuorat, eikä kukaan kyennyt häntä hillitsemään.

5 Ja hän oleskeli aina, yötä ja päivää, haudoissa ja vuorilla, huutaen ja runnellen itseään kivillä.

6 Kun hän kaukaa näki Jeesuksen, juoksi hän ja kumartui maahan hänen eteensä

7 ja huutaen suurella äänellä sanoi: "Mitä sinulla on minun kansani tekemistä, Jeesus, Jumalan, Korkeimman, Poika? Minä vannotan sinua Jumalan kautta, älä vaivaa minua."

8 Sillä hän oli sanomaisillaan sille: "Lähde ulos miehestä, sinä saas-

2. Ja kuin hän läksi haahdesta, kohtasi häntä kohta haudoista ihminen, jossa oli saastainen henki.

3. Jolla oli maja haudoissa, ja ei voinut kenkään häntä kahleilla sitoa;

4. Sillä hän oli usein jalkapuissa ja kahleissa sidottuna, ja hän oli särkenyt kahleet ja jalkapuu rikkonut, ja ei kenkään voinut häntä asettaa.

5. Ja hän oli aina yötä ja päivää vuorissa ja haudoissa, ja parkui, ja hosui itsiänsä kivillä.

6. Mutta kuin hän näki taampana Jeesuksen, juoksi hän ja lankesi maahan hänen eteensä,

7. Ja huutain suurella äänellä sanoi: mitä minun on sinun kanssas, Jesus, korkeimman Jumalan Poika? Minä vannotan sinua Jumalan kautta, ettet minua vaivaisi.

8. (Sillä hän sanoi hänelle: lähde ulos saastainen henki ihmisestä.)

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

9 Ja Hän kysyi siltä: "Mikä on nimesi?" Niin se *vastasi sanoen Hänelle*: "leegio on nimeni, sillä meitä on monta."

10 Ja se pyysi hartaasti, ettei Hän lähettäisi niitä pois alueelta.

11 Niin siellä oli lähellä vuotta suuri sikalauma laitumella.

12 Ja *kaikki riivaajahenget* pyysivät Häntä sanoen: "Lähetä meidät sikoihin mennäksemme niihin."

13 Jeesus* antoi (heti) niille luvan. Ulos lähdettyään saastaiset henget menivät sikoihin, ja lauma syöksyi jyrkänteeltä alas järveen — (niitä oli) noin kaksi tuhatta — ja ne hukkuivat järveen.

14 Mutta sikojen* paimentajat pakenivat ja kertoivat tapahtumasta kaupungissa ja maataloissa. Niin tultiin katsomaan, mitä oli tapahtunut.

15 Ja he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät riivatun, jossa leegio oli ollut, is-

tainen henki".

9 Ja Jeesus kysyi siltä: "Mikä on nimesi?" Niin se sanoi hänelle: "Legio on minun nimeni, sillä meitä on monta".

10 Ja se pyysi pyytämällä häntä, ettei hän lähettäisi niitä pois siitä seudusta.

11 Niin siellä oli lähellä vuotta suuri sikalauma laitumella.

12 Ja ne pyysivät häntä sanoen: "Lähetä meidät sikoihin, että menisimme niihin".

13 Ja hän antoi niille luvan. Niin saastaiset henget lähtivät miehettä ja menivät sikoihin. Silloin lauma, noin kaksituhatta sikaa, syöksyi jyrkäntettä alas järveen; ja ne hukkuivat järveen.

14 Ja niiden paimentajat pakenivat ja kertoivat siitä kaupungissa ja maataloissa. Ja kansa lähti katsomaan, mitä oli tapahtunut.

15 Ja he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät riivatun, jossa legio oli ol-

9. Ja hän kysyi häneltä: mikä nimes on? Ja hän vastasi, sanoen: legio on minun nimeni; sillä meitä on monta.

10. Ja hän rukoili häntä suuresti, ettei hän lähettäisi heitä ulos siitä maakunnasta.

11. Niin oli siinä vuorten tykönä suuri sikalauma laitumella.

12. Ja kaikki ne perkeleet rukoilivat häntä, sanoen: laske meitä sikoihin, että me heihin menisimme sisälle.

13. Ja Jesus salli kohta heidän. Ja saastaiset henget läksivät ulos ja menivät sikain sisälle. Ja lauma syöksi itsensä kohdastansa mereen (mutta heitä oli lähes kaksituhatta), ja he upposivat mereen.

14. Mutta sikain kaitsiat pakenivat ja saattivat sanoman kaupunkiin ja kyliin. Ja he menivät ulos katsomaan, mikä se oli joka tapahtui,

15. Ja tulivat Jesuksen tykö ja näkivät sen, joka perkeleeltä riivattu

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

tumassa (ja) puettuna ja täydessä ymmärryksessä, ja he pelästyivät.

16 Näille kertoivat näkijät, mitä oli tapahtunut riivatulle ja sikojen kohtalon.

17 Niin he alkoivat pyytää Häntä poistumaan heidän alueeltaan.

18 Hänen astuessaan veneeseen se riivattuna ollut pyysi Häneltä saada olla Hänen kanssaan.

19 Mutta Jeesus* ei suostunut häneen, vaan sanoi hänelle: "Mene kotiisi omiesi luo ja kerro heille, kuinka suuria Herra on sinulle tehnyt, kun on armahtanut sinua."

20 Niin hän meni ja alkoi julistaa Dekapoliissa, kuinka suuria Jeesus oli hänelle tehnyt. Ja kaikki ihmettelivät.

lut, istuvan puettuna ja täydessä ymmärryksessään; ja he peljästyivät.

16 Näille kertoivat näkijät, mitä oli tapahtunut riivatulle ja kuinka sikojen oli käynyt.

17 Ja he alkoivat pyytää häntä poistumaan heidän alueeltaan.

18 Ja hänen astuessaan venheeseen se riivattuna ollut pyysi häneltä saada olla hänen kanssaan.

19 Mutta hän ei sitä sallinut, vaan sanoi hänelle: "Mene kotiisi omaistesiesi luo ja kerro heille, kuinka suuria tekoja Herra on sinulle tehnyt ja kuinka hän on sinua armahtanut".

20 Niin hän lähti ja rupesi Dekapolin alueella julistamaan, kuinka suuria tekoja Jeesus oli hänelle tehnyt; ja kaikki ihmettelivät.

oli, istuvan ja vaatetettuna ja toimellisena, jossa legio oli ollut; ja he pelkäsivät,

16. Ja ne, jotka sen nähneet olivat, juttelivat heille, kuinka perkeleeltä riivatulle tapahtunut oli, ja sioista.

17. Ja he rupesivat häntä rukoilemaan menemään pois heidän maaltansa.

18. Ja kuin hän astui haahteen, niin se, joka perkeleeltä riivattu oli, rukoili, että hän saisi hänen kanssansa olla.

19. Mutta ei Jesus häntä sallinut, vaan sanoi hänelle: mene kotias omaistes tykö, ja ilmoita heille, kuinka suuret työt Herra on sinulle tehnyt, ja on sinua armahtanut.

20. Ja hän meni ja rupesi saarnaamaan niissä kymmenessä kaupungissa, kuinka suuret työt Jesus oli hänelle tehnyt; ja he kaikki ihmettelivät.

JAIRUKSEN TYTÄR JA VERENJUOKSUA SAIRASTAVA NAINEN

21 Kun Jeesus oli veneellä kulkenut jälleen toiselle puolelle, Hänen luokseen kokoontui suuri kansanjoukko, ja Hän oli järven rannalla.

22 Ja (katso,) muuan synagoogan esimies nimeltä Jairus tuli ja heittäytyi Hänet nähdessään Hänen jalkojensa juureen

23 ja pyysi Häntä hartaasti sanoen: "Pieni tyttäreni on kuolemaisillaan. Tule ja pane kätesi* hänen päälleen, jotta hän tulisi terveeksi ja jäisi eloon."

24 Niin Hän meni Hänen kanssaan, ja suuri kansanjoukko seurasi Häntä, ja he tunkeilivat Hänen ympärillään.

25 Oli (muuan) nainen, jolla oli ollut verenjuoksu kaksitoista vuotta.

26 Hän oli paljon kärsinyt monen lääkärin käsissä ja kuluttanut kaiken omaisuutensa hyötymättä mitään,

21 Kun Jeesus oli venheellä kulkenut takaisin toiselle puolelle, kokoontui paljon kansaa hänen luoksansa, ja hän oli järven rannalla.

22 Niin tuli muuan synagoogan esimies, nimeltä Jairus, ja lankesi hänet nähdessään hänen jalkojensa juureen,

23 pyysi häntä hartaasti ja sanoi: "Pieni tyttäreni on kuolemaisillaan; tule ja pane kätesi hänen päällensä, että hän tulisi terveeksi ja jäisi eloon".

24 Niin hän lähti hänen kanssansa. Ja häntä seurasi suuri kansanpaljous, ja he tunkeutuivat hänen ympärilleen.

25 Ja siellä oli nainen, joka oli sairastanut verenjuoksua kaksitoista vuotta

26 ja paljon kärsinyt monen lääkärin käsissä ja kuluttanut kaiken omaisuutensa saamatta mitään

21. Ja kuin Jesus taas meni haahdella ylitse, kokoontui paljo kansaa hänen tykönsä, ja hän oli läsnä merta.

22. Ja katso, synagoogan päämies, Jairus nimeltä, tuli, ja kuin hän näki hänen, lankesi hän hänen jalkainsa tykö,

23. Ja rukoili häntä suuresti, sanoen: minun vähä tyttäreni on viimeisillänsä; tule ja pane kätes hänen päällensä, että hän paranis ja eläis.

24. Niin hän meni hänen kanssansa; ja paljo kansaa seurasi häntä, ja ahdistivat häntä.

25. Ja vaimo, joka oli sairastanut punaista tautia kaksitoistakymmentä ajastaikaa,

26. Ja oli paljon kärsinyt monelta parantajalta, ja oli kuluttanut kaiken hyvyytensä, eikä mitään apua

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

vaan pikemminkin tullen huonommaksi.

27 Kuultuaan Jeesuksesta hän tuli kansanjoukossa takaapäin ja kosketti Hänen vaippaansa.

28 Sillä hän sanoi: "Jos vain kosketan Hänen vaatteitaan, tulen terveeksi."

29 Ja heti hänen verensä lähde kuivui ja hän tunsi ruumiissaan, että oli parantunut vaivasta.

30 Kun Jeesus heti itsessään tunsi, että Hänestä oli lähtenyt voimaa, Hän kääntyi kansanjoukossa ja sanoi: "Kuka kosketti vaatteitani?"

31 Hänen opetuslapsensa sanoivat Hänelle: "Sinä näet kansan joukon tunkeilevan ympärilläsi ja kysyt: Kuka kosketti minua?"

32 Mutta Hän katseli ympäri nähdäkseen hänet, joka oli tämän tehnyt.

33 Niin nainen pelkäsi ja vapisi, koska tiesi, mitä hänelle oli tapahtunut, ja tuli ja heittäytyi Hänen eteensä ja

apua, pikemminkin käyden huonommaksi.

27 Tämä oli kuullut Jeesuksesta ja tuli kansanjoukossa takaapäin ja koski hänen vaippaansa;

28 sillä hän sanoi: "Kunhan vain saan koskettaa edes hänen vaatteitaan, niin tulen terveeksi".

29 Ja heti hänen verensä lähde kuivui, ja hän tunsi ruumiissansa, että oli parantunut vaivastaan.

30 Ja heti kun Jeesus itsessään tunsi, että voimaa oli hänestä lähtenyt, kääntyi hän väkijoukossa ja sanoi: "Kuka koski minun vaatteisiini?"

31 Niin hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: "Sinä näet kansanjoukon tungeskelevan ympärilläsi ja sanot: 'Kuka minuun koski?'"

32 Mutta hän katseli ympärilleen nähdäkseen, kuka sen oli tehnyt.

33 Niin nainen pelkäsi ja vapisi, koska hän tiesi, mitä hänelle oli tapahtunut, ja tuli ja lankesi maa-

tuntenut, vaan tullut paljon paremmaksi;

27. Kuin hän kuuli Jeesuksesta, tuli hän kansan seassa takaa ja rupesi hänen vaatteisiinsa;

28. Sillä hän sanoi: jos minä ainoasti saan ruveta hänen vaatteisiinsa, niin minä paranen.

29. Ja hänen verilähteensä kohta kuivettui, ja hän tunsi ruumiissansa, että hän oli vitsauksestansa parantunut.

30. Ja Jesus tunsi kohta itsessään voiman, joka hänestä lähtenyt oli, ja käänsi itsensä kansan seassa ja sanoi: kuka rupesi minun vaatteisiini?

31. Ja hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: sinä näet, että kansa sinua ahdistaa ympäri, ja sinä sanoit: kuka minuun rupesi?

32. Ja hän katsoi ympärinsä, että hän sen näkis, joka sen teki.

33. Mutta vaimo pelkäsi ja vapisi, että hän tiesi, mitä hänen kohtaansa tapahtunut oli, tuli ja lanke-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

sanoi Hänelle koko totuuden.

34 Mutta Jeesus* sanoi hänelle: "Tyttäreni, uskosi on sinut pelastanut. Mene rauhaan ja ole terve vaivastasi."

35 Hänen vielä puhuessaan tultiin synagoogan esimiehen kotoa sanomaan: "Tyttäresi on kuollut. Miksi enää vaivaat opettajaa?"

36 Mutta *kuultuaan kerrotun sanoman,* Jeesus sanoi (heti) synagoogan esimiehelle: "Älä pelkää, usko ainoastaan!"

37 Ja Hän ei sallinut kenenkään muun tulla mukanaan paitsi Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen, Jaakobin veljen.

38 Niin *Hän tuli synagoogan esimiehen taloon ja* havaitsi hälinän ja ääneensä itkeviä ja vaikeroivia.

39 Päästyään sisään Hän sanoi heille: "Mitä hälisette ja itkette? Lapsi ei ole kuollut, vaan nukkuu."

han hänen eteensä ja sanoi hänelle koko totuuden.

34 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Tyttäreni, sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi. Mene rauhaan ja ole terve vaivastasi."

35 Hänen vielä puhuessaan tultiin synagoogan esimiehen kotoa sanomaan: "Tyttäresi kuoli; miksi enää opettajaa vaivaat?"

36 Mutta Jeesus ei ottanut kuulakseen, mitä puhuttiin, vaan sanoi synagoogan esimiehelle: "Älä pelkää, usko ainoastaan".

37 Ja hän ei sallinut kenenkään muun seurata mukanaan kuin Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen, Jaakobin veljen.

38 Ja he tulivat synagoogan esimiehen taloon; ja hän näki hälisevän joukon ja ääneensä itkeviä ja vaikeroivia.

39 Ja käydessään sisään hän sanoi heille: "Mitä te hälisette ja itkette? Lapsi ei ole kuollut, vaan nuk-

si hänen eteensä, ja sanoi hänelle kaiken totuuden.

34. Mutta hän sanoi hänelle: tyttäreni, sinun uskosi paransi sinun; mene rauhaan ja ole terve vitsauksestas.

35. Kuin hän vielä puhui, tulivat muutamat synagogon päämieheltä, jotka sanoivat: sinun tyttäres on kuollut: mitäs silleen Mestaria vaivaat?

36. Mutta Jesus kohta kuultuansa sen sanan sanottavan, sanoi synagogon päämiehelle: älä pelkää, ainoastaan usko.

37. Ja ei hän sallinut kenenkään itsiänsä seurata, vaan Pietarin ja Jakobin ja Johanneksen, Jakobin veljen.

38. Ja hän tuli synagogon päämiehen huoneeseen, ja näki pauhinan ja ne, jotka itkivät ja porasivat paljon.

39. Ja hän meni sisälle, ja sanoi heille: mitä te pauhaatte ja itkette? Lapsi ei ole kuollut, vaan makaa.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

40 Niin he nauroivat Hänelle. Mutta ajettuaan kaikki ulos Hän otti mukansa lapsen isän ja äidin sekä seuralaisensa ja kävi sisälle sinne, missä lapsi makasi.

41 Hän tarttui lapsen käteen ja sanoi hänelle: "Talita kuumi*!" Se on käännettynä: "Tyttö, sanon sinulle: herää!"

42 Heti tyttö nousi ja käveli. Hän oli näet kaksitoistavuotias. Ja he hämmästyivät hyvin suuresti.

43 Mutta Hän kielsi heitä ankarasti *kenellekään tätä kertomasta* ja käski antaa hänelle syötävää.

6 Luku NASARETILAISET HALVEKSIVAT JEESUSTA

1 Hän lähti sieltä ja meni kotikaupunkiinsa, ja Hänen opetuslapsensa seurasivat Häntä.

2 Sapatin tultua Hän alkoi opettaa

kuu."

40 Niin he nauroivat häntä. Mutta hän ajoi kaikki ulos ja otti mukansa lapsen isän ja äidin sekä ne, jotka olivat hänen kanssaan, ja meni sisälle sinne, missä lapsi makasi.

41 Ja hän tarttui lapsen käteen ja sanoi hänelle: "Talita kuumi!" Se on käännettynä: Tyttö, minä sanon sinulle, nouse.

42 Ja heti tyttö nousi ja käveli. Sillä hän oli kaksitoistavuotias. Ja he joutuivat suuren hämmästyksen valtaan.

43 Ja hän kielsi ankarasti heitä antamasta kenellekään tietoa tästä ja käski antaa tytölle syötävää.

6 Luku

1 Ja hän lähti sieltä ja meni kotikaupunkiinsa, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.

2 Ja kun tuli sabbatti, rupesi hän

40. Ja he nauroivat häntä. Mutta kuin hän oli kaikki ajanut ulos, otti hän lapsen isän ja äidin kanssansa ja ne, jotka hänen kanssansa olivat, ja meni sisälle, kussa lapsi makasi,

41. Ja tarttui lapsen käteen ja sanoi hänelle: talita kumi, se on sanottu: piikainen, (sinulle minä sanon), nouse ylös.

42. Ja kohta piika nousi ja kävi; sillä hän oli kahdentoistakymmenen ajastaikainen. Ja he hämmästyivät suurella hämmästyksellä.

43. Ja hän haasti heitä kovin, ettei kenkään sitä saisi tietää, ja hän käski antaa hänelle syötävää.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

synagoogassa. Ja monet hämmästyivät kuunnellessaan ja sanoivat: "Mistä tällä on tämä? Ja mikä on se viisaus, joka on Hänelle annettu, *että niin suuria voimatekojakin tapahtuu* Hänen kättensä välityksellä?"

3 Eikö tämä ole se rakentaja, Marian poika ja Jaakobin ja Jooseen ja Juudaan ja Simonin veli? Ja eivätkö Hänen sisarensa ole täällä keskelläme?" Ja he loukkaantuivat Häneen.

4 Niin Jeesus sanoi heille: "Profeetta ei ole halveksittu paitsi kotikaupungissaan ja sukulaistensa kesken ja kotonaan."

5 Eikä Hän voinut tehdä siellä yhtään voimatekoa, paitsi että paransi muutamia sairaita panemalla kätensä* heidän päälleen.

6 Ja Hän ihmetteli heidän epäuskoaan. Niin Hän vaelsi ympärillä olevissa kylissä opettaen.

opettamaan synagoogassa; ja häntä kuullessaan monet hämmästyivät ja sanoivat: "Mistä tällä on kaikki tämä, ja mikä on se viisaus, joka on hänelle annettu? Ja mitä senkaltaiset voimalliset teot, jotka tapahtuvat hänen kättensä kautta?"

3 Eikö tämä ole se rakentaja, Marian poika ja Jaakobin ja Jooseen ja Juudaan ja Simonin veli? Ja eivätkö hänen sisarensa ole täällä meidän parissamme?" Ja he loukkaantuivat häneen.

4 Niin Jeesus sanoi heille: "Ei ole profeetta halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja sukulaistensa kesken ja kodissaan".

5 Ja hän ei voinut siellä tehdä mitään voimallista tekoa, paitsi että paransi joitakuuta sairaita panemalla kätensä heidän päälleen.

6 Ja hän ihmetteli heidän epäuskoansa. Ja hän vaelsi ympäristössä, kulkien kylästä kylään, ja opetti.

synagogassa opettamaan; ja monta, jotka kuulivat, hämmästyivät, sanoen: kusta tällä nämät ovat? ja mikä viisaus hänelle annettu on, että myös senkaltaiset väkevät työt hänen kättensä kautta tapahtuvat?

3. Eikö tämä ole se seppä, Marian poika, Jakobin ja Joseen ja Juudaan ja Simonin veli? eikö myös hänen sisarensa ole tässä meidän kanssamme? ja he pahenivat hänessä.

4. Mutta Jesus sanoi heille: ei propheta muualla ole katsottu ylön kuin isänsä maalla ja lankoinsa seassa ja kotonansa.

5. Ja ei hän voinut siellä yhtään väkevää työtä tehdä, vaan ainoastaan pani kätensä harvain sairasten päälle ja paransi heitä;

6. Ja ihmetteli heidän epäuskoansa. Ja hän vaelsi ympäri kyliä, opettain ympäristöllä,

APOSTOLIEN LÄHETTÄMINEN

7 Hän kutsui luokseen ne kaksitoista ja alkoi lähettää heitä kaksittain. Ja Hän antoi heille vallan saastaisia henkiä vastaan.

8 Hän kielsi heitä ottamasta matkaan mitään paitsi pelkästään sauvan — *ei laukkua, ei leipää*, ei rahaa vyöhön,

9 kuitenkin paula-anturat jalkaan sidottuina — *eivätkä he saaneet pukea kahta ihokasta ylleen*.

10 Ja Hän sanoi heille: "Missä tulette taloon, majailkaa siinä, kunnes lähdette sieltä."

11 *Ketkä tahansa eivät* ota teitä vastaan eivätkä kuuntele teitä, sieltä lähtekää pois ja pudistakaa tomu jalkojenne alta todistukseksi heille. (Totisesti sanon teille: Sodoman ja Gomorran on tuomiopäivänä helpompi kuin sen kaupungin.)"

7 Ja hän kutsui tykönsä ne kaksitoista ja alkoi lähettää heitä kaksittain ja antoi heille vallan saastaisia henkiä vastaan.

8 Ja hän sääti heille, etteivät saaneet ottaa matkalle muuta kuin ainoastaan sauvan; ei leipää, ei laukkua, ei rahaa vyöhönsä.

9 He saivat kuitenkin sitoa paula-anturat jalkaansa; "mutta älkää pukeko kahta ihokasta ylennen".

10 Ja hän sanoi heille: "Missä tulette taloon, jääkää siihen, kunnes lähdette pois siltä paikkakunnalta.

11 Ja missä paikassa teitä ei oteta vastaan eikä teitä kuulla, sieltä menkää pois ja pudistakaa tomu jalkojenne alta, todistukseksi heille. *(Totisesti sanon teille: Sodoman ja Gomorran on tuomiopäivänä helpompi kuin sen kaupungin.)*"

7. Ja kutsui ne kaksitoistakymmentä, ja rupesi niitä kaksin ja kaksin lähettämään, ja antoi heille voiman saastaisia henkiä vastaan.

8. Ja kielsi heitä mitään ottamasta tielle, mutta ainoasti sauvan, ei evässäkkiä, ei leipää, ei rahaa kukkaroon;

9. Mutta olemaan kengässä, ja ettei he pukisi kahta hametta yllensä.

10. Ja hän sanoi heille: kussa ikänä te huoneeseen menette sisälle, niin olkaat siinä, niinkauvan kuin te sieltä menette pois.

11. Ja jotka ei teitä vastaan ota, eikä kuule teitä, niin menkää pois sieltä ja pyyhkikää tomu, joka teidän jalkainne alla on, heille todistukseksi. Totisesti sanon minä teille: Sodomalle ja Gomorralle on tuomiopäivänä huokiampi kuin sille kaupungille.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

12 Niin he lähtivät ja saarnasivat, että oli tehtävä mielenmuutos.

13 Ja he ajoivat ulos monta riivaajaa ja voitelivat monta sairasta öljyllä ja paransivat heidät.

JOHANNES KASTAJAN KUOLEMA

14 Kuningas Herodes kuuli Hänestä — sillä Hänen nimensä oli tullut tunnetuksi — ja *Herodes sanoi*: "Johannes Kastaja on noussut kuolleista, ja sen vuoksi nämä voimat vaikuttavat Hänessä."

15 [Mutta] toiset sanoivat: "Hän on Elia." Toiset taas sanoivat: "Hän on profeetta (tai) niin kuin joku* profetoista."

16 Mutta tämän kuultuaan Herodes sanoi: "(Hän on) Johannes, jonka mestautin. (Hän) on noussut kuolleista."

17 Sillä Herodes oli itse lähettänyt ottamaan kiinni Johanneksen ja oli kahlehtinut hänet vankilaan veljensä

12 Niin he lähtivät ja saarnasivat, että oli tehtävä parannus.

13 Ja he ajoivat ulos monta riivaajaa ja voitelivat monta sairasta öljyllä ja paransivat heidät.

14 Ja kuningas Herodes sai kuulla hänestä, sillä hänen nimensä oli tullut tunnetuksi, ja ihmiset sanoivat: "Johannes Kastaja on noussut kuolleista, ja sentähden nämä voimat hänessä vaikuttavat".

15 Mutta toiset sanoivat: "Se on Elias"; toiset taas sanoivat: "Se on profeetta, niinkuin joku muukin profetoista".

16 Mutta kun Herodes sen kuuli, sanoi hän: "Johannes, jonka minä mestautin, on noussut kuolleista".

17 Sillä hän, Herodes, oli lähettänyt ottamaan kiinni Johanneksen, sitonut ja pannut hänet vankeu-

12. Ja he läksivät ulos ja saarnasivat, että he parannuksen tekisivät,

13. Ja ajoivat ulos monta perkelettä, ja voitelivat öljyllä monta sairasta, ja paransivat.

14. Ja kuningas Herodes sai sen kuulla (sillä hänen nimensä oli julistettu), ja sanoi: Johannes, joka kastoi, on noussut kuolleista, ja sentähden voimat vaikuttavat hänessä.

15. Muut sanoivat: se on Elias: mutta toiset sanoivat: se on propheta, taikka niinkuin joku profetaista.

16. Mutta kuin Herodes se kuuli, sanoi hän: se on Johannes, jonka kaulan minä annoin leikata, hän on kuolleista noussut.

17. Sillä Herodes oli lähettänyt Johannesta ottamaan kiinni, ja pani hänen torniin, Herodiaksen, vel-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

Filippuksen vaimon Herodiaan vuoksi, sillä Herodes* oli nainut hänet.

18 Johannes oli näet sanonut Herodekselle: "Sinun ei ole lupa pitää veljesi vaimoa."

19 Niin Herodias nousi* häntä vastaan ja tahtoi tappaa hänet, mutta ei voinut.

20 Sillä Herodes pelkäsi Johannesta, koska tiesi hänet vanhurskaaksi ja pyhäksi mieheksi, ja suojeli häntä ja kuunnellessaan häntä, hän *teki moninaisia*. Ja hän kuunteli häntä mielellään.

21 Niin tuli sopiva päivä, kun Herodes syntymäpäivänään järjesti pidot ylimyksilleen ja sotapäälliköille ja Galilean ensimmäisille miehille.

22 Niin Herodiaan tytär tuli sisälle ja tanssi, ja [se]* miellytti Herodesta ja hänen pöytäkumppanejaan. Silloin kuningas sanoi työlle: "Ano minulta mitä tahansa haluat, niin minä annan

teen veljensä Filippuksen vaimon, Herodiaan, tähden. Sillä Herodes oli nainut hänet,

18 ja Johannes oli sanonut Herodekselle: "Sinun ei ole lupa pitää veljesi vaimoa".

19 Ja Herodias piti vihaa häntä vastaan ja tahtoi tappaa hänet, mutta ei voinut.

20 Sillä Herodes pelkäsi Johannesta, koska tiesi hänet vanhurskaaksi ja pyhäksi mieheksi, ja suojeli häntä. Ja kun hän kuunteli häntä, tuli hän epäröivälle mielelle monesta asiasta; ja hän kuunteli häntä mielellään.

21 Niin tuli sopiva päivä, kun Herodes syntymäpäivänään piti pitoja ylimyksilleen ja sotapäälliköille ja Galilean ensimmäisille miehille.

22 Ja Herodiaan tytär tuli sisälle ja tanssi, ja se miellytti Herodesta ja hänen pöytävieraitaan. Niin kuningas sanoi työlle: "Ano minulta, mitä ikinä tahdot, niin minä annan

jenjä Philippuksen emännän tähden, jonka hän oli nainut.

18. Sillä Johannes oli Herodekselle sanonut: ei sinulle ole luvallista pitää veljes emäntää.

19. Ja Herodias väijyi häntä, ja tahtoi häntä tappaa; mutta ei hän saanut.

20. Sillä Herodes pelkäsi Johannesta, että hän tiesi hänen hurskaaksi ja pyhäksi mieheksi, ja otti vaarin hänestä, ja kuuli häntä monessa asiassa, ja kuunteli häntä mielellänsä.

21. Ja kuin sovelias päivä tuli, että Herodes syntymäpäivänänsä teki ehtoollisen ylimmäisillensä ja päämiehille ja esimiehille Galileassa,

22. Ja Herodiaksen tytär tuli sisälle ja hyppäsi, ja se kelpasi Herodekselle ja ynnä atrioitseville, sanoi kuningas piialle: ano minulta mitä tahdot, ja minä annan sinul-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

- sinulle."
- 23 Ja hän vannoi hänelle: "Mitä tahansa minulta anot, sen annan sinulle, aina puoleen valtakuntaani asti."
- 24 Niin tyttö* meni ulos ja sanoi äidilleen: "Mitä minä anoisin?" Tämä vastasi: "Johannes Kastajan päätä."
- 25 Niin hän meni heti kiireesti sisälle kuninkaan luo ja pyysi sanoen: "Haluan, että nyt heti annat minulle lautasella Johannes Kastajan pään."
- 26 Silloin kuningas tuli hyvin murheelliseksi. Valansa* ja pöytäkumppaniensa vuoksi hän ei tahtonut torjua häntä.
- 27 Ja kuningas lähetti heti henkivartijan ja käski tuoda * Johanneksen pään*.
- 28 Niin vartija meni ja löi häneltä pään poikki vankilassa ja toi hänen päänsä lautasella ja antoi sen työlle, ja tyttö antoi sen äidilleen.
- 29 Tämän kuultuaan hänen opetus-
- sinulle".
- 23 Ja hän vannoi työlle: "Mitä ikinä minulta anot, sen minä annan sinulle, vaikka puolet valtakuntaani".
- 24 Niin hän meni ulos ja sanoi äidilleen: "Mitä minä anon?" Tämä sanoi: "Johannes Kastajan päätä".
- 25 Ja hän meni kohta kiiruusti sisälle kuninkaan luo, pyysi ja sanoi: "Minä tahdon, että nyt heti annat minulle lautasella Johannes Kastajan pään".
- 26 Silloin kuningas tuli hyvin murheelliseksi, mutta valansa ja pöytävierasten tähden hän ei tahtonut hyljätä hänen pyyntöään.
- 27 Ja kohta kuningas lähetti henkivartijan ja käski tuoda Johanneksen pään.
- 28 Niin vartija meni ja löi häneltä pään poikki vankilassa ja toi hänen päänsä lautasella ja antoi sen työlle, ja tyttö antoi sen äidillensä.
- 29 Kun hänen opetuslapsensa sen
- le.
23. Ja hän vannoi hänelle: mitä ikinä sinä minulta anot, niin minä annan sinulle, puoleen minun valtakuntaani asti.
24. Mutta se meni ulos ja sanoi äidillensä: mitä minun pitää anoman? vaan se sanoi: Johannes Kastajan päätä.
25. Ja hän kohta meni sisälle kiiruusti kuninkaan tykö, anoi sanoen: minä tahdon, että minulle annat juuri nyt Johannes Kastajan pään vadissa.
26. Niin kuningas tuli sangen murheelliseksi; kuitenkin valan tähden ja niiden, jotka ynnä atrioitsivat, ei tahtonut häneltä kieltää.
27. Ja kuningas lähetti kohta murhaajan, ja käski hänen päänsä tuoda.
28. Niin se meni ja leikkasi hänen kaulansa tornissa, ja toi hänen päänsä vadissa, ja antoi sen piialle; ja piika antoi sen äidillensä.
29. Ja kuin hänen opetuslapsensa

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

lapsensa tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa* ja panivat sen hautaan.

kuulivat, tulivat he ja ottivat hänen ruumiinsa ja panivat sen hautaan.

sen kuulivat, tulivat he ja ottivat hänen ruumiinsa, ja panivat sen hautaan.

APOSTOLIEN PALUU

30 Ja apostolit kokoontuivat Jeesuksen luo ja kertoivat Hänelle kaiken, (sekä) mitä olivat tehneet että* mitä olivat opettaneet.

31 Niin Hän sanoi heille: "Tulkaa te yksinäisyyteen, autioon paikkaan, ja levätkää vähän." Sillä tulijoita ja menijöitä oli paljon, eikä heillä ollut aikaa syödäkään.

32 Ja he menivät veneellä autioon paikkaan yksinäisyyteen.

33 Mutta *kansa näki heidän lähtevän ja monet tunsivat Hänet,* ja riensivät sinne jalkaisin kokoon kaikista kaupungeista ja saapuivat ennen heitä (ja kerääntyivät Hänen luokseen).

34 Poistuessaan veneestä Jeesus* näki suuren kansanjoukon ja Hänen kävi heitä sääli, koska he olivat niin

30 Ja apostolit kokoontuivat Jeesuksen tykö ja kertoivat hänelle kaikki, mitä olivat tehneet ja mitä olivat opettaneet.

31 Niin hän sanoi heille: "Tulkaa te yksinäisyyteen, autioon paikkaan, ja levähtäkää vähän". Sillä tulijoita ja menijöitä oli paljon, ja heillä ei ollut aikaa syödäkään.

32 Ja he lähtivät venheellä autioon paikkaan, yksinäisyyteen.

33 Ja he näkivät heidän lähtevän, ja monet saivat siitä tiedon ja riensivät sinne jalkaisin kaikista kaupungeista ja saapuivat ennen heitä (*ja kerääntyivät Hänen luokseen*).

34 Ja astuessaan maihin hän näki paljon kansaa, ja hänen kävi heitä sääliksi, koska he olivat niinkuin

30. Ja apostolit kokoontuivat Jeesuksen tykö, ja ilmoittivat hänelle kaikki sekä ne, mitkä he tekivät, ja mitä he opettivat.

31. Ja hän sanoi heille: tulkaat te yksinänne erinäiseen paikkaan ja levätkää vähä; sillä monta oli, jotka tulivat ja menivät, niin ettei he syödäkään joutaneet.

32. Ja he menivät korpeen haahdella erinänsä.

33. Ja kansa näki heidän menevän, ja moni tunsu hänen, ja juoksivat sinne jalkaisin kaikista kaupungeista, ja he ennättivät heitä, ja he kokoontuivat hänen tykönsä.

34. Ja Jesus läksi ulos ja näki paljon kansaa, ja hän armahti heitä; sillä he olivat niinkuin lampaat, joil-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

kuin lampaat ilman paimenta. Ja Hän alkoi opettaa heille moninaisia.

lampaat, joilla ei ole paimenta, ja hän rupesi opettamaan heille moninaisia.

la ei ole paimenta, ja rupesi heitä opettamaan paljon.

VIIDEN TUHANNEN RUOKKIMINEN

35 Kun päivä oli jo pitkälle kulunut, Hänen opetuslapsensa tulivat Hänen luokseen ja sanoivat: "Tämä on autio paikka, ja aika on jo myöhäinen."

35 Ja kun päivä jo oli pitkälle kulunut, menivät hänen opetuslapsensa hänen tykönsä ja sanoivat: "Tämä paikka on autio, ja aika on jo myöhäinen;

35. Ja kuin päivä paljon kulunut oli, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä, sanoen: tämä on erämaa, ja aika on jo kulunut.

36 Päästä heidät menemään, jotta he lähtisivät ympärillä oleviin maataloihin ja kyliin ostamaan itselleen (leipiä, sillä heillä ei ole mitään) syötävää."

36 laske heidät luotasi, että he menisivät ympäristöllä oleviin maataloihin ja kyliin ostamaan itsellensä (*leipiä, sillä heillä ei ole mitään*) syötävää".

36. Laske heitä, että he menisivät ympäri kyliin ja majoihin, ostamaan itsellensä leipiä; sillä ei heillä ole syötävää.

37 Mutta Hän vastasi ja sanoi heille: "Antakaa te heille syödä." Niin he sanoivat Hänelle: "Lähdemmekö ostamaan leipiä kahdellasadalla denarilla antaaksemme heille syödä?"

37 Mutta hän vastasi heille ja sanoi: "Antakaa te heille syödä". Niin he sanoivat hänelle: "Lähdemmekö ostamaan leipää kahdellasadalla denarilla antaaksemme heille syödä?"

37. Mutta hän vastaten sanoi heille: antakaa te heille syötävää. Ja he sanoivat hänelle: pitääkö meidän menemän kahdellasadalla penningillä leipiä ostamaan, ja antamaan heidän syödä?

38 Mutta Hän sanoi heille: "Montako leipää teillä on? Menkää katsomaan." Saatuaan tietää he sanoivat: "Viisi, ja kaksi kalaa."

38 Mutta hän sanoi heille: "Montako leipää teillä on? Menkää katsomaan." Otettuaan siitä selvän he sanoivat: "Viisi, ja kaksi kalaa".

38. Mutta hän sanoi heille: kuinka monta leipää teillä on? menkää ja katsokaat. Ja kuin he katsoivat, sanoivat he: viisi, ja kaksi kalaa.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

39 Ja Hän käski heidän *asettaa kaikki* aterioimaan ruokakunnittain vihantaan ruohikkoon.

40 Niin he laskeutuivat aterioimaan ryhmä ryhmän viereen, toisiin sata, toisiin viisikymmentä.

41 Otettuaan ne viisi leipää ja kaksi kalaa Hän katsoi ylös taivaaseen, siunasi ja mursi leivät ja antoi opetuslapsilleen, jotta he panisivat ne *kansan eteen*, ja ne kaksi kalaa Hän jakoi kaikille.

42 Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi.

43 Sitten he keräsivät palaset, kaksitoista täyttä vakallista, ja tähteet kaloista.

44 Ja niitä jotka olivat syöneet leipiä oli (noin) viisi tuhatta miestä.

JEESUS KÄVELEE VETTEN PÄÄLLÄ

45 Kohta Hän vaati opetuslapsiaan astumaan veneeseen ja menemään edellä toiselle puolelle Beetsaidaan,

39 Niin hän määräsi heille, että kaikkien oli asetettava ruokakunnittain vihantaan ruohikkoon.

40 Ja he laskeutuivat ryhmä ryhmän viereen, toisiin sata, toisiin viisikymmentä.

41 Ja hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ja mursi leivät ja antoi ne opetuslapsilleen kansan eteen pantaviksi; myöskin ne kaksi kalaa hän jakoi kaikille.

42 Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi.

43 Sitten he keräsivät palaset, kaksitoista täyttä vakallista, ja tähteet kaloista.

44 Ja niitä, jotka olivat syöneet näitä leipiä, oli viisituhatta miestä.

45 Ja kohta hän vaati opetuslapsiansa astumaan venheeseen ja kulkemaan edeltä toiselle rannalle,

39. Ja hän käski heidän istuttaa kaikki atrioitsemaan eri joukkoihin viheriäisen ruohon päälle.

40. Ja he istuivat joukoissa sadoin ja viisinkymmenin.

41. Ja kuin hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi hän taivaaseen, kiitti ja mursi leivät, ja antoi opetuslapsillensa pantaa niiden eteen: ja ne kaksi kalaa jakoi hän kaikille.

42. Ja he söivät kaikki ja ravittiin.

43. Ja he korjasivat kaksitoista-kymmentä täysinäistä koria muruja, ja myös kaloista.

44. Ja niitä, kuin söivät, oli lähes viisituhatta miestä.

45. Ja hän ajoi kohta opetuslapsensa astumaan haahteen ja edellä menemään meren ylitse Betsai-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

sillä aikaa kun Hän lähettäisi kansan luotaan.

46 Hyvästeltyään heidät Hän meni vuorelle rukoilemaan.

47 Illan tultua vene oli keskellä järveä ja Hän yksin maalla.

48 Silloin* Hän näki heidän soutaessaan olevan ahtaalla, sillä tuuli oli heille vastainen. (Ja) Hän tuli noin neljännellä yövartiolla heitä kohti kävellen järven päällä ja aikoi kulkea heidän ohitse.

49 Mutta nähdessään Hänen kävelevän järven päällä, he luulivat Hänen olevan aave ja huusivat.

50 Sillä kaikki näkivät Hänet ja pelästyivät. Mutta heti Hän puhutteli heitä ja sanoi heille: "Olkaa turvallisella mielellä. *Minä olen*. Älkää pelätkö."

51 Ja Hän nousi veneeseen heidän luokseen, ja tuuli asettui. Niin he hämmästyivät kovin suuresti sisim-

Beetsaidaan, sillä aikaa kuin hän laski kansan luotansa.

46 Ja sanottuaan heille jäähyväiset hän meni pois vuorelle rukoilemaan.

47 Ja kun ilta tuli, oli venhe keskellä järveä, ja hän oli yksinään maalla.

48 Ja kun hän näki heidän soutaessaan olevan hädässä, sillä tuuli oli heille vastainen, tuli hän neljännen yövartion vaiheilla heidän luoksensa kävellen järven päällä ja aikoi kulkea heidän ohitsensa.

49 Mutta nähdessään hänen kävelevän järven päällä he luulivat häntä aaveeksi ja rupesivat huutamaan;

50 sillä kaikki näkivät hänet ja pelästyivät. Mutta heti hän puhutteli heitä ja sanoi heille: "Olkaa turvallisella mielellä, minä se olen; älkää peljätkö".

51 Ja hän astui venheeseen heidän tykönsä, ja tuuli asettui. Niin he hämmästyivät ylen suuresti sy-

daan, siihenasti kuin hän päästäisi kansan.

46. Ja kuin hän oli päästänyt heidät, meni hän vuorelle rukoilemaan.

47. Ja kuin ehtoo tuli, oli haaksi keskellä merta, ja hän yksinensä maalla.

48. Ja hän näki heidän olevan hädässä soutamisessa; (sillä heillä oli vastainen). Ja liki neljäntenä yön vartiona tuli hän heidän tykönsä, käyden meren päällä, ja tahtoi mennä heidän ohitsensa.

49. Mutta kuin he näkivät hänen käyvän meren päällä, luulivat he olevan kyöpin ja huusivat.

50. (Sillä kaikki näkivät hänen ja hämmästyivät.) Ja hän puhui kohta heidän kanssansa ja sanoi heille: olkaat hyvässä turvassa, minä olen, älkää peljätkö.

51. Ja hän astui heidän tykönsä haahteen, ja tuuli heikkeni. Ja he paljoa enemmän keskenänsä

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

mässään (ja ihmettelivät).

52 Sillä he eivät olleet leipien ihmeestä saaneet ymmärrystä, koska* heidän sydämensä oli paatunut.

GENNESARETIN SAIRAITA PARANEE

53 Kuljettuaan yli he tulivat Gennesaretin maahan ja laskivat maihin.

54 Heidän noustessaan veneestä ihmiset tunsivat Hänet heti.

55 Ja he kiersivät juosten koko sen ympäristön ja alkoivat vuoteilla kantaa sairaita sinne, missä kuului Hänen olevan.

56 Ja missä tahansa Hän meni kyliin tai kaupunkeihin tai maataloihin, he asettivat sairaat aukeille paikoille ja pyysivät Häneltä, että nämä saisivat koskettaa edes Hänen vaippansa tupsua. Ja ketkä vain Häntä koskettivat, ne paranivat.

dämässään.

52 Sillä he eivät olleet noista leivistäkään päässeet ymmärrykseen, vaan heidän sydämensä oli paatunut.

53 Ja kuljettuaan yli toiselle rannalle he tulivat Gennesaretiin ja laskivat maihin.

54 Ja heidän noustessaan venheestä kansa heti tunsivat hänet;

55 ja he riensivät kiertämään koko sitä paikkakuntaa ja rupesivat vuoteilla kantamaan sairaita sinne, missä kuului hänen olevan.

56 Ja missä vain hän meni kyliin tai kaupunkeihin tai maataloihin, asetettiin sairaat aukeille paikoille ja pyydettiin häneltä, että he saisivat koskea edes hänen vaippansa tupsuun. Ja kaikki, jotka koskivat häneen, tulivat terveiksi.

hämmästyivät ja ihmettelivät;

52. Sillä ei he ymmärtäneet leivistäkään, vaan heidän sydämensä oli paatunut.

53. Ja kuin he olivat meneet ylitse, tulivat he Gennesaretin maalle ja laskivat satamaan.

54. Ja kuin he menivät ulos haahdesta, niin he kohta tunsivat hänen,

55. Ja juoksivat ympäri kaiken sen ympäristön, ja rupesivat sairaita viemään vuoteissansa, kussa he kuului hänen olevan.

56. Ja kuhunka hän meni sisälle kyliin eli kaupunkeihin taikka majoihin, niin he panivat kujille sairaita, ja rukoilivat häntä, että he ainoastaan hänen vaatteensa palteeseen saisivat ruveta, ja niin monta kuin häneen rupesi, ne pa-

ranivat.

7. Luku VANHINTEN PERINNÄIS-SÄÄNNÖISTÄ

1 Hänen luokseen kokoontui fariseuksia ja joitakin kirjanoppineita, jotka olivat tulleet Jerusalemissa.

2 Nähdessään *muutamien Hänen opetuslastensa syövän* leipää epäpyhin, se on pesemättömin käsin (,he soimasivat).

3 Eivät näet fariseukset eivätkä ketkään juutalaiset syö, elleivät huolellisesti pese käsiään, seuraten vanhinten perinnäissääntöä.

4 Ja torilta tultuaan he eivät syö, elleivät peseydy. On paljon muutakin, mitä he ovat ottaneet seuratakseen, kuten maljain ja kannujen ja vaskiastian (ja vuoteitten) pesemisiä.

5 Niin fariseukset ja kirjanoppineet kysyivät Häneltä: "Mikseivät sinun

7. Luku

1 Ja fariseukset ja muutamat kirjanoppineet, jotka olivat tulleet Jerusalemissa, kokoontuivat hänen luoksensa.

2 Ja he näkivät, että muutamat hänen opetuslapsistaan söivät leipää epäpuhtailla, se on pesemättömillä, käsillä (,he soimasivat).

3 Sillä eivät fariseukset eivätkä ketkään juutalaiset syö, ennenkuin ovat tarkoin pesseet kätensä, noudattaen vanhinten perinnäissääntöä,

4 ja torilta tultuaan he eivät syö, ennenkuin ovat itseään vedellä vihmoneet; ja paljon muuta on, mitä he ovat ottaneet noudattaakseen, niinkuin maljain ja kiviastian ja vaskiastian pesemisiä.

5 Niin fariseukset ja kirjanoppineet kysyivät häneltä: "Miksi sinun ope-

1. Ja hänen tykönsä kokoontuivat Pharisealaiset ja muutamat kirjanoppineista, jotka Jerusalemissa tulleet olivat.

2. Ja kuin he näkivät muutamat hänen opetuslapsistansa yhteisillä (se on: pesemättömillä) käsillä syövän leipää, laittivat he sitä.

3. Sillä pharisealaiset ja kaikki Juudalaiset ei syö, ellei he usein pese käsiänsä, pitäin vanhimpain säätyä.

4. Ja kuin he turulta tulevat, ei he syö pesemättä. Ja monta muuta on, jotka he ovat ottaneet pitääkseen, jota on: juoma-astian, kiviastian, ja vaskiastian ja pöytäin pesemiset.

5. Sitte kysyivät Pharisealaiset ja kirjanoppineet häneltä: miksi ei si-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

opetuslapsesi vaella vanhinten perinnäissäännön mukaan, vaan syövät leipää pesemättömin* käsin?"

6 Mutta Hän (vastasi ja) sanoi heille: "Oikein Jesaja on ennustanut teistä tekopyhistä, niin kuin on kirjoitettu: Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on kaukana minusta.

7 Mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeina ihmisten käskyjä.

8 (Sillä) te hylkääte Jumalan käskyn ja seuraatte ihmisten perinnäissäntöä. (Kannujen ja maljain pesemisiä, ja muuta sellaista te paljon harjoitatte.)"

9 Ja Hän sanoi heille: "Hyvin te kumoatte Jumalan käskyn seurataksenne omaa perinnäissäntöänne.

10 Sillä Mooses on sanonut: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi' ja: Joka herjaa isäänsä tai äitiään, se kuolemalla kuoloon.

tuslapsesi eivät vaella vanhinten perinnäissäännön mukaan, vaan syövät leipää epäpuhtailla käsillä?"

6 Mutta hän sanoi heille: "Oikein Esaias on ennustanut teistä, ulkokullatuista, niinkuin kirjoitettu on: 'Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana;

7 mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä'.

8 Te hylkääte Jumalan käskyn ja noudatatte ihmisten perinnäissäntöä." (*Kannujen ja maljain pesemisiä, ja muuta sellaista te paljon harjoitatte.*)"

9 Ja hän sanoi heille: "Hyvin te kumoatte Jumalan käskyn noudattaaksenne omaa perinnäissäntöänne.

10 Sillä Mooses on sanonut: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi', ja: 'Joka kiroaa isäänsä tai äitiänsä, sen pitää kuolemalla kuoleman'.

nun opetuslapses vaella vanhinpain säädyn jälkeen, vaan syövät pesemättömillä käsillä leipää?

6. Mutta hän vastaten sanoi heille: Jesaias on hyvästi teistä ulkokullaisista ennustanut, niinkuin kirjoitettu on: tämä kansa kunnioittaa minua huulilla, vaan heidän sydämensä on kaukana minusta.

7. Mutta turhaan he minua palvelevat, opettain sitä oppia, joka on ihmisten käskyjä.

8. Sillä te hylkääte Jumalan käskyn, ja pidätte ihmisten säädyn, kivi-astiain ja juoma-astiain pesemiset, ja muita senkaltaisia te paljon teette.

9. Ja hän sanoi heille: hyvin te hylkääte Jumalan käskyn, että te teidän säätynne pitäisitte.

10. Sillä Moses sanoi: kunnioita isääs ja äitiäs! ja joka kiroilee isää eli äitiä, hänen pitää kuolemalla kuoleman.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

11 Mutta te sanotte: ihminen sanoo isälleen tai äidilleen: "Se on korban" — toisin sanoen uhrilahja — minkä olisit minulta saava

12 — ja niin te ette salli hänen enää tehdä mitään isälleen tai äidilleen.

13 Te teette Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissäännöllänne, jonka olette säätäneet. Ja paljon muuta samankaltaista te teette."

IHMISEN SAASTUMISESTA

14 Kutsuttuaan *luokseen kaiken* kansan Hän sanoi heille: "Kuulkaa minua kaikki ja ymmärtäkää:

15 ei mikään, mikä ihmisen ulkopuolelta menee hänen sisäänsä, voi häntä saastuttaa, vaan mikä lähtee hänestä* ulos, se saastuttaa ihmisen.

16 Jos kenellä on korvat kuulla, hän kuulkoon!"

11 Mutta te sanotte, että jos ihminen sanoo isälleen tai äidilleen: 'Se, minkä sinä olisit saava minulta hyväksesi, on korban' — se on uhrilahja —

12 ja niin te ette enää salli hänen antaa mitään avustusta isälleen tai äidilleen.

13 Te teette Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissäännöllänne, jonka olette säätäneet. Ja paljon muuta samankaltaista te teette."

14 Ja hän kutsui taas kansan tykönsä ja sanoi heille: "Kuulkaa minua kaikki ja ymmärtäkää:

15 ei mikään, mikä ihmisen ulkopuolelta menee hänen sisäänsä, voi häntä saastuttaa, vaan mikä ihmisestä lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen.

16 Jos jollakin on korvat kuulla, hän kuulkoon."

11. Mutta te sanotte: jos ihminen sanoo isälle taikka äidille: korban, (se on uhrattu) jolla sinua piti minulta autettaman.

12. Ja ette salli hänen mitään tehdä isällensä taikka äidillensä.

13. Ja hylkääte Jumalan sanan teidän säädylänne, jonka te säätäneet olette, ja senkaltaisia paljon te teette.

14. Ja hän kutsui tykönsä kaiken kansan ja sanoi heille: kuulkaat kaikki minua, ja ymmärtäkää.

15. Ei ole ulkona ihmisestä mitään, joka häneen menee sisälle, ja taitaa hänen saastuttaa; mutta ne, mitkä hänestä tulevat ulos, ne ovat ne, jotka saastuttavat ihmisen.

16. Jos jollakin on korvat kuulla, se kuulkaan.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

17 Hänen mentyään kansan luota sisälle taloon, Hänen opetuslapsensa kysyivät Häneltä sitä vertausta.

18 Niin Hän sanoi heille: "Niinkö ymmärtämättömiä tekin olette? Ettekö käsitä, ettei mikään ihmiseen ulkoa tuleva voi häntä saastuttaa.

19 Sillä se ei mene hänen sydämeensä, vaan vatsaan ja poistuu *käymälään, ja kaikki ruoka puhdistuu.*"

20 Ja Hän sanoi: "Mikä ihmisestä lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen.

21 Sillä sisästä, ihmisten sydämestä lähtevät pahat ajatukset, *aviorikokset, haureudet*, murhat,

22 varkaudet*, ahneus, pahuus, petollisuus, hillittömyys, pahan suonti, rienaus, ylpeys, mielettömyys.

23 Kaikki tämä paha lähtee sisästä ulos ja saastuttaa ihmisen."

17 Ja kun hän kansasta erottuaan oli mennyt erääseen taloon, kysyivät hänen opetuslapsensa häneltä sitä vertausta.

18 Ja hän sanoi heille: "Niinkö ymmärtämättömiä tekin olette? Ettekö käsitä, ettei mikään, mikä ulkoapäin menee ihmiseen, voi häntä saastuttaa?

19 Sillä se ei mene hänen sydämeensä, vaan vatsaan, ja ulostuu." Näin hän sanoi kaikki ruuat puhtaiksi.

20 Ja hän sanoi: "Mikä ihmisestä lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen.

21 Sillä sisästä, ihmisten sydämestä, lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat,

22 aviorikokset, ahneus, häijyys, petollisuus, irstaus, pahansuonti, jumalanpilkka, ylpeys, mielettömyys.

23 Kaikki tämä paha lähtee sisästä ulos ja saastuttaa ihmisen."

17. Ja kuin hän kansan tyköä meni huoneeseen, kysyivät hänen opetuslapsensa häneltä tästä vertauksesta.

18. Ja hän sanoi heille: oletteko tekin niin ymmärtämättömät? ettekö ymmärrä, että kaikki mikä ulkoa menee ihmiseen, ei se häntä taida saastuttaa?

19. Sillä ei se mene hänen sydämeensä, vaan vatsaan, ja menee luonnollisesti ulos, kaikki ruuat puhdistain.

20. Ja hän sanoi: mitä ihmisestä tulee ulos, se saastuttaa ihmisen.

21. Sillä sisältä ihmisten sydämestä tulevat ulos pahat ajatukset, huoruudet, salavuoteudet, miestapot,

22. Varkaudet, ahneudet, pahat juonet, petos, irstaisuus, pahansuomuus, Jumalan pilkka, ylpeys, hulluus.

23. Kaikki nämät pahuudet sisältä tulevat ulos ja saastuttavat ihmisen.

SYYROFOINIKIALAISEN NAISEN USKO

24 Ja Hän nousi ja lähti sieltä Tyyron ja Siidonin rajamaille*. Hän meni [erääseen] taloon eikä tahtonut kenenkään tietävän siitä, mutta Hän ei saanut olla salassa.

25 Sillä* kun eräs vaimo, jonka pienessä tyttäressä oli saastainen henki, kuuli Hänestä, hän tuli ja heittäytyi Hänen jalkainsa juureen.

26 Ja se vaimo oli kreikatar, syntyään syyrofoinikialainen. Ja hän pyysi Häntä ajamaan ulos riivaajan hänen tyttärestään.

27 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Salli ensin lasten tulla ravituiksi, sillä ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille."

28 Mutta hän vastasi ja sanoi Hänelle: "Niin, Herra, mutta syöväthän penikatkin pöydän alla pienokaisten muruja."

24 Ja hän nousi ja lähti sieltä Tyyron ja Siidonin alueelle. Ja hän meni erääseen taloon eikä tahtonut, että kukaan saisi sitä tietää; mutta hän ei saanut olla salassa, 25 vaan heti kun eräs vaimo, jonka pienessä tyttäressä oli saastainen henki, kuuli hänestä, tuli hän ja lankesi hänen jalkojensa juureen.

26 Ja se vaimo oli kreikatar, syntyään syyrofoinikialainen; ja hän pyysi häntä ajamaan ulos riivaajan hänen tyttärestään.

27 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Anna ensin lasten tulla ravituiksi; sillä ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille".

28 Mutta hän vastasi ja sanoi hänelle: "Niin, Herra; mutta syöväthän penikatkin pöydän alla lasten muruja".

24. Niin hän nousi ja meni sieltä Tyron ja Sidonin maan ääriin, ja meni sisälle huoneeseen, eikä tahtonut sitä kenellekään antaa tietää: ja ei hän taitanut salaa olla. 25. Sillä kuin yksi vaimo kuuli hänestä, jonka vähällä tyttärellä oli saastainen henki, niin se tuli ja lankesi hänen jalkainsa juureen,

26. (Mutta vaimo oli Gregiläinen, Syrophenisiassa syntynyt) ja hän rukoili häntä ajamaan pois perkellettä hänen tyttärestänsä.

27. Niin Jesus sanoi hänelle: salli ensin lapset ravittaa; sillä ei se ole kohtuullinen, ottaa lasten leipää ja heittää penikoille.

28. Mutta hän vastasi ja sanoi hänelle: tosin Herra: syövät penikatkin pöydän alla lasten muruista.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

29 Silloin Jeesus* sanoi hänelle: "Tämän sanan vuoksi mene. Riivaaja on lähtenyt tyttärestäsi "

30 Ja mentyään kotiinsa hän havaitsi tyttären* makaavan vuoteella ja riivaajan lähteneen ulos.

29 Ja hän sanoi vaimolle: "Tämän sanan tähden, mene; riivaaja on lähtenyt sinun tyttärestäsi".

30 Ja vaimo meni kotiinsa ja havaitsi lapsen makaavan vuoteella ja riivaajan lähteneen hänestä.

29. Ja hän sanoi hänelle: tämän puheen tähden mene: perkele läksi ulos sinun tyttärestäs.

30. Ja kuin hän meni kotiansa, löysi hän perkeleen lähteneeksi ulos ja tyttärensä makaavan vuoteessa.

KUUROMYKÄN PARANEMINEN

31 Sitten Jeesus* lähti jälleen Tyron ja Siidonin alueelta ja tuli Dekapoliin alueen keskitse Galilean järven luo.

32 Ja Hänen luokseen tuotiin kuuro mies, vaivoin puhuva, ja he pyysivät Häntä panemaan kätensä* hänen päälleen.

33 Otettuaan hänet erilleen kansasta Hän pani sormensa hänen korviinsa ja sylkäistyään kosketti hänen kieleään.

34 Ja katsoen ylös taivaaseen Hän huokaisi ja sanoi hänelle: "Effata", se on 'aukene'.

35 (Heti) hänen korvansa aukenivat

31 Ja hän lähti jälleen Tyron alueelta ja kulkien Siidonin kautta tuli Galilean järven ääreen Dekapolin alueen keskitse.

32 Ja hänen tykönsä tuotiin kuuro, joka oli melkein mykkä, ja he pyysivät häntä panemaan kätensä hänen päälleen.

33 Niin hän otti hänet erilleen kansasta, pisti sormensa hänen korviinsa, sylki ja koski hänen kieleensä

34 ja katsahti ylös taivaaseen, huokasi ja sanoi hänelle: "Effata", se on: aukene.

35 Niin hänen korvansa aukenivat,

31. Ja taas kuin hän läksi Tyron ja Sidonin maan ääristä, tuli hän Galilean meren tykö, kymmenen kaupungin maan äärten keskitse.

32. Ja he toivat hänen tykönsä kuuron, joka myös mykkä oli, ja he rukoilivat häntä panemaan kätensä hänen päällensä,

33. Ja hän otti hänen erinänsä kansasta ja pisti sormensa hänen korviinsa, sylki ja rupesi hänen kieleensä,

34. Ja katsahtain taivaaseen huokasi, ja sanoi hänelle; ephphata, se on: aukene.

35. Ja kohta aukenivat hänen kor-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

ja hänen kielensä side irtosi, ja hän puhui selvästi.

36 Jeesus* kielsi heitä kertomasta kenellekään. Mutta mitä enemmän Hän heitä kielsi, sitä enemmän he julistivat.

37 Ja he olivat erittäin hämmästyneitä ja sanoivat: "Hyvin Hän on kaikki tehnyt: Hän saa sekä kuurot kuulemaan, että mykät puhumaan."

8. Luku NELJÄN TUHANNEN RUOKKIMINEN

1 Niinä päivinä, kun (hyvin) paljon kansaa [taas] oli koolla eikä heillä ollut mitään syötävää, Jeesus* kutsui opetuslapsensa luokseen ja sanoi heille:

2 "Minun käy sääli kansaa, sillä he ovat viipyneet jo kolme päivää luonani, eikä heillä ole mitään syötävää."

3 Jos lasken heidät syömättöminä kotiinsa, he nääntyvät matkalla, sillä muutamat heistä ovat tulleet kaukaa."

ja hänen kielensä side irtautui, ja hän puhui selkeästi.

36 Ja Jeesus kielsi heitä sitä kenellekään sanomasta; mutta mitä enemmän hän heitä kielsi, sitä enemmän he julistivat.

37 Ja ihmiset hämmästyivät ylenmäärin ja sanoivat: "Hyvin hän on kaikki tehnyt: kuurot hän saa kuulemaan ja mykät puhumaan".

8. Luku

1 Niinä päivinä, kun paljon kansaa taas oli koolla eikä heillä ollut mitään syötävää, kutsui hän opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille:

2 Minun käy sääliksi kansaa, sillä he ovat jo kolme päivää olleet minun tykönäni, eikä heillä ole mitään syötävää.

3 Sillä eivät fariseukset eivätkä ketkään juutalaiset syö, ennenkuin ovat tarkoin pesseet kätensä,

vansa, ja hänen kielensä side pääsi vallallensa ja puhui selkiästi.

36. Ja hän haasti heidät kellenkään sanomasta. Mutta jota enemmän hän haasti, sitä enemmän he ilmoittivat.

37. Ja he suuresti hämmästyivät, sanoen: hyvästi hän kaikki teki: kuurot hän tekee kuulemaan ja mykät puhumaan.

1. Niinä päivinä, koska sangen paljon kansaa oli, eikä ollut heillä mitään syömistä, kutsui Jesus opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille:

2. Minä surkuttelen kansaa; sillä he ovat jo kolme päivää viipyneet minun tykönäni, ja ei ole heillä, mitään syötävää.

3. Ja jos minä päästän heidät kotiansa syömättä, niin he vaipuvat tiellä; sillä muutamat heistä olivat

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

4 Hänen opetuslapsensa vastasivat Hänelle: "Mistä kukaan voi täällä autiomaassa ruokkia näitä leivillä?"

5 Hän kysyi heiltä: "Montako leipää teillä on?" He sanoivat: "Seitsemän."

6 Niin Hän käski kansan asettua maahan. Otettuaan ne seitsemän leipää Hän kiitti, mursi ja antoi opetuslapsilleen, jotta he panisivat ne esille, ja he panivat kansan eteen.

7 Heillä oli myös joitakin pieniä kaloja, ja siunattuaan Hän käski panna nekin esille.

8 Ja he söivät ja tulivat kylläisiksi. Sitten he keräsivät jääneet palaset, seitsemän vasullista.

9 Mutta syöjiä* oli noin neljä tuhatta. Ja Hän laski heidät luotansa.

10 Astuttuaan kohta veneeseen opetuslapsineen Hän meni Dalmanutan*

noudattaen vanhinten perinnäissääntöä,

4 Niin hänen opetuslapsensa vastasivat hänelle: "Mistä täällä erämaassa kukaan voi saada leipää näiden ravitsemiseksi?"

5 Hän kysyi heiltä: "Montako leipää teillä on?" He sanoivat: "Seitsemän".

6 Silloin hän käski kansan asettua maahan. Ja hän otti ne seitsemän leipää, kiitti, mursi ja antoi opetuslapsilleen, että he panisivat ne kansan eteen. Ja he panivat.

7 Heillä oli myös joitakuuta kalasia; ja siunattuaan ne hän käski panna nekin kansan eteen.

8 Niin he söivät ja tulivat ravituiksi. Sitten he keräsivät jääneet palaset, seitsemän vasullista.

9 Ja heitä oli noin neljätuhatta. Ja hän laski heidät luotansa.

10 Ja kohta hän astui opetuslapsineen venheeseen ja meni Dal-

kaukaa tulleet.

4. Niin vastasivat häntä hänen opetuslapsensa: kusta joku voi näitä ravita leivillä tässä erämaassa?

5. Ja hän kysyi heiltä: kuinka monta leipää teillä on? He sanoivat: seitsemän.

6. Ja hän käski kansan istua atriolitsemaan maan päälle. Ja hän otti ne seitsemän leipää, kuin hän kiittänyt oli, mursi ja antoi opetuslapsilleen, että he olisivat panneet eteen; ja he panivat kansan eteen.

7. Ja heillä oli myös vähä kalasia; ja hän kiitti, ja käski ne myös panna eteen.

8. Niin he söivät ja ravittiin; ja he korjasivat tähteet, jotka jääneet olivat, seitsemän koria muruja.

9. Ja niitä jotka söivät, oli liki neljätuhatta; ja hän päästi heidät.

10. Ja hän astui kohta opetuslapsensa kanssa haahteen, ja tuli

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

alueelle.

manutan seuduille.

Dalmanutan maan ääriin.

MERKKIÄ VAADITAAN

11 Niin fariseukset tulivat ja alkoivat väitellä Hänen kanssaan vaatien Häneltä merkkiä taivaasta, kiusaten Häntä.

12 Huoaten hengessään Hän sanoi: "Miksi tämä sukupolvi vaatii merkkiä? Totisesti sanon teille: tälle sukupolvelle ei anneta merkkiä."

13 Ja Hän jätti heidät, astui taas veneeseen ja meni toiselle puolelle.

11 Ja fariseukset lähtivät sinne ja rupesivat väittelemään hänen kanssaan ja vaativat häneltä merkkiä taivaasta, kiusaten häntä.

12 Niin hän huokasi hengessään ja sanoi: "Miksi tämä sukupolvi vaatii merkkiä? Totisesti minä sanon teille: tälle sukupolvelle ei anneta merkkiä."

13 Ja hän jätti heidät ja astui taas venheeseen ja lähti pois toiselle rannalle.

11. Ja Pharisealaiset tulivat ja rupesivat kamppailemaan hänen kanssansa, pyytäen häneltä merkkiä taivaasta, kiusaten häntä.

12. Ja hän huokasi hengessänsä ja sanoi: miksi tämä suku merkkiä pyytää? Totisesti sanon minä teille: ei tälle sukukunnalle anneta merkkiä.

13. Ja hän jätti heidät, ja astui taas haahteen, ja meni ylitse.

VAROITUS HAPATUSTA VASTAAN

14 Mutta he olivat unohtaneet ottaa leipiä mukaansa, eikä heillä ollut veneessä mukanaan kuin yksi leipä.

15 Ja Hän käski heitä sanoen: "Varokaa ja kavahtakaa fariseusten hapatusta ja Herodeksen hapatusta."

14 Ja he olivat unhottaneet ottaa mukaansa leipää, eikä heillä ollut muassaan venheessä enempää kuin yksi leipä.

15 Ja hän käski heitä sanoen: "Varokaa ja kavahtakaa fariseusten hapatusta ja Herodeksen ha-

14. Ja he olivat unohtaneet ottaa leipiä, eikä ollut heillä enempi kuin yksi leipä haahdessa myötänsä.

15. Ja hän käski heitä, sanoen: katsokaat ja karttakaat teitänne Pharisealaisten hapatuksesta ja

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

16 Niin he puhuivat keskenään
sanoen: "Meillä kun ei ole leipiä."

17 Huomattuaan tämän Jeesus sanoi heille: "Miksi puhutte, ettei teillä ole leipiä? Ettekö vielä käsitä ettekä ymmärrä? Onko sydämenne (vielä) paatunut?"

18 Teillä on silmät, ettekö näe? Ja teillä on korvat, ettekö kuule? Ja ettekö muista?

19 Kun mursin viisi leipää viidelle tuhannelle, kuinka monta vakan täyttä palasia keräsitte?" He sanoivat Hänelle: "Kaksitoista."

20 "Ja kun seitsemän [leipää] neljälle tuhannelle, kuinka monta vasun täyttä palasia keräsitte?" He sanoivat: "Seitsemän."

BEETSAIDAN SOKEA PARANEE

21 Niin Hän sanoi heille: "Kuinka ette

patusta".

16 Niin he puhuivat keskenään siitä, ettei heillä ollut leipää.

17 Kun Jeesus huomasi sen, sanoi hän heille: "Mitä puhutte siitä, ettei teillä ole leipää? Ettekö vielä käsitä ettekä ymmärrä? Onko teidän sydämenne paatunut?"

18 Silmät teillä on, ettekö näe? Ja korvat teillä on, ettekö kuule? Ja ettekö muista:

19 kun minä mursin ne viisi leipää viidelle tuhannelle, kuinka monta vakan täyttä palasia te keräsitte?" He sanoivat hänelle: "Kaksitoista".

20 Ja kun minä mursin ne seitsemän leipää neljälletuhannelle, kuinka monta vasun täyttä palasia te keräsitte? He sanoivat: "Seitsemän".

21 Niin hän sanoi heille: "Ettekö

Herodeksen hapatuksesta.

16. Ja he ajattelivat keskenänsä, sanoen: ei meillä ole leipiä.

17. Ja kun Jesus sen ymmärsi, sanoi hän heille: mitä te ajattelette, ettei teillä ole leipää? ettekö te vielä huomaitse, ettekä ymmärrä? vielä huomaitse, ettekä ymmärrä? vieläkö teillä nyt on paatunut sydän?

18. Silmät teillä on ja ette näe? ja korvat teillä on, ja ette kuule? ettekö myös muista?

19. Kuin minä viisi leipää mursin viidelle tuhannelle, kuinka monta täysinäistä koria te tähteitä korjasitte? He sanoivat: kaksitoista-kymmentä.

20. Niin myös kuin minä ne seitsemän mursin neljälletuhannelle, kuinka monta täysinäistä koria tähteitä te korjasitte? he sanoivat: seitsemän.

21. Ja hän sanoi heille: miksi ette

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

käsitä?"*

22 Sitten *Hän tuli* Beetsaidaan. Ja Hänen luokseen tuotiin sokea, ja he pyysivät Häntä koskettamaan häneen.

23 Tarttuen sokeaa käteen, Hän talutti hänet kylän ulkopuolelle, sylkäisi hänen silmiinsä, pani kätensä* hänen päälleen ja kysyi häneltä: "Näkikö hän mitään."

24 Katsoen ylös tämä sanoi: "Näen käveleviä ihmisiä, koska näen niin kuin puita."

25 Sitten Hän jälleen pani kätensä* hänen silmilleen ja kehoitti häntä katsomaan ylös. Ja hän oli parantunut ja näki kaikki selvästi.

26 Niin Jeesus* lähetti hänet hänen kotiinsa sanoen: "Älä mene edes kylään (äläkä kerro kenellekään kyläläiselle)."

vieläkään ymmärrä?"

22 Ja he tulivat Beetsaidaan. Ja hänen tykönsä tuotiin sokea, ja he pyysivät, että hän koskisi häneen.

23 Niin hän tarttui sokean käteen, talutti hänet kylän ulkopuolelle, sylki hänen silmiinsä ja pani kätensä hänen päälleen ja kysyi häneltä: "Näetkö mitään?"

24 Tämä katsahti ylös ja sanoi: "Näen ihmiset, sillä minä erotan käveleviä, ne ovat puiden näköisiä".

25 Sitten hän taas pani kätensä hänen silmilleen; ja nyt mies näki tarkkaan ja oli parantunut ja näki kaikki aivan selvästi.

26 Ja hän lähetti hänet hänen kotiinsa sanoen: "Älä edes poikkea kylään." (*äläkä kerro kenellekään kyläläiselle*)."

siis ymmärrä?

22. Ja hän tuli Betsaidaan, ja he toivat sokian ja rukoilivat häntä, että hän rupeais häneen.

23. Ja hän tarttui sokian käteen, ja vei ulos hänen kylästä, ja sylki hänen silmiinsä, ja pani kätensä hänen päällensä, ja kysyi häneltä, josko hän jotakin näkis.

24. Niin hän katsoi ylös ja sanoi: minä näen ihmiset niinkuin puut käyskentelevän.

25. Sitte hän taas pani kätensä hänen silmäinsä päälle, ja antoi hänen taas katsoa. Ja se tuli parannetuksi, niin että hän näki kaikki kaukaa ja selkiästi.

26. Ja hän lähetti hänen kotiansa, sanoen: älä mene kylään sisälle, älä myös kellenkään tätä kylässä sano.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

PIETARIN TUNNUSTUS JEESUKSELLE

27 Sitten Jeesus ja Hänen opetuslapsensa lähtivät Filippuksen Kesarean kyliin. Tiellä Hän kysyi opetuslapsiltaan sanoen heille: "Kenen ihmiset sanovat minun olevan?"

28 Niin he vastasivat, [Hänelle sanoen]: "Johannes Kastajan, toiset Elian ja toiset jonkun profeetoista."

29 Niin Hän *sanoi heille*: "Entä kenen te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi ja sanoi Hänelle: "Sinä olet Kristus."

30 Niin Hän varoitti heitä puhumasta kenellekään Hänestä*.

JEESUS PUHUU KUOLEMASTAAN

31 Ja Hän alkoi opettaa heille, että Ihmisen Pojan täytyy kärsiä paljon ja joutua vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineitten hylkäämäksi ja tulla

27 Ja Jeesus lähti opetuslapsinensa Filippuksen Kesarean kyliin. Ja tiellä hän kysyi opetuslapsiltaan ja sanoi heille: "Kenen ihmiset sanovat minun olevan?"

28 He vastasivat hänelle sanoen: "Johannes Kastajan, ja toiset Eliaan, toiset taas jonkun profeetoista".

29 Niin hän kysyi heiltä: "Kenenkä te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä olet Kristus".

30 Ja hän varoitti vakavasti heitä puhumasta kenellekään hänestä.

31 Ja hän alkoi opettaa heille, että Ihmisen Pojan piti kärsimän paljon ja joutuman vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineiden hyljittäväksi

27. Ja Jesus meni ulos ja hänen opetuslapsensa Kesarean kyliin, joka kutsutaan Philippi; ja hän kysyi tiellä opetuslapsiltaan, sanoen heille: kenenkä sanovat ihmiset minun olevan?

28. Niin he vastasivat: Johannes Kastajan, ja muutamat Eliaan, vaan muutamat jonkun prophetaista.

29. Ja hän sanoi heille: kenenkä te sanotte minun olevan? Pietari vastasi ja sanoi hänelle: sinä olet Kristus.

30. Ja hän haasti heitä kellenkään hänestä sanomasta.

31. Ja hän rupesi heitä opettamaan, että Ihmisen Pojan pitää paljo kärsimän, ja hyljättämän vanhimmilta ja ylimmäisiltä papeil-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

tapetuksi, mutta kolmen päivän kuluttua Hänen pitää nousta ylös.

32 Hän puhui asian avoimesti. Silloin Pietari otti Hänet erilleen ja alkoi nuhdella Häntä.

33 Mutta Hän kääntyi, katsoi opetuslapsiinsa ja nuhteli Pietaria sanoen: "Mene taakseni, saatana, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan mikä on ihmisten."

ITSENSÄ KIELTÄMISESTÄ

34 Kutsuttuaan luokseen kansan ja opetuslapsensa Hän sanoi heille: "Jokainen, joka* tahtoo minun jäljesäni kulkea, kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.

35 Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän menettää sen. Mutta joka menettää elämänsä minun ja ilosanoman vuoksi, hän pelastaa sen,

ja tuleman tapetuksi, ja kolmen päivän perästä nouseman ylös.

32 Ja tämän hän puhui peittelemättä. Silloin Pietari otti hänet erilleen ja rupesi häntä nuhtelemaan.

33 Mutta hän kääntyi, katsoi opetuslapsiinsa ja nuhteli Pietaria sanoen: "Mene pois minun edestäni, saatana, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten".

34 Ja hän kutsui tykönsä kansan ynnä opetuslapsensa ja sanoi heille: "Jos joku tahtoo minun peräsäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.

35 Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun ja evankeliumin tähden, hän pelas-

ta ja kirjanoppineilta, ja tapettaman, ja kolmantena päivänä ylösnouseman.

32. Ja hän puhui sen puheen julki rohkiasti. Ja Pietari otti hänen tykönsä, rupesi häntä nuhtelemaan.

33. Mutta hän käänsi itsensä ja katsoi opetuslastensa puoleen, nuhteli Pietaria, sanoen: mene pois minun tyköäni, saatana; sillä et sinä ymmärrä niitä, mitkä Jumalan ovat, vaan niitä, mitkä ihmisten ovat.

34. Ja hän kutsui tykönsä kansan ja opetuslapsensa, ja sanoi heille: kuka ikänä tahtoo tulla minun perässäni, hän kieltäköön itsensä, ja ottakoon ristinsä, ja seuratkoon minua.

35. Sillä kuka ikänä tahtoo henkensä vapahtaa, hän hukuttaa sen; mutta joka ikänä henkensä hukuttaa minun ja evankeliumin

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

36 Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän saisi haltuun koko maailman, mutta saisi vahingon sielullensa?

37 Tai* mitä ihminen voi antaa sielunsa lunnaiksi?

38 Sillä joka häpeää minua ja sanojani tässä avion rikkovassa ja syntisessä sukupolvessa, häntä myös Ihmisen Poika häpeää tullessaan Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelten kanssa."

9 Luku JUMALAN VALTAKUNNAN TULEMINEN

1 Ja Hän sanoi heille: "Totisesti sanon teille: tässä seisovain joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa ennen kuin näkevät Jumalan valtakunnan tulevan voimassa."

taa sen.

36 Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi vahingon sielullensa?

37 Sillä mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaiksi?

38 Sillä joka häpeää minua ja minun sanojani tässä avionrikkojassa ja syntisessä sukupolvessa, sitä myös Ihmisen Poika on häpeävä, kun hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa."

9 Luku

1 Ja hän sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin näkevät Jumalan valtakunnan tulevan voimassansa".

tähden, hän vapahtaa sen.

36. Sillä mitä se auttaa ihmistä, jos hän voittais kaiken maailman, ja sais sielullensa vahingon?

37. Eli mitä ihminen antaa sielunsa lunastukseksi?

38. Sillä joka häpeee minua ja minun sanojani tässä huorintekiässä ja syntisessä suvussa, sitä myös pitää Ihmisen Pojan häpeemän, koska hän tulee Isänsä kunniassa pyhäin enkelien kanssa.

1. Ja hän sanoi heille: totisesti sanon minä teille: muutamat näistä, jotka tässä seisovat, ei pidä kuolemaa maistavan siihen asti kuin he näkevät Jumalan valtakunnan voimalla tulevan.

JEESEKSEN KIRKASTUMINEN

2 Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen ja vei ainoastaan heidät erilleen korkealle vuorelle. Ja Hänen muotonsa muuttui heidän edessään.

3 Hänen vaatteensa tulivat hohtaviksi, niin ylen valkeiksi (kuin lumi), jollaisiksi kukaan vaatteenvalkaisija maan päällä ei voi valkaista.

4 Ja heille ilmestyi Elia ynnä Mooses, ja he puhuivat Jeesuksen kanssa.

5 Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Rabbi, meidän on hyvä olla tässä. Tehkäämme siis kolme majaa, yksi sinulle ja yksi Moosekselle ja yksi Elialle."

6 Sillä hän ei tiennyt mitä sanoa, koska he olivat suuresti pelästyneet.

7 Niin tuli pilvi joka varjosi heidät, ja pilvestä kuului* ääni (joka sanoi):

2 Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen ja vei heidät erilleen muista korkealle vuorelle, yksinäisyyteen. Ja hänen muotonsa muuttui heidän edessään;

3 ja hänen vaatteensa tulivat hohtaviksi, niin ylen valkeiksi, ettei kukaan vaatteenvalkaisija maan päällä taida semmoiseksi valkaista.

4 Ja heille ilmestyivät Elias ynnä Mooses, ja nämä puhuivat Jeesuksen kanssa.

5 Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Rabbi, meidän on tässä hyvä olla; tehkäämme siis kolme majaa, sinulle yksi ja Moosekselle yksi ja Eliaalle yksi".

6 Sillä hän ei tiennyt, mitä sanoa, koska he olivat peljästyksissään.

7 Ja tuli pilvi, joka peitti heidät varjoonsa, ja pilvestä kuului ääni:

2. Ja kuuden päivän perästä, otti Jesus tykönsä Pietarin ja Jakobin ja Johanneksen, ja vei heidät erinänsä korkialle vuorelle yksinänsä: ja hän kirkastettiin heidän edessänsä,

3. Ja hänen vaatteensa tulivat kiiltäväksi ja sangen valkiaksi niin kuin lumi, ettei yksikään vaateen painaja taida niin valkiaksi paina maan päällä.

4. Ja heille ilmestyi Elias Moseksen kanssa, jotka puhuivat Jesuksen kanssa.

5. Ja Pietari vastaten sanoi Jesukselle: Rabbi, hyvä on meidän tässä olla: tehkäämme siis tähän kolme majaa, sinulle yhden, Moosekselle yhden ja Eliaalle yhden.

6. Vaan ei hän tietänyt, mitä hän puhui; sillä he olivat hämmästyneet.

7. Ja pilvi tuli, joka ympäri varjosi heidät, ja ääni tuli pilvestä, sano-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

"Tämä on minun rakas Poikani, kuunnelkaa Häntä."

8 Ja yhtäkkiä he ympärilleen katsoessaan, eivät enää nähneet ketään muuta kuin ainoastaan Jeesuksen seurassaan.

9 Mutta heidän laskeutuessaan vuorelta, Hän kielsi heitä kenellekään kertomasta, mitä olivat nähneet, paitsi kun Ihmisen Poika oli noussut kuolleista.

10 Ja he pitivät sen sanan mielessään pohtien keskenään, mitä kuolleista nouseminen on.

11 Niin he kysyivät Häneltä sanoen: "Kirjanoppineet sanovat, että Eliaan on tullava ensin?"

12 Hän (vastasi ja) sanoi heille: "Eliatosin tulee ensin ja asettaa kaikki kohdalleen. Mutta kuinka sitten Ihmisen Pojasta on kirjoitettu, että Hän on kärsivä paljon ja tuleva halveksituksi?"

13 Kuitenkin sanon teille, että Elia

"Tämä on minun rakas Poikani; kuulkaa häntä".

8 Ja yhtäkkiä, kun he katsahivat ympärilleen, eivät he enää nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen, joka yksinänsä oli heidän kanssaan.

9 Ja heidän kulkiessaan alas vuorelta hän teroitti heille, etteivät kenellekään kertoisi, mitä olivat nähneet, ennenkuin vasta sitten, kun Ihmisen Poika oli noussut kuolleista.

10 Ja he pitivät mielessään sen sanan ja tutkistelivat keskenään, mitä kuolleista nouseminen oli.

11 Ja he kysyivät häneltä sanoen: "Kirjanoppineethan sanovat, että Eliaan pitää tuleman ensin?"

12 Niin hän sanoi heille: "Eliatosin tulee ensin ja asettaa kaikki kohdalleen. Mutta kuinka sitten on kirjoitettu Ihmisen Pojasta, että hän on paljon kärsivä ja tuleva halveksituksi?"

13 Mutta minä sanon teille: Elias

en: tämä on minun rakas Poikani, kuulkaat häntä.

8. Ja kohta kuin he ympäri katsahivat, ei he enään ketään nähneet, vaan Jeesuksen yksin heidän kanssansa.

9. Mutta kuin he menivät alas vuorelta, kielsi hän heidät kellenkään niitä sanomasta, mitä he näkivät, vaan sitte kuin Ihmisen Poika on kuolleista noussut.

10. Ja he pitivät sanan mielessänsä, ja tutkivat keskenänsä, mitä se olis, nousta ylös kuolleista.

11. Ja he kysyivät häneltä sanoen: mitä kirjanoppineet sanovat, että Eliaan pitää ensin tuleman?"

12. Mutta hän vastaten sanoi heille: Elias tosin tulee ensin ja ojentaa kaikki: ja niinkuin on Ihmisen Pojasta kirjoitettu, että hänen pitää paljon kärsimän ja katsottaman ylös.

13. Mutta minä sanon teille, että

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

onkin tullut, ja he tekivät hänelle kaiken, mitä tahtoivat, niin kuin hänestä on kirjoitettu."

JEESUS PARANTAA RIIVATUN POJAN

14 Tultuaan opetuslasten luo *Hän näki* paljon kansaa heidän ympärillään ja kirjanoppineita väittelemässä heidän kanssaan.

15 Heti Hänet nähdessään koko joukko hämmästyí ja riensi Hänen luokseen tervehtimään Häntä.

16 Niin Hän kysyi kirjanoppineilta*: "Mitä väittelette heidän kanssaan?"

17 Silloin muuan mies kansanjoukosta vastasi [Hänelle] (sanoen): "Opettaja, toin luoksesi poikani, jossa on mykkä henki.

18 Ja missä vain se käy hänen kimppuunsa, se paiskaa hänet maahan ja hänestä lähtee vaahto ja hän kiristelee hampaitaan, ja hän kuihtuu. Ja minä puhuin opetuslapsillesi, että he

onkin tullut, ja he tekivät hänelle, mitä tahtoivat, niinkuin hänestä on kirjoitettu."

14 Ja kun he tulivat opetuslasten luo, näkivät he paljon kansaa heidän ympärillään ja kirjanoppineita väittelemässä heidän kanssaan.

15 Ja kohta kun kaikki kansa hänet näki, hämmästyivät he ja riensivät hänen luoksensa ja tervehtivät häntä.

16 Ja hän kysyi heiltä: "Mitä te väittelette heidän kanssaan?"

17 Silloin vastasi eräs mies kansanjoukosta hänelle: "Opettaja, minä toin sinun tykösi poikani, jossa on mykkä henki.

18 Ja missä vain se käy hänen kimppuunsa, riuhtoo se häntä, ja hänestä lähtee vaahto, ja hän kiristelee hampaitaan; ja hän kuihtuu. Ja minä sanoin sinun opetus-

Elias on myös tullut, ja he tekivät hänelle, mitä he tahtoivat, niinkuin hänestä kirjoitettu oli.

14. Ja kuin hän tuli opetuslasten tykö, näki hän paljon kansaa heidän ympärillensä, ja kirjanoppineet kamppailevan heidän kanssansa.

15. Ja kohta kuin kaikki kansa näki hänen, hämmästyivät he ja juosten tykö tervehtivät häntä.

16. Ja hän kysyi kirjanoppineilta: mitä te kamppailette keskenänne?

17. Niin yksi kansan seasta vastasi ja sanoi: Mestari, minä toin sinun tykösi poikani, jolla on mykkä henki.

18. Ja kuin hän rupee hänen kimppuunsa, niin hän repelee häntä, ja hän vaahtuu, ja kiristelee hampaitansa, ja kuivettuu. Ja minä sanoin sinun opetuslapsillesi, että

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

ajaisivat sen ulos, mutta he eivät kyenneet."

19 Mutta Hän vastasi hänelle* sanoen: "Voi epäuskoista sukupolvea, kuinka kauan minun täytyy olla luonanne, kuinka kauan kärsiä teitä? Tuokaa hänet luokseni."

20 Niin he toivat hänet Hänen luokseen. Nähdessään Hänet henki heti kouristi poikaa*, ja hän kaatui maahan, kieritteli itseään, ja hänestä lähti vaahto.

21 Ja Jeesus* kysyi hänen isältään: "Kuinka pitkä aika on siitä, kun tätä on esiintynyt hänessä?" Hän vastasi: "Pienokaisesta asti.

22 Monesti se on heittänyt hänet sekä tuleen, että vesiin tuhotakseen hänet. Mutta jos sinä jotain voit, auta meitä ja armahda meitä."

23 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Jos voit (uskoa). Kaikki on mahdollista uskovalle."

24 Heti lapsen isä huusi ja sanoi

lapsillesi, että he ajaisivat sen ulos, mutta he eivät kyenneet."

19 Hän vastasi heille sanoen: "Voi, sinä epäuskoinen sukupolvi, kuinka kauan minun täytyy olla teidän luonanne? Kuinka kauan kärsiä teitä? Tuokaa hänet minun tyköni."

20 Niin he toivat hänet hänen tykönsä. Ja heti kun hän näki Jeesuksen, kouristi henki häntä, ja hän kaatui maahan, kieritteli itseään, ja hänestä lähti vaahto.

21 Ja Jeesus kysyi hänen isältään: "Kuinka kauan aikaa tätä on hänessä ollut?" Niin hän sanoi: "Pienestä pitäen.

22 Ja monesti se on heittänyt hänet milloin tuleen, milloin veteen, tuhotakseen hänet. Mutta jos sinä jotakin voit, niin armahda meitä ja auta meitä."

23 Niin Jeesus sanoi hänelle: "'Jos voit!' Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo".

24 Ja heti lapsen isä huusi ja sa-

he ajaisivat hänen ulos, ja ei he voineet.

19. Niin hän vastasi ja sanoi: oi sinä uskotoin sukukunta! kuinka kauan minun pitää oleman teidän kanssanne? kuinka kauan minä teitä kärsin? Tuokaat häntä minun tyköni.

20. Ja he toivat sen hänen tykönsä. Ja kuin hän näki hänen, repäisi kohta henki häntä, ja hän lankesi maahan, ja kieritteli itsiänsä ja vaahtui.

21. Ja hän kysyi hänen isältänsä: kuinka paljon aikaa sitte on kuin tämä on hänelle tullut? Hän sanoi: lapsuudesta;

22. Ja hän heitti hänen usein tuleen ja vesiin, että hän hukuttais hänen. Mutta jos sinä jotakin voit, niin auta meitä ja armahda meidän päällemme.

23. Niin sanoi Jesus hänelle: jos sinä sen voit uskoa, kaikki ovat uskovaiselle mahdolliset.

24. Ja kohta pojan isä huusi itkien

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

(kyynelin): "Minä uskon (, Herra). Auta epäuskoani!"

25 Mutta nähdessään kansaa rientävän kokoon Jeesus nuhteli saastaista henkeä sanoen sille: "Sinä mykkä ja kuuro henki, käsken sinua: lähde ulos hänestä äläkä enää häneen mene."

26 Huutaen ja ankarasti häntä kouristaen, se lähti ulos. Ja hän kävi kuin kuolleeksi, niin että monet sanoivat: "Hän kuoli."

27 Mutta tarttuen häntä käteen Jeesus nosti häntä, ja hän nousi.

28 Kun Jeesus* oli mennyt huoneeseen, Hänen opetuslapsensa kysyivät Häneltä yksityisesti: "Miksi me emme voineet ajaa sitä ulos?"

29 Hän sanoi heille: "Tämä laji ei voi lähteä ulos muulla kuin rukouksella ja paastolla."

noi (*kyynelin*): "Minä uskon, *Herra*; auta minun epäuskoani".

25 Mutta kun Jeesus näki, että kansaa riensi sinne, nuhteli hän saastaista henkeä ja sanoi sille: "Sinä mykkä ja kuuro henki, minä käsken sinua: lähde ulos hänestä, äläkä enää häneen mene".

26 Niin se huusi ja kouristi häntä kovasti ja lähti ulos. Ja hän kävi ikäänkuin kuolleeksi, niin että monet sanoivat: "Hän kuoli".

27 Mutta Jeesus tarttui hänen käteensä ja nosti hänet ylös. Ja hän nousi.

28 Ja kun Jeesus oli mennyt huoneeseen, niin hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä erikseen: "Miksi emme me voineet ajaa sitä ulos?"

29 Hän sanoi heille: "Tätä lajia ei saa lähtemään ulos muulla kuin rukouksella ja paastolla".

ja sanoi: Herra, minä uskon, auta minun epäuskoani.

25. Mutta kuin Jesus sen näki, että kansa ynnä juoksi tykö, nuhteli hän sitä saastaista henkeä, sanoen hänelle: sinä mykkä ja kuuro henki! minä käsken sinua, mene ulos hänestä, ja älä tästedes hänen sisällensä mene.

26. Niin se huusi ja repeli kovin häntä, ja läksi ulos. Ja se tuli niin kuin kuollut, niin että moni sanoi: hän on kuollut.

27. Mutta Jesus tarttui hänen käteensä ja nosti hänen, ja hän nousi.

28. Ja kuin hän oli huoneeseen mennyt sisälle, kysyivät hänen opetuslapsensa häneltä erinänsä: miksi emme voineet häntä ajaa ulos?

29. Ja hän sanoi heille: tämä suku ei taida millään muulla kuin rukouksella ja paastolla mennä ulos.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

JEEBUS PUHUU JÄLLEEN KUOLEMASTAAN

30 Sieltä lähdettyään he kulkivat Galilean kautta eikä Hän tahtonut kenenkään sitä tietävän.

31 Hän näet opetti opetuslapsiaan ja sanoi heille: "Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin, ja he tappavat Hänet. Ja kun Hänet on tapettu Hän nousee * kolmantena päivänä* ylös."

32 Mutta he eivät ymmärtäneet sitä puhetta ja pelkäsivät kysyä Häneltä.

KUKA ON SUURIN?

33 Ja *Hän saapui* Kapernaumiin. Huoneessa ollessaan Hän kysyi heiltä: "Mistä te tiellä keskustelitte toisenne kanssa?"

34 Mutta he olivat vaiti, sillä he olivat tiellä puhelleet keskenään, kuka on suurin.

35 Niin Hän istuutui, kutsui ne kaksi-

30 Ja he lähtivät sieltä ja kulkivat Galilean läpi; ja hän ei tahtonut, että kukaan saisi sitä tietää.

31 Sillä hän opetti opetuslapsiaan ja sanoi heille: "Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin, ja he tappavat hänet; ja kun hän on tapettu, nousee hän kolmen päivän perästä ylös".

32 Mutta he eivät käsittäneet sitä puhetta ja pelkäsivät häneltä kysyä.

33 Ja he saapuivat Kapernaumiin. Ja kotiin tultuaan hän kysyi heiltä: "Mistä te tiellä keskustelitte?"

34 Mutta he olivat vaiti; sillä he olivat tiellä keskustelleet toistensa kanssa siitä, kuka oli suurin.

35 Ja hän istuutui, kutsui ne kaksi-

30. Ja he läksivät ulos sieltä ja vaelsivat Galilean lävitse, ja ei hän tahtonut sitä kenenkään tietää.

31. Sillä hän opetti opetuslapsiansa ja sanoi heille: Ihmisen Poika annetaan ylönn ihmisten käsiin, ja he tappavat hänen; ja kuin hän on tapettu, niin hän kolmantena päivänä nousee ylös.

32. Mutta ei he ymmärtäneet sitä mitä hän sanoi, ja pelkäsivät häneltä kysyä.

33. Ja hän tuli Kapernaumiin, ja kotona ollessa kysyi hän heiltä: mitä te tiellä keskenänne kamppailitte?

34. Mutta he vaikenivat; sillä he olivat kamppailleet tiellä keskenänsä, kuka heistä suurin olis.

35. Ja kuin hän istui, kutsui hän ne

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

toista ja sanoi heille: "Jos joku tahtoo olla ensimmäinen, hän olkoon kaikista viimeinen ja kaikkien palvelija."

36 Ja Hän otti pienokaisen ja asetti hänet heidän keskelleen, ja otettuaan hänet syliinsä sanoi heille:

37 "Joka ottaa luokseen yhden tällaisen pienokaisen minun nimessäni, ottaa luokseen minut, ja joka ottaa luokseen minut, ei ota luokseen minua vaan Hänet, joka on minut lähettänyt."

SUVAITSEVAISUUDESTA

38 Johannes (alkoi puhua ja) sanoi Hänelle: "Opettaja, me näimme erään, joka ei seuraa meitä, ajavan ulos riivaajia sinun nimessäsi, ja kielsimme häntä, koska hän ei seuraa* meitä"

39 Mutta Jeesus sanoi: "Älkää kieltäkö häntä. Sillä ei ole ketään, joka tekee voimateon minun nimessäni ja kohta voi puhua minusta pahaa.

toista ja sanoi heille: "Jos joku tahtoo olla ensimmäinen, on hänen oltava kaikista viimeinen ja kaikkien palvelija".

36 Ja hän otti lapsen ja asetti sen heidän keskellensä; ja otettuaan sen syliinsä hän sanoi heille:

37 Joka ottaa tykönsä yhden tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni, se ottaa tykönsä minut; ja joka minut ottaa tykönsä, se ei ota tykönsä minua, vaan hänet, joka on minut lähettänyt.

38 Johannes sanoi hänelle: "Opettaja, me näimme erään, joka ei seuraa meitä, sinun nimessäsi ajavan ulos riivaajia; ja me kielsimme häntä, koska hän ei seurannut meitä".

39 Mutta Jeesus sanoi: "Älkää häntä kieltäkö; sillä ei kukaan, joka tekee voimallisen teon minun nimeeni, voi kohta sen jälkeen pu-

kaksitoistakymmentä ja sanoi heille: jos joku tahtoo ensimmäinen olla, sen pitää oleman kaikkein viimeinen ja kaikkein palvelian.

36. Ja hän otti lapsen ja asetti sen heidän keskellensä. Ja kuin hän otti sen syliinsä, sanoi hän heille:

37. Kuka ikänä yhden tainkaltaisen lapsen korjaa minun nimeeni, se korjaa minun: ja joka minun korjaa, ei hän minua korjaa, vaan sen, joka minun lähetti.

38. Mutta Johannes vastasi häntä sanoen: Mestari, me näimme yhden sinun nimelläs perkeleitä ajavan ulos, joka ei seuraa meitä, ja me kielsimme häntä, ettei hän seuraa meitä.

39. Niin Jesus sanoi: älkää häntä kieltäkö; sillä ei ole ketään, joka tekee voimallisen työn minun nimeni kautta, ja taitaa kohta pahas-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

40 Sillä joka ei ole meitä vastaan, on puolellamme.

41 Sillä joka antaa teille juotavaksi maljallisen vettä *minun nimessäni, koska* te olette Kristuksen omia, totisesti sanon teille: hän ei menetä palkkaansa.

VIETTELYKSISTÄ

42 Joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat (minuun), hänen olisi parempi, jos myllynkivi olisi pantu hänen kaulaansa ja hänet olisi heitetty mereen.

43 Ja jos kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi on sinun käsipuolena mennä elämään sisälle kuin molemmat kädet tallella mennä helvettiin, sammumattomaan tuleen,

44 (jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammuu).

45 Ja jos jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi on

hua minusta pahaa.

40 Sillä joka ei ole meitä vastaan, se on meidän puolellamme.

41 Sillä joka antaa teille juodakseen maljallisen vettä siinä nimessä, että te olette Kristuksen omia, totisesti minä sanon teille: se ei jää palkkaansa vaille.

42 Ja joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat, sen olisi parempi, että myllynkivi olisi pantu hänen kaulaansa ja hänet olisi heitetty mereen.

43 Ja jos sinun kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi on sinulle, että käsipuolena menet elämään sisälle, kuin että, molemmat kädet tallella, joudut helvettiin, sammumattomaan tuleen.

44 (*jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammuu.*)

45 Ja jos sinun jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi on

ti puhua minusta.

40. Sillä joka ei ole meitä vastaan, se on meidän edestämme.

41. Sillä kuka ikänä juottaa teitä vesipikarilla minun nimeeni, että te olette Kristuksen, totisesti sanon minä teille: ei hän suinkaan kadota palkkaansa.

42. Ja kuka ikänä pahentaa yhden vähimmistä, jotka uskovat minun päälleni, parempi olis hänelle, jos myllyn kivi pantaisiin hänen kaulaansa ja heitettäisiin mereen.

43. Jos kätes on sinulle pahenneksi, niin hakkaa se pois: parempi on sinun käsipuolena elämään mennä, kuin jos sinulla olis kaksi kättä ja menisit helvettiin, sammumattomaan tuleen,

44. Kussa ei heidän matonsa kuole, eikä tuli sammuteta.

45. Ja jos jalkas on sinulle pahenneksi, hakkaa se pois: parempi

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

kapuolena mennä elämään sisälle kuin että sinut molemmat jalat tallella heitetään helvettiin (sammumattomaan tuleen,

46 jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu).

47 Ja jos silmäsi viettelee sinua, heitä se pois. Parempi on sinun mennä silmäpuolena sisälle Jumalan valtakuntaan, kuin että sinut molemmat silmät tallella heitetään *helvetin tuleen,

48 jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu.

SUOLAN TARPEELLISUUS

49 Sillä jokainen ihminen suolataan tulella, ja jokainen uhri suolataan suolalla.

50 Suola on hyvä. Mutta jos suola käy suolattomaksi, millä sen maustatte? Olkoon teillä suola itsessänne, ja eläkää rauhassa keskenänne."

sinulle, että jalkapuolena menet elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat jalat tallella, heitetään helvettiin (*sammumattomaan tuleen,*

46 *jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu.*

47 Ja jos sinun silmäsi viettelee sinua, heitä se pois. Parempi on sinulle, että silmäpuolena menet sisälle Jumalan valtakuntaan, kuin että sinut, molemmat silmät tallella, heitetään helvettiin,

48 jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu.

49 Sillä jokainen ihminen on tulella suolattava, ja jokainen uhri on suolalla suolattava.

50 Suola on hyvä; mutta jos suola käy suolattomaksi, millä te sen maustatte? Olkoon teillä suola itsessänne, ja pitäkää keskenänne

on sinulle, että ontuvana elämään menet, kuin jos sinulla olis kaksi jalkaa ja heitettäisiin helvettiin, sammumattomaan tuleen,

46. Kussa ei heidän matonsa kuole, eikä tuli sammuteta.

47. Ja jos silmäs on sinulle pahennukseksi, niin heitä se pois: parempi on sinun silmäpuolena Jumalan valtakuntaan sisälle mennä, kuin jos sinulla olis kaksi silmää ja heitettäisiin helvetin tuleen,

48. Kussa ei heidän matonsa kuole, eikä tuli sammuteta.

49. Sillä kaikki pitää tulella suolattaman, ja jokainen uhri pitää suolalla suolattaman.

50. Suola on hyvä; mutta jos suola tulee mauttomaksi, millä te sen höystätte? Pitäkää itse teissänne suola, ja rauha teidän keskenän-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

rauha."

ne.

10 Luku AVIOEROSTA

1 Ja Hän nousi sieltä ja tuli Juudean alueelle Jordanin toista puolta. Jälleen kokoontui paljon kansaa Hänen luokseen, ja taas Hän tapansa mukaan opetti heitä.

2 Niin fariseuksia tuli Hänen luokseen, ja kiusaten Häntä he kysyivät Häneltä, onko miehen lupa hylätä vaimonsa.

3 Hän vastasi ja sanoi heille: "Mitä Mooses on teille säätänyt?"

4 He sanoivat: "Mooses salli kirjoittaa erokirjan ja hylätä vaimon."

5 Niin Jeesus (vastasi ja) sanoi heille: "Kovan sydämenne vuoksi hän kirjoitti teille tämän ohjeen.

6 Mutta luomakunnan alusta Jumala loi heidät mieheksi ja naiseksi.

7 Sen vuoksi mies luopukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vai-

10 Luku

1 Ja hän nousi sieltä ja tuli Juudean alueelle, kulki Jordanin toista puolta. Ja taas kokoontui paljon kansaa hänen luoksensa, ja tapansa mukaan hän taas opetti heitä.

2 Ja fariseuksia tuli hänen luoksensa, ja kiusaten häntä he kysyivät häneltä, oliko miehen lupa hyljätä vaimonsa.

3 Hän vastasi ja sanoi heille: "Mitä Mooses on teille säätänyt?"

4 He sanoivat: "Mooses salli kirjoittaa erokirjan ja hyljätä vaimon".

5 Niin Jeesus sanoi heille: "Teidän sydämenne kovuuden tähden hän kirjoitti teille tämän säädöksen.

6 Mutta luomakunnan alusta Jumala 'on luonut heidät mieheksi ja naiseksi.

7 Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön

1. Ja kuin hän sieltä läksi, tuli hän Juudan maan äärille sen maakunnan kautta, joka on sillä puolella Jordania. Ja kansa kokoontui taas hänen tykönsä, ja niinkuin hän oli tottunut, niin hän taas opetti heitä.

2. Ja Pharisealaiset tulivat ja kysyivät häneltä: saako mies vaimonsa hyljätä? kiusaten häntä.

3. Mutta hän vastaten sanoi heille: mitä Moses teille käski?

4. He sanoivat: Moses salli kirjoittaa erokirjan ja hyljätä.

5. Ja Jesus vastaten sanoi heille: teidän sydämenne kovuuden tähden kirjoitti hän teille sen käskyn.

6. Mutta luomisen alusta on Jumala heidät luonut mieheksi ja vaimoksi.

7. Sentähden pitää ihmisen eriämän isästänsä ja äidistänsä, ja

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

moonsa.

8 Ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi. Niin he eivät enää ole kaksi vaan yksi liha.

9 Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä ihminen älköön erottako."

10 Ja huoneessa *Hänen opetuslapsensa* jälleen kysyivät Häneltä tätä asiaa.

11 Niin Hän sanoi heille: "Joka hylkää vaimonsa ja menee naimisiin toisen kanssa, tekee aviorikoksen häntä vastaan.

12 Ja jos vaimo hylkää miehensä ja menee naimisiin toisen kanssa, hän tekee aviorikoksen."

JEESUS SIUNAA LAPSIA

13 He toivat Hänen luokseen pienokaisia, jotta Hän koskettäisi heitä. Mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia.

14 Sen nähdessään Jeesus närkästyi ja sanoi heille: "Sallikaa pienokaisten

vaimoonsa.

8 Ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.' Niin eivät he enää ole kaksi, vaan yksi liha.

9 Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako."

10 Ja heidän mentyään huoneeseen opetuslapset taas kysyivät häneltä tätä asiaa.

11 Ja hän sanoi heille: "Joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, se tekee huorin häntä vastaan.

12 Ja jos vaimo hylkää miehensä ja menee naimisiin toisen kanssa, niin hän tekee huorin."

13 Ja he toivat hänen tykönsä lapsia, että hän koskisi heihin; mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia.

14 Mutta kun Jeesus sen näki, närkästyi hän ja sanoi heille: "Sal-

pitää vaimoonsa yhdistymän.

8. Ja niin tulevat kaksi yhdeksi lihaksi, niin ettei he ole silleen kaksi, mutta yksi liha.

9. Mitä siis Jumala on yhteen sovitannut, ei ihmisen pidä sitä eroittaman.

10. Ja hänen opetuslapsensa kysyivät taas häneltä kotona siitä asiasta.

11. Ja hän sanoi heille: kuka ikänä hylkää vaimonsa, ja nai toisen, se tekee huorin häntä vastaan.

12. Ja jos vaimo hylkää miehensä ja huolee toiselle, hän tekee huorin.

13. Ja he toivat hänen tykönsä lapsia, että hän heihin rupeais; niin opetuslapset nuhtelivat niitä, jotka heitä toivat.

14. Mutta kuin Jesus sen näki, närkästyi hän ja sanoi heille: salli-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

tulla luokseni, älkääkä estäkö heitä, sillä sellaisten on Jumalan valtakunta.

15 Totisesti sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin pienokainen, se ei pääse sinne sisälle."

16 Ja Hän otti heitä syliinsä, pani kätensä* heidän päälleen ja siunasi heitä.

RIKAS NUORUKAINEN

17 Hänen mennessään tielle, muuan mies riensi ulos, polvistui Hänen eteensä ja kysyi Häneltä: "Hyvä opettaja, mitä minun pitää tehdä, jotta perisin iäisen elämän?"

18 Mutta Jeesus sanoi 'hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi yksi, Jumala."

19 Käskyt tunnet: *'Älä tee aviorikosta', 'Älä tapa', 'Älä varasta', 'Älä sano väärää todistusta', 'Älä anasta', kun-

likaa lasten tulla minun tyköni, älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta.

15 Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle."

16 Ja hän otti heitä syliinsä, pani kätensä heidän päällensä ja siunasi heitä.

17 Ja hänen sieltä tielle mennessään juoksi muuan hänen luoksansa, polvistui hänen eteensä ja kysyi häneltä: "Hyvä opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?"

18 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin.

19 Käskyt sinä tiedät: 'Älä tapa', 'Älä tee huorin', 'Älä varasta', 'Älä sano väärää todistusta', 'Älä toisel-

kaat lasten tulla minun tyköni, ja älkää kieltäkö heitä; sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta.

15. Totisesti sanon minä teille: jokainen, joka ei Jumalan valtakuntaa ota vastaan niinkuin lapsi, ei hän suinkaan siihen tule sisälle.

16. Ja hän otti heitä syliinsä, ja pani kätensä heidän päällensä, ja siunasi heitä.

17. Ja kuin hän oli lähtenyt ulos tielle, tuli yksi juosten, lankesi polvillensa hänen eteensä ja kysyi häneltä: hyvä Mestari! mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?

18. Niin Jesus sanoi hänelle: miksi sanot minun hyväksi? Ei kenkään ole hyvä, vaan yksin Jumala.

19. Kylläs käskyt tiedät: ei sinun pidä huorin tekemän: ei sinun pidä tappaman: ei sinun pidä varasta-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

nioita isääsi ja äitiäsi'."

20 Mutta hän (vastasi ja) sanoi Hänelle: "Opettaja, näitä kaikkia olen seurannut nuoresta asti."

21 Jeesus katsoi häneen ja rakasti häntä ja sanoi hänelle: "Yksi sinulta puuttuu: mene, myy kaikki mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa. Tule sitten (,ota risti) ja seuraa minua."

22 Mutta hän synkistyi siitä puheesta ja meni pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

RIKKAAN PELASTUMINEN

23 Silloin Jeesus ympärilleen katsoen sanoi opetuslapsilleen: "Kuinka vaikeasti pääsevätkään Jumalan valtakuntaan ne, joilla on varakkuutta."

ta anasta', 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi'."

20 Mutta hän sanoi hänelle: "Opettaja, niitä kaikkia minä olen noudattanut nuoruudestani asti".

21 Niin Jeesus katsoi häneen ja rakasti häntä ja sanoi hänelle: "Yksi sinulta puuttuu: mene, myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa; ja tule (,ota risti) ja seuraa minua".

22 Mutta hän synkistyi siitä puheesta ja meni pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

23 Silloin Jeesus katsoi ympärilleen ja sanoi opetuslapsilleen: "Kuinka vaikea onkaan niiden, joilla on tavaraa, päästä Jumalan valtakuntaan!"

man: ei sinun pidä väärää todistusta sanoman: ei sinun pidä pettämisen: kunnioita isääs ja äitiäs.

20. Mutta se vastasi ja sanoi hänelle: Mestari, nämä kaikki olen minä pitänyt hamasta minun nuoruudestani.

21. Mutta kuin Jesus katsahti hänen päällensä, rakasti hän häntä, ja sanoi hänelle: yksi sinulta puuttuu: mene, myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna vaivaisille; ja sinulla pitää oleman tavara taivaassa: ja tule, seuraa minua, ottain risti.

22. Mutta hän tuli siitä puheesta murheelliseksi, ja meni pois murheissansa; sillä hänellä oli paljon tavaraa.

23. Ja kuin Jesus katsahti ympärillensä, sanoi hän opetuslapsilleen: kuinka työläästi ne, joilla varaa on, tulevat Jumalan valtakuntaan!

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

24 Opetuslapset hämmästyivät Hänen sanoistaan. Mutta Jeesus alkoi taas puhua ja sanoi heille: "Lapset, kuinka vaikea onkaan niitten, jotka luottavat varakkuuteensa, päästä Jumalan valtakuntaan!"

25 Helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan."

26 Niin he hämmästyivät yhä enemmän ja sanoivat keskenään: "Kuka sitten voi pelastua?"

27 Katsoen heihin Jeesus sanoi: "Ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle, sillä Jumalalle on kaikki mahdollista."

KIELTÄYTYMISEN PALKKA

28 Niin Pietari alkoi puhua Hänelle: "Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua."

24 Niin opetuslapset hämmästyivät hänen sanoistaan. Mutta Jeesus rupesi taas puhumaan ja sanoi heille: "Lapset, kuinka vaikea onkaan niiden, jotka luottavat tavaransa, päästä Jumalan valtakuntaan!"

25 Helpompi on kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan."

26 Niin he hämmästyivät yhä enemmän ja sanoivat toisillensa: "Kuka sitten voi pelastua?"

27 Jeesus katsoi heihin ja sanoi: "Ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle; sillä Jumalalle on kaikki mahdollista".

28 Niin Pietari rupesi sanomaan hänelle: "Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua".

24. Mutta opetuslapset hämmästyivät näistä hänen sanoistansa. Niin Jesus taas vastaten sanoi: rakkaat pojat! kuinkas työläs on niiden tulla Jumalan valtakuntaan, jotka tavaroihinsa uskaltavat.

25. Huokiampi on kamelin käydä neulan silmän lävitse, kuin rikkaan Jumalan valtakuntaan sisälle tulla.

26. Mutta he hämmästyivät vielä sitte sangen suuresti, sanoen keskenänsä: ja kuka taitaa autuaaksi tulla?

27. Niin Jesus katsahti heidän päällensä, ja sanoi: ihmisten tykönä on se mahdotoin, mutta ei Jumalan tykönä; sillä kaikki ovat Jumalan tykönä mahdolliset.

28. Niin Pietari rupesi sanomaan hänelle: katso, me olemme kaikki antaneet ylös, ja seuranneet sinua.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

29 Jeesus (vastasi ja) sanoi: "Totisesti sanon teille: ei ole ketään, joka minun vuokseni ja ilosanoman vuoksi on luopunut talosta tai veljistä tai sisarista tai *isästä tai äidistä* (tai vaimosta) tai lapsista tai pelloista

30 saamatta satakertaisesti nyt tässä ajassa taloja ja veljiä ja sisaria ja äitejä ja lapsia ja peltoja vainojen keskelä ja tulevassa maailmanajassa iäistä elämää.

31 Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi ja viimeiset ensimmäisiksi."

JEESUS PUHUU KOLMANNEN KERRAN KÄRSIMISESTÄÄN

32 Ja he olivat matkalla menossa ylös Jerusalemiin, ja Jeesus kulki heidän edellään. Mutta he olivat hämmästyneitä ja seurasivat* peloisaan. Otettuaan taas luokseen ne kaksitoista Hän alkoi puhua heille mi-

29 Jeesus sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka minun tähteni ja evankeliumin tähden on luopunut talosta tai veljistä tai sisarista tai äidistä tai isästä tai lapsista tai pelloista,

30 ja joka ei saisi satakertaisesti: nyt tässä ajassa taloja ja veljiä ja sisaria ja äitejä ja lapsia ja peltoja, vainojen keskellä, ja tulevassa maailmassa iankaikkista elämää.

31 Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi ja viimeiset ensimmäisiksi."

32 Ja he olivat matkalla, menossa ylös Jerusalemiin, ja Jeesus kulki heidän edellään; ja heidät valtasi hämmästys, ja ne, jotka seurasivat, olivat peloissaan. Ja hän otti taas tykönsä ne kaksitoista ja ru-

29. Mutta Jesus vastasi ja sanoi: totisesti sanon minä teille: ei ole kenkään, joka jätti huoneen, taikka veljet eli sisaret, taikka isän eli äidin, taikka vaimon eli lapset, taikka pellot, minun ja evankeliumin tähden,

30. Ellei hän saa jälleen satakertaisesti nyt tällä ajalla huoneita ja veljiä, ja sisaria, ja äitejä, ja lapsia, ja peltoja vastoinkäymisillä, ja tulevaisessa maailmassa ijankaikkisen elämän.

31. Mutta monta ensimmäistä tulee jälkimäiseksi, ja jälkimäistä ensimmäiseksi.

32. Mutta he olivat tiellä menemässä ylös Jerusalemiin; ja Jesus kävi heidän edellensä, ja he hämmästyivät, ja seurasivat häntä ja pelkäsivät. Ja hän otti taas ne kaksitoistakymmentä tykönsä ja

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

tä Hänelle oli tapahtuva:

33 ”Katso, menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin, ja he tuomitsevat Hänet kuolemaan ja antavat Hänet pakanain käsiin.

34 Ne pilkkaavat Häntä ja *ruoskivat Häntä ja sylkevät* Häntä ja tappavat Hänet. Mutta kolmantena päivänä Hän on nouseva ylös.”

KUNNIASIJAN TAVOITTELU

35 Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, menivät Hänen luokseen ja sanoivat [Hänelle]: ”Opettaja, haluamme, että tekisit meille mitä [sinulta] pyydämme.”

36 Hän sanoi heille: ”Mitä haluatte minun tekevän teille?”

37 Niin he sanoivat Hänelle: ”Anna

pesi heille puhumaan, mitä hänelle oli tapahtuva:

33 Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin, ja he tuomitsevat hänet kuolemaan ja antavat hänet pakanain käsiin;

34 ja ne pilkkaavat häntä ja sylkevät häntä ja ruoskivat häntä ja tappavat hänet; ja kolmen päivän perästä hän on nouseva ylös.”

35 Ja Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, menivät hänen luoksensa ja sanoivat hänelle: ”Opettaja, me tahtoisimme, että tekisit meille, mitä sinulta anomme”.

36 Hän sanoi heille: ”Mitä tahdotte, että minä teille tekisin?”

37 Niin he sanoivat hänelle: ”Anna

rupesi heille sanomaan, mitä hänelle tapahtuva oli:

33. Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylönpappein päämiehille ja kirjanoppineille, ja he tuomitsevat hänen kuolemaan ja antavat ylönhänen pakanoille;

34. Ja he pilkkaavat häntä, ja pieksävät hänen, ja sylkevät hänen päällensä, ja tappavat hänen; ja kolmantena päivänä hän nousee ylös.

35. Niin tuli hänen tykönsä Jakob ja Johannes, Zebedeuksen pojat, sanoen: Mestari! me tahdomme, että tekisit, mitä me anomme.

36. Niin hän sanoi heille: mitä te tahdotte minua teillenne teemmään?

37. Vaan he sanoivat hänelle: an-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

meidän istua toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolellasi kirkkaudessa-si."

38 Mutta Jeesus sanoi heille: "Ette tiedä, mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä juon ja tulla kastetuksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan?"

39 He vastasivat Hänelle: "Voimme." Niin Jeesus sanoi heille: "Sen maljan, jonka minä juon, te tosin juotte, ja sillä kasteella, jolla minut kastetaan, kastetaan teidätkin."

40 Mutta oikealla ja* vasemmalla puolellani istuminen ei ole minun annettavissani, vaan se annetaan niille joille se on valmistettu."

IHMISEN TODELLINEN SUURUUS

41 Kuultuaan tämän ne kymmenen alkoivat närkästyä Jaakobiin ja Johannekseen.

42 Mutta Jeesus kutsui heidät luok-

meidän istua, toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolellasi, sinun kirkkaudessa-si".

38 Mutta Jeesus sanoi heille: "Te ette tiedä, mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä juon, tahi tulla kastetuksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan?"

39 He sanoivat hänelle: "Voimme". Niin Jeesus sanoi heille: "Sen maljan, jonka minä juon, te tosin juotte, ja sillä kasteella, jolla minut kastetaan, kastetaan teidätkin;"

40 mutta minun oikealla tai vasemmalla puolellani istuminen ei ole minun annettavissani, vaan se annetaan niille, joille se on valmistettu".

41 Kun ne kymmenen sen kuulivat, alkoivat he närkästyä Jaakobiin ja Johannekseen.

42 Mutta Jeesus kutsui heidät ty-

na toisen miestä istua oikiällä ja toisen vasemmalla puolellas sinun kunniassas.

38. Mutta Jesus sanoi heille: ette tiedä, mitä te anotte. Voitteko juoda sen kalkin, jonka minä juon, ja sillä kasteella kastettaa, jolla minä kastetaan?

39. Vaan he sanoivat hänelle: voimme. Niin sanoi Jesus heille: sen kalkin tosin te juotte, jonka minä juon, ja sillä kasteella te kastetaan, jolla minä kastetaan;"

40. Mutta istua minun oikiällä ja vasemmalla puolellani, ei ole minun antamisellani, mutta niille, joille se valmistettu on.

41. Ja kuin ne kymmenen sen kuulivat, rupesivat he närkästymään Jakobin ja Johanneksen tähden.

42. Mutta kuin Jesus kutsui heidät

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

seen ja sanoi heille: "Tiedätte, että ne, joita pidetään kansojen ruhtinaina, herroina niitä hallitsevat ja niitten mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan.

43 Mutta niin älköön olko teidän keskellänne, vaan joka teidän joukosanne tahtoo tulla suureksi, olkoon palvelijanne.

44 Ja joka teistä tahtoo tulla ensimmäiseksi, olkoon kaikkien orja.

45 Sillä Ihmisen Poikakaan ei tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien puolesta."

SOKEA BARTIMEUS SAA NÄKÖNSÄ

46 Sitten he tulivat Jerikoon. Hänen lähtiessään Jerikosta opetuslastensa ja suuren väkijoukon kanssa, sokea mies*, Bartimeus, Timeuksen poika, istui tien vieressä (kerjäten).

könsä ja sanoi heille: "Te tiedätte, että ne, joita kansojen ruhtinaiksi katsotaan, herroina niitä hallitsevat, ja että kansojen mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan.

43 Mutta näin ei ole teidän kesken, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne;

44 ja joka teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon kaikkien orja.

45 Sillä ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä."

46 Ja he tulivat Jerikoon. Ja kun hän vaelsi Jerikosta opetuslastensa ja suuren väkijoukon seuramana, istui sokea kerjäläinen, Bartimeus, Timeuksen poika, tien vie-

tykönsä, sanoi hän heille: te tiedätte, että ne, jotka ovat asetetut kansain päämiehiksi, hallitsevat heitä, ja heidän ylimmäisillänsä on valta heidän ylitsensä.

43. Mutta ei niin pidä oleman teidän keskenänne; vaan joka teidän seassanne tahtoo suurin olla, se olkaan teidän palvelianne.

44. Ja joka teistä tahtoo tulla ensimmäiseksi, hän olkaan kaikkein orja;

45. Sillä ei myös Ihmisen Poika ole tullut, että häntä palveltaisiin, mutta palvelemaan ja antamaan henkensä lunastuksen hinnaksi monen edestä.

46. Ja he tulivat Jerikoon. Ja kuin hän läksi Jerikosta ja hänen opetuslapsensa ja paljo kansaa, niin istui tien ohessa sokia, Bartimeus Timein poika, kerjäten.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

47 Kun hän kuuli, että se oli Jeesus Nasaretilainen, hän alkoi huutaa ja sanoa: "Jeesus, Daavidin Poika, armahda minua."

48 Monet nuhtelivat häntä, jotta hän vaikenisi. Mutta hän huusi sitäkin enemmän: "Daavidin Poika, armahda minua."

49 Silloin Jeesus seisahtui ja *käski kutsua hänet.* Ja he kutsuivat sokean sanoen hänelle: "Ole turvallisella mielellä, nouse, Hän kutsuu sinua."

50 Niin hän heitti vaippansa päältään, nousi* ja tuli Jeesuksen luo.

51 Jeesus puhutteli häntä sanoen: "Mitä haluat että tekisin sinulle?" Niin sokea sanoi Hänelle: "Rabbuuni*, että saisin näköni jälleen."

52 Jeesus sanoi hänelle: "Mene, uskosi on sinut pelastanut." Ja heti hän sai näkönsä ja seurasi Jeesusta* tiellä."

ressä.

47 Ja kun hän kuuli, että se oli Jeesus Nasaretilainen, rupesi hän huutamaan ja sanomaan: "Jeesus, Daavidin poika, armahda minua".

48 Ja monet nuhtelivat häntä saadakseen hänet vaikenemaan. Mutta hän huusi vielä enemmän: "Daavidin poika, armahda minua".

49 Silloin Jeesus seisahtui ja sanoi: "Kutsukaa hänet tänne". Ja he kutsuivat sokean, sanoen hänelle: "Ole turvallisella mielellä, nouse; hän kutsuu sinua".

50 Niin hän heitti vaippansa päältään, kavahti seisomaan ja tuli Jeesuksen tykö.

51 Ja Jeesus puhutteli häntä sanoen: "Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin?" Niin sokea sanoi hänelle: "Rabbuuni, että saisin näköni jälleen".

52 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene, sinun uskosi on sinut pelastanut". Ja kohta hän sai näkönsä ja seurasi häntä tiellä.

47. Ja kuin hän kuuli, että se oli Jesus Natsaretista, rupesi hän huutamaan ja sanomaan: Jesus, Davidin poika, armahda minua.

48. Ja moni nuhteli häntä, että hän olis ollut ääneti. Mutta hän huusi paljoa enemmin: Davidin Poika, armahda minua.

49. Ja Jesus seisahti ja käski kutsua häntä. Ja he kutsuivat sokian ja sanoivat hänelle: ole hyvällä mielellä, nouse! hän kutsuu sinua.

50. Niin hän heitti pois vaatteensa yltänsä, nousi ja tuli Jesuksen tykö.

51. Ja Jesus vastaten sanoi hänelle: mitäs tahdot, että minä sinulle tekisin? Niin sokia sanoi hänelle: Rabboni, että minä saisin näköni.

52. Mutta Jesus sanoi hänelle: mene, sinun uskos vapahti sinun. Ja hän sai kohta näkönsä jälleen, ja seurasi Jesusta tiellä.

11 Luku JEESUS RATSASTAA JERUSALEMIIN

1 Kun he tulivat lähelle Jerusalemia, Beetfageen ja Betaniaan, Öljyvuorelle, Hän lähetti kaksi opetuslastaan

2 ja sanoi heille: "Menkää edessänne olevaan kylään, niin heti sinne tultuanne tapaatte kytketyn varsan, jonka selässä yksikään ihminen ei [vielä] ole istunut. Päästäkää ja tuokaa se.

3 Jos joku sanoo teille: 'Miksi teette tämän?' sanokaa: 'Herra tarvitsee sitä ja lähettää sen kohta tänne [takaisin]'."

4 Niin he menivät ja tapasivat varsan kytkettynä oven luo ulos kujalle ja päästivät sen.

5 Jotkut siellä seisovista sanoivat heille: "Mitä teette, kun päästätte varsan?"

11 Luku

1 Ja kun he lähestyivät Jerusalemia, tullen Beetfageen ja Betaniaan Öljymäelle, lähetti hän kaksi opetuslastaan

2 ja sanoi heille: "Menkää kylään, joka on edessänne, niin te kohta, kun sinne tulette, löydätte sidottuna varsan, jonka selässä ei yksikään ihminen vielä ole istunut; päästäkää se ja tuokaa tänne.

3 Ja jos joku teille sanoo: 'Miksi te noin teette?', niin sanokaa: 'Herra tarvitsee sitä ja lähettää sen kohta tänne takaisin'."

4 Niin he menivät ja löysivät oven eteen ulos kujalle sidotun varsan ja päästivät sen.

5 Ja muutamat niistä, jotka siellä seisoivat, sanoivat heille: "Mitä te teette, kun päästätte varsan?"

1. Ja kuin he lähestyivät Jerusalemia, Betphageen ja Betaniaan, Öljymäen tykö, lähetti hän kaksi opetuslapsistansa,

2. Ja sanoi heille: menkää kylään, joka on teidän edessänne, ja kohta kuin te siihen tulette sisälle, löydätte te varsan sidottuna, jonka päällä ei yksikään ihminen istunut ole; päästäkää se ja tuokaat tänne.

3. Ja jos joku teille sanoo: miksi te sen teette? niin sanokaat: Herra sitä tarvitsee; ja kohta hän laskee hänen tänne.

4. Niin he menivät, ja löysivät varsan sidottuna ulkona oven tykönä tien haarassa, ja he päästivät sen vallallensa.

5. Ja muutamat niistä, jotka siellä seisoivat, sanoivat heille: mitä te teette, että te varsan päästätte?

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

6 He sanoivat heille niin kuin Jeesus oli käskenyt. Silloin he jättivät heidät rauhaan.

7 Niin he toivat varsan Jeesuksen luo ja heittivät vaatteensa sen päälle, ja Hän istuutui sen selkään.

8 Monet levittivät vaatteensa tielle, toiset taas katkoivat lehviä puista* (ja hajoittivat tielle).

9 Sekä ne, jotka kulkivat edellä, että ne jotka seurasivat huusivat (sanoen): "Hoosianna, siunattu Hän, joka tulee Herran nimessä!

10 Siunattu olkoon isämme Daavidin valtakunta, joka tulee (Herran nimes- sä). Hoosianna korkeuksissa!"

11 Ja Jeesus* meni sisälle Jerusalemiin ja pyhäkköön. Katseltuaan kaikkea ja koska aika oli jo myöhäinen Hän meni Betaniaan niitten kahdentoista kanssa.

VIIKUNAPUUN KIROAMINEN

12 Kun he seuraavana päivänä lähti-

6 Niin he sanoivat heille, niinkuin Jeesus oli käskenyt; ja he antoivat heidän mennä.

7 Ja he toivat varsan Jeesuksen luo ja heittivät vaatteensa sen päälle, ja hän istui sen selkään.

8 Ja monet levittivät vaatteensa tielle, ja toiset lehviä, joita katkoivat kedoilta.

9 Ja ne, jotka kulkivat edellä, ja jotka seurasivat, huusivat: "Hoo- sianna, siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen!

10 Siunattu olkoon isämme Daa- vidin valtakunta, joka tulee (*Herran nimessä*). Hoosianna korkeuksis- sa!"

11 Ja hän kulki sisälle Jerusalemiin ja meni pyhäkköön; ja katsel- tuaan kaikkea hän lähti niiden kahdentoista kanssa Betaniaan, sillä aika oli jo myöhäinen.

12 Kun he seuraavana päivänä

6. Mutta he sanoivat heille, niin- kuin Jesus oli käskenyt; niin he päästivät heidät.

7. Ja he toivat varsan Jesuksen tykö ja heittivät vaatteensa sen päälle, ja hän istui sen päälle.

8. Mutta moni hajoitti vaatteensa tielle, ja ne muut karsivat oksia puista ja hajoittivat tielle.

9. Ja jotka edellä kävivät ja myös seurasivat, huusivat, sanoen: ho- sianna, hyvästi siunattu olkoon se, joka tulee Herran nimeen!

10. Hyvästi siunattu olkoon Davi- din meidän isän valtakunta, joka tulee Herran nimeen: hosianna korkeudessa!

11. Ja Jesus meni Jerusalemiin ja templiin, ja kuin hän kaikki ympäri katseli, koska jo ehtooaika oli, läk- si hän ulos Betaniaan kahdentois- takymmenen kanssa.

12. Ja toisena päivänä, kuin he

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

vät Betaniasta, Hänen oli nälkä.

13 Nähtyään kaukaa viikunapuun,* jossa oli lehtiä, Hän meni katsomaan, jos ehkä löytäisi jotain siitä. Mutta tultuaan sen luo Hän ei löytänyt muuta kuin lehtiä, sillä ei ollut viikunain aika.

14 Niin Jeesus lausui ja sanoi sille: "Älköön sinusta enää kukaan koskaan hedelmää syökö." Ja Hänen opetuslapsensa kuulivat sen."

JEESUS PUHDISTAA PYHÄKÖN

15 Sitten he tulivat Jerusalemiin. Astuttuaan pyhäkköön Jeesus rupesi ajamaan ulos niitä, jotka myivät ja ostivat pyhäkössä ja kaatoi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja kyyhkysten myyjäin istuimet,

16 eikä sallinut kenenkään kantaa astiaa pyhäkön kautta.

17 Ja Hän opetti sanoen heille: "Eikö ole kirjoitettu: 'Minun huonettani on

lähtivät Betaniasta, oli hänen nälkä.

13 Ja kun hän kaukaa näki viikunapuun, jossa oli lehtiä, meni hän katsomaan, löytäisikö ehkä jotakin siitä; mutta tultuaan sen luo hän ei löytänyt muuta kuin lehtiä. Sillä silloin ei ollut viikunain aika.

14 Niin hän puhui ja sanoi sille: "Älköön ikinä enää kukaan sinusta hedelmää syökö". Ja hänen opetuslapsensa kuulivat sen.

15 Ja he tulivat Jerusalemiin. Ja hän meni pyhäkköön ja rupesi ajamaan ulos niitä, jotka myivät ja ostivat pyhäkössä, ja kaatoi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja kyyhkysten myyjäin istuimet,

16 eikä sallinut kenenkään kantaa mitään astiaa pyhäkön kautta.

17 Ja hän opetti ja sanoi heille: "Eikö ole kirjoitettu: 'Minun huoneeni

Betaniasta läksivät, isosi hän,

13. Ja näki taampana fikunapuun, jolla olivat lehdet, niin hän meni lähes, jos hän jotakin hänestä löytänyt olis. Ja kuin hän tuli tykö, ei hän muuta löytänyt kuin lehtiä; sillä ei ollut vielä fikunain aika.

14. Ja Jesus vastaten sanoi hänelle: älköön tästedeskään kenkään sinusta syökö hedelmää ijankaikisesti. Ja hänen opetuslapsensa kuulivat sen.

15. Ja he tulivat Jerusalemiin. Ja Jesus meni templiin, rupesi ajamaan ulos kaupitsioita ja ostajia templissä, ja vaihettajain pöydät ja kyhkyläisten myyjäin istuimet hän kukisti.

16. Ei hän myös sallinut jonkun kantaa astiaa templin lävitse.

17. Ja hän opetti, sanoen heille: eikö kirjoitettu ole: minun huoneeni

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi'? Mutta te olette tehneet siitä ryövärien luolan."

18 *Kirjanoppineet ja ylipapit* kuuliivat sen ja miettivät, miten surmata Hänet. He näet pelkäsivät Häntä, koska kaikki kansa oli hämmästyksissään Hänen opetuksestaan.

19 Mutta illan tultua *Hän meni* kaupungin ulkopuolelle.

USKON VOIMA

20 Varhain aamulla ohi kulkiessaan he näkivät viikunapuun kuivettuneen juuria myöten.

21 Niin Pietari muisti ja sanoi Hänelle: "Rabbi, katso, viikunapuu, jonka kirosit, on kuivettunut"

22 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Pitäkää *usko Jumalaan.

23 (Sillä) totisesti sanon teille: jos jo-

neeni on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi'? Mutta te olette tehneet siitä ryövärien luolan."

18 Ja ylipapit ja kirjanoppineet kuuliivat sen ja miettivät, kuinka saisivat hänet surmatuksi; sillä he pelkäsivät häntä, koska kaikki kansa oli hämmästyksissään hänen opetuksestaan.

19 Illan tultua he menivät kaupungin ulkopuolelle.

20 Ja kun he varhain aamulla kulkiivat ohi, näkivät he viikunapuun kuivettuneen juuria myöten.

21 Silloin Pietari muisti Jeesuksen sanat ja sanoi hänelle: "Rabbi, katso, viikunapuu, jonka sinä kirosit, on kuivettunut".

22 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Pitäkää usko Jumalaan.

23 Totisesti minä sanon teille: jos

pitää kutsuttaman rukoushuoneeksi kaikille kansoille? mutta te olette sen tehneet ryövärien luolaksi.

18. Ja kirjanoppineet ja pappein päämiehet kuuliivat sen, ja etsivät, kuinka he olisivat hänen hukuttaneet; sillä he pelkäsivät häntä, että kaikki kansa hämmästyi hänen oppiansa.

19. Ja kuin ehtoo tuli, meni Jesus ulos kaupungista.

20. Ja kuin he aamulla kävivät ohitse, näkivät he fikunapuun kuivettuneen juurinensa.

21. Ja Pietari muisti, ja sanoi hänelle: Rabbi, katso, fikunapuu, josta kirosit, on kuivettunut.

22. Niin vastasi Jesus ja sanoi heille: pitäkää usko Jumalan päälle.

23. Sillä totisesti sanon minä teille:

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

ku sanoisi tälle vuorelle: 'Kohoa ja heittäydy mereen,' eikä epäilisi sydämessään, vaan uskoisi sen tapahtuvan, mitä hän sanoo, niin [se] hänelle tapahtuisi (mitä tahansa hän sanoisi).

24 Sen vuoksi sanon teille: kaikki mitä rukoillen* anotte, uskokaa saavanne, niin se on tuleva teille.

25 Ja kun seisotte ja rukoilette, antakaa anteeksi, jos teillä on jotain jotakuta vastaan, jotta Isänne, joka on taivaissa, antaisi myös teille anteeksi rikkomuksenne.

MILLÄ VALLALLA?

26 (Mutta ellette te anna anteeksi, ei Isännekään joka on taivaissa, anna anteeksi teidän rikkomuksianne.)"

27 He tulivat jälleen Jerusalemiin. Hänen kävellessään pyhäkössä tulivat ylipapit ja kirjanoppineet ja van-

joku sanoisi tälle vuorelle: 'Kohoa ja heittäydy mereen', eikä epäilisi sydämessään, vaan uskoisi sen tapahtuvan, minkä hän sanoo, niin se hänelle tapahtuisi.

24 Sentähden minä sanon teille: kaikki, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa saavanne, niin se on teille tuleva.

25 Ja kun te seisotte ja rukoilette, niin antakaa anteeksi, jos kenellä teistä on jotakin toistansa vastaan, että myös teidän Isänne, joka on taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne."

26 *(Mutta jos te ette anna anteeksi, niin ei Isännekään, joka on taivaissa, anna anteeksi teidän rikkomuksianne.)*

27 Ja he tulivat taas Jerusalemiin. Ja kun hän käveli pyhäkössä, tulivat ylipapit ja kirjanoppineet ja

jokainen, joka tälle vuorelle sanois: siirrä itses ja kukistu mereen! eikä epäilisi sydämessänsä, vaan uskois ne tapahtuvan mitä hän sanoo; niin hänelle tapahtuu, mitä hän sanoo.

24. Sentähden sanon minä teille: kaikki, mitä te rukoillen anotte, se uskokaat saavanne; niin se tapahtuu teille.

25. Ja kuin te seisotte ja rukoilette, niin anteeksi antakaat, jos teillä on jotakin jotakuta vastaan, että myös teidän Isänne, joka on taivaissa, antais teille anteeksi teidän rikkomuksenne.

26. Mutta jos ette anteeksi anna, ei myös teidän Isänne, joka on taivaissa, anna anteeksi teidän rikkomuksianne.

27. Ja he tulivat taas Jerusalemiin; ja kuin hän käveli templissä, tulivat hänen tykönsä pappein päämie-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

himmat Hänen luokseen
28 ja sanoivat Hänelle: "Millä vallalla sinä näitä teet? Ja* kuka on antanut sinulle vallan näitä tehdä?"

29 Mutta Jeesus (vastasi ja) sanoi heille: "Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa. Vastatkaa minulle, niin minä sanon teille, millä vallalla näitä teen."

30 Oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä lähtöisin? Vastatkaa minulle."

31 Niin he neuvottelivat keskenään sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', Hän sanoo: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?'

32 *Entä jos sanomme*: 'Ihmisistä?'" He pelkäsivät kansaa, sillä kaikki katsoivat, että Johannes totisesti oli profeetta.

33 Niin he vastasivat ja sanoivat Jeesukselle: "Emme tiedä." Silloin Jeesus (vastasi ja) sanoi heille: "Minäkään en sano teille, millä vallalla näitä teen."

vanhimmat hänen luoksensa
28 ja sanoivat hänelle: "Millä vallalla sinä näitä teet? Tahi kuka sinulle on antanut vallan näitä tehdä?"

29 Mutta Jeesus vastasi heille: "Minä myös teen teille yhden kysymyksen; vastatkaa te minulle, niin minä sanon teille, millä vallalla minä näitä teen.

30 Oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä? Vastatkaa minulle."

31 Niin he neuvottelivat keskenään sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', niin hän sanoo: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?'

32 Vai sanommeko: 'Ihmisistä?'" — sitä he kansan tähden pelkäsivät sanoa, sillä kaikkien mielestä Johannes totisesti oli profeetta.

33 Ja he vastasivat ja sanoivat Jeesukselle: "Emme tiedä". Silloin Jeesus sanoi heille: "Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä näitä teen".

het, kirjanoppineet ja vanhimmat,
28. Ja sanoivat hänelle: millä voimalla sinä näitä teet? ja kuka antoi sinulle sen voiman, ettäs näitä teet?

29. Mutta Jesus vastaten sanoi heille: minä myös kysyn teiltä yhden sanan: vastatkaat siis minua, niin minäkin sanon teille, millä voimalla minä näitä teen:

30. Johanneksen kaste, oliko se taivaasta, eli ihmisiltä? vastatkaat minua.

31. Niin he ajattelivat keskenänsä, sanoen: jos me sanomme: taivaasta, niin hän sanoo: miksi ette siis häntä uskoneet?

32. Mutta jos me sanomme: ihmisiltä, niin me pelkäämme kansaa: sillä kaikki pitivät Johanneksen totisena prophetana.

33. Ja he vastasivat, sanoen Jeesukselle: emme tiedä. Ja Jesus vastasi ja sanoi heille: en minäkään sano teille, millä voimalla minä näitä teen.

12 Luku PAHAT VIINITARHURIT

1 Hän alkoi puhua heille vertauksin: "Mies istutti viinitarhan ja aitasen ympäriltä ja kaivoi viinikuurnan ja rakensi tornin. Sitten hän vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille.

2 Määräaikana hän lähetti palvelijan viinitarhurien luo perimään tarhureilta viinitarhan hedelmää.

3 Mutta he ottivat hänet kiinni, pieksivät ja lähettivät tyhjin käsin pois.

4 Vielä hän lähetti heidän luokseen toisen palvelijan. Häntäkin he (kivittivät ja) löivät päähän ja 'lähettivät hänet matkaan'.

5 Vielä hän lähetti toisen, ja hänet he tappoivat, monia muita — toisia he pieksivät, toisia tappoivat.

6 Niin hänellä oli vielä ainoa rakas poikansa. Hänet hän lähetti viimeiseksi heidän luokseen sanoen: 'He

12 Luku

1 Ja hän rupesi puhumaan heille vertauksilla: "Mies istutti viinitarhan ja teki aidan sen ympärille ja kaivoi viinikuurnan ja rakensi tornin; ja hän vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille.

2 Ja kun aika tuli, lähetti hän palvelijan viinitarhurien luo perimään tarhureilta viinitarhan hedelmiä.

3 Mutta he ottivat hänet kiinni, pieksivät ja lähettivät tyhjin käsin pois.

4 Ja vielä hän lähetti heidän luoksensa toisen palvelijan. Ja häntä he löivät päähän ja häpäisivät.

5 Ja hän lähetti vielä toisen, ja sen he tappoivat; ja samoin useita muita: toisia he pieksivät, toisia tappoivat.

6 Vielä hänellä oli ainoa rakas poikansa. Hänet hän lähetti viimeiseksi heidän luoksensa sanoen:

1. Ja hän rupesi heille puhumaan vertauksilla: ihminen istutti viinamäen, ja pani aidan sen ympärille, ja kaivoi kuopan, ja rakensi tornin, ja pani sen vuorolle peltomiehille, ja matkusti muille maille,

2. Ja lähetti ajallansa palveliansa peltomiesten tykö, ottamaan peltomiehiltä viinamäen hedelmää.

3. Mutta he ottivat hänen kiinni, hosuivat hänen ja lähettivät hänen pois tyhjänä.

4. Ja taas lähetti hän heidän tykönsä toisen palvelian, ja sen he kivittivät ja pään särkivät, ja lähettivät hänen pois pilkattuna.

5. Ja hän lähetti taas toisen; sen he tappoivat: ja monta muuta, muutamat he hosuivat, ja muutamat tappoivat.

6. Niin hänellä oli vielä rakas ainoa poikansa; hän lähetti myös sen viimeiseksi heidän tykönsä, sano-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

kunnioittavat* poikaani.'

7 Mutta nuo viinitarhurit sanoivat keskenään: 'Tämä on perillinen. Tulkaa, tappakaamme hänet, niin perintö on oleva meidän.'

8 Ja he ottivat hänet kiinni, tappoivat ja heittivät [hänet] ulos viinitarhasta.

9 Mitä viinitarhan herra nyt tekee? Hän tulee ja tuhoaa viinitarhurit ja antaa viinitarhan muille.

10 Ettekö ole lukeneet tätäkin kirjoitusta: 'Kivi jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut päätöskiveksi.

11 Herralta tämä on tullut ja on ihmeellistä silmissämme? "'

12 Silloin he tahtoivat ottaa Hänet kiinni, mutta pelkäsivät kansaa. Sillä he ymmärsivät, että Hän oli puhunut sen vertauksen heistä. Niin he jättivät Hänet ja menivät pois.

'Kavahtavat kaiketi minun poikaani'.

7 Mutta viinitarhurit sanoivat toisilleen: 'Tämä on perillinen; tulkaa, tappakaamme hänet, niin perintö jää meille'.

8 Ja he ottivat hänet kiinni, tappoivat ja heittivät hänet ulos viinitarhasta.

9 Mitä nyt viinitarhan herra on tekevä? Hän tulee ja tuhoaa viinitarhurit ja antaa viinitarhan muille.

10 Ettekö ole lukeneet tätä kirjoitusta: 'Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi;

11 Herralta tämä on tullut ja on ihmeellinen meidän silmissämme?'"

12 Silloin he olisivat tahtoneet ottaa hänet kiinni, mutta pelkäsivät kansaa; sillä he ymmärsivät, että hän oli puhunut tämän vertauksen heistä. Ja he jättivät hänet ja menivät pois.

en: he karttavat minun poikaani.

7. Mutta ne peltomiehet sanoivat keskenänsä: tämä on perillinen: tulkaat, tappakaamme häntä, niin perintö jää meille.

8. Ja he ottivat hänen ja tappoivat, ja heittivät ulos viinamäestä.

9. Mitäs viinamäen Herra on tekevä? Hän tulee ja hukkaa ne peltomiehet, ja antaa viinamäen muille.

10. Ettekö te ole lukeneet tätä kirjoitusta: jonka kiven rakentajat hylkäsivät, se on tullut nurkkakiveksi.

11. Herralta on tämä tullut, ja on ihmeellinen meidän silmissämme.

12. Ja he etsivät häntä kiinni ottaaksensa, ja pelkäsivät kansaa; sillä he ymmärsivät, että hän heille tämän vertauksen sanonut oli. Ja he jättivät hänen ja menivät pois.

VERON MAKSAMISESTA

13 He lähettivät Hänen luokseen muutamia fariseuksia ja herodilaisia kietomaan Häntä sanoilla.

14 Nämä tulivat ja sanoivat Hänelle: "Opettaja, tiedämme, että olet totuullinen etkä välitä kenestäkään, sillä et katso ihmisten muotoon, vaan opetat Jumalan tietä totuudessa. Onko luvallista antaa keisarille veroa vai ei? Tuleeko meidän antaa vai eikö meidän tule antaa?"

15 Mutta Hän tunsu heidän tekopyhyytensä ja sanoi heille: "Miksi kiussaatte minua? Tuokaa minulle denari nähdäkseni."

16 Niin he toivat. Hän sanoi heille: "Kenen kuva ja päällekirjoitus tämä on?" He sanoivat Hänelle: "Keisarin."

17 Jeesus (vastasi ja) sanoi heille: "Antakaa keisarin oma keisarille ja Jumalan oma Jumalalle." Ja he ihmettelivät Häntä (suuresti).

13 Ja he lähettivät hänen luokseen muutamia fariseuksia ja herodilaisia kietomaan häntä sanoilla.

14 Nämä tulivat ja sanoivat hänelle: "Opettaja, me tiedämme, että sinä olet totinen etkä välitä kenestäkään, sillä sinä et katso henkilöön, vaan opetat Jumalan tietä totuudessa. Onko luvallista antaa keisarille veroa vai ei? Tuleeko meidän antaa vai ei?"

15 Mutta hän tiesi heidän ulkokultaisuutensa ja sanoi heille: "Miksi kiussaatte minua? Tuokaa denari minun nähdäkseni."

16 Niin he toivat. Ja hän sanoi heille: "Kenen kuva ja päällekirjoitus tämä on?" He vastasivat hänelle: "Keisarin".

17 Jeesus sanoi heille: "Antakaa keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on". Ja he ihmettelivät häntä suuresti.

13. Ja he lähettivät hänen tykönsä muutamia Pharisealaisista ja Herodilaisista, solmeamaan häntä sanoissa.

14. Ja he tulivat ja sanoivat hänelle: Mestari, me tiedämme, että olet totinen ja et tottele ketään; sillä et sinä katso ihmisten muotoa, mutta opetat Jumalan tien totuudessa. Sopiiko keisarille antaa veron, taikka ei? Pitääkö meidän antaman, taikka ei antaman?

15. Niin hän tiesi heidän viekkautensa, ja sanoi heille: mitä te kiussaatte minua? Tuokaat minulle raha nähdäkseni.

16. Niin he toivat. Ja hän sanoi heille: kenenkä on tämä kuva ja päällekirjoitus? He sanoivat hänelle: keisarin.

17. Niin Jesus vastasi ja sanoi heille: antakaat keisarille, kuin keisarin ovat, ja Jumalalle, kuin Jumalan ovat. Ja he ihmettelivät

häntä.

KUOLLEITTEN YLÖSNOUSEMUS

18 Hänen luokseen tuli saddukeuksia, jotka sanovat, ettei ole ylösnousemusta. Ja he kysyivät Häneltä sanoen:

19 ”Opettaja, Mooses on kirjoittanut meille: 'Jos jonkun veli kuolee jättäen jälkeensä vaimon, mutta ei jätä lapsia*, niin hänen veljensä ottakoon hänen vaimonsa ja hankkikoon jälkeläisen veljelleen.'

20 (Nyt) oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon, mutta ei kuollessaan jättänyt jälkeläistä.

21 Silloin toinen otti hänet ja kuoli *eikä hänkään jättänyt* jälkeläistä. Samoin kolmas.

22 Ja ne seitsemän *ottivat hänet eivätkä* jättäneet jälkeläistä. Viimeisenä kaikista vaimokin kuoli.

23 Kun he nousevat ylös, kenelle heistä hän siis joutuu ylösnousemuksessa vaimoksi, sillä hän oli niitten

18 Ja hänen luoksensa tuli saddukeuksia, jotka sanovat, ettei ylösnousemusta ole; ja he kysyivät häneltä sanoen:

19 ”Opettaja, Mooses on säätänyt meille: 'Jos joltakin kuolee veli, joka jättää jälkeensä vaimon, mutta ei jätä lasta, niin ottakoon hän veljensä lesken ja herättäköön veljensä siemenen'.

20 Oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon, ja kun hän kuoli, ei häneltä jäänyt jälkeläistä.

21 Silloin toinen otti hänet, ja hänkin kuoli jättämättä jälkeläistä. Niin myös kolmas.

22 Samoin kävi kaikille seitsemälle: heiltä ei jäänyt jälkeläistä. Viimeiseksi kaikista vaimokin kuoli.

23 Ylösnousemuksessa siis, kun he nousevat ylös, kenelle heistä hän joutuu vaimoksi, sillä hän oli

18. Niin hänen tykönsä tulivat Saddukealaiset, jotka sanovat, ettei nousemusta ole, ja kysyivät häneltä sanoen:

19. Mestari! Moses kirjoitti meille: jos jonkun veli kuolis, ja jättäis vaimon, ja ei lapsia, niin hänen veljensä pitää ottaman hänen vaimonsa ja herättämän veljensä siemenen.

20. Niin oli seitsemän veljeä. Ja ensimmäinen otti vaimon, ja ei jättänyt kuoltuansa siementä.

21. Ja toinen otti hänen, ja kuoli, ja ei hänkään jättänyt siementä. Niin myös kolmas.

22. Ja hänen ottivat ne seitsemän, ja ei jättäneet siementä. Kaikkein viimein kuoli vaimo.

23. Sentähden ylösnousemisessa, kuin he nousevat ylös, kenenkä heistä vaimo pitää oleman? Sillä

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

seitsemän vaimona?"

24 Jeesus (vastasi ja) sanoi heille: "Ettekö sen vuoksi eksy, kun ette tunne Kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa?"

25 Sillä kun kuolleista nouseaan, ei oteta vaimoa eikä mennä miehelle, vaan he ovat kuin enkelit taivaissa.

26 Mutta mitä tulee kuolleisiin — että he heräävät eloon — ettekö ole lukeneet Mooseksen kirjasta kertomuksessa pensaasta, kuinka Jumala puhui hänelle sanoen: 'Minä olen Aabrahamin Jumala ja lisäksi Jumala ja Jaakobin Jumala'?

27 Hän ei ole kuolleitten Jumala, vaan elävien (Jumala). Kovin te (siis) eksytte."

SUURIN KÄSKY

28 Silloin tuli Hänen luokseen muuan kirjanoppinut, joka oli kuullut heidän

ollut kaikkien noiden seitsemän vaimona?"

24 Jeesus sanoi heille: "Ettekö te siitä syystä eksy, kun ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa?"

25 Sillä kun kuolleista nouseaan, ei naida eikä mennä miehelle; vaan he ovat niinkuin enkelit taivaissa.

26 Mutta mitä siihen tulee, että kuolleet nousevat ylös, ettekö ole lukeneet Mooseksen kirjasta, kertomuksessa orjantappurapensaasta, kuinka Jumala puhui hänelle sanoen: 'Minä olen Aabrahamin Jumala ja lisäksi Jumala ja Jaakobin Jumala'?

27 Ei hän ole kuolleitten Jumala, vaan elävien. Suuresti te eksytte."

28 Silloin tuli hänen luoksensa eräs kirjanoppinut, joka oli kuullut

hän oli niille seitsemälle emäntänä.

24. Ja Jesus vastaten sanoi heille: ettekö te sentähden eksy, ettette tiedä kirjoituksia, eikä Jumalan voimaa?

25. Sillä kuin he kuolleista nousevat ylös, ei he nai eikä huole, mutta ovat niinkuin enkelit, jotka ovat taivaissa.

26. Mutta kuolleista, että he nousevat, ettekö te ole lukeneet Mooseksen Raamatussa, kuinka Jumala pensaassa hänelle puhui, sanoen: minä olen Aabrahamin Jumala, ja Isaakin Jumala, ja Jaakobin Jumala?

27. Ei Jumala ole kuolleiden, vaan elävien Jumala: te sentähden suuresti eksytte.

28. Ja kuin yksi kirjanoppineista tuli, joka kuuli heidän kamppaile-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

keskustelevan ja huomannut Hänen vastanneen heille hyvin, ja kysyi Häneltä: "Mikä on ensimmäinen kaikista käskyistä?"

29 Jeesus vastasi (hänelle): "Ensimmäinen (kaikista käskyistä) on: 'Kuule, Israel! Herra, meidän Jumalamme, *Herra on yksi*,

30 ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi.' (Tämä on ensimmäinen käsky.)

31 Toinen, (sen veroinen) on tämä: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.' Ei ole näitä suurempaa muuta käskyä."

32 Kirjanoppinut sanoi Hänelle: "Oikein opettaja sanoit totuuden mukaan, että *yksi on Jumala* ja ettei toista ole paitsi Hän."

33 Ja rakastaa Häntä kaikesta sydämestään ja kaikesta ymmärryksestään (ja kaikesta sielustaan) ja kaikesta voimastaan ja rakastaa lähim-

heidän keskustelunsa ja huomannut hänen hyvin vastanneen heille, ja kysyi häneltä: "Mikä on ensimmäinen kaikista käskyistä?"

29 Jeesus vastasi: "Ensimmäinen on tämä: 'Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa;

30 ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi'.

31 Toinen on tämä: 'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'. Ei ole mitään käskyä, suurempaa kuin nämä."

32 Niin kirjanoppinut sanoi hänelle: "Oikein sanoit, opettaja, totuuden mukaan, että yksi hän on, ja ettei ketään muuta ole, paitsi hän."

33 Ja rakastaa häntä kaikesta sydämestään ja kaikesta ymmärryksestään (*ja kaikesta sielustaan*) ja kaikesta voimastaan, ja rakastaa

van keskenänsä, ja näki, että hän hyvästi vastasi heitä, kysyi hän häneltä: kuka on kaikkein suurin käsky?

29. Mutta Jesus vastasi häntä: tämä on kaikkein suurin käsky: kuule, Israel, Herra meidän Jumalamme on yksi Herra.

30. Ja sinun pitää rakastaman Herraa sinun Jumalaas kaikesta sydämestäs, ja kaikesta sinun sielustas, ja kaikesta sinun mielestä, ja kaikesta sinun voimastas. Tämä on suurin käsky.

31. Ja toinen senkaltainen on tämä: sinun pitää rakastaman sinun lähimmäistäs niinkuin itse sinuas. Ei ole näitä suurempaa käskyä.

32. Ja kirjanoppinut sanoi hänelle: oikein, Mestari, sinä sanoit totuuden; sillä yksi on Jumala, ja ei ole toista paitsi häntä:

33. Ja rakastaa häntä kaikesta sydämestä, ja kaikesta ymmärryksestä, ja kaikesta sielusta ja kaikesta väestä, ja rakastaa lähim-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

mäistään niin kuin itseään on enemmän kuin kaikki polttouhrit ja muut uhrit."

34 Nähdessään hänen vastaavan ymmärtävästi Jeesus sanoi hänelle: "Et ole kaukana Jumalan valtakunnasta." Eikä kukaan rojhennut enää kysyä Häneltä.

KENEN POIKA KRISTUS ON?

35 Opettaessaan pyhäkössä Jeesus puhui vielä ja sanoi: "Kuinka kirjanoppineet sanovat että Kristus on Daavidin poika?"

36 Sanoihan Daavid itse Pyhässä Hengessä: 'Herra sanoi Herralleni: Istu oikealle puolelleni, kunnes panen vihollisesi jalkaisi astinlaudaksi*.'

37 Daavid itse sanoo Häntä (siis) Herraksi. Kuinka Hän sitten on hänen poikansa?" Ja suuri kansanjoukko kuunteli Häntä mielellään."

lähimmäistään niinkuin itseänsä, se on enemmän kuin kaikki polttouhrit ja muut uhrit."

34 Kun Jeesus näki, että hän vastasi ymmärtäväisesti, sanoi hän hänelle: "Sinä et ole kaukana Jumalan valtakunnasta". Eikä kukaan enää rojhennut häneltä kysyä.

35 Ja opettaessaan pyhäkössä Jeesus puhui edelleen ja sanoi: "Kuinka kirjanoppineet sanovat, että Kristus on Daavidin poika?"

36 Onhan Daavid itse sanonut Pyhässä Hengessä: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi alle'.

37 Daavid itse sanoo häntä Herraksi; kuinka hän sitten on hänen poikansa?" Ja suuri kansanjoukko kuunteli häntä mielellään.

mäistä niinkuin itsiänsä, se on enempi kuin kaikki polttouhrit ja muut uhrit.

34. Ja koska Jesus näki, että hän toimellisesti vastasi, sanoi hän hänelle: et sinä ole kaukana Jumalan valtakunnasta. Ja ei tohtinut kenkään sitte häneltä enempää kysyä.

35. Ja Jesus vastasi ja sanoi, opettain templissä: kuinka sanovat kirjanoppineet, että Kristus on Daavidin poika?

36. Sillä David sanoi itse Pyhän Hengen kautta: Herra sanoi minun Herralleni: istu minun oikealle puolelleni siihenasti kuin minä panen sinun vihollises sinun jalkas astinlaudaksi.

37. Itse siis David sanoo hänen Herraksi; kuinka hän siis on hänen poikansa? Ja paljo kansaa kuuli häntä mielellänsä.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

VAROKAA KIRJANOPPINEITA

38 Ja Hän sanoi (heille) opettaessaan: "Kavahtakaa kirjanoppineita, jotka mielivät käyskennellä pitkissä vaipoissa ja tervehtimisiä toreilla

39 ja etumaisia istuimia synagoogissa ja ensimmäisiä sijoja kutsuilla,

40 noita, jotka syövät leskien huoneet ja näön vuoksi rukoilevat pitkään. He saavat sitä kovemman tuomion."

KÖYHÄN LESKIVAIMON UHRI

41 Istuen vastapäätä uhriarkkia Jeesus katseli, kuinka kansa pani rahaa uhriarkkuun. Ja monet rikkaat panivat paljon.

42 Niin tuli muuan köyhä leski ja pani kaksi ropoa* mikä on neljännes assi.

43 Kutsuttuaan opetuslapsensa luok-

38 Ja opettaessaan hän sanoi: "Varokaa kirjanoppineita, jotka mielellään käyskelevät pitkissä vaipoissa ja haluavat tervehdyksiä toreilla

39 ja etumaisia istuimia synagoogissa ja ensimmäisiä sijoja pidoissa,

40 noita, jotka syövät leskien huoneet ja näön vuoksi pitävät pitkiä rukouksia; he saavat sitä kovemman tuomion".

41 Ja hän istui vastapäätä uhriarkkia ja katseli, kuinka kansa pani rahaa uhriarkkuun. Ja monet rikkaat panivat paljon.

42 Niin tuli köyhä leski ja pani kaksi ropoa, yhteensä muutamia pennejä.

43 Ja hän kutsui opetuslapsensa

38. Ja hän opetti heitä ja sanoi heille: kavahtakaat kirjanoppineita, jotka mielellänsä pitkissä vaatteissa käyvät, ja antavat itseänsä turulla tervehtiä,

39. Ja rakastavat ylimmäisiä istuimia kokouksissa ja ensimmäisiä sijoja ehtoollisissa,

40. Jotka syövät leskien huoneet, ja muodoksi pitävät pitkät rukoukset. Nämät saavat sitä raskaamman kadotuksen.

41. Ja kuin Jeesus istui uhri-arkun kohdalla ja katseli, kuinka kansa pani rahaa uhri-arkkuun, ja monta rikasta pani paljon,

42. Niin tuli köyhä leski, ja pani kaksi ropoa, se on kuusinainen.

43. Niin hän kutsui opetuslapsen-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

seen Hän sanoi heille: "Totisesti sanon teille, että tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut, jotka panivat uhriarkkuun.

44 Sillä kaikki panivat liiastaan, mutta tämä pani puutteestaan kaiken, mitä hänellä oli, koko elantonsa."

13 Luku JEESUS PUHUU PYHÄKÖN HÄVITTÄMISESTÄ

1 Hänen mennessään ulos pyhäköstä muuan Hänen opetuslapsistaan sanoi Hänelle: "Opettaja, katso, millaiset kivet ja millaiset rakennukset!"

2 Jeesus vastasi (ja sanoi) hänelle: "Sinä näet nämä isot rakennukset. Ei jää kiveä kiven päälle, jota ei maahan murreta."

TULEVAN AHDISTUKSEN ALKU

3 Hänen istuessaan Öljyvuorella vas-

tykönsä ja sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut, jotka panivat uhriarkkuun.

44 Sillä he kaikki panivat liiastaan, mutta tämä pani puutteestaan kaiken, mitä hänellä oli, koko eläimensä."

13 Luku

1 Ja kun hän meni ulos pyhäköstä, sanoi eräs hänen opetuslapsistaan hänelle: "Opettaja, katso, millaiset kivet ja millaiset rakennukset!"

2 Jeesus vastasi hänelle: "Sinä näet nämä suuret rakennukset. Niistä ei ole jäävä kiveä kiven päälle maahan jaottamatta."

3 Ja kun hän istui Öljymäellä, vas-

sa tykönsä, ja sanoi heille: Totisesti sanon minä teille: tämä köyhä leski pani enemmän uhriarkkuun kuin kaikki ne, jotka siihen panivat.

44. Sillä he ovat kaikki panneet siitä, mitä heille liiaksi oli; mutta tämä köyhydestänsä pani kaiken, mitä hänellä oli, kaiken tavaransa.

1. Ja kuin hän meni ulos templistä, sanoi yksi hänen opetuslapsistaan: Mestari! katso, minkäkaltaiset kivet ja minkäkaltaiset rakennukset ovat nämät.

2. Ja Jesus vastaten sanoi hänelle: näetkös nämä suuret rakennukset? Ei näistä jätetä kiveä kiven päälle, jota ei maahan jaoteta.

3. Ja kuin hän istui Öljymäellä,

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

tapäätä pyhäkköä, kysyivät Pietari ja Jaakob ja Johannes ja Andreas Häneltä yksityisesti:

4 "Sano meille, milloin tämä tapahtuu ja mikä on merkki, kun kaikki tämä alkaa toteutua."

5 Niin Jeesus rupesi puhumaan heille (ja sanoi): "Varokaa, ettei kukaan teitä eksytä.

6 (Sillä) monet tulevat minun nimesäni sanoen: *Minä olen, ja he eksyttävät monia.

7 Ja kun kuulette sodista ja sotasanomista, älkää pelästykö. (Sillä) niin täytyy tapahtua, mutta loppu ei ole vielä.

8 Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan. Tulee (myös) maanjäristyksiä monin paikoin, tulee nälänhätää (ja levottomuuksia). *Nämä ovat synnytystuskien alkuja.

9 Mutta ottakaa vaari itsestänne. (Sillä) he luovuttavat teidät * tuomioistuimille, ja synagoogissa teitä pies-

tapäätä pyhäkköä, kysyivät Pietari ja Jaakob ja Johannes ja Andreas häneltä erikseen:

4 Sano meille: milloin tämä tapahtuu, ja mikä on merkki siitä, että kaikki tämä alkaa lopullisesti toteutua?

5 Niin Jeesus rupesi puhumaan heille: "Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä.

6 Monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä se olen', ja he eksyttävät monta.

7 Ja kun te kuulette sotien melskettä ja sanomia sodista, älkää peljästykö. Näin täytyy tapahtua, mutta se ei ole vielä loppu.

8 Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, tulee maanjäristyksiä monin paikoin, tulee nälänhätää. Tämä on synnytystuskien alkua.

9 Mutta pitäkää te vaari itsestänne. Teidät vedetään oikeuksiin, ja teitä piestään synagoogissa, ja

templin kohdalla, kysyivät häneltä erinänsä Pietari ja Jakob, ja Johannes ja Andreas:

4. Sano meille, koska nämä tapahtuvat? Ja mikä merkki on, koska nämät kaikki päätetään?

5. Niin Jesus, vastaten heitä, rupesi sanomaan: katsokaat, ettei joku teitä petä.

6. Sillä monta tulevat minun nimeeni, sanoen: minä olen, ja pettävät monta.

7. Mutta kuin te kuulette sotia ja sotain sanomia, niin älkää hämästykö; sillä ne pitää tapahtuman; vaan ei vielä loppu ole.

8. Sillä kansa pitää nouseman kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja maanjäristykset pitää oleman jokaisessa paikassa, ja tulee nälkä ja metelit.

9. Nämä ovat murhetten alut. Mutta kavahtakaat itse teitänne; sillä he antavat ylönsä teidät raastu-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

tään. Ja* teidät asetetaan maaherrain ja kuningasten eteen minun vuokseni, todistukseksi heille.

10 Mutta ensin on ilosanoma saarnattava kaikille kansoille.

11 Kun he vievät teitä ja luovuttavat tuomittaviksi, älkää etukäteen huolehtiko (ja miettikö), mitä puhuisitte, vaan mitä teille sillä hetkellä annetaan, se puhukaa. Sillä ette te ole puhumassa, vaan Pyhä Henki.

12 Veli antaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja tappavat heidät.

13 Ja te tulette kaikkien vihattaviksi minun nimeni vuoksi. Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.

SUURI AHDISTUS

14 Mutta kun näette hävityksen kauhistuksen, (josta profeetta Daniel on puhunut) seisovan missä ei tulisi —

teidät asetetaan maaherrain ja kuningasten eteen, minun tähteni, todistukseksi heille.

10 Ja sitä ennen pitää evankeliumi saarnattaman kaikille kansoille.

11 Ja kun he vievät teitä ja vetävät oikeuteen, älkää edeltäpäin huolehtiko siitä, mitä puhuisitte; vaan mitä teille sillä hetkellä annetaan, se puhukaa. Sillä ette te ole puhumassa, vaan Pyhä Henki.

12 Ja veli antaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja lapset nousevat vanhempiansa vastaan ja tappavat heidät.

13 Ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden; mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.

14 Mutta kun näette hävityksen kauhistuksen (*josta profeetta Daniel on puhunut*) seisovan siinä,

piin ja synagogiin. Ja te pieksetään ja johdatetaan päämiesten ja kuningasten eteen minun tähteni, heille todistukseksi.

10. Ja ennen pitää saarnattaman evankeliumi kaikessa kansassa.

11. Kun he niin teitä vievät ja antavat ylöns, niin älkää edellä huolehtiko, mitä teidän puhuman pitää, älkää myös ennen ajatelko: vaan mitä teille sillä hetkellä annetaan, se puhukaat; sillä ette te ole, jotka puhutte, vaan Pyhä Henki.

12. Niin on veli antava ylöns veljensä kuolemaan, ja isä pojan; ja lapset nousevat vanhempia vastaan, ja antavat tappa heitä.

13. Ja tulette vihattavaksi kaikilta minun nimeni tähden; vaan joka vahvana pysyy loppuun asti, se tulee autuaaksi.

14. Mutta kuin te saatte nähdä hävityksen kauhistuksen, josta Daniel prophetan kautta sanottu on,

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

lukija tarkatkoon — silloin ne jotka ovat Juudeassa, paetkoot vuorille.

15 ja joka on katolla, älköön astuko alas (huoneeseen) älköönkä menkö noutamaan mitään kotoaan,

16 ja joka on pellolla, älköön kääntykö takaisin noutamaan vaippaansa*.

17 Voi raskaita ja imettäviä niinä päivinä!

18 Mutta rukoilkaa, ettei pakonne tapahtuisi talvella.

19 Sillä niinä päivinä on ahdistus, jonka kaltaista ei tähän asti ole ollut luomakunnan alusta, jonka Jumala on luonut, eikä tule olemaan.

20 Ja ellei Herra lyhentäisi niitä päiviä, ei yksikään liha pelastuisi. Mutta valittujen vuoksi, jotka Hän on valinnut, Hän on lyhentänyt ne päivät.

21 Jos silloin joku sanoo teille: 'Kat-

missä ei tulisi — joka tämän lukee, se tarkatkoon — silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille;

15 joka on katolla, älköön astuko alas älköönkä menkö sisään noutamaan mitään huoneestansa;

16 ja joka on mennyt pellolle, älköön palatko takaisin noutamaan vaippaansa.

17 Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä!

18 Mutta rukoilkaa, ettei se tapahtuisi talvella.

19 Sillä niinä päivinä on oleva ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut hamasta luomakunnan alusta, jonka Jumala on luonut, tähän asti, eikä milloinkaan tule.

20 Ja ellei Herra lyhentäisi niitä päiviä, ei mikään liha pelastuisi; mutta valittujen tähden, jotka hän on valinnut, hän on lyhentänyt ne päivät.

21 Ja jos silloin joku sanoo teille:

seisovan kussa ei pitäisi: (joka sen lukee, hän ymmärtäköön;) silloin, jotka Juudeassa ovat, ne paetkaan vuorille.

15. Ja joka katon päällä on, älköön astuko alas huoneeseen, ja älköön menkö sisälle jotakin ottamaan huoneestansa.

16. Ja joka pellolla on, älköön palatko takaisin ottamaan vaatettansa.

17. Voi raskaita vaimoja ja imettäväisiä niinä päivinä!

18. Mutta rukoilkaat, ettei pakonne tapahtuisi talvella.

19. Sillä niinä aikoina pitää oleman senkaltainen vaiva, jonka kaltaista ei ole ollut luomisen alusta, kuin Jumala luonut on, niin tähän asti, eikä tuleman pidä.

20. Ja ellei Herra olisi lyhentänyt niitä päiviä, niin ei yksikään liha tulisi autuaaksi; mutta valittujen tähden, jotka hän on valinnut, lyhensi hän ne päivät.

21. Ja silloin, jos joku sanoo teille:

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

so, täällä on Kristus' tai: 'Katso, tuolla', älkää uskoko.

22 Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät tunnustekoja ja ihmeitä eksyttääkseen, jos mahdollista, valitutkin*.

23 Vaan olkaa te varuillanne. (Katso,) olen kaiken teille ennalta sanonut."

IHMISEN POJAN TULEMUS

24 Mutta niinä päivinä, sen ahdistuksen jälkeen, aurinko pimenee eikä kuu anna valoansa,

25 ja *taivaan tähdet putoavat* ja taivaitten voimat järkkyvät.

26 Silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvissä ylen voimallisena ja kirkkaana.

27 Ja silloin Hän lähettää enkelinsä ja kokoaa valittunsa neljältä ilmansuunnalta maan äärestä taivaan ääreen asti.

'Katso, täällä on Kristus', tai: 'Katso, tuolla', niin älkää uskoko.

22 Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät tunnustekoja ja ihmeitä, eksyttääkseen, jos mahdollista, valitut.

23 Mutta olkaa te varuillanne. Minä olen edeltä sanonut teille kaikki.

24 Mutta niinä päivinä, sen ahdistuksen jälkeen, aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa,

25 ja tähdet putoilevat taivaalta, ja voimat, jotka taivaissa ovat, järkkyvät.

26 Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvissä suurella voimalla ja kirkkaudella.

27 Ja silloin hän lähettää enkelinsä ja kokoaa valittunsa neljältä ilmalta, maan äärestä hamaan taivaan ääreen.

katso, tässä on Kristus, taikka: katso, siellä; niin älkää uskoko.

22. Sillä väärät Kristukset ja väärät prophetat nousevat, ja merkkejä ja ihmeitä tekevät, pettääkseen, jos mahdollinen olis, valituitakin.

23. Mutta te kavahtakaat: katso, minä olen teille kaikki ennen sanonut.

24. Mutta niinä päivinä, sen vaivan jälkeen, pitää auringon pimemän ja kuu ei anna valoansa.

25. Ja taivaan tähdet pitää putoaman, ja taivasten voimat pitää liikuttaman.

26. Ja silloin heidän pitää näkemän Ihmisen Pojan tulevan pilvissä suurella voimalla ja kunnialla.

27. Ja silloin hän lähettää enkelinsä, ja kokoo valittunsa neljästä tuulesta, hamasta maan äärestä niin taivaan ääreen asti.

VIIKUNAPUUN OPETUS

28 Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: Kun sen oksa jo on tuore ja *saattaa lehdet puhkeamaan*, te tiedätte, että kesä on lähellä.

29 Niin tekin, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että se* on lähellä, oven edessä.

30 Totisesti sanon teille: tämä sukukunta ei katoa ennen kuin nämä kaikki tapahtuvat.

31 Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät (totisesti) katoa.

32 Mutta siitä päivästä tai hetkestä ei tiedä kukaan, eivät enkelit taivaassa eikä Poika vaan* Isä.

VALVOKAA SIIS!

33 Olkaa varuillanne, valvokaa ja rukoilkaa, sillä ette tiedä, milloin se aika tulee.

28 Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: Kun sen oksa jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että kesä on lähellä.

29 Samoin te myös, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä.

30 Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennenkuin nämä kaikki tapahtuvat.

31 Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa.

32 Mutta siitä päivästä tai hetkestä ei tiedä kukaan, eivät enkelit taivaassa, eikä myöskään Poika, vaan ainoastaan Isä.

33 Olkaa varuillanne, valvokaa ja rukoilkaa, sillä ette tiedä, milloin se aika tulee.

28. Mutta fikunapuusta oppikaat vertaus: kuin sen oksa on tuores ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että suvi on läsnä.

29. Niin myös te, kuin te nämät näette tapahtuvan, niin tietäkää, että se on läsnä oven edessä.

30. Totisesti sanon minä teille: ei suinkaan tämän sukukunnan pidä hukkuman ennen kuin kaikki nämät tapahtuvat.

31. Taivas ja maa pitää hukkuman; mutta minun sanani ei pidä suinkaan hukkuman.

32. Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kenkään, ei enkelitkään, jotka ovat taivaassa, ei Poikakaan, vaan Isä.

33. Kavahtakaat, valvokaat ja rukoilkaat, sillä ette tiedä, koska se aika tulee.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

34 On niin kuin muille maille matkustaneen miehen. Hän jätti talonsa, antoi palvelijoilleen vallan (ja) kullekin oman tehtävänsä ja käski myös ovenvartijan valvoa.

35 Valvokaa siis, sillä ette tiedä milloin talon herra tulee, iltamyöhällä vai keskiyöllä vai kukonlaulun aikaan vai varhain aamulla,

36 jottei hän äkkiarvaamatta tullessaan tapaisi teitä nukkumasta.

37 Mutta minkä sanon teille, sanon kaikille: valvokaa."

14. Luku

1 Kahden päivän perästä oli pääsiäinen ja hapattomain leipäin juhla. Niin ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, miten saisivat Hänet kavalasti kiinni otetuksi ja tapetuksi.

2 Sillä he sanoivat: "Ei juhlilla, jottei

34 On niinkuin muille maille matkustaneen miehen: kun hän jätti talonsa ja antoi palvelijoilleen vallan, kullekin oman tehtävänsä, käski hän myös ovenvartijan valvoa.

35 Valvokaa siis, sillä ette tiedä, milloin talon herra tulee, iltamyöhälläkö vai yösydännä vai kukonlaulun aikaan vai varhain aamulla,

36 ettei hän, äkkiarvaamatta tullessaan, tapaisi teitä nukkumasta.

37 Mutta minkä minä teille sanon, sen minä sanon kaikille: valvokaa."

14 Luku

1 Niin oli kahden päivän perästä pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla, ja ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, kuinka saisivat hänet otetuksi kavaluudella kiinni ja tapetuksi.

2 Sillä he sanoivat: "Ei juhlan ai-

34. Niinkuin ihminen, joka muille maille vaelsi, jätti huoneensa ja antoi palveliainsa haltuun, ja kullekin hänen askareensa, ja käski ovenvartiain valvoa;

35. Niin valvokaat siis: (sillä ette tiedä, koska huoneen Herra tuleva on, ehtona, taikka puoliyönä, eli kukon laulaissa, eli aamulla:)

36. Ettei hän äkisti tullessansa löytäisi teitä makaamasta.

37. Mutta mitä minä teille sanoin, sen minä kaikille sanon: valvokaat!

1. Niin oli kahden päivän perästä pääsiäinen ja makianleivän päivät. Ja ylimmäiset papit ja kirjanoppineet etsivät, kuinka he kavaluudella hänen kiinniottaisivat ja tappaisivat.

2. Mutta he sanoivat: ei juhlapäi-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

syntyisi meteliä kansassa."

JEEBUS VOIDELLAAN BETANIAS- SA

3 Kun Hän oli Betaniassa pitaalisen Simonin talossa, tuli Hänen aterialla ollessaan nainen mukanaan alabasteripullo, jossa oli oikeaa kallista nardusvoidetta. Hän rikkoi alabasteripullon ja valutti voiteen Hänen päähänsä.

4 Niin oli muutamia, jotka närkästyneinä sanoivat keskenään: "Mitä varten tapahtui tämä voiteen haaskaus?"

5 Olisihan tämän voiteen voinut myydä enempään kuin kolmeensataan denariin ja antaa ne köyhille." Ja he tiuskivat hänelle.

6 Mutta Jeesus sanoi: "Antakaa hänen olla. Miksi tuotatte hänelle mielihäpeää? Hän teki minulle hyvän työn.

7 Köyhät teillä on aina keskellänne, ja milloin haluatte, voitte tehdä heille

kana, ettei syntyisi meteliä kansassa".

3 Ja kun hän oli Betaniassa, pitaalisen Simonin asunnossa, tuli hänen aterialla ollessaan nainen, mukanaan alabasteripullo täynnä oikeata, kallista nardusvoidetta. Hän rikkoi alabasteripullon ja vuodatti voiteen hänen päähänsä.

4 Niin oli muutamia, jotka närkästyivät ja sanoivat keskenään: "Mitä varten tämä voiteen haaskaus?"

5 Olisihan voinut myydä tämän voiteen enempään kuin kolmeensataan denariin ja antaa ne köyhille." Ja he toruivat häntä.

6 Mutta Jeesus sanoi: "Antakaa hänen olla. Miksi pahoitatte hänen mieltään? Hän teki hyvän työn minulle.

7 Köyhät teillä on aina keskuudessanne, ja milloin tahdotte, voitte

vänä, ettei kapina nousisi kansassa.

3. Ja kuin hän oli Betaniassa spitaelisen Simonin huoneessa, ja aterioitsi, niin tuli yksi vaimo, jolla oli lasi turmelematointia ja kallista nardusvoidetta, ja hän särki lasin ja vuodatti hänen päätänsä päälle.

4. Niin muutamit närkästyivät itsellensä ja sanoivat: mihinkä on tapahtunut tämä voiteen haaskaus?

5. Sillä tämä olis taidettu myytää enempää kuin kolmeensataan penninkiin, ja annettaa vaivaisille. Ja he napisivat häntä.

6. Niin Jesus sanoi: sallikaat hänen olla rauhassa! miksi te häntä vaivaatte? Hän teki hyvän työn minun kohtaani.

7. Sillä teillä ovat aina vaivaiset, ja koska ikänä te tahdotte, niin te

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

hyvää. Mutta minua teillä ei ole aina.

8 Hän *teki minkä voi* ja voiteli etukäteen ruumiini hautaamista varten.

9 Totisesti sanon teille: missä tahansa koko maailmassa julistetaan tätä ilosanomaa, myös se mitä hän teki, mainitaan hänen muistokseen."

JUUDAS TARJOUTUU KAVALTAJAKSI

10 Juudas Iskariot, yksi niistä kahdestatoista, meni ylipappien luo kavaltaakseen Hänet heille.

11 Sen kuullessaan he ihastuivat ja lupasivat antaa hänelle rahaa. Niin hän mietti, kuinka sopivassa tilaisuudessa kavaltaisi Hänet.

JEESUKSEN VIIMEINEN PÄÄSIÄISATERIA

12 Ensimmäisenä hapattomain lei-

heille tehdä hyvää, mutta minua teillä ei ole aina.

8 Hän teki, minkä voi. Edeltäkäsini hän voiteli minun ruumiini hautaamista varten.

9 Totisesti minä sanon teille: missä ikinä kaikessa maailmassa evankeliumia saarnataan, siellä sekin, minkä tämä teki, on mainittava hänen muistoksensa."

10 Ja Juudas Iskariot, yksi niistä kahdestatoista, meni ylipappien luo kavaltaakseen hänet heille.

11 Kun nämä sen kuulivat, ihastuivat he ja lupasivat antaa hänelle rahaa. Ja hän mietti, kuinka hänet sopivassa tilaisuudessa kavaltaisi.

12 Ja ensimmäisenä happamat-

saatte heille hyvin tehdä. Mutta en minä teillä aina ole.

8. Tämä teki, mitä hän voi, ja ennätti voitelemaan minun ruumistani hautaamiseksi.

9. Totisesti sanon minä teille: kussa ikänä tämä evankeliumi saarnataan kaikessa maailmassa, niin myös tämä, minkä hän teki, pitää mainittaman hänen muistoksensa.

10. Ja Juudas Iskariot, yksi kahdestatoistakymmenestä, meni ylimmäisten pappein tykö, että hän pettäis hänen heille.

11. Kun he sen kuulivat, ihastuivat he, ja lupasivat hänelle rahaa antaa. Ja hän etsi, kuinka hän soveliaalla ajalla hänen pettäis.

12. Ja ensimmäisenä makian leivän

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

päin päivänä, kun pääsiäislammas teurastettiin, sanoivat Hänen opetuslapsensa Hänelle: "Mihin tahdot, että menemme valmistamaan pääsiäisaterian syödäksesi?"

13 Niin Hän lähetti kaksi opetuslastaan ja sanoi heille: "Menkää kaupunkiin, niin teitä vastaan tulee mies kantaen vesiastiaa. Seuratkaa häntä.

14 Ja mihin hän menee sanokaa talon isännälle: Opettaja sanoo: Missä on vierashuone,* jossa söisin pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa?

15 Hän näyttää teille ison ylähuoneen, valmiiksi varustetun. Valmistakaa meille sinne."

16 Niin *Hänen opetuslapsensa* lähtivät ja tulivat kaupunkiin ja havaitsivat niin olevan kuin Hän heille sanoi. Ja he valmistivat pääsiäisaterian.

17 Illan tultua Hän saapui niitten

toman leivän päivänä, kun pääsiäislammas teurastettiin, hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: "Mihin tahdot, että menemme valmistamaan pääsiäislampaan sinun syödäksesi?"

13 Niin hän lähetti kaksi opetuslastaan ja sanoi heille: "Menkää kaupunkiin, niin teitä vastaan tulee mies kantaen vesiastiaa; seuratkaa häntä.

14 Ja mihin hän menee, sen talon isännälle sanokaa: 'Opettaja sanoo: Missä on minun vierashuoneeni, syödäkseni siinä pääsiäislampaan opetuslasteni kanssa?'

15 Ja hän näyttää teille suuren huoneen yläkerrassa, valmiiksi laitettun; valmistakaa meille sinne."

16 Niin opetuslapset lähtivät ja tulivat kaupunkiin ja havaitsivat niin olevan, kuin Jeesus oli heille sanonut, ja valmistivat pääsiäislampaan.

17 Ja kun ehtoo tuli, saapui hän

päivänä, kuin pääsiäislammas teurastettiin, sanoivat hänelle hänen opetuslapsensa: kussas tahdot, että me menemme ja valmistamme syödäkses pääsiäislampaan?

13. Ja hän lähetti kaksi opetuslastiansa, ja sanoi heille: menkää kaupunkiin, ja yksi ihminen kohtaa teitä, kantain vesiastiaa; noudatta-
kaat häntä.

14. Ja kuhunka hän menee sisälle, sanokaat perheen isännälle: Mestari sanoo: kussa on vierasten huone, jossa minä opetuslasteni kanssa söisin pääsiäislampaan?

15. Ja hän osoittaa teille suuren salin, rakennetun ja valmistetun, valmistakaa siellä meille.

16. Ja hänen opetuslapsensa menivät ja tulivat kaupunkiin, ja löysivät niinkuin hän oli heille sanonut, ja valmistivat pääsiäislampaan.

17. Ja kuin ehtoo tuli, tuli hän kah-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

kahdentoista kanssa.

18 Kun he olivat aterialla ja söivät Jeesus sanoi: "Totisesti sanon teille: yksi teistä — joka syö kanssani — kavaltaa minut."

19 He tulivat murheellisiksi ja rupesivat sanomaan Hänelle toinen toisensa perästä: "En kai minä?"

20 Hän (vastasi ja) sanoi heille: "Yksi teistä kahdestatoista, se, joka kastaa vatiin kanssani.

21 Ihmisen Poika tosin menee pois niin kuin Hänestä on kirjoitettu. Mutta voi sitä ihmistä, jonka välityksellä Ihmisen Poika kavalletaan. Parempi olisi sille ihmiselle, jos hän ei olisi syntynyt."

EHTOOLLISEN ASETTAMINEN

22 Heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi heille sanoen: "Ottakaa (,syökää): tämä on minun ruumiini."

sinne niiden kahdentoista kanssa. 18 Ja kun he olivat aterialla ja söivät, sanoi Jeesus: "Totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut, yksi, joka syö minun kanssani".

19 He tulivat murheellisiksi ja rupesivat toinen toisensa perästä sanomaan hänelle: "En kaiketi minä?"

20 Hän sanoi heille: "Yksi teistä kahdestatoista, se, joka kastaa vatiin minun kanssani.

21 Niin, Ihmisen Poika tosin menee pois, niinkuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sille ihmiselle, että hän ei olisi syntynyt."

22 Ja heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi heille ja sanoi: "Ottakaa (,syökää), tämä on minun ruumiini".

dentoistakymmenen kanssa.

18. Ja kuin he istuivat pöydän tykönä ja söivät, sanoi Jesus: totisesti sanon minä teille: yksi teistä, joka syö minun kanssani, on minun pettävä.

19. Mutta he rupesivat murehtimaan ja yksi toisen jälkeen sanomaan: ollenko minä se? ja toinen ollenko minä se?

20. Hän vastasi ja sanoi heille: yksi kahdestatoistakymmenestä, joka minun kanssani vatiin rupee.

21. Ihmisen Poika tosin menee, niinkuin hänestä on kirjoitettu; mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika petetään! se olisi hänelle parempi, jos ei se ihminen olisi syntynyt.

22. Ja heidän syödessänsä otti Jesus leivän, kiitti, mursi ja antoi heille, ja sanoi: ottakaat, syökää: tämä on minun ruumiini.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

23 Samoin Hän otti maljan, kiitti ja antoi heille, ja he kaikki joivat siitä.

24 Ja Hän sanoi heille: "Tämä on minun vereni, (uuden) liiton veri, joka monen puolesta vuodatetaan.

25 Totisesti sanon teille: en juo enää viinipuun antia ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena Jumalan valtakunnassa."

26 Ja laulettuaan kiitosvirren he lähtivät Öljyvuorelle.

PIETARI ON KIELTÄVÄ JEESUKSEN

27 Jeesus sanoi heille: "(Tänä yönä) te kaikki loukkaannutte (minuun), sillä on kirjoitettu: Minä lyön paimenta ja lampaat hajoitetaan.

28 Mutta herättyäni eloon menen edellänne Galileaan."

23 Ja hän otti maljan, kiitti ja antoi heille; ja he kaikki joivat siitä.

24 Ja hän sanoi heille: "Tämä on minun vereni, (*uuden*) liiton veri, joka vuodatetaan monen edestä.

25 Totisesti minä sanon teille: minä en juo enää viinipuun antia, ennenkuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena Jumalan valtakunnassa."

26 Ja veisattuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle.

27 Ja Jeesus sanoi heille: "(*Tänä yönä*) Kaikki te loukkaannutte (*minuun*), sillä kirjoitettu on: 'Minä lyön paimenta, ja lampaat hajoitetaan'.

28 Mutta ylösnoustuani minä menen teidän edellänne Galileaan."

23. Ja hän otti kalkin, kiitti ja antoi heille. Ja he joivat siitä kaikki.

24. Ja hän sanoi heille: tämä on minun vereni, sen Uuden Testamentin, joka monen edestä vuodatetaan.

25. Totisesti sanon minä teille: en minä suinkaan silleen juo viinipuun hedelmästä, siihen päivään asti kuin minä sen juon uuden, Jumalan valtakunnassa.

26. Ja kuin he kiitosvirren olivat sanoneet, menivät he ulos Öljymäelle.

27. Ja Jesus sanoi heille: kaikki te tänä yönä pahenette minusssa, niinkuin kirjoitettu on: minä lyön paimenta, ja lampaat hajoitetaan.

28. Mutta sitte kuin minä nousen ylös, niin minä käyn teidän edellänne Galileaan.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

29 Niin Pietari sanoi Hänelle: "Vaikka kaikki loukkaantuisivat, en kuitenkaan minä."

30 Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti sanon sinulle: tänään, tänä yönä, ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti kiellät minut."

31 Mutta hän vakuutti vielä lujemmin: "Vaikka minun pitäisi kuolla kanssasi, en totisesti sinua kiellä." Samoin sanoivat myös kaikki.

JEESUS GETSEMANESSA

32 Niin he tulivat maatilalle, jonka nimi on Getsemane, ja Hän sanoi opetuslapsilleen: "Istukaa tässä sillä aikaa, kun minä rukoilen."

33 Ja Hän otti Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen mukaansa. Ja Hän alkoi kauhistua ja tulla tuskaan.

34 Niin Hän sanoi heille: "Sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti.

29 Niin Pietari sanoi hänelle: "Vaikka kaikki loukkaantuisivat, en kuitenkaan minä".

30 Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänään, tänä yönä, ennenkuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti minut kiellät".

31 Mutta hän vakuutti vielä lujemmin: "Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, en sittenkään minä sinua kiellä". Ja samoin sanoivat kaikki muutkin.

32 Ja he tulivat maatilalle, jonka nimi on Getsemane; ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Istukaa tässä, sillä aikaa kuin minä rukoilen".

33 Ja hän otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen; ja hän alkoi kauhistua ja tulla tuskaan.

34 Ja hän sanoi heille: "Minun sieluni on syvästi murheellinen, kuole-

29. Niin Pietari sanoi hänelle: ja jos vielä kaikki muut pahenisivat, en kuitenkaan minä pahene.

30. Ja Jesus sanoi hänelle: totisesti sanon minä sinulle: tänäpä nä, tänä yönä, ennenkuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmasti minun kiellät.

31. Mutta hän sanoi vielä enemmän: jos minun pitäis kuoleman sinun kanssas, en minä ikänä kiellä sinua. Niin sanoivat myös kaikki.

32. Ja he tulivat kylään, jonka nimi oli Getsemane. Ja hän sanoi opetuslapsillensa: istukaat tässä niinkauvan kuin minä rukoilen.

33. Ja hän otti Pietarin ja Jakobin ja Johanneksen kanssansa, ja rupesi vapisemaan ja kauhistumaan.

34. Ja sanoi heille: minun sieluni on suuresti murheissansa kuole-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

Viipykää tässä ja valvokaa."

35 Mentyään vähän eteenpäin Hän heittäytyi maahan ja rukoili, että jos on mahdollista, se hetki menisi Häneltä ohi.

36 Ja Hän sanoi: "Abba, Isä, kaikki on sinulle mahdollista. Ota minulta pois tämä malja. Mutta ei, mitä minä tahdon, vaan mitä sinä."

37 Niin Hän tuli ja tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: "Simon, nukutko? Etkö jaksanut yhtä hetkeä valvoa?"

38 Valvokaa ja rukoilkaa, jottette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis, mutta liha heikko."

39 Hän meni jälleen pois ja rukoili sanoen samat sanat.

40 Palattuaan Hän tapasi heidät jälleen nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi, eivätkä he tienneet, mitä Hänelle vastaisivat.

41 Ja Hän tuli kolmannen kerran ja

lemaan asti; olkaa tässä ja valvokaa".

35 Ja hän meni vähän edemmäksi, lankesi maahan ja rukoili, että, jos mahdollista, se hetki menisi häneltä ohi,

36 ja sanoi: "Abba, Isä, kaikki on mahdollista sinulle; ota pois minulta tämä malja. Mutta ei, mitä minä tahdon, vaan mitä sinä!"

37 Ja hän tuli ja tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: "Simon, nukutko? Etkö jaksanut yhtä hetkeä valvoa?"

38 Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko."

39 Ja taas hän meni pois ja rukoili sanoen samat sanat.

40 Ja tullessaan hän taas tapasi heidät nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet kovin raukeiksi; ja he eivät tienneet, mitä hänelle vastaisivat.

41 Ja hän tuli kolmannen kerran ja

maan asti. Olkaat tässä ja valvokaat.

35. Ja hän kävi vähää edemmä, lankesi maahan ja rukoili, jos mahdollinen olis, että aika hänen ohitsensa kävis.

36. Ja sanoi: Abba minun Isäni! kaikki ovat sinulle mahdolliset: ota pois minulta tämä kalkki, ei kuitenkaan niinkuin minä tahdon, mutta niinkuin sinä.

37. Ja hän tuli ja löysi heidät makaamasta ja sanoi Pietarille: Simon, makaatkos? Etkös voinut yhtä hetkeä valvoa?"

38. Valvokaat, ja rukoilkaat, ettette tulisi kiusaukseen. Henki tosin on altis, mutta liha on heikko.

39. Niin hän taas meni pois ja rukoili, sanoen entisen sanan.

40. Ja palatessansa löysi taas heidät makaamasta, (sillä heidän silmänsä olivat raskaat,) eikä tietäneet, mitä heidän piti häntä vastaaman.

41. Ja hän tuli kolmannen kerran

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

sanoi heille: "Te nukutte vielä ja lepäätte! Jo riittää! Hetki on tullut. Katso, Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin.

42 Nouskaa, lähtekäämme. Katso, se joka kavaltaa minut, on lähellä."

JEESUKSEN VANGITSEMINEN

43 Heti, Hänen vielä puhuessaan, Juudas, (joka oli) yksi niistä kahdestatoista, saapui ja hänen mukanaan (suuri) joukko ylipappien ja kirjanoppineitten ja vanhinten luota miekoin ja seipäin.

44 Se, joka Hänet kavalsi, oli sopinut heidän kanssaan merkistä sanoen: "Se, jota suutelen, Hän se on. Ottakaa Hänet kiinni ja viekää tarkasti vartioituna pois."

45 Tultuaan hän heti astui Hänen luokseen ja sanoi: "Rabbi, rabbi!"* ja suuteli Häntä kiihkeästi.

sanoi heille: "Te nukutte vielä ja lepäätte! Jo riittää! Hetki on tullut; katso, Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin.

42 Nouskaa, lähtekäämme; katso, se, joka kavaltaa minut, on lähellä."

43 Ja heti, hänen vielä puhuessaan, Juudas, yksi niistä kahdestatoista, saapui, ja hänen mukanaan joukko ylipappien ja kirjanoppineiden ja vanhinten luota, miekat ja seipäät käsissä.

44 Mutta se, joka hänet kavalsi, oli sopinut heidän kanssaan merkistä, sanoen: "Se, jolle minä suuta annan, hän se on; ottakaa hänet kiinni ja viekää tarkasti vartioituna pois".

45 Ja tultuaan hän kohta astui hänen luoksensa ja sanoi: "Rabbi!" ja antoi hänelle suuta.

ja sanoi heille: maatkaat vielä ja levätkää! jo nyt kyllä on, hetki on tullut: katso, Ihmisen Poika annetaan ylönsyntisten käsiin.

42. Nouskaat, käykäämme: katso, joka minun pettää, se lähestyi.

43. Ja kohta vielä hänen puhuisansa tuli Juudas, joka oli yksi kahdestatoistakymmenestä, ja hänen kanssansa paljo väkeä miekoilla ja seipäillä, ylimmäisiltä pappeilta ja kirjanoppineilta ja vanhimmilta.

44. Mutta se, joka hänen petti, oli antanut heille yhteisen merkin, sanoen: kenenkä minä suuta annan, se on: kiinni ottakaa häntä, ja viekää pois visusti.

45. Ja kuin hän tuli, astui hän kohta hänen tykönsä ja sanoi: Rabbi! ja antoi hänen suuta.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

46 Silloin he kävivät Häneen käsiksi ja ottivat Hänet kiinni.

47 Niin muuan lähellä seisovista veti miekan, iski ylimmän papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois korvan.

48 Mutta Jeesus puhui heille ja sanoi: "Niin kuin ryöväriä vastaan te olette lähteneet minua miekoin ja seipäin vangitsemaan.

49 Joka päivä olen ollut luonanne opettaen pyhäkössä, ettekä ole ottaneet minua kiinni. Mutta näin käy, jotta Kirjoitukset toteutuisivat."

50 Niin he kaikki jättivät Hänet ja pakenivat.

51 Häntä seurasi muuan nuorukainen, jolla oli liinavaate paljaalle iholle kietaistuna, ja nuorukaiset* ottivat hänet kiinni.

52 Mutta hän jätti liinavaatteen ja pakeni alastonna (heidän käsistään).

46 Silloin he kävivät häneen käsiksi ja ottivat hänet kiinni.

47 Mutta eräs niistä, jotka lähellä seisoivat, veti miekkansa, iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois korvan.

48 Niin Jeesus puhui heille ja sanoi: "Niinkuin ryöväriä vastaan te olette lähteneet minua miekoilla ja seipäillä vangitsemaan.

49 Joka päivä minä olen ollut teidän luonanne opettaen pyhäkössä, ettekä ole ottaneet minua kiinni. Mutta tämä tapahtuu, että kirjoitukset kävisivät toteen."

50 Niin he kaikki jättivät hänet ja pakenivat.

51 Ja häntä seurasi eräs nuorukainen, jolla oli ympärillään liinavaate paljaalle iholle heitettyinä; ja he ottivat hänet kiinni.

52 Mutta hän jätti liinavaatteen ja pakeni alastonna.

46. Mutta ne panivat kätensä hänen päällensä, ja ottivat hänen kiinni.

47. Niin yksi niistä, jotka siinä lähellä seisoivat, veti ulos miekkansa ja löi ylimmäisen papin palveliaa, ja hakkasi pois hänen korvansa.

48. Ja Jesus vastaten sanoi heille: niinkuin ryövärin tykö te tulitte ulos miekoilla ja seipäillä minua kiinni ottamaan.

49. Minä olen joka päivä ollut teidän tykönänne ja opettanut tempelissä, ja ette minua ottaneet kiinni. Mutta nämät tapahtuvat, että Raamattu täytettäisiin.

50. Ja kaikki antoivat ylönsä hänen ja pakenivat.

51. Ja yksi nuorukainen seurasi häntä, jolla oli liinainen vaate paljaan ihon päällä. Ja nuoret miehet ottivat hänen kiinni.

52. Mutta hän jätti liinaisen vaatteen ja pakeni alasti heiltä.

JEESUS YLIPAPIN JA NEUVOSTON EDESSÄ

53 He veivät Jeesuksen ylimmän papin luo. Ja kaikki ylipapit ja vanhimmat ja kirjanoppineet kokoontuivat (hänen luokseen).

54 Pietari seurasi Häntä taampana ylimmän papin pihalle asti ja istui palvelijain joukossa ja lämmitteli tulen äärellä.

55 Mutta ylipapit ja koko neuvosto etsivät todistusta Jeesusta vastaan tappaakseen Hänet, mutta eivät löytäneet.

56 Monet kyllä todistivat väärin Häntä vastaan, mutta todistukset eivät olleet yhtäpitäviä.

57 Niin muutamat nousivat ja todistivat väärin Häntä vastaan sanoen:

58 ”Olemme kuulleet Hänen sanovan: Minä hajotan tämän käsillä tehdyn temppelin ja rakennan kolmessa

53 Ja he veivät Jeesuksen ylimmäisen papin eteen, jonne kaikki ylipapit ja vanhimmat ja kirjanoppineet kokoontuivat.

54 Ja Pietari seurasi häntä taampana ylimmäisen papin palatsin esipihaan asti ja istui palvelijain joukkoon ja lämmitteli tulen ääressä.

55 Mutta ylipapit ja koko neuvosto etsivät todistusta Jeesusta vastaan tappaaksensa hänet, mutta eivät löytäneet.

56 Useat kyllä todistivat väärin häntä vastaan, mutta todistukset eivät olleet yhtäpitäviä.

57 Niin muutamat nousivat ja todistivat väärin häntä vastaan, sanoen:

58 Me olemme kuulleet hänen sanovan: 'Minä hajotan maahan tämän käsillä tehdyn temppelin ja

53. Ja he veivät pois Jeesuksen ylimmäisen papin tykö, jonka tykö kaikki ylimmäiset papit ja vanhimmat ja kirjanoppineet olivat kokoon tulleet.

54. Mutta Pietari noudatti häntä taampana, hamaan ylimmäisen papin salin porstuaan, ja istui ynnä palveliain kanssa ja lämmitteli valkian tykönä.

55. Mutta ylimmäiset papit ja kaikki raati etsivät todistusta Jeesusta vastaan, että he hänen kuolemaan saattaisivat, ja ei löytäneet.

56. Sillä moni todisti väärin häntä vastaan, mutta ei heidän todistuksensa olleet soveliaat.

57. Ja muutamat nousivat ja todistivat väärin häntä vastaan, sanoen:

58. Me olemme kuulleet hänen sanovan: minä tahdon tämän templin, joka käsillä tehty on,

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

päivässä toisen, joka ei ole käsin tehty.”

59 Mutta näinkään heidän todistuksensa ei ollut yhtäpitävä.

60 Silloin ylin pappi esille noustuaan kysyi Jeesukselta sanoen: "Etkö vastaa mitään? Mitä nämä todistavat sinua vastaan?"

61 Mutta Hän oli vaiti eikä vastannut mitään. Taas ylin pappi kysyi Häneltä ja sanoi Hänelle: "Oletko sinä Kristus, sen Ylistetyn Poika?"

62 Niin Jeesus vastasi: "Minä olen*. Ja te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvissä."

63 Niin ylin pappi vaatteensa repäisten sanoi: "Mitä enää tarvitsemme todistajia?"

64 Kuulitte rienauksen. Mitä arvelette?" Niin he kaikki tuomitsivat Hänet vikapääksi kuolemaan.

rakennan kolmessa päivässä toisen, joka ei ole käsillä tehty'.

59 Mutta eivät näinkään heidän todistuksensa olleet yhtäpitäviä.

60 Silloin ylimmäinen pappi nousi ja astui esille ja kysyi Jeesukselta sanoen: "Etkö vastaa mitään? Mitä nämä todistavat sinua vastaan?"

61 Mutta hän oli vaiti eikä vastannut mitään. Taas ylimmäinen pappi kysyi häneltä ja sanoi hänelle: "Oletko sinä Kristus, sen Ylistetyn Poika?"

62 Jeesus sanoi: "Olen; ja te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvissä".

63 Niin ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa ja sanoi: "Mitä me enää todistajia tarvitsemme?"

64 Te kuulitte hänen pilkkaamisensa. Mitä arvelette?" Niin he kaikki tuomitsivat hänet vikapääksi kuolemaan.

maahan jaottaa ja kolmena päivänä toisen rakentaa ylös, joka ei ole käsillä tehty.

59. Ja ei niinkään ollut heidän todistuksensa sovelias.

60. Ja ylimmäinen pappi astui edes, ja kysyi Jeesukselta, sanoen: etkös mitään vastaa? mitä nämä sinua vastaan todistavat?

61. Mutta hän oli ääneti, eikä mitään vastannut. Taas ylimmäinen pappi kysyi häneltä ja sanoi hänelle: oletkos sinä Kristus, sen siunatun Poika?

62. Niin Jesus sanoi: minä olen. Ja teidän pitää näkemän Ihmisen Pojan istuvan voiman oikialla puolella, ja tulevan taivaan pilvissä.

63. Niin ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa ja sanoi: mitä me silleen todistuksia tarvitsemme?

64. Te olette kuulleet Jumalan pilkan. Mitä te luulette? Niin he kaikki tuomitsivat hänen olevan vikapään kuolemaan.

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

65 Ja muutamat alkoivat sylkeä Hänen päällensä ja peittää Hänen kasvonsa ja lyödä Häntä nyrkillä ja sanoa Hänelle: "Profetoi!" Palvelijatkin *antoivat Hänelle korvapuusteja*.

65 Ja muutamat rupesivat sylkemään häntä ja peittivät hänen kasvonsa ja löivät häntä nyrkillä ja sanoivat hänelle: "Profetoi!" Oikeudenpalvelijatkin löivät häntä poskelle.

65. Ja muutamat rupesivat sylkemään hänen päällensä, ja peittämään hänen kasvojansa, ja löömään häntä poskelle, ja sanomaan hänelle: arvaa! Ja palveliat pieksivät häntä sauvoilla.

PIETARI KIELTÄÄ JEESUKSEN

66 Pietarin ollessa alhaalla pihalla tuli muuan ylimmän papin palvelijattarista

66 Kun nyt Pietari oli alhaalla esipihassa, tuli sinne muuan ylimmäisen papin palvelijattarista;

66. Ja Pietari oli alhaalla salissa, niin tuli yksi ylimmäisen papin piioista,

67 ja nähdessään Pietarin lämmittelevän sanoi häneen katsoen: "Sinäkin olit Jeesus Nasaretilaisen kanssa."

67 ja nähdessään Pietarin lämmittelevän hän katsoi häneen ja sanoi: "Sinäkin olit Nasaretilaisen, tuon Jeesuksen, kanssa".

67. Ja koska hän näki Pietarin lämmittelevän, katsahti hän hänen päällensä ja sanoi: ja sinäkin olit Jeesuksen Natsarealaisen kanssa?

68 Mutta hän kiisti sanoen: "En tiedä enkä käsitä, mitä sanot." Ja hän meni ulos esipihalle. Ja kukko lauloi.

68 Mutta hän kielsi sanoen: "En tiedä enkä käsitä, mitä sanot". Ja hän meni ulos pihalle. Ja kukko lauloi.

68. Mutta hän kielsi sanoen: en tunne minä häntä, enkä tiedä, mitäs sanot. Ja hän meni ulos pors tuaan; ja kukko lauloi.

69 Nähdessään hänet uudestaan palvelijatar alkoi sanoa lähellä seisoville: "Tämä on heikäläisiä."

69 Ja nähdessään hänet siellä palvelijatar rupesi taas sanomaan lähellä seisoville: "Tämä on yksi niistä".

69. Ja piika näki taas hänen ja rupesi sanomaan niille, jotka siinä seisovat: tämä on yksi heistä.

70 Mutta jälleen hän kiisti. Vähän myöhemmin lähellä seisovat taas sa-

70 Mutta hän kielsi uudestaan. Ja vähän sen jälkeen lähellä seisovat

70. Mutta hän kielsi jälleen. Ja taas vähän hetken perästä sanoi-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

noivat Pietarille: "Varmasti sinä olet heikäläisiä, sillä olet galilealainenkin (ja puheta-*pasikin on samanlainen*)."

71 Mutta hän alkoi kirota ja vannoa: "En tunne sitä miestä, josta puhutte."

72 Ja heti kukko lauloi toisen kerran. Niin Pietari muisti sanan, jonka Jeesus lausui hänelle: "Ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti minut kiellät." Ja *hän purskahti itkemään*."

15 Luku JEESUS MAAHERRA PILATUKSEN EDESSÄ

1 Heti aamulla ylipapit pitivät neuvottelun vanhinten ja kirjanoppineitten ja koko neuvoston kanssa. He sitoivat Jeesuksen, veivät pois ja luovuttivat Pilatuksen käsiin.

2 Niin Pilatus kysyi Häneltä: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Hän vas-

taas sanoivat Pietarille: "Totisesti, sinä olet yksi niistä, sillä olethan sinä galilealainenkin (*ja puheta-*pasikin on samanlainen**)."

71 Mutta hän rupesi sadattelemaan itseänsä ja vannomaan: "En tunne sitä miestä, josta te puhutte".

72 Ja samassa kukko lauloi toisen kerran. Niin Pietari muisti Jeesuksen sanat, jotka hän oli sanonut hänelle: "Ennenkuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti minut kiellät". Ja hän ratkesi itkuun.

15 Luku

1 Ja heti aamulla ylipapit ynnä vanhimmat ja kirjanoppineet ja koko neuvosto tekivät päätöksen, sitoivat Jeesuksen, veivät hänet pois ja antoivat Pilatuksen käsiin.

2 Niin Pilatus kysyi häneltä: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?"

vat Pietarille ne, jotka läsnä seisovivat: totisesti olet sinä yksi heistä; sillä sinä olet Galilealainen, ja sinun puhees on senkaltainen.

71. Niin hän rupesi itsiänsä sadattelemaan ja vannomaan: en tunne minä sitä ihmistä, jota te sanotte.

72. Ja kukko lauloi toisen kerran. Niin Pietari muisti sen sanan, mikä Jesus hänelle sanonut oli: ennenkuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmasti minun kiellät. Ja hän kiiruusti läksi ulos ja itki.

1. Ja kohta aamulla varhain pitivät ylimmäiset papit neuvoa vanhimpain ja kirjanoppineitten kanssa ja kaikki raati, ja veivät pois Jeesuksen sidottuna ja antoivat ylönsä Pilatukselle.

2. Ja Pilatus kysyi häneltä: oletkos sinä Juudalaisten kuningas? Hän

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

tasi ja sanoi hänelle: "Sinä sanot."

3 Ja ylipapit esittivät monta syytöstä Häntä vastaan.

4 Niin Pilatus taas kysyi Häneltä sanoen: "Etkö vastaa mitään? Katso, kuinka paljon *he todistavat* sinua vastaan."

5 Mutta Jeesus ei enää vastannut mitään, niin että Pilatus ihmetteli.

JEESUS TUOMITAAN KUOLEMAAN

6 Mutta juhlan aikana hän tavallisesti päästi heille irti yhden vangin, jota he anoivat.

7 Niin siellä oli eräs Barabbaaksi kutsuttu, vangittu muitten *kapinaan osallistuneitten* kanssa, jotka kapinassa olivat tehneet murhan.

8 Ja kansa *alkoi huutaen* pyytää häntä tekemään niin kuin hän (aina) teki heille.

9 Mutta Pilatus vastasi heille sanoen: "Haluatteko, että päästän teille juutalaisten kuninkaan?"

Hän vastasi ja sanoi hänelle: "Sinäpä sen sanot".

3 Ja ylipapit tekivät monta syytöstä häntä vastaan.

4 Niin Pilatus taas kysyi häneltä sanoen: "Etkö vastaa mitään? Katso, kuinka paljon syytöksiä he tekevät sinua vastaan."

5 Mutta Jeesus ei enää vastannut mitään, niin että Pilatus ihmetteli.

6 Mutta juhlan aikana hän tavallisesti päästi heille yhden vangin irti, sen, jota he anoivat.

7 Niin siellä oli eräs mies, jota sanottiin Barabbaaksi, vangittu muiden kapinoitsijain kanssa, jotka kapinassa olivat tehneet murhan.

8 Ja kansa meni sinne ylös ja rupesi pyytämään, että hän tekisi heille, niinkuin hänen tapansa oli.

9 Pilatus vastasi heille sanoen: "Tahdotteko, että päästän teille juutalaisten kuninkaan?"

vastasi ja sanoi hänelle: sinäpä sen sanot.

3. Ja ylimmäiset papit kantoivat hänen päällensä paljon.

4. Niin Pilatus kysyi taas häneltä ja sanoi: etkös mitään vastaa? Katso, kuinka paljon he sinua vastaan todistavat.

5. Mutta ei Jesus sitte ensinkään vastannut, niin että Pilatus ihmetteli.

6. Mutta juhlan päästi hän heille yhden vangin irralle, kenenkä he anoivat.

7. Niin oli yksi nimeltä Barabbas, joka oli sidottu kapinan nostajitten kanssa, jotka kapinassa murhan tehneet olivat.

8. Ja kansa huusi ja rupesi häntä rukoilemaan, että hän tekis niinkuin hän aina heille tehnyt oli.

9. Niin Pilatus vastasi heitä, sanoen: tahdotteko, että minä päästän teille Juudalaisten kuninkaan?

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

10 Sillä hän ymmärsi, että ylipapit olivat kateudesta luovuttaneet Hänet.

11 Mutta ylipapit kiihottivat kansaa anomaan, että hän ennemmin päästäisi heille Barabbaan.

12 Ja Pilatus puhui taas heille ja sanoi: "Mitä *tahdotte minun sitten tekevän* Hänelle, jota kutsutte juutalaisten kuninkaaksi?"

13 Niin he taas huusivat: "Naulitse Hänet ristiin!"

14 Mutta Pilatus sanoi heille: "Mitä pahaa Hän sitten on tehnyt?" Mutta he huusivat vielä enemmän: "Naulitse Hänet ristiin!"

15 Silloin Pilatus, tahtoessaan tehdä kansalle mieliksi, päästi heille Barabbaan, mutta ruoskitti Jeesuksen ja luovutti Hänet ristiin naulittavaksi.

SOTILAAT PILKKAAVAT JEESUSTA

16 Sotamiehet veivät Hänet sisälle

10 Sillä hän tiesi, että ylipapit kateudesta olivat antaneet hänet hänen käsiinsä.

11 Mutta ylipapit kiihoittivat kansaa anomaan, että hän ennemmin päästäisi heille Barabbaan.

12 Ja Pilatus puhui taas heille ja sanoi: "Mitä minun sitten on tehtävä hänelle, jota te sanotte juutalaisten kuninkaaksi?"

13 Niin he taas huusivat: "Ristiinnaulitse hänet!"

14 Mutta Pilatus sanoi heille: "Mitä pahaa hän sitten on tehnyt?" Mutta he huusivat vielä kovemmin: "Ristiinnaulitse hänet!"

15 Ja kun Pilatus tahtoi tehdä kansalle mieliksi, päästi hän heille Barabbaan, mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti ristiinnaulittavaksi.

16 Niin sotamiehet veivät hänet

10. (Sillä hän tiesi, että ylimmäiset papit olivat hänen kateudesta antaneet ylös.)

11. Mutta ylimmäiset papit yllyttivät kansaa, että hän heille ennen päästäis Barabbaan.

12. Niin Pilatus vastasi ja taas sanoi heille: mitä te siis tahdotte, että minun pitää tälle tekemän, jonka te Juudalaisten kuninkaaksi kutsutte?

13. Niin he taas huusivat: ristiinnaulitse häntä.

14. Mutta Pilatus sanoi heille: mitäs hän pahaa on tehnyt? Mutta he huusivat vielä kovemmin: ristiinnaulitse häntä.

15. Mutta Pilatus tahtoi kansan mielen noutaa ja päästi heille Barabbaan. Ja Jeesuksen, kuin hän hänen ruoskinut oli, antoi ylös ristiinnaulittaa.

16. Niin huovit veivät hänen raas-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

linnaan, joka on maaherran palatsi. Ja he kutsuivat koolle koko sotilasosaston.

17 Niin he pukivat Hänet purppuravaippaan ja väännettyään orjantappurakruunun panivat sen Hänen päähänsä.

18 Sitten he alkoivat tervehtiä Häntä: "Terve, juutalaisten kuningas!"

19 He myös löivät Häntä päähän ruokokepillä, sylkivät Hänen päällensä ja laskeutuen polvilleen kumarsivat Häntä.

20 Pilkkattuaan Häntä he riisuivat Häneltä purppuravaipan ja pukivat Hänet Hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät Hänet pois naulitakseen Hänet ristiin.

JEESUS NAULITAAN RISTIIN

21 He pakottivat erään ohi kulkevan kyreneläisen Simonin, joka tuli pelloilta, Aleksanterin ja Ruufuksen isän,

sisälle linnaan, se on palatsiin, ja kutsuivat siihen koko sotilasjoukon.

17 Ja he pukivat hänen yllensä purppuravaipan, väänsivät orjantappuroista kruunun ja panivat sen hänen päähänsä

18 ja rupesivat tervehtimään häntä: "Terve, juutalaisten kuningas!"

19 Ja he löivät häntä päähän ruovolla, sylkivät häntä ja laskeutuen polvilleen kumarsivat häntä.

20 Ja kun he olivat häntä pilkanneet, riisuivat he häneltä purppuravaipan ja pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa. Ja he veivät hänet pois, ristiinnaulitakseen hänet.

21 Ja he pakottivat erään ohikulkevan miehen, Simonin, kyreneläisen, joka tuli vainiolta,

tupaan ja kutsuivat kokoon kaiken joukon,

17. Ja puettivat hänen purpuraan ja panivat hänen päähänsä väännetyn orjantappuraisen kruunun,

18. Ja rupesivat häntä tervehtimään: terve Juudalaisten kuningas!

19. Ja he löivät häntä päähän ruovolla ja sylkivät hänen päällensä, panivat polvillensa ja kumartaen rukoilivat häntä.

20. Ja kuin he olivat häntä pilkanneet, riisuivat he häneltä purpuraan, ja puettivat hänen omiin vaatteisiinsa, ja veivät hänen ulos ristiinnaulittaan.

21. Ja niin he vaativat yhden, joka ohitse kävi (ja tuli pelloilta, Simonin Kyreniläisen, Aleksanderin ja Ru-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

kantamaan Hänen ristiään.

22 Niin he veivät Hänet Golgatanimiselle paikalle, joka käännettynä on pääkallonpaikka.

23 Ja he tarjosivat Hänelle (juotavaksi) mirhalla sekoitettua viiniä, mutta Hän ei ottanut.

24 Naulittuaan Hänet ristiin he jakoivat keskenään Hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa, mitä kukin saisi.

25 Oli kolmas tunti* kun he naulitsivat Hänet ristiin.

26 Ja päälle oli kirjoitettu Hänen syytään osoittava kirjoitus: "Juutalaisten kuningas."

27 Hänen kanssaan he naulitsivat ristiin kaksi ryöväriä, toisen Hänen oikealle ja toisen vasemmalle puolelle.

28 (Niin toteutui kirjoitus joka sanoo: "Ja Hänet luettiin pahantekijäin joukkoon.")

29 Ohikulkijat rienasivat Häntä nyö-

Aleksanterin ja Rufuksen isän, kantamaan hänen ristiänsä.

22 Ja he veivät hänet paikalle, jonka nimi on Golgata, se on käännettynä: pääkallonpaikka.

23 Ja he tarjosivat hänelle mirhalla sekoitettua viiniä, mutta hän ei sitä ottanut.

24 Ja he ristiinnaulitsivat hänet ja jakoivat keskenään hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa, mitä kukin oli saava.

25 Oli kolmas hetki, kun he hänet ristiinnaulitsivat.

26 Ja päällekirjoitukseksi oli merkitty hänen syynsä: "Juutalaisten kuningas".

27 Ja he ristiinnaulitsivat hänen kanssaan kaksi ryöväriä, toisen hänen oikealle ja toisen hänen vasemmalle puolellensa.

28 *(Ja niin se kirjoitus kävi toteen, joka sanoo: "Ja Hän luettiin pahantekijäin joukkoon.")*

29 Ja ne, jotka kulkivat ohitse, her-

fin isän), kantamaan hänen ristiänsä.

22. Ja he veivät hänen siihen paikkaan, joka kutsutaan Golgata, se on niin paljon kuin Pääkallon paikka,

23. Ja he antoivat hänelle viinaa juoda myrrhamilla sekoitettua. Vaan ei hän ottanut.

24. Ja kuin he olivat hänen ristiinnaulinneet, jakoivat he hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa, mitä kunkin piti saaman.

25. Mutta se oli kolmas hetki, kun he hänen ristiinnaulitsivat.

26. Ja oli päällekirjoitettu hänen syynsä kirjoitus: JUUDALAISTEN KUNINGAS.

27. Ja he ristiinnaulitsivat kaksi ryöväriä hänen kanssansa, yhden hänen oikealle ja toisen vasemmalle puolellensa.

28. Ja niin täytettiin se kirjoitus, joka sanoo: ja hän on pahantekijäin sekaan luettu.

29. Ja ne, jotka siitä ohitse kävi-

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

kyttäen päätään ja sanoen: "Voi sinua, joka hajotat temppelin ja joka kolmessa päivässä sen rakennat!

30 Pelasta itsesi ja astu alas ristiltä."

31 Samoin ylipapitkin pilkaten keskenään kirjanoppineitten kanssa sanoivat: "Toisia Hän pelasti, itseään ei voi pelastaa.

32 Astukoon Hän, Kristus, Israelin kuningas, nyt alas ristiltä, jotta näkisimme ja uskoisimme." Myös Hänen kanssaan ristiin naulitut solvasivat Häntä.

JEESUKSEN KUOLEMA

33 Kuudennella tunnilla tuli pimeä yli kaiken maan aina yhdeksänteen tuntiin asti.

34 Yhdeksännellä tunnilla Jeesus huusi kovalla äänellä (sanoen): "Eloi, Eloi*, lama sabaktani?" Joka kään-

jasivat häntä ja nyökyttivät päätään ja sanoivat: "Voi sinua, joka hajotat maahan temppelin ja kolmessa päivässä sen rakennat!

30 Auta itseäsi ja astu alas ristiltä."

31 Samoin ylipapitkin ynnä kirjanoppineet keskenään pilkkasivat häntä ja sanoivat: "Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa.

32 Astukoon hän, Kristus, Israelin kuningas, nyt alas ristiltä, että me näkisimme ja uskoisimme." Myöskin ne, jotka olivat ristiinnaulitut hänen kanssaan, herjasivat häntä.

33 Ja kuudennella hetkellä tuli pimeys yli kaiken maan, ja sitä kesti hamaan yhdeksänteen hetkeen.

34 Ja yhdeksännellä hetkellä Jeesus huusi suurella äänellä: "Eeli, Eeli, lama sabaktani?" Se on

vät, pilkkasivat häntä ja väntelivät päätänsä, sanoen: voi sinuas, joka templin maahan jaotat ja kolmena päivänä rakennat ylös!

30. Vapahda itses ja astu alas rististä.

31. Niin myös ylimmäiset papit pilkkasivat häntä keskenänsä kirjanoppineiden kanssa, sanoen: muita hän autti, ei hän voi itsiänsä auttaa.

32. Kristus, Israelin kuningas, astukaan nyt alas rististä, että me näkisimme ja uskoisimme. Ja ne, jotka hänen kanssansa ristiinnaulitut olivat, pilkkasivat häntä.

33. Mutta kuin kuudes hetki tuli, tuli pimeys kaiken maan päälle hamaan yhdeksänteen hetkeen asti.

34. Ja yhdeksännellä hetkellä huusi Jesus suurella äänellä, sanoen: Eli, Eli, lamma sabaktani?

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

nettynä on: *Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?

35 Sen kuullessaan muutamat siinä seisovista sanoivat: "Katso, Hän huutaa Eliaa."

36 Niin muuan mies juoksi ja täytti sienen hapanviinillä, pani sen ruokokepin päähän ja antoi Hänelle juoda sanoen: "Annas, katsotaan, tuleeko Elia ottamaan Hänet alas."

37 Mutta Jeesus huusi kovalla äänellä ja antoi henkensä.

38 Ja temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti.

39 Mutta kun sadanpäämies, joka seisoi Häntä vastapäätä, näki Hänen näin (huutaen) antavan henkensä, hän sanoi: "Totisesti tämä ihminen oli Jumalan Poika."

40 Oli naisiakin taampana katselemassa, joitten joukossa oli myös Maria Magdaleena ja Maria, Jaakob nuoremman ja Jooseen äiti, ja Salome,

41 jotka (hekin) Hänen Galileassa ol-

käännettynä: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?

35 Sen kuullessaan sanoivat muutamat niistä, jotka siinä seisoivat: "Katso, hän huutaa Eliasta".

36 Ja muuan juoksi ja täytti sienen hapanviinillä, pani sen ruovon päähän ja antoi hänelle juoda sanoen: "Annas, katsokaamme, tuleeko Elias ottamaan hänet alas".

37 Mutta Jeesus huusi suurella äänellä ja antoi henkensä.

38 Ja temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti.

39 Mutta kun sadanpäämies, joka seisoi häntä vastapäätä, näki hänen näin antavan henkensä, sanoi hän: "Totisesti tämä ihminen oli Jumalan Poika".

40 Ja siellä oli myös naisia taampaa katselemassa. Näiden joukossa olivat Maria Magdaleena ja Maria, Jaakob nuoremman ja Jooseen äiti, ja Salome,

41 jotka hänen ollessaan Galile-

se on niin paljo kuin: minun Jumalani, minun Jumalani, miksis minut annoit ylön?

35. Ja kuin muutamat, jotka siinä seisoivat, sen kuulivat, sanoivat he: katso, hän huutaa Eliasta.

36. Niin juoksi yksi ja täytti sienen etikalla ja pani sen ruovon ympärille, taritsi hänen juoda, sanoen: pidäs! katsokaamme, tuleeko Elias häntä ottamaan pois.

37. Mutta Jesus huusi suurella äänellä ja antoi henkensä.

38. Ja templin esivaate repesi kahtia, ylhäältä hamaan alas.

39. Mutta kuin päämies, joka siinä hänen kohdallansa seiso, näki, että hän niin huutain henkensä antoi, sanoi hän: totisesti oli tämä ihminen Jumalan Poika.

40. Ja siellä oli myös vaimoja, jotka taampaa katselivat, joiden seassa oli Maria Magdalena ja Maria, vähemmän Jakobin ja Joseen äiti, ja Salome,

41. Jotka myös häntä Galileassa

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

lessaan seurasivat ja palvelivat Häntä, sekä useita muita naisia, jotka olivat tulleet Hänen kanssaan ylös Jerusalemiin.

assa olivat seuranneet ja palvelleet häntä, sekä useita muita, jotka olivat tulleet hänen kanssaan ylös Jerusalemiin.

seuranneet ja palvelleet olivat; ja monta muuta, jotka hänen kanssansa Jerusalemiin menneet olivat.

JEESUKSEN HAUTAAMINEN

42 Illan jo tultua — koska oli valmistuspäivä, se on sapatin aattopäivä —

42 Ja kun jo oli tullut ilta, ja koska oli valmistuspäivä, se on sapatin aattopäivä,

42. Ja kuin jo ehtoo tuli (että valmistuspäivä oli, joka on esisabbatti),

43 tuli Joosef arimatialainen, arvostettu neuvoston jäsen, joka itsekin odotti Jumalan valtakuntaa, rohkaisi mielensä, meni sisälle Pilatuksen luona ja pyysi Jeesuksen ruumista.

43 tuli Joosef, arimatialainen, arvossapidetty neuvoston jäsen, joka hänkin odotti Jumalan valtakuntaa, rohkaisi mielensä ja meni sisälle Pilatuksen luona ja pyysi Jeesuksen ruumista.

43. Tuli Joseph Arimatiasta, kunniallinen raatimies, joka myös odotti Jumalan valtakuntaa, hän rohkeni mennä Pilatuksen tykö ja anoi Jeesuksen ruumista.

44 Niin Pilatus ihmetteli, oliko Hän jo kuollut. Kutsuttuaan luokseen sadanpäämiehen hän kysyi tältä, oliko Hän jo kauan sitten kuollut.

44 Niin Pilatus ihmetteli, oliko hän jo kuollut, ja kutsuttuaan luokseensa sadanpäämiehen kysyi tältä, oliko hän jo kauan sitten kuollut.

44. Niin Pilatus ihmetteli, että hän jo kuollut oli, ja kutsui tykönsä päämiehen ja kysyi häneltä, oliko hän jo aikaa kuollut.

45 Saatuaan sadanpäämieheltä tietää sen, hän lahjoitti ruumiin Joosefille.

45 Ja saatuaan sadanpäämieheltä siitä tiedon hän lahjoitti ruumiin Joosefille.

45. Ja kuin hän asian päämiehiltä ymmärsi, antoi hän Josephille ruumiin.

46 Tämä osti liinavaatteen ja otettiin Häneltä alas, kääri Häneltä liinavaatteeseen ja pani hautakammioon,

46 Tämä osti liinavaatteen ja otti hänet alas, kääri hänet liinavaatteeseen ja pani hautaan, joka oli

46. Ja hän osti liinavaatteen, otti hänen alas ja kääri liinavaatteeseen, ja pani hänen hautaan, joka

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

joka oli hakattu kallioon. Hautakammion ovelle hän vieritti kiven.

47 Mutta Maria Magdaleena ja Maria, Jooseen äiti katselivat, mihin Hänet pantiin.

16 Luku JEESUS ON NOUSSUT YLÖS

1 Sapatin mentyä Maria Magdaleena ja Maria, Jaakobin äiti ja Salome ostivat hyvänhajuisia yrtejä mennäkseen voitelemaan Hänet.

2 Ani varhain viikon ensimmäisenä päivänä he tulivat haudalle auringon noustessa.

3 He puhuivat keskenään "Kuka meille vierittää kiven hautakammion ovelta?"

4 Katsahtaessaan ylös he näkivät, että kivi oli vieritetty pois. Se oli näet hyvin iso.

5 Astuttuaan hautakammioon he näkivät nuorukaisen istuvan oikealla puolella, puettuna pitkään valkeaan

hakattu kallioon, ja vieritti kiven hautakammion ovelle.

47 Ja Maria Magdaleena ja Maria, Jooseen äiti, katselivat, mihin hänet pantiin.

16 Luku

1 Ja kun sapatiti oli ohi, ostivat Maria Magdaleena ja Maria, Jaakobin äiti, ja Salome hyvänhajuisia yrtejä mennäkseen voitelemaan häntä.

2 Ja viikon ensimmäisenä päivänä he tulivat haudalle ani varhain, auringon noustessa.

3 Ja he sanoivat toisilleen: "Kuka meille vierittää kiven hautakammion ovelta?"

4 Ja katsahtaessaan ylös he näkivät kiven poisvieritetyksi; se oli näet hyvin suuri.

5 Ja mentyään hautakammion sisään he näkivät nuorukaisen istuvan oikealla puolella, puettuna pit-

kallioon hakattu oli, ja vieritti kiven haudan ovelle.

47. Mutta Maria Magdalena ja Jooseen Maria katselivat, kuhunka hän pantiin.

1. Ja kuin sabbatti kulunut oli, osti Maria Magdalena ja Maria Jakobin ja Salome hyvänhajullisia voiteita, tullaksensa voitelemaan häntä.

2. Ja tulivat haudalle ensimmäisenä sabbatin päivänä sangen varhain auringon noustessa.

3. Ja puhuivat keskenänsä: kuka meille vierittää kiven haudan ovelta?

4. Ja kuin he katsoivat, näkivät he kiven vieritetyksi; sillä se oli sangen suuri.

5. Ja kuin he olivat hautaan menneet sisälle, näkivät he yhden nuorukaisen istuvan oikealla puolella,

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

vaatteeseen; ja he pelästyivät.

6 Mutta hän sanoi heille: "Älkää pelästykö. Te etsitte Jeesus Nasaretilaista, ristiinnaulittua. Hän on herännyt eloon. Ei Hän ole täällä. Katso, tässä on paikka, johon he Hänet panivat.

7 Mutta menkää ja sanokaa Hänen opetuslapsilleen ja Pietarille: Hän menee teidän edellänne Galileaan. Siellä näette Hänet, niin kuin Hän teille sanoi."

8 Tultuaan ulos he pakenivat (kiireesti) haudalta, sillä heidät oli vallannut vavistus ja hämmästys. Eivätkä he sanoneet kenellekään mitään, sillä he pelkäsivät.

JEESUS ILMESTYY MARIA MAGDALEENALLE

9 Noustuaan ylös varhain viikon ensimmäisenä päivänä Hän ensin ilmestyi Maria Magdaleenalle, josta oli

kään, valkeaan vaatteeseen; ja he peljästyivät suuresti.

6 Mutta hän sanoi heille: "Älkää peljästykö; te etsitte Jeesusta, Nasaretilaista, joka oli ristiinnaulittu. Hän on noussut ylös; ei hän ole täällä. Katso, tässä on paikka, johon he hänet panivat.

7 Mutta menkää ja sanokaa hänen opetuslapsilleen ja Pietarille: 'Hän menee teidän edellänne Galileaan; siellä te saatte hänet nähdä, niinkuin hän teille sanoi'."

8 Niin he tulivat ulos ja pakenivat haudalta, sillä heidät oli vallannut vavistus ja hämmästys, eivätkä sanoneet kenellekään mitään, sillä he pelkäsivät.

9 Mutta ylösnousemisensa jälkeen hän varhain aamulla viikon ensimmäisenä päivänä ilmestyi en-

joka oli vaatetettu pitkällä valkialla vaatteella; ja he hämmästyivät.

6. Mutta hän sanoi heille: älkää hämmästykö! te etsitte Jesusta Natsarealaista, joka ristiinnaulittu oli. Hän nousi ylös, ei hän ole täällä: katso sias, kuhunka he hänen panivat;

7. Mutta menkää ja sanokaat hänen opetuslapsilleen ja Pietarille, että hän käy teidän edellänne Galileaan: siellä te hänen näette, niinkuin hän sanoi teille.

8. Ja he menivät nopiasti ulos ja pakenivat haudalta; sillä vapistus ja suuri hämmästys oli heidän päällensä tullut, ei he myöskään kenellekään mitään sanoneet; sillä he pelkäsivät.

9. Mutta kuin Jesus oli varhain ensimmäisenä sabbatin päivänä noussut ylös, ilmestyi hän ensin Maria

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

ajanut ulos seitsemän riivaajaa.

10 Tämä meni ja kertoi niille, jotka olivat olleet Hänen kanssaan ja nyt murehtivat ja itkivät.

11 Kuultuaan Hänen elävän ja että Maria* oli Hänet nähnyt, he eivät uskoneet.

siksi Maria Magdaleenalle, josta hän oli ajanut ulos seitsemän riivaajaa.

10 Tämä meni ja vei sanan niille, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa ja jotka nyt murehtivat ja itkivät.

11 Mutta kun he kuulivat, että hän eli ja että Maria oli hänet nähnyt, eivät he uskoneet.

Magdalenalle, josta hän seitsemän perkelettä oli ajanut ulos.

10. Se meni ja ilmoitti niille, jotka hänen kanssansa olleet olivat, jotka murehtivat ja itkivät.

11. Ja kuin he kuulivat hänen elävän, ja että hän häneltä nähty oli, ei he uskoneet.

JEESUS ILMESTYY KAHDELLE OPETUSLAPSELLE

12 Tämän jälkeen Hän ilmestyi toisen muotoisena kahdelle heistä heidän kävellessään maaseudulle matkaten.

13 Hekin menivät ja kertoivat muille. Nämä eivät uskoneet heitäkään.

12 Ja sen jälkeen hän toisenmuotoisena ilmestyi kahdelle heistä, heidän kävellessään, matkalla maakylään.

13 Hekin menivät ja veivät sanan toisille; mutta nämä eivät uskoneet heitäkään.

12. Sitte kuin kaksi heistä vaelsi, ilmestyi hän heille toisenmuotoisena, kuin he maakylään menivät.

13. Ne myös menivät ja julistivat muille. Ja ei he niitäkään uskoneet.

JEESUS ANTAA LÄHETYSKÄSKYN

14 Myöhemmin Hän ilmestyi niille yhdelletoista heidän ollessaan aterialla ja nuhteli heidän epäuskoaan ja

14 Vihdoin hän ilmestyi myöskin niille yhdelletoista heidän ollessaan aterialla; ja hän nuhteli hei-

14. Viimein, kuin yksitoistakymmentä atrioitsivat, ilmestyi hän, ja soimasi heidän epäuskoansa ja

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

kovaa sydäntään, kun eivät uskoneet niitä, jotka olivat nähneet Hänen heidän eloon.

15 Ja Hän sanoi heille: "Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa ilosanomaa kaikille luoduille.

16 Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.

17 Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä,

18 nostavat käsin käärmeitä ja jos he juovat jotain kuolettavaa, se ei heitä vahingoita; he panevat kätensä* sairasten päälle ja nämä tulevat terveiksi."

JEESUKSEN TAIVAASEEN ASTUMINEN

19 Kun Herra [Jeesus] siis oli puhunut heille, Hänet otettiin ylös taivaa-

dän epäuskoaan ja heidän sydämensä kovuutta, kun he eivät olleet uskoneet niitä, jotka olivat nähneet hänet ylösnousseksi.

15 Ja hän sanoi heille: "Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.

16 Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.

17 Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä,

18 nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi."

19 Kun nyt Herra Jeesus oli puhunut heille, otettiin hänet ylös tai-

heidän sydämensä kankiutta, ettei he uskoneet niitä, jotka nähen nähneet olivat nousseksi ylös.

15. Ja sanoi heille: menkäätkä kaikkeen maailmaan, ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.

16. Joka uskoo ja kastetaan, se tulee autuaaksi; mutta joka ei usko, se kadotetaan.

17. Mutta nämä ovat ne merkit, jotka niitä seuraavat, jotka uskovat: minun nimeni kautta pitää heidän perkeleet ajaman ulos, uusilla kielillä puhuman,

18. Käärmeet ajaman pois, ja jos he jotakin myrkyä juovat, niin ei heille mitään vahingoita; sairasten päälle pitää heidän kätensä paneman, ja ne paranevat.

19. Ja Herra, sitte kuin hän oli heille puhunut, otettiin ylös taivaaseen

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

seen, ja Hän istuutui Jumalan oikealle puolelle.

20 Mutta he lähtivät ja saarnasivat kaikkialla ja Herra vaikutti heidän kanssaan vahvistaen sanan sitä seuraavilla merkeillä.

ILOSANOMA LUUKKAAN MUKAAN

1 Luku ALKULAUSE

1 Koska monet ovat ryhtyneet tekemään kertomusta keskellämme toteutuneista tapahtumista

2 sen mukaan kuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta asti ovat olleet Sanan silminnäkijöitä ja palvelijoita,

3 päätin minäkin, tarkkaan tutkittuani alusta alkaen kaikki, kirjoittaa järjestyksessä sinulle, korkea-arvoinen Teofilus,

4 jotta oppisit tuntemaan niitten asi-

vaaseen, ja hän istui Jumalan oikealle puolelle.

20 Mutta he lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssansa ja vahvisti sanan sitä seuraavien merkkien kautta.

LUUKKAAN EVANKELIUMI

1 Luku

1 Koska monet ovat ryhtyneet tekemään kertomusta meidän keskuudessamme tosiksi tunnetuista tapahtumista,

2 sen mukaisesti kuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta asti ovat omin silmin ne nähneet ja olleet sanan palvelijoita,

3 niin olen minäkin, tarkkaan tutkittuani alusta alkaen kaikki, päättänyt kirjoittaa ne järjestyksessään sinulle, korkea-arvoinen Teofilus,

4 että oppisit tuntemaan, kuinka

ja istui Jumalan oikealle kädelle.

20. Mutta he menivät ja saarnasivat joka paikassa, ja Herra vaikutti heidän kanssansa ja vahvisti sanan seuraavaisten merkkien kautta.

LUUKKAAN EVANKELIUMI

1. Että moni on ruvennut järjestänsä kirjoittamaan niistä asioista, joista meillä täydellinen tieto on,

2. Niinkuin ne meille sanoneet ovat, jotka sen alusta itse nähneet ja sananpalvelijat olleet ovat:

3. Näkyy myös minulle se hyväksi, sitte kuin minä alusta kaikki visusti tutkinut olen, että minä niitä järjestänsä sinulle kirjoittaisin, hyvä Teofilus:

4. Ettäs ymmärtäisit selkiästi nii-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

ain luotettavuuden, jotka sinulle on opetettu.

JOHANNES KASTAJAN SYNTYMÄ ILMOITETAAN

5 Herodeksen, Juudean kuninkaan päivinä oli muuan pappi nimeltä Sakarias, Abian osastoa. Hänen vaimonsa oli Aaronin tyttäriä ja hänen nimensä oli Elisabet.

6 He olivat molemmat hurskaita Jumalan edessä ja vaelsivat nuhteetomina kaikissa Herran käskyissä ja säännöksissä.

7 Mutta heillä ei ollut lasta, sillä Elisabet oli hedelmätön, ja molemmat olivat käyneet iäkkäiksi.

8 Niin tapahtui *Sakariaan suorittaessa* papillisia tehtäviä osastonsa vuorolla Jumalan edessä,

9 että hän pappistehtävien tavan mukaan sai arvonnassa osakseen mennä Herran temppeliin suitsuttamaan.

varmat ne asiat ovat, jotka sinulle on opetettu.

5 Herodeksen, Juudean kuninkaan, aikana oli pappi, nimeltä Sakarias, Abian osastoa. Ja hänen vaimonsa oli Aaronin tyttäriä, ja tämän nimi oli Elisabet.

6 He olivat molemmat hurskaita Jumalan edessä, vaeltaen kaikissa Herran käskyissä ja säädöksissä nuhteettomina.

7 Mutta heillä ei ollut lasta, sillä Elisabet oli hedelmätön; ja he olivat molemmat tulleet iällisiksi.

8 Niin tapahtui, kun hänen osastonsa palvelusvuoro tuli ja hän toimitti papillisia tehtäviä Jumalan edessä,

9 että hän tavanmukaisessa pappistehtävien arpomisessa sai osaksensa mennä Herran temppeliin suitsuttamaan.

den asiain vahvan totuuden, joista sinä opetettu olet.

5. Herodeksen, Juudean kuninkaan, aikana oli pappi, Sakarias nimeltä, Abian vuorosta; ja hänen emäntänsä Aaronin tyttäristä, ja hänen nimensä Elisabet.

6. Ja he olivat molemmat hurskaita Jumalan edessä, vaeltavaiset kaikissa Herran käskyissä ja säädöyksissä laittamattomasti,

7. Ja heillä ei ollut lasta; sillä Elisabet oli hedelmätön, ja he olivat jo molemmat ijälliset.

8. Ja tapahtui, kuin hän vuorollansa papin virkaa toimitti Jumalan edessä,

9. Papin viran tavan jälkeen, lankeksi arpa hänelle, että hänen piti suitsuttaman, sitte kuin hän oli mennyt sisälle Herran templiin.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

10 Ja koko kansanjoukko oli suitsuttamisen aikana ulkopuolella rukoilemassa.

11 Silloin hänelle ilmestyi Herran enkeli seisoen suitsutusalttarin oikealla puolella.

12 Nähdessään hänet Sakarias hämmästy ja hänet valtasi pelko.

13 Mutta enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Sakarias, sillä sinun rukouksesi on kuultu ja vaimosi Elisabet on synnyttävä sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Johannes.

14 Hän on sinulle iloksi ja riemuksi, ja monet iloitsevat hänen syntymästään.

15 Sillä hän on oleva suuri Herran edessä. Hän ei juo viiniä eikä väkijuomaa, ja hän on oleva täytetty Pyhällä Hengellä jo äitinsä kohdusta asti.

16 Hän kääntää monet Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa puoleen.

10 Ja kaikki kansa oli suitsuttamisen aikana ulkopuolella rukoilemassa.

11 Silloin ilmestyi hänelle Herran enkeli seisoen suitsutusalttarin oikealla puolella.

12 Ja hänet nähdessään Sakarias hämmästy, ja hänet valtasi pelko.

13 Mutta enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Sakarias; sillä sinun rukouksesi on kuultu, ja vaimosi Elisabet on synnyttävä sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Johannes.

14 Ja hän on oleva sinulle iloksi ja riemuksi, ja monet iloitsevat hänen syntymisestään.

15 Sillä hän on oleva suuri Herran edessä; viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hän on oleva täytetty Pyhällä Hengellä hamasta äitinsä kohdusta.

16 Ja hän kääntää monta Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa, tykö.

10. Ja kaikki kansan paljous rukoili ulkona suitsutuksen aikana.

11. Mutta hänelle ilmestyi Herran enkeli, seisoin suitsutusalttarin oikealla puolella.

12. Ja kuin Sakarias hänen näki, hämmästy hän ja pelko lankesi hänen päällensä.

13. Mutta enkeli sanoi hänelle: älä pelkää, Sakarias! sillä sinun rukouksesi on kuultu ja sinun emäntäs Elisabet synnyttää sinulle pojan, ja sinun pitää kutsuman hänen nimensä Johannes.

14. Ja sinulle tulee ilo ja ihastus, ja monta iloitsevat hänen syntymisestään.

15. Sillä hän tulee suureksi Herran edessä, ja viinaa ja väkevää juomaa ei hän juo, ja hän täytetään Pyhällä Hengellä jo äitinsä kohdusta.

16. ja hän kääntää monta Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa tykö.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

17 Ja hän käy Hänen edellään Elian hengessä ja voimassa kääntääkseen isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskusten mielenlaatuun, Herralle toimittaakseen valmistetun kansan."

18 Niin Sakarias sanoi enkelille: "Kuinka tämän ymmärrän? Sillä olen vanha mies, ja vaimoni on käynyt iäkkääksi."

19 Enkeli vastasi ja sanoi hänelle: "Olen Gabriel, joka seison Jumalan edessä, ja minut on lähetetty puhumaan sinulle ja julistamaan sinulle tämä ilosanoma.

20 Katso, sinä tulet mykäksi etkä kykene puhumaan siihen päivään asti, jona tämä tapahtuu, koska et uskonut sanojani, jotka toteutuvat aikanaan."

21 Ja kansa oli odottamassa Sakariasta ja he ihmettelivät hänen tempelissä viipymistään.

22 Mutta ulos tullessaan hän ei ky-

17 Ja hän käy hänen edellään Eliaan hengessä ja voimassa, kääntääksensä isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskusten mielenlaatuun, näin Herralle toimittaaksensa valmistetun kansan."

18 Niin Sakarias sanoi enkelille: "Kuinka minä tämän käsittäisin? Sillä minä olen vanha, ja minun vaimoni on iälliseksi tullut."

19 Enkeli vastasi ja sanoi hänelle: "Minä olen Gabriel, joka seison Jumalan edessä, ja minä olen lähetetty puhumaan sinulle ja julistamaan sinulle tämän ilosanoman.

20 Ja katso, sinä tulet mykäksi etkä kykene mitään puhumaan siihen päivään saakka, jona tämä tapahtuu, sentähden ettet uskonut minun sanojani, jotka käyvät aikansa toteen."

21 Ja kansa oli odottamassa Sakariasta, ja he ihmettelivät, että hän niin kauan viipyi tempelissä.

22 Mutta ulos tullessaan hän ei

17. Ja hän käy edellä hänen edessänsä Eliaan Hengellä ja voimalla, kääntäin isäin sydämet lasten tykö ja tottelemattomat hurskusten toimen tykö, toimittaakseen Herralle valmistetun kansan.

18. Ja Sakarias sanoi enkelille: mistä minä sen ymmärrän? sillä minä olen vanha ja emäntäni on jo ijällinen.

19. Niin enkeli vastasi ja sanoi hänelle: minä olen Gabriel, joka seison Jumalan edessä, ja olen lähetetty puhumaan sinulle ja saattamaan näitä iloisia sanomia sinulle.

20. Ja katso, sinä tulet kielettömäksi ja et saa puhua hamaan siihen päivään asti, jona nämä tapahtuvat, ettet uskonut sanojani, jotka ajallansa täytetään.

21. Mutta kansa odotti Sakariasta, ja ihmettelivät, että hän niin tempelissä viipyi.

22. Vaan kuin hän tuli ulos, niin ei

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

ennyt puhumaan heille. Niin he ymmärsivät, että hän oli nähnyt näyn temppelissä. Ja hän viittoili heille ja jäi mykäksi.

23 Kun hänen virkatoimensa päivät olivat päättyneet, hän meni kotiinsa.

24 Näitten päivien jälkeen hänen vaimonsa Elisabet tuli raskaaksi ja pysytteli salassa viisi kuukautta, ja hän sanoi:

25 ”Näin on Herra tehnyt minulle niinä päivinä, jolloin Hän katsoi puoleeni poistaakseen minusta ihmisten ylenkatseen.”

JEESUKSEN SYNTYMÄ ILMOITETAAN

26 Kuudentena kuukautena Jumala lähetti enkeli Gabrielin, Galilean kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret,

27 neitsyen luo, joka oli kihlattu Joosef-nimiselle miehelle Daavidin su-

kyennyt puhumaan heille; silloin he ymmärsivät, että hän oli nähnyt näyn temppelissä. Ja hän viittoili heille ja jäi mykäksi.

23 Ja kun hänen virkatoimensa päivät olivat päättyneet, meni hän kotiinsa.

24 Ja niiden päivän perästä Elisabet, hänen vaimonsa, tuli raskaaksi ja pysytteli salassa viisi kuukautta, sanoen:

25 Näin on Herra tehnyt minulle niinä päivinä, jolloin hän katsoi minun puoleeni poistaaksensa minusta ihmisten ylenkatseen.

26 Kuudentena kuukautena sen jälkeen Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galilean kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret,

27 neitsyen tykö, joka oli kihlattu Joosef nimiselle miehelle Daavidin

hän saanut puhua heille. Ja he ymmärsivät, että hän oli näyn templissä nähnyt. Ja hän viittasi heille, ja jäi mykäksi.

23. Ja tapahtui, että hänen virkansa päivät olivat täytetyt, niin hän meni kotiansa.

24. Mutta niiden päivän jälkeen tuli hänen emäntänsä Elisabet raskaaksi ja salasi itsensä viisi kuukautta, sanoen:

25. Ja näin on Herra minulle tehnyt niinä päivinä, kuin hän minun puoleeni katsoi, että hän ottais pois minun ylenkatseeni ihmisten seassa.

26. Mutta kuudentena kuukautena lähetettiin enkeli Gabriel Jumalalta Galilean kaupunkiin, jonka nimi oli Nasaret,

27. Neitseeseen tykö, joka oli kihlattu miehelle, jonka nimi oli Joseph,

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

vusta, ja neitsyen nimi oli Maria.

28 Tullessaan sisälle hänen luokseen enkeli sanoi: "Ole tervehditty, sinä armoitettu! Herra kanssasi. (Siunattu sinä vaimojen joukossa.)"

29 Mutta (nähdessään enkelin), hän hämmästyi kovin *hänen puheestaan* ja mietti, mitä tämä tervehdys mahtoi merkitä.

30 Niin enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Maria, sillä olet saanut armon Jumalan edessä."

31 Katso, tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja *sinun on annettava Hänelle nimi* Jeesus.

32 Hän on oleva suuri ja Häntä kutsutaan Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa Hänelle Daavidin, Hänen isänsä, valtaistuimen.

33 Hän hallitsee Jaakobin huonetta ikuisesti*, eikä Hänen valtakunnallaan ole loppua."

suvusta; ja neitsyen nimi oli Maria.

28 Ja tullessaan sisälle hänen tykönsä enkeli sanoi: "Terve, armoitettu! Herra olkoon sinun kanssasi." (*Siunattu sinä vaimojen joukossa.*)"

29 Mutta (*nähdessään enkelin*), hän hämmästyi suuresti siitä puheesta ja mietti, mitä tämä tervehdys mahtoi tarkoittaa.

30 Niin enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Maria; sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä.

31 Ja katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus.

32 Hän on oleva suuri, ja hänet pitää kutsuttaman Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen,

33 ja hän on oleva Jaakobin huoneen kuningas iankaikkisesti, ja hänen valtakunnallansa ei pidä loppua oleman."

Davidin huoneesta; ja neitseen nimi oli Maria.

28. Ja enkeli tuli sisälle hänen tykönsä ja sanoi: terve, armoitettu! Herra on sinun kanssas: siunattu sinä vaimoin seassa!

29. Mutta kuin hän näki hänen, hämmästyi hän hänen puheestansa ja ajatteli, millinen se tervehdys oli.

30. Ja enkeli sanoi hänelle: älä pelkää, Maria! sillä sinä löysit armon Jumalan tykönä.

31. Ja katso, sinä siität kohdussas ja synnytät Pojan, ja sinun pitää kutsua hänen nimensä Jesus.

32. Sen pitää oleman suuren ja pitää kutsuttaman Ylimmäisen Pojaksi. Ja Herra Jumala antaa hänelle Davidin hänen isänsä istuimen,

33. Ja hänen pitää Jakobin huoneen kuningas ijankaikkisesti oleman ja hänen valtakunnallansa ei pidä loppua oleman.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

34 Mutta Maria sanoi enkelille: "Kuinka tämä tapahtuu, koska en miehestä tiedä!"

35 Enkeli vastasi ja sanoi hänelle: "Pyhä Henki tulee päällesi ja Korkeimman voima varjoaa sinut. Sen vuoksi myös se pyhä, mikä syntyy, on oleva nimeltään Jumalan Poika.

36 Katso, sukulaisesi Elisabet on myös tullut raskaaksi ja kantaa poikaa vanhalla iällään, ja tämä on kuudes kuukausi hänelle, jota sanottiin hedelmättömäksi,

37 sillä Jumalalle ei mikään ole mahdotonta."

38 Niin Maria sanoi: "Katso, olen Herran palvelijatar. Tapahtukoon minulle sanasi mukaan." Ja enkeli lähti hänen luotaan.

MARIA VIERAILEE ELISABETHIN LUONA

39 Niinä päivinä Maria nousi ja lähti kiireesti vuorimaahan erääseen Juu-

34 Niin Maria sanoi enkelille: "Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä mitään tiedä?"

35 Enkeli vastasi ja sanoi hänelle: "Pyhä Henki tulee sinun päällesi, ja Korkeimman voima varjoaa sinut; sentähden myös se pyhä, mikä syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi.

36 Ja katso, sinun sukulaisesi Elisabet, hänkin kantaa kohdussaan poikaa vanhalla iällään, ja tämä on kuudes kuukausi hänellä, jota sanottiin hedelmättömäksi;

37 sillä Jumalalle ei mikään ole mahdotonta."

38 Silloin Maria sanoi: "Katso, minä olen Herran palvelijatar; tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan". Ja enkeli lähti hänen tykönsä.

39 Niinä päivinä Maria nousi ja kulki kiiruusti vuorimaahan erää-

34. Niin sanoi Maria enkelille: kuinka tämä tulee, sillä en minä miehestä mitään tiedä?

35. Ja enkeli vastasi ja sanoi hänelle: Pyhä Henki tulee sinun päälles ja Ylimmäisen voima varjoo sinun: sentähden myös se pyhä, joka sinusta syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi.

36. Ja katso, Elisabet sinun lankosiitti myös pojan vanhalla iällänsä, ja tämä on kuudes kuukausi hänelle, joka kutsuttiin hedelmättömäksi.

37. Sillä ei Jumalan edessä ole yhtään asiaa mahdotointa.

38. Niin sanoi Maria: katso, Herran piika! tapahtukoon minulle sinun sanas jälkeen! Ja enkeli läksi hänen tykönsä.

39. Mutta Maria nousi niinä päivinä ja meni kiiruusti ylös mäkikyliin

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

dan kaupunkiin

40 ja meni Sakariaan kotiin ja tervehti Elisabetia.

41 Kun Elisabet kuuli Marian tervehdyksen, pienoinen hypähti hänen kohdussaan ja Elisabet täyttyi Pyhällä Hengellä.

42 Niin hän puhkesi puhumaan kovalla äänellä ja sanoi: "Siunattu sinä vaimojen joukossa ja siunattu kohtusi hedelmä!

43 Ja kuinka minulle tapahtuu tämä, että Herrani äiti tulee luokseni?

44 Sillä katso, kun tervehdyksesi ääni tuli korviini, hypähti pienoinen iloista kohdussani.

45 Autuas hän, joka uskoi, sillä se on toteutuva, minkä Herra on hänelle ilmoittanut."

MARIAN YLISTYSLAULU

46 Niin Maria sanoi: "Sieluni ylistää Herraa

seen Juudan kaupunkiin

40 ja meni Sakariaan kotiin ja tervehti Elisabetia.

41 Ja kun Elisabet kuuli Marian tervehdyksen, hypähti lapsi hänen kohdussansa; ja Elisabet täytettiin Pyhällä Hengellä.

42 Ja hän puhkesi puhumaan suurella äänellä ja sanoi: "Siunattu sinä vaimojen joukossa, ja siunattu sinun kohtusi hedelmä!

43 Ja kuinka minulle tapahtuu tämä, että minun Herrani äiti tulee minun tyköni?

44 Sillä katso, kun sinun tervehdyksesi ääni tuli minun korviini, hypähti lapsi ilosta minun kohdussani.

45 Ja autuas se, joka uskoi, sillä se sana on täyttyvä, mikä hänelle on tullut Herralta!"

46 Ja Maria sanoi: "Minun sieluni suuresti ylistää Herraa,

Juudan kaupunkiin.

40. Ja tuli Sakariaan huoneeseen ja tervehti Elisabetia.

41. Ja tapahtui, kuin Elisabet kuuli Marian tervehdyksen, hyppäsi lapsi hänen kohdussansa. Ja Elisabet täytettiin Pyhällä Hengellä,

42. Ja hän huusi suurella äänellä ja sanoi: siunattu olet sinä vaimoin seassa, ja siunattu on sinun kohtus hedelmä!

43. Ja kusta se minulle tulee, että minun Herrani äiti tulee minun tyköni?

44. Sillä katso, kuin sinun tervehdyksesi ääni tuli minun korviini, hyppäsi lapsi ilosta minun kohdussani.

45. Ja autuas sinä, joka uskoit; sillä ne täytetään, mitkä sinulle ovat sanotut Herralta.

46. Ja Maria sanoi: Minun sieluni suuresti ylistää Herraa,

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

47 ja henkeni on riemuinnut Jumalassa, Vapahtajassani.

48 Sillä Hän katsoi palvelijattarensa alhaisuuteen. Katso, tästä lähin kaikki sukupolvet ylistävät minua autuaaksi.

49 Sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria, ja Pyhä on Hänen nimensä.

50 Hänen laupeutensa kuuluu polvesta polveen niille, jotka Häntä pelkäävät.

51 Hän on osoittanut voimansa käsivarrellaan, Hän on hajoittanut ne, joitten sydämessä oli ylpeät ajatukset.

52 Hän on kukistanut valtiat valtaistuimilta ja korottanut alhaiset.

53 Nälkäiset Hän on täyttänyt hyvyyksillä, ja rikkaat Hän on lähettänyt tyhjinä pois.

54 Hän on ottanut huomaansa palvelijansa Israelin muistaakseen laupeuttaan

55 Aabrahamia ja hänen jälkeläisiään kohtaan iäti, niin kuin Hän on puhu-

47 ja minun henkeni riemuitsee Jumalasta, vapahtajastani;

48 sillä hän on katsonut palvelijattarensa alhaisuuteen. Katso, tästedes kaikki sukupolvet ylistävät minua autuaaksi.

49 Sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria, ja hänen nimensä on pyhä,

50 ja hänen laupeutensa pysyy polvesta polveen niille, jotka häntä pelkäävät.

51 Hän on osoittanut voimansa käsivarrellaan; hän on hajottanut ne, joilla oli ylpeät ajatukset sydämessään.

52 Hän on kukistanut valtiat valtaistuimilta ja korottanut alhaiset.

53 Nälkäiset hän on täyttänyt hyvyyksillä, ja rikkaat hän on lähettänyt tyhjinä pois.

54 Hän on ottanut huomaansa palvelijansa Israelin, muistaakseen laupeuttaan

55 Aabrahamia ja hänen siementänsä kohtaan iankaikkisesti, niin-

47. Ja minun henkeni iloitsee Jumalassa, minun vapahtajassani,

48. Että hän katsoi piikansa nöyryyttä; sillä katso, tästedes pitää kaikkein sukukuntain minua autuaaksi kutsuttaman:

49. Sillä Voimallinen on suuria ihmeitä tehnyt minun kohtaani, ja hänen nimensä on pyhä,

50. Ja hänen laupiutensa pysyy suvusta sukuun niille, jotka häntä pelkäävät.

51. Hän osoitti voiman käsivarrellansa ja hajotti koriat heidän sydämensä mielestä.

52. Voimalliset on hän kukistanut istuimelta ja korotti nöyrät.

53. Isoovat täytti hän hyvyydellä ja jätti rikkaat tyhjäksi.

54. Hän korjasi palvelijansa Israelin, muistain omaa laupiuttansa,

55. (Niinkuin hän on puhunut meidän isillemme, Abrahamille ja hä-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

nut isillemme."

56 Ja Maria viipyi hänen luonaan noin kolme kuukautta ja palasi kotiinsa.

JOHANNES KASTAJAN SYNTYMÄ

57 Mutta Elisabetin synnyttämisen aika tuli, ja hän synnytti pojan.

58 Hänen naapurinsa ja sukulaisensa kuuluivat, että Herra oli osoittanut hänelle suuren laupeutensa, ja he iloitsivat hänen kanssaan.

59 Kahdeksantena päivänä he tulivat ympärileikkauttamaan pienokaista ja kutsuivat häntä hänen isänsä mukaan Sakariaaksi.

60 Mutta hänen äitinsä vastasi ja sanoi: "Ei, vaan hänen nimensä on oleva Johannes."

61 He sanoivat hänelle: "Sukulaisis-sasi ei ole ketään, jota kutsutaan sillä nimellä."

kuin hän on meidän isillemme puhunut."

56 Ja Maria oli hänen tykönänsä noin kolme kuukautta ja palasi jälleen kotiinsa.

57 Mutta Elisabetin synnyttämisen aika tuli; ja hän synnytti pojan.

58 Ja kun hänen naapurinsa ja sukulaisensa kuuluivat, että Herra oli tehnyt hänelle suuren laupeuden, iloitsivat he hänen kanssansa.

59 Ja kahdeksantena päivänä he tulivat ympärileikkaamaan lasta ja tahtoivat antaa hänelle hänen isänsä mukaan nimen Sakarias.

60 Mutta hänen äitinsä vastasi ja sanoi: "Ei suinkaan, vaan hänen nimensä on oleva Johannes".

61 Niin he sanoivat hänelle: "Eihän sinun suvussasi ole ketään, jolla on se nimi".

nen siemenellensä) ijankaikkisesti.

56. Ja Maria oli hänen tykönänsä lähes kolme kuukautta ja palasi kotiansa.

57. Mutta Elisabetin synnyttämisen aika täytettiin, ja hän synnytti pojan.

58. Ja hänen kylällisensä ja lankonsa kuuluivat, että Herra oli tehnyt suuren laupiuden hänen kanssansa, ja he iloitsivat hänen kanssansa.

59. Ja tapahtui kahdeksantena päivänä, että he tulivat lasta ympärileikkaamaan, ja kutsuivat hänen isänsä nimeltä Sakarias.

60. Niin vastasi hänen äitinsä ja sanoi: ei suinkaan; vaan hän pitää kutsuttaman Johannes.

61. Ja he sanoivat hänelle: ei ole ketään sinun sukukunnassas, joka kutsutaan sillä nimellä.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

62 Sitten he viittoilivat hänen isälleen, miksi hän haluaisi häntä kutsuttavan.

63 Pyydettyään taulun hän kirjoitti vastaten: "Johannes on hänen nimensä." Ja kaikki ihmettelivät.

64 Heti hänen suunsa aukeni ja hänen kielensä vapautui, ja hän puhui ylistäen Jumalaa.

65 Niin tuli pelko kaikille heidän ympärillään asuville ja koko Juudean vuorimaassa puhuttiin kaikista näistä tapahtumista.

66 Kaikki, jotka niistä kuuliivat, panivat ne mieleensä sanoen: "Mitä tästä pienokaisesta mahtaa tulla?" Ja Herran käsi oli hänen kanssaan.

SAKARIAAN ENNUSTUS

67 Sakarias, hänen isänsä, täyttyi Pyhällä Hengellä ja ennusti sanoen:

68 "Ylistetty olkoon Herra, Israelin

62 Ja he kysyivät viittomalla lapsen isältä, minkä nimen hän tahtoi hänelle annettavaksi.

63 Niin hän pyysi taulun ja kirjoitti siihen nämä sanat: "Johannes on hänen nimensä". Ja kaikki ihmettelivät.

64 Ja kohta hänen suunsa aukeni, ja hänen kielensä vapautui, ja hän puhui kiittäen Jumalaa.

65 Ja tuli pelko kaikille heidän ympärillään asuvalle, ja koko Juudean vuorimaassa puhuttiin kaikista näistä tapahtumista;

66 ja kaikki, jotka niistä kuuliivat, panivat ne mieleensä ja sanoivat: "Mikähän tästä lapsesta tulee?" Sillä Herran käsi oli hänen kanssansa.

67 Ja Sakarias, hänen isänsä, täytettiin Pyhällä Hengellä, ja hän ennusti sanoen:

68 Kiitetty olkoon Herra, Israelin

62. Niin he viittasivat hänen isälensä, miksi hän tahtoi hänen nimeä.

63. Ja hän anoi taulua ja kirjoitti: Johannes on hänen nimensä. Ja kaikki ihmettelivät.

64. Niin kohta aukeni hänen suunsa ja hänen kielensä, ja puhui kiittäen Jumalaa.

65. Ja pelko tuli kaikkein heidän kylällistensä päälle, ja kaikissa Juudean mäkikylissä ilmoitettiin kaikki nämä sanat.

66. Ja kaikki, jotka tämän kuuliivat, panivat sydämiinsä, sanoen: minkäs luulet tästä lapsesta tulevan? Sillä Herran käsi oli hänen kanssaan.

67. Ja Sakarias ja hänen isänsä täytettiin Pyhällä Hengellä ja ennusti, sanoen:

68. Kiitetty olkoon Herra, Israelin

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

Jumala, sillä Hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen.

69 Hän on kohottanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin huoneessa

70 — niin kuin Hän on puhunut pyhään profeettainsa suulla (jotka ovat olleet) muinaisuudesta asti —

71 pelastukseksi vihollisistamme ja kaikkien niitten kädestä, jotka vihaavat meitä,

72 osoittaakseen laupeutta isillemme ja muistaakseen pyhän liittonsa,

73 sen valan, jonka Hän vannoi isällemme Aabrahamille,

74 suodakseen meidän vihollistemme kädestä pelastettuina pelkäämättä palvella Häntä,

75 pyhyydessä ja vanhurskaudessa Hänen edessään kaikkina elinpäivinäme.

76 Ja sinä, pienokainen, sinua kutsutaan Korkeimman profeetaksi, sillä

Jumala, sillä hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen

69 ja kohottanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin huoneesta

70 — niinkuin hän on puhunut hamasta ikiajoista pyhään profeettainsa suun kautta —

71 pelastukseksi vihollisistamme ja kaikkien niiden kädestä, jotka meitä vihaavat,

72 tehdäkseen laupeuden meidän isillemme ja muistaakseen pyhän liittonsa,

73 sen valan, jonka hän vannoi Aabrahamille, meidän isällemme;

74 suodakseen meidän, vapahdettuina vihollistemme kädestä, pelkäämättä palvella häntä

75 pyhyydessä ja vanhurskaudessa hänen edessään kaikkina elinpäivinäme.

76 Ja sinä, lapsukainen, olet kutsuttava Korkeimman profeetaksi,

Jumala! sillä hän on etsinyt ja lunastanut kansansa,

69. Ja on meille korottanut autuuden sarven, Davidin palveliansa huoneessa,

70. Niinkuin hän on muinen puhunut pyhään prophetainsa suun kautta,

71. Vapahtaaksensa meitä meidän vihollisiltamme ja kaikkein kädestä, jotka meitä vihaavat:

72. Osoittaaksensa laupiutta meidän isillemme ja muistaaksensa pyhää liittoansa,

73. Ja sitä valaa, jonka hän vannoi Abrahamille, meidän isällemme, meille antaaksensa:

74. Että me, vapahdetut vihollistemme kädestä, häntä pelkäämättä palvelesimme,

75. Pyhyydessä ja hurskaudessa hänen edessänsä kaikkina meidän elinaikanamme.

76. Ja sinä poikainen pitää kutsutaman Ylimmäisen prophetaksi;

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

sinä käyt Herran kasvojen edellä
valmistaaksesi Hänen teitään,

77 jotta antaisit hänen kansalleen pelastuksen tuntemisen heidän syntiensä anteeksi saamisessa

78 Jumalamme sydämellisen laupeuden vuoksi, jonka ansiosta puoleemme on katsonut koitto korkeudesta

79 loistaakseen pimeässä ja kuoleman varjossa istuville ja ohjatakseen jalkamme rauhan tielle."

80 Ja pienokainen kasvoi ja vahvistui hengessä. Ja hän oli autiomaissa siihen päivään asti, jona esiintyi Israelille.

2 Luku JEESUKSEN SYNTYMÄ

1 Tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta kävi käsky koko maailman verollepanosta.

2 Tämä ensimmäinen verollepano

sillä sinä olet käyvä Herran edellä
valmistaaksesi hänen teitään,

77 antaaksesi hänen kansalleen pelastuksen tuntemisen heidän syntiensä anteeksisaamisessa,
78 meidän Jumalamme sydämellisen laupeuden tähden, jonka kautta meidän puoleemme katsoo aamun koitto korkeudesta,

79 loistaen meille, jotka istumme pimeydessä ja kuoleman varjossa, ja ohjaten meidän jalkamme rauhan tielle."

80 Ja lapsi kasvoi ja vahvistui hengessä. Ja hän oli erämaassa siihen päivään asti, jona hän oli astuva Israelin eteen.

2 Luku

1 Ja tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta kävi käsky, että kaikki maailma oli verolle pantava.

2 Tämä verollepano oli ensimmäi-

sillä sinun pitää käymän Herran kasvoin edessä, valmistamaan hänen teitänsä,

77. Ja antaman autuuden tunnon hänen kansallensa, heidän syntiensä anteeksi saamiseksi,
78. Meidän Jumalan sydämellisen laupiuden kautta, jolla meitä on etsinyt koitto ylhäältä,

79. Valaisemaan niille, jotka pimeissä ja kuolon varjoissa istuvat, ja ojentamaan meidän jalkamme rauhan tielle.

80. Mutta lapsi kasvoi ja vahvistui hengessä, ja oli korvessa siihen päivään asti, jona hänen piti Israelin kansan eteen tuleman.

1. Mutta niinä päivinä tapahtui, että käsky kävi ulos keisarilta Augustukselta, että kaikki maailma piti verolliseksi laskettaman.

2. Ja tämä veron-laskemus oli en-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian maaherrana.

3 Niin kaikki menivät verolle pantaviksi, kukin omaan kaupunkiinsa.

4 Myös Joosef lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, joka oli nimeltään Beethlehem — koska hän oli Daavidin huonetta — ja sukua —

5 verolle pantavaksi Marian, kihlatun vaimonsa kanssa, joka oli raskaana.

6 Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että hänen synnyttämisensä aika tuli,

7 ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi Hänet ja pani seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa.

PAIMENET JA ENKELIT

8 Sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa.

nen ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian maaherrana.

3 Ja kaikki menivät verolle pantaviksi, kukin omaan kaupunkiinsa.

4 Niin Joosefkin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Beethlehem, hän kun oli Daavidin huonetta ja sukua,

5 verolle pantavaksi Marian, kihlatunsa, kanssa, joka oli raskaana.

6 Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli.

7 Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi hänet ja pani seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa.

8 Ja sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa.

simmäinen, joka tapahtui silloin, kun Kyrenius oli maaherra Syyriassa.

3. Ja kukin meni kaupunkiinsa antamaan itsiänsä arvattaa.

4. Niin myös Joseph Galileasta, Natsaretin kaupungista, meni ylös Juudeaan, Davidin kaupunkiin, joka kutsutaan Beethlehem, (sillä hän oli Davidin huoneesta ja suvusta)

5. Antamaan itsiänsä arvattaa, Marian, kihlatun emäntänsä kanssa, joka raskas oli.

6. Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että hänen synnyttämisensä päivät tulivat täytetyksi,

7. Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloitsi hänen ja pani seimeen, ettei heillä ollut sija majassa.

8. Ja paimenet valvoivat siinä paikkakunnassa ja vartioitsivat yöllä laumaansa.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

9 Ja katso, Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he pelästyivät suuresti.

10 Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö, sillä katso, julistan teille hyvän sanoman, suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle;

11 teille on tänä päivänä Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra.

12 Ja tämä on teille merkinä: te tapaatte pienokaisen kapaloituna [ja] seimessä makaamassa."

13 Yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat.

14 "Kunnia Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha, ihmisille Jumalan mielisuosio. "

15 Ja tapahtui, että kun enkelit olivat menneet paimenten luota taivaaseen, niin paimenet puhuivat toisilleen: "Menkäämme toki Beetlehemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut,

9 Niin heidän edessään seisoivat Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he pelästyivät suuresti.

10 Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle:

11 teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa.

12 Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa."

13 Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat:

14 Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!

15 Ja kun enkelit olivat menneet paimenten luota taivaaseen, niin nämä puhuivat toisilleen: "Menkäämme nyt Beetlehemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja

9. Ja katso, Herran enkeli seisoivat heidän tykönänsä ja Herran kirkkaus ympäri valaitsi heitä, ja he suuresti pelästyivät.

10. Ja enkeli sanoi heille: älkää pelätkö! sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle:

11. Teille on tänäpäivänä syntynyt vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Davidin kaupungissa.

12. Ja tämä on teille merkiksi: te löydätte lapsen kapaloituna makaavan seimessä.

13. Ja kohta oli enkelin kanssa suuri taivaallisen sotaväen joukko, jotka kiittivät Jumalaa ja sanoivat:

14. Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa, ja maassa rauha, ja ihmisille hyvä tahto!

15. Ja tapahtui, että enkelit menivät heidän tykönsä taivaaseen, niin ne paimenet puhuivat keskenänsä: käykäämme Betlehemiin ja katsokaamme sitä mikä tapah-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

minkä Herra meille ilmoitti.”

16 Niin he menivät kiirehtien ja tapasivat sekä Marian että Joosefin ja pienoisen seimessä makaavana.

17 Nähtyään tämän he levittivät tietoa sanomasta, joka oli puhuttu heille tästä pienokaisesta.

18 Kaikki jotka kuulivat, ihmettelivät sitä, mitä paimenet heille puhuivat.

19 Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat tutkistellen niitä sydämessään.

20 Ja paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, mitä olivat kuulleet ja nähneet sen mukaan kuin heille oli puhuttu.

21 Kun sitten kahdeksan päivää oli kulunut ja pienokainen oli ympärileikattava, niin Hänelle annettiin nimi Jeesus, jonka enkeli oli Hänelle antanut ennen Hänen sikiämistään kohdussa.

minkä Herra meille ilmoitti”.

16 Ja he menivät kiiruhtaen ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä.

17 Ja kun he tämän olivat nähneet, ilmoittivat he sen sanan, joka oli puhuttu heille tästä lapsesta.

18 Ja kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät sitä, mitä paimenet heille puhuivat.

19 Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat ja tutkisteli niitä sydämensänsä.

20 Ja paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, minkä olivat kuulleet ja nähneet, sen mukaan kuin heille oli puhuttu.

21 Kun sitten kahdeksan päivää oli kulunut ja lapsi oli ympärileikattava, annettiin hänelle nimi Jeesus, jonka enkeli oli hänelle antanut, ennenkuin hän sikisi äitinsä kohdussa.

tunut on, jonka Herra meille ilmoitti.

16. Ja he tulivat kiiruhtain, ja löysivät Marian ja Josephin, niin myös lapsen, joka makasi seimessä.

17. Kuin he tämän nähneet olivat, julistivat he sen sanoman, joka heille tästä lapsesta sanottu oli,

18. Ja kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät niitä, mitä heille paimenilta sanottu oli.

19. Mutta Maria kätki kaikki nämät sanat, tutkistellen sydämessänsä,

20. Ja paimenet palasivat, ylistäin ja kunnioittain Jumalaa kaikista, mitä he kuulleet ja nähneet olivat, niinkuin heille sanottu oli.

21. Ja kuin kahdeksan päivää kulunut oli, että lapsi piti ympärileikattaman, kutsuttiin hänen nimensä Jesus, joka niin oli enkeliltä kutsuttu jo ennen kuin hän sikisi äitinsä kohdussa.

JEESUS VIEDÄÄN PYHÄKKÖÖN

22 Kun hänen* puhdistuspäivänsä Mooseksen lain mukaan olivat päättyneet, he veivät Hänet ylös Jerusalemiin asettaakseen Hänet Herran eteen

23 — niin kuin on kirjoitettu Herran laissa: "Jokainen miehenpuoli, joka avaa äidin kohdun, kutsuttakoon Herralle pyhitetyksi" —

24 ja uhratakseen, niin kuin Herran laissa on sanottu, parin metsäkyyhkysiä tai kaksi kyyhkysenpoikaa.

22 Ja kun heidän puhdistuspäivänsä, Mooseksen lain mukaan, olivat täytyneet, veivät he hänet ylös Jerusalemiin asettaaksensa hänet Herran eteen

23 — niinkuin on kirjoitettu Herran laissa: "Jokainen miehenpuoli, joka avaa äidinkohdun, luettakoon Herralle pyhitetyksi" —

24 ja uhrataksensa, niinkuin Herran laissa on säädetty, parin metsäkyyhkysiä tai kaksi kyyhkysenpoikaa.

22. Ja kuin heidän puhdistuspäivänsä olivat täytetyt Moseksen lain jälkeen, veivät he hänet Jerusalemiin, asettaaksensa häntä Herran eteen,

23. (Niinkuin kirjoitettu on Herran laissa: kaikki miehenpuoli, joka ensin avaa äitinsä kohdun, pitää kutsuttaman Herralle pyhäksi,)

24. Ja uhrataksensa, niinkuin sanottu on Herran laissa, pari mettistä eli kaksi kyhkyläisen poikaa.

SIMEONIN ODOTUS TÄYTTYY

25 Katso, Jerusalemissa oli mies nimeltä Simeon, ja tämä mies oli nuhteeton ja hurskas ja hän odotti Israelin lohdutusta. Hänen päällään oli Pyhä Henki.

26 Ja hänelle Pyhä Henki oli ilmoittanut, ettei hän näe kuolemaa ennen kuin näkisi Herran Kristuksen*.

25 Ja katso, Jerusalemissa oli mies, nimeltä Simeon; hän oli hurskas ja jumalinen mies, joka odotti Israelin lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen päällensä.

26 Ja Pyhä Henki oli hänelle ilmoittanut, ettei hän ollut näkevä kuolemaa, ennenkuin oli nähnyt

25. Ja katso, mies oli Jerusalemissa, jonka nimi oli Simeon: tämä oli hurskas ja jumalinen mies, odottain Israelin lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänessä.

26. Ja hänelle oli sanottu Pyhältä Hengeltä, ettei hänen pitänyt ennen kuolemaa näkemän, kuin hän

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

27 Hän tuli *Hengen johtamana* pyhäkköön. Vanhempien kantaessa Jeesus-pienokaista sisälle tehdäkseen Hänelle lain mukaisella tavalla,

28 hänkin otti Hänet syliinsä, kiitti Jumalaa ja sanoi:

29 ”Herra, nyt lasket palvelijasi rauhasa menemään sanasi mukaan,

30 sillä silmäni ovat nähneet autuutesi,

31 jonka olet valmistanut kaikkien kansojen silmäin edessä —

32 valon, joka on ilmestykseksi pakanoille ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille.”

33 Joosef ja Hänen* äitinsä ihmettelivät sitä, mitä Hänestä sanottiin.

34 Simeon siunasi heitä ja sanoi Marialle, Hänen äidilleen: ”Katso, tämä on pantu lankeemukseksi ja nousemukseksi monille Israelissa ja merkiksi, jota vastaan puhutaan

Herran Voidellun.

27 Ja hän tuli Hengen vaikutuksesta pyhäkköön. Ja kun vanhemmat toivat Jeesus-lastaa sisälle tehdäkseen hänelle, niinkuin tapa oli lain mukaan,

28 otti hänkin hänet syliinsä ja kiitti Jumalaa ja sanoi:

29 Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään, sanasi mukaan;

30 sillä minun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi,

31 jonka sinä olet valmistanut kaikkien kansojen nähdä,

32 valkeudeksi, joka on ilmestyvä pakanoille, ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille.”

33 Ja hänen isänsä ja äitinsä ihmettelivät sitä, mitä hänestä sanottiin.

34 Ja Simeon siunasi heitä ja sanoi Marialle, hänen äidilleen: ”Katso, tämä on pantu lankeemukseksi ja nousemukseksi monelle Israelissa ja merkiksi, jota vastaan sa-

näkis Herran Kristuksen.

27. Ja hän tuli Hengen kautta templiin. Ja kuin vanhemmat toivat lapsen Jesuksen sisälle, tehdäkseen hänen edestänsä lain tavan jälkeen,

28. Niin hän otti hänen syliinsä, ja kiitti Jumalaa ja sanoi:

29. Nyt sinä, Herra, lasket palvelijas rauhaan menemään, sanas jälkeen;

30. Sillä minun silmäni ovat nähneet sinun autuutes,

31. Jonka sinä valmistit kaikkein kansain eteen,

32. Valkeudeksi valistamaan pakanoita ja sinun kansas Israelin kunniaksi.

33. Ja Joseph ja hänen äitinsä ihmettelivät niitä, joita hänestä sanottiin.

34. Simeon siunasi heitä ja sanoi Marialle, hänen äidillensä: katso, tämä on pantu lankeemiseksi ja nousemiseksi monelle Israelissa, ja merkiksi, jota vastaan sanotaan:

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

35 — ja sinunkin sielusi läpi on miekka käyvä — jotta monien sydämen ajatukset tulisivat ilmi."

NAISPROFEETTA HANNA

36 Oli naisprofeetta Hanna, Fanuelin tytär, Asserin sukukuntaa. Hän oli käynyt iäkkääksi elettyään neitsyydestään lähtien seitsemän vuotta miehensä kanssa

37 ja oli leski, (noin) kahdeksankymmenen neljän vuoden ikäinen. Hän ei poistunut pyhäköstä, vaan palveli Jumalaa paastoin ja rukouksin yötä päivää.

38 Juuri sillä hetkellä hän astui esiin, ylisti Jumalaa ja puhui Hänestä kaikille, jotka *Jerusalemossa odottivat* lunastusta.

PALUU NASARETIN

39 Täytettyään kaiken Herran lain

notaan

35 — ja myös sinun sielusi lävitse on miekka käyvä — että monen sydämen ajatukset tulisivat ilmi".

36 Ja oli naisprofeetta, Hanna, Fanuelin tytär, Asserin sukukuntaa. Hän oli jo tullut iälliseksi. Mentyyään neitsyenä naimisiin hän oli elänyt miehensä kanssa seitsemän vuotta,

37 ja oli nyt leski, kahdeksankymmenen neljän vuoden ikäinen. Hän ei poistunut pyhäköstä, vaan palveli siellä Jumalaa paastoilla ja rukouksilla yötä ja päivää.

38 Ja juuri sillä hetkellä hän tuli siihen, ylisti Jumalaa ja puhui lapsesta kaikille, jotka odottivat Jerusalemin lunastusta.

39 Ja täytettyään kaiken, mikä

35. (Ja sinunkin sielus lävitse pitää miekan käymän:) että monen sydämen ajatukset ilmoitettaisiin.

36. Ja Anna prophetissa, Phanuelin tytär, Asserin suvusta, se oli joutunut pitkälle ijälle ja elänyt miehensä kanssa seitsemän ajastaikaa neitsyestänsä,

37. Ja oli leskenä lähes neljäyhdeksättäkymmentä ajastaikaa, ja ei lähtenyt templistä, palvelemasta Jumalaa paastoissa ja rukouksissa yötä ja päivää.

38. Ja tämä tuli sillä hetkellä siihen ja kunnioitti myös Herraa, ja puhui hänestä kaikille, jotka lunastusta Jerusalemissa odottivat.

39. Ja sittekuin he olivat kaikki

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

mukaan he palasivat Galileaan, kaupunkiinsa Nasaretiin.

40 Ja pienokainen kasvoi ja vahvistui (hengessä), ollen täynnä viisautta, ja Jumalan armo oli Hänen päällään.

JEESUS-POIKA PYHÄKÖSSÄ

41 Hänen vanhempansa vaelsivat vuosittain Jerusalemiin pääsiäisjuhille.

42 Hänen ollessaan kaksitoistavuotias he vaelsivat ylös (Jerusalemiin) juhlan tavan mukaan.

43 Heidän vietettyään päivät loppuun jäi Jeesus-poika Jerusalemiin heidän lähtiessään paluumatkalle, eivätkä *Joosef ja Hänen äitinsä* huomanneet sitä.

44 Arvellen Hänen olevan matkaseurueessa he kulkivat päivänmatkan ja etsivät Häntä sukulaisten ja tuttavien joukosta.

Herran lain mukaan oli tehtävä, he palasivat Galileaan, kaupunkiinsa Nasaretiin.

40 Ja lapsi kasvoi ja vahvistui ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen päällänsä.

41 Ja hänen vanhempansa matkustivat joka vuosi Jerusalemiin pääsiäisjuhille.

42 Hänen ollessaan kaksitoistavuotias he niinkään vaelsivat ylös sinne juhlan tavan mukaan.

43 Ja kun ne päivät olivat kuluneet ja he lähtivät kotiin, jäi poikanen Jeesus Jerusalemiin, eivätkä hänen vanhempansa sitä huomanneet.

44 He luulivat hänen olevan matkaseurueessa ja kulkivat päivänmatkan ja etsivät häntä sukulaisten ja tuttavien joukosta;

tehneet Herran lain jälkeen, palasivat he Galileaan, kaupunkiinsa Natsaretiin.

40. Mutta lapsi kasvoi ja vahvistui hengessä, ja täytettiin viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen kansansa.

41. Ja hänen vanhempansa vaelsivat joka vuosi pääsiäisjuhille Jerusalemiin.

42. Ja kuin hän kahdentoistakymmenen ajastajan vanha oli, menivät he Jerusalemiin juhlapäivän tavan jälkeen.

43. Ja kuin ne päivät olivat kuluneet, siinä kuin he palasivat, jäi poikainen Jesus Jerusalemiin: jota ei Joseph ja hänen äitinsä huomanneet,

44. Vaan luulivat hänen olevan seurassa. Ja he kävivät yhden päivän matkan, ja etsivät häntä lankoin ja tuttavien seassa.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

45 Kun eivät löytäneet (Häntä), he palasivat Jerusalemiin Häntä etsimään.

46 Kolmen päivän kuluttua he löysivät Hänet pyhäköstä istumassa opettajain keskellä, ja Hän kuunteli heitä ja kyseli heiltä.

47 Kaikki Häntä kuuntelevat ihmettelivät Hänen ymmärrystään ja vastauksiaan.

48 Hänet nähdessään *Hänen vanhempansa* hämmästyivät ja Hänen äitinsä sanoi Hänelle: "Lapsi, miksi olet meille näin tehnyt? Katso, isäsi ja minä olemme huolestuneina etsineet sinua."

49 Hän sanoi heille: "Mitä minua olette etsineet? Ettekö tienneet, että minun täytyy olla niissä, mitkä Isäni ovat?"

50 Mutta he eivät ymmärtäneet sitä sanaa, jonka Hän heille puhui.

51 Niin Hän kulki alas heidän kanssansa ja tuli Nasaretiin ja oli heille alamainen. Ja Hänen äitinsä kätki kaikki nämä sanat sydämeensä.

45 mutta kun eivät löytäneet, palasivat he Jerusalemiin etsien häntä.

46 Ja kolmen päivän kuluttua he löysivät hänet pyhäköstä, jossa hän istui opettajain keskellä kuunnellen heitä ja kysellen heiltä.

47 Ja kaikki, jotka häntä kuulivat, ihmettelivät hänen ymmärrystänsä ja vastauksiansa.

48 Ja hänet nähdessään hänen vanhempansa hämmästyivät, ja hänen äitinsä sanoi hänelle: "Poikani, miksi meille näin teit? Katso, sinun isäsi ja minä olemme huolestuneina etsineet sinua."

49 Niin hän sanoi heille: "Mitä te minua etsitte? Ettekö tienneet, että minun pitää niissä oleman, mitkä minun Isäni ovat?"

50 Mutta he eivät ymmärtäneet sitä sanaa, jonka hän heille puhui.

51 Ja hän lähti heidän kanssansa ja tuli Nasaretiin ja oli heille alamainen. Ja hänen äitinsä kätki kaikki nämä sanat sydämeensä.

45. Ja kuin ei he häntä löytäneet, palasivat he Jerusalemiin, etsien häntä.

46. Ja tapahtui kolmen päivän perästä, että he löysivät hänen tempelissä istuvan opettajain keskellä, kuultelevan heitä ja kysyvän heiltä.

47. Ja kaikki, jotka hänen kuulivat, hämmästyivät hänen ymmärrystänsä ja vastauksiansa.

48. Ja kuin he hänen näkivät, niin he hämmästyivät, ja hänen äitinsä sanoi hänelle: Poikani, miksis meille näin teit? katso, sinun isäs ja minä olemme murehtien etsineet sinua.

49. Ja hän sanoi heille: mitä te minua etsitte? ettekö tienneet, että minun pitää niissä oleman, jotka minun Isäni ovat?

50. Ja ei he ymmärtäneet sitä sanaa, jonka hän heille sanoi.

51. Ja hän meni alas heidän kanssansa ja tuli Natsaretiin, ja oli heille alamainen. Ja hänen äitinsä kätki kaikki nämät sanat sydä-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

52 Mutta Jeesus varttui viisaudessa ja kasvussa* ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä.

3 Luku JOHANNES KASTAJAN SAARNA

1 Viidentenätoista keisari Tiberiuksen hallitusvuotena, kun Pontius Pilatus oli Juudean maaherrana ja Herodes Galilean neljännesruhtinaana ja hänen veljensä Filippus Iturean ja Trakonitiinmaan neljännesruhtinaana ja Lysanias Abilenen neljännesruhtinaana,

2 kun Hannas ja Kaifas olivat ylipappeina, tuli Jumalan sana Johannekselle, Sakariaan pojalle, autiomaassa.

3 Hän vaelsi kaikessa Jordanin ympäristössä saarnaten mielenmuutoksen kastetta syntien anteeksisaamiseksi,

4 niin kuin on kirjoitettu profeetta

52 Ja Jeesus varttui viisaudessa ja iässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä.

3 Luku

1 Viidentenätoista keisari Tiberiuksen hallitusvuotena, kun Pontius Pilatus oli Juudean maaherrana ja Herodes Galilean neljännysruhtinaana ja hänen veljensä Filippus Iturean ja Trakonitiinmaan neljännysruhtinaana ja Lysanias Abilenen neljännysruhtinaana,

2 siihen aikaan kun Hannas oli ylimmäisenä pappina, ynnä myös Kaifas, tuli Jumalan sana Johannekselle, Sakariaan pojalle, erämaassa.

3 Ja hän vaelsi kaikissa seuduissa Jordanin varrella ja saarnasi parannuksen kastetta syntien anteeksisaamiseksi,

4 niinkuin on kirjoitettu profeetta

meensä.

52. Ja Jesus menestyi viisaudessa ja ijässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä.

1. Mutta viidennellätoistakymmennellä keisari Tiberiuksen hallituksen vuodella, kuin Pontius Pilatus oli Juudean maaherra, ja Herodes tetrarka Galileassa, ja hänen veljensä Philippus tetrarka Itureassa ja Trakonitin maakunnassa, ja Lysanias oli tetrarka Abilenessä,
2. Kuin Hannas ja Kaiphas ylimmäiset papit olivat: silloin tapahtui Jumalan sana Johannekselle Sakariaan pojalle korvessa,

3. Ja hän tuli kaikkiin maan paikkoihin Jordanin ympäri ja saarnasi parannuksen kastetta syntein anteeksi antamiseksi,

4. Niinkuin kirjoitettu on Jesaias

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

Jesajan sanojen kirjassa, hänen, joka sanoo: "Huutavan ääni autiomaassa: Valmistakaa Herran tie, tehkää Hänen polkunsa suoriksi.

5 Kaikki laaksot täytettäköön ja jokainen vuori ja kukkula alennettakoon ja mutkat tulkoot suoriksi ja koleikot tasaisiksi teiksi,

6 ja kaikki liha on näkevä Jumalan autuuden."

7 Niin hän sanoi kansalle, joka meni hänen kastettavakseen: "Kyykäärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa?

8 Tehkää siis mielenmuutoksen mukaisia hedelmiä, älkääkä alkako sanoa mielessänne: Meillä on isänä Aabraham, sillä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille.

9 Jo on myös kirves pantu puitten juurelle. Niin jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen."

Esaiiaan sanojen kirjassa: "Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi'.

5 Kaikki laaksot täytettäköön, ja kaikki vuoret ja kukkulat alennettakoon, ja mutkat tulkoot suoriksi ja koleikot tasaisiksi teiksi,

6 ja kaikki liha on näkevä Jumalan autuuden."

7 Niin hän sanoi kansalle, joka vaelsi hänen kastettavakseen: "Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on teitä neuvonut pakenemaan tulevaista vihaa?

8 Tehkää sentähden parannuksen soveliaita hedelmiä, älkääkä ruvetko sanomaan mielessänne: 'Onhan meillä isänä Aabraham', sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille.

9 Jo on myös kirves pantu puitten juurelle; jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, siis hakataan pois ja heitetään tuleen."

prophetan saarnaraamatusta, joka sanoo: huutavan ääni on korvessa: valmistakaa Herran tietä ja tehkää hänen polkunsa oikiaksi.

5. Kaikki laaksot pitää täyttämän ja kaikki vuoret ja mäet alennettämän, väärät pitää ojennettaman, ja koliaat tasaiseksi tieksi tehtämän,

6. Ja kaikki liha pitää näkemän Jumalan autuuden.

7. Niin hän sanoi kansalle, joka tuli antamaan itsiänsä kastaa häneltä: te kyykärmetten sikiät, kuka teitä neuvoi välttämään tulevaista vihaa?

8. Tehkää siis soveliaat parannuksen hedelmät ja älkääät ruvetko sanomaan itsellänne: Abraham on meidän isämme; sillä minä sanon teille, että Jumala taitaa näistä kivistä herättää Abrahamille lapset.

9. Mutta jo on myös kirves pantu puiden juurelle; sentähden jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja tuleen hei-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

10 Kansa kysyi häneltä sanoen: "Mitä meidän siis on tehtävä?"

11 Hän vastasi ja sanoi heille: "Jolla on kaksi ihokasta, antakoon toisen sille, jolla ei ole yhtään, ja jolla on ruokaa tehköön samoin."

12 Niin tuli myös veronkantajia kas-tettaviksi ja he sanoivat hänelle: "Opettaja, mitä meidän on tehtävä?"

13 Hän sanoi heille: "Älkää vaatiko enempää kuin mitä teille on määrätty."

14 Myös sotamiehet kysyivät häneltä sanoen: "Entä mitä meidän on tehtävä?" Hän sanoi heille: "Älkää kiskoko keneltäkään älkääkä harjoittako kiris-tystä, vaan tyytykää palkkaanne."

15 Mutta kun kansa odotti ja kaikki ajattelivat sydämessään Johanneksesta, eikö hän ehkä ollut Kristus,

16 niin Johannes vastasi kaikille sa-noen: "Minä kastan teidät vedellä,

10 Ja kansa kysyi häneltä sanoen: "Mitä meidän siis pitää tekemän?"

11 Hän vastasi ja sanoi heille: "Jolla on kaksi ihokasta, antakoon toisen sille, joka on ilman; ja jolla on ruokaa, tehköön samoin".

12 Niin tuli myös publikaaneja kas-tettaviksi, ja he sanoivat hänelle: "Opettaja, mitä meidän pitää te- kemän?"

13 Hän sanoi heille: "Älkää vaatiko enempää, kuin mikä teille on sää- detty".

14 Myös sotamiehet kysyivät hä- neltä sanoen: "Mitäs meidän pitää tekemän?" Ja hän sanoi heille: "Älkää kiskoko keneltäkään älkää- kä kiristäkö, vaan tyytykää palk- kaanne".

15 Mutta kun kansa yhä odotti ja kaikki ajattelivat sydämessään Jo- hanneksesta, eikö hän itse ehkä ollut Kristus,

16 niin Johannes vastasi kaikille sanoen: "Minä kastan teidät vedel-

tetään.

10. Ja kansa kysyi häneltä, sano- en: mitä meidän pitää tekemän?

11. Niin hän vastaten sanoi heille: jolla on kaksi hametta, antakaan sille, jolla ei yhtään ole, ja jolla on ruokaa, hän tehkään myös niin.

12. Mutta Publikanit tulivat myös antamaan heitänsä kastaa ja sa- noivat hänelle: Mestari, mitä mei- dän pitää tekemän?

13. Vaan hän sanoi heille: älkää enempää vaatiko kuin teille sääty on.

14. Niin kysyivät myös häneltä so- tamiehet, sanoen: mitä myös mei- dän pitää tekemän? Ja hän sanoi heille: älkää kenellekään väkival- taa taikka vääryyttä tehkö, ja tyy- tykää palkkaanne.

15. Mutta kuin kansa odotti, ja kaikki ajattelivat sydämessänsä Johanneksesta: lieneekö hän Kris- tus?

16. Vastasi Johannes, sanoen kaikille: minä tosin kastan teitä ve-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

mutta tulee minua voimallisempi, jonka kengännauhaakaan en ole arvollinen päästämään. Hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä ja tulella.

17 Hänellä on viskimensä kädessään ja Hän puhdistaa puimatanterensa ja kokoaa vehnän aittaansa, mutta ruumenet Hän polttaa sammumattomassa tulella."

18 Paljon hän näin jakoi muitakin kehoituksia ja julisti ilosanomaa kansalle.

19 Mutta kun neljännesruhtinas Herodes sai häneltä nuhteita veljensä vaimon Herodiaan vuoksi ja kaiken sen pahan vuoksi, mitä Herodes oli tehnyt,

20 niin hän kaiken lisäksi teki senkin, että sulki Johanneksen vankilaan.

JEESUKSEN KASTAMINEN

21 Kun kaikkea kansaa kastettiin ja Jeesus oli kastettu ja rukoili, tapahtui,

lä, mutta on tuleva minua väkevempi, jonka kengänpaulaakaan minä en ole kelvollinen päästämään; hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.

17 Hänellä on viskimensä kädessään, ja hän puhdistaa puimatanterensa ja kokoaa nisut aittaansa, mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulella."

18 Antaen myös monia muita kehoituksia hän julisti kansalle evankeliumia.

19 Mutta kun Herodes, neljännesruhtinas, sai häneltä nuhteita veljensä vaimon, Herodiaan, tähden ja kaiken sen pahan tähden, mitä hän, Herodes, oli tehnyt,

20 niin hän kaiken muun lisäksi teki senkin, että sulki Johanneksen vankeuteen.

21 Kun siis kaikkea kansaa kastettiin ja myöskin Jeesus oli saanut

dellä; mutta minua väkevempi tulee, jonka kengän nauhoja en minä ole kelvollinen päästämään: hän kastaa teitä Pyhällä Hengellä ja tulella.

17. Jonka viskin on hänen kädessänsä, ja hän perkaa riihensä ja kokoaa nisunsa aittaansa, mutta ruumenet polttaa hän sammumatomalla tulella.

18. Monta tosin myös muuta hän neuvoi ja saarnasi kansalle.

19. Mutta kun Herodes tetrarka nuhdeltiin häneltä, Herodiaksen veljensä Philippuksen emännän tähden ja kaikesta pahuudesta, jota Herodes teki,

20. Niin hän ylitse kaikkein teki myös sen, että hän salpasi Johanneksen vankiuteen.

21. Ja tapahtui, kuin kaikki kansa kastettiin, ja Jesus myös oli kastet-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

että taivas aukeni

22 ja Pyhä Henki laskeutui Hänen päällensä ruumiillisessa hahmossa niin kuin kyyhkynen ja taivaasta tuli ääni (joka sanoi): "Sinä olet minun rakas Poikani. Sinuun olen mielistynyt."

JEESUKSEN SUKULUETTELO

23 Hän, Jeesus, oli aloittaessaan toimintansa noin kolmikymmenvuotias ja oli niin kuin luultiin Joosefin poika, tämä Eelin,

24 edelleen Mattatin, Leevin, Melkin, Jannan*, Joosefin,

25 Mattatiaan, Aamoksen, Naahumin, Eslin, Naggain,

26 Maahatin, Mattatiaan, *Semein, Joosekin, Juudan*,

kasteen ja rukoili, niin tapahtui, että taivas aukeni

22 ja Pyhä Henki laskeutui hänen päällensä ruumiillisessa muodossa, niinkuin kyyhkynen, ja taivaasta tuli ääni: "Sinä olet minun rakas Poikani; sinuun minä olen mielistynyt."

23 Ja hän, Jeesus, oli alottaessaan vaikutuksensa noin kolmekymmenen vuoden vanha, ja oli, niinkuin luultiin, Joosefin poika. Joosef oli Eelin poika,

24 Eeli Mattatin, tämä Leevin, tämä Melkin, tämä Jannain, tämä Joosefin,

25 tämä Mattatiaan, tämä Aamoksen, tämä Naahumin, tämä Eslin, tämä Naggain,

26 tämä Maahatin, tämä Mattatiaan, tämä Semeinin, tämä Joose-

tu, ja hän rukoili, niin taivas aukeni,

22. Ja Pyhä Henki tuli alas ruumiillisella muodolla hänen päällensä niinkuin kyyhkynen, ja ääni tuli taivaasta, joka sanoi: sinä olet minun rakas Poikani, sinuun minä mielistyin.

23. Ja Jesus oli lähes kolmekymmenen vuotinen, joka oli (niinkuin luultiin) Josephin poika, Elin pojan,

24. Joka oli Mattatin poika, joka oli Levin poika, joka oli Melkin poika, joka oli Jannan poika, joka oli Josephin poika,

25. Joka oli Mattatian poika, joka oli Amoksen poika, joka oli Naahumin poika, joka oli Eslin poika, joka oli Naggain poika,

26. Joka oli Maatin poika, joka oli Mattatian poika, joka oli Semein

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

	kin, tämä Joodan,	poika, joka oli Josephin poika, joka oli Juudan poika,
27 Johannaan*, Reesan, Serubbaabelin, Salatielin, Neerin,	27 tämä Johananin, tämä Reesan, tämä Serubbaabelin, tämä Sealatielin, tämä Neerin,	27. Joka oli Joannan poika, joka oli Resan poika, joka oli Zorobabelin poika, joka oli Salatielin poika, joka oli Nerin poika,
28 Melkin, Addin, Koosamin, Elmodamin*, Eerin,	28 tämä Melkin, tämä Addin, tämä Koosamin, tämä Elmadamin, tämä Eerin,	28. Joka oli Melkin poika, joka oli Addin poika, joka oli Kosamin poika, joka oli Elmodamin poika, joka oli Eerin poika,
29 Jooseen*, Elieserin, Joorimin, Mattatin, Leevin,	29 tämä Jeesuksen, tämä Elieserin, tämä Joorimin, tämä Mattatin, tämä Leevin,	29. Joka oli Josen poika, joka oli Elieserin poika, joka oli Jorimin poika, joka oli Mattatin poika, joka oli Levin poika,
30 Simeonin, Juudan, Joosefin, Joonanin*, Eliakimin,	30 tämä Simeonin, tämä Juudan, tämä Joosefin, tämä Joonamin, tämä Eliakimin,	30. Joka oli Simeonin poika, joka oli Juudan poika, joka oli Josephin poika, joka oli Jonain poika, joka oli Eliakimin poika,
31 Melean, Mainanin*, Mattatan, Naatanin, Daavidin,	31 tämä Melean, tämä Mennan, tämä Mattatan, tämä Naatanin, tämä Daavidin,	31. Joka oli Melean poika, joka oli Mainanin poika, joka oli Mattatan poika, joka oli Natanin poika, joka oli Davidin poika,
32 Iisain, Oobedin, Booaan, Salmonin*, Nahassonin,	32 tämä Iisain, tämä Oobedin, tämä Booaan, tämä Saalan, tämä Nahassonin,	32. Joka oli Jessen poika, joka oli Oobedin poika, joka oli Bootsin poika, joka oli Salmonin poika, joka oli Naassonin poika,

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

33 Aminadabin, Aramin*, Esonin,
Faareen, Juudan,

33 tämä Aminadabin, tämä Adminin,
tämä Arnin, tämä Esromin,
tämä Faareen, tämä Juudan,

33. Joka oli Aminadabin poika, joka oli Aramin poika, joka oli Esromin poika, joka oli Phareksen poika, joka oli Juudan poika,

34 Jaakobin, Iisakin, Aabrahamin,
Taaran, Naahorin,

34 tämä Jaakobin, tämä Iisakin,
tämä Aabrahamin, tämä Taaran,
tämä Naahorin,

34. Joka oli Jakobin poika, joka oli Iisakin poika, joka oli Abrahamin poika, joka oli Taaran poika, joka oli Naahorin poika,

35 Sarukin*, Ragaun, Faalekin, Eberin,
Saalan,

35 tämä Serukin, tämä Ragaun,
tämä Faalekin, tämä Eberin, tämä Saalan,

35. Joka oli Sarukin poika, joka oli Ragaun poika, joka oli Phalekin poika, joka oli Eberin poika, joka oli Salan poika,

36 Kainanin*, Arfaksadin, Seemin,
Nooan, Laamekin,

36 tämä Kainamin, tämä Arfaksadin,
tämä Seemin, tämä Nooan,
tämä Laamekin,

36. Joka oli Kainanin poika, joka oli Arphaksadin poika, joka oli Seemin poika, joka oli Noan poika, joka oli Laamekin poika,

37 Metusalan, Eenokin, Jaaredin*,
Mahalalelin, Kainanin,

37 tämä Metusalan, tämä Eenokin,
tämä Jaaretin, tämä Mahalalelin,
tämä Keenanin,

37. Joka oli Matusalan poika, joka oli joka oli Enokin poika, joka oli Jaredin poika, joka oli Maleleelin poika, joka oli Kainanin poika,

38 Enoksen, Seetin, Aadamin, Jumalan.

38 tämä Enoksen, tämä Seetin,
tämä Aadamin, tämä Jumalan.

38. Joka oli Enoksen poika, joka oli Setin poika, joka oli Adamin poika, joka oli Jumalan.

4 Luku JEESUKSEN KIUUSAUS

1 Sitten Jeesus täynnä Pyhää Henkeä palasi Jordanilta, ja Henki kuljetti Häntä autiomaassa

2 neljäkymmentä päivää pahalaisen kiusattavana. Eikä Hän niinä päivinä syönyt mitään. Mutta niitten päätyttyä Hänen (lopulta) oli nälkä.

3 Niin pahalainen sanoi Hänelle: "Jos olet Jumalan Poika, sano tälle kivelle, että se muuttuisi leiväksi."

4 Jeesus vastasi (sanoen) hänelle: "On kirjoitettu: 'Ihminen ei elä ainoastaan leivästä (vaan jokaisesta Jumalan sanasta).'"

5 vietyään Hänet korkealle vuorelle pahalainen näytti Hänelle tuokiossa kaikki maailman valtakunnat.

6 Ja pahalainen sanoi Hänelle: "Sinulle annan kaiken tämän valtapiirin ja sen loiston, sillä minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen kenel-

4 Luku

1 Sitten Jeesus täynnä Pyhää Henkeä palasi Jordanilta; ja Henki kuljetti häntä erämaassa,

2 ja perkele kiusasi häntä neljäkymmentä päivää. Eikä hän syönyt mitään niinä päivinä, mutta kun ne olivat päättyneet, tuli hänen nälkä.

3 Niin perkele sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin sano tälle kivelle, että se muuttuu leiväksi".

4 Jeesus vastasi hänelle: "Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä (vaan jokaisesta Jumalan sanasta).'"

5 Ja perkele vei hänet korkealle vuorelle ja näytti hänelle yhdessä tuokiossa kaikki maailman valtakunnat

6 ja sanoi hänelle: "Sinulle minä annan kaiken tämän valtapiirin ja sen loiston, sillä minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen,

1. Niin Jesus täynnänsä Pyhää Henkeä palasi Jordanista ja vietiin Hengeltä korpeen,

2. Ja kiusattiin neljäkymmentä päivää perkeleeltä, eikä syönyt mitään niinä päivinä; mutta kuin ne kuluneet olivat, sitte hän isosi.

3. Niin perkele sanoi hänelle: jos sinä olet Jumalan Poika, niin sanos tälle kivelle, että se leiväksi tulis.

4. Ja Jesus vastasi, sanoen hänelle: kirjoitettu on: ei ihminen elä ainoasti leivästä, vaan jokaisesta Jumalan sanasta.

5. Ja perkele vei hänen korkialle vuorelle ja osoitti hänelle kaikki maan piirin valtakunnat silmänräpäyksellä,

6. Ja perkele sanoi hänelle: kaiken tämän vallan ja heidän kunniansa minä annan sinulle; sillä minun haltuuni ovat ne annetut, ja minä

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

le haluan.

7 Jos siis osoitat kunnioitusta edessäni, kaikki on sinun."

8 Jeesus vastasi hänelle ja sanoi: "(Mene taakseni, saatana, sillä) on kirjoitettu: 'Kunnioita Herraa, Jumalaasi, ja palvele *ainoastaan Häntä*.'"

9 Niin hän vei Hänet Jerusalemiin ja asetti Hänet pyhäkön harjalle ja sanoi Hänelle: "Jos olet Jumalan Poika, heittäydy tästä alas,

10 Sillä on kirjoitettu: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, että he varjelevat sinua'

11 ja: 'He kantavat sinua käsillään, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.' "

12 Jeesus vastasi sanoen hänelle: "On sanottu: 'Älä kiusaa Herraa, Jumalaasi.' "

13 Lopetettuaan kaiken kiusaamisen, paholainen poistui Hänen luotaan

kenelle tahdon.

7 Jos sinä siis kumarrut minun eteeni, niin tämä kaikki on oleva sinun."

8 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "(*Mene taakseni, saatana, sillä*) Kirjoitettu on: 'Sinun pitää kumartaman Herraa, sinun Jumalaasi, ja häntä ainoata palveleman'."

9 Niin hän vei hänet Jerusalemiin ja asetti hänet pyhäkön harjalle ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas;

10 sillä kirjoitettu on: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, että he varjelevat sinua',

11 ja: 'He kantavat sinua käsillään, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.'"

12 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sanottu on: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi'."

13 Ja kun oli kaiken kiusattavansa kiusannut, poistui perkele hänen

annan ne kenelle minä tahdon.

7. Jos sinä siis kumarrat ja rukoilet minua, ne kaikki pitää sinun omas oleman.

8. Ja Jesus vastaten sanoi hänelle: mene matkaas minun tyköäni, saatana! sillä kirjoitettu on: Herraa sinun Jumalaas pitää sinun kumartaman ja häntä ainoaa palveleman.

9. Ja hän vei hänen Jerusalemiin ja asetti hänen templin harjalle, ja sanoi hänelle: jos sinä olet Jumalan Poika, niin laske tästä itses alas;

10. Sillä kirjoitettu on: hän antaa käskyn enkeleillensä sinusta varjelemaan sinua,

11. Ja että he käsissä kantavat sinua, ettet joskus jalkaas kiveen loukkaa.

12. Ja Jesus vastaten sanoi hänelle: sanottu on: ei sinun pidä kiusaaman Herraa sinun Jumalaas.

13. Ja kuin kaikki kiusaus oli päätetty, meni perkele pois hetkeksi

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

ajaksi.

luotaan ajaksi.

hänen tyköönsä.

JEESUS ALKAA TOIMINTANSA

14 Jeesus palasi Hengen voimassa Galileaan, ja sanoma Hänestä levisi kaikkialle ympäristöön.

14 Ja Jeesus palasi Hengen voimassa Galileaan; ja sanoma hänestä levisi kaikkiin ympärillä oleviin seutuihin.

14. Ja Jesus palasi Hengen väessä taas Galileaan, ja sanoma kuului hänestä ympäri kaiken lähimaakunnan.

15 Niin Hän opetti heidän synagogissaan, ja kaikki ylistivät Häntä.

15 Ja hän opetti heidän synagogissaan, ja kaikki ylistivät häntä.

15. Ja hän opetti heidän synagogissansa, ja kunnioitettiin kaikkialta,

JEESUS TORJUTAAN NASARETISSA

16 Sitten Hän saapui Nasaretiin, jossa Hänet oli kasvatettu, ja meni tapansa mukaan sapattina synagogaan ja nousi lukemaan.

16 Ja hän saapui Nasaretiin, jossa hänet oli kasvatettu, ja meni tapansa mukaan sapatinpäivänä synagogaan ja nousi lukemaan.

16. Ja tuli Natsaretiin, kussa hän kasvatettu oli, ja meni tapansa jälkeen sabbatin päivänä synagogaan, ja nousi lukemaan.

17 Hänelle annettiin profeetta Jesajan kirja. Käärityään kirjan auki Hän löysi paikan, jossa oli kirjoitettuna:

17 Niin hänelle annettiin profeetta Esaiaan kirja, ja kun hän avasi kirjan, löysi hän sen paikan, jossa oli kirjoitettuna:

17. Ja hänelle annettiin Jesaias prophetan Raamattu. Ja kuin hän Raamatun avasi, löysi hän sen paikan, kussa kirjoitettu on:

18 ”Herran Henki on minun päälläni, sillä Hän on voidellut minut julistamaan ilosanomaa köyhille, Hän on

18 Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille;

18. Herran Henki on minun päälläni, sentäden on hän minut voidellut ja lähettänyt minun saar-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

lähettänyt minut (parantamaan sydämeltään särkyneitä), saarnaamaan vangituille vapautusta ja sokeille näön saamista, päästämään sorretut vapauteen,

19 julistamaan Herran otollista vuotta."

20 Käärittyään kirjan kokoon ja annettuaan sen takaisin palvelijalle Hän istuutui, ja kaikkien synagoogassa olevain silmät olivat Häneen kiinnitetyt.

21 Niin Hän alkoi puhua heille: "Tänään tämä kirjoitus on toteutunut teidän kuunnellessanne*."

22 Kaikki todistivat Hänen puolestaan ja ihmettelivät niitä armon sanoja, jotka lähtivät Hänen suustaan, ja he sanoivat: "Eikö tämä ole Joosefin poika?"

23 Hän sanoi heille: "Varmaan aiotte sanoa minulle tämän lauselman: 'Parantaja, paranna itsesi; tee täällä kotikaupungissasikin niin suuria kuin

Hän on lähettänyt minut (*parantamaan sydämeltään särkyneitä*), saarnaamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen,

19 saarnaamaan Herran otollista vuotta."

20 Ja käärittyään kirjan kokoon hän antoi sen palvelijalle ja istuutui; ja kaikkien synagoogassa olevien silmät olivat häneen kiinnitetyt.

21 Niin hän rupesi puhumaan heille: "Tänä päivänä tämä kirjoitus on käynyt toteen teidän korvainnekuullen".

22 Ja kaikki lausuivat hänestä hyvän todistuksen ja ihmettelivät niitä armon sanoja, jotka hänen suustansa lähtivät; ja he sanoivat: "Eikö tämä ole Joosefin poika?"

23 Niin hän sanoi heille: "Kaiketi aiotte sanoa minulle tämän sananlaskun: 'Parantaja, paranna itsesi'; 'tee täälläkin, kotikaupungissasi,

naamaan köyhille hyvää sanomaa, parantamaan särjetyitä sydämiä, saarnaamaan vangeille lunastusta ja sokeille näkönsä jälleen saamista, särjetyitä vapauteen saattamaan,

19. Saarnaamaan Herran otollista vuotta.

20. Ja kun hän pani Raamatun kiinni, antoi hän sen palvelialle ja istui, ja kaikkein silmät, jotka synagogassa olivat, katselivat hänen päällensä.

21. Ja hän rupesi heille sanomaan: tänäpäpä on tämä kirjoitus täytetty, jonka te nyt kuulette.

22. Ja kaikki antoivat hänelle todistuksen ja ihmettelivät niitä armon sanoja, jotka hänen suustansa läksivät ulos, ja he sanoivat: eikö tämä ole Josephin poika?

23. Ja hän sanoi heille: sanokaat kaiketi minulle tämä sananlasku: parantaja, paranna itses; ne mitkä me kuulumme tapahtuneen Kaper-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

olemme kuulleet tapahtuneen Kapernaumissa."

24 Ja Hän sanoi: "Totisesti, sanon teille: ei kukaan profeetta ole suosittu kotikaupungissaan.

25 Sanon teille totuudessa: monta leskeä oli Eliaan aikana Israelissa, kun taivas oli suljettuna kolme vuotta ja kuusi kuukautta, niin että suuri nälkä tuli koko maahan,

26 eikä Eliaa lähetetty kenenkään heidän luokseen, vaan ainoastaan leskivaimon luo Siidonin Sareptaan.

27 Oli myös monta pitaalista Israelissa profeetta Elisan aikana, eikä ketään heistä puhdistettu, vaan ainoastaan Naeman*, syyrialainen."

28 Kuullessaan tämän kaikki synagogassa olevat tulivat raivoa täyteen

29 ja nousivat ja ajoivat Hänet ulos

niitä suuria tekoja, joita olemme kuulleet tapahtuneen Kapernaumissa'."

24 Ja hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ei kukaan profeetta ole otollinen kotikaupungissaan.

25 Minä sanon teille totuudessa: monta leskeä oli Eliaan aikana Israelissa, kun taivas oli suljettuna kolme vuotta ja kuusi kuukautta ja suuri nälkä tuli kaikkeen maahan,

26 eikä Eliasta lähetetty kenenkään tykö heistä, vaan ainoastaan leskivaimon tykö Siidonin maan Sareptaan.

27 Ja monta pitalista miestä oli Israelissa profeetta Elisan aikana, eikä kukaan heistä tullut puhdistetuksi, vaan ainoastaan Naiman, syyrialainen."

28 Tämän kuullessaan kaikki, jotka olivat synagogassa, tulivat kiukkua täyteen

29 ja nousivat ja ajoivat hänet ulos

naumissa, tee myös tässä isänsä maalla!

24. Mutta hän sanoi: totisesti sanon minä teille: ei yksikään propheta ole isänsä maalla otollinen.

25. Vaan minä sanon teille totuudessa: monta leskeä oli Israelissa Eliaan ajalla, kuin taivas oli suljettu kolme vuotta ja kuusi kuukautta, niin että suuri nälkä tapahtui kaikkessa maakunnassa,

26. Ja ei Elias lähetetty yhdenkään heidän tykönsä, vaan leskivaimon tykö Sidonin Sareptaan.

27. Ja monta spitalista oli Israelissa Elisa prophetan ajalla, ja ei yksikään heistä puhdistettu, vaan Naeman Syyrialainen.

28. Ja kaikki jotka synagogassa olivat, tulivat vihoja täyteen, kuin he nämät kuulivat,

29. Ja he nousivat ylös ja ajoivat

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

kaupungista ja veivät Hänet sen vuoren jyrkänteelle asti, jolle heidän kaupunkinsa oli rakennettu, syöstäkseen Hänet alas.

30 Mutta Hän meni pois kulkiensa heidän keskitsensä.

RIIVAAJAN ULOS AJAMINEN

31 Niin Hän meni alas Kapernaumiin, Galilean kaupunkiin, ja opetti kansaa* sapattina.

32 He olivat hämmästyksissään Hänen opetuksestaan, sillä Hänen puheessaan oli voimaa.

33 Synagoogassa oli mies, jossa oli saastaisen riivaajan henki, ja se huusi kovalla äänellä

34 (sanoen): "Voi, *miksi meihin puutut*, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut meitä tuhoamaan? Tunnen sinut, kuka olet, Jumalan Pyhä."

35 Niin Jeesus nuhteli sitä sanoen: "Vaikene ja tule ulos hänestä." Hei-

kaupungista ja veivät hänet sen vuoren jyrkänteelle asti, jolle heidän kaupunkinsa oli rakennettu, syöstäkseen hänet alas.

30 Mutta hän lähti pois käyden heidän keskitsensä.

31 Ja hän meni alas Kapernaumiin, Galilean kaupunkiin, ja opetti kansaa sapattina.

32 Ja he olivat hämmästyksissään hänen opetuksestansa, sillä hänen puheessansa oli voima.

33 Ja synagoogassa oli mies, jossa oli saastaisen riivaajan henki. Tämä huusi suurella äänellä:

34 Voi, mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut meitä tuhoamaan? Minä tunnen sinut, kuka olet, sinä Jumalan Pyhä.

35 Niin Jeesus nuhteli häntä sanoen: "Vaikene ja lähde hänestä".

hänen ulos kaupungista, ja veivät hänen hamaan vuoren kukkulalle, jonka päälle heidän kaupunkinsa rakettu oli, syöstäksensä häntä alas.

30. Mutta hän kävi ohitse heidän keskeltänsä ja meni pois,

31. Ja meni alas Kapernaumiin, Galilean kaupunkiin, ja opetti heitä siellä sabbatin päivinä.

32. Ja he hämmästyivät hänen opetustansa; sillä hänen puheensa oli voimallinen.

33. Ja synagogassa oli ihminen, jolla oli riettaisen perkeleen henki, ja hän huusi suurella äänellä,

34. Sanoen: voi! mitä sinun on meidän kanssamme, Jesus Nasaretilainen? tulitkos meitä hukuttamaan? minä tiedän, kukas olet, Jumalan pyhä.

35. Ja Jesus nuhteli häntä, sanoen: vaikene ja mene ulos hänestä.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

tettyään hänet heidän keskelleen riivaaja lähti hänestä häntä yhtään vahingoittamatta.

36 Hämmästyksesi valtasi kaikki ja he puhuivat toisilleen sanoen: "Mitä tämä puhe on, sillä Hän käskee vallalla ja voimalla saastaisia henkiä, ja ne lähtevät ulos?"

37 Niin maine Hänestä levisi kaikkialle ympäristöön.

PIETARIN ANOPPI JA MUITA PARANEE

38 Ja Hän nousi ja meni synagogasta Simonin kotiin. Mutta Simonin anoppi oli ankaran kuumeen vaivautunut. Niin he rukoilivat Jeesusta* hänen puolestaan.

39 Kumartuen hänen yllänsä Hän nuhteli kuumetta ja se lähti hänestä. Heti hän nousi ja palveli heitä.

Ja riivaaja viskasi hänet maahan heidän keskelleen ja lähti hänestä, häntä ollenkaan vahingoittamatta.

36 Ja heidät kaikki valtasi hämmästyksesi, ja he puhuivat keskenään sanoen: "Mitä tämä puhe on, sillä Hän käskee vallalla ja voimalla saastaisia henkiä, ja ne lähtevät ulos?"

37 Ja maine hänestä levisi kaikkialle ympäristön seutuihin.

38 Niin hän nousi ja meni synagogasta Simonin kotiin. Ja Simonin anoppi sairasti kovaa kuumetta, ja he rukoilivat Jeesusta hänen puolestaan.

39 Niin hän meni ja kumartui hänen yllänsä ja nuhteli kuumetta, ja se lähti hänestä; ja heti vaimo nousi ja palveli heitä.

Ja kuin perkele oli hänen heidän keskellensä heittänyt, niin hän meni ulos hänestä ja ei häntä vahingoittanut mitään.

36. Ja pelko tuli kaikkein päälle, ja puhuivat keskenänsä, sanoen: mitä tämä lieneekään? sillä Hän haastaa väellä ja voimalla riettaisia henkiä, ja lähtevät ulos.

37. Ja sanoma hänestä kaikui ympäri kaikkiin sen maakunnan lähi-paikkoihin.

38. Mutta kuin hän läksi synagogasta, meni Hän Simonin huoneeseen sisälle; mutta Simonin anoppi sairasti kovin vilutautia, ja he rukoilivat häntä hänen edestänsä. 39. Ja Hän seisoi hänen tykönänsä, ja nuhteli vilutautia, ja se luopui hänestä; ja Hän nousi kohta ja palveli heitä.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

40 Auringon laskiessa kaikki, joilla oli moninaisten tautien vaivaamia, toivat ne Hänen luokseen. Pannen kätensä* heidän itsekunkin päälle Hän paransi heidät.

41 Monista lähtivät myös riivaajat ulos huutaen ja sanoen: "Sinä olet (Kristus,) Jumalan Poika." Mutta Hän nuhteli niitä, eikä sallinut niitten puhua, koska ne tiesivät Hänen olevan Kristus.

JEESUS LAAJENTAA TYÖALANSA

42 Päivän tultua Hän lähti pois ja meni autioon paikkaan. Mutta kansa etsi Häntä ja tuli Hänen luokseen, ja he estelivät Häntä lähtemästä heidän luotaan.

43 Mutta Hän sanoi heille: "Minun tulee muillekin kaupungeille julistaa ilosanomaa Jumalan valtakunnasta, sillä sitä varten olen lähetetty."

44 Niin Hän saarnasi Galilean syna-

40 Auringon laskiessa kaikki, joilla oli sairaita, mikä missäkin taudissa, veivät ne hänen tykönsä. Ja hän pani kätensä heidän itsekunkin päälle ja paransi heidät.

41 Myös lähtivät riivaajat ulos monesta, huutaen ja sanoen: "Sinä olet (Kristus,) Jumalan Poika!" Mutta hän nuhteli niitä eikä sallinut niiden puhua, koska ne tiesivät hänen olevan Kristuksen.

42 Ja päivän tultua hän lähti pois ja meni autioon paikkaan; mutta kansa etsi häntä, ja saavuttuaan hänen luokseen he pidättelivät häntä lähtemästä heidän luotansa.

43 Mutta hän sanoi heille: "Minun tulee muillekin kaupungeille julistaa Jumalan valtakunnan evankeliumia, sillä sitä varten minä olen lähetetty".

44 Ja hän saarnasi Galilean syna-

40. Mutta kuin aurinko laski, niin kaikki, joilla oli sairaita moninaisissa taudeissa, veivät ne hänen tykönsä. Ja hän pani jokaisen päälle kätensä ja paransi heidät.

41. Ja monesta läksivät myös perkeleet, huutain ja sanoen: sinä olet Kristus, Jumalan Poika. Niin hän nuhteli niitä eikä sallinut heidän puhua, sillä he tiesivät hänen olevan Kristuksen.

42. Mutta kuin päivä tuli, meni hän erämaahan, ja kansa etsi häntä, ja he menivät hänen tykönsä, ja pidättivät hänen, ettei hän heidän tykönsä olisi mennyt pois.

43. Vaan hän sanoi heille: minun pitää myös muillekin evankeliumia Jumalan valtakunnasta saarnaman; sillä sitä varten minä olen lähetetty.

44. Ja hän saarnasi Galilean sy-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

googissa.

5 Luku JEESUKSEN ENSIMMÄISET
OPETUSLAPSET

1 Kun kansa tunkeili Hänen ympäril-
lään kuullakseen Jumalan sanaa ja
Hän seiso i Gennesaretin järven ran-
nalla,

2 niin Hän näki kaksi venettä olevan
järven rannassa. Mutta kalastajat oli-
vat lähteneet niistä ja huuhtoivat
verkkoja.

3 Hän astui *toiseen veneeseen,* jo-
ka oli Simonin, ja pyysi tätä viemään
sen vähän matkaa maasta; ja Hän
istuutui ja opetti kansaa' veneestä.

4 Mutta puhumasta lakattuaan Hän
sanoi Simonille. "Vie syvälle ja heit-
täkää verkkonne apajalle."

5 Simon vastasi ja sanoi Hänelle:
"Mestari, koko yön olemme tehneet
työtä emmekä ole saaneet mitään.
Mutta sinun käskystäsi heitän ver-

googissa.

5 Luku

1 Kun kansa tunkeutui hänen ym-
pärilleen kuulemaan Jumalan sa-
naa ja hän seiso i Gennesaretin
järven rannalla,

2 niin hän näki järven rannassa
kaksi venettä; mutta kalastajat
olivat niistä lähteneet ja huuhtoivat
verkkojaan.

3 Ja hän astui toiseen niistä, joka
oli Simonin, ja pyysi häntä vie-
mään sen vähän matkaa maasta;
ja hän istui ja opetti kansaa ven-
heestä.

4 Mutta puhumasta lakattuaan hän
sanoi Simonille: "Vie venhe syväl-
le ja heittäkää verkkonne apajal-
le".

5 Niin Simon vastasi ja sanoi hä-
nelle: "Mestari, koko yön me
olemme tehneet työtä emmekä ole
mitään saaneet; mutta sinun käs-

nagogissa.

1. Niin tapahtui, kuin kansa tunki
hänen tykönsä, kuulemaan Juma-
lan sanaa, että hän seiso i Ge-
nesaretin meren tykönä.

2. Ja näki kaksi venettä olevan
meren tykönä; mutta kalamiehet
olivat niistä lähteneet ja pesivät
verkkoja.

3. Niin hän meni yhteen venhee-
seen, joka oli Simonin, ja käski
hänen vähän maasta laskea ulos;
ja hän istui ja opetti kansaa ven-
heestä.

4. Mutta kuin hän lakkasi puhu-
masta, sanoi hän Simonille: vie
syvälle, ja heittäkää verkkonne
apajalle.

5. Ja Simon vastaten sanoi hänel-
le: Mestari! me olemme kaiken
yön työtä tehneet ja emme mitään
saaneet; mutta sinun käskystä

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

kon.*"

6 Tämän tehtyään he saivat kiertetyksi suuren joukon kaloja, ja heidän verkkonsa repeili*.

7 Niin he viittasivat toisessa veneessä oleville tovereilleen, että nämä tulisivat heitä auttamaan, ja he tulivat. Niin he täyttivät molemmat veneet, niin että ne olivat uppoamaisillaan.

8 Tämän nähdessään Simon Pietari heittäytyi Jeesuksen polvien eteen ja sanoi: "Mene pois luotani, Herra, sillä olen syntinen mies."

9 Sillä kalansaaliin vuoksi, jonka he olivat saaneet, oli hämmästys vallannut hänet ja kaikki, jotka olivat hänen kanssaan,

10 samoin myös Jaakobin ja Johanneksen, Sebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin kumppaneja. Mutta Jeesus sanoi Simonille: "Älä pelkää, tästä lähin saat saaliiksi ihmisiä."

11 Ja vietyään veneet maihin he jät-

kystäsi minä heitän verkot".

6 Ja sen tehtyään he saivat kiertetyksi suuren joukon kaloja, ja heidän verkkonsa repeilivät.

7 Niin he viittasivat toisessa veneessä oleville tovereilleen, että nämä tulisivat auttamaan heitä; ja he tulivat. Ja he täyttivät molemmat venheet, niin että ne olivat uppoamaisillaan.

8 Kun Simon Pietari sen näki, lankesi hän Jeesuksen polvien eteen ja sanoi: "Mene pois minun tyköäni, Herra, sillä minä olen syntinen ihminen".

9 Sillä kalansaaliin tähden, jonka he olivat saaneet, oli hämmästys vallannut hänet ja kaikki ne, jotka olivat hänen kanssaan,

10 ja samoin myös Simonin kalastuskumppanit, Jaakobin ja Johanneksen, Sebedeuksen pojat. Mutta Jeesus sanoi Simonille: "Älä pelkää, tästedes sinä saat saaliiksi ihmisiä".

11 Ja he veivät venheet maihin,

minä heitän ulos verkon.

6. Ja kuin he sen tekivät, sulkiivat he suuren kalain paljouden, ja heidän verkkonsa repesi.

7. Ja he viittasivat kumppaneilleensa, jotka olivat toisessa venheessä, tulemaan ja auttamaan heitä. Ja he tulivat ja täyttivät molemmat venheet, niin että he rupesivat vajoomaan.

8. Kuin Simon Pietari sen näki, lankesi hän Jeesuksen polvien tykö, sanoen: Herra, mene pois minun tyköäni, sillä minä olen syntinen ihminen.

9. Sillä hämmästys oli hänen käsittänyt ja kaikki, jotka hänen kanssaan olivat, kalan saaliin tähden, jonka he saaneet olivat,

10. Niin myös Jakobin ja Johanneksen, Zebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin kumppanit. Ja Jeesus sanoi Simonille: älä pelkää, tästedes sinä saat ihmisiä.

11. Ja he vetivät venheet maalle ja

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

tivät kaiken ja seurasivat Häntä.

jättivät kaikki ja seurasivat häntä.

antoivat ylöns kaikki, ja seurasivat häntä.

PITAALISAIRAS PARANEE

12 Ja katso, kun Hän oli eräässä kaupungissa, tapahtui, että mies kookonaan pitaalissa, Jeesuksen nähdessään heittäytyi kasvoilleen ja rukoili Häntä sanoen: "Herra, jos tahdot, sinä voit minut puhdistaa."

13 Niin Hän ojensi kätensä* ja kosketti häntä sanoen: "Minä tahdon, puhdistu." Ja heti pitaali lähti hänestä.

14 Ja Hän kielsi häntä kenellekään puhumasta: "Mene kuitenkin ja näytä itsesi papille ja uhraa puhdistumisestasi niin kuin Mooses on säätänyt, todistukseksi heille.

15 Mutta sanoma Hänestä levisi vielä enemmän, ja suuret kansanjoukot kokoontuivat kuuntelemaan ja parantukseen (Hänen avullaan) vaivois-

12 Ja kun hän oli eräässä kaupungissa, niin katso, siellä oli mies, yltänsä pitalissa. Ja nähdessään Jeesuksen hän lankesi kasvoilleen ja rukoili häntä sanoen: "Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa".

13 Niin hän ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: "Minä tahdon; puhdistu". Ja kohta pitali lähti hänestä.

14 Ja hän kielsi häntä siitä kenellekään puhumasta ja sanoi: "Mene, näytä itsesi papille, ja uhraa puhdistumisestasi, niinkuin Mooses on säätänyt, todistukseksi heille".

15 Mutta sanoma hänestä levisi vielä enemmän; ja paljon kansaa kokoontui kuulemaan häntä ja parantukseen vaivoistansa.

12. Ja tapahtui, kuin hän oli yhdessä kaupungissa, katso, niin siinä oli mies spitalia täynnä; ja kuin hän näki Jesuksen, lankesi hän kasvoillensa, rukoili häntä, sanoen: Herra, jos sinä tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa.

13. Ja hän ojensi kätensä ja rupesi häneen, sanoen: minä tahdon, ole puhdas! Ja kohta spitali läksi hänestä.

14. Ja hän kielsi hänen kellenkään sanomasta: vaan mene, (sanoi hän) ja osoita itses papille, ja uhraa sinun puhditukses edestä, niin kuin Moses käski, heille todistukseksi.

15. Niin sanoma levisi enemmän hänestä, ja paljo kansaa kokoontui kuulemaan ja että he parannettaisiin häneltä taudeistansa.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

taan.

16 Mutta Hän vetäytyi autioihin paikkoihin ja rukoili.

16 Mutta hän vetäytyi pois ja oleskeli erämaassa ja rukoili.

16. Mutta hän meni korpeen, ja rukoili.

HALVAUTUNUT PARANEE

17 Eräänä päivänä tapahtui, että Hän opetti ja siinä istui fariseuksia ja lainopettajia, joita oli tullut kaikista Galilean ja Juudean kylistä ja Jerusalemissa. Ja Herran voima ilmeni parantaa sairaita*.

17 Ja eräänä päivänä, kun hän opetti, istui siinä fariseuksia ja lainopettajia, joita oli tullut kaikista Galilean ja Juudean kylistä ja Jerusalemissa; ja Herran voima vaikutti, niin että hän paransi sairaat.

17. Ja tapahtui yhtenä päivänä, kuin hän opetti, ja Pharisealaiset myös istuivat ja lainopettajat, jotka tulleet olivat jokaisesta Galilean ja Juudean kylästä ja Jerusalemissa: ja Herran voima oli parantamassa heitä;

18 Ja katso, miehet kantoivat vuoteella miestä, joka oli halvautunut, ja koettivat viedä hänet sisään ja asettaa *Jeesuksen eteen*.

18 Ja katso, muutamat miehet kantoivat vuoteella miestä, joka oli halvattu; ja he koettivat viedä hänet sisään ja asettaa Jeesuksen eteen.

18. Ja katso, miehet kantoivat vuoteessa ihmisen, joka oli halvattu, ja he pyysivät häntä viedä sisähälle ja panna hänen eteensä.

19 Kun he eivät keksineet, mitä tietä veisivät hänet sisälle kansanjoukon välitse, he nousivat katolle ja laskivat hänet vuoteineen tiilikaton läpi joukon keskelle Jeesuksen eteen.

19 Ja kun he väentungokselta eivät saaneet viedyksi häntä sisään muuta tietä, nousivat he katolle ja laskivat hänet vuoteineen tiilikaton läpi heidän keskellensä Jeesuksen eteen.

19. Ja kuin ei he löytäneet kansan tähden, kusta puolesta he olisivat hänen saaneet sisälle, astuivat he katon päälle ja laskivat hänen lävitse katon vuoteinensa juuri Jeesuksen eteen.

20 Nähdessään heidän uskonsa Hän sanoi: "Ihminen, syntysi ovat sinulle

20 Ja nähdessään heidän uskonsa hän sanoi: "Ihminen, sinun syn-

20. Ja kuin hän näki heidän uskonsa, sanoi hän sille: ihminen,

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

anteeksi annetut."

21 Niin kirjanoppineet ja fariseukset alkoivat ajatella ja sanoivat: "Kuka tämä on, joka rienaa? Kuka voi antaa syntejä anteeksi paitsi Jumala yksin?"

22 Kun Jeesus tiesi heidän ajatuksensa Hän vastasi ja sanoi heille: "Mitä ajattelette sydämessänne?"

23 Kumpi on helpompaa, sanoako: 'Syntisi ovat sinulle anteeksi annetut' vai sanoa: 'Nouse ja käy'?

24 Mutta tietääksenne että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi" — Hän sanoi halvatuneelle — "sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi."

25 Heti hän nousi heidän nähtensä, otti vuoteen, jolla oli maannut, ja lähti kotiinsa ylistäen Jumalaa.

tisi ovat sinulle anteeksi annetut".

21 Niin kirjanoppineet ja fariseukset rupesivat ajattelemaan ja sanomaan: "Kuka tämä on, joka puhuu Jumalan pilkkaa? Kuka voi antaa syntejä anteeksi, paitsi Jumala yksin?"

22 Mutta kun Jeesus tiesi heidän ajatuksensa, vastasi hän ja sanoi heille: "Mitä te ajattelette sydämässänne?"

23 Kumpi on helpompaa, sanoako: 'Sinun syntisi ovat sinulle anteeksi annetut', vai sanoa: 'Nouse ja käy'?

24 Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi," — hän sanoi halvatulle — "minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi."

25 Ja kohta hän nousi heidän nähtensä, otti vuoteen, jolla oli maannut, ja lähti kotiinsa ylistäen Jumalaa.

sinun syntisi anteeksi annetaan sinulle.

21. Ja kirjanoppineet ja Farisealaiset rupesivat ajattelemaan, sanoen: kuka tämä on, joka pilkka-sanoja puhuu? kuka voi synnit antaa anteeksi, paitsi ainoastaan Jumala?

22. Mutta kuin Jesus tunsi heidän ajatuksensa, vastasi hän ja sanoi heille: mitä te ajattelette sydämässänne?

23. Kumpi on keveämpi? sanoa: sinun syntisi anteeksi annetaan sinulle! taikka sanoa: nouse ja käy!

24. Vaan että te tietäisitte Ihmisen Pojalla olevan vallan maan päällä synnit anteeksi antaa (sanoi hän halvatulle:) minä sanon sinulle: nouse ja ota vuotees, ja mene kotias!

25. Ja hän nousi kohta heidän nähtensä ja korjasi vuotehensa, jossa hän maannut oli, ja meni kotiansa, kunnioittain Jumalaa.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

26 Hämmästyks valtasi kaikki ja he ylistivät Jumalaa. He täyttivät myös pelolla ja sanoivat: "Olemme tänään nähneet ihmeellisiä."

26 Ja heidät kaikki valtasi hämmästyks, ja he ylistivät Jumalaa; ja pelkoa täynnä he sanoivat: "Me olemme tänään nähneet ihmeellisiä".

26. Ja suuri hämmästyks tuli kaikkiin ja kunnioittivat Jumalaa, ja he täytettiin pelvolla, sanoen: me näimme tänäpänä kamalia.

LEEVIN KUTSUMINEN

27 Sen jälkeen Hän lähti pois ja näki veronkantajan nimeltä Leevi istumassa tulliasemalla ja sanoi hänelle: "Seuraa minua."

28 Jättäen kaikki tämä nousi ja seurasi Häntä.

29 Ja Leevi valmisti Hänelle suuret pidot kotonaan, ja oli suuri joukko veronkantajia ja muita aterioimassa heidän kanssaan.

30 Niin *heidän kirjanoppineensa ja fariseukset* nurisivat Hänen opetuslapsilleen sanoen: "Miksi te syötte ja juotte veronkantajain ja syntisten kanssa?"

31 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat.

27 Ja sen jälkeen hän lähti sieltä ja näki tulliasemalla istumassa publikaanin, jonka nimi oli Leevi, ja sanoi hänelle: "Seuraa minua".

28 Niin tämä jätti kaikki, nousi ja seurasi häntä.

29 Ja Leevi valmisti hänelle suuret pidot kodissaan; ja siellä oli suuri joukko publikaaneja ja muita aterioimassa heidän kanssaan.

30 Niin fariseukset ja heidän kirjanoppineensa napsivat hänen opetuslapsiansa vastaan ja sanoivat: "Miksi te syötte ja juotte publikaanien ja syntisten kanssa?"

31 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat.

27. Sitte läksi hän ulos ja näki Publikanin nimeltä Levin, istuvan tullihuoneessa, ja sanoi hänelle: seuraa minua!

28. Ja hän antoi ylöns kaikki, nousi ja seurasi häntä.

29. Ja Levi teki hänelle kotonansa suuren pidon, ja paljo Publikaneja ja muita atrioitsivat heidän kanssansa.

30. Ja heidän kirjanoppineensa ja Pharisealaiset napsivat hänen opetuslapsiansa, sanoen: miksi te Publikanien ja syntisten kanssa syötte ja juotte?

31. Ja Jesus vastaten sanoi heille: ei terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

32 En ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä mielenmuutokseen."

32 En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen."

32. En ole minä tullut vanhurskaita kutsumaan, vaan syntisiä parannukseen.

PAASTOKYSYMYS

33 Niin he sanoivat Hänelle: "(Miksi) Johanneksen opetuslapset paastoavat usein ja pitävät rukouksia, samoin fariseuksetkin, mutta sinun opetuslapsesi syövät ja *juovat?"

33 Niin he sanoivat hänelle: "Johanneksen opetuslapset paastoavat usein ja pitävät rukouksia, samoin fariseustenkin, mutta sinun opetuslapsesi syövät ja juovat".

33. Niin he sanoivat hänelle: miksi Johanneksen opetuslapset usein paastoavat ja rukouksia pitävät, niin myös Pharisealaisten (opetuslapset), mutta sinun syövät ja juovat?

34 Hän sanoi heille: "Ette kai voi panna häävieraita paastoamaan, kun ylkä on heidän kanssaan?"

34 Jeesus sanoi heille: "Ettehän voi vaatia häävieraita paastoamaan silloin, kun ylkä on heidän kanssaan?"

34. Mutta hän sanoi heille: ette voi hääjoukkoa niinkauvan paastoamaan vaatia, kuin ylkä on heidän kanssansa.

35 Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois. Silloin, niinä päivinä he paastoavat."

35 Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin, niinä päivinä, he paastoavat."

35. Mutta päivät tulevat, että ylkä otetaan heiltä pois, silloin pitää heidän paastooman niinä päivinä.

36 Hän puhui heille myös vertauksen: "Ei kukaan pane uudesta vaatteesta paikkaa vanhaan vaatteeseen: muuten hän leikkaa rikki myös uuden eikä uudesta saatu paikka sovi vanhaan.

36 Ja hän sanoi heille myös vertauksen: "Ei kukaan leikkaa uudesta vaipasta paikkaa ja pane vanhaan vaippaan; muutoin hän rikkoo uuden vaipan, eikä uudesta vaipasta otettu paikka vanhaan sovi.

36. Mutta hän sanoi myös heille vertauksen: ei paikkaa kenkään uuden veran tilalla vanhaa vaatetta: muutoin myös se uusi repäisee, ja uusi paikka ei sovi vanhaan.

37 Eikä kukaan laske uutta viiniä

37 Eikä kukaan laske nuorta viiniä

37. ja ei pane kenkään nuorta viiniä

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

vanhoihin nahkaleileihin, muuten uusi viini pakahuttaa leilit ja se vuotaa pois ja leilit turmeltuvat.

38 Vaan uusi viini on laskettava uusiin leileihin (ja molemmat säilyvät).

39 Eikä kukaan vanhaa juotuaan halua (heti) uutta, sillä hän sanoo: 'Vanha on parempaa*.'

6 Luku LEPOPÄIVÄN VIETTÄMINEN

1 Tapahtui jälkisapattina,* että Hän kulki viljavainioitten halki, ja Hänen opetuslapsensa katkoivat tähkiä, hiersivät niitä käsissään ja söivät.

2 Silloin muutamat fariseuksista sanoivat (heille): "Miksi teette, mitä ei ole lupa tehdä sapattina?"

3 Mutta Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun oli nälissään, hän ja ne, jotka olivat hänen kanssaan?"

vanhoihin nahkaleileihin; muutoin nuori viini pakahuttaa leilit, ja viini juoksee maahan, ja leilit turmeltuvat.

38 Vaan nuori viini on laskettava uusiin leileihin (*ja molemmat säilyvät*).

39 Eikä kukaan, joka juo vanhaa viiniä, halua nuorta, sillä hän sanoo: 'Vanha on hyvää.'

6 Luku

1 Niin tapahtui eräänä sapattina, että hän kulki viljavainioiden halki, ja hänen opetuslapsensa katkoivat tähkäreipäitä, hiersivät niitä käsissään ja söivät.

2 Silloin muutamat fariseuksista sanoivat: "Miksi teette, mitä ei ole lupa tehdä sapattina?"

3 Mutta Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänen ja hänen seuralaistensa oli nälkä,

naa vanhoihin leileihin: muutoin nuori viina rikkoo leilit, ja se vuotaa ulos, ja leilit turmellaan.

38. Mutta nuorta viinaa pitää pantaman uusiin leileihin: niin ne molemmat tallella ovat.

39. Ja ei tahdo kenkään, joka juo vanhaa viinaa, kohta nuorta juoda; sillä hän sanoo: vanha on parempi.

1. Ja tapahtui jälkisabbattina, että hän kävi laihon lävitse, ja hänen opetuslapsensa katkoivat tähkäreipäitä ja hiersivät käsillänsä, ja söivät.

2. Niin muutamat Pharisealaiset sanoivat heille: miksi te teette, jota ei sovi sabbatina tehdä?

3. Ja Jesus vastaten sanoi heille: ettekö te ole lukeneet, mitä David teki, kuin hän isosi, ja ne, jotka hänen kanssaan olivat?

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

4 Hän kun meni Jumalan huoneeseen ja otti näkyleivät ja söi — niitä joita muitten ei ole lupa syödä kuin ainoastaan pappien — ja antoi myös niille jotka olivat hänen kanssaan."
5 Ja Hän sanoi heille: "Ihmisen Poika on myös sapatin herra."

MIES JOLLA OLI KUIVETTUNUT KÄSI

6 Toisena sapattina Hän meni synagoogaan ja opetti. Siellä oli mies, jonka oikea käsi oli kuivettunut.

7 Kirjanoppineet ja fariseukset pitivät Häntä silmällä parantaisiko Hän sapattina, jotta keksisivät syytöksen Häntä vastaan.

8 Mutta Hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi miehelle, jolla oli kuivettunut käsi: "Nouse ja astu keskelle." Tämä nousi ja astui.

9 Niin Jeesus sanoi heille: "Kysyn

4 kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, otti näkyleivät ja söi ja antoi seuralaisilleenkin, vaikkei niitä ollut lupa syödä muiden kuin ainoastaan pappien?"

5 Ja hän sanoi heille: "Ihmisen Poika on sapatin herra".

6 Ja toisena sapattina hän meni synagoogaan ja opetti; ja siellä oli mies, jonka oikea käsi oli kuivettunut.

7 Ja keksiäkseen jotakin, mistä häntä syyttäisivät, kirjanoppineet ja fariseukset pitivät häntä silmällä, parantaisiko hän sapattina.

8 Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi miehelle, jonka käsi oli kuivettunut: "Nouse ja astu esille". Ja hän nousi ja astui esille.

9 Niin Jeesus sanoi heille: "Minä

4. Kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, ja otti näkyleivät, ja söi, ja antoi myös niille, jotka hänen kanssaan olivat; joita ei muiden kuin pappein syödä sopinut.

5. Ja hän sanoi heille: Ihmisen Poika on myös sabbatin Herra.

6. Niin tapahtui myös toisena sabbatina, että hän meni synagoogaan sisälle ja opetti; ja siellä oli ihminen, jonka oikea käsi oli kuivettunut.

7. Niin kirjanoppineet ja Pharisealaiset vartiotsivat häntä, josko hän sabbatina parantais, että he olisivat löytäneet kanteen häntä vastaan.

8. Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi sille ihmiselle, jolla kuivettunut käsi oli: nouse ja tule edes! Niin hän nousi ja seiso.

9. Niin Jesus sanoi hänelle: minä

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

teiltä: kumpi on luvallista sapattina, tehdä hyvää vai tehdä pahaa, pelastaa elämä vai hukuttaa?"

10 Katsellen ympärilleen heihin kaikkiin Hän sanoi miehelle: "Ojenna kätesi." Hän teki niin, ja hänen kätensä tuli jälleen terveeksi (niin kuin toinen).

11 Mutta he joutuivat suunniltaan ja puhuivat keskenään mitä tekisivät Jeesukselle.

KAHDENTOISTA OPETUSLAPSEN VALINTA

12 Niin tapahtui niinä päivinä, että Hän lähti vuorelle rukoilemaan ja vietti koko yön rukoillen Jumalaa.

13 Päivän tultua Hän kutsui luokseen opetuslapsensa ja valitsi heistä kaksitoista, joita Hän kutsui myös apostoleiksi:

14 Simonin, jolle Hän antoi myös nimen Pietari, ja Andreaan, hänen vel-

kysyn teiltä: kumpi on luvallista sapattina: hyväkö tehdä, vai tehdä pahaa, pelastaako henki, vai hukuttaa?"

10 Ja hän katsoi ympärilleen heihin kaikkiin ja sanoi miehelle: "Ojenna kätesi". Mies teki niin, ja hänen kätensä tuli jälleen terveeksi.

11 Mutta he vimmastuivat kovin ja puhelivat keskenään, mitä heidän olisi tehtävä Jeesukselle.

12 Niin tapahtui niinä päivinä, että hän lähti vuorelle rukoilemaan; ja hän oli siellä kaiken yötä rukoillen Jumalaa.

13 Ja päivän tultua hän kutsui tykönsä opetuslapsensa ja valitsi heistä kaksitoista, joille hän myös antoi apostolin nimen:

14 Simonin, jolle hän myös antoi nimen Pietari, ja Andreaan, hänen

kysyn teiltä: mitä sabbatina sopii, hyvää tehdä, taikka pahaa tehdä? henkeä vapahtaa eli kadottaa?

10. Ja kuin hän katsahti ympäri heidän kaikkain päällensä, sanoi hän sille ihmiselle: ojenna kätes! ja se teki niin, ja hänen kätensä tuli terveeksi niinkuin toinenkin.

11. Mutta he tulivat tyhmyyttä täyteen ja puhuivat keskenänsä, mitä heidän pitäis Jeesukselle tekemän.

12. Mutta niinä päivinä tapahtui, että hän meni vuorelle rukoilemaan, ja hän oli yli yötä Jumalan tykö rukouksessa.

13. Ja kuin päivä tuli, kutsui hän opetuslapsensa ja valitsi heistä kaksitoistakymmentä, jotka hän myös apostoleiksi nimitti:

14. Simonin, jonka hän myös Pietariksi kutsui, ja Andreaksen, hä-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

jensä, Jaakobin ja Johanneksen, Filippuksen ja Bartolomeuksen,

15 Matteuksen ja Tuomaan, Jaakobin, Alfeuksen pojan, ja Simonin, jota kutsuttiin Kiivailijaksi,

16 Juudaan, Jaakobin veljen*, ja Juudas Iskariotin josta (kuitenkin) tuli kavaltaja.

SUUREN KANSANJOUKON AUTTAMINEN

17 Astuttuaan alas heidän kanssaan Hän seisautui laakealle paikalle, samoin [suuri] joukko Hänen opetuslapsiaan ja suuri kansanpaljous kaikesta Juudeasta ja Jerusalemistä ja Tyyron ja Siidonin rantamaasta. He tulivat kuuntelemaan Häntä ja parantuaan sairauksistaan,

18 samoin saastaisten henkien vaivat (ja he) paranivat.

19 Ja kaikki kansa pyrki kosketta-

veljensä, ja Jaakobin ja Johanneksen, ja Filippuksen ja Bartolomeuksen,

15 ja Matteuksen ja Tuomaan, ja Jaakobin, Alfeuksen pojan, ja Simonin, jota kutsuttiin Kiivailijaksi,

16 ja Juudaan, Jaakobin pojan, sekä Juudas Iskariotin, josta tuli kavaltaja.

17 Ja hän astui alas heidän kanssaan ja seisautui lakealle paikalle; ja siellä oli suuri joukko hänen opetuslapsiaan ja paljon kansaa kaikesta Juudeasta ja Jerusalemistä ja Tyyron ja Siidonin rantamaasta. Nämä olivat saapuneet kuulemaan häntä ja parantuaan taudeistansa.

18 Ja myös ne, jotka olivat saastaisten henkien vaivaamia, tulivat terveiksi.

19 Ja kaikki kansa tahtoi päästä

nen veljensä, Jakobin ja Johanneksen, Philippuksen ja Bartolomeuksen,

15. Matteuksen ja Toomaan, Jakobin Alphein pojan, ja Simonin, joka kutsutaan Zelotes,

16. Juudaan Jakobin pojan, ja Juudas Iskariotin, joka myös oli pettäjä.

17. Ja kuin hän meni alas heidän kanssansa, seisoi hän lakiolla paikalla, ja hänen opetuslastensa joukko, ja suuri kansanpaljous kaikesta Juudeasta ja Jerusalemistä, ja rantalaiset Tyrosta ja Siidonista, jotka olivat tulleet häntä kuulemaan, ja että he parannettaisiin taudeistansa,

18. Ja jotka vaivattiin riettasilta hengiltä; ja he paranivat.

19. Ja kaikki kansa pyysi häneen

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

maan Häntä, sillä Hänestä lähti voima, ja se paransi kaikki.

koskettamaan häntä, koska hänestä lähti voima, joka paransi kaikki.

ruveta; sillä voima läksi hänestä ja paransi kaikki.

AUTUAAT JA ONNETTOMAT

20 Hän nosti silmänsä opetuslasten puoleen ja sanoi: "Autuaita te köyhät, sillä teidän on Jumalan valtakunta.

20 Ja hän nosti silmänsä opetuslastensa puoleen ja sanoi: "Autuaita olette te, köyhät, sillä teidän on Jumalan valtakunta.

20. Ja hän nosti silmänsä opetuslastensa puoleen, ja sanoi: autuaat te vaivaiset; sillä teidän on Jumalan valtakunta.

21 Autuaita te, joitten nyt on nälkä, sillä teidät ravitaan. Autuaita te, jotka nyt itkette, sillä te tulette nauramaan.

21 Autuaita te, jotka nyt isoatte, sillä teidät ravitaan! Autuaita te, jotka nyt itkette, sillä te saatte nauraa!

21. Autuaat, jotka nyt isootte; sillä teidät ravitaan. Autuaat, jotka nyt itkette; sillä teidän pitää nauraman.

22 Autuaita olette, kun ihmiset vihaavat teitä ja kun he erottavat teidät yhteydestään ja herjaavat teitä ja hylkäävät nimenne niin kuin pahan — Ihmisen Pojan vuoksi.

22 Autuaita olette te, kun ihmiset vihaavat teitä ja erottavat teidät yhteydestään ja herjaavat teitä ja pyyhkivät pois teidän nimenne ikäänkuin jonkin pahan — Ihmisen Pojan tähden.

22. Autuaat olette te, kuin ihmiset vihaavat teitä, ja eroittavat teidät, ja pilkkaavat teitä, ja hylkäävät teidän nimenne niinkuin kelvottoman, Ihmisen Pojan tähden.

23 Riemuitkaa sinä päivänä ja hypiäkää ilosta, sillä katso, teidän palkkanne on suuri taivaassa. Sillä niin tekivät heidän isänsä profeetoille.

23 Iloitkaa sinä päivänä, riemuun ratketkaa; sillä katso, teidän palkkanne on suuri taivaassa; sillä näin tekivät heidän isänsä profeetoille.

23. Iloitkaat sinä päivänä ja riemuitkaat, sillä katso, teidän palkkanne on suuri taivaassa; niin tekivät myös heidän isänsä profeetoille.

24 Mutta voi teitä, rikkaat, sillä olette

24 Mutta voi teitä, te rikkaat, sillä

24. Mutta voi teitä rikkaita! sillä

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

saaneet lohdutuksenne!

25 Voi teitä jotka [nyt] olette kylläiset, sillä teidän on oleva nälkä! Voi teitä, jotka nyt nauratte, sillä joudutte murehtimaan ja itkemään!

26 Voi teitä, kun kaikki ihmiset puhuvat teistä hyvää, sillä niin tekevät heidän isänsä väärille profeteetoille!

VIHOLLISTEN RAKASTAMISESTA

27 Mutta teille, jotka kuulette minä sanon: rakastakaa vihollisianne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat.

28 Siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niitten puolesta, jotka teitä parjaavat.

29 Sille joka sinua lyö poskelle, tarjoa myös toinen, ja siltä, joka ottaa sinulta vaipan, älä kiellä ihokastasikaan.

30 Anna jokaiselle, joka sinulta anoo, äläkä vaadi takaisin siltä, joka omaa-

te olette jo saaneet lohdutuksenne!

25 Voi teitä, jotka nyt olette kylläiset, sillä teidän on oleva nälkä! Voi teitä, jotka nyt nauratte, sillä te saatte murehtia ja itkeä!

26 Voi teitä, kun kaikki ihmiset puhuvat teistä hyvää! Sillä niin tekevät heidän isänsä väärille profeteetoille.

27 Mutta teille, jotka kuulette, minä sanon: rakastakaa vihollisianne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat,

28 siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä parjaavat.

29 Jos joku lyö sinua poskelle, tarjoa hänelle toinenkin, ja jos joku ottaa sinulta vaipan, älä häneltä kiellä ihokastasikaan.

30 Anna jokaiselle, joka sinulta anoo, äläkä vaadi takaisin siltä,

teillä on teidän lohdutuksenne.

25. Voi teitä, jotka ravitut olette! sillä teidän pitää isooman. Voi teitä, jotka nyt nauratte! sillä teidän pitää murehtiman ja itkemän.

26. Voi teitä, kuin kaikki ihmiset teitä kiittävät! sillä niin tekivät myös heidän isänsä väärille profeteetoille.

27. Mutta minä sanon teille, jotka kuulette: rakastekaa vihollisianne: tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat:

28. Siunatkaat niitä, jotka teitä kiroilevat: rukoilkaat niiden edestä, jotka teitä vahingoittavat.

29. Ja joka sinua lyö poskelle, taritse myös hänelle toinen, ja joka sinulta vie kaapun, älä myös häneltä kiellä hametta.

30. Vaan anna jokaiselle, joka sinulta anoo, ja siltä, joka sinun

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

si ottaa.

31 Niin kuin tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää tekin samoin heille.

32 Jos rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mikä kiitos teille siitä tulee? Myös syntiset rakastavat niitä, jotka heitä rakastavat.

33 Ja jos teette hyvää niille, jotka teille hyvää tekevät, mikä kiitos teille siitä tulee? Sillä syntisetkin tekevät samoin.*

34 Jos lainaatte niille, joilta toivotte saavanne takaisin, mikä kiitos teille siitä tulee? Syntisetkin lainaavat syntisille saadakseen saman verran takaisin.

35 Vaan rakastakaa vihollisianne ja tehkää hyvää ja lainatkaa toivomatta mitään takaisin, niin teidän palkkanne on suuri ja te tulette Korkeimman lapsiksi, sillä Hän on hyvä kiittämättömille ja pahoille.

36 Olkaa (siis) armahtavaisia niin

joka sinun omaasi ottaa.

31 Ja niinkuin te tahdotte ihmisten teille tekevän, niin tehkää tekin heille.

32 Ja jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mitä kiitosta teille siitä tulee? Rakastavathan syntisetkin niitä, jotka heitä rakastavat.

33 Ja jos teette hyvää niille, jotka teille hyvää tekevät, mikä kiitosta teille siitä tulee? Niinhän syntisetkin tekevät.

34 Ja jos te lainaatte niille, joilta toivotte saavanne takaisin, mikä kiitosta teille siitä tulee? Syntisetkin lainaavat syntisille saadakseen saman verran takaisin.

35 Vaan rakastakaa vihollisianne ja tehkää hyvää ja lainatkaa, toivomatta saavanne mitään takaisin; niin teidän palkkanne on oleva suuri, ja te tulette Korkeimman lapsiksi, sillä hän on hyvä kiittämättömille ja pahoille.

36 Olkaa armahtavaiset, niinkuin

omas ottaa, älä jälleen ano.

31. Ja niinkuin te tahdotte, että ihmisten pitää teille tekemän, niin tehkää te heillekin.

32. Ja jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mikä kiitos teille siitä on? sillä syntisetkin rakastavat niitä, joilta he rakastetaan.

33. Ja jos te teette hyvää hyväntehtäjäillenne, mikä kiitos teillä siinä on? sillä syntiset sen myös tekevät.

34. Ja jos te lainaatte niille, joilta te toivotte jälleen saavanne, mikä kiitos teillä siitä on? sillä syntisetkin lainaavat syntisille, että he tasan jälleen saisivat.

35. Kuitenkin rakastakaa teidän vihollisianne ja tehkää hyvää, ja lainatkaa, ja älkää mitään siitä toivoko: niin teidän palkkanne on suuri, ja teidän pitää oleman Ylimmäisen pojat; sillä hän on laupias kiittämättömiä ja pahoja kohtaan.

36. Olkaat sentähden laupiaat,

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

kuin (myös) Isänne on armahtavainen.

TUOMITSEMISESTA

37 Älkää tuomitko, niin ei teitäkään tuomita. Älkää tuomiota langettako, niin ei teillekään tuomiota langeteta. Antakaa anteeksi, niin teillekin anteeksi annetaan.

38 Antakaa, niin teille annetaan. Hyvä mitta, sullottu, ravistettu ja kukkurainen annetaan helmaanne. Millä mitalla te siis mittaatte, sillä mitataan teille takaisin."

39 Hän puhui heille myös vertauksen: "Ei kai sokea voi sokeaa taluttaa? Eivätkö molemmat putoa kuoppaan?"

40 Opetuslapsi ei ole opettajaansa parempi, mutta täysin oppineena jokainen on niin kuin opettajansa.

41 Mutta kuinka näet roskan, joka on

teidän Isänne on armahtavainen.

37 Älkääkä tuomiko, niin ei teitäkään tuomita; älkää kadotustuomiota lausuko, niin ei teillekään kadotustuomiota lausuta. Antakaa anteeksi, niin teillekin anteeksi annetaan.

38 Antakaa, niin teille annetaan. Hyvä mitta, sullottu, pudistettu ja kukkurainen, annetaan teidän helmaanne; sillä millä mitalla te mittaatte, sillä mitataan teille takaisin."

39 Hän sanoi heille myös vertauksen: "Eihän sokea voi sokeaa taluttaa? Eivätkö molemmat lankea kuoppaan?"

40 Ei ole opetuslapsi opettajaansa parempi; täysin oppineena jokainen on oleva niinkuin hänen opettajansa.

41 Kuinka näet rikan, joka on vel-

niinkuin teidän Isännekin laupias on.

37. Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi: älkää sadatelko, ettei teitä sadateltaisi: anteeksi antakaa, niin teille anteeksi annetaan.

38. Antakaa, ja teille annetaan: hyvän mitan, likistetyn ja sullotun, ja ylitsevuotavan he antavat teidän helmaanne; sillä juuri sillä mitalla, jolla te mittaatte, pitää teille jälleen mitattaman.

39. Mutta hän sanoi heille vertauksen: taitaako sokia sokiaa taluttaa? eikö he molemmat hautaan lankee?

40. Ei ole opetuslapsi ylitse mestarinsa, mutta jokainen on täydellinen, kuin hän on niinkuin hänen mestarinsa.

41. Mutta kuinkas näet raiskan,

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

veljesi silmässä, etkä huomaa hirttä, joka on omassa silmässäsi?

42 (Tai) kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Veli, annas minä otan pois roskan joka on silmässäsi', etkä itse näe hirttä omassa silmässäsi? Tekopyhä, heitä ensin pois hirsi omasta silmästäsi, ja sitten näet selvästi ottaa pois roskan, joka on veljesi silmässä.

HEDELMISTÄ PUU TUNNETAAN

43 Sillä ei ole hyvää puuta, joka tekee huonon hedelmän, eikä huonoa puuta, joka tekee hyvän hedelmän.

44 Jokainen puu tunnetaan siis omasta hedelmästänsä, sillä ei orjantappuroista koota viikunoita eikä orjanruusupensaasta korjata viinirypäleitä.

45 Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvästä aarrekammioista esiin hyvää ja paha ihminen tuo (sydämensä) pa-

jesi silmässä, mutta et huomaa malkaa omassa silmässäsi?

42 Kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Veljeni, annas, minä otan pois rikan, joka on silmässäsi', sinä, joka et näe malkaa omassa silmässäsi? Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, sitten sinä näet ottaa pois rikan, joka on veljesi silmässä.

43 Sillä ei ole hyvää puuta, joka tekee huonon hedelmän, eikä taas huonoa puuta, joka tekee hyvän hedelmän;

44 sillä jokainen puu tunnetaan hedelmästänsä. Eihän viikunoita koota orjantappuroista, eikä viinirypäleitä korjata orjanruusupensaasta.

45 Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvän runsaudesta esiin hyvää, ja paha tuo pahastansa esiin pahaa;

joka on veljes silmässä, vaan et havaitse malkaa, joka on omassa silmässäs?

42. Eli kuinkas taidat sanoa veljellesi: veljeni, pidä, minä otan raiskan, joka on silmässäs, ja et itse näe malkaa, joka on omassa silmässäs? Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, ja katso sitte, jos taidat ottaa raiskan, joka on veljes silmässä.

43. Sillä ei ole se hyvä puu, joka tekee pahan hedelmän, eikä paha puu, joka tekee hyvän hedelmän.

44. Sillä jokainen puu tunnetaan hedelmästänsä; sillä ei orjantappuroista koota fikunia, eikä ohdakkeista haeta viinamarjoja.

45. Hyvä ihminen tuottaa edes sydämensä hyvästä tavarasta hyvää, ja paha ihminen sydämensä

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

hasta (aarrekammiosta) esiin pahaa, sillä sydämen kyllyydestä hänen suunsa puhuu.

sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.

pahasta tavarasta tuottaa edes pahaa. Sillä sydämen kyllyydestä hänen suunsa puhuu.

ERILAISET TALON RAKENTAJAT

46 Miksi kutsutte minua nimellä, 'Herra, Herra', ettekä tee mitä sanon?

46 Miksi te huudatte minulle: 'Herra, Herra!' ettekä tee, mitä minä sanon?

46. Mitä te siis minua kutsutte Herra, Herra! ja ette tee, mitä minä sanon?

47 Jokainen, joka tulee luokseni ja kuulee sanani ja tekee niitten mukaan — minä osoitan teille kenen kaltainen hän on.

47 Jokainen, joka tulee minun tyköni ja kuulee minun sanani ja tekee niiden mukaan — minä osoitan teille, kenen kaltainen hän on.

47. Kuka ikänä tulee minun tyköni, ja kuulee minun sanani, ja tekee ne, sen minä osoitan teille, kenen kaltainen hän on.

48 Hän on miehen kaltainen, joka taloa rakentaessaan kaivoi ja meni syvälle ja laski perustuksen kalliolle. Kun sitten tulva tuli, virta syöksähti sitä taloa vastaan, mutta ei voinut sitä horjuttaa, sillä se oli *kalliolle perustettu*.

48 Hän on miehen kaltainen, joka huonetta rakentaessaan kaivoi syvään ja laski perustuksen kalliolle; kun sitten tulva tuli, syöksähti virta sitä huonetta vastaan, mutta ei voinut sitä horjuttaa, sillä se oli hyvästi rakennettu.

48. Hän on sen ihmisen kaltainen, joka huoneensa rakensi, ja kaivoi syvään, ja pani perustuksen kalliion päälle. Kuin siis vuo tuli, sysäsi virta sitä huonetta, ja ei voinut häntä liikuttaa; sillä se oli perustettu kalliion päälle.

49 Mutta joka kuulee eikä tee, hän on miehen kaltainen, joka perustusta tekemättä rakensi talon maan päälle. Virta syöksähti sitä vastaan ja heti se sortui, ja sen talon kukistuminen oli suuri.”

49 Mutta joka kuulee eikä tee, se on miehen kaltainen, joka perustusta panematta rakensi huoneensa maan pinnalle; ja virta syöksähti sitä vastaan, ja heti se sortui, ja sen huoneen kukistuminen oli suu-

49. Mutta joka kuulee ja ei tee, se on sen ihmisen kaltainen, joka huoneensa rakensi maan päälle ilman perustusta, jota virta sysäsi, ja se kohta kukistui: jonka huoneen lankeemus oli suuri.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

ri."

7 Luku SADANPÄÄMIEHEN PALVELIJA PARANEE

1 Päätettyään kansan kuullen kaikki nämä puheensa Hän meni Kapernaumiin.

2 Erään sadanpäämiehen palvelija, jota hän piti arvossa, oli sairaana kuolemaisillaan.

3 Kuultuaan Jeesuksesta hän lähetti Hänen luokseen juutalaisten vanhimpia ja pyysi Häntä tulemaan ja parantamaan hänen palvelijansa.

4 Tultuaan Jeesuksen luo he pyysivät Häntä hartaasti sanoen: "Hän ansaitsee, että suot hänelle tämän,

5 sillä hän rakastaa kansaamme ja on rakentanut meille synagoogan."

6 Niin Jeesus lähti heidän kanssaan. Kun Hän ei enää ollut kaukana talos-

7 Luku

1 Kun hän oli kansan kuullen kaikki nämä puheensa puhunut, meni hän Kapernaumiin.

2 Ja eräällä sadanpäämiehellä oli palvelija, joka sairasti ja oli kuolemaisillaan ja jota hän piti suuressa arvossa.

3 Ja kuultuaan Jeesuksesta hän lähetti juutalaisten vanhimpia hänen tykönsä ja pyysi, että hän tulisi parantamaan hänen palvelijansa.

4 Kun nämä saapuivat Jeesuksen tykö, pyysivät he häntä hartaasti ja sanoivat: "Hän ansaitsee, että teet hänelle tämän;

5 sillä hän rakastaa meidän kansaamme, ja hän on rakentanut meille synagoogan".

6 Niin Jeesus lähti heidän kanssansa. Mutta kun hän ei enää ollut

1. Mutta kuin hän kansan kuullen oli päättänyt kaikki sanansa, meni hän Kapernaumiin.

2. Ja yhden sadanpäämiehen palvelia sairasti kuolemallansa, josta hän paljon piti.

3. Kuin hän siis Jeesuksesta kuuli, lähetti hän Juudalaisten vanhimmat hänen tykönsä rukoilemaan häntä, että hän tulis ja parantais hänen palveliansa.

4. Kuin he tulivat Jeesuksen tykö, rukoilivat he häntä hartaasti ja sanoivat: hän on mahdollinen, että hänelle sen teet;

5. Sillä hän rakastaa meidän kansaamme ja rakensi meille synagoogan.

6. Niin Jesus meni heidän kanssansa. Ja kuin ei hän silleen ollut

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

ta, sadanpäämies lähetti (Hänen luokseen) ystäviä sanomaan Hänelle: "Herra, älä vaivaa itseäsi, sillä en ole sen arvoinen, että astuisit kattoni alle.

7 Sen vuoksi en katsonutkaan itseäni arvolliseksi tulemaan luoksesi, vaan sano sana, niin palvelijani paranee.

8 Sillä minäkin olen vallan alaiseksi asetettu mies, ja minulla on sotamiehiä alaisinani. Sanon tälle: 'Mene', ja hän menee, ja toiselle: 'Tule', ja hän tulee, ja palvelijalleni: 'Tee tämä', ja hän tekee."

9 Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli häntä ja kääntyen kansan puoleen, joka Häntä seurasi, sanoi: "Sanon teille, etten ole Israelissakaan löytänyt näin suurta uskoa."

10 Taloon palatessaan lähetetyt tapasivat (sairaana olleen) palvelijan terveenä.

kaukana talosta, lähetti sadanpäämies ystäviänsä sanomaan hänelle: "Herra, älä vaivaa itseäsi, sillä en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle;

7 sentähden en katsonutkaan itseäni arvolliseksi tulemaan sinun luoksesi; vaan sano sana, niin minun palvelijani paranee.

8 Sillä minä itsekin olen toisen vallan alaiseksi asetettu, ja minulla on sotamiehiä käskettävinäni, ja minä sanon tälle: 'Mene', ja hän menee, ja toiselle: 'Tule', ja hän tulee, ja palvelijalleni: 'Tee tämä', ja hän tekee."

9 Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli häntä, kääntyi ja sanoi kansalle, joka häntä seurasi: "Minä sanon teille: en ole Israelissakaan löytänyt näin suurta uskoa."

10 Ja taloon palatessaan lähetti-läät tapasivat palvelijan terveenä.

kaukana huoneesta, lähetti sadanpäämies ystäviänsä hänen tykönsä, sanoen hänelle: Herra, älä vaivaa sinuas; sillä en ole minä mahdollinen, että minun kattoni alle tulisit.

7. Sentähden en minä myös itsiäni lukenut mahdolliseksi tuleman sinun tykö; mutta sano sanalla, niin minun palveliani paranee.

8. Sillä minä olen myös ihminen vallan alle asetettu, ja minun allani on sotamiehiä, ja sanon tälle: mene! niin hän menee, ja toiselle: tule! ja hän tulee, ja minun palvelialleni: tee se! ja hän tekee.

9. Mutta kuin Jesus sen kuuli, ihmetteli hän häntä, kääntyi ja sanoi kansalle, joka häntä seurasi: minä sanon teille: en ole minä Israelissa senkaltaista uskoa löytänyt.

10. Ja kuin ne, jotka lähetetyt olivat, kotia palasivat, löysivät he palvelian terveenä, joka sairastanut oli.

NAININ LESKEN POIKA HERÄÄ KUOLLEISTA

11 Seuraavana päivänä* tapahtui, että Hän vaelsi Nain nimiseen kaupunkiin, ja Hänen kanssaan vaelsi (paljon) Hänen opetuslapsiaan ja suuri kansanjoukko.

12 Hänen lähestyessään kaupungin porttia, katso, kannettiin ulos kuollutta, äitinsä ainoaa poikaa. Äiti* oli leski, ja hänen kanssaan oli paljon kaupungin kansaa.

13 Nähdessään hänet Herra armahti häntä ja sanoi hänelle: "Älä itke."

14 Astuen luo Hän kosketti paareja ja kantajat pysähtyivät. Niin Hän sanoi: "Nuorukainen, sanon sinulle: nouse."

15 Kuollut nousi istualleen ja alkoi puhua. Ja Hän antoi hänet hänen äidilleen.

16 Niin heidät kaikki valtasi pelko ja

11 Sen jälkeen hän vaelsi Nain nimiseen kaupunkiin, ja hänen kanssaan vaelsivat hänen opetuslapsensa ynnä suuri kansanjoukko.

12 Kun hän nyt lähestyi kaupungin porttia, katso, silloin kannettiin ulos kuollutta, äitinsä ainokaista poikaa. Ja äiti oli leski, ja hänen kanssaan kulki paljon kaupungin kansaa.

13 Ja hänet nähdessään Herra armahti häntä ja sanoi hänelle: "Älä itke".

14 Ja hän meni ja kosketti paareja; niin kantajat seisahtuivat. Ja hän sanoi: "Nuorukainen, minä sanon sinulle: nouse."

15 Niin kuollut nousi istualleen ja rupesi puhumaan. Ja hän antoi hänet hänen äidillensä.

16 Ja heidät kaikki valtasi pelko, ja

11. Ja tapahtui sen jälkeen, että hän meni kaupunkiin, joka Nain kutsutaan, ja hänen kanssansa meni monta hänen opetuslastansa ja paljo väkeä.

12. Mutta kuin hän kaupungin porttia lähestyi, katso, kuollut kannettiin ulos, joka oli äitinsä ainoa poika, ja se oli leski. Ja paljo kaupungin kansasta kävi hänen kanssansa.

13. Kuin Herra hänen näki, armahti hän hänen päällensä ja sanoi hänelle: älä itke!

14. Ja meni ja rupesi paariin (ja kantajat seisahtivat,) ja hän sanoi: nuorukainen, minä sanon sinulle: nouse ylös!

15. Ja kuollut nousi istualle ja rupesi puhumaan. Ja hän antoi sen äidillensä.

16. Ja pelko tuli kaikille, ja kunni-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

he ylistivät Jumalaa sanoen: "Suuri profeetta on noussut keskellemme" ja: Jumala on katsonut kansansa puoleen."

17 Tämä sanoma Hänestä levisi koko Juudeaan ja kaikkialle ympäristöön.

JOHANNES KASTAJA

18 Johannekselle kertoivat hänen opetuslapsensa kaikesta tästä.

19 Kutsuttuaan luokseen kaksi opetuslastaan Johannes lähetti heidät Jeesus* luo kysymään: "Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän toista odottaa?"

20 Tultuaan Hänen luokseen miehet sanoivat: "Johannes Kastaja on lähettänyt meidät luoksesi kysymään: 'Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän toista odottaa?' "

21 (Mutta) juuri sillä hetkellä Hän pa-

he ylistivät Jumalaa sanoen: "Suuri profeetta on noussut meidän keskellemme", ja: "Jumala on katsonut kansansa puoleen".

17 Ja tämä puhe hänestä levisi koko Juudeaan ja kaikkiin ympärillä oleviin seutuihin.

18 Ja Johannekselle kertoivat hänen opetuslapsensa tästä kaikesta.

19 Niin Johannes kutsui luoksensa opetuslapsistaan kaksi ja lähetti heidät Herran tykö kysymään: "Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän toista odottaman?"

20 Miehet saapuivat hänen tykönsä ja sanoivat: "Johannes Kastaja on lähettänyt meidät sinun tykösi ja kysyy: 'Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän toista odottaman?'"

21 Sillä hetkellä hän juuri paransi

oittivat Jumalaa, sanoen: suuri propheta on noussut meidän sekaamme, ja Jumala on kansaansa etsinyt.

17. Ja tämä sanoma kuului hänestä kaikkeen Juudeaan ja kaiken sen lähimaakunnan ympäri.

18. Ja Johannekselle ilmoittivat hänen opetuslapsensa näistä kaikesta. Ja Johannes kutsui tykönsä kaksi opetuslastansa,

19. Ja lähetti Jesuksen tykö, sanoen: oletko se tuleva, eli pitääkö meidän toista odottaman?

20. Kun nämät miehet tulivat hänen tykönsä, sanoivat he: Johannes Kastaja lähetti meidät sinun tykö, sanoen: oletkos sinä se tuleva, eli pitääkö meidän toista odottaman?

21. Sillä hetkellä paransi hän mon-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

ransi monia sairauksista ja vaivoista ja pahoista hengistä ja monelle sokealle Hän antoi näön.

22 Niin Jeesus* vastasi ja sanoi heille: "Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä olette nähneet ja kuulleet: sokeat saavat näön, rammatt kävelevät, pitaaliset puhdistuvat, kuurot kuulevat, kuolleita herätetään, köyhille julistetaan ilosanomaa.

23 Ja autuas on se, joka ei loukkaannu minuun."

24 Johanneksen lähettiläitten mentyä Hän alkoi puhua kansalle Johanneksesta: "Mitä läksitte autiomaahan katselemaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa?

25 Vai mitä läksitte katsomaan? Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin puettua? Katso, hienoissa vaatteissa ja ylellisesti esiintyvät ovat kuningasten linnoissa.

26 Vai mitä läksitte katsomaan? Pro-

useita taudeista ja vitsauksista ja pahoista hengistä, ja monelle sokealle hän antoi näön.

22 Niin hän vastasi ja sanoi heille: "Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä olette nähneet ja kuulleet: sokeat saavat näkönsä, rammatt kävelevät, pitaliset puhdistuvat, kuurot kuulevat, kuolleet herätetään, köyhille julistetaan evankeliumia.

23 Ja autuas on se, joka ei loukkaannu minuun."

24 Kun Johanneksen lähettiläät olivat menneet, rupesi hän puhumaan kansalle Johanneksesta: "Mitä te lähditte erämaahan katselemaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa?

25 Vai mitä lähditte katsomaan? Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin puettua? Katso, ne jotka koreissa vaatteissa käyvät ja herkullisesti elävät, ne ovat kuningasten linnoissa.

26 Vai mitä lähditte katsomaan?

ta taudeista ja vitsauksista ja pahoista hengistä, ja antoi monelle sokialle näön.

22. Ja Jesus vastasi ja sanoi heille: menkää ja sanokaat jälleen Johannekselle, mitä te nähneet ja kuulleet olette: sokiat saavat näkönsä, ontuvat käyvät, spitaliset puhdistetaan, kuurot kuulevat, kuolleet herätetään, köyhille saarnataan evankeliumi,

23. Ja autuas on se, joka ei pahe- ne minusta.

24. Ja kuin Johanneksen sanansaattajat menivät pois, rupes hän sanomaan Johanneksesta kansalle: mitä te läksitte korpeen katso- maan? ruokoako, joka tuulelta häällytetään?

25. Eli mitä te läksitte katsomaan? ihmistäkö, pehmeisiin vaatteisiin puettua? Katso, ne jotka koreissa vaatteissa ovat ja herkullisesti elävät, ovat kuninkaallisissa karta- noissa.

26. Taikka mitä te menitte katso-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

feettaako? Niin, sanon teille, ja suurempaa kuin profeetta.

27 Tämä on se, josta on kirjoitettu: 'Katso, minä lähetän sanansaattajani edelläsi, ja hän on valmistava tiesi eteesi.'

28 (Sillä) sanon teille: ei ole vaimoista syntyneitten joukossa suurempaa (profeettaa) kuin Johannes (Kastaja). Mutta vähäisin Jumalan valtakunnassa on suurempi kuin hän."

29 Kaikki kansa, joka kuunteli Johannesta*, veronkantajatkin, tunnustivat Jumalan vanhurskaaksi kastattamalla itsensä Johanneksen kasteella.

30 Mutta fariseukset ja lainoppineet tekivät tyhjäksi Jumalan aivoituksen heitä kohtaan eivätkä ottaneet Johannekselta kastetta.

31 (Niin Herra sanoi) "Mihin siis vertaan tämän sukupolven ihmiset, ja kenen kaltaisia he ovat?"

Profeettaako? Totisesti, minä sanon teille: hän on enemmän kuin profeetta.

27 Tämä on se, josta on kirjoitettu: 'Katso, minä lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava tiesi sinun eteesi'.

28 Minä sanon teille: ei ole vaimoista syntyneitten joukossa yhtäkään suurempaa kuin Johannes; mutta vähäisin Jumalan valtakunnassa on suurempi kuin hän.

29 Ja kaikki kansa, joka häntä kuuli, publikaanitkin, tunnustivat Jumalan vanhurskaaksi ja antoivat kastaa itsensä Johanneksen kasteella.

30 Mutta fariseukset ja lainoppineet tekivät turhaksi Jumalan aivoituksen heitä kohtaan eivätkä ottaneet Johannekselta kastetta.

31 Mihin minä siis vertaan tämän sukupolven ihmiset, ja kenen kaltaisia he ovat?"

maan? prophetaako? minä sanon teille: ja enempi kuin propheta.

27. Tämä on se, josta kirjoitettu on: katso, minä lähetän minun enkelini sinun kasvois eteen, valmistamaan sinun tietäs sinun etees.

28. Sillä minä sanon teille: niiden seassa, jotka vaimoista syntyneet ovat, ei ole yhtään suurempaa prophetaa kuin Johannes Kastaja: kuitenkin se, joka vähempi on Jumalan valtakunnassa, on suurempi häntä.

29. Ja kaikki kansa, joka hänen kuuli, ja Publikanit antoivat Jumalalle oikeuden ja kastettiin Johanneksen kasteella.

30. Mutta Pharisealaiset ja lainoppineet katsoivat ylönsä Jumalan neuvon itseänsä kohtaan, ja ei heitä kastettu häneltä.

31. Niin Herra sanoi: keneen siis minä tämän sukukunnan ihmiset vertaan? Ja kenenkä kaltaiset he

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

32 He ovat pienokaisten kaltaisia, jotka istuvat torilla ja huutavat toisilleen sanoen: 'Soitimme teille huilua ettekä tanssineet, lauloimme teille itkuvirsiä ettekä itkeneet.'

33 Sillä Johannes Kastaja on tullut, ei syö leipää eikä juo viiniä, ja te sanotte: 'Hänessä on riivaaja.'

34 Ihmisen Poika on tullut, syö ja juo, ja te sanotte: 'Katso, syömäri ja viininjuoja, veronkantajain ja syntisten ystävä.'

35 Ja viisaus on kaikkien lasten puolelta oikeaksi tunnustettu."

JEESUKSEN JALKOJEN VOITELEMINEN

36 Muuan fariseus pyysi Häntä syömään kanssaan, ja Hän meni fariseuksen taloon ja asettui aterioimaan.

37 Katso, kaupungissa oli nainen, jo-

32 He ovat lasten kaltaisia, jotka istuvat torilla ja huutavat toisilleen ja sanovat: 'Me soitimme teille huilua, ja te ette karkeloineet; me veisasimme itkuvirsiä, ja te ette itkeneet'.

33 Sillä Johannes Kastaja on tullut, ei syö leipää eikä juo viiniä, ja te sanotte: 'Hänessä on riivaaja'.

34 Ihmisen Poika on tullut, syö ja juo, ja te sanotte: 'Katso syömäriä ja viininjuojaa, publikaanien ja syntisten ystävää!'

35 Ja viisaus on kaikkien lastensa puolelta oikeaksi näytetty."

36 Niin eräs fariseuksista pyysi häntä ruualle kanssaan; ja hän meni fariseuksen taloon ja asettui aterialle.

37 Ja katso, siinä kaupungissa oli

ovat?

32. Ne ovat niiden lasten kaltaiset, jotka turulla istuvat ja huutavat toinen toisellensa ja sanovat: me olemme huilua soittaneet teidän edessänne, ja ette hypänneet: me olemme teille veisanneet murhevirsiä, ja ette itkeneet.

33. Sillä Johannes Kastaja tuli, ja ei syönyt leipää eikä juonut viinaa, ja te sanotte: hänellä on perkele.

34. Ihmisen Poika on tullut, syö ja juo, ja te sanotte: katso ihmistä, syömäriä ja viinan juomaria, Publikanien ja syntisten ystävää:

35. Ja viisaus on vanhurskautettu kaikilta hänen lapsiltansa.

36. Niin yksi Pharisealaisista ruukoili häntä ruualle kanssansa. Ja hän meni Phariseuksen huoneeseen ja aterioitsi.

37. Ja katso, yksi vaimo oli kau-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

ka oli synnin harjoittaja. Saatuaan tietää Hänen olevan aterialla fariseuksen talossa hän toi alabasteripullon, jossa oli voiteluöljyä.

38 Seisoen takana Hänen jalkojensa luona, hän alkoi itkien kastella Hänen jalkojaan kyynelillään ja kuivasi ne päänsä hiuksilla ja suuteli Hänen jalkojaan ja voiteli voiteella.

39 Mutta tämän nähdessään fariseus, joka oli kutsunut Hänet, ajatteli itseksensä sanoen: "Jos tämä olisi profeetta, Hän tietäisi, mikä ja millainen tuo nainen on, joka Häneen koskee — että hän on synnin harjoittaja."

KAKSI VELALLISTA

40 Niin Jeesus puhutteli häntä sanoen: "Simon, minulla on jotain sanomista sinulle." Hän lausui: "Opettaja, sano "

41 "Eräällä lainanantajalla oli kaksi velallista. Toinen oli velkaa viisisataa

nainen, joka eli syntisesti; ja kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterialla fariseuksen talossa, toi hän alabasteripullon täynnä hajuvoideetta

38 ja asettui hänen taakseen hänen jalkojensa kohdalle, itki ja rupesi kastelemaan hänen jalkojansa kyynelillään ja kuivasi ne päänsä hiuksilla ja suuteli hänen jalkojaan ja voiteli ne hajuvoiteella.

39 Mutta kun fariseus, joka oli hänet kutsunut, sen näki, ajatteli hän mielessään näin: "Jos tämä olisi profeetta, tietäisi hän, mikä ja millainen tuo nainen on, joka häneen koskee: että hän on syntinen."

40 Niin Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Simon, minulla on jotakin sanomista sinulle". Hän virkkoi: "Opettaja, sano". —

41 Lainanantajalla oli kaksi velallista; toinen oli velkaa viisisataa

pungissa, joka oli syntinen, ja kuin hän sai kuulla, että hän aterioitsi Pharisealaisen huoneessa, toi hän lasin kallista voidetta.

38. Ja seisoi takana hänen jalkainsa juuressa itkien, ja rupesi kyyneleillensä kastamaan hänen jalkojansa, ja niitä päänsä hiuksilla kuivasi, ja suuta antoi hänen jalkainsa, ja voiteli ne voiteella.

39. Mutta kuin Pharisealainen sen näki, joka hänen kutsunut oli, sanoi hän itsellensä: jos tämä olisi propheta, niin hän tietäis, mikä ja millinen tämä vaimo on, joka häneen rupee, että hän on syntinen.

40. Ja Jesus vastaten sanoi hänelle: Simon, minulla on jotakin sinulle sanomista. Hän sanoi: Mestari, sanos.

41. Kaksi valkamiestä oli yhdellä lainaajalla: yksi oli velkaa viisisa-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

denaria, toinen viisikymmentä.

42 Kun heillä ei ollut millä maksaa, hän antoi molemmille anteeksi (Sano) kumpi heistä rakastaa siis häntä enemmän."

43 Simon vastasi sanoen: "Luulen, että se, jolle hän antoi enemmän anteeksi." Niin Hän sanoi hänelle: "Oikein ratkaisit."

44 Naiseen kääntyen Hän sanoi Simonille: "Näetkö tämän naisen? Tulin taloosi. Et antanut vettä jaloilleni, mutta tämä kasteli kyynelillään jalkani ja kuivasi ne päänsä hiuksilla.

45 Sinä et antanut minulle suudelmia, mutta tämä ei ole lakannut suutelemasta jalkojani siitä asti, kun tulin sisään.

46 Sinä et voidellut päätäni öljyllä, mutta tämä voiteli jalkani voiteluöljyllä.

47 Sen vuoksi sanon sinulle: hänen

denaria, toinen viisikymmentä.

42 Kun heillä ei ollut, millä maksaa, antoi hän molemmille velan anteeksi. Kumpi heistä siis rakastaa häntä enemmän?"

43 Simon vastasi ja sanoi: "Minun mielestäni se, jolle hän antoi enemmän anteeksi". Hän sanoi hänelle: "Oikein sinä ratkaisit".

44 Ja naiseen kääntyen hän sanoi Simonille: "Näetkö tämän naisen? Minä tulin sinun taloosi; et sinä antanut vettä minun jaloilleni, mutta tämä kasteli kyynelillään minun jalkani ja kuivasi ne hiuksillaan.

45 Et sinä antanut minulle suudelmia, mutta tämä ei ole lakannut suutelemasta minun jalkojani siitä asti, kuin tulin sisään.

46 Et sinä voidellut öljyllä minun päätäni, mutta tämä voiteli hajuvoiteella minun jalkani.

47 Sentähden minä sanon sinulle:

taa penninkiä ja toinen viisikymmentä.

42. Koska ei heillä ollut varaa maksaa, antoi hän molempain anteeksi. Sano siis, kumpi näistä häntä enemmän rakastaman pitää?

43. Simon vastaten sanoi: minä luulen, että se, jolle hän enemmän anteeksi antoi; hän sanoi: oikein sinä tuomitsit.

44. Ja hän käänsi itsensä vaimoa päin, ja sanoi Simonille: näetkö tämän vaimon? minä tulin sinun huoneeseen, etkä sinä antanut vettä minun jaloilleni; mutta tämä kyynelillä kasti minun jalkani ja ne hiuksillansa kuivasi.

45. Et sinä minun suuta antanut, mutta tämä, sittenkuin hän tähän tuli, ei ole lakannut minun jalkaini suuta antamasta.

46. Et sinä minun päätäni öljyllä voidellut; mutta tämä voiteella minun jalkani voiteli.

47. Minä sanon sinulle: sentähden

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

monet syntinsä ovat anteeksi annettut, niin että hän rakasti paljon. Mutta jolle vähän anteeksi annetaan, se rakastaa vähän."

48 Sitten Hän sanoi naiselle*: "Sinun syntisi ovat anteeksi annetut."

49 Niin ateriakumppanit rupesivat ajattelemaan itsekseen: "Kuka tämä on, joka synnitkin anteeksi antaa?"

50 Mutta Hän sanoi naiselle: "Uskosi on sinut pelastanut. Mene rauhaan."

8 Luku JEESUSTA PALVELLEITA NAISIA

1 Sen jälkeen tapahtui, että Hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään saarnaten ja julistaen ilosanomaa Jumalan valtakunnasta. Ja ne kaksitoista olivat Hänen kanssaan.

2 samoin joitakin naisia, jotka olivat parannetut pahoista hengistä ja sairauksista: Maria, Magdaleenaksi kut-

tämän paljot synnit ovat anteeksi annetut: hänhän näet rakasti paljon; mutta jolle vähän anteeksi annetaan, se rakastaa vähän."

48 Sitten hän sanoi naiselle: "Sinun syntisi ovat anteeksi annetut".

49 Niin ateriakumppanit rupesivat ajattelemaan mielessänsä: "Kuka tämä on, joka synnitkin anteeksi antaa?"

50 Mutta hän sanoi naiselle: "Sinun uskosi on sinut pelastanut; mene rauhaan".

8 Luku

1 Ja sen jälkeen hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja saarnasi ja julisti Jumalan valtakunnan evankeliumia; ja ne kaksitoista olivat hänen kanssaan,

2 niin myös muutamia naisia, jotka olivat parannetut pahoista hengistä ja taudeista: Maria, Magda-

että hänelle paljon syntiä anteeksi annettiin, niin hän paljon rakasti; mutta jolle vähempi anteeksi annetaan, se vähemmän rakastaa.

48. Niin hän sanoi hänelle: sinun syntisi ovat anteeksi annetut.

49. Niin rupesivat ne, jotka myös ateroitsivat, sanomaan keskenänsä: kuka tämä on, joka synnitkin anteeksi antaa?

50. Niin hän sanoi vaimolle: sinun uskos on sinun vapaaksi tehnyt: mene rauhaan.

1. Ja sitte tapahtui, että hän vaelsi lävitse kaupungeita ja kyliä saarnaten ja ilmoittain evankeliumia Jumalan valtakunnasta, ja ne kaksitoistakymmentä hänen kanssaan,

2. Ja muutamat vaimot, jotka olivat parannetut pahoista hengistä ja taudeista, nimittäin: Maria, joka

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

suttu, josta seitsemän riivaajaa oli lähtenyt ulos, 3 ja Johanna, Herodeksen tilanhoitajan Kuusaan vaimo, ja Susanna ja useita muita, jotka palvelivat Häntä* varoillaan.

leenaksi kutsuttu, josta seitsemän riivaajaa oli lähtenyt ulos, 3 ja Johanna, Herodeksen taloudenhoitajan Kuusaan vaimo, ja Susanna ja useita muita, jotka palvelivat heitä varoillansa.

kutsuttiin Magdalena, josta seitsemän perkelettä oli lähtenyt ulos, 3. Ja Johanna, Kusaan, Herodeksen voudin emäntä, ja Susanna ja monta muuta, jotka tavarastansa häntä palvelivat.

VERTAUS KYLVÄJÄSTÄ

4 Kun paljon kansaa kokoontui ja ihmisiä kaikista kaupungeista meni Hänen luokseen, Hän puhui vertausta käyttäen:

5 ”Kylväjä lähti kylvämään siementänsä. Hänen kylväessään osa putosi tien viereen, ja se tallautui ja taivaan linnut söivät sen.

6 Osa putosi kalliolle ja noustuaan oraalle se kuivettui, kun sillä ei ollut kosteutta.

7 Osa putosi orjantappurain sekaan, ja orjantappurat kasvoivat mukana ja tukahuttivat sen.

8 Mutta osa putosi hyvään maahan ja nousi oraalle ja teki satakertaisen

4 Kun paljon kansaa kokoontui ja ihmisiä kulki joka kaupungista hänen tykönsä, puhui hän vertauksella:

5 Kylväjä meni kylvämään siementänsä. Ja hänen kylväessään putosi osa tien oheen ja tallautui, ja taivaan linnut söivät sen.

6 Ja osa putosi kalliolle, ja oraalle noustuaan se kuivettui, kun sillä ei ollut kosteutta.

7 Ja osa putosi orjantappurain sekaan, ja orjantappurat kasvoivat mukana ja tukahuttivat sen.

8 Ja osa putosi hyvään maahan, kasvoi ja teki satakertaisen he-

4. Mutta kuin paljo kansaa kokoontui, ja he riensivät jokaisesta kaupungista hänen tykönsä, sanoi hän vertauksella:

5. Kylväjä meni ulos siementänsä kylvämään; ja kuin hän kylvi, lankesi muutama tien oheen, ja se tallattiin, ja taivaan linnut söivät sen.

6. Ja muutama lankesi kivistöön, ja kuin se tuli ylös, kuivettui se, ettei ollut märkyttä.

7. Ja muutama lankesi orjantappuroihin, ja orjantappurat ynnä kävivät ylös ja tukahduttivat sen.

8. Ja muutama lankesi hyvään maahan, ja kuin se kävi ylös, teki

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

hedelmän." Tämän sanottuaan Hän huusi: "Jolla on korvat kuulla, hän kuulkoon!"

delmän." Tämän sanottuaan hän lausui suurella äänellä: "Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon"."

se satakertaisen hedelmän. Kuin hän tämän sanoi, huusi hän: jolla on korvat kuulla, se kuulkaan.

VERTAUKSEN SELITYS

9 Hänen opetuslapsensa kysyivät Häneltä (sanoen): "Mitä tämä vertaus merkitsee?"

10 Hän sanoi: "Teidän on annettu tuntea Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille puhun vertauksin, jotta he näkevinä eivät näkisi ja kuulevina eivät ymmärtäisi.

11 Vertaus on tämä: Siemen on Jumalan sana.

12 Jotka tien viereen putosivat * kuvaavat niitä,* jotka kuulevat; sitten paholainen tulee ja ottaa pois sanan heidän sydämestään, jotteivät he uskoisi pelastuakseen.

13 Jotka kalliolle putosivat *kuvaavat niitä,* jotka kuullessaan ottavat sanan ilolla vastaan, mutta heillä ei ole juurta. He uskovat joksikin aikaa ja

9 Niin hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä, mitä tämä vertaus merkitsi.

10 Hän sanoi: "Teidän on annettu tuntea Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille ne esitetään vertauksissa, että he, vaikka näkevät, eivät näkisi, ja vaikka kuulevat, eivät ymmärtäisi.

11 Vertaus on tämä: siemen on Jumalan sana.

12 Mitkä tien oheen putosivat, ovat ne, jotka kuulevat, mutta sitten perkele tulee ja ottaa sanan pois heidän sydämestään, etteivät he uskoisi ja pelastuisi.

13 Ja mitkä kalliolle putosivat, ovat ne, jotka kuullessaan sanan ottavat sen ilolla vastaan, mutta joilla ei ole juurta: ainoastaan ajaksi he

9. Niin hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä, sanoen: mikä olisi tämä vertaus?

10. Niin hän sanoi: teille on annettu tuta Jumalan valtakunnan salaudet, mutta muille vertausten kautta, ettei heidän sitä pitäis näkemän, vaikka näkisivät, eikä ymmärtämän, vaikka he kuulisivat.

11. Mutta tämä on vertaus: siemen on Jumalan sana.

12. Mutta jotka tien oheen, ovat ne, jotka kuulevat; sitte tulee perkele ja ottaa sanan heidän sydämestänsä, ettei he uskoisi ja vapaaksi tulisi.

13. Mutta jotka kivistöön, ovat ne, kuin he kuulevat, ottavat he sanan ilolla vastaan; ja ei heillä ole juurta, hetkeksi he uskovat, ja kiusa-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

kiusauksen hetkellä luopuvat.

14 Mikä taas orjantappuroihin putosi *kuvaa niitä,* jotka kuulevat, mutta vaeltaessaan tukehtuvat elämän huoliin, rikkauteen ja nautintoihin, eivätkä tuota kypsää hedelmää.

15 Mutta mikä hyvään maahan putosi, *kuvaa niitä,* jotka kuultuaan säilyttävät sanan jalossa ja hyvässä sydämessä ja kantavat hedelmän kärsivällisyydessä.

LAMPUN OIKEA PAIKKA

16 Ei kukaan, joka on sytyttänyt lampun, peitä sitä astialla tai pane vuoteen alle, vaan asettaa sen lampunjalkaan, jotta sisälle tulijat näkisivät valon.

17 Sillä ei ole salattua, mikä ei tule ilmi, eikä kätkeytyä, mikä ei tule tunnetuksi ja joudu valoon.

18 Ottakaa siis vaari, kuinka kuulette.

uskovat ja kiusauksen hetkellä luopuvat.

14 Mikä taas orjantappuroihin putosi, ne ovat ne, jotka kuulevat, mutta vaeltaessaan tukehtuvat tämän elämän huoliin, rikkauteen ja hekumoihin, eivätkä tuota kypsää hedelmää.

15 Mutta mikä hyvään maahan putosi, ne ovat ne, jotka sanan kuulutuaan säilyttävät sen vilpittömässä ja hyvässä sydämessä ja tuottavat hedelmän kärsivällisyydessä.

16 Ei kukaan joka sytyttää lampun, peitä sitä astialla tai pane vuoteen alle, vaan panee sen lampunjalkaan, että sisälletulijat näkisivät valon.

17 Sillä ei ole mitään salattua, mikä ei tule ilmi, eikä kätkeytyä, mikä ei tule tunnetuksi ja joudu päivän valoon.

18 Katsokaa siis, miten kuulette;

uksen ajalla lankeevat pois.

14. Mutta se mikä orjantappuroihin lankesi, ovat ne, jotka kuulevat, ja menevät pois, ja tukahutetaan surusta, rikkaudesta ja elämän hekumasta, eikä kannu hedelmää.

15. Mutta jotka hyvään maahan, ovat ne, jotka sanan kuulevat ja kätkevät hyvällä ja toimellisella sydämellä, ja saattavat hedelmän kärsivällisyydessä.

16. Niin ei kenkään, joka kynttilän sytyttää, peitä sitä astialla eli pane pöydän alle; mutta panee sen kynttilänjalkaan, että sisälle tulevaiset näkisivät valkeuden.

17. Sillä ei ole mitään salattu, joka ei ilmi tule, eikä peitetty, joka ei tiettäväksi ja julki tule.

18. Katsokaat siis, kuinka te kuu-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

Jolla näet on, sille annetaan, ja jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, minkä hän luulee omistavansa."

KORKEAMPI SUKULAISUUS

19 Hänen äitinsä ja veljensä tulivat Hänen luokseen, mutta eivät väentungokselta päässeet Häntä tapamaan.

20 Hänelle kerrottiin (sanoen): "Äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja tahtovat nähdä sinut."

21 Mutta Hän vastasi ja sanoi heille: "Äitini ja veljeni ovat nämä, jotka kuulevat Jumalan sanan ja tekevät sen mukaan."

JEESUS ASETTAA MYRSKYN

22 Tapahtui eräänä päivänä, että Hän astui opetuslapsineen veneeseen ja sanoi heille: "Menkäämme järven tuolle puolen." Niin he lähtivät vesille.

23 Mutta heidän purjehtiessaan Hän

sillä sille, jolla on, annetaan, mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, minkä hän luulee itsellään olevan."

19 Ja hänen äitinsä ja veljensä tulivat häntä tapaamaan, mutta eivät väentungokselta päässeet hänen tykönsä.

20 Niin hänelle ilmoitettiin: "Sinun äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja tahtovat nähdä sinua".

21 Mutta hän vastasi ja sanoi heille: "Minun äitini ja veljeni ovat nämä, jotka kuulevat Jumalan sanan ja sen mukaan tekevät".

22 Niin tapahtui eräänä päivänä, että hän astui opetuslapsinensa venheeseen ja sanoi heille: "Menkäämme järven tuolle puolen". Ja he lähtivät vesille.

23 Ja heidän purjehtiessaan hän

lette; sillä jolla on, hänelle pitää annettaman: jolla taas ei ole, sekin kuin hänellä näkyy olevan, otetaan häneltä pois.

19. Niin tulivat hänen äitinsä ja veljensä hänen tykönsä, eikä saaneet häntä puhutella kansalta.

20. Ja se ilmoitettiin hänelle, sanoen: sinun äitis ja veljes seisovat ulkona ja tahtovat sinua nähdä.

21. Niin hän vastasi ja sanoi heille: minun äitini ja veljeni ovat ne, jotka Jumalan sanan kuulevat ja tekevät sen.

22. Ja yhtenä päivänä tapahtui, että hän haahteen astui ja hänen opetuslapsensa, ja sanoi heille: menkäämme ylitse toiselle rannalle, ja he menivät.

23. Mutta kuin he purjehtivat, niin

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

nukahti. Ja alas järvelle syöksyi myrskytuuli ja *vene täyttyi* vedellä, ja he olivat vaarassa.

24 Niin he menivät ja herättivät Hänet sanoen: "Mestari, mestari, me hukumme!" Herättyään Hän nuhteli tuulta ja veden aallokkoa. Ne asettuivat ja tuli tyyni.

25 Ja Hän sanoi heille: "Missä on uskonne?" Mutta he pelkäsivät ja ihmettelivät sanoen toisilleen: "Kuka tämä onkaan, kun Hän käskee sekä tuulia, että vettä, ja ne tottelevat Häntä?"

RIIVATTU JA SIKALAUMA

26 Niin he purjehtivat gadaralaisten* alueelle, joka on Galilean vastapäätä.

27 Kun Hän nousi maihin tuli Häntä vastaan kaupungista muuan mies, jossa oli *kauan aikaa ollut riivaajia. Hän ei* pukenut ylleen vaatetta eikä asunut huoneessa, vaan hautaluolis-

nukkui. Mutta alas järvelle syöksyi myrskytuuli, ja venhe tuli vettä täyteen, ja he olivat vaarassa.

24 Niin he menivät ja herättivät hänet sanoen: "Mestari, mestari, me hukumme!" Ja herättyään hän nuhteli tuulta ja veden aallokkoa; ja ne asettuivat, ja tuli tyven.

25 Ja hän sanoi heille: "Missä on teidän uskonne?" Mutta pelko oli vallannut heidät, ja he ihmettelivät, sanoen toisilleen: "Kuka onkaan tämä, kun hän käskee sekä tuulia että vettä, ja ne tottelevat häntä?"

26 Ja he purjehtivat gerasalaisten alueelle, joka on vastapäätä Galileaa.

27 Ja kun hän oli noussut maihin, tuli häntä vastaan kaupungista mies, jossa oli riivaajia; ja hän ei ollut pitkään aikaan pukenut vaatteita ylleen eikä asunut huonees-

hän nukkui, ja tuulispää nosti aallon meressä; ja he laineilta täytettiin, ja olivat suuressa hädässä.

24. Niin he menivät ja herättivät häntä sanoen: Mestari, Mestari! me hukumme. Niin hän nousi ylös, nuhteli tuulta ja veden aaltoa; ja ne lakkasivat, ja tuli tyveneksi.

25. Niin hän sanoi heille: kussa teidän uskonne on? Mutta he peljästyivät ja ihmettelivät, sanoen keskenänsä: kuka siis tämä on? sillä hän käskee myös tuulta ja vettä, ja nekin ovat hänelle kuuliaiset.

26. Ja he purjehtivat Gadaralaisten maan puoleen, ja joka on Galilean kohdalla.

27. Ja kuin hän maalle meni, koh-tasi hänen kaupungista mies, jolla olivat perkeleet jo kauvan aikaa olleet, ja joka ei pukenut vaatteita yllensä, eikä ollut huoneessa,

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

sa.

28 Nähtyään Jeesuksen hän huutaen heittäytyi Hänen eteensä ja sanoi kovalla äänellä: "Miksi minuun puutut*, Jeesus, Jumalan, Korkeimman Poika? Rukoilen sinua: älä vaivaa minua."

29 Hän oli näet käskemäisillään saastaista henkeä lähtemään ulos miehestä. Sillä pitkät ajat se oli raastanut häntä mukanaan. Häntä oli vartioitu sidottuna kahleilla ja jalkanuorilla. Mutta hän oli katkonut siteet, ja riivaaja oli kuljettanut hänet autioihin paikkoihin.

30 Niin Jeesus kysyi siltä sanoen: "Mikä on nimesi?" Se vastasi: "Legio", sillä monta riivaajaa oli mennyt häneen.

31 Ja ne pyysivät Häntä, ettei Hän käskisi niitä menemään syvyyteen.

32 Siellä oli suuri sikalauma vuorella laitumella, ja riivaajat* pyysivät Hän-

sa, vaan haudoissa.

28 Kun hän näki Jeesuksen, parkaisi hän ja lankesi maahan hänen eteensä ja huusi suurella äänellä: "Mitä sinulla on minun kanssani tekemistä, Jeesus, Jumalan, Korkeimman, Poika? Minä rukoilen sinua: älä minua vaivaa."

29 Sillä hän oli käskemäisillään saastaista henkeä menemään ulos siitä miehestä. Sillä pitkät ajat se oli temponut häntä mukaansa; hänet oli sidottu kahleisiin ja jalkanuoriin, ja häntä oli vartioitu, mutta hän oli katkaissut siteet ja kulkeutunut riivaajan ajamana erämaihin.

30 Niin Jeesus kysyi siltä sanoen: "Mikä on nimesi?" Hän vastasi: "Legio"; sillä monta riivaajaa oli mennyt häneen.

31 Ja ne pyysivät häntä, ettei hän käskisi heidän mennä syvyyteen.

32 Niin siellä oli vuorella suuri sikalauma laitumella; ja ne pyysivät

vaan haudoissa.

28. Mutta kuin hän näki Jeesuksen, huusi hän ja lankesi hänen eteensä maahan, ja sanoi suurella äänellä: mitä minun on sinun kanssas, Jesus, ylimmäisen Jumalan Poika? Minä rukoilen sinua, älä minua vaivaa.

29. Sillä hän oli käskenyt riettaisen hengen ihmisestä mennä ulos, joka kauvan aikaa oli häntä vaivannut: ja hän oli kahleilla sidottu, ja jalkarautoissa pidetty, ja rikkoi siteet, ja vietiin perkeleeltä korpeen.

30. Mutta Jesus kysyi häneltä ja sanoi: mikä sinun nimes on? hän sanoi: legio; sillä monta perkelettä oli häneen mennyt sisälle.

31. Ja he rukoilivat häntä, ettei hän käskisi heitä syvyyteen mennä.

32. Niin siellä oli suuri lauma sikoja syömässä vuorella. Ja he rukoi-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

tä, että Hän antaisi niille luvan mennä sikoihin, ja Hän antoi niille luvan.

33 Niin riivaajat lähtivät ulos miehestä ja menivät sikoihin. Silloin lauma syöksi jyrkännettä alas järveen ja hukkui.

34 Nähtyään, mitä oli tapahtunut paimentajat pakenivat ja (menivät ja) kertoivat siitä kaupungissa ja maataloissa.

35 Niin ihmiset* tulivat katsomaan mitä oli tapahtunut ja he tulivat Jeesuksen luo ja tapasivat miehen, josta riivaajat olivat lähteneet, istumassa Jeesuksen jalkain juuressa puettuna ja täydessä ymmärryksessä, ja he pelkäsivät.

36 Ja* (myös) silminnäkijät kertoivat heille, kuinka riivattu oli tullut terveeksi.

37 Ja koko gadaralaisten* seutukunnan kansa pyysi Häntä poistumaan heidän luotaan, sillä suuri pelko oli vallannut heidät. Astuttuaan venee-

hüntä, että hän antaisi heille luvan mennä sikoihin. Ja hän antoi niille luvan.

33 Niin riivaajat lähtivät ulos miehestä ja menivät sikoihin. Silloin lauma syöksi jyrkännettä alas järveen ja hukkui.

34 Mutta nähtyään, mitä oli tapahtunut, paimentajat pakenivat ja kertoivat siitä kaupungissa ja maataloissa.

35 Niin kansa lähti katsomaan, mitä oli tapahtunut, ja he tulivat Jeesuksen luo ja tapasivat miehen, josta riivaajat olivat lähteneet, istumassa Jeesuksen jalkojen juuressa puettuna ja täydessä ymmärryksessä; ja he peljästyivät.

36 Mutta silminnäkijät kertoivat heille, kuinka riivattu oli tullut terveeksi.

37 Ja koko gerasalaisten seutukunnan kansa pyysi häntä poistumaan heidän luotansa, sillä suuri pelko oli vallannut heidät; niin hän

livat häntä, että hän sallis heidän niihin mennä. Ja hän salli heidät.

33. Niin perkeleet läksivät ulos ihmisestä ja menivät sikoihin, ja lauma syöksi itsensä äkisti jyrkältä mereen ja läkähtyi.

34. Mutta kuin paimenet näkivät, mitä tapahtui, pakenivat he, menivät pois ja ilmoittivat sen kaupungissa ja kylissä.

35. Niin he menivät ulos katsomaan sitä, mikä tapahtunut oli, ja tulivat Jeesuksen tykö, ja löysivät sen ihmisen, josta perkeleet lähteneet olivat, istuvan vaatetettuna ja taidossansa Jeesuksen jalkain juuressa; ja he pelkäsivät.

36. Mutta myös ne, jotka sen nähneet olivat, ilmoittivat heille, kuinka se perkeleeltä riivattu oli terveeksi tullut.

37. Ja kaikki Gadaralaiset lähimaakunnan joukko rukoi häntä menemään pois heidän tykönsä; sillä heidän päällensä oli tullut

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

seen Hän meni takaisin.

38 Mutta mies, josta riivaajat olivat lähteneet ulos, pyysi Häneltä saada olla Hänen kanssaan. Jeesus lähetti hänet kuitenkin luotaan sanoen:

39 ”Palaa kotiisi ja kerro, kuinka suuria Jumala on tehnyt sinulle.” Niin hän meni julistaen kaikkialla kaupungissa, kuinka suuria Jeesus oli hänelle tehnyt.”

JAIRUKSEN TYTÄR JA VERENJUOKSUA SAIRASTAVA NAINEN

40 Jeesuksen palatessa kansa otti Hänet vastaan, sillä kaikki odottivat Häntä.

41 Katso, tuli mies nimeltä Jairus, ja hän oli synagoogan esimies. Heittäytyen Jeesuksen jalkain juureen hän pyysi Häntä tulemaan kotiinsa.

42 Hänellä oli näet ainoa tytär, noin kaksitoistavuotias, ja tämä oli kuole-

astui venheeseen ja palasi takaisin.

38 Ja mies, josta riivaajat olivat lähteneet, pyysi häneltä saada olla hänen kanssaan. Mutta Jeesus lähetti hänet luotansa sanoen:

39 Palaja kotiisi ja kerro, kuinka suuria töitä Jumala on sinulle tehnyt. Ja hän meni ja julisti kaikkialla kaupungissa, kuinka suuria töitä Jeesus oli hänelle tehnyt.

40 Kun Jeesus palasi, oli kansa häntä vastassa; sillä kaikki odottivat häntä.

41 Ja katso, silloin tuli mies, nimeltä Jairus, joka oli synagoogan esimies. Ja hän lankesi Jeesuksen jalkojen juureen ja pyysi häntä tulemaan kotiinsa,

42 sillä hänellä oli tytär, ainoa lapsi, noin kaksitoistavuotias, ja se oli

suuri pelko. Niin hän meni haahteen ja tuli jälleen takaisin.

38. Mutta mies, josta perkeleet olivat lähteneet ulos, rukoili häntä, että hän sais olla hänen kanssaan. Mutta Jesus laski hänen pois, sanoen:

39. Palaja kotias ja ilmoita, kuinka suuret työt Jumala sinulle teki. Ja hän meni pois ja saarnasi ympäri kaiken kaupungin, kuinka suuret työt Jesus hänelle teki.

40. Ja tapahtui, kuin Jesus palasi, otti kansa hänen vastaan; sillä kaikki odottivat häntä.

41. Ja katso, mies tuli, jonka nimi oli Jairus, ja se oli synagogan päämies, ja lankesi Jesuksen jalkain juureen ja rukoili häntä tulemaan huoneesensa.

42. Sillä hänellä oli ainoa tytär, lähes kahdentoistakymmenen vuoti-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

maisillaan. Mutta Hänen mennessään kansanjoukko ahdisti Häntä.

43 Ja oli nainen, jolla oli ollut verenjuoksu kaksitoista vuotta. Hän oli lääkäreille kuluttanut kaiken omaisuutensa kenenkään voimatta häntä parantaa.

44 Takaa lähestyen hän kosketti Hänen vaippansa tupsua; ja heti hänen verenjuoksunsa asettui.

45 Niin Jeesus sanoi: "Kuka minua kosketti?" Kaikkien kieltäessä sanoi Pietari ja ne jotka olivat hänen kanssaan: "Mestari, kansanjoukko ahdistaa ja pusertaa sinua (ja sinä sanot: 'Kuka minua kosketti?')"

46 Mutta Jeesus sanoi: "Joku minua kosketti, sillä tunsin voimaa lähtevän minusta."

47 Nähtyään, ettei ollut salassa, nainen tuli vavisten, heittäytyi Hänen eteensä ja kertoi kaiken kansan edessä, miksi hän kosketti Häntä ja

kuolemaisillaan. Mutta hänen sinne mennessään väentungos ahdisti häntä.

43 Ja siellä oli nainen, joka kaksitoista vuotta oli sairastanut verenjuoksua ja lääkäreille kuluttanut kaiken omaisuutensa, eikä kukaan ollut voinut häntä parantaa.

44 Tämä lähestyi takaapäin ja kosketti hänen vaippansa tupsua, ja heti hänen verenjuoksunsa asettui.

45 Ja Jeesus sanoi: "Kuka minuun koski?" Mutta kun kaikki kielsivät, sanoi Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan: "Mestari, väentungos ahdistaa ja pusertaa sinua (ja sinä sanot: 'Kuka minua kosketti?')"

46 Mutta Jeesus sanoi: "Joku minuun koski; sillä minä tunsin, että voimaa lähti minusta".

47 Kun nainen näki, ettei hän pysynyt salassa, tuli hän vavisten, lankesi hänen eteensä ja ilmoitti kaiken kansan kuullen, mistä syys-

nen, ja se kuoli. Mutta hänen mennessänsä ahdisti kansa häntä.

43. Ja yksi vaimo, joka oli punaista tautia kaksitoistakymmentä vuotta sairastanut, ja oli kaiken saatunsa parantajille kuluttanut, ja ei voitu keltään parannettaa;

44. Mutta kuin hän kävi takana ja rupesi hänen vaatteensa palteen, niin kohta hänen verensä juoksu asettui.

45. Ja Jesus sanoi: kuka on se, joka minuun rupesi? Mutta kuin he kaikki kielsivät, sanoi Pietari ja ne, jotka hänen kanssansa olivat: Mestari, kansa ahdistaa ja tunkee sinua, ja sinä sanot: kuka minuun rupesi?

46. Mutta Jesus sanoi: joku minuun rupesi, sillä minä tunsin voiman minusta lähteneen ulos.

47. Mutta kuin vaimo näki, ettei se salaa ollut, tuli hän vapisten, ja maahan lankesi hänen eteensä, ja julisti kaikelle kansalle, minkä syyn

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

kuinka hän parani heti.

48 Niin Hän sanoi hänelle: "(Ole turvallisella mielellä,) tyttäreni, uskosi on sinut pelastanut. Mene rauhaan."

49 Hänen vielä puhuessaan tuli joku synagoogan esimiehen kotoa* ja sanoi (hänelle): "Tyttäresi on kuollut. Älä [enää] vaivaa opettajaa."

50 Kuultuaan tämän Jeesus lausui hänelle (sanoen): "Älä pelkää. Usko ainoastaan, niin hän paranee."

51 Mutta tultuaan taloon Hän ei sallinut kenenkään astua sisälle [kanssaan] paitsi Pietarin ja Johanneksen ja Jaakobin sekä lapsen isän ja äidin.

52 Ja kaikki itkivät ja vaikeroivat tyttöä*. Mutta Jeesus sanoi: "Älkää itkekö, [sillä] hän ei ole kuollut, vaan nukkuu."

53 Niin he nauroivat Hänelle, koska tiesivät tytön* kuolleen.

tä hän oli koskenut häneen ja kuinka hän oli kohta tullut terveeksi.

48 Niin hän sanoi hänelle: "(Ole turvallisella mielellä,) tyttäreni, uskosi on sinut pelastanut; mene rauhaan".

49 Hänen vielä puhuessaan tuli joku synagoogan esimiehen kotoa ja sanoi: "Tyttäresi on kuollut; älä enää opettajaa vaivaa".

50 Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi hänelle: "Älä pelkää; usko ainoastaan, niin hän paranee".

51 Ja kun hän tuli taloon, ei hän sallinut kenenkään muun käydä sisälle kanssaan kuin Pietarin ja Johanneksen ja Jaakobin sekä lapsen isän ja äidin.

52 Ja kaikki itkivät ja vaikeroivat tyttöä. Mutta Jeesus sanoi: "Älkää itkekö, sillä hän ei ole kuollut, vaan nukkuu".

53 Niin he nauroivat häntä, tietäen tytön kuolleeksi.

tähden hän oli häneen ruvennut, ja kuinka hän niin äkisti terveeksi tuli.

48. Mutta hän sanoi hänelle: ole hyvässä turvassa, tyttäreni, sinun uskos on sinua auttanut: mene rauhaan!

49. Kun hän vielä puhui, tuli yksi synagogan päämiehiltä, sanoen hänelle: sinun tyttäres on kuollut: älä Mestaria vaivaa.

50. Vaan kuin Jeesus sen kuuli, vastasi hän häntä, sanoen: älä pelkää: usko ainoastaan, niin hän paranee.

51. Mutta kuin hän huoneesen tuli sisälle; niin ei hän sallinut ketään tulla sisälle, vaan Pietarin ja Jakobin ja Johanneksen, ja sen lapsen isän ja äidin.

52. Ja he kaikki itkivät ja parkuivat häntä. Vaan hän sanoi: älkää itkekö: ei hän ole kuollut, vaan makkaa.

53. Ja he nauroivat häntä, tietäen, että se kuollut oli.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

54 Mutta Hän (lähetti kaikki ulos. Sitten Hän) tarttui hänen käteensä ja huusi sanoen: "Lapsi, herää!"

55 Niin hänen henkensä palasi, ja hän nousi heti. Ja Jeesus* käski antaa hänelle syötävää.

56 Niin hänen vanhempansa hämmästyivät. Mutta Hän kielsi heitä kenellekään kertomasta tapahtunutta.

9 Luku APOSTOLIN LÄHETTÄMINEN

1 Kutsuttuaan kokoon ne kaksitoista (opetuslastaan) Hän antoi heille voiman ja vallan kaikkia riivaajia vastaan ja tautien parantamista varten.

2 Sitten Hän lähetti heidät julistamaan Jumalan valtakuntaa ja parantamaan sairaita.

3 Hän sanoi heille: "Älkää ottako mitään matkalle, ei sauvaa, ei laukkua, ei leipää, ei rahaa, älköönkään kellään olko kahta ihokasta."

54 Mutta hän (*ajoi kaikki ulos. Sitten Hän*) tarttui hänen käteensä ja huusi sanoen: "Lapsi, nouse!"

55 Niin hänen henkensä palasi, ja hän nousi heti ylös; ja Jeesus käski antaa hänelle syötävää.

56 Ja hänen vanhempansa hämmästyivät; mutta Jeesus kielsi heitä kenellekään sanomasta, mitä oli tapahtunut.

9 Luku

1 Niin hän kutsui kokoon ne kaksitoista ja antoi heille voiman ja vallan kaikkia riivaajia vastaan ja voiman parantaa tauteja.

2 Ja hän lähetti heidät julistamaan Jumalan valtakuntaa ja parantamaan sairaita.

3 Ja hän sanoi heille: "Älkää ottako mitään matkalle, ei sauvaa, ei laukkua, ei leipää, ei rahaa, älköön myös kenelläkään olko kahta iho-

54. Niin hän ajoi kaikki ulos, rupesi hänen käteensä ja huusi, sanoen: piikainen, nouse ylös!

55. Ja hänen henkensä palasi, ja hän kohta nousi ylös. Ja käski hänelle antaa ruokaa.

56. Ja hänen vanhempansa hämmästyivät: mutta hän haastoi heitä kellekään sanomasta sitä mikä tapahtui.

1. Mutta hän kutsui kokoon kaksitoistakymmentä opetuslastansa, ja antoi heille voiman ja vallan kaikkein perkeleiden ylitse, ja taudit parantaa,

2. Ja lähetti heitä saarnaamaan Jumalan valtakuntaa ja parantamaan sairaita.

3. Ja sanoi heille: älkää ottako mitään myötänne tielle, ei sauvoja, eikä myös säkkiä, eikä leipää, eikä rahaa: älkää myös kahta hametta

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

4 Mihin tahansa taloon tulette, siihen jääkää ja siitä lähtekää.

5 Ketkä tahansa eivät ota teitä vastaan, lähtekää pois siitä kaupungista ja pudistakaa tomu jaloistanne todistukseksi heitä vastaan."

6 Niin he lähtivät ja kulkivat kylästä kylään julistaen ilosanomaa ja parantaen sairaita kaikkialla.

HERODES HÄMMÄSTYY

7 Neljännesruhtinas Herodes sai tietää kaiken, mitä *Hän teki* ja oli ymmällään, sillä jotkut sanoivat: "Johannes on noussut kuolleista,"

8 jotkut taas: "Elia on ilmestynyt", ja toiset: "Joku vanhoista profeetoista on noussut ylös."

9 Mutta Herodes sanoi: "Johanneksen olen mestauttanut*. Mutta kuka tämä on, josta kuulen tällaista." Ja

kasta.

4 Ja mihin taloon tulette, siihen jääkää, ja siitä lähtekää matkalenne.

5 Ja missä eivät ota teitä vastaan, siitä kaupungista lähtekää pois, ja pudistakaa tomu jaloistanne, todistukseksi heitä vastaan."

6 Niin he lähtivät ja kulkivat kylästä kylään julistaen evankeliumia ja parantaen sairaita kaikkialla.

7 Ja neljännesruhtinas Herodes sai kuulla kaikki, mitä tapahtui, eikä tiennyt, mitä ajatella; sillä muutamat sanoivat: "Johannes on noussut kuolleista",

8 mutta toiset: "Elias on ilmestynyt", toiset taas: "Joku vanhoista profeetoista on noussut ylös".

9 Ja Herodes sanoi: "Johanneksen minä olen mestauttanut; mutta kuka tämä on, josta minä tuollaista

pitäkö.

4. Ja johon huoneeseen te tulette sisälle, siinä te olkaat ja siitä lähtekää ulos.

5. Ja kuka ikänä ei teitä ota vastaan, niin menkää pois siitä kaupungista ja puhdistakaa tomu teidän jaloistanne, todistukseksi heitä vastaan.

6. Ja he menivät ulos ja vaelsivat kylissä, saarnaten evankeliumia, ja paransivat joka paikassa.

7. Mutta Herodes tetrarka kuuli kaikki, mitä häneltä tehty oli, ja hän epäili, että muutamat sanoivat Johanneksen nousseksi kuolleista.

8. Muutamat taas Eliaan ilmaantuneen, ja muut, että joku profeetaista oli noussut ylös.

9. Ja Herodes sanoi: Johanneksen kaulan minä leikkasin; vaan kuka tämä lienee, josta minä senkaltai-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

hän pyrki näkemään Hänet.

kuulen?" Ja hän etsi tilaisuutta saadakseen nähdä hänet.

sia kuulen? Ja hän pyysi nähdä häntä.

VIIDEN TUHANNEN MIEHEN RUOKKIMINEN

10 Ja kun apostolit palasivat he kertoivat Hänelle kaiken, mitä olivat tehneet. Niin Hän otti heidät mukaansa ja vetäytyi yksinäisyyteen Beetsaida-nimisen kaupungin lähelle autioon paikkaan*.

11 Saatuaan sen tietää, kansa seurasi Häntä. Hän otti heidät vastaan ja puhui heille Jumalan valtakunnasta ja teki terveiksi ne, jotka parantamista tarvitsivat.

12 Mutta päivä alkoi laskea. Ja ne kaksitoista tulivat ja sanoivat Hänelle: "Lähetä kansa luotasi, jotta he menetyään ympärillä oleviin kyliin ja maataloihin voisivat majoittua ja saisivat ravintoa, sillä olemme täällä autiossa paikassa."

13 Mutta Hän sanoi heille: "Antakaa

10 Ja apostolit palasivat ja kertoivat Jeesukselle kaikki, mitä olivat tehneet. Niin hän otti heidät mukaansa ja vetäytyi yksinäisyyteen lähelle Beetsaida nimistä kaupunkia.

11 Mutta kun kansa sai sen tietää, seurasivat he häntä; ja hän otti heidät vastaan ja puhui heille Jumalan valtakunnasta ja teki terveiksi ne, jotka parantamista tarvitsivat.

12 Ja päivä alkoi laskea. Niin ne kaksitoista tulivat ja sanoivat hänelle: "Laske kansa luotasi, että he menisivät ympärillä oleviin kyliin ja maataloihin majoittumaan ja saamaan ravintoa, sillä täällä me olemme autiossa paikassa".

13 Mutta hän sanoi heille: "Anta-

10. Ja apostolit palasivat, ja juttelivat hänelle kaikki, mitä he olivat tehneet. Ja hän otti heidät tykönsä ja meni erinänsä Betsaidan kaupungin erämaahan.

11. Kuin kansa sen ymmärsi, seurasivat he häntä, ja hän otti heitä vastaan, ja puhui heille Jumalan valtakunnasta, ja jotka parannusta tarvitsivat, teki hän terveeksi.

12. Mutta päivä rupesi jo laskemaan ja ne kaksitoistakymmentä tulivat ja sanoivat hänelle: päästä kansa menemään lähikyliin ja majoihin poikkeamaan, ruokaa saamaan; sillä me olemme täällä eramaassa.

13. Niin hän sanoi heille: antakaat

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

te heille syötävää." Niin he sanoivat "Meillä ei ole enempää kuin viisi leipää ja kaksi kalaa, jollemme lähde ostamaan ruokaa kaikelle tälle kansalle."

14 Sillä heitä oli noin viisi tuhatta miestä. Niin hän sanoi opetuslapsilleen "Asettakaa heidät aterioimaan ruokakunnittain, kuhunkin (noin) viisikymmentä."

15 He tekivät niin ja asettivat kaikki aterioimaan.

16 Otettuaan ne viisi leipää ja kaksi kalaa. Hän katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ne, mursi ja antoi opetuslapsille kansan eteen pantaviksi.

17 Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi. Ja koottiin heiltä tähteeksi jääneet palaset, kaksitoista vakallista.

PIETARIN TUNNUSTUS JEESUKSELLE

18 Tapahtui Hänen ollessaan yksinään rukoilemassa, että Hänen ope-

kaa te heille syödä". Niin he sanoivat: "Meillä ei ole enempää kuin viisi leipää ja kaksi kalaa, ellemmme lähde ostamaan ruokaa kaikelle tälle kansalle".

14 Sillä heitä oli noin viisituhatta miestä. Niin hän sanoi opetuslapsilleen: "Asettakaa heidät aterioimaan ruokakunnittain, noin viisikymmentä kuhunkin".

15 Ja he tekivät niin ja asettivat kaikki aterioimaan.

16 Niin hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ne ja mursi ja antoi opetuslapsilleen kansan eteen pantaviksi.

17 Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi; ja heiltä jääneet tähteet kerättiin, kaksitoista vakallista palasia.

18 Ja tapahtui, kun hän oli yksinäisessä paikassa rukoilemassa ja

te heille syötävää; mutta he sanoivat: ei meillä enempi ole kuin viisi leipää ja kaksi kalaa, ellemmme mene ja osta ruokaa kaikelle tälle kansalle;

14. Sillä heitä oli lähes viisituhatta miestä. Niin hän sanoi opetuslapsilleen: pankaat heitä istumaan kuhunkin joukkoon viisikymmentä.

15. Ja he tekivät niin ja asettivat heidät kaikki aterioitsemaan.

16. Niin hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, ja katsoi taivaasen ja siunasi niitä, ja mursi ja antoi opetuslapsille panna kansan eteen.

17. Ja he söivät kaikki ja ravittiin; ja koottiin tähteitä, jotka jäi, kaksitoistakymmentä koria muruja.

18. Ja tapahtui, kuin hän yksinänsä rukoilemassa oli, olivat myös

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

tuslapsensa olivat Hänen kanssaan. Niin Hän kysyi heiltä sanoen: "Kenen kansa sanoo minun olevan?"

19 He vastasivat sanoen: "Johannes Kastajan, mutta toiset Eliaan, toiset taas, että joku vanhoista profeetoista on noussut ylös."

20 Hän sanoi heille: "Entä kenen te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi sanoen: "Sinä olet Jumalan Kristus."

JEESUS PUHUU KÄRSIMISES-TÄÄN

21 Varoittaen heitä Hän kielsi kenellekään puhumasta

22 ja sanoi: "Ihmisen Pojan täytyy kärsiä paljon ja joutua vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineitten hylkäämäksi ja tulla tapetuksi ja kolmantena päivänä Hänen pitää herätä eloon."

hänen opetuslapsensa olivat hänen kanssaan, että hän kysyi heiltä ja sanoi: "Kenen kansa sanoo minun olevan?"

19 He vastasivat sanoen: "Johannes Kastajan, mutta toiset Eliaan, toiset taas sanovat, että joku vanhoista profeetoista on noussut ylös".

20 Niin hän sanoi heille: "Kenenkä te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Jumalan Kristus".

21 Niin hän vakavasti varoittaen kielsi heitä kenellekään tästä puhumasta

22 ja sanoi: "Ihmisen Pojan pitää kärsimän paljon ja joutuman vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineiden hyljittäväksi ja tuleman tapetuksi ja kolmantena päivänä nouseman ylös".

opetuslapset hänen kanssansa, ja hän kysyi heiltä, sanoen: kenenkä sanoo kansa minun olevan?

19. Mutta he vastasivat ja sanoivat: Johannes Kastajan, ja muutamat Eliaan, muutamat taas jonkun vanhoista prophetaista nousseen ylös.

20. Niin hän sanoi heille: kenenkäs te sanotte minun olevan? Vastasi Pietari ja sanoi: sinä olet Jumalan Kristus.

21. Ja hän haastoi heitä, ja kielsi heidät kellekään sitä sanomasta.

22. Ja sanoi: Ihmisen Pojan pitää paljo kärsimän, ja hyljättämän vanhimmista ja pappein päämiehiltä ja kirjanoppineilta, ja tapettaman, ja kolmantena päivänä hän on nouseva ylös.

ITSENSÄ KIELTÄMISESTÄ

23 Niin Hän sanoi kaikille: "Jos joku tahtoo jäljessäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä joka päivä ja seuratkoon minua.

24 Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän menettää sen, mutta joka menettää elämänsä minun vuokseni, hän pelastaa sen.

25 Sillä mitä ihminen hyötyy, jos hän saa haltuunsa koko maailman, mutta tuhoaa itsensä tai joutuu turmioon?

26 Joka siis häpeää minua ja sanojani, sitä Ihmisen Poika häpeää tullessaan omassa ja Isänsä ja pyhain enkelten kirkkaudessa.

27 Mutta totisesti sanon teille: tässä seisovain joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa ennen kuin näkevät Jumalan valtakunnan."

23 Ja hän sanoi kaikille: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua.

24 Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän pelastaa sen.

25 Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saattaisi itsensä kadotukseen tai turmioon?

26 Sillä joka häpeää minua ja minun sanojani, sitä Ihmisen Poika on häpeävä, kun hän tulee omassa ja Isänsä ja pyhain enkelien kirkkaudessa.

27 Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin näkevät Jumalan valta-

23. Niin hän sanoi kaikille: jos joku tahtoo minun perässäni tulla, hän kieltäkään itsensä, ja ottakaan ristinsä joka päivä, ja seuratkaan minua.

24. Sillä joka henkensä tähdellä pitää tahtoo, hänen pitää sen kadottaman; mutta joka henkensä kadottaa minun tähteni, hän pitää sen tallella.

25. Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, jos hän kaiken maailman voittais, ja itsensä kadottais, eli vahinkoon saattais?

26. Sillä kuka ikänä minua häpee ja minun sanojani, sitä Ihmisen Pojan pitää häpeemän, kuin hän ole tuleva hänen ja Isän ja pyhain enkelien kunniassa.

27. Mutta minä totisesti sanon teille: muutamit ovat, jotka tässä seisovat, jotka ei maista kuolemaa, siihen asti kuin he näkevät Juma-

kunnan."

lan valtakunnan.

JEESUKSEN KIRKASTUMINEN

28 Noin kahdeksan päivää tämän puheen jälkeen tapahtui, että Hän otti mukaansa Pietarin ja Johanneksen ja Jaakobin ja nousi vuorelle rukoilemaan.

29 Hänen rukoillessaan Hänen kasvojensa näkö muuttui ja Hänen vaatteensa olivat säteilevän valkeat.

30 Katso, Hänen kanssaan puhui kaksi miestä jotka olivat Mooses ja Elia.

31 He näyttäytyivät kirkkaudessa ja puhuivat Hänen pois menostaan, jonka Hän oli toteuttava Jerusalemissa.

32 Mutta Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, olivat unen raskauttamia. Herättyään he näkivät Hänen kirkkautensa ja ne kaksi miestä, jotka seisoivat Hänen luonaan.

28 Noin kahdeksan päivää sen jälkeen kuin hän oli tämän puhunut, hän otti mukaansa Pietarin ja Johanneksen ja Jaakobin ja nousi vuorelle rukoilemaan.

29 Ja hänen rukoillessaan hänen kasvojensa näkö muuttui, ja hänen vaatteensa tulivat säteilevän valkoisiksi.

30 Ja katso, hänen kanssaan puhui kaksi miestä, ja ne olivat Mooses ja Elias.

31 He näkyivät kirkkaudessa ja puhuivat hänen pois menostansa, jonka hän oli saattava täytäntöön Jerusalemissa.

32 Mutta Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssansa, olivat unen raskauttamia; mutta kun he siitä heräsivät, näkivät he hänen kirkkautensa ja ne kaksi miestä, jotka seisoivat hänen luonansa.

28. Ja tapahtui kahdeksan päivän perästä näiden sanain jälkeen, että hän otti tykönsä Pietarin ja Johanneksen ja Jakobin, ja meni ylös vuorelle rukoilemaan.

29. Ja kuin hän rukoile, muuttui hänen kasvonsa ja hänen vaatteensa tulivat valkiaksi ja kiiltäväksi.

30. Ja katso, kaksi miestä puhui hänen kanssansa, jotka olivat Mooses ja Elias,

31. Jotka näkyivät kunniassa ja ja puhuivat hänen menostansa, jonka hän täyttävä oli Jerusalemissa.

32. Mutta Pietari ja jotka hänen kanssansa olivat, olivat unesta raskautetut; mutta koska he heräsivät, näkivät he hänen kunniansa ja ne kaksi miestä, jotka seisoivat hänen tykönänsä.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

33 Kun nämä olivat eroamassa Hänestä, sanoi Pietari Jeesukselle: "Mestari, meidän on hyvä olla tässä. Tehkäämme kolme majaa, sinulle yksi ja Moosekselle yksi ja Elialle yksi." Eikä hän käsittänyt, mitä sanoi.

34 Hänen näin puhuessaan tuli pilvi ja varjosi heidät, mutta he pelästyivät *näitten joutuessa* pilveen.

35 Ja pilvestä kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun *rakas Poikani*, Häntä kuunnelkaa."

36 Ja äänen kuuluessa Jeesuksen havaittiin olevan yksin. Ja he vaikenivat siitä eivätkä niinä päivinä kertooneet kenellekään mitään siitä, mitä olivat nähneet.

JEESUS PARANTAA RIIVATUN POJAN

37 Kun he seuraavana päivänä menivät alas vuorelta, tuli paljon kansaa Häntä vastaan.

33 Ja kun nämä olivat eroamassa hänestä, sanoi Pietari Jeesukselle: "Mestari, meidän on tässä hyvä olla; tehkäämme kolme majaa, sinulle yksi ja Moosekselle yksi ja Elialle yksi". Mutta hän ei tiennyt, mitä sanoi.

34 Ja hänen tätä sanoessaan tuli pilvi ja peitti heidät varjoonsa; ja he peljästyivät joutuessaan pilveen.

35 Ja pilvestä kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun Poikani, se valittu; kuulkaa häntä".

36 Ja äänen kuuluessa he huomasivat Jeesuksen olevan yksin. Ja he olivat siitä vaiti eivätkä niinä päivinä ilmoittaneet kenellekään mitään siitä, mitä olivat nähneet.

37 Kun he seuraavana päivänä menivät alas vuorelta, tuli paljon kansaa häntä vastaan.

33. Ja tapahtui, kuin he läksivät hänen tykönsä, sanoi Pietari Jeesukselle: Mestari, hyvä on meidän tässä olla, tehkäämme tähän kolme majaa, sinulle yhden, Moosekselle yhden ja Eliaalle yhden; eikä tietänyt, mitä sanoi.

34. Ja hänen näitä puhuissansa, tuli pilvi ja varjosi ympäri heidät; mutta he peljästyivät, koska tulivat pilven sisälle.

35. Ja ääni tuli pilvestä, sanoen: tämä on minun rakas Poikani, kuulkaat häntä.

36. Ja kuin ääni parhaallansa kuului, löysivät he Jeesuksen yksin. Ja he vaikenivat, eikä mitään kellenkään niinä päivinä jutelleet niistä, mitkä he nähneet olivat.

37. Mutta tapahtui toisena päivänä, kuin he menivät alas vuorelta, kohtasi heitä paljo väkeä.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

38 Katso, muuan mies huusi kansanjoukosta sanoen: "Opettaja, rukoilen sinua, katsahda poikani puoleen, sillä hän on ainokaiseni.

39 Ja katso, henki tarttuu häneen, ja yhtäkkiä hän huutaa, ja se kouristaa häntä niin, että vaahto lähtee ja vaivoin se poistuu hänestä runnellen häntä.

40 Pyysin opetuslapsiasi, että he ajaisivat sen ulos, mutta he eivät voineet."

41 Jeesus vastasi ja sanoi: "Voi epäuskoista ja nurjaa sukupolvea! Kuinka kauan minun täytyy olla luonanne ja kärsiä teitä? Tuo poikasi tänne."

42 Vielä hänen tullessaankin riivaaja paiskasi hänet maahan ja kouristi häntä. Mutta Jeesus nuhteli saastaita henkeä ja paransi pojan ja antoi hänet takaisin hänen isälleen.

43 ja kaikki hämmästyivät Jumalan valtasuuruutta. Mutta kaikkien ihmetellessä kaikkea, mitä Jeesus teki,

38 Ja katso, kansanjoukosta huusi eräs mies sanoen: "Opettaja, minä rukoilen sinua, katsahda minun poikani puoleen, sillä hän on minun ainokaiseni;

39 ja katso, hänen kimppuunsa käy henki, ja heti hän parkaisee, ja se kouristaa häntä, niin että vaahto lähtee; ja vaivoin se hänestä poistuu, runnellen häntä.

40 Ja minä pyysin sinun opetuslapsiasi ajamaan sitä ulos, mutta he eivät voineet."

41 Jeesus vastasi ja sanoi: "Voi, sinä epäuskoinen ja nurja sukupolvi; kuinka kauan minun täytyy olla teidän luonanne ja kärsiä teitä? Tuo poikasi tänne."

42 Ja vielä pojan tullessakin riivaaja repi häntä ja kouristi kovin. Mutta Jeesus nuhteli saastaista henkeä ja paransi pojan ja antoi hänet takaisin hänen isällensä.

43 Ja kaikki hämmästyivät Jumalan valtasuuruutta. Mutta kun kaikki ihmettelivät kaikkea sitä, mitä

38. Ja katso, yksi mies huusi kansasta, sanoen: Mestari! minä rukoilen sinua, katso minun poikani puoleen; sillä hän on minulle ainokainen.

39. Ja katso, henki ottaa hänen, ja hän huutaa kohta, ja se repii häntä, niin että hän vaahtuu, ja se luopuu tuskalla hänestä, kuin hän häntä runtelee.

40. Ja minä rukoin sinun opetuslapsias häntä ajamaan ulos, mutta ei he voineet.

41. Niin Jesus vastasi ja sanoi: oi uskomatoin ja nurja sukukunta! kuinka kauvan minun pitää teidän tykönänne oleman ja teitä kärsimän? Tuo poikas tänne.

42. Ja kuin hän vielä tulossa oli, repeli häntä perkele ja muserteli; mutta Jesus nuhteli rietasta henkeä, ja paransi pojan, ja antoi hänen jälleen isällensä.

43. Niin he kaikki hämmästyivät Jumalan kunniallista voimaa. Mutta koska kaikki ihmettelivät kaikkia

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

Hän sanoi opetuslapsilleen:

Jeesus teki, sanoi hän opetuslapsillensa:

niitä, mitä Jesus teki, sanoi hän opetuslapsillensa:

JEEBUS PUHUU JÄLLEEN KÄRSIMISESTÄÄN

44 "Ottakaa korviinne nämä sanat, sillä Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin."

44 Ottakaa korviinne nämä sanat: Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin.

44. Pankaat te nämät puheet korviinne; sillä tuleva on, että Ihmisen Poika annetaan ylönsä ihmisten käsiin.

45 He eivät kuitenkaan käsittäneet tätä puhetta, ja se oli heiltä salassa, niin etteivät he sitä ymmärtäneet, ja he arkailivat kysyä Häneltä sen puheen johdosta.

45 Mutta he eivät käsittäneet tätä puhetta, ja se oli heiltä peitetty, niin etteivät he sitä ymmärtäneet, ja he pelkäsivät kysyä häneltä, mitä se puhe oli.

45. Mutta ei he ymmärtäneet sitä sanaa, ja se oli heiltä peitetty, niin ettei he sitä ymmärtäneet; ja he pelkäsivät kysyä sitä sanaa häneltä.

KUKA ON SUURIN?

46 Heissä heräsi ajatus, kuka heistä mahtoi olla suurin.

46 Ja heidän mieleensä tuli ajatus, kuka heistä mahtoi olla suurin.

46. Niin tuli myös kamppaus heidän keskenänsä, kuka heistä suurin olis.

47 Mutta kun Jeesus tiesi heidän sydämensä ajatuksen, Hän otti pienokaisen ja asetti hänet viereensä

47 Mutta kun Jeesus tiesi heidän sydämensä ajatuksen, otti hän lapsen ja asetti sen viereensä

47. Kuin Jesus näki heidän sydämensä ajatuksen, otti hän lapsen ja asetti tykönsä,

48 ja sanoi heille: "Joka ottaa luokseen tämän pienokaisen minun ni-

48 ja sanoi heille: "Joka ottaa tykönsä tämän lapsen minun ni-

48. Ja sanoi heille: kuka ikänä tämän poikaisen ottaa vastaan mi-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

meeni, ottaa luokseen minut, ja joka ottaa luokseen minut, ottaa luokseen Hänet, joka on minut lähettänyt. Sillä joka teistä kaikista on pienin, hän on (oleva) suuri."

meeni, se ottaa tykönsä minut; ja joka ottaa tykönsä minut, ottaa tykönsä hänet, joka on minut lähettänyt. Sillä joka teistä kaikista on pienin, se on suuri."

nun nimeeni, hän ottaa vastaan minun; ja kuka ikänä minun ottaa vastaan, hän ottaa vastaan sen, joka minun lähetti. Sillä joka vähin on teidän keskenänne, se pitää oleman suurin.

SUVAITSEVAISUUDESTA

49 Johannes rupesi puhumaan ja sanoi: "Mestari, näimme erään miehen sinun nimessäsi ajavan ulos riivaajia, ja kielsimme häntä, koska hän ei seuraa meitä."

49 Silloin Johannes rupesi puhumaan ja sanoi: "Mestari, me näimme erään miehen sinun nimessäsi ajavan ulos riivaajia, ja me kielsimme häntä, koska hän ei seuraa meidän mukanaamme".

49. Niin Johannes vastasi ja sanoi: Mestari! me näimme yhden sinun nimes kautta perkeleitä ajavan ulos, ja me kielsimme häntä; sillä ei hän seuraa meitä.

50 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Älkää kieltäkö, sillä joka ei ole *meitä vastaan, on puolellamme*."

50 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Älkää kieltäkö; sillä joka ei ole teitä vastaan, se on teidän puolellanne".

50. Ja Jesus sanoi hänelle: älkää kieltäkö; sillä joka ei ole meitä vastaan, hän on meidän puolestamme.

SAMARIALAISET TORJUVAT JEE-SUKSEN

51 Kun Hänen ylösottamisensa aika oli täyttymässä, tapahtui, että Hän *päättyi mennä* Jerusalemiin.

51 Ja kun hänen ylösottamisensa aika oli täyttymässä, käänsi hän kasvonsa Jerusalemiin kohti, vael-

51. Mutta tapahtui, kuin aika täytetty oli, että hän piti täältä otettaman ylös, käänsi hän kasvonsa

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

52 Ja Hän lähetti edellään sanansaattajia. Mentyyään he tulivat eräiseen samarialaisten kylään valmistaakseen Hänelle sijaa.

53 Mutta Häntä ei otettu vastaan, koska Hän oli menossa Jerusalemiin.

54 Nähdessään tämän Hänen opetuslapsensa Jaakob ja Johannes sanoivat: "Herra, tahdotko, että käskemme tulen langeta alas taivaasta ja hävittää heidät (niin kuin Eliakin teki)?"

56 Mutta Hän kääntyi ja nuhteli heitä (sanoen: "Ette tiedä minkä hengen omat olette.")

56 Sillä Ihmisen Poika ei ole tullut ihmisten sieluja tuhoamaan, vaan pelastamaan.") Ja he vaelsivat toiseen kylään."

taaksensa sinne.

52 Ja hän lähetti edellensä sanansaattajia; ja he lähtivät matkalle ja menivät eräiseen samarialaisten kylään valmistaakseen hänelle majaa.

53 Mutta siellä ei otettu häntä vastaan, koska hän oli vaeltamassa kohti Jerusalemia.

54 Kun hänen opetuslapsensa Jaakob ja Johannes sen näkivät, sanoivat he: "Herra, tahdotko, niin sanomme, että tuli taivaasta tulkoon alas ja hävittääkään heidät?"
Niinkuin Eliaskin teki.

55 Mutta hän kääntyi ja nuhteli heitä ja sanoi: "Ette tiedä, minkä hengen omat olette".

56 "Sillä Ihmisen Poika ei ole tullut ihmisten sieluja hukuttamaan, vaan pelastamaan". Ja he vaelsivat toiseen kylään.

menemään Jerusalemin puoleen, 52. Ja lähetti sanansaattajat edellensä, ja he menivät yhteen Samarialaisten kylään, majaa hänelle valmistamaan.

53. Ja ei ne häntä ottaneet vastaan, että hänen kasvonsa oli käännetty menemään Jerusalemia päin.

54. Mutta kuin hänen opetuslapsensa Jakob ja Johannes sen näkivät, sanoivat he: Herra, tahdotkos, niin me sanomme, että tuli tulee taivaasta ja kadottaa heidät, niinkuin Eliaskin teki?

55. Mutta Jesus kääsi itsensä ja nuhteli heitä, sanoen: ette tiedä, minkäkaltaisen hengen te olette.

56. Sillä Ihmisen Poika ei ole tullut kadottamaan ihmisten sieluja, mutta vapahtamaan. Ja he menivät toiseen kylään.

JEESUKSEN SEURAAMISESTA

57 Heidän tietä kulkiessaan muuan mies sanoi Hänelle: "(Herra,) seuraan sinua mihin tahansa menet.

58 Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole mihin päänsä kallistaisi."

59 Toiselle Hän sanoi "Seuraa minua." Niin tämä sanoi: "Herra, salli minun ensin mennä hautaamaan isäni."

60 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Anna kuolleitten haudata kuolleensa, mutta mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa."

61 Vielä toinen sanoi: "Herra, seuraan sinua, mutta salli minun ensin sanoa jäähyväiset kotonani oleville."

62 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Ei kukaan, joka on laskenut kätensä auraan ja katsoo takana oleviin, ole sovelias Jumalan valtakuntaan."

57 Ja heidän tietä vaeltaessaan eräs mies sanoi Hänelle: " Minä seuraan sinua, mihin ikinä menet".

58 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi".

59 Toiselle hän sanoi: "Seuraa minua". Mutta tämä sanoi: "Herra, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni".

60 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Anna kuolleitten haudata kuolleensa, mutta mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa".

61 Vielä eräs toinen sanoi: "Minä tahdon seurata sinua, Herra; mutta salli minun ensin käydä ottamassa jäähyväiset kotiväeltäni".

62 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Ei kukaan, joka laskee kätensä auraan ja katsoo taaksensa, ole sovelias Jumalan valtakuntaan".

57. Ja tapahtui heidän vaeltaisansa, että yksi tiellä sanoi: minä seuraan sinua, kuhunkas ikänä menet, Herra.

58. Ja Jesus sanoi hänelle: ketuilla ovat luolat ja taivaan linnuilla pesät; mutta ei ihmisen Pojalla ole, kuhunka hän päänsä kallistaa.

59. Mutta hän sanoi toiselle: seuraa minua! niin se sanoi: Herra, salli minun ensin mennä hautaamaan isääni.

60. Niin Jesus sanoi hänelle: anna kuolleet haudata kuolleitansa; mutta mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa.

61. Ja toinen myös sanoi: Herra, minä seuraan sinua, mutta salli minun ensin mennä hyvästi jättämään niitä, jotka kotonani ovat.

62. Mutta Jesus sanoi hänelle: kuka ikänä kätensä auraan laskee ja taaksensa katsoo, ei se ole sovelias Jumalan valtakuntaan.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

10 Luku JEESUS LÄHETTÄÄ SEITSEMÄNKYMMENTÄ OPETUSLASKIA

1 Sen jälkeen Herra valitsi myös seitsemänkymmentä muuta ja lähetti heidät kaksittain edellensä jokaiseen kaupunkiin ja paikkaan, jonne itse aikoi mennä.

2 Niin* Hän sanoi heille: "Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että Hän lähettäisi työmiehiä eloonsa.

3 Menkää. Katso, lähetän teidät kuin lampaat susien keskelle.

4 Älkää pitäkö mukanaan kukkaroa, älkää laukkua, älkää kenkiä, älkääkään tervehtikö ketään tiellä.

5 Mihin tahansa taloon astutte sisälle, sanokaa ensin: 'Rauha tälle talolle!'

6 Jos siellä on rauhan lapsi, teidän

10 Luku

1 Sen jälkeen Herra valitsi seitsemänkymmentä muuta ja lähetti heidät kaksittain edellensä jokaiseen kaupunkiin ja paikkaan, jonne hän itse aikoi mennä.

2 Ja hän sanoi heille: "Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa.

3 Menkää; katso, minä lähetän teidät niinkuin lampaat susien keskelle.

4 Älkää ottako mukanaan rahakukkaroa, älkää laukkua, älkää kenkiä, älkääkään tervehtikö ketään tiellä.

5 Kun tulette johonkin taloon, niin sanokaa ensiksi: 'Rauha tälle talolle!'

6 Ja jos siellä on rauhan lapsi, niin

1. Niin asetti Herra toiset seitsemänkymmentä, ja lähetti heitä kaksin ja kaksin edellensä joka kaupunkiin ja paikkaan, kuhunka hän itse oli tuleva.

2. Niin hän sanoi heille: eloa tosin on paljon, vaan työväkeä on vähän: rukoilkaa siis elon Herraa, työväkeä lähettämään eloonsa.

3. Menkää: katso, minä lähetän teidät niinkuin karitsat sutten keskelle.

4. Älkää ottako säkkiä, eikä kukkaroa, eikä kenkiä, ja älkääkään tervehtikö ketään tiellä.

5. Mutta kuhunka huoneeseen te menette sisälle, niin sanokaat ensiksi: rauha olkoon tälle huoneelle!

6. Ja jos siellä on rauhan lapsi,

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

rauhanne on lepäävä hänen pääl-
lään, mutta ellei ole, se palaa teille.

7 Jääkää siihen taloon ja syökää ja
juokaa heidän antimiaan, sillä työ-
mies on palkkansa ansainnut. Älkää
siirtykö talosta taloon.

8 Mihin tahansa kaupunkiin tulettekin
ja teidät otetaan vastaan, syökää mi-
tä eteenne pannaan.

9 Ja parantakaa siellä olevat sairaat,
ja sanokaa heille: 'Jumalan valtakun-
ta on tullut teitä lähelle.'

10 Mutta mihin tahansa kaupunkiin
tulette, eikä teitä oteta vastaan, men-
kää sen kaduille ja sanokaa:

11 'Tomunkin, joka kaupungistanne
on tarttunut meihin*, pudistamme teil-
le takaisin, mutta se tietäkää, että
Jumalan valtakunta on tullut lähel-
lenne.'

12 Minä sanon teille, että Sodomän
on sinä päivänä helpompi kuin sen

teidän rauhanne on lepäävä hä-
nen päällensä; mutta jos ei ole,
niin se palajaa teille.

7 Ja olkaa siinä talossa ja syökää
ja juokaa, mitä heillä on tarjota, sil-
lä työmies on palkkansa ansain-
nut. Älkää siirtykö talosta taloon.

8 Ja mihin kaupunkiin te tulettekin,
missä teidät otetaan vastaan, syö-
kää, mitä eteenne pannaan,

9 ja parantakaa sairaat siellä ja
sanokaa heille: 'Jumalan valtakun-
ta on tullut teitä lähelle.'

10 Mutta kun tulette kaupunkiin,
jossa teitä ei oteta vastaan, niin
menkää sen kaduille ja sanokaa:

11 'Tomunkin, joka teidän kau-
pungistanne on jalkoihimme tart-
tunut, me pudistamme teille takai-
sin; mutta se tietäkää, että Juma-
lan valtakunta on tullut lähelle.'

12 Minä sanon teille: Sodomän on
oleva sinä päivänä helpompi kuin

niin teidän rauhanne jää hänen
päällensä; mutta jos ei, niin se pa-
lajaa teille.

7. Mutta siinä huoneessa viipy-
kää, syökää ja juokaat sitä, mitä
heillä on; sillä työmies on palkkan-
sa ansiollinen. Älkää huoneesta
huoneeseen käykö.

8. Mutta kuhunka kaupunkiin te
tulette sisälle, ja he teitä ottavat
vastaan, niin syökää mitä teidän
eteenne pannaan,

9. Ja parantakaa sairaita, joita sii-
nä on, ja sanokaat heille: Jumalan
valtakunta on teitä lähestynyt.

10. Mutta kuhunka kaupunkiin te
tulette sisälle, ja ei he teitä ota
vastaan, niin menkää ulos sen
kaduille, ja sanokaat:

11. Tomunkin, joka teidän kau-
pungistanne tarttui meihin, me pu-
distamme teille: kuitenkin se tietä-
kää, että Jumalan valtakunta oli
teitä lähestynyt.

12. Minä sanon teille: Sodomalle
pitää sinä päivänä huokiampi ole-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

kaupungin.

JEESSUS NUHTELEE PAATUNEITA
KAUPUNKEJA

13 Voi sinua Korasin! Voi sinua Beetsaida! Sillä jos ne voimateot, jotka teissä ovat tapahtuneet, olisivat tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, ne olisivat jo aikaa sitten säkissä ja tuhassa istuen muuttaneet mielensä.

14 Mutta Tyyron ja Siidonin on tuomiolla helpompi kuin teidän.

15 Ja sinä Kapernaum, *joka olet korotettu* taivaaseen saakka! Tuonelaan asti sinut syöstään alas.

16 Joka kuulee teitä, kuulee minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut. Mutta joka hylkää minut, hylkää Hänet, joka on minut lähettänyt."

sen kaupungin.

13 Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Sillä jos ne voimalliset teot, jotka teissä ovat tapahtuneet, olisivat tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, niin nämä jo aikaa sitten olisivat säkissä ja tuhassa istuen tehneet parannuksen.

14 Mutta Tyyron ja Siidonin on oleva tuomiolla helpompi kuin teidän.

15 Ja sinä, Kapernaum, korotetaan kohan sinut hamaan taivaaseen? Hamaan tuonelaan on sinun astuttava alas.

16 Joka kuulee teitä, se kuulee minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut; mutta joka minut hylkää, hylkää hänet, joka on minut lähettänyt."

man kuin sille kaupungille.

13. Voi sinua Koratsin! voi sinua Betsaida! sillä jos Tyrossa ja Siidonissa olisivat senkaltaiset voimalliset työt tehdyt kuin teidän tykönänne ovat tehdyt, niin he olisivat jo aikaa säkissä ja tuhassa istuneet ja parannuksen tehneet.

14. Kuitenkin Tyrolle ja Sidonille pitää huokiampi tuomiolle oleman kuin teille.

15. Ja sinä Kapernaum, joka olet taivaasen asti korotettu, sinä pitää hamaan helvettiin alas sysättämän.

16. Joka teitä kuulee, se minua kuulee, ja joka teidät katsoo ylöns, se katsoo ylöns minun; mutta joka minun katsoo ylöns, hän katsoo ylöns sen, joka minun lähetti.

SEITSEMÄNKYMMENTÄ OPETUS- LASTA PALAAVAT

17 Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: "Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi vuoksi."

18 Mutta Hän sanoi heille: "Näin saatanan lankeavan taivaasta kuin salaman.

19 Katso, annan* teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä vahingoittava.

20 Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa (pikemmin) siitä, että nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa."

JEESUS YLISTÄÄ JUMALAA

21 Sillä hetkellä Jeesus* riemuitsi [Pyhässä] Hengessä ja sanoi: "Ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra,

17 Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: "Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden".

18 Silloin hän sanoi heille: "Minä näin saatanan lankeavan taivaasta niinkuin salaman.

19 Katso, minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä vahingoittava.

20 Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa."

21 Sillä hetkellä hän riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: "Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan

17. Niin ne seitsemänkymmentä palasivat ilolla, sanoen: Herra, perkeleetkin ovat sinun nimes kautta meidän allemme annetut.

18. Niin hän sanoi heille: minä näin saatanan taivaasta lankeevan niinkuin pitkäisen tulen.

19. Katso, minä annan teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vaihollisen voimaa, ja ei teitä mikään ole vahingoitseva,

20. Kuitenkin älkäät siitä iloitko, että henget teidän allenne annetaan; vaan iloitkaat paremmin, että teidän nimenne ovat kirjoitetut taivaissa.

21. Sillä hetkellä riemuitsi Jesus hengessä ja sanoi: minä kiitän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra,

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja olet ilmaissut ne lapsenmielisille. Niin Isä, sillä näin oli sinun tahtosi.

22 Kaikki on Isäni antanut minulle, eikä kukaan muu tunne, kuka Poika on kuin Isä, ja kuka Isä on, kuin Poika ja kenelle Poika tahtoo Hänet ilmaista."

23 Kääntyen opetuslasten puoleen erikseen Hän sanoi: "Autuaat ne silmät, jotka näkevät, mitä te näette!

24 Sillä sanon teille, että monet profeetat ja kuninkaat ovat tahtoneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet."

IÄISEN ELÄMÄN SAAMISESTA

25 Katso, muuan lainoppinut nousi ja kysyi kiusaten Häntä "Opettaja, mitä minun on tehtävä periäkseni iäisen

Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt.

22 Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne, kuka Poika on, kuin Isä; eikä kukaan muu tunne, kuka Isä on, kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmoittaa."

23 Ja hän kääntyi opetuslapsiinsa erikseen ja sanoi: "Autuaat ovat ne silmät, jotka näkevät, mitä te näette.

24 Sillä minä sanon teille: monet profeetat ja kuninkaat ovat tahtoneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet."

25 Ja katso, eräs lainoppinut nousi ja kysyi kiusaten häntä: "Opettaja, mitä minun pitää tekemän, että

että nämät salasit viisailta ja toimellisilta, ja olet ne ilmoittanut pienille : tosin, Isä, niin oli sinun hyvä tahtos.

22. Kaikki ovat minulle annetut Isältäni: ja ei tiedä kenkään, kuka on Poika, vaan Isä: ja kuka on Isä, vaan Poika ja kelle Poika tahtoo ilmoittaa."

23. Ja hän kääntyi opetuslastensa puoleen erinänsä, ja sanoi: autuaat ovat ne silmät, jotka näkevät, joita te näette:

24. Sillä minä sanon teille: monta prophetaa ja kuningasta tahtoivat nähdä, joita te näette, ja ei nähneet, ja kuulla, joita te kuulette, ja ei kuulleet.

25. Ja katso, yksi lainoppinut nousi ja kiusasi häntä, sanoen: Mestari, mitä minun pitää tekemän, että

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

elämän?"

26 Hän sanoi hänelle: "Mitä laissa on kirjoitettuna? Kuinka luet?"

27 Tämä vastasi ja sanoi: "Rakasta Herraa, Jumalaasi kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi."

28 Niin Hän sanoi hänelle: "Oikein vastasit. Tee se, niin saat elää."

minä iankaikkisen elämän perisin?"

26 Niin hän sanoi hänelle: "Mitä laissa on kirjoitettuna? Kuinkas luet?"

27 Hän vastasi ja sanoi: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi".

28 Hän sanoi hänelle: "Oikein vastasit; tee se, niin sinä saat elää".

minä ijankaikkisen elämän perisin?

26. Mutta hän sanoi hänelle: mitä laissa on kirjoitettu? kuinkas luet?

27. Ja hän vastasi ja sanoi: sinun pitää rakastaman Herraa sinun Jumalaas kaikesta sinun sydäimestäs, ja kaikesta sinun sielustas, ja kaikesta sinun voimastas, ja kaikesta sinun mieleltäs: ja sinun lähimmäistäs niinkuin itsiäs.

28. Niin hän sanoi hänelle: oikein sinä vastasit; tee se, niin sinä saat elää.

LAUPIAS SAMARIALAINEN

29 Mutta tahtoessaan näyttää vanhurskaalta hän sanoi Jeesukselle: "Kuka sitten on lähimmäiseni?"

30 Jeesus vastasi ja sanoi: "Muuan mies vaelsi Jerusalemista alas Jerikoon ja joutui ryövärien käsiin, jotka riisuivat hänet alasti ja löivät haavoil-

29 Mutta hän tahtoi näyttää olevansa vanhurskas ja sanoi Jeesukselle: "Kuka sitten on minun lähimmäiseni?"

30 Jeesus vastasi ja sanoi: "Eräs mies vaelsi Jerusalemista alas Jerikoon ja joutui ryövärien käsiin, jotka riisuivat hänet alasti ja löivät

29. Mutta hän tahtoi itsensa vanhurskaaksi tehdä ja sanoi Jeesukselle: kukas minun lähimmäiseni on?

30. Jesus vastasi ja sanoi: yksi ihminen meni alas Jerusalemista Jerikoon, ja tuli ryövärien käsiin, jotka hänen alasti riisuivat ja haa-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

le ja menivät pois jättäen hänet puolikuolleeksi.

31 Niin kulki sattumalta muuan pappi alas sitä tietä ja nähdessään hänet meni ohi.

32 Samoin *paikalle osunut leeviläisenkin tuli ja näki ja meni* ohi.

33 Mutta kun muuan matkustava samarialainen tuli hänen kohdalleen ja näki hänet, hänen kävi miestä sääli.

34 Astuttuaan luo hän satoi hänen haavansa ja vuodatti niihin öljyä ja viiniä, ja nostettuaan hänet oman juhtansa selkään vei hänet majataloon ja hoiti häntä.

35 Seuraavana aamuna hän (lähtiesään) otti esiin kaksi denaria ja antoi majatalon isännälle sanoen: 'Hoida häntä, ja mitä tahansa lisää kulutat maksan sinulle palatessani.'

36 Kuka (siis) näistä kolmesta näyttää mielestäsi olleen ryövärien käsiin joutuneen lähimmäinen?"

haavoille ja menivät pois jättäen hänet puolikuolleeksi.

31 Niin vaelsi sattumalta eräs pappi sitä tietä ja näki hänet ja meni ohitse.

32 Samoin leeviläinenkin: kun hän tuli sille paikalle ja näki hänet, meni hän ohitse.

33 Mutta kun eräs samarialainen, joka matkusti sitä tietä, tuli hänen kohdalleen ja näki hänet, niin hän armahti häntä.

34 Ja hän meni hänen luokseen ja satoi hänen haavansa ja vuodatti niihin öljyä ja viiniä, pani hänet juhtansa selkään ja vei hänet majataloon ja hoiti häntä.

35 Ja seuraavana aamuna hän otti esiin kaksi denaria ja antoi majatalon isännälle ja sanoi: 'Hoida häntä, ja mitä sinulta lisää kuluu, sen minä palatessani sinulle maksan'.

36 Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi osoitti olevansa sen lähimmäinen, joka oli joutunut ryö-

voittivat, menivät pois ja jättivät hänen puolikuolleeksi.

31. Niin tapahtui, että yksi pappi sitä tietä vaelsi, ja kuin hän hänen näki, meni hän ohitse.

32. Niin myös Leviläinen, kuin hän tuli sille paikalle, ja näki hänen, ja meni ohitse.

33. Mutta yksi Samarialainen vaelsi, ja tuli hänen tykönsä, ja kuin hän näki hänen, armahti hän häntä,

34. Ja tuli ja satoi hänen haavansa ja vuodatti siihen öljyä ja viinaa, ja pani juhtansa päälle, ja vei hänen majaan, ja korjasi häntä.

35. Ja toisena päivänä matkusti hän, ja otti kaksi pennikiä ja antoi isännälle, ja sanoi hänelle: korjaa häntä, ja jos sinä enemmän kulutat, niin minä palatessani maksan sinulle.

36. Kuka siis näistä kolmesta oli sinun nähdäkses hänen lähimmäisensä, joka ryövärien käsiin oli tul-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

37 Hän sanoi: "Se joka osoitti hänelle laupeutta." Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene ja tee samoin."

värien käsiin?"

37 Hän sanoi: "Se, joka osoitti hänelle laupeutta". Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene ja tee sinä samoin".

lut?

37. Niin hän sanoi: joka laupiuden teki hänen kohtaansa. Niin sanoi Jesus hänelle: mene ja tee sinä myös niin.

MARTTA JA MARIA

38 Heidän vaeltaessaan Hän meni erääseen kylään. Niin muuan nainen nimeltä Martta otti Hänet kotiinsa.

38 Ja heidän vaeltaessaan hän meni muutamaan kylään. Niin eräs nainen, nimeltä Martta, otti hänet kotiinsa.

38. Niin tapahtui, kuin he vaelsivat, meni hän yhteen kylään, ja yksi vaimo, Martta nimeltä, otti hänen huoneesensa,

39 Hänellä oli sisar, Maria-niminen, joka myös istuutui Jeesuksen* jalkojen juureen ja kuunteli Hänen puhettaan.

39 Ja hänellä oli sisar, Maria niminen, joka asettui istumaan Herran jalkojen juureen ja kuunteli hänen puhettansa.

39. Ja hänellä oli sisar, joka kutsuttiin Maria, joka myös istui Jeesuksen jalkain juureen ja kuunteli hänen puhettansa.

40 Mutta Martta puuhasi monenlaisessa palveluksessa; ja hän astui esiin ja sanoi: "Herra, etkö välitä siitä, että sisareni on jättänyt minut yksin palvelemaan? Sano siis hänelle, että hän auttaisi minua."

40 Mutta Martta puuhasi monissa palvelustoimissa; ja hän tuli ja sanoi: "Herra, etkö sinä välitä mitään siitä, että sisareni on jättänyt minut yksinäni palvelemaan? Sano siis hänelle, että hän minua auttaisi."

40. Mutta Martta teki paljon askareita palvellen heitä; hän tuli ja sanoi: Herra, etkös tottele, että minun sisareni jätti minun yksin askaroitsemaan? Sano siis hänelle, että hän minua auttais.

41 Jeesus' vastasi ja sanoi hänelle: "Martta, Martta, moninaisia sinä mu-rehdit ja puuhaat,

41 Herra vastasi ja sanoi hänelle: "Martta, Martta, moninaisista sinä huolehdit ja hätäilet,

41. Niin Jesus vastasi ja sanoi hänelle: Martta, Martta, paljon sinä suret ja pyrit.

42 mutta *yksi on tarpeen*. Maria on

42 mutta tarpeellisia on vähän, ta-

42. Vaan yksi on tarpeellinen: Ma-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

valinnut hyvän osan, jota häneltä ei oteta pois."

hi yksi ainoa. Maria on valinnut hyvän osan, jota ei häneltä oteta pois."

ria on hyvän osan valinnut, joka ei häneltä pidä otettaman pois.

11 Luku ISÄ MEIDÄN -RUKOUS

11 Luku

1 Kun Hän oli eräässä paikassa rukoilemassa ja oli lakannut, sanoi muuan Hänen opetuslapsistaan Hänelle: "Herra, opeta meitä rukoilemaan niin kuin Johanneskin opetti opetuslapsiaan."

2 Niin Hän sanoi heille: "Kun rukoilette, sanokaa: 'Isä (meidän joka olet taivaissa), pyhitetty olkoon sinun nimesi, tulkoon sinun valtakuntasi, tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa."

3 Anna meille päivittäin jokapäiväinen* leipämme.

4 Ja anna meille syntimme anteeksi, sillä mekin annamme anteeksi jokaiselle velallisellemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta*."

1 Ja kun hän oli eräässä paikassa rukoilemassa ja oli lakannut, sanoi eräs hänen opetuslapsistaan hänelle: "Herra, opeta meitä rukoilemaan, niinkuin Johanneskin opetti opetuslapsiansa".

2 Niin hän sanoi heille: "Kun rukoilette, sanokaa: Isä (*meidän joka olet taivaissa*), pyhitetty olkoon sinun nimesi; tulkoon sinun valtakuntasi; (*tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa;*)

3 anna meille joka päivä meidän jokapäiväinen leipämme;

4 ja anna meille meidän syntimme anteeksi, sillä mekin annamme anteeksi jokaiselle velallisellemme; äläkä saata meitä kiusaukseen; (*vaan päästä meidät pahasta*)."

1. Ja tapahtui, että hän rukoili yhdessä paikassa, ja kuin hän lakkausi, sanoi hänelle yksi hänen opetuslapsistaan: Herra, opeta meitä rukoilemaan, niinkuin Johanneskin opetti opetuslapsensa.

2. Niin hän sanoi heille: kuin te rukoilette, niin sanokaat: Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon sinun nimes. Lähestyköön sinun valtakuntas. Tapahtukoon sinun tahtos niin maassa, kuin taivaassa.

3. Anna meille tänäpäivänä meidän jokapäiväinen leipämme.

4. Ja anna meille meidän syntimme anteeksi, sillä mekin kaikille meidän velvollisillemme anteeksi annamme. Ja älä johdata meitä kiusaukseen. Mutta päästä meitä

RUKOUKSEN VOIMA

5 Vielä Hän sanoi heille: "Kenellä teistä on ystävä, jonka luo hän yösydännä menee ja sanoo tälle: 'Ystävä, lainaa minulle kolme leipää,

6 sillä eräs ystäväni on tullut matkallaan luokseni, eikä minulla ole mitään panen hänen eteensä',

7 'ja tämä sisältä vastaa ja sanoo: 'Älä vaivaa minua. Ovi on jo suljettu ja pienokaiseni ovat kanssani vuoteessa. En voi nousta antamaan sinulle'?

8 Sanon teille: ellei hän nousekaan antamaan hänelle sen vuoksi, että hän on hänen ystävänsä, nousee hän kuitenkin hänen hellittämättömyytensä vuoksi ja antaa hänelle niin paljon kuin hän tarvitsee.

9 Niin minäkin sanon teille: anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin löy-

5 Ja hän sanoi heille: "Jos jollakin teistä on ystävä ja hän menee hänen luoksensa yösydännä ja sanoo hänelle: 'Ystäväni, lainaa minulle kolme leipää,

6 sillä eräs ystäväni on matkallaan tullut minun luokseni, eikä minulla ole, mitä panna hänen eteensä';

7 ja toinen sisältä vastaa ja sanoo: 'Älä minua vaivaa; ovi on jo suljettu, ja lapseni ovat minun kanssani vuoteessa; en minä voi nousta antamaan sinulle' -

8 minä sanon teille: vaikka hän ei nousekaan antamaan hänelle sentähden, että hän on hänen ystävänsä, nousee hän kuitenkin sentähden, että toinen ei hellitä, ja antaa hänelle niin paljon, kuin hän tarvitsee.

9 Niinpä minäkin sanon teille: anokaa, niin teille annetaan; etsi-

pahasta.

5. Ja hän sanoi heille: kellä teistä on ystävä, ja menee puoliyöstä hänen tykönsä, ja sanoo hänelle: ystäväni, lainaas minulle kolme leipää;

6. Sillä minun ystäväni tuli matkasta minun tyköni, ja ei minulla ole, mitä minä panen hänen eteensä.

7. Ja hän vastaa huoneestansa ja sanoo: älä minua vaivaa! ovi on jo suljettu, ja minun lapseni minun kanssani ovat vuoteessa: en minä voi nousta sinulle antamaan.

8. Minä sanon teille: ellei hän nouse ja anna hänelle, että hän on hänen ystävänsä, niin hän kuitenkin hänen ahkeruutensa tähden nousee ja antaa hänelle niin monta kuin hän tarvitsee.

9. Ja minä myös sanon teille: anokaat, niin teille annetaan: etsikää,

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

dätte; kolkuttakaa, niin teille avataan.

10 Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan.

11 Kuka teistä on isä, joka pojan pyytäessä häneltä (leipää, antaa hänelle kiven ja jos hän pyytää) kalaa, antaa hänelle kalan sijasta käärmeen,

12 tai *jos hän pyytää* munaa antaa hänelle skorpionin?

13 Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka Häneltä anovat?"

BEELSEBULIN AVULLAKO?

14 Hän ajoi ulos riivaajan, ja se oli mykkä. Kun riivaaja oli lähtenyt, tapahtui, että mykkä mies puhui ja kansa ihmetteli.

15 Mutta jotkut heistä sanoivat:

kää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan.

10 Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan.

11 Ja kuka teistä on se isä, joka poikansa häneltä pyytäessä kalaa antaa hänelle kalan sijasta käärmeen,

12 taikka joka hänen pyytäessään munaa antaa hänelle skorpionin?

13 Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!"

14 Ja hän ajoi ulos riivaajan, ja se oli mykkä; ja kun riivaaja oli lähtenyt, niin tapahtui, että mykkä mies puhui; ja kansa ihmetteli.

15 Mutta muutamat heistä sanoi-

niin te löydätte: kolkuttakaat niin teille avataan.

10. Sillä jokainen joka anoo, se saa, ja joka etsii, se löytää, ja joka kolkuttaa, sille avataan.

11. Kuka teistä on isä, jolta poika anoo leipää, antaako hän hänelle kiven? eli jos hän anoo kalaa, antaako hän kalan edestä hänelle käärmeen?

12. Eli jos hän anoo munaa, antaako hän hänelle skorpionin?

13. Jos siis te, jotka pahat olette, taidatte hyviä lahjoja antaa teidän lapsillenne, paljoa enemmän teidän taivaallinen Isänne antaa Pyhän Hengen sitä anovaisille.

14. Ja hän ajoi ulos perkeleen, joka oli mykkä. Ja tapahtui, kuin perkele oli ajettu ulos, niin mykkä puhui ja kansa ihmetteli.

15. Mutta muutamat heistä sanoi-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

"beelsebulin, riivaajain päämiehen, avulla Hän ajaa ulos riivaajia."

16 Toiset taas kiusaten vaativat Häneltä merkkiä taivaasta.

17 Mutta Hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: "Jokainen valtakunta, joka riitautuu itsensä kanssa, tuhoutuu, ja talo kaatuu talon päälle.

18 Ja jos saatanakin on riitautunut itsensä kanssa, kuinka hänen valtakuntansa pysyy pystyssä? Tehän sanotte minun beelsebulin avulla ajavan ulos riivaajia.

19 Mutta jos minä beelsebulin avulla ajan ulos riivaajia, kenen avulla poikanne ajavat niitä ulos? Sen vuoksi he tulevat olemaan tuomarejanne.

20 Mutta jos minä Jumalan sormella ajan ulos riivaajia, niin onhan Jumalan valtakunta tullut luoksenne.

vat: "Beelsebulin, riivaajain päämiehen, voimalla hän ajaa ulos riivaajia".

16 Toiset taas kiusasivat häntä ja pyysivät häneltä merkkiä taivaasta.

17 Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: "Jokainen valtakunta, joka riitautuu itsensä kanssa, joutuu autioksi, ja talo kaatuu talon päälle.

18 Jos nyt saatanakin on riitautunut itsensä kanssa, kuinka hänen valtakuntansa pysyy pystyssä? Tehän sanotte minun Beelsebulin voimalla ajavan ulos riivaajia.

19 Mutta jos minä Beelsebulin voimalla ajan ulos riivaajia, kenenkä voimalla sitten teidän lapsenne ajavat niitä ulos? Sentähden he tulevat olemaan teidän tuomarinne.

20 Mutta jos minä Jumalan sormella ajan ulos riivaajia, niin onhan Jumalan valtakunta tullut teidän tyköenne.

vat: hän ajaa ulos perkeleitä beelsebubun, perkeliden päämiehen kautta.

16. Mutta muut kiusasivat häntä ja anoivat häneltä tunnustähteä taivaasta.

17. Mutta että hän tiesi heidän ajatuksensa, sanoi hän heille: jokainen valtakunta, joka erkanee itsiänsä vastaan, se tulee kylmille, ja huone lankee huoneen päälle.

18. Jos myös saatana on erinnyt itsiänsä vastaan, kuinka hänen valtakuntansa on seisovainen? etä te sanotte minun perkeleitä beelsebubin kautta ajavan ulos.

19. Mutta jos minä perkeleitä beelsebubin kautta ajan ulos, kenenkä kautta teidän poikanne niitä ajavat ulos? Sentähden heidän pitää oleman teidän tuomarinne.

20. Mutta jos minä Jumalan sormella perkeleitä ajan ulos, niin tosin on Jumalan valtakunta teidän tyköenne tullut.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

21 Kun vahva aseistautuneena vartioitsee kartanoaan, hänen omaisuutensa on turvassa.

22 Mutta kun häntä vahvempi karkaa hänen päälle ja voittaa hänet, niin hän ottaa kaikki hänen aseensa, joihin hän turvasi ja jakaa häneltä saamansa saaliin*.

23 Joka ei ole kanssani, on minua vastaan, ja joka ei kanssani kokoa, hän hajoittaa.

21 Kun väkevä aseellisena vartioitsee kartanoaan, on hänen omaisuutensa turvassa.

22 Mutta kun häntä väkevempi karkaa hänen päällensä ja voittaa hänet, ottaa hän häneltä kaikki aseet, joihin hän luotti, ja jakaa häneltä riistämänsä saaliin.

23 Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan, ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa.

21. Kuin väkevä haarniskoitu kotonensa varjelee, niin hänen omansa ovat rauhassa.

22. Mutta kuin häntä väkevempi tulee ja voittaa hänen, niin hän ottaa pois kaikki hänen sotaaseensa, joihin hän turvasi, ja jakaa hänen saaliinsa,

23. Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan, ja joka ei minun kanssani kokoo, hän hajoittaa.

VALVOMISEN TARPEELLISUUS

24 Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, se kuljeksii vedettömiä paikkoja etsien leposijaa, mutta kun ei löydä, se sanoo: 'Palaan huoneeseeni, josta läksin.'

25 Tultuaan se tapaa sen lakaistuna ja kaunistettuna.

26 Silloin se menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä, itseänsä pahempaa, ja sisälle tultuaan ne

24 Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, kuljeksii se autioita paikkoja ja etsii lepoa; ja kun ei löydä, sanoo se: 'Minä palaan huoneeseeni, josta lähdin'.

25 Ja kun se tulee, tapaa se sen lakaistuna ja kaunistettuna.

26 Silloin se menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä, pahempaa kuin se itse, ja ne tule-

24. Kuin rietas henki lähtee ihmisestä, niin hän vaeltaa karkeita paikkoja, ja etsii lepoa; ja kuin ei hän löydä, niin hän sanoo: minä palajan minun huoneeseeni, josta minä läksin.

25. Ja kuin hän tulee, löytää hän sen luudilla lakaistuksi ja kaunistetuksi.

26. Silloin hän menee ja ottaa kanssansa seitsemän muuta häntä pahempaa henkeä, ja kuin he

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

asuvat siellä. Ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmiksi kuin ensimmäiset."

vat sisään ja asuvat siellä. Ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmiksi kuin ensimmäiset."

sinne tulevat, asuvat he siellä: ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmiksi kuin ensimmäiset.

TODELLINEN ONNELLISUUS

27 Niin Hänen tätä puhuessaan muuan nainen korotti äänensä kansanjoukosta ja sanoi Hänelle: "Autuas se kohtu, joka on kantanut sinut, ja ne rinnat, joita olet imenyt!"

27 Niin hänen tätä puhuessaan eräs nainen kansanjoukosta korotti äänensä ja sanoi hänelle: "Autuas on se kohtu, joka on kantanut sinut, ja ne rinnat, joita olet imenyt".

27. Ja tapahtui, kuin hän näitä sanoi, korotti yksi vaimo kansan seasta äänensä ja sanoi: autuas on se kohtu, joka sinun kantanut on, ja ne nisät, joitas imit.

28 Mutta Hän sanoi: "*Pikemminkin ovat autuaita* ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja toimivat sen mukaisesti."

28 Mutta hän sanoi: "Niin, autuaat ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja sitä noudattavat".

28. Niin hän sanoi: ja tosin, autuaat ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja kätkevät sen.

MERKIN SAAMINEN

29 Kansanjoukon kokoontuessa Hän alkoi puhua: "Tämä sukupolvi on paha sukupolvi, se vaatii merkkiä. Mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin (profeetta) Joonan merkki.

29 Kun kansaa yhä kokoontui, rupesi hän puhumaan: "Tämä sukupolvi on paha sukupolvi: se tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonaan merkki.

29. Mutta kuin kansa kokoon tuli, rupesi hän sanomaan: tämä sukukunta on paha, etsii merkkiä, ja ei hänelle anneta merkkiä, vaan Joonan prophetan merkki.

30 Sillä niin kuin Joonas tuli niiniveläi-

30 Sillä niinkuin Joonas tuli niini-

30. Sillä niinkuin Jona oli Ninive-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

sille merkiksi, niin on myös Ihmisen Poika oleva merkinä tälle sukupolvelle.

31 Etelän kuningatar nousee tuomiolle tämän sukupolven miesten kanssa ja tulee heille tuomioksi. Sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta, ja katso, tässä on Salomoa suurempi.

32 Niiniven miehet nousevat tuomiolle tämän sukupolven kanssa ja tulevat sille tuomioksi. Sillä he muuttivat mielensä Joonan saarnan vaikutuksesta, ja katso, tässä on Joonaa suurempi."

RUUMIIN VALO

33 Kukaan ei lampun sytyttyään pane sitä kätköön eikä vakan alle, vaan lampunjalkaan, jotta sisälle tulijat näkisivät valon.

34 Silmä* on ruumiin lamppu. Kun

veläisille merkiksi, niin Ihmisen Poikakin on oleva merkinä tälle sukupolvelle.

31 Etelän kuningatar on heräjävä tuomiolle yhdessä tämän sukupolven miesten kanssa ja tuleva heille tuomioksi; sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta, ja katso, tässä on enempi kuin Salomo.

32 Niiniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja tulevat sille tuomioksi; sillä he tekivät parannuksen Joonaan saarnan vaikutuksesta, ja katso, tässä on enempi kuin Joonas.

33 Ei kukaan, joka sytyttää lampun, pane sitä kätköön eikä vakan alle, vaan panee sen lampunjalkaan, että sisälletulijat näkisivät valon.

34 Sinun silmäsi on ruumiin lampu-

läisille merkiksi, niin pitää myös Ihmisen Poika oleman tälle sukukunnalle.

31. Etelän kuningatar pitää nouseman tuomiolle tämän sukukunnan miesten kanssa, ja heitä tuomitseman: sillä hän oli maan ääristä kuuleman Salomonin viisautta, ja katso, tässä on enempi kuin Salomon.

32. Niiniven miehet pitää tuleman tuomiolle tämän sukukunnan kanssa, ja sen kadottaman; sillä he tekivät parannuksen Jonan saarnasta, ja katso tässä on enempi kuin Jona.

33. Ei sytytä kenkään kynttilää ja pane kätköön eikä vakan alle, mutta kynttiläjalkaan, että sisälle tulevaiset valkeuden näkisivät.

34. Silmä on ruumiin valkeus: kuin

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

(siis) silmäsi on terve, on (myös) koko ruumiisi valaistu, mutta kun se on viallinen, myös ruumiisi on pimeä.

35 Katso siis, ettei valo, joka sinussa on, ole pimeää.

36 Jos siis koko ruumiisi on valoisa eikä siinä ole yhtään pimeää osaa, se on oleva kokonaan valoisa, niin kuin lamppu valaisisi sinua kirkkaalla loisteellaan."

VOI TEITÄ, FARISEUKSET JA KIRJANOPPINEET

37 Mutta Hänen puhuessaan muuan fariseus pyysi Häntä aterioimaan luonaan. Niin Hän meni ja asettui aterialle.

38 Mutta fariseus ihmetteli nähdessään, ettei Hän ensin peseytynyt ennen aterialla.

39 Silloin Herra sanoi hänelle: "Kyllä te fariseukset puhdistatte maljan ja

pu. Kun silmäsi on terve, on koko sinun ruumiisi valaistu, mutta kun se on viallinen, on myös sinun ruumiisi pimeä.

35 Katso siis, ettei valo, joka sinussa on, ole pimeyttä.

36 Jos siis koko sinun ruumiisi on valoisa eikä miltään osaltaan pimeä, on se oleva kokonaan valoisa, niinkuin lampun valaistessa sinua kirkkaalla loisteellaan."

37 Hänen näin puhuessaan pyysi eräs fariseus häntä luoksensa aterioimaan; niin hän meni sinne ja asettui aterialle.

38 Mutta kun fariseus näki, ettei hän peseytynyt ennen aterialla, ihmetteli hän.

39 Silloin Herra sanoi hänelle: "Kyllä te, fariseukset, puhdistatte

siis sinun silmäsi on yksinkertainen, niin myös koko sinun ruumiisi on valaistu; mutta kuin se paha on, niin myös sinun ruumiisi on pimeä.

35. Katso siis, ettei se valkeus, joka sinussa on, olisi pimeys.

36. Sentähden jos koko sinun ruumiisi on valaistu, ja ei ole siinä yhtään pimeää paikkaa, niin se tulee kokonansa valaistuksi, koska valkeus niinkuin kirkkaalla leimauksella sinun valaisee.

37. Ja hänen puhuisensa rukoili häntä yksi Pharisealainen ruoalle kanssansa; niin hän meni ja aterioitsi.

38. Mutta kuin Pharisealainen näki, ihmetteli hän, ettei hän ensin itsiänsä pesy ennen ruan aikaa.

39. Niin sanoi Herra hänelle: nyt te Pharisealaiset, ulkoa te maljan ja

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

lautasen ulkopuolen, mutta sisäpuoli teissä on täynnä ryöstöä ja pahuutta.

40 Mielettömät, eikö Hän, joka on tehnyt ulkopuolen, ole tehnyt sisäpuoltakin?

41 Mutta antakaa almuksi, mitä on sisällä, ja katso, kaikki on teille puhdasta.

42 Voi kuitenkin teitä, fariseukset, sillä te annatte kymmenykset mintusta ja ruudusta ja kaikista vihanneskasveista, mutta sivuutatte oikeuden ja *Jumalan rakkauden! Näitä olisi pitänyt harjoittaa eikä noitakaan hylätä.

43 Voi teitä, fariseukset, sillä rakastatte ensimmäistä istuinta synagogissa ja tervehtimisiä toreilla!

44 Voi teitä, (kirjanoppineet ja fariseukset, tekopyhät,) sillä olette kuin näkymättömät haudat eivätkä niitten päällä kävelevät ihmiset tiedä siitä. "

45 Silloin muuan lainoppineista alkoi

maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisäpuoli teissä on täynnä ryöstöä ja pahuutta.

40 Te mielettömät, eikö se, joka on tehnyt ulkopuolen, ole tehnyt sisäpuoltakin?

41 Mutta antakaa almuksi se, mikä sisällä on; katso, silloin kaikki on teille puhdasta.

42 Mutta voi teitä, te fariseukset, kun te annatte kymmenykset mintuista ja ruuduista ja kaikenlaisista vihanneksista, mutta sivuutatte oikeuden ja Jumalan rakkauden! Näitä olisi tullut noudattaa eikä noitakaan laiminlyödä.

43 Voi teitä, te fariseukset, kun te rakastatte etumaista istuinta synagogissa ja tervehdyksiä toreilla!

44 Voi teitä, (*kirjanoppineet ja fariseukset, tekopyhät,*) kun te olette niinkuin merkittömät haudat, joiden päällitse ihmiset kävelevät niistä tietämättä!"

45 Silloin eräs lainoppineista ru-

vadin puhdistatte, mutta sisälliset teissä ovat täynnä raatelusta ja pahuutta.

40. Te hullut, eikö se, joka ulkoisen puolen teki, tehnyt myös sisälmäistä puolta?

41. Kuitenkin antakaa almua niistä, mitä teillä on, ja katso, niin teille ovat kaikki puhtaat.

42. Mutta voi teitä, te Pharisealaiset! että te kymmenykset teette mintuista ja ruutasta, ja kaikkinaisista kaaleista, ja jätätte pois tuomion ja Jumalan rakkauden: näitä piti tehtämän, ja toisia ei jätettämän.

43. Voi teitä, te Pharisealaiset! jotka rakastatte ylimmäisiä istuimia synagogissa ja tervehdyksiä turulla.

44. Voi teitä, te kirjanoppineet ja Pharisealaiset, te ulkokullatut! sillä te olette niinkuin peitettyt haudat, joiden päällä ihmiset tietämättä käyvät.

45. Niin vastasi yksi lainoppineista

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

puhua ja sanoi Hänelle: "Opettaja, noin puhuen häpäiset meidätkin."

46 Mutta Hän sanoi: "Voi teitäkin, lainoppineet, sillä sälytätte ihmisten päälle vaikeasti kannettavia taakkoja, ettekä itse yhdellä sormellanne koske niihin taakkoihin!

47 Voi teitä, sillä rakennatte profeettain hautakammioita, ja isänne tappoivat heidät!

48 Niin ollen te *todistatte ja hyväksytte isänne teot*, sillä he tappoivat profeetat' ja te rakennatte heidän hautakammioitaan.

49 Sen vuoksi Jumalan viisaus sanoikin: 'Minä lähetän heille profeettoja ja apostoleja, ja heitä he tappavat ja vainoavat,

50 jotta tältä sukukunnalta vaadittaisiin kaikkien profeettain veri, mikä on vuodatettu maailman perustamisesta asti,

51 Aabelin verestä Sakariaan vereen

pesi puhumaan ja sanoi hänelle: "Opettaja, kun noin puhut, niin sinä häpäiset myös meitä".

46 Mutta hän sanoi: "Voi teitäkin, te lainoppineet, kun te sälytätte ihmisten päälle vaikeasti kannettavia taakkoja ettekä itse sormellannekaan koske niihin taakkoihin!

47 Voi teitä, kun te rakennatte profeettain hautakammioita, ja teidän isänne ovat heidät tappaneet!

48 Näin te siis olette isänne tekojen todistajia ja suostutte niihin: sillä he tappoivat profeetat, ja te rakennatte niille hautakammioita.

49 Sentähden Jumalan viisaus sanookin: 'Minä lähetän heille profeettoja ja apostoleja, ja muutamat niistä he tappavat ja toisia vainoavat,

50 että tältä sukukunnalta vaadittaisiin kaikkien profeettain veri, mikä on vuodatettu maailman perustamisesta asti,

51 hamasta Aabelin verestä Saka-

ja sanoi hänelle: Mestari, näillä sanoilla sinä myös meitä pilkkaat.

46. Niin hän sanoi: voi teitäkin, te lainoppineet! sillä te raskautatte ihmiset kuormilla, jotka ovat työllä kantaa, ja ette itse yhdellä sormellannekaan tahdo niihin kuormiin ruveta.

47. Voi teitä, että te rakennatte prophetain hautoja, mutta tiedän isänne tappoivat ne.

48. Niin te tosin todistatte ja suostutte teidän isänne töihin; sillä he tappoivat ne, mutta te rakennatte niiden haudat.

49. Sentähden myös Jumalan viisaus sanoi: minä lähetän heidän tykönsä prophetat ja apostolit, ja muutamat niistä he tappavat ja vainoovat:

50. Että tältä sukukunnalta pitää etsittämän kaikkein prophetain veri, joka on vuodatettu maailman alusta,

51. Aabelin verestä hamaan Saka-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

saakka, hänen, joka sai surmansa alttarin ja temppelin välillä. Niin, sanon teille, se vaaditaan tältä sukukunnalta.

52 Voi teitä, lainoppineet, sillä olette vieneet tiedon avaimen! Itse ette ole menneet sisälle ja sisälle meneviä olette estäneet.”

53 Hänen *puhuessaan näitä heille* kirjanoppineet ja fariseukset alkoivat kiivaasti nousta Häntä vastaan ja urkkia Häneltä moninaisia,

54 väijyen *Häntä ja koettaen siepata* jotain Hänen puheestaan, (jotta voisivat Häntä syyttää).

12 Luku VAROITUS FARISEUSTEN HAPATUKSESTA

1 Kun tällöin kansaa oli kokoontunut tuhatmäärin, niin että he tallasivat toisiaan, Hän alkoi puhua *ennen kaikkea* opetuslapsilleen: "Varokaa fariseusten hapatusta, joka on teko-

riaan vereen saakka, hänen, joka surmattiin alttarin ja temppelin välillä'. Niin, minä sanon teille, se pitää tältä sukukunnalta vaadittaman.

52 Voi teitä, te lainoppineet, kun te olette vieneet tiedon avaimen! Itse te ette ole menneet sisälle, ja sisälle meneviä te olette estäneet.”

53 Ja hänen sieltä lähtiessään kirjanoppineet ja fariseukset rupesivat kovasti ahdistamaan häntä ja urkkimaan häneltä moninaisia,

54 väijyen, miten saisivat hänet hänen sanoistaan ansaan. (*jotta voisivat Häntä syyttää*).

12 Luku

1 Kun sillä välin kansaa oli kokoontunut tuhatmäärin, niin että he polkivat toisiaan, rupesi hän puhumaan opetuslapsillensa: "Ennen kaikkea kavahtakaa fariseusten

riaan vereen asti, joka hukattiin alttarin ja templin vaiheella; tosin minä sanon teille, se pitää etsittämän tältä sukukunnalta.

52. Voi teitä lainoppineet! sillä te olette ottaneet taidon avaimen: itse ette menneet sisälle, ja sisälle meneväisiä te kielsitte.

53. Mutta kuin hän oli nämät heille sanonut, rupesivat lainoppineet ja Pharisealaiset kovin häntä ahdistamaan ja viettelemään häntä puhumaan monesta,

54. Ja väijyivät häntä ja pyysivät jotakin onkia hänen suustansa, kantaaksensa hänen päällensä.

1. Kuin monta tuhatta ihmistä kokoontuivat, niin että he toinen toisiansa tallasivat, rupesi hän sanomaan opetuslapsillensa: kavahtakaa ensisti Pharisealaisten hapa-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

pyhyyttä.

2 Mutta ei ole mitään kätkeyttä, mikä ei tule paljastetuksi, eikä salattua mikä ei tule tunnetuksi.

3 Sen vuoksi, kaikki mitä pimeässä olette sanoneet, kuullaan valossa, ja mitä korvaan olette kammioissa puhuneet, julistetaan katoilta.

hapatusta, se on: ulkokultaisuutta.

2 Ei ole mitään peitettyä, mikä ei tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi.

3 Sentähden, kaikki, mitä te pimeässä sanotte, joutuu päivänvalossa kuultavaksi, ja mitä korvaan puhutte kammioissa, se katoilta julistetaan.

tusta, joka on ulkokullaisuus;

2. Sillä ei ole mitään peitetty, joka ei ilmi tule, eikä ole salattu, mikä ei tiettäväksi tule.

3. Sentähden ne, mitä te pimeudessa sanotte, pitää valkeudessa kuultaman, ja mitä te korvaan puhuneet olette kammioissa, se pitää saarnattaman kattoin päällä.

KETÄ ON PELÄTTÄVÄ

4 Mutta sanon teille, ystävilleni: älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin eivätkä sen jälkeen voi mitään enempää tehdä.

5 Vaan minä osoitan teille, ketä teidän tulee pelätä: pelätkää Häntä, jolla on valta tapettuaan syöstä helvettiin. Niin, sanon teille*, Häntä pelätkää.

6 Eikö viittä varpusta myydä kahteen assiin*? Eikä yksikään niistä ole Jumalan edessä unohdettu.

7 Ovatpa pääanne hiuksetkin kaikki

4 Mutta minä sanon teille, ystävilleni: älkää peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, eivätkä sen jälkeen voi mitään enempää tehdä.

5 Vaan minä osoitan teille, ketä teidän on pelkääminen: peljätkö häntä, jolla on valta tapettuansa syöstä helvettiin. Niin, minä sanon teille, häntä te peljätkö.

6 Eikö viittä varpusta myydä kahteen ropoon? Eikä Jumala ole yhtäkään niistä unhottanut.

7 Ovatpa teidän pääanne hiuksetkin

4. Mutta minä sanon teille, minun ystävilleni: älkää peljätkö, jotka ruumiin tappavat, ja ei ole heidän sitte enempää tekemistä.

5. Mutta minä tahdon osoittaa teille, ketä teidän tulee peljätä: peljätkö sitä, jolla on valta, sittekuin hän tappanut on, myös helvettiin sysätä; totta minä sanon teille: sitä te peljätkö.

6. Eikö viisi varpusta myydä kahteen ropoon? ja ei yksikään heistä ole Jumalan edessä unohdettu.

7. Ovat myös kaikki teidän pääanne

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

luetut. Älkää (siis) pelätkö, olette suurempiarvoiset kuin monta varpusta.

kaikki luetut. Älkää peljätkö; te olette suurempiarvoiset kuin monta varpusta.

hiukset luetut. Älkää siis peljätkö: te olette paremmat kuin monta varpusta.

JEESUKSEN TUNNUSTAMISESTA

8 Mutta sanon teille: jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, myös Ihmisen Poika tunnustaa Jumalan enkelten edessä.

8 Mutta minä sanon teille: jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, myös Ihmisen Poika tunnustaa Jumalan enkelien edessä.

8. Mutta minä sanon teille: jokainen joka minun tunnustaa ihmisten edessä, sen myös Ihmisen Poika on tunnustava Jumalan enkelien edessä:

9 Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, se kielletään Jumalan enkelten edessä.

9 Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, se kielletään Jumalan enkelien edessä.

9. Mutta joka minun kieltää ihmisten edessä, se pitää kiellettämän Jumalan enkelien edessä.

10 Ja jokaiselle, joka sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, annetaan anteeksi. Mutta sille, joka rienaa Pyhää Henkeä, ei anneta anteeksi.

10 Ja jokaiselle, joka sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, annetaan anteeksi; mutta sille, joka Pyhää Henkeä pilkkaa, ei anteeksi anneta.

10. Ja joka puhuu sanan Ihmisen Poikaa vastaan, se hänelle anteeksi annetaan; mutta joka Pyhää Henkeä pilkkaa, ei sitä anteeksi anneta.

11 Mutta kun he vievät teitä synagogain ja hallitusten ja viranomaisien eteen, älkää murehtiko miten tai mitä vastaisitte puolestanne tai mitä sanoisitte,

11 Mutta kun he vievät teitä synagogain ja hallitusten ja esivaltojen eteen, älkää huolehtiko siitä, miten tai mitä vastaisitte puolestanne tahi mitä sanoisitte;

11. Kuin he teitä vetävät synagogiin, esivallan ja valtamiesten eteen, niin älkää murehtiko, kuinka taikka mitä teidän edestänne vastaaman pitää, eli mitä teidän pitää sanoman.

12 sillä Pyhä Henki opettaa teille sillä

12 sillä Pyhä Henki opettaa teille

12. Sillä Pyhä Henki opettaa teitä

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

hetkellä, mitä teidän on sanottava."

sillä hetkellä, mitä teidän on sanottava."

sillä hetkellä, mitä teidän tulee sanoa.

AHNEUDESTA; RIKAS MIELETÖN MIES

13 Niin muuan mies kansanjoukosta sanoi Hänelle: "Opettaja, käske veljeäni jakamaan kanssani perintö."

13 Niin muuan mies kansanjoukosta sanoi hänelle: "Opettaja, sano minun veljelleni, että hän jakaisi kanssani perinnön".

13. Niin sanoi hänelle yksi kansasta: Mestari, sanos minun veljelleni, että hän jakais minun kanssani perinnön.

14 Mutta Jeesus* vastasi hänelle: "Ihminen, kuka on asettanut minut teille tuomariksi tai jakomieheksi?"

14 Mutta hän vastasi hänelle: "Ihminen, kuka on minut asettanut teille tuomariksi tai jakomieheksi?"

14. Mutta hän sanoi hänelle: ihminen, kuka pani minun tuomariksi eli jakomieheksi teidän välillänne?

15 Ja heille Hän sanoi: "Varokaa ja karttakaa [kaikkea] ahneutta, sillä kenenkään elämä ei edes yltäkyläisydessä riipu hänen omaisuudestaan."

15 Ja hän sanoi heille: "Katsokaa eteenne ja kavahtakaa kaikkea ahneutta, sillä ei ihmisen elämä riipu hänen omaisuudestaan, vaikka sitä ylenpalttisesti olisi".

15. Ja hän sanoi heille: katsokaat ja kavahtakaat ahneutta; sillä ei jonkun elämä siinä seiso, että hänellä paljo kalua on.

16 Hän puhui heille myös vertauksen sanoen: "Erään rikkaan miehen maakasvoi hyvin.

16 Ja hän puhui heille vertauksen sanoen: "Rikkaan miehen maakasvoi hyvin.

16. Niin hän sanoi heille vertauksen, sanoen: yhden rikkaan miehen maakasvoi hyvin.

17 Ja hän mietti itsekseen sanoen: 'Mitä teen, sillä minulla ei ole mihinsatoni kokoan?'

17 Niin hän mietti mielessään ja sanoi: 'Mitä minä teen, kun ei minulla ole, mihin viljani kokoaisin?'

17. Ja hän ajatteli itsellensä ja sanoi: mitä minä teen, ettei minulla ole, kuhunka minä kokoon eloni?

18 Niin hän sanoi: 'Tämän teen: revin maahan aittani ja rakennan isommat

18 Ja hän sanoi: 'Tämän minä teen: minä revin maahan aittani ja

18. Ja sanoi: sen minä teen: minä maahan jaotan aittani, ja rakennan

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyväni,

19 ja sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi. Nauti lepoa, syö, juo ja iloitse.'

20 Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Mieletön, tänä yönä sielusi vaaditaan sinulta. Kenelle sitten joutuu se, minkä olet hankkinut?'

21 Näin on sen, joka kokoaa itselleen, eikä ole rikas Jumalassa."

MUREHTIMISESTA JA JUMALAAAN LUOTTAMISESTA

22 Hän sanoi opetuslapsilleen: "Sen vuoksi sanon teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte, tai ruumiistanne, mitä pukisitte yllenne.

23 Sillä Henki on enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet.

rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyväyteni; 19 ja sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi; nauti lepoa, syö, juo ja iloitse'.

20 Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois; kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?'

21 Näin käy sen, joka kokoaa aarteita itselleen, mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan tykönä."

22 Ja hän sanoi opetuslapsilleen: "Sentähden minä sanon teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte.

23 Sillä henki on enemmän kuin ruoka, ja ruumis enemmän kuin

suuremmat, ja kokoon sinne kaiken tuloni ja hyväyteni,

19. Ja sanon sielulleni: sielu, sinulla on pantu paljo hyväyttä moneksi vuodeksi: lepää, syö, juo, riemuitse.

20. Mutta Jumala sanoi hänelle: sinä tyhmä! tänä yönä sinun sielusi sinulta pois otetaan: kuka ne sitte saa, joita sinä valmistanut olet?

21. Niin on myös se, joka itsellensä tavaraa kokoo, ja ei ole rikas Jumalassa.

22. Niin hän sanoi opetuslapsilleen: sentähden sanon minä teille: älkää murehtiko elämästänne, mitä teidän pitää syömän, eikä ruumiistanne, millä te itseänne verhoitatte.

23. Henki on enempi kuin ruoka, ja ruumis parempi kuin vaate.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

24 Katselkaa kaarneita. Eivät ne kylvä eivätkä niitä, eikä niillä ole säilytysruonetta eikä aittaa, vaan Jumala ruokkii ne. Kuinka paljoa suurempiarvoiset te olette kuin linnut!

25 Kuka teistä voi murehtimisella lisätä mitään* ikäänsä'?

26 Ellette siis voi vähintäkään, miksi murehditte muusta?

27 Katselkaa kukkia, kuinka ne kasvavat. Eivät ne työtä tee eivätkä kehää. Kuitenkin sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossaan ollut vaatetettu niin kuin yksi niistä.

28 Jos siis Jumala näin vaatettaa vainion ruohon, joka tänään on ja huomenna uuniin heitetään, kuinka paljoa enemmän teidät, vähäuskoiset!

29 Älkää etsikö, mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkään olko levottomia.

vaatteet.

24 Katselkaa kaarneita: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa, eikä niillä ole säilytysruonetta eikä aittaa; ja Jumala ruokkii ne. Kuinka paljoa suurempiarvoiset te olette kuin linnut!

25 Ja kuka teistä voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkään vertaa?

26 Jos siis ette voi sitäkään, mikä vähintä on, mitä te murehditte muusta?

27 Katselkaa kukkia, kuinka ne kasvavat: eivät ne työtä tee eivätkä kehää. Kuitenkin minä sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.

28 Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, kuinka paljoa enemmän teidät, te vähäuskoiset!

29 Älkää siis tekään etsikö, mitä söisitte ja mitä joisitte, älkääkään

24. Katselkaat kaarneita: ei he kylvä eikä niitä, ei heillä ole myöskellaria eikä aittaa, ja Jumala elättää heidät: kuinka paljoa paremmat te olette kuin linnut?

25. Mutta kuka teistä murheellansa voi lisätä varrellensa yhden kyynärän?

26. Sentähden ellette siis voi sitä, mikä vähin on, miksi te muista murehditte?

27. Katselkaat kukkasia, kuinka ne kasvavat: ei he työtä tee, eikä kehää; ja minä sanon teille: ei Salomo kaikessa kunniassansa niin ollut vaatetettu kuin yksi heistä.

28. Jos siis ruohon, joka tänäpäpäkedolla seisoo jo huomenna päätisiin heitetään, Jumala niin vaatettaa, eikö hän paljoa enemmän teidän sitä te, te vähäuskoiset?

29. Sentähden, älkää etsikö, mitä teidän syömän eli juoman pitää, ja

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

30 Sillä näitä kaikkia maailman pakanat tavoittelevat. Mutta Isänne tietää, että näitä tarvitsette.

31 Vaan etsikää Jumalan valtakuntaa, niin kaikki nämä annetaan teille lisäksi.

32 Älä pelkää, pieni lauma, sillä Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan.

33 Myykää, mitä teillä on ja antakaa almuja, tehkää itsellenne kulumattomat kukkarot, loppumaton aarre taivaisiin, missä varas ei tule lähelle eikä koi turmele.

34 Sillä missä aarteenne on, siellä on myös sydämenne."

PALVELIJAN VALVOMISESTA

35 Olkoot kupeenne vyötetyt ja lamppunne palamassa.

36 Olkaa niitten ihmisten kaltaiset,

korkeita tavoitelko.

30 Sillä näitä kaikkia maailman pakanakansat tavoittelevat; mutta teidän Isänne kyllä tietää teidän näitä tarvitsevan.

31 Vaan etsikää Jumalan valtakuntaa, niin myös nämä teille annetaan sen ohessa.

32 Älä pelkää, sinä piskuinen lauma; sillä teidän Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan.

33 Myykää, mitä teillä on, ja antakaa almuja; hankkikaa itsellenne kulumattomat kukkarot, loppumaton aarre taivaisiin, mihin ei varas ulotu ja missä koi ei turmele.

34 Sillä missä teidän aarteenne on, siellä on myös teidän sydämenne.

35 Olkoot teidän kupeenne vyötetyt ja lamppunne palamassa;

36 ja olkaa te niiden ihmisten kal-

älkää surulliset olko.

30. Sillä näitä kaikkia pakanat maailmassa pyytävät; mutta teidän Isänne tietää, että te näitä tarvitsette.

31. Vaan paremmin etsikää Jumalan valtakuntaa, niin nämät kaikki teille annetaan.

32. Älä pelkää, piskuinen lauma; sillä teidän Isällänne on hyvä tahto antaa teille valtakunnan.

33. Myykää, mitä teillä on, ja antakaa almuja. Tehkää teille säkit, jotka ei vanhene, puuttumaton tavara taivaissa, kuhunka ei varas ulotu, ja kussa ei koi raiskaa.

34. Sillä kussa teidän tavaranne on, siellä on myös teidän sydämenne.

35. Olkoon teidän kupeenne vyötetyt ja teidän kynttilänne sytytetyt.

36. Ja olkaat te niiden ihmisten

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

jotka herraansa odottavat, milloin hän palaa häistä, jotta he hänen tullessaan ja kolkuttaessaan heti hänelle avaisivat.

37 Onnellisia ne palvelijat, jotka *heidän herransa* tullessaan tapaa valvomasta! Totisesti sanon teille: hän vyöttäytyy ja asettaa heidät ateriomaan ja menee ja palvelee heitä.

38 Ja jos hän tulee toisella yövartiolla tai kolmannella yövartiolla ja havaitsee heidän näin valvovan, niin onnellisia ovat ne palvelijat.

39 Mutta se ymmärtäkää, että jos isäntä tietäisi, millä hetkellä varas tulee, hän *valvoisi eikä* sallisi murtautua taloonsa.

40 Olkaa siis tekin valmiit, sillä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee."

41 Niin Pietari sanoi (Hänelle): "Herra, meillekö sanot tämän vertauksen vai myös kaikille?"

42 Herra sanoi: "Kuka siis on se us-

taiset, jotka herraansa odottavat, milloin hän palajaa häistä, että he hänen tullessaan ja kolkuttaessaan heti avaisivat hänelle.

37 Autuaat ne palvelijat, jotka heidän herransa tullessaan tapaa valvomasta! Totisesti minä sanon teille: hän vyöttäytyy ja asettaa heidät ateriomaan ja menee ja palvelee heitä.

38 Ja jos hän tulee toisella yövartiolla tai kolmannella ja havaitsee heidän näin tekevän, niin autuaat ovat ne palvelijat.

39 Mutta se tietäkää: jos perheenisäntä tietäisi, millä hetkellä varas tulee, hän ei sallisi taloonsa murtauduttavan.

40 Niin olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee."

41 Niin Pietari sanoi: "Herra, meistäkö sinä sanot tämän vertauksen vai myös kaikista muista?"

42 Ja Herra sanoi: "Kuka siis on

kaltaiset, jotka odottavat Herransa häistä palajavan: että kuin hän tulee ja kolkuttaa, niin he hänelle avaavat.

37. Autuaat ovat ne palvelijat, jotka Herra tultuansa löytää valvomasta. Totisesti sanon minä teille: hän sonnustaa itsensä ja asettaa heidät ateriomaan, ja tulee ja palvelee heitä.

38. Ja jos hän tulee toisessa vartiossa, eli kolmannessa vartiossa tulee, ja näin löytää, autuaat ovat ne palvelia.

39. Mutta se tietäkää, että jos perheenisäntä tietäisi, millä hetkellä varas on tuleva, tosin hän valvoisi eikä sallisi huonettansa kaivettaa.

40. Sentähden olkaat te myös valmiit: sillä, millä hetkellä ette luulekaan, tulee Ihmisen Poika.

41. Niin sanoi Pietari hänelle: Herra, sanotkos tämän vertauksen meille, eli myös kaikille?

42. Mutta Herra sanoi: kuka on

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

kollinen ja ymmärtäväinen huoneenhaltija, jonka hänen herransa asettaa palveluväkensä ylimmäksi antamaan heille ajallaan ruokaosan?

43 Onnellinen se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän!

44 Totisesti sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.

45 Mutta jos se palvelija sanoo sydämessään: 'Herrani paluu viipyy, ja rupeaa lyömään palvelijoita ja palvelijattaria sekä syömään ja juomaan ja juovuttamaan itseään,

46 niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota ja hetkellä, jota hän ei tiedä, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle osan uskottomain joukkoon.

47 Ja sitä palvelijaa, joka tiesi herransa tahdon, mutta ei tehnyt valmis-

se uskollinen ja ymmärtäväinen huoneenhaltija, jonka hänen herransa asettaa pitämään huolta hänen palvelusväestään, antamaan heille ajallaan heidän ruokaosansa?

43 Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän!

44 Totisesti minä sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.

45 Mutta jos palvelija sanoo sydämessään: 'Herrani tulo viivästyy', ja rupeaa lyömään palvelijoita ja palvelijattaria sekä syömään ja juomaan ja päihdyttämään itseensä,

46 niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei arvaa, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin uskottomille.

47 Ja sitä palvelijaa, joka tiesi herransa tahdon, mutta ei tehnyt val-

uskollinen ja toimellinen perheenhaltia, jonka Herra asettaa perheensä päälle, oikialla ajalla määrättyä osaa antamaan.

43. Autuas on se palvelia, jonka Herra tultuansa niin löytää tehneen.

44. Totisesti sanon minä teille: hän asettaa hänen kaiken tavaransa päälle.

45. Mutta jos palvelia sanoo sydämessänsä: minun Herrani viipyy tulemasta, ja rupee palkollisia hosomeen, ja syömään ja juomaan ja juopumaan,

46. Niin tulee palvelian herra sinä päivänä, jona ei hän luulekaan, ja sillä hetkellä, jota ei hän tiedä, ja eroittaa hänen, ja antaa hänelle osan uskottomain kanssa.

47. Mutta sen palvelian, joka tiesi Herransa tahdon, ja ei itsiänsä

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

tuksia eikä toiminut hänen tahtonsa mukaan, piestään monin lyönnein.

48 Sitä taas, joka ei tiennyt, mutta teki lyöntejä ansaitsevaa, piestään muutamain lyönnein. Sillä jokaiselta, jolle on paljon annettu, siltä paljon odotetaan, ja jolle on paljon uskottu, siltä sitä enemmän vaaditaan.

mistuksia eikä toiminut hänen tahtonsa mukaan, rangaistaan monilla lyönneillä.

48 Sitä taas, joka ei tiennyt, mutta teki semmoista, mikä lyöntejä ansaitsee, rangaistaan vain muutamilla lyönneillä. Sillä jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan; ja jolle on paljon uskotu, siltä sitä enemmän kysytään.

valmistanut eikä tehnyt hänen tahtonsa jälkeen, täytyy paljon haavoja kärsiä.

48. Joka taas ei tietänyt, ja kuitenkin teki haavain ansion, sen pitää vähemmän haavoja kärsimän; sillä kenelle paljo annettu on, siltä paljon etsitään, ja jonka haltuun paljo on annettu, sitä enempi anotaan.

TULEN HEITTÄMINEN

49 Tulta olen tullut heittämään maan päälle ja kuinka tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt!

50 Mutta olen kasteella kastettava ja kuinka olenkaan ahdistettu, kunnes se on täytetty!

49 Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle; ja kuinka minä tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt!

50 Mutta minä olen kasteella kastettava, ja kuinka olenkaan ahdistettu, kunnes se on täytetty!

49. Minä tuli sytyttämään tulta maan päälle, ja mitä minä tahdon, vaan että se jo palais?

50. Mutta minun pitää kasteella kastettaman, ja kuinka minä ahdistetaan siihenasti että se täytetään?

JEESUS RIIDAN AIHEENA

51 Luuletteko, että olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle. En, sa-

51 Luuletteko, että minä olen tullut tuomaan maan päälle rauhaa? Ei,

51. Luuletteko, että minä tulין rauhaa lähettämään maan päälle?

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

non teille, vaan pikemmin eripuraisuutta.

52 Sillä tästä lähin riitautuu viisi samassa talossa, kolme [joutuu riitaan] kahden kanssa ja kaksi kolmen kanssa.

53 Isä riitautuu poikansa kanssa ja poika isänsä kanssa, äiti tyttärensä kanssa ja tytär äitinsä kanssa, anoppi miniänsä kanssa ja miniä anoppinsa kanssa.”

AJAN MERKIT

54 Hän sanoi myös kansalle: "Kun näette pilven nousevan lännestä, sanotte heti: 'Tulee sade', ja niin tulee.

55 Etelätuulen puhaltaessa sanotte: 'Tulee helle, ja se tulee.

56 Tekopyhät, maan ja taivaan muodon osaatte arvioida. Mutta kuinka ette arvioi tätä aikaa?

sanon minä teille, vaan eripuraisuutta.

52 Sillä tästedes riitautuu viisi samassa talossa keskenään, kolme joutuu riitaan kahta vastaan ja kaksi kolmea vastaan,

53 isä poikaansa vastaan ja poika isäänsä vastaan, äiti tyttärensä vastaan ja tytär äitiänsä vastaan, anoppi miniäänsä vastaan ja miniä anoppiansa vastaan.”

54 Ja hän sanoi myöskin kansalle: "Kun näette pilven nousevan lännestä, sanotte kohta: 'Tulee sade'; ja niin tuleekin.

55 Ja kun näette etelätuulen puhaltavan, sanotte: 'Tulee helle'; ja niin tuleekin.

56 Te ulkokullatut, maan ja taivaan muodon te osaatte arvioida; mutta kuinka ette arvioitse tätä aikaa?

En, sanon minä teille, vaan eripuraisuutta.

52. Sillä tästedes pitää viisi oleman eroitettut yhdessä huoneessa, kolme kahta vastaan ja kaksi kolmea vastaan.

53. Isä eroitetaan poikaansa vastaan ja poika isää vastaan, äiti tyttärtä vastaan ja tytär äitiä vastaan, anoppi miniäänsä vastaan, miniä anoppiansa vastaan.

54. Niin hän sanoi myös kansalle: kuin te näette pilven lännestä nousevan, niin te kohta sanotte: sade tulee; niin myös tuleekin.

55. Ja kuin te näette etelän tuulevan, niin te sanotte: helle tulee; niin myös tuleekin.

56. Te ulkokullatut, maan ja taivaan muodon te taidatte koetella, miksi ette siis tätä aikaa koettele?

SOVINNOLLISUUDESTA

57 Miksi ette jo itsestänne päätä, mikä on oikeaa?

58 Kun siis kuljet riitapuolesi kanssa hallitusmiehen eteen, tee tiellä voitavasi päästäksesi hänestä eroon, jottei hän raastaisi sinua tuomarin eteen ja tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle ja oikeudenpalvelija heittäisi sinua vankilaan.

59 Sanon sinulle: et pääse sieltä ennen kuin olet maksanut viimeisenkin rovon*."

13 Luku SYYLLISYYDESTÄ

1 Siihen aikaan oli saapuvilla muutamia, jotka kertoivat Hänelle niistä galilealaisista, joitten veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhreihinsa.

2 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat kaikkia muita galilealaisia syntisem-

57 Miksi ette jo itsestänne päätä, mikä oikeata on?

58 Kun kuljet riitapuolesi kanssa hallitusmiehen eteen, niin tee matkalla voitavasi päästäksesi hänestä sovussa eroon, ettei hän raastaisi sinua tuomarin eteen ja tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle, ja ettei oikeudenpalvelija heittäisi sinua vankeuteen.

59 Minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennenkuin maksat viimeisenkin rovon."

13 Luku

1 Samaan aikaan oli saapuvilla muutamia, jotka kertoivat hänelle niistä galilealaisista, joiden veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhriensa vereen.

2 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat syntisemmät kuin

57. Minkätähden siis ette myös itsestänne tuomitse, mikä oikia on?

58. Sillä kuin sinä menet riitaveljes kanssa esivallan eteen, niin pyydä tiellä hänestä päästä; ettei hän sinua tuomarin eteen vetäisi, ja tuomari antais sinua ylön pyövelille, ja pyöveli heittäis sinun torniin.

59. Minä sanon sinulle: et sinä sieltä ennen pääse ulos, kuin sinä viimeisen rovon maksat.

1. Ja olivat muutamat sillä ajalla siinä, jotka ilmoittivat hänelle Galilealaisista, joiden veren Pilatus oli heidän uhriensa kanssa sekoittanut.

2. Ja Jesus vastasi ja sanoi heille: luuletteko, että nämät Galilealaiset olivat syntiset kaikkein Galilealais-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

mät, koska ovat kärsineet tällaista?

3 Eivät suinkaan, sanon teille, mutta ellette muuta mieltänne, niin te kaikki samoin hukutte.

4 Tai ne kahdeksantoista, joitten päälle torni Siiloassa kaatui tappaen heidät. Luuletteko, että nämä olivat kaikkia muita Jerusalemissa asuvia ihmisiä syyllisemmät?

5 Eivät suinkaan, sanon teille, mutta ellette muuta mieltänne, niin te kaikki samoin hukutte."

kaikki muut galilealaiset, koska he saivat kärsiä tämän?

3 Eivät olleet, sanon minä teille, mutta ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte.

4 Taikka ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun torni Siloassa kaatui heidän päällensä, luuletteko, että he olivat syyllisemmät kuin kaikki muut ihmiset, jotka Jerusalemissa asuvat?

5 Eivät olleet, sanon minä teille, mutta ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte."

ten suhteen, että heidän senkaltaista täytyi kärsiä?

3. Ei suinkaan, sanon minä teille, vaan ellette paranna teitänne, niin te kaikki niin hukkaan tulette.

4. Taikka luuletteko, että ne kahdeksantoistakymmentä, joiden päälle Siloan torni lankesi ja tappoi heidät, olivat vialliset kaikkein ihmisten suhteen, jotka Jerusalemissa asuvat?

5. Ei suinkaan, sanon minä teille, vaan ellette paranna teitänne, niin te kaikki niin hukkaan tulette.

HEDELMÄTÖN VEEKUNAPUU

6 Ja Hän puhui tämän vertauksen: "Eräällä miehellä oli viikunapuu istutettuna viinitarhassaan. Hän tuli etsimään siitä hedelmää eikä löytänyt.

7 Niin hän sanoi viinitarhurille: 'Katso, kolmena vuonna olen käynyt etsimässä hedelmää tästä viikunapuusta enkä ole löytänyt. Hakkaa se pois.

6 Ja hän puhui tämän vertauksen: "Eräällä miehellä oli viikunapuu istutettuna viinitarhassaan; ja hän tuli etsimään hedelmää siitä, mutta ei löytänyt.

7 Niin hän sanoi viinitarhurille: 'Katso, kolmena vuotena minä olen käynyt etsimässä hedelmää tästä viikunapuusta, mutta en ole

6. Mutta hän sanoi tämän vertauksen: yhdellä oli fikunapuu, hänen viinamäesssänsä istutettu, ja hän tuli etsein hedelmää hänestä ja ei löytänyt.

7. Niin hän sanoi viinamäen rakentajalle: katso, minä olen kolme vuotta tullut ja etsinyt hedelmää tästä fikunapuusta, ja en löydä,

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

Miksi se vielä maata laihduttaa?'

8 Mutta tämä vastasi ja sanoi hänelle: 'Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi, niin kauan kuin kaivan ja lannoitan maan sen ympäriltä.

9 Jospa* se tekee hedelmää, mutta ellei, hakkaa se ensi vuonna pois.'"

KOUKISTUNUT NAINEN PARANEE SAPATTINA

10 Hän oli opettamassa eräässä synagoogassa sapattina.

11 Katso, siellä oli nainen, jossa oli ollut sairauden* henki kahdeksantoista vuotta, ja hän oli koukistunut ja täysin kykenemätön oikaisemaan itseään.

12 Hänet nähdessään Jeesus kutsui hänet luokseen ja sanoi hänelle: "Nainen, olet päässyt sairaudestasi*."

13 Ja Hän pani kätensä* hänen pääl-

löytänyt. Hakkaa se pois; mitä varten se vielä maata laihduttaa?'

8 Mutta tämä vastasi ja sanoi hänelle: 'Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi; sillä aikaa minä kuokin ja lannoitan maan sen ympäriltä.

9 Ehkä se ensi vuonna tekee hedelmää; mutta jos ei, niin hakkaa se pois'."

10 Ja hän oli opettamassa eräässä synagoogassa sapattina.

11 Ja katso, siellä oli nainen, jossa oli ollut heikkouden henki kahdeksantoista vuotta, ja hän oli koukistunut ja täydelleen kykenemätön oikaisemaan itseänsä.

12 Hänet nähdessään Jeesus kutsui hänet luoksensa ja sanoi hänelle: "Nainen, sinä olet päässyt heikkoudestasi",

13 ja pani kätensä hänen pääl-

hakkaa se pois: miksi se myös maata turmelee?

8. Mutta hän vastasi ja sanoi hänelle: herra, anna hänen vielä tämä vuosi olla, niin kauan kuin minä kaivan hänen ympärinsä ja sonnitän:

9. Jos hän sittekin hedelmän tekis; jollei, niin hakkaa se sitte pois.

10. Mutta hän opetti sabbatina yhdessä synagogassa,

11. Ja katso, siellä oli vaimo, jolla oli sairauden henki kahdeksantoistakymmentä vuotta ollu, ja kävi kumarruksissa, eikä voinut ikänä itsiänsä ojentaa.

12. Mutta kuin Jesus sen näki, kutsui hän hänen tykönsä ja sanoi hänelle: vaimo, sinä olet päässyt taudistas.

13. Ja hän pani kätensä hänen

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

leen, ja heti hän oikaisi itsensä suoraksi ja ylisti Jumalaa.

14 Mutta synagoogan esimies, joka närkästyi siitä, että Jeesus paransi sapatina, alkoi puhua ja sanoi kansalle: "Kuusi päivää on, joina sopii työtä tehdä. Tulkaa siis niinä päivinä parannettaviksi älkääkää sapatinpäivänä."

15 Niin* Herra vastasi hänelle ja sanoi: "Tekopyhät, eikö jokainen teistä sapatina päästä härkäänsä tai aasiansa seimestä ja vie juomaan?"

16 Eikö siis tätä, joka on Aabrahamin tytär ja jota saatana on pitänyt sidottuna, katso, kahdeksantoista vuotta, olisi pitänyt päästää siitä siteestä sapatinpäivänä?"

17 Hänen näin sanoessaan kaikki Hänen vastustajansa häpesivät, ja kaikki kansa iloitsi kaikista niistä erinomaisista teoista, joita Hän teki.

leen. Ja heti hän oikaisi itsensä suoraksi ja ylisti Jumalaa.

14 Mutta synagoogan esimies, joka närkästyi siitä, että Jeesus paransi sapatina, rupesi puhumaan ja sanoi kansalle: "Kuusi päivää on, joina tulee työtä tehdä; tulkaa siis niinä päivinä parannuttamaan itseänne, älkääkää sapatinpäivänä".

15 Mutta Herra vastasi hänelle ja sanoi: "Te ulkokullatut, eikö jokainen teistä sapatina päästä härkäänsä tai aasiansa seimestä ja vie sitä juomaan?"

16 Ja tätä naista, joka on Aabrahamin tytär ja jota saatana on pitänyt sidottuna, katso, jo kahdeksantoista vuotta, tätäkö ei olisi pitänyt päästää siitä siteestä sapatinpäivänä?"

17 Ja hänen näin sanoessaan kaikki hänen vastustajansa häpesivät, ja kaikki kansa iloitsi kaikista niistä ihmeellisistä teoista, joita hän teki.

päällensä, ja kohta se ojensi ylös itsensä ja kiitti Jumalaa.

14. Niin vastasi synagogan päämies ja närkästyi, että Jesus paransi sabbatina, ja sanoi kansalle: kuusi päivää ovat, joina sopii työtä tehdä; niinä te tulkaat ja antakaat teitä parantaa, ja ei sabbatin päivänä.

15. Niin vastasi häntä Herra ja sanoi: sinä ulkokullattu! eikö kukin teistä päästä nautuansa eli aasiansa sabbatina seimestä ja johdatta juomaan?

16. Eikö myös tämä Abrahamin tytär pitäisi sabbatina päästettämän tästä siteestä, jonka, katso, saatana on kahdeksantoistakymmentä vuotta sitonut?

17. Ja kuin hän näitä sanoi, niin häpesivät kaikki, jotka häntä vastaan olivat. Ja kaikki kansa iloitsi kaikista kunniallisista töistä, joita häneltä tehtiin.

SINAPINSIEMEN JA HAPATUS

18 Niin Hän sanoi: "Minkä kaltainen on Jumalan valtakunta ja mihin sen vertaisin?"

19 Se on sinapinsiemenen kaltainen, jonka mies otti ja kylvi puutarhaansa. Se kasvoi ja siitä tuli (iso) puu, ja taivaan linnut tekivät pesänsä sen oksille."

20 Taas Hän sanoi: "Mihin vertaisin Jumalan valtakunnan?"

21 Se on hapatuksen kaltainen, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja, kunnes kaikki happani."

AHDAS OVI

22 Hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään opettaen ja kulkien Jerusalemia kohti.

23 Joku kysyi Häneltä: "Herra, onko

18 Niin hän sanoi: "Minkä kaltainen on Jumalan valtakunta, ja mihin minä sen vertaisin?"

19 Se on sinapinsiemenen kaltainen, jonka mies otti ja kylvi puutarhaansa; ja se kasvoi, ja siitä tuli puu, ja taivaan linnut tekivät pesänsä sen oksille."

20 Ja taas hän sanoi: "Mihin minä vertaisin Jumalan valtakunnan?"

21 Se on hapatuksen kaltainen, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja, kunnes kaikki happani."

22 Ja hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja opetti, kulkien Jerusalemia kohti.

23 Ja joku kysyi häneltä: "Herra,

18. Niin hän sanoi: kenenkä vertainen on Jumalan valtakunta, ja kenenkä kaltaiseksi minä sen teen?"

19. Se on sinapin siemenen vertainen, jonka ihminen otti ja kylvi yrttitarhaansa; ja se kasvoi ja tuli suureksi puuksi ja taivaan linnut tekivät pesänsä sen oksille.

20. Ja hän taas sanoi: kenenkä vertaiseksi minä Jumalan valtakunnan teen?"

21. Se on hapatuksen kaltainen, jonka vaimo otti, ja pani sen kolmeen jauhovakkaan, siihenasti kuin se kaikki happani.

22. Ja hän vaelsi kaupunkien ja kyläin kautta opettaen, ja matkusti Jerusalemia päin.

23. Niin sanoi yksi hänelle: Herra,

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

niitä vähän, jotka pelastuvat?" Niin Hän sanoi heille:

24 "Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon teille, yrittävät päästä sisälle, mutta eivät kykene.

25 Sen jälkeen kun isäntä on noussut ja sulkenut oven ja te alatte seistä ulkona ja kolkuttaa oveen sanoen:

'Herra, (Herra,) avaa meille', hän vastaa ja sanoo teille: 'En tunne teitä, mistä olette.'

26 Silloin te alatte sanoa: 'Me söimme ja joimme sinun edessäsi, ja meidän kaduillamme sinä opetit.'

27 Mutta hän on lausuva: 'Sanon teille, etten tunne teitä — mistä olette. Menkää pois luotani, kaikki te väärintekijät.'

28 Siellä on itku ja hammasten kiristys, kun näette Aabrahamin ja lisakin ja Jaakobin ja kaikki profeetat Jumalan valtakunnassa, mutta itsenne ulos heitettyinä.

onko niitä vähän, jotka pelastuvat? Niin hän sanoi heille:

24 Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästä sisälle, mutta eivät voi.

25 Sen jälkeen kuin perheenisäntä on noussut ja sulkenut oven ja te rupeatte seisomaan ulkona ja kolkuttamaan ovea sanoen: 'Herra,

avaa meille', vastaa hän ja sanoo teille: 'En minä tunne teitä enkä tiedä, mistä te olette.'

26 Silloin te rupeatte sanomaan: 'Mehän söimme ja joimme sinun seurassasi, ja meidän kaduillamme sinä opetit.'

27 Mutta hän on lausuva: 'Minä sanon teille: en tiedä, mistä te olette. Menkää pois minun tyköäni, kaikki te vääryyden tekijät.'

28 Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys, kun näette Aabrahamin ja lisakin ja Jaakobin ja kaikkien profeettain olevan Jumalan valtakunnassa, mutta huomaatte

vähäkö niitä on, jotka autuaaksi tulevat? Ja hän sanoi heille:

24. Pyytäkää ahtaasta portista mennä sisälle, sillä monta on, sanon minä teille, jotka pyytävät mennä sisälle, ja ei taida.

25. Kuin perheenisäntä on noussut ja oven sulkenut, ja te rupeatte ulkona seisomaan ja oven päälle kolkuttamaan ja sanomaan: Herra,

Herra, avaa meille! ja hän vastaa ja sanoo teille: en minä teitä tunne, kusta te olette;

26. Niin te rupeatte sanomaan: me olemme syöneet ja juoneet sinun edessäsi, ja meidän kaduillamme sinä opetit.

27. Ja hän on sanova: minä sanon teille: en minä teitä tunne, kusta te olette; menkää pois minun tyköäni, kaikki te väärintekiät.

28. Siellä pitää oleman itku ja hammasten kiristys, kuin te näette Aabrahamin ja Isaakin ja Jakobin ja kaikki prophetat Jumalan valtakunnassa, mutta itsenne ajettavan

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

29 Ja pelastetut* saapuvat idästä ja lännestä ja pohjoisesta ja etelästä ja aterioivat Jumalan valtakunnassa.

30 Katso, on viimeisiä, jotka tulevat ensimmäisiksi, ja on ensimmäisiä, jotka tulevat viimeisiksi."

HERODES, SE KETTU

31 *Samana päivänä* tuli Hänen luokseen muutamia fariseuksia, ja he sanoivat Hänelle: "Lähde ja mene pois täältä, sillä Herodes tahtoo tappaa sinut."

32 Hän sanoi heille: "Menkää ja sanokaa sille ketulle: 'Katso, minä ajan ulos riivaajia ja parannan sairaita tänään ja huomenna, ja kolmantena päivänä pääsen määräni päähän.'

33 Kuitenkin minun pitää vaeltaa tänään ja huomenna ja seuraavana päivänä, sillä ei sovi että profeetta

itsenne heitetyiksi ulos.

29 Ja tulijoita saapuu idästä ja lännestä ja pohjoisesta ja etelästä, ja he aterioitsevat Jumalan valtakunnassa.

30 Ja katso, on viimeisiä, jotka tulevat ensimmäisiksi, ja on ensimmäisiä, jotka tulevat viimeisiksi."

31 Samalla hetkellä tuli hänen luoksensa muutamia fariseuksia, ja he sanoivat hänelle: "Lähde ja mene täältä pois, sillä Herodes tahtoo tappaa sinut".

32 Niin hän sanoi heille: "Menkää ja sanokaa sille ketulle: 'Katso, minä ajan ulos riivaajia ja parannan sairaita tänään ja huomenna, ja kolmantena päivänä minä pääsen määräni päähän'.

33 Kuitenkin minun pitää vaeltaman tänään ja huomenna ja ylihuomenna, sillä ei sovi, että pro-

ulos.

29. Ja heidän pitää tuleman idästä ja lännestä, pohjoisesta ja etelästä, ja Jumalan valtakunnassa istuman.

30. Ja katso, ne ovat viimeiset, jotka tulevat ensimmäisiksi, ja ne ovat ensimmäiset, jotka tulevat viimeisiksi.

31. Sinä päivänä tulivat muutamat Pharisealaiset ja sanoivat hänelle: lähde ulos ja mene täältä pois; sillä Herodes tahtoo sinua tappaa.

32. Ja hän sanoi heille: menkää ja sanokaat sille ketulle: katso, minä ajan ulos perkeleitä, ja parannan tänäpäpä ja huomenna, ja kolmantena päivänä minä lopetetaan.

33. Kuitenkin pitää minun tänäpäpä ja huomenna ja toisena huomenna vaeltaman; sillä ei tapah-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

saa surmansa muualla kuin Jerusalemissa.

feetta saa surmansa muualla kuin Jerusalemissa.

du, että propheta muualla hukataan kuin Jerusalemissa.

JEEBUS VALITTAJAA JERUSALEMIN KOHTALOA

34 Jerusalemi, Jerusalemi, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat luoksesi lähetetyt! Kuinka usein olen tahtonut koota lapsesi niin kuin kana poikasensa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.

35 Katso, huoneenne jää teille autiona. Mutta (totisesti) sanon teille: ette näe minua ennen kuin aika tulee, jolloin sanotte: 'Siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran nimessä.'"

14 Luku VESITAUTINEN MIES PARANEE SAPATTINA

1 Kun Hän sapattina tuli erään fariseusten johtomiesten taloon ateri-

34 Jerusalemi, Jerusalemi, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.

35 Katso, 'teidän huoneenne on jäävä hyljättyksi'. Mutta minä sanon teille: te ette näe minua, ennen kuin se aika tulee, jolloin te sanotte: 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen'."

14 Luku

1 Ja kun hän sapattina tuli erään fariseusten johtomiehen taloon

34. Jerusalemi, Jerusalemi, joka tapat prophetat ja kivität niitä, jotka sinun tykösi lähetetään, kuinka usein minä tahdoin koota sinun lapses, niinkuin kana kokoo poikansa siipiensä alle, ja ette tahtoneet?

35. Katso, teidän huoneenne jätetään teille kylmille. Totisesti sanon minä teille: ei teidän pidä minua näkemän, siihenasti kuin se aika tulee, jona te sanotte: siunattu olkoon se, joka tulee Herran nimeen!

1. Ja tapahtui, että hän tuli yhden Pharisealaisten päämiehen huoneeseen.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

oimaan, he pitivät Häntä silmällä.

2 Katso, oli muuan vesitautinen mies Hänen edessään.

3 Niin Jeesus alkoi puhua lainoppineille ja fariseuksille sanoen: "Onko lupa sapattina parantaa [vai ei]?"

4 Mutta he olivat vaiti. Niin Hän tarttui häneen, paransi hänet ja laski menemään.

5 Vielä Hän (puhui ja) sanoi heille: "Keneltä teistä putoaa aasi tai härkä kaivoon, niin ettei hän heti vedä sitä ylös vaikka sapatinpäivänä?"

6 Eivätkä he kyenneet vastaamaan (Hänelle) tähän.

ITSENSÄ ALENTAMISESTA

7 Hän puhui kutsutuille vertauksen, koska Hän huomasi kuinka he valitsivat itselleen ensimmäisiä sijoja, ja sanoi heille:

8 "Kun joku on kutsunut sinut häihin,

aterialle, pitivät he häntä silmällä.

2 Ja katso, siellä oli vesitautinen mies hänen edessään.

3 Niin Jeesus rupesi puhumaan lainoppineille ja fariseuksille ja sanoi: "Onko luvallista parantaa sapattina, vai eikö?" Mutta he olivat vaiti.

4 Ja hän koski mieheen, paransi hänet ja laski menemään.

5 Ja hän sanoi heille: "Jos joltakin teistä putoaa poika tai härkä kaivoon, eikö hän heti vedä sitä ylös sapatinpäivänäkin?"

6 Eivätkä he kyenneet vastaamaan tähän.

7 Ja huomattessaan, kuinka kutsutut valitsivat itselleen ensimmäisiä sijoja, hän puhui heille vertauksen ja sanoi heille:

8 Kun joku on kutsunut sinut häi-

neesen sabbatina ruualle, ja he varoituksivat häntä.

2. Ja katso, siinä oli vesitautinen ihminen hänen edessään.

3. Niin Jesus vastaten sanoi lainoppineille ja Pharisealaisille: sopii-ko sabbatina parantaa? Niin he vaikenivat.

4. Mutta hän rupesi häneen, ja paransi hänen, ja pääsi menemään.

5. Ja hän vastaten sanoi heille: kenenkä teistä nautaa eli aasi putoo kaivoon, eikö hän kohta sabbatin päivänä häntä ota ylös?

6. Ja ei he taitaneet häntä tähän vastata.

7. Mutta hän sanoi vieraille vertauksen, koska hän ymmärsi, kuinka he valitsivat ylimmäisiä istuimia, sanoen heille:

8. Kuinka joltakulta häihin kutsuttu

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

älä asetu aterioimaan ensimmäiselle sijalle — ettei hän ehkä ole kutsunut sinua arvollisempaa.

9 Niin hän, joka on sinut ja hänet kutsunut, tulee ja sanoo sinulle: 'Anna tälle sija', ja silloin sinä alat häveten siirtyä viimeiselle sijalle.

10 Vaan kun sinut on kutsuttu, mene ja asetu viimeiselle sijalle, jotta hän, joka on sinut kutsunut, tullessaan sanoisi sinulle: 'Ystävä, astu ylemmä!' Silloin sinulle tulee kunnia [kaikkien] pöytäkumppaniesi edessä.

11 Sillä jokainen, joka itsensä korottaa, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se korotetaan."

12 Hän sanoi myös sille, joka oli Hänet kutsunut: "Kun valmistat päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, älä sukulaisiasi äläkä rikkaita naapureja, jotteivät he vuorostaan taas kutsuisi sinua ja ettet saisi korvausta.

hin, älä asetu aterioimaan ensimmäiselle sijalle; sillä, jos hän on kutsunut jonkun sinua arvollisemman,

9 niin hän, joka on sinut ja hänet kutsunut, ehkä tulee ja sanoo sinulle: 'Anna tälle sija', ja silloin sinä saat häveten siirtyä viimeiselle paikalle.

10 Vaan kun olet kutsuttu, mene ja asetu viimeiselle sijalle, ja niin on se, joka on sinut kutsunut, sisään tullessaan sanova sinulle: 'Ystäväni, astu ylemmäksi'. Silloin tulee sinulle kunnia kaikkien pöytäkumppaniesi edessä.

11 Sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään."

12 Ja hän sanoi myös sille, joka oli hänet kutsunut: "Kun laitat päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, älä sukulaisiasi äläkä rikkaita naapureita, etteivät hekin vuorostaan kutsuisi sinua, ja ettet sinä siten saisi maksua.

olet, niin älä istu ylimmäiseen siaan, ettei joku kunniallisempi sinua ole häneltä kutsuttu,

9. Ja tulee se, joka sinun ja hänen on kutsunut, ja sanoo sinulle: anna tälle siaan! ja niin sinä häpiällä menet alemma istumaan.

10. Mutta kuin kutsuttu olet, niin mene ja istu alemmaiseen siaan, että se, joka sinun kutsunut on, tulis ja sanois sinulle: ystäväni, nou-se ylemmä; silloin on sinulle kunnia niiden edessä, jotka ynnä kanssas atrioitsevat.

11. Sillä jokainen, joka itsensä ylentää, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään.

12. Mutta hän sanoi myös sille, joka hänen kutsunut oli: kuin päivällistä tai ehtoollista teet, niin älä kutsu ystäviäsi, eli veljiäsi, ei lankojas, taikka rikkaita kylänmiehiä: ettei he joskus sinua myös jälleen kutsu, ja sinulle maksa.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

13 Vaan kun valmistat pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja, sokeita.

14 Niin olet onnellinen, koska heillä ei ole millä korvata sinulle; sillä sinulle korvataan vanhurskasten ylösnousemuksessa.”

13 Vaan kun laitat pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja, sokeita;

14 niin sinä olet oleva autuas, koska he eivät voi maksaa sinulle; sillä sinulle maksetaan vanhurskasten ylösnousemuksessa.”

13. Mutta kuin pidot teet, niin kutsut köyhiä, raajarikkoja, ontuvia, sokeita:

14. Niin sinä olet autua; sillä ei heillä ole varaa sinulle maksaa, sillä sinulle pitää maksettaman vanhurskasten ylösnousemisessa.

SUURET ILLALLISET

15 Kuullessaan tämän muuan pöytäkumppaneista sanoi Hänelle: "Autuas se, joka on aterioiva Jumalan valtakunnassa!"

16 Mutta Hän vastasi hänelle: "Muuan mies valmisti suuret illalliset ja kutsui monta.

17 Illallisajan tullessa hän lähetti palvelijansa sanomaan kutsutuille: 'Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina.'

18 Mutta he alkoivat kaikki yksimielisesti estellä. Ensimmäinen sanoi hänelle: 'Ostin pellon ja minun on mentävä sitä katsomaan. Pyydän sinua, pidä minut estyneenä.'

15 Tämän kuullessaan eräs pöytäkumppaneista sanoi hänelle: "Autuas se, joka saa olla aterialla Jumalan valtakunnassa!"

16 Niin hän sanoi hänelle: "Eräs mies laittoi suuret illalliset ja kutsui monta.

17 Ja illallisajan tullessa hän lähetti palvelijansa sanomaan kutsutuille: 'Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina'.

18 Mutta he rupesivat kaikki järjestään estelemään. Ensimmäinen sanoi hänelle: 'Minä ostin pellon, ja minun täytyy lähteä sitä katsomaan; pyydän sinua, pidä minut

15. Mutta kuin yksi ynnä atrioitsevista nämät kuuli, sanoi hän hänelle: autuas on se, joka syö leipää Jumalan valtakunnassa.

16. Niin hän sanoi hänelle: yksi ihminen teki suuren ehtoollisen ja kutsui monta,

17. Ja lähetti palveliansa ehtoollisen hetkellä sanomaan kutsutuille: tulkaat, sillä kaikki ovat valmistetut.

18. Ja he rupesivat järjestänsä kaikki itseänsä estelemään: ensimmäinen sanoi hänelle: minä ostin pellon, ja minun pitää menemän sitä katsomaan: minä rukoilen si-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

19 Toinen sanoi: 'Ostin viisi paria härkiä ja menen niitä koettelemaan. Pyydän sinua, pidä minut estyneenä.'

20 Toinen taas sanoi: 'Otin vaimon ja sen vuoksi en voi tulla.'

21 Palattuaan (tämä) palvelija ilmoitti tämän herralleen. Silloin isäntä vihastuneena sanoi palvelijalleen: "Mene kiireesti kaupungin kaduille ja kujille ja tuo tänne sisälle köyhät ja raajarikot ja rammot ja sokeat.

22 Ja palvelija sanoi: 'Herra, on tehty niin kuin käskit, ja vielä on tilaa.'

23 Niin herra sanoi palvelijalleen: 'Mene teille ja aitovierille ja pakota heitä tulemaan sisälle, jotta taloni täytyisi.'

24 Sillä sanon teille, ettei yksikään niistä miehistä, jotka olivat kutsutut, ole maistava illallisiani.' "

estettyinä'.

19 Toinen sanoi: 'Minä ostin viisi paria härkiä ja menen niitä koettelemaan; pyydän sinua, pidä minut estettyinä'.

20 Vielä toinen sanoi: 'Minä otin vaimon, ja sentähden en voi tulla'.

21 Ja palvelija tuli takaisin ja ilmoitti herralleen tämän. Silloin isäntä vihastui ja sanoi palvelijalleen: 'Mene kiiruusti kaupungin kaduille ja kujille ja tuo köyhät ja raajarikot, sokeat ja rammot tänne sisälle'.

22 Ja palvelija sanoi: 'Herra, on tehty, minkä käskit, ja vielä on tilaa'.

23 Niin Herra sanoi palvelijalle: 'Mene teille ja aitovierille ja pakota heitä tulemaan sisälle, että minun taloni täytyisi;

24 sillä minä sanon teille, ettei yksikään niistä miehistä, jotka olivat kutsutut, ole maistava minun illallisiani'."

nua, sano minun esteeni.

19. Ja toinen sanoi: minä ostin viisi paria härkiä, ja menen niitä koettelemaan: minä rukoilen sinua, sano minun esteeni.

20. Ja kolmas sanoi: minä olen emännän nainut, ja en taida sentähden tulla.

21. Ja kuin se palvelia tuli, sanoi hän nämät herrallensa. Silloin perheenisäntä vihastui ja sanoi palveliallensa: mene nopeasti kaupungin kaduille ja kujille ja saata tänne vaivaiset ja raajarikot, ontuvat ja sokiat.

22. Ja palvelia sanoi: herra, minä olen tehnyt niinkuin sinä käskit, ja vielä nyt siaan on.

23. Ja herra sanoi palvelialle: men maanteille ja aidoille, ja vaadi heitä sisälle tulemaan, että minun huoneeni täytettäisiin.

24. Sillä minä sanon teille, ettei yksikään niistä miehistä, jotka kutsuttiin, pidä maistaman minun ehtoollistani.

JEESUKSEN SEURAAMISEN HINTA

25 Hänen kanssaan vaelsi paljon kansaa, ja Hän kääntyi ja sanoi heille:

26 Jos joku tulee luokseni eikä vihaa isäänsä ja äitiään ja vaimoaan ja lapsiaan ja veljiään ja sisariaan, vieläpä omaa elämäänsäkin, hän ei voi olla opetuslapseni.

27 Ja joka ei kannata ristiään ja seuraa minua, hän ei voi olla opetuslapseni.

28 Sillä kuka teistä, joka haluaa rakentaa tornin, ei ensin istu laskemaan kustannuksia, onko hänellä kylliksi työn valmiiksi saattamiseen,

29 jotteivät, kun hän on laskenut perustuksen, mutta ei kykene saamaan valmiiksi, kaikki, jotka sen näkevät alkaisi pilkata häntä

25 Ja hänen mukanaan kulki paljon kansaa; ja hän kääntyi ja sanoi heille:

26 Jos joku tulee minun tyköni eikä vihaa isäänsä ja äitiänsä ja vaimoaan ja lapsiaan ja veljiään ja sisariaan, vieläpä omaa elämäänsäkin, hän ei voi olla minun opetuslapseni.

27 Ja joka ei kannata ristiänsä ja seuraa minua, se ei voi olla minun opetuslapseni.

28 Sillä jos joku teistä tahtoo rakentaa tornin, eikö hän ensin istu laskemaan kustannuksia, nähdäkseen, onko hänellä varoja rakentaa se valmiiksi,

29 etteivät, kun hän on pannut perustuksen, mutta ei kykene saamaan rakennusta valmiiksi, kaikki, jotka sen näkevät, rupeaisi pilkkaamaan häntä

25. Niin vaelsi paljo väkeä hänen kanssansa, ja hän kääntyi ja sanoi heille:

26. Jos joku tulee minun tyköni, ja ei vihaa isäänsä ja äitiänsä, ja emäntäänsä ja lapsiansa, ja veljiänsä ja sisariansa, ja päälliseksi omaa henkeänsä, ei se taida olla minun opetuslapseni.

27. Ja joka ei kannata ristiänsä ja seuraa minua, ei se taida olla minun opetuslapseni.

28. Sillä kuka teistä on, joka tahtoo tornia rakentaa; eikö hän ennen istu ja laske kulutusta, jos hänellä on varaa sitä täyttää?

29. Ettei, kuin hän perustuksen laskenut on, ja ei voi sitä täyttää, kaikki, jotka sen näkevät, rupee pilkkaamaan häntä,

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

30 sanoen: 'Tuo mies alkoi rakentaa, mutta ei kyennyt saamaan valmiiksi'?

31 Tai kuka kuningas, joka on lähtemässä sotimaan toista kuningasta vastaan, ei ensin istu ja neuvottele, kykeneekö hän kymmenellä tuhannella kohtaamaan sitä, joka tulee häntä vastaan kahdella kymmenellä tuhannella?

32 Mutta jollei kykene, hän tämän vielä kaukana ollessa lähettää lähetystön kysymään rauhan ehtoja.

33 Niin ei siis teistä yksikään, joka ei luovu kaikesta, mitä hänellä on, voi olla opetuslapseni.

MAUTON SUOLA

34 Suola on hyvä, mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se maustetaan?

35 Se ei kelpaa maahan eikä lanttaan. Se heitetään pois. Jolla on kor-

30 sanoen: 'Tuo mies ryhtyi rakentamaan, mutta ei kyennyt saamaan valmiiksi'?

31 Tahi jos joku kuningas tahtoo lähteä sotimaan toista kuningasta vastaan, eikö hän ensin istu ja pidä neuvoa, kykeneekö hän kymmenellä tuhannella kohtaamaan sitä, joka tulee häntä vastaan kahdellakymmenellä tuhannella?

32 Ja ellei kykene, niin hän, toisen vielä ollessa kaukana, lähettää hänen luoksensa lähettäjä hie-romaan rauhaa.

33 Niin ei myös teistä yksikään, joka ei luovu kaikesta, mitä hänellä on, voi olla minun opetuslapseni.

34 Suola on hyvä; mutta jos suolakin käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi?

35 Ei se kelpaa maahan eikä lanttaan; se heitetään pois. Jolla on

30. Sanoen: tämä ihminen rupesi rakentamaan, ja ei voinut täyttää.

31. Taikka kuka kuningas tahtoo mennä sotimaan toista kuningasta vastaan; eikö hän ennen istu ja ajattele, jos hän voi kymmenellä tuhannella kohdata sen, joka häntä vastaan tulee kahdellakymmenellä tuhannella?

32. Muutoin, kuin hän vielä kaukana on, niin hän lähettää hänelle sanan ja rukoilee rauhaa.

33. Niin siis jokainen teistä, joka ei luovu kaikista mitä hänellä on, ei se taida olla minun opetuslapseni.

34. Suola on hyvä; mutta jos suola tulee mauttomaksi, milläs sitte suolataan?

35. Ei se maahan eikä sontaan ole sovelias: he heittävät sen pois.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

vat kuulla, hän kuulkoon!"

15 Luku KADONNUT LAMMAS

1 Kaikki veronkantajat ja syntiset tulivat Hänen luokseen kuuntelemaan Häntä.

2 Mutta fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat ja sanoivat: "Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan."

3 Niin Hän puhui heille tämän vertauksen sanoen:

4 "Kuka ihminen teistä, jolla on sata lammasta, mutta kadottaa niistä yhden, ei jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää autiomaahan ja mene etsimään kadonnutta, kunnes sen löytää?"

5 Ja löydettyään hän panee sen iloiten hartioilleen.

6 Kotiin tultuaan hän kutsuu kokoon ystävät ja naapurit ja sanoo heille: 'Iloitkaa kanssani, sillä löysin lam-

korvat kuulla, se kuulkoon!"

15 Luku

1 Ja kaikki publikaanit ja syntiset tulivat hänen tykönsä kuulemaan häntä.

2 Mutta fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat ja sanoivat: "Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan".

3 Niin hän puhui heille tämän vertauksen sanoen:

4 Jos jollakin teistä on sata lammasta ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää erämaahan ja mene etsimään kadonnutta, kunnes hän sen löytää?

5 Ja löydettyään hän panee sen hartioillensa iloiten.

6 Ja kun hän tulee kotiin, kutsuu hän kokoon ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: 'Iloitkaa mi-

Jolla on korvat kuulla, se kuuluu.

1. Mutta hänen tykönsä tulivat kaikki Publikaanit ja syntiset, kuulemaan häntä.

2. Ja Pharisealaiset ja kirjanoppineet napisivat ja sanoivat: tämä syntisiä vastaan ottaa ja syö heidän kanssansa.

3. Niin hän sanoi heille tämän vertauksen, sanoen:

4. Kuka on teistä se ihminen, jolla on sata lammasta, ja jos hän yhden niistä kadottaa, eikö hän jätä yhdeksänkymmentä ja yhdeksän korpeen, ja mene sen jälkeen, joka kadonnut on, siihenasti että hän sen löytää?

5. Ja kuin hän sen löytää, niin hän panee sen olallensa, iloiten.

6. Ja kuin hän tulee kotiansa, niin hän kutsuu kokoon ystävänsä ja kylänsä miehet, ja sanoo heille:

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

paani joka oli kadonnut.'

7 Sanon teille: samoin on ilo taivaassa suurempi yhdestä syntisestä, joka muuttaa mielensä kuin yhdeksästä-kymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät tarvitse mielenmuutosta.

KADONNUT RAHA

8 Tai jos kenellä naisella on kymmenen hopearahaa* ja hän kadottaa yhden rahan, eikö hän sytytä lampua ja lakaise huonetta ja etsi tarkasti, kunnes löytää sen?

9 Ja löydettyään hän kutsuu ystävät-täret ja naapurin naiset ja sanoo: 'Iloitkaa kanssani, sillä löysin rahan*, joka oli minulta kadonnut.'

10 Samoin, sanon teille, on ilo Jumalan enkeleillä yhdestä syntisestä, joka muuttaa mielensä."

nun kanssani, sillä minä löysin lampaani, joka oli kadonnut'.

7 Minä sanon teille: samoin on ilo taivaassa suurempi yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen, kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse.

8 Tahi jos jollakin naisella on kymmenen hopearahaa ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän sytytä lampua ja lakaise huonetta ja etsi visusti, kunnes hän sen löytää?

9 Ja löydettyään hän kutsuu kokoon ystävättärensä ja naapurin naiset ja sanoo: 'Iloitkaa minun kanssani, sillä minä löysin rahan, jonka olin kadottanut'.

10 Niin myös, sanon minä teille, on ilo Jumalan enkeleillä yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen."

iloitkaat minun kanssani: sillä minä löysin lampaani, joka kadonnut oli.

7. Minä sanon teille: niin pitää ilo oleman taivaassa yhdestä syntisestä, joka itsensä parantaa, enemmän kuin yhdeksästäkymmenestä ja yhdeksästä hurskaasta, jotka ei parannusta tarvitse.

8. Taikka kuka vaimo on, jolla on kymmenen penninkiä, jos hän yhden niistä kadottaa, eikö hän sytytä kynttilää, ja lakaise huonetta, ja etsi visusti niinkauvan kuin hän sen löytää?

9. Ja kuin hän sen löytänyt on, kutsuu hän kokoon ystävänsä ja kylänsä vaimot, ja sanoo: iloitkaat minun kanssani; sillä minä löysin penninkini, jonka minä kadotin.

10. Niin myös, sanon minä teille, pitää ilo oleman Jumalan enkeleillä yhdestä syntisestä, joka itsensä parantaa.

TUHLAAJAPOIKA

11 Hän sanoi myös: "Eräällä miehellä oli kaksi poikaa.

12 Nuorempi heistä sanoi isälle: 'Isä, anna minulle se osa varoista, joka minulle kuuluu.' Niin hän jakoi heille omaisuuden.

13 Jonkin päivän kuluttua nuorempi poika kokosi kaiken omansa ja matkusti pois kaukaiseen maahan. Siellä hän hävitti varansa eläen irstaasti.

14 Mutta kun hän oli kaiken tuhlanut, tuli koko siihen maahan kova nälkä, ja hän alkoi kärsiä puutetta.

15 Niin hän meni ja liittyi erääseen sen maan kansalaiseen, ja tämä lähetti hänet tiluksilleen kaitsemaan sikoja.

16 Ja hän halusi täyttää vatsansa niillä palkohedelmillä, joita siat söivät, mutta kukaan ei antanut hänelle.

11 Vielä hän sanoi: "Eräällä miehellä oli kaksi poikaa.

12 Ja nuorempi heistä sanoi isälleen: 'Isä, anna minulle se osa tavarosta, mikä minulle on tuleva'. Niin hän jakoi heille omaisuutensa.

13 Eikä kulunut montakaan päivää, niin nuorempi poika kokosi kaiken omansa ja matkusti pois kaukaiseen maahan; ja siellä hän hävitti tavaransa eläen irstaasti.

14 Mutta kun hän oli kaikki tuhlanut, tuli kova nälkä koko siihen maahan, ja hän alkoi kärsiä puutetta.

15 Ja hän meni ja yhtyi erääseen sen maan kansalaiseen, ja tämä lähetti hänet tiluksilleen kaitsemaan sikoja.

16 Ja hän halusi täyttää vatsansa niillä palkohedelmillä, joita siat söivät, mutta niitäkään ei kukaan hänelle antanut.

11. Ja hän sanoi: yhdellä miehellä oli kaksi poikaa,

12. Ja nuorempi heistä sanoi isälensä: isä, anna minulle osa tavaresta, joka minulle tulee. Ja hän jakoi heille tavarat.

13. Ja ei kauan sen jälkeen, kuin nuorempi poika oli kaikki koonnut, meni hän kaukaiselle maakunnalle, ja hukkasi siellä tavaransa irstaisuudessa.

14. Mutta kuin hän kaikki oli tuhlanut, niin tuli suuri nälkä kaikkien siihen maakuntaan; ja hän rupesi hätäntymään,

15. Ja meni pois ja suostui yhteen sen maakunnan kauppamieheen, joka hänen lähetti maakyliinsä kaitsemaan sikojansa.

16. Ja hän pyysi vatsaansa ravalla täyttää, jota siat söivät, ja ei kenkään hänelle sitäkään antanut.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

17 Silloin hän meni itseensä sanoen: 'Kuinka monella isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään!

18 Minä nousen ja käyn isäni luo ja sanon hänelle: Isä, olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi.

19 En enää ansaitse, että minua pojaksesi kutsutaan. Tee minut palkkalaisiesi kaltaiseksi.'

20 Ja hän nousi ja meni isänsä luo. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi ja heittäytyi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi.

21 Mutta poika sanoi hänelle: 'Isä, olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi enkä enää ansaitse, että minua pojaksesi kutsutaan.'

22 Silloin isä sanoi palvelijoilleen: 'Tuokaa [pian] parhaat vaatteet ja pukekaa hänet ja pankaa sormus hänen sormeensa* ja kengät jalkaan.

17 Niin hän meni itseensä ja sanoi: 'Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään!

18 Minä nousen ja menen isäni tykö ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi

19 enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan; tee minut yhdeksi palkkalaisiestasi.'

20 Ja hän nousi ja meni isänsä tykö. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi häntä vastaan ja lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi.

21 Mutta poika sanoi hänelle: 'Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan.'

22 Silloin isä sanoi palvelijoilleen: 'Tuokaa pian parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, ja pankaa sormus hänen sormeensa ja ken-

17. Mutta kuin hän mielensä malttoi, sanoi hän: kuinka monella minun isäni palkollisella on kyllä leipää, ja minä kuolen nälkään!

18. Minä nousen ja käyn minun isäni tykö ja sanon hänelle: isä, minä olen syntiä tehnyt taivasta vastaan ja sinun edessäsi,

19. Ja en ole silleen mahdollinen sinun pojaksesi kutsuttu: tee minua niinkuin yhden palkollisestasi.

20. Ja hän nousi ja tuli isänsä tykö. Mutta kuin hän vielä taampana oli, näki hänen isänsä hänet, ja armahti hänen päällensä, ja juosten lankesi hänen kaulaansa, ja suuta antoi hänen.

21. Mutta poika sanoi hänelle: isä, minä olen syntiä tehnyt taivasta vastaan ja sinun edessäsi, ja en ole mahdollinen tästä edes sinun pojaksesi kutsuttu.

22. Niin sanoi isä palvelioilleen: tuokaat tänne ne parhaat vaatteet, ja pukekaa hänet yllensä, ja antakaat sormus hänen käteensä, ja

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

23 Noutakaa myös syötetty vasikka ja teurastakaa. Niin syökäämme ja pitäkäämme iloa.

24 Sillä tämä poikani oli kuollut ja virkosi eloon. Hän oli kadonnut ja on löytynyt.' Ja he alkoivat pitää iloa.

25 Mutta hänen vanhempi poikansa oli pellolla. Kun hän tuli ja lähestyi kotia, hän kuuli soiton ja karkelon.

26 Kutsuttuaan luokseen yhden palvelijoista hän tiedusteli, mitä se oli.

27 Tämä sanoi hänelle: 'Veljesi on tullut ja isäsi on teurastanut syötetyn vasikan, kun sai hänet terveenä takaisin.'

28 Mutta hän vihastui eikä tahtonut mennä sisälle. Niin* hänen isänsä meni ulos ja puhutteli häntä leppeästi.

29 Mutta hän vastasi ja sanoi isälle: 'Katso, niin monta vuotta olen palvelut sinua enkä milloinkaan ole käs-

gät hänen jalkaansa;

23 ja noutakaa syötetty vasikka ja teurastakaa. Ja syökäämme ja pitäkäämme iloa,

24 sillä tämä minun poikani oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.' Ja he rupesivat iloa pitämään.

25 Mutta hänen vanhempi poikansa oli pellolla. Ja kun hän tuli ja lähestyi kotia, kuuli hän laulun ja karkelon.

26 Ja hän kutsui luoksensa yhden palvelijoista ja tiedusteli, mitä se oli.

27 Tämä sanoi hänelle: 'Sinun veljesi on tullut, ja isäsi teurastutti syötetyn vasikan, kun sai hänet terveenä takaisin'.

28 Niin hän vihastui eikä tahtonut mennä sisälle; mutta hänen isänsä tuli ulos ja puhutteli häntä leppeästi.

29 Mutta hän vastasi ja sanoi isälleen: 'Katso, niin monta vuotta minä olen sinua palvellut enkä ole

kengät hänen jalkoihinsa,

23. Ja tuokaat syötetty vasikka, ja tappakaat se, ja syökäämme ja riemuitkaamme;

24. Sillä tämä minun poikani oli kuollut, ja virkosi jälleen: hän oli kadonnut, ja on taas löydetty; ja rupesivat riemuitsemaan.

25. Mutta hänen vanhempi poikansa oli pellolla, ja kuin hän tuli ja huonetta lähestyi, kuuli hän laulun ja hypyt.

26. Niin hän kutsui yhden palvelioistansa ja kysyi: mikä se on?

27. Niin se sanoi hänelle: sinun veljes tuli, ja isäs antoi tappaa syötetyn vasikan, että hän sai hänen terveenä jälleen.

28. Niin hän vihastui eikä tahtonut mennä sisälle; hänen isänsä meni siis ulos, ja neuvoi häntä.

29. Mutta hän vastasi ja sanoi isälensä: katso, niin monta vuotta minä palvelen sinua, ja en ole kos-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

kyäsi laiminlyönyt, mutta minulle et koskaan ole antanut vohlaa pitääkseni iloa ystäväieni kanssa.

30 Mutta kun tämä sinun poikasi tuli, joka on tuhlannut omaisuutesi porttojen kanssa, sinä teurastit hänelle syötetyn vasikan.'

31 Niin hän sanoi hänelle: 'Poikani, olet aina luonani, ja kaikki minun omani on sinun.

32 Mutta pitihän nyt iloita ja riemuita, sillä tämä sinun veljesi oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on löytynyt.'"

16 Luku TALOUDENHOITAJA ESI-MERKKINÄ

1 Hän puhui myös opetuslapsilleen: "Oli muuan rikas mies, jolla oli taloudenhoitaja. Hänelle kanneltiin, että tämä hävitti hänen omaisuuttaan.

milloinkaan sinun käskyäsi laiminlyönyt, ja kuitenkin et ole minulle koskaan antanut vohlaakaan, pitääkseni iloa ystäväieni kanssa.

30 Mutta kun tämä sinun poikasi tuli, joka on tuhlannut sinun omaisuutesi porttojen kanssa, niin hänelle sinä teurastit syötetyn vasikan.'

31 Niin hän sanoi hänelle: 'Poikani, sinä olet aina minun tykönäni, ja kaikki, mikä on minun omaani, on sinun.

32 Mutta pitihän nyt riemuita ja iloita, sillä tämä sinun veljesi oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.'"

16 Luku

1 Ja hän puhui myös opetuslapsilleen: "Oli rikas mies, jolla oli huoneenhaltija, ja hänelle kanneltiin, että tämä hävitti hänen omaisuutensa.

kaan sinun käskyäs käynyt ylitse, ja et sinä ole minulle vohlaakaan antanut, riemuitakseni ystäväini kanssa.

30. Mutta että tämä sinun poikas tuli, joka tavaransa on tuhlannut porttoin kanssa, tapoit sinä hänelle syötetyn vasikan.

31. Mutta hän sanoi hänelle: poikani! sinä olet aina minun tykönäni, ja kaikki mitä minun on, se on sinun.

32. Niin piti sinunkin riemuitseman ja iloitseman; sillä tämä sinun veljes oli kuollut ja virkosi jälleen, hän oli kadonnut ja on taas löydetty.

1. Mutta hän sanoi myöskin opetuslapsillensa: oli rikas mies, jolla oli huoneenhaltia, ja hänen edes-sänsä kanneltiin hänen päällensä, että hän oli hukuttanut hänen hy-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

2 Kutsuttuaan hänet hän sanoi hänelle: 'Mitä kuulenkaan sinusta? Tee tili taloudenhoidostasi, sillä et sinä enää voi hoitaa talouttani.'

3 Niin taloudenhoitaja sanoi itseksensä: 'Mitä teen, koska herrani ottaa minulta taloudenhoidon? Kaivaa en jaksa, kerjuuta häpeän.'

4 Tiedän, mitä teen, jotta ottaisivat minut taloihinsa, kun minut pannaan pois taloudenhoidosta.'

5 Kutsuttuaan luokseen jokaisen herransa velallisista hän sanoi ensimmäiselle: 'Paljonko olet velkaa herralleni?'

6 Tämä vastasi: 'Sata astiaa öljyä.' Niin hän sanoi hänelle: 'Ota velkakirjasi ja istu ja kirjoita pian viisikymmentä:'

7 Sitten hän sanoi toiselle: 'Entä sinä, paljonko olet velkaa?' Tämä vastasi: 'Sata tynnyriä vehnää.' Hän sanoi

2 Ja hän kutsui hänet eteensä ja sanoi hänelle: 'Mitä minä kuulenkaan sinusta? Tee tili huoneenhallituksestasi; sillä sinä et saa enää minun huonettani hallita.'

3 Niin huoneenhaltija sanoi mielessään: 'Mitä minä teen, kun isäntäni ottaa minulta pois huoneenhallituksen? Kaivaa minä en jaksa, kerjuuta häpeän.'

4 Minä tiedän, mitä teen, että ottaisivat minut taloihinsa, kun minut pannaan pois huoneenhallituksesta.'

5 Ja hän kutsui luoksensa jokaisen herransa velallisista ja sanoi ensimmäiselle: 'Paljonko sinä olet velkaa minun herralleni?'

6 Tämä sanoi: 'Sata astiaa öljyä.' Niin hän sanoi hänelle: 'Tässä on velkakirjasi, istu ja kirjoita pian viisikymmentä'.

7 Sitten hän sanoi toiselle: 'Entä sinä, paljonko sinä olet velkaa?' Tämä sanoi: 'Sata tynnyriä nisuja'.

vyytensä.

2. Ja hän kutsui hänen ja sanoi hänelle: miksi minä sinusta sen kuulen? tee luku hallituksestas; sillä et sinä saa tästedes hallita.

3. Niin huoneenhaltija sanoi itselensä: mitä minä teen, sillä minun herrani ottaa minulta pois hallituksen? en minä voi kaivaa, häpeän minä kerjätä.

4. Minä tiedän, mitä minä teen, että kuin minä viralta pannaan pois, niin he korjaavat minun huoneensa.

5. Ja hän kutsui tykönsä kaikki herransa velvolliset ja sanoi ensimmäiselle: kuinka paljo sinä olet minun herralleni velkaa?

6. Mutta se sanoi: sata tynnyriä öljyä. Ja hän sanoi hänelle: ota kirjasi ja istu pian, ja kirjoita viisikymmentä.

7. Sitte hän sanoi toiselle: kuinka paljon sinä olet velkaa? ja se sanoi: sata puntaa nisuja. Hän sanoi

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

hänelle: 'Ota velkakirjasi ja kirjoita kahdeksankymmentä.'

8 Mutta herra kehui väärää taloudenhoitajaa, että tämä oli menetellyt viisaasti. Sillä tämän maailmanajan lapset ovat omaa sukukuntaansa kohtaan viisaampia kuin valon lapset.

9 Minäkin sanon teille: tehkää itsellenne ystäviä *petollisella rikkaudella*, että kun te kuolette, he ottaisivat teidät iäisiin majoihin.

PALVELIJAN USKOLLISUUS

10 Joka on vähimmässä uskollinen, on paljossakin uskollinen, ja joka on vähimmässä väärä on paljossakin väärä.

11 Jos ette siis ole olleet uskolliset *petollisen rikkauden hoidossa*, kuka teille uskoo oikeaa?

12 Ja ellette toisen oman suhteen ole olleet uskolliset, kuka teille antaa tei-

Hän sanoi hänelle: 'Tässä on velkakirjasi, kirjoita kahdeksankymmentä'.

8 Ja herra kehui väärää huoneenhaltijaa siitä, että hän oli menetellyt ovelasti. Sillä tämän maailman lapset ovat omaa sukukuntaansa kohtaan ovelampia kuin valkeuden lapset.

9 Ja minä sanon teille: tehkää itsellenne ystäviä väärällä mammonalla, että he, kun se loppuu, ottaisivat teidät iäisiin majoihin.

10 Joka vähimmässä on uskollinen, on paljossakin uskollinen, ja joka vähimmässä on väärä, on paljossakin väärä.

11 Jos siis ette ole olleet uskolliset väärässä mammonassa, kuka teille uskoo sitä, mikä oikeata on?

12 Ja jos ette ole olleet uskolliset siinä, mikä on toisen omaa, kuka

hänelle: ota kirjas ja kirjoita kahdeksankymmentä.

8. Ja herra kiitti väärää huoneenhaltiata, että hän toimellisesti teki; sillä tämän maailman lapset ovat toimellisemmat kuin valkeuden lapset heidän sukukunnassansa.

9. Ja minä myös sanon teille: tehkää teillenne ystäviä väärästä mammonasta, että kuin te tarvitsette, niin he korjaavat teitä ijan-kaikkisiin majoihin.

10. Joka vähemmässä on uskollinen, se on myös paljossa uskollinen, ja joka vähemmässä on väärä, se on myös paljossa petollinen.

11. Jollette siis ole olleet uskolliset väärässä mammonassa, kuka teille uskoo, mikä oikia on?

12. Ja ellette ole olleet toisen omassa uskolliset, kuka teille an-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

dän omaanne?

13 Kukaan palvelija ei voi palvella kahta herraa. Sillä hän joko vihaa toista ja rakastaa toista tai liittyy toiseen ja halveksii toista. Ette voi palvella Jumalaa ja rikkautta*."

JEESUS OJENTAA FARISEUKSIA

14 Tämän kaiken kuulivat (myös) fariseukset, jotka olivat rahanahneita, ja he ivasivat Häntä.

15 Niin Hän sanoi heille: "Te olette niitä, jotka tekevät itsensä vanhurskaiksi ihmisten edessä, mutta Jumala tuntee sydämenne. Sillä mikä ihmisten kesken on korkeaa, se on Jumalan edessä kauhistus.

16 Laki ja profeetat olivat Johannekseen asti. Siitä lähtien julistetaan ilosanomaa Jumalan valtakunnasta, ja jokainen tunkeutuu sinne väkisin.

teille antaa sitä, mikä teidän omaanne on?

13 Ei kukaan palvelija voi palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa."

14 Tämän kaiken kuulivat fariseukset, jotka olivat rahanahneita, ja he ivasivat häntä.

15 Ja hän sanoi heille: "Te juuri olette ne, jotka teette itsenne vanhurskaiksi ihmisten edessä, mutta Jumala tuntee teidän sydämenne; sillä mikä ihmisten kesken on korkeata, se on Jumalan edessä kauhistus.

16 Laki ja profeetat olivat Johannekseen asti; siitä lähtien julistetaan Jumalan valtakuntaa, ja jokainen tunkeutuu sinne väkisin.

taa sen, mikä teidän omanne on?

13. Ei yksikään palvelia taida kahta herraa palvella; sillä taikka hän yhtä vihaa ja toista rakastaa, eli yhdessä hän kiinni riippuu ja toisen katsoo ylös. Ette taida palvella Jumalaa ja mammonaa.

14. Mutta kaikki nämät kuulivat nekin Pharisealaiset, jotka ahneet olivat, ja pilkkasivat häntä.

15. Ja hän sanoi heille: te olette ne, jotka itsenne hurskaiksi teette ihmisten edessä; mutta Jumala tuntee teidän sydämenne; sillä se mikä ihmisille on korkia, se on Jumalan edessä kauhistus.

16. Laki ja prophetat ovat Johannekseen asti, ja siitä ajasta ilmoitetaan Jumalan valtakunta, ja jokainen siihen itseänsä väellä tunkee.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

17 Mutta helpompi on taivaan ja maan hukkoa kuin yhdenkään piirron laista hävitä.

18 Jokainen, joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee aviorikoksen, ja (jokainen) joka nai miehensä hylkäämään, tekee aviorikoksen.

RIKAS MIES JA LASARUS

19 Oli muuan rikas mies. Hän pukeutui purppuraan ja hienoihin pellava-vaatteisiin iloitellen joka päivä loisteliaasti.

20 Ja eräs köyhä mies nimeltä Lasarus, joka täynnä paiseita makasi hänen ovensa edessä.'

21 Hän halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka rikkaan pöydältä putosivat. Koiratkin tulivat nuolemaan hänen paiseitaan.

22 Niin tapahtui, että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänen Aabrahamin helmaan. Ja rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin.

23 Nostaessaan silmänsä tuonelas-

17 Mutta ennemmin taivas ja maa katoavat, kuin yksikään lain piirto häviää.

18 Jokainen, joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee huorin; ja joka nai miehensä hylkäämään, tekee huorin.

19 Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoihin pellava-vaatteisiin ja eli joka päivä ilossa loisteliaasti.

20 Mutta eräs köyhä, nimeltä Lasarus, makasi hänen ovensa edessä täynnä paiseita

21 ja halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Ja koiratkin tulivat ja nuolivat hänen paiseitansa.

22 Niin tapahtui, että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Aabrahamin helmaan. Ja rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin.

23 Ja kun hän nosti silmänsä tuo-

17. Pikemmin taivas ja maa hukkuu, kuin rahtukaan laista putoo.

18. Joka emäntänsä hylkää ja nai toisen, hän tekee huorin, ja joka sen mieheltä hyljätyn nai, hän tekee huorin.

19. Oli yksi rikas mies, joka vaatetti itsensä purpuralla ja kalliilla liinavaatteilla, ja eli joka päivä ilossa herkullisesti.

20. Oli myös kerjääjä, nimeltä Lasarus, joka makasi hänen ovensa edessä täynnänsä paisumia,

21. Ja pyysi ravittaa niistä muruista, jotka rikkaan pöydältä putosivat; mutta koirat myös tulivat ja nuolivat hänen paisumansa.

22. Niin tapahtui, että kerjääjä kuoli ja vietiin enkeleiltä Abrahamin helmaan: niin kuoli myös rikas ja haudattiin.

23. Ja kuin hän helvetissä vaivas-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

sa, vaivoissa ollessaan, hän näki kaukana Aabrahamin ja Lasaruksen hänen helmassaan.

24 Niin hän huusi sanoen: 'Isä Abraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähdyttämään kieltäni, sillä kärsin tuskaa tässä liekissä.'

25 Mutta Abraham sanoi: 'Poikani, muista, että sinä sait elämäsi aikana hyväsi ja Lasarus samoin pahaa. Mutta nyt hän [täällä] saa lohdutusta, sinä taas kärsit tuskaa.'

26 Kaiken tämän lisäksi on meidän välillemme ja teidän vahvistettu suuri juopa, jotta ne, jotka tahtovat mennä täältä luoksenne eivät voisi, eivätkä he sieltä kulkisi yli meidän luoksemme.'

27 Mutta hän sanoi: 'Niin rukoilin siis sinua, isä, että lähetät hänet isäni taloon —

28 sillä minulla on viisi veljeä — todistamaan heille, jotteivät hekin jou-

nelassa, vaivoissa ollessaan, näki hän kaukana Aabrahamin ja Lasaruksen hänen helmassaan.

24 Ja hän huusi sanoen: 'Isä Abraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähdyttämään minun kieltäni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!'

25 Mutta Abraham sanoi: 'Poikani, muista, että sinä eläessäsi sait hyväsi, ja Lasarus samoin sai pahaa; mutta nyt hän täällä saa lohdutusta, sinä taas kärsit tuskaa.'

26 Ja kaiken tämän lisäksi on meidän välillemme ja teidän vahvistettu suuri juopa, että ne, jotka tahtovat mennä täältä teidän luoksenne, eivät voisi, eivätkä ne, jotka siellä ovat, pääsisi yli meidän luoksemme.'

27 Hän sanoi: 'Niin minä siis rukoilin sinua, isä, että lähetät hänet isäni taloon

28 — sillä minulla on viisi veljeä — todistamaan heille, etteivät hekin

sa oli, nosti hän silmänsä ja näki Abrahamin taampana ja Latsaruksen hänen helmassansa.

24. Ja hän huusi, sanoen: isä Abraham, armahda minun päälleni ja lähetä Latsarus kastamaan sormensa pää veteen, että hän jäähdyttäis minun kieleni; sillä minä kovin vaivataan tässä liekissä.

25. Niin sanoi Abraham: poikani, muista, että sinä sait sinun hyvääs elämässä, niin myös Latsarus pahaa. Mutta nyt hän lohdutetaan, ja sinä vaivataan.

26. Ja paitsi kaikkia näitä on meidän ja teidän välillä suuri juopa kiinnitetty, että ne, jotka tahtovat, ei he voi, eikä sieltä tännekään tulla.

27. Niin hän sanoi: minä rukoilin siis sinua, isä, että lähetät hänen minun isäni kotoon;

28. Sillä minulla on viisi veljeä, todistamaan heille, ettei hekin tulisi

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

tuisi tähän vaivan paikkaan.'

29 [Mutta] Aabraham sanoi (hänelle): 'Heillä on Mooses ja profeetat. Kuunneltakoot heitä.'

30 Niin hän sanoi: 'Ei, isä Aabraham, vaan jos joku kuolleista menisi heidän luokseen, he muuttaisivat mieltänsä.'

31 Mutta hän sanoi hänelle: 'Elleivät he kuuntele Moosesta ja profeettoja, eivät he usko, vaikka joku kuolleistakin nousisi.'"

17 Luku VIETTELYKSISTÄ

1 Ja Hän sanoi opetuslapsilleen: "On mahdotonta viettelysten olla tulematta, mutta voi sitä, jonka vaikutuksesta ne tulevat.

2 Hänen olisi parempi jos (iso*) myllynkivi pantaisiin hänen kaulaansa ja hänet heitettäisiin mereen, kuin että hän viettelisi yhden näistä pienistä.

joutuisi tähän vaivan paikkaan'.

29 Mutta Aabraham sanoi: 'Heillä on Mooses ja profeetat; kuulkoot niitä'.

30 Niin hän sanoi: 'Ei, isä Aabraham; vaan jos joku kuolleista menisi heidän tykönsä, niin he tekisivät parannuksen'.

31 Mutta Aabraham sanoi hänelle: 'Jos he eivät kuule Moosesta ja profeettoja, niin eivät he usko, vaikka joku kuolleistakin nousisi ylös'."

17 Luku

1 Ja hän sanoi opetuslapsilleen: "Mahdotonta on, että viettelykset jäisivät tulematta; mutta voi sitä, jonka kautta ne tulevat!

2 Hänen olisi parempi, että myllynkivi pantaisiin hänen kaulaansa ja hänet heitettäisiin mereen, kuin että hän viettelee yhden näistä pienistä.

tähän vaivan siaan.

29. Sanoi hänelle Abraham: heillä on Moses ja prophetat; kuulkoot niitä.

30. Mutta hän sanoi: ei, isä Abraham: vaan jos joku kuolleista menis heidän tykönsä, niin he parannuksen tekisivät.

31. Hän sanoi hänelle: ellei he Moosesta ja prophetaita kuule, niin ei he myös usko, jos joku kuolleista nousis ylös.

1. Niin hän sanoi opetuslapsilleen: se on mahdotoin, ettei pahennukset tule. Mutta voi häntä, jonka kautta ne tulevat!

2. Se olisi hänelle parempi, että myllyn kivi ripustettaisiin hänen kaulaansa, ja heitettäisiin mereen, kuin että hän jonkun näistä pienistä pahentais.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

ANTEEKSIANNOSTA

3 Pitäkää vaari itsestänne! Jos veljesi tekee syntiä (sinua vastaan), nuhtele häntä, ja jos hän katuu, anna hänelle anteeksi.

4 Jos hän seitsemän kertaa päivässä tekee syntiä sinua vastaan ja seitsemän kertaa (päivässä) kääntyy puoleesi sanoen: 'Minä kadun', niin anna hänelle anteeksi."

3 Pitäkää itsestänne vaari! Jos sinun veljesi tekee syntiä, niin nuhtele häntä, ja jos hän katuu, anna hänelle anteeksi.

4 Ja jos hän seitsemän kertaa päivässä tekee syntiä sinua vastaan ja seitsemän kertaa kääntyy sinun puoleesi ja sanoo: 'Minä kadun', niin anna hänelle anteeksi."

3. Kavahtakaat teitänne. Jos veljes rikkoo sinua vastaan, niin nuhtele häntä: ja jos hän itsensä parantaa, niin anna hänelle anteeksi.

4. Ja jos hän seitsemän kertaa päivässä rikkoo sinua vastaan, ja seitsemän kertaa päivässä sinun tykönsä palajaa, sanoen: minä kadun; niin anna hänelle anteeksi.

LISÄÄ MEILLE USKOA

5 Apostolit sanoivat Herralle: "Lisää meille uskoa."

6 Niin Herra sanoi: "Jos teillä olisi usko niin kuin sinapinsiemen, te voisitte sanoa tälle silkkiäispuulle: 'Nouse juurinesi ja istuta itsesi mereen', ja se tottelisi teitä.

5 Ja apostolit sanoivat Herralle: "Lisää meille uskoa".

6 Niin Herra sanoi: "Jos teillä olisi uskoa sinapinsiemenenkään verran, niin te voisitte sanoa tälle silkkiäispuulle: 'Nouse juurinesi ja istuta itsesi mereen', ja se tottelisi teitä.

5. Ja apostolit sanoivat Herralle: lisää meille uskoa.

6. Mutta Herra sanoi: jos teillä olisi usko niinkuin sinapin siemen, ja te sanoisitte tälle metsäfikunalle: nouse ylös juurines ja istuta sinus mereen, niin se kuulis teitä.

PALVELIJAN OSA

7 Mutta kuka teistä, jolla on palvelija kyntämässä tai paimentamassa, hä-

7 Jos jollakin teistä on palvelija kyntämässä tai paimentamassa,

7. Mutta kenellä teistä on palvelia, joka kyntää taikka karjaa kaitsee,

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

nen pelloilta tullessaan sanoo [tälle]:
'Käy heti aterialle'?

8 Eikö hän pikemminkin sano hänelle:
'Valmista *minulle ateria*, vyötä
itsesi ja palvele minua sillä aikaa, kun
syön ja juon, ja sitten syö ja juo si-
nä'?

9 Ei kai hän kiitä (tuota) palvelijaa sii-
tä kun tämä teki mitä (hänen) oli käs-
ketty? (En luule.)

10 Niin myös te, kun olette tehneet
kaiken, mitä teidän on käsketty, sa-
nookaa: 'Olemme ansiottomia palveli-
joita, (sillä) olemme tehneet sen, mitä
olimme velvolliset tekemään.' "

JEESUS PARANTAA KYMMENEN PITAALISTA

11 Ollessaan matkalla Jerusalemiin
Hän kulki Samarian ja Galilean kes-
kitse.

12 Kun Hän meni erääseen kylään
Häntä vastaan tuli kymmenen pitaa-

sanooko hän tälle tämän tullessa
pelloilta: 'Käy heti aterialle'?

8 Eikö hän pikemminkin sano hä-
nelle: 'Valmista minulle ateria,
vyöttäydy ja palvele minua, sillä
aikaa kuin minä syön ja juon; ja
sitten syö ja juo sinä'?

9 Ei kai keti hän kiitä palvelijaa sii-
tä, että tämä teki, mitä oli käsket-
ty? (En luule.)

10 Niin myös te, kun olette tehneet
kaiken, mitä teidän on käsketty
tehdä, sanookaa: 'Me olemme an-
siottomia palvelijoita; olemme teh-
neet vain sen, minkä olimme vel-
volliset tekemään'."

11 Ja kun hän oli matkalla Jerusa-
lemiin, kulki hän Samarian ja Gali-
lean välistä rajaa.

12 Ja hänen mennessään erää-
seen kylään kohtasi häntä kym-

ja kuin hän metsästä kotia tulee,
että hän sanoo kohta hänelle: me-
ne rualle?

8. Vaan eikö hän pikemmin sano
hänelle: valmista minulle ehtoollis-
ta, sonnusta sinus, ja palvele mi-
nua, niinkauvan kuin minä syön ja
juon; ja syö ja juo sinä sitte?

9. Vai kiittääkö hän palveliaansa,
että hän teki, mitä hänelle käsketty
oli? En luule.

10. Niin myös te, kuin te olette
kaikki tehneet, mitä teille käsketty
on, niin sanokaat: me olemme kel-
vottomat palveliat: me teimme
sen, minkä meidän piti tekemän.

11. Ja tapahtui, kuin hän meni Je-
rusalemiä päin, että hän matkusti
keskeltä Samarian ja Galilean.

12. Ja kuin hän tuli yhteen kylään,
kohtasivat häntä kymmenen spita-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

lista miestä. He jäivät seisomaan loitolle

13 ja korottivat äänensä sanoen: "Jeesus, mestari, armahda meitä!"

14 Heidät nähdessään Hän sanoi heille: "Menkää ja näyttäkää itsenne papeille." Ja tapahtui heidän mennessään, että he puhdistuivat.

15 Mutta yksi heistä — nähtyään olevansa parannettu — palasi ylistäen kovalla äänellä Jumalaa

16 ja heittäytyi kasvoilleen Hänen jalkainsa juureen kiittäen Häntä. Ja hän oli samarialainen.

17 Niin Jeesus vastasi sanoen: "Eivätkö ne kymmenen puhdistuneet? (Mutta) missä ne yhdeksän ovat?"

18 Eikö ollut* muita, jotka olisivat palanneet Jumalaa ylistämään paitsi tämä muukalainen?"

19 Sitten Hän sanoi hänelle: "Nouse ja mene. Uskosi on sinut pelastanut."

menen pitalista miestä, jotka jäivät seisomaan loitommaksi;

13 ja he korottivat äänensä ja sanoivat: "Jeesus, mestari, armahda meitä!"

14 Ja heidät nähdessään hän sanoi heille: "Menkää ja näyttäkää itsenne papeille". Ja tapahtui heidän mennessään, että he puhdistuivat.

15 Mutta yksi heistä, kun näki olevansa parannettu, palasi takaisin ja ylisti Jumalaa suurella äänellä

16 ja lankesi kasvoilleen hänen jalkojensa juureen ja kiitti häntä; ja se mies oli samarialainen.

17 Niin Jeesus vastasi ja sanoi: "Eivätkö kaikki kymmenen puhdistuneet? Missä ne yhdeksän ovat?"

18 Eikö ollut muita, jotka olisivat palanneet Jumalaa ylistämään, kuin tämä muukalainen?"

19 Ja hän sanoi hänelle: "Nouse ja mene; sinun uskosi on sinut pelastanut".

lista miestä, jotka taampana seisovat,

13. Ja korottivat äänensä, sanoen: Jesus, rakas Mestari, armahda meidän päällemme!

14. Ja kuin hän ne näki, sanoi hän heille: menkää ja osoittakaat teitänne papeille. Ja tapahtui, että he mennessänsä tulivat puhtaiksi.

15. Niin yksi heistä, kuin hän näki, että hän parantunut oli, palasi jälleen ja kunnioitti Jumalaa suurella äänellä,

16. Ja lankesi kasvoilensa hänen jalkainsa juureen ja kiitti häntä. Ja se oli Samarialainen.

17. Mutta Jesus vastaten sanoi: eikö kymmenen puhdistettu? kussa yhdeksän ovat?

18. Ei ole muita löydetty, jotka palasivat Jumalaa kunnioittamaan, kuin tämä muukalainen.

19. Ja hän sanoi hänelle: nouse ja mene! sinun uskos on sinun vahtanut.

JUMALAN VALTAKUNNAN TULEMUS

20 Kun fariseukset kysyivät Häneltä, milloin Jumalan valtakunta tulee, Hän vastasi heille sanoen: "Jumalan valtakunta ei tule havaittavalla tavalla,

21 eikä 'voida sanoa: 'Katso, täällä' tai: '(Katso,) tuolla.' Sillä katso, Jumalan valtakunta on keskellänne."

22 Mutta opetuslapsille Hän sanoi: "Tulee aika, jolloin haluatte nähdä yhtä Ihmisen Pojan päivää ettekä näe.

23 Ja teille sanotaan: 'Katso, täällä*!' (tai:) 'Katso, tuolla!' Älkää lähtekö älkääkä juosko perässä.

24 Sillä niin kuin salama, (joka) leimahtaessaan valaisee taivaan äärestä taivaan ääreen, niin on Ihmisen Poika oleva päivänään.

20 Ja kun fariseukset kysyivät häneltä, milloin Jumalan valtakunta oli tuleva, vastasi hän heille ja sanoi: "Ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla,

21 eikä voida sanoa: 'Katso, täällä se on', tahi: 'Tuolla'; sillä katso, Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä".

22 Ja hän sanoi opetuslapsille: "Tulee aika, jolloin te halajaisitte nähdä edes yhtä Ihmisen Pojan päivää, mutta ette saa nähdä.

23 Ja teille sanotaan: 'Katso, tuolla hän on!' 'Katso, täällä!' Älkää menkö sinne älkääkä juosko perässä.

24 Sillä niinkuin salaman leimaus loistaa taivaan äärestä taivaan ääreen, niin on Ihmisen Poika päivänänsä oleva.

20. Ja Pharisealaiset kysyivät häneltä: koska Jumalan valtakunta olis tuleva? Vastasi hän heitä ja sanoi: ei Jumalan valtakunta tule niin, että se taidettaisiin nähdä.

21. Ei myös heidän pidä sanoman: katso tässä, katso siellä; sillä katso, Jumalan valtakunta on teidän keskellänne.

22. Niin hän sanoi opetuslapsille: se aika tulee, että te halajatte nähdä yhtäkin Ihmisen Pojan päivää, ja ette saa nähdä.

23. Ja he sanovat teille: katso tässä, katso siellä: älkää menkö ulos, älkää myös seuratko.

24. Sillä niinkuin pitkäisen tuli taivaan alla leimahtaa ja paistaa kaikkein päälle, mitkä taivaan alla ovat, niin on myös Ihmisen Pojan päivänänsä oleva.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

25 Mutta sitä ennen Hänen pitää paljon kärsiä ja joutua tämän sukupolven hylkimäksi.

26 Ja niin kuin tapahtui Nooan päivinä, niin on myös Ihmisen Pojan päivinä:

27 he söivät, joivat, naivat ja menivät miehelle siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin. Ja vedenpaisumus tuli ja hukutti kaikki.

28 Niin myös, samoin kuin kävi Lootin päivinä: he söivät, joivat, ostivat, myivät, istuttivat ja rakensivat.

29 Mutta sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, satoi taivaasta tulta ja tulikiveä ja se tuhosi kaikki.

30 Samoin on sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy.

31 Sinä päivänä älköön se, joka on katolla ja jonka tavarat ovat huoneessa, astuko alas niitä noutamaan. Samoin älköön se, joka on pellolla,

25 Mutta sitä ennen pitää hänen kärsimän paljon ja joutuman tämän sukupolven hyljittäväksi.

26 Ja niinkuin kävi Nooan päivinä, niin käy myöskin Ihmisen Pojan päivinä:

27 he söivät, joivat, naivat ja menivät miehelle, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin; ja vedenpaisumus tuli ja hukutti heidät kaikki.

28 Niin myös, samoin kuin kävi Lootin päivinä: he söivät, joivat, ostivat, myivät, istuttivat ja rakensivat,

29 mutta sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, satoi tulta ja tulikiveä taivaasta, ja se hukutti heidät kaikki,

30 samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy.

31 Sinä päivänä älköön se, joka katolla on ja jolla on tavaransa huoneessa, astuko alas niitä noutamaan; ja älköön myös se, joka

25. Mutta ennen tulee hänen paljon kärsiä ja hyljättää tältä sukukunnalta.

26. Ja niinkuin tapahtui Noan päivinä, niin myös tapahtuu Ihmisen Pojan päivinä.

27. He söivät, joivat, naivat ja huolivat, hamaan siihen päivään asti, jona Noa arkkiin meni sisälle, ja vedenpaisumus tuli ja hukutti kaikki.

28. Niin myös tapahtui Lotin päivinä: he söivät, joivat, ostivat, myivät, istuttivat, rakensivat.

29. Mutta sinä päivänä, kuin Lot Sodomasta läksi, satoi tulta ja tulikiveä taivaasta, ja hukutti kaikki.

30. Niin pitää myös sinä päivänä oleman, jona Ihmisen Poika ilmoitetaan.

31. Joka sinä päivänä katon päällä on, ja hänen kalunsa ovat huoneessa, niin älköön astuko alas niitä ottamaan. Ja joka pellolla on,

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

kääntykö takaisin.

32 Muistakaa Lootin vaimoa!

33 Joka tahtoo pelastaa* elämänsä, menettää sen, mutta joka sen menettää, säilyttää sen.

34 Sanon teille: sinä yönä on kaksi miestä yhdellä vuoteella; toinen otetaan ja toinen jätetään.

36 Kaksi naista jauhaa yhdessä; toinen otetaan ja toinen jätetään.

36 (Kaksi miestä on pellolla; toinen otetaan ja toinen jätetään.)"

37 He vastasivat ja sanoivat Hänelle: "Missä, Herra?" Niin Hän sanoi heille: "Missä raato on, sinne [myös] kotkat kokoontuvat."

18 Luku LESKIVAIMO JA TUOMARI

1 Hän puhui heille (myös) vertauksen siitä, että [heidän] tuli aina rukoilla eikä väsyä.

2 Hän sanoi: "Eräässä kaupungissa

pellolla on, palatko takaisin.

32 Muistakaa Lootin vaimoa!

33 Joka tahtoo tallettaa elämänsä itselleen, hän kadottaa sen; mutta joka sen kadottaa, pelastaa sen.

34 Minä sanon teille: sinä yönä on kaksi miestä yhdellä vuoteella; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään.

35 Kaksi naista jauhaa yhdessä; toinen korjataan talteen, mutta toinen jätetään.

36 (*Kaksi miestä on pellolla: toinen otetaan ylös, toinen jätetään.*)"

37 Ja he vastasivat ja sanoivat hänelle: "Missä, Herra?" Niin hän sanoi heille: "Missä raato on, sinne myös kotkat kokoontuvat".

18 Luku

1 Ja hän puhui heille vertauksen siitä, että heidän tuli aina rukoilla eikä väsyä.

2 Hän sanoi: "Eräässä kaupungis-

siin älköön myös palatko takaisin.

32. Muistakaa Lotin emäntää.

33. Jokainen joka pyytää henkensä vapahtaa, hän sen kadottaa, ja jokainen joka sen kadottaa, hän saattaa sen elämään.

34. Minä sanon teille: sinä yönä ovat kaksi yhdellä vuoteella, yksi otetaan ylös, ja toinen jätetään.

35. Kaksi ynnä jauhavat: yksi otetaan ylös, ja toinen jätetään.

36. Kaksi ovat kedolla: yksi otetaan ylös, ja toinen jätetään.

37. Ja he vastaten sanoivat hänelle: Herra, kussa siis? Niin sanoi hän heille: kussa raato on, sinne myös kotkat kokoontuvat.

1. Niin hän sanoi myös heille vertauksen, että aina tulee rukoilla ja ei väsyä,

2. Sanoen: yksi tuomari oli yhdes-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

oli muuan tuomari, joka ei pelännyt Jumalaa eikä hävennyt ihmistä.

3 Mutta siinä kaupungissa oli (muuan) leskivaimo, ja hän meni hänen luokseen sanoen: 'Auta minut oikeuteeni riitapuoltani vastaan.'

4 Pitkään aikaan hän ei kuitenkaan tahtonut. Mutta sitten hän sanoi itselleen: 'Vaikka en pelkää Jumalaa enkä häpeä ihmistä,

5 niin kuitenkin, koska tämä leski tuottaa minulle vaivaa, autan hänet oikeuteensa, jottei hän lopulta tulisi ja kävisi silmilleni.'

6 Niin Herra sanoi: "Kuulkaa mitä tuo väärä tuomari sanoo!

7 Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituilleen, jotka huutavat Hänen puoleensa yöt ja päivät, ja olisi kärsivällinen heitä kohtaan?

8 Sanon teille, että Hän toimittaa heille oikeuden pian. Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö Hän uskoa maan päältä?"

sa oli tuomari, joka ei peljännyt Jumalaa eikä hävennyt ihmisiä.

3 Ja siinä kaupungissa oli leskivaimo, joka vähän väliä tuli hänen luoksensa ja sanoi: 'Auta minut oikeuteeni riitapuoltani vastaan'.

4 Mutta pitkään aikaan hän ei tahtonut. Vaan sitten hän sanoi mielessään: 'Vaikka en pelkää Jumalaa enkä häpeä ihmisiä,

5 niin kuitenkin, koska tämä leski tuottaa minulle vaivaa, minä autan hänet oikeuteensa, ettei hän lopulta tulisi ja kävisi minun silmilleni'."

6 Niin Herra sanoi: "Kuulkaa, mitä tuo väärä tuomari sanoo!

7 Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituilleen, jotka häntä yötä päivää avuksi huutavat, ja viivyttäisikö hän heiltä apuansa?

8 Minä sanon teille: hän toimittaa heille oikeuden pian. Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?"

sä kaupungissa, joka ei peljännyt Jumalaa eikä hävennyt ihmisiä.

3. Niin oli myös yksi leski siinä kaupungissa, joka tuli hänen tykönsä, sanoen: auta minua riitaveljeltäni.

4. Ja ei hän tahtonut kauvan aikaa. Mutta viimein sanoi hän itselensä: vaikka en minä Jumalaa pelkää, enkä häpeä ihmisiä,

5. Kuitenkin, että tämä leski vaivaa minua, tahdon minä häntä auttaa, ettei hän viimein tulisi ja nurisisi minua.

6. Niin Herra sanoi: kuulkaat, mitä tämä väärä tuomari sanoo:

7. Eikös Jumalan pitäisi valituita auttaman, jotka yötä ja päivää häntä huutavat, pitäiskö hänen sitä kärsimän?

8. Minä sanon teille: hän auttaa heitä pian. Kuitenkin, kuin Ihmisen Poika on tuleva, löytäneekö hän uskoa maan päältä?"

FARISEUS JA VERONKANTAJA

9 Hän puhui myös muutamille, jotka luottivat itseensä — että ovat vanhurskaita — ja ylenkatsoivat muita, tämän vertauksen:

10 ”Kaksi miestä meni ylös pyhäköön rukoilemaan, toinen fariseus ja toinen veronkantaja.

11 Fariseus seisoi ja rukoili itsekseen näin: 'Jumala, kiitän sinua, etten ole niin kuin muut ihmiset, riistäjät, väärämieliset, avionrikkojat, enkä myöskään niin kuin tuo veronkantaja.

12 Paastoan kahdesti viikossa, annan kymmenykset kaikesta, mitä hankin.'

13 Mutta veronkantaja seisoi taampana, eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan löi rintaansa sanoen: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen.'

14 Sanon teille, että tämä meni kotiinsa vanhurskaampana kuin tuo. Sillä jokainen, joka itsensä korottaa, se

9 Niin hän puhui vielä muutamille, jotka luottivat itseensä, luullen olevansa vanhurskaita, ja ylenkatsoivat muita, tämän vertauksen:

10 Kaksi miestä meni ylös pyhäköön rukoilemaan, toinen fariseus ja toinen publikaani.

11 Fariseus seisoi ja rukoili itsekseen näin: 'Jumala, minä kiitän sinua, etten minä ole niinkuin muut ihmiset, riistäjät, väärämieliset, huorintekijät, enkä myöskään niinkuin tuo publikaani.

12 Minä paastoan kahdesti viikossa; minä annan kymmenykset kaikista tuloistani.'

13 Mutta publikaani seisoi taampana eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen'.

14 Minä sanon teille: tämä meni kotiinsa vanhurskaampana kuin se toinen; sillä jokainen, joka itsensä

9. Niin hän myös sanoi muutamille, jotka itse päällensä uskalsivat, että he olivat hurskaat, ja muita katsoivat ylönsä, tämän vertauksen:

10. Kaksi ihmistä meni ylös templiin rukoilemaan, yksi Pharisealainen ja toinen Publikani.

11. Pharisealainen seisoi ja rukoili näin itsellensä: minä kiitän sinua, Jumala, etten minä ole niinkuin muut ihmiset, ryöväri, väärä, huorintekijä, taikka myöskään niinkuin tämä Publikani.

12. Kahdesti viikossa minä paastoon, ja annan kymmenykset kaikista mitä minulla on.

13. Ja Publikani seisoi taampana, eikä tahtonut silmiänsäkään nostaa ylös taivaasen päin, mutta löi rintoihinsa ja sanoi: Jumala, armahda minun syntisen päälleni!

14. Minä sanon teille: tämä meni kotiansa hurskaampana kuin toinen; sillä jokainen joka itsensä

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se korotetaan."

ylentää, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se ylennetään."

ylentää, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään.

JEESUS SIUNAA LAPSIA

15 He toivat Hänen luoksensa myös pienokaisia, jotta Hän koskettäisi heitä. Mutta sen nähdessään opetuslapset nuhtelivat tuojia.

16 Jeesus kutsui kuitenkin pienokaiset* luokseen ja sanoi: "Sallikaa pienokaisten tulla luokseni älkääkä estäkö heitä, sillä sellaisten on Jumalan valtakunta.

17 Totisesti sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin pienokainen, se ei pääse sinne sisälle."

15 Ja he toivat hänen tykönsä myös pieniä lapsia, että hän koskisi heihin; mutta sen nähdessään opetuslapset nuhtelivat tuojia.

16 Mutta Jeesus kutsui lapset tykönsä ja sanoi: "Sallikaa lasten tulla minun tyköni älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta.

17 Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle."

15. Niin he toivat myös hänen tykönsä lapsia, että hän heihin rupeais. Mutta kuin opetuslapset sen näkivät, nuhtelivat he niitä.

16. Mutta kuin Jesus oli heitä kutsunut tykönsä, sanoi hän: sallikaat lasten tulla minun tyköni, ja älkää heitä kieltäkö; sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta.

17. Totisesti sanon minä teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi, ei hän ikinä siihen tule siihen sisälle.

RIKKAAN PÄÄSEMINEEN JUMALAN VALTAKUNTAAN

18 Muuan hallitusmies kysyi Häneltä sanoen: "Hyvä opettaja, mitä minun on tehtävä, jotta perisin iäisen elämän?"

18 Ja eräs hallitusmies kysyi häneltä sanoen: "Hyvä opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?"

18. Ja häneltä kysyi yksi päämiehistä ja sanoi: hyvä Mestari, mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän saisin?

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

19 Jeesus vastasi hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä, paitsi yksi, Jumala.

20 Käskyt tunnet: 'Älä tee aviorikosta', 'Älä tapa', 'Älä varasta', 'Älä sano väärää todistusta', 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi.'

21 Mutta hän sanoi: "Näitä kaikkia olen seurannut nuoresta asti."

22 Kuultuaan tämän Jeesus sanoi hänelle: "Yksi sinulta vielä puuttuu: myy kaikki mitä sinulla on, ja jakele köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa*, ja tule ja seuraa minua."

23 Mutta tämän kuullessaan hän tuli kovin murheelliseksi, sillä hän oli hyvin rikas.

24 Nähdessään hänen olevan syvästi murheissaan Jeesus sanoi: "Kuinka vaikeasti pääsevätkään Jumalan valtakuntaan ne, joilla on varakkuutta!

19 Jeesus sanoi hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä, paitsi Jumala yksin.

20 Käskyt sinä tiedät: 'Älä tee huorin', 'Älä tapa', 'Älä varasta', 'Älä sano väärää todistusta', 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi'."

21 Mutta hän sanoi: "Tätä kaikkea minä olen noudattanut nuoruudestani asti".

22 Kun Jeesus sen kuuli, sanoi hän hänelle: "Yksi sinulta vielä puuttuu: myy kaikki, mitä sinulla on, ja jakele köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa; ja tule ja seuraa minua".

23 Mutta tämän kuullessaan hän tuli kovin murheelliseksi, sillä hän oli sangen rikas.

24 Kun Jeesus näki hänen olevan murheissaan, sanoi hän: "Kuinka vaikea onkaan niiden, joilla on tavaraa, päästä Jumalan valtakuntaan!

19. Niin Jesus sanoi hänelle: mitäs minua hyväksi kutsut? Ei ole kenenkään hyvä, vaan yksi, Jumala.

20. Käskysanat sinä tiedät: ei sinun pidä huorin tekemän: ei sinun pidä tappaman: ei sinun pidä varastaman: ei sinun pidä väärää todistusta sanoman: kunnioita isääs ja äitiäs.

21. Niin hän sanoi: nämät kaikki olen minä minun nuoruudestani pitänyt.

22. Kuin Jesus sen kuuli, sanoi hän hänelle: yksi sinulta vielä puuttuu: myy kaikki, mitä sinulla on ja vaivaisille, niin sinulla pitää oleman tavara taivaassa: ja tule, seuraa minua.

23. Vaan kuin hän sen kuuli, tuli hän murheelliseksi; sillä hän oli sangen rikas.

24. Mutta kuin Jesus näki hänen murheissansa olevan, sanoi hän: kuinka työläästi rikkaat tulevat Jumalan valtakuntaan;

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

25 Sillä helpompi on kamelin mennä neulansilmästä kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan."

26 Niin ne, jotka sen kuulivat sanoivat: "Kuka sitten voi pelastua?"

27 Mutta Hän sanoi: "Mikä ihmisille on mahdotonta, on Jumalalle mahdollista."

KIELTÄYTYMISEN PALKKA

28 Silloin Pietari sanoi: "Katso, olemme luopuneet kaikesta* ja seuranneet sinua."

29 Niin Hän sanoi heille: "Totisesti sanon teille: ei ole ketään, joka Jumalan valtakunnan vuoksi on luopunut talosta tai vanhemmista* tai veljistä tai vaimosta tai lapsista,

30 eikä saisi monin verroin tässä ajassa ja tulevassa maailmanajassa iäistä elämää."

25 Helpompi on kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan."

26 Niin ne, jotka sen kuulivat, sanoivat: "Kuka sitten voi pelastua?"

27 Mutta hän sanoi: "Mikä ihmisille on mahdotonta, se on Jumalalle mahdollista".

28 Silloin Pietari sanoi: "Katso, me olemme luopuneet siitä, mitä meillä oli, ja seuranneet sinua".

29 Niin hän sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka Jumalan valtakunnan tähden on luopunut talosta tai vaimosta tai veljistä tai vanhemmista tai lapsista,

30 ja joka ei saisi monin verroin takaisin tässä ajassa, ja tulevassa maailmassa iankaikkista elämää".

25. Sillä huokiampi on kamelin käydä neulan silmän lävitse, kuin rikkaan tulla Jumalan valtakuntaan.

26. Niin he sanoivat, jotka sen kuulivat: ja kuka taitaa autuaaksi tulla?

27. Mutta hän sanoi: ne mitkä ovat mahdottomat ihmisten tykönä, ne ovat mahdolliset Jumalan tykönä.

28. Niin Pietari sanoi: katso, me jätimme kaikki ja seurasimme sinua.

29. Vaan hän sanoi heille: totisesti sanon minä teille: ei ole kenkään, joka jätti huoneen taikka vanhemmat taikka veljet taikka emännän taikka lapset Jumalan valtakunnan tähden,

30. Joka ei paljoa enempää saa tällä ajalla jällensä, ja tulevaisessa maailmassa ijankaikkisen elämän.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

JEEBUS PUHUU KOLMANNEN KERRAN KÄRSIMISESTÄÄN

31 Ja Hän otti luokseen ne kaksitoista ja sanoi heille: "Katso, menemme ylös Jerusalemiin, ja on täysin toteutuva kaikki, mitä profeettain välityksellä on kirjoitettu Ihmisen Pojasta.

32 Sillä Hänet annetaan pakanain käsiin, ja Häntä pilkataan ja häväistään ja syljetään.

33 Ja ruoskittuaan he tappavat Hänet, ja kolmantena päivänä Hän nousee ylös."

34 Mutta he eivät ymmärtäneet tästä mitään. Tämä puhe oli heiltä salattu, eivätkä he käsittäneet mitä sanottiin.

JEEBUS PARANTAA SOKEAN KERJÄLÄISEN

35 Tapahtui Hänen lähestyessään Jerikoa, että muuan sokea mies istui

31 Ja hän otti tykönsä ne kaksitoista ja sanoi heille: "Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja kaikki on täysin toteutuva, mitä profeettain kautta on kirjoitettu Ihmisen Pojasta.

32 Sillä hänet annetaan pakanain käsiin, ja häntä pilkataan ja häväistään ja syljetään;

33 ja ruoskittuaan he tappavat hänet, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös."

34 Mutta he eivät ymmärtäneet tästä mitään, ja tämä puhe oli heiltä niin salattu, etteivät he käsittäneet, mitä sanottiin.

35 Ja hänen lähestyessään Jerikoa eräs sokea istui tien vieressä

31. Ja hän otti tykönsä ne kaksitoistakymmentä, ja sanoi heille: katso, me menemme Jerusalemiin, ja kaikki pitää täytettämän mitkä prophetailta Ihmisen Pojasta kirjoitetut ovat.

32. Sillä hän annetaan ylönpakanaille, ja pilkataan, ja häväistään, ja syljetään.

33. Ja kuin he ovat hänen ruoski-neet, tappavat he hänen, ja kolmantena päivänä on hän nouseva ylös.

34. Ja ei he mitään näistä ymmärtäneet. Ja tämä puhe oli heiltä niin peitetty, ettei he ymmärtäneet, mitä sanottiin.

35. Niin tapahtui, kuin hän Jerikoa lähestyi, että yksi sokia istui tien

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

tien vieressä kerjäten.

36 Kuullessaan kansaa kulkevan ohi hän kyseli, mitä se mahtoi olla.

37 He ilmoittivat hänelle Jeesus Nasaretilaisen menevän ohi.

38 Niin hän huusi sanoen: "Jeesus, Daavidin poika, armahda minua!"

39 Edellä kulkijat nuhtelivat häntä, jotta hän vaikenisi. Mutta hän huusi vielä enemmän: "Daavidin poika, armahda minua!"

40 Jeesus seisahtui ja käski taluttaa hänet luokseen. Hänen tultuaan lähelle Jeesus* kysyi häneltä

41 (sanoen): "Mitä haluat, että tekisin sinulle?" Hän vastasi: "Herra, että saisin näköni jälleen."

42 Jeesus sanoi hänelle: "Saa näkösi, uskosi on sinut pelastanut."

kerjäten.

36 Ja kuullessaan, että siitä kulki kansaa ohi, hän kyseli, mitä se oli.

37 He ilmoittivat hänelle Jeesuksen, Nasaretilaisen, menevän ohitse.

38 Niin hän huusi sanoen: "Jeesus, Daavidin poika, armahda minua!"

39 Ja edelläkulkijat nuhtelivat häntä saadakseen hänet vaikenemaan; mutta hän huusi vielä enemmän: "Daavidin poika, armahda minua!"

40 Silloin Jeesus seisahtui ja käski taluttaa hänet tykönsä. Ja hänen tultuaan lähelle Jeesus kysyi häneltä:

41 Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin? Hän sanoi: "Herra, että saisin näköni jälleen".

42 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Saa näkösi; sinun uskosi on sinut pelastanut".

vieressä kerjäten,

36. Ja kuin hän kuuli kansan käyvän ohitse, kysyi hän, mikä se olis?

37. He sanoivat hänelle: Jesus Natsarealainen tästä meni.

38. Ja hän huusi ja sanoi: Jesus, Davidin Poika, armahda minua!

39. Niin ne, jotka menivät ohitse, toruivat häntä vaikenemaan. Mutta hän huusi sitä enemmän: Davidin Poika, armahda minua!

40. Niin Jesus seisahti ja käski häntä taluttaa tykönsä. Ja kuin hän lähestyi, kysyi hän häneltä,

41. Sanoen: mitäs tahdot, että minun pitää sinulle tekemän? Hän sanoi: Herra, että minä näköni jälleen saisin.

42. Ja Jesus sanoi hänelle: ole näkevä! sinun uskos autti sinua.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

43 Heti hän sai näkönsä ja seurasi Häntä ylistäen Jumalaa. Nähdessään sen kaikki kansa kiitti Jumalaa.

19 Luku SAKKEUS

1 Tultuaan Jerikoon Jeesus* kulki sen läpi.

2 Katso, oli mies nimeltä Sakkeus. Hän oli veronkantajain päämies ja oli rikas.

3 Hän koetti nähdä Jeesusta, kuka Hän on, mutta ei voinut kansalta koska oli pienikokoinen.

4 Niin hän juoksi edellä ja nousi metsäviikunapuuhun nähdäkseen Hänet, sillä Hän oli kulkeva siitä ohi.

5 Tultuaan sille paikalle Jeesus katsahti ylös ja (näki hänet ja) sanoi hänelle: "Sakkeus, tule kiireesti alas, sillä tänään minun pitää olla sinun huoneessasi."

6 Hän tuli kiireesti alas ja otti Hänet

43 Ja heti hän sai näkönsä ja seurasi häntä ylistäen Jumalaa. Ja sen nähdessään kaikki kansa kiitti Jumalaa.

19 Luku

1 Ja hän tuli Jerikon kaupunkiin ja kulki sen läpi.

2 Ja katso, siellä oli mies, nimeltä Sakkeus; ja hän oli publikaanien päämies ja oli rikas.

3 Ja hän koetti saada nähdä Jeesusta, kuka hän oli, mutta ei voinut kansalta, kun oli varreltansa vähäinen.

4 Niin hän juoksi edelle ja nousi metsäviikunapuuhun nähdäkseen hänet, sillä Jeesus oli kulkeva siitä ohitse.

5 Ja tultuaan sille paikalle Jeesus katsahti ylös ja sanoi hänelle: "Sakkeus, tule nopeasti alas, sillä tänään minun pitää oleman sinun huoneessasi".

6 Ja hän tuli nopeasti alas ja otti

43. Ja hän sai kohta näkönsä, ja seurasi häntä, ja kunnioitti Jumalaa. Ja kaikki kansa, jotka sen näkivät, kiittivät Jumalaa.

1. Ja hän meni sisälle ja vaelsi Jerikon lävitse.

2. Ja katso, yksi mies oli nimeltä Zakeus, joka oli Publikaanien päämies ja hän oli rikas,

3. Ja hän pyysi nähdä Jeesusta, kuka hän olis, eikä saanut kansalta; sillä hän oli varttansa vähäinen.

4. Ja hän samosi edelle, meni ylös yhteen metsävikunapuuhun, että hän olis saanut hänen nähdä; sillä sen kautta oli hän vaeltava.

5. Ja kuin hän tuli siihen paikkaan, katsoi Jeesus ylös, ja näki hänen, ja sanoi hänelle: Zakeus, astu nopiasti alas! sillä minun pitää tänäpänä oleman sinun huoneessasi.

6. Ja hän astui nopiasti alas ja otti

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

iloiten vastaan.

7 Tämän nähdessään kaikki nurisivat sanoen: "Syntisen miehen luo Hän meni majaillemaan."

8 Mutta Sakkeus astui esiin ja sanoi Herralle: "Katso, Herra, puolet omaisuudestani annan köyhille, ja jos keneltä olen jotain kiristänyt, annan nelinkertaisesti takaisin."

9 Niin Jeesus sanoi hänestä: "Tänään on pelastus tullut tälle huoneelle, koska hänkin on Aabrahamin poika.

10 Sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä on kadonnut."

KYMMENEN LEIVISKÄÄ

11 Heidän tätä kuunnellessaan Hän puhui vielä vertauksen, koska Hän oli lähellä Jerusalemia ja he luulivat, että Jumalan valtakunta oli kohta ilmestyvä.

hänet iloiten vastaan.

7 Ja sen nähdessään kaikki nurisivat sanoen: "Syntisen miehen luokse hän meni majaillemaan".

8 Mutta Sakkeus astui esiin ja sanoi Herralle: "Katso, Herra, puolet omaisuudestani minä annan köyhille, ja jos joltakulta olen jotakin petoksella ottanut, niin annan nelinkertaisesti takaisin".

9 Niin Jeesus sanoi hänestä: "Tänään on pelastus tullut tälle huoneelle, koska hänkin on Aabrahamin poika;

10 sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä kadonnut on".

11 Ja heidän tätä kuunnellessaan hän puhui vielä vertauksen, koska hän oli lähellä Jerusalemia ja he luulivat, että Jumalan valtakunta oli kohta ilmestyvä.

hänen iloiten vastaan.

7. Ja kuin he sen näkivät, napisivat he kaikki, että hän meni sisälle syntisen miehen tykö olemaan.

8. Mutta Zakeus seiso i ja sanoi Herralle: katso, Herra, puolen minun tavaraani annan minä vaivaille; ja jos minä jonkun pettänyt olen, sen minä neljäkertaisesti jälleen annan.

9. Niin Jesus sanoi hänelle: tänäpä n ä on tälle huoneelle autuus tapahtunut, että hänkin on Abrahamin poika.

10. Sillä Ihmisen Poika tuli etsimään ja vapahtamaan sitä, mikä kadonnut oli.

11. Mutta kuin he nämät kuulleet olivat, sanoi hän vielä yhden vertauksen: että hän oli juuri läsnä Jerusalemia, ja että he luulivat Jumalan valtakunnan kohta ilmoitettavan.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

12 Hän sanoi näin: "Muuan jalosukuinen mies matkusti kaukaiseen maahan saadakseen itselleen kuninkuuden ja palatakseen.

13 Kutsuttuaan luokseen kymmenen palvelijaansa hän antoi heille kymmenen leiviskää ja sanoi heille: 'Asioikaa näillä, kunnes tulen.'

14 Mutta hänen kansalaisensa vihasivat häntä ja lähettivät lähetystön hänen jälkeensä sanomaan: 'Emme tahdo tämän hallitsevan meitä.'

15 Saatuaan kuninkuuden ja palattuun hän käski kutsua eteensä ne palvelijat, joille hän oli antanut rahan, saadakseen tietää, mitä kukin oli asioimisellaan hankkinut.

16 Ensimmäinen tuli esiin ja sanoi: 'Herra, leiviskäsi on tuottanut kymmenen leiviskää.'

17 Hän sanoi hänelle: 'Hyvä on, hyvä palvelija. Koska olet ollut uskollinen

12 Hän sanoi näin: "Eräs jalosukuinen mies lähti matkalle kaukaiseen maahan saadakseen itsellensä kuninkuuden ja sitten palatakseen.

13 Ja hän kutsui luoksensa kymmenen palvelijaansa, antoi heille kymmenen leiviskää ja sanoi heille: 'Asioikaa näillä, kunnes minä tulen'.

14 Mutta hänen kansalaisensa vihasivat häntä ja lähettivät lähettäjänsä hänen jälkeensä sanomaan: 'Emme tahdo tätä kuninkaaksemme'.

15 Ja saatuaan kuninkuuden ja palattuun hän käski kutsua eteensä ne palvelijat, joille hän oli antanut rahat, saadakseen tietää, mitä kukin oli asioimisellaan ansainnut.

16 Niin ensimmäinen tuli esiin ja sanoi: 'Herra, sinun leiviskäsi on tuottanut kymmenen leiviskää'.

17 Ja hän sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä palvelija; koska vähim-

12. Sanoi hän siis: yksi herrasmies matkusti kaukaiseen maakuntaan, itsellensä valtakuntaa ottamaan, ja aikoi jälleen palata:

13. Niin hän kutsui tykönsä kymmenen palveliaansa ja antoi heille kymmenen leiviskää, ja sanoi heille: tehkäätkä kauppaa niinkauvan kuin minä tulen.

14. Mutta hänen kylänsä asujat vihasivat häntä, ja lähettivät sanansaattajat hänen jälkeensä, sanoen: emme tahdo, että tämä meitä vallitsee.

15. Ja tapahtui kuin hän palasi, sitte kuin hän sai valtakunnan, käski hän kutsua ne palveliat tykönsä, joille hän oli rahansa antanut, tietääksensä, mitä kukin kaupallansa toimittanut oli.

16. Niin tuli ensimmäinen ja sanoi: herra, sinun leiviskäs on kymmenen leiviskää kasvattanut.

17. Ja hän sanoi hänelle: oikein, hyvä palvelia, ettäs vähässä olit

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

vähimmässä, olkoon sinulla valta kymmeneen kaupunkiin.

18 Toinen tuli ja sanoi: 'Herra, leiviskäsi on tuottanut viisi leiviskää.'

19 Niin hän sanoi tällekin: 'Ja sinä, hallitse viittä kaupunkia.' Vielä tuli yksi ja sanoi:

20 'Herra, katso, tässä on leiviskäsi, jota olen säilyttänyt liinasessa.

21 Sillä pelkäsin sinua, koska olet ankara mies. Sinä otat, mitä et ole talteen pannut ja leikkaat, mitä et ole kylvänyt.'

22 (Mutta) hän sanoi hänelle: 'Oman sanasi mukaan minä sinut tuomitsen, paha palvelija. Tiesit, että olen ankara mies ja otan, mitä en ole talteen pannut ja leikkaan, mitä en ole kylvänyt.'

23 Miksi et antanut rahaani pankkiin, että olisin tultuani saanut periä sen korkoineen?'

mässä olet ollut uskollinen, niin saat vallita kymmentä kaupunkia'.

18 Ja toinen tuli ja sanoi: 'Herra, sinun leiviskäsi on tuottanut viisi leiviskää'.

19 Niin hän sanoi tällekin: 'Sinä, vallitse sinä viittä kaupunkia'.

20 Vielä tuli yksi ja sanoi: 'Herra, katso, tässä on sinun leiviskäsi, jota olen säilyttänyt liinasessa.

21 Sillä minä pelkäsin sinua, koska olet ankara mies: sinä otat, mitä et ole talteen pannut, ja leikkaat, mitä et ole kylvänyt.'

22 Hän sanoi hänelle: 'Oman sanasi mukaan minä sinut tuomitsen, sinä paha palvelija. Sinä tiesit minut ankaraksi mieheksi, joka otan, mitä en ole talteen pannut, ja leikkaan, mitä en ole kylvänyt;

23 miksi et siis antanut rahojani rahanvaihtajan pöytään, että minä tultuani olisin saanut periä ne korkoineen?'

uskollinen, sinulla pitää valta kymmenen kaupungin päälle oleman.

18. Toinen myös tuli ja sanoi: herra, sinun leiviskäs on viisi leiviskää kasvattanut.

19. Niin hän myös sanoi hänelle: ole sinäkin viiden kaupungin haltia.

20. Ja kolmas tuli ja sanoi: herra, katso, tässä on sinun leiviskäs, joka minulla hikiliinassa kätkeyty oli;

21. Sillä minä pelkäsin sinua, että sinä olet kova mies olet; sinä otat, jota et tallelle pannut, ja niität, jota et kylvänyt.

22. Hän sanoi hänelle: sinun suustas minä sinun tuomitsen, sinä paha palvelija, sinä tiesit minun kovaksi mieheksi, joka otan, jota en minä tallelle pannut, ja leikkaan, jota en minä kylvänyt:

23. Ja miksi et sinä antanut minun rahaani vaihetuspöydälle? ja minä olisin tultuani sen kasvun kanssa jälleen saanut.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

24 Ja hän sanoi vieressä seisoville: 'Ottakaa häneltä pois leiviskä ja antakaa sille, jolla on kymmenen leiviskää.'

25 Mutta he sanoivat hänelle: 'Herra, hänellä on kymmenen leiviskää.'

26 'Minäpä* sanon teille, että jokaiselle, jolla on, annetaan, mutta siltä jolla ei ole, (häneltä) otetaan pois sekin, mikä hänellä on.

27 Mutta ne viholliseni, jotka eivät tahtoneet minun hallitsevan heitä, tuokaa tänne ja teloittakaa edessäni.'"

28 Tämän sanottuaan Hän kulki edellä vaeltaen ylös Jerusalemiin.

JEESEKSEN JUHLALLINEN TULO JERUSALEMIIN

29 Ja tapahtui, kun Hän tuli lähelle Beetfagea ja Betaniaa sille vuorelle, jota kutsutaan Öljyvuoreksi, että Hän lähetti kaksi opetuslastaan

24 Ja hän sanoi vieressä seisoville: 'Ottakaa häneltä pois se leiviskä ja antakaa sille, jolla on kymmenen leiviskää'.

25 — Niin he sanoivat hänelle: 'Herra, hänellä on jo kymmenen leiviskää'. —

26 'Minä sanon teille: jokaiselle, jolla on, annetaan; mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on.

27 Mutta viholliseni, jotka eivät tahtoneet minua kuninkaaksensa, tuokaa tänne ja teloittakaa minun edessäni.'"

28 Ja tämän sanottuaan hän kulki edellä vaeltaen ylös Jerusalemiin.

29 Ja tapahtui, kun hän tuli lähelle Beetfagea ja Betaniaa, sille vuorelle, jota kutsutaan Öljymäeksi, että hän lähetti kaksi opetuslas-

24. Niin hän sanoi tykönä seisoville: ottakaat pois leiviskä häneltä, ja antakaat sille, jolla kymmenen leiviskää on.

25. Niin he sanoivat hänelle: her-ra, hänellä on kymmenen leiviskää.

26. Sillä minä sanon teille, jolla on, hänelle pitää annettaman, ja häneltä, jolla ei ole, sekin, mikä hänellä on, pitää otettaman pois.

27. Kuitenkin ne minun viholliseni, jotka ei tahtoneet minun antaa valita heitä, tuokaat tänne ja mestatkaa heitä minun edessäni.

28. Ja kuin hän nämät puhunut oli, meni hän edellä ja vaelsi ylös Jerusalemia päin.

29. Ja tapahtui, kuin hän lähestyi Betphagea ja Betaniaa, ja tuli sen vuoren tykö, joka öljymäeksi kutsutaan, lähetti hän kaksi

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

30 sanoen: "Menkää vastapäätä olevaan kylään, niin sinne tullessanne löydätte sidottuna varsan, jonka selässä yksikään ihminen ei ole vielä istunut. Päästäkää se ja tuokaa mukanne.

31 Jos joku kysyy teiltä: 'Miksi päästätte sen', sanokaa (hänelle) näin: 'Herra tarvitsee sitä.'"

32 Lähetetyt menivät ja havaitsivat niin olevan kuin Hän oli heille sanonut.

33 Heidän päästäessään varsaa, sen omistajat sanoivat heille: "Miksi päästätte varsan'?"

34 He vastasivat: "Herra tarvitsee sitä."

35 Niin he veivät sen Jeesuksen luo ja heitettyään vaatteensa varsan selkään, he nostivat Jeesuksen niitten päälle.

36 Hänen kulkiessaan ihmiset* levittivät vaatteensa tielle.

37 Hänen jo lähestyessään Öljyvuo-

taan

30 sanoen: "Menkää edessä olevaan kylään, niin sinne tullessanne te löydätte sidottuna varsan, jonka selässä ei vielä yksikään ihminen ole istunut; päästäkää se ja tuokaa tänne.

31 Ja jos joku kysyy teiltä: 'Miksi te sen päästätte?' niin sanokaa näin: 'Herra tarvitsee sitä.'"

32 Ja lähetetyt menivät ja havaitsivat niin olevan, kuin hän oli heille sanonut.

33 Ja heidän päästäessään varsaa sen omistajat sanoivat heille: "Miksi te päästätte varsan'?"

34 Niin he sanoivat: "Herra tarvitsee sitä".

35 Ja he veivät sen Jeesuksen luo ja heittivät vaatteensa varsan selkään ja istuttivat Jeesuksen niiden päälle.

36 Ja hänen kulkiessaan kansa levitti vaatteensa tielle.

37 Ja kun hän jo oli lähellä, las-

opetuslapsistansa,

30. Sanoen: menkää kylään, joka on teidän edessänne, ja kuin te siihen tulette sisälle, niin te löydätte varsan sidottuna, jonka päällä ei yksikään ihminen koskaan istunut ole: päästäkää se ja tuokaat tänne.

31. Ja jos joku teiltä kysyy: miksi te sitä päästätte? niin sanokaat hänelle: Herra tätä tarvitsee.

32. Niin lähetetyt menivät ja löysivät niinkuin hän oli heille sanonut.

33. Kuin he nyt päästivät varsaa, sanoi sen isäntä heille: miksi te päästätte varsaa?

34. Vaan he sanoivat: Herra tätä tarvitsee.

35. Ja he veivät sen Jeesuksen tykö, ja panivat vaatteensa varsan päälle, ja istuttivat Jeesuksen se päälle.

36. Ja kuin hän matkusti, levittivät he vaatteensa tielle.

37. Ja kuin hän jo lähestyi mene-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

ren rinnettä alkoi koko opetuslasten joukko iloiten kiittää Jumalaa kovalla äänellä kaikista voimateoista, joita olivat nähneet,

38 ja he sanoivat: "Siunattu Hän, joka tulee, Kuningas Herran nimessä! Rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa!"

39 Muutamat fariseukset kansanjoukosta sanoivat Hänelle: "Opettaja, nuhtele opetuslapsiasi."

40 Hän vastasi ja sanoi (heille): "Sanon teille, että jos nämä olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat."

JEEBUS ITKEE JERUSALEMIA

41 Kun Hän tuli lähelle ja näki kaupungin, Hän itki sitä

42 ja sanoi: "Jospa tietäisit sinäkin (edes) tänä päivänäsi,* mikä rauhaasi sopii! Mutta nyt se on salattuna silmiltäsi.

keutuen Öljymäen rinnettä, rupesi koko opetuslasten joukko iloiten kiittämään Jumalaa suurella äänellä kaikista voimallisista teoista, jotka he olivat nähneet,

38 sanoen: "Siunattu olkoon hän, joka tulee, Kuningas Herran nimessä; rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa!"

39 Ja muutamat fariseukset kansanjoukosta sanoivat hänelle: "Opettaja, nuhtele opetuslapsiasi".

40 Mutta hän vastasi ja sanoi: "Minä sanon teille: jos nämä olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat".

41 Ja kun hän tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, itki hän sitä

42 ja sanoi: "Jospa tietäisit sinäkin tänä päivänä, mikä rauhaasi sopii! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu.

mään alas Öljymäeltä, rupesi koko opetuslasten joukko iloiten kiittämään Jumalaa suurella äänellä kaikista niistä voimallisista töistä, jotka he nähneet olivat,

38. Sanoen: siunattu olkoon se, joka tulee, kuningas Herran nimeen! rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa!

39. Ja muutamat Pharisealaisista kansan seasta sanoivat hänelle: Mestari, nuhtele opetuslapsias.

40. Ja hän vastaten sanoi heille: minä sanon teille: jos nämät vaikevat, niin kivet pitää huutaman.

41. Ja kuin hän lähemmä tuli, katsoi hän kaupungin päälle, itki häntä,

42. Ja sanoi: jos sinäkin tietäisit, niin sinä ajattelisit tosin tällä sinun ajallas, mitä sinun rauhaas sopis. Mutta nyt ovat ne kätkeyt sinun silmäis edestä.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

43 Sillä sinulle tulevat päivät, jolloin vihollisesi sinut vallilla saartavat ja piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta

44 ja kukistavat maan tasalle sinut lapsinesi,* eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle sen vuoksi, ettet tuntenut etsikkoaikaasi."

JEESUS PUHDISTAA PYHÄKÖN

45 Mentyään pyhäkköön Hän alkoi ajaa ulos niitä, jotka (siellä) myivät (ja ostivat),

46 ja sanoi heille: "On kirjoitettu: 'Minun huoneeni on* rukoushuone', mutta te olette tehneet siitä ryövärien luolan."

47 Hän opetti joka päivä pyhäkössä. Mutta ylipapit ja kirjanoppineet sekä kansan ensimmäiset etsivät tilaisuutta surmataksaan Hänet.

48 He eivät kuitenkaan keksineet mi-

43 Sillä sinulle tulevat ne päivät, jolloin sinun vihollisesi sinut vallilla saartavat ja piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta;

44 ja he kukistavat sinut maan tasalle ja surmaavat lapsesi, jotka sinussa ovat, eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle, sentähden ettet etsikkoaikaasi tuntenut."

45 Ja hän meni pyhäkköön ja rupesi ajamaan myyjiä ulos

46 ja sanoi heille: "Kirjoitettu on: 'Minun huoneeni on oleva rukoushuone', mutta te olette tehneet siitä ryövärien luolan."

47 Ja hän opetti joka päivä pyhäkössä. Mutta ylipapit ja kirjanoppineet sekä kansan ensimmäiset miettivät, miten saisivat hänet surmatuksi;

48 mutta he eivät keksineet, mitä

43. Sillä ne päivät pitää tuleman sinun ylitses, että sinun vihollises skantsaavat sinun, ja ympäri piirittävät sinun, ja ahdistavat sinun joka kulmalta,

44. Ja maahan tasoittavat sinun ja sinun lapses, jotka sinussa ovat, ja ei jätä sinussa kiveä kiven päälle; ettet etsikkos aikaa tuntenut.

45. Ja hän meni sisälle templiin, rupesi ajamaan siitä ulos ostajia ja myyjiä,

46. Sanoen heille: kirjoitettu on: minun huoneeni on rukoushuone; mutta te olette sen tehneet ryövärien luolaksi.

47. Ja hän opetti joka päivä tempelissä, mutta pappein päämiehet ja kirjanoppineet ja kansan vanhimmat etsivät häntä surmataksensa,

48. Ja ei tietäneet, mitä heidän piti

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

tä tekisivät, sillä kaikki kansa * pysyteli Hänen seurassaan* kuunnellen Häntä.

20 Luku MILLÄ VALLALLA?

1 Tapahtui eräänä niistä päivistä, kun Hän opetti kansaa pyhäkössä ja julisti ilosanomaa, että ylipapit ja kirjanoppineet astuivat vanhinten kanssa esiin.

2 ja puhuivat Hänelle sanoen: "Sano meille, millä vallalla näitä teet tai kuka on se, joka on antanut sinulle tämän vallan?"

3 Hän vastasi ja sanoi heille: "Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa. Sanokaa minulle,

4 oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä lähtöisin?"

5 Niin he neuvottelivat keskenään sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', Hän sanoo: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?'"

6 Mutta jos sanomme: 'Ihmisistä', niin kaikki kansa kivittää meidät, sillä se

tekisivät, sillä kaikki kansa riippui hänessä ja kuunteli häntä.

20 Luku

1 Ja tapahtui eräänä päivänä, kun hän opetti kansaa pyhäkössä ja julisti evankeliumia, että ylipapit ja kirjanoppineet astuivat yhdessä vanhinten kanssa esiin

2 ja puhuivat hänelle sanoen: "Sano meille, millä vallalla sinä näitä teet, tahi kuka on se, joka on antanut sinulle tämän vallan?"

3 Hän vastasi ja sanoi heille: "Minä myös teen teille kysymyksen; sanokaa minulle:

4 oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä?"

5 Niin he neuvottelivat keskenään sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', niin hän sanoo: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?'"

6 Mutta jos sanomme: 'Ihmisistä', niin kaikki kansa kivittää meidät,

tekemän; sillä kaikki kansa riippui hänessä, ja kuulivat häntä.

1. Ja tapahtui yhtenä niistä päivistä, kuin hän kansaa opetti templissä ja saarnasi evankeliumia, tulivat ylimmäiset papit ja kirjanoppineet ja vanhimmat,

2. Ja puhuivat hänelle, sanoen: sanos meille, millä vallalla sinä tätä teet? eli kuka sinulle tämän vallan on antanut?

3. Niin Jesus vastaten sanoi heille: minä kysyn myös teiltä yhtä asiaa, vastatkaat minua.

4. Oliko Johanneksen kaste taivaasta, vaiko ihmisiltä?

5. Niin he ajattelivat itsellensä, sanoen: jo me sanomme: taivaasta, niin hän sanoo: miksi ette siis uskoneet?

6. Mutta jos me sanomme: ihmisiltä, niin kaikki kansa kivittää mei-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

on varma, että Johannes oli profeetta."

7 He vastasivat, etteivät tienneet, mistä.

8 Niin Jeesus sanoi heille: "Minäkään en sano teille millä vallalla näitä teen."

sillä se uskoo vahvasti, että Johannes oli profeetta."

7 Ja he vastasivat, etteivät tienneet, mistä se oli.

8 Niin Jeesus sanoi heille: "Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä näitä teen".

dät; sillä he uskoivat, että Johannes oli propheta.

7. Ja he vastasivat, ettei he tienneet, kusta se oli.

8. Niin sanoi Jesus heille: en minä myös sano teille, millä voimalla minä näitä teen.

VÄÄRÄMIELISET VIINITARHURIT

9 Hän alkoi puhua kansalle tätä vertausta: "(Muuan) mies istutti viinitarhan ja vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille pitkäksi aikaa.

10 Määräaikana hän lähetti viinitarhurien luo palvelijan, että he antaisivat tälle viinitarhan hedelmiä. Mutta viinitarhurit pieksivät hänet ja lähettivät tyhjin käsin pois.

11 Hän lähetti vielä toisen palvelijan, mutta hänetkin he pieksivät ja häpäisivät ja lähettivät tyhjin käsin pois.

9 Ja hän rupesi puhumaan kansalle ja puhui tämän vertauksen: "Mies istutti viinitarhan ja vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille kauaksi aikaa.

10 Ja ajan tullen hän lähetti palvelijan viinitarhurien luokse, että he antaisivat tälle osan viinitarhan hedelmistä; mutta viinitarhurit pieksivät hänet ja lähettivät tyhjin käsin pois.

11 Ja hän lähetti vielä toisen palvelijan; mutta hänetkin he pieksivät ja häpäisivät ja lähettivät tyhjin käsin pois.

9. Niin hän rupesi sanomaan kansalle tämän vertauksen: yksi mies istutti viinamäen ja pani sen vuorolle peltomiehille, ja meni muille maille kauvaksi aikaa.

10. Ja ajallansa lähetti hän palvelian peltomiesten tykö, että he antaisivat hänelle viinamäen hedelmistä. Mutta ne peltomiehet pieksivät sen ja lähettivät pois tyhjänä.

11. Ja hän lähetti vielä toisen palvelian; mutta he myös sen pieksivät, ja pilkkasivat, ja lähettivät pois tyhjänä.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

12 Hän lähetti vielä kolmannen, mutta tämänkin he haavoittivat ja heittivät ulos.

13 Niin viinitarhan herra sanoi: 'Mitä teen? Lähetän rakkaan poikani.

Hänet nähdessään he varmaan ka-
vahtavat.'

14 Mutta nähdessään hänet viinitarhurit neuvottelivat keskenään sanoen: 'Tämä on perillinen. (Tulkaa,) tappakaamme hänet, jotta perintö joutuisi meille.'

15 Ja he heittivät hänet ulos viinitarhasta ja tappoivat. "Mitä viinitarhan herra siis tekee heille?"

16 Hän tulee ja tuhoaa nämä viinitarhurit ja antaa viinitarhan muille." Niin he sen kuullessaan sanoivat: "Eihän toki!"

17 Mutta katsahtaen heihin Hän sanoi: "Mitä siis on tämä kirjoitus: 'Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut päätöskiveksi'?"

12 Ja hän lähetti vielä kolmannen; mutta tämänkin he haavoittivat ja heittivät ulos.

13 Niin viinitarhan herra sanoi: 'Mitä minä teen? Minä lähetän rakkaan poikani; häntä he kaiketi ka-
vahtavat.'

14 Mutta kun viinitarhurit näkivät hänet, neuvottelivat he keskenään ja sanoivat: 'Tämä on perillinen; (Tulkaa,) tappakaamme hänet, että perintö tulisi meidän omaksemme'.

15 Ja he heittivät hänet ulos viinitarhasta ja tappoivat. Mitä nyt viinitarhan herra on tekevä heille?"

16 Hän tulee ja tuhoaa nämä viinitarhurit ja antaa viinitarhan muille." Niin he sen kuullessaan sanoivat: "Pois se!"

17 Mutta hän katsahti heihin ja sanoi: "Mitä siis on tämä kirjoitus: 'Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi'?"

12. Ja hän lähetti vielä kolmannen. Mutta he myös sen haavoittivat ja syöksivät ulos.

13. Niin viinamäen isäntä sanoi: mitä minä teen? minä lähetän minun rakkaan poikani: kuin he hänen näkevät, niin he karttavat häntä.

14. Mutta kuin peltomiehet sen näkivät, ajattelivat he itsellensä, sanoen: tämä on perillinen: tulkaat, tappakaamme häntä, että perintö tulis meidän omaksemme.

15. Ja he syöksivät ulos hänen viinamäestä ja tappoivat. Mitä viinamäen isäntä on tekevä heille?"

16. Hän tulee ja hukkaa nämät peltomiehet, ja antaa viinamäen muille. Kuin he sen kuulivat, sanoivat he: pois se!

17. Mutta hän katsahti heidän päällensä ja sanoi: mitä se on, mikä kirjoitettu on: Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut nurkkakiveksi?"

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

18 Jokainen, joka kaatuu siihen kiveen, ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa."

19 *Ylipapit ja kirjanoppineet* tahtoivat sillä hetkellä käydä Häneen käsiksi, mutta pelkäsivät kansaa. He näet ymmärsivät, että Hän oli puhunut sen vertauksen heistä.

VERON MAKSAMISESTA

20 He vartioivat Häntä ja lähettivät hurskaiksi tekeytyviä urkkijoita saadakseen Hänet kiinni jostain sanasta, niin että voisivat antaa Hänet esivallalle ja maaherran käsiin.

21 He kysyivät Häneltä sanoen: "Opettaja, tiedämme, että puhut ja opetat oikein etkä katso henkilöön, vaan opetat Jumalan tietä totuudessa.

22 Onko meidän lupa antaa keisarille veroa vai ei?"

18 Jokainen, joka kaatuu siihen kiveen, ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa."

19 Ja kirjanoppineet ja ylipapit tahtoivat ottaa hänet sillä hetkellä kiinni, mutta he pelkäsivät kansaa; sillä he ymmärsivät, että hän oli puhunut sen vertauksen heistä.

20 Ja he vartioivat häntä ja lähettivät hänen luokseen hurskaiksi tekeytyviä urkkijoita, saadakseen hänet kiinni jostakin sanasta, niin että voisivat antaa hänet esivallalle ja maaherran käsiin.

21 Ja ne kysyivät häneltä sanoen: "Opettaja, me tiedämme, että sinä puhut ja opetat oikein etkä katso henkilöön, vaan opetat Jumalan tietä totuudessa.

22 Onko meidän lupa antaa keisarille veroa vai eikö?"

18. Jokainen joka lankee sen kiven päälle, se runnellaan; mutta jonka päälle se lankee, sen hän musertaa.

19. Ja pappein päämiehet ja kirjanoppineet pyysivät häntä sillä hetkellä kiinni ottaa, vaan he pelkäsivät kansaa; sillä he ymmärsivät, että hän heille tämän vertauksen sanonut oli.

20. Ja he vartioitsivat häntä ja lähettivät väijyjät, jotka piti itsensä hurskaiksi teettelemän, että he hänen puheessa saisivat kiinni, ja antaisivat ylös esivallalle ja maanvanhimman haltuun.

21. Ja he kysyivät häneltä ja sanoivat: Mestari, me tiedämme, etkäs oikein sanot ja opetat, etkä katso ihmisen muotoa, vaan opetat Jumalan tien totuudessa.

22. Sopikko meidän antaa keisarille veroa, taikka ei?

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

23 Mutta Hän havaitsi heidän kavaluutensa ja vastasi heille: "(Miksi kiusaatte minua?)"

24 Näyttäkää minulle denari. Kenen kuva ja päällekirjoitus siinä on?" He (vastasivat ja) sanoivat: "Keisarin."

25 Niin Hän sanoi heille: "Antakaa siis keisarin oma keisarille ja Jumalan oma Jumalalle."

26 Eivätkä he kyenneet saamaan Häntä puheesta kiinni kansan edessä, ja ihmetellen Hänen vastaustaan he vaikenivat.

KUOLLEITTEN YLÖSNOUSEMUKSESTA

27 Niin astui esiin muutamia saddukeuksia, jotka väittävät, ettei ole ylösnousemusta, ja he kysyivät Häneltä

28 sanoen: "Opettaja, Mooses on kirjoittanut meille: 'Jos keneltä kuolee veli, jolla on vaimo, *ja hän kuolee lapsetonna*, niin hänen veljensä ot-

23 Mutta hän havaitsi heidän kavaluutensa ja sanoi heille: "*(Miksi kiusaatte minua?)*"

24 Näyttäkää minulle denari. Kenen kuva ja päällekirjoitus siinä on? He vastasivat: "Keisarin".

25 Niin hän sanoi heille: "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on".

26 Ja he eivät kyenneet saamaan häntä hänen puheestaan kiinni kansan edessä; ja he ihmettelivät hänen vastaustaan ja vaikenivat.

27 Niin astui esiin muutamia saddukeuksia, jotka väittävät, ettei ylösnousemusta ole, ja he kysyivät häneltä

28 sanoen: "Opettaja, Mooses on säätänyt meille: 'Jos joltakin kuolee veli, jolla on vaimo, mutta ei ole lapsia, niin ottakoon hän vel-

23. Mutta kuin hän ymmärsi heidän kavaluutensa, sanoi hän heille: mitä te minua kiusaatte?

24. Osoittakaat minulle veroraha, kenenkä kuva ja päällekirjoitus siinä on? He vastasivat ja sanoivat: keisarin.

25. Niin hän sanoi heille: antakaat keisarille, mitkä keisarin ovat, ja Jumalalle, mitkä Jumalan ovat.

26. Ja ei he taitaneet hänen puheensa kansan edessä laittaa, vaan ihmettelivät hänen vastaustansa, ja vaikenivat.

27. Niin tulivat muutamit Saddukealaisista, (jotka kieltävät ylösnousemisen,) ja kysyivät häneltä,

28. Sanoen: Mestari, Moses kirjoitti meille: jos jonkun veli kuolee, jolla emäntä oli, ja se kuolis lapsetonna, niin hänen veljensä pitää

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

takoon vaimon ja hankkikoon jälkeläisen veljelleen.'

29 Nyt oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon ja kuoli lapsetonna.

30 Niin toinen otti sen vaimon (ja hän kuoli lapsetonna).

31 Sitten kolmas otti hänet ja samoin (myös) kaikki seitsemän. He kuolivat eivätkä jättäneet lapsia.

32 Viimeisenä (kaikista) vaimokin kuoli.

33 Kenelle heistä hän* siis joutuu ylösnousemuksessa vaimoksi, sillä niillä seitsemällä hän oli vaimona?"

34 Jeesus (vastasi ja) sanoi heille: "Tämän maailmanajan lapset naivat ja menevät miehelle.

35 Mutta jotka on katsottu arvollisiksi pääsemään toiseen maailmanaikaan ja ylösnousemukseen kuolleista, he eivät nai eivätkä mene miehelle.

36 Sillä he eivät enää voi kuolla, koska ovat enkelten kaltaiset, ja he ovat

jensä vaimon ja herättäköön siemenen veljelleen'.

29 Nyt oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon ja kuoli lapsetonna.

30 Niin toinen otti sen vaimon, (ja hän kuoli lapsetonna).

31 ja sitten kolmas, ja samoin kaikki seitsemän; ja he kuolivat jättämättä lapsia.

32 Viimeiseksi vaimokin kuoli.

33 Kenelle heistä siis tämä vaimo ylösnousemuksessa joutuu vaimoksi? Sillä kaikkien seitsemän vaimona hän oli ollut."

34 Niin Jeesus sanoi heille: "Tämän maailmanajan lapset naivat ja menevät miehelle.

35 Mutta ne, jotka on arvollisiksi nähty pääsemään toiseen maailmaan ja ylösnousemukseen kuolleista, eivät nai eivätkä mene miehelle.

36 Sillä he eivät enää voi kuolla, kun ovat enkelien kaltaisia; ja he

sen vaimon ottaman ja veljellensä siemenen herättämän.

29. Niin oli seitsemän veljeä: ensimmäinen otti emännän ja kuoli lapsetonna.

30. Ja toinen otti sen vaimon, ja se myös kuoli lapsetonna.

31. Ja kolmas otti myös sen: ja niin kaikki seitsemän, eikä jättäneet lapsia, ja kuolivat.

32. Kaikkein viimein kuoli myös vaimo.

33. Sentähden ylösnousemisessa, kenenkä heistä vaimo pitää oleman? sillä kaikki seitsemän ovat sen vaimonansa pitäneet.

34. Ja Jesus vastaten sanoi heille: tämän maailman lapset naivat ja huolevat;

35. Mutta ne, jotka otolliseksi tulevat sille maailmalle ja ylösnousemiselle kuolleista, ei he nai eikä huole;

36. Sillä ei he enään kuolla taida; sillä he ovat enkelien kaltaiset, ja

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

Jumalan lapsia, koska ovat ylösnousemuksen lapsia.

37 Mutta että kuolleet heräävät, sen Mooseskin on osoittanut kertomuksessa orjantappurapensaasta, kun hän sanoo Herraa Aabrahamin Jumalaksi ja lisäkin Jumalaksi ja Jaakobin Jumalaksi.

38 Mutta Hän ei ole kuolleitten Jumala, vaan elävien, sillä Hänelle kaikki elävät."

39 Niin muutamat kirjanoppineista vastasivat ja sanoivat: "Opettaja, oikein sanoit."

40 Eivätkä he enää rohjenneet kysyä Häneltä mitään.

KENEN POIKA KRISTUS ON?

41 Mutta Hän sanoi heille: "Kuinka he sanovat, että Kristus on Daavidin poika?"

42 Sanoohan Daavid itse psalmien kirjassa: 'Herra sanoi Herralleni: Istu oikealle puolelleni,

ovat Jumalan lapsia, koska ovat ylösnousemuksen lapsia.

37 Mutta että kuolleet nousevat ylös, sen Mooseskin on osoittanut kertomuksessa orjantappurapensaasta, kun hän sanoo Herraa Aabrahamin Jumalaksi ja lisäkin Jumalaksi ja Jaakobin Jumalaksi.

38 Mutta hän ei ole kuolleitten Jumala, vaan elävien; sillä kaikki hänelle elävät."

39 Niin muutamat kirjanoppineista vastasivat ja sanoivat: "Opettaja, oikein sinä sanoit".

40 Ja he eivät enää rohjenneet kysyä häneltä mitään.

41 Niin hän sanoi heille: "Kuinka he voivat sanoa, että Kristus on Daavidin poika?"

42 Sanoohan Daavid itse psalmien kirjassa: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni,

he ovat Jumalan lapset, että he ovat ylösnousemisen lapset.

37. Mutta että kuolleet ylösnousevat, sen on myös Moses pentsaan tykönä osoittanut, kuin hän sanoi Herran Abrahamin Jumalaksi ja Isaakin Jumalaksi ja Jakobin Jumalaksi.

38. Mutta ei Jumala ole kuolleiden Jumala, vaan elävien; sillä kaikki hänelle elävät.

39. Niin vastasivat muutamat kirjanoppineista ja sanoivat: Mestari, oikein sinä sanoit.

40. Ja ei he rohjenneet häneltä mitään enempää kysyä.

41. Niin hän sanoi heille: kuinka he sanovat Kristuksen Davidin pojaksi?

42. Ja David itse sanoo Psalмираamatussa: Herra sanoi minun Herralleni: istu minun oikialle kädelleni,

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

43 kunnes panen vihollisesi jalkaisi astinlaudaksi.'

44 Daavid kutsuu Häntä siis Herraksi. Kuinka Hän sitten on hänen poikansa?"

VAROKAA KIRJANOPPINEITA

45 Kaiken kansan kuullen Hän sanoi opetuslapsilleen:

46 "Varokaa kirjanoppineita, jotka tahtovat käyskennellä pitkissä vaipoissa ja rakastavat tervehtimisiä toreilla ja etumaisia istuimia synagogissa ja ensimmäisiä sijoja kutsuilla,

47 noita, jotka syövät leskien huoneet ja näön vuoksi rukoilevat pitkään. He saavat sitä kovemman tuomion."

21 Luku LESKIVAIMON UHRI

1 Nostaessaan katseensa Jeesus* näki rikkaitten panevan lahjojaan uhri-

43 kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.'

44 Daavid siis kutsuu häntä Herraksi; kuinka hän sitten on hänen poikansa?"

45 Ja kaiken kansan kuullen hän sanoi opetuslapsillensa:

46 Kavahtakaa kirjanoppineita, jotka mielellään käyskelevät pitkissä vaipoissa ja haluavat tervehdyksiä toreilla ja etumaisia istuimia synagogissa ja ensimmäisiä sijoja pidoissa,

47 noita, jotka syövät leskien huoneet ja näön vuoksi pitävät pitkiä rukouksia; he saavat sitä kovemman tuomion."

21 Luku

1 Ja hän katsahti ja näki rikkaiden panevan lahjoja uhriarkkuun.

43. Siihenasti kuin minä panen sinun vihollises sinun jalkais astinlaudaksi.

44. Koska siis David kutsuu hänen Herraksensa, kuin hän on hänen Poikansa?

45. Mutta kuin kaikki kansa sen kuuli, sanoi hän opetuslapsillensa:

46. Kavahtakaat kirjanoppineita, jotka tahtovat käydä pitkissä vaatteissa ja ottavat hyväksi tervehdykset turulla, ja ylimmäiset istuimet synagogissa, ja ylimmäiset siat ehtoollisissa,

47. Jotka syövä leskein huoneet, ja muodoksi pitävät pitkät rukoukset: heidän pitää saaman sitä raskaamman tuomion.

1. Mutta kuin hän katsoi, näki hän rikkaat panevan lahjojansa uhri-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

riarkkuun.

2 Ja Hän näki myös (erään) köyhän lesken panevan siihen kaksi ropoa*.

3 Niin Hän sanoi: "Totisesti sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut.

4 Sillä kaikki nuo panivat liiastaan (Jumalan) uhrilahjojen joukkoon, mutta tämä pani puutteestaan koko eläntonsa, mikä hänellä oli."

JEESUS ENNUSTAA PYHÄKÖN HÄVITYKSEN

5 Kun muutamat puhuivat pyhäköstä, että se oli kaunistettu kauniilla kivillä ja temppelilahjoilla, sanoi Hän:

6 "Päivät tulevat, jolloin tästä mitä katselette, ei jää kiveä kiven päälle maahan sortumatta."

2 Niin hän näki myös köyhän lesken panevan siihen kaksi ropoa.

3 Silloin hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut.

4 Sillä kaikki nuo panivat lahjansa liiastaan, mutta tämä pani puutteestaan, koko elämisensä, mikä hänellä oli."

5 Ja kun muutamat puhuivat pyhäköstä, kuinka se oli kauniilla kivillä ja temppelilahjoilla kaunistettu, sanoi hän:

6 Päivät tulevat, jolloin tästä, mitä katselette, ei ole jäävä kiveä kiven päälle, maahan jaottamatta.

arkkkuun.

2. Hän näki myös köyhän lesken panevan siihen kaksi ropoa.

3. Ja sanoi: totisesti sanon minä teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin nämät kaikki.

4. Sillä kaikki nämät panivat siitä, mitä heillä liiaksi oli, Jumalan uhriski, vaan tämä pani köyhyedensä kaiken tavaransa, mikä hänellä oli.

5. Ja kuin muutamat sanoivat hänelle templistä, kuinka kauniilla kivillä ja kappaleilla se kaunistettu oli, niin hän sanoi:

6. Näitkö te katselette? Ne päivät pitää tuleman, joina ei pidä kiveä kiven päälle jätettämän, jota ei maahan jaoteta.

TULEVA AHDISTUS

7 Niin he kysyivät Häneltä sanoen: "Opettaja, milloin tämä sitten tapahtuu? Ja mikä on merkinä, kun tämä alkaa toteutua?"

8 Hän sanoi: "Varokaa, ettei teitä eksytetä. Sillä monet tulevat nimessäni sanoen: '*Minä olen*' ja: 'Aika on lähellä.' Älkää siis menkö heidän perässään.

9 Kun kuulette sodista ja kapinoista, älkää pelästykö. Sillä näitten täytyy ensin tapahtua, mutta loppu ei ole vielä heti."

10 Sitten Hän sanoi heille: "Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan.

11 Monin paikoin on oleva suuria maanjäristyksiä ja *nälänhätää ja ruttoa*. On myös pelottavia näkyjä ja suuria merkkejä taivaalla.

12 Mutta ennen tätä kaikkea he käyvät teihin käsiksi ja vainoavat teitä ja luovuttavat synagoogiin ja vankiloihin ja vievät kuningasten ja maaherrain

7 Niin he kysyivät häneltä sanoen: "Opettaja, milloin tämä sitten tapahtuu? Ja mikä on oleva merkki tämän tulemisesta?"

8 Niin hän sanoi: "Katsokaa, ettei teitä eksytetä. Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen se', ja: 'Aika on lähellä'. Mutta älkää menkö heidän perässään.

9 Ja kun kuulette sotien ja kapinain melskettä, älkää peljästykö. Sillä näitten täytyy ensin tapahtua, mutta loppu ei tule vielä heti."

10 Sitten hän sanoi heille: "Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan,

11 ja tulee suuria maanjäristyksiä, tulee ruttoa ja nälänhätää monin paikoin, ja taivaalla on oleva peljättäviä näkyjä ja suuria merkkejä.

12 Mutta ennen tätä kaikkea he käyvät teihin käsiksi ja vainoavat teitä ja vetävät teidät synagoogiin ja heittävät vankiloihin ja vievät

7. Niin he kysyivät häneltä ja sanoivat: Mestari, koskas nämät tapahtuvat? ja mikä merkki on, koska nämät tulevat?

8. Hän sanoi: katsokaat, ettei teitä petetä; sillä moni tulee minun nimeeni ja sanoo: minä se olen! aika on kyllä läsnä, älkää kuitenkaan heitä seuratko.

9. Mutta kuin te kuulette sotia ja kapinoita, niin älkää peljästykö; sillä nämät pitää ensin tapahtuman, vaan ei kohta loppu ole.

10. Niin hän sanoi heille: kansa nousee kansaa vastaan, ja valtakunta valtakuntaa vastaan.

11. Ja suuret maan vapistukset pitä joka paikassa tuleman, nälkä ja rutto, kauhistukset ja suuret ihmiset taivaasta tapahtuvat.

12. Mutta ennen näitä kaikkia heittävät he kätensä teidän päällemme, vainoovat ja antavat ylös teitä synagoogiin ja vankiuteen, ja vetävät

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

eteen minun nimeni vuoksi.

13 Mutta se koituu teille todistamiseksi.

14 Pankaa siis sydämellenne, ettette etukäteen valmistaudu puolustautumaan.

15 Sillä minä annan teille puhekyvyn* ja viisauden, jota vastaan eivät ketkään vastustajanne kykene väittämään tai asettumaan.

16 Myös vanhemmat ja veljet ja sukulaiset ja ystävät antavat teitä alttiiksi ja tappavat joitakin teistä.

17 Ja te tulette kaikkien vihattaviksi minun nimeni vuoksi.

18 Mutta ei hiuskaan päästänne katoa.

19 *Omistakaa elämänne kestävyyttenne avulla.*

JERUSALEMIN HÄVITYS

20 Mutta kun näette Jerusalemin so-

teidät kuningasten ja maaherrain eteen minun nimeni tähden.

13 Ja näin te joudutte todistamaan.

14 Pankaa siis sydämellenne, ettette edeltäpäin huolehdi, miten te vastaatte puolestanne.

15 Sillä minä annan teille suun ja viisauden, jota vastaan eivät ketkään teidän vastustajanne kykene asettumaan tai väittämään.

16 Omat vanhemmatkin ja veljet ja sukulaiset ja ystävät antavat teidät alttiiksi; ja muutamia teistä tapetaan,

17 ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden.

18 Mutta ei hiuskarvaakaan teidän päästänne katoa.

19 Kestäväisyydellänne te voitatte omaksenne elämän.

20 Mutta kun te näette Jerusale-

teitä kuningasten ja esimiesten eteen, minun nimeni tähden.

13. Mutta se tapahtuu teille todistukseksi.

14. Niin pankaat nyt se teidän sydämeenne, ettette ennen ajattelisi, kuinka teidän pitää edestänne vastaaman:

15. Sillä minä annan teille suun ja viisauden, jota ei he voi puhua vastaan eikä seisoa vastaan, kaikki jotka teitä vastaan ovat.

16. Niin te myös annetaan ylöns vanhimmilta, veljiltä, langoilta ja ystäviltä, ja muutamia teistä he tappavat,

17. Ja te tulette vihattaviksi kaikilta, minun nimeni tähden.

18. Vaan ei hiuskarvakaan pidä teidän päästänne hukkuman.

19. Pitäkää teidän sielunne kärsivällisyydessä.

20. Mutta kuin te näette Jerusale-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

tajoukkojen ympäröimänä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä.

21 Silloin Juudeassa olevat paetkoot vuorille, ja Jerusalemissa* olevat lähtekööt pois, ja maaseudulla olevat älkööt menkö sinne.

22 Sillä ne ovat koston päiviä, jotta kaikki toteutuisi, mikä on kirjoitettu.

23 Voi raskaita ja imettäviä niinä päivinä! Sillä suuri hätä on oleva maan päällä ja viha tätä kansaa vastaan.

24 He kaatuvat miekan terään ja heidät viedään vankeuteen kaikkien kansojen sekaan. Ja Jerusalem on oleva pakanain tallattavana, kunnes pakanain ajat täyttyvät.

IHMISEN POJAN TULEMUS

25 On oleva merkkejä auringossa ja

min sotajoukkojen ympäröimänä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä.

21 Silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille, ja jotka ovat kaupungissa, lähtekööt sieltä pois, ja jotka maalla ovat, älkööt sinne menkö.

22 Sillä ne ovat koston päiviä, että kaikki täyttyisi, mikä kirjoitettu on.

23 Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä! Sillä suuri hätä on oleva maan päällä ja viha tätä kansaa vastaan;

24 ja he kaatuvat miekan terään, heidät viedään vangeiksi kaikkien kansojen sekaan, ja Jerusalem on oleva pakanain tallattavana, kunnes pakanain ajat täyttyvät.

25 Ja on oleva merkit auringossa

min sotaväeltä piiritettävän, niin tietäkää, että hänen perikatonsa on lähestynyt.

21. Silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkaan vuorille, ja jotka hänen keskellensä ovat, ne lähtekään sieltä ulos, ja jotka maalla ovat, älkään häneen menkö sisälle.

22. Sillä ne ovat kostopäivät, että kaikki täytettäisiin, mitkä kirjoitetut ovat.

23. Mutta voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä! Sillä suuri vaiva pitää maan päällä oleman ja viha tämän kansan päällä.

24. Ja heidän pitää lankeeman miekan terään, ja he viedään vangiksi kaikkinaisen kansan sekaan. Ja Jerusalem pitää tallattaman pakanoilta, siihen asti kuin pakanain aika täytetään.

25. Ja merkit pitää oleman aurin-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

kuussa ja tähdissä ja kansoilla epätoivoinen ahdistus maan päällä
pauhaavan meren aallokon vuoksi.

26 Ihmiset menehtyvät pelätessään ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä kohtaa, sillä taivaitten voimat järkkyvät.

27 Silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä ylen voimallisena ja kirkkaana.

28 Mutta kun nämä alkavat tapahtua, rohkaiskaa* itsenne ja nostakaa päänne, sillä vapautuksenne on lähellä."

VIIKUNAPUUN OPETUS

29 Hän puhui heille myös vertauksen: "Katsokaa viikunapuuta ja kaikkia puita.

30 Kun ne jo puhkeavat lehteen, näette ja itsestänne ymmärrätte, että kesä on jo lähellä.

ja kuussa ja tähdissä, ja ahdistus kansoilla maan päällä ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat.

26 Ja ihmiset menehtyvät pelätessään ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä kohtaa; sillä taivaitten voimat järkkyvät.

27 Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä suurella voimalla ja kirkkaudella.

28 Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa päänne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä."

29 Ja hän puhui heille vertauksen: "Katsokaa viikunapuuta ja kaikkia puita.

30 Kun ne jo puhkeavat lehteen, niin siitä te näette ja itsestänne ymmärrätte, että kesä jo on lähellä.

gossa ja kuussa ja tähdissä, ja maassa kansalla ahdistus epäilyksen tähden. Ja meri ja aallot pitää pauhaaman.

26. Ja ihmiset maassa pitää näentymän pelvon ja odottamisen tähden niitä, mitkä maan piirin päälle tulevat; sillä taivaan voimat pitää liikutettaman.

27. Ja silloin heidän pitää näkemän Ihmisen Pojan tulevan pilvisessä suurella voimalla ja kunnialla.

28. Mutta kuin nämä rupeevat tapahtumaan, niin katsokaat, ja nostakaa päänne ylös; sillä teidän lunastuksenne silloin lähestyy.

29. Ja hän sanoi heille vertauksen: katsokaat fikunapuuta ja kaikkia puita.

30. Kuin ne jo puhkeevat, niin te näette ja itse teistänne ymmärrätte, että suvi on jo läsnä.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

31 Samoin te myös, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä.

32 Totisesti sanon teille: tämä sukukunta ei katoa, kunnes kaikki on tapahtunut.

33 Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa.

31 Samoin te myös, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä.

32 Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki tapahtuu.

33 Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa.

31. Niin myös te, kuin te näette nämät tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on läsnä.

32. Totisesti minä sanon teille: ei tämän sukukunnan pidä suinkaan hukkuman, siihenasti kuin nämät kaikki tapahtuvat.

33. Taivas ja maa on hukkuva, vaan minun sanani ei pidä ikänä hukkaantumana.

VALVOKAA

34 Mutta ottakaa vaari itsestänne, ettei sydämiänne raskautu päihtymys ja juoppous ja elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta.

35 Sillä niin kuin paula, se* saavuttaa kaikki, jotka koko maan päällä asuvat.

36 Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että *teidät katsottaisiin arvolliseksi* pakenemaan tätä kaikkea, mikä on tuleva, ja seisomaan Ihmisen Pojan edessä."

34 Mutta pitäkää vaari itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskautu päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta

35 niinkuin paula; sillä se on saavuttava kaikki, jotka koko maan päällä asuvat.

36 Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paksenne tätä kaikkea, mikä tuleva on, ja seisoksenne Ihmisen Pojan edessä."

34. Mutta kavahtakaat, ettei teidän sydämenne koskaan raskauteta ylönkyömisestä ja juopumisesta ja elatuksen murheesta, ja se päivä tulee äkisti teidän päällemme.

35. Sillä se tulee niinkuin paula kaikkein ylitse, jotka koko maan päällä asuvat.

36. Sentähden valvokaat ja aina rukoilkaat, että te mahdolliset olisitte kaikkia näit välttämään, jotka pitää tapahtuman, ja seisomaan Ihmisen Pojan edessä.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

37 Ja Hän opetti päivät pyhäkössä, mutta öiksi Hän lähti pois ja yöpyi vuorella, jota kutsutaan Öllyvuoreksi.

38 Ja kaikki kansa tuli aamuvarhaisella Hänen luokseen pyhäkköön kuuntelemaan Häntä.

22 Luku KAVALTAJA JUUDAS

1 Mutta hapattomain leipäin juhla, jota kutsutaan pääsiäiseksi, oli lähellä.

2 Ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, kuinka saisivat Hänet surmatuksi, sillä he pelkäsivät kansaa.

3 Niin saatana meni Juudaaseen, jota kutsuttiin Iskariotiksi ja joka oli yksi niistä kahdestatoista.

4 Tämä meni ja puhui ylipappien ja pyhäkön vartioston päällikköjen kanssa, miten kavaltaisi Hänet heille.

5 He ihastuivat ja sitoutuivat anta-

37 Ja hän opetti päivät pyhäkössä, mutta öiksi hän lähti pois ja vietti ne vuorella, jota kutsutaan Öllymäeksi.

38 Ja kaikki kansa tuli varhain aamuisin hänen tykönsä pyhäkköön kuulemaan häntä.

22 Luku

1 Mutta happamattoman leivän juhla, jota pääsiäiseksi sanotaan, oli lähellä.

2 Ja ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, kuinka saisivat hänet surmatuksi; sillä he pelkäsivät kansaa.

3 Niin saatana meni Juudaaseen, jota kutsuttiin Iskariotiksi ja joka oli yksi niistä kahdestatoista.

4 Ja tämä meni ja puhui ylipappien ja pyhäkön vartioston päällikköjen kanssa, miten hän saattaisi hänet heidän käsiinsä.

5 Ja he ihastuivat ja sitoutuivat an-

37. Ja hän opetti päivällä templissä, mutta yöllä meni hän ulos ja oli yötä vuorella, joka kutsutaan Öllymäeksi.

38. Ja kaikki kansa tuli varhain hänen tykönsä templiin, häntä kuulemaan.

1. Niin lähestyi makian leivän juhlapäivä, joka pääsiäiseksi kutsutaan.

2. Ja ylimmäiset papit ja kirjanoppineet etsivät, kuinka he olisivat hänen saaneet tappaa. Mutta he pelkäsivät kansaa.

3. Niin saatana oli mennyt Juudaan sisälle, jonka liikanimi oli Iskariot, joka oli kahdentoistakymmenen luvusta.

4. Ja hän meni pois ja puhutteli ylimmäisiä pappeja ja päämiehiä, kuin hän oli hänen heille pettävä.

5. Ja he ihastuivat ja lupasivat hä-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

maan hänelle rahaa.

6 Niin hän myöntyi ja etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaakseen Hänet heille *kansan huomaamatta*.

PÄÄSIÄISATERIAN VALMISTAMINEN

7 Niin tuli se hapattomain leipäin päivä, jona pääsiäislammas piti uhrata.

8 Ja Hän lähetti Pietarin ja Johanneksen sanoen: "Menkää valmistamaan meille pääsiäisateria syödäksemme."

9 Mutta he kysyivät Häneltä: "Mihin haluat meidän valmistavan?"

10 Hän vastasi heille: "Katso, saapuessanne kaupunkiin teitä vastaan tulee mies kantaen vesiastiaa. Seuratkaa häntä siihen taloon, johon hän menee,

11 ja sanokaa talon isännälle: 'Opettaja sanoo sinulle: Missä on vierashuone, jossa söisin pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa?'

tamaan hänelle rahaa.

6 Ja hän lupautui ja etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaakseen hänet heille ilman melua.

7 Niin tuli se happamattoman leivän päivistä, jona pääsiäislammas oli teurastettava.

8 Ja hän lähetti Pietarin ja Johanneksen sanoen: "Menkää ja valmistakaa meille pääsiäislammas syödäksemme".

9 Niin he kysyivät häneltä: "Mihin tahdot, että valmistamme sen?"

10 Hän vastasi heille: "Katso, saapuessanne kaupunkiin tulee teitä vastaan mies kantaen vesiastiaa; seuratkaa häntä siihen taloon, johon hän menee,

11 ja sanokaa talon isännälle: 'Opettaja sanoo sinulle: Missä on vierashuone, syödäkseni siinä pääsiäislampaan opetuslasteni

nelle rahaa.

6. Ja hän lupasi sen heille, ja etsi soveliaista aikaa, saadaksensa häntä pettää ilman hasuta.

7. Niin makian leivän päivä tuli, jona pääsiäislammas piti teurastettaman,

8. Ja hän lähetti Pietarin ja Johanneksen, sanoen: menkää valmistamaan meille pääsiäislammas syödäksemme.

9. Niin he sanoivat hänelle: kussas tahdot meitä valmistamaan?

10. Hän sanoi heille: katso, kuin te kaupunkiin tulette sisälle, kohtaa teitä ihminen, kantain vesiastiaa: seuratkaa häntä siihen huoneeseen, johonka hän menee.

11. Ja sanokaat sen huoneen perheenisännälle: Mestari sanoo sinulle: kussa on maja, jossa minä syön pääsiäislampaan opetuslas-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

12 Hän näyttää teille ison varustetun yläsalin. Valmistakaa sinne."	kanssa?" 12 Niin hän näyttää teille suuren, aterioiville varustetun huoneen yläkerrassa; sinne valmistakaa."	teni kanssa? 12. Ja hän osoittaa teille suuren salin rakennetun; valmistakaaat siellä.
13 He menivät ja havaitsivat niin olevan kuin Jeesus* oli heille sanonut, ja valmistivat pääsiäisaterian.	13 Ja he menivät ja havaitsivat niin olevan, kuin Jeesus oli heille sanonut, ja valmistivat pääsiäislampaan.	13. Niin he menivät ja löysivät niinkuin hän heille sanonut oli, ja valmistivat pääsiäislampaan.

EHTOOLLISEN ASETTAMINEN

14 Kun hetki tuli asettui Hän aterialle ja *ne kaksitoista apostolia* Hänen kanssaan.	14 Ja kun hetki tuli, asettui hän aterialle ja apostolit hänen kanssansa.	14. Ja kuin jo aika tullut oli, istui hän pöydän tykönä ja kaksitoistakymmentä apostolia hänen kanssansa.
15 Hän sanoi heille: "Olen hartaasti halunnut syödä tämän pääsiäisaterian kanssanne ennen kuin kärsin.	15 Ja hän sanoi heille: "Minä olen halajamalla halannut syödä tämän pääsiäislampaan teidän kanssanne, ennenkuin minä kärsin;	15. Ja hän sanoi heille: minä olen halulla halainnut syödä tätä pääsiäislammasta teidän kanssanne, ennekuin minä kärsin.
16 Sillä sanon teille, etten sitä enää syö, kunnes se täysin toteutuu Jumalan valtakunnassa."	16 sillä minä sanon teille, etten minä sitä enää syö, ennenkuin sen täyttymys tapahtuu Jumalan valtakunnassa".	16. Sillä minä sanon teille, etten minä suinkaan silleen siitä syö, siihenasti kuin se täytetään Jumalan valtakunnassa.
17 Niin Hän otti maljan, kiitti ja sanoi: "Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne.	17 Ja hän otti maljan, kiitti ja sanoi: "Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne.	17. Ja hän otti kalkin, kiitti, ja sanoi: ottakaaat ja jakakaat keskenänne.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

18 Sillä sanon teille, etten tästä lähin juo viinipuun antia, kunnes Jumalan valtakunta tulee."

19 Hän otti myös leivän, kiitti, mursi ja antoi heille sanoen: "Tämä on ruumiini, joka edestänne annetaan. Tehkää tämä minun muistokseni."

20 Samoin Hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto veressäni, joka puolestanne vuodatetaan.

21 Mutta katso, kavaltajani käsi on kanssani pöydällä.

22 [Sillä] Ihmisen Poika tosin menee pois niin kuin määrätty on, mutta voi sitä ihmistä, jonka välityksellä Hänet kavalletaan!"

23 He alkoivat kysellä keskenään kuka heistä mahtoi olla se, joka oli tämän tekevä.

18 Sillä minä sanon teille: tästedes minä en juo viinipuun antia, ennenkuin Jumalan valtakunta tulee."

19 Ja hän otti leivän, kiitti, mursi ja antoi heille ja sanoi: "Tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan. Tehkää se minun muistokseni."

20 Samoin myös maljan, aterian jälkeen, ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka teidän edestänne vuodatetaan.

21 Mutta, katso, minun kavaltajani käsi on minun kanssani pöydällä.

22 Sillä Ihmisen Poika tosin menee pois, niinkuin säädetty on; mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta hänet kavalletaan!"

23 Ja he rupesivat keskenänsä kyselemään, kuka heistä mahtoi olla se, joka oli tämän tekevä.

18. Sillä minä sanon teille, etten minä suinkaan juo viinapuun hedelmää, siihenasti kuin Jumalan valtakunta tulee.

19. Ja hän otti leivän, kiitti ja mursi, ja antoi heille, sanoen: tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan: se tehkää minun muistokseni;

20. Niin myös kalkin ehtoollisen jälkeen, sanoen: tämä kalkki on uusi Testamentti, minun veressäni, joka teidän edestänne vuodatetaan.

21. Kuitenkin, katso, minun pettäjäni käsi on minun kanssani pöydällä.

22. Ja tosin Ihmisen Poika menee niinkuin päätetty on: kuitenkin voi sitä ihmistä, jolta hän petetään!

23. Ja he rupesivat kyselemään keskenänsä: kuka olis se heistä, joka sen tekevä olis?

IHMISEN TODELLINEN SUURUUS

24 Heidän välillään syntyi myös kiista siitä, kuka heistä oli katsottava suurimmaksi.

25 Niin Hän sanoi heille: "Kansain kuninkaat niitä herroina hallitsevat, ja niitten valtiaita sanotaan hyväntekijöiksi.

26 Mutta älkää te niin, vaan suurin teidän keskellänne olkoon niin kuin nuorin ja johtaja niin kuin palvelija.

27 Sillä kumpi on suurempi, se joka aterioi vai se joka palvelee? Eikö se, joka aterioi? Mutta minä olen keskellänne niin kuin se, joka palvelee.

28 Mutta te olette pysyneet kanssani kiusauksissani.

29 Ja niin kuin Isäni on minulle säättänyt, niin minä säädän teille * kuninkaallisen vallan*,

30 jotta saatte syödä ja juoda pöydässänni minun valtakunnassani ja is-

24 Ja heidän välillään syntyi myös kiista siitä, kuka heistä oli katsottava suurimmaksi.

25 Niin hän sanoi heille: "Kansojen kuninkaat herroina niitä hallitsevat, ja niiden valtiaita sanotaan hyväntekijöiksi.

26 Mutta älkää te niin; vaan joka teidän keskuudessanne on suurin, se olkoon niinkuin nuorin, ja johtaja niinkuin se, joka palvelee.

27 Sillä kumpi on suurempi, sekö, joka aterioi, vai se, joka palvelee? Eikö se, joka aterioi? Mutta minä olen teidän keskellänne niinkuin se, joka palvelee.

28 Mutta te olette pysyneet minun kanssani minun kiusauksissani;

29 ja minä säädän teille, niinkuin minun Isäni on minulle säättänyt, kuninkaallisen vallan,

30 niin että te saatte syödä ja juoda minun pöydässänni minun valta-

24. Mutta heidän välillänsä tuli myös riita, kuka heistä näkyis suurin olevan.

25. Niin hän sanoi heille: kansain kuninkaat vallitsevat heitä, ja joilla valta on heidän ylitsensä, ne kutsutaan armollisiksi herroiksi.

26. Mutta ette te niin: vaan joka teistä suurin on, se olkoon niinkuin nuorin, ja joka ylimmäinen on, se olkoon niinkuin se, joka palvelee.

27. Sillä kumpi suurempi on: se joka atrioitsee, taikka se joka palvelee? eikö se joka atrioitsee? mutta minä olen teidän keskellänne niinkuin se, joka palvelee.

28. Mutta te olette ne, jotka minun kiusauksissani minun kanssani pysyitte.

29. Ja minä säädin teille, niinkuin minun Isäni sääsi minulle, valtakunnan:

30. Että teidän pitää syömän ja juoman minun pöydällänni minun

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

tua valtaistuimilla tuomitsemassa Israelin kahtatoista sukukuntaa."

kunnassani ja istua valtaistuimilla ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa.

valtakunnassani, ja istuman istuimilla, ja tuomitseman kaksitoistakymmentä Israelin sukukuntaa.

PIETARI ON KIELTÄVÄ JEESUKSEN

31 (Herra sanoi myös:) "Simon, Simon, katso, saatana on halunnut teitä valtaansa seuloakseen teitä niin kuin vehnää.

32 Mutta olen rukoillut puolestasi, että uskosi ei raukeaisi tyhjään. Ja kun kerran palaat, vahvista veljiäsi."

33 Niin Pietari* lausui Hänelle: "Herra, sinun kanssasi olen valmis menemään sekä vankilaan että kuolemaan."

34 Mutta Hän sanoi: "Sanon sinulle, Pietari: ei laula tänään kukko ennen kuin sinä kolmesti kiellät tuntevasi minut."

31 Simon, Simon, katso, saatana on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen teitä niinkuin nisuja;

32 mutta minä olen rukoillut sinun puolestasi, ettei sinun uskosi raukeaisi tyhjään. Ja kun sinä kerran palajat, niin vahvista veljiäsi."

33 Niin Simon sanoi hänelle: "Herra, sinun kanssasi minä olen valmis menemään sekä vankeuteen että kuolemaan".

34 Mutta hän sanoi: "Minä sanon sinulle, Pietari: ei laula tänään kukko, ennenkuin sinä kolmesti kiellät tuntevasi minua."

31. Niin sanoi myös Herra: Simon, Simon, katso, saatana on teitä pyytänyt seuloaksensa niinkuin nisuja.

32. Vaan minä rukoilin sinun edestä, ettei sinun uskos puuttuman pidä. Ja kuin sinä kerran palajat, niin vahvista veljiäs.

33. Niin hän sanoi hänelle: Herra, minä olen valmis sinun kanssas sekä vankiuteen että kuolemaan menemään.

34. Mutta hän sanoi: Pietari, minä sanon sinulle, ei laula tänäpäpä kukko ennen kuin sinä kolmasti kiellät tuntevas minua.

JULISTAJAN MATKAVARUSTEET

35 Ja Hän sanoi heille: "Kun lähetin teidät ilman kukkaroa ja laukkua ja kenkiä, puuttuiko teiltä mitään?" He vastasivat: "Ei mitään."

36 Niin Hän sanoi heille: "Mutta nyt, jolla on kukkaro, ottakoon sen mukaansa, niin myös laukun. Ja jolla ei ole, myyköön vaippansa ja ostakoon miekan.

37 Sillä sanon teille, että minussa pitää käymän toteen (myös) tämän mikä on kirjoitettu: 'Ja Hänet luettiin pahantekijäin joukkoon', sillä tehtäväni on täyttymässä."

38 Niin he sanoivat: "Herra, katso, tässä on kaksi miekkaa." Mutta Hän vastasi heille: "Riittää."

JEESUKSEN RUKOUSTAISTELU

39 Hän meni ulos ja lähti tavan mukaan Öljyvuorelle, ja Hänen opetus-

35 Ja hän sanoi heille: "Kun minä lähetin teidät ilman rahakukkaroa ja laukkua ja kenkiä, puuttuiko teiltä mitään?" He vastasivat: "Ei mitään".

36 Niin hän sanoi heille: "Mutta nyt, jolla on kukkaro, ottakoon sen mukaansa; niin myös laukun. Ja jolla ei ole, myyköön vaippansa ja ostakoon miekan.

37 Sillä minä sanon teille, että minussa pitää käymän toteen tämän, mikä kirjoitettu on: 'Ja hänet luettiin pahantekijäin joukkoon'. Sillä se, mikä minusta on sanottu, on täyttynyt."

38 Niin he sanoivat: "Herra, katso, tässä on kaksi miekkaa". Mutta hän vastasi heille: "Riittää".

39 Ja hän meni ulos ja lähti tapansa mukaan Öljymäelle, ja hänen

35. Ja hän sanoi heille: kuin minä lähetin teidät ilman säkkiä ja kukkaroa ja kenkiä, puuttuiko teiltä mitään? He sanoivat: ei mitään.

36. Niin hän sanoi heille: vaan nyt, jolla säkki on, ottakoon sen, niin myös kukkaren; ja jolla ei ole, se myykään hameensa ja ostakaan miekan.

37. Sillä minä sanon teille: vielä sekin mikä kirjoitettu on, pitää minussa täytettämän: hän on pahantekijäin sekaan luettu; sillä ne, mikä minusta kirjoitetut ovat, pitää loppuman.

38. Niin he sanoivat: Herra, katso, tässä on kaksi miekkaa. Hän sanoi heille: kyllä siinä on.

39. Ja hän läksi ulos ja meni, niin kuin hänen tapansa oli, Öljymäel-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

lapsensa seurasivat Häntä.

40 Tultuaan sinne Hän sanoi heille: "Rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen."

41 Sitten Hän vetäytyi heistä noin kivenheiton päähän, laskeutui polvillään ja rukoili

42 sanoen: "Isä, jos tahdot, ota minulta pois tämä malja, mutta älköön tapahtuko minun tahtoni vaan sinun."

43 Niin Hänelle ilmestyi taivaasta enkeli, joka vahvisti Häntä.

44 Ja kun Hän oli suuressa tuskassa Hän rukoili yhä hartaammin, ja Hänen hikensä oli kuin isot veripisarat, jotka putosivat maahan.

45 Noustuaan rukouksesta Hän meni opetuslastensa luo ja tapasi heidät murheen vuoksi nukkumasta.

46 Niin Hän sanoi heille: "Miksi nukutte? Nouskaa ja rukoilkaa, jottette joutuisi kiusaukseen."

opetuslapsensa seurasivat häntä.

40 Ja tultuaan siihen paikkaan hän sanoi heille: "Rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen".

41 Ja hän vetäytyi heistä noin kivenheiton päähän, laskeutui polvillään ja rukoili

42 sanoen: "Isä, jos sinä tahdot, niin ota pois minulta tämä malja; älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun".

43 Niin hänelle ilmestyi taivaasta enkeli, joka vahvisti häntä.

44 Ja kun hän oli suuressa tuskassa, rukoili hän yhä hartaammin. Ja hänen hikensä oli niinkuin veripisarat, jotka putosivat maahan.

45 Ja kun hän nousi rukoilemasta ja meni opetuslastensa tykö, tapasi hän heidät murheen tähden nukkumasta.

46 Niin hän sanoi heille: "Miksi te nukutte? Nouskaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen."

le; niin seurasivat myös häntä hänen opetuslapsensa.

40. Ja kuin hän siihen paikkaan tuli, sanoi hän heille: rukoilkaat, ettette tulisi kiusaukseen.

41. Ja hän erkani heistä lähes kivellä heittää ja laski polvillensa, rukoili,

42. Sanoen: Isä, jos sinä tahdot, niin ota pois minulta tämä kalkki, kuitenkin ei minun tahtoni, mutta sinun olkoon.

43. Niin enkeli taivaasta ilmestyi hänelle ja vahvisti häntä.

44. Ja kuin hän sangen suuressa ahdistuksessa oli, rukoili hän hartaammin. Ja oli hänen hikensä niinkuin verenpisarat, jotka maan päälle putosivat.

45. Ja kuin hän nousi rukoilemasta ja tuli opetuslastensa tykö, löysi hän ne murheen tähden makaa-

masta, 46. Ja hän sanoi heille: mitä te makaatte? nouskaat ja rukoilkaat, ettette kiusaukseen lankeaisi.

JEESUKSEN VANGITSEMINEN

47 Katso, Hänen vielä puhuessaan tuli joukko kansaa. Yksi niistä kahdestatoista, se, jonka nimi oli Juudas, kulki heidän edellään ja tuli Jeesuksen luo suutelemaan Häntä.

48 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Juudas, suudelmallako kavallat Ihmisen Pojan?"

49 Kun Hänen ympärillään olevat näkivät, mitä oli tulossa he sanoivat (Hänelle): "Herra, iskemmekö miekalla?"

50 Ja yksi heistä iski ylimmän papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois oikean korvan.

51 Mutta Jeesus vastasi sanoen: "Sallikaa vielä* tämäkin", ja koskettaen hänen korvaansa Hän paransi hänet.

52 Niin Jeesus sanoi ylipapeille ja pyhäkön vartioston päälliköille ja vanhimmille, jotka olivat tulleet häntä vastaan:

47 Ja katso, hänen vielä puhuessaan tuli joukko kansaa, ja yksi niistä kahdestatoista, se, jonka nimi oli Juudas, kulki heidän edellään. Ja hän tuli Jeesuksen luo antamaan hänelle suuta.

48 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Juudas, suunantamisellako sinä Ihmisen Pojan kavallat?"

49 Kun nyt ne, jotka olivat hänen ympärillään, näkivät, mitä oli tulossa, sanoivat he: "Herra, iskemmekö miekalla?"

50 Ja eräs heistä iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois oikean korvan.

51 Mutta Jeesus vastasi sanoen: "Sallikaa vielä tämäkin". Ja hän koski hänen korvaansa ja paransi hänet.

52 Niin Jeesus sanoi ylipapeille ja pyhäkön vartioston päälliköille ja vanhimmille, jotka olivat tulleet

47. Vielä hänen puhuisansa, katso, joukko ja se, joka kutsuttiin Juudas, yksi kahdestatoistakymmenestä, kävi heidän edellensä, ja lähestyi Jeesusta suuta antamaan hänen.

48. Niin Jesus sanoi hänelle: Juudas, suun antamisellako sinä Ihmisen Pojan petät?

49. Kuin ne, jotka hänen ympärillensä olivat, näkivät, mitä tuleva oli, sanoivat he hänelle: Herra, emmekö me lyö miekalla?

50. Ja yksi heistä löi pappein päämiehen palveliaa ja hakkasi pois hänen oikian korvansa.

51. Mutta Jesus vastaten sanoi: sallikaat tähän asti tulla. Ja kuin hän rupesi hänen korvaansa, paransi hän sen.

52. Mutta Jesus sanoi niille, jotka häntä vastaan olivat tulleet, ylimmäisille papeille ja templin haltioil-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

"Niin kuin ryöväriä vastaan olette läheneet miekoin ja seipäin.

53 Kun olen joka päivä ollut kanssanne pyhäkössä, ette ole ojentaneet käsiänne minua vastaan. Mutta tämä on teidän hetkenne ja pimeän valta."

PIETARI KIELTÄÄ JEESUKSEN

54 Niin he ottivat Hänet kiinni ja kuljettivat pois ja veivät Hänet ylimmäisen papin taloon. Mutta Pietari seurasi taampana.

55 Ja he sytyttivät tulen keskelle pihaa ja asettuivat yhdessä istumaan ja Pietari istuutui heidän keskeensä.

56 Niin muuan palvelijatar näki hänen istuvan tulen äärellä ja katsoen häneen kiinteästi sanoi: "Tämäkin oli Hänen kanssaan."

57 Mutta hän kielsi (Hänet) sanoen: "Nainen, en tunne Häntä."

58 Hetken perästä näki hänet toinen,

häntä vastaan: "Niinkuin ryöväriä vastaan te olette läheneet miekat ja seipäät käsissä.

53 Minä olen joka päivä ollut teidän kanssanne pyhäkössä, ettekä ole ojentaneet käsiänne minua vastaan. Mutta tämä on teidän hetkenne ja pimeyden valta."

54 Niin he ottivat hänet kiinni ja kuljettivat pois ja veivät hänet ylimmäisen papin taloon. Ja Pietari seurasi taampana.

55 Ja he virittivät valkean keskelle esipihaa ja asettuivat yhdessä istumaan, ja Pietari istui heidän joukkoonsa.

56 Niin eräs palvelijatar, nähdesään hänen istuvan tulen ääressä, katseli häntä kiinteästi ja sanoi: "Tämäkin oli hänen kanssaan".

57 Mutta hän kielsi sanoen: "Nainen, en tunne häntä".

58 Ja hetkisen perästä näki hänet

le ja vanhimmille: niinkuin ryövärin tykö te läksitte miekoilla ja seipäillä.

53. Minä olin joka päivä teidän kanssanne templissä, ja ette ojentaneet kättä minun päälleni; mutta tämä on teidän hetkenne ja pimeyden valta.

54. Niin he kiinni ottivat hänen ja taluttivat, ja veivät hänen sisälle ylimmäisen papin huoneeseen. Mutta Pietari seurasi taampana.

55. Ja niin he virittivät valkean keskelle kartanoa, ja ynnä yhdessä istuivat, istui myös Pietari heidän seassansa.

56. Mutta kuin yksi piika näki hänen valkian tykönä istuvan, katsoi hän hänen päällensä, ja sanoi: tämä oli myös hänen kanssansa.

57. Vaan hän kielsi hänen ja sanoi: vaimo, en minä tunne häntä.

58. Ja vähän hetken perästä näki

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

eräs mies, ja sanoi: "Sinäkin olet heikäläisiä." Mutta Pietari sanoi: "Mies, en ole."

59 Noin tunnin kuluttua vakuutti vielä muuan toinen mies sanoen: "Totisesti tämäkin oli Hänen kanssaan, sillä hänkin on galilealainen."

60 Mutta Pietari sanoi: "Mies, en ymmärrä mitä sanot". Ja samassa, hänen vielä puhuessaan, lauloi kukko.

61 Niin Herra kääntyi ja katsoi Pietariin. Ja Pietari muisti Herran sanat, kuinka Hän oli sanonut hänelle: "Ennen kuin kukko [tänään] laulaa, sinä kolmesti minut kiellät."

62 Ja Pietari* meni ulos ja itki katkerasti.

JEESUSTA PILKATAAN JA PIESTÄÄN

63 Miehet jotka pitivät Jeesusta kiinni, pilkkasivat ja pieksivät Häntä.

64 Peitettyään Hänen silmänsä he

toinen, eräs mies, ja sanoi: "Sinäkin olet yksi niistä". Mutta Pietari sanoi: "Mies, en ole".

59 Ja noin yhden hetken kuluttua vakuutti vielä toinen sanoen: "Totisesti, tämä oli myös hänen kanssaan; sillä onhan hän galilealainenkin".

60 Mutta Pietari sanoi: "En ymmärrä, mies, mitä sanot". Ja samassa, hänen vielä puhuessaan, lauloi kukko.

61 Ja Herra kääntyi ja katsoi Pietariin; ja Pietari muisti Herran sanat, kuinka hän oli hänelle sanonut: "Ennen kuin kukko tänään laulaa, sinä kolmesti minut kiellät".

62 Ja hän meni ulos ja itki katkerasti.

63 Ja miehet, jotka pitivät Jeesusta kiinni, pilkkasivat häntä ja pieksivät häntä.

64 Ja he peittivät hänen kasvonsa

toinen hänen, ja sanoi: sinä myös olet yksi heistä. Pietari sanoi: ihminen, en ole.

59. Ja lähes yhden hetken perästä todisti myös toinen, sanoen: totisesti tämä oli myös hänen kansansa; sillä hän on Galileasta.

60. Niin Pietari sanoi: ihminen, en minä tiedä, mitäs sanot. Ja kohta, vielä hänen puhuisseensa, lauloi kukko.

61. Ja Herra käänsi itsensä ja katsoi Pietarin päälle, ja Pietari muisti Herran puheen, kuin hän hänelle sanoi: ennen kuin kukko laulaa, kolmasti sinä minun kiellät.

62. Ja Pietari meni ulos ja itki katkerasti.

63. Mutta miehet, jotka Jeesusta kiinni pitivät, pilkkasivat häntä ja löivät häntä,

64. Peittivät hänen silmänsä, ja

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

(löivät Häntä kasvoille ja) kysyivät Häneltä sanoen: "Profetoi, kuka se on, joka sinua löi!"

65 Ja paljon muuta he rienaten lausivat Hänelle.

JEESUS NEUVOSTON EDESSÄ

66 Päivän valjetessa kansan vanhimmat, sekä ylipapit että kirjanoppineet, kokoontuivat ja veivät Hänet neuvostonsa eteen

67 ja sanoivat: "Jos olet Kristus, sano se meille." Hän vastasi heille: "Jos sanon teille, ette usko,

68 ja jos kysyn, ette vastaa (minulle, ettekä päästä).

69 [Mutta] tästä lähin Ihmisen Poika on istuva Jumalan voiman oikealla puolella."

70 Silloin he kaikki , sanoivat: "Olet siis Jumalan Poika?" Hän vastasi heille: "Te sanotte, että olen."

(löivät Häntä kasvoille ja) ja kysyivät häneltä sanoen: "Profetoi, kuka se on, joka sinua löi!"

65 Ja paljon muita herjaussanoja he puhuivat häntä vastaan.

66 Ja päivän valjetessa kansan vanhimmat ja ylipapit ja kirjanoppineet kokoontuivat ja veivät hänet neuvostonsa eteen

67 ja sanoivat: "Jos sinä olet Kristus, niin sano se meille". Hän vastasi heille: "Jos minä teille sanon, niin te ette usko;

68 ja jos kysyn, ette vastaa (*minulle, ettekä päästä*).

69 Mutta tästedes Ihmisen Poika on istuva Jumalan voiman oikealla puolella."

70 Silloin he kaikki sanoivat: "Sinä siis olet Jumalan Poika?" Hän vastasi heille: "Tepä sen sanotte, että minä olen".

löivät häntä poskelle, ja kysyivät häneltä, sanoen: arvaa, kuka se on, joka sinua löi.

65. Ja paljon muuta pilkkaa sanoivat he häntä vastaan.

66. Ja kuin päivä tuli, kokoontuivat kansan vanhimmat ja ylimmäiset papit ja kirjanoppineet ja veivät hänen oikeutensa eteen,

67. Sanoen: oletkos Kristus? sano meille. Niin hän sanoi heille: jos minä sanon teille, ette usko,

68. Ja jos minä myös kysyn, niin ette vastaa minua, ette myös päästä minua.

69. Tästedes istuu Ihmisen Poika Jumalan voiman oikealla kädellä.

70. Niin he sanoivat kaikki: sinä olet siis Jumalan Poika? sanoi hän heille: tepä sen sanotte, että minä olen.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

71 Niin he sanoivat: "Mitä todistusta vielä tarvitsemme? Sillä olemme itse kuulleet Hänen suustaan."

23 Luku JEESUS PILATUKSEN EDESSÄ

1 He nousivat koko joukko ja veivät Hänet Pilatuksen luo.

2 Ja he alkoivat syyttää Häntä sanoen: "Tämän olemme havainneet viettelevän kansaa* ja kieltävän antamasta keisarille veroja ja sanovan itseään Kristukseksi, kuninkaaksi."

3 Niin Pilatus kysyi Häneltä sanoen: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Hän vastasi hänelle ja sanoi: "Sinä sanot."

4 Pilatus sanoi ylipapeille ja kansalle: "En löydä mitään syytä tässä miehessä."

5 Mutta he äityivät ja sanoivat: "Hän

71 Niin he sanoivat: "Mitä me enää todistusta tarvitsemme? Sillä me itse olemme kuulleet sen hänen omasta suustansa."

23 Luku

1 Ja he nousivat, koko joukko, ja veivät hänet Pilatuksen eteen.

2 Ja he alkoivat syyttää häntä sanoen: "Tämän me olemme havainneet villitsevän kansaamme, kieltävän antamasta veroja keisarille ja sanovan itseään Kristukseksi, kuninkaaksi".

3 Niin Pilatus kysyi häneltä sanoen: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Hän vastasi hänelle ja sanoi: "Sinäpä sen sanot".

4 Pilatus sanoi ylipapeille ja kansalle: "En minä löydä mitään syytä tässä miehessä".

5 Mutta he ahdistivat yhä enem-

71. Niin he sanoivat: mitä me silleen todistusta tarvitsemme, sillä me olemme sen kuulleet hänen omasta suustansa.

1. Ja kaikki heidän joukkonsa nousi ylös, ja he veivät hänen Pilatuksen tykö.

2. Ja he rupesivat kantamaan hänen päällensä, sanoen: tämän me löysimme kansaa viettelevän ja kieltävän keisarille veroa antamasta ja sanovan itsensä olevan kuninkaan Kristuksen.

3. Niin Pilatus kysyi häneltä, sanoen: oletkos Juudalaisten kuningas? Hän vastasi häntä ja sanoi: sinäpä sen sanot.

4. Mutta Pilatus sanoi pappein päämiehille ja kansalle: en minä löydä yhtään vikaa tässä ihmisessä.

5. Mutta he kävivät päälle, sano-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

kiihottaa kansaa opettaen kaikkialla Juudeassa, Galileasta alkaen tänne asti."

män ja sanoivat: "Hän yllyttää kansaa opettaen kaikkialla Juudeassa, Galileasta alkaen tänne asti".

en: hän kehoittaa kansan, opettain koko Juudeassa, ja on ruvennut Galileasta hamaan tähän asti.

JEESUS HERODEKSEN EDESSÄ

6 Mutta kun Pilatus *kuuli sanan Galilea*, hän kysyi, oliko mies galilealainen.

6 Mutta kun Pilatus sen kuuli, kysyi hän, oliko mies galilealainen.

6. Mutta kuin Pilatus kuuli Galileaa manittavan, kysyi hän, josko hän Galileasta oli.

7 Saatuaan tietää Hänen olevan Herodeksen hallintoalueelta hän lähetti Hänet Herodeksen luo, kun hänkin niinä päivinä oli Jerusalemissa.

7 Ja saatuaan tietää hänen olevan Herodeksen hallintoalueelta hän lähetti hänet Herodeksen eteen, joka hänkin niinä päivinä oli Jerusalemissa.

7. Ja kuin hän ymmärsi, että hän Herodeksen läänistä oli, lähetti hän hänen Herodeksen tykö, joka myös silloin oli Jerusalemissa.

8 Nähdessään Jeesuksen Herodes ihastui suuresti, sillä hän oli jo kauan halunnut nähdä Häntä, koska oli kuullut Hänestä (paljon) ja toivoi, että näkisi Hänen tekevän jonkin ihmeen.

8 Kun Herodes näki Jeesuksen, ihastui hän suuresti; sillä hän oli jo kauan aikaa halunnut nähdä häntä, koska oli kuullut hänestä, ja hän toivoi saavansa nähdä hänetä jonkin ihmeen.

8. Kuin Herodes näki Jesuksen, ihastui hän sangen suuresti; sillä hän oli jo kauvan aikaa häntä halainnut nähdäksensä, että hän oli paljon hänestä kuullut, ja toivoi häneltä jonkun ihmeen näkevänsä,

9 Ja hän kysyi Häneltä monin sanoin, mutta Hän ei vastannut hänelle mitään.

9 Ja hän teki Jeesukselle monia kysymyksiä; mutta tämä ei vastannut hänelle mitään.

9. Ja kysyi häneltä moninaisista; mutta ei hän mitään häntä vastannut.

10 Niin ylipapit ja kirjanoppineet sei-

10 Ja ylipapit ja kirjanoppineet

10. Niin ylimmäiset papit ja kir-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

soivat syyttäen Häntä kiivaasti.

11 Mutta Herodes sotilaineen kohteli Häntä halveksivasti ja pilkkasi Häntä, puki Hänet loistavaan pukuun ja lähetti Hänet takaisin Pilatukselle.

12 Ja *Pilatus ja Herodes* tulivat sinä päivänä ystäviksi keskenään. He olivat näet ennen olleet toistensa vihamiehiä.

JEESUS VAI BARABBAS?

13 Pilatus kutsui kokoon ylipapit ja hallitusmiehet ja kansan

14 ja sanoi heille: "Olette tuoneet minulle tämän miehen kansan viettelijänä, ja katso, läsnäollessanne tutkituani en ole havainnut tässä mieheissä mitään sellaista syytä, mistä Häntä syytätte,

15 eikä Herodeskaan* — lähetinhän teidät hänen luokseen*. Ja katso,

seisoivat siinä ja syyttivät häntä kiivaasti.

11 Mutta Herodes joukkoineen kohteli häntä halveksivasti ja pilkkasi häntä; ja puetettuaan hänet loistavaan pukuun hän lähetti hänet takaisin Pilatuksen eteen.

12 Ja Herodes ja Pilatus tulivat sinä päivänä ystäviksi keskenään; he olivat näet ennen olleet toistensa vihamiehiä.

13 Niin Pilatus kutsui kokoon ylipapit ja hallitusmiehet ja kansan

14 ja sanoi heille: "Te olette tuoneet minulle tämän miehen kansan yllyttäjänä; ja katso, minä olen teidän läsnäollessanne häntä tutkinut enkä ole havainnut tätä miestä syylliseksi mihinkään, mistä te häntä syytätte,

15 eikä Herodeskaan, sillä hän lähetti hänet takaisin meille. Ja kat-

janoppineet seisoivat ja kantoivat kovin hänen päällensä.

11. Mutta Herodes huovinensa katsoi hänen ylönsä, ja pilkkasi häntä, pani hänen päällensä valkean vaateen, ja lähetti jälleen Pilatuksen tykö.

12. Sinä päivänä tuli Pilatus ja Herodes ystäviksi keskenänsä; sillä he olivat ennen vihamiehet olleet keskenänsä.

13. Niin Pilatus kutsui kokoon ylimmäiset papit ja valtamiehet ja kansan.

14. Ja sanoi heille: te olette tämän ihmisen minulle tuoneet niinkuin kansan häiritsijänä, ja katso, minä olen häntä tutkinut teidän edessäni ja en löydä yhtään vikaa tässä ihmisessä, joista te kannatte hänen päällensä,

15. Eikä Herodeskaan; sillä minä lähetin teidät hänen tykönsä, ja

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

Hän ei ole tehnyt mitään, mikä ansaitsee kuoleman.

16 Kuritettuani Häntä minä siis Hänet päästän."

17 (, sillä hänen täytyi juhlassa päästää heille yksi vanki).

18 Niin he huusivat kaikki yhdessä sanoen: "Vie pois tämä, mutta päästä meille Barabbas!"

19 Tämä oli heitetty vankilaan eräästä kaupungissa syntyneestä kapinasta ja murhasta.

20 Niin Pilatus jälleen puhutteli heitä, koska hän halusi päästää Jeesuksen.

21 Mutta he huusivat sanoen: "Naulitse ristiin, naulitse Hänet ristiin!"

22 Ja hän sanoi heille kolmannen kerran: "Mitä pahaa Hän sitten on tehnyt? En ole havainnut Hänessä mitään kuolemanrikosta. Kuritettuani minä siis Hänet päästän."

23 Mutta he ahdistivat häntä kovin

so, hän ei ole tehnyt mitään, mikä ansaitsee kuoleman.

16 Kuritettuani häntä minä siis hänet päästän."

17(*Mutta hänen piti kulloinkin juhlan aikana päästää yksi vanki irti.*)

18 Niin he huusivat kaikki yhdessä, sanoen: "Vie pois tämä, mutta päästä meille Barabbas!"

19 Tämä oli heitetty vankeuteen kaupungissa tehdystä kapinasta sekä murhasta.

20 Niin Pilatus taas puhui heille, koska hän tahtoi päästää Jeesuksen irti.

21 Mutta he huusivat vastaan ja sanoivat: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse hänet!"

22 Niin hän puhui heille kolmannen kerran: "Mitä pahaa hän sitten on tehnyt? En ole havainnut hänessä mitään, mistä hän ansaitsisi kuoleman. Kuritettuani häntä minä siis hänet päästän."

23 Mutta he ahdistivat häntä suu-

katso, ei häneltä yhtään hengen rikosta ole tehty.

16. Sentähden tahdon minä hänen rangaistuna päästää.

17. Mutta hänen piti joka juhlan päästämisen heille yhden vallallensa.

18. Niin koko joukko huusi ja sanoi: ota tämä pois, ja päästä meille Barabbas,

19. Joka oli kapinan ja miestapoin tähden, kuin kaupungissa tapahtunut oli, vankiuteen heitetty.

20. Niin Pilatus taas puhui heille ja tahtoi Jeesuksen päästää.

21. Mutta he huusivat sitä vastaan, sanoen: ristiinnaulitse, ristiinnaulitse häntä!

22. Mutta hän sanoi kolmannen kerran heille: mitäs hän pahaa teki? en minä löydä yhtään hengen rikosta hänessä: sentähden tahdon minä hänen rangaistuna päästää.

23. Mutta he kävivät päälle suurel-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

huudoin, vaatien Jeesusta* ristiin naulittavaksi. Ja heidän ja ylipappien huudot pääsivät voitolle.

24 Niin Pilatus tuomitsi heidän vaatimuksensa täytettäväksi.

25 Ja hän päästi (heille) irti kapinasta ja murhasta vankilaan heitetyn, jota he vaativat, mutta Jeesuksen hän antoi alttiiksi heidän mielivallalleen.

rilla huudoilla, vaatien Jeesusta ristiinnaulittavaksi; ja heidän huutonsa pääsivät voitolle.

24 Niin Pilatus tuomitsi heidän vaatimuksensa täytettäväksi.

25 Ja hän päästi irti sen, joka kapinasta ja murhasta oli vankeuteen heitetty ja jota he vaativat, mutta Jeesuksen hän antoi alttiiksi heidän mielivallallensa.

la äänellä, pyytäin häntä ristiinnaulittaa. Ja heidän ja ylimmäisten pappein ääni sai vallan.

24. Ja Pilatus tuomitsi heidän anomisensa jälkeen,

25. Ja päästi sen heille, joka kapinan ja miestapon tähden oli vankeuteen heitetty, jota he anoivat; mutta Jeesuksen antoi hän heidän haltuunsa.

JEESUS NAULITAAN RISTIIN

26 Kuljettaessaan Häntä pois he saivat käsiinsä Simonin, erään kyreneläisen, joka tuli vainiolta. Hänen päälleen he panivat ristin Jeesuksen jäljessä kannettavaksi.

27 Ja Häntä seurasi suuri joukko kansaa, naisiakin, jotka (myös) valittivat ja itkivät Häntä.

28 Kääntyen heihin Jeesus sanoi: "Jerusalem tyttäret, älkää minua itkekö, vaan itkekää itseänne ja lapsianne.

26 Ja viedessään häntä pois he saivat käsiinsä Simonin, erään kyreneläisen, joka tuli vainiolta; ja hänen olalleen he panivat ristin kannettavaksi Jeesuksen jäljessä.

27 Ja häntä seurasi suuri joukko kansaa, myös naisia, jotka valittivat ja itkivät häntä.

28 Niin Jeesus kääntyi heihin ja sanoi: "Jerusalem tyttäret, älkää minua itkekö, vaan itkekää itseänne ja lapsianne.

26. Ja kuin he hänen veivät ulos, käsittivät he yhden, Simonin Kyrenistä, joka maalta tuli, ja panivat hänen päällensä ristin, sitä Jeesuksen jäljessä kantamaan.

27. Mutta häntä seurasi suuri joukko kansaa ja vaimoja, jotka häntä itkivät ja parkuivat.

28. Niin Jesus käänsi itsensä heidän puoleensa, ja sanoi: Jerusalemin tyttäret, älkää minua itkekö, vaan itkekää itse teitänne ja teidän lapsianne;

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

29 Sillä katso, päivät tulevat, jolloin sanotaan: 'Onnellisia ovat hedelmättömät ja [ne] kohdut, jotka eivät ole synnyttäneet ja rinnat, jotka eivät ole imettäneet.'

30 Silloin aletaan sanoa vuorille: 'Kaatukaa päällemme' ja kukkuloille: 'Peittäkää meidät.'

31 Sillä jos näin tehdään tuoreelle puulle, mitä tapahtuukaan kuivalle?"

32 Myös muita, kaksi pahantekijää, vietiin Hänen kanssaan surmattaviksi.

33 Kun he saapuivat paikalle, jota sanotaan Pääkalloksi, he naulitsivat siellä ristiin Hänet sekä pahantekijät. toisen oikealle ja toisen vasemmalle puolelle.

34 Mutta Jeesus sanoi: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä mitä tekevät." Mutta he jakoivat Hänen vaatteensa heittäen arpaa.

35 Kansa seisoj katsellen, ja halli-

29 Sillä katso, päivät tulevat, jolloin sanotaan: 'Autuaita ovat hedelmättömät ja ne kohdut, jotka eivät ole synnyttäneet, ja rinnat, jotka eivät ole imettäneet'.

30 Silloin ruvetaan sanomaan vuorille: 'Langetkaa meidän päällemme', ja kukkuloille: 'Peittäkää meidät'.

31 Sillä jos tämä tehdään tuoreelle puulle, mitä sitten kuivalle tapahtuu?"

32 Myös kaksi muuta, kaksi pahantekijää, vietiin hänen kanssaan surmattaviksi.

33 Ja kun saavuttiin paikalle, jota sanotaan Pääkallonpaikaksi, niin siellä he ristiinnaulitsivat hänet sekä pahantekijät, toisen oikealle ja toisen vasemmalle puolelle.

34 Mutta Jeesus sanoi: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät". Ja he jakoivat keskenään hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa.

35 Ja kansa seisoj ja katseli. Ja

29. Sillä katso, päivät tulevat, joina he sanovat: autuaat ovat hedelmättömät, ja ne kohdat, jotka ei synnyttäneet, ja ne nisät, jotka ei imettäneet.

30. Silloin he rupeevat sanomaan vuorille: langetkaat meidän päällemme, ja kukkuloille: peittäkää meitä.

31. Sillä jos he nämät tekevät tuoreessa puussa, mitä sitte kuivassa tapahtuu?

32. Niin vietiin myös hänen kanssansa kaksi muuta pahantekiää surmattaa.

33. Ja kuin he siihen siaan tulivat, joka Pääkallon paikaksi kutsutaan, siinä he hänen ristiinnaulitsivat ja ne pahantekiät, yhden oikialle ja toisen vasemmalle puolelle.

34. Niin sanoi Jesus: Isä, anna heille anteeksi, sillä ei he tiedä, mitä he tekevät. Ja he jakoivat hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa.

35. Ja kansa seisoj ja katseli, mut-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

tusmiehetkin ivasivat (heidän kanssaan) sanoen: "Toisia Hän pelasti, pelastakoon itsensä, jos Hän on *Kristus, Jumalan* valittu."

36 Myös sotilaat pilkkasivat Häntä, menivät luo ja tarjosivat Hänelle hapanviiniä

37 sanoen: "Jos olet juutalaisten kuningas, pelasta itsesi."

38 Hänen yläpuolelleen oli myös kirjoitettu päällekirjoitus (kreikan, latinan ja heprean kirjaimin): "Tämä on juutalaisten kuningas."

39 Niin toinen siinä riippuvista pahantekijöistä rienasi Häntä (sanoen):

"Jos sinä olet Kristus, pelasta itsesi ja meidät "

40 Mutta toinen vastasi ja nuhteli häntä sanoen: "Etkö edes pelkää Jumalaa, sillä olet saman tuomion alainen?"

41 Me olemme tosin oikeudenmukaisesti, sillä saamme sen mukaan, mitä olemme tehneet, mutta tämä ei ole

hallitusmiehetkin ivasivat häntä ja sanoivat: "Muita hän on auttanut; auttakoon itseänsä, jos hän on Jumalan Kristus, se valittu".

36 Myös sotamiehet pilkkasivat häntä, menivät hänen luoksensa ja tarjosivat hänelle hapanviiniä

37 ja sanoivat: "Jos sinä olet juutalaisten kuningas, niin auta itseäsi".

38 Oli myös hänen päänsä päällä kirjoitus: (*kreikan, latinan ja heprean kirjaimin*) "Tämä on juutalaisten kuningas".

39 Niin toinen pahantekijöistä, jotka siinä riippuivat, herjasi häntä:

"Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja meitä."

40 Mutta toinen vastasi ja nuhteli häntä sanoen: "Etkö sinä edes pelkää Jumalaa, sinä, joka olet saman rangaistuksen alainen?"

41 Me tosin kärsimme oikeuden mukaan, sillä me saamme, mitä meidän tekemme ansaitsevat;

ta päämiehet pilkkasivat häntä heidän kanssansa ja sanoivat: muita hän vapahti, vapahtakaan itsensä, jos hän on Kristus, Jumalan valittu.

36. Ja huovit myös pilkkasivat häntä, menivät ja kokottivat hänelle etikkaa,

37. Ja sanoivat: jos olet Juudalaisten kuningas, niin vapahda itse sinus.

38. Oli myös hänestä päällekirjoitus Grekan, Latinan ja Hebrean puustaveilla kirjoitettu: Tämä on Juudalaisten kuningas.

39. Niin yksi pahantekiöistä, jotka ripustetut olivat, pilkkasi häntä ja sanoi: jos sinä olet Kristus, niin vapahda sinus ja meitä.

40. Mutta toinen vastasi ja nuhteli häntä sanoen: etkö sinäkään Jumalaa pelkää, ettäs olet yhdessä kadotuksessa?

41. Ja tosin me olemme oikein siinä, sillä me saamme meidän töidemme ansion jälkeen; mutta ei

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

tehnyt mitään pahaa."

42 Ja hän sanoi Jeesukselle: "Herra, muista minua, kun tulet valtakuntaasi."

43 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti sanon sinulle: tänä päivänä olet oleva kanssani paratiisissa."

mutta tämä ei ole mitään pahaa tehnyt."

42 Ja hän sanoi: "Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi".

43 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa."

tämä mitään pahaa tehnyt.

42. Ja sanoi Jeesukselle: Herra, muista minua, kuin tulet valtakuntaas.

43. Niin Jesus sanoi hänelle: totisesti sanon minä sinulle: tänäpäpä pitää sinun oleman minun kanssani paradisisissa.

JEESUKSEN KUOLEMA

44 Oli noin kuudes tunti*. Niin yli koko maan tuli pimeä yhdeksänteen tuntiin asti.

45 Aurinko pimenei ja temppelin esirippu repesi keskeltä kahtia.

46 Huutaen kovalla äänellä Jeesus sanoi: "Isä, sinun käsiisi annan henkeni." Sen sanottuaan Hän antoi henkensä.

47 Nähdessään mitä tapahtui sadanpäämies kunnioitti Jumalaa sanoen: "Totisesti tämä oli vanhurskas mies."

44 Ja oli jo noin kuudes hetki. Niin yli kaiken maan tuli pimeys, jota kesti hamaan yhdeksänteen hetkeen,

45 sillä aurinko oli pimentynyt. Ja temppelin esirippu repesi keskeltä kahtia.

46 Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja sanoi: "Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni". Ja sen sanottuaan hän antoi henkensä.

47 Mutta kun sadanpäämies näki, mitä tapahtui, kunnioitti hän Jumalaa ja sanoi: "Totisesti, tämä oli

44. Ja se oli lähes kuudes hetki, ja pimeys tuli kaiken maan päälle, hamaan yhdeksänteen hetkeen asti.

45. Ja aurinko pimenei, ja templin esivaate repesi kahtia,

46. Ja Jesus huusi suurella äänellä ja sanoi: Isä, sinun käsiis minä annan henkeni. Ja kuin hän sen oli sanonut, antoi hän henkensä.

47. Mutta kuin sadanpäämies näki, mitä tapahtui, kunnioitti hän Jumalaa ja sanoi: tosin oli tämä

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

48 Kun kaikki tätä katselemaan kokoontunut kansa näki, mitä tapahtui, löivät he rintoihinsa ja *kääntyivät menemään*.

49 Mutta kaikki Hänen tuttavansa seisoivat taampana, samoin naiset, jotka olivat seuranneet Häntä Galileasta, ja katselivat tätä.

JEESUKSEN HAUTAUS

50 Ja katso, oli mies nimeltä Joosef, joka oli neuvoston jäsen, hyvä ja hurskas mies, eikä hän ollut suostunut heidän neuvoonsa ja tekoonsa.

51 Hän oli juutalaisten kaupungista Arimatiasta, ja hänkin* odotti Jumalan valtakuntaa.

52 Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista.

53 Otettuaan sen alas, hän kääri sen liinavaatteeseen ja pani Hänet kalli-

vanhurskas mies".

48 Ja kun kaikki kansa, ne, jotka olivat kokoontuneet tätä katselemaan, näkivät, mitä tapahtui, löivät he rintoihinsa ja palasivat kukin kotiinsa.

49 Mutta kaikki hänen tuttavansa seisoivat taampana, myöskin naiset, jotka olivat seuranneet häntä Galileasta, ja katselivat tätä.

50 Ja katso, oli neuvoston jäsen, nimeltä Joosef, hyvä ja hurskas mies, joka ei ollut suostunut heidän neuvoonsa ja tekoonsa.

51 Tämä oli kotoisin juutalaisten kaupungista Arimatiasta, ja hän odotti Jumalan valtakuntaa.

52 Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista.

53 Ja otettuaan sen alas hän kääri sen liinavaatteeseen. Ja hän pani

ihminen hurskas.

48. Ja kaikki kansa, joka sinne katselemaan meni, kuin he näkivät, mitä siellä tapahtui, löivät rintoihinsa ja palasivat kotiansa.

49. Mutta kaikki hänen tuttavansa seisoivat taampana ja vaimot, jotka häntä Galileasta seuranneet olivat, näkivät nämät.

50. Ja katso, raatimie, nimeltä Joseph, joka oli jalo ja hurskas mies,

51. Joka ei ollut mieltynyt heidän neuvoonsa ja tekoonsa, syntynyt Arimatiassa, Juudalaisten kaupungissa, joka myös itse odotti Jumalan valtakuntaa:

52. Tämä meni Pilatuksen tykö ja anoi Jeesuksen ruumista,

53. Ja otti sen alas ja kääri liinavaatteeseen ja pani sen hautaan,

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

oon hakattuun hautaan, johon ei ollut vielä ketään pantu.

54 Oli valmistuspäivä, ja sapatiti oli alkamaisillaan.

55 Myös naiset, jotka olivat vaelta-
neet Hänen kanssaan Galileasta,
seurasivat jäljessä ja katselivat hau-
taa ja kuinka Hänen ruumiinsa ase-
tettiin.

56 Palattuaan kotiinsa he valmistivat
hyvänhajuisia yrttejä ja voiteita. Mutta
sapatina he lain mukaan pysyivät hil-
jaa.

24 Luku JEESUS ON NOUSSUT YLÖS

1 Viikon ensimmäisenä päivänä ani
varhain he tulivat haudalle tuoden
mukanaan valmistamansa
hyvänhajuiset yrtit (— ja joitakin
muita oli heidän kanssaan).

2 Ja he havaitsivat kiven vieritetyksi

hänet hautaan, joka oli hakattu
kallioon ja johon ei oltu vielä ke-
tään pantu.

54 Ja silloin oli valmistuspäivä, ja
sapatiti oli alkamaisillaan.

55 Ja naiset, jotka olivat tulleet
hänen kanssaan Galileasta, seu-
rasivat jäljessä ja katselivat hautaa
ja kuinka hänen ruumiinsa sinne
pantiin.

56 Ja palattuaan kotiinsa he val-
mistivat hyvänhajuisia yrttejä ja
voiteita; mutta sapatiti he viettivät
hiljaisuudessa lain käskyn mu-
kaan.

24 Luku

1 Mutta viikon ensimmäisenä päi-
vänä ani varhain he tulivat haudal-
le, tuoden mukanaan valmista-
mansa hyvänhajuiset yrtit (— ja
joitakin muita oli heidän kans-
saan).

2 Ja he havaitsivat kiven vierite-

joka kallioon hakattu oli, johonka
ei yksikään ennen pantu ollut.

54. Ja se oli valmistuspäivä, ja
sabbati lähestyi.

55. Niin vaimot seurasivat jäljessä,
jotka hänen kanssansa tulleet oli-
vat Galileasta, ja katselivat hau-
taa, ja kuinka hänen ruumiinsa
pantu oli.

56. Mutta he palasivat ja valmisti-
vat hyvänhajuisia yrttejä ja voitei-
ta; vaan sabbatina he lepäsivät
lain käskyn jälkeen.

1. Mutta ensimmäisenä sabbatin
päivänä, sängen varhain, tulivat
he haudalle ja kantoivat hyväh-
ajuisia yrttejä, jotka he olivat valmis-
taneet, ja muutamat heidän kans-
sansa,

2. Niin he löysivät kiven haudalta

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

pois haudalta.

3 Mutta sisään astuttuaan he eivät löytäneet Herran Jeesuksen ruumista.

4 Ja tapahtui, että kun he olivat tästä ymmällä, niin katso, kaksi miestä seiso i heidän luonaan säteilevissä vaatteissa.

5 Kun naiset* pelästyivät ja kumartuivat kasvoilleen maahan, miehet sanoivat heille: "Miksi etsitte elävää kuolleitten joukosta?"

6 Ei Hän ole täällä, vaan Hän on herännyt eloon. Muistakaa kuinka Hän puhui teille ollessaan vielä Galileassa,

7 sanoen: 'Ihmisen Poika on annettava syntisten ihmisten käsiin ja nautittava ristiin, ja kolmantena päivänä hänen pitää nousta ylös.'

8 Niin he muistivat Hänen sanansa.

9 Palattuaan haudalta he kertoivat tämän kaiken niille yhdelletoista ja kaikille muille.

tyksi pois haudalta.

3 Niin he menivät sisään, mutta eivät löytäneet Herran Jeesuksen ruumista.

4 Ja kun he olivat tästä ymmällä, niin katso, kaksi miestä seiso i heidän edessään säteilevissä vaatteissa.

5 Ja he peljästyivät ja kumartuivat kasvoillensa maahan. Niin miehet sanoivat heille: "Miksi te etsitte elävää kuolleitten joukosta?"

6 Ei hän ole täällä, hän on noussut ylös. Muistakaa, kuinka hän puhui teille vielä ollessaan Galileassa,

7 sanoen: 'Ihmisen Poika pitää annettaman syntisten ihmisten käsiin ja ristiinnaulittaman, ja hänen pitää kolmantena päivänä nouseman ylös.'

8 Niin he muistivat hänen sanansa.

9 Ja he palasivat haudalta ja veivät sanan tästä kaikesta niille yhdelletoista ja kaikille muille.

vieritettyksi pois,

3. Ja menivät siihen sisälle eikä löytäneet Herran Jeesuksen ruumista.

4. Ja tapahtui, kuin he siitä epäilivät, katso, kaksi miestä seiso i heidän tykönänsä kiiltävissä vaatteissa.

5. Niin he peljästyivät ja löivät kasvonsa maata päin. He sanoivat heille: miksi te elävää kuolleiden seassa etsitte?

6. Ei hän ole täällä, mutta nousi ylös; muistakaa, kuinka hän teille sanoi, kuin hän vielä Galileassa oli,

7. Sanoen: Ihmisen Poika pitää annettaman ylös syntisten ihmisten käsiin, ja ristiinnaulittaman, ja kolmantena päivänä nouseman ylös.

8. Ja he muistivat hänen sanansa,

9. Ja palasivat jälleen haudalta ja ilmoittivat kaikki nämät yhdelletoistakymmenelle ja kaikille muille.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

10 Ne, jotka kertoivat tämän apostoleille, olivat Maria Magdaleena ja Johanna ja Maria, Jaakobin äiti, ja muut naiset heidän kanssaan.

11 Mutta näitten puheet näyttivät heistä turhilta, eivätkä he uskoneet heitä.

12 Mutta Pietari nousi ja juoksi haudalle, ja sisälle kurkistaessaan hän näki *käärinliinat erilleen pantuna*. Niin hän poistui ihmetellen itsekseen sitä, mikä oli tapahtunut.

JEESUS ILMESTYY EMMAUKSEN TIELLÄ

13 Katso, kaksi heistä kulki sinä päivänä Emmaus-nimiseen kylään, joka on kuudenkymmenen vakomitan päässä Jerusalemista.

14 Ja he puhelivat keskenään kaikesta tästä, mikä oli tapahtunut.

15 Heidän keskustellessaan ja tutkis-

10 Ja ne, jotka kertoivat tämän apostoleille, olivat Maria Magdaleena ja Johanna ja Maria, Jaakobin äiti, ja muut naiset heidän kanssaan.

11 Mutta näiden puheet näyttivät heistä turhilta, eivätkä he uskoneet heitä.

12 Mutta Pietari nousi ja juoksi haudalle; ja kun hän kurkisti sisään, näki hän siellä ainoastaan käärinliinat. Ja hän meni pois ihmetellen itsekseen sitä, mikä oli tapahtunut.

13 Ja katso, kaksi heistä kulki sinä päivänä Emmaus nimiseen kylään, joka on kuudenkymmenen vakomitan päässä Jerusalemista.

14 Ja he puhelivat keskenään kaikesta tästä, mikä oli tapahtunut.

15 Ja heidän keskustellessaan ja

10. Ja ne olivat Maria Magdalena ja Johanna ja Maria, Jakobin äiti, ja muita heidän kanssansa, jotka näitä apostoleille ilmoittivat.

11. Ja heidän puheensa näkyi heille houraukseksi, eikä he uskoneet heitä.

12. Mutta Pietari nousi ja juoksi haudalle, ja kuin hän kurkisti sisälle, näki hän ainoasti liinavaatteet pantuna, ja meni pois ihmetellen itsellänsä sitä, mikä tapahtunut oli.

13. Ja katso, kaksi heistä meni sinä päivänä yhteen kylään, joka oli Jerusalemista kuudenkymmenen vakomitan päässä, Emaus nimeltä,

14. Ja puhuivat keskenänsä kaikesta niistä, mitkä tapahtunut oli.

15. Ja tapahtui heidän puhuissan-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

tellessaan tapahtui, että Jeesus itse lähestyi ja kulki heidän kanssaan.

16 Mutta heidän silmänsä olivat es-
tyneet tuntemasta Häntä.

17 Niin Hän sanoi heille: "Mistä asi-
oista te kävellessänne puhutte kes-
kenänne, *ja miksi olette murheelli-
sen näköiset?"

18 Toinen heistä, nimeltä Kleopas,
vastasi ja sanoi Hänelle: "Oletko sinä
Jerusalemossa ainoa muukalainen,
joka et tiedä, mitä siellä näinä päivinä
on tapahtunut?"

19 Hän sanoi heille: "Mitä?" He vas-
tasivat Hänelle: "Sitä mikä tapahtui
Jeesus Nasaretilaiselle, joka oli* pro-
feetta, voimallinen teossa ja sanassa
Jumalan ja kaiken kansan edessä —

20 kuinka ylipappimme ja hallitus-
miehemme luovuttivat Hänet kuole-
maan tuomittavaksi ja naulitsivat Hä-
net ristiin.

tutkistellessaan tapahtui, että Jee-
sus itse lähestyi heitä ja kulki hei-
dän kanssansa.

16 Mutta heidän silmänsä olivat
pimitetyt, niin etteivät he tunteneet
häntä.

17 Ja hän sanoi heille: "Mistä te
siinä kävellessänne puhutte kes-
kenänne?" Niin he seisahtuivat
murheellisina muodoltansa.

18 Ja toinen heistä, nimeltä Kleo-
pas, vastasi ja sanoi hänelle:
"Oletko sinä ainoa muukalainen
Jerusalemossa, joka et tiedä, mitä
siellä näinä päivinä on tapahtu-
nut?"

19 Hän sanoi heille: "Mitä?" Niin
he sanoivat hänelle: "Sitä, mikä
tapahtui Jeesukselle, Nasaretilai-
selle, joka oli profeetta, voimalli-
nen teossa ja sanassa Jumalan ja
kaiken kansan edessä,

20 kuinka meidän ylipappimme ja
hallitusmiehemme antoivat hänet
tuomittavaksi kuolemaan ja ristiin-
naulitsivat hänet.

sa ja tutkistellessansa keskenän-
sä, että Jesus itse heitä lähestyi ja
matkusti heidän kanssansa.

16. Mutta heidän silmänsä pidet-
tiin, ettei he häntä tunteneet.

17. Niin hän sanoi heille: mitkä
puheet ne ovat, joita te pidätte
keskenänne käydessänne, ja olet-
te murheelliset?

18. Niin vastasi yksi, Kleopas ni-
meltä, ja sanoi hänelle: oletkos ai-
noa muukalainen Jerusalemissa,
joka et tiedä, mitä siellä näinä päi-
vinä tapahtui?

19. Ja hän sanoi heille: mitä? He
sanoivat hänelle: Jesuksesta Nat-
sarealaisesta, joka oli väkevä
propheta töissä ja sanoissa, Ju-
malan ja kaiken kansan edessä.

20. Kuinka meidän ylimmäiset pa-
pit ja päämiehet antoivat ylön hä-
nen kuoleman kadotukseen, ja ris-
tiinnaulitsivat hänen.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

21 Mutta me toivoimme Hänen olevan se, joka oli lunastava Israelin. Onhan kaiken tämän lisäksi (tänään) jo kolmas päivä siitä, kun tämä tapahtui.

22 Ovatpa vielä muutamat naiset joukostamme hämmästyttäneet meidät. He kävivät varhain aamulla haudalla

23 eivätkä löytäneet Hänen ruumistaan, ja tulivat ja sanoivat myös nähneensä *ilmestyksessä enkelejä*, jotka sanoivat Hänen elävän.

24 Muutamat niistä, jotka olivat kanssamme, menivät haudalle ja havaitsivat niin olevan kuin naiset olivat sanoneet. Mutta Häntä he eivät nähneet."

25 Niin Hän sanoi heille: "Oi te ymmärtämättömät ja hitaat sydämeltä uskomaan kaikkea, mitä profeetat ovat puhuneet!

26 Eikö Kristuksen pitänyt tätä kärsiä ja mennä kirkkauteensa?"

21 Mutta me toivoimme hänen olevan sen, joka oli lunastava Israelin. Ja onhan kaiken tämän lisäksi nyt jo kolmas päivä siitä, kuin nämä tapahtuivat.

22 Ovatpa vielä muutamat naiset joukostamme saattaneet meidät hämmästyksiin. He kävivät aamulla varhain haudalla

23 eivätkä löytäneet hänen ruumistaan, ja tulivat ja sanoivat myös nähneensä enkelinäyn, ja enkelit olivat sanoneet hänen elävän.

24 Ja muutamat niistä, jotka olivat meidän kanssamme, menivät haudalle ja havaitsivat niin olevan, kuin naiset olivat sanoneet; mutta häntä he eivät nähneet."

25 Niin hän sanoi heille: "Oi, te ymmärtämättömät ja hitaat sydämeltä uskomaan kaikkea sitä, minkä profeetat ovat puhuneet!

26 Eikö Kristuksen pitänyt tätä kärsimän ja sitten menemän kirkkauteensa?"

21. Mutta me luulimme hänen siksi, joka Israelin piti lunastaman. Ja paitsi kaikkia näitä on jo kolmas päivä tänäpäpä, kuin nämät tapahtuivat.

22. Mutta myös muutamat vaimot meistä ovat meitä peljättäneet, jotka varhain aamulla tulivat haudalle,

23. Ja kuin ei löytäneet hänen ruumistaan, tulivat he ja sanoivat, että he enkeleinkin näyn nähneet olivat, jotka sanoivat hänen elävän.

24. Ja muutamat niistä, jotka meidän kanssamme olivat, menivät haudalle ja löysivät niinkuin vaimot olivat sanoneet; mutta ei he häntä nähneet.

25. Ja hän sanoi heille: oi te tomppelit ja hitaan sydämestä uskomaan niitä kaikkia, mitä profeetat puhuneet ovat!

26. Eikö Kristuksen pitänyt näitä kärsimän ja kunniaansa käymän sisälle?

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

27 Ja alkaen Mooseksesta ja kaikista profeetoista Hän selitti heille sen, mikä kaikissa kirjoituksissa koski Häntä.

28 Niin he lähestyivät kylää, jonne olivat matkalla. Ja Hän oli menevään kauemmas.

29 Mutta he vaativat Häntä sanoen: "Jää luoksemme, sillä ilta joutuu ja päivä on [jo] laskenut." Niin Hän meni sisään viipyäkseen heidän luonaan.

30 Tapahtui, kun Hän oli aterialla heidän kanssaan, että Hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi heille.

31 Silloin heidän silmänsä aukesivat ja he tunsivat Hänet. Ja Hän katosi heidän näkyvistään.

32 Niin he sanoivat toisilleen: "Eikö sydämemme ollut meissä palava, kun Hän puhui meille tiellä ja kun Hän avasi meille kirjoitukset?"

33 He nousivat sillä hetkellä ja palasivat Jerusalemiin. Ja he tapasivat ne yksitoista kokoontuneina ja ne, jotka

27 Ja hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profeetoista ja selitti heille, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu.

28 Ja kun he lähestyivät kylää, johon olivat menossa, niin hän oli aikovinaan kulkea edemmäksi.

29 Mutta he vaativat häntä sanoen: "Jää meidän luoksemme, sillä ilta joutuu ja päivä on jo laske-massa". Ja hän meni sisään ja jäi heidän luoksensa.

30 Ja tapahtui, kun hän oli aterialla heidän kanssaan, että hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi heille.

31 Silloin heidän silmänsä aukenivat, ja he tunsivat hänet. Ja hän katosi heidän näkyvistään.

32 Ja he sanoivat toisillensa: "Eikö sydämemme ollut meissä palava, kun hän puhui meille tiellä ja selitti meille kirjoitukset?"

33 Ja he nousivat sillä hetkellä ja palasivat Jerusalemiin ja tapasivat ne yksitoista kokoontuneina ja ne,

27. Ja hän rupesi Moseksesta ja kaikista prophetaista, ja selitti heille kirjoitukset, jotka hänestä olivat.

28. Ja he lähestyivät kylää, johonka he menivät, ja hän teetteli itsensä edemmä käymään.

29. Ja he vaativat häntä, sanoen: ole meidän kanssamme, sillä ehto joutuu ja päivä on laskenut; ja hän meni olemaan heidän kanssansa.

30. Ja tapahtui, kuin hän atrioitsi heidän kanssansa, otti hän leivän, kiitti, mursi ja antoi heille.

31. Niin heidän silmänsä aukenivat ja he tunsivat hänen. Ja hän katosi heidän edestänsä.

32. Ja he sanoivat keskenänsä: eikö meidän sydämemme meissä palanut, kuin hän tiellä meitä puhutteli ja selitti meille kirjoitukset?

33. Ja he nousivat sillä hetkellä ja palasivat Jerusalemiin, ja löysivät ne yksitoistakymmentä koossa ja

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

olivat heidän kanssaan.

34 Nämä sanoivat: "Herra on totisesti herännyt eloon ja on ilmestynyt Simonille."

35 He taas kertoivat, mitä oli tapahtunut tiellä ja kuinka he olivat tunteet Hänet leivän murtamisesta.

JEEBUS ILMESTYY OPETUSLAPSILLE JERUSALEMISSA

36 Heidän tätä puhuessaan Jeesus itse seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: "Rauha teille!"

37 He säikähtyivät ja joutuivat pelon valtaan luullen näkevänsä hengen.

38 Mutta Hän sanoi heille: "Miksi olette hämmästyneet ja miksi nousee epäilyksiä sydämeenne?"

39 Katsokaa käsiäni ja jalkojani, että Minä itse olen. Kosketelkaa minua ja katsokaa, sillä ei hengellä ole lihaa ja

jotka olivat heidän kanssansa.

34 Ja nämä sanoivat: "Herra on totisesti noussut ylös ja on ilmestynyt Simonille".

35 Ja itse he kertoivat, mitä oli tapahtunut tiellä ja kuinka he olivat hänet tunteneet, kun hän mursi leivän.

36 Mutta heidän tätä puhuessaan Jeesus itse seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: "Rauha teille!"

37 Niin heidät valtasi säikähdys ja pelko, ja he luulivat näkevänsä hengen.

38 Mutta hän sanoi heille: "Miksi olette hämmästyneet, ja miksi nousee sellaisia ajatuksia teidän sydämeenne?"

39 Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani ja nähkää, että minä itse tässä olen. Kosketelkaa minua ja

ne, jotka niiden kanssa olivat,

34. Jotka sanoivat: Herra on totisesti noussut ylös ja ilmaantui Simonille.

35. Ja he juttelivat heille, mitä tiellä tapahtunut oli, ja kuinka hän heiltä oli tuttu leivän murtamisessa.

36. Mutta kuin he näitä puhuivat, seisoi itse Jesus heidän keskellänsä ja sanoi heille: rauha olkoon teille!

37. Niin he hämmästyivät ja peljästyivät, ja luulivat näkevänsä hengen.

38. Ja hän sanoi heille: mitä te pelkäätte? ja miksi senkaltaiset ajatukset tulevat sydämeenne?

39. Katsokaat käsiäni ja jalkojani, että minä itse olen: ruvetkaat minuun ja katsokaat; sillä ei hengellä

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

luita niin kuin näette minulla olevan."

40 Tämän sanottuaan Hän näytti heille kätensä ja jalkansa.

41 Mutta kun he ilon vuoksi eivät vielä uskoneet, vaan ihmettelivät, sanoi Hän heille "Onko teillä täällä jotain syötävää?"

42 Niin he antoivat Hänelle palasen paistettua kalaa (ja mehiläisen hunajakakua).

43 Hän otti ja söi heidän nähtensä.

44 Sitten Hän sanoi heille: "Nämä ovat sanat, jotka puhuin teille, kun olin vielä kanssanne: Kaiken pitää käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa."

45 Silloin Hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään Kirjoitukset.

46 Ja Hän sanoi heille: "Niin on kirjoit-

katsokaa, sillä ei hengellä ole lihaa eikä luita, niinkuin te näette minulla olevan."

40 Ja tämän sanottuaan hän näytti heille kätensä ja jalkansa.

41 Mutta kun he eivät vielä uskoneet, ilon tähden, vaan ihmettelivät, sanoi hän heille: "Onko teillä täällä jotakin syötävää?"

42 Niin he antoivat hänelle palasen paistettua kalaa (ja mehiläisen hunajakakua).

43 Ja hän otti ja söi heidän nähtensä.

44 Ja hän sanoi heille: "Tätä tarkoittivat minun sanani, kun minä puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne, että kaiken pitää käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa".

45 Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset.

46 Ja hän sanoi heille: "Niin on kir-

ole lihaa eikä luita, niinkuin näette minulla olevan.

40. Ja kuin hän nämät sanonut oli, osoitti hän heille kätensä ja jalkansa.

41. Mutta koska ei he vielä uskoneet ilon tähden, vaan ihmettelivät, sanoi hän heille: onko teillä tässä mitään syötävää?

42. Niin he panivat hänen eteensä kappaleen paistettua kalaa ja vähän kimalaisen hunajaa.

43. Ja hän otti sen ja söi heidän nähtensä.

44. Niin hän sanoi heille: nämät ovat ne sanat, jotka minä puhuin teille, kuin minä vielä tiedän kanssanne olin; sillä kaikki pitää täytettämän, mitä kirjoitettu on Moseksen laissa ja prophetaissa ja psalmeissa minusta.

45. Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä, kirjoituksia ymmärtämään,

46. Ja sanoi heille: niin on kirjoitet-

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

tettu ja niin Kristuksen piti kärsiä ja nousta kuolleista kolmantena päivänä,

47 ja Hänen nimessään on saarnattava mielenmuutosta ja syntien anteeksi antamista kaikille kansoille, alkaen Jerusalemista.

48 Ja te olette tämän todistajat.

49 Katso, lähetän teille sen, minkä Isäni on luvannut. Mutta pysykää (Jerusalemin) kaupungissa, kunnes päällenne puetaan voima korkeudesta.”

JEESUKSEN TAIVAASEEN ASTUMINEN

50 Sitten Hän vei heidät pois Betaniaan saakka ja nosti kätensä ja siunasi heidät.

51 Ja tapahtui, että Hän siunatesaan heitä erkani heistä, ja Hänet otettiin ylös taivaaseen.

52 Ja he palvoivat Häntä ja palasivat Jerusalemiin suuresti iloiten.

joitettu, että Kristus oli kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista,

47 ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemista.

48 Te olette tämän todistajat.

49 Ja katso, minä lähetän teille sen, jonka minun Isäni on luvannut; mutta te pysykää tässä kaupungissa, kunnes teidän päällenne puetaan voima korkeudesta.”

50 Sitten hän vei heidät pois, lähes Betaniaan asti, ja nosti kätensä ja siunasi heidät.

51 Ja tapahtui, että hän siunatesaan heitä erkani heistä, ja hänet otettiin ylös taivaaseen.

52 Ja he kumarsivat häntä ja palasivat Jerusalemiin suuresti iloi-

tu, ja niin tuli Kristuksen kärsiä ja nousta kuolleista kolmantena päivänä,

47. Ja saarnattaman hänen nimensä parannusta ja syntein anteeksi antamista kaikissa kansoissa, ruveten Jerusalemista.

48. Mutta te olette näiden todistajat.

49. Ja katso, minä lähetän minun Isäni lupauksen teidän päällenne. Mutta te olkaat Jerusalemissa siihenasti kuin te puetaan voimalla korkeudesta.

50. Niin hän vei heidät ulos haamaan Betaniaan, ja nosti kätensä ja siunasi heitä.

51. Ja tapahtui, kuin hän heitä siunannut oli, erkani hän heistä ja meni ylös taivaaseen.

52. Mutta kuin he häntä kumartaneet ja rukoilleet olivat, palasivat

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

53 Ja he olivat alati pyhäkössä (kiittäen ja) ylistäen Jumalaa. (Aamen.)

ten.
53 Ja he olivat alati pyhäkössä (kiittäen) ylistivät Jumalaa.

he Jerusalemiin suurella ilolla,
53. Ja olivat aina templissä, kiittivät ja kunnioittivat Jumalaa.
Amen!

ILOSANOMA JOHANNEKSEN MUKAAN

JOHANNEKSEN EVANKELIUMI

JOHANNEKSEN EVANKELIUMI

1. Luku SANA TULI LIHAKSI

1. Luku

1 Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala.

1 Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala.

1. Alussa oli sana, ja se Sana oli Jumalan tykönä, ja Jumala oli se Sana.

2 Hän oli alussa Jumalan luona.

2 Hän oli alussa Jumalan tykönä.

2. Tämä oli alussa Jumalan tykönä.

3 Kaikki on syntynyt Hänen välityksellään eikä ilman Häntä ole syntynyt mitään, mikä on syntynyt.

3 Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on.

3. Kaikki ovat sen kautta tehdyt, ja ilman sitä ei ole mitään tehty, joka tehty on.

4 Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo.

4 Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus.

4. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus,

5 Ja valo loistaa pimeässä, *mutta pimeä ei ole saanut sitä valtaansa*.

5 Ja valkeus loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä käsittänyt.

5. Ja valkeus paistaa pimeydessä, jota ei pimeys käsittänyt.

6 Oli mies, Jumalan lähettämä. Hänen nimensä oli Johannes.

6 Oli mies, Jumalan lähettämä; hänen nimensä oli Johannes.

6. Yksi mies oli lähetetty Jumalalta, jonka nimi oli Johannes:

7 Hän tuli todistamista varten, todistamaan valosta, jotta kaikki uskoisivat

7 Hän tuli todistamaan, todistaaksensa valkeudesta, että kaikki us-

7. Se tuli valkeudesta todistamaan, että kaikki uskoisivat hänen

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

hänen *sanansa perusteella*.

8 Ei hän ollut se valo, vaan hän tuli todistamaan valosta.

9 Tosi valo, joka valistaa* jokaisen ihmisen, oli tuleva maailmaan.

10 Hän oli maailmassa, ja maailma on syntynyt Hänen välityksellään, eikä maailma tuntenut Häntä.

11 Hän tuli omiensa luo, eivätkä Hänen omansa ottaneet Häntä vastaan.

12 Mutta kaikille, jotka ottivat Hänet vastaan, Hän antoi oikeuden* tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat Hänen nimeensä,

13 jotka eivät ole syntyneet verestä* eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta.

14 Sana tuli lihaksi ja asui keskellämme. Ja me katselimme Hänen kirkkauttansa, sellaista kirkkautta kuin ainosyntyisellä Pojalla on Isältä — täynnä armoa ja totuutta.

koisivat hänen kauttansa.

8 Ei hän ollut se valkeus, mutta hän tuli valkeudesta todistamaan.

9 Totinen valkeus, joka valistaa jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan.

10 Maailmassa hän oli, ja maailma on hänen kauttaan saanut syntynsä, ja maailma ei häntä tuntenut.

11 Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan.

12 Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä,

13 jotka eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta.

14 Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta.

kauttansa.

8. Ei hän ollut valkeus, mutta hän oli lähetetty valkeudesta todistamaan.

9. Se oli totinen valkeus, joka valistaa kaikki ihmiset, jotka maailmaan tulevat;

10. Se oli maailmassa, ja maailma oli hänen kauttansa tehty, ja ei maailma häntä tuntenut.

11. Hän tuli omillensa, ja ei hänen omansa häntä ottaneet vastaan,

12. Mutta niille, jotka hänen ottivat vastaan, antoi hän voiman Jumalan lapsiksi tulla, jotka uskovat hänen nimensä päälle,

13. Jotka ei verestä eikä lihan tahdosta ei myös miehen tahdosta, mutta Jumalasta syntyneet ovat.

14. Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän seassamme, (ja me näimme hänen kunniansa niinkuin ainoan Pojan kunnian Isästä,) täynnä armoa ja totuutta.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

15 Johannes todisti Hänestä ja huusi sanoen: "Tämä on se, josta sanoin: joka tulee minun jälkeeni, on minua suurempi, sillä Hän on ollut ennen minua.

16 Kaikki olemme saaneet Hänen täyteystään ja armoa armon lisäksi.

17 Sillä laki on annettu Mooseksen välityksellä. Armo ja totuus on tullut Jeesuksen Kristuksen välityksellä.

18 Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Ainosyntyinen Poika, joka on Isän helmassa, on* Hänet ilmoittanut. "

JOHANNES KASTAJAN TODISTUS

19 Tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät [hänen luokseen] Jerusalemissa pappeja ja leeviläisiä kysymään häneltä: "Kuka sinä olet?"

20 Hän tunnusti eikä kieltänyt, ja hän tunnusti: "En ole Kristus."

15 Johannes todisti hänestä ja huusi sanoen: "Tämä on se, josta minä sanoin: se, joka minun jälkeeni tulee, on ollut minun edelläni, sillä hän on ollut ennen kuin minä."

16 Ja hänen täyteystään me kaikki olemme saaneet, ja armoa armon päälle.

17 Sillä laki on annettu Mooseksen kautta; armo ja totuus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta.

18 Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt; ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut.

19 Ja tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät hänen luoksensa Jerusalemissa pappeja ja leeviläisiä kysymään häneltä: "Kuka sinä olet?"

20 Ja hän tunnusti eikä kieltänyt; ja hän tunnusti: "Minä en ole Kris-

15. Johannes todisti hänestä, ja huusi, sanoen: tämä oli se, josta minä sanoin: minun jälkeeni on tuleva, joka minun edelläni on ollut; sillä hän oli ennen kuin minä.

16. Ja me olemme kaikki hänen täydellisyydestänsä saaneet ja armon armosta.

17. Sillä laki on Mooseksen kautta annettu: armo ja totuus on Jeesuksen Kristuksen kautta tullut.

18. Ei ole kenkään koskaan Jumalaa nähnyt: ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, hän ilmoitti meille.

19. Ja tämä on Johanneksen todistus, kuin Juutalaiset lähettivät Jerusalemissa papit ja Leviläiset kysymään häneltä: kukas olet?

20. Ja hän todisti ja ei kieltänyt, ja hän todisti, sanoen: en minä ole

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

21 He kysyivät häneltä: "Mikä sitten? Oletko Elia?" Hän sanoi: "En ole." — "Se profeettako olet?" Hän vastasi: "En."

22 Niin he sanoivat hänelle: "Sano kuka olet, jotta antaisimme vastauksen niille, jotka meidät lähettivät. Mitä sanot itsestäsi?"

23 Hän sanoi: "Minä olen huutavan ääni autiomaassa: 'Tehkää Herran tie suoraksi' niin kuin profeetta Jesaja on sanonut."

24 Lähetetyt olivat fariseuksia.

25 He kysyivät häneltä ja sanoivat hänelle: "Miksi siis kastat, jos et ole Kristus etkä Elia etkä se profeetta?"

26 Johannes vastasi heille sanoen: "Minä kastan vedessä. Mutta keskellänne seisoo Hän, jota te ette tunne."

27 Hän on se, joka tulee jälkeeni (ja Hän on minua suurempi). Hänen kengännauhaansa en ole arvollinen

tus".

21 Ja he kysyivät häneltä: "Mikä sitten? Oletko sinä Elias?" Hän sanoi: "En ole". "Se profeettako olet?" Hän vastasi: "En".

22 Niin he sanoivat hänelle: "Kuka olet, että voisimme antaa vastauksen niille, jotka meidät lähettivät? Mitä sanot itsestäsi?"

23 Hän sanoi: "Minä olen huutavan ääni erämaassa: 'Tehkää tie tasaiseksi Herralle', niinkuin profeetta Esaias on sanonut."

24 Ja lähetetyt olivat fariseuksia;

25 ja he kysyivät häneltä ja sanoivat hänelle: "Miksi sitten kastat, jos et ole Kristus etkä Elias etkä se profeetta?"

26 Johannes vastasi heille sanoen: "Minä kastan vedellä; mutta teidän keskellänne seisoo hän, jota te ette tunne."

27 Hän on se, joka tulee minun jälkeeni ja jonka kengänpaulaa minä en ole arvollinen päästä-

Kristus.

21. Ja he kysyivät häneltä: kukas siis? oletkos Elias? Hän sanoi: en. Oletkos propheta? Hän vastasi: en.

22. Niin he sanoivat hänelle: kuka olet? että me antaisimme niille vastauksen, jotka meidät lähettivät: mitäs sanot itsestäsi?

23. Hän sanoi: minä olen huutava ääni korvessa: valmistakaat Herran tietä, niinkuin Jesaias propheeta sanoi.

24. Ja jotka lähetetyt olivat, olivat Pharisealaisista.

25. Ja he kysyivät häneltä ja sanoivat hänelle: miksi siis sinä kastat, jos et ole Kristus, etkä Elias, etkä propheta?

26. Johannes vastasi heitä ja sanoi: minä kastan vedellä; mutta teidän keskellänne seisoo, jota ette tunne:

27. Hän on se, joka minun jälkeeni tulee, joka minun edelläni on ollut, jonka kengän rihmoja en minä ole

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

päästämään."

28 Tämä tapahtui Betabarassa*, Jordanin tuolla puolen, jossa Johannes oli kastamassa.

JUMALAN KARITSA

29 Seuraavana päivänä Johannes näki Jeesuksen tulevan luokseen ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!

30 Tämä on se josta sanoin: 'Minun jälkeeni tulee mies, joka on minua suurempi, sillä Hän on ollut ennen minua'.

31 Minä en tuntenut Häntä. Mutta sitä varten, että Hän tulisi julki Israelille, olen tullut vedessä kastamaan."

32 Vielä Johannes todisti sanoen: "Näin Hengen laskeutuvan alas taivaasta niin kuin kyyhkysen, ja Hän jäi Hänen päällensä."

33 Ja minä en tuntenut Häntä. Mutta Hän, joka lähetti minut vedessä kastamaan sanoi minulle: 'Jonka päälle

mään."

28 Tämä tapahtui Betaniassa, Jordanin tuolla puolella, jossa Johannes oli kastamassa.

29 Seuraavana päivänä hän näki Jeesuksen tulevan tykönsä ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!

30 Tämä on se, josta minä sanoin: 'Minun jälkeeni tulee mies, joka on ollut minun edelläni, sillä hän on ollut ennen kuin minä'.

31 Ja minä en tuntenut häntä; mutta sitä varten, että hän tulisi julki Israelille, minä olen tullut vedellä kastamaan."

32 Ja Johannes todisti sanoen: "Minä näin Hengen laskeutuvan taivaasta alas niinkuin kyyhkysen, ja (*Hän*) se jäi hänen päällensä.

33 Ja minä en tuntenut häntä; mutta hän, joka lähetti minut vedellä kastamaan, sanoi minulle:

kelvollinen päästämään.

28. Nämät tapahtuivat Betabarassa, sillä puolella Jordania, kussa Johannes kasti.

29. Toisena päivänä näki Johannes Jeesuksen tykönsä tulevan, ja sanoi: katso, Jumalan Karitsa, joka pois ottaa maailman synnin!

30. Tämä on se, josta minä sanoin: minun jälkeeni tulee mies, joka minun edelläni on ollut; sillä hän oli ennen kuin minä.

31. Ja en minä häntä tuntenut; mutta että hän ilmestyisi Israelissa, sentähden tulin minä vedellä kastamaan.

32. Ja Johannes todisti, sanoen: minä näin Hengen taivaasta tulevan alas niinkuin kyyhkysen ja seisahtavan hänen päällensä.

33. Ja en minä häntä tuntenut; mutta joka minun lähetti vedellä kastamaan, se sanoi minulle: jon-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

näet Hengen laskeutuvan ja jäävän Hänen päälleen, Hän on se, joka kastaa Pyhässä Hengessä.'

34 Ja minä olen nähnyt ja olen todistanut, että tämä on Jumalan Poika."

JEESUKSEN ENSIMMÄISET OPE- TUSLAPSET

35 Seuraavana päivänä Johannes jälleen seiso siellä ja kaksi hänen opetuslapsistaan.

36 Katsoen Jeesukseen, joka siinä käveli, hän sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa!"

37 Ne kaksi opetuslasta kuulivat hänen puhuvan ja seurasivat Jeesusta.

38 Jeesus kääntyi ja nähdessään heidän seuraavan sanoi heille: "Mitä etsitte?" He vastasivat Hänelle: "Rabbi" — se on käännettynä: 'opettaja' — "missä majaillet?"

'Se, jonka päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, hän on se, joka kastaa Pyhällä Hengellä'.

34 Ja minä olen sen nähnyt ja olen todistanut, että tämä on Jumalan Poika."

35 Seuraavana päivänä Johannes taas seiso siellä ja kaksi hänen opetuslapsistansa.

36 Ja kiinnittäen katseensa Jeesukseen, joka siellä käveli, hän sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa!"

37 Ja ne kaksi opetuslasta kuulivat hänen näin puhuvan ja seurasivat Jeesusta.

38 Niin Jeesus kääntyi ja nähdessään heidän seuraavan sanoi heille: "Mitä te etsitte?" He vastasivat hänelle: "Rabbi" — se on käännettynä: opettaja — "missä sinä majaillet?"

ka päälle sinä näet Hengen tulevan alas ja seisahtavan hänen päällesä, hän on se, joka kastaa Pyhällä Hengellä.

34. Ja minä näin sen ja todistin hänen olevan Jumalan Pojan.

35. Toisena päivänä seiso Johannes taas ja kaksi hänen opetuslapsistansa,

36. Ja kuin hän näki Jeesuksen käyvän, sanoi hän: katso, Jumalan Karitsa!

37. Ja ne kaksi opetuslasta kuulivat hänen puhuvan, ja seurasivat Jeesusta.

38. Mutta Jesus käänsi itsensä ja näki ne seuraavan, ja sanoi heille: 39. Mitä te etsitte? Niin he sanoivat hänelle: Rabbi (se on niin paljo sanottu: opettaja) kussas asut?

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

39 Hän sanoi heille: "Tulkaa ja katsokaa." He menivät ja näkivät, missä Hän majaili, ja viipyivät Hänen luonaan sen päivän. Ja oli noin kymmenes tunti*.

40 Andreas, Simon Pietarin veli, oli toinen niistä kahdesta, jotka olivat kuulleet *Johanneksen todistuksen* ja seuranneet Jeesusta.

41 Hän tapasi ensin veljensä Simonin ja sanoi hänelle: "Olemme löytäneet Messiaan" — se on käännettynä 'Kristus.'

42 Ja hän vei hänet Jeesuksen luo. Katsoen häneen Jeesus sanoi: "Sinä olet Simon, Joonaan* poika. Sinun nimesi on oleva Keefas", joka käännettynä on 'Pietari'.

FILIPPUKSEN JA NATANAELIN KUTSUMINEN

43 Seuraavana päivänä Jeesus tahtoi lähteä Galileaan. Ja Hän tapasi Filippuksen ja sanoi hänelle: "Seuraa

39 Hän sanoi heille: "Tulkaa ja katsokaa". Niin he menivät ja näkivät, missä hän majaili, ja viipyivät hänen tykönään sen päivän. Silloin oli noin kymmenes hetki.

40 Andreas, Simon Pietarin veli, oli toinen niistä kahdesta, jotka olivat kuulleet, mitä Johannes sanoi, ja seuranneet Jeesusta.

41 Hän tapasi ensin veljensä Simonin ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet Messiaan", se on käännettynä: Kristus.

42 Ja hän vei hänet Jeesuksen tykö. Jeesus kiinnitti katseensa häneen ja sanoi: "Sinä olet Simon, Johanneksen poika; sinun nimesi on oleva Keefas", joka käännettynä on Pietari.

43 Seuraavana päivänä Jeesus tahtoi lähteä Galileaan; ja hän tapasi Filippuksen ja sanoi hänelle:

39. Hän sanoi heille: tulkaat ja katsokaat; ja he tulivat ja näkivät, kussa hän asui, ja olivat sen päivän hänen tykönänsä, ja se oli lähes kymmenes hetki.

40. Andreas, Simon Pietarin veli, oli yksi niistä kahdesta, jotka sen Johannekselta kuulleet olivat ja häntä seurasivat.

41. Tämä löysi ensin veljensä Simonin, ja sanoi hänelle: me löysimme Messiaan; se on niin paljon kuin: voideltu.

42. Ja hän toi hänen Jeesuksen tykö. Mutta kuin Jeesus katsoi hänen päällensä, sanoi hän: sinä olet Simon Jonan poika, ja sinä pitää kutsuttaman Kephas; se on niin paljon kuin: kallio.

43. Toisena päivänä tahtoi Jeesus mennä Galileaan, ja löysi Filippuksen ja sanoi hänelle: seuraa

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

minua."

44 Mutta Filippus oli Beetsaidasta, Andreaan ja Pietarin kaupungista.

45 Filippus tapasi Natanaelin ja sanoi hänelle: "Olemme löytäneet sen, josta Mooses laissa ja profeetat ovat kirjoittaneet, Jeesuksen, Joosefin pojan (joka on) Nasaretista."

46 Natanael sanoi hänelle: "Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?" Filippus sanoi hänelle: "Tule ja katso."

47 Jeesus näki Natanaelin tulevan luokseen ja sanoi hänestä: "Katso, oikea israelilainen, jossa ei vilppiä ole!"

48 Natanael sanoi Hänelle: "Mistä minut tunnet?" Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Ennen kuin Filippus kutsui sinua viikunapuun alla ollessasi, näin minä sinut."

49 Natanael vastasi ja sanoi Hänelle: "Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas."

"Seuraa minua".

44 Ja Filippus oli Beetsaidasta, Andreaan ja Pietarin kaupungista.

45 Filippus tapasi Natanaelin ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet sen, josta Mooses laissa ja profeetat ovat kirjoittaneet, Jeesuksen, Joosefin pojan, Nasaretista".

46 Natanael sanoi hänelle: "Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?" Filippus sanoi hänelle: "Tule ja katso".

47 Jeesus näki Natanaelin tulevan tykönsä ja sanoi hänestä: "Katso, oikea israelilainen, jossa ei vilppiä ole!"

48 Natanael sanoi hänelle: "Mistä minut tunnet?" Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Ennen kuin Filippus kutsui sinua kutsui, kun olit viikunapuun alla, näin minä sinut".

49 Natanael vastasi ja sanoi hänelle: "Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas".

minua!

44. Mutta Philippus oli Betsaidasta, Andreaksen ja Pietarin kaupungista.

45. Philippus löysi Natanaelin ja sanoi hänelle: me olemme löytäneet sen, josta Moses kirjoitti laissa ja prophetat, Jeesuksen, Josephin pojan Natsaretista.

46. Ja Natanael sanoi hänelle: tullee ko Natsaretista jotain hyvää? Philippus sanoi hänelle: tule ja katso.

47. Jesus näki Natanaelin tykönsä tulevan, ja sanoi hänestä: katso, totisesti oikia Israelilainen, jossa ei petosta ole.

48. Natanael sanoi hänelle: mistäs minut tunnet? Jesus vastasi ja sanoi hänelle: ennen kuin Philippus kutsui sinua fikunapuun alla ollessas, näin minä sinun.

49. Vastasi Natanael ja sanoi hänelle: Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

50 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä uskot sen vuoksi, että sanoin sinulle: 'näin sinut viikunapuun alla.' Saat nähdä suurempia kuin nämä."

51 Vielä Hän sanoi hänelle: "Totisesti, totisesti sanon teille: (tästä lähin) tulette näkemään taivaan avoinna ja Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvan Ihmisen Pojan päälle."

2. Luku KAAANAN HÄÄT

1 Kolmantena päivänä oli häät Galilean Kaanassa, ja Jeesuksen äiti oli siellä.

2 Myös Jeesus ja Hänen opetuslapsensa oli kutsuttu häihin.

3 Viinin loppuessa sanoi Jeesuksen äiti Hänelle: "Heillä ei ole viiniä."

4 Jeesus sanoi hänelle: "Miksi minun vetoat*, vaimo? Minun aikani ei ole vielä tullut."

50 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sentähden, että minä sanoin sinulle: 'minä näin sinut viikunapuun alla', sinä uskot. Sinä saat nähdä suurempia, kuin nämä ovat."

51 Ja hän sanoi hänelle: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: te saatte nähdä taivaan avoinna ja Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvan alas Ihmisen Pojan päälle."

2. Luku

1 Ja kolmantena päivänä oli häät Galilean Kaanassa, ja Jeesuksen äiti oli siellä.

2 Ja myös Jeesus ja hänen opetuslapsensa olivat kutsutut häihin.

3 Ja kun viini loppui, sanoi Jeesuksen äiti hänelle: "Heillä ei ole viiniä".

4 Jeesus sanoi hänelle: "Mitä sinä tahdot minusta, vaimo? Minun aikani ei ole vielä tullut."

50. Jesus vastasi ja sanoi hänelle: sinä uskot, että minä sanoin sinulle: minä näin sinut fikunapuun alla. Sinä saat vielä suurempia nähdä.

51. Ja sanoi hänelle: totisesti, totisesti sanon minä teille: tästedes pitää teidän näkemän taivaan avoinna, ja Jumalan enkelit astuvan ylös ja tulevan alas Ihmisen Pojan päälle.

1. Ja kolmantena päivänä olivat häät Galilean Kaanassa, ja Jeesuksen äiti oli siellä;

2. Niin Jesus ja hänen opetuslapsensa kutsuttiin myös häihin.

3. Ja kun viina puuttui, sanoi Jeesuksen äiti hänelle: ei heillä ole viinaa.

4. Jesus sanoi hänelle: vaimo! mitä minun on sinun kanssas? ei minun aikani ole vielä tullut.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

5 Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: "Tehkää, mitä Hän teille sanoo."

6 Siihen oli juutalaisten puhdistustavan mukaan asetettu kuusi kivistä vesiastiaa, kukin kahden tai kolmen mitan vetoinen.

7 Jeesus sanoi heille: "Täyttäkää vesiastiat vedellä. He täyttivät ne reunoja myöten."

8 Hän sanoi heille: "Ammentakaa nyt ja viekää ylipalvelijalle." Niin he veivät.

9 Mutta kun ylipalvelija maistoi viiniksi muuttunutta vettä eikä tiennyt, mistä se oli — mutta palvelijat, jotka olivat ammentaneet veden, tiesivät — kutsui ylipalvelija yljän

10 ja sanoi hänelle: "Jokainen ihminen panee ensin esille hyvän viinin ja sitten, kun juopuvat, huonomman. Sinä olet säästänyt hyvän viinin tähän asti."

11 Tämän ensimmäisen tunnusteen Jeesus teki Galilean Kaanassa ja ilmaisi kirkkautensa, ja Hänen opetus-

5 Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: "Mitä hän teille sanoo, se tehkää".

6 Niin oli siinä juutalaisten puhdistamistavan mukaan kuusi kivistä vesiastiaa, kukin kahden tai kolmen mitan vetoinen.

7 Jeesus sanoi heille: "Täyttäkää astiat vedellä". Ja he täyttivät ne reunoja myöten.

8 Ja hän sanoi heille: "Ammentakaa nyt ja viekää edeskäyvälle". Ja he veivät.

9 Mutta kun edeskäypä maistoi vettä, joka oli muuttunut viiniksi, eikä tiennyt, mistä se oli tullut — mutta palvelijat, jotka veden olivat ammentaneet, tiesivät sen — kutsui edeskäypä yljän

10 ja sanoi hänelle: "Jokainen panee ensin esille hyvän viinin ja sitten, kun juopuvat, huonomman. Sinä olet säästänyt hyvän viinin tähän asti."

11 Tämän ensimmäisen tunnusteen Jeesus teki Galilean Kaanassa ja ilmoitti kirkkautensa; ja

5. Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: mitä hän teille sanoo, se tehkää.

6. Niin siellä oli kuusi kivistä vesiastiaa pantuna Juudalaisten puhdistamisen tavan jälkeen, ja kukin veti kaksi eli kolme mittaa.

7. Jesus sanoi heille: täyttäkää vesi-astiat vedellä. Ja he täyttivät ne ylen täyteen.

8. Ja hän sanoi heille: pankaat nyt sisälle ja viekää edeskäyvälle. Ja he veivät.

9. Mutta kuin edeskäypä maisti sitä vettä, joka viinaksi tullut oli, (eikä tietänyt, kusta se tuli, mutta palveliat tiesivät, jotka veden ammensivat,) kutsui edeskäypä yljän,

10. Ja sanoi hänelle: jokainen antaa ensisti hyvää viinaa, ja kuin juovutaan, niin sitte huonompaa: sinä kätkit hyvän viinan tähän asti.

11. Tämä on ensimmäinen tunnustähti, jonka Jesus teki Galilean Kaanassa, ja ilmoitti kunniansa. Ja

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

lapsensa uskoivat Häneen.

12 Sen jälkeen Hän meni alas Kapernaumiin. Hän ja Hänen äitinsä ja veljensä ja opetuslapsensa. Siellä he eivät viipyneet monta päivää.

hänen opetuslapsensa uskoivat häneen.

12 Sen jälkeen hän meni alas Kapernaumiin, hän ja hänen äitinsä ja veljensä ja opetuslapsensa; ja siellä he eivät viipyneet monta päivää.

hänen opetuslapsensa uskoivat hänen päällensä.

12. Sitte meni hän alas Kapernaumiin ja hänen äitinsä ja hänen veljensä ja hänen opetuslapsensa, eikä siellä kauvan viipyneet.

JEESUS PUHDISTAA PYHÄKÖN

13 Juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.

14 Hän tapasi pyhäkössä ne, jotka myivät härkiä ja lampaita ja kyyhkysiä, ja rahanvaihtajat istumassa.

15 Tehtyään nuorista ruoskan, Hän ajoi kaikki ulos pyhäköstä, myös lampaat ja härät, ja kaasi rahanvaihtajain rahat maahan ja työnsi pöydät kumoon.

16 Kyyhkysten myyjille Hän sanoi: "Viekkää pois nämä täältä. Älkää tehkö Isäni huoneesta kauppataloa."

13 Ja juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.

14 Niin hän tapasi pyhäkössä ne, jotka myivät härkiä ja lampaita ja kyyhkysiä, ja rahanvaihtajat istumassa.

15 Ja hän teki nuorista ruoskan ja ajoi ulos pyhäköstä heidät kaikki lampaineen ja härkineen ja kaasi vaihtajain rahat maahan ja työnsi heidän pöytänsä kumoon.

16 Ja hän sanoi kyyhkysten myyjille: "Viekkää pois nämä täältä. Älkää tehkö minun Isäni huonetta markkinahuoneeksi."

13. Ja Juudalaisten pääsiäinen oli läsnä, ja Jesus meni ylös Jerusalemiin,

14. Ja löysi templissä istuvan ne, jotka karjaa, lampaita ja kyyhkyläisiä myyskentelivät, ja vaihettajat.

15. Ja hän teki ruoskan köysistä, ja ajoi ulos ne kaikki temppelistä ja lampaat ja karjan, ja heitti pois vaihettajain rahat ja maahan kukisti pöydät.

16. Ja sanoi niille, jotka kyyhkysiä myivät: viekkää nämä täältä pois ja älkää tehkö minun Isäni huonetta kauppahuoneeksi.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

17 Niin Hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: "Kiivaus huoneesi puolesta *on kuluttanut* minut."

18 Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat Hänelle: "Minkä tunnusteon näytät meille, koska näitä teet?"

19 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Hajoittakaa tämä temppele, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä."

20 Niin juutalaiset sanoivat: "Neljäkymmentä kuusi vuotta on tätä temppeleä rakennettu, ja sinä pystytät sen kolmessa päivässä?"

21 Mutta Hän puhui ruumiinsa temppeleistä.

22 Kun Hän sitten oli noussut kuolleista. Hänen opetuslapsensa muistivat, että Hän oli sanonut tämän (heilile) ja he uskoivat Raamatun ja sen sanan, jonka Jeesus oli puhunut.

17 Silloin hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: "Kiivaus sinun huoneesi puolesta kuluttaa minut".

18 Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: "Minkä merkin sinä näytät meille, koska näitä teet?"

19 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Hajottakaa maahan tämä temppele, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä".

20 Niin juutalaiset sanoivat: "Neljäkymmentä kuusi vuotta on tätä temppeleä rakennettu, ja sinäkö pystytät sen kolmessa päivässä?"

21 Mutta hän puhui ruumiinsa temppeleistä.

22 Kun hän sitten oli noussut kuolleista, muistivat hänen opetuslapsensa, että hän oli tämän sanonut; ja he uskoivat Raamatun ja sen sanan, jonka Jeesus oli sanonut.

17. Mutta hänen opetuslapsensa muistivat kirjoitetuksi: sinun huonees kiivaus on minun syönyt.

18. Niin vastasivat Juudalaiset ja sanoivat hänelle: mitä merkkiä sinä meille osoitat, ettäs näitä teet?

19. Jesus vastasi ja sanoi heille: ja ottakaat maahan tämä templi, ja minä tahdon sen kolmantena päivänä rakentaa ylös.

20. Niin Juudalaiset sanoivat: tätä templiä on rakennettu kuusiviidettäkymmentä ajastaikaa, ja sinä rakennat sen kolmena päivänä?

21. Mutta hän sanoi ruumiinsa templistä.

22. Kuin hän siis oli kuolleista noussut, muistivat hänen opetuslapsensa hänen sen heille sanoneeksi, ja uskoivat Raamatun ja puheen, minkä Jesus oli puhunut.

YKSINÄINEN JEESUS

23 Kun Hän oli Jerusalemissa pääsiäisenä, juhllilla, uskoivat monet Hänen nimeensä, nähdessään Hänen tunnustekonsa, jotka Hän teki.

24 Mutta Jeesus itse ei uskonut itseään heille, koska Hän tunsikaikki

25 ja koska Hän ei tarvinnut, että kukaan todistaisi ihmisestä, sillä Hän tiesi itse, mitä ihmisessä oli.

3. Luku NIKODEEMUS JEESUKSEN LUONA

1 Oli fariseusten joukkoon kuuluva mies nimeltä Nikodeemus, juutalaisten hallitusmiehiä.

2 Hän tuli Jeesuksen luo yöllä ja sanoi Hänelle: "Rabbi, tiedämme, että sinä olet tullut opettajaksi Jumalan lähettämänä, sillä ei kukaan voi tehdä niitä tunnustekoja, joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssaan."

23 Mutta kun hän oli Jerusalemissa pääsiäisenä, juhlan aikana, uskoivat monet hänen nimeensä, nähdessään hänen tunnustekonsa, jotka hän teki.

24 Mutta Jeesus itse ei uskonut itseänsä heille, sentähden että hän tunsikaikki

25 eikä tarvinnut kenenkään todistusta ihmisestä, sillä hän tiesi itse, mitä ihmisessä on.

3. Luku

1 Mutta oli mies, fariseusten joukosta, nimeltä Nikodeemus, juutalaisten hallitusmiehiä.

2 Hän tuli Jeesuksen tykö yöllä ja sanoi hänelle: "Rabbi, me tiedämme, että sinun opettajaksi tulemisesi on Jumalasta, sillä ei kukaan voi tehdä niitä tunnustekoja, joita sinä teet, ellei Jumala ole hä-

23. Mutta kuin hän pääsiäisjuhlapäivänä oli Jerusalemissa, uskoivat monta hänen nimensä päälle, kuin he näkivät ne tunnustähdet mitkä hän teki.

24. Mutta ei Jesus uskonut itsiänsä heille; sillä hän tunsikaikki,

25. Ja ei tarvinnut, että joku olis ihmisestä todistanut; sillä hän tiesi, mitä ihmisessä oli.

1. Niin oli yksi mies Pharisealaisista, Nikodemus nimeltä, Juutalaisten ylimmäinen.

2. Se tuli yöllä Jesuksen tykö ja sanoi hänelle: Mestari, me tiedämme, että sinä olet Jumamalasta opettajaksi tullut; sillä ei taidakenkään niitä tunnustähtiä tehdä, joita sinä teet, jollei Jumala ole

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

3 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Totisesti, totisesti sanon sinulle: ellei ihminen synny uudesti, hän ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa."

4 Nikodeemus sanoi Hänelle: "Kuinka ihminen voi vanhana syntyä? Eikö hän voi mennä jälleen äitinsä kohtuun ja syntyä?"

5 Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti sanon sinulle: Ellei ihminen synny vedestä ja Hengestä, hän ei voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan."

6 Mikä lihasta on syntynyt on liha, ja mikä Hengestä on syntynyt on henki.

7 Älä ihmettele, että sanoin sinulle: Teidän täytyy syntyä uudesti*.

8 Tuuli* puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen äänen, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee. Niin on jokainen, joka on Hengestä syntynyt."

nen kanssansa."

3 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa".

4 Nikodeemus sanoi hänelle: "Kuinka voi ihminen vanhana syntyä? Eihän hän voi jälleen mennä äitinsä kohtuun ja syntyä?"

5 Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan."

6 Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki.

7 Älä ihmettele, että minä sanoin sinulle: teidän täytyy syntyä uudesti, ylhäältä.

8 Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee; niin on jokaisen, joka on Hengestä syntynyt."

hänen kanssansa.

3. Jesus vastasi ja sanoi hänelle: totisesti, totisesti sanon minä sinulle: ellei joku vastuudesta synny, ei hän taida Jumalanmalan valtakuntaa nähdä.

4. Nikodemus sanoi hänelle: kuinka taitaa ihminen vanhana syntyä? taitaako hän äitinsä kohtuun jälleen mennä, ja syntyä?

5. Jesus vastasi: totisesti, totisesti sanon minä sinulle: ellei joku synny vedestä ja Hengestä ei hän taida Jumalan valtakuntaan sisälle tulla.

6. Mitä lihasta syntynyt on, se on liha, ja mitä Hengestä syntynyt on se on henki.

7. Älä ihmettele, että minä sanoin sinulle: teidän pitää uudesta syntymän.

8. Tuuli puhaltaa, kussa hän tahtoo, ja sinä kuulet hänen huminsa, ja et tiedä, kusta hän tulee taikka kuhunka hän menee: näin on jokainen, joka Hengestä syntyi-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

9 Nikodeemus vastasi ja sanoi Hänelle: "Miten tämä voi tapahtua?"

10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä olet Israelin opettaja, etkä tätä tiedä!"

11 Totisesti, totisesti sanon sinulle: Me puhumme, mitä tiedämme ja todistamme, mitä olemme nähneet, etkä te ota vastaan todistustamme.

12 Jos ette usko, kun puhun teille maallisista, kuinka uskotte, jos puhun teille taivaallisista.

13 Kukaan ei ole noussut taivaaseen, paitsi Hän, joka taivaasta tuli alas, Ihmisen Poika, joka on taivaassa.

14 Niin kuin Mooses korotti käärmeen autiomaassa, niin on Ihmisen Poika korotettava,

15 jottei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iännen elämä.

9 Nikodeemus vastasi ja sanoi hänelle: "Kuinka tämä voi tapahtua?"

10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä olet Israelin opettaja etkä tätä tiedä!"

11 Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: me puhumme, mitä tiedämme, ja todistamme, mitä olemme nähneet, etkä te ota vastaan meidän todistustamme.

12 Jos ette usko, kun minä puhun teille maallisista, kuinka te uskoisitte, jos minä puhun teille taivaallisista?

13 Ei kukaan ole noussut ylös taivaaseen, paitsi hän, joka taivaasta tuli alas, Ihmisen Poika, joka on taivaassa.

14 Ja niinkuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettämän,

15 että jokaisella, joka häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä.

nyt on.

9. Vastasi Nikodemus ja sanoi hänelle: kuinka ne taitavat tapahtua?

10. Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: sinä olet mestari Israelissa, ja et näitä tiedä!

11. Totisesti, totisesti sanon minä sinulle: me puhumme, mitä me tiedämme, ja todistamme, mitä me näemme, ja ette ota vastaan meidän todistustamme.

12. Jos minä maallisia teille sanoin, ja ette usko: kuinka te uskoisitte, jos minä taivaallisista teille sanoisin?

13. Ei astu kenkään ylös taivaaseen, vaan joka taivaasta astui alas, Ihmisen Poika, joka on taivaassa.

14. Ja niinkuin Mooses ylensi käärmeen korvessa, niin myös Ihmisen Poika pitää ylennettämän.

15. Että jokainen, joka uskoo hänen päällensä, ei pidä hukuman, mutta ijankaikkisen elämän saa-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

16 Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainosyntyisen Poikansa, jottei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iäinen elämä.

17 Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan jotta maailma Hänen kauttaan pelastuisi.

18 Joka uskoo Häneen, sitä ei tuomita. Mutta joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainosyntyisen Pojan nimeen.

19 Ja tämä on tuomio, että valo on tullut maailmaan, ja ihmiset rakastivat enemmän pimeää kuin valoa, sillä heidän tekonsa olivat pahat.

20 Sillä jokainen, joka tekee paha, vihaa valoa eikä tule valoon, jotteivät hänen tekonsa paljastuisi.

16 Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.

17 Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma hänen kauttansa pelastuisi.

18 Joka uskoo häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen.

19 Mutta tämä on tuomio, että valkeus on tullut maailmaan, ja ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valkeutta; sillä heidän tekonsa olivat pahat.

20 Sillä jokainen, joka paha tekee, vihaa valkeutta eikä tule valkeuteen, ettei hänen tekojansa nuhdeltaisi.

man.

16. Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainoan Poikansa, että jokainen, joka uskoo hänen päällensä, ei pidä hukuman, mutta ijankaikkisen elämän saaman.

17. Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan, tuomitsemaan maailmaa, mutta että maailma pitää hänen kauttansa vapahdetman.

18. Joka hänen päällensä uskoo, ei häntä tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu; sillä ei hän uskonut Jumalan ainoan Pojan nimen päälle.

19. Mutta tämä on tuomio: että valkeus tuli maailmaan, ja ihmiset rakastivat enemmän pimeyttä kuin valkeutta; sillä heidän työnsä olivat pahat.

20. Sillä jokainen, joka paha tekee, se vihaa valkeutta eikä tule valkeuteen, ettei hänen töitensä pitäisi laitettaman.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

21 Mutta joka tekee totuuden, tulee valoon, jotta hänen tekonsa tulisivat julki, sillä ne ovat Jumalassa tehdyt.”

JOHANNES TODISTAA JÄLLEEN JEESUKSESTA

22 Tämän jälkeen Jeesus ja Hänen opetuslapsensa menivät Juudean maaseudulle*, ja siellä Hän oleskeli heidän kanssaan ja kastoi.

23 Johanneskin kastoi Aionissa lähellä Salimia, koska siellä oli paljon vettä. Ja ihmiset tulivat ja antoivat kastaa itsensä.

24 Sillä Johannesta ei ollut vielä heitetty vankilaan.

25 Niin syntyi väittely puhdistuksesta joittenkin Johanneksen opetuslasten ja juutalaisten* välille.

26 Ja he tulivat Johanneksen luo ja sanoivat hänelle: "Rabbi, se joka oli kanssasi Jordanin tuolla puolen ja josta olet todistanut, katso, Hän kastaa ja kaikki menevät Hänen luok-

21 Mutta joka totuuden tekee, se tulee valkeuteen, että hänen tekonsa tulisivat julki, sillä ne ovat Jumalassa tehdyt.”

22 Sen jälkeen Jeesus meni opetuslapsineen Juudean maaseudulle ja oleskeli siellä heidän kanssaan ja kastoi.

23 Mutta Johanneskin kastoi Aionissa lähellä Salimia, koska siellä oli paljon vettä; ja ihmiset tulivat ja antoivat kastaa itsensä.

24 Sillä Johannesta ei vielä oltu heitetty vankeuteen.

25 Niin Johanneksen opetuslapset rupesivat väittelemään erään juutalaisen kanssa puhdistuksesta.

26 Ja he tulivat Johanneksen luo ja sanoivat hänelle: "Rabbi, se, joka oli sinun kanssasi Jordanin tuolla puolella ja josta sinä olet todistanut, katso, hän kastaa, ja

21. Mutta joka totuuden tekee, se tulee valkeuteen, että hänen työnsä nähtäisiin; sillä ne ovat Jumalassa tehdyt.

22. Sitte tuli Jesus ja hänen opetuslapsensa Juudean maahan, ja asui siellä heidän kanssansa, ja kasti.

23. Mutta Johannes kasti myös Enonissa läsnä Salimia, sillä siellä oli palto vettä; ja he tulivat ja kastettiin.

24. Sillä ei Johannes ollut vielä silloin vankiuteen heitetty.

25. Niin tuli kysymys Johanneksen opetuslasten ja Juudalaisten välillä puhdistuksesta.

26. Ja he tulivat Johanneksen tykö ja sanoivat hänelle: opettaja, se joka sinun kanssas oli toisella puolella Jordania, josta sinä todistit, katso, hän kastaa, ja jokainen me-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

seen."

27 Johannes vastasi ja sanoi: "Ihminen ei voi ottaa mitään, ellei sitä ole hänelle annettu taivaasta.

28 Te itse todistatte minulle, että sanoin: 'En ole Kristus, vaan minut on lähetetty Hänen edellään.'

29 Jolla on morsian se on ylkä. Mutta yljän ystävä, joka seisoo ja kuuntelee häntä, iloitsee suuresti yljän äänestä. Tämä iloni on nyt tullut täydelliseksi.

30 Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä.

HÄN JOKA TAIVAASTA TULEE

31 Joka tulee ylhäältä, on kaikkein suurin. Joka on lähtöisin maasta, on maasta ja puhuu maasta. Joka tulee taivaasta, on kaikkein suurin.

32 Mitä Hän on nähnyt ja kuullut, siitä Hän todistaa eikä kukaan ota vas-

kaikki menevät hänen tykönsä".

27 Johannes vastasi ja sanoi: "Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei hänelle anneta taivaasta.

28 Te olette itse minun todistajani, että minä sanoin: en minä ole Kristus, vaan minä olen hänen edellänsä lähetetty.

29 Jolla on morsian, se on ylkä; mutta yljän ystävä, joka seisoo ja kuuntelee häntä, iloitsee suuresti yljän äänestä. Tämä minun iloni on nyt tullut täydelliseksi.

30 Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä.

31 Hän, joka ylhäältä tulee, on yli kaikkien. Joka on syntyisin maasta, se on maasta, ja maasta on, mitä hän puhuu; hän, joka taivaasta tulee, on yli kaikkien.

32 Ja mitä hän on nähnyt ja kuullut, sitä hän todistaa; ja hänen to-

nee hänen tykönsä.

27. Johannes vastasi ja sanoi: ei ihminen taida mitään ottaa, ellei hänelle anneta taivaasta.

28. Te olette itse minun todistajani, että minä olen sanonut: en minä ole Kristus, vaan minä olen hänen edellänsä lähetetty.

29. Jolla on morsian, se on ylkä; mutta yljän ystävä, joka seisoo ja kuuntelee häntä, se iloittaa itsiänsä yljän äänestä sangen suuresti; sentähden on tämä minun iloni täytetty.

30. Hänen tulee kasvaa, mutta minun pitää vähenemän.

31. Joka ylhäältä tulee, se on kaikkein päällä, ja joka maasta on, se on maasta ja puhuu maasta. Joka taivaasta tulee, hän on kaikkein ylin.

32. Ja mitä hän nähnyt ja kuullut on, sen hän todistaa, ja ei ken-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

taan hänen todistustaan.

33 Joka ottaa vastaan Hänen todistuksensa, se sinetillä vahvistaa, että Jumala on totuellinen.

34 Sillä Hän, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja. Jumala ei näet anna Henkeä mitalla.

35 Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaikki Hänen käteensä.

36 Joka uskoo Poikaan, sillä on iäinen elämä; mutta joka ei tottele Poikaa, ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällään."

4 Luku JEESUS JA SAMARIALAINEN NAINEN

1 Kun nyt Herra sai tietää fariseusten kuulleen, että Jeesus tekee opetuslapsiksi ja kastaa useampia kuin Johannes

2 — kuitenkin Jeesus ei itse kasta-

distustansa ei kukaan ota vastaan.

33 Joka ottaa vastaan hänen todistuksensa, se sinetillä vahvistaa, että Jumala on totinen.

34 Sillä hän, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja; sillä ei Jumala anna Henkeä mitalla.

35 Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaikki hänen käteensä.

36 Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä."

4 Luku

1 Kun nyt Herra sai tietää fariseusten kuulleen, että Jeesus teki opetuslapsiksi ja kastoi useampia kuin Johannes

2 — vaikka Jeesus ei itse kasta-

kään ota vastaan hänen todistustansa.

33. Joka hänen todistuksensa otti vastaan, se päätti Jumalan olevan totisen.

34. Sillä jonka Jumala lähetti, se puhuu Jumalan sanoja; sillä ei Jumala anna Henkeä mitalla.

35. Isä rakastaa Poikaa, ja antoi kaikki hänen käteensä.

36. Joka uskoo Pojan päälle, hänellä on ijankaikkinen elämä; mutta joka ei usko Pojan päälle, ei hänen pidä elämää näkemän, mutta Jumalan viha pysyy hänen päällensä.

1. Kuin siis Herra ymmärsi Farisealaisten kuulleeksi, että Jesus teki enemmän opetuslapsia ja kasti kuin Johannes;

2. (Vaikka ei Jesus itse kastanut,

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

nut, vaan Hänen opetuslapsensa —

3 niin Hän jätti Juudean ja meni taas Galileaan.

4 Mutta Hänen oli kuljettava Samarian kautta.

5 Hän tuli sen vuoksi Sykar-nimisen Samarian kaupungin luo lähelle sitä maa-aluetta, jonka Jaakob antoi pojalleen Joosefille.

6 Siellä oli Jaakobin lähde. Niin Jeesus matkasta väsyneenä istuutui lähetele. Oli noin kuudes tunti.

7 Samariasta tuli nainen ammentamaan vettä. Jeesus sanoi hänelle: "Anna minulle juoda."

8 Hänen opetuslapsensa olivat näet lähteneet kaupunkiin ruokaa ostamaan.

9 Niin samarialainen nainen sanoi Hänelle: "Kuinka sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, joka olen samarialainen nainen?" Juuta-

nut, vaan hänen opetuslapsensa

3 jätti hän Juudean ja meni taas Galileaan.

4 Mutta hänen oli kuljettava Samarian kautta.

5 Niin hän tuli Sykar nimiseen Samarian kaupunkiin, joka on lähellä sitä maa-aluetta, minkä Jaakob oli antanut pojalleen Joosefille.

6 Ja siellä oli Jaakobin lähde. Kun nyt Jeesus oli matkasta väsynyt, istui hän lähteen reunalle. Ja oli noin kuudes hetki.

7 Niin tuli eräs Samarian nainen ammentamaan vettä. Jeesus sanoi hänelle: "Anna minulle juoda".

8 Sillä hänen opetuslapsensa olivat lähteneet kaupunkiin ruokaa ostamaan.

9 Niin Samarian nainen sanoi hänelle: "Kuinka sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?" Sillä

mutta hänen opetuslapsensa,)

3. Jätti hän Juudean ja meni jälleen Galileaan.

4. Mutta hänen piti Samarian kautta vaeltaman.

5. Niin hän tuli Samarian kaupunkiin, joka kutsuttiin Sikar, lähes sitä maakartanoa, jonka Jakob oli pojallensa Josephille antanut.

6. Niin siellä oli Jakobin lähde. Kun Jesus matkasta oli väsynyt, istui hän lähteen päälle, ja se oli liki kuudetta hetkeä.

7. Niin tuli yksi Samarian vaimo vettä ammentamaan, ja Jesus sanoi hänelle: anna minun juodaksesi.

8. Sillä hänen opetuslapsensa olivat menneet kaupunkiin ruokaa ostamaan.

9. Sanoi Samarian vaimo hänelle: kuinka sinä minulta juoda anot, joka olet Juudalainen, ja minä olen Samarialainen? sillä ei Juudalaiset

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

laiset eivät näet seurustele samarialaisten kanssa.

10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos tietäisit Jumalan lahjan ja kuka se on joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juoda', niin sinä pyytäisit Häneltä ja Hän antaisi sinulle elävää vettä."

11 Nainen sanoi Hänelle: "Herra, ei sinulla ole edes ammennusastiaa, ja kaivo on syvä. Mistä sinulla sitten on elävä vesi?"

12 Et kai sinä ole suurempi kuin isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon ja joi siitä itse, samoin hänen poikansa ja karjansa?"

13 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen.

14 Mutta joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, hän ei koskaan janoa, vaan se vesi, jonka hänelle annan, tulee hänessä vesilähteeksi, joka kumpuaa iäiseen elämään."

juutalaiset eivät seurustele samarialaisten kanssa.

10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juoda', niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä."

11 Nainen sanoi hänelle: "Herra, eipä sinulla ole ammennusastiaa, ja kaivo on syvä; mistä sinulla sitten on se elävä vesi?"

12 Et kai sinä ole suurempi kuin meidän isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon ja joi siitä, hän itse sekä hänen poikansa ja karjansa?"

13 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen,

14 mutta joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, se ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään".

pidä yhtään kanssakäymistä Samarialaisten kanssa.

10. Jesus vastasi ja sanoi hänelle: jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: anna minun juodakseni! niin sinä anoisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä.

11. Sanoi vaimo hänelle: Herra, eipä sinulla ole, milläs ammennat, ja lähde on syvä: kusta siis sinulla on elävää vettä?

12. Oletkos sinä suurempi kuin meidän isämme Jakob, joka meille tämän kaivon antoi? ja hän joi itse siitä, ja hänen lapsensa, ja hänen karjansa.

13. Jesus vastasi ja sanoi hänelle: jokainen, joka juo tästä vedestä, hän janoaa jälleen;

14. Mutta joka siitä vedestä juo, jonka minä hänelle annan, ei hän janoa iankaikkisesti; vaan se vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kuohuu iankaikkiseen elämään.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

15 Nainen sanoi Hänelle: "Herra, anna minulle sitä vettä, ettei minun tarvitsisi janoa eikä tulla tänne ammentamaan."

16 Jeesus sanoi hänelle: "Mene, kutsu miehesi ja tule tänne."

17 Nainen vastasi ja sanoi: "Minulla ei ole miestä." Jeesus sanoi hänelle: "Oikein sanoit: 'Minulla ei ole miestä.'"

18 Sillä viisi miestä sinulla on ollut ja joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi. Sen olet puhunut totta."

19 Nainen sanoi Hänelle: "Herra, näen, että olet profeetta."

20 Isämme ovat palvoneet tällä vuorella ja te sanotte, että Jerusalemissa on se paikka, jossa tulee palvoa"

21 Jeesus sanoi hänelle: "Nainen, usko minua! Tulee aika, jolloin ette palvo Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa."

22 Te palvotte sitä, jota ette tunne.

15 Nainen sanoi hänelle: "Herra, anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi janoa eikä minun tarvitsisi käydä täällä ammentamassa".

16 Jeesus sanoi hänelle: "Mene, kutsu miehesi ja tule tänne".

17 Nainen vastasi ja sanoi: "Ei minulla ole miestä". Jeesus sanoi hänelle: "Oikein sinä sanoit: 'Ei minulla ole miestä',"

18 sillä viisi miestä sinulla on ollut, ja se, joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi; siinä sanoit totuuden."

19 Nainen sanoi hänelle: "Herra, minä näen, että sinä olet profeetta."

20 Meidän isämme ovat kumartaneet rukoilleet tällä vuorella; ja te sanotte, että Jerusalemissa on se paikka, jossa tulee kumartaen rukoilla."

21 Jeesus sanoi hänelle: "Vaimo, usko minua! Tulee aika, jolloin ette rukoile Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa."

22 Te kumarratte sitä, mitä ette

15. Sanoi vaimo hänelle: Herra, anna minulle sitä vettä, etten minä janoaisi enkä tarvitsisi tulla tänne ammentamaan.

16. Jeesus sanoi hänelle: mene, kutsu miehesi, ja tule tänne.

17. Vaimo vastasi ja sanoi hänelle: ei minulla ole miestä. Sanoi Jeesus hänelle: oikein sinä sanoit: ei minulla ole miestä.

18. Sillä viisi miestä on sinulla ollut, ja se joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi. Sen sinä oikein sanoit.

19. Vaimo sanoi hänelle: Herra, minä näen, että sinä olet propheta.

20. Meidän isämme ovat tällä vuorella kumartaneet ja rukoilleet, ja te sanotte: Jerusalemissa on se sia, jossa pitää rukoiltaman.

21. Jeesus sanoi hänelle: vaimo, usko minua: se aika tulee, ettette tällä vuorella eikä Jerusalemissa Isää rukoile.

22. Ette tiedä, mitä te rukoilette,

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

Me palvomme sitä, jonka tunnemme. Sillä pelastus tulee juutalaisten välityksellä.

23 Mutta tulee aika ja on jo, jolloin tosi palvojat palvovat Isää Hengessä ja totuudessa. Sillä sellaisten Isä tahtoo Häntä palvovan.

24 Jumala on Henki. Jotka Häntä palvovat, niitten tulee palvoa Hengessä ja totuudessa.”

25 Nainen sanoi Hänelle: ”Tiedän, että Messias tulee, Hän, jota sanotaan Kristukseksi. Kun Hän tulee, Hän ilmoittaa meille kaiken.”

26 Jeesus sanoi hänelle: ”Minä olen se, Minä, joka puhun sinulle.”

27 Samassa Hänen opetuslapsensa tulivat. He ihmettelivät, että Hän puhui naisen kanssa. Kuitenkaan ei kukaan sanonut: ”Mitä kysyt?” tai: ”Miksi puhut hänen kanssaan?”

tunne; me kumarramme sitä, minä me tunnemme. Sillä pelastus on juutalaisista.

23 Mutta tulee aika ja on jo, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä tahtoo.

24 Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa.”

25 Nainen sanoi hänelle: ”Minä tiedän, että Messias on tuleva, hän, jota sanotaan Kristukseksi; kun hän tulee, ilmoittaa hän meille kaikki”.

26 Jeesus sanoi hänelle: ”Minä olen se, minä, joka puhun sinun kanssasi”.

27 Samassa hänen opetuslapsensa tulivat; ja he ihmettelivät, että hän puhui naisen kanssa. Kuitenkaan ei kukaan sanonut: ”Mitä pyydät?” tai: ”Mitä puhelet hänen kanssaan?”

mutta me tiedämme, mitä me rukoilemme; sillä autuus on Juudalaisista.

23. Mutta hetki tulee, ja jo nyt on, että totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä Isä tahtoo myös senkaltaisia, jotka häntä rukoilevat.

24. Jumala on Henki, ja jotka häntä rukoilevat, niiden pitää hengessä ja totuudessa häntä rukoileman.

25. Vaimo sanoi hänelle: minä tiedän, että Messias on tuleva, joka kutsutaan Kristus: kuin hän tulee, niin hän ilmoittaa meille kaikki.

26. Jesus sanoi hänelle: minä olen se, joka sinun kanssas puhun.

27. Silloin tulivat hänen opetuslapsensa ja ihmettelivät, että hän sitä vaimoa puhutteli: ei kuitenkaan kenkään sanonut: mitäs kysyt? eli mitäs häntä puhuttelet?

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

28 Niin nainen jätti vesiastiansa ja meni kaupunkiin ja sanoi ihmisille:

29 "Tulkaa katsomaan miestä, joka on sanonut minulle kaiken, mitä olen tehnyt. Eiköhän tämä ole Kristus?"

30 Niin he lähtivät kaupungista ja menivät Hänen luokseen.

31 Sillä välin opetuslapset pyysivät Häntä sanoen: "Rabbi, syö!"

32 Mutta Hän sanoi heille: "Minulla on syötävänä ruokaa, josta te ette tiedä."

33 Niin opetuslapset sanoivat keskenään: "Onko joku tuonut Hänelle syötävää?"

34 Jeesus sanoi heille: "Minun ruokani on, että teen lähettäjäni tahdon ja täytän Hänen tekonsa.

35 Ettekö sano: 'Vielä on neljä kuukautta, niin alkaa elonleikkuu'? Katso, sanon teille: "Nostakaa silmänne ja katsokaa vainioita, sillä ne ovat jo

28 Niin nainen jätti vesiastiansa ja meni kaupunkiin ja sanoi ihmisille:

29 Tulkaa katsomaan miestä, joka on sanonut minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt. Eihän se vain liene Kristus?

30 Niin he lähtivät kaupungista ja menivät hänen luoksensa.

31 Sillä välin opetuslapset pyysivät häntä sanoen: "Rabbi, syö!"

32 Mutta hän sanoi heille: "Minulla on syötävänä ruokaa, josta te ette tiedä".

33 Niin opetuslapset sanoivat keskenään: "Lieneekö joku tuonut hänelle syötävää?"

34 Jeesus sanoi heille: "Minun ruokani on se, että minä teen lähettäjäni tahdon ja täytän hänen tekonsa.

35 Ettekö sano: 'Vielä on neljä kuukautta, niin elonleikkuu joutuu'? Katso, minä sanon teille: nostakaa silmänne ja katselkaa

28. Niin vaimo jätti vesi-astiansa, ja meni kaupunkiin, ja sanoi niille ihmisille:

29. Tulkaa katsomaan sitä ihmistä, joka minulle sanoi kaikki, mitä minä tehnyt olen: olleeko hän Kristus?

30. Niin he läksivät kaupungista ja menivät hänen tykönsä.

31. Mutta sillä välillä rukoilivat opetuslapset häntä, sanoen: Rabbi, syö.

32. Vaan hän sanoi heille: minulla on ruokaa syödäkseni, jota ette tiedä.

33. Niin opetuslapset sanoivat keskenänsä: lieneekö joku hänelle syötävää tuonut?

34. Jesus sanoi heille: minun ruokani on se, että minä teen hänen tahtonsa, joka minun lähetti, ja täytän hänen tekonsa.

35. Ettekö te sano: vielä ovat neljä kuukautta ja elonaika tulee? katso, minä sanon teille: nostakaa silmänne ylös ja katsokaat vainioita:

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

vaaleat elonleikkuuta varten.

36 Leikkaaja saa palkan ja kokoaa hedelmää iäiseen elämään, jotta (sekä) kylväjä että* leikkaaja iloitsisivat yhdessä.

37 Sillä tässä on se sana tosi, että toinen on kylväjä ja toinen leikkaaja.

38 Olen lähettänyt teidät leikkaamaan sitä, josta ette ole vaivaa nähneet. Toiset ovat vaivan nähneet, ja te olette päässeet heidän vaivansa hedelmille."

39 Mutta siitä kaupungista uskoivat monet samarialaiset Häneen naisen puheen vuoksi, kun tämä todisti: "Hän on sanonut minulle kaiken, mitä olen tehnyt."

40 Kun siis samarialaiset tulivat Hänen luokseen, he pyysivät Häntä viipymään heidän luonaan, ja Hän viipyi siellä kaksi päivää.

41 Ja vielä paljon useammat uskoivat Hänen sanansa vuoksi.

vainioita, kuinka ne ovat valjonneet leikattaviksi.

36 Jo nyt saa leikkaaja palkan ja kokoaa hedelmää iankaikkiseen elämään, että kylväjä ja leikkaaja saisivat yhdessä iloita.

37 Sillä tässä on se sana tosi, että toinen on kylväjä, ja leikkaaja toinen.

38 Minä olen lähettänyt teidät leikkaamaan sitä, josta te ette ole vaivaa nähneet; toiset ovat vaivan nähneet, ja te olette päässeet heidän vaivansa hedelmille."

39 Ja monet samarialaiset siitä kaupungista uskoivat häneen naisen puheen tähden, kun tämä todisti: "Hän on sanonut minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt".

40 Kun nyt samarialaiset tulivat hänen luoksensa, pyysivät he häntä viipymään heidän luonaan; ja hän viipyi siellä kaksi päivää.

41 Ja vielä paljoa useammat uskoivat hänen sanansa tähden,

sillä ne ovat jo valkiat elonajaksi.

36. Ja joka niittää, hän saa palkan ja kokoo hedelmän iankaikkiseen elämään: että kylväjä ja niittäjä ynnä iloitsisivat.

37. Sillä tässä on se sana tosi; toinen on, joka kylvää, ja toinen, joka niittää.

38. Minä lähetin teidät niittämään, jossa ette ole työtä tehdeet: muut ovat työtä tehneet ja te olette heidän työnsä päälle tulleet.

39. Mutta monta Samarialaista siitä kaupungista uskoivat hänen päällensä sen vaimon puheen tähden, joka sanoi: hän on minulle kaikki sanonut, mitä minä tehnyt olen.

40. Kun siis Samarialaiset tulivat hänen tykönsä, rukoilivat he häntä viipymään heidän tykönänsä. Ja hän viipyi siellä kaksi päivää.

41. Ja paljo usiammat uskoivat hänen sanansa tähden.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

42 He sanoivat naiselle: "Emme enää usko sinun puheesi vuoksi, sillä olemme itse kuulleet ja tiedämme, että tämä totisesti on (Kristus,) maailman Vapahtaja."

KUNINKAAN VIRKAMIEHEN POIKA PARANEE

43 Niitten kahden päivän kuluttua Hän lähti sieltä (ja meni) Galileaan.

44 Sillä Jeesus itse todisti, ettei profeetalla ole arvoa omassa isänmaassaan.

45 Kun Hän siis tuli Galileaan, ottivat galilealaiset Hänet vastaan, koska olivat nähneet kaiken, mitä Hän oli tehnyt Jerusalemissa juhlan aikana. Sillä hekin olivat menneet juhlille.

46 Niin Jeesus* tuli taas Galilean Kaanaan, jossa Hän oli tehnyt veden viiniksi.

42 ja he sanoivat naiselle: "Emme enää usko sinun puheesi tähden, sillä me itse olemme kuulleet ja tiedämme, että tämä totisesti on maailman Vapahtaja".

43 Mutta niiden kahden päivän kuluttua hän lähti sieltä Galileaan.

44 Sillä Jeesus itse todisti, ettei profeetalla ole arvoa omassa isänsä maassa.

45 Kun hän siis tuli Galileaan, ottivat galilealaiset hänet vastaan, koska olivat nähneet kaikki, mitä hän oli tehnyt Jerusalemissa juhlan aikana; sillä hekin olivat tulleet juhlille.

46 Niin hän tuli taas Galilean Kaanaan, jossa hän oli tehnyt veden viiniksi. Ja Kapernaumissa oli eräs kuninkaan virkamies, jonka poika sairasti.

42. Ja sanoivat sille vaimolle: emme nyt silleen usko sinun puhees tähden; sillä me olemme itse kuulleet ja tiedämme, että hän on totisesti Kristus, maailman Vapahtaja.

43. Mutta kahden päivän perästä läksi hän sieltä ja meni Galileaan.

44. Sillä Jesus todisti itse, ettei propheta maksa isänsä maalla mitään.

45. Kuin hän siis tuli Galileaan, ottivat Galilealaiset hänen vastaan, jotka olivat nähneet kaikki ne, mitä hän Jerusalemissa juhlana tehnyt oli: sillä he olivat myös juhlalle tulleet.

46. Niin Jesus tuli taas Galilean Kaanaan, kussa hän meden viinaksi tehnyt oli. Ja oli kuninkaan mies, jonka poika sairasti Kapernaumissa.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

47 Ja Kapernaumissa oli muuan kuninkaan virkamies, jonka poika sairasti. Kuultuaan, että Jeesus oli tullut Juudeasta Galileaan, hän meni Hänen luokseen ja pyysi Häntä, että Hän tulisi alas parantamaan hänen poikansa, sillä tämä oli kuolemaisillaan.

48 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ellette näe tunnustekoja ja ihmeitä, ette usko."

49 Kuninkaan virkamies sanoi Hänelle: "Herra, tule ennen kuin pienokainen kuolee."

50 Jeesus sanoi hänelle: "Mene, poikasi elää." Mies uskoi sanan, jonka Jeesus hänelle sanoi, ja meni.

51 Jo Hänen kulkiessaan alas hänen palvelijansa kohtasivat hänet ja ilmoittivat sanoen: "Poikasi elää."*

52 Niin hän kysyi heiltä aikaa, milloin hän tuli paremmaksi. He sanoivat hänelle: "Eilen seitsemännellä tunnilla kuume lähti hänestä."

47 Kun hän kuuli Jeesuksen tulleen Juudeasta Galileaan, meni hän hänen luoksensa ja pyysi häntä tulemaan ja parantamaan hänen poikansa; sillä tämä oli kuolemaisillaan.

48 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ellette näe merkkejä ja ihmeitä, te ette usko".

49 Kuninkaan virkamies sanoi hänelle: "Herra, tule, ennenkuin minun lapseni kuolee".

50 Jeesus sanoi hänelle: "Mene, sinun poikasi elää". Ja mies uskoi sanan, jonka Jeesus sanoi hänelle, ja meni.

51 Ja jo hänen ollessaan paluumatkalla hänen palvelijansa kohtasivat hänet ja sanoivat, että hänen poikansa eli.

52 Niin hän tiedusteli heiltä, millä hetkellä hän oli alkanut toipua. Ja he sanoivat hänelle: "Eilen seitsemännellä hetkellä kuume lähti

47. Kuin hän kuuli, että Jesus oli tullut Juudeasta Galileaan, meni hän hänen tykönsä ja rukoili häntä tulemaan alas ja parantamaan hänen poikansa, joka oli kuolemaisillaan.

48. Sanoi siis Jesus hänelle: ellette näe tunnustähtiä ja ihmeitä, niin ette usko.

49. Sanoi kuninkaan mies hänelle: Herra, tule alas ennenkuin minun poikani kuolee.

50. Jesus sanoi hänelle: mene, sinun poikas elää. Ja mies uskoi sanan, jonka Jesus sanoi hänelle, ja meni.

51. Niin hänen mennessänsä, kohtasivat hänen palveliansa hänen ja ilmoittivat hänelle, sanoen: sinun poikas elää.

52. Niin hän tutki heiltä hetkeä, jolla hän parani, ja he sanoivat hänelle: eilen seitsemännellä hetkellä antoi vilutauti hänen ylös.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

53 Silloin isä ymmärsi, että se lähti sillä tunnilla, jolloin Jeesus sanoi hänelle: "Poikasi elää." Ja hän itse uskoi ja koko hänen huonekuntansa.

54 Tämä taas oli toinen tunnusteko, jonka Jeesus teki tultuaan Juudeasta Galileaan.

5. Luku SAIRAS BETESDAN LAMMIKOLLA

1 Sen jälkeen oli juutalaisten juhla, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.

2 Jerusalemissa on Lammasporthin luona lammikko, jonka nimi hepreaksi on Betesda, ja sen äärellä on viisi pylväskäytävää.

3 Niissä makasi suuri joukko sairaita, sokeita, rampoja ja näivetystautisia (odottaen veden liikuttamista.)

4 (Ajoittain astui näet enkeli alas lammikkoon ja kuohutti veden. Joka silloin veden kuohuttamisen jälkeen

hänenstä".

53 Niin isä ymmärsi, että se oli tapahtunut sillä hetkellä, jolloin Jeesus oli sanonut hänelle: "Sinun poikasi elää". Ja hän uskoi, hän ja koko hänen huonekuntansa.

54 Tämä oli taas tunnusteko, toinen, jonka Jeesus teki, tultuaan Juudeasta Galileaan.

5. Luku

1 Sen jälkeen oli juutalaisten juhla, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.

2 Ja Jerusalemissa on Lammasporthin luona lammikko, jonka nimi hebreankielellä on Betesda, ja sen reunalla on viisi pylväskäytävää.

3 Niissä makasi suuri joukko sairaita, sokeita, rampoja ja näivetystautisia, jotka odottivat veden liikuttamista.

4 (Ajoittain astui näet enkeli alas lammikkoon ja kuohutti veden. Joka silloin veden kuohuttamisen jäl-

53. Niin isä ymmärsi sen siksi hetkeksi, jolla Jesus sanoi hänelle: sinun poikas elää. Ja hän uskoi ja koko hänen huoneensa.

54. Tämä on toinen tunnustähti, jonka Jesus teki tullessansa Juudeasta Galileaan.

1. Sitte oli Juudalaisten juhlapäivä, ja Jesus meni ylös Jerusalemiin.

2. Mutta Jerusalemissa on Lammasporthin tykönä lammikko, joka Hebrean kielellä kutsutaan Betesda, jossa oli viisi vajaa,

3. Joissa makasi suuri joukko sairaita, sokeita, ontuvia, halvatuista, jotka veden liikuttamista odottivat.

4. Sillä enkeli tuli alas määrättyllä ajalla lammikkoon ja sekoitti veden: joka siis ensimmäisenä veteen

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

ensimmäisenä astui siihen, tuli terveeksi, vaivasi häntä, mikä tauti tahansa.)

5 Siellä oli muuan mies, joka kolmekymmentä kahdeksan vuotta oli ollut sairaana.

6 Kun Jeesus näki hänen makaavan ja tiesi, että hän jo kauan aikaa oli sairastanut, Hän sanoi hänelle: "Tahdotko tulla terveeksi?"

7 Sairas vastasi Hänelle: "Herra, minulla ei ole ketään, joka veden ollessa kuohutettuna veisi minut lammikkoon, ja kun olen menemässä, astuu toinen siihen ennen minua."

8 Jeesus sanoi Hänelle: "Nouse, ota vuoteesi ja käy."

9 Heti mies tuli terveeksi, otti vuoteensa ja kävi. Mutta sinä päivänä oli sapatti.

10 Sen vuoksi juutalaiset sanoivat parannetulle: "On sapatti. Ei sinun ole lupa kantaa vuodetta."

11 Hän vastasi heille: "Hän joka teki minut terveeksi, sanoi minulle: 'Ota

keen ensimmäisenä siihen astui, se tuli terveeksi, sairastipa mitä tautia tahansa.)

5 Ja siellä oli mies, joka oli sairastanut kolmekymmentä kahdeksan vuotta.

6 Kun Jeesus näki hänen siinä makaavan ja tiesi hänen jo kauan aikaa sairastaneen, sanoi hän hänelle: "Tahdotko tulla terveeksi?"

7 Sairas vastasi hänelle: "Herra, minulla ei ole ketään, joka veisi minut lammikkoon, kun vesi on kuohutettu; ja kun minä olen menemässä, astuu toinen sinne ennen minua".

8 Jeesus sanoi hänelle: "Nouse, ota vuoteesi ja käy".

9 Ja mies tuli kohta terveeksi ja otti vuoteensa ja kävi. Mutta se päivä oli sapatti.

10 Sentähden juutalaiset sanoivat parannetulle: "Nyt on sapatti, eikä sinun ole lupa kantaa vuodetta".

11 Hän vastasi heille: "Se, joka teki minut terveeksi, sanoi minulle:

astui, kuin se sekoitettu oli, niin se parani, ehkä missä ikänä taudissa hän oli.

5. Niin oli siellä mies, joka kahdeksanneljäntäkymmentä ajastai-kaa oli sairastanut.

6. Kun Jesus hänen näki makaavan ja tunki hänen jo kauvan sairastaneen, sanoi hän hänelle: tahdotkos tulla terveeksi?

7. Sairas vastasi häntä: Herra, ei ole minulla sitä ihmistä, joka minun vie, kuin vesi sekoitettu on, lammikkoon; mutta kuin minä tulen, niin on toinen minun edelläni siihen astunut.

8. Jesus sanoi hänelle: nouse, ota vuotees ja käy.

9. Ja kohta parani se ihminen, ja otti vuoteensa ja kävi. Ja se päivä oli sabbati.

10. Sanoivat siis Juudalaiset parattulle: nyt on sabbati, ei sinun sovi vuodetta kantaa.

11. Hän vastasi heitä: joka minun paransi, se sanoi minulle: ota vuo-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

vuoteesi ja käy."

12 (Niin) he kysyivät häneltä: "Kuka on se mies joka sanoi sinulle: 'Ota vuoteesi ja käy?'"

13 Mutta parannettu ei tiennyt, kuka se oli. Sillä Jeesus oli poistunut, kun siinä paikassa oli paljon kansaa.

14 Sen jälkeen Jeesus tapasi hänet pyhäkössä ja sanoi hänelle: "Katso, olet tullut terveeksi. Älä enää syntiä harjoita, ettei mitään pahempaa sinulle tapahtuisi."

15 Mies meni ja kertoi juutalaisille, että Jeesus oli se, joka oli tehnyt hänet terveeksi.

16 Sen vuoksi juutalaiset vainosivat Jeesusta (ja tavoittelivat Häntä tappaakseen), koska Hän teki sellaista sapattina.

17 Mutta Jeesus vastasi heille: "Isäni tekee yhä* työtä, ja minä teen työtä."

18 Sen vuoksi juutalaiset (siis) vielä enemmän tavoittelivat Häntä tappaakseen, koska Hän ei ainoastaan

'Ota vuoteesi ja käy'."

12 He kysyivät häneltä: "Kuka on se mies, joka sanoi sinulle: 'Ota vuoteesi ja käy?'"

13 Mutta parannettu ei tiennyt, kuka se oli; sillä Jeesus oli poistunut, kun siinä paikassa oli paljon kansaa.

14 Sen jälkeen Jeesus tapasi hänet pyhäkössä ja sanoi hänelle: "Katso, sinä olet tullut terveeksi; älä enää syntiä tee, ettei sinulle jotakin pahempaa tapahtuisi".

15 Niin mies meni ja ilmoitti juutalaisille, että Jeesus oli hänet terveeksi tehnyt.

16 Ja sentähden juutalaiset vainosivat Jeesusta (*ja tavoittelivat Häntä tappaakseen*), koska hän semmoista teki sapattina.

17 Mutta Jeesus vastasi heille: "Minun Isäni tekee yhäti työtä, ja minä myös teen työtä".

18 Sentähden juutalaiset vielä enemmän tavoittelivat häntä tappaaksensa, kun hän ei ainoastaan

tees ja käy.

12. Niin he kysyivät häneltä: kuka on se ihminen, joka sinulle sanoi: ota vuotees ja käy?

13. Mutta ei parattu tietänyt, kuka se oli; sillä Jesus oli mennyt pois kansan tähden, joka siinä paikassa oli.

14. Sitte löysi Jesus hänen tempelissä ja sanoi hänelle: katso, sinä olet parattu: älä silleen syntiä tee, ettei jotain pahempaa sinulle tapahtuisi.

15. Niin se ihminen meni pois ja ilmoitti Juudalaisille, että Jesus oli se, joka hänen parantanut oli.

16. Ja Juudalaiset vainosivat sentähden Jesusta ja etsivät häntä tappaaksensa, että hän senkaltaisia teki sabbatina.

17. Niin Jesus vastasi heitä: minun isäni tekee työtä hamaan tähän asti, ja minä myös teen työtä.

18. Sentähden etsivät Juudalaiset häntä vielä enemmän tappaaksensa, ettei hän ainoastaan sabbatia

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

kumonnut sapattia, vaan myös sanoi Jumalaa Isäkseen, tehden itsensä Jumalan vertaiseksi.

kumonnut sapattia, vaan myös sanoi Jumalaa Isäksensä, tehden itsensä Jumalan vertaiseksi.

rikkonut, mutta myös sanoi Jumalan isäksensä, ja teki itsensä Jumalan kaltaiseksi.

JEESUS JA ISÄ

19 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Totisesti, totisesti sanon teille: Poika ei voi omatahtoisesti* mitään tehdä, paitsi mitä näkee Isän tekevän. Sillä mitä tahansa Hän tekee, sitä myös Poika samoin tekee.

19 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: Poika ei voi itsestänsä mitään tehdä, vaan ainoastaan sen, minkä hän näkee Isän tekevän; sillä mitä Isä tekee, sitä myös Poika samoin tekee.

19. Niin Jesus vastasi ja sanoi heille: totisesti, totisesti sanon minä teille: ei taida Poika itsestänsä mitään tehdä, ellei hän näe Isän tekevän; sillä mitä ikänä hän tekee, sitä myös Poika niin tekee.

20 Sillä Isä rakastaa Poikaa ja näyttää Hänelle kaikki, mitä itse tekee, ja Hän on näyttävä Hänelle suurempia tekoja kuin nämä, niin että te ihmettelette.

20 Sillä Isä rakastaa Poikaa ja näyttää hänelle kaikki, mitä hän itse tekee; ja hän on näyttävä hänelle suurempia tekoja kuin nämä, niin että te ihmettelette.

20. Sillä Isä rakastaa Poikaa ja osoittaa hänelle kaikki, mitä hän itse tekee, ja hän on vielä suurempia töitä hänelle osoittava, kuin nämät ovat, että teidän pitää ihmettelemän.

21 Sillä niin kuin Isä herättää kuolleita ja tekee eläviksi, niin myös Poika tekee eläviksi, ketkä tahtoo.

21 Sillä niinkuin Isä herättää kuolleita ja tekee eläviksi, niin myös Poika tekee eläviksi, ketkä hän tahtoo.

21. Sillä niinkuin Isä herättää ja virvoittaa kuolleita, niin myös Poika virvoittaa, joita hän tahtoo.

22 Eihän Isäkään tuomitse ketään, vaan on antanut kaiken tuomion Pojalle,

22 Sillä Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomion Pojalle,

22. Sillä ei Isä ketään tuomitse, vaan antoi kaiken tuomion Pojalle:

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

23 jotta kaikki kunnioittaisivat Poikaa niin kuin kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, se ei kunnioita Isää, joka on Hänet lähettänyt.

24 Totisesti, totisesti sanon teille: joka kuulee sanani ja uskoo Häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iäinen elämä, eikä hän joudu tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.

25 Totisesti, totisesti sanon teille: Tulee aika ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat, he elävät*.

26 Sillä niin kuin Isällä on elämä itsessään, niin Hän on antanut myös Pojalle elämän olemaan Hänessä itsessään.

27 Ja Hän on antanut Hänelle (myös) vallan tuomita, koska Hän on Ihmisen Poika.

28 Älkää ihmetelkö tätä. Sillä hetki

23 että kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niinkuin he kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, se ei kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt.

24 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.

25 Totisesti, totisesti minä sanon teille: aika tulee ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat ne saavat elää.

26 Sillä niinkuin Isällä on elämä itsessään, niin hän on antanut elämän myös Pojalle, niin että myös hänellä on elämä itsessään.

27 Ja hän on antanut hänelle vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika.

28 Älkää ihmetelkö tätä, sillä hetki

23. Että kaikki Poikaa kunnioittaisivat, niinkuin he Isää kunnioittavat. Joka ei Poikaa kunnioita, ei se kunnioita Isää, joka hänen lähetti.

24. Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo sen, joka minun lähetti, hänellä on ijankaikkinen elämä, ja ei hän tule tuomioon, vaan menee kuolemasta elämään.

25. Totisesti, totisesti sanon minä teille: hetki tulee, ja nyt jo on, että kuolleet saavat kuulla Jumalan Pojan äänen; ja jotka sen kuulevat, ne saavat elää.

26. Sillä niinkuin Isällä on elämä itsessään, niin antoi hän myös elämän Pojalle itsessään olemaan,

27. Ja on hänellä myös antanut vallan tuomita, että hän on Ihmisen Poika.

28. Älkää tätä ihmetelkö; sillä hetki

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

tulee, jolloin kaikki haudoissa olevat kuulevat Hänen äänensä

29 ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta ne, jotka ovat pahaa tehneet, tuomion ylösnousemukseen.

NELJÄ JEESUKSEN TODISTAJAA

30 En voi omatahtoisesti* mitään tehdä. Niin kuin kuulen, niin tuomitsen. Ja minun tuomioni on oikea, sillä en kysy omaa tahtoani, vaan Isän tahtoa, Hänen, joka on minut lähettänyt.

31 Jos todistan itsestäni, todistukseni ei ole pätevä.

32 On toinen, joka todistaa minusta, ja tiedän, että todistus, jonka Hän minusta todistaa, on pätevä.

33 Te lähetitte lähettiläät Johanneksen luo, ja hän todisti totuuden puolesta.

tulee, jolloin kaikki, jotka haudoissa ovat, kuulevat hänen äänensä

29 ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta ne, jotka ovat pahaa tehneet, tuomion ylösnousemukseen.

30 En minä itsestäni voi mitään tehdä. Niinkuin minä kuulen, niin minä tuomitsen; ja minun tuomioni on oikea, sillä minä en kysy omaa tahtoani, vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt.

31 Jos minä itsestäni todistan, ei minun todistukseni ole pätevä.

32 On toinen, joka todistaa minusta, ja minä tiedän, että se todistus, jonka hän minusta todistaa, on pätevä.

33 Te lähetitte lähettiläät Johanneksen luo, ja hän todisti sen, mikä totta on.

tulee, jona kaikki ne, jotka haudoissa ovat, saavat kuulla hänen äänensä.

29. Ja pitää tuleman edes ne, jotka hyvää tehneet ovat, elämän ylösnousemiseen, mutta jotka pahaa tehneet ovat, tuomion ylösnousemiseen.

30. En minä itsestäni taida mitään tehdä: niinkuin minä kuulen, niin minä tuomitsen, ja minun tuomioni on oikia; sillä en minä etsi minun tahtoani, vaan Isän tahtoa, joka minun lähetti.

31. Jos minä itsestäni todistaisin, niin ei minun todistukseni olisi tosi.

32. Toinen on, joka todistaa minusta, ja minä tiedän, että hänen todistuksensa on tosi, jonka hän minusta todistaa.

33. Te lähetitte Johanneksen tykö, ja hän todisti totuuden.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

34 Mutta minä en ota vastaan todistusta ihmiseltä, vaan sanon tämän, jotta te pelastuisitte.

35 Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te halusitte hetken iloitella hänen valossaan.

36 Minulla on kuitenkin suurempi todistus kuin Johanneksen. Sillä ne teot, jotka Isä on antanut minulle, että ne täyttäisin, itse ne teot, jotka teen, todistavat minusta, että Isä on minut lähettänyt.

37 Ja Isä, joka on minut lähettänyt, *on itse* todistanut minusta. Ette ole koskaan kuulleet Hänen ääntään ettekä nähneet Hänen muotoaan,

38 eikä teillä ole Hänen sanaansa teissä pysyvänä, sillä ette usko sitä, jonka Hän on lähettänyt.

39 Te tutkutte Kirjoituksia, sillä arvellette niissä omistavanne iäisen elämän, ja ne ovat ne, jotka todistavat minusta.

40 Mutta te ette tahdo tulla minun

34 Mutta minä en ota ihmiseltä todistusta, vaan puhun tämän, että te pelastuisitte.

35 Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te tahdoitte ainoastaan hetken iloitella hänen valossansa.

36 Mutta minulla on todistus, joka on suurempi kuin Johanneksen; sillä ne teot, jotka Isä on antanut minun täytettäväkseni, ne teot, jotka minä teen, todistavat minusta, että Isä on minut lähettänyt.

37 Ja Isä, joka on minut lähettänyt, hän on todistanut minusta. Te ette ole koskaan kuulleet hänen ääntänsä ettekä nähneet hänen muotoansa,

38 eikä teillä ole hänen sanaansa teissä pysyväisenä; sillä te ette usko sitä, jonka hän on lähettänyt.

39 Te tutkutte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta;

40 ja te ette tahdo tulla minun tykö-

34. Mutta en minä ihmiseltä todistusta ota; vaan minä sanoin näitä, että te autuaaksi tulisitte.

35. Hän oli palavainen ja paistavainen kynttilä; mutta te tahdoitte ainoastaan vähän aikaan riemuita hänen valkeudessaansa.

36. Mutta minulla on suurempi todistus kuin Johanneksen; sillä ne työt, jotka Isä antoi minulle täyttääkseni, ne työt, jotka minä teen, todistavat minusta, että Isä minun lähetti,

37. Ja Isä, joka minun lähetti, hän todistaa minusta. Ette ole koskaan hänen ääntänsä kuulleet eli hänen muotoansa nähneet,

38. Ja ei teillä ole hänen sanansa pysyväinen; sillä ette usko sitä, jonka hän lähetti.

39. Tutkikaat Raamatuita; sillä niissä te luulette teillänne iankaikkinen elämän olevan, ja ne ovat, jotka todistavat minusta.

40. Ja ette tahdo tulla minun tykö-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

luokseni, jotta saisitte elämän.

41 En ota vastaan kunniaa ihmisiltä.

42 Mutta tunnen teidät, että teillä ei ole Jumalan rakkautta itsessänne.

43 Olen tullut Isäni nimessä ettekä te ota minua vastaan. Jos toinen tulee omassa nimessään, hänet te otatte vastaan.

44 Kuinka te voitte uskoa, kun* otatte vastaan kunniaa toisiltanne, ettekä etsi sitä kunniaa, mikä tulee ainoalta Jumalalta?

45 Älkää luulko, että minä syytän Isän luona. Teillä on syyttäjä, Mooses, johon panette toivonne.

46 Sillä jos Moosesta uskoisitte, uskoisitte minua, sillä minusta hän on kirjoittanut.

47 Mutta jos ette usko hänen kirjoituksiaan, kuinka uskoisitte minun sa-

köni, että saisitte elämän.

41 En minä ota vastaan kunniaa ihmisiltä;

42 mutta minä tunnen teidät, ettei teillä ole Jumalan rakkautta itsessänne.

43 Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te ette ota minua vastaan; jos toinen tulee omassa nimessään, niin hänet te otatte vastaan.

44 Kuinka te voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toinen toiseltanne, ettekä etsi sitä kunniaa, mikä tulee häneltä, joka yksin on Jumala?

45 Älkää luulko, että minä olen syyttävä teitä Isän tykönä; teillä on syyttäjänne, Mooses, johon te panette toivonne.

46 Sillä jos te Moosesta uskoisitte, niin te uskoisitte minua; sillä minusta hän on kirjoittanut.

47 Mutta jos te ette usko hänen kirjoituksiaan, kuinka te uskoisitte

ni, että te saisitte elämän.

41. En minä pyydä kunniaa ihmisiltä;

42. Vaan minä tunnen teidät, ettei teissä ole Jumalan rakkaus.

43. Minä tulin Isäni nimeen, ja ette minua ota vastaan; jos joku tulee omalla nimellensä, niin te sen otatte vastaan.

44. Kuinka te taidatte uskoa, jotka otatte kunnian toinen toiseltanne, ja sitä kunniaa, joka ainoalta Jumalalta tulee, ette etsi?

45. Älkää luulko, että minä minä kannan Isän edessä teidän päällenne: se on, koka teidän päällenne kantaa, Mooses, johonka te turvaatte.

46. Sillä jos te olisitte Moseksen uskoneet, niin te olisitte minun uskoneet; sillä minusta on hän kirjoittanut.

47. Jos ette hänen kirjoituksiansa usko, kuinkas te minun sanani us-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

nojani?"

minun sanojani?"

kotte?"

VIIDEN TUHANNEN RUOKKIMINEN

6. Luku

1 Sen jälkeen Jeesus meni Galilean eli Tiberiaan järven tuolle puolen.

1 Sen jälkeen Jeesus meni Galileaan, se on Tiberiaan, järven tuolle puolelle.

1. Sitte meni Jesus Galilean meren ylitse, joka on Tiberiaan,

2 Häntä seurasi suuri joukko, koska he näkivät ne tunnusteet, joita Hän teki sairaille*.

2 Ja häntä seurasi paljon kansaa, koska he näkivät ne tunnusteet, joita hän teki sairaille.

2. Ja häntä seurasi paljo kansaa, että he näkivät hänen merkkinsä, joita hän teki sairaissa.

3 Ja Jeesus nousi vuorelle ja istuutui sinne opetuslapsineen.

3 Ja Jeesus nousi vuorelle ja istui sinne opetuslapsinensa.

3. Niin Jesus meni ylös vuorelle ja istui siellä opetuslastensa kanssa.

4 Oli lähellä pääsiäinen, juutalaisten juhla.

4 Ja pääsiäinen, juutalaisten juhla, oli lähellä.

4. Ja lähestyi pääsiäinen, Juutalaisten juhla.

5 Kun Jeesus nosti silmänsä ja näki paljon kansaa tulevan luokseen. Hän sanoi Filippukselle: "Mistä ostamme leipää näitten syödä?"

5 Kun Jeesus nosti silmänsä ja näki paljon kansaa tulevan tykönsä, sanoi hän Filippukselle: "Mistä ostamme leipää näiden syödä?"

5. Kuin siis Jesus nosti silmänsä ja näki tulevan paljon kansaa tykönsä, sanoi hän Filippukselle: kusta me ostamme leipiä näiden syödä?

6 Mutta Hän sanoi tämän koetellakseen häntä, sillä Hän tiesi itse, mitä aikoi tehdä.

6 Mutta sen hän sanoi koetellakseen häntä, sillä itse hän tiesi, mitä aikoi tehdä.

6. (Mutta sen hän sanoi, kiusaten häntä: sillä hän tiesi, mitä hän tekevä oli.)

7 Filippus vastasi Hänelle: "Eivät kahdensadan denarin leivät riitä heille, että kukin (heistä) saisi edes vähän."

7 Filippus vastasi hänelle: "Eivät kahdensadan denarin leivät heille riittäisi, niin että kukin saisi edes vähän".

7. Vastasi Philippus häntä: kahdensadan penningin leivät ei täytyisi heille, että kukin heistä vähänkin sais.

8 Muuan Hänen opetuslapsistaan,

8 Niin toinen hänen opetuslapis-

8. Sanoi yksi hänen opetuslapis-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

Andreas, Simon Pietarin veli, sanoi Hänelle:

9 "Täällä on (eräs) poikanen, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa, mutta mitä ne ovat näin monelle?"

10 (Mutta) Jeesus sanoi: "Antakaa ihmisten asettua maahan." Siinä paikassa oli paljon ruohoa. Miehet, luvultaan noin viisi tuhatta, asettuivat siis maahan.

11 Jeesus otti leivät ja kiitettyään jakoi (opetuslapsille ja opetuslapset) aterioimaan asettuneille, samoin kaloistakin niin paljon kuin tahtoivat.

12 Kun he olivat kylläiset Hän sanoi opetuslapsilleen: "Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, jottei mitään joutuisi hukkaan."

13 Niin he kokosivat ja täyttivät kaksitoista vakkaa palasilla, mitkä olivat viidestä ohraleivästä jääneet tähteeksi niiltä, jotka olivat aterioineet.

14 Nähtyään siis sen tunnusteon, minkä Jeesus teki ihmiset sanoivat:

tansa, Andreas, Simon Pietarin veli, sanoi hänelle:

9 Täällä on poikanen, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa, mutta mitä ne ovat näin monelle?

10 Jeesus sanoi: "Asettakaa kansa aterioimaan". Ja siinä paikassa oli paljon ruohoa. Niin miehet, luvultaan noin viisituhatta, laskeutuivat maahan.

11 Ja Jeesus otti leivät ja kiitti ja jakeli (*opetuslapsille ja opetuslapset*) istuville; samoin kaloistakin, niin paljon kuin he tahtoivat.

12 Mutta kun he olivat ravitut, sanoi hän opetuslapsillensa: "Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan".

13 Niin he kokosivat ne ja täyttivät kaksitoista vakkaa palasilla, mitkä olivat viidestä ohraleivästä jääneet tähteeksi niiltä, jotka olivat aterioineet.

14 Kun nyt ihmiset näkivät sen tunnusteon, jonka Jeesus oli teh-

tansa hänelle: Andreas, Simon Pietarin veli:

9. Tässä on poikainen, jolla on viisi ohrasta leipää ja kaksi kalaista; vaan mitä ne ovat näin paljolle?

10. Mutta Jesus sanoi: asettakaat kansa atrioitsemaan. ja siinä aikassa oli paljo ruohoa. Niin atrioitsi lähes viisituhatta miestä.

11. Ja Jesus otti leivät, kiitti ja antoi opetuslapsille, mutta opetuslapset jakoivat atrioitseville, niin myös kaloista niin paljo kuin hän tahtoi.

12. Mutta kuin he ravitut olivat, sanoi hän opetuslapsillensa: kootkaat murut, jotka jäivät, ettei mitään hukkuisi.

13. Niin he kokosivat ja täyttivät kaksitoistakymmentä koria muruilla, viidestä ohraisesta leivästä, jotka niiltä liiaksi olivat, jotka atrioitsivat.

14. Kuin siis ne ihmiset sen merkin näkivät, minkä Jesus teki, sanoivat

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

"Tämä on totisesti se profeetta joka oli tuleva maailmaan."

15 Kun Jeesus nyt huomasi, että he aikoivat tulla ja väkisin ottaa Hänet tehdäkseen Hänet kuninkaaksi, Hän vetäytyi jälleen vuorelle, Hän yksin.

JEESUS KÄVELEE VEDEN PÄÄLLÄ

16 Illan tultua Hänen opetuslapsensa menivät alas järvelle,

17 ja asetuttuaan veneeseen he lähtivät järven tuolle puolen Kapernaumiin. Oli jo tullut pimeä, eikä Jeesus ollut vielä saapunut heidän luokseen.

18 Ja järvi aaltoili ankarasti kovan tuulen puhaltaessa.

19 Kun he olivat soutaneet noin kaksikymmentäviisi tai kolmekymmentä vakomittaa, he näkivät Jeesuksen kävelevän järven päällä ja tulevan lähelle venettä, ja he pelästyivät.

nyt, sanoivat he: "Tämä on totisesti se profeetta, joka oli maailmaan tuleva".

15 Kun nyt Jeesus huomasi, että he aikoivat tulla ja väkisin ottaa hänet, tehdäkseen hänet kuninkaaksi, väistyi hän taas pois vuorelle, hän yksinänsä.

16 Mutta kun ilta tuli, menivät hänen opetuslapsensa alas järven rantaan,

17 astuivat venheeseen ja lähtivät menemään järven toiselle puolelle, Kapernaumiin. Ja oli jo tullut pimeä, eikä Jeesus ollut vielä saapunut heidän luokseen;

18 ja järvi aaltoili ankarasti kovan tuulen puhaltaessa.

19 Kun he olivat soutaneet noin viisikolmatta tai kolmekymmentä vakomittaa, näkivät he Jeesuksen kävelevän järven päällä ja tulevan lähelle venettä; ja he pelästyivät.

he: tämä on totisesti se Propheta, joka maailmaan tuleva oli.

15. Kuin Jesus ymmärsi, että he tahtoivat tulla ja väkivallalla tehdä hänen kuninkaaksi, meni hän pois taas vuorelle yksinänsä.

16. Mutta kuin ehtoo tuli, menivät hänen opetuslapsensa alas meren tykö,

17. Ja astuivat haahteen ja menivät ylitse meren Kapernaumia päin. Ja jo oli pimiä tullut, ja ei Jeesus tullut heidän tykönsä.

18. Niin meri nousi, että suuri tuuli puhalsi.

19. Ja kuin he olivat soutaneet lähes viisikolmattakymmentä eli kolmekymmentä vakomittaa, näkivät he Jesuksen käyvän meren päällä ja lähenevän haahta; ja he

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

20 Mutta Hän sanoi heille: "*Minä olen*. Älkää pelätkö."

21 Niin he tahtoivat ottaa Hänet veneeseen, ja kohta vene tuli siihen maahan, jonne he olivat matkalla.

20 Mutta hän sanoi heille: "Minä se olen; älkää peljätkö".

21 Niin he tahtoivat ottaa hänet veneeseen, ja kohta venhe saapui sen maan rantaan, jonne he olivat matkalla.

peljästyivät.

20. Niin hän sanoi heille: minä olen; älkää peljätkö.

21. Niin he tahtoivat ottaa hänen haahteen; ja haaksi oli jo sen maan tykönä, johonka he menivät.

KANSA ETSII JEESUSTA

22 Seuraavana päivänä kansa, joka oli järven toisella puolen, huomasi*, ettei siellä ollut muuta venettä paitsi se yksi (johon Hänen opetuslapsensa astuivat) ja ettei Jeesus ollut mennyt opetuslastensa kanssa veneeseen, vaan Hänen opetuslapsensa läksivät yksin pois.

23 Kuitenkin oli muita veneitä tullut Tiberiaasta lähelle sitä paikkaa, jossa he söivät leipää, sitten kun Herra oli lausunut kiitoksen.

24 Kun nyt kansa näki, ettei Jeesus ollut siellä eivätkä Hänen opetuslap-

22 Seuraavana päivänä kansa yhä vielä oli järven toisella puolella, sillä he olivat nähneet, ettei siellä ollut muuta venettä kuin se yksi ja ettei Jeesus mennyt opetuslastensa kanssa veneeseen, vaan että hänen opetuslapsensa lähtivät yksinään pois.

23 Kuitenkin oli muita venheitä tullut Tiberiaasta lähelle sitä paikkaa, jossa he olivat syöneet leipää, sitenkuin Herra oli lausunut kiitoksen.

24 Kun siis kansa näki, ettei Jeesus ollut siellä eivätkä hänen ope-

22. Toisena päivänä, kuin kansa, joka sillä puolella merta oli, näki, ettei siellä muuta venettä ollut kuin se yksi, johonka hänen opetuslapsensa olivat astuneet, ja ettei Jesus ollut astunut haahteen opetuslastensa kanssa, vaan hänen opetuslapsensa olivat ainoastaan matkaan lähteneet;

23. Mutta muut venheet tulivat Tiberiaasta, lähes sitä paikkaa, jossa he olivat leipää syöneet, sitte kuin Herra oli kiittänyt;

24. Koska kansa sen näki, ettei Jesus siellä ollut eikä hänen ope-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

sensa, astuivat hekin veneisiin ja menivät Kapernaumiin ja etsivät Jeesusta.

tuslapsensa, astuivat hekin venheisiin ja menivät Kapernaumiin ja etsivät Jeesusta.

tuslapsensa, asutivat he myös haaksiin ja menivät Kapernaumiin etsein Jesusta.

ELÄMÄN LEIPÄ

25 Löydettyään Hänet järven toiselta puolelta he sanoivat Hänelle: "Rabbi, milloin tulit tänne?"

26 Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Totisesti, totisesti sanon teille: 'ette te minua sen vuoksi etsi, että olette nähneet tunnustekoja, vaan koska söitte leipiä ja tulitte kylläisiksi.'

27 Älkää hankkiko sitä ruokaa, joka katoaa, vaan sitä ruokaa, joka pysyy iäiseen *elämään,* jonka Ihmisen Poika antaa teille. Sillä Isä Jumala on Hänet sinetillä merkinnyt."

28 Niin he sanoivat Hänelle: "Mitä meidän on tehtävä tehdäksemme Jumalan tekoja?"

29 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Se on Jumalan teko, että uskotte Hä-

25 Ja kun he löysivät hänet järven toiselta puolelta, sanoivat he hänelle: "Rabbi, milloin tulit tänne?"

26 Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ette te minua sentähden etsi, että olette nähneet tunnustekoja, vaan sentähden, että saitte syödä niitä leipiä ja tulitte ravituiksi.

27 Älkää hankkiko sitä ruokaa, joka katoaa, vaan sitä ruokaa, joka pysyy hamaan iankaikkiseen elämään ja jonka Ihmisen Poika on teille antava; sillä häneen on Isä, Jumala itse, sinettinsä painanut."

28 Niin he sanoivat hänelle: "Mitä meidän pitää tekemän, että me Jumalan tekoja tekisimme?"

29 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Se on Jumalan teko, että te us-

25. Ja kuin he hänen siltä puolen merta löysivät, sanoivat he hänelle: Rabbi, koskas tänne tulit?

26. Jesus vastasi heitä ja sanoi: totisesti, totisesti sanon minä teille: ette etsi minua, että te näitte ihmehen, vaan että te saitte leipää syödä ja olette ravitut.

27. Älkäät tehkö sitä ruokaa, joka on katoovainen, vaan sitä ruokaa, joka pysyy ijankaikkiseen elämään, jonka Ihmisen Poika teille antava on; sillä Isä Jumala on sen vahvistanut.

28. Niin he sanoivat hänelle: mitä meidän pitää tekemän, että me taisimme Jumalan töitä tehdä?

29. Jesus vastasi ja sanoi heille: se on Jumalan työ, että te uskotte

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

neen, jonka Hän on lähettänyt."

30 Niin he sanoivat Hänelle: "Minkä tunnusteon sitten teet, jotta näkisimme ja uskoisimme sinuun? Mitä teet?"

31 Isämme söivät mannaa autio-
maassa niin kuin on kirjoitettu: 'Hän antoi leipää taivaasta heille syötäväksi.'

32 Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti sanon teille: 'ei Mooses ole antanut teille sitä leipää taivaasta, vaan Isäni antaa teille tosi leivän taivaasta.

33 Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän."

34 Niin he sanoivat Hänelle: "Herra, anna meille aina sitä leipää."

35 Jeesus sanoi heille: "Minä olen elämän leipä. Joka tulee minun luokseni, hänen ei koskaan tule nälkä, ja joka uskoo minuun, hänen ei koskaan tule jano.

36 Mutta olen sanonut teille, että te-

kotte häneen, jonka Jumala on lähettänyt".

30 He sanoivat hänelle: "Minkä tunnusteon sinä sitten teet, että me näkisimme sen ja uskoisimme sinua? Minkä teon sinä teet?"

31 Meidän isämme söivät mannaa erämaassa, niinkuin kirjoitettu on: 'Hän antoi leipää taivaasta heille syötäväksi'."

32 Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei Mooses antanut teille sitä leipää taivaasta, vaan minun Isäni antaa teille taivaasta totisen leivän.

33 Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän."

34 Niin he sanoivat hänelle: "Herra, anna meille aina sitä leipää".

35 Jeesus sanoi heille: "Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, se ei koskaan isoa, ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa.

36 Mutta minä olen sanonut teille,

sen päälle, jonka hän lähetti.

30. Niin he sanoivat hänelle: mitä ihmettä siis sinä teet, että me näkisimme ja uskoisimme sinun päälles? Mitä työtä sinä teet?"

31. Meidän isämme söivät mannaa korvessa, niinkuin kirjoitettu on: hän antoi heille leipää taivaasta syödäksensä.

32. Niin Jesus sanoi heille: totisesti, totisesti sanon minä teille: ei Moses sitä leipää antanut teille taivaasta; mutta minun Isäni antaa totisen leivän taivaasta.

33. Sillä Jumalan leipä on se, joka taivaasta tulee alas ja antaa maailmalle elämän.

34. Niin he sanoivat hänelle: Herra, anna meille aina sitä leipää.

35. Jesus sanoi heille: minä olen elämän leipä: joka tulee minun tyköni, ei hän suinkaan isoo, ja joka uskoo minun päälleni, ei hän koskaan janoa.

36. Mutta minä sanoin teille, että

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

kin olette nähneet minut, ettekä usko.

37 Kaikki minkä Isä antaa minulle, tulee luokseni, ja sitä joka luokseni tulee, minä en totisesti heitä ulos.

38 Sillä olen tullut alas taivaasta, en tekemään omaa tahtoani, vaan Hänen tahtonsa, joka minut lähetti.

39 Ja tämä on lähettäjäni (,Isän) tahto, etten kaikista niistä, jotka Hän on minulle antanut, hukkaa yhtäkään, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä.

40 *Ja lähettäjäni* tahto on se, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo Häneen, on iäinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.

41 Niin juutalaiset nurisivat Häntä vastaan, koska Hän sanoi: "Minä olen se leipä, joka on tullut alas taivaasta."

42 Ja he sanoivat: "Eikö tämä ole

että te olette nähneet minut, ettekä kuitenkaan usko.

37 Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos.

38 Sillä minä olen tullut taivaasta, en tekemään omaa tahtoani, vaan hänen tahtonsa, joka on minut lähettänyt.

39 Ja minun lähettäjäni (,Isän) tahto on se, että minä kaikista niistä, jotka hän on minulle antanut, en kadota yhtäkään, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä.

40 Sillä minun Isäni tahto on se, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on iankaikkinen elämä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä."

41 Niin juutalaiset nurisivat häntä vastaan, koska hän sanoi: "Minä olen se leipä, joka on tullut alas taivaasta";

42 ja he sanoivat: "Eikö tämä ole

te näitte minun, ette sittekään usko.

37. Kaikki, mitä minun Isäni antaa minulle, se tulee minun tyköni: ja joka minun tyköni tulee, sitä en minä heitä ulos.

38. Sillä minä tulín taivaasta alas, en tekemään minun tahtoani, vaan sen tahtoa, joka minun lähetti.

39. Mutta se on Isän tahto, joka minun lähetti, ettei minun pidä yhtäkään niistä kaikista kadottaman, jotka hän minulle antoi, mutta olen ne herättävä viimeisenä päivänä.

40. Tämä on sen tahto, joka minun lähetti, että jokainen, joka näkee Pojan ja uskoo hänen päällensä, hänellä pitää ijankaikkinen elämä oleman, ja minä herätän hänen viimeisenä päivänä.

41. Niin Juudalaiset napisivat sitä, kuin hän sanoi: minä olen se leipä, joka taivaasta tuli alas,

42. Ja sanoivat: eikö tämä ole Je-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

Jeesus, Joosefin poika, jonka isän ja äidin tunnemme? Kuinka Hän sitten sanoo: 'Olen tullut alas taivaasta'?"

43 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Älkää nurisko keskenänne.

44 Kukaan ei voi tulla luokseni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt, vedä häntä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.

45 Profeetoissa on kirjoitettuna: 'Ja he tulevat kaikki olemaan Jumalan opettamia.' Jokainen (siis), joka on Isältä kuullut ja oppinut, tulee luokseni.

46 Ei niin, että kukaan on Isää nähnyt. Ainoastaan Hän, joka on Jumalasta lähtöisin, on nähnyt Isän.

47 Totisesti, totisesti sanon teille: Joka uskoo (minuun), hänellä on iäinen elämä.

48 Minä olen elämän leipä.

49 Isänne söivät mannaa autiomaassa ja kuolivat.

50 Tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, että jokainen söisi siitä ei-

Jeesus, Joosefin poika, jonka isän ja äidin me tunnemme? Kuinka hän sitten sanoo: 'Minä olen tullut alas taivaasta'?"

43 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Älkää nurisko keskenänne.

44 Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt, häntä vedä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.

45 Profeetoissa on kirjoitettuna: 'Ja he tulevat kaikki Jumalan opettamiksi'. Jokainen, joka on Isältä kuullut ja oppinut, tulee minun tyköni.

46 Ei niin, että kukaan olisi Isää nähnyt; ainoastaan hän, joka on Jumalasta, on nähnyt Isän.

47 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo (*minuun*), sillä on iankaikkinen elämä.

48 Minä olen elämän leipä.

49 Teidän isänne söivät mannaa erämaassa, ja he kuolivat.

50 Mutta tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, että se, joka

sus, Josephin poika, jonka isän ja äidin me tunnemme? Kuinkas hän sanoo: minä olen tullut taivaasta alas.

43. Niin Jesus vastasi ja sanoi heille: älkää napisko keskenänne.

44. Ei taida kenkään minun tyköni tulla, ellei Isä, joka minun lähetti, vedä häntä, ja minä herätän hänen viimeisenä päivänä.

45. Se on prophetaissa kirjoitettu: heidän pitää kaikki Jumalalta opetuksi tuleman. Sentähden jokainen, joka sen on Isältä kuullut ja oppinut, hän tulee minun tyköni.

46. Ei niin, että joku on Isän nähnyt, vaan joka on Jumalasta, se on Isän nähnyt.

47. Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka uskoo minun päälleni, hänellä on ijankaikkinen elämä.

48. Minä olen elämän leipä.

49. Teidän isänne söivät mannaa korvessa ja kuolivat.

50. Tämä on se leipä, joka taivaasta tuli alas, ja joka siitä syö, ei

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

kä kuolisi.

51 Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää iäti*. Mutta se leipä, jonka minä annan, on minun lihani (jonka annan) maailman elämän puolesta."

52 Silloin juutalaiset riitelivät keskenään sanoen: "Kuinka tämä voi antaa meille lihansa syötäväksi?"

53 Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti sanon teille: 'ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo Hänen vertansa, teillä ei ole elämää itsessänne.

54 Joka syö lihaani ja juo vertani, hänellä on iäinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.

55 Sillä minun lihani on tosi ruoka ja minun vereni on tosi juoma.

56 Joka syö lihaani ja juo vertani, hän pysyy minussa ja minä hänessä.

sitä syö, ei kuolisi.

51 Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää iankaikkisesti. Ja se leipä, jonka minä annan, on minun lihani, maailman elämän puolesta."

52 Silloin juutalaiset riitelivät keskenään sanoen: "Kuinka tämä voi antaa lihansa meille syötäväksi?"

53 Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertansa, ei teillä ole elämää itsessänne.

54 Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, sillä on iankaikkinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.

55 Sillä minun lihani on totinen ruoka, ja minun vereni on totinen juoma.

56 Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, se pysyy minussa, ja minä hänessä.

hänen pidä kuoleman.

51. Minä olen elävä leipä, joka taivaasta tuli alas: se joka tästä leivästä syö, hän elää ijankaikkisesti. Ja se leipä, jonka minä annan, on minun lihani, jonka minun pitää antaman maailman elämän edestä.

52. Niin Juutalaiset riitelivät keskenänsä, sanoen: kuinka tämä taitaa antaa lihansa meille syödä?

53. Jeesus sanoi heille: totisesti, totisesti sanon minä teille: ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertansa, niin ei ole elämä teissä.

54. Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, hänellä on ijankaikkinen elämä, ja minä olen herättävä hänen viimeisenä päivänä.

55. sillä minun lihani on totinen ruoka, ja minun vereni on totinen juoma.

56. Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, hän on minussa ja minä hänessä.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

57 Niin kuin Isä, joka elää, on lähettänyt minut, ja minä elän Isän vuoksi, niin myös se, joka minua syö, elää minun vuokseni.

58 Tämä on se leipä, joka tuli alas taivaasta. Ei niin kuin isänne söivät (mannaa) ja kuolivat; joka syö tätä leipää, hän elää iäti*."

59 Tämän Hän puhui synagoogassa opettaessaan Kapernaumissa.

EPÄUSKOISET OPETUSLAPSET

60 Niin monet Hänen opetuslapsistaan sen kuultuaan sanoivat: "Tämä on kova puhe. Kuka voi sitä kuunnella?"

61 Mutta kun Jeesus itsessään tiesi, että Hänen opetuslapsensa nurisivat siitä, Hän sanoi heille: "Loukkaako tämä teitä?"

62 Entä jos näette Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä Hän oli ennen!

63 Henki on se, joka tekee eläväksi,

57 Niinkuin Isä, joka elää, on minut lähettänyt, ja minä elän Isän kautta, niin myös se, joka minua syö, elää minun kauttani.

58 Tämä on se leipä, joka tuli alas taivaasta. Ei ole, niinkuin oli teidän isienne: he söivät ja kuolivat; joka tätä leipää syö, se elää iankaikkisesti."

59 Tämän hän puhui synagoogassa opettaessaan Kapernaumissa.

60 Niin monet hänen opetuslapsistaan, sen kuultuaan, sanoivat: "Tämä on kova puhe, kuka voi sitä kuulla?"

61 Mutta kun Jeesus sydämessään tiesi, että hänen opetuslapsensa siitä nurisivat, sanoi hän heille: "Loukkaako tämä teitä?"

62 Mitä sitten, jos saatte nähdä Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä hän oli ennen!

63 Henki on se, joka eläväksi te-

57. Niinkuin elävä Isä minun lähetti ja minä elän Isäni tähden, niin myös se, joka minua syö, hän elää minun tähteni.

58. Tämä on se leipä, joka taivaasta tuli alas: ei niinkuin teidän isänne söivät mannaa ja kuolivat: Joka tätä leipää syö, hän saa elää ijankaikkisesti.

59. Näitä sanoi hän synagoogassa, opettaissansa Kapernaumissa.

60. Niin monta hänen opetuslapsistaan, kuin he tänään kuulivat, sanoivat: tämä on kova puhe: kuka voi sitä kuulla?

61. Mutta kuin Jesus tiesi itsensä, että hänen opetuslapsensa siitä napisivat, sanoi hän heille: pahoittaako tämä teitä?

62. Mitä sitte, jos te näette Ihmisen Pojan sinne menevän ylös, kussa hän ennen oli?

63. Henki on se, joka eläväksi te-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

ei liha mitään hyödytä. Ne sanat, jotka olen puhunut teille, ovat henki ja ovat elämä.

64 Mutta teissä on muutamia, jotka eivät usko." Sillä Jeesus tiesi alusta asti, ketkä ne olivat, jotka eivät uskoneet, ja kuka se oli, joka oli Hänet kavaltava.

65 Niin Hän sanoi: "Sen vuoksi olen sanonut teille, ettei kukaan voi tulla luokseni, ellei Isäni salli sitä hänelle."

66 Tämän vuoksi monet Hänen opetuslapsistaan vetäytyivät takaisin eivätkä enää vaeltaneet Hänen kanssaan.

PIETARIN TUNNUSTUS JEESUKSELLE

67 Silloin Jeesus sanoi niille kahdeltoista: "Tahdotteko ehkä tekin mennä pois?"

68 Niin Simon Pietari vastasi Hänelle: "Herra, kenen luo menisimme? Sinulla on iäisen elämän sanat,

kee; ei liha mitään hyödytä. Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä.

64 Mutta teissä on muutamia, jotka eivät usko." Sillä Jeesus tiesi alusta asti, ketkä ne olivat, jotka eivät uskoneet, ja kuka se oli, joka oli kavaltava hänet.

65 Ja hän sanoi: "Sentähden minä olen sanonut teille, ettei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei minun Isäni sitä hänelle anna".

66 Tämän tähden monet hänen opetuslapsistaan vetäytyivät pois eivätkä enää vaeltaneet hänen kanssansa.

67 Niin Jeesus sanoi niille kahdeltoista: "Tahdotteko tekin mennä pois?"

68 Simon Pietari vastasi hänelle: "Herra, kenen tykö me menisimme? Sinulla on iankaikkisen elä-

kee, ei liha mitään auta: ne sanat, jotka minä teille puhun, ovat henki ja elämä.

64. Mutta muutamat teistä ovat, jotka ei usko. Sillä Jesus tiesi alusta, kutka ovat, jotka ei uskoneet, ja kuka hänen oli pettävä.

65. Ja hän sanoi: sentähden sanoin minä teille: ei taida kenkään tulla minun tyköni, ellei se ole annettu hänelle minun Isältäni.

66. Siitä ajasta luopuivat monta hänen opetuslastansa hänestä ja menivät pois, eikä hänen kanssansa enempi vaeltaneet.

67. Niin Jesus sanoi niille kahdeltoistakymmenelle: ettekö te myös tahdo mennä pois?

68. Simon Pietari vastasi häntä: Herra, kenenkäs tykö me menemme? sinulla on ijankaikkisen

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

69 ja me uskomme ja ymmärrämme, että sinä olet *Kristus, elävän Jumalan Poika*."

70 Jeesus vastasi heille: "Enkö minä ole valinnut teitä, te kaksitoista? Ja yksi teistä on paholainen."

71 Mutta sen Hän sanoi *Juudas Iskariotista, Simonin* pojasta, sillä tämä oli Hänet kavaltava ja oli yksi niistä kahdestatoista.

7. Luku JEESUS JA HÄNEN VELJENSÄ

1 Sen jälkeen Jeesus vaelsi ympäri Galileassa, sillä Hän ei tahtonut vaeltaa Juudeassa, koska juutalaiset tavoittelivat Häntä tappaakseen.

2 Mutta juutalaisten juhla, lehtimajan juhla, oli lähellä.

3 Niin Hänen veljensä sanoivat Hänelle: "Lähde täältä ja mene Juudeaan, jotta opetuslapsesikin näkisivät

män sanat;

69 ja me uskomme ja ymmärrämme, että sinä olet *Kristus, elävän Jumalan Poika.*" [Jumalan Pyhä.]"

70 Jeesus vastasi heille: "Enkö minä ole valinnut teitä, te kaksitoista? Ja yksi teistä on perkele."

71 Mutta sen hän sanoi Juudaasta, Simon Iskariotin pojasta; sillä tämä oli hänet kavaltava ja oli yksi niistä kahdestatoista.

7. Luku

1 Ja sen jälkeen Jeesus vaelsi ympäri Galileassa; sillä hän ei tahtonut vaeltaa Juudeassa, koska juutalaiset tavoittelivat häntä tappaaksensa.

2 Ja juutalaisten juhla, lehtimajan juhla, oli lähellä.

3 Niin hänen veljensä sanoivat hänelle: "Lähde täältä ja mene Juudeaan, että myös sinun ope-

elämän sanat,

69. Ja me uskomme ja olemme ymmärtäneet, että sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika?

70. Jesus vastasi heitä: enkö minä ole teitä kahtatoistakymmentä valinnut? ja yksi teistä on perkele.

71. Mutta sen hän sanoi Juudaasta, Simonin pojasta Iskariotista; sillä hän oli hänen pettävä, ja oli yksi niistä kahdestatoistakymmenestä.

1. Ja sitte vaelsi Jesus Galileassa; sillä ei hän tahtonut vaeltaa Juudeassa, että Juudalaiset pyysivät häntä tappa.

2. Niin Juudalaisten lehtimajan juhla oli läsnä.

3. Ja hänen veljensä sanoivat hänelle: lähde täältä ja mene Juudeaan, että myös sinun opetuslapses

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

tekosi, joita teet.

4 Sillä ei kukaan tee mitään salassa, kun tahtoo itse esiintyä julkisesti.

Koska näitä teet, ilmaise itsesi maailmalle."

5 Sillä Hänen veljensääkään eivät uskoneet Häneen.

6 Niin Jeesus sanoi heille: "Minun aikani ei ole vielä tullut, mutta teidän aikanne on aina käsillä.

7 Teitä ei maailma voi vihata, mutta minua se vihaa, koska minä todistan siitä*, että sen teot ovat pahat.

8 Menkää te ylös (näille) juhlille. Minä en vielä mene ylös näille juhlille, sillä minun aikani ei ole vielä täyttynyt."

9 Sanottuaan heille tämän Hän jäi Galileaan.

JEESUS MENE LEHTIMAJAN JUHLILLE

10 Mutta kun hänen veljensä olivat menneet *ylös, silloin Hänkin meni

tuslapsesi näkisivät sinun tekosi, joita sinä teet;

4 sillä ei kukaan, joka itse tahtoo tulla julki, tee mitään salassa.

Koska sinä näitä tekoja teet, niin ilmoita itsesi maailmalle."

5 Sillä hänen veljensääkään eivät häneen uskoneet.

6 Niin Jeesus sanoi heille: "Minun aikani ei ole vielä tullut; mutta teille aika on aina sovelias.

7 Teitä ei maailma voi vihata, mutta minua se vihaa, sillä minä todistan siitä, että sen teot ovat pahat.

8 Menkää te ylös juhlille; minä en vielä mene näille juhlille, sillä minun aikani ei ole vielä täyttynyt.

9 Tämän hän sanoi heille ja jäi Galileaan.

10 Mutta kun hänen veljensä olivat menneet juhlille, silloin hänkin

näkisivät sinun työs, joita sinä teet.

4. Sillä ei kenkään tee mitään salaa, ja tahtoo itse julki olla. Jos siis sinä näitä teet, niin julista itses maailman edessä.

5. Sillä ei hänen veljensääkään uskoneet hänen päällensä.

6. Niin Jesus sanoi heille: ei ole minun aikani vielä tullut; vaan teidän aikanne on aina valmis.

7. Ei maailma taida teitä vihata, mutta minua hän vihaa; sillä minä todistan hänestä, että hänen työnsä ovat pahat.

8. Menkää te ylös juhlalle: en minä vielä tälle juhlalle mene, sillä ei minun aikani ole vielä täytetty.

9. Ja kuin hän näitä heille puhunut oli, niin hän jäi Galileaan.

10. Mutta kuin hänen veljensä olivat menneet ylös, meni hän myös

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

ylös juhille*, ei julki vaan ikään kuin salaa.

11 Niin juutalaiset etsivät Häntä juhlan aikana ja sanoivat: "Missä Hän on?"

12 Ja kansanjoukoissa oli paljon kuisketta Hänestä. Toiset sanoivat: "Hän on hyvä." Mutta toiset sanoivat: "Ei, vaan Hän eksyttää kansan."

13 Kukaan ei juutalaispelon vuoksi kuitenkaan puhunut Hänestä julkisesti.

JEESUKSEN OPIN ALKULÄHDE

14 Mutta kun juhlat jo olivat puolivälissä, meni Jeesus ylös pyhäkköön ja opetti.

15 Niin juutalaiset ihmettelivät sanoen: "Kuinka tämä oppimattomana tuntee Kirjoitukset?"

16 Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Minun oppini ei ole minun, vaan Hänen, joka on minut lähettänyt.

17 Jos joku tahtoo tehdä Hänen tah-

meni sinne, ei julki, vaan ikäänkuin salaa.

11 Niin juutalaiset etsivät häntä juhlan aikana ja sanoivat: "Missä hän on?"

12 Ja hänestä oli paljon kiistelyä kansassa; muutamat sanoivat: "Hän on hyvä", mutta toiset sanoivat: "Ei ole, vaan hän villitsee kansan".

13 Ei kuitenkaan kukaan puhunut hänestä julkisesti, koska he pelkäsivät juutalaisia.

14 Mutta kun jo puoli juhlaa oli kulunut, meni Jeesus ylös pyhäkköön ja opetti.

15 Niin juutalaiset ihmettelivät ja sanoivat: "Kuinka tämä osaa kirjoituksia, vaikkei ole oppia saanut?"

16 Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Minun oppini ei ole minun, vaan hänen, joka on minut lähettänyt.

17 Jos joku tahtoo tehdä hänen

juhlalle, ei julki, vaan niinkuin salaa.

11. Niin Juudalaiset etsivät häntä juhlan aikana ja sanoivat: kussa hän on?

12. Ja suuri napina oli hänestä kansan seassa; sillä muutamat sanoivat: hän on hyvä, mutta toiset sanoivat: ei, vaan hän viettelee kansan.

13. Ei kuitenkaan yksikään hänestä julkisesti puhunut; sillä he pelkäsivät Juudalaisia.

14. Mutta kuin jo puoli juhlaa oli kulunut, meni Jesus ylös templiin, ja opetti.

15. Ja Juudalaiset ihmettelivät, sanoen: kuinka tämä taitaa kirjaa, joka ei ole oppinut?

16. Vastasi Jesus ja sanoi heille: ei minun oppini ole minun, mutta sen, joka minun lähetti.

17. Jos joku tahtoo tehdä hänen

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

tonsa, hän tulee *tästä opista* tuntemaan, onko se Jumalasta lähtöisin vai puhunko omiani.

18 Joka omiaan puhuu, hakee omaa kunniaansa, mutta joka hakee lähettäjänsä kunniaa, se on totuullinen eikä hänessä ole vääryyttä.

JEESUKSEN VAINOAMISESTA

19 Eikö Mooses ole antanut teille lakia? Mutta ei kukaan teistä lakia täytä. Miksi tavoittelette minua tappaaksenne?"

20 Kansa vastasi (ja sanoi): "Sinussa on riivaaja. Kuka sinua tavoittelee tappaakseen?"

21 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Yhden teon tein, ja te kaikki ihmettellette.

22 (sen vuoksi). Mooses on antanut teille ympärileikkauksen — ei niin, että se on Moosekselta, vaan isiltä — ja te ympärileikkaatte ihmisen myös

tahtonsa, tulee hän tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta, vai puhunko minä omiani.

18 Joka omiaan puhuu, se pyytää omaa kunniaansa, mutta joka pyytää lähettäjänsä kunniaa, se on totinen, eikä hänessä ole vääryyttä.

19 Eikö Mooses ole antanut teille lakia? Ja kukaan teistä ei lakia täytä. Miksi tavoittelette minua tappaaksenne?"

20 Kansa vastasi: "Sinussa on riivaaja; kuka sinua tavoittelee tappaaksensa?"

21 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Yhden teon minä tein, ja te kaikki kummastelette.

22 Mooses antoi teille ympärileikkauksen — ei niin, että se olisi Moosekselta, vaan se on isiltä — ja sapattinakin te ympärileikkaatte

tahtonsa, niin hänen pitää tietävän tästä opista, josko se on Jumalasta, eli jos minä itsestäni puhun.

18. Joka itsestänsä puhuu, se etsii omaa kunniaansa: mutta joka etsii sen kunniaa, joka hänen lähetti, se on vakaa ja ei hänessä ole vääryyttä.

19. Eikö Moses antanut teille lakia, ja ei kenkään teistä lakia täytä? Miksi te etsitte minua tappaaksenne?"

20. Vastasi kansa ja sanoi: sinulla on perkele: kuka sinua etsii tappaaksensa?"

21. Jesus vastasi ja sanoi heille: yhden työn minä tein, ja te kaikki ihmettellette.

22. Sentähden antoi Moses teille ympärileikkauksen, (ei että se Moosekselta oli, vaan isiltä), ja te ympärileikkaatte sabbatina ihmisen.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

sapattina.

23 Jos ihminen sapattina saa ympärileikkauksen, jottei Mooseksen lakia rikottaisi, oletteko minulle vihoissanne, kun tein koko ihmisen terveeksi sapattina?

24 Älkää tuomitko näön vuoksi, vaan tuomitkaa oikea tuomio.”

ONKO JEESUS KRISTUS

25 Niin muutamat jerusalemilaisista sanoivat: "Eikö tämä ole se, jota he tavoittelevat tappaakseen?"

26 Ja katso, Hän puhuu julkisesti eivätkä he sano Hänelle mitään. Ovatko hallitusmiehet tosiaan saaneet tietää, että tämä (totisesti) on Kristus?

27 Kuitenkin me tunnemme Hänet — mistä Hän on. Mutta kun Kristus tulee, kukaan ei tiedä, mistä Hän on."

28 Niin Jeesus puhui pyhäkössä kovalla äänellä ja opetti sanoen: "Te

ihmisen.

23 Sentähden: jos ihminen saa ympärileikkauksen sapattina, ettei Mooseksen lakia rikottaisi, miksi te olette vihoissanne minulle siitä, että minä tein koko ihmisen terveeksi sapattina?

24 Älkää tuomitko näön mukaan, vaan tuomitkaa oikea tuomio."

25 Niin muutamat jerusalemilaisista sanoivat: "Eikö tämä ole se, jota he tavoittelevat tappaaksensa?"

26 Ja katso, hän puhuu vapaasti, eivätkä he sano hänelle mitään. Olisivatko hallitusmiehet tosiaan saaneet tietoonsa, että tämä on Kristus?

27 Kuitenkin, me tiedämme, mistä tämä on; mutta kun Kristus tulee, niin ei kukaan tiedä, mistä hän on."

28 Niin Jeesus puhui pyhäkössä suurella äänellä, opetti ja sanoi:

23. Jos ihminen sabbatina ympärileikataan, ettei Moseksen laki rikottaisi: närkästyttkö te minusta, että minä koko ihmisen sabbatina paransin?

24. Älkää tuomitko näkemisen jälkeen, vaan sanokaat oikia tuomio.

25. Sanoivat siis muutamat Jerusalemin asuvaisista: eikö tämä se ole, jota he etsivät tappaaksensa?

26. Ja katso, hän puhuu rohkiasti, ja ei he hänelle mitään puhu: tietänevätkö ylimmäiset oikein, että hän on totisesti Kristus?

27. Mutta me kyllä tiedämme, kusta tämä on: vaan kusta Kristus tulee ja kusta hän on, ei kenkään tiedä.

28. Niin Jesus huusi templissä, opetti ja sanoi: ja te tunnette mi-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

(sekä) tunnette minut, että* tiedätte mistä olen. En ole kuitenkaan tullut oma-aloitteisesti. Mutta Hän, joka on minut lähettänyt, on totuellinen, ja Häntä te ette tunne.

29 (Mutta) minä tunnen Hänet, koska olen Hänestä tullut, ja Hän on minut lähettänyt."

30 He pyrkivät sen vuoksi ottamaan Hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt Häneen käsiksi, sillä Hänen aikansa ei ollut vielä tullut.

31 Mutta monet kansasta uskoivat Häneen ja sanoivat: "Kun Kristus tulee, tehneekö Hän enemmän tunnustekoja kuin (nämä), mitä tämä on tehnyt?"

JEESUS YRITETÄÄN VANGITA

32 Fariseukset kuulivat kansan Hänestä näin kuiskivan. Ja *fariseukset ja ylipapit* lähettivät palvelijoita ottamaan Hänet kiinni.

"Te tunnette minut ja tiedätte, mistä minä olen; ja itsestäni minä en ole tullut, vaan hän, joka minut on lähettänyt, on oikea lähettäjä, ja häntä te ette tunne.

29 Minä tunnen hänet, sillä hänestä minä olen, ja hän on minut lähettänyt."

30 Niin heillä oli halu ottaa hänet kiinni; mutta ei kukaan käynyt häneen käsiksi, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.

31 Mutta monet kansasta uskoivat häneen ja sanoivat: "Kun Kristus tulee, tehneekö hän enemmän tunnustekoja, kuin tämä on tehnyt?"

32 Fariseukset kuulivat kansan näin kiistelevän hänestä; niin ylipapit ja fariseukset lähettivät palvelijoita ottamaan häntä kiinni.

nun, ja tiedätte, kusta minä olen: ja en minä ole tullut itsestäni, mutta hän on vakaa, joka minun lähetti, jota ette tunne.

29. Mutta minä tunnen hänen, sillä minä olen hänestä, ja hän lähetti minun.

30. Niin he etsivät häntä käsitteäkseen; vaan ei kenkään laskenut kättänsä hänen päällensä, sillä ei hänen aikansa ollut vielä tullut.

31. Mutta paljo kansasta uskoivat hänen päällensä ja sanoivat: kuin Kristus tulee, tehneekö hän enemmän ihmeitä kuin tämä on tehnyt?

32. Pharisealaiset kuulivat kansan hänestä senkaltaisia napisevan, ja Pharisealaiset ja ylimmäiset papit lähettivät palveliat häntä ottamaan kiinni.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

33 Niin Jeesus sanoi heille: "Olen vielä vähän aikaa kanssanne. Sitten menen pois Hänen luokseen, joka on minut lähettänyt.

34 Te etsitte minua ettekä löydä, ja missä minä olen, sinne te ette voi tulla."

35 Niin juutalaiset sanoivat keskenään: "Minne Hän aikoo mennä niin ettemme löydä Häntä? Ei kai Hän aio mennä *niitten luo, jotka asuvat hajallaan kreikkalaisten keskellä*, ja opettaa kreikkalaisia?"

36 Mitä tämä sana on, jonka Hän sanoi: 'Te etsitte minua ettekä löydä' ja: 'Missä minä olen, sinne te ette voi tulla?'"

ELÄVÄ VESI

37 Mutta juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus seiso i ja huusi sanoen: "Jos joku janoaa, tul koon minun luokseni ja juokoon.

33 Mutta Jeesus sanoi: "Minä olen vielä vähän aikaa teidän kanssanne, ja sitten minä menen pois hänen tykönsä, joka on minut lähettänyt.

34 Silloin te etsitte minua, mutta ette löydä; ja missä minä olen, sinne te ette voi tulla."

35 Niin juutalaiset sanoivat keskenään: "Minne tämä aikoo mennä, koska emme voi löytää häntä? Eihän vain aikone mennä niiden luo, jotka asuvat hajallaan kreikkalaisten keskellä, ja opettaa kreikkalaisia?"

36 Mitä tämä sana on, jonka hän sanoi: 'Te etsitte minua, mutta ette löydä', ja: 'Missä minä olen, sinne te ette voi tulla?'"

37 Mutta juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus seiso i ja huusi ja sanoi: "Jos joku janoaa, niin tul koon minun tyköni ja juo-

33. Niin Jesus sanoi heille: minä olen vielä vähän aikaa teidän kanssanne, ja menen sitte hänen tykönsä, joka minun lähetti.

34. Teidän pitää minua etsimän ja ei löytämän, ja kussa minä olen, ette taida sinne tulla.

35. Niin Juudalaiset sanoivat keskenänsä: kununkas hän menee, ettemme häntä löydä? meneekö hän Grekiläisten sekaan, jotka sinne ja tänne hajoitetut ovat, Grekiläisiä opettamaan?"

36. Mikä puhe se on, minkä hän sanoi: teidän pitää etsimän minua ja ei löytämän, ja kussa minä olen, ette taida sinne tulla?"

37. Mutta viimeisenä suurena juhlapäivänä seiso i Jesus ja huusi, sanoen: joka janoo, se tulka an minun tyköni ja juoka an.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

38 Joka uskoo minuun niin kuin Raamattu sanoo, hänen sisimmästään on juokseva elävän veden virrat."

39 Mutta tämän Hän sanoi Hengestä, jonka ne tulivat saamaan, jotka uskoivat Häneen. Sillä (Pyhä) Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesus ei ollut vielä kirkastettu.

KANSA ON ERI MIELTÄ JEESUKSESTA

40 Niin monet* kansasta sanoivat tämän puheen kuultuaan: "Tämä on totisesti se profeetta."

41 Toiset sanoivat: "Tämä on Kristus." Mutta toiset sanoivat: "Ei kai Kristus tule Galileasta?"

42 Eikö Raamattu sano, että Kristus on Daavidin jälkeläisiä ja tulee Beethlehemistä, pienestä kaupungista, jossa Daavid asui?"

43 Niin syntyi kansassa eripuraisuut-

koon.

38 Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niinkuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat."

39 Mutta sen hän sanoi Hengestä, joka niiden piti saaman, jotka uskoivat häneen; sillä Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesus ei vielä ollut kirkastettu.

40 Niin muutamat kansasta, kuultuaan nämä sanat, sanoivat: "Tämä on totisesti se profeetta".

41 Toiset sanoivat: "Tämä on Kristus". Mutta toiset sanoivat: "Ei suinkaan Kristus tule Galileasta?"

42 Eikö Raamattu sano, että Kristus on oleva Daavidin jälkeläisiä ja tuleva pienestä Beethlehemin kaupungista, jossa Daavid oli?"

43 Niin syntyi kansassa eripurai-

38. Joka uskoo minun päälleni, niinkuin Raamattu sanoo, hänen kohdustansa pitää vuotaman elämän veden virrat.

39. (Mutta sen hän sanoi siitä hengestä, jonka niiden piti saaman, jotka uskovat hänen päällensä; sillä ei Pyhä Henki vielä silloin saapuvilla ollut, ettei Jesus ollut vielä kirkastettu.)

40. Monta siis kansasta, jotka tämän puheen kuulivat, sanoivat: tämä on totisesti propheta.

41. Muut sanoivat: tämä on Kristus; mutta muutamat sanoivat: tulleeko Kristus Galileasta?

42. Eikö Raamattu sano Davidin siemenestä ja Beethlehem kaupungista, kussa David oli, Kristuksen tulevan?

43. Niin nousi riita kansan seassa

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

ta Hänen tähtensä.

44 Ja muutamat heistä tahtoivat ottaa Hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt Häneen käsiksi.

suutta hänen tähtensä.

44 Ja muutamat heistä tahtoivat ottaa hänet kiinni. Mutta ei kukaan käynyt häneen käsiksi.

hänen tähtensä.

44. Mutta muutamat tahtoivat hänen ottaa kiinni, ja ei kuitenkaan kenkään laskenut käsiänsä hänen päällensä.

KANSAN JOHTAJIEN EPÄUSKO

45 Niin palvelijat tulivat ylipappien ja fariseusten luo, ja nämä sanoivat heille: "Miksi ette tuoneet Häntä mukanne?"

46 Palvelijat vastasivat: "Ei ole ihminen koskaan puhunut niin kuin se mies [puhuu]."

47 Niin fariseukset vastasivat heille: "Oletteko tekin eksytetyt?"

48 Onko kukaan hallitusmiehistä tai fariseuksista uskonut Häneen?

49 Mutta tuo kansa, joka ei tunne lakia, on kirottu."

50 Nikodeemus, joka yöllä* oli tullut Hänen luokseen ja oli yksi heistä, sanoi heille:

51 "Ei kai lakimme tuomitse ihmistä

45 Niin palvelijat palasivat ylipappien ja fariseusten luo, ja nämä sanoivat heille: "Miksi ette tuoneet häntä tänne?"

46 Palvelijat vastasivat: "Ei ole koskaan ihminen puhunut niin, kuin se mies puhuu".

47 Niin fariseukset vastasivat heille: "Oletteko tekin eksytetyt?"

48 Onko kukaan hallitusmiehistä uskonut häneen tai kukaan fariseuksista?

49 Mutta tuo kansa, joka ei lakia tunne, on kirottu."

50 Niin Nikodeemus, joka ennen oli käynyt Jeesuksen luona ja joka oli yksi heistä, sanoi heille:

51 Tuomitseeko lakimme ketään,

45. Niin palveliat tulivat Pharisealaisten ja ylimmäisten pappein tykö, ja he sanoivat heille: miksi ette häntä tänne tuoneet?

46. Palveliat vastasivat: ei ole ihminen ikänä niin puhunut kuin se ihminen.

47. Pharisealaiset vastasivat heitä: oletteko te myös vietellyt?

48. Onko joku päämiehistä taikka Pharisealaisista uskonut hänen päällensä?

49. Vaan tämä kansa, joka ei tiedä lakia, on kirottu.

50. Niin sanoi heille Nikodemus, joka yöllä oli hänen tykönsä tullut, ja oli yksi heistä:

51. Tuomitseeko meidän lakimme

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

ellei häntä ole ensin kuulusteltu ja saatu tietää, mitä hän on tehnyt'?"

52 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Oletko sinäkin Galileasta? Tutki ja näe, ettei Galileasta nouse profeetta."

53 Ja kukin meni kotiinsa.

8. Luku AVION RIKKONUT NAINEN

1 Mutta Jeesus meni Öljyvuorelle.

2 Varhain aamulla Hän saapui jälleen pyhäkköön, ja kaikki kansa tuli Hänen luokseen. Niin Hän istuutui ja opetti heitä.

3 Mutta kirjanoppineet ja fariseukset toivat Hänen luokseen aviorikoksesta kiinni otetun naisen. Asetettuaan hänet keskelle

4 he sanoivat Jeesukselle*: "Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä.

5 Mooses on antanut meille laissa käskyn, että tuollaiset on kivitettävä.

ennenkuin häntä on kuulusteltu ja saatu tietää, mitä hän on tehnyt?

52 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Oletko sinäkin Galileasta? Tutki ja näe, ettei Galileasta nouse profeetta."

53 Ja he menivät kukin kotiinsa.

8. Luku

1 Mutta Jeesus meni Öljymäelle.

2 Ja varhain aamulla hän taas saapui pyhäkköön, ja kaikki kansa tuli hänen luoksensa; ja hän istuutui ja opetti heitä.

3 Silloin kirjanoppineet ja fariseukset toivat hänen luoksensa aviorikoksesta kiinniotetun naisen, asettivat hänet keskelle

4 ja sanoivat Jeesukselle: "Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä.

5 Ja Mooses on laissa antanut meille käskyn, että tuommoiset on

jonkun ihmisen, ennenkuin kuuluaan eli tietää saadaan, mitä hän teki?

52. He vastasivat ja sanoivat hänelle: oletko sinäkin Galilealainen? tutki ja näe, ettei Galileasta ole yhtään prophetaa tullut.

53. Ja niin kukin meni kotiansa.

1. Mutta Jesus meni Öljymäelle,
2. Ja tuli varhain huomeneltain jälleen templiin ja kaikki kansa tuli hänen tykönsä, ja hän istui ja opetti heitä.

3. Mutta kirjanoppineet ja Pharisealaiset toivat vaimon hänen tykönsä huoruudesta otetun kiinni. Ja kuin he olivat sen hänen eteensä asettaneet,

4. Sanoivat he hänelle: Mestari, tämä vaimo on läydetty itse työssä, kuin hän teki huorin.

5. Mutta Moses on laissa meitä käskenytt, että senkaltaiset kivillä

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

Entä mitä sinä sanot?"

6 Mutta sen he sanoivat kiusaten Häntä, jotta heillä olisi mistä syyttää Häntä. Silloin Jeesus alas kumartuen kirjoitti sormellaan maahan.

7 Mutta kun he yhä kyselivät Häneltä, Hän ojensi itsensä ja sanoi heille: "Joka teistä on synnitön, heittäköön häntä ensin kivellä."

8 Ja taas Hän alas kumartuen kirjoitti maahan.

9 Kun he tämän kuulivat ja omatunto todisti heidät syyllisiksi, he menivät pois toinen toisensa perästä vanhimmista alkaen viimeisiin asti. Niin Jeesus jäi yksin ja nainen, joka oli seisonut joukon keskellä.

10 Kun Jeesus ojensi itsensä eikä nähnyt ketään muuta kuin naisen, Hän sanoi tälle: "Nainen, missä ne ovat, sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan tuominnut sinua?"

11 Tämä vastasi: "Ei kukaan, Herra."

kivitettävä. Mitäs sinä sanot?"

6 Mutta sen he sanoivat kiusaten häntä, päästäkseen häntä syyttämään. Silloin Jeesus kumartui alas ja kirjoitti sormellaan maahan.

7 Mutta kun he yhä edelleen kysyivät häneltä, ojensi hän itsensä ja sanoi heille: "Joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä".

8 Ja taas hän kumartui alas ja kirjoitti maahan.

9 Kun he tämän kuulivat ja heidän omatuntonsa todisti heidät syyllisiksi, menivät he pois, toinen toisensa perästä, vanhimmista alkaen viimeisiin asti; ja siihen jäi ainoastaan Jeesus sekä nainen, joka seisoι hänen edessään.

10 Ja kun Jeesus ojensi itsensä eikä nähnyt ketään muuta kuin naisen, sanoi hän hänelle: "Nainen, missä ne ovat, sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominnut?"

11 Hän vastasi: "Herra, ei ku-

surmattaisiin. Mitäs sinä sanot?"

6. Mutta sen he sanoivat, kiusaten häntä, kantaaksensa hänen päälensä. Mutta Jesus kumarsi ja kirjoitti sormellansa maahan.

7. Mutta kuin he seisoivat kysymyksensä päälle, ojensi hän itsensä ja sanoi heille: joka teistä on synnitön, se heittäkään ensin häntä kivellä.

8. Ja hän kumarsi taas ja kirjoitti maahan.

9. Kun he tämän kuulivat ja olivat omaltatunnoltansa voitettut, läksivät he ulos yksittäin, ruveten vanhimmista, viimeisiin asti; ja Jesus jäi yksinänsä, ja vaimo seisoι siinä.

10. Mutta kuin Jesus ojensi itsensä, ja ei nähnyt ketään paitsi vaimoa, sanoi hän hänelle: vaimo, kussa ovat sinun päällekkantajas? Onko sinua kenkään tuominnut?

11. Hän sanoi: Herra, ei kenkään.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

Jeesus sanoi hänelle: "En minäkään sinua tuomitse. Mene, äläkä enää syntiä harjoita."

kaan". Niin Jeesus sanoi hänelle: "En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää syntiä tee".

Niin Jesus sanoi: en minä myös sinua tuomitse: mene, ja älä silleen syntiä tee.

JEESUS ON MAAILMAN VALO

12 Niin Jeesus taas puhui heille sanoen: "Minä olen maailman valo. Joka minua seuraa, hän ei ole vaeltava pimeässä, vaan hänellä on oleva elämän valo."

13 Silloin fariseukset sanoivat Hänelle: "Sinä todistat itsestäsi. Todistuksesi ei ole pätevä."

14 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Vaikka todistankin itsestäni, todistukseni on pätevä, sillä tiedän, mistä olen tullut ja minne menen. Mutta te ette tiedä, mistä tulen ja minne menen."

15 Te tuomitsette lihan mukaan. Minä en tuomitse ketään.

16 Ja jos minä tuomitsenkin, tuomioni on pätevä, sillä en ole yksinäni, vaan

12 Niin Jeesus taas puhui heille sanoen: "Minä olen maailman valkeus; joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan hänellä on oleva elämän valkeus".

13 Niin fariseukset sanoivat hänelle: "Sinä todistat itsestäsi; sinun todistuksesi ei ole pätevä".

14 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Vaikka minä todistankin itsestäni, on todistukseni pätevä, sillä minä tiedän, mistä minä olen tullut ja mihin minä menen; mutta te ette tiedä, mistä minä tulen, ettekä, mihin minä menen."

15 Te tuomitsette lihan mukaan; minä en tuomitse ketään.

16 Ja vaikka minä tuomitsisinkin, niin minun tuomioni olisi oikea, sil-

12. Niin Jesus puhui taas heille ja sanoi: minä olen maailman valkeus: joka minua seuraa, ei hän pimeydessä vaella, mutta saa elämän valkeuden.

13. Pharisealaiset sanoivat hänelle: sinä todistat itsestäsi; ei sinun todistuksesi ole tosi.

14. Jesus vastasi ja sanoi heille: vaikka minä itsestäni todistan, niin minun todistukseni on tosi; sillä minä tiedän, kusta minä tulen ja kuhunka minä menen; mutta te ette tiedä, kusta minä tulen ja kuhunka minä menen.

15. Te tuomitsette lihan jälkeen, en minä ketään tuomitse.

16. Ja vaikka minä tuomitsisin, niin minun tuomioni on tosi; sillä en

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

minä ja Isä*, joka on minut lähettänyt.

17 Laissannekin on kirjoitettuna, että kahden ihmisen todistus on pätevä.

18 Minä olen se, joka todistan itsestäni ja minusta todistaa Isä, joka on minut lähettänyt."

19 Niin he sanoivat Hänelle: "Missä Isäsi on?" Jeesus vastasi: "Ette tunne minua ettekä Isääni. Jos tuntisitte minut, tuntisitte myös Isäni."

20 Nämä sanat Jeesus puhui uhriarkun luona, opettaessaan pyhäkössä. Eikä kukaan ottanut Häntä kiinni, sillä Hänen aikansa ei ollut vielä tullut.

JEESUS EI OLE TÄSTÄ MAAILMASTA

21 Niin Jeesus taas sanoi heille: "Minä menen pois ja te etsitte minua, ja te kuolette syntiinne. Mihin minä me-

lä minä en ole yksinäni, vaan minä ja hän, joka on minut lähettänyt.

17 Onhan teidän laissannekin kirjoitettuna, että kahden ihmisen todistus on pätevä.

18 Minä olen se, joka todistan itsestäni, ja minusta todistaa myös Isä, joka on minut lähettänyt."

19 Niin he sanoivat hänelle: "Missä sinun isäsi on?" Jeesus vastasi: "Te ette tunne minua ettekä minun Isääni; jos te tuntisitte minut, niin te tuntisitte myös minun Isäni".

20 Nämä sanat Jeesus puhui uhriarkun ääressä, opettaessaan pyhäkössä; eikä kukaan ottanut häntä kiinni, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.

21 Niin Jeesus taas sanoi heille: "Minä menen pois, ja te etsitte minua, ja te kuolette syntiinne. Mihin

minä ole yksinäni, vaan minä ja Isä, joka minun lähetti.

17. Ja teidän laissanne on myös kirjoitettu, että kahden ihmisen todistus on tosi.

18. Minä olen se, joka itsestäni todistan, ja Isä, joka minun lähetti, todistaa myös minusta.

19. Niin he sanoivat hänelle: kussas Isäs on? Jesus vastasi: ette tunne minua ettekä minun Isääni: jos te tuntisitte minun, niin te tuntisitte myös minun Isäni.

20. Nämät sanat puhui Jesus uhriarkun tykönä, opettain tenplissä, ja ei häntä kenkään ottanut kiinni; sillä ei hänen aikansa ollut vielä tullut.

21. Niin Jesus sanoi taas heille: minä menen pois, ja te etsitte minua, ja teidän pitää kuoleman tei-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

nen, sinne te ette voi tulla."

22 Niin juutalaiset sanoivat: "Ei kai Hän tapa itseään, koska sanoo: 'Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla?'"

23 Hän sanoi heille: "Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä. Te olette tämän maailman omia, minä en ole tämän maailman oma.

24 Sen vuoksi sanoin teille, että kuollette synteihinne, sillä ellette usko, että *Minä olen*, te kuollette synteihinne."

25 Niin he sanoivat Hänelle: "Kuka sinä olet?" Jeesus sanoi heille: "Että* yleensä puhunkaan teille!"

26 Paljon minulla on teistä puhuttavaa ja teissä tuomittavaa. Mutta Hän, joka on minut lähettänyt, on totuellinen ja mitä olen Häneltä kuullut, sen puhun maailmalle."

27 Mutta he eivät ymmärtäneet, että

minä menen, sinne te ette voi tulla."

22 Niin juutalaiset sanoivat: "Ei kai hän aikone tappaa itseänsä, koska sanoo: 'Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla?'"

23 Ja hän sanoi heille: "Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä; te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta.

24 Sentähden minä sanoin teille, että te kuollette synteihinne; sillä ellette usko minua siksi, joka minä olen, niin te kuollette synteihinne."

25 Niin he sanoivat hänelle: "Kuka sinä olet?" Jeesus sanoi heille: "Juuri se, mitä minä puhunkin teille.

26 Paljon on minulla teistä puhuttavaa ja teissä tuomittavaa; mutta hän, joka on minut lähettänyt, on totinen, ja minkä minä olen kuullut häneltä, sen minä puhun maailman kuulla."

27 Mutta he eivät ymmärtäneet,

dän synneissänne. Kuhunka minä menen, ette sinne taida tulla.

22. Niin sanoivat Juudalaiset; tapaneeko hän itsensä, sillä hän sanoo: kuhunka minä menen, ette sinne taida tulla.

23. Ja hän sanoi heille: te olette alhaalta, ja minä olen ylhäältä: te olette maailmasta, en minä ole maailmasta.

24. Sentähden sanoin minä teille: teidän pitää kuoleman synneissänne; sillä jos ette usko, että minä se olen, niin teidän pitää kuoleman synneissänne.

25. Niin he sanoivat hänelle: kuka sinä olet? Jeesus sanoi heille: se kuin minä alusta puhuin teille.

26. Minulla on paljon teistä puhumista ja tuomitsemista, vaan se on totinen, joka minun lähetti; ja mitä minä olen häneltä kuullut, niitä minä puhun maailmalle.

27. Mutta ei he ymmärtäneet, että

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

Hän puhui heille Isästä.

28 Niin Jeesus sanoi heille: "Kun olette korottaneet Ihmisen Pojan, silloin ymmärrätte, että *Minä olen* ja etten omatahtoisesti tee mitään, vaan puhun tätä niin kuin Isäni on minua opettanut.

29 Hän, joka on minut lähettänyt, on kanssani. Isä* ei ole jättänyt minua yksin, koska aina teen sitä, mikä on Hänelle otollista."

30 Kun Hän näitä puhui, uskoivat monet Häneen.

TOTUUS TEKEE VAPAAKSI

31 Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille jotka uskoivat Häneen: "Jos te pysytte sanassani, niin olette totisesti minun opetuslapsiani

32 ja tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi."

että hän puhui heille Isästä.

28 Niin Jeesus sanoi heille: "Kun olette ylentäneet Ihmisen Pojan, silloin te ymmärrätte, että minä olen se, joka minä olen, ja etten minä itsestäni tee mitään, vaan puhun tätä sen mukaan, kuin minun Isäni on minulle opettanut.

29 Ja hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani; hän ei ole jättänyt minua yksinäni, koska minä aina teen sitä, mikä hänelle on otollista."

30 Kun hän näin puhui, uskoivat monet häneen.

31 Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: "Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani;

32 ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi".

hän puhui heille Isästä.

28. Sanoi siis Jesus heille: kuin te olette Ihmisen Pojan ylentäneet, niin te ymmärrätte, että minä se olen, ja etten minä tee itsestäni mitään, vaan niinkuin Isä on minun opettanut, niitä minä puhun.

29. Ja se, joka minun lähetti, on minun kanssani. Ei Isä jättänyt minua yksinäni, sillä minä teen aina niitä, mitkä hänelle kelvolliset ovat.

30. Kuin hän näitä puhui, niin moni uskoi hänen päällensä.

31. Niin Jesus sanoi niille Juutalaisille, jotka hänen uskoivat: jos te pysytte minun puheessani, niin te totisesti minun opetuslapseni olette.

32. Ja teidän pitää totuuden ymmärtämän, ja totuuden pitää teidät vapahtaman.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

33 He vastasivat Hänelle: "Olemme Aabrahamin jälkeläisiä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka sinä sanot: 'Te tulette vapaiksi'?"

34 Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti sanon teille: jokainen, joka syntiä harjoittaa, on synnin orja.

35 Mutta orja ei pysy talossa iäti; Poika pysyy iäti.

36 Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, te tulette totisesti vapaiksi.

37 Tiedän, että olette Aabrahamin jälkeläisiä. Mutta te tavoittelette minua tappaaksenne, koska sanani ei saa sijaa teissä.

38 Minä puhun, mitä olen nähnyt Isäni luona. Niin tekin teette, mitä olette nähneet teidän isänne luona."

33 He vastasivat hänelle: "Me olemme Aabrahamin jälkeläisiä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka sinä sitten sanot: 'Te tulette vapaiksi'?"

34 Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja.

35 Mutta orja ei pysy talossa iäti; Poika pysyy iäti.

36 Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi.

37 Minä tiedän, että te olette Aabrahamin jälkeläisiä; mutta te tavoittelette minua tappaaksenne, koska minun sanani ei saa tilaa teissä.

38 Minä puhun, mitä minä olen nähnyt Isäni tykönä; niin tekin teette, mitä olette kuulleet omalta isältänne."

33. Niin he vastasivat häntä: me olemme Abrahamin siemen, emmekä ole koskaan kenenkään orjina olleet; kuinka siis sinä sanot: teidän pitää vapaiksi tuleman?

34. Jesus vastasi heitä ja sanoi: totisesti, totisesti sanon minä teille: jokainen, joka tekee syntiä, hän on synnin orja.

35. Mutta ei orja pysy ijankaikkisesti huoneessa; vaan Poika pysyy ijankaikkisesti.

36. Jos siis Poika teidät vapaiksi tekee, niin te totisesti olette vapaat.

37. Minä tiedän, että te olette Abrahamin siemen, vaan te etsitte kuolettaaksenne minua; sillä ei minun puheellani ole teissä sias.

38. Minä puhun, mitä minä olen isäni tykönä nähnyt, ja te teette, mitä te olette nähneet teidän isänne tykönä.

ISÄNÄ PAHOLAINEN

39 He vastasivat ja sanoivat Hänelle: "Meidän isämme on Aabraham." Jeesus sanoi heille: "Jos olisitte Aabrahamin lapsia, tekisitte Aabrahamin tekoja.

40 Mutta nyt tavoittelette minua tappaaksenne, miestä, joka on puhunut teille totuuden, jonka on kuullut Jumalalta. Niin ei Aabraham tehnyt.

41 Te teette isänne tekoja." (Niin) he sanoivat Hänelle: "Emme ole syntyneet haureudesta. Meillä on yksi isä, Jumala."

42 (Niin) Jeesus sanoi heille: "Jos Jumala olisi Isänne, te rakastaisitte minua, sillä Jumalasta minä olen lähtenyt ja tullut. En siis ole tullut omaaloitteisesti*, vaan Hän on lähettänyt minut.

43 Miksi ette ymmärrä puhettani? Koska ette kärsi kuulla sanaani.

44 Teillä on isänä paholainen, ja te

39 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Aabraham on meidän isämme". Jeesus sanoi heille: "Jos olisitte Aabrahamin lapsia, niin te tekisitte Aabrahamin tekoja.

40 Mutta nyt te tavoittelette minua tappaaksenne, miestä, joka on puhunut teille totuuden, jonka hän on kuullut Jumalalta. Niin ei Aabraham tehnyt.

41 Te teette isänne tekoja." He sanoivat hänelle: "Me emme ole aviorikoksesta syntyneitä; meillä on yksi Isä, Jumala".

42 Jeesus sanoi heille: "Jos Jumala olisi teidän Isänne, niin te rakastaisitte minua, sillä minä olen Jumalasta lähtenyt ja tullut; en minä ole itsestäni tullut, vaan hän on minut lähettänyt.

43 Minkätähden te ette ymmärrä minun puhettani? Sentähden, että te ette kärsi kuulla minun sanaani.

44 Te olette isästä perkeleestä, ja

39. He vastasivat ja sanoivat hänelle: Abraham on meidän isämme. Jesus sanoi heille: jos te olisitte Abrahamin lapset: niin te tekisitte Abrahamin töitä.

40. Mutta nyt te etsitte minua tappaaksenne, sitä ihmistä, joka totuuden on teille puhunut, jonka hän on Jumalalta kuullut: sitä ei Abraham tehnyt.

41. Te teette teidän isänne tekoja. Niin he sanoivat hänelle: emme ole äpärinä syntyneet: meillä on yksi Isä, Jumala.

42. Jesus sanoi heille: jos Jumala olis teidän Isänne, niin te tosin rakastaisitte minua; sillä minä läksin ja tulin Jumalasta, en minä itsestäni tullut, vaan hän lähetti minun.

43. Miksi ette ymmärrä tätä minun puhettani? Ette taida kuulla sitä minun sanaani.

44. Te olette isästä perkeleestä, ja

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

tahdotte seurata isänne himoja. Hän on ollut murhaaja alusta asti eikä hän pysy totuudessa, koska hänessä ei ole totuutta. Kun hän puhuu valhetta, hän puhuu omiaan, sillä hän on valehtelija ja valheen* isä.

45 Mutta koska minä sanon totuuden, te ette usko minua.

46 Kuka teistä voi osoittaa minut syylliseksi syntiin? Jos puhun totuutta, miksi ette usko minua?

47 Joka on Jumalan oma, kuulee Jumalan sanat. Sen vuoksi te ette kuule, koska ette ole Jumalan omia."

JEESUKSEN ENNALTAOLO

48 Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat Hänelle: "Emmekö sano oikein — että sinä olet samarialainen ja että sinussa on riivaaja?"

49 Jeesus vastasi: "Minussa ei ole riivaajaa, vaan minä kunnioitan Isää-

isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valehtelija ja sen isä.

45 Mutta minua te ette usko, sentähden että minä sanon totuuden.

46 Kuka teistä voi näyttää minut syylliseksi syntiin? Jos minä totuutta puhun, miksi ette minua usko?

47 Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan sanat. Sentähden te ette kuule, koska ette ole Jumalasta."

48 Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: "Emmekö ole oikeassa, kun sanomme, että sinä olet samarialainen ja että sinussa on riivaaja?"

49 Jeesus vastasi: "Minussa ei ole riivaajaa, vaan minä kunnioitan

teidän isänne himoja te tahdotte tehdä. Hän on ollut murhaaja alusta, ja ei pysynyt totuudessa; sillä ei totuus ole hänessä. Kuin hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omastansa; sillä hän on valehtelia ja valheen isä.

45. Mutta että minä sanon totuuden, niin ette usko minua.

46. Kuka teistä nuhtelee minua synnin tähden? jos minä sanon teille totuuden, miksi ette usko minua?

47. Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan sanat; sentähden ette kuule, ettette Jumalasta ole.

48. Niin vastasivat Juudalaiset ja sanoivat hänelle: emmekö me oikein sano, että sinä olet Samarialainen, ja sinulla on perkele?

49. Jesus vastasi: ei minulla ole perkele, vaan minä kunnioitan mi-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

ni ja te häpäisette minua.

50 Mutta minä en etsi omaa kunniaani. On Hän, joka etsii ja tuomitsee.

51 Totisesti, totisesti sanon teille: jos joku pitää sanani, hän ei ikinä näe kuolemaa."

52 Niin juutalaiset sanoivat Hänelle: "Nyt ymmärrämme, että sinussa on riivaaja. Aabraham on kuollut ja profeetat, ja sinä sanot: 'Jos joku pitää sanani, hän ei ikinä maista kuolemaa.'

53 Et kai sinä ole suurempi kuin isämme Aabraham, joka on kuollut? Ja profeetat ovat kuolleet. Keneksi sinä itsesi teet?"

54 Jeesus vastasi: "Jos minä annan kunnian itselleni, kunniani ei ole mitään. Isäni on se, joka antaa minulle kunnian. Hän, josta sanotte: 'Hän on meidän Jumalamme',

55 ettekä tunne Häntä. Mutta minä

Isääni, ja te häpäisette minua.

50 Mutta minä en etsi omaa kunniaani; yksi on, joka etsii ja tuomitsee.

51 Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä näe kuolemaa."

52 Juutalaiset sanoivat hänelle: "Nyt me ymmärrämme, että sinussa on riivaaja. Aabraham on kuollut ja profeetat, ja sinä sanot: 'Jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä maista kuolemaa'.

53 Oletko sinä suurempi kuin isämme Aabraham, joka on kuollut? Ja profeetat ovat kuolleet; keneksi sinä itsesi teet?"

54 Jeesus vastasi: "Jos minä itse itselleni otan kunnian, niin minun kunniani ei ole mitään. Minun Isäni on se, joka minulle kunnian antaa, hän, josta te sanotte: 'Hän on meidän Jumalamme',

55 ettekä tunne häntä; mutta minä

nun Isääni, ja te häpäisette minua.

50. En minä etsi omaa kunniaani, yksi on, joka sitä kysyy ja tuomitsee.

51. Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka tätkee minun sanani, ei hänen pidä näkemän kuolemaa ijankaikkisesti.

52. Niin Juudalaiset sanoivat hänelle: nyt me ymmärsimme, että sinulla on perkele. Abraham on kuollut ja prophetat, ja sinä sanot: joka kätkee minun sanani, ei hänen pidä maistaman kuolemaa ijankaikkisesti.

53. Oletkos sinä suurempi kuin meidän isämme Abraham, joka kuollut on? ja prophetat ovat kuolleet: miksi sinä itses teet?

54. Jesus vastasi: jos minä itsiäni kunnioitan, niin ei minun kunniani ole mitään: minun Isäni on se, joka kunnioittaa minua, jonka te teidän Jumalaksenne sanotte.

55. Ja ette tunne häntä, mutta mi-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

tunnen Hänet. Ja jos sanoisin, etten tunne Häntä, olisin valehtelija kuin te. Mutta minä tunnen Hänet ja pidän Hänen sanansa.

56 Abraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, että oli näkevä minun päiväni, ja hän näki ja iloitsi.”

57 Niin juutalaiset sanoivat Hänelle: ”Et ole vielä viisikymmenvuotias ja olet nähnyt Abrahamin!”

58 Jeesus sanoi heille: ”Totisesti, totisesti sanon teille: Ennen kuin Abraham syntyi, oli ’Minä olen’.”

59 Silloin he poimivat kiviä heittääkseen Häntä niillä. Mutta Jeesus kätkeytyi ja lähti ulos pyhäköstä (käyden heidän keskitsensä, ja näin Hän poistui).

tunnen hänet. Ja jos sanoisin, etten tunne häntä, niin minä olisin valhettelija niinkuin tekin; mutta minä tunnen hänet ja pidän hänen sanansa.

56 Abraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, että hän oli näkevä minun päiväni; ja hän näki sen ja iloitsi.”

57 Niin juutalaiset sanoivat hänelle: ”Et ole vielä viidenkymmenen vuoden vanha, ja olet nähnyt Abrahamin!”

58 Jeesus sanoi heille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: ennenkuin Abraham syntyi, olen minä ollut”.

59 Silloin he poimivat kiviä heittääksensä häntä niillä; mutta Jeesus lymysi ja lähti pyhäköstä.

nä tunnen hänen: ja jos minä sanoisin, etten minä häntä tuntisi, niin minä olisin valehtelia kuin tekin; mutta minä tunnen hänen ja kätken hänen sanansa.

56. Abraham teidän isänne iloitsi, nähdäksensä minun päiväni; hän näki sen, ja ihastui.

57. Niin Juudalaiset sanoivat hänelle: et sinä ole vielä viidenkymmenen ajastajan vanha ja olet nähnyt Abrahamin?

58. Jesus sanoi heille: totisesti, totisesti sanon minä teille: ennenkuin Abraham olikaan, olen minä.

59. Niin he poimivat kiviä, laskettaaksensa häntä. Mutta Jesus lymyi ja läksi ulos templistä, käyden heidän keskeltänsä; ja niin hän pääsi ulos.

9. Luku SYNTYMÄSOKEAN PARANEMINEN

1 Ohi kulkiessaan Hän näki syntymäsokean miehen.

2 Hänen opetuslapsensa kysyivät Häneltä sanoen: "Rabbi, kuka teki syntiä, tämä vai hänen vanhempansa, niin että hän syntyi sokeana?"

3 Jeesus vastasi: "Ei tämä tehnyt syntiä, eivätkä hänen vanhempansa, vaan Jumalan tekojen piti tulla ilmi hänessä.

4 Niin kauan kuin päivä on, minun* tulee tehdä Hänen tekojaan, joka on minut lähettänyt. Tulee yö, jolloin kukaan ei voi tehdä työtä.

5 Niin kauan kuin olen maailmassa, olen maailman valo."

6 Sanottuaan tämän Hän sylki maahan, teki syljestä tahtaan ja siveli tahtaan *sokean silmille*.

7 Ja Hän sanoi hänelle: "Mene, pe-

9. Luku

1 Ja ohi kulkiessaan hän näki miehen, joka syntymästään saakka oli ollut sokea.

2 Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: "Rabbi, kuka teki syntiä, tämäkö vai hänen vanhempansa, että hänen piti sokeana syntyvän?"

3 Jeesus vastasi: "Ei tämä tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa, vaan Jumalan tekojen piti tulla ilmi hänessä julki.

4 Niin kauan kuin päivä on, tulee meidän tehdä hänen tekojansa, joka on minut lähettänyt; tulee yö, jolloin ei kukaan voi työtä tehdä.

5 Niin kauan kuin minä maailmassa olen, olen minä maailman valkeus."

6 Tämän sanottuaan hän sylki maahan ja teki syljestä tahtaan ja siveli tahtaan hänen silmilleen

7 ja sanoi hänelle: "Mene ja pe-

1. Ja Jesus, käyden ohitse, näki ihmisen, joka oli sokiana syntynyt.

2. Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä, sanoen: Mestari, kuka syntiä teki, tämäkö eli hänen vanhempansa, että hänen piti sokiana syntyvän?

3. Jesus vastasi: ei tämä syntiä tehnyt eikä hänen vanhempansa; mutta että Jumalan työt hänessä ilmoitettaisiin.

4. Minun tulee tehdä hänen töitänsä, joka minun lähetti, niin kauan kuin päivä on. Yö tulee, koska ei kenkään taida työtä tehdä.

5. Niinkauvan kuin minä olen maailmassa, niin olen minä maailman valkeus.

6. Kuin hän tämän sanonut oli, sylki hän maahan ja teki loan syljestä ja voiteli sokian silmät loalla,

7. Ja sanoi hänelle: mene ja pese

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

seydy Siiloan lammikossa" — se on käännettynä 'lähetetty'. Niin hän meni ja peseytyi ja palasi näkevänsä.

8 Silloin naapurit ja ne, jotka olivat nähneet hänet ennen — että hän oli sokea* — sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka istui ja kerjäsi?"

9 Toiset sanoivat: "Hän se on", (mutta) toiset [sanoivat]: "[Ei ole, vaan] hän on hänen näköisensä." Hän sanoi "Minä se olen."

10 Niin he sanoivat hänelle: "Kuinka silmäsi aukenivat?"

11 Hän vastasi (ja sanoi): "[Se] mies, jota kutsutaan Jeesukseksi, teki tahtaan ja voiteli silmäni ja sanoi minulle: 'Mene Siiloan lammikolle ja peseydy.' Niin menin ja peseydyin ja sain näön."

12 He sanoivat hänelle: "Missä Hän on?" Hän vastasi: "En tiedä."

seydy Siiloan lammikossa" -se on käännettynä: lähetetty. -Niin hän meni ja peseytyi ja palasi näkevänsä.

8 Silloin naapurit ja ne, jotka ennen olivat nähneet hänet kerjääjänä, sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka istui ja kerjäsi?"

9 Toiset sanoivat: "Hän se on", toiset sanoivat: "Ei ole, vaan hän on hänen näköisensä". Hän itse sanoi: "Minä se olen".

10 Niin he sanoivat hänelle: "Miten sinun silmäsi ovat auenneet?"

11 Hän vastasi: "Se mies, jota kutsutaan Jeesukseksi, teki tahtaan ja voiteli minun silmäni ja sanoi minulle: 'Mene ja peseydy Siiloan lammikossa'; niin minä menin ja peseydyin ja sain näköni".

12 He sanoivat hänelle: "Missä hän on?" Hän vastasi: "En tiedä".

itses lammikossa Siloam, se on niin paljon kuin: lähetetty. Niin hän meni ja pesi itsensä ja tuli näkemään.

8. Niin kylän miehet ja ne, jotka hänen ennen olivat nähneet sokeana, sanoivat: eikö tämä se ole, joka istui ja kerjäsi?

9. Muutammat vastasivat:hän se on. Mutta muut sanoivat: hän on sen muotoinen; vaan hän itse sanoi: minä se olen.

10. Niin he sanoivat hänelle: kuinka sinun silmäs aukenivat?

11. Vastasi hän ja sanoi: se ihminen, joka Jeesukseksi kutsutaan, teki loam, ja voiteli minun silmäni, ja sanoi minulle: mene ja pese Siiloamin lammikossa. Ja kuin minä menin ja pesin, niin minä sanin näköni.

12. Niin he sanoivat hänelle: kussas hän on? Hän sanoi: en minä tiedä.

FARISEUKSET TUTKIVAT PARANEMISTA

13 He veivät hänet, entisen sokean, fariseusten luo.

14 Oli näet sapatti, jona päivänä Jeesus teki tahtaan ja avasi hänen silmänsä.

15 Sen vuoksi vielä fariseuksetkin kysyivät häneltä, miten hän sai näön. Hän sanoi heille: "Hän pani tahtaan silmilleni ja minä peseydyin ja näen."

16 Niin muutamat fariseuksista sanoivat: "Se mies ei ole Jumalasta lähöisin, koska ei pidä sapattia." Toiset sanoivat: "Kuinka voi syntinen ihminen tehdä sellaisia tunnustekoja?" Ja heidän keskellään oli erimielisyyttä.

17 He sanovat jälleen sokealle: "Mitä sinä sanot Hänestä, koska Hän avasi silmäsi?" Hän sanoi: "Hän on profeetta."

13 Niin he veivät hänet, joka ennen oli ollut sokea, fariseusten luo.

14 Ja se päivä, jona Jeesus teki tahtaan ja avasi hänen silmänsä, oli sapatti.

15 Niin myöskin fariseukset kysyivät häneltä, miten hän oli saanut näkönsä. Ja hän sanoi heille: "Hän sivel i tahtaan minun silmilleni, ja minä peseydyin, ja nyt minä näen".

16 Niin muutamat fariseuksista sanoivat: "Se mies ei ole Jumalasta, koska hän ei pidä sapattia". Toiset sanoivat: "Kuinka voi syntinen ihminen tehdä senkaltaisia tunnustekoja?" Ja he olivat keskenänsä eri mieltä.

17 Niin he taas sanoivat sokealle: "Mitä sinä sanot hänestä, koskapa hän avasi sinun silmäsi?" Ja hän sanoi: "Hän on profeetta".

13. Niin he veivät sen, joka ennen sokiana ollut oli, Pharisealaisten tykö.

14. Ja se oli sabbatin päivä, jona Jesus teki loan ja avasi hänen silmänsä.

15. Niin kysyivät taas häneltä Pharisealaiset, kuinka hän näkönsä saanut oli. Hän sanoi heille: hän pani loan minun silmäini päälle, ja minä pesin, ja näen.

16. Niin muutamat Pharisealaisista sanoivat: ei se ihminen ole Jumalasta, ettei hän pidä sabbatia. Muut sanoivat: kuinka taitaa joku syntinen ihminen senkaltaisia ihmeitä tehdä? Ja riita oli heillä keskenänsä.

17. He sanoivat taas sokiallle: mitä sinä hänestä sanot, joka sinun silmäs avasi? Hän sanoi: hän on propheta.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

18 Mutta juutalaiset eivät uskoneet hänestä, että hän oli ollut sokea ja saanut näkönsä, ennen kuin kutsuivat näkönsä saaneen vanhemmat.

19 He kysyivät heiltä sanoen: "Onko tämä teidän poikanne, jonka sanotte sokeana syntyneen? Kuinka hän sitten nyt näkee?"

20 Hänen vanhempansa vastasivat (heille) ja sanoivat: "Tiedämme, että tämä on poikamme ja että hän on sokeana syntynyt,

21 mutta kuinka hän nyt näkee, emme tiedä, emmekä tiedä, kuka avasi hänen silmänsä. Hän on täysi-ikäinen, kysykää häneltä, puhukoon itse puolestaan."

22 Hänen vanhempansa sanoivat näin, koska pelkäsivät juutalaisia. Sillä juutalaiset olivat jo sopineet keskenään, että jos joku tunnustaisi Hänet Kristukseksi, hän joutuisi synagogasta erotetuksi.

18 Mutta juutalaiset eivät uskoneet hänestä, että hän oli ollut sokea ja saanut näkönsä, ennenkuin kutsuivat sen näkönsä saaneen vanhemmat

19 ja kysyivät heiltä sanoen: "Onko tämä teidän poikanne, jonka sanotte sokeana syntyneen? Kuinka hän sitten nyt näkee?"

20 Hänen vanhempansa vastasivat ja sanoivat: "Me tiedämme, että tämä on meidän poikamme ja että hän on sokeana syntynyt;

21 mutta kuinka hän nyt näkee, emme tiedä; emme myöskään tiedä, kuka on avannut hänen silmänsä. Kysykää häneltä; hänellä on kyllin ikää, puhukoon itse puolestaan."

22 Näin hänen vanhempansa sanoivat, koska pelkäsivät juutalaisia. Sillä juutalaiset olivat jo sopineet keskenään, että se, joka tunnusti hänet Kristukseksi, oli erotettava synagogasta.

18. Mutta ei Juudalaiset sitä uskoneet, että hän oli sokiana ollut ja näkemään tullut, siihenasti kuin he kutsuivat sen vanhemmat, joka näkönsä saanut oli.

19. Ja he kysyivät heiltä, sanoen: onko tämä teidän poikanne, jonka te sanotte sokiana syntyneen? kuinka siis hän nyt näkee?

20. Hänen vanhempansa vastasivat heitä ja sanoivat: me tiedämme tämän meidän pojaksemme, ja että hän sokiana syntynyt on.

21. Mutta kuinka hän nyt näkee, sitä emme tiedä, ja kuka hänen silmänsä avasi, emme tiedä; hänellä on kyllä ikää, kysykää häneltä; puhukaan itsestensä.

22. Niin sanoivat hänen vanhempansa, sillä he pelkäsivät Juudalaisia; sillä Juudalaiset olivat jo niin keskenänsä päättäneet, että jos joku hänen tunnustais Kristukseksi, sen piti synagogasta oleman suljettu ulos.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

23 Sen vuoksi hänen vanhempansa sanoivat: "Hän on täysi-ikäinen, kysykää häneltä."

24 He kutsuivat siis toistamiseen miehen, joka oli ollut sokea, ja sanoivat hänelle: "Anna Jumalalle kunnia. Tiedämme, että se mies on syntinen."

25 Niin hän vastasi (ja sanoi): "Onko Hän syntinen, en tiedä. Yhden tiedän — että minä, joka olin sokea, näen nyt."

26 Niin he sanoivat hänelle (jälleen): "Mitä Hän sinulle teki? Miten Hän avasi silmäsi?"

27 Hän vastasi heille: "Sanoin jo teille, ettekä kuulleet. Miksi tahdotte taas kuulla, Tahdotteko tekin tulla Hänen opetuslapsikseen?"

28 Niin he herjasivat häntä ja sanoivat: "Sinä olet Hänen opetuslapsensa, mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia."

29 Tiedämme että Jumala on puhunut Moosekselle, mutta emme tiedä,

23 Sentähden hänen vanhempansa sanoivat: "Hänellä on kyllin ikää, kysykää häneltä".

24 Niin he kutsuivat toistamiseen miehen, joka oli ollut sokea, ja sanoivat hänelle: "Anna kunnia Jumalalle; me tiedämme, että se mies on syntinen".

25 Hän vastasi: "Onko hän syntinen, sitä en tiedä; sen vain tiedän, että minä, joka olin sokea, nyt näen".

26 Niin he sanoivat hänelle: "Mitä hän sinulle teki? Miten hän avasi sinun silmäsi?"

27 Hän vastasi heille: "Johan minä teille sanoin, ettekä te kuulleet. Miksi taas tahdotte sitä kuulla? Tahdotteko tekin ruveta hänen opetuslapsiksensa?"

28 Niin he herjasivat häntä ja sanoivat: "Sinä olet hänen opetuslapsensa, mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia."

29 Me tiedämme Jumalan puhuneen Moosekselle, mutta mistä

23. Sentähden sanoivat hänen vanhempansa: hänellä on kyllä ikää, kysykää häneltä.

24. Niin he kutsuivat toisen kerran sen ihmisen, joka sokiana oli ollut, ja sanoivat hänelle: anna Jumalalle kunnia! me tiedämme sen ihmisen syntiseksi.

25. Hän vastasi ja sanoi: jos hän on syntinen, sitä en minä tiedä: vaan sen minä ainoasti tiedän, että minä, joka sokia olin, nyt näen.

26. He sanoivat taas hänelle: mitä hän sinulle teki? kuinka hän sinun silmäsi avasi?

27. Hän vastasi: jo minä sanoin teille, ettekö te kuulleet? Miksi te taas sitä tahdotte kuulla? Tahdotteko te myös hänen opetuslapsiksensa?

28. Niin he kiroilivat häntä ja sanoivat: sinä olet hänen opetuslapsensa; mutta me olemme Mooseksen opetuslapset.

29. Me tiedämme Jumalan Moses-ta puhutelleen: mutta kusta tämä

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

mistä tämä on."

30 Mies vastasi ja sanoi heille: "Sehän tässä on ihmeellistä, että te ette tiedä, mistä Hän on ja kuitenkin Hän avasi silmäni.

31 (Mutta) tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä; vaan jos joku on Jumalaa pelkäävä ja tekee Hänen tahtonsa, sitä Hän kuulee.

32 Ei ole koskaan* kuultu, että joku on avannut sokeana syntyneen silmät.

33 Ellei Hän olisi Jumalasta lähtöisin, Hän ei voisi mitään tehdä."

34 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Sinä olet kokonaan synneissä syntynyt ja opetat meitä." Ja he ajoivat hänet ulos.

HENGELLINEN SOKEUS

35 Jeesus kuuli, että he olivat ajaneet hänet ulos, ja hänet tavatessaan Hän sanoi hänelle: "Uskotko Jumalan

tämä on, sitä emme tiedä."

30 Mies vastasi ja sanoi heille: "Sehän tässä on ihmeellistä, että te ette tiedä, mistä hän on, ja kuitenkin hän on avannut minun silmäni.

31 Me tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä; vaan joka on jumalapelkääväinen ja tekee hänen tahtonsa, sitä hän kuulee.

32 Ei ole maailman alusta kuultu, että kukaan on avannut sokeana syntyneen silmät.

33 Jos hän ei olisi Jumalasta, ei hän voisi mitään tehdä."

34 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Sinä olet kokonaan synneissä syntynyt, ja sinä tahdot opettaa meitä!" Ja he ajoivat hänet ulos.

35 Ja Jeesus sai kuulla heidän ajaneen hänet ulos; ja hänet tavatessaan hän sanoi hänelle: "Us-

on, emme tiedä.

30. Niin ihminen vastasi ja sanoi heille: se on tosin ihmeellinen, ette tiedä, kusta hän on, ja kuitenkin hän avasi minun silmäni.

31. Mutta me tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä; vaan joka on Jumalan palvelia ja tekee hänen tahtonsa, sitä hän kuulee.

32. Ei ole maailman alusta kuultu, että joku on sen silmät avannut, joka sokiana syntynyt on.

33. Ellei hän olisi Jumalasta, niin ei hän taitaisi mitään tehdä.

34. He vastasivat ja sanoivat hänelle: sinä olet päänänsä synnissä syntynyt, ja sinä opetat meitä? Ja he ajoivat hänen ulos.

35. Ja Jesus sai sen kuulla, että he olivat hänen ajaneet ulos, ja kuin hän löysi hänen, sanoi hän

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

Poikaan?"

36 Hän vastasi ja sanoi: "Herra, kuka Hän on, että uskoisin Häneen?"

37 Jeesus sanoi hänelle: "Olet nähnytkin Hänet, ja Hän on se, joka puhuu kanssasi."

38 Niin mies* sanoi: "Minä uskon, Herra", ja hän kumartui maahan Hänen eteensä.

39 Ja Jeesus sanoi: "Tuomioksi minä olen tullut tähän maailmaan, jotta ne, jotka eivät näe, näkisivät, ja ne, jotka näkevät, tulisivat sokeiksi."

40 Ne fariseukset, jotka olivat Hänen kanssaan, kuuluivat tämän ja sanoivat Hänelle: "Olemmeko mekin sokeat?"

41 Jeesus sanoi heille: "Jos olisitte sokeat, teillä ei olisi syntiä. Mutta nyt te sanotte: 'Me näemme.' Sen vuoksi syntinne pysyy.

kotko sinä Jumalan Poikaan?"

36 Hän vastasi ja sanoi: "Herra, kuka hän on, että minä häneen uskoisin?"

37 Jeesus sanoi hänelle: "Sinä olet hänet nähnyt, ja hän on se, joka sinun kanssasi puhuu".

38 Niin hän sanoi: "Herra, minä uskon"; ja hän kumartuen rukoili häntä.

39 Ja Jeesus sanoi: "Tuomioksi minä olen tullut tähän maailmaan, että ne, jotka eivät näe, näkisivät, ja ne, jotka näkevät, tulisivat sokeiksi".

40 Ja muutamat fariseukset, jotka olivat siinä häntä lähellä, kuuluivat tämän ja sanoivat hänelle: "Olemmeko mekin sokeat?"

41 Jeesus sanoi heille: "Jos te olisitte sokeat, ei teillä olisi syntiä; mutta nyt te sanotte: 'Me näemme'; sentähden teidän syntinne pysyy.

hänelle: uskotkos sinä Jumalan Pojan päälle?

36. Hän vastasi ja sanoi: Herra, kuka se on, että minä hänen päälensä uskoisin?

37. Niin Jesus sanoi hänelle: sinä olet hänen nähnyt, ja hän on se, joka puhuu sinun kanssas.

38. Niin hän sanoi: Herra, minä uskon. Ja hän kumarsi ja rukoili häntä.

39. Ja Jesus sanoi: minä tulinkin tuomiolle tähän maailmaan, että ne, jotka ei näe, pitää näkemän, ja ne, jotka näkevät, pitää sokiaksi tuleman.

40. Ja muutamat Pharisealaisista, jotka hänen tykönänsä olivat, kuuluivat nämät ja sanoivat hänelle: olemmeko mekin sokiats?

41. Jesus sanoi heille: jos te sokiats olisitte, niin ei olisi teillä syntiä; mutta että te sanotte: me näemme, sentähden teidän syntinne pysyy.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

10. Luku LAMMASTARHAN OVI

1 Totisesti, totisesti sanon teille: joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan nousee sinne muualta, hän on varas ja ryöväri.

2 Mutta joka menee ovesta sisälle, hän on lammasten paimen.

3 Hänelle ovenvartija avaa, ja lampaat kuuntelevat hänen ääntänsä. Ja hän kutsuu omat lampaansa nimeltä ja vie ne ulos.

4 Laskettuaan *omat lampaansa* ulos hän käy niitten edellä ja lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen äänensä.

5 Mutta vierasta ne eivät seuraa, vaan pakenevat häntä, koska eivät tunne vierasten ääntä."

6 Tämän kuvauksen Jeesus esitti heille mutta he eivät ymmärtäneet mitä se oli, mitä Hän puhui heille.

7 Niin Jeesus vielä sanoi heille: "To-

10. Luku

1 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan nousee sinne muualta, se on varas ja ryöväri.

2 Mutta joka menee ovesta sisälle, se on lammasten paimen.

3 Hänelle ovenvartija avaa, ja lampaat kuulevat hänen ääntänsä; ja hän kutsuu omat lampaansa nimeltä ja vie heidät ulos.

4 Ja laskettuaan kaikki omansa ulos hän kulkee niiden edellä, ja lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen äänensä.

5 Mutta vierasta ne eivät seuraa, vaan pakenevat häntä, koska eivät tunne vierasten ääntä."

6 Tämän kuvauksen Jeesus puhui heille; mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hänen puheensa tarkoitti.

7 Niin Jeesus vielä sanoi heille:

1. Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka ei ovesta mene sisälle lammashuoneeseen, vaan astuu siihen muualta, se on varas ja ryöväri.

2. Mutta joka oven kautta sisälle menee, se on lammasten paimen:

3. Sille ovenvartia avaa, ja lampaat kuulevat hänen äänensä. Ja omia lampaitansa kutsuu hän nimeltänsä, ja vie heidät ulos.

4. Ja kuin hän omat lampaansa päästää ulos, käy hän heidän edellensä, ja lampaat seuraavat häntä, sillä he tuntevat hänen äänensä.

5. Mutta ei he muukalaita seuraa, vaan pakenevat häntä; sillä ei he tunne muukalaisten ääntä.

6. Tämän tapauksen sanoi Jeesus heille; mutta ei he niitä ymmärtäneet, mitä hän heille sanoi.

7. Niin Jeesus sanoi taas heille: to-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

tisesti, totisesti sanon teille: Minä olen lammasten ovi.

8 Kaikki, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat varkaita ja ryövärejä. Mutta lampaat eivät ole heitä kuunnelleet.

9 Minä olen ovi. Jos joku minun kauttani menee sisälle, hän pelastuu ja hän käy sisälle ja käy ulos ja löytää laitumen.

10 Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, jotta heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys.

HYVÄ PAIMEN

11 Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten puolesta.

12 Mutta kun palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, näkee suden tulevan, hän jättää lampaat ja pakenee. Mutta susi ryöstää *ne ja hajoittaa lampaat.

"Totisesti, totisesti minä sanon teille: minä olen lammasten ovi.

8 Kaikki, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat varkaita ja ryöväreitä; mutta lampaat eivät ole heitä kuulleet.

9 Minä olen ovi; jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu, ja hän on käyvä sisälle ja käyvä ulos ja löytävä laitumen.

10 Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys.

11 Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä.

12 Mutta palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, kun hän näkee suden tulevan, niin hän jättää lampaat ja pakenee; ja susi ryöstää ja hajottaa ne.

tisesti, totisesti sanon minä teille: minä olen lammasten ovi.

8. Kaikki, jotka minun edelläni ovat tulleet, ovat varkaat ja ryövärit: vaan ei lampaat kuulleet heitä.

9. Minä olen ovi: jos joku minun kauttani menee sisälle, se tulee autuaaksi, ja menee sisälle ja ulos, ja löytää laitumen.

10. Ei varas tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja kadottamaan: minä tulin, että heillä pitää elämä oleman ja yltäkyllä oleman.

11. Minä olen hyvä paimen: hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä.

12. Mutta palkollinen, joka ei ole paimen, eikä lampaat ole hänen omansa: kuin hän näkee suden tulevan, niin hän jättää lampaat ja pakenee; ja susi raatelee ja haaskaa lampaat.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

13 Palkkalainen* pakenee, koska hän on palkattu eikä välitä lampaista.

14 Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani ja omani tuntevat minut,

15 niin kuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän. Ja minä annan henkeni lammasten puolesta.

16 Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät kuulu tähän lammastarhaan. Niitäkin minun tulee johdattaa. Ja ne kuuntelevat ääntäni ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.

17 Sen vuoksi Isä rakastaa minua, koska annan henkeni, jotta sen jälleen ottaisın.

18 Ei kukaan ota sitä minulta, vaan minä annan sen vapaaehtoisesti*. Minulla on valta antaa se ja minulla on valta ottaa se jälleen. Sen käskyn olen saanut Isältäni."

19 Niin syntyi taas erimielisyyttä juutalaisten kesken näitten sanojen vuoksi.

13 Hän pakenee, sillä hän on palkattu eikä välitä lampaista.

14 Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut,

15 niinkuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän; ja minä annan henkeni lammasten edestä.

16 Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa, ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.

17 Sentähden Isä minua rakastaa, koska minä annan henkeni, että minä sen jälleen ottaisın.

18 Ei kukaan ota sitä minulta ota, vaan minä annan sen itsestäni. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se jälleen; sen käskyn minä olen saanut Isältäni."

19 Niin syntyi taas erimielisyys juutalaisten kesken näiden sanain tähden.

13. Mutta palkollinen pakenee, sillä hän on palkollinen, eikä tottele lampaista.

14. Minä olen hyvä paimen, joka tunnen omani, ja minä tunnetaan myös omiltani,

15. Niinkuin Isä minun tuntee, ja minä tunnen Isän: ja panen henkeni lammasten edestä.

16. Minulla on myös muita lampaita, jotka ei ole tästä lammashuoneesta: ne pitää minun myös tänne saattaman: ja he saavat kuulla minun ääneni; ja pitää oleman yksi lammashuone ja yksi paimen.

17. Sentähden Isä minua rakastaa, sillä minä panen henkeni, että minä sen jälleen otan.

18. Ei ota kenkään sitä minulta, vaan minä panen sen itsestäni. Minulla on valta sitä panna, ja minulla on valta sitä taas ottaa. Sen käskyn minä sain Isältäni.

19. Niin tuli taas riita Juudalaisten keskellä näiden puhetten tähden.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

20 Useat heistä sanoivat: "Hänessä on riivaaja ja Hän on järjiltään. Mitä te Häntä kuuntelette?"

21 Toiset sanoivat: "Nämä eivät ole riivatun sanoja. Eihän riivaaja voi avata sokeain silmiä?"

20 Ja useat heistä sanoivat: "Hänessä on riivaaja, ja hän on järjiltään; mitä te häntä kuuntelette?"

21 Toiset sanoivat: "Nämä eivät ole riivatun sanoja; eihän riivaaja voi avata sokeain silmiä?"

20. Ja moni heistä sanoi: hänellä on perkele, ja hän on mieletöin: mitä te häntä kuuntelette?

21. Mutta muut sanoivat: ei ne ole riivatun puheet: taitaako perkele sokian silmät avata?

JEESUS ON KRISTUS

22 Sitten oli temppelin vihkimisen muistojuhla Jerusalemissa. ja oli talvi.

23 Jeesus käveli pyhäkössä, Salomon pylväskäytävässä.

24 Niin juutalaiset ympäröivät Hänet ja sanoivat Hänelle: "Kuinka kauan jännität mieltämme? Jos olet Kristus, sano se meille suoraan."

25 Jeesus vastasi heille: "Olen teille sanonut, mutta te ette usko. Ne teot, jotka teen Isäni nimessä, ne todistaa minusta.

26 Mutta te ette usko, sillä ette ole

22 Sitten oli temppelin vihkimisen muistojuhla Jerusalemissa, ja oli talvi.

23 Ja Jeesus käyskeli pyhäkössä, Salomon pylväskäytävässä.

24 Niin juutalaiset ympäröivät hänet ja sanoivat hänelle: "Kuinka kauan sinä pidät meidän mieltämme kiihdyksissä? Jos sinä olet Kristus, niin sano se meille suoraan."

25 Jeesus vastasi heille: "Minä olen sanonut sen teille, ja te ette usko. Ne teot, joita minä teen Isäni nimessä, ne todistavat minusta.

26 Mutta te ette usko, sillä te ette

22. Ja Jerusalemissa oli kirkkomessu, ja talvi oli,

23. Ja Jesus käveli templissä Salomon esihuoneessa.

24. Niin Juudalaiset piirittivät hänen ja sanoivat hänelle: kuinka kauan sinä meitä pidät ylös? Jos olet Kristus, niin sano meille selkiästi.

25. Jesus vastasi heitä: minä olen sen teille sanonut, ja ette usko: ne työt, jotka minä teen Isäni nimeen, todistavat minusta.

26. Mutta ette usko: sillä ette ole

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

minun lampaista* (niin kuin olen teille sanonut).

27 Minun lampaani kuuntelevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne ja ne seuraavat minua.

28 Ja minä annan heille iäisen elämän eivätkä he ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni.

29 Isäni, joka on heidät minulle antanut on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä Isäni kädestä.

30 Minä ja Isä olemme yhtä."

JUUTALAISET TAHTOVAT KIVITTÄÄ JEESEKSEN

31 Niin juutalaiset ottivat taas kiviä maasta kivittääkseen Hänet.

32 Jeesus vastasi heille: "Olen näyttänyt teille monta hyvää tekoa, jotka ovat Isältääni*. Mikä niistä on sellainen, jonka vuoksi minut kivitätte?"

ole minun lampaistani (*niin kuin olen teille sanonut*).

27 Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua.

28 Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni.

29 Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä.

30 Minä ja Isä olemme yhtä."

31 Niin juutalaiset ottivat taas kiviä maasta kivittääksensä hänet.

32 Jeesus vastasi heille: "Minä olen näyttänyt teille monta hyvää tekoa, jotka ovat Isästä; mikä niistä on se, jonka tähden te tahdotte minut kivittää?"

minun lampaistani, niinkuin minä teille sanoin.

27. Minun lampaani kuulevat minun ääneni, ja minä tunnen heidät, ja he seuraavat minua:

28. Ja minä annan heille ijankaikkisen elämän, ja ei heidän pidä hukuman ijankaikkisesti, eikä pitää yhdenkään repäisemän heitä minun kädestäni.

29. Minun isäni, joka ne minulle antoi, on suurempi kaikkia: ja ei kenkään taida heitä reväistä minun Isäni kädestä.

30. Minä ja Isä olemme yhtä.

31. Niin Juutalaiset poimivat taas kiviä häntä kivittääksensä.

32. Jeesus vastasi heitä: minä osoitin teille Isältääni monta hyvää työtä: minkä työn tähden niistä te siis minun kivitätte?

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

33 Juutalaiset vastasivat Hänelle (sanoen): "Hyvän teon vuoksi emme sinua kivitä, vaan rienauksen vuoksi, ja koska sinä, joka olet ihminen, teet itsesi Jumalaksi."

34 Jeesus vastasi heille: "Eikö laissanne ole kirjoitettuna: 'Minä sanoin: Te olette jumalia'?"

35 Jos Hän sanoi jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tuli — ja Raamattu ei saata kumoutua —

36 sanotteko te Hänestä, jonka Isä on pyhittänyt ja lähettänyt maailmaan: 'Sinä rienaat, koska sanoin: 'Olen Jumalan Poika'?"

37 Ellen tee Isäni tekoja, älkää usko minua.

38 Mutta jos teen, niin vaikka ette usko minua, uskokaa teot, jotta tietäisitte ja uskoisitte* että Isä on minussa ja minä Hänessä."

39 Niin he tahtoivat taas ottaa Hänet kiinni, mutta Hän lähti pois heidän

33 Juutalaiset vastasivat hänelle: "Hyvän teon tähden me emme sinua kivitä, vaan jumalanpilkan tähden, ja koska sinä, joka olet ihminen, teet itsesi Jumalaksi".

34 Jeesus vastasi heille: "Eikö teidän laissanne ole kirjoitettuna: 'Minä sanoin: te olette jumalia'?"

35 Jos hän sanoo jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tuli — ja Raamattu ei voi raueta tyhjiin —

36 niin kuinka te sanotte sille, jonka Isä on pyhittänyt ja lähettänyt maailmaan: 'Sinä pilkkaat Jumalaa', sentähden että minä sanoin: 'Minä olen Jumalan Poika'?"

37 Jos minä en tee Isäni tekoja, älkää uskoko minua.

38 Mutta jos minä niitä teen, niin, vaikka ette uskoisikaan minua, uskokaa minun tekojani, että tulisitte tuntemaan ja ymmärtäisitte Isän olevan minussa ja minun olevan Isässä."

39 Niin he taas tahtoivat ottaa hänet kiinni, mutta hän lähti pois hei-

33. Juudalaiset vastasivat häntä, sanoen: emme sinua hyvän työn tähden kivitä, vaan pilkan tähden, ja että sinä, joka ihminen olet, teet itses Jumalaksi.

34. Jesus vastasi heitä: eiko teidän laissanne ole kirjoitettu: minä sanon, te olette jumalat?

35. Jos hän ne kutsui jumaliksi, joille Jumalan sana tapahtui, ja ei kirjoitus taideta rikottaa:

36. Ja te sanotte hänelle, jonka Isä on pyhittänyt ja lähettänyt maailmaan: sinä pilkkaat Jumalaa, että minä sanoin: minä olen Jumalan Poika.

37. Ellen minä tee minun Isäni töitä, niin älkää minua uskoko.

38. Mutta jos minä niitä teen, ja jos ette minua usko, niin uskokaat ne työt, että te tuntisitte ja uskoisitte Isän olevan minussa ja minun hänessä.

39. Niin he etsivät taas häntä kiinni ottaaksensa, mutta hän läksi

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

käsistään.

JEEBUS JORDANIN TUOLLA PUOLLEN

40 Ja Hän meni jälleen Jordanin tuolle puolen siihen paikkaan jossa Johannes ensin kastoi, ja viipyi siellä.

41 Monet tulivat Hänen luokseen ja sanoivat: "Johannes tosin ei tehnyt yhtään tunnustekoa, mutta kaikki mitä Johannes sanoi tästä, oli totta."

42 Ja monet siellä uskoivat Häneen.

11. Luku LASARUKSEN KUOLEMA

1 Eräs mies, Lasarus, Betaniasta, Marian ja hänen sisarensa Martan kylästä, oli sairaana.

2 Mutta Maria oli se, joka voiteli Herran voiteluöljyllä ja pyyhki hiuksillaan Hänen jalkansa. Ja hänen veljensä Lasarus sairasti.

dän käsistänsä.

40 Ja hän meni taas Jordanin tuolle puolelle siihen paikkaan, missä Johannes ensin kastoi, ja viipyi siellä.

41 Ja monet tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: "Johannes ei tehnyt yhtäkään tunnustekoa; mutta kaikki, mitä Johannes sanoi tästä, on totta".

42 Ja monet siellä uskoivat häneen.

11. Luku

1 Ja eräs mies, Lasarus, Betaniasta, Marian ja hänen sisarensa Martan kylästä, oli sairaana.

2 Ja tämä Maria oli se, joka hajuvoiteella voiteli Herran ja pyyhki hiuksillaan hänen jalkansa; ja Lasarus, joka sairasti, oli hänen vel-

heidän käsistänsä,

40. Ja meni jälleen toiselle puolelle Jordania, siihen paikkaan, jossa Johannes ensin kasti, ja viipyi siinä.

41. Ja monta tuli hänen tykönsä, ja sanoivat: ei Johannes yhtäkään ihmettä tehnyt; mutta kaikki mitä Johannes tästä sanoi, ne ovat totet.

42. Ja monta uskoi sillä hänen päällensä.

1. Niin mies sairasti, nimeltä Lasarus, Betaniasta, Marian ja hänen sisarensa Martan kylästä.

2. Mutta Maria oli se, joka voiteli Herran voiteella ja hänen jalkansa hiuksillansa kuivaksi, jonka veli Latsarus sairasti.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

3 Niin sisaret lähettivät sanomaan Jeesukselle*: "Herra, katso, hän, joka on sinulle rakas, sairastaa."

4 Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi: "Tämä sairaus ei ole kuolemaksi, vaan Jumalan kunniaksi, jotta Jumalan Poika sen kautta kirkastuisi."

5 Ja Jeesus rakasti* Marttaa ja hänen sisartaan ja Lasarusta.

6 Kun Hän siis kuuli hänen sairastavan Hän viipyi vielä kaksi päivää siinä paikassa, missä oli.

7 Niitten kuluttua Hän sitten sanoi opetuslapsille*: "Menkäämme jälleen Juudeaan."

8 Opetuslapset sanoivat Hänelle: "Rabbi, juutalaiset yrittivät juuri kivittää sinut, ja taas sinä menet sinne!"

9 Jeesus vastasi: "Eikö päivässä ole kaksitoista tuntia? Jos joku vaeltaa päivällä, hän ei loukkaa itseänsä, sillä hän näkee tämän maailman valon.

jensä.

3 Niin sisaret lähettivät Jeesukselle tämän sanan: "Herra, katso, se, joka on sinulle rakas, sairastaa".

4 Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi: "Ei tämä tauti ole kuolemaksi, vaan Jumalan kunniaksi, että Jumalan Poika sen kautta kirkastuisi".

5 Ja Jeesus rakasti Marttaa ja hänen sisartaan ja Lasarusta.

6 Kun hän siis kuuli hänen sairastavan, viipyi hän siinä paikassa, missä hän oli, vielä kaksi päivää;

7 mutta niiden kuluttua hän sanoi opetuslapsilleen: "Menkäämme taas Juudeaan".

8 Opetuslapset sanoivat hänelle: "Rabbi, äsken juutalaiset yrittivät kivittää sinut, ja taas sinä menet sinne!"

9 Jeesus vastasi: "Eikö päivässä ole kaksitoista hetkeä? Joka vaeltaa päivällä, se ei loukkaa itseänsä, sillä hän näkee tämän maailman valon.

3. Niin hänen sisarensa lähettivät hänen tykönsä, ja sanoivat: Herra, katso, se sairastaa, jotas rakastat.

4. Kuin Jesus sen kuuli, sanoi hän: ei tämä tauti ole kuolemaksi, vaan Jumalan kunniaksi, että Jumalan Poika sen kautta kunnioitettaisiin.

5. Mutta Jesus rakasti Marttaa, ha hänen sisartansa, ja Latsarusta.

6. Kuin hän siis kuuli hänen sairastavan, niin hän viipyi siinä paikassa kaksi päivää.

7. Sitte sanoi hän opetuslapsilleen: menkäämme jälleen Juudeaan.

8. Sanoivat hänelle opetuslapset: Rabbi, äsken etsivät Juudalaiset sinua kivittääksensä, ja sinä menet taas sinne.

9. Vastasi Jesus: eikö kaksitoistakymmentä ole päivän hetkeä? Jos joku päivällä vaeltaa, ei hän loukkaa itsiänsä; sillä hän näkee tämän maailman valkeuden.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

10 Mutta jos joku vaeltaa yöllä, hän loukkaa itsensä, sillä ei hänessä ole valoa."

11 Tämän Hän puhui ja sanoi sitten heille: "Ystävämme Lasarus nukkuu, mutta minä menen herättämään hänet."

12 Niin Hänen opetuslapsensa sanoivat: "Herra, jos hän nukkuu, hän paranee."

13 Mutta Jeesus puhui hänen kuolemastaan, he taas luulivat Hänen puhuvan unessa nukkumisesta.

14 Sen vuoksi Jeesus sanoi heille suoraan: "Lasarus on kuollut,

15 ja minä iloitsen teidän tähtenne siitä, etten ollut siellä, jotta te uskoisitte. Mutta menkäämme hänen luokseen."

16 Silloin Tuomas jota kutsuttiin Didymukseksi*, sanoi muille opetuslapsille: "Menkäämme mekin, kuollaksemme Hänen kanssaan."

10 Mutta joka vaeltaa yöllä, se loukkaa itsensä, sillä ei hänessä ole valoa."

11 Näin hän puhui, ja sitten hän sanoi heille: "Ystävämme Lasarus nukkuu, mutta minä menen herättämään hänet unesta".

12 Niin opetuslapset sanoivat hänelle: "Herra, jos hän nukkuu, niin hän tulee terveeksi".

13 Mutta Jeesus puhui hänen kuolemastaan; he taas luulivat hänen puhuneen unessa nukkumisesta.

14 Silloin Jeesus sanoi heille suoraan: "Lasarus on kuollut,

15 ja minä iloitsen teidän tähtenne siitä, etten ollut siellä, jotta te uskoisitte; mutta menkäämme hänen tykönsä".

16 Niin Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, sanoi toisille opetuslapsille: "Menkäämme mekin sinne, kuollaksemme hänen kanssansa".

10. Mutta jos joku yöllä vaeltaa, hän loukkaa itsensä; sillä ei valkeus ole hänessä.

11. Näitä hän puhui, ja sanoi sitte heille: ystävämme Latsarus makaa, mutta minä menen häntä unesta herättämään.

12. Niin sanoivat hänen opetuslapsensa: Herra, jos hän makaa, kyllä hän paranee.

13. Mutta Jesus sanoi hänen kuolemastansa; vaan he luulivat hänen sanovan unen makaamisesta.

14. Niin Jesus sanoi heille selkiästi: Latsarus on kuollut.

15. Ja minä iloitsen teidän tähtenne, etten minä siellä ollut, että te uskoisitte. Mutta menkäämme hänen tykönsä.

16. Niin sanoi Toomas, joka kutsutaan kaksoiseksi, muille opetuslapsille: käykäämme myös me, että me kuolisimme hänen kanssansa.

JEEBUS ON YLÖSNOUSEMUS JA ELÄMÄ

17 Niin Jeesus tuli ja sai tietää hänen jo neljä päivää olleen haudassa.

18 Ja Betania oli lähellä Jerusalemiä, noin viidentoista vakomitan päässä.

19 Useita juutalaisia oli tullut Martan ja Marian luo lohduttamaan heitä, heidän veljensä kuoleman vuoksi.

20 Kuullessaan, että Jeesus oli tulossa Martta meni Häntä vastaan. Mutta Maria istui kotona.

21 Niin Martta sanoi Jeesukselle: "Herra, jos sinä olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut.

22 Mutta tiedän nytkin, että Jumala antaa sinulle kaiken, mitä Jumalalta anot."

23 Jeesus sanoi hänelle: "Veljesi on nouseva ylös."

24 Martta sanoi Hänelle: "Tiedän hänen nousevan ylösnousemuksessa

17 Niin Jeesus tuli ja sai tietää, että hän jo neljä päivää oli ollut haudassa.

18 Ja Betania oli lähellä Jerusalemiä, noin viidentoista vakomitan päässä.

19 Ja useita juutalaisia oli tullut Martan ja Marian luokse lohduttamaan heitä heidän veljensä kuolemasta.

20 Kun Martta kuuli, että Jeesus oli tulossa, meni hän häntä vastaan; mutta Maria istui kotona.

21 Ja Martta sanoi Jeesukselle: "Herra, jos sinä olisit ollut täällä, niin minun veljeni ei olisi kuollut.

22 Mutta nytkin minä tiedän, että Jumala antaa sinulle kaiken, mitä sinä Jumalalta anot."

23 Jeesus sanoi hänelle: "Sinun veljesi on nouseva ylös".

24 Martta sanoi hänelle: "Minä tiedän hänen nousevan ylös-

17. niin Jesus tuli ja löysi hänen jo neljä päivää maanneen haudassa.

18. Mutta Betania oli läsnä Jerusalemiä, lähes viisitoitakymmentä vakomittaa.

19. Ja monta Juudalaisista oli tullut Martan ja Marian tykö, lohduttamaan heitä heidän veljensä tähden.

20. Kuin Martta kuuli Jesuksen tulevan, juoksi hän häntä vastaa; mutta Maria istui kotona.

21. Niin Martta sanoi Jeesukselle: Herra, jos sinä olisit täällä ollut, niin ei minun veljeni olisi kuollut.

22. Mutta minä tiedän vielä, että kaikki, mitä sinä anot Jumalalta, ne Jumala sinulle antaa.

23. Jesus sanoi hänelle: sinun veljes on nouseva ylös.

24. Martta sanoi hänelle: minä tiedän hänen nousevan ylösnouse-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

viimeisenä päivänä."

25 Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, hän elää vaikka olisi kuollut.

26 Eikä yksikään joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?"

27 Hän sanoi Hänelle: "Uskon, Herra. Uskon, että sinä olet Kristus, Jumalan Poika, joka oli maailmaan tuleva."

JEESUS ITKEE

28 Tämän sanottuaan hän meni ja kutsui salaa sisarensa Marian sanoen: "Opettaja on täällä ja kutsuu sinua."

29 Kun Maria sen kuuli, hän nousi nopeasti ja meni Hänen luokseen.

30 Mutta Jeesus ei ollut vielä saapunut kylään, vaan oli yhä siinä paikassa, missä Martta oli Hänet kohdan-

nousemuksessa, viimeisenä päivänä".

25 Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut.

26 Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?"

27 Hän sanoi hänelle: "Uskon, Herra; minä uskon, että sinä olet Kristus, Jumalan Poika, se, joka oli tuleva maailmaan".

28 Ja tämän sanottuaan hän meni ja kutsui salaa sisarensa Marian sanoen: "Opettaja on täällä ja kutsuu sinua".

29 Kun Maria sen kuuli, nousi hän nopeasti ja meni hänen luoksensa.

30 Mutta Jeesus ei ollut vielä saapunut kylään, vaan oli yhä siinä paikassa, missä Martta oli hänet

misessa viimeisenä päivänä.

25. Sanoi Jesus hänelle: minä olen ylösnousemus ja elämä: joka uskoo minun päälleni, hän elää, ehkä hän olis kuollut.

26. Ja jokainen, joka elää ja uskoo minun päälleni, ei hänen pidä kuoleman ijankaikkisesti: uskotkos sen?

27. Hän sanoi hänelle: jaa Herra, minä uskon sinun Kristukseksi, Jumalan Pojaksi, joka tuleva oli maailmaan.

28. Ja kuin hän näitä sanonut oli, meni hän pois ja kutsui sisarensa Marian salaa, sanoen: Mestari on tullut ja kutsuu sinua.

29. Kuin hän sen kuuli, nousi hän kohta ja tuli hänen tykönsä.

30. (Sillä ei Jesus ollut vielä kylään tullut, vaan oli siinä paikassa, jossa Martta oli hänen kohdannut.)

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

nut.

31 Kun nyt ne juutalaiset, jotka olivat Marian kanssa huoneessa häntä lohduttamassa, näkivät hänen nopeasti nousevan ja menevän ulos, he seurasivat häntä sanoen: "Hän menee haudalle itkemään siellä."

32 Kun Maria siis saapui sinne, missä Jeesus oli ja näki Hänet, hän heittäytyi Hänen jalkainsa juureen ja sanoi Hänelle: "Herra, jos olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut."

33 Nähdessään hänen itkevän ja hänen kanssaan tulleitten juutalaisten itkevän, Jeesus järkyttyi hengessään ja joutui liikutuksen valtaan.

34 Ja Hän sanoi: "Mihin panitte hänet?" He sanoivat Hänelle: "Herra, tule ja katso."

35 Jeesus itki.

36 Niin juutalaiset sanoivat: "Katso, kuinka rakas hän oli Hänelle!"

37 Mutta muutamat heistä sanoivat:

kohdannut.

31 Kun nyt juutalaiset, jotka olivat Marian kanssa huoneessa häntä lohduttamassa, näkivät hänen nopeasti nousevan ja lähtevän ulos, seurasivat he häntä, luullen hänen menevän haudalle, itkemään siellä.

32 Kun siis Maria saapui sinne, missä Jeesus oli, ja näki hänet, lankesi hän hänen jalkojensa eteen ja sanoi hänelle: "Herra, jos sinä olisit ollut täällä, ei minun veljeni olisi kuollut".

33 Kun Jeesus näki hänen itkevän ja hänen kanssaan tulleiden juutalaisten itkevän, joutui hän hengessään syvän liikutuksen valtaan ja vapisi;

34 ja hän sanoi: "Mihin te panitte hänet?" He sanoivat hänelle: "Herra, tule ja katso".

35 Ja Jeesus itki.

36 Niin juutalaiset sanoivat: "Katso, kuinka rakas hän oli hänelle!"

37 Mutta muutamat heistä sanoivat:

31. Kuin siis Juudalaiset, jotka hänen kanssansa huoneessa olivat lohduttamassa häntä, näkivät Marian nousevan ja menevän ulos, seurasivat he häntä, sanoen: hän menee haudalle itkemään.

32. Kuin Maria sinne tuli, kussa Jeesus oli, ja näki hänen, lankesi hän hänen jalkainsa juureen ja sanoi hänelle: Herra, jos olisit täällä ollut, ei olisi minun veljeni kuollut.

33. Kuin Jeesus näki hänen itkevän ja Juudalaiset, jotka hänen kanssansa tulleet olivat, itkevän, kauhistui hän hengessä ja tuli sangen murheelliseksi,

34. Ja sanoi: kuhunka te hänen panitte? He sanoivat hänelle: Herra, tule ja katso.

35. Ja Jeesus itki.

36. Niin sanoivat Juudalaiset: katso, kuinka hän rakasti häntä.

37. Mutta muutamat heistä sanoivat:

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

"Eikö Hän, joka avasi sokean silmät, voinut tehdä sitäkin, ettei tämä olisi kuollut?"

vat: "Eikö hän, joka avasi sokean silmät, olisi voinut tehdä sitäkin, ettei tämä olisi kuollut?"

vat: eikö tämä, joka sokian silmät avasi, tainnut tehdä, ettei tämäkään kuollut olisi?"

LASARUKSEN HERÄTTÄMINEN

38 Niin Jeesus jälleen sisimmässään järkyttyneenä meni haudalle. Se oli luola, ja sen suulla oli kivi.

38 Niin Jeesus joutui taas liikutuksen valtaan ja meni haudalle; ja se oli luola, ja sen suulla oli kivi.

38. Niin Jesus kauhistui taas itsessänsä, ja tuli haudan tykö. Mutta siinä oli kuoppa, ja kivi sen päälle pantu.

39 Jeesus sanoi: "Ottakaa kivi pois." Martta, kuolleen sisar, sanoi Hänelle: "Herra, hän haisee jo, sillä hän on neljättä päivää kuolleena."

39 Jeesus sanoi: "Ottakaa kivi pois". Martta, kuolleen sisar, sanoi hänelle: "Herra, hän haisee jo, sillä hän on ollut haudassa neljättä päivää".

39. Jesus sanoi: ottakaat kivi pois. Sanoi hänelle Martta, sen sisar, joka kuollut oli: Herra, jo hän haisee, sillä hän on neljä päivää kuolleena ollut.

40 Jeesus sanoi hänelle: "Enkö sanonut sinulle, että jos uskoisit, näkisit Jumalan kirkkauden?"

40 Jeesus sanoi hänelle: "Enkö minä sanonut sinulle, että jos uskoisit, niin sinä näkisit Jumalan kirkkauden?"

40. Jesus sanoi hänelle: enkö minä sinulle sanonut: jos sinä uskoisit, niin sinä näkisit Jumalan kunnian.

41 Niin he ottivat pois kiven (siitä mihin kuollut oli pantu). Ja Jeesus loi silmänsä ylös ja sanoi: "Isä, kiitän sinua, että olet minua kuullut."

41 Niin he ottivat kiven pois (*siitä mihin kuollut oli pantu*). Ja Jeesus loi silmänsä ylös ja sanoi: "Isä, minä kiitän sinua, että olet minua kuullut."

41. Ja he ottivat kiven pois sialtansa, johon kuollut pantu oli. Niin Jesus nosti silmänsä ylös ja sanoi: Isä, minä kiitän sinua, että minua kuullut.

42 Tiesin, että minua aina kuulet, mutta kansan vuoksi, joka seisoo

42 Minä kyllä tiesin, että sinä minua aina kuulet; mutta kansan

42. Mutta minä tiedän myös, että minua kuulet; vaan kansan

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

ympärillä sanoin tämän, jotta he uskoisivat sinun lähettäneen minut."

43 Sen sanottuaan Hän huusi kovalla äänellä: "Lasarus, tule ulos!"

44 Kuollut tuli ulos, jalat ja kädet siteisiin käärittyinä, ja hänen kasvojensa ympärille oli kääritty hikiliina. Jeesus sanoi heille: "Päästäkää hänet ja antakaa hänen mennä."

JEESUS PÄÄTETÄÄN TAPPAA

45 Niin monet niistä juutalaisista, jotka olivat tulleet Marian luo ja nähneet, mitä Jeesus teki, uskoivat Häneen.

46 Mutta muutamat heistä menivät fariseusten luo ja kertoivat heille, mitä Jeesus oli tehnyt.

47 ylipapit ja fariseukset kokosivat neuvoston ja sanoivat: "Mitä teemme? Sillä tämä mies tekee paljon tunnustekoja.

tähden, joka seisoo tässä ympärillä, minä tämän sanon, että he uskoisivat sinun lähettäneen minut."

43 Ja sen sanottuaan hän huusi suurella äänellä: "Lasarus, tule ulos!"

44 Ja kuollut tuli ulos, jalat ja kädet siteisiin käärittyinä, ja hänen kasvojensa ympärille oli kääritty hikiliina. Jeesus sanoi heille: "Päästäkää hänet ja antakaa hänen mennä".

45 Niin useat juutalaisista, jotka olivat tulleet Marian luokse ja nähneet, mitä Jeesus teki, uskoivat häneen.

46 Mutta muutamat heistä menivät fariseusten luo ja puhuivat heille, mitä Jeesus oli tehnyt.

47 Niin ylipapit ja fariseukset kokosivat neuvoston ja sanoivat: "Mitä me teemme, sillä tuo mies tekee paljon tunnustekoja?"

tähden, joka tässä ympäri seisoo, sanon minä, että he uskoisivat sinun minun lähettäneeksi.

43. Ja kuin hän nämät sanonut oli, huusi hän suurella äänellä: Latsarus, tule ulos.

44. Ja se kuollut tuli ulos sidottuna käsistä ja jaloista kääriiliinalla, ja hänen kasvonsa olivat sidotut ympäri hikiliinalla. Jesus sanoi heille: päästäkää häntä ja antakaat hänen mennä.

45. Niin monta Juudalaista, jotka olivat Marian tykö tulleet, ja näkivät mitä Jesus teki, uskoivat hänen päällensä.

46. Mutta muutamat heistä menivät Pharisealaisten tykö ja ilmoittivat heille, mitä Jesus oli tehnyt.

47. Niin ylimmäiset papit ja Pharisealaiset kokosivat neuvon, ja sanoivat: mitä me teemme? sillä tämä ihminen tekee monta ihmietä.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

48 Jos annamme Hänen näin olla, kaikki uskovat Häneen, ja roomalaiset tulevat ja ottavat meiltä sekä maan että kansan."

49 Mutta eräs heistä, Kaifas, joka oli sinä vuonna ylimpänä pappina, sanoi heille: "Te ette tiedä mitään,

50 ettekä ajattele, että meille* on hyväksi, että yksi ihminen kuolee kansan puolesta eikä koko kansa huku."

51 Mutta tätä hän ei sanonut omatahtoisesti*, vaan kun hän oli sinä vuonna ylimpänä pappina, hän ennusti, että Jeesus oli kuoleva kansan puolesta,

52 eikä ainoastaan kansan puolesta, vaan myös kootakseen yhteen hajallaan olevat Jumalan lapset.

53 Niin he siitä päivästä lähtien neuvottelivat (keskenään) tappaakseen Hänet.

54 Jeesus ei sen vuoksi vaeltanut

48 Jos annamme hänen näin olla, niin kaikki uskovat häneen, ja roomalaiset tulevat ja ottavat meiltä sekä maan että kansan."

49 Mutta eräs heistä, Kaifas, joka sinä vuonna oli ylimmäinen pappi, sanoi heille: "Te ette tiedä mitään

50 ettekä ajattele, että teille on parempi, että yksi ihminen kuolee kansan edestä, kuin että koko kansa hukkuu".

51 Mutta sitä hän ei sanonut itseltään, vaan koska hän oli sinä vuonna ylimmäinen pappi, hän ennusti, että Jeesus oli kuoleva kansan edestä,

52 eikä ainoastaan tämän kansan edestä, vaan myös kootakseen yhdeksi hajalla olevat Jumalan lapset.

53 Siitä päivästä lähtien oli heillä siis tehtynä päätös tappa hänet.

54 Sentähden Jeesus ei enää

48. Jos me sallimme hänen niin olla, niin kaikki uskovat hänen päällensä, ja Roomalaiset tulevat ja ottavat pois sekä meidän maamme että kansamme.

49. Mutta yksi heistä, Kaiphas nimeltä, joka oli sinä vuonna ylimmäinen pappi, sanoi heille: ette mitään tiedä:

50. Ette myöskin ajattele, että se on meille tarpeellinen, että yksi ihminen kuolee kansan tähden, ettei kaikki kansa hukkuisi.

51. Mutta ei hän sitä itsestään sanonut; vaan että hän oli sinä vuonna ylimmäinen pappi, niin hän ennusti, että Jesuksen piti kuoleman kansan tähden,

52. Ja ei ainoastaan kansan tähden, mutta että hänen piti ne Jumalan lapset, jotka hajoitetut olivat, yhteen kokooman.

53. Mutta siitä päivästä pitivät he yhteen neuvoa, kuolettaaksensa häntä.

54. Ei siis Jesus vaeltanut enää

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

enää julkisesti juutalaisten keskellä, vaan meni sieltä autiomaan lähellä olevalle paikkakunnalle, Efraim nimiseen kaupunkiin, ja oleskeli siellä opetuslapsineen.

55 Mutta juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja monet menivät ennen pääsiäistä maaseudulta ylös Jerusalemiin puhdistamaan itsensä.

56 Niin he etsivät Jeesusta ja puhuivat keskenään pyhäkössä seisoessaan: "Mitä arvelette? Että Hän ei tullekaan juhille?"

57 Mutta (sekä) ylipapit että* fariseukset olivat antaneet käskyn, että jos joku tietäisi, missä Hän oli, hänen piti antaa se ilmi, jotta he ottaisivat Hänet kiinni.

12. Luku JEESUS VOIDELLAAN BETANIASSA

1 Niin Jeesus kuusi päivää ennen pääsiäistä tuli Betaniaan, jossa Lasa-

vaeltanut julkisesti juutalaisten keskellä, vaan lähti sieltä lähellä erämaata olevaan paikkaan, Efraim nimiseen kaupunkiin; ja siellä hän oleskeli opetuslapsineen.

55 Mutta juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja monet menivät maaseudulta ylös Jerusalemiin ennen pääsiäisjuhlaa, puhdistamaan itsensä.

56 Ja he etsivät Jeesusta ja sanoivat toisilleen seisoessaan pyhäkössä: "Mitä arvelette? Eikö hän tullekaan juhille?"

57 Mutta ylipapit ja fariseukset olivat antaneet käskyjä, että jos joku tietäisi, missä hän oli, hänen oli annettava se ilmi, jotta he ottaisivat hänet kiinni.

12. Luku

1 Kuusi päivää ennen pääsiäistä Jeesus saapui Betaniaan, jossa

Juudalaisten seassa julkisesti, vaan meni sieltä yhteen maan paikkaan lähes korpea, siihen kaupunkiin, joka kutsutaan Efraim, ja oleskeli siellä opetuslastensa kanssa.

55. Mutta Juudalaisten pääsiäinen lähestyi, ja monta siitä maakunnasta meni pääsiäisen edellä Jerusalemiin puhdistamaan itsiänsä.

56. Niin he etsivät Jesusta ja puhuivat keskenänsä, seisoen tempelissä: mitä te luulette, ettei hän ole juhalle tullut?

57. Ja ylimmäiset papit ja Pharisealaiset olivat käskyn antaneet, että jos joku tietäis, kussa hän olis, niin hänen piti sen ilmoittaman, että he ottaisivat hänen kiinni.

1. Kuusi päivää enne pääsiäistä tuli Jesus Betaniaan, jossa Latsa-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

rus asui, hän (joka oli kuollut mutta), jonka Jeesus* oli herättänyt kuolleista.

2 Niin he valmistivat Hänelle siellä aterian ja Martta palveli, mutta Lasarus oli yksi niistä, jotka aterioivat Hänen kanssaan.

3 Silloin Maria otti naulan oikeaa kallisarvoista nardusvoidetta ja voiteli Jeesuksen jalat ja kuivasi ne* hiuksillaan, ja huone tuli täyteen voiteen tuoksua.

4 Silloin sanoi yksi Hänen opetuslapsistaan, Juudas Iskariot (Simonin poika), joka oli Hänet kavaltava:

5 "Miksei tätä voidetta myyty kolmeensataan denariin ja niitä annettu köyhille?"

6 Mutta tätä hän ei sanonut sen vuoksi, että piti huolta köyhistä, vaan koska hän oli varas, ja kukkaro oli hänellä ja hän anasti, mitä siihen oli pantu.

7 Niin Jeesus sanoi: "Anna hänen olla. Hän on säilyttänyt* sen hautaa-

Lasarus asui, hän, jonka Jeesus oli herättänyt kuolleista.

2 Siellä valmistettiin hänelle aterian, ja Martta palveli, mutta Lasarus oli yksi niistä, jotka olivat aterialla hänen kanssaan.

3 Niin Maria otti naulan oikeata, kallisarvoista nardusvoidetta ja voiteli Jeesuksen jalat ja pyyhki ne hiuksillaan; ja huone tuli täyteen voiteen tuoksua.

4 Silloin sanoi yksi hänen opetuslapsistaan, Juudas Iskariot, joka oli hänet kavaltava:

5 Miksi ei tätä voidetta myyty kolmeensataan denariin ja niitä annettu köyhille?

6 Mutta tätä hän ei sanonut sentähden, että olisi pitänyt huolta köyhistä, vaan sentähden, että hän oli varas ja että hän rahakukkaron hoitajana otti itselleen, mitä siihen oli pantu.

7 Niin Jeesus sanoi: "Anna hänen olla, että hän saisi toimittaa tämän

rus oli, joka kuollut oli, jonka hän kuolleista herätti.

2. Niin he valmistivat hänelle siellä ehtoollisen, ja Martta palveli; mutta Lasarus oli yksi niistä, jotka hänen kanssansa aterioitsivat.

3. Niin Maria otti naulan turmelematointa ja kallista nardusvoidetta, ja voiteli Jeesuksen jala, ja kuivasi hänen jalkansa hiuksillansa. Ja huone täytettiin voiteen hajusta.

4. Niin sanoi yksi hänen opetuslapsistansa, Juudas Simonin poika Iskariot, joka hänen sitte petti:

5. Miksi et tätä voidetta myyty kolmeensataan pennikiin, ja annettu vaivaisille?

6. Mutta hän sanoi sen, ei että hän murhetta piti vaivaisista, vaan että hän oli varas, ja hänellä oli kukkaro, jossa hän sen kantoi, mikä siihen pantu oli.

7. Niin Jesus sanoi: anna hänen olla, hän on sen kätkenyt minun

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

mispäivääni varten.

8 Sillä köyhät teillä on aina keskel-
läne, mutta minua teillä ei ole aina."

minun hautaamispäiväni varalle.

8 Sillä köyhät teillä aina on kes-
kuudessanne, mutta minua teillä ei
ole aina."

hautaamiseni päiväksi.

8. Sillä teidän kykönänne ovat ai-
na vaivaiset, mutta en minä aina
teillä ole.

LASARUS PÄÄTETÄÄN TAPPAA

9 Silloin suuri joukko juutalaisia sai
tietää, että Hän oli siellä. Ja he tuli-
vat, eivät ainoastaan Jeesuksen
vuoksi, vaan myös nähdäkseen La-
saruksen, jonka Hän oli herättänyt
kuolleista.

10 Mutta ylipapit päättivät tappaa La-
saruksenkin,

11 koska monet juutalaiset hänen
tähtensä menivät ja uskoivat Jeesuk-
seen.

9 Silloin suuri joukko juutalaisia sai
tietää, että hän oli siellä; ja he me-
nivät sinne, ei ainoastaan Jeesuk-
sen tähden, vaan myöskin näh-
däkseen Lasaruksen, jonka hän oli
herättänyt kuolleista.

10 Mutta ylipapit päättivät tappaa
Lasaruksenkin,

11 koska monet juutalaiset hänen
tähtensä menivät sinne ja uskoivat
Jeesukseen.

9. Niin paljo kansaa Juudalaisista
ymmärsi hänen siellä olevan, ja
tulivat sinne, ei ainoastaan Jesuk-
sen tähden, vaan että he olisivat
myös Latsaruksen nähneet, jonka
hän oli kuolleista herättänyt.

10. Mutta ylimmäiset papit pitivät
neuvoa myös Latsarusta tappaak-
sensa;

11. Sillä monta Juudalaisista meni
sinne hänen tähtensä, ja uskoi Je-
suksen päälle.

JEESUKSEN JUHLALLINEN TULO JERUSALEMIIN

12 Kun suuri kansanjoukko, joka oli
tullut juhlille, seuraavana päivänä
kuuli, että Jeesus tulee Jerusalemiin,

12 Seuraavana päivänä, kun suuri
kansanjoukko, joka oli saapunut
juhlille, kuuli, että Jeesus oli tulos-

12. Toisena päivänä, kuin paljon
kansaa, joka juhlalle tullut oli, kuuli
Jeesuksen tulleen Jerusalemiin,

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

13 he ottivat palmujen oksia ja menivät Häntä vastaan ja huusivat: "Hoosianna, siunattu Hän, joka tulee Herran nimessä, Israelin kuningas!"

14 Saatuaan nuoren aasin Jeesus istuutui sen selkään, niin kuin on kirjoitettu:

15 "Älä pelkää, tytär Siion. Katso, kuninkaasi tulee istuen aasin varsan selässä."

16 Tätä Hänen opetuslapsensa eivät aluksi ymmärtäneet. Mutta kun Jeesus oli kirkastettu, silloin he muistivat, että tämä oli Hänestä kirjoitettu ja että he olivat tämän Hänelle tehneet.

17 Niin kansa, joka oli Hänen kanssaan, *todisti, että Hän oli kutsunut Lasaruksen ulos haudasta ja herättänyt hänet kuolleista.*

18 Sen vuoksi kansa menikin Häntä vastaan, koska he kuulivat, että Hän oli tehnyt tämän tunnusteon.

19 Niin fariseukset sanoivat keske-

sa Jerusalemiin,

13 ottivat he palmupuiden oksia ja menivät häntä vastaan ja huusivat: "Hoosianna, siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen, Israelin kuningas!"

14 Ja saatuaan nuoren aasin Jeesus istui sen selkään, niinkuin kirjoitettu on:

15 Älä pelkää, tytär Siion; katso, sinun kuninkaasi tulee istuen aasin varsan selässä.

16 Tätä hänen opetuslapsensa eivät aluksi ymmärtäneet; mutta kun Jeesus oli kirkastettu, silloin he muistivat, että tämä oli hänestä kirjoitettu ja että he olivat tämän hänelle tehneet.

17 Niin kansa, joka oli ollut hänen kanssansa, kun hän kutsui Lasaruksen haudasta ja herätti hänet kuolleista, todisti hänestä.

18 Sentähden kansa menikin häntä vastaan, koska he kuulivat, että hän oli tehnyt sen tunnusteon.

19 Niin fariseukset sanoivat kes-

13. Ottivat he palmu-oksia, menivät häntä vastaan ja huusivat: Hoosianna! siunattu on se, joka tulee Herran nimeen, Israelin kuningas!

14. Mutta Jeesus sai yhden aasin ja istui sen päälle, niinkuin kirjoitettu on:

15. Älä pelkää, Sionin tytär! katso, sinun Kuninkaas tulee ja istuu aasin varsan päällä.

16. Mutta ei hänen opetuslapsensa näitä ensintä ymmärtäneet; vaan sittekuin Jeesus oli kirkastettu, silloin he muistivat, että nämät ovat hänestä kirjoitetut, ja että he näitä hänelle tehneet olivat.

17. Mutta se kansa todisti, joka hänen kanssansa oli, että hän Lasaruksen haudasta kutsui ja kuolleista herätti.

18. Sentähden myös kansa meni häntä vastaan, että he kuulivat hänen sen ihmeen tehneeksi.

19. Niin Pharisealaiset sanoivat

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

nään: "Näette ettette saa mitään aikaan. Katso, maailma on mennyt Hänen perässään."

kenään: "Te näette, ettette saa mitään aikaan; katso, koko maailma juoksee hänen perässään".

keskenänsä: te näette, ettette mitään aikoihin saa; katso, koko maailma juoksee hänen peränsä.

KREIKKALAISET TAHTOVAT NÄHDÄ JEESUKSEN

20 Oli muutamia kreikkalaisia niitten joukossa, jotka tulivat ylös juhille palvomaan.

21 Niin nämä menivät Filippuksen luo, joka oli Galilean Beetsaidasta ja pyysivät häntä sanoen: "Herra, haluamme nähdä Jeesuksen."

22 Filippus meni ja sanoi Andreaalle, ja Andreas ja Filippus [menivät ja] sanoivat (taas) Jeesukselle.

23 Mutta Jeesus vastasi heille sanoen: "Hetki on tullut, että Ihmisen Poika kirkastetaan.

24 Totisesti, totisesti sanon teille: Jollei vehnän jyvä putoa maahan ja kuole, se jää yksin; mutta jos se kuolee, se tuottaa paljon hedelmää.

20 Ja oli muutamia kreikkalaisia niiden joukosta, jotka tulivat ylös juhlaan rukoilemaan.

21 Nämä menivät Filippuksen luo, joka oli Galilean Beetsaidasta, ja pyysivät häntä sanoen: "Herra, me haluamme nähdä Jeesuksen".

22 Filippus meni ja sanoi sen Andreaalle; Andreas ja Filippus menivät ja sanoivat Jeesukselle.

23 Mutta Jeesus vastasi heille sanoen: "Hetki on tullut, että Ihmisen Poika kirkastetaan.

24 Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos ei nisun jyvä putoa maahan ja kuole, niin se jää yksin; mutta jos se kuolee, niin se tuottaa paljon hedelmää.

20. Mutta muutamat Grekiläiset olivat niistä, jotka menivät ylös juhlaan rukoilemaan.

21. Niin he menivät Filippuksen tykö, joka oli Galilean Betsaidasta, ja rukoilivat häntä, sanoen: herra, me tahdomme nähdä Jesusta.

22. Philippus meni ja sanoi sen Andreakselle, ja Andreas taas ja Philippus sanoivat sen Jesukselle.

23. Mutta Jesus vastasi heitä ja sanoi: aika on tullut, että Ihmisen Poika pitää kirkastettaman.

24. Totisesti, totisesti sanon minä teille: ellei maahan pudonnut nisun jyvä kuole, niin se jää yksinänsä; mutta jos se kuolee, niin se tuo paljon hedelmää.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

25 Joka rakastaa elämäänsä, menettää sen. Mutta joka vihaa elämäänsä tässä maailmassa, säilyttää sen iäiseen elämään.

26 Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän minua, ja missä minä olen, siellä on myös palvelijani oleva. Ja jos joku minua palvelee, niin Isä on kunnioitava häntä.

IHMISEN POIKA ON YLENNETTÄVÄ

27 Nyt sieluni on järkyttynyt, ja mitä sanoisin? Isä, pelasta minut tästä hetkestä. Kuitenkin sen vuoksi olen tähän hetkeen tullut.

28 Isä, kirkasta nimesi!" Niin taivaasta tuli ääni: "Minä olenkin sen kirkastanut ja olen vielä kirkastava."

29 Niin kansa joka seisoj ja kuuli, sanoi ukkosen jyrisseen. Toiset sanoj

25 Joka elämäänsä rakastaa, kadottaa sen; mutta joka vihaa elämäänsä tässä maailmassa, hän on säilyttävä sen iankaikkiseen elämään.

26 Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän minua; ja missä minä olen, siellä on myös minun palvelijani oleva. Ja jos joku minua palvelee, niin Isä on kunnioitava häntä.

27 Nyt minun sieluni on järkytetty; ja mitä pitäisi minun sanoman? Isä, pelasta minut tästä hetkestä. Kuitenkin: sitä varten minä olen tähän hetkeen tullut.

28 Isä, kirkasta nimesi!" Niin taivaasta tuli ääni: "Minä olen sen kirkastanut, ja olen sen vielä kirkastava".

29 Niin kansa, joka seisoj ja kuuli sen, sanoi ukkosen jyrisseen. Toi-

25. Joka rakastaa henkeänsä, hän kadottaa sen; mutta joka tässä maailmassa vihaa henkeänsä, hän tuottaa sen ijankaikkiseen elämään.

26. Jos joku minua palvelee, hän seurataan minua: ja kussa minä olen, siellä pitää myös minun palveliani olemän: ja jos joku minua palvelee, häntä on Isä kunnioitava.

27. Nyt on minun sieluni suuresti murheissansa, ja mitä minun pitää sanoman? Isä, vapahda minun tästä hetkestä: kuitenkin olen minä sentähden tähän hetkeen tullut.

28. Isä, kirkasta sinun nimes. Niin ääni tuli taivaasta ja sanoi: minä olen sen kirkastanut, ja tahdon vielä nyt kirkastaa.

29. Niin kansa, joka läsnä seisoj ja sen kuuli, sanoi pitkäisen jyris-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

vat: "Enkeli puhutteli Häntä."

30 Jeesus vastasi ja sanoi: "Ei tämä ääni tullut minun tähteni, vaan teidän tähtenne.

31 Nyt on tämän maailman tuomio. Nyt tämän maailman ruhtinas heitetään ulos.

32 Ja kun minut korotetaan maasta, vedän kaikki luokseni."

33 Mutta tämän Hän sanoi antaen tietää, millaisella kuolemalla Hän oli kuoleva.

34 Kansa vastasi Hänelle: "Olemme laista kuulleet, että Kristus pysyy iäti*, mutta kuinka sinä sanot, että Ihmisen Poika on korotettava? Kuka on tämä Ihmisen Poika?"

35 Niin Jeesus sanoi heille: "Vielä vähän aikaa valo on keskellänne. Vaeltakaa niin kauan kuin teillä on valo, jottei pimeä saisi teitä valtaansa. Joka pimeässä vaeltaa, ei tiedä minne menee.

set sanoivat: "Häntä puhutteli enkeli".

30 Jeesus vastasi ja sanoi: "Ei tämä ääni tullut minun tähteni, vaan teidän tähtenne.

31 Nyt käy tuomio tämän maailman ylitse; nyt tämän maailman ruhtinas pitää heitettämän ulos.

32 Ja kun minut ylennetään maasta, niin minä vedän kaikki tyköni."

33 Mutta sen hän sanoi antaen tietää, minkäkaltaisella kuolemalla hän oli kuoleva.

34 Kansa vastasi hänelle: "Me olemme laista kuulleet, että Kristus pysyy iankaikkisesti; kuinka sinä sitten sanot, että Ihmisen Poika pitää ylennettämän? Kuka on se Ihmisen Poika?"

35 Niin Jeesus sanoi heille: "Vielä vähän aikaa valkeus on teidän keskuudessanne. Vaeltakaa, niin kauan kuin teillä valkeus on, ettei pimeys saisi teitä valtaansa. Joka pimeässä vaeltaa, se ei tiedä, mi-

seen. Muut sanoivat: enkeli puhutteli häntä.

30. Jesus vastasi ja sanoi: ei tämä ääni tullut minun, vaan teidän tähtenne.

31. Nyt tämä maailma tuomitaan: nyt tämän maailman päämies pitää heitettämän ulos.

32. Ja kuin minä maasta nostetaan ylös, niin minä vedän kaikki minun tyköni.

33. (Mutta sen hän sanoi, muistuttain millä kuolemalla hänen piti kuoleman.)

34. Niin kansa vastasi häntä ja sanoi: me olemme laista kuulleet Kristuksen pysyvän iankaikkisesti: ja kuinka sinä sanot, että Ihmisen Poika pitää nostettaman ylös? Kuka on se Ihmisen Poika?

35. Niin Jesus sanoi heille: valkeus on vielä vähän aikaa teidän kanssanne, vaeltakaa niinkauvan kuin teillä valkeus on, ettei pimeys teitä käsittäisi. Joka pimeydessä vaeltaa, ei hän tiedä, kuhunka hän

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

36 Niin kauan kuin teillä valo on, uskokaa valoon, jotta tulisitte valon lapsiksi." Tämän Jeesus puhui ja meni pois ja kätkeytyi heiltä.

hin hän menee.

36 Niin kauan kuin teillä valkeus on, uskokaa valkeuteen, että te valkeuden lapsiksi tulisitte." Tämän Jeesus puhui ja meni pois ja kätkeytyi heiltä.

menee.

36. Uskokaat valkeuden päälle, niinkauvan kuin teillä valkeus on, että te tulisitte valkeuden lapsiksi. Näitä puhui Jesus ja meni pois, ja lymyi heitä.

JUUTALAISTEN EPÄUSKO

37 Vaikka Hän oli tehnyt niin monta tunnustekoa heidän nähtensä, he eivät uskoneet Häneen,

37 Ja vaikka hän oli tehnyt niin monta tunnustekoa heidän nähtensä, eivät he uskoneet häneen,

37. Ja vaikka hän teki monta ihmettä heidän nähtensä, ei he kuitenkaan uskoneet hänen päällensä,

38 jotta toteutuisi profeetta Jesajan sana jonka hän sanoi: "Herra, kuka on uskonut saarnaamme ja kenelle Herran käsivarsi on ilmoitettu?"

38 että kävisi toteen profeetta Esaiaan sana, jonka hän on sanonut: "Herra, kuka uskoo meidän saarnamme, ja kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan?"

38. Että Jesaias prophetan puhe täytettäisiin, jonka hän sanoi: Herra, kuka uskoi meidän saarnamme? ja kenelle on Herran käsivarsi ilmoitettu?

39 Sen vuoksi he eivät voineet uskoa, koska Jesaja vielä sanoi:

39 Sentähden he eivät voineet uskoa, koska Esaias on vielä sanonut:

39. Sentähden ei he tainneet uskoa, sillä Jesaias on taas sanonut:

40 "Hän on sokaissut heidän silmänsä ja paaduttanut heidän sydämensä, jotteivät he näkisi silmillään eivätkä ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi, enkä minä heitä parantaisi,

40 "Hän on sokaissut heidän silmänsä ja paaduttanut heidän sydämensä, että he eivät näkisi silmillään eivätkä ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten

40. Hän sokaisi heidän silmänsä, ja paadutti heidän sydämensä, ettei he näkisi silmillä, eikä ymmärtäisi sydämellä, ja kääntäisi itsiänsä, ja minä parantaisin heitä.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

si."

41 Tämän Jesaja sanoi kun näki Hänen kirkkautensa ja puhui Hänestä.

42 Kuitenkin myös monet hallitusmiehistä uskoivat Häneen, mutta fariseusten vuoksi eivät tunnustaneet, jotteivät joutuisi synagoogasta erotetuiksi.

43 Sillä he rakastivat enemmän ihmiskunniaa kuin Jumalan kunniaa.

JEESUS JA HÄNEN SANANSA

44 Mutta Jeesus huusi ja sanoi: "Joka uskoo minuun, ei usko minuun, vaan Häneen, joka on minut lähettänyt.

45 Ja joka näkee minut, näkee Hänet, joka on minut lähettänyt.

46 Olen tullut valoksi maailmaan, ettei yksikään, joka minuun uskoo, jäisi pimeään.

47 Jos joku kuulee minun sanani eikä

minä heitä parantaisi."

41 Tämän Esaias sanoi, kun hän näki hänen kirkkautensa ja puhui hänestä.

42 Kuitenkin useat hallitusmiehistäkin uskoivat häneen, mutta fariseusten tähden he eivät sitä tunnustaneet, etteivät joutuisi synagoogasta erotetuiksi.

43 Sillä he rakastivat ihmiskunniaa enemmän kuin Jumalan kunniaa.

44 Mutta Jeesus huusi ja sanoi: "Joka uskoo minuun, se ei usko minuun, vaan häneen, joka on minut lähettänyt.

45 Ja joka näkee minut, näkee hänet, joka on minut lähettänyt.

46 Minä olen tullut valkeudeksi maailmaan, ettei yksikään, joka minuun uskoo, jäisi pimeyteen.

47 Ja jos joku kuulee minun sana-

41. Nämät sanoi Jesaias, koska hän näki hänen kunniansa ja puhui hänestä.

42. Kuitenkin monta myös ylimmäisistä uskoivat hänen päällensä; vaan ei he Pharisealaisten tähden sitä tunnustaneet, ettei he olisi pannaan kuulutettu.

43. Sillä he rakastivat enemmän ihmisten kunniaa, kuin Jumalan kunniaa.

44. Mutta Jesus huusi ja sanoi: joka uskoo minun päälleni, ei se usko minun päälleni, vaan sen päälle, joka minun lähetti.

45. Ja joka minun näkee, hän näkee sen, joka minun lähetti.

46. Minä tulin valkeudeksi maailmaan, että jokainen, joka uskoo minun päälleni, ei pidä pimeissä oleman.

47. Mutta jos joku minun sanani

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

usko*, niin minä en häntä tuomitse, sillä en ole tullut maailmaa tuomitsemaan, vaan pelastamaan maailman.

48 Joka halveksii minua eikä ota vastaan sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se sana, jonka olen puhunut, tuomitsee hänet viimeisenä päivänä.

49 Sillä en ole puhunut omiani* vaan Isä joka on minut lähettänyt, on itse antanut minulle käskyn, mitä minun on sanottava ja mitä puhuttava. Ja tiedän, että Hänen käskynsä on iäinen elämä. Mitä siis puhun, puhun niin kuin Isä on minulle sanonut."

13. Luku JEESUS PESEE OPETUSLASTENSA JALAT

1 Mutta ennen pääsiäisjuhlaa Jeesus tiesi hetkensä tulleen, että Hän siir-

ni eikä niitä noudata, niin häntä en minä tuomitse; sillä en minä ole tullut maailmaa tuomitsemaan, vaan pelastamaan maailman.

48 Joka katsoo minut ylen eikä ota vastaan minun sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se sana, jonka minä olen puhunut, se on tuomitseva hänet viimeisenä päivänä.

49 Sillä en minä itsestäni ole puhunut, vaan Isä, joka on minut lähettänyt, on itse antanut minulle käskyn, mitä minun pitää sanoman ja mitä puhuman.

50 Ja minä tiedän, että hänen käskynsä on iankaikkinen elämä. Sentähden, minkä minä puhun, sen minä puhun niin, kuin Isä on minulle sanonut."

13. Luku

1 Mutta ennen pääsiäisjuhlaa, kun Jeesus tiesi hetkensä tulleen, että

kuulee, ja ei usko, en minä häntä tuomitse; sillä en minä tullut maailmaa tuomitsemaan, vaan vapahdamaan.

48. Joka minun katsoo ylön, ja ei ota vastaan minun sanojani, hänellä on se, joka hänen tuomitsee: se puhe, jonka minä puhuin, pitää hänen tuomitseman viimeisenä päivänä.

49. Sillä en minä ole itsestäni puhunut; vaan Isä, joka minun lähetti, hän on minulle käskyn antanut, mitä minun tekemän ja puhuman pitää.

50. Ja minä tiedän, että hänen käskynsä on iankaikkinen elämä. Sentähden mitä minä puhun, sen minä puhun, niinkuin Isä on minulle sanonut.

1. Mutta ennen pääsiäisjuhlaa, kuin Jesus tiesi hetkensä tulleeeksi,

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

tyisi tästä maailmasta Isän luo. Hän oli rakastanut omiaan, jotka olivat maailmassa, ja Hän rakasti heitä loppuun asti.

2 Ehtoollisen tultua, kun paholainen oli jo pannut Juudas Iskariotin, Simonin pojan, sydämeen, että tämä kavaltaisi Jeesuksen*,

3 niin Jeesus tietäen, että Isä oli antanut kaikki Hänen käsiinsä ja että Hän oli lähtenyt Jumalan luota ja oli menevä Jumalan luo,

4 nousi ehtoolliselta ja riisui vaippansa. Otettuaan liinavaatteen, Hän vyötti itsensä sillä.

5 Sitten Hän kaatoi vettä pesumaljaan ja alkoi pestä opetuslasten jalkoja ja kuivata niitä liinavaatteella, jolla oli vyöttäytynyt.

6 Niin Hän tuli Simon Pietarin luo, ja tämä sanoi Hänelle: "Herra, sinäkö peset minun jalkani?"

7 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Mitä teen, sitä sinä et nyt käsitä,

hän oli siirtyvä tästä maailmasta Isän tykö, niin hän, joka oli rakastanut omiansa, jotka maailmassa olivat, osoitti heille rakkautta loppuun asti.

2 Ja ehtoollisella oltaessa, kun perkele jo oli pannut Juudas Iskariotin, Simonin pojan, sydämeen, että hän kavaltaisi Jeesuksen,

3 niin Jeesus, tietäen, että Isä oli antanut kaikki hänen käsiinsä ja että hän oli lähtenyt Jumalan tyköä ja oli menevä Jumalan tykö,

4 nousi ehtoolliselta ja riisui vaippansa, otti liinavaatteen ja vyötti sillä itsensä.

5 Sitten hän kaatoi vettä pesumaljaan ja rupesi pesemään opetuslastensa jalkoja ja pyyhkimään niitä liinavaatteella, jolla oli vyöttäytynyt.

6 Niin hän tuli Simon Pietarin kohdalle, ja tämä sanoi hänelle: "Herra, sinäkö peset minun jalkani?"

7 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Mitä minä teen, sitä et nyt käsitä,

että hänen piti tästä maailmasta Isän tykö menemän, niinkuin hän oli rakastanut omiansa, jotka olivat maailmassa, niin hän loppuun asti rakasti heitä.

2. Ja ehtoollisen jälkeen, (kuin perkele oli jo Juudaan Simonin Iskariotin sydämeen lykänyt, että hänen piti hänen pettämän,)

3. Tiesi Jesus Isän kaikki hänen käsiinsä antaneen, ja että hän oli Jumalasta lähtenyt ulos ja oli Jumalan tykö menevä:

4. Nousi hän ehtoolliselta ja riisui vaatteensa, ja otti liinaisen, ja vyötti itsensä.

5. Pani hän sitte vettä maljaan, ja rupesi pesemään opetuslasten jalkoja, ja kuivasi ne sillä liinaisella, jolla hän vyötetty oli.

6. Niin hän tuli Simon Pietarin tykö, joka sanoi hänelle: Herra, sinäkö minun jalkani peset?

7. Jesus vastasi ja sanoi hänelle: mitä minä teen, et sinä sitä nyt tie-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

mutta tämän jälkeen ymmärrät."

8 Pietari sanoi Hänelle: "Et ikinä ole pesevä minun jalkojani" Jeesus vastasi hänelle: "Ellen sinua pese. sinulla ei ole osuutta kanssani."

9 Simon Pietari sanoi Hänelle: "Herra, ei ainoastaan jalkojani, vaan myös kädet ja pää."

10 Jeesus sanoi hänelle: "Kylpeneen ei tarvitse kuin pestä jalkansa, niin hän on kokonaan puhdas. Ja te olette puhtaat, mutta ette kaikki."

11 Sillä Hän tiesi kavaltajansa. Sen vuoksi Hän sanoi: "Ette kaikki ole puhtaat."

12 Kun Hän siis oli pessyt heidän jalkansa ja ottanut *vaippansa, Hän asettui jälleen aterialle ja sanoi* heille: "Ymmärrätekö, mitä olen teille tehnyt?"

13 Te puhuttelette minua opettajaksi ja Herraksi, ja oikein sanotte, sillä se olen.

mutta vastedes sinä sen ymmärrät".

8 Pietari sanoi hänelle: "Et ikinä sinä saa pestä minun jalkojani". Jeesus vastasi hänelle: "Ellen minä sinua pese, ei sinulla ole osuutta minun kanssani".

9 Simon Pietari sanoi hänelle: "Herra, älä pese ainoastaan minun jalkojani, vaan myös kädet ja pää".

10 Jeesus sanoi hänelle: "Joka on kylpenyt, ei tarvitse muuta, kuin että jalat pestään, ja niin hän on kokonaan puhdas; ja te olette puhtaat, ette kuitenkaan kaikki".

11 Sillä hän tiesi kavaltajansa; sentähden hän sanoi: "Ette kaikki ole puhtaat".

12 Kun hän siis oli pessyt heidän jalkansa ja ottanut vaippansa ja taas asettunut aterialle, sanoi hän heille: "Ymmärrätekö, mitä minä olen teille tehnyt?"

13 Te puhuttelette minua opettajaksi ja Herraksi, ja oikein te sanotte, sillä se minä olen.

dä, mutta tästedes saat sinä sen tietää.

8. Pietari sanoi hänelle: ei sinun pidä ikänä pesemän minun jalkojani. Vastasi häntä Jesus: ellen minä sinua pese, niin ei sinulla ole osaa minun kanssani.

9. Simon Pietari sanoi hänelle: Herra, ei ainoastaan minun jalkojani, mutta myös kädet ja pää.

10. Sanoi Jesus hänelle: joka pesy on, ei se muuta tarvitse, vaan että jalat pestään, ja niin hän on kokonansa puhdas: ja te olette puhtaat, ette kuitenkaan kaikki.

11. Sillä hän tiesi pettäjänsä; sentähden hän sanoi: ette kaikki ole puhtaat.

12. Sittekuin hän oli pessyt heidän jalkansa ja vaatteensa ottanut, istui hän taas ja sanoi heille: tiedätekö, mitä minä olen teille tehnyt?

13. Te kutsutte minun Mestariksi ja Herraksi, ja te sanotte oikein; sillä minä myös olen.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

14 Jos siis minä, Herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, olette tekin velvolliset pesemään toistenne jalat.

15 Sillä annoin teille esikuvan, jotta tekin tekisitte niin kuin minä olen teille tehnyt.

16 Totisesti, totisesti sanon teille: ei ole palvelija Herraansa suurempi eikä lähettiläs lähettäjäänsä suurempi.

17 Jos tämän tiedätte, olette autuaat, jos sen teette.

18 En puhu teistä kaikista. Tiedän, ketkä olen valinnut, mutta näin on, jotta toteutuisi kirjoitus: 'Joka syö *leipää kanssani*, on nostanut kantapäänsä minua vastaan'.

19 Jo nyt sanon sen teille, ennen kuin se tapahtuu, jotta kun se tapahtuu, uskoisitte että *Minä olen*.

20 Totisesti, totisesti sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka minä lä-

14 Jos siis minä, teidän Herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, olette tekin velvolliset pesemään toistenne jalat.

15 Sillä minä annoin teille esikuvan, että myös te niin tekisitte, kuin minä olen teille tehnyt.

16 Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei ole palvelija herraansa suurempi eikä lähettiläs lähettäjäänsä suurempi.

17 Jos te tämän tiedätte, niin olette autuaat, jos te sen teette.

18 En minä puhu teistä kaikista: minä tiedän, ketkä olen valinnut; mutta tämän kirjoituksen piti käymän toteen: 'Joka minun leipääni syö, on nostanut kantapäänsä minua vastaan'.

19 Jo nyt minä sanon sen teille, ennenkuin se tapahtuu, että te, kun se tapahtuu, uskoisitte, että minä olen se.

20 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jon-

14. Sentähden, jos minä, joka olen Herra ja Mestari, olen teidän jalkanne pessyt, niin pitää myös teidänkin toinen toisenne jalat pesemän.

15. Sillä minä annoin teille esikuvan, että te niin tekisitte, kuin minä tein teille.

16. Totisesti, totisesti sanon minä teille: ei ole palvelia suurempi herraansa, eikä sanansaattaja suurempi kuin se, joka hänen lähetti.

17. Jos te nämät tiedätte, te olette autuaat, jos te niitä teette.

18. En minä kaikista teistä puhu: minä tiedän ne, jotka minä valitsin: mutta että Raamattu täytettäisiin: joka syö leipää minun kanssani, hän tallasi minun jalallansa.

19. Nyt minä sanon teille ennenkuin se tapahtuu, että sittekuin se tapahtunut on, te uskoisitte minun siksi.

20. Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka korjaa sen, jonka minä

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

hetän, ottaa vastaan minut; mutta joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan Hänet, joka on minut lähettänyt."

ka minä lähetän, se ottaa vastaan minut; mutta joka ottaa vastaan minut, se ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt.

lähetän, hän korjaa minun; mutta joka minun korjaa, hän korjaa sen, joka minun lähetti.

JEESUS ILMOITTAO KAVALTAJANSAA

21 Tämän sanottuaan Jeesus järkytyi hengessään ja todisti ja sanoi: "Totisesti, totisesti sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut."

21 Tämän sanottuaan Jeesus tuli järkytetyksi hengessään ja todisti ja sanoi: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: yksi teistä on minut kavaltaa".

21. Kuin Jesus nämät oli sanonut, tuli hän murheelliseksi hengessä, ja todisti ja sanoi: totisesti, totisesti sanon minä teille: yksi on teistä minun pettävä.

22 Niin opetuslapset katsoivat toisiinsa epätietoisina, kenestä Hän puhui.

22 Niin opetuslapset katsoivat toisiinsa epätietoisina, kenestä hän puhui.

22. Niin opetuslapset katselivat toinen toisensa päälle, ja epäilivät, kenestä hän sanoi.

23 Mutta eräs Hänen opetuslapsistaan, se, jota Jeesus rakasti, oli aterialla nojallaan Jeesuksen syliä vasten*.

23 Ja eräs hänen opetuslapsistaan, se, jota Jeesus rakasti, lepäsi aterioitaessa Jeesuksen syliä vasten.

23. Ja yksi hänen opetuslapsistaan istui pöydän tykönä Jeesuksen helmassa, jota Jesus rakasti.

24 Niin Simon Pietari nyökkäsi hänelle, *jotta tämä kysyisi, kuka se mahtoi olla, josta Hän puhui.*

24 Simon Pietari nyökäytti hänelle päätään ja sanoi hänelle: "Sano, kuka se on, josta hän puhuu".

24. Niin Simon Pietari viittasi sille, visusti kysymään, kuka se olis, josta hän sanoi.

25 Nojautuen Jeesuksen rintaa vasten tämä sanoi Hänelle: "Herra, kuka se on?"

25 Niin tämä, nojautuen Jeesuksen rintaa vasten, sanoi hänelle: "Herra, kuka se on?"

25. Kuin hän nojasi Jeesuksen rintaa vastaan, sanoi hän hänelle: Herra, kuka se on?

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

26 Jeesus vastasi: "Se on hän, jolle *annan palan kastettuani sen*." Niin Hän kastettuaan palan, antoi sen Juudaalle, Simon Iskariotin pojalle.

27 Silloin palan jälkeen saatana meni häneen. Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mitä teet, tee pian."

28 Mutta aterioivista ei kukaan ymmärtänyt, mitä varten Hän sen hänelle sanoi.

29 Sillä muutamat luulivat, koska kukkaro oli Juudaalla, että Jeesus sanoi hänelle: "Osta mitä tarvitsemme juhlaan" tai että tämä antaisi jotain köyhille.

30 Niin hän otettuaan palan meni heti ulos, ja oli yö.

UUSI KÄSKY

31 Kun hän (siis) oli mennyt ulos, Jeesus sanoi: "Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu Hänessä.

26 Jeesus vastasi: "Se on se, jolle minä kastan ja annan tämän palan". Niin hän otti palan, katoi sen ja antoi Juudaalle, Simon Iskariotin pojalle.

27 Ja silloin, sen palan jälkeen, meni häneen saatana. Niin Jeesus sanoi hänelle: "Minkä teet, se tee pian".

28 Mutta ei kukaan aterioivista ymmärtänyt, mitä varten hän sen hänelle sanoi.

29 Sillä muutamat luulivat, koska rahakukkaro oli Juudaalla, Jeesuksen sanoneen hänelle: "Osta, mitä tarvitsemme juhlaaksi", tai että hän antaisi jotakin köyhille.

30 Niin hän, otettuaan sen palan, meni kohta ulos; ja oli yö.

31 Kun hän oli mennyt ulos, sanoi Jeesus: "Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu hänessä.

26. Jesus vastasi: se on se, jolle minä kastetun palan annan. Ja kuin hän oli kastanut leivän, antoi hän sen Juudaalle Simon Iskariotille.

27. Ja sen palan jälkeen meni silloin häneen perkele. Niin Jesus sanoi hänelle: mitäs teet, niin tee pikemmin.

28. Mutta sitä ei yksikään aterioivista ymmärtänyt, mitä varten hän sen hänelle sanoi.

29. Sillä muutamat luulivat, koska Juudaalla oli kukkaro, Jesuksen hänelle sanovan: osta, mitä me juhlapäiväksi tarvitsemme, eli että hän vaivaisille jotakin antais.

30. Kuin hän siis sen palan ottanut oli, meni hän kohta ulos; ja yö oli.

31. Kuin hän oli mennyt ulos, sanoi Jesus: nyt on Ihmisen Poika kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu hänessä.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

32 Jos Jumala on kirkastettu Hänessä, kirkastaa Jumalakin Hänet itsessään ja kirkastaa Hänet pian.

33 Lapsukaiset, vielä vähän aikaa olen kanssanne. Te etsitte minua, ja niin kuin sanoin juutalaisille: 'Minne minä menen, sinne te ette voi tulla', niin sanon nyt myös teille.

34 Annan teille uuden käskyn: rakastakaa toisianne. Niin kuin minä olen teitä rakastanut, rakastakaa tekin toisianne.

35 Siitä kaikki tuntevat, että olette minun opetuslapsiani, jos teillä on keskinäinen rakkaus."

PIETARI ON KIELTÄVÄ JEESUKSEN

36 Simon Pietari sanoi Hänelle: "Herra, minne menet?" Jeesus vastasi hänelle: "Mihin minä menen, sinne

32 Jos Jumala on kirkastettu hänessä, niin kirkastaa myös Jumala hänet itsessään ja kirkastaa hänet pian.

33 Lapsukaiset, vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne. Te tulette minua etsimään, ja niinkuin sanoin juutalaisille: 'Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla', niin minä sanon nyt myös teille.

34 Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut-että tekin niin rakastatte toisianne.

35 Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus."

36 Simon Pietari sanoi hänelle: "Herra, mihin sinä menet?" Jeesus vastasi hänelle: "Mihin minä me-

32. Jos Jumala on kirkastettu hänessä, niin on myös Jumala kirkastava hänen itsessängsä, ja kirkastaa hänen pian.

33. Rakkaat lapsukaiset, minä olen vielä vähän aikaa teidän kanssanne: teidän pitää minua etsimän, ja niinkuin minä sanoin Juutalaisille: ette taida sinne tulla, kuhunka minä menen, niin minä sanon myös nyt teille.

34. Uuden käskyn minä teille annan, että te rakastaisitte teitänne keskenänne, niinkuin minä teitä rakastin, että te myös toinen toisianne rakastaisitte.

35. Siitä pitää kaikkein tuntemaan teidät minun opetuslapsikseni, jos te keskenänne rakkauden pidätte.

36. Sanoi Simon Pietari hänelle: Herra, kuhunkas menet? Jeesus vastasi häntä: kuhunka minä me-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

sinä et voi minua nyt seurata, mutta myöhemmin seuraat minua."

37 Pietari sanoi Hänelle: "Herra, miksen nyt voi seurata sinua? Henkeni annan puolestasi."

38 Jeesus vastasi (hänelle): "Henkesikö annat puolestani? Totisesti, totisesti sanon sinulle: ei laula kukko ennen kuin sinä kolmesti kiellät minut."

14. Luku TIE ISÄN LUO

1 Älköön sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun.

2 Isäni kotona on monta asuinsijaa. Jollei niin olisi, olisin sanonut teille, [että*] menen valmistamaan teille sijaa.

3 Ja vaikka menen valmistamaan teille sijaa, tulen takaisin ja otan teidät

nen, sinne sinä et voi nyt minua seurata, mutta vastedes olet minua seuraava".

37 Pietari sanoi hänelle: "Herra, miksi en nyt voi seurata sinua? Henkeni minä annan sinun edestäsi."

38 Jeesus vastasi: "Sinäkö annat henkesi minun edestäni? Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: ei laula kukko, ennenkuin sinä minut kolmesti kiellät."

14. Luku

1 Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun.

2 Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa?

3 Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä ta-

nen, et sinä taida nyt minua seurata, mutta tästälähin sinä olet minua seuraava.

37. Pietari sanoi hänelle: Herra, miksi en minä nyt taida sinua seurata? minä panen henkeni sinun edestäsi.

38. Jesus vastasi häntä: sinä panet henkes minun edestäni? Totisesti, totisesti sanon minä sinulle: ei laula kukko ennenkuin sinä olet kolmasti minun kieltänyt.

1. (Ja hän sanoi opetuslapsillensä:) älkööt teidän sydämenne murheellinen olko; jos te uskotte Jumalan päälle, niin uskokaat myös minun päälleni.

2. Minun Isäni huoneessa on monta asuinsiaa; jos ei niin olisi, niin minä sanoisin teille: minä menen valmistamaan teille siaa.

3. Ja vaikka minä menen pois valmistamaan teille siaa, niin minä

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

luokseni, jotta tekin olisitte siellä, missä minä olen.

4 (Tiedätte) minne menen (ja) tien tiedätte.”

5 Tuomas sanoi Hänelle: "Herra, emme tiedä, minne menet, kuinka sitten *voimme tietää* tien?"

6 Jeesus sanoi hänelle "Minä olen tie ja totuus ja elämä. Kukaan ei tule Isän luo muuten kuin minun kauttani.

7 Jos olisitte tunteneet minut, olisitte tunteneet myös Isäni. Tästä lähin tunnette Hänet, ja te olette nähneet Hänet."

8 Filippus sanoi Hänelle: "Herra, näytä meille Isä, niin se riittää meille."

9 Jeesus sanoi hänelle: "Niin kauan aikaa olen ollut kanssanne, etkä ole tuntenut minua, Filippus! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän. Kuinka sinä vielä sanot: 'Näytä meille Isä'?

kaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.

4 Ja mihin minä menen — tien sinne te tiedätte."

5 Tuomas sanoi hänelle: "Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet; kuinka sitten tietäisimme tien?"

6 Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.

7 Jos te olisitte tunteneet minut, niin te tuntisitte myös minun Isäni; tästälähin te tunnette hänet, ja te olette nähneet hänet."

8 Filippus sanoi hänelle: "Herra, näytä meille Isä, niin me tyydymme".

9 Jeesus sanoi hänelle: "Niin kauan aikaa minä olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippus! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän; kuinka sinä sitten sanot: 'Näytä meille Isä'?

tulen jälleen ja otan teidät tyköni, että kussa minä olen, siellä pitää myös teidän oleman.

4. Ja kuhunka minä menen, te tiedätte, ja tien te myös tiedätte.

5. Sanoi Toomas hänelle: Herra, emme tiedä, kuhunkas menet: kuinka siis me taidamme tietää tien?

6. Jesus sanoi hänelle: minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kenkään tule Isän tykö, vaan minun kauttani.

7. Jos te tuntisitte minun, niin te tosin myös tuntisitte Isäni; ja nyt te tunnette hänen, ja te näette hänen.

8. Philippus sanoi hänelle: Herra, osoita meille Isä, niin me tyydymme.

9. Jesus sanoi hänelle: minä olen niin kauvan aikaa teidän tykönä, ja et sinä minua tunne? Philippus, joka näki minun, hän näki myös Isän: kuinka siis sinä sanot: osoita minulle Isä?

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

10 Etkö usko, että minä olen Isässä ja Isä on minussa? Niitä sanoja, jotka puhun teille, en puhu omatahtoisesti, ja Isä, joka pysyy minussa, (Hän) tekee teot*.

11 Uskokaa minua, että minä olen Isässä ja Isä on minussa: mutta ellette, uskokaa minua itse tekojen vuoksi.

12 Totisesti, totisesti sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempiakin kuin nämä ovat, hän on tekevä. Sillä minä menen Isäni luo.

13 Mitä tahansa anotte minun nimessäni, sen minä teen, jotta Isä kirkastettaisiin Pojassa.

14 Jos anotte [minulta] jotain minun nimessäni, minä teen sen.

10 Etkö usko, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa? Niitä sanoja, jotka minä teille puhun, minä en puhu itsestäni; ja Isä, joka minussa asuu, tekee teot, jotka ovat hänen.

11 Uskokaa minua, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa; mutta jos ette, niin uskokaa itse tekojen tähden.

12 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempiakin, kuin ne ovat, hän on tekevä; sillä minä menen Isän tykö,

13 ja mitä hyvänsä te anotte minun nimessäni, sen minä teen, että Isä kirkastettaisiin Pojassa.

14 Jos te anotte minulta jotakin minun nimessäni, niin minä sen teen.

10. Etkös usko minun olevan Isässä ja Isän minussa? Ne sanat, jotka minä teille puhun, en minä itsestäni puhu: mutta Isä, joka minussa on, hän tekee työt.

11. Uskokaat minua, että minä olen Isässä ja Isä on minussa; mutta jos ei, niin töiden tähden uskokaat minua.

12. Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka uskoo minun päälleni, ne työt, joita minä teen, hän on myös tekevä, ja suurempia, kuin ne ovat, on hän tekevä; sillä minä menen Isäni tykö.

13. Ja mitä ikänä te anotte minun nimeeni, sen minä teen: että Isä kunnioitettaisiin Pojan kautta.

14. Mitä te anotte minun nimeeni, sen minä teen.

LUPAUS PYHÄN HENGEN TULEMISESTA

15 Jos rakastatte minua, pitäkää* käskyni.

16 Ja minä olen rukoileva Isää ja Hän on antava teille toisen Puolustajan olemaan kanssanne iäti,

17 totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe Häntä eikä tunne Häntä. Mutta te tunnette Hänet, sillä Hän pysyy luonanne ja on teissä oleva.

18 En jätä teitä orvoiksi. Minä tulen luoksenne.

19 Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää näe minua. Mutta te näette minut. Koska minä elän, tekin elätte.

20 Sinä päivänä ymmärrätte, että minä olen Isässäni ja te minussa ja minä teissä.

21 Jolla on minun käskyni ja joka pitää ne, hän on se, joka minua rakas-

15 Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni.

16 Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti,

17 totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä; mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva.

18 En minä jätä teitä orvoiksi; minä tulen teidän tykönnne.

19 Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää minua näe, mutta te näette minut; koska minä elän, niin tekin saatte elää.

20 Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässäni, ja että te olette minussa ja minä teissä.

21 Jolla on minun käskyni ja joka ne pitää, hän on se, joka minua

15. Jos te rakastatte minua, niin pitäkää minun käskyni.

16. Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Lohduttajan, että hän teidän kanssanne olis iankaikkisesti:

17. Totuuden Hengen, jota ei maailma taida ottaa vastaan, sillä ei he näe häntä, eikä tunne häntä: mutta te tunnette hänen, sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva.

18. En minä jätä teitä orvoiksi, vaan minä tulen teidän tykönnne.

19. Vielä on vähän aikaa, ja ei maailma silleen minua näe, mutta te näette minun; sillä minä elän, ja te myös elätte.

20. Sinä päivänä pitää teidän ymmärtämän, että minä olen Isässä, ja te minussa ja minä teissä.

21. Jolla minun käskyni ovat ja ne kätkee, se rakastaa minua: mutta

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

taa. Mutta joka minua rakastaa, häntä Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmaisen itseni hänelle."

22 Juudas — ei Iskariot — sanoi Hänelle: "Herra, mitä on tapahtunut, niin että aiot ilmaista itsesi meille etkä maailmalle?"

23 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos joku rakastaa minua, hän pitää sanani, ja Isäni rakastaa häntä. Ja me tulemme hänen luokseen ja asumme hänen luonaan.

24 Joka ei rakasta minua, hän ei pidä sanojani. Ja se sana, jonka kuulette, ei ole minun, vaan Isän, joka on minut lähettänyt.

25 Tämän olen teille puhunut ollessani luonanne,

26 mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka isä lähettää nimessäni. Hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, mitä olen teille sanonut.

rakastaa; mutta joka minua rakastaa, häntä minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hänelle."

22 Juudas, ei se Iskariot, sanoi hänelle: "Herra, mistä syystä sinä aiot ilmoittaa itsesi meille etkä maailmalle?"

23 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan.

24 Joka ei minua rakasta, se ei pidä minun sanojani; ja se sana, jonka te kuulette, ei ole minun, vaan Isän, joka on minut lähettänyt.

25 Tämän minä olen teille puhunut ollessani teidän tykönänne.

26 Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut.

joka minua rakastaa, hän rakastetaan minun Isältäni, ja minä tahdon häntä rakastaa, ja ilmoitan itseni hänelle.

22. Sanoi hänelle Juudas: (ei se Iskariot) Herra, kuinka se tulee, ettäs tahdot meille itses ilmoittaa, ja et maailmalle?

23. Jesus vastasi ja sanoi hänelle: joka minua rakastaa, se pitää minun sanani; ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä, ja asumme hänen tykönsä.

24. Joka ei minua rakasta, ei se minun sanojani kätke: ja se sana, jonka te kuulette, ei ole minun, vaan Isän joka minun lähetti.

25. Näitä olen minä teille puhunut, ollessani teidän kanssanne.

26. Mutta Lohduttaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimeeni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teille kaikki, mitä minä teille sanonut olen.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

27 Rauhan jätän teille, minun rauhani annan teille. En anna teille niin kuin maailma antaa. Älköön sydämenne olko murheellinen, älköönkä pelätkö.

28 Kuulitte minun sanovan teille: 'Menen pois ja tulen jälleen luoksenne.' Jos rakastaisitte minua, iloitsisitte siitä, että sanoin: 'Menen Isän luo', sillä Isäni on minua suurempi.

29 Olen nyt sanonut sen teille ennen kuin se tapahtuu, jotta uskoisitte, kun se tapahtuu.

30 En enää puhu paljoa kanssanne, sillä (tämän) maailman ruhtinas tulee ja minussa hänellä ei ole mitään.

31 Mutta jotta maailma ymmärtäisi minun rakastavan Isää ja tekevän niin kuin Isä on minua käskenyt: nouskaa, lähtekäämme täältä.

27 Rauhan minä jätän teille: minun rauhani, sen minä annan teille. En minä anna teille, niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö.

28 Te kuulitte minun sanovan teille: 'Minä menen pois ja palajan jälleen teidän tyköne'. Jos te minua rakastaisitte, niin te iloitsisitte siitä, että minä menen Isän tykö, sillä Isä on minua suurempi.

29 Ja nyt minä olen sanonut sen teille, ennenkuin se on tapahtunut, että te uskoisitte, kun se tapahtuu.

30 En minä enää puhu paljoa teidän kanssanne, sillä maailman ruhtinas tulee, ja minussa hänellä ei ole mitään.

31 Mutta että maailma ymmärtäisi minun rakastavan Isää ja tekevän, niinkuin Isä on minua käskenyt: nouskaa, lähtekäämme täältä."

27. Rauhan minä jätän teille, minun rauhani minä annan teille: en minä anna teille niinkuin maailma antaa. Älkään teidän sydämenne murheellinen olko, älkään myös peljätkö.

28. Te kuulitte minun sanovan: minä menen pois ja tulen jälleen teidän tyköne. Jos te minua rakastaisitte, niin te tosin iloitsisitte, että minä sanoin: minä menen Isän tykö; sillä Isä on suurempi minua.

29. Ja nyt minä sanon teille ennen kuin se tapahtuu, että te uskoisitte, kuin se tapahtunut on.

30. En minä tästedes puhu paljon teidän kanssanne; sillä tämän maailman päämies tulee, jolla ei ole mitään minussa.

31. Mutta että maailma ymmärtäisi minun Isää rakastavan, ja niinkuin Isä minulle käski, niin minä myöskin. Nouskaat, lähtekäämme täältä!

15. Luku JEESUS ON TOSI VIINI- PUU

1 Minä olen tosi viinipuu ja Isäni on viinitarhuri.

2 Jokaisen minussa olevan oksan, joka ei kannu hedelmää, Hän karsii pois; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, Hän puhdistaa, jotta se kantaisi runsaamman hedelmän.

3 Te olette jo puhtaat sen sanan vuoksi, jonka olen teille puhunut.

4 Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niin kuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa.

5 Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja *jossa minä pysyn*, se kantaa paljon hedelmää. Sillä ilman minua ette voi mitään tehdä.

6 Jos joku ei pysy minussa, hänet heitetään pois niin kuin oksa ja hän kuivettuu, ja ne kootaan ja heitetään

15. Luku

1 Minä olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri.

2 Jokaisen oksan minussa, joka ei kannu hedelmää, hän karsii pois; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän.

3 Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut.

4 Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa.

5 Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä.

6 Jos joku ei pysy minussa, niin hänet heitetään pois niinkuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yh-

1. Minä olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on peltomies:

2. Jokaisen oksan minussa, joka ei kannu hedelmää, hän karsii pois, ja jokaisen, joka hedelmän kantaa, hän puhdistaa, että se kantais runsaamman hedelmän.

3. Te olette nyt puhtaat, sen sanan tähden, jonka minä teille puhuin.

4. Pysykää te minussa, ja minä teissä. Niinkuin ei oksa taida itsensä hedelmää kantaa, ellei hän viinapuussa kiinni ole, niin ette tekään, jollette minussa pysy.

5. Minä olen viinipuu, te olette oksat: joka minussa pysyy ja minä hänessä, hän kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua ette voi mitään tehdä.

6. Jos ei joku minussa pysy, se heitetään ulos niinkuin oksa, ja kuivettuu, ja ne sidotaan kokoon,

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

tuleen, ja ne palavat.

7 Jos pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte ja te saatte sen.

8 Siinä Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette opetuslapsiksi.

9 Niin kuin Isä on rakastanut minua, niin minäkin olen rakastanut teitä. Pysykää minun rakkaudessani.

10 Jos pidätte käskyni, pysytte rakkaudessani, niin kuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn Hänen rakkaudessaan.

11 Tämän olen puhunut teille, jotta minun iloni pysyisi teissä ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi.

12 Tämä on minun käskyni, että teidän tulee rakastaa toisianne niin kuin minä olen teitä rakastanut.

13 Sen suurempaa rakkautta ei ole

teen ja heitetään tuleen, ja ne palavat.

7 Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen.

8 Siinä minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsiksi.

9 Niinkuin Isä on minua rakastanut, niin minäkin olen rakastanut teitä; pysykää minun rakkaudessani.

10 Jos te pidätte minun käskyni, niin te pysytte minun rakkaudessani, niinkuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan.

11 Tämän minä olen teille puhunut, että minun iloni olisi teissä ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi.

12 Tämä on minun käskyni, että te rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut.

13 Sen suurempaa rakkautta ei

ja heitetään tuleen, ja palavat.

7. Jos te minussa pysytte ja minun sanani pysyvät teissä, mitkä ikänä te tahdotte, niin anokaat, ja te saatte.

8. Siinä minun Isäni kunnioitetaan, että te paljon hedelmää kantaisitte, ja tulette minun opetuslapsiksi.

9. Niinkuin Isä rakasti minua, niin minä myös rakastin teitä: kysykää minun rakkaudessani.

10. Jos te minun käskyni pidätte, niin te pysytte minun rakkaudessani, niinkuin minä pidän Isäni käskyn ja pysyn hänen rakkaudessaan.

11. Näitä olen minä teille puhunut, että minun iloni teissä pysyis ja teidän ilonne tulis täydelliseksi.

12. Se on minun käskyni, että te rakastatte teitänne keskenänne, niinkuin minä teitä rakastin.

13. Ei ole kellään sitä suurempaa

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäväinsä puolesta.

14 Te olette ystäväni, jos teette (kaiken), mitä käsken teitä tekemään.

15 En enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee. Vaan kutsun teitä ystäviksi, sillä olen ilmoittanut teille kaiken, mitä olen kuullut Isältääni.

16 Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, jotta menisitte ja kantaisitte hedelmää ja hedelmänne pysyisi — että mitä ikinä anotte Isältää minun nimessäni, Hän antaa (sen) teille.

17 Sen käskyn annan teille, että teidän tulee rakastaa toisianne.

MAAILMAN VIHAMIELISYYS

18 Jos maailma teitä vihaa, tietäkää, että se on vihannut minua ennen teitä.

ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäväinsä edestä.

14 Te olette minun ystäväni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä.

15 En minä enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee; vaan ystäviksi minä sanon teitä, sillä minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä minä olen kuullut Isältääni.

16 Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, että te menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi: että mitä ikinä te anotte Isältää minun nimessäni, hän sen teille antaisi.

17 Sen käskyn minä teille annan, että rakastatte toisianne.

18 Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut minua ennen kuin teitä.

rakkautta, kuin että joku panis henkensä ystäväinsä edestä.

14. Te olette minun ystäväni, jos te teette, mitä minä teidän käsken.

15. En minä tästedes sano teitä palvelijoiksi; sillä ei palvelia tiedä, mitä hänen herransa tekee; mutta minä kutsun teitä ystäviksi, sillä kaikki, mitä minä Isältääni kuulin, ne minä teille ilmoitin.

16. Ette minua valinneet, vaan minä valitsin teidät, ja sääsin teidät, että te menisitte hedelmää tekemään ja teidän hedelmänne pysyis: että mitä te anotte Isältää minun nimeeni, sen hän antaa teille.

17. Näitä minä käsken teille, että te toinen toistanne rakastaisitte.

18. Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää hänen ennen minua vihanneen kuin teitä.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

19 Jos olisitte maailman omia, maailma rakastaisi omaansa. Mutta koska ette ole maailman omia, vaan minä olen valinnut teidät maailmasta, sen vuoksi maailma teitä vihaa.

20 Muistakaa sana, jonka sanoin teille: 'Palvelija ei ole herraansa suurempi.' Jos he ovat minua vainonneet, he vainoavat teitäkin. Jos he ovat ottaneet vaarin minun sanastani, he ottavat vaarin teidänkin sanastanne.

21 Mutta tämän kaiken he tekevät teille minun nimeni vuoksi, koska eivät tunne Häntä, joka on minut lähettänyt.

22 Ellen olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä. Mutta nyt heillä ei ole mitään syntinsä puolustukseksi.

23 Joka vihaa minua, vihaa Isääniäkin.

24 Ellen olisi heidän keskellään tehnyt niitä tekoja, joita kukaan muu ei ole tehnyt, heillä ei olisi syntiä. Mutta

19 Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa.

20 Muistakaa se sana, jonka minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija herraansa suurempi'. Jos he ovat minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin minun sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne.

21 Mutta kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni tähden, koska he eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt.

22 Jos minä en olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt heillä ei ole, millä syntiänsä puolustaisivat.

23 Joka vihaa minua, se vihaa myös minun Isääni.

24 Jos minä en olisi tehnyt heidän keskuudessaan niitä tekoja, joita ei kukaan muu ole tehnyt, ei heillä

19. Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta ette ole maailmasta, vaan minä valitsin teidät maailmasta, sentähden maailma vihaa teitä.

20. Muistakaat sitä sanaa, jonka minä teille sanoin: ei ole palvelia suurempi herraansa. Jos he minua vainosivat, niin he myös teitä vainoivat: jos he minun sanani katkivät, niin he teidänkin sananne katkevat.

21. Mutta kaikkia näitä tekevät he teille minun nimeni tähden; sillä ei he tunne sitä, joka minun lähetti.

22. Jos en minä olisi tullut ja heitä puhutellut, niin ei heillä olisi syntiä; mutta nyt ei heillä ole, millä he syntinsä verhoovat.

23. Joka minua vihaa, hän vihaa myös minun Isääni.

24. Ellen minä olisi niitä töitä heidän seassansa tehnyt, joita ei kenkään muu ole tehnyt, niin ei

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

nyt he ovat nähneet ja ovat vihanneet sekä minua että Isääni —

25 kuitenkin jotta toteutuisi sana joka on kirjoitettuna heidän laissaan: 'He ovat vihanneet minua syyttä.'

JEESUKSESTA TODISTAMINEN

26 Mutta kun Puolustaja tulee, jonka lähetän teille Isän luota, totuuden Henki, joka lähtee Isän luota, niin Hän todistaa minusta.

27 Ja tekin todistatte, sillä olette alusta asti olleet kanssani.

16. Luku VAINOIHIN VARAUTUMINEN

1 Tämän olen puhunut teille, jottette loukkaantuisi.

2 He erottavat teidät synagoogista. Tuleepa aika, jolloin jokainen, joka

olisi syntiä; mutta nyt he ovat nähneet ja ovat vihanneet sekä minua että minun Isääni.

25 Mutta se sana oli käyvä toteen, joka on kirjoitettuna heidän laissaan: 'He ovat vihanneet minua syyttä'.

26 Mutta kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän tyköä, totuuden Henki, joka lähtee Isän tyköä, niin hän on todistava minusta.

27 Ja te myös todistatte, sillä te olette alusta asti olleet minun kanssani."

16. Luku

1 Tämän minä olen teille puhunut, ettette loukkaantuisi.

2 He erottavat teidät synagoogasta; ja tulee aika, jolloin jokainen,

heillä olisi syntiä; mutta nyt he näkivät, ja vihasivat sekä minua että minun Isääni.

25. Vaan (se tapahtui) että se täytettäisiin, mitä heidän laissansa on kirjoitettu: he vihasivat minua ilman syytä.

26. Mutta kuin Lohduttaja tulee, jonka minä teille Isältä lähetän, totuuden Henki, joka Isästä käy ulos, se on minusta todistava.

27. Ja teidän pitää myös todistaman; sillä te olette alusta minun kanssani.

1. Näitä olen minä puhunut teille, ette pahenis.

2. He panevat teitä pannaan. Ja aika tulee, että jokainen, joka tei-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle.

3 Sen he tekevät teille, koska eivät tunne Isää eivätkä minua.

4 Mutta tämän olen puhunut teille, jotta kun se aika tulee, te muistaisitte minun sen teille sanoneen. Tätä en ole sanonut teille alusta, koska olin kanssanne.

5 Mutta nyt menen Hänen luokseen, joka on minut lähettänyt, eikä kukaan teistä kysy minulta: 'Minne menet?'

6 Mutta koska olen sanonut tämän teille, murhe on täyttänyt sydämenne.

PYHÄN HENGEN TEHTÄVÄ

7 Kuitenkin sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että menen pois. Sillä ellen minä mene pois, Puolustaja ei tule luokseenne. Mutta kun* menen, lähetän Hänet teille.

joka tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle.

3 Ja sen he tekevät teille, koska he eivät tunne Isää eivätkä minua.

4 Mutta tämän minä olen puhunut teille, että, kun se aika tulee, te muistaisitte minun sen teille sanoneen. Tätä minä en ole sanonut teille alusta, koska minä olin teidän kanssanne.

5 Mutta nyt minä menen hänen tykönsä, joka on minut lähettänyt, eikä kukaan teistä kysy minulta: 'Mihin sinä menet?'

6 Mutta koska minä olen tämän teille puhunut, täyttää murhe teidän sydämenne.

7 Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että minä menen pois. Sillä ellen minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tykönsä; mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän.

dät tappaa, se luulee tekevänsä Jumalalle palveluksen.

3. Ja näitä he tekevät teille, ettei he tunne Isää eikä minua.

4. Vaan minä puhuin näitä teille, että kuin se aika tulee, te niistä muistaisitte, että minä teille sanonut olen; mutta en minä ole teille näitä alusta sanonut, sillä minä olin teidän kanssanne.

5. Mutta nyt minä menen sen tykö, joka minun lähetti, ja ei teistä minulta kenkään kysy: kuhunkas menet?

6. Vaan että minä olen näitä teille puhunut, niin murhe täyttää teidän sydämenne.

7. Kuitenkin sanon minä teille totuuden: se on teille tarpeellinen, että minä menen pois; sillä ellen minä mene pois, niin ei Lohduttaja tule teidän tykönsä; mutta jos minä menen pois, niin minä hänen

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

8 Ja kun Hän tulee, Hän näyttää maailmalle toteen synnin ja vanhurskauden ja tuomion:

9 synnin, koska he eivät usko minuun;

10 vanhurskauden, koska minä menen Isäni* luo, ettekä te enää näe minua,

11 ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu.

12 Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi sitä nyt kantaa.

13 Mutta kun Hän tulee, totuuden Henki, Hän ohjaa teidät kaikkeen totuuteen. Sillä Hän ei puhu omiaan*, vaan kaiken, minkä Hän kuulee, sen Hän puhuu, ja tulevaiset Hän teille julistaa.

14 Hän on minut kirkastava, sillä Hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.

8 Ja kun hän tulee, niin hän näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion:

9 synnin, koska he eivät usko minuun;

10 vanhurskauden, koska minä menen Isän tykö, ettekä te enää minua näe;

11 ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu.

12 Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi sitä kantaa.

13 Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa.

14 Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.

teille lähetän.

8. Ja kuin hän tulee, niin hän nuhtelee maailmaa synnin tähden, ja vanhurskauden tähden, ja tuomion tähden.

9. Synnin tähden tosin, ettei he usko minun päälleni;

10. Mutta vanhurskauden tähden, että minä menen Isäni tykö, ja ette minua silleen näe;

11. Mutta tuomion tähden, että tämän maailman päämies on tuomittu.

12. Minulla on vielä paljon sanomista, mutta ette voi nyt kantaa.

13. Vaan kuin se tulee, totuuden Henki, hän johdattaa teitä kaikkeen totuuteen; sillä ei hän puhu itsestänsä, vaan mitä hän kuulee, sitä hän puhuu, ja tulevaisia hän teille ilmoittaa.

14. Hän on minua kunnioittava; sillä hän ottaa minun omastani ja ilmoittaa teille.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

15 Kaikki, mitä Isällä on, on minun. Sen vuoksi sanoin, että Hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.

15 Kaikki, mitä Isällä on, on minun; sentähden minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.

15. Kaikki, mitä Isällä on, ne ovat minun; sentähden minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja ilmoittaa teille.

OPETUSLASTEN MURHE ON VAIHTUVA ILOON

16 Vähän aikaa, niin ette [enää] minua näe ja taas vähän aikaa, niin näette minut (sillä menen Isän luo)."

16 Vähän aikaa, niin te ette enää minua näe, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut (*,sillä menen Isän luo).*"

16. Vähän ajan perästä ja ette näe minua, ja taas vähän ajan perästä te näette minun; sillä minä menen Isäni tykö.

17 Silloin jotkut Hänen opetuslapsistaan puhuivat keskenään: "Mitä tämä on, mitä Hän sanoo meille: 'Vähän aikaa, niin ette minua näe ja taas vähän aikaa, niin näette minut' ja: 'Sillä menen Isän luo'?"

17 Silloin muutamat hänen opetuslapsistansa sanoivat toisilleen: "Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo meille: 'Vähän aikaa, niin te ette minua näe, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut', ja: 'Minä menen Isän tykö'?"

17. Niin muutamat hänen opetuslapsistansa puhuivat keskenänsä: mikä se on, kuin hän sanoo meille: vähän ajan perästä ja ette näe minua, ja taas vähän ajan perästä ja te näette minun, ja: minä menen Isän tykö?

18 Niin he sanoivat: "Mitä tämä on, mitä Hän sanoo: 'Vähän aikaa'? Emme ymmärrä, mitä Hän puhuu."

18 Niin he sanoivat: "Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo: 'Vähän aikaa'? Emme ymmärrä, mitä hän puhuu."

18. Niin he sanoivat: mikä se on, kuin hän sanoo: vähän ajan perästä? emme tiedä, mitä hän puhuu.

19 (Niin) Jeesus huomasi, että he tahtoivat kysyä Häneltä ja sanoi heille: "Sitäkö kyselette keskenänne kun

19 Jeesus huomasi heidän tahtovan kysyä häneltä ja sanoi heille: "Sitäkö te kyselette keskenänne,

19. Niin Jesus ymmärsi, että he tahtoivat kysyä häneltä, ja sanoi heille: sitä te kysytte keskenänne,

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

sanoin: 'Vähän aikaa, niin ette näe minua ja taas vähän aikaa, niin näette minut'?

20 Totisesti, totisesti sanon teille: te joudutte itkemään ja valittamaan, mutta maailma on iloitseva. Te joudutte murehtimaan, mutta murheenne on muuttuva iloksi.

21 Kun vaimo synnyttää, hänellä on murhe, koska hänen hetkensä on tullut. Mutta kun hän on synnyttänyt pienokaisen, hän ei enää muista vaivaansa sen ilon vuoksi, että ihminen on syntynyt maailmaan.

22 Niin on myös teillä nyt murhe. Mutta olen näkevä teidät jälleen ja sydämenne on iloitseva, eikä kukaan ota teiltä iloanne.

23 Sinä päivänä ette minulta mitään kysy. Totisesti, totisesti sanon teille: *kaiken mitä ikinä anotte* Isältä minun nimessäni, sen Hän on antava teille.

että minä sanoin: 'Vähän aikaa, niin te ette minua näe, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut'?

20 Totisesti, totisesti minä sanon teille: te joudutte itkemään ja valittamaan, mutta maailma on iloitseva; te tulette murheellisiksi, mutta teidän murheenne on muuttuva iloksi.

21 Kun vaimo synnyttää, on hänellä murhe, koska hänen hetkensä on tullut; mutta kun hän on synnyttänyt lapsen, ei hän enää muista ahdistustaan sen ilon tähden, että ihminen on syntynyt maailmaan.

22 Niin on myös teillä nyt murhe; mutta minä olen taas näkevä teidät, ja teidän sydämenne on iloitseva, eikä kukaan ota teiltä pois teidän iloanne.

23 Ja sinä päivänä te ette minulta mitään kysy. Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos te anotte jotakin Isältä, on hän sen teille antava minun nimessäni.

että minä sanoin: vähän ajan perästä ja ette näe minua, ja taas vähän ajan perästä ja te näette minun.

20. Totisesti, totisesti sanon minä teille: teidän pitää itkemän ja parokuman, mutta maailma iloitsee: te tulette murheellisiksi, mutta teidän murheenne käännetään iloksi.

21. Kuin vaimo synnyttää, niin hänellä on kipu, sillä hänen hetkensä tuli; mutta kuin hän on lapsen synnyttänyt, niin ei hän enään muista vaivaansa ilon tähden, että ihminen on syntynyt maailmaan.

22. Niin teillä on myös nyt murhe; mutta minä tahdon teitä jälleensä nähdä, ja teidän sydämenne on iloitseva, ja ei kenenkään pidä teidän iloanne teiltä ottaman pois.

23. Ja sinä päivänä ette mitään kysy minulta. Totisesti, totisesti sanon minä teille: mitä ikänä te anotte Isältä minun nimeeni, niin hän antaa teille.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

24 Tähän asti ette ole anoneet mitään minun nimessäni: anokaa niin te saatte, jotta ilonne olisi täydellinen.

MINÄ OLEN VOITTANUT MAAILMAN

25 Tämän olen puhunut teille kuvauksin. Mutta tulee aika, jolloin en enää puhu teille kuvauksin, vaan avoimesti julistan teille sanomaa Isästä.

26 Sinä päivänä te anotte minun nimessäni, enkä sano teille, että olen rukoileva Isää puolestanne,

27 sillä Isä itse rakastaa teitä, koska te olette rakastaneet minua ja uskonneet minun lähteneen Jumalan luota.

28 Olen lähtenyt *Isän luota* ja tullut maailmaan. Nyt sitä vastoin jätän maailman ja menen Isän luo."

29 Hänen opetuslapsensa sanoivat (Hänelle): "Katso, nyt puhut avoimes-

24 Tähän asti te ette ole anoneet mitään minun nimessäni; anokaa, niin te saatte, että teidän ilonne olisi täydellinen.

25 Tämän minä olen puhunut teille kuvauksilla; mutta tulee aika, jolloin minä en puhu teille enää kuvauksilla, vaan avonaisesti julistan teille sanomaa Isästä.

26 Sinä päivänä te anotte minun nimessäni; enkä minä sano teille, että minä olen rukoileva Isää teidän edestänne;

27 sillä Isä itse rakastaa teitä, sentähden että te olette minua rakastaneet ja uskonneet minun lähteneen Jumalan tyköä.

28 Minä olen lähtenyt Isästä ja tullut maailmaan; jälleen minä jätän maailman ja menen Isän tykö."

29 Hänen opetuslapsensa sanoivat: "Katso, nyt sinä puhut avonai-

24. Ette ole mitään minun nimeeni tähän asti anoneet: rukoilkaat, niin te saatte, että teidän ilonne olisi täydellinen.

25. Näitä olen minä teille puhunut tapauksissa; mutta aika tulee, etten minä silleen puhu teille tapauksissa, vaan ilmoitan julkisesti teille minun Isästäni.

26. Sinä päivänä pitää teidän rukoileman minun nimeeni. Ja en minä sano teille, että minä rukoilen Isää teidän tähtenne;

27. Sillä Isä rakastaa itse teitä, että te minua rakastitte ja uskoitte minun Jumalasta lähteneen.

28. Minä läksin Isästä ja tulini maailmaan: taas minä jätän maailman ja menen Isän tykö.

29. Sanoivat hänen opetuslapsensa hänelle: katso, nyt sinä julkises-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

ti etkä lausu kuvausta.

30 Nyt tiedämme, että sinä tiedät kaikki, etkä ole sen tarpeessa, että kukaan sinulta kysyy. Sen vuoksi uskomme sinun lähteneen Jumalan luota.”

31 Jeesus vastasi heille: "Nyt te uskotte.

32 Katso, tulee hetki ja on nyt tullut, jona teidät hajoitetaan kukin taholleen ja te jätätte minut yksin. En kuitenkaan ole yksin, sillä Isä on kanssani.

33 Tämän olen puhunut teille, jotta teillä minussa olisi rauha. Maailmassa teillä on (oleva) ahdistus. Mutta olkaa turvallisella mielellä: minä olen voittanut maailman."

17. Luku JEESUKSEN RUKOUS

1 Tämän Jeesus puhui. Sitten Hän nosti silmänsä taivasta kohti ja sanoi: "Isä, hetki on tullut, kirkasta Poikasi, jotta (myös) Poikasi kirkastaisi sinut,

sesti etkä käytä mitään kuvausta.

30 Nyt me tiedämme, että sinä tiedät kaikki, etkä tarvitse, että kukaan sinulta kysyy; sentähden me uskomme sinun Jumalan tyköä lähteneen."

31 Jeesus vastasi heille: "Nyt te uskotte.

32 Katso, tulee hetki ja on jo tullut, jona teidät hajotetaan kukin taholensa ja te jätätte minut yksin; en minä kuitenkaan yksin ole, sillä Isä on minun kanssani.

33 Tämän minä olen teille puhunut, että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä: minä olen voittanut maailman."

17. Luku

1 Tämän Jeesus puhui ja nosti silmänsä taivasta kohti ja sanoi: "Isä, hetki on tullut, kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut;

ti puhut, ja et yhtään tapausta sano.

30. Nyt me tiedämme sinun kaikki tietävän, ja et sinä tarvitse, että joku sinulta kysyy, sentähden me uskomme sinun Jumalasta lähteneen.

31. Jesus vastasi heitä: nyt te uskotte.

32. Katso, aika tulee, ja nyt tuli, että te jokainen hajoitetaan omilensa, ja minun te yksinäni jätätte. En minä kuitenkaan yksinäni ole, sillä Isä on minun kanssani.

33. Näitä olen minä teille puhunut, että teillä minussa rauha olisi. Maailmassa on teillä tuska; mutta olkaat hyvässä turvassa, minä voitin maailman.

1. Näitä puhui Jesus, ja nosti silmänsä taivasta päin ja sanoi: Isä, hetki tuli, kirkasta sinun Poikas, että sinun Poikas kirkastais myös

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

2 koska olet antanut Hänen valtaansa kaiken lihan, jotta Hän antaisi iäisen elämän kaikille, jotka sinä olet Hänelle antanut.

3 Mutta tämä on iäinen elämä, että he tuntevat sinut, ainoan tosi Jumalan, ja Hänet, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.

4 Olen kirkastanut sinut maan päällä, olen täyttänyt työn, jonka olet antanut tehtäväkseni.

5 Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut luonasi sillä kirkkaudella, joka minulla oli luonasi, ennen kuin maailma oli.

6 Olen ilmoittanut nimesi ihmisille, jotka *olet antanut* minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä olet antanut heidät minulle, ja he ovat ottaneet vaarin sanastasi.

7 Nyt he tietävät, että kaikki, minkä olet antanut minulle, on sinulta.

2 koska sinä olet antanut hänen valtaansa kaiken lihan, että hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka sinä olet hänelle antanut.

3 Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.

4 Minä olen kirkastanut sinut maan päällä: minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni.

5 Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut tykönäsi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun tykönäsi, ennen kuin maailma olikaan.

6 Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka sinä annoit minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle, ja he ovat ottaneet sinun sanastasi vaarin.

7 Nyt he tietävät, että kaikki, minkä olet minulle antanut, on sinulta.

sinun!

2. Niinkuin sinä annoit hänelle valan kaiken lihan päälle, antaa ijankaikkisen elämän kaikille, jotka sinä hänelle annoit.

3. Mutta tämä on ijankaikkinen elämä, että he sinun ainoan totisen Jumalan tuntisivat, ja jonkas lähetit, Jeesuksen Kristuksen.

4. Minä kirkastin sinun maan päällä: minä täytin sen työn, jonkas minulle annoit tehdäkseni.

5. Ja nyt Isä, kirkasta sinä minua itse tykönäs sillä kirkkaudella, joka minulla sinun tykönäs oli ennen kuin tämä maailma olikaan.

6. Minä ilmoitin sinun nimes ihmisille, jotka minulle maailmasta annoit: he olivat sinun, ja minulle sinä ne annoit, ja sinun sanas he kätkivät.

7. He tiesivät nyt kaikki olevan sinusta, mitkä sinä minulle annoit.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

8 Sillä olen antanut heille ne sanat, jotka sinä *olet antanut* minulle, ja he ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät totisesti minun lähteneen sinun luotasi ja uskovat, että sinä olet lähettänyt minut.

9 Rukoilen heidän puolestaan. En rukoile maailman puolesta, vaan niiden puolesta, jotka olet minulle antanut, koska he ovat sinun.

10 Kaikki minun omani ovat sinun ja sinun omasi ovat minun, ja minä olen kirkastettu heissä.

11 Minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen luoksesi. Pyhä Isä, varjele *nimessäsi heidät, jotka* olet minulle antanut, jotta he olisivat yhtä niin kuin me.

12 Kun olin heidän kanssaan (maailmassa), varjelin heidät nimessäsi, *suojelin niitä, jotka olet minulle antanut*, eikä heistä hukunut kukaan paitsi kadotuksen lapsi, jotta Raamatut toteutuisi.

8 Sillä ne sanat, jotka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille; ja he ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät totisesti minun lähteneen sinun tyköäsi ja uskovat, että sinä olet minut lähettänyt.

9 Minä rukoilen heidän edestänsä; en minä maailman edestä rukoile, vaan niiden edestä, jotka sinä olet minulle antanut, koska he ovat sinun —

10 ja kaikki minun omani ovat sinun, ja sinun omasi ovat minun — ja minä olen kirkastettu heissä.

11 Ja minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun tykösi. Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, että he olisivat yhtä niinkuin mekin.

12 Kun minä olin heidän kanssansa, varjelin minä heidät sinun nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, ja suojelin heitä, eikä heistä joutunut kadotetuksi yksikään muu kuin se kadotuksen lap-

8. Sillä ne sanat, jotka sinä minulle annoit, annoin minä heille; ja he ne ottivat vastaan, ja totisesti tunsivat minun sinusta lähteneen, ja uskoivat, että sinä minun lähetit.

9. Minä rukoilen heidän edestänsä: en minä maailman edestä rukoile, vaan niiden edestä, jotka sinä minulle annoit, että he ovat sinun omas.

10. Ja kaikki minun omani ovat sinun, ja sinun omas ovat minun: ja minä olen kirkastettu heissä.

11. En minä silleen ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun tykösi. Pyhä Isä! kätke niitä, jotka sinä minulle annoit, sinun nimes tähden, että he olisivat yksi niinkuin mekin!

12. Kun minä olin heidän kanssansa maailmassa, niin minä kätkin heitä sinun nimessäsi: ne, jotka minulle annoit, kätkin minä, ja ei niistä kenkään kadonnut, vaan se kadotuksen lapsi, että Raamat-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

13 Mutta nyt tulen luoksesi ja puhun tätä maailmassa, jotta heillä olisi minun iloni täydellisenä heissä itsessään.

14 Olen antanut heille sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailman omia niin kuin minä en ole maailman oma.

15 En rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että varjelisit heidät pahalta*.

16 He eivät ole maailman omia, niin kuin minä en ole maailman oma.

17 Pyhitä heidät totuudessasi*; sinun sanasi on totuus.

18 Niin kuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, minäkin olen lähettänyt heidät maailmaan.

19 Minä pyhitän itseni heidän tähtensä, jotta hekin olisivat pyhitetyt totuudessa.

20 Mutta en rukoile ainoastaan näitten puolesta, vaan myös niiden puolesta, jotka heidän sanansa perus-

si, että kirjoitus kävisi toteen.

13 Mutta nyt minä tulen sinun tykösi ja puhun tätä maailmassa, että heillä olisi minun iloni täydellisenä heissä itsessään.

14 Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole.

15 En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta.

16 He eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole.

17 Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus.

18 Niinkuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan;

19 ja minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että myös he olisivat pyhitetyt totuudessa.

20 Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanan-

tu täytettäisiin.

13. Mutta nyt minä tulen sinun tykösi ja puhun näitä maailmassa, että heissä olisi minun iloni täydellinen.

14. Minä annoin heille sinun sanasi, ja maailma vihasi heitä; sillä ei he ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole.

15. En minä rukoile, että ottaisit pois maailmasta, vaan että heidät pahasta varjelisit.

16. Ei he ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole.

17. Pyhitä heitä totuudessa! Sinun puhees on totuus.

18. Niinkuin sinä minun lähetit maailmaan, niin minä myös lähetin heidät maailmaan,

19. Ja minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että hekin olisivat totuudessa pyhitetyt.

20. Mutta en minä ainoasti heidän edestänsä rukoile, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

teella uskovat minuun,
21 että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä (yhtä) olisivat, jotta maailma uskoisi, että sinä olet lähettänyt minut.

22 Olen antanut heille sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, jotta he yhtä olisivat, niin kuin me olemme yhtä —

23 minä heissä ja sinä minussa — jotta he *olisivat täydellisesti yhtä (ja), jotta maailma tietäisi, että sinä olet lähettänyt minut ja olet rakastanut heitä, niin kuin olet rakastanut minua.

24 Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka olet minulle antanut, olisivat kanssani, jotta näkisivät kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua ennen maailman perustamista.

25 Vanhurskas Isä! Maailma ei ole sinua tuntenut, mutta minä olen tun-

sa kautta uskovat minuun,
21 että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt.

22 Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä —

23 minä heissä, ja sinä minussa — että he olisivat täydellisesti yhtä, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut.

24 Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka sinä olet minulle antanut, olisivat minun kanssani, että he näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua jo ennen maailman perustamista.

25 Vanhurskas Isä, maailma ei ole sinua tuntenut, mutta minä tunnen

kautta uskovat minun päälleni:
21. Että he kaikki yhtä olisivat, niinkuin sinä Isä minussa olet ja minä sinussa, että hekin meissä niin yhtä olisivat: että maailma uskois sinun minua lähettäneeksi.

22. Ja minä annoin heille sen kunnian, jonka sinä minulle annoit, että he yhtä olisivat, niinkuin mekin yhtä olemme.

23. Minä olen heissä ja sinä minussa, että he niin yhdessä täydelliset olisivat, ja maailma tietäis, että sinä minun lähetit, ja että sinä heitä rakastit, niinkuin sinä minua rakastit.

24. Isä, minä tahdon, että kussa minä olen, siellä nekin olisivat minun kanssani, jotka sinä minulle antanut olet: että he minun kunniani näkisivät, jonka minulle annoit; sillä sinä rakastit minua ennen kuin maailman perustus laskettu oli.

25. Vanhurskas Isä! ei maailma sinua tuntenut, mutta minä tunsin

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

tenut sinut ja nämä ovat tulleet tuntemaan, että sinä olet lähettänyt minut.

26 Olen tehnyt nimesi heille tunnetuksi ja teen vieläkin tunnetuksi, jotta se rakkaus, jolla sinä olet minua rakastanut, olisi heissä ja minä olisin heissä."

18. Luku JEESUKSEN VANGITSEMINEN

1 Puhuttuaan tämän Jeesus lähti opetuslastensa kanssa Kedronin puron tuolle puolen. Siellä oli puutarha, johon Hän ja Hänen opetuslapsensa menivät.

2 Mutta myös Juudas, joka Hänet kavalsi, tiesi paikan, koska Jeesus ja Hänen opetuslapsensa olivat usein kokoontuneet sinne.

3 Niin Juudas, otettuaan sotilasosaston sekä ylipappien ja fariseusten palvelijoita, tuli sinne soihdut ja lamput ja aseet mukanaan.

sinut, ja nämä ovat tulleet tuntemaan, että sinä olet minut lähettänyt.

26 Ja minä olen tehnyt sinun nimesi heille tunnetuksi ja teen vastakin, että se rakkaus, jolla sinä olet minua rakastanut, olisi heissä ja minä olisin heissä."

18. Luku

1 Kun Jeesus oli tämän puhunut, lähti hän pois opetuslastensa kanssa Kedronin puron tuolle puolelle; siellä oli puutarha, johon hän meni opetuslapsinensa.

2 Mutta myös Juudas, joka hänet kavalsi, tiesi sen paikan, koska Jeesus ja hänen opetuslapsensa usein olivat kokoontuneet sinne.

3 Niin Juudas otti sotilasjoukon sekä ylipappien ja fariseusten palvelijoita ja tuli sinne soihdut ja lamput ja aseet mukanaan.

sinun, ja nämät ymmärsivät, että sinä minun lähetit.

26. Ja minä julistin heille sinun nimes, ja vielä julistan: että se rakkaus, jolla sinä minua rakastit, heissä olis, ja minä myös heissä.

1. Kuin Jesus nämät oli sanonut, meni hän ulos opetuslastensa kanssa Kedronin ojan ylitse: siellä oli yrttitarha, johon hän meni sisälle ja hänen opetuslapsensa.

2. Mutta Juudas, joka hänen petti, tiesi myös sen paikan; sillä Jesus tuli sinne usein opetuslastensa kanssa.

3. Kuin siis Juudas oli joukon kanssansa ottanut ja palveliat ylimmäisiltä papeilta ja Pharisealaisilta, tuli hän sinne lyhdyillä, tulisoitoilla ja sota-aseilla.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

4 Silloin Jeesus, joka tiesi kaiken, mikä Häntä oli kohtaava, astui esiin ja sanoi heille: "Ketä etsitte?"

5 He vastasivat Hänelle: "Jeesus Nasaretilaista." Jeesus sanoi heille: "Minä olen." Myös Juudas, joka Hänet kavalsi, seiso i heidän kanssaan.

6 Kun Jeesus siis sanoi heille: "Minä olen". He peräytyivät ja kaatuivat maahan.

7 Niin Hän kysyi taas heiltä: "Ketä etsitte?" He sanoivat: "Jeesus Nasaretilaista." Jeesus vastasi:

8 "Sano i teille, että minä olen. Jos siis minua etsitte, antakaa näitten mennä",

9 jotta toteutuisi sana, jonka Hän oli sanonut: "En ole hukannut yhtäkään niistä, jotka olet minulle antanut."

10 Niin Simon Pietari, jolla oli miekka, veti sen ja löi ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois oikean

4 Silloin Jeesus, joka tiesi kaiken, mikä oli häntä kohtaava, astui esiin ja sanoi heille: "Ketä te etsitte?"

5 He vastasivat hänelle: "Jeesusta, Nasaretilaista". Jeesus sanoi heille: "Minä se olen". Ja Juudas, joka hänet kavalsi, seiso i myös heidän kanssaan.

6 Kun hän siis sanoi heille: "Minä se olen", peräytyivät he ja kaatuivat maahan.

7 Niin hän taas kysyi heiltä: "Ketä te etsitte?" He sanoivat: "Jeesusta, Nasaretilaista".

8 Jeesus vastasi: "Minähän sanoin teille, että minä se olen. Jos te siis minua etsitte, niin antakaa näiden mennä";

9 että se sana kävisi toteen, jonka hän oli sanonut: "En minä ole kadottanut ketään niistä, jotka sinä olet minulle antanut".

10 Niin Simon Pietari, jolla oli miekka, veti sen ja iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä

4. Kuin siis Jesus tiesi kaikki, mitä hänelle tapahtuman piti, niin hän läksi ja sanoi heille: ketä etsitte?

5. He vastasivat häntä: Jesusta Natsaretilaista. Sanoi Jesus heille: minä olen! Mutta Juudas, jonka hänen petti, seiso i myös heidän kanssansa.

6. Kuin siis Jesus sanoi heille: minä olen, astuivat he takaperin ja lankesivat maahan.

7. Niin hän taas kysyi heiltä: ketä te etsitte? Mutta he sanoivat: Jesusta Natsarealaista.

8. Jesus vastasi: minä sanoin teille, että minä olen. Jos te siis minua etsitte, niin antakaat näiden mennä,

9. Että se puhe täytettäisiin, jonka hän oli sanonut: en minä niistä yhtään kadottanut, jotka sinä minulle annoit.

10. Niin Simon Pietarilla oli miekka, jonka hän veti ulos, ja löi ylimmäisen papin palveliaa ja hakkasi

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

korvan Ja palvelijan nimi oli Malkus.

11 Silloin Jeesus sanoi Pietarille: "Pistä miekkasi tuppeen. Enkö joisi sitä maljaa, jonka Isä on minulle antanut?"

JEESUS YLIPAPIN EDESSÄ

12 Niin sotilasosasto ja komentaja ja juutalaisten palvelijat ottivat Jeesuksen kiinni ja sitoivat Hänet.

13 Ja he veivät Hänet ensin Hannaan luo, sillä hän oli Kaifaan appi, ja tämä oli ylimpänä pappina sinä vuonna.

14 Kaifas oli myös se, joka oli neuvonut juutalaisia, että on hyväksi yhden ihmisen kuolla kansan puolesta.

PIETARI KIELTÄÄ JEESUKSEN

15 Simon Pietari ja muuan toinen opetuslapsi seurasivat Jeesusta. Se

pois oikean korvan; ja palvelijan nimi oli Malkus.

11 Niin Jeesus sanoi Pietarille: "Pistä miekkasi tuppeen. Enkö minä joisi sitä maljaa, jonka Isä on minulle antanut?"

12 Niin sotilasjoukko ja päällikkö ja juutalaisten palvelijat ottivat Jeesuksen kiinni ja sitoivat hänet

13 ja veivät ensin Hannaan luo, sillä hän oli Kaifaan appi, ja Kaifas oli sinä vuonna ylimmäisenä pappina.

14 Ja Kaifas oli se, joka neuvottelessa oli juutalaisille sanonut: "On hyödyllistä, että yksi ihminen kuolee kansan edestä."

15 Ja Jeesusta seurasi Simon Pietari ja eräs toinen opetuslapsi.

pois hänen oikean korvansa; jonka palvelijan nimi oli Malkus.

11. Niin Jesus sanoi Pietarille: pistä miekkas tuppeen: eikö minun pidä juoman sitä kalkkia, jonka Isä minulle antoi?

12. Niin joukko ja ylimmäinen päällikkö ja Juudalaisten palvelijat ottivat kiinni Jeesuksen ja sitoivat hänen,

13. Ja veivät ensin Hannaksen tykö, sillä hän oli Kaifaan appi, joka oli sinä vuonna ylimmäinen pappi.

14. Ja Kaifas oli se, joka Juudalaisille oli neuvon antanut, että yhtä ihmistä olis tarpeellinen kuolemaan kansan edestä.

15. Ja Simon Pietari seurasi Jeesusta, ja toinen opetuslapsi. Mutta

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

opetuslapsi oli ylimmän papin tuttava ja meni Jeesuksen mukana sisälle ylimmän papin pihaan.

16 Mutta Pietari seisoj ulkona portilla. Niin se toinen opetuslapsi, joka oli ylimmän papin tuttava, meni ulos ja puhui portinvartijattarelle ja toi Pietarin sisälle.

17 Niin portinvartija-palvelijatar sanoi Pietarille: "Etkö sinäkin ole tuon miehen opetuslapsia?" Hän vastasi: "En ole."

18 Mutta palvelijat ja oikeudenpalvelijat olivat tehneet hiilivalkean, koska oli kylmä, ja seisoivat lämmittelemässä. Pietarikin seisoj heidän kanssaan lämmitellen.

YLIPAPPI KUULUSTELEEE JEE-SUSTA

19 Niin ylipappi kysyi Jeesukselta Hänen opetuslapsistaan ja opistaan.

20 Jeesus vastasi hänelle: "Olen jul-

Tämä opetuslapsi oli ylimmäisen papin tuttava ja meni Jeesuksen kanssa sisälle ylimmäisen papin kartanoon.

16 Mutta Pietari seisoj portilla ulkona. Niin se toinen opetuslapsi, joka oli ylimmäisen papin tuttava, meni ulos ja puhutteli portinvartijarta ja toi Pietarin sisälle.

17 Niin palvelijatar, joka vartioi porttia, sanoi Pietarille: "Etkö sinäkin ole tuon miehen opetuslapsia?" Hän sanoi: "En ole".

18 Mutta palvelijat ja käskyläiset olivat tehneet hiilivalkean, koska oli kylmä, ja seisoivat ja lämmittelevät. Ja myös Pietari seisoj heidän kanssaan lämmittelemässä.

19 Niin ylimmäinen pappi kysyi Jeesukselta hänen opetuslapsistaan ja opistaan.

20 Jeesus vastasi hänelle: "Minä

se opetuslapsi oli ylimmäisen papin tuttava ja meni sisälle Jeesuksen kanssa ylimmäisen papin saliin.

16. Mutta Pietari jäi ulos oven eteen. Niin toinen opetuslapsi, joka ylimmäisen papin tuttava oli, meni ulos ja puhui ovenvartialle, ja toi Pietarin sisälle.

17. Niin sanoi ovenvartiapiika Pietarille: etkö sinäkin olen tämän miehen opetuslapsia? Hän sanoi: en ole.

18. Mutta palveliat, jotka hiilistä olivat tulen tehneet, sillä kylmä oli, seisoivat ja lämmittelevät. Ja Pietari seisoj myös heidän kanssansa ja lämmittelevät.

19. Niin ylimmäinen pappi kysyi Jeesukselta hänen opetuslapses-tansa ja opetuksestansa.

20. Jesus vastasi häntä: minä olen

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

kisesti puhunut maailmalle. Olen aina opettanut synagoogassa ja pyhäkös-
sä, jonne *juutalaiset kaikkialta* ko-
koontuvat, enkä ole salassa puhunut
mitään.

21 Miksi kysyt minulta? Kysy niiltä,
jotka ovat kuulleet, mitä olen puhunut
heille. Katso, he tietävät, mitä olen
sanonut."

22 Mutta kun Jeesus oli sanonut tä-
män, muuan vieressä seisovista oi-
keudenpalvelijoista antoi Hänelle
korvapuustin sanoen "Niinkö vastaat
ylipapille!"

23 Jeesus vastasi hänelle: "Jos pu-
huin pahasti, osoita se pahaksi; mut-
ta jos puhuin oikein, miksi lyöt mi-
nua?"

24 Niin Hannas lähetti Hänet sidottu-
na ylimmäisen papin Kaifaan luo.

olen julkisesti puhunut maailmalle;
minä olen aina opettanut syna-
googissa ja pyhäkössä, joihin
kaikki juutalaiset kokoontuvat, en-
kä ole salassa puhunut mitään.

21 Miksi minulta kysyt? Kysy niiltä,
jotka ovat kuulleet, mitä minä olen
heille puhunut; katso, he tietävät,
mitä minä olen sanonut."

22 Mutta kun Jeesus oli tämän
sanonut, antoi eräs palvelija, joka
seisoi vieressä, hänelle korva-
puustin sanoen: "Niinkö sinä vas-
taat ylimmäiselle papille?"

23 Jeesus vastasi hänelle: "Jos
minä pahasti puhuin, niin näytä to-
teen, että se on pahaa; mutta jos
minä puhuin oikein, miksi minua
lyöt?"

24 Niin Hannas lähetti hänet sidot-
tuna ylimmäisen papin Kaifaan
luo.

maailman edessä julkisesti puhu-
nut: minä olen synagogassa opet-
tanut ja templissä, johonka Juuda-
laiset joka paikasta kokoon tule-
vat, ja en ole mitään salaisuudes-
sa puhunut.

21. Mitäs minulta kysyt? Kysy niil-
tä, jotka kuulivat, mitä minä heille
puhunut olen. Katso, ne tietävät,
mitä minä sanonut olen.

22. Mutta kuin hän näitä puhui, an-
toi yksi niistä palvelioita, jotka läs-
nä seisoivat, Jesukselle korva-
puustin ja sanoi: niinkö sinä vas-
taat ylimmäistä pappia!

23. Jesus vastasi häntä: jos minä
pahasti puhuin, niin tunnusta se
pahaksi, mutta jos minä oikein pu-
huin, miksis minua lyöt?

24. Niin Hannas lähetti hänen si-
dottuna ylimmäisen papin
Kaiphaan tykö.

PIETARI KIELTÄÄ JÄLLEEN JEE- SUKSEN

25 Mutta Simon Pietari seiso i lämmittelemässä. Niin he sanoivat hänelle "Etkö sinäkin ole Hänen opetuslapsiaan?" Hän kiisti ja sanoi: "En ole."

26 Silloin muuan ylimmän papin palvelijoista, sen sukulainen, jolta Pietari sivalsi pois korvan, sanoi: "Enkö nähnyt sinua puutarhassa Hänen kanssaan?"

27 Niin Pietari taas kiisti ja samassa lauloi kukko.

JEEBUS PILATUKSEN EDESSÄ

28 Niin he veivät Jeesuksen Kaifaan luota palatsiin, ja oli [varhainen] aamu. Mutta itse he eivät menneet sisälle palatsiin, jotteivät saastuisi, vaan voisivat syödä pääsiäisaterian.

29 Niin Pilatus meni ulos heidän luokseen ja sanoi: "Minkä syytöksen

25 Mutta Simon Pietari seiso i lämmittelemässä. Niin he sanoivat hänelle: "Etkö sinäkin ole hänen opetuslapsiaan?" Hän kielsi ja sanoi: "En ole".

26 Silloin eräs ylimmäisen papin palvelijoista, sen sukulainen, jolta Pietari oli sivaltanut korvan pois, sanoi: "Enkö minä nähnyt sinua puutarhassa hänen kanssaan?"

27 Niin Pietari taas kielsi, ja samassa lauloi kukko.

28 Niin he veivät Jeesuksen Kaifaan luota palatsiin; ja oli varhainen aamu. Ja itse he eivät menneet sisälle palatsiin, etteivät saastuisi, vaan saattaisivat syödä pääsiäisilammasta.

29 Niin Pilatus meni ulos heidän luokseen ja sanoi: "Mikä syytös ja

25. Mutta Simon Pietari seiso i lämmittelee. Niin he sanoivat hänelle: etkö sinä ole myös hänen opetuslapsiansa? Hän kielsi ja sanoi: en ole.

26. Sanoi hänelle yksi ylimmäisen papin palvelioista, sen lanko, jonka korvan Pietari hakkasi pois: enkö minä sinua nähnyt yrtitarhassa hänen kanssansa?

27. Niin Pietari taas kielsi, ja kohta kukko lauloi.

28. Niin he veivät Jesuksen Kaiphaan tyköä raastupaan. Mutta se oli aamu, ja ei he menneet raastupaan, ettei he itsiänsä saastuttaisi, vaan söisivät pääsiäislampaan.

29. Niin Pilatus meni ulos heidän tykönsä ja sanoi: mitä kannetta te

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

esitätte tätä miestä vastaan?"

30 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Jollei Hän olisi pahantekijä, emme olisi antaneet Häntä sinun käsiisi."

31 Niin Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te Hänet ja tuomitkaa Hänet lakinne mukaan." Niin juutalaiset sanoivat hänelle: "Meidän ei ole lupa tappa ketään" —

32 jotta toteutuisi Jeesuksen sana, jonka Hän oli sanonut antaen tietää, millaisella kuolemalla Hän oli kuoleva.

33 Niin Pilatus meni taas sisälle palatsiin ja kutsui Jeesuksen ja sanoi Hänelle: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?"

34 Jeesus vastasi hänelle: "Sanotko tämän omaehtoisesti*, vai ovatko toiset sen sinulle minusta sanoneet?"

35 Pilatus vastasi: "Olenko minä juutalainen? Oma kansasi ja ylipapit ovat antaneet sinut minun käsiini. Mitä olet tehnyt?"

kanne teillä on tätä miestä vastaan?"

30 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Jos tämä ei olisi pahantekijä, emme olisi antaneet häntä sinun käsiisi".

31 Niin Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te hänet ja tuomitkaa hänet lakinne mukaan". Juutalaiset sanoivat hänelle: "Meidän ei ole lupa ketään tappa";

32 että Jeesuksen sana kävisi toteen, jonka hän oli sanonut, antaen tietää, minkälaisella kuolemalla hän oli kuoleva.

33 Niin Pilatus meni taas sisälle palatsiin ja kutsui Jeesuksen ja sanoi hänelle: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?"

34 Jeesus vastasi hänelle: "Itses-täsikö sen sanot, vai ovatko muut sen sinulle minusta sanoneet?"

35 Pilatus vastasi: "Olenko minä juutalainen? Oma kansasi ja ylipapit ovat antaneet sinut minun käsiini. Mitä olet tehnyt?"

tuotte tätä miestä vastaan?

30. He vastasivat ja sanoivat hänelle: ellei hän pahantekiä olisi, emme olisi häntä sinun haltuus antaneet.

31. Niin Pilatus sanoi heille: otta-kaat te häntä ja tuomitkaat häntä teidän lakinne jälkeen. Juudalaiset sanoivat siis hänelle: meidän ei sovi ketään tappa;

32. Että jesusen puhe täytettäisi, kuin hän sanoi, merkiten, mil-lä kuolemalla hänen piti kuoleman.

33. Niin Pilatus taas meni raastu-paan, kutsui Jesusen ja sanoi hänelle: oletkos sinä Juudalaisten kuningas?

34. Jesus vastasi häntä: sanotko sinä sen itsestäs, eli ovatko muut sen minusta sinulle sanoneet?

35. Pilatus vastasi: olenko minä Juudalainen? Sinun kansas ja ylimmäiset papit antoivat ylön si-nun minulle: mitäs tehnyt olet?

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

36 Jeesus vastasi: "Minun kuninkuuteni ei kuulu tähän maailmaan. Jos kuninkuuteni kuuluisi tähän maailmaan, palvelijani olisivat taistelleet, jottei minua olisi annettu juutalaisten käsiin. Mutta nyt kuninkuuteni ei kuulu tänne."

37 Niin Pilatus sanoi Hänelle: "Sinä olet siis kuitenkin kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinä sanot, että olen kuningas. Sitä varten olen syntynyt ja sitä varten olen tullut maailmaan, että todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee ääneni."

38 Pilatus sanoi Hänelle: "Mikä on totuus?" Sen sanottuaan hän meni taas ulos juutalaisten luo ja sanoi heille: "En löydä Hänessä mitään syytä."

36 Jeesus vastasi: "Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta; jos minun kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, niin minun palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin; mutta nyt minun kuninkuuteni ei ole täältä".

37 Niin Pilatus sanoi hänelle: "Sinä siis kuitenkin olet kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinäpä sen sanot, että minä olen kuningas. Sitä varten minä olen syntynyt ja sitä varten maailmaan tullut, että minä todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni."

38 Pilatus sanoi hänelle: "Mikä on totuus?" Ja sen sanottuaan hän meni taas ulos juutalaisten luo ja sanoi heille: "Minä en löydä hänessä yhtäkään syytä."

36. Jesus vastasi: ei minun valtakuntani ole tästä maailmasta. Jos minun valtakuntani olisi tästä maailmasta, niin tosin minun palvelijani olisivat sotineet, etten minä olisi tullut annetuksi ylönn Juudalaisille; mutta ei minun valtakuntakuntani ole täältä.

37. Niin Pilatus sanoi hänelle: niin sinä olet kuningas? Jesus vastasi: sinä sen sanot, että minä olen kuningas. Sitä varten olen minä syntynyt ja sitä varten maailmaan tullut, että minä totuden tunnustan. Jokainen, joka on totuudesta, se kuulee minun ääneni.

38. Pilatus sanoi hänelle: minä on totuus? Ja kuin hän sen sanonut oli, meni hän taas ulos Juudalaisten tykö ja sanoi heille: en minä löydä yhtään syytä hänessä.

PILATUS KOETTAA PÄÄSTÄÄ JEESUKSEN

39 Mutta te olette tottuneet siihen, että päästän teille yhden vangin irti pääsiäisenä. Tahdotteko siis, että päästän teille juutalaisten kuninkaan?"

40 Niin he kaikki taas huusivat sanoen: "Älä Häntä, vaan Barabbas!" Mutta Barabbas oli ryöväri."

19. Luku

1 Silloin Pilatus otti Jeesuksen ja ruuskitti Hänet.

2 Väännettyään orjantappuroista kruunun sotilaat panivat sen Hänen päähänsä ja pukivat Hänen ylleen purppuravaipan

3 ja [tulivat Hänen luokseen ja] sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas!" Ja he antoivat Hänelle korvapuusteja.

4 Pilatus meni jälleen ulos ja sanoo heille: "Katso, tuon Hänet ulos teille

39 Mutta te olette tottuneet siihen, että minä päästän teille yhden vangin irti pääsiäisenä; tahdotteko siis, että päästän teille juutalaisten kuninkaan?"

40 Niin he taas huusivat sanoen: "Älä häntä, vaan Barabbas!" Mutta Barabbas oli ryöväri.

19. Luku

1 Silloin Pilatus otti Jeesuksen ja ruuskitti hänet.

2 Ja sotamiehet väänsivät kruunun orjantappuroista, panivat sen hänen päähänsä ja pukivat hänen ylleen purppuraisen vaipan

3 ja tulivat hänen luoksensa ja sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas"; ja he antoivat hänelle korvapuusteja.

4 Pilatus meni taas ulos ja sanoi heille: "Katso, minä tuon hänet

39. Mutta teillä on tapa, että minun pitää teille päästämisen yhden pääsiäisenä: tahdotteko siis, että minä päästän teille Juudalaisten kuninkaan?"

40. Niin he huusivat taas kaikki, sanoen: ei tätä, vaan Barabbasta. Mutta Barabbas oli ryöväri.

1. Niin Pilatus otti silloin Jeesuksen ja ruuskitsi hänen,

2. Ja sotamiehet väänsivät kruunun orjantappuroista, panivat sen hänen päähänsä ja puettivat hänen purpuravaatteeseen,

3. Ja sanoivat: terve, Juudalaisten kuningas! ja antoivat hänelle korvapuusteja.

4. Taas tuli Pilatus ulos ja sanoi heille: katsokaat, minä tuon hänen

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

tietääksenne, etten löydä Hänessä yhtäkään syytä."

5 Niin Jeesus tuli ulos orjantappurakruunu päässään ja purppuravaippa yllään. Ja Pilatus sanoi heille: "Katso, ihminen!"

6 Kun siis ylipapit ja palvelijat näkivät Hänet, he huusivat sanoen: "Naulitse ristiin, naulitse ristiin!" Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te Hänet ja naulitkaa ristiin, sillä minä en löydä Hänessä syytä."

7 Juutalaiset vastasivat hänelle: "Meillä on laki, ja lakimme* mukaan Hänen on kuoltava, koska Hän on tehnyt itsensä Jumalan Pojaksi."

8 Kuultuaan nyt tämän sanan Pilatus pelkäsi vielä enemmän.

9 Hän meni taas palatsiin ja sanoi Jeesukselle: "Mistä sinä olet?" Mutta Jeesus ei vastannut hänelle.

10 Niin Pilatus sanoi Hänelle: "Etkö

ulos teille, tietääksenne, etten minä löydä hänessä yhtäkään syytä".

5 Niin Jeesus tuli ulos, orjantappurakruunu päässään ja purppurainen vaippa yllään. Ja Pilatus sanoi heille: "Katso ihmistä!"

6 Kun siis ylipapit ja palvelijat näkivät hänet, huusivat he sanoen: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!" Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te hänet ja ristiinnaulitkaa, sillä minä en löydä hänessä mitään syytä".

7 Juutalaiset vastasivat hänelle: "Meillä on laki, ja lain mukaan hänen pitää kuoleman, koska hän on tehnyt itsensä Jumalan Pojaksi".

8 Kun nyt Pilatus kuuli tämän sanan, pelkäsi hän vielä enemmän

9 ja meni taas sisälle palatsiin ja sanoi Jeesukselle: "Mistä sinä olet?" Mutta Jeesus ei hänelle vastannut.

10 Niin Pilatus sanoi hänelle: "Et-

teille ulos, että te tietäisitte, etten minä löydä yhtään syytä hänessä.

5. Niin Jesus meni ulos, kantain orjantappuraista kruunua ja purpuraista vaatetta. Ja hän sanoi heille: katso ihmistä!

6. Mutta kuin ylimmäiset papit ja palveliat hänen näkivät, huusivat he, sanoen: ristiinnaulitse, ristiinnaulitse häntä! Pilatus sanoi heille: ottakaat te häntä ja ristiinnaulitkaat; sillä en minä löydä yhtään syytä hänessä.

7. Vastasivat häntä Juudalaiset: meillä on laki, ja meidän lakimme jälkeen pitää hänen kuoleman, että hän teki itsensä Jumalan Pojaksi.

8. Kun siis Pilatus tämän puheen kuuli, pelkäsi hän vielä enemmän

9. Ja meni taas raastupaan ja sanoi Jesukselle: kusta sinä olet? Mutta ei Jesus vastannut häntä.

10. Niin Pilatus sanoi hänelle: et-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

puhu minulle? Etkö tiedä, että minulla on valta *naulita sinut ristiin ja minulla on valta päästää sinut*?"

11 Jeesus vastasi: "Sinulla ei olisi mitään valtaa minuun, jollei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä. Sen vuoksi on hänen syntinsä suurempi, joka luovutti minut sinulle."

12 Tämän vuoksi Pilatus koetti päästää Hänet, mutta juutalaiset huusivat sanoen: "Jos päästät Hänet, et ole keisarin ystävä. Jokainen, joka tekee itsensä kuninkaaksi, nousee keisaria vastaan."

JEESUS TUOMITTAAN KUOLEMAAN

13 Kun siis Pilatus kuuli nämä sanat, hän vei Jeesuksen ulos ja istuutui tuomarinistuimelle, paikalle, jonka nimi on Litostroton ja hepreaksi Gabbata.

14 Silloin oli pääsiäisen valmistuspäivä, noin kuudes tunti*. Ja hän sa-

kö puhu minulle? Etkö tiedä, että minulla on valta sinut päästää ja minulla on valta sinut ristiinnaulita?"

11 Jeesus vastasi: "Sinulla ei olisi mitään valtaa minuun, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä. Sentähden on sen synti suurempi, joka jätti minut sinun käsiisi."

12 Tämän tähden Pilatus koetti päästää hänet irti. Mutta juutalaiset huusivat sanoen: "Jos päästät hänet, et ole keisarin ystävä; jokainen, joka tekee itsensä kuninkaaksi, asettuu keisaria vastaan".

13 Kun Pilatus kuuli nämä sanat, antoi hän viedä Jeesuksen ulos ja istui tuomarinistuimelle, paikalle, jonka nimi on Litostroton, hebreaksi Gabbata.

14 Ja oli pääsiäisen valmistuspäivä, noin kuudes hetki. Ja hän sa-

kös mitään minulle puhu? Etkös tiedä, että minulla on valta sinua ristiinnaulita ja valta sinua päästää?

11. Jesus vastasi: ei sinulla olisi yhtään valtaa minua vastaan, jos ei se olisi sinulle annettu ylhäältä: sentähden on hänellä suurempi synti, joka minun sinulle antoi ylönsä.

12. Ja siitä ajasta pyysi Pilatus häntä päästää. Mutta Juutalaiset huusivat, sanoen: jos sinä hänen päästät, niin et sinä ole keisarin ystävä; sillä jokainen, joka itsensä tekee kuninkaaksi, hän on keisaria vastaan.

13. Kuin Pilatus tämän puheen kuuli, vei hän Jesuksen ulos ja istui tuomio-istuimelle, siihen paikkaan, joka kutsutaan Litostroton, mutta Hebreaksi Gabbata.

14. Mutta se oli pääsiäisen valmistuspäivä, lähes kuudennella het-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

noi juutalaisille: "Katso, teidän kuninkaanne!"

15 Niin he huusivat: "Vie pois, vie pois, naulitse Hänet ristiin!" Pilatus sanoi heille: "Onko minun naulittava ristiin kuninkaanne?" Ylipapit vastasivat: "Ei meillä ole kuningasta vaan keisari."

16 Silloin hän luovutti Hänet heille ristiinnaulittavaksi. Niin he ottivat Jeesuksen (ja veivät pois).

JEESUS NAULITAAN RISTIIN

17 Kantaen ristiään Hän meni ulos niin sanotulle Pääkallonpaikalle, jota heprean kielellä kutsutaan Golgataksi.

18 Siellä he naulitsivat ristiin Hänet ja Hänen kanssaan kaksi muuta, yhden kummallekin puolelle ja Jeesuksen keskelle.

19 Pilatus kirjoitti myös päällekirjoituksen ja kiinnitti sen ristiin, ja siihen oli kirjoitettu: "Jeesus Nasaretilainen,

noi juutalaisille: "Katso, teidän kuninkaanne!"

15 Niin he huusivat: "Vie pois, vie pois, ristiinnaulitse hänet!" Pilatus sanoi heille: "Onko minun ristiinnaulittava teidän kuninkaanne?" Ylipapit vastasivat: "Ei meillä ole kuningasta, vaan keisari".

16 Silloin hän luovutti hänet heille ja antoi ristiinnaulittavaksi. Ja he ottivat Jeesuksen.

17 Ja kantaen itse omaa ristiänsä hän meni ulos niin sanotulle Pääkallonpaikalle, jota kutsutaan hebreankielellä Golgataksi.

18 Siellä he hänet ristiinnaulitsivat ja hänen kanssaan kaksi muuta, yhden kummallekin puolelle, ja Jeesuksen keskelle.

19 Ja Pilatus kirjoitti myös päällekirjoituksen ja kiinnitti sen ristiin; ja se oli näin kirjoitettu: "Jeesus Na-

kellä. Ja hän sanoi Juudalaisille: katso, teidän kuninkaanne.

15. Mutta he huusivat: ota pois, ota pois, ristiinnaulitse häntä! Pilatus sanoi heille: pitääkö minun ristiinnaulitseman teidän kuninkaanne? Ylimmäiset papit vastasivat: ei meillä ole kuningasta, vaan keisari.

16. Niin silloin hän antoi hänen heille ristiinnaulittaa. Mutta he ottivat Jeesuksen ja veivät pois.

17. Ja hän kantoi ristiänsä ja meni siihen paikkaan, joka kutsutaan Pääkallon paikaksi, mutta Hebreaksi Golgata.

18. Siellä he ristiinnaulitsivat hänen ja kaksi muuta hänen kanssansa kahden puolen, mutta Jeesuksen keskelle.

19. Niin Pilatus kirjoitti myös päällekirjoituksen ja pani ristin päälle, ja oli näin kirjoitettu: JESUS NAT-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

juutalaisten kuningas.”

20 Tämän päällekirjoituksen lukivat monet juutalaiset, sillä paikka, jossa Jeesus naulittiin ristiin, oli lähellä kaupunkia; ja se oli kirjoitettu hepreaksi, *kreikaksi ja latinaksi*.

21 Niin juutalaisten ylipapit sanoivat Pilatukselle: "Älä kirjoita: 'Juutalaisten kuningas' *vaan: 'Hän on sanonut: Olen* juutalaisten kuningas.'”

22 Pilatus vastasi: "Minkä kirjoitin, sen kirjoitin."

23 Naulittuaan siis Jeesuksen ristiin, sotamiehet ottivat Hänen vaatteensa ja jakoivat ne neljään osaan, kullekin sotamiehelle osan, sekä ihokkaan. Mutta ihokas oli saumaton, kauttaaltaan ylhäältä asti kudottu.

24 Sen vuoksi he sanoivat toisilleen: "Ei revitä* sitä, vaan heitetään siitä arpaa, kenen se on oleva" — jotta toteutuisi kirjoitus (joka sanoo): "He jakoivat keskenään vaatteeni ja heitti-

saretilainen, juutalaisten kuningas".

20 Tämän päällekirjoituksen lukivat monet juutalaiset, sillä paikka, jossa Jeesus ristiinnaulittiin, oli lähellä kaupunkia; ja se oli kirjoitettu hebreaksi, latinaksi ja kreikaksi.

21 Niin juutalaisten ylipapit sanoivat Pilatukselle: "Älä kirjoita: 'Juutalaisten kuningas', vaan että hän on sanonut: 'Minä olen juutalaisten kuningas'."

22 Pilatus vastasi: "Minkä minä kirjoitin, sen minä kirjoitin".

23 Kun sotamiehet olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, ottivat he hänen vaatteensa ja jakoivat ne neljään osaan, kullekin sotamiehelle osansa, sekä ihokkaan. Mutta ihokas oli saumaton, kauttaaltaan ylhäältä asti kudottu.

24 Sentähden he sanoivat toisilleen: "Älkäämme leikatko sitä rikki, vaan heittäkäämme siitä arpaa, kenen se on oleva"; että tämä kirjoitus kävisi toteen: "He jakoivat

SARENUS JUUDALAISTEN KUNINGAS.

20. Tämän päällekirjoituksen lukimonta Juudalaisista; sillä se paikka oli läsnä kaupunkia, jossa Jeesus ristiinnaulittiin. Ja oli kirjoitettu Hebreaksi, Grekaksi ja Latinaksi.

21. Niin sanoivat Juudalaisten ylimmäiset papit Pilatukselle: älä kirjoita: Juudalaisten kuningas; vaan että hän on sanonut: minä olen Juudalaisten kuningas.

22. Pilatus vastasi: mitä minä kirjoitin, sen minä kirjoitin.

23. Kun siis sotamiehet olivat Jeesuksen ristiinnaulinneet, ottivat he hänen vaatteensa (ja tekivät neljä osaa, kullekin sotamiehelle osan), ja hameen; mutta hame ei ollut ommeltu, vaan kokonansa ylhäältä (alaspäin) kudottu.

24. Niin he sanoivat keskenänsä: älkäämme tätä rikkoko, vaan heittäkäämme tästä arpaa, kenenkä se pitää oleman: että Raamattu täytettäisiin, joka sanoo: he ovat

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

vät arpaa puvustani." Sotamiehet tekivät siis näin.

25 Mutta Jeesuksen ristin luona seisoi Hänen äitinsä ja Hänen äitinsä sisar ja Maria, Kloopaan vaimo ja Maria Magdaleena.

26 Nähdessään siis äitinsä ja sen opetuslapsen, jota Hän rakasti seisovan vieressä, Jeesus sanoi äidilleen: "Vaimo, katso, poikasi!"

27 Sitten Hän sanoi opetuslapselle: "Katso, äitisi!" Ja siitä hetkestä opetuslapsi otti hänet kotiinsa."

JEESUKSEN KUOLEMA

28 Sen jälkeen, kun Jeesus tiesi, että kaikki jo oli täytetty, Hän sanoi, jotta Raamattu toteutuisi: "Minun on jano."

29 Oli astia hapanviiniä täynnä. Niin he täyttivät sienen hapanviinillä ja panivat sen isoppikorren päähän ja ojensivat sen Hänen suunsa eteen.

keskenänsä minun vaatteeni ja heittivät minun puvustani arpaa". Ja sotamiehet tekivät niin.

25 Mutta Jeesuksen ristin ääressä seisoivat hänen äitinsä ja hänen äitinsä sisar ja Maria, Kloopaan vaimo, ja Maria Magdaleena.

26 Kun Jeesus näki äitinsä ja sen opetuslapsen, jota hän rakasti, seisovan siinä vieressä, sanoi hän äidillensä: "Vaimo, katso, poikasi!"

27 Sitten hän sanoi opetuslapselle: "Katso, äitisi!" Ja siitä hetkestä opetuslapsi otti hänet kotiinsa.

28 Sen jälkeen, kun Jeesus tiesi, että kaikki jo oli täytetty, sanoi hän, että kirjoitus kävisi toteen: "Minun on jano".

29 Siinä oli astia, hapanviiniä täynnä; niin he täyttivät sillä hapanviinillä sienen ja panivat sen isoppikorren päähän ja ojensivat

minun vaatteeni itsellensä jakaneet ja ovat heittäneet minun haameistani arpaa. Ja sotamiehet tosin näin tekivät.

25. Mutta Jeesuksen ristin tykönä seisoi hänen äitinsä ja hänen äitinsä sisar Maria, Kleopaan emäntä, ja Maria Magdalena.

26. Kun siis Jesus näki äidin ja opetuslapsen siinä sesovan, jota hän rakasti, sanoi hän äidillensä: vaimo, katso sinun poikaas.

27. Sitte sanoi hän opetuslapselle: katso sinun äitiäs. Ja siitä hetkestä otti opetuslapsi hänen tykönsä.

28. Sitte, kuin Jesus tiesi jo kaikki täytetyksi, ja että Raamattu täytettäisiin, sanoi hän: minä janoon.

29. Oli siis yksi astia pantu etikkaa täyteen, ja he täyttivät sienen etikalla ja panivat sen ympärille isoppia, ja panivat sen hänen

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

30 Kun nyt Jeesus oli ottanut hapanniinin Hän sanoi: "Se on täytetty" ja kallisti päänsä ja antoi henkensä.

JEESUKSEN KYLJEN LÄVISTÄMINEN

31 Koska oli valmistuspäivä, niin juutalaiset pyysivät Pilatukselta, että *ristiin naulittujen sääriluut* rikottaisiin ja heidät otettaisiin pois, jotteivät ruumiit jäisi sapatiksi ristille; sillä se sapatinpäivä oli suuri.

32 Niin sotamiehet tulivat ja rikkovat sääriluut ensin toiselta ja sitten toiselta Hänen kanssaan ristiin naulitulta.

33 Mutta kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät, että Hän oli jo kuollut, he eivät rikkoneet Hänen sääriluitaan,

34 vaan yksi sotamiehistä lävisti keihäällä Hänen kylkensä, ja heti siitä

sen hänen suunsa eteen.

30 Kun nyt Jeesus oli ottanut hapanniinin, sanoi hän: "Se on täytetty", ja kallisti päänsä ja antoi henkensä.

31 Koska silloin oli valmistuspäivä, niin, etteivät ruumiit jäisi ristille sapatiksi, sillä se sapatinpäivä oli suuri, juutalaiset pyysivät Pilatukselta, että ristiinnaulittujen sääriluut rikottaisiin ja ruumiit otettaisiin alas.

32 Niin sotamiehet tulivat ja rikkovat sääriluut ensin toiselta ja sitten toiselta hänen kanssaan ristiinnaulitulta.

33 Mutta kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät hänet jo kuolleeksi, eivät he rikkoneet hänen luitaan,

34 vaan yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä hänen kylkensä, ja heti

suunsa eteen.

30. Kuin siis Jesus oli etikkaa ottanut, sanoi hän: se on täytetty! ja kallisti päänsä ja antoi henkensä.

31. Mutta että valmistuspäivä oli, ja ei ruumiit pitänyt ristissä oleman sabbatina, (sillä se sabbatin päivä oli suuri,) rukoilivat siis Juudalaiset Pilatusta, että heidän sääriluunsa piti rikottaman ja he otettaman alas.

32. Niin sotamiehet tulivat ja rikkovat ensimmäisen luut ja toisen, joka hänen kanssansa oli ristiinnaulittu;

33. Mutta kuin he tulivat Jesuksen tykö ja näkivät hänen jo kuolleeksi, niin ei he rikkoneet hänen luitansa;

34. Vaan yksi sotamiehistä avasi hänen kylkensä keihäällä, josta

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

vuoti verta ja vettä.

35 Hän, joka on tämän nähnyt, on todistanut, ja hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää totta puhuvansa, jotta te* uskoisitte.

36 Sillä tämä tapahtui, jotta toteutuisi kirjoitus: "Älköön Häneltä luuta rikottako."

37 Toinen kirjoitus taas sanoo: "He katsovat Häneen, jonka ovat lävistäneet."

JEESUKSEN HAUTAAMINEN

38 Mutta sen jälkeen Joosef, arimatilainen, joka oli Jeesuksen opetuslapsi, vaikka salaa juutalaispelon vuoksi, pyysi Pilatukselta, että saisi ottaa Jeesuksen ruumiin, ja Pilatus antoi luvan. Niin hän tuli ja otti Jeesuksen ruumiin.

39 Tuli myös Nikodeemus, joka ensi kerran oli tullut Jeesuksen luo yöllä, ja toi mirhan ja aloen seosta noin sata naulaa.

vuoti siitä verta ja vettä.

35 Ja joka sen näki, on sen todistanut, ja hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää totta puhuvansa, että tekin uskoisitte.

36 Sillä tämä tapahtui, että kirjoitus kävisi toteen: "Älköön häneltä luuta rikottako".

37 Ja vielä sanoo toinen kirjoitus: "He luovat katseensa häneen, jonka he ovat lävistäneet".

38 Mutta sen jälkeen Joosef, arimatilainen, joka oli Jeesuksen opetuslapsi, vaikka salaa, juutalaisten pelosta, pyysi Pilatukselta saada ottaa Jeesuksen ruumiin; ja Pilatus myöntyi siihen. Niin hän tuli ja otti Jeesuksen ruumiin.

39 Tuli myös Nikodeemus, joka ensi kerran oli yöllä tullut Jeesuksen tykö, ja toi mirhan ja aloen seosta noin sata naulaa.

kohta vuoti veri ja vesi.

35. Ja joka tämän näki, hän on sen todistanut ja hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää totta sanovansa, että te myös uskoisitte.

36. Sillä nämät ovat tapahtuneet, että Raamattu täytettäisiin: ei teidän pidä luuta rikkoman hänessä.

37. Ja taas toinen kirjoitus sanoo: he saavat nähdä, ketä he ovat pistäneet.

38. Mutta sen jälkeen rukoili Pilatusta Joseph Arimatiasta, (joka oli Jeesuksen opetuslapsi, vaan salaa Juudalaisten pelvon tähden), että hän olis saanut ottaa Jeesuksen ruumiin; ja Pilatus salli sen. Niin hän tuli ja otti Jeesuksen ruumiin.

39. Niin tuli myös Nikodemus, (joka oli ensin yöllä Jeesuksen tykö tullut,) ja toi mirhamia ja aloeta sekoitettua, lähes sata naulaa,

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

40 Niin he ottivat Jeesuksen ruumiin ja käärivät sen hajusteitten kanssa käärinliinoihin, niin kuin juutalaisilla on tapana haudata.

41 Mutta sillä paikalla, missä Hänet naulittiin ristiin, oli puutarha ja puutarhassa uusi hautakammio, johon ei vielä ketään ollut pantu.

42 Siihen he panivat nyt Jeesuksen, koska oli juutalaisten valmistuspäivä ja koska hauta oli lähellä.

20. Luku JEESUS ON NOUSSUT YLÖS

1 Mutta viikon ensimmäisenä päivänä Maria Magdaleena meni varhain, kun vielä oli pimeä, haudalle ja näki kiven otetuksi pois hautakammion suulla.

2 Niin hän riensi pois ja tuli Simon Pietarin luo ja sen toisen opetuslapsen luo, joka oli Jeesukselle rakas, ja sanoi heille: "Ovat ottaneet Herran pois haudasta, emmekä tiedä mihin

40 Niin he ottivat Jeesuksen ruumiin ja käärivät sen hyvänhajusteitten yrttien kanssa käärinliinoihin, niinkuin juutalaisilla on tapana haudata.

41 Ja sillä paikalla, missä hänet ristiinnaulittiin, oli puutarha, ja puutarhassa uusi hauta, johon ei vielä oltu ketään pantu.

42 Siihen he nyt panivat Jeesuksen, koska oli juutalaisten valmistuspäivä ja se hauta oli lähellä.

20. Luku

1 Mutta viikon ensimmäisenä päivänä Maria Magdaleena meni varhain, kun vielä oli pimeä, haudalle ja näki kiven otetuksi pois haudan suulta.

2 Niin hän riensi pois ja tuli Simon Pietarin luo ja sen toisen opetuslapsen luo, joka oli Jeesukselle rakas, ja sanoi heille: "Ovat ottaneet Herran pois haudasta, emmekä

40. Niin he ottivat Jeesuksen ruumiin ja käärivät sen liinaiseen, hyvän-hajullisten yrttein kanssa, niinkuin Juudalaisten tapa on haudata.

41. Mutta siinä paikassa, jossa hän ristiinnaulittiin, oli yrttitarha, ja yrttitarhassa uusi hauta, johonka ei vielä kenkään ollut pantu:

42. Siihen he panivat Jeesuksen Juudalaisten valmistuspäivän tähden, että se hauta oli läsnä.

1. Mutta ensimmäisenä päivänä viikossa tuli Maria Magdalena varhain, kuin vielä pimeä oli, haudalle ja näki kiven otetuksi pois haudalta.

2. Niin hän juoksi ja tuli Simon Pietarin tykö ja sen opetuslapsen tykö, jota Jesus rakasti, ja sanoi heille: he ovat Herran ottaneet pois haudasta, ja emme tiedä, ku-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

ovat Hänet panneet."

3 Niin Pietari ja se toinen opetuslapsi lähtivät ja menivät haudalle.

4 Molemmat juoksivat yhdessä, mutta se toinen opetuslapsi juoksi edellä nopeammin kuin Pietari, ja saapui ensin haudalle.

5 Kumartuessaan katsomaan, hän näki käärinliinain olevan siellä, mutta ei mennyt sisälle.

6 Niin Simon Pietari tuli seuraten häntä ja meni sisälle hautakammioon ja näki käärinliinain olevan siellä

7 ja hikiliinan, joka oli ollut Hänen päässään, olevan toisessa* paikassa erikseen kokoon käärittynä, eikä yhdessä käärinliinain kanssa.

8 Silloin toinenkin opetuslapsi, joka ensimmäisenä oli tullut haudalle, meni sisään ja näki ja uskoi.

9 Sillä he eivät vielä ymmärtäneet Raamatusta*, että Hänen piti nousta kuolleista.

10 Niin opetuslapset palasivat kotiinsa.

tiedä, mihin ovat hänet panneet".

3 Niin Pietari ja se toinen opetuslapsi lähtivät ja menivät haudalle.

4 Ja he juoksivat molemmat yhdessä; mutta se toinen opetuslapsi juoksi edellä, nopeammin kuin Pietari, ja saapui ensin haudalle.

5 Ja kun hän kurkisti sisään, näki hän käärinliinat siellä; kuitenkin hän ei mennyt sisälle.

6 Niin Simon Pietarikin tuli hänen perässään ja meni sisälle hautaan ja näki käärinliinat siellä

7 ja hikiliinan, joka oli ollut hänen päässään, ei pantuna yhteen käärinliinojen kanssa, vaan toiseen paikkaan erikseen kokoonkäärittynä.

8 Silloin toinenkin opetuslapsi, joka ensimmäisenä oli tullut haudalle, meni sisään ja näki ja uskoi.

9 Sillä he eivät vielä ymmärtäneet Raamatua, että hän oli kuolleista nouseva.

10 Niin opetuslapset menivät takaisin kotiinsa.

hunka he hänen panivat.

3. Niin Pietari meni ulos ja toinen opetuslapsi, ja tulivat haudalle.

4. Mutta he juoksivat kahden ynnä, ja toinen opetuslapsi juoksi edellä nopeammin kuin Pietari, ja tuli ensin haudalle.

5. Ja kuin hän itsensä kumarsi, näki hän liinaiset pantuna, mutta ei hän kuitenkaan mennyt sisälle.

6. Niin Simon Pietari tuli seuraten häntä, ja meni hautaan, ja näki kääriliinat pantuna.

7. Ja hikiliinan, joka hänen päänsä päällä oli ollut, ei kääriliinan kanssa, vaan erinänsä käärittynä yhteen paikkaan.

8. Niin meni myös toinen opetuslapsi sisälle, joka ensin haudalle tullut oli, ja näki sen ja uskoi.

9. Sillä ei he vielä Raamatua ymmärtäneet, että hän oli nouseva kuolleista.

10. Niin ne opetuslapset menivät taas yhteen.

JEESUS ILMESTYY MARIA MAGDALEENALLE

11 Mutta Maria seisoj hautakammion luona ulkopuolella ja itki. Näin itkien hän kurkisti hautakammioon

12 ja näki kaksi enkeliä valkeissa vaatteissa istuvan toisen pääpuolella ja toisen jalkapuolella, siinä missä Jeesuksen ruumis oli maannut.

13 Nämä sanoivat hänelle: "Vaimo, miksi itket?" Hän sanoi heille: "Koska ovat ottaneet pois Herrani, enkä tiedä mihin ovat Hänet panneet."

14 Tämän sanottuaan hän kääntyi taaksepäin ja näki Jeesuksen siinä seisovan, eikä tuntenut, että se oli Jeesus.

15 Jeesus sanoi hänelle: "Vaimo, miksi itket? Ketä etsit?" Tämä luuli, että Hän on puutarhuri, ja sanoi Hänelle: "Herra, jos sinä olet kantanut

11 Mutta Maria seisoj haudan edessä ulkopuolella ja itki. Kun hän näin itki, kurkisti hän hautaan

12 ja näki kaksi enkeliä valkeissa vaatteissa istuvan, toisen pääpuolella ja toisen jalkapuolella, siinä, missä Jeesuksen ruumis oli maannut.

13 Nämä sanoivat hänelle: "Vaimo, mitä itket?" Hän sanoi heille: "Ovat ottaneet pois minun Herrani, enkä tiedä, mihin ovat hänet panneet".

14 Tämän sanottuaan hän kääntyi taaksepäin ja näki Jeesuksen siinä seisovan, eikä tiennyt, että se oli Jeesus.

15 Jeesus sanoi hänelle: "Vaimo, mitä itket? Ketä etsit?" Tämä luuli häntä puutarhuriksi ja sanoi hänelle: "Herra, jos sinä olet kantanut

11. Mutta Maria seisoj ulkona haudan edessä ja itki. Ja kuin hän niin itki, kumarsi hän itsensä hautaan.

12. Ja näki kaksi enkeliä valkeissa vaatteissa istuvan, yhden pään puolella ja toisen jalkain puolella, siinä missä Jeesuksen ruumis pantu oli.

13. Ne sanoivat hänelle: vaimo, mitä itket? Hän sanoi heille: he ovat minun Herrani ottaneet pois, ja en tiedä, kuhunka he hänen ovat panneet.

14. Ja kuin hän nämät sanonut oli, käänsi hän itsensä taapäin, ja näki Jeesuksen seisovan, eikä tietänyt, että se oli Jesus.

15. Sanoi Jesus hänelle: vaimo, mitä itket? ketäs etsit? Mutta hän luuli sen yrttarhan haltiaksi, ja sanoi hänelle: Herra, jos sinä hä-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

Hänet pois, niin sano minulle, mihin olet pannut Hänet, niin minä otan Hänet."

16 Jeesus sanoi hänelle: "Maria." Tämä kääntyi ja sanoi Hänelle [hepreaksi]: "Rabbi!" se on, 'opettaja'.

17 Jeesus sanoi hänelle: "Älä koske minuun, sillä en ole vielä nousnut Isäni luo, vaan mene veljieni luo ja sano heille, että nousen minun Isäni luo ja teidän Isänne luo ja Jumalani luo ja teidän Jumalanne luo."

18 Maria Magdaleena meni ja kertoi opetuslapsille, että hän on nähnyt Herran ja että Herra oli hänelle näin sanonut.

JEEBUS ILMESTYY OPETUSLAPSILLE

19 Kun nyt oli ilta sinä päivänä, viikon ensimmäisenä, ja ovet juutalaispelon vuoksi olivat lukittuina siellä, missä

hänet pois, sano minulle, mihin olet hänet pannut, niin minä otan hänet".

16 Jeesus sanoi hänelle: "Maria!" Tämä kääntyi ja sanoi hänelle hebreankielellä: "Rabbuuni!" se on: opettaja.

17 Jeesus sanoi hänelle: "Älä minuun koske, sillä en minä ole vielä mennyt ylös Isäni tykö; mutta mene minun veljieni tykö ja sano heille, että minä menen ylös, minun Isäni tykö ja teidän Isänne tykö, ja minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne tykö".

18 Maria Magdaleena meni ja ilmoitti opetuslapsille, että hän oli nähnyt Herran ja että Herra oli hänelle näin sanonut.

19 Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, myöhään illalla, kun opetuslapset olivat koolla lukittujen

nen kannoit pois, niin sano minulle, kuhunkas hänen panit, ja minä tahdon hänen ottaa.

16. Jesus sanoi hänelle: Maria! niin hän käänsi itsensä ja sanoi hänelle: Rabboni, se on: Mestari.

17. Jesus sanoi hänelle: älä minuun rupee; sillä en minä ole vielä mennyt ylös minun Isäni tykö, vaan mene minun veljeini tykö ja sano heille: minä menen ylös minun Isäni tykö ja teidän Isänne tykö, ja minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne tykö.

18. Maria Magdalena tuli ja ilmoitti opetuslapsille, että hän oli nähnyt Herran, ja että hän näitä hänelle sanoi.

19. Kuin siis sen sabbatin päivän ehtoo oli, ja ovet olivat suljetut, jossa opetuslapset kokoontuneet

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

opetuslapset olivat koolla, Jeesus tuli ja seiso i keskellä ja sanoi heille: "Rauha teille!"

20 Tämän sanottuaan, Hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Niin opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran.

21 Silloin Jeesus sanoi taas heille: "Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, minäkin lähetän teidät."

22 Tämän sanottuaan Hän puhalsi heidän päälleen ja sanoi heille: "Ottakaa Pyhä Henki.

23 Joitten synnit te annatte anteeksi, niille ne *ovat anteeksi annetut*; joitten synnit te pysytätte, niille ne ovat pysytetyt."

JEESUS PUHUU TUOMAALLE

24 Mutta Tuomas* jota sanottiin Didymukseksi*, yksi niistä kahdestoista, ei ollut heidän kanssaan, kun Jeesus tuli.

ovien takana, juutalaisten pelosta, tuli Jeesus ja seiso i heidän keskellä ja sanoi heille: "Rauha teille!"

20 Ja sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Niin opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran.

21 Niin Jeesus sanoi heille jälleen: "Rauha teille! Niinkuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minäkin teidät."

22 Ja tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päällensä ja sanoi heille: "Ottakaa Pyhä Henki.

23 Joiden synnit te anteeksi annatte, niille ne ovat anteeksi annetut; joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt."

24 Mutta Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, yksi niistä kahdestoista, ei ollut heidän kanssansa, kun Jeesus tuli.

olivat Juudalaisten pelvon tähden, tuli Jesus ja seiso i heidän keskellä ja sanoi heille: rauha olkoon teille!

20. Ja kuin hän sen sanonut oli, osoitti hän heille kätensä ja kylkensä. Niin opetuslapset ihastuivat, että he näkivät Herran.

21. Ja Jesus taas sanoi heille: rauha olkoon teille! niinkuin Isä minun lähetti, niin minä myös lähetän teidät.

22. Ja kuin hän nämät sanonut oli, puhalsi hän heidän päällensä ja sanoi heille: ottakaat Pyhä Henki:

23. Joille te synnit anteeksi annatte, niille ne anteeksi annetaan, ja joille te ne pidätte, niille ne ovat pidetyt.

24. Mutta Toomas, yksi kahdestoistakymmenestä, joka kaksoiseksi kutsutaan, ei ollut heidän kanssansa, kuin Jesus tuli.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

25 Niin muut opetuslapset sanoivat hänelle: "Olemme nähneet Herran." Mutta hän sanoi heille: "Ellen näe Hänen käsissään naulain jälkeä ja pistä sormeani naulain jälkeen* ja pistä kättäni Hänen kylkeensä, en totisesti usko."

26 Kahdeksan päivän kuluttua Hänen opetuslapsensa olivat jälleen sisällä ja Tuomas heidän kanssaan. Jeesus tuli ovien ollessa lukittuina ja seiso keskellä ja sanoi: "Rauha teille."

27 Sitten Hän sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi tänne ja katso käsiäni, ja ojenna kätesi ja pistä kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen."

28 Tuomas vastasi ja sanoi Hänelle: "Minun Herrani ja minun Jumalani!"

29 Jeesus sanoi hänelle: "Koska minut näit(, Tuomas), sinä uskoit. Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat."

25 Niin muut opetuslapset sanoivat hänelle: "Me näimme Herran". Mutta hän sanoi heille: "Ellen näe hänen käsissään naulojen jälkiä ja pistä sormeani naulojen sijoihin ja pistä kättäni hänen kylkeensä, en minä usko".

26 Ja kahdeksan päivän perästä hänen opetuslapsensa taas olivat huoneessa, ja Tuomas oli heidän kanssansa. Niin Jeesus tuli, ovien ollessa lukittuina, ja seiso keskellä ja sanoi: "Rauha teille!"

27 Sitten hän sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi tänne ja katso minun käsiäni, ja ojenna kätesi ja pistä se minun kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen".

28 Tuomas vastasi ja sanoi hänelle: "Minun Herrani ja minun Jumalani!"

29 Jeesus sanoi hänelle: "Sentähden, että minut näit (, *Tuomas*), sinä uskot. Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!"

25. Niin muut opetuslapset sanoivat hänelle: me näimme Herran. Mutta hän sanoi heille: ellen minä näe hänen käsissänsä naulan reikää, ja pistä sormeani naulain siiaan, ja pistä kättäni hänen kylkeensä, en minä usko.

26. Ja kahdeksan päivän perästä olivat opetuslapset taas sisällä, ja Toomas heidän kanssansa. Niin Jesus tuli, kuin ovet suljetut olivat, ja seiso heidän keskellänsä, ja sanoi: rauha olkoon teille!

27. Sitte sanoi hän Toomaalle: pistä sormes tänne, ja katso minun käsiäni, ja ojenna tänne kätes, ja pistä minun kylkeeni, ja älä ole epäuskoinen, vaan uskovainen.

28. Toomas vastasi ja sanoi hänelle: minun Herrani ja minun Jumalani!

29. Jesus sanoi hänelle: ettäs näit minun, Toomas, niin sinä uskoit: autuaat ovat ne, jotka ei näe, ja kuitenkin uskovat.

JOHANNEKSEN KIRJAN TARKOITUS

30 Jeesus teki opetuslastensa nähden paljon muitakin tunnustekoja, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan.

31 Mutta nämä ovat kirjoitetut, jotta uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja jotta teillä *uskon perusteella* olisi elämä Hänen nimessään.

21. Luku JEESUS ILMESTYY SEITSEMÄLLE OPETUSLAPSELLE

1 Sen jälkeen Jeesus taas ilmestyi opetuslapsille Tiberiaan järven luona, ja Hän ilmestyi näin:

2 Simon Pietari ja Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, ja Natanael, joka oli Galilean Kaanasta ja Sebedeuksen pojat sekä kaksi muuta Hänen opetuslapsistaan olivat yhdessä.

3 Simon Pietari sanoi heille: "Minä menen kalaan." He sanoivat hänelle:

30 Paljon muitakin tunnustekoja, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan, Jeesus teki opetuslastensa nähden;

31 mutta nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessään.

21. Luku

1 Sen jälkeen Jeesus taas ilmestyi opetuslapsilleen Tiberiaan järven rannalla; ja hän ilmestyi näin:

2 Simon Pietari ja Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, ja Natanael, joka oli Galilean Kaanasta, ja Sebedeuksen pojat sekä kaksi muuta hänen opetuslapsistaan olivat yhdessä.

3 Simon Pietari sanoi heille: "Minä menen kalaan". He sanoivat hä-

30. Niin teki myös Jesus monta muuta merkkiä opetuslastensa nähden, jotka ei tässä kirjassa ole kirjoitetut.

31. Mutta nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että te saisitte elämän uskon kautta hänen nimeensä.

1. Sitte ilmoitti Jesus taas itsensä opetuslapsille Tiberiaan meren tykönä, ja hän ilmoitti itsensä näin:

2. Simon Pietari ja Toomas, joka kaksoiseksi kutsutaan, olivat ynnä ja Natanael, joka oli Galilean Kaanasta, ja Zebedeuksen pojat ja kaksi muuta hänen opetuslapsitansa.

3. Sanoi Simon Pietari heille: minä menen kalaan: ne sanoivat hänel-

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

"Mekin tulemme kanssasi." [Niin] he lähtivät ja astuivat (heti) veneeseen, mutta eivät sinä yönä saaneet mitään.

4 Aamun jo koittaessa Jeesus seisoirannalla. Opetuslapset eivät kuitenkaan tunteneet, että se oli Jeesus.

5 Niin Jeesus sanoi heille: "Lapsukaiset, onko teillä mitään särvintä?" He vastasivat Hänelle: "Ei ole."

6 Hän sanoi heille: "Heittäkää verkko veneen oikealle puolelle, niin saatte." Niin he heittivät, mutta eivät enää kyenneet vetämään sitä kalojen paljouden vuoksi.

7 Silloin se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti, sanoi Pietarille: "Se on Herra." Kuultuaan siis, että se on Herra. Simon Pietari vyötti vaipan ympärilleen, sillä hän oli alusvaatteisillaan, ja hyppäsi* järveen.

8 Mutta muut opetuslapset tulivat veneellä ja raahasivat perässään verkkoa kaloineen, sillä he eivät olleet kaukana maasta, vaan noin kahden-

nelle: "Me lähdemme myös sinun kanssasi". Niin he lähtivät ja astuivat venheeseen; mutta eivät sinä yönä saaneet mitään.

4 Ja kun jo oli aamu, seisoirannalla. Opetuslapset eivät kuitenkaan tieneet, että se oli Jeesus.

5 Niin Jeesus sanoi heille: "Lapset, onko teillä mitään syötävää?" He vastasivat hänelle: "Ei ole".

6 Hän sanoi heille: "Heittäkää verkko oikealle puolelle venhettä, niin saatte". He heittivät verkon, mutta eivät jaksaneet vetää sitä ylös kalojen paljouden tähden.

7 Silloin se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti, sanoi Pietarille: "Se on Herra". Kun Simon Pietari kuuli, että se oli Herra, vyötti hän vaipansa ympärilleen, sillä hän oli ilman vaatteita, ja heittäytyi järveen.

8 Mutta muut opetuslapset tulivat venheellä ja vetivät perässään verkkoa kaloineen, sillä he eivät olleet maasta kauempana kuin

le: me menemme myös kanssas. Niin he menivät ja astuivat kohta venheeseen, ja ei he sinä yönä mitään saaneet.

4. Mutta kuin jo aamu oli, niin Jeesus seisoirannalle; mutta ei opetuslapset tietäneet, että se oli Jeesus.

5. Niin sanoi Jesus heille: lapset, onko teillä mitään syötävää? He vastasivat häntä: ei.

6. Hän sanoi heille: laskekaat verkko oikialle puolelle venhettä, niin te löydätte. Niin he laskivat, ja tuli niin paljon kaloja, ettei he voineet vetää.

7. Niin sanoi se opetuslapsi, jota Jesus rakasti, Pietarille: Herra se on. Kun Simon Pietari sen kuuli, että se oli Herra, vyötti hän hammeen ympärillensä, (sillä hän oli alasti,) ja heitti itsensä mereen.

8. Mutta muut opetuslapset tulivat venheellä, (sillä ei he olleet kaukanan maalta, vaan lähes kaksisataa kyynärää,) ja vetivät verkon

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

sadan kyynärän päässä.

9 Kun he nyt astuivat maalle, he näkivät siellä olevan hiilloksen ja kalan pantuna sen päälle, sekä leipää.

10 Jeesus sanoi heille: "Tuokaa niitä kaloja, joita nyt saitte."

11 Niin] Simon Pietari nousi ja veti maalle verkon täynnä isoja kaloja, sata viisikymmentä kolme. Ja vaikka niitä oli niin monta, verkko ei revennyt.

12 Jeesus sanoi heille: "Tulkaa ei-nehtimään." Mutta kukaan opetuslapsista ei rohjennut kysyä Häneltä: "Kuka sinä olet?" koska he tiesivät, että Hän oli Herra.

13 Niin Jeesus meni ja otti leivän ja antoi heille, ja samoin kalan.

14 Tämä oli jo kolmas kerta, jolloin Jeesus kuolleista noustuaan ilmestyi opetuslapsilleen.

noin kahdensadan kyynärän päässä.

9 Kun he astuivat maalle, näkivät he siellä hiilloksen ja kalan pantuna sen päälle, sekä leipää.

10 Jeesus sanoi heille: "Tuokaa tänne niitä kaloja, joita nyt saitte".

11 Niin Simon Pietari astui venheeseen ja veti maalle verkon, täynnä suuria kaloja, sata viisikymmentä kolme. Ja vaikka niitä oli niin paljon, ei verkko revennyt.

12 Jeesus sanoi heille: "Tulkaa ei-nehtimään". Mutta ei kukaan opetuslapsista uskaltanut kysyä häneltä: "Kuka sinä olet?", koska he tiesivät, että se oli Herra.

13 Niin Jeesus meni ja otti leivän ja antoi heille, ja samoin kalan.

14 Tämä oli jo kolmas kerta, jolloin Jeesus noustuaan kuolleista ilmestyi opetuslapsilleen.

kaloineensa.

9. Kuin he siis olivat maalle tulleet, näkivät he hiilet ja kalan, niiden päällä pantuna, ja leivän.

10. Jesus sanoi heille: tuokaat tänne niistä kaloista, jotka te nyt saitte.

11. Simon Pietari meni ja veti verkon maalle, täynnä suuria kaloja, sata ja kolmekuudettakymmentä. Ja vaikka niitä niin monta oli, ei kuitenkaan verkko revennyt.

12. Jesus sanoi heille: tulkaat rualle; mutta ei yksikään opetuslapsista uskaltanut häntä kysyä: kukas olet? sillä he tiesivät sen olevan Herran.

13. Niin Jesus tuli, otti leivän ja antoi heille, niin myös kalan.

14. Tämä on kolmas kerta, kuin Jesus opetuslapsillensa ilmestyi, sitte kuin hän oli noussut ylös kuolleista.

JEESUKSEN VIIMEISET SANAT PIETARILLE

15 Kun he olivat einehtineet, sanoi Jeesus Simon Pietarille: "Simon Joonaan* poika, rakastatko minua enemmän kuin nämä?" Hän vastasi hänelle: "Kyllä, Herra; sinä tiedät, että olet minulle rakas." Jeesus sanoi hänelle: "Ruoki karitsojani"

16 Hän sanoi hänelle taas toistamiseen: "Simon, Joonaan* poika, rakastatko minua?" Hän vastasi Hänelle: "Kyllä, Herra, tiedät, että olet minulle rakas." Jeesus sanoi hänelle: "Kaitse lampaitani."

17 Hän sanoi hänelle kolmannen kerran: "Simon, Joonaan* poika, olenko sinulle rakas?" Pietari tuli murheelliseksi, kun Hän kolmannen kerran sanoi hänelle: "Olenko sinulle rakas?" ja vastasi Hänelle: "Herra, sinä tiedät kaikki; tiedät, että olet minulle rakas." Jeesus sanoi hänelle: "Ruoki

15 Kun he olivat einehtineet, sanoi Jeesus Simon Pietarille: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä?" Hän vastasi hänelle: "Rakastan, Herra; sinä tiedät, että olet minulle rakas". Hän sanoi hänelle: "Ruoki minun karitsoitani".

16 Hän sanoi hänelle taas toistamiseen: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua?" Hän vastasi hänelle: "Rakastan, Herra; sinä tiedät, että olet minulle rakas". Hän sanoi hänelle: "Kaitse minun lampaitani".

17 Hän sanoi hänelle kolmannen kerran: "Simon, Johanneksen poika, olenko minä sinulle rakas?" Pietari tuli murheelliseksi siitä, että hän kolmannen kerran sanoi hänelle: "Olenko minä sinulle rakas?" ja vastasi hänelle: "Herra, sinä tiedät kaikki; sinä tiedät, että olet mi-

15. Kun he siis syöneet olivat, sanoi Jesus Simon Pietarille: Simon Jonan poika! rakastatko minua enempi kuin nämät? Hän sanoi: jaa, Herra, sinä tiedät, että minä sinua rakastan. Hän sanoi hänelle: ruoki minun karitsoitani.

16. Ja sanoi taas toisen kerran hänelle: Simon Jonan poika! rakastatko minua? Hän vastasi: jaa, Herra, sinä tiedät, että minä sinua rakastan. Sanoi hän hänelle: kaitse minun lampaitani.

17. Hän sanoi kolmannen kerran hänelle: Simon Jonan poika! rakastatko minua? Pietari tuli murheelliseksi, että hän kolmannen kerran sanoi hänelle: rakastatko minua? ja sanoi hänelle: Herra, sinä tiedät kaikki: sinä tiedät, että minä rakastan sinua. Jesus sanoi

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

lampaitani,

18 Totisesti, totisesti sanon sinulle: kun olit nuorempi, vyötit itsesi ja kuljit minne tahdoit; mutta kun tulet vanhaksi, ojennat kätesi* ja toinen vyöttää sinut ja vie [sinut], minne et tahdo."

19 Mutta tämän Hän sanoi antaen tietää, millaisella kuolemalla Pietari* oli kirkastava Jumalaa. Ja tämän sanottuaan Hän lausui hänelle: "Seuraa minua."

JEESUS JA JOHANNES

20 Mutta Pietari kääntyi ja näki sen opetuslapsen seuraavan, jota Jeesus rakasti ja joka myös ehtoollisella oli nojannut Hänen rintaansa vasten ja sanonut: "Herra, kuka se on, joka sinut kavaltaa?"

21 Hänet nähdessään Pietari sanoi Jeesukselle: "Herra, entä kuinka tämä?"

nulle rakas". Jeesus sanoi hänelle: "Ruoki minun lampaitani.

18 Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: kun olit nuori, niin sinä vyötit itsesi ja kuljit, minne tahdoit; mutta kun vanhenet, niin sinä ojennat kätesi, ja sinut vyöttää toinen ja vie sinut, minne et tahdo."

19 Mutta sen hän sanoi antaakseen tietää, minkäkaltaisella kuolemalla Pietari oli kirkastava Jumalaa. Ja tämän sanottuaan hän lausui hänelle: "Seuraa minua".

20 Niin Pietari kääntyi ja näki sen opetuslapsen seuraavan, jota Jeesus rakasti ja joka myös oli aterioitaessa nojannut hänen rintaansa vasten ja sanonut: "Herra, kuka on sinun kavaltajasi?"

21 Kun Pietari hänet näki, sanoi hän Jeesukselle: "Herra, kuinka sitten tämän käy?"

hänelle: ruoki minun lampaitani.

18. Totisesti, totisesti sanon minä sinulle: kuin sinä olit nuori, niin sinä vyötit itses ja menit, kuhunkas tahdoit; mutta kuin vanhenet, niin sinä ojennat kätes, ja toinen vyöttää sinun, ja vie, kuhunka et sinä tahdo.

19. Mutta sen hän sanoi, antain tietää, millä kuolemalla hänen piti kunnioittaman Jumalaa. Ja kuin hän sen sanonut oli, sanoi hän hänelle: seuraa minua.

20. Pietari käänsi itsensä, ja näki sen opetuslapsen seuraavan, jota Jesus rakasti, joka myös oli Jeesuksen rinnoilla ehtoollisessa maannut, ja sanonut: Herra, kuka se on, joka sinun pettää?

21. Kuin siis Pietari hänen näki, sanoi hän Jeesukselle: Herra, mistä tämä?

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

22 Jeesus sanoi hänelle: "Jos tahtoisin hänen jäävän kunnes tulen, mitä se sinulle kuuluu? Seuraa sinä minua."

23 Niin veljien kesken levisi sellainen* puhe, ettei se opetuslapsi kuole. Mutta Jeesus ei sanonut hänelle, ettei hän kuole vaan: "Jos tahtoisin hänen jäävän kunnes tulen, mitä se sinulle kuuluu?"

LOPPUSANAT

24 Tämä on se opetuslapsi, joka todistaa näistä ja on nämä kirjoittanut. Ja tiedämme, että hänen todistuksensa on tosi.

25 On paljon muutakin, (kaikki) mitä Jeesus teki. Jos ne kohta kohdalta kirjoitettaisiin, luulen, etteivät kirjoitettavat kirjat mahtuisi maailmaan sellaisenaan. (Aamen.)

22 Jeesus sanoi hänelle: "Jos minä tahtoisin, että hän jää tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinuun koskee? Seuraa sinä minua."

23 Niin semmoinen puhe levisi veljien keskuuteen, ettei se opetuslapsi kuole; mutta ei Jeesus sanonut hänelle, ettei hän kuole, vaan: "Jos minä tahtoisin, että hän jää tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinuun koskee?"

24 Tämä on se opetuslapsi, joka todistaa näistä ja on nämä kirjoittanut; ja me tiedämme, että hänen todistuksensa on tosi.

25 On paljon muutakin, mitä Jeesus teki; ja jos se kohta kohdalta kirjoitettaisiin. Luulen, etteivät koko maailmaan mahtuisi ne kirjat, jotka pitäisi kirjoittaa.

22. Jesus sanoi hänelle: jos minä tahtoisin hänen siihenasti olevan kuin minä tulen, mitä sinun siihen tulee? Seuraa sinä minua.

23. Niin veljesten seassa kävi ulos se puhe, ettei sen opetuslapsen pitänyt kuoleman. Mutta ei Jesus hänelle sanonut: ei hän kuole, vaan: jos minä tahdon hänen siihenasti olevan kuin minä tulen, mitä sinun siihen tulee?

24. Tämä on se opetuslapsi, joka todistaa näistä ja on nämät kirjoittanut, ja me tiedämme hänen todistuksensa todeksi.

25. On myös paljon muuta, mitä Jesus teki, jos ne erinänsä kirjoitettaisiin, en minä luulisi koko maailman käsittävän niitä kirjoja, joita pitäisi kirjoitettaman. Amen.

APOSTOLIEN TEOT

APOSTOLIEN TEKOJA

1. Luku ALKULAUSE

1 Edellisen kertomuksen kirjoitin, oi Teofilus, kaikesta, mitä Jeesus alkoi sekä tehdä että opettaa

2 siihen päivään asti, jona Hänet otettiin ylös, sen jälkeen, kun Hän Pyhän Hengen välityksellä oli antanut käskyn valitsemilleen apostoleille.

3 Heille Hän myös kärsimisensä jälkeen moninaisin todistuksin osoitti elävänsä, ilmestyen heille neljäkymmenen päivän aikana ja puhuen Jumalan valtakunnasta.

PYHÄN HENGEN LUPAUS

4 Ollessaan heidän kanssaan, Hän kielsi heitä lähtemästä Jerusalemissa, vaan käski odottamaan Isältä sitä, mikä oli luvattu, ja sanoi: "Siitä olette

APOSTOLIEN TEOT

1. Luku

1 Edellisessä kertomuksessani kirjoitin, oi Teofilus, kaikesta, mitä Jeesus alkoi tehdä ja opettaa,

2 hamaan siihen päivään asti, jona hänet otettiin ylös, sittenkun hän Pyhän Hengen kautta oli antanut käskynsä apostoleille, jotka hän oli valinnut,

3 ja joille hän myös kärsimisensä jälkeen moninaisten epäämättömien todistusten kautta osoitti elävänsä, ilmestyen heille neljäkymmenen päivän aikana ja puhuen Jumalan valtakunnasta.

4 Ja kun hän oli yhdessä heidän kanssansa, käski hän heitä ja sanoi: "Älkää lähtekö Jerusalemissa, vaan odottakaa Isältä sen lupauk-

APOSTOLIEN TEOT

1. Ennen olen minä tosin, oi Teophilus, puhunut kaikista niistä, mitä Jesus rupesi sekä tekemään että opettamaan,

2. Hamaan siihen päivään asti, jona hän otettiin ylös, sitte kuin hän apostoleille, jotka hän valinnut oli, Pyhän Hengen kautta oli käskyn antanut;

3. Joille hän myös kärsimisensä jälkeen oli itsensä eläväksi osoittanut moninaisilla merkeillä, ja näkyi heille neljäkymmentä päivää, ja puhui heille Jumalan valtakunnasta.

4. Ja kuin hän heidät oli koonnut, kielsi hän heitä lähtemästä Jerusalemissa, vaan että he Isän lupaus-ta odottaisivat, josta te olette (sa-

APOSTOLIEN TEOT

minulta kuulleet.

5 Sillä Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhässä Hengesssä muutamien päivien kuluttua."

JEESUS ASTUU TAIVAASEEN

6 Niin he ollessaan koolla, kysyivät Häneltä sanoen: "Herra, tälläkö ajalla rakennat jälleen Israelille valtakunnan?"

7 Hän sanoi heille: "Ei teidän tarvitse tietää aikoja tai hetkiä, jotka Isä omalla vallallaan on asettanut,

8 vaan te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka."

9 Kun Hän oli tämän sanonut, Hänet kohotettiin heidän nähtensä, ja pilvi

sen täyttymistä, jonka te olette minulta kuulleet.

5 Sillä Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä, ei kauan näitten päivien jälkeen."

6 Niin he ollessansa koolla kysyivät häneltä sanoen: "Herra, tälläkö ajalla sinä jälleen rakennat Israelille valtakunnan?"

7 Hän sanoi heille: "Ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa voimalla on asettanut,

8 vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka".

9 Kun hän oli tämän sanonut, kohotettiin hänet ylös heidän näh-

noi hän) kuulleet minulta.

5. Sillä Johannes tosin kasti vedellä, mutta te kastetaan Pyhällä Hengellä, ei monen päivän perästä.

6. Kuin he siis kokoontuneet olivat, kysyivät he häneltä, sanoen: Herra, täällä ajallakos Israelille valtakunnan jälleen rakennat?

7. Mutta hän sanoi heille: ei teidän tule tietää aikaa eikä hetkeä, jotka Isä on omaan voimaansa pannut.

8. Vaan teidän pitää saaman Pyhän Hengen voiman, joka on tuleva teidän päällenne, ja teidän pitää minun todistajani oleman, sekä Jerusalemissa, että koko Juudeassa ja Samariassa, ja sitte maailman ääreen.

9. Ja kuin hän nämät sanonut oli, otettiin hän ylös heidän nähtensä,

APOSTOLIEN TEOT

vei Hänet pois heidän näkyvistään.

10 Mutta kun he jännittyneinä katselivat taivaalle Hänen mennessään, niin katso, kaksi miestä seiso heidän luonaan valkeissa vaatteissa.

11 Nämä sanoivat: "Galilean miehet, mitä seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, tulee samalla tavalla kuin näitte Hänen taivaaseen menevän."

12 Silloin he palasivat Jerusalemiin vuorelta, jota kutsutaan Öljyvuoreksi ja, joka on lähellä Jerusalemiä, sapatinmatkan päässä.

APOSTOLIN VALITSEMINEN JUUDAAN TILALLE

13 Tultuaan sisälle kaupunkiin, he menivät siihen yläsaliin, jossa oleskelivat sekä Pietari että *Jaakob ja Johannes* ja Andreas. Filippus ja Tuomas, Bartolomeus ja Matteus, Jaakob, Alfeuksen poika, ja Simon, kii-

tensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään.

10 Ja kun he katselivat taivaalle hänen mennessään, niin katso, heidän tykönänsä seiso kaksi miestä valkeissa vaatteissa;

11 ja nämä sanoivat: "Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän."

12 Silloin he palasivat Jerusalemiin vuorelta, jota kutsutaan Öljymäeksi ja joka on lähellä Jerusalemiä, sapatinmatkan päässä.

13 Ja kun he olivat tulleet kaupunkiin, menivät he siihen yläsaliin, jossa he tavallisesti oleskelivat: Pietari ja Johannes ja Jaakob ja Andreas, Filippus ja Tuomas, Bartolomeus ja Matteus, Jaakob Alfe-

ja pilvi vei hänen ylös heidän silmänsä edestä.

10. Ja kuin he katselivat taivaaseen, hänen mennessänsä, katso, heidän tykönänsä seiso kaksi miestä valkeissa vaatteissa,

11. Jotka myös sanoivat: Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaaseen? Tämä Jesus, joka teiltä otettiin ylös taivaaseen, on niin tuleva kuin te hänen taivaaseen menevän näitte.

12. Silloin he palasivat Jerusalemiin vuorelta, joka Öljymäeksi kutsutaan ja on läsnä Jerusalemiä sabbatin matkan.

13. Ja kuin he tulivat sisälle, niin he astuivat ylös saliin, kussa he oleskelivat: Pietari ja Jakob, ja Johannes ja Andreas, Philippus ja Toomas, Bartolomeus ja Matteus, Jakob Alphein poika ja Simon Ze-

APOSTOLIEN TEOT

vailija, sekä Juudas, Jaakobin veli.

14 Nämä kaikki pysyivät yksimielisesti rukouksessa (ja anomisessa) vaimojen kanssa ja Marian, Jeesuksen äidin, ja Hänen veljiensä kanssa.

15 Niinä päivinä Pietari nousi opetuslasten* keskellä — koolla oli noin sata kaksikymmentä henkeä käsittävä joukko — ja sanoi:

16 ”Miehet, veljet, sen kirjoituksen piti käymän toteen, jonka Pyhä Henki on Daavidin suulla ennalta puhunut Juudaasta, joka oli Jeesuksen kiinniottajain oppaana.

17 Sillä hänet luettiin joukkoomme, ja hän oli saanut osan tässä palvelu-toimessa.

18 Hän hankki itselleen pellon vääryyden palkalla. Suistuttuaan alas, hän repesi keskeltä ja kaikki hänen sisälmyksensä valuivat ulos.

19 Se tuli kaikkien Jerusalemissa

uksen poika ja Simon, kiivailija, ja Juudas Jaakobin poika.

14 Nämä kaikki pysyivät yksimielisesti rukouksessa vaimojen kanssa ja Marian, Jeesuksen äidin, kanssa ja Jeesuksen veljien kanssa.

15 Ja niinä päivinä Pietari nousi veljien keskellä, kun oli väkeä koolla noin sata kaksikymmentä henkeä, ja sanoi:

16 Miehet, veljet, sen raamatun-sanan piti käymän toteen, jonka Pyhä Henki on Daavidin suun kautta edeltä puhunut Juudaasta, joka rupesi niiden oppaaksi, jotka ottivat kiinni Jeesuksen.

17 Sillä hän oli meidän joukkoomme luettu ja oli saanut osalleen tämän viran.

18 Hän hankki itsellensä pellon väärintekonsa palkalla, ja hän suistui alas ja pakahtui keskeltä, niin että kaikki hänen sisälmyksensä valuivat ulos.

19 Ja se tuli kaikkien Jerusalemin

lotes, ja Juudas Jakobin.

14. Nämät kaikki olivat yksimielisesti pysyväiset rukouksessa ja anomisessa, vaimoin kanssa ja Marian Jesuksen äidin ja hänen veljeinsä kanssa.

15. Ja niinä päivinä nousi Pietari opetuslasten keskellä ja sanoi: (ja joukko oli nimiltä yhteen lähes kaksikymmentä toista sataa:)

16. Te miehet ja veljet! se kirjoitus piti täytettämän, jonka Pyhä Henki oli Davidin suun kautta Juudaasta ennen sanonut, joka niiden johdattajaksi tuli, jotka Jeesuksen ottivat kiinni.

17. Sillä hän oli meidän lukuumme luettu, ja oli tämän viran meidän kanssamme saanut.

18. Hän siis on ansainnut pellon vääryyden palkasta, ja kuin hän pudotettiin alas, on hän keskeltä kahtia pakahtunut, että kaikki hänen sisällyksensä läksivät ulos.

19. Ja se oli tiettävä kaikille, jotka

APOSTOLIEN TEOT

asuvain tietoon, niin että sitä peltoa heidän omalla kielellään kutsutaan Akeldamaksi, se on Veripelloksi.

20 Sillä psalmien kirjassa on kirjoitettuna: 'Tulkoon hänen talonsa autioksi älköönkä siinä asukasta olko' ja: 'Ottakoon toinen hänen kaitsijantoimensa'.

21 Niin pitää yhden niistä miehistä, jotka ovat vaeltaneet kanssamme koko sen ajan, jona Herra Jeesus kävi sisälle ja ulos keskellämme

22 Johanneksen kasteesta alkaen siihen päivään asti, jona Hänet otettiin meiltä ylös, tulla kanssamme Hänen ylösnousemuksensa todistajaksi."

23 Ja he asettivat ehdolle kaksi, Joosefin, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, lisänimeltä Justukseksi, ja Mattiaan.

24 Ja he rukoilivat ja sanoivat: "Herra, sinä kaikkien sydänten tuntija, osoita kumman näistä kahdesta olet

asukasten tietoon; ja niin sitä peltoa kutsutaan heidän kielellään Akeldamaksi, se on: Veripelloksi.

20 Sillä psalmien kirjassa on kirjoitettuna: 'Tulkoon hänen talonsa autioksi, älköönkä siinä asukasta olko', ja: Ottakoon toinen hänen kaitsijatoimensa'.

21 Niin pitää siis yhden niistä miehistä, jotka ovat vaeltaneet meidän kanssamme kaiken sen ajan, jona Herra Jeesus kävi sisälle ja ulos meidän tykönämme,

22 Johanneksen kasteesta alkaen hamaan siihen päivään, jona hänet meiltä otettiin ylös, tuleman hänen ylösnousemisensa todistajaksi meidän kanssamme."

23 Ja he asettivat ehdolle kaksi, Joosefin, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, lisänimeltä Justukseksi, ja Mattiaan.

24 Ja he rukoilivat ja sanoivat: "Herra, sinä, joka kaikkien sydämet tunnet, osoita, kummanko

Jerusalemissa asuvat, että se pelto heidän kielellänsä kutsutaan Akeldama, se on: veripelto.

20. Sillä se on kirjoitettu Psaltari-raamatussa: hänen kotonsa tulkoon kylmille eikä siinä pidä asujanta oleman, ja toisen pitää hänen piispautensa saaman.

21. Niin pitää näistä miehistä, jotka meidän kanssamme olleet ovat kaiken sen ajan kuin Herra Jesus meidän kanssamme ulos ja sisälle kävi,

22. Ruveten Johanneksen kasteesta hamaan siihen päivään asti, jona hän meiltä otettiin ylös, yksi tuleman hänen ylösnousemisensa todistajaksi ynnä meidän kanssamme.

23. Ja he asettivat kaksi ehdolle: Josephin, joka kutsuttiin Barsabas ja liialta nimeltä Justus, ja Mattiaan.

24. Ja he rukoilivat ja sanoivat: sinä Herra, joka kaikkein sydämet tiedät! osoita, kumman sinä näistä

APOSTOLIEN TEOT

valinnut
25 saamaan sen osan tässä palvelu-
toimessa ja apostolinvirassa, josta
Juudas väistyi pois mennäkseen
omaan paikkaansa."
26 Ja he heittivät heistä arpaa, ja ar-
pa lankesi Mattiaalle, ja hänet luettiin
yhdenoista apostolin joukkoon.

2. Luku PYHÄN HENGEN VUODA- TUS

1 Kun helluntaipäivä oli tullut*, olivat
he kaikki yksimielisesti koolla.

2 Niin taivaasta tuli yhtäkkiä humaus
niin kuin ankan tuulispään käydes-
sä ja täytti koko huoneen, jossa he
istuivat.

3 He näkivät jakautuvia kieliä, ikään
kuin tulta, ja ne laskeutuivat kukin
heidän päällensä.

4 Ja he kaikki täyttyivät Pyhällä Hen-
gellä ja alkoivat puhua muilla kielillä,
sen mukaan kuin Henki heille puhut-

näistä kahdesta sinä olet valinnut
25 ottamaan sen paikan tässä
palveluksessa ja apostolinvirassa,
josta Juudas vilpistyi pois, men-
näkseen omaan paikkaansa".
26 Ja he heittivät heistä arpaa, ja
arpa lankesi Mattiaalle, ja hänet
luettiin niiden yhdenoista kanssa
apostolien joukkoon.

2. Luku

1 Ja kun helluntaipäivä oli tullut,
olivat he kaikki yhdessä koolla.

2 Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaas-
ta, niinkuin olisi käynyt väkevä tuu-
lispää, ja täytti koko huoneen, jos-
sa he istuivat.

3 Ja he näkivät ikäänkuin tulisia
kieliä, jotka jakaantuivat ja asettui-
vat heidän itsekunkin päälle.

4 Ja he tulivat kaikki Pyhällä Hen-
gellä täytetyiksi ja alkoivat puhua
muilla kielillä, sen mukaan mitä

kahdesta olet valinnut,
25. Saamaan tämän palveluksen
ja apostolin viran arpaa, josta
Juudas on vilpistynyt pois, mene-
mään pois siallensa.
26. Ja he heittivät heistä arpaa, ja
arpa lankesi Mattiaan päälle, ja
hän valittiin yksimielisesti yhden-
toistakymmenen apostolin sekaan.

1. Ja kuin viideskymmenes päivä
täytettiin, olivat he kaikki yksimieli-
sesti koossa.

2. Ja humaus tapahtui äkisti tai-
vaasta, niinkuin suuri tuulispää olis
tullut, ja täytti koko huoneen, kus-
sa he olivat istumassa.

3. Ja heille näkyivät viileskellyt kie-
let, niinkuin tuliset, ja istuivat kun-
kin heidän päällensä.

4. Ja he täytettiin kaikki Pyhällä
Hengellä ja rupesivat puhumaan
muilla kielillä, senjälkeen kuin

APOSTOLIEN TEOT

tavaa antoi.

5 Jerusalemissa asui juutalaisia, hurskaita miehiä kaikista kansoista, mitä taivaan alla on.

6 Kun tämä ääni kuului, kansa tuli kokoon, ja he joutuivat ymmälle, sillä kukin kuuli heidän puhuvan hänen omaa kieltänsä.

7 Ja he (kaikki) hämmästyivät ja ihmettelivät sanoen (keskenään): "Katso, eivätkö nämä kaikki, jotka puhuvat, ole galilealaisia?"

8 Kuinka me sitten jokainen kuulemme puhuttavan omalla kielellämme, jonka alueella olemme syntyneet?

9 Me parttilaiset ja meedialaiset ja eelamilaiset ja me, jotka asumme Mesopotamiassa ja Juudeassa ja Kappadokiassa, Pontossa ja Aasiassa

10 ja Frygiassa ja Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Libyan alueella ja täällä muukalaisina oleskelevat roomalaiset, sekä juutalaiset

Henki heille puhuttavaksi antoi.

5 Ja Jerusalemissa asui juutalaisia, jumalaapelkääväisiä miehiä, kaikkinaisista kansoista, mitä taivaan alla on.

6 Ja kun tämä ääni kuului, niin koontui paljon kansaa; ja he tulivat ymmälle, sillä kukin kuuli heidän puhuvan hänen omaa kieltänsä.

7 Ja he hämmästyivät ja ihmettelivät sanoen: "Katso, eivätkö nämä kaikki, jotka puhuvat, ole galilealaisia?"

8 Kuinka me sitten kuulemme kukin sen maan kieltä, jossa olemme syntyneet?

9 Me parttilaiset ja meedialaiset ja eelamilaiset ja me, jotka asumme Mesopotamiassa, Juudeassa ja Kappadokiassa, Pontossa ja Aasiassa,

10 Frygiassa ja Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Liibyan alueilla, ja täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja

Henki antoi heidän puhua.

5. Niin Jerusalemissa asui Juudalaisia, Jumalaa pelkääväisiä miehiä, kaikkinaisesta kansasta, joka taivaan alla on.

6. Ja kuin tämä ääni tapahtui, niin kokoontui suuri kansan paljous, ja hämmästyivät; sillä kukin kuuli niiden puhuvan omalla kielellänsä.

7. Ja he tyhmistyivät kaikki ja ihmettelivät, sanoen keskenänsä: katso, eikö nämä kaikki, jotka puhuvat, ole Galilealaiset?

8. Ja kuinka me kukin kuulemme heidän puhuvan meidän omalla kielellämme, jossa me syntyneet olemme?

9. Partilaiset ja Mediläiset ja Eelamilaiset, ja jotka asumme Mesopotamiassa ja Juudeassa ja Kappadokiassa, Pontossa ja Asiassa,

10. Phrygiassa ja Pamphiliassa, Egyptissä ja Libian maan rajoilla, liki Kyreniä, ja muukalaiset Roomista, Juudalaiset ja uudet Juuda-

APOSTOLIEN TEOT

että käännyttäiset,
11 kreetalaiset ja arabialaiset, me kuulemme heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suuria tekoja."

12 Ja he kaikki hämmästyivät ja olivat ymmällä ja sanoivat toisilleen: "Mitä tämä onkaan?"

13 Mutta toiset sanoivat pilkaten: "He ovat täynnä makeaa viiniä."

PIETARIN HELLUNTAISAARNA

14 Niin Pietari astui esiin niitten yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: "Miehet, juutalaiset ja kaikki Jerusalemissa asuvat, olkoon tämä teille tiettävä ja ottakaa sanani korviinne.

15 Sillä eivät nämä ole juovuksissa niin kuin luulette. Onhan vasta päivän kolmas tunti.

16 Vaan tämä on sitä, mikä on puhut-

käännyttäiset,
11 kreetalaiset ja arabialaiset, me kuulemme kukin heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suuria tekoja."

12 Ja he olivat kaikki hämmästyksissään eivätkä tieneet, mitä ajatella, ja sanoivat toinen toisellensa: "Mitä tämä mahtaakaan olla?"

13 Mutta toiset pilkkasivat heitä ja sanoivat: "He ovat täynnä makeata viiniä".

14 Niin Pietari astui esiin niiden yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: "Miehet, juutalaiset ja kaikki Jerusalemissa asuvaset, olkoon tämä teille tiettävä, ja ottakaa minun sanani korviinne.

15 Eivät nämä ole juovuksissa, niinkuin te luulette; sillä nyt on vasta kolmas hetki päivästä.

16 Vaan tämä on se, mikä on sa-

laiset.

11. Kretalaiset ja Arabialaiset, me kuulemme heidän puhuvan meidän kielillämme Jumalan suuria tekoja.

12. Niin he kaikki tyhmistyivät ja epäilivät, sanoen toinen toisellensa: mitäs luulet tämän olevan?

13. Vaan muut nauroivat heitä ja sanoivat: he ovat täynnänsä makeaa viinaa.

14. Niin Pietari seiso i yhdentoistakymmenen kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: te Juudan miehet ja kaikki, jotka asutte Jerusalemissa! tämä olkoon teille tiettävä, ja ottakaat minun sanani teidän korviinne.

15. Sillä ei nämät juovuksissa ole, niinkuin te luulette; sillä nyt on kolmas hetki päivästä.

16. Vaan tämä on se, mikä ennen

APOSTOLIEN TEOT

tu profeetta Joelin välityksellä:

17 'Tapahtuu viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeäni kaiken lihan päälle, ja poikanne ja tyttärenne profetoivat ja nuorukaisenne näkyjä näkevät ja vanhuksenne unia uneksuvat.

18 Myös palvelijaini ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeäni, ja he profetoivat.

19 Ja minä näytän ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta ja tulta ja suitsuavaa savua.

20 Aurinko muuttuu pimeäksi ja kuu vereksi ennen kuin suuri ja ihana Herran päivä tulee.

21 Ja tapahtuu, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelas-

nottu profeetta Joelin kautta:

17 'Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, ja nuorukaisenne näkyjä näkevät, ja vanhuksenne unia uneksuvat.

18 Ja myös palvelijaini ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni, ja he ennustavat.

19 Ja minä annan näkyä ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta ja tulta ja savupatsaita.

20 Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennenkuin Herran päivä tulee, se suuri ja julkinen.

21 Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä,

sanottu on Joelin prophetan kautta:

17. Ja pitää tapahtuman viimeisinä päivinä (sanoo Jumala), että minä tahdon vuodattaa minun Hengestäni kaiken lihan päälle: ja teidän poikanne ja tyttärenne pitää ennustaman, ja teidän nuorukaisenne pitää näkyjä näkemän, ja teidän vanhimpanne pitää unia uneksuman.

18. Ja myös minun palveliaini päälle ja minun piikaini päälle niinä päivinä vuodatan minä minun Hengestäni, ja heidän pitää ennustaman.

19. Ja minä annan tunnustähtiä ylhäällä taivaassa ja merkkejä alhaalla maan päällä, veren ja tulen ja savun ja suitsun.

20. Auringon pitää muuttuman pimeydeksi ja kuun vereksi, ennenkuin se suuri ja julkinen Herran päivä on tuleva.

21. Ja pitää tapahtuman, että jokainen, joka avuksi huutaa Herran

APOSTOLIEN TEOT

tuu.'

22 Miehet, israelilaiset, kuulkaa nämä sanat: Jeesus Nasaretilaisen, miehen, jonka Jumala osoitti teille voimateoin ja ihmein ja merkein, joita Jumala Hänen välityksellään teki keskellänne, niin kuin itsekin tiedätte,

23 Hänet, joka teille luovutettiin Jumalan määrämän päätöksen ja ennalta tietämisen mukaan, te jumalatomien* miesten käten avulla (kiinni otettuanne) naulitsitte ristiin ja tapoitte.

24 Hänet Jumala herätti lopetettuaan kuoleman kivut, niin kuin ei ollutkaan mahdollista, että se olisi voinut Hänet pitää.

25 Sillä Daavid sanoo Hänestä: 'Minä näen alati edessäni Herran, sillä Hän on oikealla puolellani, jotten horjahaitsi.

26 Sen vuoksi sydämeni iloitsi ja kie-

pelastuu.'

22 Te Israelin miehet, kuulkaa nämä sanat: Jeesuksen, Nasaretilaisen, sen miehen, josta Jumala todisti teille voimallisilla teoilla ja ihmeillä ja merkeillä, joita Jumala hänen kauttansa teki teidän keskellänne, niinkuin te itse tiedätte,

23 hänet, joka teille luovutettiin, Jumalan ennaltamäärätyn päätöksen ja edeltätietämyksen mukaan, te laista tietämättömien miesten käten kautta naulitsitte ristille ja tapoitte.

24 Hänet Jumala herätti ja päästi kuoleman kivuista, niinkuin ei ollutkaan mahdollista, että kuolema olisi voinut hänet pitää.

25 Sillä Daavid sanoo hänestä: 'Minä näen alati edessäni Herran, sillä hän on minun oikealla puolellani, etten horjahtaisi.

26 Sentähden minun sydämeni

nimeä, se tulee autuaaksi.

22. :22. Te Israelin miehet! kuulkaat näitä sanoja: Jesuksen Nasaretilaisen, sen miehen, joka teidän tykönänne on Jumalalta vahvistettu voimallisten tekoin, ihmetten ja merkkein kanssa, jotka Jumala hänen kauttansa teidän keskellänne teki, niinkuin te itsekin tiedätte,

23. Sen, joka Jumalan aivotun neuvon ja säännön jälkeen oli annettu ulos, te otitte ja väärin miesten käten kautta ristiinnaulitsitte ja surmasitte,

24. Jonka Jumala herätti ylös ja päästi kuoleman kivuista, että se oli mahdotoin, että hän piti siltä pidettämän.

25. Sillä David sanoo hänestä: minä olen aina Herran minun kasvoini eteen pannut, sillä hän on minun oikialla puolellani, etten minä horjahtaisi.

26. Sentähden iloitsi minun sydä-

APOSTOLIEN TEOT

leni riemuitsi, vieläpä ruumiini on lepäävä toivossa,

27 sillä sinä et jätä sieluani tuonelaan etkä salli Pyhäsi nähdä maatumista.

28 Sinä teit minulle tiettäväksi elämän tiet, sinä täytät minut ilolla kasvojesi edessä.'

29 Miehet, veljet, on lupa puhua teille rohkeasti, mitä kantaisäämme Daavidiin tulee, että hän on sekä kuollut että haudattu, ja hänen hautansa on keskellämme tänäkin päivänä.

30 Koska hän siis oli profeetta ja tiesi, että Jumala oli hänelle valalla vannonut asettavansa (Kristuksen,) hänen kupeittensa hedelmän (lihan mukaan) istumaan hänen valtaistuimelleen,

31 niin hän ennalta nähden puhui Kristuksen ylösnousemuksesta, ettei *Hänen sieluansa jätetty* tuonelaan eikä Hänen lihansa nähnyt maatu-

iloitsee ja kieleni riemuitsee, ja myös minun ruumiini on lepäävä toivossa;

27 sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta.

28 Sinä teet minulle tiettäväksi elämän tiet, sinä täytät minut ilolla kasvojesi edessä.'

29 Te miehet, veljet, on lupa teille rohkeasti sanoa, mitä kantaisäämme Daavidiin tulee, että hän on sekä kuollut että haudattu; onhan hänen hautansa meidän keskellämme vielä tänäkin päivänä.

30 Koska hän nyt oli profeetta ja tiesi, että Jumala oli valalla vannonen hänelle luvannut asettavansa (*Kristuksen,*) hänen kupeittensa hedelmän (*lihan mukaan*) hänen valtaistuimelleen,

31 niin hän edeltä nähden puhui Kristuksen ylösnousemuksesta, sanoen, ettei Kristus ollut jäävä hyljättyksi tuonelaan eikä hänen

meni, ja minun kieleni riemuitsi, ja minun lihani on myös lepäävä toivossa.

27. Sillä et sinä anna ylön minun sieluani helvetissä, etkä salli sinun pyhäns näkevän turmelusta.

28. Sinä olet minulle tiettäväksi tehnyt elämän tiet, sinä täytät minun ilolla sinun kasvois edessä.

29. Te miehet, rakkaat veljet, olkoon lupa rohkeasti teille puhua patriarkasta Davidista! hän on sekä kuollut että haudattu ja hänen hautansa on meidän tykönämme hamaan tähän päivään asti:

30. Että hän siis oli propheta ja tiesi Jumalan hänelle valalla vannonen, että hän oli hänen kupeensa hedelmästä lihan jälkeen herättävä Kristuksen hänen istuimellansa istumaan,

31. Näki hän ennen ja puhui Kristuksen ylösnousemisesta, ettei hänen sieluansa annettu ylön helvetissä, eikä hänen lihansa nähnyt

APOSTOLIEN TEOT

mista.

32 Tämän Jeesuksen Jumala herätti, minkä todistajia me kaikki olemme.

33 Koska Hänet siis on Jumalan *oikealla kädellä* korotettu ja Hän on Isältä saanut Pyhän Hengen lupauksen, niin Hän on vuodattanut sen, minkä nyt näette ja kuulette.

34 Sillä ei Daavid ole astunut ylös taivaihin, vaan hän sanoo itse: 'Herra sanoi Herralleni: Istu oikealle puolelleni,
35 kunnes panen vihollisesi jalkaisi astinlaudaksi.'

36 Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on tehnyt Hänet Herraksi ja Kristukseksi, tämän Jeesuksen, jonka te naulitsitte ristiin."

37 Tämän kuullessaan he saivat piston sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: Miehet, veljet, mitä meidän on tehtävä?"

ruumiinsa näkevä katoavaisuutta.

32 Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, minkä todistajia me kaikki olemme.

33 Koska hän siis on Jumalan oikean käden voimalla korotettu ja on Isältä saanut Pyhän Hengen lupauksen, on hän vuodattanut sen, minkä te nyt näette ja kuulette.

34 Sillä ei Daavid ole astunut ylös taivaisiin, vaan hän sanoo itse: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni,
35 kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.'

36 Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on hänet Herraksi ja Kristukseksi tehnyt, tämän Jeesuksen, jonka te ristiin-naulitsitte."

37 Kun he tämän kuulivat, saivat he piston sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: "Miehet, veljet, mitä meidän pitää

turmelusta.

32. Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, jonka todistajat me kaikki olemme.

33. Hän on siis Jumalan oikealle kädelle korotettu ja on Isältä saanut lupauksen Pyhästä Hengestä: hän on tämän vuodattanut, kuin te nyt näette ja kuulette.

34. Sillä ei David ole taivaasen astunut, vaan hän sanoo: Herra sanoi minun Herralleni: istu minun oikealle kädelleni,
35. Siihenasti kuin minä panen sinun vihollisesi sinun jalkais astinlaudaksi.

36. Niin pitää siis totisesti kaiken Israelin huoneen tietämän, että Jumala on tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte, Herraksi ja Kristukseksi tehnyt.

37. Mutta kuin he nämät kuulivat, kävi se läpi heidän sydämensä, ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: te miehet, rakkaat veljet! mi-

APOSTOLIEN TEOT

38 Pietari vastasi heille: "Muuttakaa mielenne ja kastattakoon kukin teistä itsensä Jeesuksen Kristuksen nimeen syntien anteeksi saamiseksi, niin saatte Pyhän Hengen lahjan.

39 Sillä tämä lupaus kuuluu teille ja lapsillenne ja kaikille kaukana oleville, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu."

40 Myös monin muin sanoin hän vakaasti todisti ja kehoitti sanoen: "Antakaa pelastaa itsenne tästä nurjasta sukupolvesta."

41 Jotka nyt (halukkaasti) ottivat hänen sanansa vastaan, ne kastettiin, ja sinä päivänä tuli lisää noin kolmetuhatta.

SEURAKUNNAN USKONELÄMÄ

42 He pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja

tekemän?"

38 Niin Pietari sanoi heille: "Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.

39 Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu."

40 Ja monilla muillakin sanoilla hän vakaasti todisti; ja hän kehoitti heitä sanoen: "Antakaa pelastaa itsenne tästä nurjasta sukupolvesta".

41 Jotka nyt ottivat hänen sanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua.

42 Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhtey-

tä meidän pitää tekemän?

38. Vaan Pietari sanoi heille: tehkää parannus, ja antakaan jokainen itsensä kastaa Jeesuksen Kristuksen nimeen, syntein anteeksi antamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.

39. Sillä teille ja teidän lapsillenne on tämä lupaus annettu, ja kaikille, jotka taampana ovat, kutka ikänä Herra meidän Jumalamme kutsuu.

40. Ja monilla muillakin sanoilla todisti hän, ja neuvoi heitä, sanoen: antakaat teitänne autettaa tästä pahanilkisestä suvusta.

41. Jotka siis mielellänsä hänen sanansa ottivat vastaan, ne kastettiin; ja sinä päivänä lisääntyi lähes kolmetuhatta sielua.

42. Ja he pysyivät alati apostolien opissa ja osallisuudessa, ja leivän

APOSTOLIEN TEOT

leivän murtamisessa ja rukouksissa.

43 Ja jokaiselle sielulle tuli pelko, ja monta ihmettä ja tunnustekoa tapahtui apostolien välityksellä.

44 Ja kaikki uskovaiset olivat yhdessä ja pitivät kaikkea yhteisenä.

45 He myivät maansa ja tavaransa ja jakoivat ne kaikille, sen mukaan kuin kukin tarvitsi.

46 Ja he olivat alati, joka päivä, yksimielisesti pyhäkössä, ja mursivat kodeissa leipää ja söivät ruokansa iloiten ja *vilpittömin sydämin,

47 kiittäen Jumalaa. Ja he nauttivat kaiken kansan suosiota. Ja Herra lisäsi seurakuntaan* joka päivä niitä, jotka pelastuivat.

3. Luku RAMPA PARANEE KAUNIIN PORTIN LUONA

1 Pietari ja Johannes menivät (yh-

dessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa.

43 Ja jokaiselle sielulle tuli pelko; ja monta ihmettä ja tunnustekoa tapahtui apostolien kautta.

44 Ja kaikki, jotka uskoivat, olivat yhdessä ja pitivät kaikkea yhteisenä,

45 ja he myivät maansa ja tavaransa ja jakelivat kaikille, sen mukaan kuin kukin tarvitsi.

46 Ja he olivat alati, joka päivä, yksimielisesti pyhäkössä ja mursivat kodeissa leipää ja nauttivat ruokansa riemulla ja sydämen yksinkertaisuudella,

47 kiittäen Jumalaa ja ollen kaiken kansan suosiossa. Ja Herra lisäsi heidän yhteyteensä (*seurakuntaan*) joka päivä niitä, jotka saivat pelastuksen.

3. Luku

1 Ja Pietari ja Johannes menivät

murtamisessa ja rukouksissa.

43. Mutta jokaiselle sielulle tuli pelko; ja tehtiin apostolien kautta monta ihmettä ja merkkiä.

44. Mutta kaikki, jotka uskoivat, olivat yhdessä ja pitivät kaikki yhteisenä.

45. Ja he myivät hyvyytensä ja tavaransa, ja jakoivat ne kaikille, sen jälkeen kuin kukin tarvitsi.

46. Ja he pysyivät joka päivä yksimielisesti templissä, ja mursivat huoneessa leipää, ja ottivat ruokaa riemulla ja sydämen yksinkertaisuudella,

47. Ja kiittäin Jumalaa olivat kaiken kansan suosiossa. Ja Herra lisäsi joka päivä autuaaksi tulevaisia seurakunnalle.

1. Niin Pietari ja Johannes menivät

APOSTOLIIEN TEOT

dessä) pyhäkköön rukoushetkellä, yhdeksännellä tunnilla*.

2 Silloin kannettiin esille erästä miestä, joka oli ollut rampa äitinsä kohdusta asti. Hänet pantiin joka päivä pyhäkön niin kutsutun Kauniin portin pieleen anomaan almua pyhäkköön meneviltä.

3 Nähdessään Pietarin ja Johanneksen heidän ollessaan menossa pyhäkköön, hän pyysi saada almua.

4 Niin Pietari katsoen häneen kiinteästi Johanneksen kanssa sanoi: "Katso meihin."

5 Tämä tarkkasi heitä odottaen saavansa heiltä jotain.

6 Mutta Pietari sanoi: "Hopeaa ja kultaa ei minulla ole, mutta mitä minulla on, sitä annan sinulle: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen nimessä nouse ja käy."

7 Ja tarttuen häntä oikeaan käteen, hän kohotti häntä ja heti hänen jalkansa ja nilkkansa vahvistuivat.

pyhäkköön yhdeksännellä hetkellä, rukoushetkellä.

2 Silloin kannettiin esille miestä, joka oli ollut rampa hamasta äitinsä kohdusta ja jonka he joka päivä panivat pyhäkön niin kutsutun Kauniin portin pieleen anomaan almua pyhäkköön meneviltä.

3 Nähdessään Pietarin ja Johanneksen, kun he olivat menossa pyhäkköön, hän pyysi heiltä almua.

4 Niin Pietari ja Johannes katsoivat häneen kiinteästi, ja Pietari sanoi: "Katso meihin".

5 Ja hän tarkkasi heitä odottaen heiltä jotakin saavansa.

6 Niin Pietari sanoi: "Hopeaa ja kultaa ei minulla ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, nouse ja käy."

7 Ja hän tarttui hänen oikeaan käteensä ja nosti hänet ylös; ja heti hänen jalkansa ja nilkkansa vahvistuivat,

ynnä ylös templiin yhdeksännellä rukouksen hetkelle,

2. Ja mies, saattamaton hamasta äitinsä kohdusta, kannettiin; jonka he panivat joka päivä sen temppelin oven eteen, joka kutsutaan Kauniiksi, anomaan niiltä almua, jotka templiin menivät.

3. Kuin hän näki Pietarin ja Johanneksen tahtovan mennä templiin, anoi hän heiltä almua.

4. Niin Pietari Johanneksen kanssa katsoi hänen päällensä, ja sanoi: katso meidän päällemme.

5. Ja hän katseli heidän päällensä, toivoen heiltä jotakin saavansa.

6. Niin Pietari sanoi: hopiaa ja kultaa ei minulla ole; vaan sitä mitä minulla on, annan minä sinulle: Jeesuksen Kristuksen Natsarealaisen nimeen nouse ja käy.

7. Ja hän tarttui hänen oikiaan käteensä ja ojensi hänen, ja kohta hänen säärensä ja kantansa vahvistuivat.

APOSTOLIEN TEOT

8 Niin hän hypähti pystyyn, seiso ja käveli. Ja hän meni heidän kanssaan pyhäkköön kävellen ja hypellen ja ylistäen Jumalaa.

9 Ja kaikki kansa näki Hänen kävelevän ja ylistävän Jumalaa.

10 He tunsivat hänet — että hän oli se, joka almuja saadakseen oli istunut pyhäkön Kauniin portin pielessä — ja he tulivat täyteen hämmästystä ja ihmettelyä sen vuoksi mitä hänelle oli tapahtunut.

PIETARI SAARNAA SALOMON PYLVÄSKÄYTÄVÄSSÄ

11 Parannetun ramman pysytellessä Pietarin ja Johanneksen *seurassa kaikki kansa riensi suuresti hämmästyksissään heidän luokseen niin sanottuun Salomon pylväskäytävään.

12 Sen nähdessään Pietari alkoi puhua kansalle: "Miehet, israelilaiset, miksi ihmettelette tätä tai mitä meitä noin katselette, ikään kuin omalla

8 ja hän hypähti pystyyn, seiso ja käveli; ja hän meni heidän kanssansa pyhäkköön, käyden ja hypellen ja ylistäen Jumalaa.

9 Ja kaikki kansa näki hänen kävelevän ja ylistävän Jumalaa;

10 ja he tunsivat hänet siksi, joka almuja saadakseen oli istunut pyhäkön Kauniin portin pielessä, ja he olivat täynnä hämmästystä ja ihmettelyä siitä, mikä hänelle oli tapahtunut.

11 Ja kun hän yhä pysyttäytyi Pietarin ja Johanneksen seurassa, riensi kaikki kansa hämmästyksen vallassa heidän luoksensa niin sanottuun Salomon pylväskäytävään.

12 Sen nähdessään Pietari rupesi puhumaan kansalle ja sanoi: "Israelin miehet, mitä te tätä ihmettelette, tai mitä te meitä noin katse-

8. Ja hän karkasi ylös, seiso ja kävi, ja meni heidän kanssansa templiin, käyden ja hypäten ja kiittäen Jumalaa.

9. Ja kaikki kansa näki hänen käyvän ja kiittävän Jumalaa,

10. Ja tunsu hänen siksi, joka almun tähden istui templin Kauniin oven edessä; ja he olivat täynnänsä pelkoa ja suurta hämmästystä siitä, mitä hänelle tapahtunut oli.

11. Mutta kuin tämä saattamaton, joka parannettu oli, piti itsensä Pietarin ja Johanneksen tykö, juoksi kaikki kansa hämmästyksissään heidän tykönsä porstuaan, joka kutsutaan Salomon porstuaksi.

12. Kuin Pietari sen näki, vastasi hän kansalle: Israelin miehet! mitä te tätä ihmettelette? eli mitä te meidän päallemme katsotte, niin-

APOSTOLIEN TEOT

voimallamme tai jumalisuudellamme olisimme panneet hänet kävelemään?

13 Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin Jumala, isiemme Jumala, on kirkastanut Poikansa Jeesuksen, jonka te annoitte alttiiksi ja kielsitte Pilatuksen edessä, kun tämä oli päättänyt Hänet päästää.

14 Te kielsitte Pyhän ja Vanhurskaan ja anoitte, että teille annettaisiin murhamies.

15 Mutta elämän alkajan te tapoitte. Hänet Jumala on kuolleista herättänyt, minkä todistajia me olemme.

16 Hänen nimeensä uskomisen nojalla on Hänen nimensä vahvistanut tämän miehen, jonka te näette ja tunnette, ja usko, joka tulee Jeesukselta, on antanut hänelle tämän täyden terveyden kaikkien teidän nähtenne.

17 Ja nyt, veljet, tiedän, että olette

lette, ikäänkuin me omalla voimallamme tai hurskaudellamme olisimme saaneet hänet kävelemään.

13 Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin Jumala, meidän isiemme Jumala, on kirkastanut Poikansa Jeesuksen, jonka te annoitte alttiiksi ja kielsitte Pilatuksen edessä, kun tämä oli päättänyt hänet päästää.

14 Te kielsitte Pyhän ja Vanhurskaan ja anoitte, että teille annettaisiin murhamies,

15 mutta elämän ruhtinaan te tapoitte; hänet Jumala on herättänyt kuolleista, ja me olemme sen todistajat.

16 Ja uskon kautta hänen nimeensä on hänen nimensä vahvistanut tämän miehen, jonka te näette ja tunnette, ja usko, jonka Jeesus vaikuttaa, on hänelle antanut hänen jäsentensä terveyden kaikkien teidän nähtenne.

17 Ja nyt, veljet, minä tiedän, että

kuin me olisimme meidän omalla voimallamme eli jumalisuudellamme tämän käymään saattaneet?

13. Abrahamin ja Isaakin ja Jakobin Jumala, meidän isäimme Jumala, on Poikansa Jeesuksen kirkastanut, jonka te annoitte ylös ja kielsitte Pilatuksen edessä, kuin hän tuomitsi, että hän piti päästettävän.

14. Mutta te kielsitte pyhän ja hurskaan, ja anoitte teillenne murhamiestä annettaa;

15. Mutta elämän Pääruhtinaan te tapoitte: sen on Jumala kuolleista herättänyt, jonka todistajat me olemme.

16. Ja uskon kautta hänen nimensä päälle on hän tässä, jonka te näette ja tunnette, nimensä vahvistanut: ja usko hänen kauttansa antoi tälle terveytensä, kaikkein teidän nähtenne.

17. Ja nyt rakkaat veljet! minä tie-

APOSTOLIEN TEOT

tietämättömyydestä toimineet niin kuin hallitusmiehennekin.

18 Mutta Jumala on näin täyttänyt sen, mitä Hän on ennalta ilmoittanut kaikkien profeettainsa suulla, että [Hänen] Kristuksensa* piti kärsiä.

19 Muuttakaa siis mielenne ja kääntykää, jotta syntinne pyyhittäisiin pois,

20 niin että Herralta* tulisivat virvoituksen ajat ja Hän lähettäisi Hänet, joka on teille ennalta määrätty, Jeesuksen Kristuksen.

21 Taivaan pitää Hänet tosin omistaa kaiken ennallistamisen aikoihin saakka, mistä Jumala on iäisyydestä asti puhunut (kaikkien) pyhäin profeettainsa suulla.

22 Sillä Mooses on sanonut (isille): profeetan, kaltaiseni, Herra, teidän Jumalanne herättää teille veljienne joukosta. Häntä kuulkaa kaikessa,

te olette tietämättömyydestä sen tehneet, te niinkuin teidän hallitusmiehennekin.

18 Mutta näin on Jumala täyttänyt sen, minkä hän oli edeltä ilmoittanut kaikkien profeettain suun kautta, että nimittäin hänen Voideltunsa piti kärsimän.

19 Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois,

20 että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltämäärätty, Kristuksen Jeesuksen.

21 Taivaan piti omistaman hänet niihin aikoihin asti, jolloin kaikki jälleen kohdallensa asetetaan, mistä Jumala on ikiajoista saakka puhunut pyhäin profeettainsa suun kautta.

22 Sillä Mooses on sanonut: 'Profeetan, minun kaltaiseni, Herra Jumala on teille herättävä veljienne joukosta; häntä kuulkaa kai-

dän, että te sen tyhmyydestä tehneet olette, niinkuin teidän ylimmäisennekin.

18. Mutta Jumala, mitä hän kaikkein prophetainsa suun kautta oli ennustanut, että hänen Kristuksensa piti kärsimän, sen hän täytti.

19. Niin tehkää parannus ja palatkaat, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, kuin virvoittamisen ajat tulevat Herran kasvoin edestä,

20. Ja hän lähettää sen, josta teille ennen saarnattu on, Jeesuksen Kristuksen,

21. Jonka tosin tulee omistaa taivas, niihin aikoihin asti kuin ne kaikki jälleen asetetaan, mitkä Jumala on puhunut kaikkein pyhäin prophetainsa suun kautta, hamasta maailman alusta.

22. Sillä Moses on tosin isille sanonut: Herra teidän Jumalanne on teille herättävä Prophetan teidän veljistänne, niinkuin minun: kuul-

APOSTOLIEN TEOT

mitä Hän teille puhuu.

23 Ja tapahtuu, että jokainen sielu, joka ei sitä profeettaa kuule, hävitetään kansasta.

24 Kaikki profeetat Samuelista ja hänen seuraajistaan alkaen, kaikki, jotka ovat puhuneet, ovat myös ennustaneet näitä päiviä.

25 Te olette profeettain ja sen liiton lapsia, jonka Jumala teki isäimme kanssa sanoen Aabrahamille. ”Sinun jälkeläistesi välityksellä siunataan kaikki maan sukukunnat.

26 Herätettyään Poikansa (Jeesuksen) Jumala lähetti Hänet ensiksi teille, siunaamaan teitä, kun käännytte kukin pahuudestanne.”

4. Luku PIETARI JA JOHANNES NEUVOSTON EDESSÄ

1 Mutta kun he puhuivat kansalle, as-

kessa, mitä hän teille puhuu.

23 Ja on tapahtuva, että jokainen, joka ei sitä profeettaa kuule, hävitetään kansasta.'

24 Ja kaikki profeetat Samuelista alkaen ja kaikki järjestään, jotka puhuneet ovat, ovat myös ennustaneet näitä päiviä.

25 Te olette profeettain ja sen liiton lapsia, jonka Jumala teki meidän isiemme kanssa sanoen Aabrahamille: 'Ja sinun siemenessäs tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat'.

26 Teille ensiksi Jumala on herättänyt Poikansa ja lähettänyt hänet siunaamaan teitä, kun käännytte itsekukin pois pahuudestanne."

4. Luku

1 Mutta kun he puhuivat kansalle,

kaat häntä kaikissa, mitä hän teille sanoo,

23. Ja pitää tapahtuman, että jokainen sielu, joka ei tätä Propheetaa kuule, pitää hävitettämän pois kansasta.

24. Ja kaikki prophetat hamasta Samuelista, ja sitte edespäin, niin monta, jotka puhuneet ovat, ovat myös kaikki näitä päiviä ennustaneet.

25. Te olette prophetain ja sen liiton lapset, jonka Jumala meidän isäimme kanssa teki, sanoen Aabrahamille: ja sinun siemenessäs pitää kaikki kansat maan päällä siunattaman.

26. Teille on Jumala ensin Poikansa Jeesuksen herättänyt ja on hänen lähettänyt teitä siunaamaan, että te kukin teidän pahuudestanne palajaisitte.

1. Mutta kuin he kansalle puhuivat,

APOSTOLIEN TEOT

tuivat papit ja pyhäkön vartioston päällikkö ja saddukeukset heidän eteensä

2 närkestyneinä siitä, että he opettivat kansaa ja julistivat Jeesuksen ylösnousemusta kuolleista.

3 Niin he kävivät heihin käsiksi ja panivat heidät vankilaan seuraavaan päivään, sillä oli jo ilta.

4 Mutta monet niistä, jotka olivat kuulleet sanan, uskoivat, ja miesten luku nousi noin viiteen tuhanteen.

5 Seuraavana päivänä tapahtui, että heidän hallitusmiehensä ja vanhimpansa ja kirjanoppineensa kokoontuivat Jerusalemissa,

6 niin myös ylipappi Hannas ja Kaifas ja Johannes ja Aleksanteri sekä kaikki, jotka olivat ylipapillista sukua.

7 Asetettuaan heidät keskelle, he kysyivät: "Millä voimalla tai kenen nimeen teitte tämän?"

astuivat papit ja pyhäkön vartioston päällikkö ja saddukeukset heidän eteensä,

2 närkestyneinä siitä, että he opettivat kansaa ja julistivat Jeesuksessa ylösnousemusta kuolleista.

3 Ja he kävivät heihin käsiksi ja panivat heidät vankeuteen seuraavaan päivään asti, sillä oli jo ehtoo.

4 Mutta monet niistä, jotka olivat kuulleet sanan, uskoivat, ja miesten luku nousi noin viiteentuhanteen.

5 Seuraavana päivänä heidän hallitusmiehensä ja vanhimpansa ja kirjanoppineensa kokoontuivat Jerusalemissa,

6 niin myös ylimmäinen pappi Hannas ja Kaifas ja Johannes ja Aleksander sekä kaikki, jotka olivat ylimmäispapillista sukua.

7 Ja he asettivat heidät eteensä ja kysyivät: "Millä voimalla tai kenen nimeen te tämän teitte?"

niin papit ja templin esimies ja Saddukealaiset tulivat sinne,

2. Ja närkestyivät, että he kansaa opettivat ja ilmoittivat Jeesuksen kautta ylösnousemisen kuolleista,

3. Ja heittivät kätensä heidän päällensä ja panivat heidät huomeneksi kiinni; sillä jo oli ehtoo.

4. Mutta monta niistä, jotka sanan kuulivat, uskoivat ja miesten luku tuli lähes viisituhatta.

5. Mutta toisena päivänä tapahtui, että heidän ylimmäisensä ja vanhimpansa kokoontuivat ja kirjanoppineet Jerusalemissa,

6. Ja Hannas ylimmäinen pappi, ja Kaifas, ja Johannes, ja Aleksander, ja niin monta kuin ylimmäisten pappein suvusta oli,

7. Ja asettivat heidät keskellensä ja kysyivät heiltä: millä voimalla taikka kenenkä nimeen te olette tämän tehneet?

APOSTOLIEN TEOT

8 Silloin Pietari täynnä Pyhää Henkeä sanoi heille: "Kansan hallitusmiehet ja (Israelin) vanhimmat!

9 Jos meitä tänään kuulustellaan sairaalle miehelle tehdyn hyvän työn vuoksi — miten hän on parantunut —

10 niin olkoon teille kaikille ja koko Israelin kansalle tiettävä, että Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimen voimasta, Hänen, jonka te naulitsitte ristiin, mutta jonka Jumala herätti kuolleista, Hänen ansiostaan tämä seisoo edessänne terveenä.

11 Hän on 'se kivi, jonka te rakentajat hylkäsitte, mutta joka on tullut pää-
töskiveksi'.

12 Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa. Sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän täytyy pelastua."

13 Mutta nähdessään Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja havaitessaan heidän olevan koulunkäymät-

8 Silloin Pietari, Pyhää Henkeä täynnä, sanoi heille: "Kansan hallitusmiehet ja vanhimmat!

9 Jos meitä tänään kuulustellaan sairaalle miehelle tehdystä hyvästä työstä ja siitä, kenen kautta hän on parantunut,

10 niin olkoon teille kaikille ja koko Israelin kansalle tiettävä, että Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimen kautta, hänen, jonka te ristiinnaulitsitte, mutta jonka Jumala kuolleista herätti, hänen nimensä kautta tämä seisoo terveenä teidän edessänne.

11 Hän on 'se kivi, jonka te, rakentajat, hylkäsitte, mutta joka on kulmakiveksi tullut'.

12 Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman."

13 Mutta kun he näkivät Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja havaitsivat heidän olevan koulun-

8. Niin Pietari, täynnänsä Pyhää Henkeä, sanoi heille: te kansan ylimmäiset ja Israelin vanhimmat!

9. Jos me tänäpäpä tuomitaan sen hyvän työn edestä sille sairaalle miehelle, jonka kautta hän parantettu on,

10. Niin olkoon teille ja kaikelle Israelin kansalle tiettävä, että Jeesuksen Kristuksen Natsarealaisen nimeen, jonka te ristiinnaulitsitte, jonka Jumala kuolleista herätti, sen kautta tämä seisoo teidän edessänne terveenä.

11. Hän on se kivi, joka teiltä rakentajilta hyljätty on, joka on nurkkakiveksi tullut.

12. Ja ei yhdessäkään toisessa ole autuutta; sillä ei myös ole muuta nimeä taivaan alla ihmisille annettu, jossa meidän pitää autuaaksi tuleman.

13. Mutta kuin he näkivät Pietarin ja Johanneksen puheen rohkeuden, sillä he ymmärsivät heidät

APOSTOLIEN TEOT

tömiä ja oppimattomia miehiä; he ihmettelivät. Ja he tunsivat heidät — että he olivat olleet Jeesuksen kanssa.

14 Ja nähdessään parannetun miehen seisovan heidän kanssaan he eivät kyenneet mitään vastaan väittämään,

15 vaan käskettyään heidän astua ulos neuvostosta he neuvottelivat keskenään

16 ja sanoivat: "Mitä teemme näille miehille? Sillä kaikkien Jerusalemin asukasten tiedossa on, että heidän toimestaan on tapahtunut ilmeinen tunnusteko, emmekä voi sitä kiistää.

17 Mutta jottei se leviäisi laajemmalle kansaan, kieltäkäämme uhkauksin heitä enää puhumasta kenellekään ihmiselle tässä nimessä."

18 Ja kutsuttuaan heidät he kielsivät heitä mitään puhumasta ja opettamasta Jeesuksen nimessä.

19 Mutta Pietari ja Johannes vastasi-

käymättömiä ja oppimattomia miehiä, he ihmettelivät; ja he tunsivat heidät niiksi, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa.

14 Ja nähdessään parannetun miehen seisovan heidän kanssaan he eivät voineet mitään vastataansanoa,

15 vaan käskettyään heidän astua ulos neuvostosta he pitivät keskenensä neuvoa

16 ja sanoivat: "Mitä me teemme näille miehille? Sillä että heidän kauttansa on tapahtunut ilmeinen ihme, sen kaikki Jerusalemin asukkaat tietävät, emmekä me voi sitä kieltää.

17 Mutta ettei se leviäisi laajemmalle kansaan, niin kieltäkäämme ankarasti heitä enää tähän nimeen puhumasta yhdellekään ihmiselle."

18 Niin he kutsuivat heidät ja kielsivät heitä mitään puhumasta ja opettamasta Jeesuksen nimeen.

19 Mutta Pietari ja Johannes vas-

oppimattomiksi ja kirjantaitamattomiksi miehiksi, ihmettelivät he ja tunsivat heidät, että he Jeesuksen kanssa olleet olivat.

14. Mutta kuin he näkivät sen ihmisen seisovan heidän kanssaan, joka parannettu oli, ei he tainneet mitään sitä vastaan puhua.

15. Mutta he käskivät heitä ulos raadista mennä pois, ja pitivät neuvoa keskenensä,

16. Sanoen: mitä me näille miehille teemme? Sillä julkinen merkki on heidän kauttansa tehty, joka kaikille Jerusalemin asuvaisille tiettävä on, ja emme taida kieltää.

17. Mutta ettei se enempi kansan keskelle hajoisi, niin haastakaamme heitä kovin, ettei he tästedes yhdellekään ihmiselle tästä nimestä puhuisi.

18. Ja he kutsuivat heidät ja kielsivät heitä puhumasta ja opettamasta Jeesuksen nimeen.

19. Mutta Pietari ja Johannes vas-

APOSTOLIEN TEOT

vat ja sanoivat heille: "Päätäkää te, onko oikein Jumalan edessä kuulla enemmän teitä kuin Jumalaa;

20 sillä me emme saata olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet."

21 Uhattuaan heitä vielä enemmän, he päästivät heidät, kun eivät kansan vuoksi keksineet mitään, miten rangaista heitä, sillä kaikki ylistivät Jumalaa siitä, mitä oli tapahtunut.

22 Sillä se mies, jossa tämä parantamisen tunnusteko oli tapahtunut, oli yli neljäkymmenen vuoden ikäinen.

USKOVAT RUKOILEVAT SUUREM- PAA VOIMAA

23 Päästyään vapaiksi he menivät omiensa luo ja kertoivat kaiken, mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet.

24 Tämän kuultuaan he yksimielisesti

tasivat heille ja sanoivat: "Päätäkää itse, onko oikein Jumalan edessä kuulla teitä enemmän kuin Jumalaa;

20 mutta me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet".

21 Niin he uhkasivat heitä vielä enemmän ja päästivät heidät, koska eivät kansan tähden keksineet, miten rangaista heitä, sillä kaikki ylistivät Jumalaa siitä, mitä tapahtunut oli.

22 Sillä sivu neljäkymmenen oli jo vuosiltaan se mies, jossa tämä parantumisen ihme oli tapahtunut.

23 Ja päästyään vapaiksi he menivät omiensa tykö ja kertoivat kaiken, mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet.

24 Sen kuultuaan he yksimieli-

tasivat heitä ja sanoivat: tuomitkaat itse, jos se on oikia Jumalan edessä, että me teitä enemmän kuulemme kuin Jumalaa.

20. Sillä emme taida niitä puhumatta olla, joita me nähneet ja kuulleet olemme.

21. Mutta he uhkasivat heitä, ja antoivat heidän mennä, ja ei löytäneet mitään, josta he olisivat heitä vaivanneet, kansan tähden; sillä kaikki kiittivät Jumalaa sen edestä mikä tapahtunut oli.

22. Sillä se ihminen oli ylitse neljäkymmenen ajastajan vanha, jossa tämä parantamisen tunnusmerkki tehty oli.

23. Mutta kuin he päästetyt olivat, tulivat he omainsa tykö ja ilmoittivat, mitä pappein päämiehet ja vanhimmat heille sanoneet olivat.

24. Kuin he sen kuulivat, korottivat

APOSTOLIEN TEOT

korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: "Herra, sinä *olet Jumala, joka on* tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki mitä niissä on.

25 Sinä* olet palvelijasi Daavidin suulla puhunut: 'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?

26 Maan kuninkaat nousevat ja hallituspäälliköt kokoontuvat yhteen Herraa vastaan ja Hänen Kristustansa* vastaan.'

27 Sillä totisesti kokoontuivat tässä kaupungissa pyhää Poikaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin sukukuntain kanssa

28 tekemään kaiken, minkä valtasi* ja päätöksesi oli ennalta määrännyt tapahtuvaksi.

29 Ja nyt, Herra, katso heidän uhkauksiansa ja salli palvelijaisi täysin rohkeasti puhua sanaasi

sesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: "Herra, sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on!

25 Sinä, joka Pyhän Hengen kautta, isämme Daavidin, sinun palvelijasi, suun kautta, olet puhunut: 'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?

26 Maan kuninkaat nousevat, ja ruhtinaat kokoontuvat yhteen Herraa ja hänen Voideltuansa vastaan.'

27 Sillä totisesti, tässä kaupungissa kokoontuivat sinun pyhää Poikaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin sukukuntain kanssa,

28 tekemään kaiken, minkä sinun kätesi ja päätöksesi oli edeltämäärännyt tapahtuvaksi.

29 Ja nyt, Herra, katso heidän uhkauksiansa ja anna palvelijaisi kaikella rohkeudella puhua sinun

he yksimielisesti äänensä Jumalan tykö ja sanoivat: Herra, sinä olet Jumala, joka taivaan ja maan ja meren, ja kaikki, mitä niissä on, tehnyt olet,

25. Joka Davidin sinun palveliasuun kautta puhunut olet: miksi pakanat kiukuitsevat ja kansat turhaa aikovat?

26. Vaan kuninkaat yhteen menevät ja päämiehet kokoovat heitänsä Herraa vastaan ja hänen Kristustansa vastaan?

27. Sillä he ovat tosin kokoontuneet sinun pyhää Poikaas Jesusta vastaan, jonka sinä voitelit, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin kansan kanssa,

28. Tekemään mitä sinun kätes ja neuvos ennen aikonut oli, että tapahtuman pitäis.

29. Ja nyt Herra, katso heidän uhkaustansa ja anna sinun palveliais kaikella uskalluksella sinun sa-

APOSTOLIEN TEOT

30 samalla kun ojennat kätesi parantamaan ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu pyhän Poikasi* Jeesuksen nimessä."

31 Heidän rukoiltuaan vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he kaikki täytyivät Pyhällä Hengellä ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti.

OMAISUUDEN YHTEYS

32 Uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu, eikä kukaan sanonut omakseen mitään siitä, mitä hänellä oli, vaan kaikki oli heillä yhteistä.

33 Ja apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heillä kaikilla.

34 Eikä heissä ollut ketään puutteen alaista; sillä kaikki, joilla oli maatiloja tai taloja, myivät ne ja toivat myytyjen

sanaasi;

30 ja ojenna kätesi, niin että sairaaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän Poikasi Jeesuksen nimen kautta."

31 Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti.

32 Ja uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu; eikä kenkään heistä sanonut omaksensa mitään siitä, mitä hänellä oli, vaan kaikki oli heillä yhteistä.

33 Ja apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heillä kaikilla.

34 Ei myöskään ollut heidän seasaan ketään puutteenalaista; sillä kaikki, joilla oli maatiloja tai taloja,

naas puhua.

30. Ja ojenna kätes parantamaan, ja että merkit ja ihmeet sinun pyhän Poikas Jeesuksen nimen kautta tehtäisiin.

31. Ja kuin he rukoilleet olivat, liikkui se paikka, jossa he koossa olivat, ja he täytettiin kaikki Pyhällä Hengellä ja puhuivat Jumalan sanaa uskalluksella.

32. Ja niiden paljoudessa, jotka uskoivat, oli yksi sydän ja yksi sielu, ei myös kenkään heistä sanonut mitään omaksensa, mitä hänellä oli, vaan kaikki olivat heillä yhteiset.

33. Ja apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemisesta, ja suuri armo oli kaikkein heidän päällänsä.

34. Ja ei myöskään ollut yhtään tarvitsevaa heissä; sillä niin monta, joilla pellot eli huoneet olivat, ne myi-

APOSTOLIEN TEOT

hinnan	myivät ne ja toivat myytyjen hinnan	vät ja toivat myytyin hinnan,
35 ja panivat apostolien jalkain juureen. Ja jokaiselle jaettiin sen mukaan kuin kukin tarvitsi.	35 ja panivat apostolien jalkojen juureen; ja jokaiselle jaettiin sen mukaan, kuin hän tarvitsi.	35. Ja panivat apostolien jalkain eteen: ja jokaiselle jaettiin niinkuin kukin tarvitsi.
36 Myös Jooses* jota apostolit kutsuivat Barnabaaksi — se on käännettynä 'kehoituksen poika' — leeviläinen, syntyään kyproslainen,	36 Niinpä Joosef, jota apostolit kutsuivat Barnabaaksi-se on käännettynä: kehoittaja-leeviläinen, syntyisin Kyprosta,	36. Mutta Joses, joka liialta nimeltä apostoleilta kutsutaan Barnabas (se on niin paljon sanottu kuin lohdutuksen poika) Leviläinen, Kypristä sukuisin,
37 jolla oli pelto, myi sen ja toi rahasumman ja pani sen apostolien jalkain juureen.	37 myi omistamansa pellon, toi rahat ja pani ne apostolien jalkojen juureen.	37. Hänellä oli pelto, sen hän myi, ja toi hinnan ja pani apostolitten jalkain eteen.
5. Luku ANANIAS JA SAFIIRA	5. Luku	
1 Mutta muuan mies nimeltä Ananias ja hänen vaimonsa Safiira myivät maatilaa.	1 Mutta eräs mies, nimeltä Ananias, ja hänen vaimonsa Safiira myivät maatilaa,	1. Mutta mies, Ananias nimeltä, emäntänsä Saphiran kanssa myi tavaransa,
2 Ja mies kätki vaimonsa tieteen osan hinnasta ja toi tietyn osan ja pani apostolien jalkojen eteen.	2 ja mies kätki vaimonsa tieteen osan hinnasta, ja osan hän toi ja pani apostolien jalkojen eteen.	2. Ja kätki jotain hinnasta emäntänsä tieteen, ja toi osan edes ja pani apostolitten jalkain eteen.
3 Mutta Pietari sanoi: "Ananias, miksi on saatana täyttänyt sydämesi niin, että valehtelit Pyhälle Hengelle ja kätkit osan maatilaa hinnasta?"	3 Mutta Pietari sanoi: "Ananias, miksi on saatana täyttänyt sinun sydämesi, niin että koetit pettää Pyhää Henkeä ja kätkit osan maa-	3. Niin Pietari sanoi: Ananias, miksi saatana täytti sinun sydämes Pyhän Hengen edessä valhettemaan, että jotakin pellon hinnas-

APOSTOLIEN TEOT

4 Eikö se sellaisenaan* ollut sinun ja eikö myynnin jälkeen hinta ollut vallassasi? Miksi päätit sydämessäsi tämän teon? Et ole valhetellut ihmisille, vaan Jumalalle."

5 Kuultuaan nämä sanat Ananias kaatui maahan ja heitti henkensä. Ja suuri pelko valtasi kaikki, jotka sen kuulivat.

6 Niin nuoret miehet nousivat ja peitivät hänet, kantoivat pois ja hautasivat.

7 Noin kolmen tunnin kuluttua tuli hänen vaimonsakin sisään tietämättä, mitä oli tapahtunut.

8 Pietari sanoi hänelle: "Sano minulle: niin paljostako te myitte maatilaa?" Tämä vastasi: "Kyllä, niin paljosta."

9 Pietari sanoi hänelle: "Miksi olette sopineet Herran Hengen kiusaamisesta? Katso, niitten jalat, jotka hautasivat miehesi, ovat oven takana ja

tilan hinnasta?

4 Eikö se myymätönnä ollut sinun omasi, ja eikö myynnin jälkeenkin sen hinta ollut sinun? Miksi päätit sydämessäsi tämän tehdä? Et sinä ole valhetellut ihmisille, vaan Jumalalle."

5 Kun Ananias kuuli nämä sanat, kaatui hän maahan ja heitti henkensä. Ja suuri pelko valtasi kaikki, jotka sen kuulivat.

6 Ja nuoret miehet nousivat ja korjasivat hänet ja kantoivat hänet pois ja hautasivat.

7 Noin kolmen hetken kuluttua hänen vaimonsa tuli sisään eikä tiennyt, mitä oli tapahtunut.

8 Niin Pietari kysyi häneltä: "Sano minulle: siihenkö hintaan te myitte maatilaa?" Hän vastasi: "Kyllä, juuri siihen hintaan".

9 Mutta Pietari sanoi hänelle: "Miksi olette yksissä neuvoin käyneet kiusaamaan Herran Henkeä? Katso, niiden jalat, jotka hautasivat

ta kätkit?

4. Etkös olisi saanut sitä pitää, kuin se sinulla oli, ja se myytykin oli sinun hallussas? miksis senkaltaista olet sydämees päästänyt? Et sinä ole ihmisten, vaan Jumalan edessä valehdellut.

5. Kuin Ananias nämät sanat kuuli, lankesi hän maahan ja antoi henkensä. Ja suuri pelko tuli kaikkein niiden päälle, jotka tämän kuulivat.

6. Niin nuoret miehet nousivat ja korjasivat hänen, veivät pois ja hautasivat hänen.

7. Mutta tapahtui liki kolmen hetken perästä, että myös hänen emäntänsä tuli sisälle eikä tiennyt, mitä tapahtunut oli.

8. Niin Pietari vastasi häntä: sanos minulle: oletteko sen pellon siihen hintaan myyneet? mutta hän sanoi: olemme niinkin siihen hintaan.

9. Sanoi Pietari hänelle: miksi te olette mielistyneet keskenänne Herran Henkeä kiusaamaan? Katso, niiden jalat, jotka sinun miehes

APOSTOLIEN TEOT

he kantavat sinut pois."

10 Niin hän kaatui heti hänen jalkain-
sa eteen ja heitti henkensä. Tultuaan
sisään nuorukaiset tapasivat hänet
kuolleena, kantoivat pois ja hautasi-
vat hänen miehensä viereen.

11 Ja suuri pelko valtasi koko seura-
kunnan ja kaikki ne, jotka tämän kuu-
livat.

APOSTOLIT TEKEVÄT TUNNUS- TEKOJA

12 Ja apostolien käten kautta
tapahtui kansassa paljon
tunnustekoja ja ihmeitä, ja he olivat
kaikki yksimielisesti koolla Salomon pyl-
väskäytävässä.

13 Muista ei kukaan rohjennut heihin
liittyä, mutta kansa kiitteli heitä.

14 Ja yhä enemmän lisääntyi niitä,
jotka uskoivat Herraan — joukoittain

sinun miehesi, ovat oven takana,
ja he kantavat sinutkin pois."

10 Niin hän heti kaatui hänen jal-
kojensa eteen ja heitti henkensä;
ja kun nuorukaiset tulivat sisään,
tapasivat he hänet kuolleena, kan-
toivat pois ja hautasivat hänet hä-
nen miehensä viereen.

11 Ja suuri pelko valtasi koko seu-
rakunnan ja kaikki ne, jotka tämän
kuulivat.

12 Ja apostolien käten kautta ta-
pahtui kansassa monta tunnuste-
koa ja ihmeitä; ja he olivat kaikki
yksimielisesti koolla Salomon pyl-
väskäytävässä.

13 Eikä muista kukaan uskaltanut
heihin liittyä, mutta kansa piti heitä
suurella kunnialla.

14 Ja yhä enemmän karttui niitä,
jotka uskoivat Herraan, sekä mie-

hutasivat, ovat oven edessä ja
vievät pois sinun.

10. Ja hän kohta lankesi maahan
hänen jalkain-
sa eteen ja antoi
henkensä. Niin nuoret miehet tuli-
vat sisälle ja löysivät hänen kuol-
leena, ja he veivät hänen ulos ja
hautasivat miehensä tykö.

11. Ja suuri pelko tuli koko seura-
kunnalle ja kaikille niille, jotka tä-
män kuulivat.

12. Ja apostolitten käten kautta
tehtiin monta merkkiä ja ihmettä
kansan seassa. Ja olivat kaikki
yksimielisesti Salomon esihuo-
neessa.

13. Mutta ei niistä muista uskalta-
nut yksikään itsiänsä antaa heidän
sekaansa; vaan kansa piti paljon
heistä.

14. Ja joukko paljon eneni miehis-
tä ja vaimoista, jotka Herran päälle

APOSTOLIEN TEOT

sekä miehiä että naisia —

15 niin että sairaita kannettiin kaduille ja pantiin vuoteille ja paareille, jotka Pietarin kulkiessa edes hänen varjonsa sattuisi johonkuhun heistä.

16 Myös ympärillä olevista kaupungeista kokoontui paljon kansaa Jerusalemiin, ja he toivat sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, jotka kaikki parannettiin.

PIETARI JA JOHANNES JÄLLEEN NEUVOSTON EDESSÄ

17 Silloin nousi ylin pappi ja kaikki, jotka olivat hänen puolellaan, se on saddukeusten puolue, ja he tulivat vihaa täyteen.

18 Niin he kävivät käsiksi apostoleihin ja panivat heidät yleiseen vankilaan.

19 Mutta Herran enkeli avasi yöllä vankilan ovet ja vietyään heidät ulos sanoi:

20 ”Menkää ja astukaa esiin ja puhu-

hiä että naisia suuret joukot.

15 Kannettiinpa sairaita kaduillekin ja pantiin vuoteille ja paareille, että Pietarin kulkiessa edes hänen varjonsa sattuisi johonkuhun heistä.

16 Myöskin kaupungeista Jerusalemin ympäriltä tuli paljon kansaa, ja he toivat sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, ja ne kaikki tulivat parannetuiksi.

17 Silloin nousi ylimmäinen pappi ja kaikki, jotka olivat hänen puolelansa, saddukeusten lahko, ja he tulivat kiihkoa täyteen

18 ja kävivät käsiksi apostoleihin ja panivat heidät yleiseen vankihuoneeseen.

19 Mutta yöllä avasi Herran enkeli vankilan ovet ja vei heidät ulos ja sanoi:

20 Menkää ja astukaa esiin ja pu-

uskoivat:

15. Niin että he kantoivat sairaita kaduille ja panivat niitä vuoteille ja paareille, että Pietarin tullessa ai-noasti hänen varjonsa jonkun heistä olis varjonnut.

16. Ja tuli myös suuri joukko koon lähimmäisistä kaupungeista Jerusalemiin, ja toviat sairaita ja saastaisilta hengiltä vaivatuita, jotka kaikki parannettiin.

17. Niin nousi ylimmäinen pappi, ja kaikki, jotka hänen kanssansa olivat, Saddukealaisten lahko, ja olivat täynnänsä kiivautta,

18. Ja paiskasivat kätensä apostolitten päälle ja panivat heidät yhteiseen vankihuoneeseen.

19. Mutta Herran enkeli avasi yöllä tornin oven, ja vei heidät sieltä ulos ja sanoi:

20. Menkää, seisokaat ja puhu-

APOSTOLIEN TEOT

kaa kansalle pyhäkössä kaikki tämän elämän sanat.”

21 Sen kuultuaan he menivät päivän koittaessa pyhäkköön ja opettivat.

Mutta ylin pappi tuli esille ja ne, jotka olivat hänen puolellaan ja kutsuivat koolle neuvoston ja israelilaisten koko vanhimpain kokouksen ja lähettivät vankilaan noutamaan heitä.

22 Mutta oikeudenpalvelijat eivät tullaan löytäneet heitä vankilasta, vaan palasivat ja kertoivat,

23 sanoen: "Vankilan me kyllä totesimme hyvin tarkoin suljetuksi ja vartijain seisovan (ulkopuolella) ovien edessä, mutta avattuumme emme sisältä ketään löytäneet."

24 Kuultuaan nämä sanat sekä (ylin pappi ja) pyhäkön vartioston päällikkö että ylipapit hämmästelivät heidän tähtensä, mitä siitä mahtoi seurata.

25 Niin joku tuli ja kertoi heille (sanoen): "Katso, ne miehet, jotka panitte vankilaan, seisovat pyhäkössä ja

hukaa pyhäkössä kansalle kaikki tämän elämän sanat.

21 Sen kuultuansa he menivät päivän koittaessa pyhäkköön ja opettivat. Niin saapui ylimmäinen pappi ja ne, jotka olivat hänen puolellansa, ja he kutsuivat koolle neuvoston ja israelilaisten vanhin-ten kokouksen; ja he lähettivät noutamaan heitä vankilasta.

22 Mutta kun oikeudenpalvelijat tulivat vankilaan, eivät he löytäneet heitä sieltä, vaan palasivat takaisin ja kertoivat,

23 sanoen: "Vankilan me kyllä huomasimme hyvin tarkasti suljetuksi ja vartijat seisomassa ovien edessä; mutta kun avasimme, emme sisältä ketään löytäneet".

24 Kun pyhäkön vartioston päällikkö ja ylipapit kuuluivat nämä sanat, eivät he tienneet, mitä heistä ajatella ja mitä tästä tulisi.

25 Niin tuli joku ja kertoi heille: "Katso, ne miehet, jotka te panitte vankilaan, seisovat pyhäkössä ja

kaat templissä kansalle kaikki tämän elämän sanat.

21. Mutta kuin he sen kuulivat, menivät he varhain aamulla templiin ja opettivat. Niin ylimmäinen pappi tuli, ja ne, jotka hänen kansansa olivat, kutsuivat raadin kokoon ja kaikki Israelin lasten vanhimmat, ja lähettivät vankihuoneeseen heitä noutamaan.

22. Kuin palvelijat menivät, eikä heitä tornista löytäneet, niin he palasivat ja ilmoittivat,

23. Sanoen: tornin me tosin löysimme kyllä visusti suljetuksi ja vartiat ulkona oven edessä seisovan; mutta kuin me sen avasimme, emme ketään sieltä löytäneet.

24. Kuin ylimmäinen pappi ja templin esimies ja pappein päämiehet nämät kuuluivat, epäilivät he heistä, miksi se viimeinkin tulis.

25. Niin tuli yksi ja ilmoitti heille, sanoen: katso, ne miehet, jotka te torniin panitte, ovat templissa ja

APOSTOLIEN TEOT

opettavat kansaa."

26 Silloin päällikkö meni oikeudenpalvelijain kanssa ja haki heidät, ei väkisin, sillä he pelkäsivät, että kansa heidät kivittäisi.

27 Niin he toivat heidät ja asettivat neuvoston eteen. Ja ylin pappi kuulusteli heitä

28 ja sanoi: "Emmekö ole kieltämällä kieltäneet teitä opettamasta tässä nimessä? Ja* katso, te olette täyttäneet Jerusalemin opillanne ja aiotte saattaa meidät vastuuseen tuon miehen verestä."

29 Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat ja sanoivat: "Jumalaa täytyy totella enemmän kuin ihmisiä.

30 Isäimme Jumala on herättänyt Jeesuksen, jonka te ripustitte puuhun ja surmasitte.

31 Hänet on Jumala *oikealla kädellään korottanut* Päämieheksi ja Vapahtajaksi, antamaan Israelille mielenmuutosta ja syntien anteeksian-

opettavat kansaa".

26 Silloin päällikkö meni oikeudenpalvelijain kanssa ja nouti heidät; ei kuitenkaan väkisin, sillä he pelkäsivät, että kansa heidät kivittäisi.

27 Ja he toivat heidät ja asettivat neuvoston eteen. Ja ylimmäinen pappi kuulusteli heitä

28 ja sanoi: "Me olemme kieltämällä kieltäneet teitä opettamasta tähän nimeen; ja katso, te olette täyttäneet Jerusalemin opetuksellanne ja tahdotte saattaa meidän päällemme tuon miehen veren".

29 Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat ja sanoivat: "Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä.

30 Meidän isiemme Jumala on herättänyt Jeesuksen, jonka te ripustitte puuhun ja surmasitte.

31 Hänet on Jumala oikealla kädellensä korottanut Päämieheksi ja Vapahtajaksi, antamaan Israelille parannusta ja syntien anteek-

seisovat opettamassa kansaa.

26. Niin esimies meni palvelijoinensa ja toi heidät suosiolla sieltä (sillä he pelkäsivät kansan heitä kivittävän).

27. Ja kuin he toivat heidät, asettivat he heidät raadin eteen. Ja ylimmäinen pappi kysyi heiltä,

28. Sanoen: emmekö ole kovasti teitä kieltäneet puhumasta kansalle tähän nimeen? Ja katso, te olette Jerusalemin täyttäneet teidän opetuksellanne, ja tahdotte tämän ihmisen veren vetää meidän päällemme.

29. Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat ja sanoivat: enempi tulee kuulla Jumalaa kuin Ihmisiä.

30. Meidän isäimme Jumala herätti Jeesuksen, jonka te tapoitte ja ripustitte puuhun.

31. Sen on Jumala korottanut oikealle kädellensä Päämieheksi ja Vapahtajaksi, antamaan Israelille parannusta ja syntein anteeksi an-

APOSTOLIEN TEOT

toa.

32 Me olemme *Hänen todistajansa näitten asiain puolesta, * niin myös Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka Häntä tottelevat."

33 Kun he tämän kuulivat, heitä viilsi, ja he päättivät* tappa heidät.

34 Mutta neuvostossa nousi muuan fariseus nimeltä Gamaliel, kaiken kansan arvostama lain opettaja, ja käski viedä apostolit* vähäksi aikaa ulos.

35 Sitten hän sanoi neuvostolle: "Miehet, israelilaiset, varokaa, mitä mielitte tehdä näille miehille.

36 Sillä ennen näitä päiviä nousi Teudas sanoen jotain olevansa, ja häneen liittyi joukko miehiä, noin neljäsataa. Hänet surmattiin, ja kaikki, jotka olivat suostuneet häneen, hajotettiin ja he menettivät merkityksensä.

37 Hänen jälkeensä nousi Juudas, galilealainen, verollepanon päivinä ja vietti (paljon) kansaa luopumaan

siantamusta.

32 Ja me olemme kaiken tämän todistajat, niin myös Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka häntä tottelevat."

33 Kun he sen kuulivat, viilsi se heidän sydäntänsä, ja he tahtoivat tappa heidät.

34 Mutta neuvostossa nousi eräs fariseus, nimeltä Gamaliel, lainopettaja, jota koko kansa piti arvossa, ja hän käski viedä miehet vähäksi aikaa ulos.

35 Sitten hän sanoi neuvostolle: "Israelin miehet, kavahtakaa, mitä aiotte tehdä näille miehille.

36 Sillä ennen näitä päiviä nousi Teudas, sanoen jokin olevansa, ja häneen liittyi noin neljäsataa miestä; hänet tapettiin, ja kaikki, jotka olivat häneen suostuneet, hajotettiin, ja he joutuivat häviöön.

37 Hänen jälkeensä nousi Juudas, galilealainen, verollepanon päivinä ja vietti kansaa luopumaan puo-

tamusta.

32. Ja me olemme näiden sanain todistajat, ja myös Pyhä Henki, jonka Jumala on niille antanut, jotka häntä kuulevat.

33. Mutta kuin he nämät kuulivat, kävi se lävitse heidän sydämensä, ja he pitivät neuvoa tappaaksensa heitä.

34. Niin nousi raadista yksi Pharisealainen, nimeltä Gamaliel, lainopettaja, josta kaikki kansa paljon piti: se käsi apostoleita pikimältänsä viedä ulos,

35. Ja sanoi heille: Israelin miehet! kavahtakaat itseänne, mitä te mielitte tehdä näille miehille.

36. Sillä ennen näitä päiviä nousi Teudas ja sanoi itsensä joksikin, niin hänen tykönsä tuli lähes neljäsataa miestä: joka sitte tapettiin ja kaikki, jotka häneen mielistyivät, ne hajotettiin ja hävitettiin.

37. Tämän jälkeen nousi Juudas Galileasta veronlaskemisen päivinä ja käänsi paljon kansaa jäl-

APOSTOLIEN TEOT

puolelleen. Hänkin hukkui, ja kaikki, jotka olivat suostuneet häneen, hajotettiin.

38 Ja nyt sanon teille: Pysykää erillänne näistä miehistä ja antakaa heidän olla. Sillä jos tämä hanke eli tämä teko on ihmisistä alkuisin, se raukeaa tyhjiin.

39 Mutta jos se on Jumalasta lähtöisin, ette voi sitä kukistaa. Ettei teitä vain havaittaisi Jumalaa vastaan taisteleviksi!"

40 Niin he olivat hänelle kuuliaiset. Kutsuttuaan apostolit sisään, he pieksivät heitä ja kielsivät puhumasta Jeesuksen nimessä ja laskivat heidät menemään.

41 Niin he lähtivät pois neuvostosta iloiten siitä, että olivat katsotut arvollisiksi kärsimään häväistystä Hänen nimensä vuoksi.

42 Eivätkä he lakanneet joka päivä pyhäkössä ja kodeissa opettamasta ja julistamasta ilosanomaa * Jeesuksesta Kristuksesta*.

lellensa; hänkin hukkui, ja kaikki, jotka olivat suostuneet häneen, hajotettiin.

38 Ja nyt minä sanon teille: pysykää erillänne näistä miehistä ja antakaa heidän olla; sillä jos tämä hanke eli tämä teko on ihmisistä, niin se tyhjään raukeaa;

39 mutta jos se on Jumalasta, niin te ette voi heitä kukistaa. Varokaa, ettei teitä ehkä havaittaisi sotiviksi itse Jumalaa vastaan."

40 Niin he noudattivat hänen neuvoansa. Ja he kutsuivat apostolit sisään ja pieksättivät heitä ja kielsivät heitä puhumasta Jeesuksen nimeen ja päästivät heidät menemään.

41 Niin he lähtivät pois neuvostosta iloissaan siitä, että olivat katsotut arvollisiksi kärsimään häväistystä Jeesuksen nimen tähden.

42 Eivätkä he lakanneet, vaan opettivat joka päivä pyhäkössä ja kodeissa ja julistivat evankeliumia Kristuksesta Jeesuksesta.

keensä; hän myös hukkui ja kaikki, jotka häneen mielistyivät, hajotettiin.

38. Ja nyt sanon minä teille: lakatkaa näistä miehistä ja sallikaat heidän olla; sillä jos tämä neuvo eli teko on ihmisistä, niin se tyhjään raukee;

39. Vaan jos se on Jumalalta, niin ette voi sitä tyhjäksi tehdä, ettette myös löydettäisi sotineen jumalaa vastaan.

40. Niin kaikki mielistyivät hänen neuvoonsa; ja kuin he apostolit sisälle kutsuivat, niin he hosuivat heitä ja kielsivät heitä Jeesuksen nimeen puhumasta, ja päästivät heidät menemään.

41. Niin he menivät pois raadin edestä, iloiten että he olivat mahdolliset pilkkaa kärsimään hänen nimensä tähden,

42. Ja ei lakanneet joka päivä templissä ja joka huoneessa opettamasta ja saarnaamasta evankeliumia Jeesuksesta Kristuksesta.

APOSTOLIEN TEOT

6. Luku TYÖNJAKO VELJIEN KESKEN

1 Niinä päivinä, kun opetuslasten luku lisääntyi, syntyi hellenisteissä nurinaa heprealaisia vastaan, koska heidän leskiään syrjäytettiin jokapäiväisessä avustuksessa.

2 Kutsuttuaan luokseen opetuslasten joukon ne kaksitoista sanoivat: "Meidän ei sovi laiminlyödä Jumalan sanaa toimittaaksemme pöytäpalvelua.

3 Valitkaa siis, veljet, keskeltänne seitsemän miestä, hyvän todistuksen omaavia, täynnä (Pyhää) Henkeä ja viisautta, asettaaksemme heidät tähän toimeen.

4 Mutta me pysymme rukouksessa ja sanan palvelussa."

5 Se puhe kelpasi koko joukolle. Ja

6. Luku

1 Niinä päivinä, kun opetuslasten luku lisääntyi, syntyi hellenisteissä nurinaa heprealaisia vastaan siitä, että heidän leskiänsä syrjäytettiin jokapäiväisessä avunannossa.

2 Niin ne kaksitoista kutsuivat kokoon opetuslasten joukon ja sanoivat: "Ei ole soveliasta, että me laiminlyömme Jumalan sanan toimittaaksemme pöytäpalvelusta.

3 Valitkaa sentähden, veljet, keskuudestanne seitsemän miestä, joista on hyvä todistus ja jotka ovat (Pyhää) Henkeä ja viisautta täynnä, niin me asetamme heidät tähän toimeen.

4 Mutta me tahdomme pysyä rukouksessa ja sanan palveluksessa."

5 Ja se puhe kelpasi kaikelle jou-

1. Mutta niinä päivinä, koska opetuslasten luku eneni, napisivat Grekiläiset Hebrealaisia vastaan, että heidän leskensä katsottiin ylönsä jokapäiväisessä palveluksessa.

2. Niin ne kaksi toistakymmentä kutsuivat kokoon opetuslasten joukon, ja sanoivat: ei se ole kohtuullinen, että me annamme ylönsä Jumalan sanan, ja pöytäin edessä palvelemme.

3. Sentähden, rakkaat veljet, valitkaa teistä seitsemän miestä joista hyvä todistus on, jotka ovat Pyhää Henkeä ja viisautta täynnänsä, joiden haltuun me tämän viran annamme.

4. Mutta me tahdomme rukouksessa ja sanan palveluksessa pysyväiset olla.

5. Ja se puhe kelpasi kaikelle jou-

APOSTOLIEN TEOT

he valitsivat Stefanuksen, miehen täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, ja Filippuksen ja Prokoruksen ja Nikanorin ja Timonin ja Parmenaan ja Nikolauksen, antiokialaisen käännynnäisen.

6 Heidät he asettivat apostolien eteen, ja rukoiltuaan nämä panivat kätensä heidän päälleen.

7 Niin Jumalan sana menestyi ja opetuslasten luku lisääntyi suuresti Jerusalemissa. Myös suuri joukko pappeja oli uskolle kuuliaisia.

STEFANUS VIEDÄÄN NEUVOSTON ETEEN

8 Stefanus, täynnä uskoa* ja voimaa, teki suuria ihmeitä ja tunnustekoja kansan keskellä.

9 Niin nousi muutamia niin kutsutusta libertiinien ja kyreneläisten ja aleksandrialaista synagoogasta sekä niistä, jotka olivat Kilikiasta ja Aasias-

kolle; ja he valitsivat Stefanuksen, miehen, joka oli täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, ja Filippuksen ja Prokoruksen ja Nikanorin ja Timonin ja Parmenaan ja Nikolauksen, antiokialaisen käännynnäisen, 6 ja asettivat heidät apostolien eteen, ja nämä rukoilivat ja panivat kätensä heidän päällensä.

7 Ja Jumalan sana menestyi, ja opetuslasten luku lisääntyi suuresti Jerusalemissa. Ja lukuisa joukko pappeja tuli uskolle kuuliaisiksi.

8 Ja Stefanus, täynnä armoa ja voimaa, teki suuria ihmeitä ja tunnustekoja kansassa.

9 Niin nousi muutamia niin kutsutusta libertiinien ja kyreniläisten ja aleksandrialaista synagoogasta sekä niiden joukosta, jotka olivat

kolle, ja he valitsivat Stephanin, miehen täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, ja Filippuksen, ja Prokoron, ja Nikanorin, ja Timonin, ja Parmenaan, ja Nikolaon, uuden Juudalaisen Antiokiasta.

6. Nämät he asettivat apostoleitten eteen: ja rukoilivat, ja panivat kätensä heidän päällensä.

7. Ja Jumalan sana kasvoi ja opetuslasten luku tuli sangen suureksi Jerusalemissa; ja suuri joukko pappeja oli myös uskolle kuuliainen.

8. Mutta Stephanus, joka oli uskoa täynnänsä ja väkevyyttä, teki ihmeitä ja suuria tunnustähtiä kansan seassa.

9. Niin nousivat muutamit Libertiinien synagogasta, ja Kyreniläisten, ja Aleksandrialaista, ja jotka Kilikiasta ja Asiasta olivat, ja riiteli-

APOSTOLIEN TEOT

ta väittelemään Stefanuksen kanssa.

10 Mutta he eivät kyenneet vastustamaan sitä viisautta ja henkeä, jolla hän puhui.

11 Silloin he hankkivat salaa miehiä, jotka sanoivat: "Olemme kuulleet hänen puhuvan rienaavia sanoja Moosesesta ja Jumalaa vastaan."

12 Ja he kiihottivat kansan ja vanhimmat ja kirjanoppineet. Niin he astuivat esiin, raastoivat hänet mukaansa ja veivät neuvoston eteen.

13 Ja he asettivat vääriä todistajia, jotka sanoivat: "Tämä mies ei lakkaa puhumasta (rienaavia sanoja) tätä pyhää paikkaa ja lakia vastaan,

14 sillä olemme kuulleet hänen sanovan, että tuo* Jeesus Nasaretilainen on hävittävä tämän paikan ja muuttava ne säännökset, jotka Mooses on meille antanut."

15 Kaikki, jotka neuvostossa istuivat, kiinnittivät katseensa häneen ja näkivät hänen kasvonsa olevan niin

Kilikiasta ja Aasiasta, väittelemään Stefanuksen kanssa,

10 mutta he eivät kyenneet pitämään puoliaan sitä viisautta ja henkeä vastaan, jolla hän puhui.

11 Silloin he salaa hankkivat miehiä sanomaan: "Me olemme kuulleet hänen puhuvan pilkkasanoja Moosesesta ja Jumalaa vastaan".

12 Ja he yllyttivät kansan ja vanhimmat ja kirjanoppineet ja astuivat esiin, raastoivat hänet mukaansa ja veivät neuvoston eteen.

13 Ja he toivat esiin vääriä todistajia, jotka sanoivat: "Tämä mies ei lakkaa puhumasta tätä pyhää paikkaa vastaan ja lakia vastaan;

14 sillä me olemme kuulleet hänen sanovan, että Jeesus, tuo Nasaretilainen, on hajottava maahan tämän paikan ja muuttava ne säädökset, jotka Mooses on meille antanut".

15 Ja kaikki, jotka neuvostossa istuivat, loivat katseensa häneen, ja hänen kasvonsa olivat heistä niin-

vät Stephanin kanssa.

10. Ja eivät voineet sitä viisautta vastaan olla ja sitä Henkeä, jonka kautta hän puhui.

11. Niin he sääsivät miehiä, jotka sanoivat: me olemme hänen kuulleet puhuvan pilkkasanoja Moosesesta ja Jumalaa vastaan.

12. Niin he yllyttivät kansan ja vanhimmat ja kirjanoppineet, ja menivät ja ottivat hänen kiinni, ja veivät hänen raadin eteen,

13. Ja asettivat väärät todistajat sanomaan: ei tämä mies lakkaa puhumasta pilkkasanoja tätä pyhää siaan ja lakia vastaan.

14. Sillä me olemme kuulleet hänen sanovan: Jesus Natsarealainen hävittää tämän sian, ja muuttaa säädyt, jotka Mooses meille antoi.

15. Ja kaikki ne, jotka raadissa istuivat, katsoivat hänen päällensä ja näkivät hänen kasvonsa niin-

APOSTOLIEN TEOT

kuin enkelin kasvot.

7. Luku STEFANUKSEN PUHE

1 Niin ylin pappi sanoi: "Onko asia niin?"

2 Hän vastasi: "Miehet, veljet ja isät, kuulkaa! Kirkkauden Jumala ilmestyi isällemme Aabrahamille hänen ollessaan Mesopotamiassa ennen Harraniin asettumistaan

3 ja sanoi hänelle: 'Lähde maastasi ja suvustasi ja mene siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.'

4 Silloin hän lähti kaldealaisten maasta ja asui Haranissa. Ja kun hänen isänsä oli kuollut, Jumala* siirsi hänet tähän maahan, jossa te nyt asutte.

5 Eikä Hän antanut hänelle siinä perintöosaa, ei jalan leveyttäkään, vaan lupasi hänen lapsetonna ollessaan antaa sen hänen ja hänen jälkeläistensä omaksi hänen jälkeensä.

kuin enkelin kasvot.

7. Luku

1 Niin ylimmäinen pappi sanoi: "Onko niin?"

2 Stefanus sanoi: "Miehet, veljet ja isät, kuulkaa! Kirkkauden Jumala ilmestyi meidän isällemme Aabrahamille hänen ollessaan Mesopotamiassa, ennenkuin hän oli asettunut asumaan Harraniin,

3 ja sanoi hänelle: 'Lähde maastasi ja suvustasi ja mene siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan'.

4 Silloin hän lähti kaldealaisten maasta ja asettui asumaan Haranisiin. Ja kun hänen isänsä oli kuollut, siirsi Jumala hänet tähän maahan, jossa te nyt asutte.

5 Eikä hän antanut hänelle siinä perintöosaa, ei jalan leveyttäkään, vaan lupasi, Aabrahamin vielä lapsetonna ollessa, antaa sen hänelle ja hänen siemenelleen hä-

kuin enkelin kasvot.

1. Niin ylimmäinen pappi sanoi: lienevätkö nämät näin?

2. Vaan hän sanoi: miehet, rakkaat veljet ja isät, kuulkaat: kunnian Jumala ilmestyi Abrahamille meidän isällemme, kuin hän oli Mesopotamiassa, ennenkuin hän Haranissa asui,

3. Ja sanoi hänelle: lähde sinun maaltas ja suvustas, ja tule siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.

4. Silloin hän läksi Kaldeasta, ja asui Haranissa. Ja kuin hänen isänsä kuollut oli, toi hän hänen sieltä tähän maahan, jossa te nyt asutte.

5. Ja ei antanut hänelle siinä perintöä, ei jalankaan leveyttä; ja hän lupasi hänelle sen antaa asuaksensa, ja hänen siemenellensä hänen jälkeensä, kuin ei hänellä

APOSTOLIEN TEOT

6 Ja Jumala puhui näin: 'Hänen jälkeläisensä tulevat olemaan muukalaisina vieraalla maalla, ja ne tekevät heidät orjiksi ja sortavat heitä neljäsataa vuotta.

7 Mutta sen kansakunnan, jonka orjiksi ne joutuvat, minä tuomitsen', sanoi Jumala, 'ja sen jälkeen he lähtevät pois ja palvelevat minua tässä paikassa'.

8 Ja Hän antoi hänelle ympärileikkauksen liiton, ja niin *Aabraham sai* lisäkin ja ympärileikkasi hänet kahdeksantena päivänä, ja lisäkin sai Jaakobin ja Jaakob ne kaksitoista kantaisää.

9 Kantaisät kadehtivat kuitenkin Joosefia ja myivät hänet Egyptiin. Mutta Jumala oli hänen kanssaan

10 ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistaan. Ja Hän antoi hänelle armon ja viisautta faraon, Egyptin kuninkaan edessä. Ja tämä asetti hänet Egyptin ja koko talonsa halti-

nen jälkeensä.

6 Ja Jumala puhui näin: 'Hänen jälkeläisensä tulevat olemaan muukalaisina vieraalla maalla, ja siellä ne tekevät heidät orjiksensa ja sortavat heitä neljäsataa vuotta;

7 ja sen kansan, jonka orjiksi he tulevat, minä olen tuomitseva', sanoi Jumala, 'ja sen jälkeen he lähtevät sieltä ja palvelevat minua tässä paikassa'.

8 Ja hän antoi hänelle ympärileikkauksen liiton; ja niin Aabrahamille syntyi lisäkin, ja hän ympärileikkasi hänet kahdeksantena päivänä, ja lisäkinille syntyi Jaakob, ja Jaakobilta ne kaksitoista kantaisää.

9 Ja kantaisät kadehtivat Joosefia ja myivät hänet Egyptiin. Mutta Jumala oli hänen kanssansa

10 ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistaan. Ja hän antoi hänelle armon ja viisauden faraon, Egyptin kuninkaan, edessä; ja tämä pani hänet Egyptin ja kaiken

vielä lasta ollut.

6. Ja Jumala puhui hänelle näin: sinun siemenes pitää oleman muukalainen vieraalla maalla, ja heidän pitää sen orjaksi tekemän, ja pahasti sen kanssa menemän neljäsataa ajastaikaa.

7. Ja sen kansan, jota he palvelevat, tahdon minä tuomita, sanoi Jumala, ja sitte pitää heidän lähtemän ja minua tässä siassa palveleman.

8. Ja hän antoi hänelle ympärileikkauksen liiton; ja niin hän siitti Isaakin, ja ympärileikkasi hänen kahdeksantena päivänä. Ja Isaak siitti Jakobin, ja Jakob kaksitoista kymmentä patriarkkaa.

9. Ja ne patriarkat myivät kateudesta Josefin Egyptiin. Ja Jumala oli hänen kanssansa,

10. Ja pelasti hänen kaikista tuskistaan, ja antoi hänelle armon ja viisauden Pharaon, Egyptin kuninkaan, kasvoihin edessä, ja hän pani hänen Egyptin valtamieheksi ja

APOSTOLIEN TEOT

jaksi.

11 Niin tuli nälänhätä koko *Egyptin maahan* ja Kanaaniin ja suuri vaiva, eivätkä isämme löytäneet ravintoa.

12 Mutta kuultuaan Egyptissä olevan viljaa, Jaakob lähetti isämme sinne ensimmäisen kerran.

13 Toisella kerralla Joosefin veljet tunsivat hänet, ja Joosefin suku tuli faraon tietoon.

14 Niin Joosef lähetti kutsumaan luokseen isänsä Jaakobin ja koko sukunsa*, seitsemänkymmentä viisi henkeä.

15 Silloin Jaakob meni alas Egyptiin ja kuoli, hän ja isämme.

16 Ja heidät siirrettiin Sikemiin ja pantiin siihen hautaan, jonka Abraham oli rahalla* ostanut Sikemin Emmorin lapsilta."

17 Mutta sitä mukaa kuin lähestyi sen lupauksen aika, jonka Jumala oli

huoneensa haltijaksi.

11 Ja tuli nälänhätä koko Egyptiin ja Kanaaniin ja suuri vaiva, eivätkä meidän isämme saaneet mistään ravintoa.

12 Mutta kun Jaakob kuuli Egyptissä olevan viljaa, lähetti hän meidän isämme sinne ensimmäisen kerran.

13 Ja toisella kerralla veljet tunsivat Joosefin, ja farao sai tietää Joosefin sukuperän.

14 Niin Joosef lähetti kutsumaan luokseen isänsä Jaakobin ja koko sukunsa, seitsemänkymmentä viisi henkeä.

15 Ja Jaakob meni Egyptiin ja kuoli siellä, niin myös kuolivat isämme,

16 ja heidät siirrettiin Sikemiin ja pantiin siihen hautaan, jonka Abraham oli rahalla ostanut Emmorin lapsilta Sikemissä.

17 Mutta sitä mukaa kuin lähestyi sen lupauksen aika, jonka Jumala

kaiken huoneensa päälle.

11. Mutta nälkä tuli kaikkeen Egyptiin ja Kanaanin maahan, ja suuri tuska; ja ei meidän isämme löytäneet ravintoa.

12. Mutta kuin Jakob kuuli Egyptissä jyviä olevan, lähetti hän sinne meidän isämme ensimmäisen kerran.

13. Ja kuin hän toistamiseen heidät lähetti, tunnettiin Joseph veljiltänsä; ja Josephin suku tuli Pharaolle tiettäväksi.

14. Niin Joseph lähetti ja antoi tuoda isänsä Jakobin ja kaiken hänen sukunsa, viisi sielua kahdeksatakymmentä.

15. Ja Jakob meni alas Egyptiin, ja hän kuoli, niin myös meidän isämme.

16. Ja he vietiin Sikemiin ja pantiin siihen hautaan, jonka Abraham oli Hemorin lapsilta rahalla ostanut Sikemissä.

17. Mutta kuin lupauksen aika lähestyi, josta Jumala oli Abrahamil-

APOSTOLIEN TEOT

vannonut* Aabrahamille, kasvoi kansa ja lisääntyi Egyptissä, 18 kunnes [Egyptiä hallitsemaan] nousi toinen kuningas, joka ei tunnuttanut Joosefia.

19 Tämä kohteli kavalasti kansaamme ja sorti isiämme ja sai heidät panemaan heitteille pienoisansa, jotteivät ne jäisi eloon.

20 Siihen aikaan syntyi Mooses, ja hän oli Jumalalle otollinen. Häntä elätettiin kolme kuukautta isänsä kotona.

21 Mutta kun hänet oli pantu heitteille, faraon tytär otti hänet ja kasvatti hänet pojaksensa.

22 Moosekselle opetettiin kaikkea egyptiläisten viisautta, ja hän oli voimallinen sanoissa ja teoissa.

23 Kun hän oli täyttänyt neljäkymmentä vuotta, nousi hänen sydämeensä ajatus mennä katsomaan veljiään, Israelin lapsia.

oli Aabrahamille antanut, kasvoi kansa ja lisääntyi Egyptissä, 18 kunnes Egyptiä hallitsemaan nousi toinen kuningas, joka ei Joosefista mitään tiennyt.

19 Tämä kohteli kavalasti meidän kansaamme ja sorti meidän isiämme ja pakotti heidät panemaan heitteille pienet lapsensa, etteivät ne jäisi eloon.

20 Siihen aikaan syntyi Mooses, ja hän oli Jumalalle otollinen. Häntä elätettiin kolme kuukautta isänsä kodissa.

21 Mutta kun hänet oli pantu heitteille, otti faraon tytär hänet ja kasvatti hänet pojaksensa.

22 Ja Mooses kasvatettiin kaikkien egyptiläisten viisauteen, ja hän oli voimallinen sanoissa ja teoissa.

23 Mutta kun hän oli täyttänyt neljäkymmentä vuotta, heräsi hänen sydämessään ajatus mennä katsomaan veljiänsä, israelilaisia.

le vannonut, kasvoi ja eneni kansa Egyptissä, 18. Siihenasti kuin toinen kuningas tuli, joka ei Josephista mitään tiennyt.

19. Tämä meidän sukuamme kavalasti juonitteli, ja meni pahasti meidän isäimme kanssa, niin että heidän piti nuoret lapsensa heittämän pois, ettei he olisi saaneet elää.

20. Siihen aikaan syntyi Moses, ja hän oli Jumalalle otollinen, ja elätettiin kolme kuukautta isänsä huoneessa.

21. Mutta kuin hän heitetty oli ulos, otti Pharaon tytär hänen ja kasvatti itsellensä pojaksi.

22. Ja Moses opetettiin kaikessa Egyptiläisten viisaudessa, ja oli voimallinen sanoissa ja töissä.

23. Mutta kuin hän oli neljäkymmenen ajastajan vanha, joukahtui hänen sydämeensä mennä katsomaan veljiänsä Israelin lapsia.

APOSTOLIEN TEOT

24 Nähdessään eräälle heistä tehtävän vääryyttä, hän puolusti tätä ja kosti pahoinpidellyn puolesta tappaen egyptiläisen.

25 Hän luuli näet veljiensä ymmärtävän, että Jumala hänen avullaan* antaa heille pelastuksen. Mutta he eivät ymmärtäneet.

26 Seuraavana päivänä hän ilmestyi heidän luokseen, kun he riitelivät, ja *kehoitti heitä sovintoon* sanoen: 'Miehet, te olette veljiä. Miksi teette toisillenne vääryyttä?'

27 Mutta se, joka teki lähimmäiselleen vääryyttä, työnsi hänet pois sanoen: 'Kuka on asettanut sinut päämieheksemme ja tuomariksemme?'

28 Aiotko tappaa minut niin kuin eilen tapoit egyptiläisen?'

29 Tämän puheen vuoksi Mooses pakeni ja oli muukalaisena Midianin maassa, ja siellä hän sai* kaksi poi-

24 Ja nähdessään eräälle heistä vääryyttä tehtävän hän puolusti häntä ja kosti pahoinpidellyn puolesta ja löi egyptiläisen kuoliaaksi.

25 Ja hän luuli veljiensä ymmärtävän, että Jumala hänen kätensä kautta oli antava heille pelastuksen; mutta he eivät sitä ymmärtäneet.

26 Seuraavana päivänä hän ilmestyi heidän luoksensa, heidän riidellessään, ja koetti saada heitä sopimaan sanoen: 'Tehän olette veljiä, miehet; miksi teette vääryyttä toisillenne?'

27 Mutta se, joka teki lähimmäisensä vääryyttä, työnsi hänet pois ja sanoi: 'Kuka on asettanut sinut meidän päämieheksemme ja tuomariksemme?'

28 Aiotko tappaa minutkin, niin kuin eilen tapoit egyptiläisen?'

29 Tämän puheen tähden Mooses pakeni ja oli muukalaisena Midianin maassa, ja siellä hänelle syntyi

24. Ja kuin hän näki yhdelle vääryyttä tehtävän, autti hän häntä ja kosti hänen puolestansa, joka vääryyttä kärsi, ja löi Egyptin miehen.

25. Mutta hän luuli veljiensä sen ymmärtävän, että Jumala hänen kätensä kautta oli heille vapauden antava; vaan eivät he ymmärtäneet.

26. Ja hän tuli toisena päivänä heidän tykönsä, jotka keskenänsä riitelivät, ja sovitti heitä, sanoen: rakkaat miehet, te olette veljekset: miksi te toinen toisillenne vääryyttä teette?'

27. Mutta se, joka lähimmäisensä vääryyttä teki, lykkäsi häntä, sanoen: kuka sinun on pannut päämieheksi ja tuomariksi meidän ylitsemme?'

28. Vai tahdotkos sinä minua niin tappaa, kuin sinä Egyptiläisen eilen tapoit?'

29. Niin Moses pakeni tämän puheen tähden, ja oli Madiamin maakunnassa muukalainen, jossa

APOSTOLIEN TEOT

kaa.

30 Neljäkymmenen vuoden kuluttua hänelle ilmestyi Siinain vuoren autiomaassa (Herran) enkeli orjantappurapensaans tulenliekissä.

31 Sen nähdessään Mooses ihmetteli näkyä, ja kun hän tuli lähelle katselemaan, *hänelle tuli* Herran ääni:

32 'Minä olen isäisi Jumala, Abrahamin (Jumala) ja lisakin (Jumala) ja Jaakobin Jumala.' Niin Mooses alkoi vapista eikä rohjennut katsella.

33 Mutta Herra sanoi hänelle: 'Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa.

34 Olen näkemällä nähnyt kansani sorron Egyptissä ja kuullut heidän huokauksensa ja olen astunut alas pelastamaan heidät. Tule siis nyt, minä lähetän sinut Egyptiin.'

35 Tämän Mooseksen, jonka he kielsivät sanoen: 'Kuka on asettanut si-

kaksi poikaa.

30 Ja kun neljäkymmentä vuotta oli kulunut, ilmestyi hänelle Siinain vuoren erämaassa (Herran) enkeli palavan orjantappurapensaans liekissä.

31 Kun Mooses sen näki, ihmetteli hän tätä näkyä; ja kun hän meni tarkemmin katsomaan, kuului Herran ääni, joka sanoi:

32 'Minä olen sinun isiesi Jumala, Abrahamin ja lisakin ja Jaakobin Jumala'. Niin Mooses alkoi vapista eikä tohtinut katsoa sinne.

33 Mutta Herra sanoi hänelle: 'Riisu kengät jalastasi; sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa.

34 Minä olen nähnyt kansani kurjuuden Egyptissä ja kuullut heidän huokauksensa, ja minä olen astunut alas vapauttamaan heidät. Ja nyt, tule tänne, minä lähetän sinut Egyptiin.'

35 Tämän Mooseksen, jonka he kielsivät sanoen: 'Kuka sinut on

hän kaksi poikaa siitti.

30. Ja neljäkymmenen ajastajan perästä ilmestyi hänelle Herran enkeli korvessa, Sinain vuorella, pensaans tulen liekissä.

31. Mutta kuin Moses sen näki, ihmetteli hän sitä näkyä, ja kuin hän meni lähes katsomaan, niin tapahtui Herran ääni hänelle:

32. Minä olen sinun isäis Jumala, Abrahamin Jumala, ja Isaakin Jumala, ja Jakobin Jumala. Niin Moses vapisi eikä tohtinut sinne katsoa.

33. Ja Herra sanoi hänelle: riisu kenkäs jaloistas; sillä sia, jossas seisot, on pyhä maa.

34. Minä olen nähden nähnyt kansani tuskan Egyptissä, ja olen heidän huokauksensa kuullut, ja tulin alas heitä ottamaan ulos: tule siis nyt tänne, minä lähetän sinun Egyptiin.

35. Tämän Moseksen, jota he kielsivät, sanoen: kuka sinun on

APOSTOLIEN TEOT

nut päämieheksi ja tuomariksi?' hänet Jumala lähetti päämieheksi ja vapauttajaksi sen enkelin välityksellä, * joka ilmestyi hänelle orjantappurapensaassa.

36 Hän vei heidät ulos tehden ihmeitä ja tunnustekoja Egyptin maassa ja Punaisessa meressä ja autiomaassa neljänkymmenen vuoden aikana.

37 Tämä on se Mooses, joka sanoi Israelin lapsille: 'Profeetan, kaltaiseni, herättää *Herra, teidän Jumalanne.' teille veljienne joukosta, (Häntä kuunnelkaa.)'

38 Hän on se, joka autiomaassa oli seurakunnassa enkelin kanssa — joka puhui hänelle Siinain vuorella — ja isäimme kanssa. Hän sai eläviä sanoja meille annettavaksi.

39 Hänelle eivät isämme tahtoneet olla kuuliaisia, vaan työnsivät hänet pois ja kääntyivät sydämessään Egyptiin

40 sanoen Aaronille: 'Tee meille ju-

asettanut päämieheksi ja tuomariksi?', hänet Jumala lähetti päämieheksi ja lunastajaksi sen enkelin kautta, joka hänelle orjantappurapensaassa oli ilmestynyt.

36 Hän johdatti heidät sieltä pois, tehden ihmeitä ja tunnustekoja Egyptin maassa ja Punaisessa meressä ja erämaassa neljänäkymmenenä vuotena.

37 Tämä on se Mooses, joka sanoi israelilaisille: 'Profeetan, minun kaltaiseni, Jumala on teille herättävä teidän veljienne joukosta (Häntä kuunnelkaa.)'.

38 Hän on se, joka seurakunnassa, erämaassa, oli enkelin kanssa, joka puhui hänelle Siinain vuorella, ja oli myös isiemme kanssa; ja hän sai eläviä sanoja meille annettaviksi.

39 Mutta häntä meidän isämme eivät tahtoneet totella, vaan työnsivät hänet pois ja kääntyivät sydämessänsä jälleen Egyptiin,

40 sanoen Aaronille: 'Tee meille

pannut päämieheksi ja tuomariksi? tämän on Jumala lähettänyt päämieheksi ja vapahtajaksi, enkelin käden kautta, joka hänelle penssaassa ilmestyi.

36. Tämä johdatti heitä ulos, ja teki ihmeitä ja merkkejä Egyptin maassa ja Punaisessa meressä ja korvessa, neljäkymmentä ajastajaa.

37. Tämä on se Moses, joka sanoi Israelin lapsille: Herra teidän Jumalanne herättää teille teidän veljistänne yhden Prophetan, niinkuin minun, jota teidän pitää kuuleman.

38. Tämä oli seurakunnassa enkelin kanssa korvessa, joka puhui hänen kanssansa Sinain vuorella, ja meidän isäimme kanssa. Tämä sai elämän puheen meille antaaksensa,

39. Jota ei meidän isämme totelleet, vaan sysäsivät pois sen tyköänsä, ja palasivat sydämessänsä Egyptiin,

40. Sanoen Aaronille: tee meille

APOSTOLIEN TEOT

malia, jotka käyvät edellämme, sillä emme tiedä, mitä on tapahtunut tälle Moosekselle, hänelle, joka johti meidät ulos Egyptin maasta.'

41 Ja he tekivät niinä päivinä vasikan ja toivat uhrin epäjumalalle ja iloitsivat kättensä töistä.

42 Mutta Jumala kääntyi heistä pois ja jätti heidät palvelemaan taivaan sotajoukkoa, niin kuin on kirjoitettu profeettain kirjassa: 'Toitteko minulle teurasuhreja ja muita uhreja autiomaassa neljänkymmenen vuoden aikana, te Israelin huone?'

43 Te kannoitte Molokin majaa ja Remfan-jumalanne tähteä, niitä kuvia, jotka olitte tehneet palvoaksenne niitä. Niinpä* minä siirrän teidät Babylonin tuolle puolen.'

44 Todistuksen maja oli isillämme autiomaassa niin kuin Hän, joka puhui Moosekselle, oli määrännyt sen tehtäväksi sen mallin mukaan, minkä

jumalia, jotka käyvät meidän edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, hänelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta'.

41 Ja he tekivät niinä päivinä vasikan ja toivat uhreja epäjumalalleen ja riemuitsivat kättensä töistä.

42 Mutta Jumala kääntyi heistä pois ja hylkäsi heidät palvelemaan taivaan sotajoukkoa, niinkuin on kirjoitettu profeettain kirjassa: 'Toitteko te teurasuhreja ja muita uhreja minulle erämaassa neljänäkymmenenä vuotena, te, Israelin heimo?'

43 Ette; vaan te kannoitte Molokin majaa ja Romfa jumalanne tähteä, niitä kuvia, jotka te olitte tehneet kumarrettaviksenne. Sentähden minä siirrän teidät toiselle puolelle Babylonin.'

44 Todistuksen maja oli meidän isillämme erämaassa, niinkuin hän, joka puhui Moosekselle, oli määrännyt sen tehtäväksi, sen

jumalia, jotka meidän edellämme kävisivät; sillä emme tiedä, mitä Mosekselle, joka meidän Egyptin maasta toi ulos, on tapahtunut.

41. Ja niinä päivinä tekivät he vasikan, ja uhrasivat epäjumalille uhria, ja riemuitsivat kättensä töistä.

42. Niin Jumala käänsi itsensä, ja antoi ylöns heidät palvelemaan taivaan sotajoukkoa, niinkuin prophetain Raamatussa on kirjoitettu: oletteko te Israelin huoneesta minulle teurasuhria ja ruokauhria tehneet neljänäkymmenenä ajastaikana korvessa?

43. Ja te kannoitte Molokin majaa ja teidän jumalanne Remphan tähteä, joita kuvia te teitte kumartaaksenne niitä, ja minä tahdon teidät viedä pois edemmä Babelia.

44. Meidän isillä oli todistuksen maja korvessa, niinkuin se oli sääntänyt, joka Moseksen kanssa puhui, että hänen piti sen tekemän

APOSTOLIEN TEOT

Mooses* oli nähnyt.

45 Isämme ottivat sen perintönä vastaan ja toivat Joosuan kanssa maahan, * vallatessaan sen niiltä pakanoilta, jotka Jumala karkoitti isiemme tieltä — Daavidin päiviin asti.

46 Hän sai armon Jumalan edessä ja pyysi valmistaa majan Jaakobin Jumalalle,

47 Mutta Salomo Hänelle huoneen rakensi.

48 Korkein ei kuitenkaan asu käsien tehdyissä tempeleissä, * niin kuin profeetta sanoo:

49 'Taivas on valtaistuimeni ja maa jalkaini astinlauta. Millaisen huoneen te minulle rakentaisitte, sanoo Herra, tai mikä olisi leposijani?

50 Eikö käteni ole tehnyt tätä kaikkea?'

51 Te niskurit ja ympärileikkaamattomat sydämeltä ja korvilta, aina te

kaavan mukaan, minkä Mooses oli nähnyt.

45 Ja meidän isämme ottivat sen perintönä vastaan ja toivat sen Joosuan johdolla maahan, minkä he valtasivat pakanoilta, jotka Jumala karkoitti meidän isiemme tieltä. Näin oli Daavidin päiviin saakka.

46 Hän sai armon Jumalan edessä ja anoi, että hän saisi valmistaa majan Jaakobin Jumalalle.

47 Mutta Salomo hänelle huoneen rakensi.

48 Korkein ei kuitenkaan asu käsillä tehdyissä huoneissa; sillä näin sanoo profeetta:

49 'Taivas on minun valtaistuimeni ja maa minun jalkojeni astinlauta; minkäkaltaisen huoneen te minulle rakentaisitte, sanoo Herra, tai mikä paikka olisi minun leposijani?

50 Eikö minun käteni ole tätä kaikkea tehnyt?'

51 Te niskurit ja ympärileikkamattomat sydämeltä ja korvilta, ai-

sen esikuvan perään, jonka hän nähnyt oli;

45. Jonka myös meidän isämme vastaan ottivat, ja veivät Josuan kanssa siihen maahan, jossa pakanat asuivat, jotka Jumala hävitti meidän isäimme kasvoin edestä, hamaan Davidin aikaan asti,

46. Joka löysi armon Jumalan tykönä, ja anoi, että hän olis majan löytänyt Jakobin Jumalalle.

47. Mutta Salomo rakensi hänelle huoneen.

48. Vaan se kaikkein Ylimmäinen ei asu käsillä tehdyissä tempeleissä, niinkuin propheta sanoo:

49. Taivas on minun istuimeni ja maa jalkaini astinlauta. Minkä huoneen te siis tahdotte minulle rakentaa, sanoo Herra, eli kuka on minun leposiani?

50. Eikö minun käteni ole kaikkia näitä tehnyt?

51. Te niskurit ja ympärileikkamattomat sydämestä ja korvista!

APOSTOLIEN TEOT

vastustatte Pyhää Henkeä! Niin kuin isänne, niin tekin.

52 Ketä profeetoista eivät isänne vainonneet? He tappoivat ne, jotka ennustivat sen Vanhurskaan tulemistä, jonka kavaltajiksi ja murhaajiksi te nyt olette tulleet,

53 te, jotka enkelten toimesta saitte lain ettekä sitä pitäneet, "

na te vastustatte Pyhää Henkeäniinkuin teidän isänne, niin tekin.

52 Ketä profeetoista eivät teidän isänne vainonneet? He tappoivat ne, jotka ennustivat sen Vanhurskaan tulemistä, jonka kavaltajiksi ja murhaajiksi te nyt olette tulleet, 53 te, jotka enkelien toimen kautta saitte lain, mutta ette sitä pitäneet."

te olette aina Pyhää Henkeä vastaan, niinkuin teidän isänne, niin myös tekin.

52. Ketä prophetaista ei teidän isänne vainonneet? Ja he tappoivat ne, jotka vanhurskaan tulemistä ennustivat, jonka pettäjät ja murhaajat te nyt olitte,

53. Jotka saitte lain enkelien aseuksen kautta, jota ette pitäneet.

STEFANUKSEN KUOLEMA

54 Kun he tämän kuulivat, heidän sydäntään viilsi, ja he kiristelivät hänelle hampaitaan.

55 Mutta täynnä Pyhää Henkeä hän kiinnitti katseensa taivaaseen ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella.

56 Ja hän sanoi: "Katso, näen taivaat auenneina ja Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla puolella."

54 Mutta kun he tämän kuulivat, viilsi se heidän sydäntänsä, ja he kiristelivät hänelle hampaitansa.

55 Mutta täynnä Pyhää Henkeä hän loi katseensa taivaaseen päin ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella

56 ja sanoi: "Katso, minä näen taivaat auenneina ja Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla puolel-

54. Mutta kuin he nämät kuulivat, kävi se läpi heidän sydämensä, ja kiristelivät hampaitansa hänen päällensä.

55. Mutta että hän oli täynnä Pyhää Henkeä, katsahti hän ylös taivaaseen, näki Jumalan kunnian ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikialla kädellä,

56. Ja sanoi: katso, minä näen taivaat avoinna, ja Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikialla kädellä.

APOSTOLIEN TEOT

57 Mutta huutaen kovalla äänellä, he tukkivat korvansa ja ryntäsivät kaikki yhdessä hänen päälleen.	la". 57 Niin he huusivat suurella äänellä ja tukkivat korvansa ja karkasivat kaikki yhdessä hänen päällensä	57. Niin he huusivat suurella äänellä, ja tukitsivat korviansa, ja karkasivat kaikki yksimielisesti hänen päällensä,
58 Ja he ajoivat hänet ulos kaupungista ja kivittivät. Ja todistajat riisuivat viittansa Saulus nimisen nuorukaisen jalkain juureen.	58 ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja kivittivät. Ja todistajat riisuivat vaippansa Saulus nimisen nuorukaisen jalkojen juureen.	58. Ja ajoivat hänen ulos kaupungista, ja kivittivät. Ja todistajat painivat vaatteensa nuorukaisen jalkain juureen, joka kutsuttiin Saulus.
59 Niin he kivittivät Stefanuksen, joka rukoili sanoen: "Herra Jeesus, ota henkeni!"	59 Ja niin he kivittivät Stefanuksen, joka rukoili ja sanoi: "Herra Jeesus, ota minun henkeni!"	59. Ja he kivittivät Stephanin, joka rukoili ja sanoi: Herra Jesus, ota minun henkeni.
60 Ja laskeutuen polvilleen hän huusi kovalla äänellä: "Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä." Sen sanottuaan hän nukkui pois.	60 Ja hän laskeutui polvilleen ja huusi suurella äänellä: "Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä!" Ja sen sanottuaan hän nukkui pois.	60. Niin hän pani polvillensa, ja huusi suurella äänellä: Herra, älä lue heille tätä syntiä. Ja kuin hän tämän sanonut oli, niin hän nukkui.
8. Luku ALKUSEURAKUNTAA VAINOTAAN	8. Luku	
1 Myös Saulus hyväksyi hänen surmaamisensa. Sinä päivänä nousi suuri vaino Jerusalemin seurakuntaa vastaan. Ja kaikki hajaantuivat ympäri Juudean ja Samarian paikkakuntia	1 Myös Saulus hyväksyi Stefanuksen surmaamisen. Ja sinä päivänä nousi suuri vaino Jerusalemin seurakuntaa vastaan; ja kaikki hajaantuivat ympäri Juudean ja Samarian	1. Ja Saulus oli myös mielistynyt hänen kuolemaansa. Niin sinä päivänä nousi suuri vaino seurakuntaa vastaan, joka oli Jerusalemissa; ja hajosivat kaikki ympäri

APOSTOLIEN TEOT

paitsi apostolit.

2 Ja muutamat hurskaat miehet hautasivat Stefanuksen ja pitivät suuret valittajaiset hänen tähtensä.

3 Mutta Saulus raateli seurakuntaa kulkien talosta taloon; ja hän raastoi ulos miehiä ja naisia ja panetti heidät vankilaan.

4 Ne, jotka näin olivat hajaantuneet, vaelsivat paikasta toiseen julistaen ilosanomaa Sanasta.

FILIPPUS SAMARIASSA

5 Filippus meni alas Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristusta.

6 Kansa otti yksimielisesti vaarin siitä, mitä Filippus puhui, kun he kuuntelivat häntä ja näkivät ne tunnusteot, joita hän teki.

7 Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät pois huutaen kovalla äänellä, ja moni halvautunut ja

paikkakuntia, paitsi apostolit.

2 Ja muutamat jumalaapelkääväiset miehet hautasivat Stefanuksen ja pitivät hänelle suuret valittajaiset.

3 Mutta Saulus raateli seurakuntaa, kulki talosta taloon ja raastoi ulos miehiä ja naisia ja panetti heidät vankeuteen.

4 Ne, jotka näin olivat hajaantuneet, vaelsivat paikasta toiseen ja julistivat evankeliumin sanaa.

5 Ja Filippus meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristusta.

6 Ja kansa otti yksimielisesti vaarin siitä, mitä Filippus puhui, kun he kuulivat hänen sanansa ja näkivät ne tunnusteot, jotka hän teki.

7 Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät pois huutaen suurella äänellä; ja moni hal-

Juudan ja Samarian maakuntaa, paitsi apostoleita.

2. Ja muutamat Jumalaa pelkääväiset miehet korjasivat Stephanin, ja valittivat häntä suuresti.

3. Mutta Saulus raateli seurakuntaa ja kävi huone huoneelta, otti miehet ja vaimot ja panetti vankiuteen.

4. Ja ne hajonneet vaelsivat ympärinsä ja saarnasivat Jumalan sanaa.

5. Niin Philippus tuli Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristuksesta.

6. Mutta kansa otti vaarin yksimielisesti ja visusti Philippuksen sanoista, kuullen ja nähden ne merkit, jotka hän teki:

7. Sillä rumat henget läksivät ulos monesta, huutain suurella äänellä ja monta halvattua ja saattama-

APOSTOLIEN TEOT

rampa parani.

8 Niin syntyi suuri ilo siinä kaupungissa.

NOITA SIMON

9 Mutta ennestään oli kaupungissa muuan mies nimeltä Simon, joka harjoitti noituutta ja hämmästytti Samaritan kansaa sanoen olevansa jokin suuri.

10 Häntä kuuntelivat kaikki pienestä suureen, sanoen: "Tämä on * Jumalan suuri voima*?"

11 Ja he kuuntelivat häntä, koska hän kauan aikaa oli noituuksilla heitä hämmästyttänyt.

12 Mutta kun he uskoivat Filippusta, joka julisti ilosanomaa Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, niin he antoivat kastaa itsensä, sekä miehet että naiset.

13 Myös Simon itse uskoi ja kasteen

vattu ja rampa parani.

8 Ja syntyi suuri ilo siinä kaupungissa.

9 Mutta ennestään oli kaupungissa muuan mies, nimeltä Simon, joka harjoitti noituutta ja hämmästytti Samaritan kansaa sanoen olevansa jokin suuri;

10 ja häntä kuuntelivat kaikki, pienet ja suuret, ja sanoivat: "Tämä mies on se Jumalan voima, jota kutsutaan 'suureksi'".

11 Ja he kuuntelivat häntä sen tähden, että hän kauan aikaa oli noituuksillaan heitä hämmästyttänyt.

12 Mutta kun he nyt uskoivat Filippusta, joka julisti evankeliumia Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, niin he ottivat kasteen, sekä miehet että naiset.

13 Ja Simon itsekin uskoi, ja kas-

tointa parani.

8. Ja suuri ilo tuli siihen kaupunkiin.

9. Mutta siellä oli mies, Simon nimeltä, joka siinä kaupungissa ennen noituuden virkaa piti ja oli Samaritan kansan villinnyt, sanoen itsensä olevan jonkun suuren, 10. Jota kaikki sekä pienet että suuret kuulivat, sanoen: tämä on Jumalan voima, joka suuri on.

11. Mutta he kuuntelivat häntä mielellänsä, että hän kauan aikaa oli heitä noituudellansa villinnyt.

12. Mutta kuin he uskoivat Philipuksen, joka saarnasi Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, niin he kastettiin sekä miehet että vaimot.

13. Niin Simon myös itse uskoi, ja

APOSTOLIEN TEOT

saatuaan hän pysytteli Filippuksen seurassa. Ja hän hämmästyti nähdessään ihmeitä ja voimatekoja tapahtuvan.

PIETARI JA JOHANNES SAMARIASSA

14 Mutta kun apostolit, jotka olivat Jerusalemissa kuulivat, että Samaria oli ottanut vastaan Jumalan sanan, he lähettivät heidän luokseen Pietarin ja Johanneksen.

15 Tultuaan alas nämä rukoilivat heidän puolestaan, että he saisivat Pyhän Hengen.

16 sillä Hän ei ollut vielä tullut yhteenkään heistä, vaan he olivat ainoastaan kastetut Herran Jeesuksen nimeen.

17 Silloin he panivat kätensä* heidän päälleen, ja he saivat Pyhän Hengen.

18 Mutta nähtyään että (Pyhä) Henki

teen saatuaan hän pysytteli Filippuksen seurassa; ja nähdessään ihmeitä ja suuria, voimallisia tekoja hän hämmästyi.

14 Mutta kun apostolit, jotka olivat Jerusalemissa, kuulivat, että Samaria oli ottanut vastaan Jumalan sanan, lähettivät he heidän tykönsä Pietarin ja Johanneksen.

15 Ja tultuaan sinne nämä rukoilivat heidän edestänsä, että he saisivat Pyhän Hengen;

16 sillä hän ei ollut vielä tullut yhteenkään heistä, vaan he olivat ainoastaan kastetut Herran Jeesuksen nimeen.

17 Silloin he panivat kätensä heidän päällensä, ja he saivat Pyhän Hengen.

18 Mutta kun Simon näki, että

kuin hän kastettu oli, viipyi hän Filippuksen tykönä. Ja kuin hän näki ne merkit ja suuret voimalliset työt tapahtuvan, niin hän hämmästyti.

14. Mutta kuin apostolit, jotka Jerusalemissa olivat, kuulivat Samaritan Jumalan sanan ottaneen vastaan, lähettivät he heidän tykönsä Pietarin ja Johanneksen,

15. Jotka, kuin he sinne tulivat alas, rukoilivat niiden edestä, että he olisivat saaneet Pyhän Hengen;

16. (Sillä ei hän ollut vielä yhteenkään niiden päälle laskettu alas, vaan olivat ainoastaan Herran Jeesuksen nimeen kastetut.)

17. Niin he panivat kätensä heidän päällensä, ja he saivat Pyhän Hengen.

18. Mutta kuin Simon näki, että

APOSTOLIEN TEOT

annettiin apostolien kätten päällepanemisen välityksellä, Simon tarjosi heille rahaa

19 sanoen: "Antakaa minullekin se valta, että kenen päälle käteni panen, se saa Pyhän Hengen."

20 Mutta Pietari sanoi hänelle: "Menkööt rahasi kanssasi kadotukseen, koska arvelit Jumalan lahjan olevan rahalla saatavissa.

21 Ei sinulla ole osaa eikä erää tähän sanaan, sillä sydämesi ei ole oikea Jumalan edessä.

22 Muuta siis mielesi tämän pahuutesi suhteen ja rukoile Jumalaa — jospa sydämesi ajatus annetaan sinulle anteeksi.

23 Sillä näen sinun olevan katkeruuden sapsen vallassa ja vääryyden siteessä."

24 Simon vastasi ja sanoi: "Rukoilkaa te puolestani Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään siitä, mitä olette sanoneet."

(Pyhä) Henki annettiin sille, jonka päälle apostolit panivat kätensä, toi hän heille rahaa

19 ja sanoi: "Antakaa minullekin se valta, että kenen päälle minä käteni panen, se saa Pyhän Hengen".

20 Mutta Pietari sanoi hänelle: "Menkööt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, koska luulet Jumalan lahjan olevan rahalla saatavissa.

21 Ei sinulla ole osaa eikä arpaa tähän sanaan, sillä sinun sydämesi ei ole oikea Jumalan edessä.

22 Tee siis parannus ja käänny tästä pahuudestasi ja rukoile Herraa, jos ehkä vielä sinun sydämesi ajatus sinulle anteeksi annetaan.

23 Sillä minä näen sinun olevan täynnä katkeruuden sapetta ja kiinni vääryyden siteissä."

24 Niin Simon vastasi ja sanoi: "Rukoilkaa te minun edestäni Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään siitä, mitä te olette sanoneet".

apostolien kätten päällepanemisen kautta Pyhä Henki annettiin, taritsi hän heille rahaa, 19. Sanoen: antakaat minullekin se voima, että kenenkä päälle minä käteni panen, se sais Pyhän Hengen.

20. Vaan Pietari sanoi hänelle: sinun rahas olkoon sinun kanssasi kadotuksessa, että Jumalan lahjan luulet rahoilla ostettavan.

21. Ei sinulla ole osaa eikä arpaa tässä sanassa; sillä ei sinun sydämes ole oikia Jumalan edessä.

22. Sentähden tee parannus sinun pahuudestas, ja rukoile Jumalaa, että sydämes ajatukset sinulle anteeksi annettaisiin.

23. Sillä minä näen sinun olevan katkerassa sapessa ja vääryyden solmussa.

24. Niin Simon vastasi ja sanoi: rukoilkaat te Herraa minun edestäni, ettei mitään näistä, mitä te sanoitte, minun päälleni tulisi.

APOSTOLIEN TEOT

25 Todistettuaan ja Herran sanaa puhuttuaan he palasivat Jerusalemiin. Ja he julistivat ilosanomaa monessa samarialaisten kylässä.

25 Ja kun he olivat todistaneet ja Herran sanaa puhuneet, palasivat he Jerusalemiin ja julistivat evankeliumia monessa Samarian kylässä.

25. Mutta kuin he olivat todistaneet ja puhuneet Herran sanan, palasivat he Jerusalemiin, ja saarnasivat evankeliumia monessa Samarian kylässä.

FILIPPUS JA ETIOPIAN HOVIHERRA

26 Mutta Herran enkeli puhui Filippukselle sanoen: "Nouse ja mene etelään päin sille tielle, joka vie Jerusalemista alas Gassaan*. Se on autio."

27 Niin hän nousi ja meni. Ja katso, oli etiopialainen mies, hoviherra*, etiopialaisten kuningattaren Kandaken mahtimies, joka oli koko hänen aarteistonsa hoitaja. Hän oli tullut Jerusalemiin palvomaan
28 ja oli paluumatkalla. Istuen vaunuissaan, hän luki profeetta Jesajaa.

29 Niin Henki sanoi Filippukselle: "Käy luo ja pysyttele lähellä noita vaunuja."

26 Mutta Filippukselle puhui Herran enkeli sanoen: "Nouse ja mene puolipäivään päin sille tielle, joka vie Jerusalemista alas Gassaan ja on autio".

27 Ja hän nousi ja lähti. Ja katso, siellä kulki etiopialainen mies, Etiopian kuningattaren Kandaken hoviherra, mahtava mies ja koko hänen aarteistonsa hoitaja; hän oli tullut Jerusalemiin rukoilemaan
28 ja oli nyt paluumatkalla ja istui vaunuissaan ja luki profeetta Esaiasta.

29 Niin Henki sanoi Filippukselle: "Käy luo ja pysyttele lähellä noita vaunuja".

26. Mutta Herran enkeli puhui Filippukselle ja sanoi: nouse ja mene lounaaseen päin, sitä tietä, joka Jerusalemista menee alas Gassaan, joka kylmillä on.

27. Niin hän nousi ja meni. Ja katso, yksi Etiopian mies, Etiopian kuningattaren Kandasen voimallinen kamaripalvelia, joka oli pantu kaiken hänen tavaransa päälle, se oli tullut Jerusalemiin rukoilemaan,
28. Ja palasi sieltä, istuen vaunuissaan, ja luki Jesaias propheetta.

29. Niin Henki sanoi Philippukselle: käy ja mene lähemmä tätä vaunua.

APOSTOLIEN TEOT

30 Juostuaan luo, Filippus kuuli hänen lukevan profeetta Jesajaa ja sanoi: "Ymmärrätkö myös mitä luet?"

31 Tämä vastasi: "Kuinka voisin, ellei kukaan minua opasta?" Ja hän pyysi Filippusta nousemaan ja istuutumaan viereensä.

32 Se raamatunkohta, jota hän luki, oli tämä: "Niin kuin lammas Hänet vietiin teuraaksi ja niin kuin karitsa keritsijänsä edessä on ääneti, niin ei Hän suutansa avaa.

33 Hänen alentumisensa vuoksi Hänen tuomionsa otettiin pois. Ja kuka tekee selkoa Hänen suvustaan? Sillä Hänen elämänsä otetaan pois maan päältä."

34 Hoviherra puhui Filippukselle sanoen: "Pyydän sinua: kenestä profeetta sanoo tämän, itsestäänkö vai jostakin toisesta?"

35 Niin Filippus avasi suunsa ja läh-

30 Niin Filippus juoksi luo ja kuuli hänen lukevan profeetta Esaiasta ja sanoi: "Ymmärrätkö myös, mitä luet?"

31 Niin hän sanoi: "Kuinka minä voisin ymmärtää, ellei kukaan minua opasta?" Ja hän pyysi Filippusta nousemaan ja istumaan viereensä.

32 Ja se kirjoitus, jota hän luki, oli tämä: "Niinkuin lammas hänet vietään teuraaksi; ja niinkuin karitsa on ääneti keritsijänsä edessä, niin ei hänkään suutansa avaa.

33 Hänen alentumisensa kautta hänen tuomionsa otetaan pois. Kuka kertoo hänen syntyperänsä? Sillä hänen elämänsä otetaan pois maan päältä."

34 Ja hoviherra kysyi Filippukselta sanoen: "Minä pyydän sinua: sano, kenestä profeetta puhuu näin, itsestäänkö vai jostakin toisesta?"

35 Niin Filippus avasi suunsa ja

30. Niin Philippus juoksi lähemmä, ja kuuli hänen lukevan Jesaias prophetaa, ja sanoi: ymmärrätkös, mitäs luet?

31. Mutta hän sanoi: kuinka minä taidan ymmärtää, ellei joku minua johdata? Ja hän rukoili Philippusta, että hän tulis ja istuis hänen kanssansa.

32. Mutta se, mitä hän Raamatus-ta luki, oli tämä: hän on niinkuin lammas teuraaksi talutettu: ja niinkuin karitsa keritsiänsä edessä on ääneti, niin ei hänkään avannut suutansa,

33. Hänen nöyryydessänsä on hänen tuomionsa otettu pois, mutta kuka taitaa sanoa ulos hänen elämänsä pituuden? sillä hänen elämänsä otetaan pois maasta.

34. Niin kamaripalvelija vastasi Philippusta: minä rukoilen sinua, sanos: kenestä propheta näitä puhuu? itsestäänkö eli jostakin toisesta?

35. Niin Philippus avasi suunsa ja

APOSTOLIEN TEOT

tien tästä kirjoituksesta julisti hänelle ilosanomaa Jeesuksesta.

36 Tietä matkatessaan he tulivat erään veden ääreen, ja hoviherra sanoi: "Katso, vettä. Mikä estää kasta-
masta minua?"

37 (Filippus sanoi: "Jos uskot koko sydämestäsi, se käy päinsä." Hän vastasi ja sanoi: "Minä uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika.")

38 Niin hän käski pysäyttää vaunut, ja he astuivat kumpikin veteen, sekä Filippus että hoviherra, ja Filippus* kastoi hänet.

39 Heidän noustuaan vedestä, Herran Henki tempasi pois Filippuksen, eikä hoviherra häntä enää nähnyt, sillä hän jatkoi matkaansa iloiten.

40 Mutta Filippus tavattiin Asdodissa. Ja hän vaelsi ympäri ja julisti ilosanomaa kaikissa kaupungeissa, kunnes tuli Kesareaan.

lähtien tästä kirjoituksesta julisti hänelle evankeliumia Jeesuksesta.

36 Ja kulkiessaan tietä he tulivat veden ääreen; ja hoviherra sanoi: "Katso, tässä on vettä. Mikä estää kasta-
masta minua?"

37 *(Niin Filippus sanoi hänelle: "Jos uskot koko sydämestäsi, niin se tapahtukoon". Hän vastasi ja sanoi: "Minä uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika".)*

38 Ja hän käski pysäyttää vaunut, ja he astuivat kumpikin veteen, sekä Filippus että hoviherra, ja Filippus kastoi hänet.

39 Ja kun he olivat astuneet ylös vedestä, tempasi Herran Henki Filippuksen pois, eikä hoviherra häntä enää nähnyt. Ja hän jatkoi matkaansa iloiten.

40 Mutta Filippus tavattiin Asdodissa; ja hän vaelsi ympäri ja julisti evankeliumia kaikissa kaupungeissa, kunnes tuli Kesareaan.

rupesi tästä kirjoituksesta hänelle saarnaamaan evankeliumia Jeesuksesta.

36. Ja kuin he tiellä vaelsivat, tulivat he veden tykö, ja kamaripalvelia sanoi: katso, tässä on vesi: mikä estää minua kasta-
masta?

37. Mutta Philippus sanoi: jos sinä kaikesta sydämestä uskot, niin tapahtukoon. Hän vastasi ja sanoi: minä uskon Jesuksen Kristuksen Jumalan Pojaksi.

38. Niin hän käski seisahtaa vaunun; ja he astuivat molemmat veteen, Philippus ja kamaripalvelia, ja hän kasti hänen.

39. Mutta kuin he vedestä astuivat ylös, tempasi Herran Henki Philippuksen, ja ei kamaripalvelia häntä enään nähnyt, vaan meni iloiten tietänsä myöten.

40. Mutta Philippus löydettiin Atsotissa, ja vaelsi ympäri ja saarnasi joka kaupungissa evankeliumia, siihenasti kuin hän tuli Kesareaan.

9. Luku SAULUKSEN KÄÄNTYMYS

1 Mutta Saulus huokui yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia vastaan. Mentyään ylimmän papin luo

2 hän pyysi tältä kirjeitä Damaskon synagoogille, jotta jos hän löytäisi jotakin sillä tiellä olevia, sekä miehiä että naisia, hän toisi heidät sidottuina Jerusalemiin.

3 Mutta tapahtui, että hän matkustessaan lähestyi Damaskoa. Yhtäkkiä leimahti hänen ympärillään valo taivaasta.

4 Hän kaatui maahan ja kuuli äänen sanovan hänelle: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?"

5 Niin hän sanoi: "Kuka olet, Herra?" Hän vastasi: "Olen Jeesus, jota sinä vainoat. (Työlästä on sinun potkia tutkainta vastaan.)"

6 Vavisten ja hämmästyneenä hän sanoi: "Herra, mitä tahdot minun tekemän?" Herra vastasi hänelle:) "Nouse* ja mene kaupunkiin, niin si-

9. Luku

1 Mutta Saulus puuskui yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia vastaan ja meni ylimmäisen papin luo

2 ja pyysi häneltä kirjeitä Damaskon synagoogille, että keitä hän vain löytäisi sen tien vaeltajia, miehiä tai naisia, ne hän saisi tuoda sidottuina Jerusalemiin.

3 Ja kun hän oli matkalla, tapahtui hänen lähestyessään Damaskoa, että yhtäkkiä valo taivaasta leimahti hänen ympärillensä;

4 ja hän kaatui maahan ja kuuli äänen, joka sanoi hänelle: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?"

5 Hän sanoi: "Kuka olet, herra?" Hän vastasi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. (Työlästä on sinun potkia tutkainta vastaan.)"

6 Vavisten ja hämmästyneenä sanoi: "Herra, mitä tahdot minun tekemän?" Herra sanoi hänelle:) Mutta nouse ja mene kaupunkiin,

1. Mutta Saulus puskuu vielä uhkauksia ja murhaa Herran opetuslapsia vastaan ja meni ylimmäisen papin tykö,

2. Ja anoi häneltä kirjaa Damaskuun synagogain tykö, että kutka ikänä hän sen tien miehistä eli vaimoista löytäis, ne hän olis vienyt sidottuna Jerusalemiin.

3. Mutta kuin hän matkusti, tapahtui, että hän Damaskua lähestyi, ja äkisti leimahti valkeus taivaasta ympäri häntä.

4. Ja hän lankesi maahan ja kuuli äänen hänelle sanovan: Saul, Saul, miksi vainoot minua?

5. Mutta hän sanoi: kuka sinä olet, Herra? Ja Herra sanoi: minä olen Jesus, jota sinä vainoot: työläs on sinun potkia tutkainta vastaan.

6. Niin hän vapisi, hämmästy ja sanoi: Herra, mitä minua tahdot tekemään? Ja Herra sanoi hänelle: nouse ja mene kaupunkiin; siel-

APOSTOLIEN TEOT

nulle sanotaan mitä sinun on tehtävä."

7 Miehet, jotka matkustivat hänen kanssaan, seisoivat sanatonna. He kuulivat kyllä äänen, mutta eivät ketään nähneet.

8 Niin Saulus nousi maasta. Mutta kun hänen silmänsä aukenivat, hän ei nähnyt mitään. Ja kädestä taluttanen he veivät hänet Damaskoon.

9 Ja hän oli kolme päivää näkemättönnä, ei syönyt eikä juonut.

SAULUS DAMASKOSSA

10 Damaskossa oli muuan opetuslapsi nimeltä Ananias. Hänelle Herra sanoi näyssä: "Ananias!" Tämä vastasi: "Katso, tässä olen, Herra."

11 Herra sanoi hänelle: "Nouse ja mene sille kadulle, jota sanotaan Suoraksi ja kysy Juudaan talosta Saulus-nimistä tarsolaista, sillä katso,

niin sinulle sanotaan, mitä sinun pitää tekemän."

7 Ja miehet, jotka matkustivat hänen kanssansa, seisoivat mykistyneinä: he kuulivat kyllä äänen, mutta eivät ketään nähneet.

8 Niin Saulus nousi maasta; mutta kun hän avasi silmänsä, ei hän nähnyt mitään, vaan he taluttivat häntä kädestä ja veivät hänet Damaskoon.

9 Ja hän oli kolme päivää näkemättönnä, ei syönyt eikä juonut.

10 Ja Damaskossa oli eräs opetuslapsi, nimeltä Ananias. Hänelle Herra sanoi näyssä: "Ananias!" Hän vastasi: "Katso, tässä olen, Herra".

11 Niin Herra sanoi hänelle: "Nouse ja mene sille kadulle, jota sanotaan Suoraksi kaduksi, ja kysy Juudaan talosta Saulus nimistä

lä sinulle sanotaan, mitä sinun pitää tekemän."

7. Mutta ne miehet, jotka hänen seurassansa olivat, seisoivat hämmästyksissä; he kuulivat tosin äänen, mutta ei he ketään nähneet.

8. Niin Saulus nousi maasta ja ei nähnyt ketään avoimilla silmillä; mutta he taluttivat häntä kädestä ja veivät Damaskuun.

9. Ja hän oli kolme päivää näkemättä ja ei syönyt eikä juonut.

10. Niin yksi opetuslapsi oli Damaskussa, Ananias nimeltä, jolle Herra sanoi näyssä: Ananias! Hän sanoi: Herra, tässä minä olen.

11. Herra sanoi hänelle: nouse ja mene sille kadulle, joka Oikiaksi kutsutaan, ja kysy Juudan huoneessa sitä, joka Saulus Tarsilai-

APOSTOLIEN TEOT

hän rukoilee.

12 Hän on nähnyt näyssä miehen nimeltä Ananias tulevan sisälle ja panevan kätensä* hänen päälleen, jotta hän saisi näkönsä jälleen."

13 Mutta Ananias vastasi: "Herra, olen kuullut monelta siitä miehestä, kuinka paljon pahaa hän on tehnyt pyhillesi Jerusalemissa.

14 Täälläkin hänellä on ylipapeilta valtuus panna kahleisiin kaikki, jotka sinun nimeäsi avuksi huutavat."

15 Mutta Herra sanoi hänelle: "Mene, sillä hän on minulle valittu ase kantamaan nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen.

16 Sillä tahdon näyttää hänelle, kuinka paljon hänen pitää kärsiä nimeni vuoksi."

17 Niin Ananias meni ja astui huoneeseen ja pantuaan kätensä* hänen

tarsolaista miestä. Sillä katso, hän rukoilee;

12 ja hän on nähnyt näyssä miehen, Ananias nimisen, tulevan sisälle ja panevan kätensä hänen päällensä, että hän saisi näkönsä jälleen."

13 Mutta Ananias vastasi: "Herra, minä olen monelta kuullut siitä miehestä, kuinka paljon pahaa hän on tehnyt sinun pyhillesi Jerusalemissa;

14 ja täälläkin hänellä on ylipapeilta valtuus vangita kaikki, jotka sinun nimeäsi avuksi huutavat".

15 Mutta Herra sanoi hänelle: "Mene; sillä hän on minulle valittu ase, kantamaan minun nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen.

16 Sillä minä tahdon näyttää hänelle, kuinka paljon hänen pitää kärsimän minun nimeni tähden."

17 Niin Ananias meni ja astui huoneeseen, pani molemmat kätensä

seksi kutsutaan; sillä katso, hän rukoilee.

12. Ja hän näki näyssä yhden miehen, nimeltä Ananias, tulevan sisälle ja panevan kätensä hänen päällensä, että hän saisi näkönsä jälleen.

13. Niin Ananias vastasi: Herra, minä olen kuullut monelta tästä miehestä, kuinka paljon pahaa hän sinun pyhilles on tehnyt Jerusalemissa.

14. Ja hänellä on nytkin valta ylimmäisiltä papeilta täällä kiinni sitoa kaikki ne, jotka sinun nimeäs rukoilevat.

15. Niin sanoi Herra hänelle: mene! sillä hän on minulle valittu ase, kantamaan minun nimeäni pakanain, ja kuningasten, ja Israelin lasten eteen.

16. Sillä minä tahdon hänelle näyttää, kuinka paljon hänen pitää kärsimän minun nimeni tähden.

17. Niin Ananias meni sinne ja tuli huoneeseen sisälle ja pani käten-

APOSTOLIEN TEOT

päälleen hän sanoi: "Veljeni Saul, Herra lähetti minut — Jeesus, joka ilmestyi sinulle tiellä, jota tulit — jotta saisit näkösi jälleen ja täyttyisit Pyhällä Hengellä."

18 Heti putosivat hänen silmistään ikään kuin suomukset, ja (kohta) hän sai näkönsä jälleen. Sitten hän nousi ja hänet kastettiin.

19 Ja ruokaa nautittuaan, hän vahvistui. Saulus* oli opetuslasten seurassa Damaskossa joitakin päiviä.

SAULUS SAARNAA DAMASKOSSA

20 Ja kohta hän saarnasi synagogissa Kristusta* — että Hän on Jumalan Poika.

21 Kaikki, jotka kuulivat, hämmästyivät ja sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka tuhosi Jerusalemissa ne, jotka tätä nimeä avuksi huutavat? Ja eikö hän ole tullut tänne sitä varten, että veisi heidät kahleissa ylipappien kä-

hän päälleen ja sanoi: "Veljeni Saul, Herra lähetti minut — Jeesus, joka ilmestyi sinulle tiellä, jota tulit — että saisit näkösi jälleen ja tulisit täytetyksi Pyhällä Hengellä".

18 Ja heti putosivat hänen silmistään ikäänkuin suomukset, ja hän sai näkönsä ja nousi ja otti kasteen.

19 Ja kun hän nautti ruokaa, niin hän vahvistui. Ja hän oli opetuslasten seurassa Damaskossa jonkun aikaa.

20 Ja kohta hän saarnasi synagogissa Jeesusta, julistaen, että hän on Jumalan Poika.

21 Ja kaikki, jotka kuulivat, hämmästyivät ja sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka Jerusalemissa tuhosi ne, jotka tätä nimeä avuksi huutavat? Ja eikö hän ole tullut tänne viedäksensä ne vangittuina yli-

sä hänen päällensä, ja sanoi: rakas veljeni Saul! se Herra lähetti minun, (Jesus, joka sinulle ilmestyi tiellä, jotas vaelsit,) että sinä saisit näkösi jälleen, ja Pyhällä Hengellä täytettäisiin.

18. Ja hänen silmistänsä putosivat kohta niinkuin suomukset, ja hän sai sillä hetkellä näkönsä jälleensä, nousi ja kastettiin.

19. Ja kuin hän otti ruokaa, niin hän vahvistui. Ja Saulus oli muutamia päiviä opetuslasten kanssa, jotka olivat Damaskussa,

20. Ja saarnasi kohta synagogassa Kristuksesta, että hän on Jumalan Poika.

21. Niin kaikki, jotka sen kuulivat, hämmästyivät ja sanoivat: eikö tämä ole se, joka kaikkia niitä hävitti Jerusalemissa, jotka sitä nimeä rukoilivat, ja tuli myös tänne sitä varten, että hän ne sidottuna

APOSTOLIEN TEOT

siin?"

22 Mutta Saulus sai yhä enemmän voimaa ja saattoi Damaskossa asuvat juutalaiset ymmälle näyttäessään toteen, että Jeesus on Kristus.

pappien käsiin?"

22 Mutta Saulus sai yhä enemmän voimaa ja saattoi Damaskossa asuvat juutalaiset ymmälle näyttäen toteen, että Jeesus on Kristus.

veis ylimmäisille papeille?

22. Mutta Saulus tuli aina jalomaksi ja ajoi Juudalaisia takaperin, jotka Damaskussa olivat, täydellisesti vahvistain, että tämä on Kristus.

SAULUS PAKENEE DAMASKOSTA

23 Useitten päivien kuluttua juutalaiset tekivät yhteisen päätöksen tappa hänet.

24 Mutta heidän salahankkeensa tuli Sauluksen tietoon. He vartioivat porttejakin yöt päivät tappaakseen hänet.

25 Mutta opetuslapset ottivat hänet yöllä ja laskivat alas muurin kautta vasussa riiputtaen.

23 Ja pitkän ajan kuluttua juutalaiset pitivät keskenään neuvoa tappaaksensa hänet.

24 Mutta heidän salahankkeensa tuli Sauluksen tietoon. Ja he vartioivat porttejakin yöt päivät, saadakseen hänet tapetuksi.

25 Mutta hänen opetuslapsensa ottivat hänet yöllä, päästivät hänet muurin aukosta ja laskivat alas vasussa.

23. Ja monen päivän perästä pitivät Juudalaiset neuvoa keskenänsä tappaaksensa häntä.

24. Mutta Saulukselle ilmoitettiin heidän väijymisensä. Ja he vartioitsivat portissa yötä ja päivää tappaaksensa häntä.

25. Niin opetuslapset ottivat hänen yöllä, päästivät alas ylitse muurin, ja laskivat korissa maahan.

SAULUS JERUSALEMISSA

26 Tultuaan Jerusalemiin Saulus* yritti liittyä opetuslapsiin, mutta kaikki pelkäsivät häntä eivätkä uskoneet,

26 Ja kun hän oli tullut Jerusalemiin, yritti hän liittyä opetuslapsiin; mutta he kaikki pelkäsivät häntä,

26. Mutta kuin Saulus tuli Jerusalemiin, tahtoi hän itsiänsä antaa opetuslasten sekaan, mutta he

APOSTOLIEN TEOT

että hän oli opetuslapsi.

27 Mutta Barnabas otti hänet huomaansa ja vei apostolien luo ja kertoi heille, miten Saulus* tiellä oli nähnyt Herran ja että Herra oli puhunut hänelle, ja kuinka hän Damaskossa oli rohkeasti puhunut Jeesuksen nimesä.

28 Niin hän oli heidän kanssaan käyden sisälle ja ulos Jerusalemissa ja puhuen rohkeasti Herran (Jeesuksen) nimessä.

29 Ja hän puhui ja väitteli hellenistien kanssa, mutta he koettivat tappa hänet.

30 Saatuaan tietää sen veljet veivät hänet alas Kesareaan ja lähettivät hänet Tarsoon.

31 Niin oli seurakunnilla* rauha koko Juudeassa ja Galileassa ja Samariassa, ja ne lisääntyivät Pyhän Hengen rohkaisevasta vaikutuksesta, rakentuen ja vaeltaen Herran pelossa.

koska eivät uskoneet, että hän oli opetuslapsi.

27 Mutta Barnabas otti hänet turviinsa ja vei hänet apostolien tykö ja kertoi heille, kuinka Saulus tiellä oli nähnyt Herran, ja että Herra oli puhunut hänelle, ja kuinka hän Damaskossa oli rohkeasti julistanut Jeesuksen nimeä.

28 Ja niin hän kävi heidän keskuudessaan sisälle ja ulos Jerusalemissa ja julisti rohkeasti Herran (Jeesuksen) nimeä.

29 Ja hän puhui ja väitteli hellenistien kanssa; mutta he koettivat tappa hänet.

30 Kun veljet sen huomasivat, veivät he hänet Kesareaan ja lähettivät hänet sieltä Tarsoon.

31 Niin oli nyt seurakunnalla koko Juudeassa ja Galileassa ja Samariassa rauha; ja se rakentui ja vaelsi Herran pelossa ja lisääntyi Pyhän Hengen virvoittavasta vaikutuksesta.

pelkäsivät kaikki häntä, eikä uskoneet häntä opetuslapseksi.

27. Vaan Barnabas otti hänen ja vei apostolien tykö, ja jutteli heille, kuinka hän tiellä Herran nähnyt oli, ja että hän oli puhunut hänen kanssansa, ja kuinka hän oli rohkeasti Damaskussa Jeesuksen nimestä puhunut.

28. Ja niin hän oli heidän kanssansa Jerusalemissa, kävi sisälle ja ulos, ja saarnasi pelkäämättä Herran Jeesuksen nimeen.

29. Hän puhui myös ja kamppaili Grekiläisiä vastaan; mutta ne pyysivät häntä tappa.

30. Kun veljet sen ymmärsivät, niin he veivät hänen Kesareaan ja lähettivät Tarsiin.

31. Ja niin seurakunnalla oli rauha kaikessa Juudeassa, ja Galileassa, ja Samariassa, ja enenivät vaeltain Herran pelvossa, ja täytettiin Pyhän Hengen lohduksella.

APOSTOLIEN TEOT

AINEAS PARANEE

32 Tapahtui, että Pietari kiertäessään kaikkien kautta, tuli myös niitten pyhien luo, jotka asuivat Lyddassa.

33 Siellä hän tapasi erään Aineas-nimisen miehen, joka kahdeksan vuotta oli maannut vuoteessa ja oli halvautunut.

34 Pietari sanoi hänelle: "Aineas, Jeesus Kristus parantaa sinut. Nouse ja korjaa vuoteesi." Ja hän nousi heti.

35 Ja kaikki Lyddan ja Saaronin asukkaat näkivät hänet ja kääntyivät Herran puoleen.

PIETARI HERÄTTÄÄ TABITAN KUOLLEISTA

36 Mutta Jopessa oli eräs naisopetuslapsi nimeltä Tabita, mikä käännettynä on Dorkas*. Hän oli täysin omistautunut hyviin töihin ja almujen antamiseen.

32 Ja tapahtui, että Pietari, kiertäessään kaikkien luona, tuli myöskin niiden pyhien tykö, jotka asuivat Lyddassa.

33 Siellä hän tapasi Aineas-nimisen miehen, joka kahdeksan vuotta oli maannut vuoteessaan ja oli halvattu.

34 Ja Pietari sanoi hänelle: "Aineas, Jeesus Kristus parantaa sinut; nouse ja korjaa vuoteesi". Ja kohta hän nousi.

35 Ja kaikki Lyddan ja Saaronin asukkaat näkivät hänet; ja he kääntyivät Herran tykö.

36 Mutta Jopessa oli naisopetuslapsi, nimeltä Tabita, mikä kreikkaksi käännettynä on: Dorkas; hän teki paljon hyviä töitä ja antoi runsaasti almuja.

32. Niin tapahtui, kuin Pietari vaelasi joka paikassa, että hän myös tuli pyhain tykö, jotka Lyddassa asuivat.

33. Niin hän löysi siellä yhden miehen, Eneas nimeltä, joka jo kahdeksan ajastaikaa oli vuoteessa halvattuna maannut.

34. Ja Pietari sanoi hänelle: Eneas, Jesus Kristus sinun paratkoon! nouse ja tee itse vuotees; ja hän kohta nousi.

35. Ja kaikki Lyddan ja Saronin asuvaliset näkivät hänen, jotka tulivat käännetyksi Herran tykö.

36. Mutta Jopessa oli yksi opetuspäiä, nimeltä Tabita, joka tulkiten on niin paljon sanottu kuin: metsävuohi (a); tämä oli täynnänsä hyviä töitä ja almua, joita hän teki.

APOSTOLIEN TEOT

37 Niinä päivinä tapahtui, että hän sairastuttuaan kuoli. Pestyään hänet he panivat hänet yläsaliin.

38 Koska Lydda oli lähellä Joppea, niin opetuslapset, kuultuaan Pietarin olevan siellä, lähettivät hänen luokseen kaksi miestä pyytämään, *että hän viivyttlemättä tulisi heidän luokseen*.

39 Niin Pietari nousi ja meni heidän kanssaan. Hänen saavuttuaan he veivät hänet yläsaliin. Ja hänen luokseen tulivat kaikki lesket itkien ja näytellen kaikkia ihokkaita ja vaatteita, joita Dorkas oli tehnyt ollessaan heidän kanssaan.

40 Mutta Pietari lähetti kaikki ulos, laskeutui polvilleen ja rukoili. Kääntyen ruumiin puoleen hän sanoi: "Tabita, nouse!" Niin tämä avasi silmänsä ja nähdessään Pietarin nousi istumaan.

41 Pietari* ojensi hänelle kätensä ja nosti hänet seisomaan. Sitten hän

37 Ja tapahtui niinä päivinä, että hän sairastui ja kuoli; ja he pesivät hänet ja panivat yläsaliin.

38 Ja koska Lydda oli lähellä Joppea, niin opetuslapset, kun kuulivat Pietarin olevan siellä, lähettivät kaksi miestä hänen luoksensa pyytämään: "Tule viipymättä meidän tykömme".

39 Niin Pietari nousi ja meni heidän kanssansa. Ja hänen sinne saavuttuaan he veivät hänet yläsaliin, ja kaikki lesket tulivat hänen luoksensa itkien ja näytellen hänelle ihokkaita ja vaippoja, joita Dorkas oli tehnyt, ollessaan heidän kanssansa.

40 Mutta Pietari toimitti kaikki ulos ja laskeutui polvilleen ja rukoili; ja hän kääntyi ruumiin puoleen ja sanoi: "Tabita, nouse ylös!" Niin tämä avasi silmänsä, ja nähdessään Pietarin hän nousi istumaan.

41 Ja Pietari ojensi hänelle kätensä ja nosti hänet seisomaan ja

37. Niin tapahtui niinä päivinä, että se sairasti ja kuoli; jonka he pesivät ja panivat saliin.

38. Ja että Lydda oli läsnä Joppea, niin opetuslapset, kuin he kuulivat Pietarin siellä olevan, lähettivät hänen tykönsä kaksi miestä rukoilemaan, ettei hän viivyttelisi heidän tykönsä tulla.

39. Niin Pietari nousi ja tuli heidän kanssansa; ja kuin hän sinne tuli, veivät he hänen saliin. Ja hänen ympärillensä seisoivat kaikki lesket, jotka itkivät ja osoittivat hänelle niitä hameita ja vaatteita, joita Dorkas heille tehnyt oli, ollessansa heidän kanssansa.

40. Mutta kuin Pietari oli heidät kaikki ajanut ulos, laski hän polvilensa ja rukoili, ja käänsi itsensä ruumiin puoleen, ja sanoi: Tabita, nouse ylös! niin se avasi silmänsä; ja kuin hän Pietarin näki, nousi hän istualle.

41. Ja hän antoi hänelle kättä ja ojensi hänen, ja kutsui pyhät ja

APOSTOLIEN TEOT

kutsui pyhät ja lesket ja osoitti hänen elävän.

42 Se tuli tunnetuksi koko Jopessa, ja monet uskoivat Herraan.

43 Ja Pietari* viipyi useita päiviä Jopessa erään nahkuri Simonin luona.

10. Luku KORNELIUS KUTSUU PIETARIN

1 Kesareassa oli muuan mies nimeltä Kornelius, sadanpäämies niin sanotussa italialaisessa sotaväenosastossa,

2 hurskas ja Jumalaa pelkäävä, samoin kuin koko hänen perhekuntansakin. Ja hän antoi paljon almuja kansalle ja rukoili alati Jumalaa.

3 Hän näki selvästi näyssä, noin yhdeksännellä tunnilla* päivästä Jumalan enkelin, joka tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: "Kornelius!"

kutsui sisään pyhät ja lesket ja asetti hänet elävänä heidän eteensä.

42 Ja se tuli tiedoksi koko Jopessa, ja monet uskoivat Herraan.

43 Ja Pietari viipyi Jopessa jonkun aikaa erään nahkuri Simonin luona.

10. Luku

1 Ja Kesareassa oli mies, nimeltä Kornelius, sadanpäämies niin kutsutussa italialaisessa sotaväenosastossa.

2 Hän oli hurskas ja Jumalaa pelkääväinen, niinkuin koko hänen perhekuntansakin, ja antoi paljon almuja kansalle ja rukoili alati Jumalaa.

3 Hän näki selvästi näyssä, noin yhdeksännellä hetkellä päivästä, Jumalan enkelin, joka tuli sisään hänen tykönsä ja sanoi hänelle:

lesket, ja antoi hänen heille elävänä.

42. Ja se tuli kaikelle Jopelle tiedäväksi; ja moni uskoi Herran päälle.

43. Ja tapahtui, että hän viipyi Jopessa kauvan aikaa Simon parkkarin tykönä.

1. Niin oli Kesareassa mies, nimeltä Kornelius, sadanpäämies, Italian joukosta,

2. Jumalinen ja Jumalaa pelkääväinen kaiken huoneensa kanssa, joka jakoi paljon almuja kansalle, ja rukoili alati Jumalaa.

3. Hän näki julkisesti näyssä, liki yhdeksättä hetkeä päivästä, Jumalan enkelin tulevan tykönsä ja sanovan hänelle: Kornelius!

APOSTOLIEN TEOT

4 Tämä kiinnitti katseensa häneen ja sanoi pelästyneenä: "Mikä on, Herra?" Niin Enkeli* vastasi hänelle: "Rukouksesi ja almusi ovat nousseet muistoon Jumalan edessä.

5 Niin lähetä nyt miehiä Joppeen hakemaan [eräs] Simon, jota Pietariksi kutsutaan.

6 Hän majailee (erään) nahkuri Simonin luona, jonka talo on meren rannalla. (Hän sanoo sinulle, mitä sinun on tehtävä.)"

7 Kun enkeli, joka Korneliusta puhutteli, oli mennyt pois, tämä kutsui kaksi palvelijaansa ja hurskaan sotamiehen niistä, jotka alati olivat hänen luonaan.

8 Kerrottuaan heille kaiken, hän lähetti heidät Joppeen.

9 Kun he seuraavana päivänä olivat matkalla ja lähestyivät kaupunkia, Pietari nousi noin kuudennen tunnin vaiheilla katolle rukoilemaan.

"Kornelius!"

4 Tämä loi katseensa häneen ja sanoi peljästyneenä: "Mikä on, Herra?" Enkeli sanoi hänelle: "Sinun rukouksesi ja almusi ovat tulleet muistoon Jumalan edessä.

5 Niin lähetä nyt miehiä Joppeen noutamaan eräs Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan;

6 hän majailee nahkuri Simonin luona, jonka talo on meren rannalla." (*Hän sanoo sinulle, mitä sinun on tehtävä.*)"

7 Ja kun enkeli, joka Korneliusta puhutteli, oli mennyt pois, kutsui tämä kaksi palvelijaansa ja hurskaan sotamiehen uskollisimpiensa joukosta

8 ja kertoi heille kaikki ja lähetti heidät Joppeen.

9 Ja seuraavana päivänä, kun he olivat matkalla ja lähestyivät kaupunkia, nousi Pietari noin kuudennen hetken vaiheilla katolle rukoilemaan.

4. Ja hän katseli hänen päällensä, peljästyti ja sanoi: Herra, mikä on? Hän sanoi hänelle: sinun rukouksesi ja almus ovat tulleet muistoon Jumalan edessä.

5. Ja nyt lähetä miehiä Joppeen, ja anna noutaa Simonin, jota Pietariksi kutsutaan.

6. Hän pitää majaa Simon parkkarilla, jonka huone on meren tykönä; hän sanoo sinulle, mitä sinun pitää tekemän.

7. Ja kuin enkeli, joka Korneliusta puhutteli, meni pois, kutsui hän kaksi palveliaansa ja yhden Jumalaa pelkääväisen sotamiehen niistä, jotka hänen tykönänsä oleskelivat,

8. Ja hän jutteli kaikki nämät niille, ja lähetti ne Joppeen.

9. Toisena päivänä, kuin he matkassa olivat ja kaupunkia lähestyivät, meni Pietari ylös katon päälle rukoilemaan, liki kuudetta hetkeä.

APOSTOLIEN TEOT

10 Mutta hänen tuli nälkä ja hän halusi syödä. Ruokaa valmistettaessa hän joutui hurmoksiin.

11 Ja hän näki taivaan avoinna ja jonkin astian tulevan alas (luokseen) ikään kuin ison liinavaatteen, neljästä kulmasta (sidotun ja) laskettavan alas maahan.

12 Siinä oli kaikkinaisia maan nelijalkaisia (ja petoja) ja matelijoita ja taivaan lintuja.

13 Ja hänelle tuli ääni: "Nouse Pietari, teurasta ja syö."

14 Mutta Pietari sanoi: "En suinkaan, Herra, sillä en ole koskaan syönyt mitään epäpyhää tai saastaista."

15 Taas tuli hänelle toistamiseen ääni: "Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi."

16 Tämä tapahtui kolmesti. Sitten astia otettiin takaisin* ylös taivaaseen.

17 Kun Pietari mielessään oli ymmällä siitä, mitä hänen näkemänsä näky

10 Ja hänen tuli nälkä, ja hän halusi ruokaa. Mutta sitä valmistettaessa hän joutui hurmoksiin.

11 Ja hän näki taivaan avoinna ja tulevan alas astian, ikäänkuin suuren liinavaatteen, joka neljästä kulmastaan laskettiin maahan.

12 Ja siinä oli kaikkinaisia maan nelijalkaisia ja matelijoita ja taivaan lintuja.

13 Ja tuli ääni, joka sanoi hänelle: "Nouse, Pietari, teurasta ja syö".

14 Mutta Pietari sanoi: "En suinkaan, Herra; sillä en minä ole ikinä syönyt mitään epäpyhää enkä saastaista".

15 Ja taas ääni sanoi hänelle toistamiseen: "Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi".

16 Tämä tapahtui kolme kertaa; sitten astia otettiin kohta ylös taivaaseen.

17 Ja kun Pietari oli epätietoinen siitä, mitä hänen näkemänsä näky

10. Ja kuin hän isosi, tahtoi hän suurustaa. Mutta kuin he hänelle valmistivat, tuli hän horrokseen, 11. Ja näki taivaan auki, ja tulevan alas tykönsä yhden astian, niin kuin suuren liinaisen, neljältä kulmalta sidotun, joka laskettiin alas taivaasta maan päälle,

12. Jossa oli kaikkinaisia nelijalkaisia maan eläimiä ja metsillisiä, ja matelevaisia, ja taivaan lintuja.

13. Ja ääni tuli hänelle: Pietari, nouse, tapa ja syö.

14. Pietari sanoi: en suinkaan, Herra; sillä en ole minä ikänä syönyt mitään yhteistä eli saastaista.

15. Ja ääni sanoi taas toisen kerran hänelle: mitä Jumala on puhdistanut, älä sitä sinä sano yhteiseksi.

16. Ja se tapahtui kolme kertaa ja astia otettiin jälleen ylös taivaaseen.

17. Ja kuin Pietari itsellensä epäili, mikä näky se olis, jonka hän näki,

APOSTOLIEN TEOT

mahtoi merkitä, niin katso, ne miehet, jotka Kornelius oli lähettänyt, olivat kyselemällä löytäneet Simonin talon ja seisoivat portilla.

18 He tiedustelivat huutaen, majailiko siellä Simon, jota kutsuttiin Pietariksi.

19 Mutta kun Pietari mietti näkyä, sanoi Henki hänelle: "Katso, kolme* miestä etsii sinua.

20 Niin nouse ja käy alas ja mene arvelematta heidän kanssaan, sillä minä olen heidät lähettänyt."

21 Pietari meni alas miesten luo (jotka Kornelius oli lähettänyt hänen luokseen) ja sanoi: "Katso, minä olen se, jota etsitte. Mistä syystä olette tulleet?"

22 He sanoivat: "Sadanpäämies Kornelius, hurskas ja Jumalaa pelkäävä mies, josta koko juutalaiskansa todistaa hyvää, on saanut pyhältä enkeliltä ilmestyksessä käskyn lähettää haikemaan sinut kotiinsa ja kuunnella

mahtoi merkitä, niin katso, ne miehet, jotka Kornelius oli lähettänyt ja jotka kyselemällä olivat löytäneet Simonin talon, seisoivat portilla

18 ja tiedustelivat kuuluvalla äänellä, majailiko siellä Simon, jota myös Pietariksi kutsuttiin.

19 Kun Pietari yhä mietti tuota näkyä, sanoi Henki hänelle: "Katso, kaksi miestä etsii sinua;

20 niin nouse nyt, astu alas ja mene arvelematta heidän kanssaan, sillä minä olen heidät lähettänyt".

21 Niin Pietari meni alas miesten tykö (*jotka Kornelius oli lähettänyt hänen luokseen*) ja sanoi: "Katso, minä olen se, jota te etsitte; mitä varten te olette tulleet?"

22 He sanoivat: "Sadanpäämies Kornelius, hurskas ja Jumalaa pelkääväinen mies, josta koko Juudan kansa todistaa hyvää, on pyhältä enkeliltä ilmestyksessä saanut käskyn haettaa sinut ko-

niin katso, miehet, jotka lähetetyt olivat Korneliukselta, kyselivät Simonin huonetta ja seisoivat oven edessä,

18. Ja kutsuivat yhden ulos ja kysyivät, pitikö Simon, joka liialta nimeltä Pietariksi kutsutaan, siellä majaa.

19. Mutta kuin Pietari sitä näkyä ajatteli, sanoi Henki hänelle: katso, kolme miestä etsivät sinua.

20. Nouse siis, astu alas ja mene ilman epäilemättä heidän kanssansa; sillä minä lähetin heidät.

21. Niin Pietari astui alas miesten tykö, jotka hänen tykönsä Korneliukselta lähetetyt olivat, ja sanoi: katso, minä se olen, jota te etsitte; mitä varten te tulleet olette?

22. Mutta he sanoivat: sadanpäämies Kornelius, hurskas ja Jumalaa pelkääväinen mies, jolla on todistus kaikelta Juudan kansalta, on pyhältä enkeliltä käskyn saanut, että hänen piti sinun antaman

APOSTOLIEN TEOT

sanomaasi."

23 Niin hän kutsui heidät sisään ja piti heitä vierainaan. Seuraavana päivänä Pietari nousi ja lähti heidän kanssaan, ja muutamia veljiä Joppesta meni hänen mukanaan.

24 Seuraavana päivänä he saapuivat Kesareaan. Kornelius odotti heitä, ja hän oli kutsunut koolle sukulaisensa ja lähimmät ystävänsä.

25 Pietarin astuessa sisään Kornelius meni häntä vastaan, heittäytyi hänen jalkainsa juureen ja osoitti kunnioitusta.

26 Mutta Pietari nosti hänet seisaalleen sanoen: "Nouse, minäkin olen ihminen."

27 Puhellen hänen kanssaan hän meni sisään ja tapasi monta koolla.

28 Hän sanoi heille: "Tiedätte, että on luvatonta juutalaisen miehen seurustella vierasheimoisien kanssa tai

tiinsa ja kuulla, mitä sinulla on sanottavaa".

23 Niin hän kutsui heidät sisään ja piti heitä vierainansa. Seuraavana päivänä Pietari nousi ja lähti heidän kanssaan, ja muutamia veljet Joppesta seurasivat hänen mukanaan.

24 Ja sen jälkeisenä päivänä he saapuivat Kesareaan; ja Kornelius odotti heitä ja oli kutsunut koolle sukulaisensa ja lähimmät ystävänsä.

25 Ja kun Pietari oli astumassa sisään, meni Kornelius häntä vastaan, lankesi hänen jalkojensa juureen ja kumartui maahan.

26 Mutta Pietari nosti hänet ylös sanoen: "Nouse; minäkin olen ihminen".

27 Ja puhellen hänen kanssaan hän meni sisään ja tapasi monta koolla.

28 Ja hän sanoi heille: "Te tiedätte, että on luvatonta juutalaisen miehen seurustella vierasheimoi-

kutsua huoneesensa, sinulta sanoja kuullaksensa,

23. Niin hän kutsui heitä sisälle, ja otti heidät majaan. Toisena päivänä meni Pietari heidän kanssansa, ja muutamia veljet Joppesta seurasivat myös häntä.

24. Ja toisena päivänä tulivat he Kesareaan; ja Kornelius odotti heitä, ja oli kutsunut kokoon lankonsa ja parhaat ystävänsä.

25. Mutta kuin Pietari tuli sisälle, meni Kornelius häntä vastaan, ja lankesi hänen jalkainsa juureen, ja rukoili häntä.

26. Mutta Pietari nosti häntä ja sanoi: nouse! minäkin olen ihminen.

27. Ja kuin hän oli häntä puhutellut, meni hän sisälle ja löysi monta tulleen kokoon.

28. Ja hän sanoi heille: te tiedätte, ettei ole ollut luvallinen Juudalaisen olla jonkun muukalaisen työ-

APOSTOLIEN TEOT

mennä hänen luokseen. Mutta minulle Jumala on osoittanut, etten saa sanoa ketään ihmistä epäpyhäksi tai saastaiseksi.

29 Sen vuoksi tulinkin vastaan sanomatta, kun minua lähetettiin hakemaan. Kysyn siis, mitä varten lähetitte minua noutamaan."

30 Kornelius vastasi: "Neljä päivää sitten (olin paastossa) tähän hetkeen asti ja rukoilin kotonani yhdeksännellä tunnilla. Ja katso, edessäni seisoi mies loistavissa vaatteissa

31 ja sanoi: 'Kornelius, rukouksesi on kuultu ja almusi ovat tulleet muistoon Jumalan edessä.

32 Lähetä siis Joppeen ja kutsu luoksesi Simon, jota kutsutaan Pietariksi. Hän majailee nahkuri Simonin talossa meren rannalla. (Tultuaan hän puhuu sinulle.)'

33 Lähetin sen vuoksi heti sinulle sa-

sen kanssa tai mennä hänen tykönsä; mutta minulle Jumala on osoittanut, etten saa sanoa ketään ihmistä epäpyhäksi enkä saastaiseksi.

29 Sentähden minä vastaan sanomatta tulinkin, kun minua noudettiin. Ja nyt minä kysyn: mitä varten te olette minut noutaneet?"

30 Ja Kornelius sanoi: "Neljä päivää sitten, juuri tähän aikaan päivästä, minä kotonani rukoilin tällä yhdeksännellä hetkellä, ja katso, edessäni seisoi mies loistavissa vaatteissa

31 ja sanoi: 'Kornelius, sinun rukouksesi on kuultu, ja sinun almusi ovat tulleet muistoon Jumalan edessä.

32 Niin lähetä nyt Joppeen ja kutsu tykösi Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan; hän majailee nahkuri Simonin talossa meren rannalla.' (*Tultuaan hän puhuu sinulle.*)'

33 Sentähden minä lähetin heti si-

nä eli hänen tykönsä mennä; mutta minulle osoitti Jumala, etten minä ketään ihmistä yhteisenä eli saastaisena pitäisi.

29. Sentähden minä myös epäilemättä tulin, teiltä kutsuttu. Niin minä siis teiltä kysyn: mitä varten te minua kutsuite?

30. Ja Kornelius sanoi: minä olen neljä päivää sitten paastonnut tähän hetkeen asti, ja rukoilin huoneessani yhdeksännellä hetkellä, ja katso, mies seisoi kiiltävissä vaatteissa minun edessäni,

31. Ja sanoi: Kornelius, rukouksesi on kuultu ja almus ovat Jumalan edessä muistetut.

32. Niin lähetä Joppeen ja kutsuta Simonin, joka Pietariksi kutsutaan; hän pitää majaa Simon Parkkarin huoneessa, meren tykönä: se puhuttelee sinua, kuin hän tulee.

33. Niin minä lähetin kohta sinun

APOSTOLIEN TEOT

nan, ja teit hyvin, kun tulit. Nyt olemme siis kaikki tässä Jumalan edessä, kuullaksemme kaiken, mitä Jumala* on käsenyt sinun puhua."

PIETARI SAARNAA KORNELIUKSEN KOTONA

34 Niin Pietari avasi suunsa ja sanoi: "Nyt totisesti käsitän ettei Jumala katso henkilöön,

35 vaan Hänelle on otollinen jokaisessa kansassa se, joka Häntä pelkää ja harjoittaa vanhurskautta.

36 Sen sanan, jonka Hän lähetti Israelin lapsille julistaen ilosanomaa rauhasta Jeesuksessa Kristuksessa — Hän on kaikkien Herra! —

37 sen sanoman, joka alkaen Galileasta on levinnyt yli koko Juudean sen kasteen jälkeen, jota Johannes saarnasi, sen te tiedätte:

nulle sanan, ja sinä teit hyvin, kun tulit. Nyt olemme siis tässä kaikki Jumalan edessä, kuullaksemme kaiken, mitä Herra on käsenyt sinun puhua."

34 Niin Pietari avasi suunsa ja sanoi: "Nyt minä totisesti käsitän, ettei Jumala katso henkilöön,

35 vaan että jokaisessa kansassa se, joka häntä pelkää ja tekee vanhurskautta, on hänelle otollinen.

36 Sen sanan, jonka hän lähetti Israelin lapsille, julistaen evankeliumia rauhasta Jeesuksessa Kristuksessa, joka on kaikkien Herra,

37 sen sanan, joka lähtien Galileasta on levinnyt koko Juudeaan, sen kasteen jälkeen, jota Johannes saarnasi, sen te tiedätte;

tykös, ja sinä teit hyvin, ettäs tulit. Ja me olemme siis kaikki nyt Jumalan edessä, kuulemassa kaikkia, mitä sinulle on Jumalalta käsketty.

34. Niin Pietari avasi suunsa ja sanoi: nyt minä todeksi löydän, ettei Jumala katso ihmisen muotoa:

35. Vaan kaikissa kansoissa, joka häntä pelkää ja tekee vanhurskautta, se on Jumalalle otollinen.

36. Sen sanan, jonka Jumala Israelin lapsille lähetti ja julisti rauhan Jesuksen Kristuksen kautta, joka kaikkein Herra on,

37. Te tiedätte sen sanan, joka on tapahtunut ympäri kaiken Juudean, ensin alkain Galileasta, sen kasteen jälkeen, josta Johannes saarnasi:

APOSTOLIEN TEOT

38 kuinka Jumala voiteli Pyhällä Hengellä ja voimalla Jeesuksen Nasaretilaisen, Hänet, joka vaelsi ympäri ja teki hyvää ja paransi kaikki paholaisen vaivaamat, sillä Jumala oli Hänen kanssaan.

39 Me olemme kaiken sen todistajat, mitä Hän teki sekä juutalaisten maassa että Jerusalemissa. Hänet he ripustivat puuhun ja tappoivat.

40 Hänet Jumala herätti kolmantena päivänä ja antoi Hänen ilmestyä,

41 ei kaikelle kansalle, vaan Jumalan ennalta valitsemille todistajille, meille, jotka söimme ja joimme Hänen kanssaan sen jälkeen, kun Hän oli nousut kuolleista.

42 Hän käski meitä saarnaamaan kansalle ja todistamaan, että Hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleitten tuomariksi.

43 Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo Hä-

38 te tiedätte, kuinka Jumala Pyhällä Hengellä ja voimalla oli voidellut Jeesuksen Nasaretilaisen, hänet, joka vaelsi ympäri ja teki hyvää ja paransi kaikki perkeleen valtaan joutuneet; sillä Jumala oli hänen kanssansa.

39 Ja me olemme kaiken sen todistajat, mitä hän teki juutalaisten maassa ja Jerusalemissa; ja hänet he ripustivat puuhun ja tappoivat.

40 Hänet Jumala herätti kolmantena päivänä ja antoi hänen ilmestyä,

41 ei kaikelle kansalle, vaan Jumalan ennen valitsemille todistajille, meille, jotka söimme ja joimme hänen kanssaan sen jälkeen, kuin hän oli kuolleista nousut.

42 Ja hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleitten tuomariksi.

43 Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo

38. Kuinka Jumala oli voidellut Jeesuksen Nasaretista Pyhällä Hengellä ja voimalla, joka vaelsi ympäri, teki hyvää ja paransi kaikki, jotka perkeleeltä vaivattiin; sillä Jumala oli hänen kanssansa.

39. Ja me olemme kaikkien niiden todistajat, mitkä hän Juudean maakunnassa ja Jerusalemissa teki, jonka he tappoivat ja ripustivat puuhun:

40. Sen Jumala herätti kolmantena päivänä, ja ilmoitti hänen,

41. Ei kaikelle kansalle, vaan meille, jotka Jumala oli ennen todistajiksi valinnut, me jotka söimme ja joimme hänen kanssansa, sitten kuin hän nousi kuolleista.

42. Ja hän käski meitä kansalle saarnaamaan ja todistamaan, että hän on se, joka Jumalalta on sääty elävien ja kuolleiden tuomariksi.

43. Hänestä kaikki prophetat todistavat, että jokainen, joka uskoo

APOSTOLIEN TEOT

neen, saa synnit anteeksi Hänen nimensään.”

PAKANAT SAAVAT PYHÄN HENGEN

44 Kun Pietari vielä puhui näitä sanoja tuli Pyhä Henki kaikkiin, jotka puheen kuulivat.

45 Niin kaikki ne uskovaiset, jotka olivat ympärileikatut ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät, että Pyhän Hengen lahja oli vuodatettu myös pakanoihin.

46 Sillä he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa. Silloin Pietari vastasi:

47 ”Ei kai kukaan voi kieltää kastamasta vedessä* näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niin kuin mekin?”

48 Ja hän käski kastaa heidät Herran* nimessä. Silloin he pyysivät häntä viipymään joitakin päiviä.

häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta.”

44 Kun Pietari vielä näitä puhui, tuli Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka puheen kuulivat.

45 Ja kaikki ne uskovaiset, jotka olivat ympärileikatut ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät sitä, että Pyhän Hengen lahja vuodatettiin pakanoihinkin,

46 sillä he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa. Silloin Pietari vastasi:

47 ”Ei kai kukaan voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niin kuin mekin?”

48 Ja hän käski kastaa heidät Jeesuksen Kristuksen nimeen. Silloin he pyysivät häntä viipymään siellä muutamia päiviä.

hänen päällensä, pitää hänen nimensä kautta synnit anteeksi saaman.

44. Kuin Pietari vielä näitä puhui, lankesi Pyhä Henki kaikkein niiden päälle, jotka puheen kuulivat.

45. Niin ne uskovaiset ympärileikkauksesta, jotka Pietarin kanssa tulleet olivat, hämmästyivät, että pakanainkin päälle Pyhän Hengen lahja vuodatettiin.

46. Sillä he kuulivat heidän kielillä puhuvan ja Jumalaa ylistävän. Niin vastasi Pietari:

47. Taitaako joku kieltää näitä, jotka ovat niin Pyhän Hengen saaneet kuin mekin, vedellä kastamasta?

48. Ja hän käski kastaa heitä Herran nimeen. Silloin he rukoilivat häntä siellä muutamia päiviä viipymään.

APOSTOLIEN TEOT

11 Luku PIETARI PUOLUSTAA PAKANAIN KASTAMISTA

1 Apostolit ja veljet ympäri Juudeaa kuuluivat, että pakanatkin olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan.

2 Kun Pietari meni ylös Jerusalemiin, kiistelivät ympärileikatut hänen kanssaan

3 sanoen: "Olet käynyt ympärileikkaamattomien miesten luona ja syönyt heidän kanssaan."

4 Mutta Pietari alkoi selittää heille järjestyksessä ja sanoi:

5 "Olin Joppen kaupungissa rukoilemassa. Silloin näin hurmoksissa näyn, jonkin astian laskeutuvan ikään kuin ison liinavaatteen, joka neljästä kulmasta laskettiin alas taivaasta, ja se tuli minuun asti.

6 Katsellessani sitä jännittyneenä, huomasin ja näin siinä maan nelijalkaisia ja petoja ja matelijoita ja taivaan lintuja.

11. Luku

1 Ja apostolit ja veljet ympäri Juudeaa kuuluivat, että pakanatkin olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan.

2 Ja kun Pietari tuli Jerusalemiin, ahdistelivat ympärileikatut häntä

3 sanoen: "Sinä olet käynyt ympärileikkaamattomien miesten luona ja syönyt heidän kanssansa".

4 Niin Pietari selitti heille alusta alkaen asiat järjestänsä ja sanoi:

5 Minä olin Joppen kaupungissa ja rukoilin; silloin minä näin hurmoksissa näyn: tuli alas astia, ikään kuin suuri liinavaate, joka neljästä kulmastaan laskettiin taivaasta, ja se tuli aivan minun eteeni.

6 Ja kun minä katsoin sitä tarkasti, näin minä siinä maan nelijalkaisia ja petoja ja matelijoita ja taivaan lintuja.

1. Mutta apostolit ja veljet, jotka Juudeassa olivat, kuuluivat, että pakanatkin Jumalan sanan ottivat vastaan.

2. Ja kuin Pietari tuli ylös Jerusalemiin, riitelivät ne hänen kanssansa, jotka ympärileikkauksesta olivat,

3. Sanoen: sinä olet mennyt niiden miesten tykö, joilla esinahka on, ja söit heidän kanssansa.

4. Niin Pietari rupesi heille järjestänsä luettelemaan, sanoen:

5. Minä olin Jopen kaupungissa rukouksissa, ja tulin horrokseen, ja näin näyn, yhden astian tulevan alas, niinkuin suuren liinaisen neljältä kulmalta lasketun alas taivaasta, joka tuli juuri minun tyköni.

6. Kuin minä katsoin sen päälle, äkkäsin minä ja näin maan nelijalkaisia eläimiä, ja petoja, ja maalevaisia, ja taivaan lintuja.

APOSTOLIEN TEOT

7 Kuulin myös äänen sanovan minulle: 'Nouse Pietari, teurasta ja syö.'

8 Mutta sanoin: 'En suinkaan, Herra, sillä ei mitään epäpyhää eikä saastaista ole koskaan suuhuni tullut.'

9 Niin ääni puhui (minulle) toistamiseen taivaasta: 'Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi.'

10 Tämä tapahtui kolmesti. Sitten kaikki vedettiin takaisin ylös taivaaseen.

11 Ja katso, samassa seisoivat sen talon edessä, jossa olin*, kolme miestä, jotka oli Kesareasta lähetetty luokseni.

12 Ja Henki käskei minun arvelematta mennä heidän kanssaan, ja myös nämä kuusi veljeä lähtivät kanssani. Niin menimme sen miehen taloon.

13 Ja hän kertoi meille, kuinka oli nähnyt enkelin seisovan hänen huoneessaan ja sanovan (hänelle): 'Lä-

7 Ja minä kuulin myös äänen, joka sanoi minulle: 'Nouse, Pietari, teurasta ja syö'.

8 Mutta minä sanoin: 'En suinkaan, Herra; sillä ei mitään epäpyhää eikä saastaista ole koskaan minun suuhuni tullut'.

9 Niin vastasi ääni taivaasta toistamiseen ja sanoi: 'Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi'.

10 Ja tämä tapahtui kolme kertaa; sitten vedettiin kaikki taas ylös taivaaseen.

11 Ja katso, samassa seisoivat sen talon edessä, jossa me olimme, kolme miestä, jotka Kesareasta oli lähetetty minun luokseni.

12 Ja Henki käskei minun mennä arvelematta heidän kanssansa; ja myös nämä kuusi veljeä lähtivät minun kanssani. Me menimme sen miehen taloon,

13 ja hän kertoi meille, kuinka hän oli nähnyt enkelin seisovan hänen huoneessaan ja sanovan: 'Lähetä

7. Mutta minä kuulin äänen minulle sanovan: Pietari, nouse, tapa ja syö.

8. Mutta minä sanoin: en suinkaan, Herra; sillä ei ole mitään yhteistä eli saastaista minun suuhuni koskaan tullut.

9. Mutta ääni vastasi minua toisen kerran taivaasta: mitä Jumala on puhdistanut, älä sinä sano yhteiseksi.

10. Ja se tapahtui kolmasti, ja vietiin taas kaikki ylös taivaaseen.

11. Ja katso, kolme miestä seisoivat kohta huoneen edessä, jossa minä olin, jotka Kesareasta olivat minun perääni lähetetyt.

12. Mutta Henki käskei minun epäilemättä mennä heidän kanssansa; ja nämä kuusi veljeä seurasivat myös minua, ja me menimme sen miehen huoneeseen.

13. Ja hän jutteli meille, kuinka hän oli enkelin nähnyt huoneessaan seisovan ja sanovan hänelle-

APOSTOLIEN TEOT

hetä (miehiä) Joppeen hakemaan Simon, jota kutsutaan Pietariksi.

14 Hän puhuu sinulle sanoja, *joita seuraamalla* pelastut sinä ja koko perhekuntasi.'

15 Kun sitten rupesin puhumaan tuli Pyhä Henki heihin niin kuin alussa meihinkin.

16 Niin muistin Herran sanan, kuinka Hän sanoi: 'Johannes katoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhässä Hengessä.'

17 Koska siis Jumala antoi yhtäläisen lahjan heille kuin meillekin uskottamme Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin mikä olin minä kyetäkseni estämään Jumalaa?"

18 Tämän kuultuaan he rauhoittuivat ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Niin on Jumala siis antanut pakanoillekin mielenmuutoksen elämäksi."

Joppeen noutamaan Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan;

14 hän on puhuva sinulle sanoja, joiden kautta sinä pelastut, ja koko sinun perhekuntasi'.

15 Ja kun minä rupesin puhumaan, tuli Pyhä Henki heidän päällensä, niinkuin alussa meidänkin päällemme.

16 Silloin minä muistin Herran sanan, jonka hän sanoi: 'Johannes katoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä'.

17 Koska siis Jumala antoi yhtäläisen lahjan heille kuin meillekin, kun olimme uskoneet Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin mikä olin minä voidakseni estää Jumalaa?"

18 Tämän kuultuansa he rauhoittuivat ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Niin on siis Jumala pakanoillekin antanut parannuksen elämäksi".

le: lähetä miehiä Joppeen, ja anna noutaa Simonin, joka Pietariksi kutsutaan:

14. Hän on sanova sinulle ne sanat, joiden kautta sinä autuaaksi tulet ja kaikki sinun huonees.

15. Mutta kuin minä rupesin puhumaan, lankesi Pyhä Henki heidän päällensä, niinkuin hän alussa meidänkin päällemme lankesi.

16. Niin minä muistin Herran sanan, jonka hän sanonut oli: Johannes tosin kasti vedellä, mutta te kastetaan Pyhällä Hengellä.

17. Että nyt Jumala yhdenkaltaisen lahjan heille antoi kuin meillekin, jotka Herran Jeesuksen Kristuksen päälle uskoimme: mikäs minä olisin, joka voisin kieltää Jumalaa?

18. Kuin he nämät kuulivat, vaikeivat he ja kunnioittivat Jumalaa, sanoen: niin on siis Jumala antanut pakanoillekin kääntymyksen elämään.

APOSTOLIEN TEOT

ANTIOKIAN SEURAKUNTA SYNTYY

19 Ne, jotka olivat hajaantuneet sen ahdingon vuoksi, joka oli syntynyt Stefanuksen takia, vaelsivat ympäri aina Foinikiaan ja Kyprokseen ja Antiokiaan asti, mutta eivät puhuneet sanaa muille kuin ainoastaan juutalaisille.

20 Heidän joukossaan oli kuitenkin muutamia kyproslaisia ja kyreneläisiä miehiä, jotka Antiokiaan tultuaan puhuivat hellenisteille* julistaen ilosanomaa Herrasta Jeesuksesta.

21 Herran käsi oli heidän kanssaan, ja suuri joukko* uskoi ja kääntyi Herran puoleen.

22 Sanoma heistä tuli Jerusalemin seurakunnan korviin, ja he lähettivät Barnabaan (menemään) Antiokiaan.

23 Kun hän saapui ja näki Jumalan armon, hän iloitsi ja kehoitti kaikkia sydämen päätöksellä pysymään Her-

19 Ne, jotka olivat hajaantuneet sen ahdingon vuoksi, joka oli syntynyt Stefanuksen tähden, vaelsivat ympäri hamaan Foinikiaan ja Kyproon ja Antiokiaan saakka, mutta eivät puhuneet sanaa muille kuin ainoastaan juutalaisille.

20 Heidän joukossaan oli kuitenkin muutamia kyprolaisia ja kyreneläisiä miehiä, jotka, tultuaan Antiokiaan, puhuivat kreikkalaisillekin ja julistivat evankeliumia Herrasta Jeesuksesta.

21 Ja Herran käsi oli heidän kanssansa, ja suuri oli se joukko, joka uskoi ja kääntyi Herran puoleen.

22 Ja sanoma heistä tuli Jerusalemin seurakunnan korviin, ja he lähettivät Barnabaan Antiokiaan.

23 Ja kun hän saapui sinne ja näki Jumalan armon, niin hän iloitsi ja kehoitti kaikkia vakaalla sydämellä

19. Ja ne, jotka siitä vainosta hajooneet olivat, joka Stephanin tähden tapahtui, vaelsivat ympäri hamaan Phenisiaan ja Kypriin ja Antiokiaan asti, eikä kellenkään sitä sanaa puhuneet, vaan ainoasti Juudalaisille.

20. Ja oli muutamia miehiä heidän seassansa Kypristä ja Kyrenistä: kuin ne tulivat Antiokiaan, puhuivat he Grekiläisille ja saarnasivat evankeliumia Herrasta Jeesuksesta.

21. Ja Herran käsi oli heidän kanssansa, ja suuri joukko uskoi ja kääntyi Herran tykö.

22. Niin tämä sanoma heistä tuli seurakunnan korville, joka Jerusalemissa oli, ja he lähettivät Barnabaan Antiokiaan.

23. Kun hän sinne tuli ja näki Jumalan armon, ihastui hän, ja neuvoi kaikkia vahvalla sydämellä

APOSTOLIEN TEOT

rassa.

24 Sillä hän oli hyvä mies ja täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa. Ja Herralle lisääntyi paljon kansaa.

25 Sitten Barnabas* lähti Tarsoon etsimään Saulusta. Löydettyään hänet hän toi hänet Antiokiaan.

26 Ja he olivat yhdessä kokonaisen vuoden seurakunnassa ja opettivat suurta joukkoa. Ja ensimmäiseksi Antiokiassa ruvettiin opetuslapsia nimittämään kristityiksi.

ANTIOKIALAISET AUTTAVAT JUUDEAN USKOVIA

27 Niinä päivinä tuli profeettoja Jerusalemista alas Antiokiaan,

28 Muuan heistä nimeltä Agabus nousi ja ilmaisi Hengen vaikutuksesta, että oli tuleva suuri nälänhätä koko maailmaan. Se tulikin (keisari) Klaudiuksen aikana.

pysymään Herrassa.

24 Sillä hän oli hyvä mies ja täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa. Ja Herralle lisääntyi paljon kansaa.

25 Niin hän lähti Tarsoon etsimään Saulusta, ja kun hän oli hänet löytänyt, toi hän hänet Antiokiaan.

26 Ja he vaikuttivat yhdessä kokonaisen vuoden seurakunnassa, ja niitä oli paljon, jotka saivat heiltä opetusta; ja Antiokiassa ruvettiin opetuslapsia ensiksi nimittämään kristityiksi.

27 Siihen aikaan tuli profeettoja Jerusalemista Antiokiaan.

28 Ja eräs heistä, nimeltä Agabus, nousi ja antoi Hengen vaikutuksesta tiedoksi, että oli tuleva suuri nälkä kaikkeen maailmaan; ja se tulikin (*keisari*) Klaudiuksen aika-

Herrassa pysymään;

24. Sillä hän oli jalo mies ja täynnänsä Pyhää Henkeä ja uskoa, ja suuri joukko kansaa eneni Herralle.

25. Niin Barnabas meni Tarsiin Saulusta etsimään; ja kuin hän löysi hänen, toi hän hänet Antiokiaan.

26. Ja tapahtui, että he koko ajastajan kokoontuivat seurakunnassa ja opettivat paljon kansaa; ja opetuslapsia ruvettiin ensin Antiokiassa kristityiksi kutsumaan.

27. Ja niinä päivinä tuli prophetaita Jerusalemista Antiokiaan.

28. Ja yksi heistä, Agabus nimeltä, nousi ja ilmoitti heille hengen kautta, kaikkeen maailmaan suuren nälän tulevan, joka myös Klaudius keisarin alla tapahtui.

APOSTOLIEN TEOT

29 Niin opetuslapset — jokainen heistä — päättivät lähettää avustusta Juudeassa asuville veljille sen mukaan kuin kullakin oli varoja.

30 Sen he tekivätkin lähettäen avustuksen vanhimille Barnabaan ja Sauluksen välityksellä

12. Luku JAAKOB MESTATAAN JA PIETARI VANGITAAN

1 Siihen aikaan kuningas Herodes kävi käsiksi muutamiin seurakunnan jäseniin rääkätäkseen heitä.

2 Ja hän mestautti* miekalla Jaakobin, Johanneksen veljen.

3 Nähtyään sen olevan juutalaisille mieleen hän vangitsi lisäksi Pietarinkin. Silloin oli hapattomain leipäin päivät.

4 Otettuaan hänet kiinni hän pani hänet vankilaan. Jätettyään hänet neljän nelimiehisen sotilasvartioston varoitavaksi, hän aikoi pääsiäisen jäl-

na.

29 Niin opetuslapset päättivät kukin varojensa mukaan lähettää avustusta Juudeassa asuville veljille.

30 Ja niin he tekivätkin ja lähettivät sen vanhimille Barnabaan ja Sauluksen kätten kautta.

12. Luku

1 Siihen aikaan kuningas Herodes otatti muutamia seurakunnan jäseniä kiinni kiduttaaksensa heitä.

2 Ja hän mestautti miekalla Jaakobin, Johanneksen veljen.

3 Ja kun hän näki sen olevan juutalaisille mieleen, niin hän sen lisäksi vangitutti Pietarinkin. Silloin olivat happamattoman leivän päivät.

4 Ja otettuaan hänet kiinni hän pani hänet vankeuteen ja jätti neljän nelimiehisen sotilasvartioston varoitavaksi, aikoen pääsiäisen

29. Mutta opetuslapset sääsivät jotakin lähettää, kuin kullakin varaa oli, veljien avuksi, jotka Juudeassa asuivat,

30. Niinkuin he tekivätkin, ja lähettivät vanhimille Barnabaan ja Sauluksen kätten kautta.

1. Mutta sillä ajalla otti kuningas Herodes muutamia seurakunnasta kiinni, vaivataksensa,

2. Ja mestasi Jakobin, Johanneksen veljen miekalla.

3. Ja kuin hän näki sen Juudalaisille kelpaavan, pyysi hän myös Pietaria käsittää, (ja se oli makian leivän päivänä.)

4. Jonka hän myös käsitti, ja pani vankiuteen, ja antoi hänen neljän sotamiesten neljänneksen haltuun vartioida häntä, ja ajatteli pääsiäi-

APOSTOLIEN TEOT

keen asettaa hänet kansan eteen.

5 Pietaria säilytettiin siis vankilassa, mutta seurakunta rukoi lakkaamatta Jumalaa hänen puolestaan.

PIETARI VAPAUTUU VANKILASTA

6 Mutta kun Herodeksella oli aikomus asettaa hänet tuomioistuimen eteen, niin Pietari nukkui edellisenä* yönä kahden sotamiehen välissä sidottuna kaksilla kahleilla, ja vartijat vartioivat oven edessä vankilaa.

7 Ja katso, Herran enkeli seiso hänen vieressään ja huoneessa loisti valo. Sysäten Pietaria kylkeen hän herätti hänet sanoen: "Nouse nopeasti!" Ja kahleet putosivat hänen käsistään.

8 Enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja sido sannikkaat jalkaasi." Hän teki niin. Enkeli* sanoi vielä hänelle: "Ota vaippasi yllesi ja seuraa minua."

jälkeen asettaa hänet kansan eteen.

5 Niin pidettiin siis Pietaria vankueudessa; mutta seurakunta rukoi lakkaamatta Jumalaa hänen edestänsä.

6 Ja yöllä sitä päivää vasten, jona Herodeksella oli aikomus viedä hänet oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotamiehen välissä, sidottuna kaksilla kahleilla; ja vartijat vartioitsivat oven edessä vankilaa.

7 Ja katso, hänen edessään seiso Herran enkeli, ja huoneessa loisti valo, ja enkeli sysäsi Pietaria kylkeen ja herätti hänet sanoen: "Nouse nopeasti!" Ja kahleet putosivat hänen käsistään.

8 Ja enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja sido paula-anturat jalkaasi". Ja hän teki niin. Vielä enkeli sanoi hänelle: "Heitä vaippa yllesi

sen jälkeen asettaa hänen kansan eteen.

5. Niin Pietari pidettiin tornissa; mutta seurakunnassa tapahtuivat rukoukset hartaasti hänen edestänsä Jumalan tykö.

6. Ja kuin Herodes tahtoi hänen ottaa edes, makasi Pietari sinä yönä kahden sotamiehen vaiheella, sidottuna kaksilla kahleilla, ja vartiat oven edessä vartioitsivat tornia.

7. Ja katso, Herran enkeli seiso hänen tykönänsä ja kirkkaus paisti huoneessa, lykkäsi Pietaria kylkeen, herätti hänen ja sanoi: nouse nopiasti. Ja kahleet putosivat hänen käsistänsä.

8. Niin enkeli sanoi hänelle: sonnusta ja kengitä sinus. Ja hän teki niin. Ja hän sanoi vielä hänelle: pue itses vaatteisiis ja seuraa mi-

APOSTOLIEN TEOT

9 Niin Pietari* lähti ja seurasi häntä, mutta ei tiennyt, että se mikä enkelin toimesta tapahtui oli totta, vaan luuli näkevänsä näyn.

10 Kuljettuaan ensimmäisen ja toisen vartion läpi he tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. Se aukeni heille itsestään, ja käytyään ulos he kuljivat eteenpäin erästä katua, ja kohta enkeli erosi hänestä.

11 Toinnuttuaan Pietari sanoi: "Nyt tiedän totisesti, että Herra lähetti enkelinsä ja pelasti minut Herodeksen käsistä ja kaikesta, mitä juutalaiskanssa odotti."

12 Päästyään siitä selville hän meni Marian, sen Johanneksen äidin talolle, jota Markukseksi kutsuttiin. Siellä oli monta koolla rukoilemassa.

13 Pietarin kolkutettua portin oveen, tuli palvelijatar nimeltä Rode kuulostamaan.

ja seuraa minua".

9 Ja Pietari lähti ja seurasi häntä, mutta ei tiennyt, että se, mikä enkelin vaikutuksesta tapahtui, oli totta, vaan luuli näkevänsä näyn.

10 Ja he kulkivat läpi ensimmäisen vartion ja toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. Se aukeni heille itsestään, ja he menivät ulos ja kulkivat eteenpäin muutamaa katua; ja yhtäkkiä enkeli erkani hänestä.

11 Kun Pietari tointui, sanoi hän: "Nyt minä totisesti tiedän, että Herra on lähettänyt enkelinsä ja pelastanut minut Herodeksen käsistä ja kaikesta, mitä Juudan kansa odotti".

12 Ja päästyään siitä selville hän kulki kohti Marian, Johanneksen äidin, taloa, sen Johanneksen, jota myös Markukseksi kutsuttiin. Siellä oli monta koolla rukoilemassa.

13 Ja kun Pietari kolkutti eteisen ovea, tuli siihen palvelijatar, nimeltä Rode, kuulostamaan;

nua.

9. Ja hän meni ulos ja seurasi häntä, eikä tietänyt sitä todeksi, mitä enkeliltä tehtiin, vaan luuli näyn näkevänsä.

10. Mutta kuin he menivät ensimmäisen ja toisen vartion lävitse, ja tulivat rautaiseen porttiin, joka vie kaupunkiin, niin se aukeni heille itsestänsä; ja he menivät siitä ulos, käyden katua myöten, ja kohta erkani enkeli hänestä.

11. Ja kuin Pietari tointui entisellensä, sanoi hän: nyt minä totisesti tiedän, että Herra on enkelinsä lähettänyt, ja minun Herodeksen käsistä päästänyt ja kaikesta Juudan kansan toivosta.

12. Ja kuin hän tätä ajatellut oli, tuli hän Marian, Johanneksen äidin, huoneen tykö, joka Markukseksi kutsuttiin, jossa monta oli koossa, ja rukoilivat.

13. Mutta kuin Pietari porstuan oveen kolkutti, tuli piika, Roode nimeltä, kuultelemaan.

APOSTOLIEN TEOT

14 Tunnettuaan Pietarin äänen hän ei ilossaan avannut ovea, vaan juoksi sisään ja kertoi Pietarin seisovan portin takana.

15 Mutta he sanoivat hänelle: "Sinä hourit." Hän väitti kuitenkin varmasti niin olevan. Niin he sanoivat: "Se on hänen enkelinsä."

16 Mutta Pietari kolkutti yhä, ja avattuaan he näkivät hänet ja hämmästyivät.

17 Viitattuaan kädellään heitä vaikenemaan hän kertoi heille, kuinka Herra vei hänet ulos vankilasta. Ja hän sanoi: "Ilmoittakaa tämä Jaakobille ja veljille." Sitten hän lähti pois ja meni toiseen paikkaan.

18 Mutta kun päivä koitti, tuli sotamiehille kova hätä siitä, miten Pietarin olikaan käynyt.

19 Ja kun Herodes oli etsinyt häntä, eikä löytänyt, hän tutki vartijoita ja käski kuljettaa heidät pois rangaistaviksi. Ja mentyään Juudeasta alas

14 ja tunnettuaan Pietarin äänen hän ilossansa ei avannut eteistä vaan juoksi sisään ja kertoi Pietarin seisovan portin takana.

15 He sanoivat hänelle: "Sinä hourit". Mutta hän vakuutti puheensa todeksi. Niin he sanoivat: "Se on hänen enkelinsä".

16 Mutta Pietari kolkutti yhä; ja kun he avasivat, näkivät he hänet ja hämmästyivät.

17 Niin hän viittasi kädellään heitä vaikenemaan ja kertoi heille, kuinka Herra oli vienyt hänet ulos vankiudesta, ja sanoi: "Ilmoittakaa tämä Jaakobille ja veljille". Ja hän lähti pois ja meni toiseen paikkaan.

18 Mutta kun päivä koitti, tuli sotamiehille kova hätä siitä, mihin Pietari oli joutunut.

19 Ja kun Herodes oli haettanut häntä eikä löytänyt, tutki hän vartijoita ja käski viedä heidät rangaistaviksi. Sitten hän meni Juudeasta

14. Ja kuin hän Pietartin äänen tunsii, ei hän ovea ilon tähden avannutkaan, vaan juoksi sisälle ja ilmoitti heille Pietarin porstuan edessä seisovan.

15. Niin he sanoivat hänelle: oletkos hullu? Vaan hän sanoi totisesti niin olevan. Niin he sanoivat: se on hänen enkelinsä.

16. Mutta Pietari kolkutti lakkaamatta. Kun he avasivat, niin he näkivät hänet ja hämmästyivät.

17. Mutta hän viittasi kädellensä heitä vaikenemaan, ja jutteli heille, kuinka Herra oli hänen vankiudesta johdattanut ulos, ja sanoi: ilmoittakaat näitä Jakobille ja veljille. Ja läksi ulos ja meni toiseen paikkaan.

18. Mutta kuin päivä tuli, niin ei sotamiehillä ollut vähin kapina, kuhunka Pietari tullut oli.

19. Ja kuin Herodes piti sanan hänen perässänsä, eikä häntä löytänyt, antoi hän vartiat tutkia ja käski heitä rangaista. Ja meni Juudeas-

APOSTOLIEN TEOT

Kesareaan hän oleskeli siellä.

Kesareaan ja oleskeli siellä.

ta alas Kesareaan ja viipyi siellä.

HERODEKSEN KUOLEMA

20 Herodes oli vihoissaan tyrolaisille ja siidonilaisille. Mutta he tulivat yksimielisesti hänen luokseen ja suostuteltuaan puolelleen Blastuksen, kuninkaan kamaripalvelijan, he anoivat rauhaa. Sillä heidän alueensa sai elatuksen kuninkaan maasta.

21 Niin Herodes määröpäivänä kuninkaalliseen pukuun pukeutuneena istuutui istuimelleen ja piti heille puheen.

22 Silloin kansa huusi: "Jumalan ääni eikä ihmisen!"

23 Mutta häntä löi heti Herran enkeli, koska hän ei antanut kunniaa Jumalalle. Ja matojen syömänä hän heitti henkensä.

24 Mutta Jumalan sana menestyi ja levisi.

20 Ja Herodes oli vihoissansa tyrolaisille ja siidonilaisille. Mutta nämä tulivat yksissä neuvoin hänen luoksensa, ja suostuteltuaan puolelleen Blastuksen, kuninkaan kamaripalvelijan, he anoivat rauhaa; sillä heidän maakuntansa sai elatuksensa kuninkaan maasta.

21 Niin Herodes määrättynä päivänä pukeutui kuninkaalliseen pukuun, istui istuimelleen ja piti heille puheen;

22 siihen kansa huusi: "Jumalan ääni, eikä ihmisen!"

23 Mutta heti löi häntä Herran enkeli, sentähden ettei hän antanut kunniaa Jumalalle; ja madot söivät hänet, ja hän heitti henkensä.

24 Mutta Jumalan sana menestyi ja levisi.

20. Ja Herodes oli vihoissansa Tyron ja Sidonin asuvalle; mutta he tulivat yksimielisesti hänen tykönsä ja lepyttivät kuninkaan kamaripalvelijan Blastuksen, ja anoivat rauhaa; sillä heidän maakuntansa sai kuninkaan maasta elatuksensa.

21. Mutta määrättynä päivänä oli Herodes puetettu kuninkaallisissa vaatteissa, istuen tuomioistuimella, ja piti puheen heidän tykönsä.

22. Mutta kansa huusi: Jumalan ääni, ja ei ihmisen.

23. Ja Herran enkeli löi kohta häntä, ettei hän kunniaa Jumalalle antanut. Ja hän syötiin madoilta, ja antoi henkensä.

24. Mutta Jumalan sana kasvoi ja eneni.

APOSTOLIEN TEOT

BARNABAS JA SAULUS PALAAVAT JERUSALEMISTA

25 Toimitettuaan palvelustehtävän Barnabas ja Saulus palasivat Jerusalemissa ottaen mukaan (myös) Johanneksen, jota Markukseksi kutsuttiin.

13. Luku BARNABAS JA SAULUS LÄHETETÄÄN MATKAAN

1 Antiokian seurakunnassa oli (joitakin) profeettoja opettajia: Barnabas ja Simeon, jota kutsuttiin Nigeriksi, ja Lukius, kyreneläinen, ja Manaen, neljännesruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, ja Saulus.

2 Heidän toimittaessaan palvelusta Herralle ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa nyt minulle (sekä) Barnabas, että* Saulus siihen työhön, johon olen heidät kutsunut."

3 Silloin he paastosivat ja rukoilivat ja

25 Ja Barnabas ja Saulus palasivat Jerusalemissa toimitettuansa avustustehtävän ja toivat sieltä mukanaan Johanneksen, jota myös Markukseksi kutsuttiin.

13. Luku

1 Ja Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, jota kutsuttiin Nigeriksi, ja Lukius, kyreneläinen, ja Manaen, neljännesruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, ja Saulus.

2 Ja heidän toimittaessaan palvelusta Herralle ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa minulle Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon minä olen heidät kutsunut".

3 Silloin he paastosivat ja rukoili-

25. Mutta Barnabas ja Saulus palasivat Jerusalemissa, kuin he olivat palveluksen päättäneet, ja ottivat Johanneksen kanssansa, joka myös Markukseksi kutsuttiin.

1. Mutta Antiokian seurakunnassa oli muutamia prophetaita ja opettajia, Barnabas ja Simeon, joka Nigeriksi kutsuttiin, ja Lukius Kyreneläinen, ja Manahen, joka Herodes tetrarkan kanssa kasvatettu oli, ja Saulus.

2. Kuin siis nämät Herraa palvelivat ja paastosivat, sanoi Pyhä Henki: eroittakaa minulle Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon minä heidät olen kutsunut.

3. Ja kuin he olivat paastonneet ja

APOSTOLIEN TEOT

panivat kätensä heidän päälleen ja päästivät heidät menemään.

BARNABAS JA SAULUS KYPROK- SESSA

4 Niin he menivät Pyhän Hengen lähettäminä alas Seleukiaan ja purjehtivat sieltä Kyprokseen.

5 Tultuaan Salamiiseen he julistivat Jumalan sanaa juutalaisten synagogissa, ja heillä oli myös Johannes palvelijana.

6 Kuljettuaan kautta koko saaren Pafokseen asti, he tapasivat erään noidan ja väärän profeetan, juutalaisen jonka nimi oli Barjeesus.

7 Hän oleskeli käskynhaltijan, Sergius Pauluksen luona, joka oli älykäs mies. Tämä kutsui luokseen Barnabaan ja Sauluksen ja halusi kuulla Jumalan sanaa.

8 Mutta Elymas, noita — sillä niin tulkitaan hänen nimensä — vastusti

vat ja panivat kätensä heidän päällensä ja laskivat heidät menemään.

4 Niin he Pyhän Hengen lähettäminä menivät Seleukiaan ja purjehtivat sieltä Kyproon.

5 Ja tultuaan Salamiiseen he julistivat Jumalan sanaa juutalaisten synagogissa, ja heillä oli mukanaan myös Johannes, palvelijana.

6 Ja kun he olivat vaeltaneet kautta koko saaren Pafoon asti, tapasivat he erään juutalaisen miehen, noidan ja väärän profeetan, jonka nimi oli Barjeesus.

7 Hän oleskeli käskynhaltijan, Sergius Pauluksen, luona, joka oli ymmärtäväinen mies. Tämä kutsui luoksensa Barnabaan ja Sauluksen ja halusi kuulla Jumalan sanaa.

8 Mutta Elymas, noita — sillä niin tulkitaan hänen nimensä — vas-

rukoilleet, ja kätensä heidän päällensä panneet, päästivät he heidät menemään.

4. Ja kuin he Pyhältä Hengeltä lähetyt olivat, menivät he Seleukiaan ja purjehtivat sieltä Kypriin.

5. Ja kuin he Salaminassa olivat, ilmoittivat he Jumalan sanan Juudalaisten synagogissa; ja heillä oli myös Johannes palveliana.

6. Ja kuin he sen luodon lävitse matkustaneet olivat hamaan Paphoon asti, löysivät he velhon, väärän prophetan, Juudalaisen, jonka nimi oli Barjesus,

7. Joka oli maaherran Sergius Pauluksen, toimellisen miehen kanssa. Se kutsui Barnabaan ja Sauluksen tykönsä, ja halusi kuulla Jumalan sanaa.

8. Mutta heitä vastaan seisoi Elymas velho (sillä niin tulkitaan hä-

APOSTOLIEN TEOT

heitä koettaen kääntää käskynhaltijaa pois uskosta.

9 Niin Saulus, *toiselta nimeltään* Paavali, täynnä Pyhää Henkeä kiinnitti katseensa häneen

10 ja sanoi: "Voi sinua, paholaisen sikiötä, kaiken vanhurskauden vihollista, joka olet täynnä kaikkea vilppiä ja kaikkea pahuutta, etkö lakkaa vääristelemästä Herran suoria teitä?"

11 Nyt, katso, Herran käsi on päälläsi ja tulet sokeaksi etkä näe aurinkoa määrääikaan saakka." Heti hänen päälleen lankesi synkkä pimeys ja hän kävi ympäri etsien taluttajaa.

12 Nähtyään mitä oli tapahtunut, käskynhaltija uskoi ihmetellen Herran oppia.

tusti heitä, koettaen kääntää käskynhaltijaa pois uskosta.

9 Niin Saulus, myös Paavaliksi kutsuttu, täynnä Pyhää Henkeä loi katseensa häneen

10 ja sanoi: "Voi sinua, joka olet kaikkea vilppiä ja kavaluutta täynnä, sinä perkeleen sikiö, kaiken vanhurskauden vihollinen, etkö lakkaa vääristelemästä Herran suoria teitä?"

11 Ja nyt, katso, Herran käsi on sinun päälläsi, ja sinä tulet sokeaksi etkä aurinkoa näe säädettyyn aikaan asti." Ja heti lankesi hänen päällensä synkeys ja pimeys, ja hän kävi ympäri ja etsi taluttajaa.

12 Kun nyt käskynhaltija näki, mitä oli tapahtunut, niin hän uskoi, ihmetellen Herran oppia.

nen nimensä) ja pyysi kääntää maaherraa pois uskosta.

9. Mutta Saulus (joka myös Paavaliksi kutsutaan,) oli täynnä Pyhää Henkeä, katsoi hänen päällensä,

10. Ja sanoi: voi sinä perkeleen poika, täynnä kaikkea vilppiä ja petosta, ja kaiken vanhurskauden vihamies, et sinä lakkaa vääristelemästä Herran oikeita teitä.

11. Ja nyt katso, Herran käsi on sinun päälläsi; ja sinun pitää sokiana oleman eikä näkemän aurinkoa hetkessä aikaa. Ja hänen päällensä lankesi kohta synkeys ja pimeys, ja hän kävi ympäri, etsein kuka häntä kädestä taluttais.

12. Kuin maaherra näki, mitä tapahtui, uskoi hän ja ihmetteli Herran opetusta.

APOSTOLIEN TEOT

PAAVALI JA BARNABAS PISIDIAN ANTIOKIASSA

13 Kun Paavali seuralaisineen oli purjehtinut Pafoksesta, he tulivat Pamfylian Pergeen. Mutta Johannes erosi heistä ja palasi Jerusalemiin.

14 He taas kulkivat Pergestä eteenpäin ja saapuivat Pisidian Antiokiaan. Ja he menivät sapatinpäivänä synagogaan ja istuutuivat.

15 Kun lakia ja profeettoja oli luettu, lähettivät synagoogan esimiehet sanomaan heille: "Miehet, veljet, jos teillä on jokin kehoituksen sana kansalle niin puhukaa."

PAAVALI SAARNAA

16 Niin Paavali nousi ja viittasi kädellään ja sanoi: "Miehet, israelilaiset ja te, jotka Jumalaa pelkätte, kuulkaa!"

17 Tämän Israelin kansan Jumala va-

13 Ja kun Paavali seuralaisineen oli purjehtinut Pafosta, tulivat he Pamfylian Pergeen; siellä Johannes erosi heistä ja palasi Jerusalemiin.

14 Mutta he vaelsivat Pergestä eteenpäin ja saapuivat Pisidian Antiokiaan; ja he menivät synagogaan sapatinpäivänä ja istuutuivat.

15 Ja sittenkuin lakia ja profeettoja oli luettu, lähettivät synagoogan esimiehet sanomaan heille: "Miehet, veljet, jos teillä on jokin kehoituksen sana kansalle, niin puhukaa".

16 Niin Paavali nousi ja viittasi kädellään ja sanoi: "Te Israelin miehet ja te, jotka Jumalaa pelkätte, kuulkaa!"

17 Tämän Israelin kansan Jumala

13. Mutta kuin Paavali ja ne, jotka hänen kanssansa olivat, Paphosta purjehtivat, tulivat he Pamphilian Pergeen; mutta Johannes erkani heistä ja palasi Jerusalemiin.

14. Mutta he vaelsivat Pergestä ja tulivat Pisidian Antiokiaan, ja menivät sabbatina synagogaan, ja istuutuivat.

15. Ja sitte kuin laki ja prophetat olivat luetut, lähettivät synagogan päämiehet heidän tykönsä, sanoen: miehet, rakkaat veljet, onko teillä mitään kansaa neuvomista, niin sanokaat.

16. Niin Paavali nousi ja viittasi kädellänsä heitä vaikenemaan, ja sanoi: Israelin miehet, ja jotka Jumalaa pelkätte, kuulkaat.

17. Tämän kansan, Israelin, Juma-

APOSTOLIEN TEOT

litsi isämme ja korotti kansan * muukalaisuuden aikana* Egyptin maassa ja vei heidät sieltä ulos kohotetulla käsivarrella.

18 Noin neljäkymmenen vuoden ajan Hän kärsi heidän tapojaan autiomaassa.

19 Ja hävitettyään Kanaanin maasta seitsemän kansaa, Hän jakoi niiden maan heille arvalla*.

20 *Tämän jälkeen — noin neljäsataa viisikymmentä vuotta myöhemmin — Hän* antoi tuomareja profeetta Samueliin asti.

21 Sitten he anoivat kuningasta, ja Jumala antoi heille Saulin, Kiisin pojan, miehen Benjaminin sukukunnasta, neljäksikymmeneksi vuodeksi.

22 Pantuaan hänet viralta, Hän herätti heille kuninkaaksi Daavidin, josta Hän myös todisti sanoen: 'Olen löytänyt Daavidin, Iisain pojan, sydämeni mukaisen miehen, joka täyttää kaiken tahtoni.' "

valitsi meidän isämme ja korotti tämän kansan, heidän muukalaisina ollessaan Egyptin maassa, ja vei heidät sieltä ulos kohotetulla käsivarrella,

18 ja hän kärsi heidän tapojansa noin neljäkymmentä vuotta erämaassa

19 ja hävitti seitsemän kansaa Kanaanin maasta ja jakoi niiden maan heille perinnöksi.

20 Näin kului noin neljäsataa viisikymmentä vuotta. Sen jälkeen hän antoi heille tuomareita profeetta Samueliin saakka.

21 Ja sitten he anoivat kuningasta, ja Jumala antoi heille Saulin, Kiisin pojan, miehen Benjaminin sukukunnasta, neljäksikymmeneksi vuodeksi.

22 Mutta hän pani hänet viralta ja herätti heille kuninkaaksi Daavidin, josta hän myös todisti ja sanoi: 'Minä olen löytänyt Daavidin, Iisain pojan, sydämeni mukaisen miehen, joka on tekävä kaikessa mi-

la valitsi meidän isämme, ja korotti tämän kansan, muukalaisena ollessa Egyptin maalla, ja toi heidät sieltä ulos korkialla käsivarrella,

18. Ja kärsi heidän tapojansa korvessa lähes neljäkymmentä ajast-aikaa.

19. Ja perätti kadotti Kanaanin maalla seitsemän kansaa, ja arvalla jakoi heille niiden maan.

20. Ja sitte lähes neljäsataa ja viisikymmentä ajast-aikaa antoi hän heille tuomarit, Samuel propheetaan asti.

21. Ja he pyysivät sitte kuningasta, ja Jumala antoi heille Saulin, Kiisin pojan, miehen Benjaminin suvusta, neljäksikymmeneksi vuodeksi.

22. Ja kuin hän oli sen pannut pois, herätti hän Davidin heidän kuninkaaksensa, josta hän myös todisti ja sanoi: minä löysin Davidin, Jessen pojan, miehen minun sydämeni jälkeen, joka on kaikki

APOSTOLIEN TEOT

23 Tämän jälkeläisistä Jumala lupauksensa mukaan herätti* Jeesuksen Israelille Vapahtajaksi,
24 sitten kun Johannes ennen Hänen esiintymistään oli saarnannut mielenmuutoksen kastetta kaikelle Israelin kansalle.

25 Päättäessään elämän juoksuaan Johannes sanoi: *'Kenen luulette minun olevan? En ole Hän.* Mutta katso, jälkeeni tulee Hän, jonka kenkiä en ole arvollinen jalasta riisumaan.'

26 Miehet, veljet, Aabrahamin suvun lapset ja ne teistä, jotka pelkääte Jumalaa, teille* on tämän pelastuksen sana lähetetty.

27 Sillä koska Jerusalemin asukkaat ja heidän hallitusmiehensä eivät tunneneet Jeesusta*, niin he Hänet tuomitessaan myös toteuttivat profeettain sanat, joita joka sapatti luetaan.

28 Vaikka he eivät löytäneet Hänestä mitään kuolemanrikosta, he pyysivät

nun tahtoni'.

23 Tämän jälkeläisistä on Jumala lupauksensa mukaan antanut tulla Jeesuksen Israelille Vapahtajaksi,
24 sittenkuin Johannes ennen hänen tuloansa oli saarnannut parannuksen kastetta kaikelle Israelin kansalle.

25 Mutta kun Johannes oli juoksunsa päättävä, sanoi hän: 'En minä ole se, joksi minua luulette; mutta katso, minun jälkeeni tulee se, jonka kenkiä minä en ole arvollinen jaloista riisumaan'.

26 Miehet, veljet, te Aabrahamin suvun lapset, ja te, jotka Jumalaa pelkääte, meille on tämän pelastuksen sana lähetetty.

27 Sillä koska Jerusalemin asukkaat ja heidän hallitusmiehensä eivät Jeesusta tunteneet, niin he tuomitessaan hänet myös toteuttivat profeettain sanat, joita kunakin sapattina luetaan;

28 ja vaikka he eivät löytäneet mitään, mistä hän olisi kuoleman an-

minun tahtoni tekevä.

23. Tämän siemenestä on Jumala lupauksensa perään herättänyt Jeesuksen Israelille Vapahtajaksi,
24. Niinkuin Johannes saarnasi hänen tulemisensa edellä kaikelle Israelin kansalle parannuksen kastetta.

25. Mutta kuin Johannes juoksun täyttänyt oli, sanoi hän: kenenkä te luulette minun olevan? En minä se ole, mutta katso, hän tulee minun jälkeeni, jonka kenkiä en minä ole kelvollinen jaloista riisumaan.

26. Miehet, rakkaat veljet, Abrahamin suvun lapset, ja jotka teissä ovat Jumalaa pelkääväiset, teille on tämän autuuden sana lähetetty.

27. Sillä Jerusalemin asuvaiset ja heidän ylimmäisensä, ettei he tätä tunteneet, ovat he myös profeettain äänet, joita kunakin sabbatina luetaan, tuomitessansa täyttäneet.

28. Ja vaikka ei he yhtään kuoleman syytä löytäneet, anoivat he

APOSTOLIEN TEOT

Pilatukselta, että Hänet surmattaisiin.

29 Ja täytettyään kaiken mitä Hänes-tä oli kirjoitettu, he ottivat Hänet alas puusta ja panivat hautaan.

30 Mutta Jumala herätti Hänet kuol-leista.

31 Ja Hän ilmestyi useina päivinä niil-le, jotka Hänen kanssaan olivat tul-leet Galileasta Jerusalemiin ja jotka nyt ovat Hänen todistajansa kansan edessä.

32 Me julistamme teille ilosanomaa isille annetusta lupauksesta, että Ju-mala on sen täyttänyt *meille, heidän lapsilleen* herättämällä Jeesuksen,

33 niin kuin myös toisessa psalmissa on kirjoitettu: 'Sinä olet minun Poika-ni, tänä päivänä olen sinut synnyttä-nyt.

34 Ja että Hän herätti Hänet kuolleis-ta, niin ettei Hän enää palaa maatu-miseen, siitä Hän on sanonut näin: 'Annan teille Daavidin saamat varmat

sainnut, anoivat he Pilatukselta, että hänet surmattaisiin.

29 Ja kun he olivat täyttäneet kai-ken, mikä hänestä on kirjoitettu, ottivat he hänet alas puusta ja pa-nivat hautaan.

30 Mutta Jumala herätti hänet kuolleista.

31 Ja hän ilmestyi useina päivinä niille, jotka olivat tulleet hänen kanssansa Galileasta Jerusalemiin ja jotka nyt ovat hänen todistajan-sa kansan edessä.

32 Ja me julistamme teille sen hy-vän sanoman, että Jumala on isille annetun lupauksen täyttänyt mei-dän lapsillemme, herättäen Jee-suksen,

33 niinkuin myös toisessa psal-missa on kirjoitettu: 'Sinä olet mi-nun Poikani, tänä päivänä minä olen sinut synnyttänyt'.

34 Ja että hän herätti hänet kuol-leista, niin ettei hän enää palaja katoavaisuuteen, siitä hän on sa-nonut näin: 'Minä annan teille py-

kuitenkin Pilatukselta, että hän piti tapettaman.

29. Ja kuin he kaikki olivat täyttä-neet, mitä hänestä kirjoitettu oli, ottivat he hänen puun päältä ja panivat hautaan.

30. Mutta Jumala herätti hänen kuolleista.

31. Ja hän on monta päivää niiltä nähty, jotka hänen kanssansa Ga-lileasta Jerusalemiin olivat men-neet ylös, jotka ovat hänen todis-tajansa kansan edessä.

32. Ja me ilmoitamme myös teille sen lupauksen, joka isille luvattiin, että Jumala on sen meille heidän lapsillensa täyttänyt, herättäin Jee-suksen.

33. Niinkuin toisessa psalmissa kirjoitettu on: sinä olet minun Poi-kani, tänäpäpä minä sinun synny-tin.

34. Mutta siitä, että hän hänen kuolleista herätti, eikä silleen tule turmelukseen, sanoi hän näin: mi-nä tahdon teille antaa ne lujat Da-

APOSTOLIEN TEOT

pyhät lupaukset,'

35 Sen vuoksi Hän myös toisaalla sanoo: 'Sinä et salli Pyhäsi nähdä maatumista:

36 Sillä palveltuaan omaa sukupolveansa Jumalan tahdon mukaan Daavid nukkui pois ja otettiin isäinsä luo, ja hän näki maatumisen.

37 Mutta Hän, jonka Jumala herätti, ei nähnyt maatumista.

38 Olkoon siis teille tietävä, miehet ja veljet, että Hänen ansiostaan julistetaan teille syntien anteeksianto.

39 Ja Hänessä jokainen, joka uskoo, vanhurskautetaan kaiken sen suhteen, minkä suhteen ette voineet Mooseksen lain nojalla vanhurskautua.

40 Varokaa siis, ettei teitä kohtaa se, mikä on puhuttu profeetoissa:

41 'Katsokaa, halveksijat ja ihmetelkää ja hukkukaa, sillä teen teidän päivinänne teon; teon, jota ette totisesti uskoisi, jos joku sen teille ker-

hät ja lujat Daavidin armot'.

35 Sentähden hän myös toisessa paikassa sanoo: 'Sinä et salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta'.

36 Sillä kun Daavid oli aikansa Jumalan tahtoa palvellut, nukkui hän ja tuli otetuksi isänsä tykö ja näki katoavaisuuden.

37 Mutta hän, jonka Jumala herätti, ei nähnyt katoavaisuutta.

38 Olkoon siis teille tietävä, miehet ja veljet, että hänen kauttansa julistetaan teille syntien anteeksiantamus

39 ja että jokainen, joka uskoo, tulee hänessä vanhurskaaksi, vapaaksi kaikesta, mistä te ette voineet Mooseksen lain kautta vanhurskaiksi tulla.

40 Kavahtakaa siis, ettei teitä kohtaa se, mikä on puhuttu profeetoissa:

41 'Katsokaa, te halveksijat, ja ihmetelkää ja hukkukaa; sillä minä teen teidän päivinänne teon, teon, jota ette uskoisi, jos joku sen ker-

vidin armot.

35. Sentähden hän myös sanoo toisessa paikassa: et sinä salli sinun Pyhäsi turmelusta näkevän.

36. Sillä David, kuin hän ajallansa oli Jumalan tahtoa palvellut, nukkui, ja pantiin isänsä tykö, ja näki turmeluksen.

37. Mutta se, jonka Jumala herätti, ei ole nähnyt turmelusta.

38. Sentähden olkoon teille tietävä, miehet, rakkaat veljet, että teille tämän kautta ilmoitetaan syntein anteeksi antamus:

39. Ja kaikista niistä, joista ette voineet Mooseksen lain kautta vanhurskaaksi tulla, tämän kautta jokainen, joka uskoo, tulee vanhurskaaksi.

40. Katsokaat siis, ettei teidän päällenne se tule, mitä prophetain kautta sanottu on:

41. Katsokaat, te ylönkatsojat, ja ihmetelkää ja hukkukaa; sillä minä teen yhden työn teidän aikanne, sen työn, jota ei teidän

APOSTOLIEN TEOT

toisi.'"

42 *Juutalaisten mentyä ulos synagogasta pakanat* pyysivät seuraavana sapattina puhumaan heille näitä asioita.

43 Synagoogaväen hajaannuttua seurasivat monet juutalaiset ja Jumalaa pelkäävät käännynnäiset Paavalia ja Barnabasta, jotka puhuivat heille ja kehoittivat heitä pysymään Jumalan armossa.

APOSTOLIT KÄÄNTYVÄT PAKANAIN PUOLEEN

44 Seuraavana sapattina kokoontui lähes koko kaupunki kuuntelemaan Jumalan sanaa.

45 Mutta nähdessään kansanjoukot, juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät (torjuen ja) rienaten Paavalin puheita vastaan.

46 Paavali ja Barnabas puhuivat kui-

toisi teille'."

42 Kun he lähtivät ulos, pyydettiin heitä puhumaan näitä asioita tulevanakin sapattina.

43 Kun synagoogasta hajaannuttiin, seurasivat monet juutalaiset ja jumalaapelkääväiset käännynnäiset Paavalia ja Barnabasta, jotka puhuivat heille ja kehoittivat heitä pysymään Jumalan armossa.

44 Seuraavana sapattina kokoontui lähes koko kaupunki kuulemaan Jumalan sanaa.

45 Mutta nähdessään kansanjoukot juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät Paavalin puheita vastaan ja herjasivat.

46 Silloin Paavali ja Barnabas pu-

pidä uskoman, jos joku sanois teille.

42. Kuin Juudalaiset synagogasta läksivät, rukoilivat pakanat, että sabbatin välissä heille niitä sanoja puhuttaisiin.

43. Ja kuin synagogan joukko erkani, seurasi monta Juudalaista ja myös monta jumalista uutta Juudalaista Paavalia ja Barnabasta, jotka heille puhuivat, ja heitä neuvoivat Jumalan armossa pysymään.

44. Mutta sitte lähimmäisenä lepopäivänä kokoontui lähes kaikki kaupunki Jumalan sanaa kuulemaan.

45. Kuin Juudalaiset näkivät kansan, täytettiin he kateudesta, ja sanoivat vastaan niitä, mitä Paavalilta sanoittiin, sanoen vastaan ja pilkaten.

46. Niin Paavali ja Barnabas pu-

APOSTOLIEN TEOT

tenkin rohkeasti ja sanoivat: "Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava, mutta koska te työnnätte sen luotanne, ettekä katso itseänne iäisen elämän arvoiseksi, niin katso, me käännyimme pakanain puoleen.

47 Sillä näin on Herra meitä käsenyt: 'Olen pannut sinut pakanain valoksi, jotta olisit pelastukseksi maan ääriin saakka'."

48 Sen kuullessaan pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran sanaa ja uskoivat, kaikki, jotka olivat säädetyt iäiseen elämään.

49 Ja Herran sanaa levitettiin kautta koko seudun.

50 Mutta juutalaiset yllyttivät Jumalaa pelkääviä (ja) ylhäisiä naisia ja kaupungin ensimmäisiä miehiä, ja nostattivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan ja ajoivat heidät pois alueeltaan.

51 Mutta he pudistivat tomun jaloistaan heitä vastaan ja menivät Ikonio-

huivat rohkeasti ja sanoivat: "Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava; mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä katso itseänne mahdollisiksi iankaikkiseen elämään, niin katso, me käännyimme pakanain puoleen.

47 Sillä näin on Herra meitä käsenyt: 'Minä olen pannut sinut pakanain valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti'."

48 Sen kuullessansa pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran sanaa ja uskoivat, kaikki, jotka olivat säädetyt iankaikkiseen elämään.

49 Ja Herran sanaa levitettiin kaikkeen siihen maakuntaan.

50 Mutta juutalaiset yllyttivät jumalapelkääväisiä ylhäisiä naisia ja kaupungin ensimmäisiä miehiä ja nostivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan, ja ne ajoivat heidät pois alueiltansa.

51 Niin he pudistivat tomun jaloistaan heitä vastaan ja menivät

huivat rohkeasti ja sanoivat: teille piti ensin Jumalan sanaa puhuttaman; vaan että te sen hylkääte ja luette itsenne mahdottomaksi ijankaikkiseen elämään, katso, niinme käännyimme pakanain tykö.

47. Sillä niin on Herra meitä käsenyt: minä panin sinun pakanain valkeudeksi, että olisit autuus, maan ääriin asti.

48. Ja kuin pakanat sen kuulivat, iloitsivat he ja kunnioittivat Herran sanaa; ja niin monta uskoi, kuin ijankaikkiseen elämään säädetty oli.

49. Ja Herran sana leveni kaikkeen siihen maakuntaan.

50. Mutta Juutalaiset yllyttivät jumalaisia ja kunniallisia vaimoja, niin myös kaupungin ylimmäisiä, ja kehoittivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan; ja he sysäsivät heidät ulos maansa ääristä.

51. Mutta he pudistivat tomun jaloistaan heidän päällensä, ja tuli-

APOSTOLIEN TEOT

niin.

52 Ja opetuslapset täyttyivät ilolla ja Pyhällä Hengellä.

14. Luku PAAVALI JA BARNABAS IKONIONISSA

1 Ikonionissa he samoin menivät juutalaisten synagoogaan ja puhuivat niin, että suuri joukko sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskoi.

2 Mutta uskomattomat* juutalaiset yllyttivät ja kiihottivat pakanain mieltä veljiä vastaan.

3 Niin he viipyivät kauan aikaa ja puhuivat rohkeasti luottaen Herraan, joka todisti armonsa sanan puolesta antamalla tapahtua tunnustekoja ja ihmeitä heidän kättensä välityksellä.

4 Ja kaupungin asukkaat jakautuivat, toiset olivat juutalaisten puolella, toiset taas apostolien puolella.

5 Mutta kun sekä pakanat että juuta-

Ikonioniin.

52 Ja opetuslapset tulivat täytenä ilolla ja Pyhällä Hengellä.

14. Luku

1 Ikonionissa he samoin menivät juutalaisten synagoogaan ja puhuivat niin, että suuri joukko sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskoi.

2 Mutta ne juutalaiset, jotka eivät uskoneet, yllyttivät ja kiihdyttivät pakanain mieltä veljiä vastaan.

3 Niin he oleskelivat siellä kauan aikaa ja puhuivat rohkeasti, luottaen Herraan, joka armonsa sanan todistukseksi antoi tapahtua tunnustekoja ja ihmeitä heidän kättensä kautta.

4 Ja kaupungin väestö jakaantui: toiset olivat juutalaisten puolella, toiset taas apostolien puolella.

5 Mutta kun pakanat ja juutalaiset

vat Ikonioon.

52. Niin opetuslapset täytettiin ilolla ja Pyhällä Hengellä.

1. Niin Ikoniossa tapahtui, että he ynnä menivät sisälle Juudalaisten synagoogaan, ja niin puhuivat, että suuri joukko Juudalaisia ja Grekiläisiä uskoi.

2. Mutta uskomattomat Juutalaiset yllyttivät ja pahoittivat pakanain sielut veljiä vastaan.

3. Niin he olivat siellä kauan aikaa ja puhuivat rohkeasti Herrassa, joka antoi todistuksen armonsa sanoihin, ja antoi merkit ja ihmeet heidän kättensä kautta tapahtua.

4. Niin sen kaupungin väki erkani: muutamat pitivät Juudalaisten kanssa, ja muutamat apostolien kanssa.

5. Kuin siis pakanoilta ja Juudalai-

APOSTOLIEN TEOT

laiset päämiehineen aikoivat ruveta pahoinpitelemään ja kivittämään heitä,

6 he sen huomattuaan pakenivat Lykaonian kaupunkeihin Lystraan ja Derbeen ja ympäristöön.

7 Ja siellä he julistivat ilosanomaa.

PAAVALI JA BARNABAS LYST-RASSA

8 Lystrassa istui eräs mies, hervoton jaloistaan ja rampa äitinsä kohdusta asti eikä ollut ikinä kävellyt.

9 Hän kuunteli Paavalin puhuessa. Tämä kiinnitti katseensa häneen ja nähdessään hänellä olevan uskoa terveeksi tulemiseen,

10 hän sanoi kovalla äänellä: "Nouse pystyyn jaloillesi." Ja hän hypähti pystyyn ja käveli.

11 Nähdessään, mitä Paavali teki kansa korotti äänensä ja sanoi lyka-

ynnä heidän hallitusmiehensä mielivät ryhtyä pahoinpitelemään ja kivittämään heitä,

6 ja he sen huomasivat, pakenivat he Lykaonian kaupunkeihin, Lystraan ja Derbeen, ja niiden ympäristöön.

7 Ja siellä he julistivat evankeliumia.

8 Ja Lystrassa oli mies, joka istui siellä, hervoton jaloistaan ja rampa äitinsä kohdusta saakka, eikä ollut koskaan kävellyt.

9 Hän kuunteli Paavalin puhetta. Ja kun Paavali loi katseensa häneen ja näki hänellä olevan uskon, että hän voi tulla terveeksi, 10 sanoi hän suurella äänellä: "Nouse pystyyn jaloillesi". Ja hän kavahti ylös ja käveli.

11 Kun kansa näki, mitä Paavali oli tehnyt, korottivat he äänensä ja

silta kapina nousi, ynnä heidän päämiestensä kanssa, pilkkaamaan ja kivittämään heitä,

6. Ja kuin he sen ymmärsivät, pakenivat he Lykaonian kaupunkeihin Lystraan ja Derbeen, ja ympäristä lähimaakuntaa,

7. Ja saarnasivat niissä evankeliumia.

8. Ja mies Lystrassa, sairas jaloista, istui, rampa hamasta äitinsä kohdusta, joka ei ikänänsä ollut käynyt.

9. Tämä kuuli Paavalin puhuvan; ja kuin hän katsahti hänen päälensä, ja näki hänellä uskon olevan terveeksi tulla,

10. Sanoi hän suurella äänellä: ojenna sinus jalkais päälle. Ja hän karkasi ylös ja kävi.

11. Kuin kansa sen näki, mitä Paavali tehnyt oli, korottivat he

APOSTOLIEN TEOT

onian kielellä: "Jumalat ovat ihmisten kaltaisina astuneet alas luoksemme."

12 Barnabasta he kutsuivat Zeukseksi ja Paavalia Hermeeeksi, koska hän oli johtavana puhujana.

13 Ja *heidän kaupunkinsa* edustalla olevan Zeuksen temppelin pappi toi härkiä ja seppeleitä porttien eteen ja tahtoi väkijoukon kanssa uhrata.

14 Sen kuultuaan apostolit Barnabas ja Paavali repäisivät vaatteensa, juoksivat [ulos] kansanjoukkoon ja huusivat

15 sanoen: "Miehet, miksi teette tämän? Mekin olemme ihmisiä, saman luontoisia kuin te, ja julistamme teille ilosanomaa, jotta kääntyisitte noista turhista jumalista elävän Jumalan puoleen, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki mitä niissä on.

16 Menneitten sukupolvien aikana Hän on sallinut kaikkien pakanain kulkea omia teitään.

sanoivat lykaoniansa kielellä: "Jumalat ovat ihmishahmossa astuneet alas meidän luoksemme".

12 Ja he sanoivat Barnabasta Zeukseksi ja Paavalia Hermeeeksi, koska hän oli se, joka puhui.

13 Ja kaupungin edustalla olevan Zeuksen temppelin pappi toi härkiä ja seppeleitä porttien eteen ja tahtoi väkijoukon kanssa uhrata.

14 Mutta kun apostolit Barnabas ja Paavali sen kuulivat, repäisivät he vaatteensa ja juoksivat ulos kansanjoukkoon, huusivat

15 ja sanoivat: "Miehet, miksi te näin teette? Mekin olemme ihmisiä, yhtä vajavaisia kuin te, ja julistamme teille evankeliumia, että te kääntyisitte noista turhista jumalista elävän Jumalan puoleen, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on.

16 Menneitten sukupolvien aikoina hän on sallinut kaikkien pakanain vaeltaa omia teitänsä;

äänensä Lykaonian kielellä sanoen: jumalat ovat ihmisten hahmolla alas meidän tykömme tulleet.

12. Ja he kutsuivat Barnabaan Jupiteriksi ja Paavalin Merkuriukseksi; sillä hän oli sanansaattaja.

13. Ja pappi Jupiterin templissä, joka heidän kaupunkinsa edessä oli, toi härkiä ja seppeleitä oven eteen, ja tahtoi ynnä kaupungin väen kanssa uhrata.

14. Kuin apostolit Barnabas ja Paavali sen kuulivat, repäisivät he vaattensa ja karkasivat kansan sekaan, huutain,

15. Ja sanoen: miehet, miksi te tätä teette? Mekin olemme ihmiset, puuttuvaiset kuin tekin. Ja me saarnaamme teille evankeliumia, että te näistä turhista kääntyisitte elävän Jumalan tykö, joka teki taivaan, ja maan, ja meren, ja kaikki mitä niissä on,

16. Joka entisillä ajoilla antoi kaikki pakanat vaeltaa omilla teillänsä.

APOSTOLIEN TEOT

17 Kuitenkaan Hän ei ole jättänyt todistamatta itsestään tehdessään hyvää ja antaessaan meille* sateita taivaasta ja hedelmällisiä aikoja ja ravitessaan sydämemme ruualla ja ilolla."

18 Näin puhuen he vaivoin saivat kansan hillityksi uhraamasta heille.

19 Mutta Antiokiasta ja Ikonionista tuli juutalaisia, ja suostutettuaan kansan ja kivitettyään Paavalia he raahasivat hänet kaupungin ulkopuolelle arvellen hänen kuolleen.

20 Mutta kun opetuslapset olivat kokoontuneet hänen ympärilleen, hän nousi ja meni kaupunkiin. Seuraavana päivänä hän lähti Barnabaan kanssa Derbeen.

APOSTOLIT LÄHTEVÄT PALUUMATKALLE

21 Julistettuaan sillekin kaupungille ilosanomaa ja tehtyään monta ope-

17 ja kuitenkin hän ei ole ollut antamatta todistusta itsestään, sillä hän on tehnyt teille hyvää, antaen teille taivaasta sateita ja hedelmällisiä aikoja ja raviten teidän sydämenne ruualla ja ilolla."

18 Näin puhuen he vaivoin saivat kansan hillityksi uhraamasta heille.

19 Mutta sinne tuli Antiokiasta ja Ikonionista juutalaisia, ja he suostuttivat kansan puolelensa ja kivitivät Paavalia ja raastoivat hänet kaupungin ulkopuolelle, luullen hänet kuolleeksi.

20 Mutta kun opetuslapset olivat kokoontuneet hänen ympärilleen, nousi hän ja meni kaupunkiin. Ja seuraavana päivänä hän lähti Barnabaan kanssa Derbeen.

21 Ja julistettuaan evankeliumia siinä kaupungissa ja tehtyään

17. Vaikka ei hän itsiänsä antanut olla ilman todistusta, tehden hyvää, antain meille taivaasta sateen ja hedelmälliset ajat, täyttäin meidän sydämemme rualla ja ilolla.

18. Ja kuin he näitä sanoivat, saivat he kansan tuskalla hillityksi, ettei he heille uhranneet.

19. Niin sinne myös tuli muutamia Juudalaisia Antiokiasta ja Ikonionista, ja kuin he kansan olivat saattaneet Paavalia kivittämään, riepoittivat he hänen ulos kaupungista, ja luulivat hänen kuolleeksi.

20. Mutta kuin opetuslapset hänen ympärillensä seisoivat, nousi hän ja meni kaupunkiin, ja vaelsi toisena päivänä Barnabaan kanssa Derbeen.

21. Ja kuin he olivat saarnanneet siinä kaupungissa evankeliumia ja

APOSTOLIEN TEOT

tuslapsiksi he palasivat Lystraan ja Ikonioniin ja Antiokiaan, 22 ja he vahvistivat opetuslasten sieluja ja rohkaisivat heitä pysymään uskossa ja muistamaan, että meidän pitää monen ahdistuksen kautta mennä sisälle Jumalan valtakuntaan.

23 Valittuaan heille vanhimmat jokaisessa seurakunnassa, he paastoten rukoilivat ja jättivät heidät Herran haltuun, johon he uskoivat.

24 Kuljettuaan Pisidian läpi he tulivat Pamfyliaan.

25 Ja julistettuaan sanaa Pergessä he menivät alas Attaliaan.

26 Sieltä he purjehtivat Antiokiaan, josta he olivat lähteneet Jumalan armon haltuun uskottuina sitä työtä varten, jonka he olivat saattaneet päätökseen.

27 Saavuttuaan he kutsuivat seurakunnan koolle ja kertoivat kaiken, mitä Jumala oli tehnyt heidän välityksel-

monta opetuslapsiksi he palasivat Lystraan ja Ikonioniin ja Antiokiaan 22 ja vahvistivat opetuslasten sieluja ja kehoittivat heitä pysymään uskossa ja sanoivat: "Monen ahdistuksen kautta meidän pitää menemän sisälle Jumalan valtakuntaan".

23 Ja kun he olivat valinneet heille vanhimmat jokaisessa seurakunnassa, niin he rukoillen ja paastoten jättivät heidät Herran haltuun, johon he nyt uskoivat.

24 Ja he kulkivat läpi Pisidian ja tulivat Pamfyliaan;

25 ja julistettuaan sanaa Pergessä he menivät Attaliaan.

26 Ja sieltä he purjehtivat Antiokiaan, josta he olivat lähteneet, annettuina Jumalan armon haltuun sitä työtä varten, jonka he nyt olivat suorittaneet.

27 Ja sinne saavuttuaan he kutsuivat seurakunnan koolle ja kertoivat, kuinka Jumala oli ollut hei-

monta opettaneet, palasivat he Lystraan ja Ikonioon ja Antiokiaan, 22. Vahvistain opetuslasten sieluja, ja neuvoivat heitä uskossa pysymään (sanoen): että meidän pitää monen vaivan kautta Jumalan valtakuntaan tuleman sisälle.

23. Ja kuin he olivat valinneet vanhimmat jokaiselle seurakunnalle, ja rukoilleet ja paastonneet, antoivat he heidät Herran haltuun, jonka päälle he uskoivat.

24. Ja he vaelsivat lävitse Pisidian ja tulivat Pamphiliaan.

25. Ja kuin he olivat saarnanneet sanaa Pergessä, menivät he alas Attaliaan,

26. Ja purjehtivat sieltä Antiokiaan, jossa he olivat Jumalan armon haltuun annetut, siihen työhön, jonka he toimittaneet olivat.

27. Mutta kuin he sinne tulivat ja seurakunnan kokosivat, ilmoittivat he, kuinka paljon Jumala oli hei-

APOSTOLIEN TEOT

lään ja että Hän oli pakanoille avannut uskon oven.

28 Ja he viipyivät (siellä) pitkän aikaa opetuslasten luona.

15. Luku PAKANAKRISTITYT JA MOOSEKSEN LAKI

1 Juudeasta tuli alas muutamia, jotka opettivat veljiä: "Jollette ympärileikkautta itseänne Mooseksen säännön mukaan, ette voi pelastua."

2 Kun Paavalilla ja Barnabaalla sen vuoksi oli melkoinen riita ja väittely heidän kanssaan, päätettiin, että Paavali ja Barnabas ja muutamia muita heistä menee tämän riitakysymyksen vuoksi ylös Jerusalemiin apostolien ja vanhinten luo.

3 Niin he seurakunnan matkaan varustamina kulkivat Foinikian ja Samarian kautta ja kertoivat pakanain kääntymyksestä. Ja he tuottivat suu-

dän kanssansa ja tehnyt suuria ja kuinka hän oli avannut pakanoille uskon oven.

28 Ja he viipyivät pitkän aikaa opetuslasten tykönä.

15. Luku

1 Ja Juudeasta tuli sinne muutamia, jotka opettivat veljiä: "Ellette ympärileikkautta itseänne, niinkuin Mooses on säättänyt, ette voi pelastua".

2 Kun siitä syntyi riita ja kun Paavali ja Barnabas kiivaasti väittelivät heitä vastaan, niin päätettiin, että Paavalin ja Barnabaan ja muutamien muiden heistä tuli mennä tämän riitakysymyksen tähden apostolien ja vanhinten tykö Jerusalemiin.

3 Niin seurakunta varusti heidät matkalle, ja he kulkivat Foinikian ja Samarian kautta ja kertoivat pakanain kääntymyksestä ja ilahutti-

dän kanssansa tehnyt ja pakanoille uskon oven avannut.

28. Ja he viipyivät siellä opetuslasten kanssa hetken aikaa.

1. Ja muutamat tulivat alas Juudeasta ja opettivat veljiä: ellei teitä ympärileikkautta Moseksen tavan jälkeen, niin ette taida autuaaksi tulla.

2. Koska siis kapina nousi, ja ei ollut vähin kamppaus Paavalilla ja Barnabaalla heitä vastaan, sääsivät he, että Paavali ja Barnabas ja muutamia muita heistä, piti menemän apostolien ja vanhimpain tykö ylös Jerusalemiin tämän kysymyksen tähden.

3. Ja he saatettiin seurakunnalta, ja vaelsivat Phenisian ja Samarian lävitse, julistain pakanain kääntymystä, ja saattivat suuren ilon kai-

APOSTOLIEN TEOT

ren ilon kaikille veljille.

4 Heidän saavuttuaan Jerusalemiin, seurakunta ja apostolit ja vanhimmat ottivat heidät vastaan, ja he kertoivat kaiken, mitä Jumala oli tehnyt heidän välityksellään.

5 Mutta fariseusten lahkosta nousi muutamia, jotka uskoivat ja he sanoivat : "Heidät on ympärileikattava ja heitä on käskettävä pitämään Mooseksen laki."

JERUSALEMIN NEUVOTTELUKOKOUS

6 Niin apostolit ja vanhimmat kokoontuivat tutkimaan tätä asiaa.

7 Kun oli ollut paljon väittelyä, Pietari nousi ja sanoi heille: "Miehet, veljet, tiedätte, että Jumala jo kauan aikaa sitten teki keskekkämme* sen valinnan, että pakanat minun suustani kuulisivat ilosanoman sanan ja tulisi-

vat sillä suuresti kaikkia veljiä.

4 Ja kun he saapuivat Jerusalemiin, niin seurakunta ja apostolit ja vanhimmat ottivat heidät vastaan; ja he kertoivat, kuinka Jumala oli ollut heidän kanssansa ja tehnyt suuria.

5 Mutta fariseusten lahkosta nousivat muutamia, jotka olivat tulleet uskoon, ja sanoivat: "Heidät on ympärileikattava ja heitä on käskettävä noudattamaan Mooseksen lakia".

6 Niin apostolit ja vanhimmat kokoontuivat tutkimaan tätä asiaa.

7 Ja kun oli paljon väitelyä, nousi Pietari ja sanoi heille: "Miehet, veljet, te tiedätte, että Jumala jo kauan aikaa sitten teki teidän keskuudessaanne sen valinnan, että pakanat minun suustani saisivat

kille veljille.

4. Kuin he tulivat Jerusalemiin, otettiin he vastaan seurakunnalta ja apostoleilta ja vanhimmilta, ja he ilmoittivat, kuinka suuria töitä Jumala heidän kanssansa tehnyt oli.

5. Niin nousivat muutamia farisealaisten lahkokunnassa, jotka uskoneet olivat, sanoen: he pitää ympärileikattaman ja käskettämän Mooseksen lakia pitää.

6. Niin apostolit ja vanhimmat tulivat kokoon, tätä puhetta tutkiin.

7. Mutta kuin suuri kamppaus ollut oli, nousi Pietari ja sanoi heille: miehet, rakkaat veljet! te tiedätte, että Jumala kauan ennen tätä aikaa valitsi meidän seassamme, että pakanat piti minun suuni kaut-

APOSTOLIEN TEOT

vat uskoon.

8 Ja Jumala, sydänten tuntija, todisti heidän puolestaan, antaen heille Pyhän Hengen samoin kuin meillekin

9 eikä tehnyt mitään erotusta meidän ja heidän kesken puhdistessaan heidän sydämensä uskolla.

10 Miksi kiusaatte nyt siis Jumalaa koettaessanne panna opetuslasten niskaan ikeen, jota eivät isämme emmekä mekään ole kyenneet kantamaan?

11 Mutta Herran Jeesuksen (Kristuksen) armon avulla me uskomme pelastuvamme samalla tavalla kuin hekin."

12 Niin koko joukko vaikenivät ja he kuuntelivat Barnabasta ja Paavalia, jotka kertoivat kuinka paljon tunteita ja ihmeitä Jumala oli tehnyt pakanain keskuudessa heidän välityksellään.

13 Kun he olivat vaienneet, Jaakob

kuulla evankeliumin sanan ja tulisivat uskoon.

8 Ja Jumala, sydänten tuntija, todisti heidän puolestansa, antaen heille Pyhän Hengen samoin kuin meillekin,

9 eikä tehnyt mitään erotusta meidän ja heidän kesken, sillä hän puhdisti heidän sydämensä uskolla.

10 Miksi te siis nyt kiusaatte Jumalaa ja tahdotte panna opetuslasten niskaan ikeen, jota eivät meidän isämme emmekä mekään ole jaksaneet kantaa?

11 Mutta me uskomme Herran Jeesuksen (*Kristuksen*) armon kautta pelastuvamme, samalla tapaa kuin hekin."

12 Niin koko joukko vaikenivät, ja he kuuntelivat Barnabasta ja Paavalia, jotka kertoivat, kuinka suuria tunteita ja ihmeitä Jumala oli tehnyt pakanain keskuudessa heidän kauttansa.

13 Kun he olivat lakanneet puhu-

ta evankeliumin sanan kuuleman ja uskomman.

8. Ja Jumala sydänten tutkija todisti heille ja antoi heille Pyhän Hengen niinkuin meillekin.

9. Ja ei tehnyt yhtään eroitusta meidän ja heidän välillänsä, puhdistain uskolla heidän sydämensä.

10. Miksi te siis nyt kiusaatte Jumalaa, että te tahdotte opetuslasten kaulaan panna sen ikeen, jota ei meidän isämme emmekä me voineet kantaa?

11. Vaan me uskomme Herran Jeesuksen Kristuksen armon kautta autuaaksi tulevamme niinkuin hekin.

12. Ja kaikki joukko vaikenivät ja kuulteli Barnabasta ja Paavalia, jotka juttelivat, kuinka suuret merkit ja ihmeet Jumala oli heidän kauttansa pakanoissa tehnyt.

13. Vaan sitte kuin he vaikenivat,

APOSTOLIEN TEOT

puhui sanoen: "Miehet, veljet, kuulkaa minua!

14 Simeon on kertonut, kuinka Jumala ensi kerran *näki hyväksi ottaa* pakanoista kansan nimelleen.

15 Tämän kanssa pitävät yhtä profeettain sanat, niin kuin on kirjoitettu:

16 'Sen jälkeen minä palaan ja rakennan jälleen Daavidin sortuneen majan, rakennan taas sen rauniot ja pystytän sen uudestaan,

17 jotta jäljelle jääneet ihmiset etsisivät Herraa ja kaikki pakanat, jotka ovat minun nimiini otetut, sanoo Herra, joka tämän (kaiken) *tekee.'

18 Jumalalle ovat kaikki Hänen tekonsa tunnetut* iäisyydestä asti.

19 Sen vuoksi olen sitä mieltä, ettei tule rasittaa niitä, jotka pakanuudes-

masta, lausui Jaakob: "Miehet, veljet, kuulkaa minua!

14 Simeon on kertonut, kuinka Jumala ensi kerran katsoi pakanain puoleen ottaakseen heistä kansan omalle nimellensä.

15 Ja tämän kanssa pitävät yhtä profeettain sanat, sillä näin on kirjoitettu:

16 'Sen jälkeen minä palajan ja pystytän jälleen Daavidin sortuneen majan; minä korjaan sen repeämät ja nostan sen jälleen pystyyn,

17 että jäljelle jääneet ihmiset etsisivät Herraa, ynnä kaikki pakanat, jotka ovat minun nimiini otetut, sanoo Herra, joka tämän tekee,

18 mikä on ollut tunnettua hamastaa ikiajoista'. *Jumalalle ovat kaikki Hänen tekonsa tunnetut* iäisyydestä asti."*

19 Sentähden minä olen sitä mieltä, ettei tule rasittaa niitä, jotka pa-

vastasi Jakob ja sanoi: miehet, rakkaat veljet, kuulkaat minua!

14. Simon jutteli, kuinka Jumala ensin on etsinyt omistaaksensa kansaa nimellensä pakanoista.

15. Ja tämän kanssa prophetain sanat pitävät yhtä, niinkuin kirjoitettu on:

16. Senjälkeen tahdon minä palata, ja Davidin kaatuneen majan jälleen rakentaa, ja hänen reikänsä paikata, ja sen ojentaa:

17. Että ne, jotka ihmisistä jääneet ovat, pitää Herran perään kysymän, niin myös kaikki pakanat, joissa minun nimeni avuksi huudettu on, sanoo Herra, joka nämät tekee.

18. Jumalalle ovat kaikki hänen työnsä tiettävät maailman alusta.

19. Sentähden minä päätän, ettemme niitä häiritsisi, jotka paka-

APOSTOLIEN TEOT

ta* kääntyvät Jumalan puoleen,
20 vaan heille on kirjoitettava, että pitää karttaa epäjumalien saastaa ja haureutta ja tukehtumalla kuollutta ja verta.

21 Sillä Mooseksella on ammoisista ajoista, joka kaupungissa julistajansa, kun häntä joka sapatti synagogissa luetaan."

APOSTOLIEN KIRJE PAKANA-KRISTITYILLE

22 Silloin apostolit ja vanhimmat ja koko seurakunta näkivät hyväksi lähettää valittuja miehiä joukostaan Antiokiaan Paavalin ja Barnabaan mukana, nimittäin Juudaan, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, ja Silaan, nämä johtavat miehet veljien joukosta.

23 Ja he kirjoittivat heidän mukaansa

kanuudesta kääntyvät Jumalan puoleen,
20 vaan heille kirjoitettakoon, että heidän pitää karttaman epäjumalien saastuttamaa ja haureutta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, sekä verta.

21 Sillä Mooseksella on ammoisista ajoista asti joka kaupungissa julistajansa; luetaanhan häntä synagogissa jokaisena sapattina."

22 Silloin apostolit ja vanhimmat ja koko seurakunta näkivät hyväksi valita keskuudestaan muutamia miehiä ja lähettää heidät Antiokiaan Paavalin ja Barnabaan mukana, nimittäin Juudaan, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, ja Silaan, jotka olivat johtavia miehiä veljien joukossa;

23 ja kirjoittivat heidän mukaansa

noista Jumalan tykö kääntyvät;

20. Vaan kirjoittaisimme heille, että he välttäisivät epäjumalain saastaisuutta, ja salavuoteutta, ja läkähtynyttä ja verta.

21. Sillä Moseksella on muinaiselta jokaisessa kaupungissa niitä, jotka häntä saarnaavat, koska se joka sabbatina synagogassa luetaan.

22. Silloin kelpasi apostoleille ja vanhimmille, koko seurakunnan kanssa, joukostaan valita miehiä ja lähettää Antiokiaan, Paavalin ja Barnabaan kanssa: nimittäin Juudaan, joka kutsuttiin Barsabas, ja Silaan, ylimmäiset miehet veljesten seassa.

23. Ja kirjoittivat heidän kättensä

APOSTOLIEN TEOT

tämän kirjeen: "Apostolit ja vanhimmat ja veljet tervehtivät niitä pakanuudesta kääntyneitä veljiä, jotka ovat Antiokiassa ja Syyriassa ja Kiliassa.

24 Koska olemme kuulleet, että muutamat meistä lähteneet, joille emme ole käskyä antaneet, ovat tehneet teidät puheillaan levottomiksi ja saattaneet sielunne hämminkiin (sanoen, että tulee ympärileikkauttaa itsensä ja pitää laki),

25 niin olemme yksimielisiksi päästyämme nähneet hyväksi *lähettää luoksenne valittuja miehiä* rakkaittemme Barnabaan ja Paavalin mukana,

26 miesten, jotka ovat panneet henkensä alttiiksi Herramme Jeesuksen Kristuksen nimen vuoksi.

27 Lähetämme siis Juudaan ja Silaan, jotka myös suullisesti ilmoittavat saman.

näin kuuluvan kirjeen: "Me apostolit ja vanhimmat, teidän veljenne, lähetämme teille, pakanuudesta kääntyneille veljille Antiokiassa ja Syyriassa ja Kilikiassa, tervehdysten.

24 Koska olemme kuulleet, että muutamat meistä lähteneet, joille emme ole mitään käskyä antaneet, ovat puheillaan tehneet teidät levottomiksi ja saattaneet teidän sielunne hämmennyksiin, (sanoen että tulee ympärileikkauttaa itsensä ja pitää laki),

25 niin me olemme yksimielisesti nähneet hyväksi valita miehiä ja lähettää heidät teidän tyköne rakkaiden veljiemme Barnabaan ja Paavalin kanssa,

26 jotka ovat panneet henkensä alttiiksi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimen tähden.

27 Me lähetämme siis Juudaan ja Silaan, jotka myös suusanalla ilmoittavat teille saman.

kautta tällä tavalla: me apostolit ja vanhimmat veljet toivotamme veljille, jotka pakanoista Antiokiassa ja Syyriassa ja Kilikiassa ovat, terveyttä!

24. Että me olemme kuulleet, kuinka muutamat meiltä lähteneet ovat teitä opillansa eksyttäneet ja teidän sielujanne vaivanneet, sanoen: teidän pitää itsenne antaman ympärileikata ja lain pitämän; joille emme ole käskeneet.

25. Niin kelpasi meille yksimielisesti kokoontuneille valita miehiä ja teidän tyköne lähettää, meidän rakkaan Barnabaan ja Paavalin kanssa,

26. Jotka miehet ovat sielunsa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimen tähden alttiiksi antaneet.

27. Niin me olemme lähettäneet Juudaan ja Silaan, jotka myös sen suusanalla teille ilmoittavat.

APOSTOLIEN TEOT

28 Sillä Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei päällenne tule panna suurempaa kuormaa kuin nämä välttämättömät:

29 että kartatte epäjumalille uhrattua ja verta ja tukehtumalla kuollutta ja haureutta. Näitä karttamalla teette hyvin. Jääkää hyvästi."

30 Niin he matkaan lähetettyinä tulivat Antiokiaan ja kutsuttuaan koolle seurakunnan antoivat kirjeen.

31 Luettuaan sen nämä iloitsivat tästä lohdutuksesta.

32 Ja Juudas ja Silas, jotka itsekin olivat profeettoja, kehoittivat ja vahvistivat veljiä monin sanoin.

33 Heidän viivytyään jonkin aikaa veljet laskivat heidät rauhassa menemään *apostolien luo*.

34 (Silas näki kuitenkin hyväksi pysyä siellä.)

28 Sillä Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän päällenne ole pantava enempää kuormaa kuin nämä välttämättömät:

29 että kartatte epäjumalille uhrattua ja verta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, ja haureutta. Jos te näitä vältätte, niin teidän käy hyvin. Jääkää hyvästi!"

30 Niin heidät lähetettiin matkalle, ja he tulivat Antiokiaan; siellä he kutsuivat koolle seurakunnan ja antoivat heille kirjeen.

31 Ja kun he olivat sen lukeneet, iloitsivat he tästä lohdutuksesta.

32 Ja Juudas ja Silas, jotka itsekin olivat profeettoja, kehoittivat veljiä monin sanoin ja vahvistivat heitä.

33 Ja heidän viivytyään siellä jonkin aikaa veljet laskivat heidät rauhassa palaamaan niiden tykö, jotka olivat heidät lähettäneet.

34 *Mutta Silas päätti jäädä heidän luokseen.*

28. Sillä niin kelpasi Pyhälle Hengelle ja meille, ettei yhtään enempää raskautta pidä teidän päällenne pantaman kuin nämä tarpeelliset:

29. Että te vältätte epäjumalain uhria, ja verta, ja läkähtynyttä, ja salavuoteutta. Jos te niitä vältätte, niin te teette hyvin. Olkaat hyvästi!

30. Kun he siis olivat lähteneet, tulivat he Antiokiaan, ja kokosivat kansan paljouden, ja antoivat heille kirjan.

31. Kun he sen olivat lukeneet, ihastuivat he siitä lohdutuksesta.

32. Mutta Juudas ja Silas, että hekin olivat prophetat, neuvoivat monilla sanoilla veljiä ja vahvistivat heitä.

33. Ja kuin he siellä hetken aikaa viipyivät, lähetettiin he veljiltä jälleen rauhassa apostolien tykö.

34. Niin Silaan kelpasi siellä olla.

APOSTOLIEN TEOT

35 Mutta Paavali ja Barnabas viipyivät Antiokiassa opettaen ja julistaen monien muittenkin kanssa ilosanomaa Herran sanasta.

PAAVALI JA BARNABAS EROAVAT TOISISTAAN

36 Mutta joittenkin päivien kuluttua Paavali sanoi Barnabaalle. "Mennään takaisin kaikkiin niihin kaupunkeihin, joissa olemme julistaneet Herran sanaa, katsomaan veljiämme, miten he voivat."

37 Niin Barnabas päätti* ottaa mukaansa Johanneksen, jota Markukseksi kutsuttiin,

38 Mutta Paavali katsoi oikeaksi olla ottamatta mukaan häntä, joka Pamfyliassa oli luopunut heistä eikä ollut lähtenyt heidän kanssaan työhön.

39 Niin syntyi kiivas väittely, niin että he erosivat toisistaan. Barnabas otti mukaan Markuksen ja purjehti Kyp-

35 Ja Paavali ja Barnabas viipyivät Antiokiassa opettaen ja julistaen useiden muidenkin kanssa Herran sanaa.

36 Mutta muutamien päivien kuluttua Paavali sanoi Barnabaalle: "Lähtekäämme takaisin kaikkiin niihin kaupunkeihin, joissa olemme julistaneet Herran sanaa, katsomaan veljiä, miten heidän on".

37 Niin Barnabas tahtoi ottaa mukaan Johanneksenkin, jota kutsuttiin Markukseksi.

38 Mutta Paavali katsoi oikeaksi olla ottamatta häntä mukaan, koska hän oli luopunut heistä Pamfyliassa eikä ollut heidän kanssaan lähtenyt työhön.

39 Ja he kiivastuivat niin, että erkanivat toisistaan, ja Barnabas otti mukaansa Markuksen ja purjehti

35. Mutta Paavali ja Barnabas viipyivät Antiokiassa opettamassa ja ilmoittamassa Herran sanaa monen muun kanssa.

36. Mutta muutamain päivien perästä sanoi Paavali Barnabaalle: palatkaamme taas takaperin veljiä katsomaan kaikkiin kaupunkeihin, joissa me Herran sanaa ilmoittaneet olemme, kuinka he itsensä pitävät.

37. Mutta Barnabas neuvoi kanssansa ottamaan Johannesta, joka Markukseksi kutsuttiin.

38. Mutta Paavali päätti sen kohtuulliseksi, ettei sitä pitänyt kanssa otettaman, joka oli luopunut heistä Pamphiliassa eikä tullut heidän kanssansa työhön.

39. Ja he riitelivät niin kovin keskenänsä, että he toinen toisestansa erkanivat. Ja Barnabas otti

APOSTOLIEN TEOT

rokseen.

40 Mutta Paavali valitsi Silaan ja lähti matkaan veljien jättäessä hänet Jumalan* armon haltuun.

41 Ja hän vaelsi kautta Syyrian ja Kilikian vahvistaen seurakuntia.

16. Luku TIMOTEUKSESTA TULEE PAAVALIN TYÖTOVERI

1 Niin hän saapui myös Derbeen ja Lystraan. Katso, siellä oli muuan opetuslapsi nimeltä Timoteus, (erään) uskovan juutalaisvaimon poika, mutta isä oli kreikkalainen.

2 Hänestä Lystrassa ja Ikonionissa olevat veljet todistivat hyvää.

3 Paavali tahtoi hänen lähtevän kanssaan matkalle ja otti ja ympärileikkasi hänet juutalaisten vuoksi, joita oli niillä paikkakunnilla. Sillä kaikki tiesivät, että hänen isänsä oli kreikkalainen.

Kyproon.

40 Mutta Paavali valitsi Silaan, ja veljet jättivät hänet Herran armon haltuun, ja hän lähti matkalle.

41 Ja hän vaelsi läpi Syyrian ja Kilikian vahvistaen seurakuntia.

16. Luku

1 Niin hän saapui myös Derbeen ja Lystraan. Ja katso, siellä oli eräs opetuslapsi, nimeltä Timoteus, joka oli uskovaisen juutalaisvaimon poika, mutta isä oli kreikkalainen.

2 Hänestä veljet, jotka olivat Lystrassa ja Ikonionissa, todistivat hyvää.

3 Paavali tahtoi häntä mukaansa matkalle ja otti hänet ja ympärileikkasi hänet juutalaisten tähden, joita oli niillä paikkakunnilla; sillä kaikki tiesivät, että hänen isänsä oli kreikkalainen.

Markuksen kanssansa ja purjehti Kypriin.

40. Mutta Paavali valitsi Silaan ja matkusti, Jumalan armon haltuun annettu veljiltä,

41. Ja vaelsi Syrian ja Kilikian kautta, ja vahvisti seurakunnat.

1. Niin hän tuli Derbeen ja Lystraan. Ja katso, siellä oli yksi opetuslapsi, Timoteus nimeltä, uskovaisen Juudalaisvaimon poika, mutta isä oli Grekiläinen.

2. Sillä oli hyvä todistus veljiltä, jotka Lystrassa ja Ikoniossa olivat.

3. Tätä tahtoi Paavali kanssansa vaeltamaan, otti ja ympärileikkasi hänen Juudalaisten tähden, jotka niissä paikoissa olivat; sillä he tiesivät kaikki, että hänen isänsä oli Grekiläinen.

APOSTOLIEN TEOT

4 Sitä mukaa kuin he vaelsivat kaupungista toiseen, he antoivat heille seurattavaksi apostolien ja Jerusalemin vanhimpien vahvistamat säännökset.

5 Niin seurakunnat vahvistuivat uskossa ja kasvoivat päivittäin määrällisesti.

PAAVALI SAA KUTSUN MAKE-DONIAAN

6 Kuljettuaan Frygian ja Galatian maan kautta — sillä Pyhä Henki esti heitä julistamasta sanaa Aasiassa —

7 he yrittivät Mysiaan tultuaan lähteä Bityniaan, mutta [Jeesuksen] Henki ei sallinut heille sitä.

8 Kuljettuaan Mysian ohi he menivät alas Trooaaseen.

9 Yöllä Paavali näki näyn: muuan

4 Ja sitä mukaa kuin he vaelsivat kaupungista kaupunkiin, antoivat he heille noudatettaviksi ne säädökset, jotka apostolit ja Jerusalemin vanhimmat olivat hyväksyneet.

5 Niin seurakunnat vahvistuivat uskossa ja saivat päivä päivältä yhä enemmän jäseniä.

6 Ja he kulkivat Frygian ja Galatian maan kautta, sillä Pyhä Henki esti heitä julistamasta sanaa Aasiassa.

7 Ja tultuaan Mysian kohdalle he yrittivät lähteä Bityniaan, mutta Jeesuksen Henki ei sallinut heidän sitä tehdä.

8 Niin he vaelsivat ohi Mysian ja menivät Trooaaseen.

9 Ja Paavali näki yöllä näyn: ma-

4. Mutta kuin he kaupungeita lävitse vaelsivat, antoivat he heille pidettäväksi ne säädöt, jotka asetetut olivat apostoleilta ja vanhimmilta, jotka Jerusalemissa olivat.

5. Niin seurakunnat vahvistuivat uskossa ja heidän lukunsa eneni joka päivä.

6. Mutta kuin he Phrygian ja Galatian maakunnan lävitse vaelsivat, kiellettiin heitä Pyhältä Hengeltä puhumasta Jumalan sanaa Aasiassa.

7. Kuin he olivat tulleet Mysiaan, kiusasivat he vaeltaa Bitynian lävitse; mutta ei Henki sitä sallinut.

8. Kuin he siis Mysian ohitse vaeltaneet olivat, menivät he alas Troadiin.

9. Ja Paavali näki näyn yöllä: yksi

APOSTOLIEN TEOT

makedonialainen mies seiso ja pyysi häntä sanoen: "Tule yli Makedoniaan ja auta meitä."

10 Kun hän oli nähnyt näyn, mielimme heti lähteä Makedoniaan, sillä käsitimme, että Jumala oli kutsunut meidät julistamaan heille ilosanomaa.

kedonialainen mies seiso ja pyysi häntä sanoen: "Tule yli Makedoniaan ja auta meitä".

10 Ja kun hän oli nähnyt sen näyn, niin me kohta tahdoimme päästä lähtemään Makedoniaan, sillä me käsitimme, että Jumala oli kutsunut meitä julistamaan heille evankeliumia.

Makedonian mies seiso, rukoili häntä ja sanoi: tule Makedoniaan ja auta meitä.

10. Ja kuin hän näyn näki, hankitsimme me kohta Makedoniaan menemään, tietäen täydellisesti Herran meitä kutsuneen heille evankeliumia saarnaamaan.

LYYDIAN KÄÄNTYMYS

11 Purjehdittuamme nyt Trooaasta kuljimme suoraan Samotrakeen ja seuraavana päivänä Neapoliin

12 ja sieltä Filippiin, joka on tärkein kaupunki siinä osassa Makedoniaa, siirtokunta. Siinä kaupungissa viivyimme joitakin päiviä.

13 Sapatinpäivinä menimme kaupungin [portin] ulkopuolelle, joen rannalle, jossa tavanmukaisesti oli rukouspaikka, ja istuimme ja puhuimme kokoontuneille naisille.

11 Kun nyt olimme purjehtineet Trooaasta, kuljimme suoraan Samotrakeen, ja seuraavana päivänä Neapoliin,

12 ja sieltä Filippiin, joka on ensimmäinen kaupunki siinä osassa Makedoniaa, siirtokunta. Siinä kaupungissa me viivyimme muutamia päiviä.

13 Ja sapatinpäivänä me menimme kaupungin portin ulkopuolelle, joen rannalle, jossa arvelimme olevan rukouspaikan, ja istuimme sinne ja puhuimme kokoontuneille

11. Kuin me siis Troadista purjehdimme, niin me juoksimme kohdastansa Samotrakiaan, ja toisena päivänä Neapoliin,

12. Ja sieltä Filippiin, joka on Makedonian maakunnan pääkaupunki ja vapaa kaupunki; ja siinä kaupungissa me muutamia päiviä oleskelimme.

13. Ja me menimme lepopäivänä ulos kaupungista, virran tykö, jossa tapa oli rukoilla: jossa me istuimme ja puhuttelimme vaimoja, jotka sinne tulleet olivat.

APOSTOLIEN TEOT

14 Muuan Lyydia-niminen purppuranmyyjä Tyatiran kaupungista, Jumalaa pelkäävä nainen, oli kuulemassa. Ja Herra avasi hänen sydämensä ottamaan vaarin siitä, mitä Paavali puhui.

15 Kun hänet ja hänen huonekuntansa oli kastettu, hän pyysi sanoen: "Jos pidätte minua Herraan uskovana, niin tulkaa kotiini majoilemaan": Ja hän vaati meitä.

TIETÄJÄHENKIEN PALVELIJATAR

16 Ja tapahtui meidän ollessamme menossa rukouspaikalle, että vastaamme tuli muuan palvelijatar, jossa oli tietäjähengi ja joka ennustamisellaan tuotti paljon tuloja isännilleen.

17 Paavalia ja meitä seuraten hän huusi sanoen: "Nämä miehet ovat korkeimman Jumalan palvelijoita, jotka julistavat teille pelastuksen tien."

naisille.

14 Ja eräs Lyydia niminen purppuranmyyjä Tyatiran kaupungista, jumalaapelkäävä nainen, oli kuulemassa; ja Herra avasi hänen sydämensä ottamaan vaarin siitä, mitä Paavali puhui.

15 Ja kun hänet ja hänen huonekuntansa oli kastettu, pyysi hän meitä sanoen: "Jos te pidätte minua Herraan uskovaisena, niin tulkaa minun kotiini ja majoilkaa siellä". Ja hän vaati meitä.

16 Ja tapahtui meidän mennessämme rukouspaikkaan, että meitä vastaan tuli eräs palvelijatar, jossa oli tietäjähengi ja joka tuotti paljon tuloja isännilleen ennustamisellaan.

17 Hän seurasi Paavalia ja meitä ja huusi sanoen: "Nämä miehet ovat korkeimman Jumalan palvelijoita, jotka julistavat teille pelas-

14. Ja vaimo, Lydia nimeltä, purpurain myyjä Tyatiron kaupungista, Jumalaa palvelevainen, kuulti: jonka sydämen Herra avasi ottamaan vaaria niistä, mitä Paavali sanottiin.

15. Ja kuin hän ja hänen huoneensa kastettu oli, rukoili hän meitä, sanoen: jos te minun Herralle uskollisena pidätte, niin tulkaat minun huoneeseeni ja olkaat siinä. Ja hän vaati heitä.

16. Ja tapahtui, kuin me rukoukseen menimme, kohtasi meitä piiika, jolla noituuden henki oli, joka isännillensä saatti suuren saaliin noitumisellansa.

17. Tämä noudatti alati Paavalia ja meitä, ja huusi, sanoen: nämät miehet ovat korkeimman Jumalan palveliat, jotka meille autuuden

APOSTOLIEN TEOT

18 Tätä hän teki monta päivää. Mutta Paavali kiusaantui, ja hän kääntyi ja sanoi hengelle: "Jeesuksen Kristuksen nimessä käsken sinun lähteä hänestä." Ja se lähti samalla hetkellä.

PAAVALIN JA SILAAN VANKILAMATKA

19 Mutta kun hänen isäntänsä näkivät, että tulojen toivo oli heiltä mennyt, he ottivat Paavalin ja Silaan kiinni ja vetivät heidät torille hallitusmiesten eteen.

20 Vietyään heidät päällikköjen eteen he sanoivat: "Nämä miehet, jotka ovat juutalaisia, saattavat kaupunkimme hämminkiin.

21 He opettavat tapoja, joita meidän ei ole lupa omaksua eikä seurata, koska olemme roomalaisia."

22 Myös kansa nousi heitä vastaan,

tuksen tien".

18 Ja tätä hän teki monta päivää. Mutta se vaivasi Paavalia, ja hän kääntyi ja sanoi hengelle: "Jeesuksen Kristuksen nimessä minä käsken sinun lähteä hänestä". Ja se lähti sillä hetkellä.

19 Mutta kun hänen isäntänsä näkivät, että tulojen toivo oli heiltä kadonnut, ottivat he Paavalin ja Silaan kiinni ja vetivät heidät torille hallitusmiesten eteen.

20 Ja vietyänsä heidät päällikköjen eteen he sanoivat: "Nämä miehet häiritsevät meidän kaupunkimme rauhaa; he ovat juutalaisia

21 ja opettavat tapoja, joita meidän ei ole lupa omaksua eikä noudattaa, koska me olemme roomalaisia".

22 Ja kansakin nousi heitä vas-

tien ilmoittavat.

18. Ja sitä hän teki monta päivää. Mutta Paavali otti sen pahaksi, käänsi itsensä ja sanoi sille hengelle: minä käsken sinun Jeesuksen Kristuksen nimeen hänestä mennä ulos; ja hän läksi ulos sillä hetkellä.

19. Mutta kuin hänen isäntänsä sen näkivät, että heidän saaliinsa tuli pois, ottivat he Paavalin ja Silaan kiinni ja veivät heidät turulle päämiesten tykö,

20. Ja veivät heidän esivallan eteen, ja sanoivat: nämä miehet meidän kaupungin häiritsevät, jotka ovat Juudalaiset,

21. Ja opettavat niitä tapoja, joita ei meidän sovi ottaa vastaan eikä tehdä, sillä me olemme Roomalaiset.

22. Ja kansa nousi ynnä heitä vas-

APOSTOLIEN TEOT

ja revittyään heiltä vaatteet päälliköt käskivät lyödä heitä raipoilla.

23 Annettuaan heille monia lyöntejä, he heittivät heidät vankilaan käskien vanginvartijan tarkasti vartioida heitä.

24 Sellaisen käskyn saatuaan tämä heitti heidät sisimpään vankilaan ja pani heidät jalkapuuhun.

25 Mutta keskiyön aikaan Paavali ja Silas rukoillen lauloivat kiitosvirttä Jumalalle, ja vangit kuuntelivat heitä.

26 Yhtäkkiä syntyi suuri maanjäristys, niin että vankilan perustukset järkkäyivät, ja heti kaikki ovet aukenivat ja kaikkien kahleet irtautuivat.

27 Herättyään ja nähtyään vankilan ovien olevan auki, vanginvartija veti miekkansa ja aikoi surmata itsensä luullen vankien karanneen.

taan, ja päälliköt revittivät heiltä vaatteet ja käskivät lyödä heitä raipoilla.

23 Ja kun olivat heitä paljon pieksättäneet, heittivät he heidät vankuteen ja käskivät vanginvartijan tarkasti vartioida heitä.

24 Sellaisen käskyn saatuaan tämä heitti heidät sisimpään vankihuoneeseen ja pani heidät jalkapuuhun.

25 Mutta keskiyön aikaan Paavali ja Silas olivat rukouksissa ja veisasivat ylistystä Jumalalle; ja vangit kuuntelivat heitä.

26 Silloin tapahtui yhtäkkiä suuri maanjäristys, niin että vankilan perustukset järkkäyivät, ja samassa kaikki ovet aukenivat, ja kaikkien kahleet irtautuivat.

27 Kun vanginvartija heräsi ja näki vankilan ovien olevan auki, veti hän miekkansa ja aikoi surmata itsensä, luullen vankien karanneen.

taan, ja esivalta antoi heidän vaatteensa repiä, ja käski heitä piestä.

23. Kuin he olivat heidät juuri pahoin pieksäneet, heittivät he heidät torniin ja käskivät vartian visusti heitä vartioida,

24. Joka, kuin hän senkaltaisen käskyn sai, heitti heidät sisimmäiseen torniin ja pani heidät jalkapuuhun.

25. Mutta puoliyön aikana oli Paavali ja Silas rukouksissa, ylistäin Jumalaa kiitosvirsillä, ja vangit, jotka siellä olivat, sen myös kuulivat.

26. Niin tapahtui äkisti suuri maanjäristys, niin että tornin perustus vapisi; ja kohta kaikki ovet aukenivat, ja jokaisen siteet pääsivät.

27. Kuin vartia heräsi ja näki tornin ovet avoinna olevan, veti hän ulos miekkansa ja tahtoi surmata itsensä, ja luuli vangit paenneen pois.

APOSTOLIEN TEOT

28 Mutta Paavali huusi kovalla äänellä sanoen: "Älä tee itsellesi mitään pahaa, sillä olemme kaikki täällä."

29 Pyydettyään valoja hän juoksi sisälle ja heittäytyi vavisten Paavalin ja Silaan eteen.

30 Ja hän vei heidät ulos ja sanoi: "Herrat, mitä minun pitää tehdä, jotta pelastuisin?"

31 He sanoivat: "Usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin pelastut sinä ja perhekuntasi."

32 Ja he puhuivat Herran* sanaa hänelle ja kaikille, jotka olivat hänen talossaan

33 Niin hän otti heidät mukaansa samalla yön tunnilla ja pesi heidän haavansa. Ja hänet ja kaikki hänen omaisensa kastettiin heti.

34 Vietyään heidät ylös kotiinsa hän pani esille ruokaa ja riemuitsi koko perhekuntansa kanssa, kun oli tullut Jumalaan uskovaksi.

28 Mutta Paavali huusi suurella äänellä sanoen: "Älä tee itsellesi mitään pahaa, sillä me kaikki olemme täällä".

29 Niin hän pyysi valoa, juoksi sisälle ja lankesi vavisten Paavalin ja Silaan eteen.

30 Ja hän vei heidät ulos ja sanoi: "Herrat, mitä minun pitää tekemän, että minä pelastuisin?"

31 Niin he sanoivat: "Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, niin myös sinun perhekuntasi".

32 Ja he puhuivat Jumalan sanaa hänelle ynnä kaikille, jotka hänen kodissansa olivat.

33 Ja hän otti heidät mukaansa samalla yön hetkellä ja pesi heidän haavansa, ja hänet ja kaikki hänen omaisensa kastettiin kohta.

34 Ja hän vei heidät ylös asuntoonsa, laittoi heille aterian ja riemuitsi siitä, että hän ja koko hänen perheensä oli tullut Jumalaan uskovaksi.

28. Niin Paavali huusi suurella äänellä ja sanoi: älä itselles mitään pahaa tee; sillä me olemme kaikki täällä.

29. Niin hän anoi kynttilää, meni sisälle ja lankesi peljästyksissä Paavalin ja Silaan jalkain juureen, 30. Ja toi heidät ulos ja sanoi: herrat, mitä minun pitää tekemän, että minä autuaaksi tulisin?

31. Mutta he sanoivat: usko Herran Jesuksen Kristuksen päälle, niin sinä ja sinun huonees autuaaksi tulee.

32. Ja he puhuivat hänelle Herran sanaa ja kaikille, jotka hänen huoneessansa olivat.

33. Ja hän otti heidät sillä hetkellä yöstä tykönsä ja pesi heidän haavansa, ja hän kohta kastettiin ja kaikki hänen perheensä,

34. Ja vei heidät kotiansa, ja valmisti heille pöydän, ja iloitsi, että hän koko huoneensa kanssa tuli Jumalan päälle uskovaiseksi.

APOSTOLIEN TEOT

35 Mutta päivän tultua päälliköt lähettivät oikeudenpalvelijat sanomaan: "Päästä irti ne miehet."

36 Niin vanginvartija toi Paavalille tämän sanoman: "Päälliköt ovat lähettäneet sanan, että teidät on päästettävä irti. Lähtekää siis nyt ulos ja poistukaa rauhassa."

37 Mutta Paavali sanoi heille: "He ovat julkisesti, ilman tuomiota ruoskineet meitä, jotka olemme Rooman kansalaisia, ja heittäneet vankilaan, ja nyt he ajaisivat meidät salaa ulos? Ei suinkaan, vaan tulkoot itse ja viekööt meidät ulos."

38 Oikeudenpalvelijat kertoivat nämä sanat päälliköille. Niin nämä pelästyivät kuullessaan heidän olevan roomalaisia.

39 Ja he tulivat ja puhuttelivat heitä lempeästi, ja vietyään heidät ulos, he pysyivät heitä lähtemään pois kaupungista.

40 Lähdettyään vankilasta he menivät Lydian luo. Ja nähtyään veljet

35 Päivän tultua päälliköt lähettivät oikeudenpalvelijat sanomaan: "Päästä irti ne miehet".

36 Niin vanginvartija ilmoitti tämän Paavalille sanoen: "Päälliköt ovat lähettäneet sanan, että teidät on päästettävä irti; lähtekää siis nyt ulos ja menkää rauhassa".

37 Mutta Paavali sanoi heille: "He ovat julkisesti, vieläpä ilman tuomiota, ruoskineet meitä, jotka olemme Rooman kansalaisia, ja ovat heittäneet meidät vankeuteen; ja nytkö he salaa ajaisivat meidät tiehemme! Ei niin, vaan tulkoot itse ja viekööt meidät ulos."

38 Ja oikeudenpalvelijat kertoivat ne sanat päälliköille; niin nämä peljästyivät kuullessaan heidän olevan roomalaisia,

39 ja he tulivat ja suostuttelivat heitä ja veivät heidät ulos ja pysyivät heitä lähtemään pois kaupungista.

40 Niin he lähtivät vankilasta ja menivät Lydian tykö; ja nähtyään

35. Ja kuin päivä tuli, niin esivalta lähetti kylänlapset sanomaan: päästä ne miehet.

36. Niin tornin vartia ilmoitti nämät sanat Paavalille, sanoen: esivalta on käskenyt päästää teidät: menkää siis nyt ulos rauhassa.

37. Mutta Paavali sanoi heille: he ovat julkisesti tuomitsematta pieksäneet meidät, jotka olemme Roomalaiset, ja heittäneet torniin, ja nyt salaa tahtoisivat sysätä meidät ulos. Ei niin, vaan tulkaan he itse meitä ottamaan täältä ulos.

38. Niin kylänlapset ilmoittivat nämät sanat esivallalle jällensä; ja he pelkäsivät, että he heidät Roomalaisiksi kuulivat,

39. Ja tulivat ja rukoilivat heitä, ja veivät heidät ulos, ja käskivät heidän mennä pois kaupungista.

40. Niin he läksivät tornista ja menivät Lydian tykö. Ja kuin he veljet

APOSTOLIEN TEOT

he rohkaisivat heitä ja menivät pois.

veljet ja rohkaistuaan heitä he lähtivät pois.

nähneet olivat ja heitä lohduttaneet, vaelsivat he matkaansa.

17. Luku TESSALONIKAN METELI

17. Luku

1 He matkasivat Amfipoliin ja Apollonian kautta ja tulivat Tessalonikaan, jossa oli juutalaisten synagooga.

1 Ja he matkustivat Amfipolin ja Apollonian kautta ja tulivat Tessalonikaan, jossa oli juutalaisten synagooga.

1. Mutta kuin he Amphipolin ja Apollonian lävitse vaeltaneet olivat, tulivat he Tessalonikaan, jossa Juudalaisten synagoga oli.

2 Tapansa mukaan Paavali meni sisälle heidän luokseen ja keskusteli kolmena sapattina heidän kanssaan Kirjoitusten pohjalta

2 Ja tapansa mukaan Paavali meni sisälle heidän luoksensa ja keskusteli kolmena sapattina heidän kanssansa, lähtien kirjoituksista,

2. Ja Paavali, tapansa jälkeen, meni sisälle heidän tykönsä ja jutteli heille kolme lepopäivää Raamatuista,

3 selittäen ja osoittaen, että Kristuksen piti kärsiä ja nousta kuolleista. Ja hän sanoi: "Tämä Jeesus, jota minä teille julistan, on Kristus."

3 selitti ne ja osoitti, että Kristuksen piti kärsimän ja nouseman kuolleista, ja sanoi: "Tämä Jeesus, jota minä teille julistan, on Kristus".

3. Selitti ne ja todisti, että Kristuksen tuli kärsiä ja nousta ylös kuolleista, ja että tämä Jesus, josta minä (sanoi hän,) teille ilmoitan, on Kristus.

4 Muutamat heistä uskoivat ja liittyivät Paavaliin ja Silaaseen, niin myös suuri joukko Jumalaa pelkääviä kreikkalaisia sekä useat ylhäiset naiset.

4 Ja muutamat heistä tulivat uskoon ja liittyivät Paavaliin ja Silaaseen, niin myös suuri joukko jumalapelkääväisiä kreikkalaisia sekä useat ylhäiset naiset.

4. Ja muutamat suostuivat heihin, antain itsensä Paavalin ja Silaan seuraan, niin myös suuri joukko jumalaisia Grekiläisiä ja ei vähä ylimmäisiä vaimoja.

5 Mutta (uskomattomat) juutalaiset joutuivat kiihkoon ja ottivat avukseen muutamia pahanilkisiä vetelehtijöitä,

5 Mutta (*uskomattomat*) juutalaiset joutuivat kiihkoon ja ottivat avukseen muutamia pahanilkisiä mie-

5. Mutta epäuskoiset Juudalaiset kadehtivat sitä ja saattivat tykönsä muutamia pahanilkisiä miehiä jou-

APOSTOLIEN TEOT

haalivat kansaa kokoon ja nostivat kaupungissa metelin. He asettuivat Jaasonin talon luo ja etsivät heitä kansan eteen vietäviksi.

6 Mutta kun he eivät heitä löytäneet, he raastoivat Jaasonin ja muutamia veljiä kaupungin hallitusmiesten eteen ja huusivat: "Nuo koko maailman kiihoittajat ovat tännekin tulleet.

7 Heidät Jaason on ottanut vastaan. Nämä kaikki tekevät vastoin keisarin asetuksia sanoen toisen, Jeesuksen, olevan kuningas."

8 ja he saattoivat hämminkiin kansan ja kaupungin hallitusmiehet, jotka tämän kuulivat.

9 Mutta otettuaan takuun Jaasonilta ja muilta he päästivät heidät.

PAAVALI JA SILAS BEREASSA

10 Mutta veljet lähettivät heti yötä

hiä joutoväestä, haalivat kansaa kokoon ja nostivat kaupungissa metelin. He asettuivat Jaasonin talon edustalle ja hakivat Paavalia ja Silasta viedäkseen heidät kansan eteen.

6 Mutta kun he eivät heitä löytäneet, raastoivat he Jaasonin ja muutamia veljiä kaupungin hallitusmiesten eteen ja huusivat: "Nuo koko maailman villitsijät ovat tännekin tulleet,

7 ja heidät Jaason on ottanut vastaan; ja nämä kaikki tekevät vastoin keisarin asetuksia, sanoen erään toisen, Jeesuksen, olevan kuninkaan".

8 Kun kansa ja hallitusmiehet tämän kuulivat, tulivat he levottomiksi.

9 Ja nämä ottivat takauksen Jaasonilta ja muilta ja päästivät heidät.

10 Mutta veljet lähettivät heti yötä

toiväestä, ja kokoontuivat yhteen joukkoon, nostivat kapinan kaupungissa ja tunkeutuivat Jasonin huoneeseen, ja etsivät heitä viedäksensä kansan eteen.

6. Ja ettei he heitä löytäneet, riepoittivat he Jasonin ja muutamia veljiä kaupungin päämiesten eteen ja huusivat: nämät koko maan piirin viettelät ovat myös täällä,

7. Jotka Jason otti vastaan; ja nämät kaikki tekevät keisarin käskyä vastaan, sanoen toisen kuninkaan olevan, nimittäin Jeesuksen.

8. Ja he kehoittivat kansan ja kaupungin päämiehet, jotka näitä kuultelivat.

9. Ja kuin he Jasonilta ja niiltä muilta olivat puhdistuksen ottaneet, päästivät he heidät.

10. Mutta veljet lähettivät kohta

APOSTOLIEN TEOT

myöten sekä Paavalin että Silaan Bereaan. Sinne saavuttuaan he menivät juutalaisten synagoogaan.

11 Nämä olivat jalompia kuin ne, jotka olivat Tessalonikassa. He ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä Kirjoituksia, oliko asia niin.

12 Ja monet heistä uskoivat, samoin useat ylhäiset kreikkalaiset naiset ja miehet.

13 Mutta kun Tessalonikan juutalaiset saivat tietää, että Paavali Bereassakin julisti Jumalan sanaa, he tulivat sinnekin taivuttamaan [ja kiihottamaan] kansaa.

14 Silloin veljet heti lähettivät Paavalin menemään merenrantaan. Mutta sekä Silas että Timoteus jäivät Bereaan*.

15 Paavalin saattajat veivät hänet Ateenaan saakka, ja saatuaan Silasta ja Timoteusta varten käskyn, mitä pikimmin tulla hänen luokseen he lähtivät pois.

myöten Paavalin ja Silaan Bereaan. Ja kun he olivat saapuneet sinne, menivät he juutalaisten synagoogaan.

11 Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin.

12 Ja monet heistä uskoivat, niin myös useat ylhäiset kreikkalaiset naiset ja miehet.

13 Mutta kun Tessalonikan juutalaiset saivat tietää, että Paavali Bereassakin julisti Jumalan sanaa, tulivat he sinnekin yllyttämään ja kiihoittamaan kansaa.

14 Silloin veljet heti lähettivät Paavalin menemään meren rantaan; mutta sekä Silas että Timoteus jäivät Bereaan.

15 Ja Paavalin saattajat veivät hänet Ateenaan saakka, ja saatuaan vietäväksi Silaalle ja Timoteukselle käskyn mitä pikimmin tulla hänen luoksensa, he lähtivät sieltä

yöllä Paavalin ja Silaan Bereaan. Kuin he sinne tulivat, menivät he Juudalaisten synagoogaan.

11. Sillä he olivat jalompaa sukua kuin ne, jotka Tessalonikassa olivat, ja ottivat juuri mielellänsä sanan vastaan ja tutkivat joka päivä Raamatuita, jos ne niin olisivat.

12. Niin monta heistä uskoivat, niin myös kunniallisista Grekiläisvaimoista ja miehistä ei harvat.

13. Kuin Juudalaiset Tessalonikassa ymmärsivät, että Jumalan sana oli myös Bereassa Paavalilta ilmoitettu, tulivat he sinnekin ja kehoittivat kansan.

14. Mutta veljet lähettivät kohta Paavalin ulos menemään hamaan mereen asti; vaan Silas ja Timoteus jäivät sinne.

15. Ja ne, jotka Paavalia saattivat, johdattivat hänen hamaan Ateniin. Ja kuin he saivat käskyn Silaan ja Timoteuksen tykö, että he rientäisivät hänen tykönsä, läksivät he

APOSTOLIEN TEOT

pois.

matkaan.

PAAVALI ATEENASSA

16 Mutta Paavalin odottaessa heitä Ateenassa, hänen henkensä hänessä kiivastui, kun hän näki kaupungin olevan täynnä epäjumalan kuvia.

17 Niin hän keskusteli synagoogassa juutalaisten ja Jumalaa pelkäävien kanssa ja torilla joka päivä niitten kanssa, jotka sattuivat olemaan sielä.

18 Mutta muutamat epikurolaiset ja stoalaiset filosofit ryhtyivät väittelemään hänen kanssaan. Toiset sanoivat: "Mitä tuo lavertelija haluaa sanoa?" Toiset taas: "Näky olevan vieraitten jumalain julistaja", koska hän julisti heille ilosanomaa Jeesuksesta ja ylösnousemuksesta.

19 Ja he ottivat hänet ja veivät Areiopagille ja sanoivat: "Saammeko tietää, mikä se uusi oppi on, jota esität?

16 Mutta Paavalin odottaessa heitä Ateenassa hänen henkensä hänessä kiivastui, kun hän näki, että kaupunki oli täynnä epäjumalankuvia.

17 Niin hän keskusteli synagoogassa juutalaisten ja jumalaapelkääväisten kanssa ja torilla joka päivä niiden kanssa, joita hän sielä tapasi.

18 Ja muutamat epikurolaiset ja stoalaiset filosofit väittelivät hänen kanssansa; ja toiset sanoivat: "Mitätähän tuo lavertelija oikein tahtoo sanoa?" Toiset taas sanoivat: "Näky olevan vieraiden jumalien julistaja", koska hän julisti heille evankeliumia Jeesuksesta ja ylösnousemuksesta.

19 Ja he ottivat hänet ja veivät Areiopagille ja sanoivat: "Voimmeko saada tietää, mikä se uusi oppi

16. Ja kuin Paavali odotti heitä Atenissa, syttyi hänen henkensä, että hän näki kaupungin aivan epäjumaliseksi.

17. Niin hän puheli Juudalaisten ja muiden jumalisten kanssa synagoogassa, niin myös turulla joka päivä niiden kanssa, jotka tulivat hänen tykönsä.

18. Ja muutamat Epikurilaiset ja Stoalaiset philosophit riitelivät hänen kanssansa, ja muutamat sanoivat: mitä tämä lipilaari tahtoo sanoa? Mutta muut sanoivat: hän näkyy tahtovan outoja jumalia ilmoittaa: että hän saarnasi heille evankeliumia Jeesuksesta ja ylösnousemisen kuolleista.

19. Ja he ottivat hänen ja veivät oikeuden paikkaan ja sanoivat: emmekö me mahda tietää, mikä

APOSTOLIEN TEOT

	on, jota sinä ilmoitat?	uusi opetus tämä on, josta sinä puhut?
20 Sillä tuot joitakin outoja asioita kuullaksemme. Tahdomme siis tietää, mitä nämä merkitsevät."	20 Sillä outoja asioita sinä tuot meidän korvaimme kuulla. Me siis tahdomme tietää, mitä ne oikein ovat."	20. Sillä sinä tuotat jotakin outoa meidän korvillemme. Sentähden tahdomme me tietää, mitä ne ovat.
21 Kaikki ateenalaiset ja kaupungissa oleskelevat muukalaiset kuluttivat näet aikansa ainoastaan jonkin uuden puhumiseen ja kuulemiseen.	21 Sillä ateenalaisilla ja siellä oleskelevilla muukalaisilla ei kenneäkään ollut aikaa muuhun kuin uutta puhumaan ja uutta kuulemaan.	21. (Mutta kaikki Atenalaiset ja muukalaiset vieraat ei olleet mihinkään muuhun soveliaat kuin jotakin uutta sanomaan ja kuultelemaan.)

PAAVALI PUHUU AREIOPAGILLA

22 Astuen Areiopagin keskelle Paavali sanoi: "Ateenan miehet, näen teidät kaikessa hyvin uskonnollisiksi.	22 Niin Paavali astui keskelle Areiopagia ja sanoi: "Ateenan miehet, minä näen kaikesta, että te suuresti kunnioitatte jumalia.	22. Niin Paavali seiso i keskellä oikeuspaikkaa, ja sanoi: Atenan miehet! minä näen teidät kaikissa kappaleissa epäjumalisiksi;
23 Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani pyhiä paikkojanne, löysin myös alttarin johon oli kirjoitettu: 'Tuntemattomalle jumalalle'. Jota te siis palvelette vaikka ette tunne, Häntä minä teille julistan.	23 Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani teidän pyhiä paikkojanne minä löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: 'Tuntemattomalle jumalalle'. Mitä te siis tuntemattanne palvelette, sen minä teille ilmoitan.	23. Sillä minä kävelin tässä ympäri ja katselin teidän jumalanpalvelustanne, ja löysin alttarin, jossa oli kirjoitettu: tuntemattomalle Jumalalle. Jota te siis tietämättä palvelette, sen minä teille ilmoitan.
24 Jumala, joka on tehnyt maailman	24 Jumala, joka on tehnyt maail-	24. Jumala, joka maailman teki ja

APOSTOLIEN TEOT

ja kaikki, mitä siinä on. Hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsien tehdyissä temppeleissä,

25 eikä Häntä ihmiskäsin palvella niin kuin Hän jotain tarvitsisi, sillä Hän itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken.

26 Hän on yhdestä ainoasta (verestä) tehnyt koko ihmiskunnan asumaan kaikella maankamaralla ja on säätänyt heille (ennalta) määrätyt ajat ja heidän asumisensa rajat,

27 jotta he etsisivät Jumalaa, jos ehkä hapuilemalla löytäisivät Hänet. Ja kuitenkin Hän ei ole kaukana yhdestäkään meistä.

28 Sillä Hänessä me elämme ja liikumme ja olemme, niin kuin myös muutamat teidän runoilijoistanne ovat sanoneet: 'Sillä me olemme myös Hänen sukuansa.'

29 Koska siis olemme Jumalan sukua, emme saa luulla, että jumaluus on saman kaltainen kuin kulta tai hopea tai kivi, inhimillisen taiteen ja aja-

man ja kaikki, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsillä tehdyissä temppeleissä,

25 eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikäänkuin hän jotakin tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken.

26 Ja hän on tehnyt koko ihmiskunnan yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä ja on säätänyt heille määrätyt ajat ja heidän asumisensa rajat,

27 että he etsisivät Jumalaa, jos ehkä voisivat hapuilemalla hänet löytää — hänet, joka kuitenkin ei ole kaukana yhdestäkään meistä; 28 sillä hänessä me elämme ja liikumme ja olemme, niinkuin myös muutamat teidän runoilijoistanne ovat sanoneet: 'Sillä me olemme myös hänen sukuansa'.

29 Koska me siis olemme Jumalan sukua, emme saa luulla, että jumaluus on samankaltainen kuin kulta tai hopea tai kivi, sellainen

kaikki mitä siinä on, joka on taivaan ja maan Herra, ei hän asu käsillä rakennetuissa tempeleissä,

25. Eikä häntä ihmisten käsillä palvella, niinkuin hän jotakin tarvitsisi; sillä hän itse antaa jokaiselle elämän ja hengen sekä kaikki.

26. Ja hän on tehnyt kaiken ihmiskunnan sukukunnan yhdestä verestä kaiken maan piirin päälle asumaan, ja määräsi aivotut ajat ja heidän asumisensa rajat:

27. Että heidän piti Jumalaa etsimän, jos he hänen taitaisivat tuta ja löytää; vaikka ei hän tosin ole kaukana yhdestäkään meistä.

28. Sillä hänessä me elämme, ja liikumme, ja olemme: niinkuin muutamat teidän runosepistänne sanoneet ovat: sillä me olemme myös hänen sukunsa.

29. Koska me siis Jumalan sukua olemme, niin ei meidän pidä luuleman, että Jumala on kultan eli hopean eli kiven kaltaisen kuvan

APOSTOLIEN TEOT

tuksen luomus.

30 Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on tosin kärsinyt, mutta nyt Hän *käskee kaikkia ihmisiä kaikkialla muuttamaan* mielensä.

31 Sillä Hän on säätänyt päivän, jona Hän on määräämänsä miehen avulla tuomitseva maailman vanhurskaudessa, ja Hän on antanut kaikille siitä takeen herättämällä Hänet kuolleista."

32 Kuullessaan kuolleitten ylösnousemuksesta toiset ivasivat, toiset taas sanoivat: "Haluamme vielä toistekin kuulla sinulta tästä."

33 Niin Paavali lähti heidän keskeltään.

34 Mutta muutamat miehet liittyivät häneen ja uskoivat. Niitten joukossa oli myös Dionysios, Areiopagin jäsen, myös nainen nimeltä Damaris ja muita heidän kanssaan.

kuin inhimillisen taiteen ja ajatuksen kuvailema.

30 Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on kärsinyt, mutta nyt hän tekee tiettäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus.

31 Sillä hän on säätänyt päivän, jona hän on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa sen miehen kautta, jonka hän siihen on määrännyt; ja hän on antanut kaikille siitä vakuuden, herättämällä hänet kuolleista."

32 Kuullessaan kuolleitten ylösnousemuksesta toiset ivasivat, toiset taas sanoivat: "Me tahdomme kuulla sinulta tästä vielä toistekin".

33 Ja niin Paavali lähti heidän keskeltänsä.

34 Mutta muutamat liittyivät häneen ja uskoivat; niiden joukossa oli Dionysius, Areiopagin jäsen, ja eräs nainen, nimeltä Damaris, sekä muita heidän kanssansa.

kaltainen, joka ihmisen taidon ja ajatuksen jälkeen on kaivettu.

30. Nämät eksytyksen ajat on tosin Jumala sallinut, ja ilmoittaa nyt kaikille ihmisille joka paikassa, että he parannuksen tekisivät.

31. Sillä hän on päivän säätänyt, jona hän on maan piirin tuomitseva vanhurskaudessa, sen miehen kautta, jonka hän on säätänyt, ja jokaiselle ilmoittaa uskon, siinä että hän hänen kuolleista herätti.

32. Kuin he kuulivat kuolleiden ylösnousemisen, niin muutamat nauroivat sitä, vaan toiset sanoivat: me tahdomme sinua siitä vielä kuunnella.

33. Ja niin Paavali läksi heidän keskeltänsä.

34. Ja muutamat miehet riippuivat hänessä ja uskoivat: joidenka seassa myös Dionysius oli, yksi raadista, ja vaimo, nimeltä Damaris, ja muita heidän kanssansa.

APOSTOLIEN TEOT

18. Luku PAAVALI KORINTOSSA

1 Sen jälkeen Paavali lähti Ateenasta ja meni Korinttoon.

2 Siellä hän tapasi erään äsken Italiasta tulleen Akylas-nimisen juutalaisen, syntyään pontolaisen ja hänen vaimonsa Priskillan. Klaudius oli näet käsenyt kaikkien juutalaisten poistua Roomasta. Paavali meni heidän luokseen.

3 Kun hänellä* oli sama ammatti, hän jäi heidän luokseen ja teki työtä; sillä he olivat ammatiltaan teltantekijöitä."

4 Ja hän keskusteli synagoogassa joka sapatti ja sai sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskomaan.

5 Kun sekä Silas että Timoteus tulivat alas Makedoniasta, Paavali oli * hengessään ahdistettu* todistaessaan juutalaisille, että Jeesus on Kristus.

18. Luku

1 Sen jälkeen Paavali lähti Ateenasta ja meni Korinttoon.

2 Siellä hän tapasi erään Akylas nimisen juutalaisen, joka oli Pontosta syntyisin ja äsken tullut Italiasta, ja hänen vaimonsa Priskillan. Klaudius oli näet käsenyt kaikkien juutalaisten poistua Roomasta. Ja Paavali meni heidän luoksensa.

3 Ja kun hänellä oli sama ammatti kuin heillä, jäi hän heidän luoksensa, ja he tekivät työtä yhdessä; sillä he olivat ammatiltaan teltantekijöitä.

4 Ja hän keskusteli synagoogassa jokaisena sapattina ja sai sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskomaan.

5 Ja kun Silas ja Timoteus tulivat Makedoniasta, oli Paavali kokonaan antautunut sanan julistamiseen ja todisti juutalaisille, että Jeesus on Kristus.

1. Senjälkeen läksi Paavali Ateenasta ja tuli Korinttoon,

2. Ja löysi siellä Juudalaisen, Akvila nimeltä, Pontosta sukuisin, joka äsken Italiasta tullut oli, ja Priskillan hänen emäntänsä, (että Klaudius oli käsenyt kaikki Juudalaiset Roomasta mennä pois,) joiden tykö hän meni.

3. Ja että hän oli yhdessä ammatissa, viipyi hän heidän tykönänsä, ja teki työtä; sillä heidän ammatinsa oli teltoja tehdä.

4. Mutta hän opetti synagoogassa joka lepopäivä ja sai uskomaan sekä Juudalaisia että Grekiläisiä.

5. Mutta kuin Silas ja Timoteus Makedoniasta tulivat, oli Paavali hengeltä vaadittu, ja todisti Juudalaisille, että Jesus on Kristus.

APOSTOLIEN TEOT

6 Mutta kun he vastustivat ja rienasivat, pudisti hän vaatteitaan ja sanoi heille: *"Vastatkaa itse verestänne!" Viatonna minä tästä lähin menen pakanain luo."

7 Lähdettyään sieltä hän tuli erään [Titius] Justus nimisen Jumalaa pelkäävän miehen taloon. Hänen talonsa oli aivan synagoogan vieressä.

8 Mutta synagoogan esimies Krispus ja koko hänen perhekuntansa uskoivat Herraan. Myös monet korinttolaiset, jotka kuuntelivat, uskoivat ja heidät kastettiin.

9 Herra sanoi yöllä näyssä Paavalille: "Älä pelkää, vaan puhu äläkä vaikene, 10 sillä minä olen kanssasi eikä kukaan ole ryhtyvä sinuun tehdäkseen sinulle pahaa, sillä minulla on paljon kansaa tässä kaupungissa."

11 Niin hän viipyi siellä vuoden ja

6 Mutta kun he vastustivat ja herjasivat, pudisti hän vaatteitansa ja sanoi heille: "Tulkoon teidän verenne oman pääenne päälle! Viaton olen minä; tästedes minä menen pakanain tykö."

7 Ja hän lähti sieltä ja meni erään Titius Justus nimisen jumalaapelkääväisen miehen tykö, jonka talo oli aivan synagoogan vieressä.

8 Mutta synagoogan esimies Krispus ja koko hänen perhekuntansa uskoivat Herraan; ja myöskin monet korinttolaiset, jotka olivat kuulemassa, uskoivat, ja heidät kastettiin.

9 Ja Herra sanoi yöllä näyssä Paavalille: "Älä pelkää, vaan puhu, äläkä vaikene, 10 sillä minä olen sinun kanssasi, eikä kukaan ole ryhtyvä sinuun tehdäkseen sinulle pahaa, sillä minulla on paljon kansaa tässä kaupungissa".

11 Niin hän viipyi siellä vuoden ja

6. Kuin he puhuivat vastaan ja pilkkasivat, pudisti hän vaattensa ja sanoi heille: teidän verenne olkoon teidän pääenne päälle: tästedes minä menen viatoinna pakanain tykö.

7. Ja hän siirsi itsensä sieltä ja meni yhden huoneesen, jonka nimi oli Justus: se oli Jumalaa palvelevainen, jonka huone oli läsnä synagogaa.

8. Mutta Krispus, synagogan ylimmäinen, uskoi Herran päälle kaiken huoneensa kanssa. Ja monta Korintolaisista, jotka kuulivat, uskoivat ja kastettiin.

9. Mutta Herra sanoi yöllä Paavalille näyn kautta: älä pelkää, vaan puhu, äläkä vaikene; 10. Sillä minä olen sinun kanssas, eikä yhdenkään pidä karkaaman sinun päälles vahingoittamaan sinua; sillä minulla on paljo kansaa tässä kaupungissa.

11. Niin hän istui siellä ajastajan ja

APOSTOLIEN TEOT

kuusi kuukautta opettaen heidän keskellään Jumalan sanaa.

KÄSKYNHALTIJA GALLION JA PAAVALI

12 Mutta Gallionin ollessa Akaian käskynhaltijana, juutalaiset yksimielisesti nousivat Paavalia vastaan ja veivät hänet tuomaristuimen eteen

13 ja sanoivat: "Tämä viettelee ihmisiä palvelemaan Jumalaa lain vastaisesti."

14 Mutta kun Paavali aikoi avata suunsa sanoi Gallion juutalaisille: "Jos tämä (nyt) olisi jokin rikos tai häijy ilkiyö, olisin syystä kärsinyt kuunnella teitä, oi juutalaiset.

15 Mutta jos on riitakysymys* opista ja nimistä ja teidän laistanne, katsokaa itse eteenne, (sillä) minä en tahdo olla niitten tuomarina."

16 Ja hän ajoi heidät pois tuomarinis-

kuusi kuukautta opettaen heidän keskuudessaan Jumalan sanaa.

12 Mutta Gallionin ollessa Akaian käskynhaltijana juutalaiset yksimielisesti nousivat Paavalia vastaan ja veivät hänet tuomioistuimen eteen

13 ja sanoivat: "Tämä viettelee ihmisiä palvelemaan Jumalaa lainvastaisella tavalla".

14 Ja kun Paavali aikoi avata suunsa, sanoi Gallion juutalaisille: "Jos olisi tehty rikos tai häijy ilkiyö, olisi kohtuullista, että minä kärsivällisesti kuuntelisin teitä, juutalaiset.

15 Mutta jos teillä on riitakysymyksiä opista ja nimistä ja teidän laistanne, olkoot ne teidän huolenanne; niiden tuomari minä en tahdo olla."

16 Ja hän ajoi heidät pois tuomiois-

kuusi kuukautta, ja opetti heille Jumalan sanaa.

12. Mutta kuin Gallio oli maanvanhin Akajassa, karkasivat Juudalaiset yksimielisesti Paavalin päälle ja veivät hänen tuomioistuimen eteen,

13. Sanoen: tämä neuvoo kansaa palvelemaan Jumalaa vastoin lakia.

14. Kuin Paavali rupesi suutansa avaamaan, sanoi Gallio Juudalaisille: jos olis jotakin vääryyttä eli jotakin hirmuista työtä tehty, oi Juudalaiset, niin olis kohtuullinen, että minä teitä kuulisin;

15. Mutta jos kysymys on opista ja sanoista ja teidän laistanne, niin katsokaat itse: en minä tahdo niiden tuomari olla.

16. Ja ajoi pois heidät tuomiois-

APOSTOLIEN TEOT

tuimen edestä.

17 Niin kaikki (kreikkalaiset) ottivat kiinni Soosteneen, synagoogan esimiehen, ja löivät häntä tuomarinistuimen edessä, eikä Gallion välittänyt siitä mitään.

PAAVALI PALAA SYYRIAN ANTIOKIAAN

18 Mutta Paavali viipyi siellä vielä useita päiviä. Jätettyään veljille hyvästit hän purjehti Syyriaan ja hänen mukanaan Priskilla ja Akylas. Hän oli leikkauttanut tukkansa Kenkreassa, sillä hän oli tehnyt lupauksen.

19 Ja *hän tuli Efesoon ja* jätti heidät sinne. Itse hän meni synagoogaan ja keskusteli juutalaisten kanssa.

20 He pyysivät häntä viipymään kauemmin (luonaan), mutta hän ei suostunut,

21 vaan jätti heille hyvästit sanoen: "(Minun täytyy välttämättä viettää tu-

istuimen edestä.

17 Niin he kaikki (*kreikkalaiset*) ottivat kiinni Soosteneen, synagoogan esimiehen, ja löivät häntä tuomioistuimen edessä, eikä Gallion välittänyt siitä mitään.

18 Mutta Paavali viipyi siellä vielä jonkun aikaa; sitten hän sanoi veljille jäähyväiset ja purjehti Syyriaan, mukanaan Priskilla ja Akylas; hän oli leikkauttanut tukkansa Kenkreassa, sillä hän oli tehnyt lupauksen.

19 Ja he saapuivat Efesoon; sinne hän jätti heidät. Ja hän meni synagoogaan ja keskusteli juutalaisten kanssa.

20 Ja he pyysivät häntä viipymään kauemmin, mutta hän ei suostunut,

21 vaan sanoi heille jäähyväiset ja lausui: "(*Minun täytyy välttämättä*

tuimen edestä.

17. Niin kaikki Grekiläiset ottivat kiinni Sosteneen, synagogan päämiehen, ja pieksivät hänen tuomio-istuimen edessä; ja ei Gallio niitä mitään totellut.

18. Mutta Paavali oli vielä siellä pitkän ajan, ja jätti veljet hyvästi, ja purjehti Syriaan, ja hänen kanssansa Priskilla ja Akvila, ja hän ajeli päänsä Kenkreissä; sillä hänellä oli lupaus.

19. Ja tuli Efesoon ja jätti ne sinne; mutta itse hän meni synagoogaan ja puhui Juudalaisten kanssa.

20. Ja he rukoilivat häntä, että hän enemmän aikaa viipyis heidän tykönänsä; vaan ei hän tahtonut;

21. Mutta jätti heidät hyvästi, sanoen: minun tulee kaiketi mennä

APOSTOLIEN TEOT

leva juhla Jerusalemissa. Mutta) palaan jälleen luoksenne, jos Jumala suo. " Niin hän purjehti Efesosta.

22 Noustuaan maihin Kesareassa hän vaelsi ylös Jerusalemiin ja tervehdittyään seurakuntaa meni alas Antiokiaan.

23 Viivyttään siellä jonkin aikaa hän lähti matkaan kulkien järjestään kautta Galatian maan ja Frygian, vahvistaen kaikkia opetuslapsia.

APOLLOS EFESOSSA

24 Efesoon saapui muuan juutalainen nimeltä Apollos, syntyään aleksandrialainen, kaunopuheinen mies ja taitava kirjoituksissa.

25 Hänelle oli opetettu Herran tie, ja hengessä palavana hän puhui ja opetti tarkoin Herrasta*, mutta tunsii ainoastaan Johanneksen kasteen.

26 Ja hän alkoi rohkeasti puhua sy-

viittää tuleva juhla Jerusalemissa. Mutta) Minä palaan jälleen teidän tyköne, jos Jumala suo". Ja hän lähti purjehtimaan Efesosta.

22 Ja noustuaan maihin Kesareassa hän vaelsi ylös Jerusalemiin ja tervehti seurakuntaa ja meni sitten alas Antiokiaan.

23 Kun hän oli viettänyt siellä jonkun aikaa, lähti hän matkalle ja kulki järjestään kautta Galatian maakunnan ja Frygian, vahvistaen kaikkia opetuslapsia.

24 Ja Efesoon saapui eräs juutalainen, nimeltä Apollos, syntyisin Aleksandriasta, puhetaitoinen mies ja väkevä raamatuissa.

25 Tälle oli opetettu Herran tie, ja hän puhui palavana hengessä ja opetti tarkoin Jeesuksesta, mutta tunsii ainoastaan Johanneksen kasteen.

26 Hän rupesi rohkeasti puhu-

Jerusalemiin tälle juhlalle, joka nyt lähestyy. Mutta sitte minä palajan, jos Jumala suo, teidän tyköne. Ja niin hän läksi matkaan Ephesosta, 22. Ja tuli Kesareaan, meni ylös ja tervehti seurakuntaa, ja meni alas Antioikiaan,

23. Ja vietti siellä hetken aikaa, ja meni sitten matkaansa, ja vaelsi järjestänsä Galatian ja Phrygian maakunnan lävitse, vahvistain kaikkia opetuslapsia.

24. Niin tuli Ephesoon Juutalainen, Apollos nimeltä, Aleksandriasta sukuisin, puhelias mies ja taitava Raamatuissa.

25. Tämä oli opetettu Herran tielle ja oli palava hengessä, puhui ja opetti visusti Herrasta, ja tiesi ainoasti Johanneksen kasteen.

26. Tämä rupesi rohkeasti synago-

APOSTOLIEN TEOT

nagoogassa. Mutta kuunneltuaan häntä *Akylas ja Priskilla* ottivat hänet luokseen ja selittivät hänelle tarkemmin Jumalan tien.

27 Kun hän tahtoi mennä Akajaan, veljet kirjoittivat opetuslapsille kehoittaen heitä ottamaan hänet vastaan. Sinne saavuttuaan hän armon avulla oli suureksi avuksi uskoon tulleille.

28 Sillä voimallisesti hän julkisesti kumosi juutalaisten väitteet osoittaen Kirjoitusten avulla, että Jeesus on Kristus.

19. Luku PAAVALI EFESOSSA

1 Kun Apollos oli Korintossa tapahtui, että Paavali kuljettuaan läpi ylämaakuntien tuli Efesoon ja tapasi muutamia opetuslapsia.

2 Hän sanoi heille: "Saitteko Pyhän Hengen, kun tulitte uskoon?" He vas-

maan synagoogassa. Mutta kun Priskilla ja Akylas olivat häntä kuunnelleet, ottivat he hänet luokseen ja selittivät hänelle tarkemmin Jumalan tien.

27 Ja kun hän tahtoi mennä Akajaan, niin veljet kehoittivat häntä siihen ja kirjoittivat opetuslapsille, että nämä ottaisivat hänet vastaan. Ja sinne saavuttuaan hän armon kautta oli suureksi hyödyksi uskoon tulleille.

28 Sillä hän kumosi suurella voimalla julkisesti juutalaisten väitteet ja näytti kirjoituksista toteen, että Jeesus on Kristus.

19. Luku

1 Kun Apollos oli Korintossa, tuli Paavali, kuljettuaan läpi ylämaakuntien, Efesoon ja tapasi siellä muutamia opetuslapsia.

2 Ja hän sanoi heille: "Saitteko Pyhän Hengen silloin, kun te tulitte

gassa opettamaan. Kuin Akvila ja Priskilla hänen kuulivat, ottivat he hänen tykönsä ja selittivät tarkemmasti hänelle Jumalan tien.

27. Mutta kuin hän tahtoi mennä Akajaan, kirjoittivat veljet ja neuvoivat opetuslapsia häntä korjaamaan. Ja kuin hän sinne tuli, autti hän paljon niitä, jotka uskoivat armon kautta.

28. Sillä hän voitti miehuullisesti Juudalaiset ja osoitti julkisesti Raamatuista, että Jesus on Kristus.

1. Niin tapahtui, kuin Apollos oli Korintossa, että Paavali matkusti lävitse ylämaakuntain, ja tuli Efesoon, ja löysi muutamia opetuslapsia,

2. Ja sanoi heille: oletteko te saaneet Pyhän Hengen, sittenkuin te

APOSTOLIEN TEOT

tasivat hänelle: "Emme ole edes kuulleet, onko Pyhää Henkeä olemassakaan."

3 Hän sanoi (heille): "Millä teidät sitten on kastettu?" He vastasivat: "Johanneksen kasteella."

4 Niin Paavali sanoi: "Johannes kastoi mielenmuutoksen kasteella, kehoittaen kansaa uskomaan Häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on (Kristukseen) Jeesukseen."

5 Sen kuultuaan he kastattivat itsensä Herran Jeesuksen nimeen.

6 Paavalin pantua kätensä* heidän päälleen tuli Pyhä Henki heihin, ja he puhuivat kielillä ja profetoivat.

7 Heitä oli kaikkiaan noin kaksitoista henkeä.

8 Ja hän meni synagoogaan ja puhui rohkeasti kolmen kuukauden ajan, keskustellen ja koettaen saada heidät puhuen vakuuttuneiksi Jumalan *valtakuntaa koskevista asioista*.

9 Mutta kun muutamat paatuivat, ei-

uskoon?" Niin he sanoivat hänelle: "Emme ole edes kuulleet, että Pyhää Henkeä on olemassakaan".

3 Ja hän sanoi: "Millä kasteella te sitten olette kastetut?" He vastasivat: "Johanneksen kasteella".

4 Niin Paavali sanoi: "Johannes kastoi parannuksen kasteella, kehoittaen kansaa uskomaan häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on, (Kristukseen) Jeesukseen".

5 Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen.

6 Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, tuli heidän päällensä Pyhä Henki, ja he puhuivat kielillä ja ennustivat.

7 Heitä oli kaikkiaan noin kaksitoista miestä.

8 Ja hän meni synagoogaan, ja kolmen kuukauden ajan hän puhui heidän kanssansa rohkeasti ja vakuuttavasti Jumalan valtakunnasta.

9 Mutta kun muutamat paaduttivat

uskoitte? He sanoivat hänelle: emme ensinkään ole kuulleet, josko Pyhää Henkeä lieneekään.

3. Ja hän sanoi heille: milläs te olette kastetut? He sanoivat: Johanneksen kasteella.

4. Niin sanoi Paavali: Johannes tosin kasti parannuksen kasteella, sanoen kansalle, että heidän piti uskoman sen päälle, joka hänen jälkeensä tuleva oli, se on, Kristuksen Jeesuksen päälle.

5. Niin ne, jotka sen kuuluivat, kastettiin Herran Jeesuksen nimeen.

6. Ja kuin Paavali pani kätensä heidän päällensä, tuli Pyhä Henki heidän päällensä, ja he puhuivat kielillä ja ennustivat.

7. Ja kaikki ne miehet olivat lähes kaksitoistakymmentä.

8. Niin hän meni synagoogaan ja saarnasi rohkeasti kolme kuukautta, opetti ja neuvoi heitä Jumalan valtakunnasta.

9. Mutta kuin muutamat heistä

APOSTOLIEN TEOT

vätkä uskoneet, vaan puhuivat pahaa Herran tiestä kansan edessä, niin hän vetäytyi pois heistä ja vei opetuslapset erilleen ja kävi päivittäin keskusteluja (erään) Tyrannuksen koulussa.

10 Sitä kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juudalaiset että kreikkalaiset kuulivat Herran (Jeesuksen) sanan.

11 Ja Jumala teki ylen suuria voimatekoja Paavalin kännen kautta,
12 niin että vieläpä hikiliinoja tai esivaatteita hänen iholtaan vietiin sairasten päälle, ja taudit lähtivät heistä ja pahat henget kaikkosivat (heistä).

SKEUAAN POJAT

13 Myös muutamat kuljeksivat juudalaiset loitsijat alkoivat mainita Herran Jeesuksen nimeä niitten kohdalla, joissa oli pahoja henkiä, sanoen: "Vannotamme* teitä sen Jeesuksen

itsensä eivätkä uskoneet, vaan puhuivat pahaa Herran tiestä kansan edessä, niin hän meni pois heidän luotaan ja erotti opetuslapset heistä ja piti joka päivä keskusteluja Tyrannuksen koulussa.

10 Ja sitä kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juudalaiset että kreikkalaiset, saivat kuulla Herran (*Jeesuksen*) sanan.

11 Ja Jumala teki ylen voimallisia tekoja Paavalin kännen kautta,
12 niin että vieläpä hikiliinoja ja esivaatteita hänen iholtansa vietiin sairasten päälle, ja taudit lähtivät heistä ja pahat henget pakenivat pois.

13 Myöskin muutamat kuljeksivat juudalaiset loitsijat rupesivat lausumaan Herran Jeesuksen nimeä niiden ylitse, joissa oli pahoja henkiä, sanoen: "Minä vannotan teitä

paatuivat ja ei uskoneet, vaan pannelivat Herran tietä yhteiselle kansalle, meni hän pois heidän työkönsä, ja erotti opetuslapset, ja puhui joka päivä yhden miehen koulussa, joka kutsuttiin Tyrannus.
10. Ja sitä tehtiin kaksi ajastaikaa, niin että kaikki ne, jota Asiassa asuivat, saivat kuulla Herran Jeesuksen sanan, sekä Juudalaiset että Grekiläiset.

11. Ja Jumala teki Paavalin kännen kautta ei vähiä voimallisia töitä,
12. Niin että hikiliinat ja esiliinat hänen iholtansa sairasten päälle tuotiin, ja taudit luopuivat heistä, ja pahat henget heistä läksivät ulos.

13. Niin muutamat Juudalaiset, jotka olivat lumoojat, vaelsivat ympäri, ja kiusasivat mainita Herran Jeesuksen nimeä niiden päälle, joilla pahat henget olivat, ja sanoivat:

APOSTOLIEN TEOT

nimessä, jota Paavali julistaa."

14 Oli myös *juutalaisen ylipapin Skeuaan joitakin poikia, seitsemän miestä,* jotka näin tekivät.

15 Mutta paha henki vastasi [heille] ja sanoi: "Jeesuksen tunnen ja Paavalin tiedän, mutta keitä te olette?"

16 Ja se mies jossa paha henki oli, karkasi heidän kimppuunsa, voitti heidät* ja pahoinpiteli heitä, niin että he alastomina ja haavoitettuna pakenivat siitä huoneesta.

17 Tämän saivat tietää kaikki Efeson asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, ja pelko valtasi heidät kaikki, ja Herran Jeesuksen nimeä ylistettiin.

18 Monet niistä, jotka olivat tulleet uskoon, menivät ja tunnustivat ja ilmoittivat tekonsa.

19 Samoin useat niistä, jotka olivat harjoittaneet taikoja, kantoivat kirjat

sen Jeesuksen kautta, jota Paavali julistaa".

14 Ja niiden joukossa, jotka näin tekivät, oli myös erään juutalaisen ylipapin, Skeuaan, seitsemän poikaa;

15 mutta paha henki vastasi heille sanoen: "Jeesuksen minä tunnen, ja Paavalin minä tiedän, mutta keitä te olette?"

16 Ja se mies, jossa paha henki oli, karkasi heidän kimppuunsa, voitti heidät toisen toisensa perästä ja runteli heitä, niin että he alastomina ja haavoitettuna pakenivat siitä huoneesta.

17 Ja tämän saivat tietää kaikki Efeson asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset; ja heidät kaikki valtasi pelko, ja Herran Jeesuksen nimeä ylistettiin suuresti.

18 Ja monet niistä, jotka olivat tulleet uskoon, menivät ja tunnustivat ja ilmoittivat tekonsa.

19 Ja useat niistä, jotka olivat taikua harjoittaneet, kantoivat kir-

me vannotamme teitä Jeesuksen puolesta, jota Paavali saarnaa.

14. Ja muutamat niiden seassa, jotka tätä tekivät, olivat Skevan, Juudalaisten ylimmäisen papin, seitsemän poikaa.

15. Mutta paha henki vastasi ja sanoi: Jeesuksen minä tunnen, ja Paavalin minä tiedän, mutta mitkä te olette?

16. Ja ihminen, jossa paha henki oli, karkasi heidän päällensä, ja voitti heidät ja paiskasi heidät alensa, niin, että he alasti ja haavoitettuna pääsivät siitä huoneesta ulos pakenemaan.

17. Ja tämä tuli tiettäväksi sekä kaikille Juudalaisille että Grekiläisille, jotka Ephesossa asuivat, ja pelko tuli kaikkein päälle ja Herran Jeesuksen nimi suuresti ylistettiin.

18. Ja tuli myös monta niistä, jotka uskoivat, tunnustivat ja ilmoittivat tekonsa.

19. Ja monta niistä, jotka hempeitä juonia harjoittelleet olivat, toivat

APOSTOLIEN TEOT

kokoon ja polttivat kaikkien nähden. Niitten arvo laskettiin ja havaittiin sen olevan viisikymmentä tuhatta hopearahaa*.

20 Näin *Herran sana voimallisesti* menestyi ja osoittautui väkeväksi.

PPAVALIN MATKASUUNNITELMA

21 Kun tämä kaikki oli tapahtunut, niin Paavali hengessä päätti Makedonian ja Akaian kautta kuljettuaan matkata Jerusalemiin ja sanoi: "Käytyäni siellä minun on nähtävä myös Rooma."

22 Lähetettyään Makedoniaan kaksi niistä, jotka häntä palvelivat, nimittäin Timoteuksen ja Erastuksen, hän jäi itse joksikin aikaa Aasiaan.

EFESON MELLAKKA

23 Tähän aikaan syntyi suuri melu siitä tiestä.

24 Sillä muuan hopeaseppä nimeltä

jansa kokoon ja polttivat ne kaikkien nähden; ja kun niiden arvo laskettiin yhteen, huomattiin sen olevan viisikymmentä tuhatta hopearahaa.

20 Näin Herran sana voimallisesti kasvoi ja vahvistui.

21 Kun kaikki tämä oli tapahtunut, niin Paavali hengessä päätti kulkea Makedonian ja Akaian kautta ja matkustaa Jerusalemiin ja sanoi: "Käytyäni siellä minun pitää nähdä myös Rooma".

22 Ja hän lähetti Makedoniaan kaksi apumiehistänsä, Timoteuksen ja Erastuksen, mutta jäi itse joksikin aikaa Aasiaan.

23 Tähän aikaan syntyi sängen suuri melu siitä tiestä.

24 Sillä eräs hopeaseppä, nimeltä

kirjat ja polttivat kaikkein nähden. Ja kuin niiden hinnat laskettu oli, niin löydettiin viisikymmentä tuhatta hopiapenninkiä.

20. Niin voimallisesti kasvoi Herran sana ja vahvistui.

21. Kuin nämät toimitetut olivat, aikoi Paavali hengessä Makedonian ja Akajan lävitse vaeltaa Jerusalemiin, sanoen: sittekuin minä siellä ollut olen, täytyy minun myös Roomiin mennä.

22. Niin hän lähetti Makedoniaan kaksi niistä, jotka häntä palvelivat, Timoteuksen ja Erastuksen, mutta itse hän jäi hetkeksi aikaa Asiaan.

23. Mutta sillä ajalla nousi ei vähin kapina siitä tiestä.

24. Sillä hopiaseppä, Demetrius

APOSTOLIEN TEOT

Demetrius, joka valmisti hopeisia Artemiin temppelejä, hankki käsityöläisille melkoisia tuloja.

25 Kutsuttuaan koolle heidät ja muut sellaista työtä tekevät, hän sanoi: "Miehet, tiedätte, että meillä on hyvä toimeentulo tästä työstä.

26 Mutta näette ja kuulette, että tämä Paavali on, ei ainoastaan Efesossa, vaan melkein koko Aasiassa uskotellen vietelty paljon kansaa sanoen, etteivät ne ole jumalia, jotka ovat käsin tehtyjä.

27 Nyt ei ainoastaan meidän työmme * ole vaarassa tulla halveksituksi, vaan myös, että suuren Artemis jumalattaren temppeli katsotaan tyhjän arvoiseksi ja että myös hänen mahtavuutensa kukistuu, hänen, jota koko Aasia ja koko maailma palvelee."

28 Sen kuultuaan he tulivat vihaa täyteen ja huusivat sanoen: "Suuri on efesolaisten Artemis!"

Demetrius, joka valmisti hopeaisia Artemiin temppeleitä, hankki sillä ammattilaisille melkoisia tuloja.

25 Hän kutsui kokoon nämä sekä muut, jotka sellaista työtä tekivät, ja sanoi: "Miehet, te tiedätte, että meillä on hyvä toimeentulomme tästä työstä;

26 mutta nyt te näette ja kuulette, että tuo Paavali on, ei ainoastaan Efesossa, vaan melkein koko Aasiassa, uskotellut ja vietelty paljon kansaa, sanoen, etteivät ne ole jumalia, jotka käsillä tehdään.

27 Ja nyt uhkaa se vaara, että ei ainoastaan tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi, vaan myöskin, että suuren Artemis jumalattaren temppeliä ei pidetä minäkään ja että hän menettää mahtavuutensa, hän, jota koko Aasia ja koko maanpiiri palvelee."

28 Kun he sen kuulivat, tulivat he vihaa täyteen ja huusivat sanoen: "Suuri on efesolaisten Artemis!"

nimeltä, teki hopiaisia Diana-templiä, josta niille, jotka sitä ammattia pitivät, oli ei vähin voitto.

25. Ne hän kutsui kokoon, ja jotka senkaltaista työtä tekivät, ja sanoi: miehet, te tiedätte, että meillä on tästä työstä jalo voitto,

26. Ja te näette ja kuulette, ettei ainoasti Efesossa, mutta lähes kaikessa Aasiassa on tämä Paavali uskottanut ja kääntänyt pois paljon kansaa, sanoen, ettei ne ole jumalat, joita ihmisten käsillä tehdään,

27. Niin ei ainoasti vaara ole, että tämä meidän elatuksemme häpiään joutuisi, vaan myös että suuren naisjumalan Dianan tepliä ei minäkään pidettäisi ja hänen korkia kunniansa hukkuisi, jota koko Asia ja kaikki maailma palvelee.

28. Mutta kuin he nämät kuulivat, tulivat he täyteen vihaa ja huusivat, sanoen: suuri on Ephesiläisten Diana!

APOSTOLIEN TEOT

29 Ja koko kaupunki joutui sekasorron valtaan. Ja he ryntäsivät kaikki yhdessä näytelmäpaikkaan temmatten mukaansa makedonialaiset Gaiuksen ja Aristarkuksen, Paavalin matkatoverit.

30 Kun Paavali tahtoi mennä kansanjoukkoon, opetuslapset eivät sallineet sitä.

31 Myös muutamat Aasian hallitusmiehistä, jotka olivat hänen ystäviään, lähettivät hänelle sanan ja pyysivät, ettei hän menisi näytelmäpaikkaan.

32 Niin toiset huusivat sitä, toiset tätä, sillä kokous oli sekasortoinen, eivätkä useimmat tienneet, minkä vuoksi olivat tulleet kokoon.

33 Ja joukosta vedettiin esille Aleksanteri, jota juutalaiset työnsivät esiin. Niin Aleksanteri viittasi kädellään ja tahtoi pitää puolustuspuheen kansan edessä.

34 Mutta huomattuaan, että hän on

29 Ja koko kaupunki joutui sekasortoon, ja he ryntäsivät kaikki yhdessä näytelmäpaikkaan ja tempasivat mukaansa Gaiuksen ja Aristarkuksen, kaksi makedonialaista, jotka olivat Paavalin matkatovereita.

30 Ja kun Paavali tahtoi mennä kansanjoukkoon, eivät opetuslapset sitä sallineet.

31 Ja myös muutamat Aasian hallitusmiehistä, jotka olivat hänen ystäviään, lähettivät hänelle sanan ja pyysivät, ettei hän menisi näytelmäpaikkaan.

32 Ja he huusivat, mikä mitäkin; sillä kokous oli sekasortoinen, ja useimmat eivät tienneet, minkätähden he olivat tulleet kokoon.

33 Silloin vedettiin joukosta esille Aleksander, jota juutalaiset työnsivät esiin; niin Aleksander viittasi kädellään merkiksi, että hän tahtoi pitää puolustuspuheen kansan edessä.

34 Mutta kun he huomasivat, että

29. Ja kaikki kaupunki tuli meteliä täyteen, ja he karkasivat yksimielisesti katselupaikkaan, ja ottivat kiinni Gaiuksen ja Aristarkuksen, jotka olivat Makedoniasta Paavalin matkakumppanit.

30. Mutta kuin Paavali tahtoi kansan sekaan mennä, niin ei opetuslapset häntä laskeneet.

31. Ja muutamat päämiehet Asiasta, jotka hänen ystävänsä olivat, lähettivät hänen tykönsä ja rukoilivat, ettei hänen pitänyt katselupaikkaan itsiänsä antaman.

32. Ja muutamat muuta huusivat, niin että joukko oli peräti sekaseuraisin, ja enin osa ei tietänyt, minkätähden he olivat tulleet kokoon.

33. Niin väkijoukosta vedettiin edes Aleksanteri, jonka Juudalaiset eteen syöksivät. Ja Aleksanteri viittasi kädellänsä, ja tahtoi edestänsä vastata kansan edessä.

34. Kuin he siis ymmärsivät, että

APOSTOLIEN TEOT

juutalainen, he rupesivat kaikki yhteen ääneen huutamaan ja kirkuivat noin kaksi tuntia: "Suuri on efesolaisten Artemis!"

35 Mutta kun kaupungin sihteeri oli saanut kansan rauhoittumaan, hän sanoi: "Miehet, efesolaiset! Kuka on se mies, joka ei tiedä että efesolaisten kaupunki on suuren * Artemis-jumalattaren * temppelin ja taivaasta* pudonneen kuvan vaalija?"

36 Koska tämä siis on kiistämätöntä, teidän tulee pysyä rauhallisina eikä tehdä mitään harkitsematonta.

37 Olette kuitenkin tuoneet mukanaan nämä miehet, jotka eivät ole temppelin ryöstäjiä eivätkä jumalattaranne* pilkanneet.

38 Jos siis Demetriuksella ja häneen liittyneillä käsityöläisillä on aihetta jotakuta vastaan, niin sitä varten istutaan oikeutta ja on käskynhaltijoita. Vetäkööt toisensa oikeuteen.

hän oli juutalainen, rupesivat he kaikki yhteen ääneen huutamaan ja kirkuivat noin kaksi hetkeä:

"Suuri on efesolaisten Artemis!"
35 Mutta kun kaupungin kansleri oli saanut kansan rauhoittumaan, sanoi hän: "Efeson miehet, onko ketään, joka ei tiedä, että efesolaisten kaupunki on suuren Artemiin temppelin ja hänen taivaasta pudonneen kuvansa vaalija?"

36 Koska ei kukaan voi tätä kieltää, tulee teidän siis pysyä rauhallisina eikä tehdä mitään harkitsematonta.

37 Te olette kuitenkin tuoneet tänne nämä miehet, jotka eivät ole temppelin ryöstäjiä eivätkä ole meidän jumalatartamme pilkanneet.

38 Jos siis Demetriuksella ja hänen ammattiveljillensä on riita-asiaa jotakuta vastaan, niin pidetään oikeudenistuntoja ja onhan käskynhaltijoita; vetäkööt toi-

hän Juudalainen oli, huusivat he kaikki yhteen suuhun, lähes kaksi hetkeä, ja sanoivat: suuri on Ephesiläisten Diana!

35. Mutta kuin kansleri oli hillinnyt kansan, sanoi hän: Epheson miehet! kuka on se ihminen, joka ei tiedä, että Epheson kaupunki palvelee suurta Dianaa ja taivaista pudonnutta kuvaa?

36. Koska ei siis taideta sanoa sitä vastaan, niin asettakaat teitänne ja älkää mitään tyhmiä tehkö.

37. Sillä te olette nämät miehet vetäneet edes, jotka ei ole kirkon varkaita eikä teidän jumalanne pilkkaajia.

38. Jos siis Demetriuksella ja niillä, jotka hänen kanssansa työkumppanit ovat, on jonkun kanssa asiaa, niin pidetään laki ja oikeus; ovat myös maanvanhimmat: kan-

APOSTOLIEN TEOT

39 Mutta jos tavoittelette jotain muuta, ratkaistakoon se laillisessa kansankokouksessa.

40 Sillä olemmehan vaarassa tämän päivän vuoksi joutua syytteeseen kapinasta, eikä ole mitään perustetta, jonka nojalla voisimme esittää selityksen tästä mellakasta."

41 Näin puhuen hän hajoitti kokouksen.

20. Luku PAAVALIN MATKA MAKE- DONIAAN JA KREIKKAAN

1 Kun meteli oli asettunut, kutsui Paavali opetuslapset luokseen. [Rohkaistuaan heitä] hän jätti hyvästit ja lähti matkaamaan Makedoniaan.

2 Kuljettuaan niitten paikkakuntien läpi ja rohkaistuaan heitä monin sanoin hän tuli Kreikkaan.

sensa oikeuteen.

39 Ja jos teillä on vielä jotakin muuta vaadittavaa, niin ratkaistakoon asia laillisessa kansankokouksessa.

40 Sillä tämänpäiväisen tapahtuman tähden me olemme vaarassa joutua syytteeseen jopa kapinasta, vaikkei mitään aihetta olekaan; ja silloin me emme voi vastata tästä mellakasta."

41 Näin puhuen hän sai kokouksen hajaantumaan.

20. Luku

1 Kun meteli oli asettunut, kutsui Paavali opetuslapset luoksensa; ja rohkaistuaan heitä hän jätti heidät hyvästi ja lähti matkustamaan Makedoniaan.

2 Ja kuljettuaan niiden paikkakuntien läpi ja puhuttuaan siellä monta kehoituksen sanaa hän tuli Kreikkaan.

takaan toinen toisensa päälle.

39. Mutta jos teillä on riita muista asioista, niin ratkaistakoon asia laillisessa kokouksessa.

40. Sillä vaara on, että me nuhteesen tulemme tämänpäiväisen kapinan tähden, koska ei yhtään syytä ole, josta me taitaisimme tämän metelin tähden tilin tehdä.

41. Ja kuin hän nämät sanonut oli, laski hän kansan menemään.

1. Sittekuin kapina lakkasi, kutsui Paavali opetuslapset tykönsä ja tervehti heitä, ja läksi matkaansa Makedoniaan.

2. Ja kuin hän ne maakunnat vaelsi, ja oli heitä monilla sanoilla neuvonut, tuli hän Grekan maalle,

APOSTOLIEN TEOT

3 Siellä hän viipyi kolme kuukautta. Juutalaisten tehtyä häntä vastaan salahankkeen hänen aikoessaan purjehtia Syyriaan, heräsi hänessä ajatus palata Makedonian kautta.

4 Häntä seurasivat (Aasiaan saakka) berealainen Soopater [, Pyrruksen poika,] ja tessalonikalaisista Aristarkus ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus sekä aasialaiset Tykikus ja Trofimus.

5 Mentyyään edeltä nämä odottivat meitä Trooassa.

6 Mutta me purjehdimme hapattomain leipäin juhlan jälkeen Filippistä ja tulimme viidentenä päivänä heidän luokseen Trooaaseen, jossa viivyimme seitsemän päivää.

EUTYKUS

7 Kun *opetuslapset olivat* viikon ensimmäisenä päivänä kokoontuneet

3 Siellä hän oleskeli kolme kuukautta. Ja kun juutalaiset olivat tehneet häntä vastaan salahankkeen hänen aikoessaan lähteä meritse Syyriaan, päätti hän tehdä paluumatkansa Makedonian kautta.

4 Ja häntä seurasivat berealainen Soopater, Pyrruksen poika, ja tessalonikalaisista Aristarkus ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus sekä aasialaiset Tykikus ja Trofimus.

5 Nämä menivät edeltä ja odottivat meitä Trooaassa;

6 mutta me purjehdimme happamattoman leivän juhlan jälkeen Filippistä ja tulimme viidentenä päivänä heidän luoksensa Trooaaseen ja viivyimme siellä seitsemän päivää.

7 Ja kun viikon ensimmäisenä päivänä olimme kokoontuneet

3. Ja viipyi siellä kolme kuukautta, ja että Juudalaiset väijyivät häntä, kuin hänen piti Syyriaan menemään, aikoi hän palata Makedonian kautta.

4. Mutta Sopater Bereasta seurasi häntä Asiaan asti, ja Tessalonikasta Aristarkus ja Sekundus, ja Gajus Derbestä, ja Timoteus; mutta Asiasta Tykikus ja Trofimus.

5. Nämät läksivät edellä ja odottivat meitä Troadassa.

6. Mutta me purjehdimme jälkeen pääsiäisen Philipistä ja tulimme heidän tykönsä Troadaan viitenä päivänä, ja viivyimme siellä seitsemän päivää.

7. Mutta ensimmäisenä viikonpäivänä, kuin opetuslapset kokoon-

APOSTOLIEN TEOT

murtamaan leipää, niin Paavali, joka seuraavana päivänä aikoi matkustaa pois, keskusteli heidän kanssaan ja jatkoi puhetta keskiyöhön saakka.

8 Ja yläsalissa, jossa * he olivat * koolla, oli monta lamppua palamassa.

9 Mutta muuan nuorukainen nimeltä Eutykus istui ikkunalla sikeään uneen vaipuneena, kun Paavali puhui kauan. Unen valtaamana hän putosi kolmannesta kerroksesta alas ja hänet nostettiin ylös kuolleena.

10 Mutta mentyään alas Paavali heittäytyi hänen ylitsensä, kiersi kätensä hänen ympärilleen ja sanoi: "Älkää olko levottomia, sillä hänen henkensä on hänessä."

11 Niin hän meni ylös, mursi leipää ja söi. Hän puhui kauan, päivän koittoon asti, ja lähti sitten matkaan.

12 Mutta he veivät pojan elävänä ja

murtamaan leipää, niin Paavali, joka seuraavana päivänä aikoi matkustaa pois, keskusteli heidän kanssansa ja pitkitti puhettaan puoliyöhön saakka.

8 Ja monta lamppua oli palamassa yläsalissa, jossa me olimme koolla.

9 Niin eräs nuorukainen, nimeltä Eutykus, istui ikkunalla, ja kun Paavalin puhe kesti niin kauan, vaipui hän sikeään uneen ja putosi unen vallassa kolmannesta kerroksesta maahan; ja hänet nostettiin ylös kuolleena.

10 Mutta Paavali meni alas, heittäytyi hänen ylitsensä, kiersi kätensä hänen ympärilleen ja sanoi: "Älkää hätäilkö, sillä hänessä on vielä henki".

11 Niin hän meni jälleen ylös, mursi leipää ja söi; ja hän puhui kauan heidän kanssansa, päivän koittoon asti, ja lähti sitten matkalle.

12 Ja he veivät pojan sieltä elävä-

tuivat leipää taittamaan, saarnasi heille Paavali, ja aikoen toisena päivänä matkustaa, pitensi saarnan puoli-yöhön asti.

8. Ja monta kynttilää oli sytytetty salissa, jossa me olimme koossa.

9. Niin nuorukainen, nimeltä Eutykus, istui akkunalla, ja raukesi syvään uneen, ja Paavalin kauvan puhuessa, tuli hän unelta voitetuksi ja putosi alas kolmannesta ullakosta, ja otettiin kuolleena ylös.

10. Niin Paavali astui alas, ja laski itsensä hänen päällensä, ja otti syliinsä, ja sanoi: älkäätkä kapinoitko; sillä hänen sielunsa on vielä hänessä.

11. Niin hän nousi, ja taitti leipää, ja söi, ja puheli kauvan heidän kanssansa, päivän koittamaan asti, niin hän läksi matkaansa.

12. Niin he toivat nuorukaisen elä-

APOSTOLIEN TEOT

tulivat suuresti lohdutetuiksi.

nä ja tulivat suuresti lohdutetuiksi.

vänä ja tulivat siitä lohdutetuiksi.

MATKA TROOASTA MILETOON

13 Mentyämme edeltä nousimme laivaan ja purjehdimme Assoon. Sieltä aioimme ottaa Paavalin laivaan, sillä hän oli niin määrännyt aikoen itse kulkea jalan.

14 Kun hän yhtyi meihin Assossa otimme hänet laivaan ja tulimme Mityleneen.

15 Purjehdittuamme sieltä saavuimme seuraavana päivänä Kion kohdalle ja toisena* päivänä purjehdimme Samoon. (Viivytyämme Trogyllionissa), tulimme seuraavana päivänä Miletoon.

16 Paavali oli näet päättänyt purjehtia Efeson ohi, jottei tulisi kuluttaneeksi aikaa Aasiassa, sillä hän kiirehti ollakseen, jos se oli hänelle mahdollista, helluntaipäivänä Jerusalemissa.

13 Mutta me menimme edeltäpäin ja astuimme laivaan ja purjehdimme Assoon. Sieltä aioimme ottaa Paavalin laivaan, sillä hän oli niin määrännyt, aikoen itse kulkea maitse.

14 Ja kun hän yhtyi meihin Assossa, otimme hänet laivaan ja kuljimme Mityleneen.

15 Sieltä me purjehdimme ja saavuimme toisena päivänä Kion kohdalle; seuraavana päivänä laskimme Samoon. (Viivytyämme Trogyllionissa), ja tulimme sen jälkeisenä päivänä Miletoon.

16 Sillä Paavali oli päättänyt purjehtia Efeson ohitse, ettei häneltä kuluisi aikaa Aasiassa; sillä hän kiiruhti joutuakseen, jos suinkin mahdollista, helluntaiksi Jerusalemiin.

13. Mutta me astuimme edellä haahteen ja purjehdimme Assoon, aikoen siellä ottaa Paavalin sisälle; sillä hän oli niin käskenyt, ja tahtoi itse maata myöten mennä.

14. Kun hän Assossa meidän kanssamme yhteen tuli, otimme me hänen sisälle ja tulimme Mityleneen.

15. Sieltä me purjehdimme ja tulimme toisena päivänä Kion kohdalle. Ja taas päivää jälkeen tulimme me Samoon, ja viivyimme Trogylliossa. Ja päivää jälkeen tulimme me Miletoon.

16. Sillä Paavali oli päättänyt purjehtia Epheson ohitse, ettei hän Aasiassa aikaa kuluttaisi; sillä hän kiiruhti, jos hänelle olis mahdollinen ollut, helluntaiksi Jerusalemiin.

APOSTOLIEN TEOT

EFESON VANHIMPIEN HYVÄSTELY

17 Miletosta hän lähetti sanan Efesoon ja kutsui luokseen seurakunnan vanhimmat.

18 Heidän saavuttuaan hänen luokseen hän sanoi heille: "Tiedätte, kuinka ensimmäisestä päivästä lähtien, jona tulin Aasiaan, olen kaiken aikaa ollut kanssanne;

19 palvellen Herraa kaikessa nöyränä ja (monin) kyynelin, koettelemuksissa, jotka ovat kohdanneet minua juutalaisten salahankkeitten vuoksi;

20 kuinka en ole salannut mitään julistaessani teille sitä, mikä on hyödyllistä ja opettaessani teitä julkisesti ja huone huoneelta.

21 Olen vakaasti julistanut sekä juutalaisille että kreikkalaisille mielenmuutosta Jumalan suhteen ja uskoa

17 Mutta Miletosta hän lähetti sanan Efesoon ja kutsui tykönsä seurakunnan vanhimmat.

18 Ja kun he saapuivat hänen tykönsä, sanoi hän heille: "Te tiedätte ensimmäisestä päivästä asti, kun minä Aasiaan tulin, miten minä kaiken aikaa olen ollut teidän kanssanne;

19 kuinka minä olen palvellut Herraa kaikella nöyryydellä ja kyynelillä, koettelemuksissa, jotka ovat kohdanneet minua juutalaisten salahankkeiden tähden;

20 kuinka minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille sitä, mikä hyödyllistä on, ja opettamasta teitä sekä julkisesti että huone huoneelta,

21 vaan olen todistanut sekä juutalaisille että kreikkalaisille parannusta kääntymyksessä Jumalan

17. Mutta hän lähetti Miletosta sanan Ephesoon ja kutsutti seurakunnan vanhimmat.

18. Kun he tulivat hänen tykönsä, sanoi hän heille: te tiedätte, kuinka minä olen ollut kaiken ajan teidän tykönänne ensimmäisestä päivästä, jona minä Asiaan tulin,

19. Palvellen Herraa kaikella sydämen nöyryydellä, ja monilla kyöneleillä, ja kiusauksilla, jotka minulle Juudalaisten väijymisistä tapahtuivat:

20. Etten minä ole mitään tarpeellista teiltä salannut, jota en minä ole teille ilmoittanut, ja olen teille opettanut julkisesti ja huone huoneelta,

21. Todistain sekä Juudalaisille että Grekiläisille sitä kääntymystä, joka Jumalan tykö on, ja sitä us-

APOSTOLIEN TEOT

Herraamme Jeesukseen Kristukseen.

22 Mutta nyt, katso, matkustan hengessä sidottuna Jerusalemiin tietämättä, mitä minulle siellä tapahtuu,

23 paitsi että Pyhä Henki joka kaupungissa todistaa minulle sanoen, että kahleet ja ahdistukset minua odottavat.

24 Mutta en (mistään välitä enkä) pidä henkeäni itselleni kalliina*, jotta (iloiten) täyttäisin juoksuni ja sen viran, jonka Herralta Jeesukselta olen saanut: Jumalan armon ilosanoman todistamisen.

25 Ja nyt, katso, tiedän, ettei kasvojani enää näe kukaan teistä, joitten keskellä olen vaeltanut saarnaten Jumalan valtakuntaa.

26 Sen vuoksi todistan teille tänä päivänä, että olen viaton kaikkien vereen.

27 Sillä en ole vetäytynyt pois julis-

puoleen ja uskoa meidän Herramme Jeesukseen Kristukseen.

22 Ja nyt, katso, minä matkustan, sidottuna hengessä, Jerusalemiin, enkä tiedä, mikä minua siellä kohtaa.

23 Sen vain tiedän, että Pyhä Henki jokaisessa kaupungissa todistaa minulle ja sanoo, että kahleet ja ahdistukset minua odottavat.

24 En minä kuitenkaan pidä henkeäni itselleni minkään arvoisena, kunhan vain täytän juoksuni ja sen viran, jonka minä Herralta Jeesukselta olen saanut: Jumalan armon evankeliumin todistamisen.

25 Ja nyt, katso, minä tiedän, ette enää saa nähdä minun kasvojani, ei kukaan teistä, joiden keskuudessa minä olen vaeltanut ja saarnannut valtakuntaa.

26 Sentähden minä todistan teille tänä päivänä, että minä olen viaton kaikkien vereen.

27 Sillä minä en ole vetäytynyt

koa, joka meidän Herran Jeesuksen Kristuksen päälle on.

22. Ja nyt katso, minä sidottuna hengessä matkustan Jerusalemiin, enkä tiedä, mitä minulle siellä tapahtuman pitää:

23. Vaan että Pyhä Henki jokaisessa kaupungissa tunnustaa ja sanoo siteet ja murheet minun edessäni olevan.

24. Mutta en minä siitä lukua pidä, enkä tottele paljon hengestäni: että minä juoksuni päättäisin ilolla ja sen viran, jonka minä olen Herralta Jeesukselta saanut, todistaakseni evankeliumia Jumalan armosta.

25. Ja nyt katso, minä tiedän, ette silleen saa nähdä minun kasvojani, kaikki te, joiden kautta minä olen vaeltanut ja Jumalan valtakuntaa saarnannut.

26. Sentähden minä todistan teille tänäpäivänä, että minä olen viaton kaikkein verestä.

27. Sillä en minä ole estänyt itsiäni

APOSTOLIEN TEOT

tamasta teille kaikkea Jumalan päätöstä.

28 Ottakaa siis vaari itsestänne ja koko laumasta, johon Pyhä Henki on pannut teidät kaitsijoiksi, paimentamaan Jumalan seurakuntaa, jonka Hän omalla verellään on itselleen ansainnut.

29 Sillä tiedän (sen), että lähtöni jälkeen keskellenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä.

30 Ja omasta joukostanne nousee miehiä, jotka puhuvat väärää puhetta, vetääkseen opetuslapset mukaansa.

31 Valvokaa siis, muistaen, että kolmeen vuoteen en ole lakannut yötä päivää kyynelin neuvomasta itse kutakin.

32 Ja nyt uskon teidät (,veljet,) Jumalan ja Hänen armonsa* sanan haltuun, Hänen, joka on voimallinen rakentamaan teitä ja antamaan teille perintöosan kaikkien pyhitettyjen jou-

pois julistamasta teille kaikkea Jumalan tahtoa.

28 Ottakaa siis itsestänne vaari ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on teidät pannut kaitsijoiksi, paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka hän omalla verellänsä on itselleen ansainnut.

29 Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä,

30 ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa.

31 Valvokaa sentähden ja muistakaa, että minä olen kolme vuotta lakkaamatta yötä ja päivää kyynelin neuvonut teitä itsekutakin.

32 Ja nyt minä uskon teidät Jumalan ja hänen armonsa sanan haltuun, hänen, joka on voimallinen rakentamaan teitä ja antamaan teille perintöosan kaikkien pyhitet-

ilmoittamasta teille kaikkea Jumalan neuvoa.

28. Niin ottakaat siis itsestänne vaari ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on teidät piispoiksi pannut, kaitsemaan Jumalan seurakuntaa, jonka hän omalla verellänsä ansainnut on.

29. Sillä minä tiedän minun lähtemiseni jälkeen tulevan teidän sekaanne hirmuiset sudet, jotka ei laumaa säästä.

30. Ja itse teistänne nousevat miehet, jotka vääräyttä puhuvat, vetääksensä pois opetuslapsia peräänsä.

31. Sentähden valvokaat, muistain etten minä kolmena ajastaikana ole lakannut yöllä ja päivällä teitä kyyneleillä neuvomasta itsekutakin.

32. Ja nyt, rakkaat veljet, minä annan teidät Jumalan ja hänen armonsa sanan haltuun, joka väkevä on teitä rakentamaan ja antamaan teille perinnön kaikkein

APOSTOLIEN TEOT

kossa.

33 En ole halunnut kenenkään hopeaa tai kultaa tai vaatteita.

34 (vaan) tiedätte itse, että nämä käteni ovat palvelleet minun ja seuralaisten tarpeita.

35 Olen teille kaikessa osoittanut, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa Herran Jeesusen sanat — että Hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa.'

36 Tämän sanottuaan hän polvistui ja rukoili kaikkien heidän kanssaan.

37 Kaikki itkivät haikeasti, heittäytyivät Paavalin kaulaan ja suutelivat häntä rakkaasti.

38 Eniten heitä suretti se sana jonka hän oli sanonut, etteivät he enää näkisi hänen kasvojaan. Ja he saattoivat hänet laivaan.

tyjen joukossa.

33 En minä ole halunnut kenenkään hopeata tai kultaa tai vaatteita;

34 te tiedätte itse, että nämä minun käteni ovat työllänsä hankinneet, mitä minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet.

35 Kaikessa minä olen osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa nämä Herran Jeesusen sanat, jotka hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa'."

36 Ja tämän sanottuaan hän polvistui ja rukoili kaikkien heidän kanssansa.

37 Ja he ratkesivat kaikki haikeasti itkemään ja lankesivat Paavalin kaulaan ja suutelivat häntä,

38 ja enimmänsuretti heitä se sana, jonka hän oli sanonut, etteivät he enää saisi nähdä hänen kasvojansa. Ja he saattoivat hänet laivaan.

pyhitettyin seassa.

33. En minä ole yhdenkään hopeaa eikä kultaa eikä vaatteita pyytänyt.

34. Vaan te itse tiedätte, että nämät kädet ovat minua tarpeissani ja niitä, jotka minun kanssani olivat, palvelleet.

35. Kaikki olen minä teille osoittanut, että niin pitää työtä tehtämän: heikkoja korjattaman ja muistettaman Herran Jesuksen sanoja, jotka hän sanoi: autuaampi on antaa kuin ottaa.

36. Ja kuin hän nämät sanonut oli, lankesi hän polvillensa ja rukoili kaikkein heidän kanssansa.

37. Ja suuri itku tuli heille kaikille ja lankesivat Paavalin kaulaan ja suuta antoivat hänen,

38. Murehtien suuresti sen sanan tähden, jonka hän oli sanonut, ettei heidän pitänyt enempi hänen kasvojansa näkemän. Ja he saattoivat häntä haahteen.

APOSTOLIEN TEOT

21. Luku PAAVALI TYYROSSA

1 Kun olimme eronneet heistä ja läheneet vesille, tulimme suoraan kuljettuamme Koosiin*, seuraavana päivänä Rodokseen* ja sieltä Pataraan.

2 Tavattuamme laivan, joka oli mennossa Foinikiaan, nousimme siihen ja läksimme purjehtimaan.

3 Saatuamme Kyproksen näkyviimme ja jätettyämme sen vasemmalle, purjehdimme Syyriaan ja laskimme maihin Tyyrossa, sillä siellä oli laivan määrä purkaa lasti.

4 Tavattuamme opetuslapset viivyimme siellä seitsemän päivää. Hengen vaikutuksesta he kehoittivat Paavalia olemaan menemättä (ylös) Jerusalemiin.

5 Mutta vietettyämme loppuun ne päivät läksimme matkaan ja kaikki saattoivat meitä vaimoineen ja lapsi-

21. Luku

1 Kun olimme eronneet heistä ja läheneet purjehtimaan, laskimme suoraan Koossaareen ja seuraavana päivänä Rodoon ja sieltä Pataraan.

2 Siellä tapasimme Foinikiaan menevän laivan, astuimme siihen ja lähdimme purjehtimaan.

3 Ja kun Kypro rupesi näkymään ja oli jäänyt meistä vasemmalle, purjehdimme Syyriaan ja nousimme maihin Tyyrossa; siellä näet laivan oli määrä purkaa lastinsa.

4 Ja tavattuamme opetuslapset me viivyimme siellä seitsemän päivää. Ja Hengen vaikutuksesta he varoittivat Paavalia menemästä Jerusalemiin.

5 Mutta kun olimme viettäneet loppuun ne päivät, lähdimme matkalle, ja kaikki saattoivat vaimoi-

1. Kuin siis tapahtui, että me laskimme ulos ja heistä luovuimme, menimme me kohdastansa Koonsaareen, ja toisena päivänä Rodoon, ja sieltä Pataraan.

2. Ja kuin me sieltä haahden löysimme, joka Phenikiaan hankitsi, siihen me astuimme, ja läksimme matkaan.

3. Ja kuin Kypros rupesi näkymään ja me sen vasemmalle puolelle jättäneet olimme, purjehdimme me Syyriaan ja tulimme Tyroon; sillä siellä piti se haaksi tyhjennettämän.

4. Ja kuin me löysimme opetuslapsia, niin me olimme siellä seitsemän päivää. Ja ne sanoivat Paavalille hengen kautta, ettei hänen pitänyt Jerusalemiin menemän.

5. Ja tapahtui, kuin me ne päivät olimme viettäneet, niin me läksimme matkaan, ja he saattoivat

APOSTOLIEN TEOT

neen kaupungin ulkopuolelle saakka, Rannalla laskeuduimme polvillemme ja rukoilimme.

6 Jätettyämme toisillemme hyvästit astuimme laivaan, ja he palasivat koteihinsa.

PAAVALI KESAREASSA

7 Päätimme purjehduksen saavuttamme Tyyrosta Ptolemaikseen. Tervehdimme veljiä ja viivyimme päivän heidän luonaan.

8 Mutta seuraavana päivänä läksimme (Paavali seuralaisineen) matkaan ja tulimme Kesareaan. Menimme evankelista Filippuksen kotiin — hän oli yksi niistä seitsemästä — ja jäimme hänen luokseen.

9 Hänellä oli neljä profetoivaa tytärtä, neitsyttä.

10 Kun viivyimme useita päiviä, Juu-

neen ja lapsineen meitä kaupungin ulkopuolelle saakka. Ja me laskeuduimme rannalla polvillemme ja rukoilimme;

6 ja sanottuamme jäähyväiset toisillemme astuimme laivaan, ja he palasivat kotiinsa.

7 Tyyrosta me saavuimme Ptolemaikseen, ja siihen päättyi purjehduksemme. Ja me tervehdimme veljiä siellä ja viivyimme päivän heidän luonansa.

8 Mutta seuraavana päivänä me lähdimme (*Paavali seuralaisineen*) sieltä ja tulimme Kesareaan, jossa menimme evankelista Filippuksen tykö, joka oli yksi niistä seitsemästä, ja jäimme hänen tykönsä.

9 Ja hänellä oli neljä tytärtä, neitsyttä, joilla oli profetoimisen lahja.

10 Siellä me viivyimme useita päi-

kaikki meitä vaimoin ja lasten kanssa ulos kaupungista, ja me lankesimme rannassa polvillemme ja rukoilimme.

6. Ja sittekuin me toinen toistamme tervehdimme, niin me astuimme haahteen; vaan he palasivat kotiansa.

7. Mutta me päätimme meidän purjehdusretkemme, tulimme Tyyrosta Ptolemaidaan, tervehdimme veljiä ja olimme päivän heidän tykönsä.

8. Toisena päivänä läksimme me matkaan, jotka Paavalin kanssa olimme, ja tulimme Kesareaan, ja menimme Philippus evankelistan huoneeseen, (joka oli yksi niistä seitsemästä,) ja jäimme hänen tykönsä.

9. Ja hänellä oli neljä tytärtä, neitsyttä, jotka ennustivat.

10. Ja että me olimme siellä mon-

APOSTOLIEN TEOT

deasta tuli muuan profeetta nimeltä Agabus.

11 Tultuaan luoksemme hän otti Paavalin vyön, satoi sillä jalkansa ja kätensä ja lausui: "Näin sanoo Pyhä Henki: 'Sen miehen jonka vyö tämä on, juutalaiset näin sitovat Jerusalemissa ja antavat pakanain käsiin.'"

12 Tämän kuultuamme pyysimme sekä me että paikkakuntalaiset, ettei hän menisi Jerusalemiin.

13 *Mutta Paavali vastasi*: "Mitä teette, kun itkette ja särjette sydäntäni! Sillä olen valmis en ainoastaan si-dottavaksi, vaan myös kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen vuoksi."

14 Kun hän ei taipunut, rauhoituimme ja sanoimme: "Tapahtukoon Herran tahto."

viä. Niin tuli sinne Juudeasta eräs profeetta, nimeltä Agabus.

11 Ja tultuaan meidän luoksemme hän otti Paavalin vyön, satoi sillä jalkansa ja kätensä ja lausui: "Näin sanoo Pyhä Henki: 'Sen miehen, jonka vyö tämä on, juutalaiset näin sitovat Jerusalemissa ja antavat pakanain käsiin'."

12 Kun sen kuulimme, pyysimme, sekä me että ne, jotka siellä asuivat, ettei hän menisi Jerusalemiin.

13 Silloin Paavali vastasi ja sanoi: "Mitä te teette, kun itkette ja särjette minun sydäntäni. Sillä minä olen valmis, en ainoastaan käymään sidottavaksi vaan myöskin kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen tähden."

14 Ja kun hän ei taipunut, niin me rauhoituimme ja sanoimme: "Tapahtukoon Herran tahto".

ta päivää, tuli alas Juudeasta propheta, Agabus nimeltä.

11. Kuin hän tuli meidän tykömme, otti hän Paavalin vyön, satoi jalkansa ja kätensä, ja sanoi: näin sanoo Pyhä Henki: sen miehen, jonka tämä vyö on, pitää Juudalaiset niin Jerusalemissa sitoman ja antaman ylöns pakanain käsiin.

12. Mutta kuin me sen kuulimme, rukoilimme sekä me että muut, jotka siinä olivat, ettei hänen pitänyt Jerusalemiin menemän.

13. Niin Paavali vastasi: mitä te teette, että te itkette ja raskautatte minun sydäntäni? Sillä minä olen valmis, en ainoasti sidottaa, mutta myös kuolemaan Jerusalemissa, Herran Jeesuksen nimen tähden.

14. Ja ettei hän antanut itsiänsä puhuttaa ylitse, niin me siihen tyydyimme, sanoen: tapahtukoon Herran tahto!

APOSTOLIEN TEOT

TULO JERUSALEMIIN

15 Niitten päivien jälkeen varustaudimme matkaan ja menimme ylös Jerusalemiin.

16 Kanssamme lähti myös opetuslapsia Kesareasta ja he veivät meidät erään vanhan opetuslapsen, kyproslaisen Mnasonin luo, majoillaksemme hänen luonaan.

17 Saavuttuamme Jerusalemiin veljet ottivat meidät iloiten vastaan.

15 Niiden päivien kuluttua me hankkiudimme ja menimme ylös Jerusalemiin.

16 Ja meidän kanssamme tuli myös opetuslapsia Kesareasta, jotka veivät meidät majapaikkaamme, erään vanhan opetuslapsen, kyproslaisen Mnasonin, tykö.

17 Ja saavuttuamme Jerusalemiin veljet ottivat meidät iloiten vastaan.

15. Ja niiden päivän jälkeen tulimme me valmiiksi ja menimme ylös Jerusalemiin.

16. Ja tulivat muutamat opetuslapset Kesareasta meidän kanssamme ja toivat vanhan opetuslapsen Kypristä, nimeltä Mnason, joka meitä piti huoneesensa ottaman.

17. Vaan kuin me tulimme Jerusalemiin, niin veljet mielellänsä meidät ottivat vastaan.

JUUTALAISKRISTITTYJEN LAINALAISUUS

18 Seuraavana päivänä Paavali meni kanssamme Jaakobin luo, ja kaikki vanhimmat tulivat koolle.

19 Tervehdittyään heitä hän kertoi juurta jaksain, mitä Jumala hänen palveluksensa kautta oli tehnyt pakanain kesellä.

18 Seuraavana päivänä Paavali meni meidän kanssamme Jaakobin tykö, ja kaikki vanhimmat tulivat sinne saapuille.

19 Ja kun hän oli heitä tervehtinyt, kertoi hän kohta kohdalta kaikki, mitä Jumala hänen palveluksensa kautta oli tehnyt pakanain keskuu-

18. Toisena päivänä meni Paavali meidän kanssamme Jakobin tykö, ja kaikki vanhimmat olivat läsnä.

19. Kuin hän heitä oli tervehtinyt, jutteli hän järjestänsä, mitä Jumala oli hänen virkansa kutta pakanain seassa tehnyt.

APOSTOLIEN TEOT

20 Sen kuultuaan he ylistivät Jumalaa. Ja he sanoivat Paavalille*: "Näet, veli, kuinka monia tuhansia juutalaisia on tullut uskoon ja he kaikki ovat lainkiivailijoita.

21 Mutta heille on kerrottu sinusta, että opetat kaikille pakanain seassa asuville juutalaisille luopumista Mooseksesta, sanoen, ettei heidän pidä ympärileikata lapsiaan eikä vaeltaa säännösten mukaan.

22 Miten siis on? Varmaankin on suuri joukko kokoontuva, sillä he saavat kuulla sinun tulleen.

23 Tee siis tämä, minkä sinulle sanomme. Meillä on täällä neljä miestä, joilla on lupaus täytettävänä.

24 Ota heidät luoksesi ja puhdista itsesi heidän kanssaan ja maksa kulut heidän puolestaan, jotta he saisivat ajattaa tukkansa. Niin kaikki saavat

nessa.

20 Sen kuultuaan he ylistivät Jumalaa ja sanoivat Paavalille: "Sinä näet, veli, kuinka monta tuhatta juutalaista on tullut uskoon, ja he ovat kaikki lainkiivailijoita.

21 Mutta heille on kerrottu sinusta, että sinä opetat kaikkia pakanain seassa asuvia juutalaisia luopumaan Mooseksesta ja kiellät heitä ympärileikkaamasta lapsiaan ja vaeltamasta säädettyjen tapojen mukaan.

22 Mitä siis on tehtävä? Varmaankin on suuri joukko kokoontuva, sillä he saavat kuulla sinun tulleen.

23 Tee siis tämä, minkä me nyt sinulle sanomme. Meillä on täällä neljä miestä, joilla on lupaus täytettävänä.

24 Ota ne luoksesi ja puhdista itsesi heidän kanssansa ja maksa kulut heidän puolestaan, että he saisivat leikkauttaa tukkansa; siitä

20. Mutta kuin he nämät kuulivat, kunnioittivat he Herraa ja sanoivat hänelle: sinä näet, rakas veli, kuinka monta tuhatta Juudalaista ovat uskoneet, ja ne kaikki lain puolesta kiivaat ovat.

21. Mutta he ovat sinusta kuulleet, että sinä opetat luopumista Mooseksesta kaikille Juudalaisille, jotka pakanain seassa asuvat, sanoen ettei heidän pidä ympärileikkaaman lapsiansa eikä säätyin jälkeen vaeltaman.

22. Mikä siis on? Kaiketi pitää kansan tuleman kokoon; sillä heidän pitää saaman tietää sinun tulleeksi.

23. Niin tee siis se, mitä me sinulle sanomme. Meillä on tässä neljä miestä, joilla on lupaus päällensä.

24. Ota ne tykös, ja puhdista itsesi heidän kanssansa, ja kuluta jotakin heidän tähtensä, että he ajelisivat päänsä, ja siitä he kaikki

APOSTOLIEN TEOT

tietää, ettei ole mitään perää siinä, mitä heille on kerrottu sinusta, vaan että sinä itsekin vaellat lakia seura-

ten.
25 Mutta uskoon tulleista pakanoista olemme päättäneet ja kirjoittaneet, (ettei heidän tarvitse pitää mitään sellaista, paitsi) että heidän tulee sekä karttaa epäjumalille uhrattua verta, että tukehtumalla kuollutta ja haureutta."

26 Silloin Paavali otti ne miehet luokseen, ja kun hän seuraavana päivänä oli puhdistanut itsensä heidän kanssaan, hän meni pyhäkköön ilmoittaen puhdistumispäivien päättymisen — kunnes heidän kunkin puolesta oli tuotu uhri.

PAAVALI OTETAAN KIINNI PYHÄKÖSSÄ

27 Mutta kun ne seitsemän päivää olivat päättymässä, näkivät Aasiasta tulleet juutalaiset hänet pyhäkössä,

kaikki huomaavat, ettei ole mitään perää siinä, mitä heille on kerrottu sinusta, vaan että sinäkin vaellat lain mukaan ja noudatat sitä.

25 Mutta uskoon tulleista pakanoista me olemme päättäneet ja kirjoittaneet, (*ettei heidän tarvitse pitää mitään sellaista, paitsi*) että heidän on välttäminen epäjumalille uhrattua ja verta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, ja haureutta."

26 Silloin Paavali otti ne miehet luokseen, ja kun hän seuraavana päivänä oli puhdistanut itsensä heidän kanssaan, meni hän pyhäkköön ja ilmoitti, milloin heidän puhdistumispäivänsä tulisivat päättymään, jota ennen heidän kunkin edestä oli tuotava uhri.

27 Mutta kun ne seitsemän päivää olivat päättymässä, näkivät Aasiasta tulleet juutalaiset hänet pyhä-

ymmärtäisivät, ettei se mitään ole, mitä he sinusta kuulleet ovat, mutta että sinäkin vaellat, niinkuin sinä olisit lain pitävä.

25. Mutta niistä, jotka uskoivat pakanoista, olemme me kirjoittaneet ja päättäneet, ettei heidän tarvitse näistä mitään pitää, vaan että he niitä välttäisivät, jotka epäjumalille ovat uhratut, ja verta, läkähtynyttä ja salavuoteutta.

26. Silloin Paavali otti ne miehet tykönsä ja puhdisti itsensä toisena päivänä heidän kanssansa, ja meni templiin, ja ilmoitti, että puhdistuksen päivät olivat täytetyt, siihenasti kuin jokaisen edestä heidän seassansa uhri oli uhrattu.

27. Mutta kuin jo lähes seitsemän päivää kulunut oli, näkivät hänen Juudalaiset, jotka Asiasta olivat,

APOSTOLIEN TEOT

kiihottivat kaiken kansan ja kävivät häneen käsiksi

28 ja huusivat: "Miehet, israelilaiset, auttakaa! Tämä on se mies, joka kaikkialla opettaa kaikkia ihmisiä kansaamme ja lakiamme ja tätä paikkaa vastaan, onpa tuonut kreikkalaisiakin pyhäkköön ja saastuttanut tämän pyhän paikan."

29 He olivat näet ennen nähneet efesolaisen Trofimuksen kaupungilla hänen kanssaan ja luulivat Paavalin tuoneen hänet pyhäkköön.

30 Ja koko kaupunki joutui liikkeelle ja kansaa juoksi kokoon. Otettuaan Paavalin kiinni he raahasivat hänet ulos pyhäköstä, ja heti portit suljettiin.

31 Mutta kun he tahtoivat tappa hänet, tuli sotaväenosaston komentajalle tieto, että koko Jerusalem oli kuohuksissa.

32 Tämä otti heti mukaansa sota-

kössä, kiihoittivat kaiken kansan ja kävivät häneen käsiksi

28 ja huusivat: "Israelin miehet, auttakaa! Tämä on se mies, joka kaikkialla opettaa kaikkia ihmisiä meidän kansaamme ja lakiamme ja tätä paikkaa vastaan, onpa vielä tuonut kreikkalaisia pyhäkköönkin ja saastuttanut tämän pyhän paikan."

29 Sillä he olivat ennen nähneet efesolaisen Trofimuksen kaupungilla hänen kanssaan ja luulivat, että Paavali oli tuonut hänet pyhäkköön.

30 Ja koko kaupunki tuli liikkeelle, ja väkeä juoksi kokoon; ja he ottivat Paavalin kiinni, raastoivat hänet ulos pyhäköstä, ja heti portit suljettiin.

31 Ja kun he tahtoivat hänet tappaa, sai sotaväenosaston päällikö sanan, että koko Jerusalem oli kuohuksissa.

32 Tämä otti heti paikalla mu-

templissä ja kehoittivat kaiken kansan, paiskasivat kätensä hänen päällensä,

28. Huutain: Israelin miehet, auttakaa! Tämä on se mies, joka kaikkia kaikissa paikoissa opettaa vastoin tätä kansaa ja lakia ja tätä sian. Ja vieläkin hän on vienyt Grekiläisiäkin templiin, ja riivasi tämän pyhän sian.

29. (Sillä he olivat ennen nähneet Trophimon Ephesosta hänen kanssansa kaupungissa, ja he luulivat, että Paavali oli hänen templiin vienyt.)

30. Niin koko kaupunki nosti metelin, ja väki juoksi kokoon; ja he ottivat Paavalin kiinni ja riepoittivat hänen ulos templistä, ja kohta ovet suljettiin.

31. Ja kuin he tahtoivat hänet tappa, niin ylimmäinen sotajoukon päämies sai sanan, että koko Jerusalem oli kehoitettu.

32. Se otti kohta sotaväkeä ja sa-

APOSTOLIEN TEOT

miehiä ja sadanpäämiehiä ja riensi alas heidän luokseen. Nähtyään komentajan ja sotamiehet, he lakkasivat lyömästä Paavalia.

33 Silloin komentaja astui esiin, otti hänet kiinni ja käski sitoa hänet kaksilla kahleilla ja kysyi, kuka hän oli ja mitä hän oli tehnyt.

34 Mutta kansanjoukossa huusivat toiset sitä, toiset tätä. Kun hän ei melun vuoksi saanut varmaa tietoa, käski hän kuljettaa hänet kasarmiin.

35 Paavalin tultua portaille tapahtui niin, että sotamiehet kantoivat häntä kansan väkivallan vuoksi,

36 Sillä suuri väkijoukko seurasi perässä huutaen: "Vie pois hänet!"

PAAVALI PUOLUSTAUTUU KANSAN EDESSÄ

37 Kun Paavalia oltiin viemässä sisälle kasarmiin hän sanoi komentajal-

kaansa sotilaita ja sadanpäämiehiä ja riensi alas heidän luokseen. Kun he näkivät päällikön ja sotilaat, lakkasivat he lyömästä Paavalia.

33 Silloin päällikkö astui esiin, otatti hänet kiinni ja käski sitoa hänet kaksilla kahleilla ja kysyi, kuka hän oli ja mitä hän oli tehnyt.

34 Mutta kansanjoukosta huusivat toiset sitä, toiset tätä. Ja koska hän melun tähden ei voinut saada varmaa selkoa, käski hän viedä hänet kasarmiin.

35 Ja kun Paavali tuli portaille, täytyi sotamiesten kantaa häntä kansan väkivallan tähden;

36 sillä suuri kansanpaljous seurasi perässä ja huusi: "Vie pois hänet!"

37 Ja kun oltiin kuljettamassa Paavalia sisälle kasarmiin, sanoi

danpäämiehiä, ja tuli juosten heidän tykönsä. Mutta kuin he näkivät sodanpäämiehen ja sotaväen, lakkasivat he Paavalia hosumasta.

33. Kuin päämies lähestyi, otti hän hänen kiinni ja käski sitoa kaksilla kahleilla, ja kysyi, kuka hän oli, eli mitä hän oli tehnyt?

34. Mutta kansasta huusi yksi sitä, toinen tätä. Koska ei hän oikein taitanut ymmärtää huminan tähden, käski hän hänen vietää leiriin.

35. Ja kuin hän astumien eteen tuli, kannettiin hän sotamiehiltä kansan väkivallan tähden;

36. Sillä paljo kansaa noudatti häntä, huutain: ota pois häntä!

37. Ja kuin Paavali oli leiriin tulemallansa, sanoi hän sodanpää-

APOSTOLIEN TEOT

le: "Onko minun lupa sanoa sinulle jotain?" Niin tämä sanoi: "Osaatko kreikkaa?"

38 Etkö siis olekaan se egyptiläinen, joka ennen näitä päiviä teki kapinan ja vei autiomaahan ne neljätuhatta murhamiestä*?"

39 Niin Paavali sanoi: "Olen juutalainen mies, Tarson, Kilikian tunnetun kaupungin kansalainen. Pyydän sinua, salli minun puhua kansalle."

40 Kun hän salli, niin Paavali portailla seisoen viittasi kädellään kansalle, ja kun oli syntynyt syvä hiljaisuus, hän puhui heille heprean kielellä sanoen:

22. Luku

1 "Miehet, veljet ja isät, kuulkaa mitä nyt puolustukseksi teille sanon.

2 Kuultuaan hänen puhuvan heille heprean kielellä he kävivät vielä hil-

län päällikölle: "Onko minun lupa sanoa sinulle jotain?" Niin tämä sanoi: "Osaatko sinä siis kreikkaa?"

38 Etkö sitten olekaan se egyptiläinen, joka hiljakkoin villitsi ne neljätuhatta murhamiestä ja vei heidät erämaahan?"

39 Niin Paavali sanoi: "Minä olen juutalainen mies, Tarson, tunnetun Kilikian kaupungin, kansalainen; pyydän sinua, salli minun puhua kansalle".

40 Ja kun hän sen salli, niin Paavali, seisoen portailla, viittasi kädellään kansalle; ja kun oli syntynyt syvä hiljaisuus, puhui hän heille hebreankielellä ja sanoi:

22. Luku

1 Miehet, veljet ja isät, kuulkaa, mitä minä nyt teille puolustukseksi puhun.

2 Kun he kuulivat hänen puhuvan heille hebreankielellä, syntyi vielä

miehelle: onko minulla lupa sinulle jotain sanoa? Hän sanoi: taidatkos Grekan kielen?

38. Etkös sinä siis ole Egyptin mies, joka ennen näitä päiviä kapinan nostit ja veit korpeen neljätuhatta murhamiestä?

39. Niin Paavali sanoi: minä olen Juudalainen Tarsin, kuuluisan kaupungin asuvainen Kilikiasta. Minä rukoilen sinua, salli minun puhua kansalle.

40. Ja kuin hän salli, niin Paavali seiso i astuttavilla ja viittasi kädelläsä kansalle. Kuin suuri vaikeneminen tuli, puhutteli hän heitä Hebrean kielellä ja sanoi:

1. Miehet, rakkat veljet ja isät! kuulkaat minun edesvastaustani, jonka minä teille sanon.
2. (Kuin he kuulivat hänen Hebrean kielellä heille puhuvan, vaiken-

APOSTOLIEN TEOT

jaisemmiksi. Niin hän sanoi:

3 Olen juutalainen mies, syntynyt Kilikian Tarsossa, mutta kasvatettu tässä kaupungissa Gamalielin jalkain juuressa, tarkasti isien lain mukaan opetettuna, ja kiivailin Jumalan puolesta niin kuin tekin kaikki tänä päivänä teette.

4 Vainosin tätä tietä aina kuolemaan asti, sitoen ja heittäen vankiloihin sekä miehiä että naisia,

5 niin kuin myös ylin pappi voi minusta todistaa ja kaikki vanhimmat. Saatuaani heiltä myös kirjeitä veljille matkustin Damaskoon kuljettaakseni nekin, jotka siellä olivat, sidottuina Jerusalemiin rangaistaviksi.

PAAVALI KERTOO KÄÄNTYMYKSESTÄÄN

6 Mutta ollessani matkalla ja lähestyessäni Damaskoa tapahtui minulle,

suurempi hiljaisuus. Ja hän sanoi: 3 Minä olen juutalainen, syntynyt Kilikian Tarsossa, mutta kasvatettu tässä kaupungissa ja Gamalielin jalkojen juuressa opetettu tarkkaan noudattamaan isien lakia; ja minä kiivailin Jumalan puolesta, niinkuin te kaikki tänä päivänä kiivailette.

4 Ja minä vainosin tätä tietä aina kuolemaan asti, sitoen ja heittäen vankeuteen sekä miehiä että naisia,

5 niinkuin myös ylimmäinen pappi voi minusta todistaa, ja kaikki vanhimmat. Minä sain heiltä myös kirjeitä veljille Damaskoon, ja minä matkustin sinne tuodakseni nekin, jotka siellä olivat, sidottuina Jerusalemiin rangaistaviksi.

6 Niin tapahtui, kun minä matkalla ollessani lähestyin Damaskoa, että

vat he enemmin. Ja hän sanoi:)

3. Minä olen Juudalainen, Tarsossa Kilikiassa syntynyt ja tässä kaupungissa kasvatettu Gamalielin jalkain juuressa, opetettu viisusti vanhimpain laissa, ja olin Jumalan puolesta kiivas, niinkuin tekin kaikki olette tänäpäpä,

4. Ja olen tätä tietä vainonnut kuolemaan asti, sitoin ja antain ylö vankiuteen sekä miehiä että vaimoja,

5. Niinkuin myös ylimmäinen pappi ja koko vanhimpain joukko minun todistajani ovat, joilta minä otin lähetykskirjat veljein tykö, ja vaelsin Damaskuun, että minä ne, jotka siellä olivat, olisin sidottuna tuonut Jerusalemiin rangaistaa.

6. Niin tapahtui minun matkassa ollessani ja lähestyissäni Damas-

APOSTOLIEN TEOT

että keskipäivän aikaan leimahti taivaasta yhtäkkiä voimakas valo ympärilleni.

7 Kaaduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua?'

8 Niin vastasin: 'Kuka olet, Herra?' Hän sanoi minulle: 'Minä olen Jeesus Nasaretilainen, jota sinä vainoat.'

9 Seuralaiseni näkivät kyllä valon (ja pelästyivät) mutta eivät kuulleet Hänen ääntään joka puhui minulle.

10 Niin minä sanoin: 'Herra, mitä minun on tehtävä?' Herra sanoi minulle: 'Nouse ja mene Damaskoon, niin siellä sinulle sanotaan kaikki mikä sinulle on tehtäväksi määrätty.'

11 Koska sen valon kirkkauden vuoksi en nähnyt, tulin Damaskoon seuralaisteni taluttamana."

keskipäivän aikaan yhtäkkiä taivaasta leimahti suuri valo minun ympärilläni;

7 ja minä kaaduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua?'

8 Niin minä vastasin: 'Kuka olet, herra?' Ja hän sanoi minulle: 'Minä olen Jeesus Nasaretilainen, jota sinä vainoat'.

9 Ja minun seuralaiseni näkivät kyllä valon, mutta eivät kuulleet sen ääntä, joka minulle puhui.

10 Ja minä sanoin: 'Herra, mitä minun pitää tekemän?' Herra sanoi minulle: 'Nouse ja mene Damaskoon, niin siellä sinulle sanotaan kaikki, mikä sinulle on tehtäväksi asetettu'.

11 Ja kun minä sen valon kirkkaudesta tulin näkemättömäksi, taluttivat seuralaiseni minua kädestä, ja niin minä tulin Damaskoon.

kua puolipäivän aikaan, että suuri kirkkaus valaisi äkisti taivaasta minua ympäri.

7. Ja minä lankesin maahan ja kuulin äänen minulle sanovan: Saul, Saul, miksis minua vainoot?

8. Niin minä vastasin: kuka sinä olet, Herra? Hän sanoi minulle: minä olen Jesus Natsaretista, jota sinä vainoot.

9. Mutta ne, jotka minun kanssani olivat, näkivät kyllä kirkkauden ja peljästyivät, vaan ei he hänen ääntänsä kuulleet, joka minua puhutteli.

10. Niin minä sanoin: Herra, mitä minun pitää tekemän? Mutta Herra sanoi minulle: nouse ja mene Damaskuun, ja siellä sinulle sanotaan kaikki, mitä sinun on sääty tehdäkses.

11. Ja koska en minä nähnyt sen valkeuden kirkkauden tähden, talutettiin minä käsistä niiltä, jotka minun kanssani olivat, ja tulin Damaskuun.

APOSTOLIEN TEOT

12 Niin muuan Ananias, lain mukaan hurskas mies, josta kaikki siellä asuvat juutalaiset todistavat hyvää,

13 tuli luokseni, astui eteeni ja sanoi minulle: 'Veli Saul, *näe jälleen*.' Ja sillä hetkellä näin jälleen ja katsoin häneen.

14 Ja hän sanoi: 'Isäimme Jumala on valinnut sinut tuntemaan tahtonsa ja näkemään Vanhurskaan ja kuulemaan Hänen suunsa äänen.

15 Sillä sinä olet oleva Hänen todistajansa kaikkien ihmisten edessä, sen todistaja, mitä olet nähnyt ja kuullut.

16 Ja nyt, mitä viivyttelät? Nouse ja anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi huutaen avuksi *Herran nimeä*.'

12 Ja eräs mies, hurskas lain mukaan, nimeltä Ananias, josta kaikki siellä asuvat juutalaiset todistivat hyvää,

13 tuli minun tyköni, astui eteeni ja sanoi minulle: 'Saul, veljeni, saa näkösi jälleen'. Ja sillä hetkellä minä sain näköni ja katsoin häneen.

14 Niin hän sanoi: 'Meidän isiemme Jumala on valinnut sinut tuntemaan hänen tahtonsa ja näkemään Vanhurskaan ja kuulemaan hänen suunsa äänen;

15 sillä sinä olet oleva hänen todistajansa kaikkien ihmisten edessä, sen todistaja, mitä olet nähnyt ja kuullut.

16 Ja nyt, mitä viivyttelät? Nouse, huuda avuksi hänen nimeänsä ja anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi.'

12. Ja siellä oli jumalinen mies lain jälkeen, Ananias niemeltä; hänellä oli hyvä todistus kaikilta Juudalaisilta, jotka siellä asuivat.

13. Hän tuli minun tyköni, seiso ja sanoi minulle: rakas veljeni Saul, saa sinun näkösi jälleen. Ja minä katsoin sillä hetkellä hänen päälensä.

14. Niin hän sanoi: meidän isäimme Jumala on sinun valmistanut, että sinun pitää tunteman hänen tahtonsa, ja näkemän vanhurskaan, ja kuuleman ääntä hänen suustansa.

15. Sillä sinun pitää oleman hänen todistajansa kaikkein ihmisten edessä niistä, joita sinä nähnyt ja kuullut olet.

16. Ja mitäs nyt viivyttelät? Nouse ja anna sinus kastettaa ja pestä pois sinun syntisi, ja huuda avuksi Herran nimeä.

APOSTOLIEN TEOT

PAAVALI LÄHETETÄÄN PAKANAIN LUO

17 Jerusalemiin palattuani tapahtui, että pyhäkössä rukoillessani jouduin hurmoksiin

18 ja näin Hänet. Ja Hän sanoi minulle: 'Riennä ja mene pian pois Jerusalemista, sillä he eivät ota vastaan todistustasi minusta.'

19 Niin minä sanoin: 'Herra, he tietävät itse, että panin vankilaan ja ruoskin jokaisessa synagoogassa niitä, jotka uskoivat sinuun.'

20 Ja kun Stefanuksen, sinun todistajasi veri vuodatettiin, olin minäkin läsnä hyväksyen (hänen surmaamisensa) ja vartioin hänen surmaajainsa vaatteita.'

21 Ja Hän sanoi minulle: 'Mene, sillä minä lähetän sinut kauas pakanain luo.'

17 Kun olin palannut Jerusalemiin, tapahtui minun rukoillessani pyhäkössä, että minä jouduin hurmoksiin

18 ja näin hänet. Ja hän sanoi minulle: 'Riennä ja lähde pian pois Jerusalemista, sillä he eivät ota vastaan sinun todistustasi minusta'.

19 Ja minä sanoin: 'Herra, he tietävät itse, että minä panin vankeuteen ja ruoskitin jokaisessa synagoogassa niitä, jotka uskoivat sinuun.'

20 Ja kun Stefanuksen, sinun todistajasi, veri vuodatettiin, olin minäkin läsnä, hyväksyin sen ja vartioin hänen surmaajainsa vaatteita.'

21 Ja hän sanoi minulle: 'Mene, sillä minä lähetän sinut kauas pakanain tykö'."

17. Niin tapahtui, kuin minä Jerusalemiin palasin ja rukoilin tempelissä, että minä tulin horrokseen,

18. Ja näin hänen minulle sanovan: riennä ja lähde kiiruusti Jerusalemista; sillä ei he ota vastaan sinun todistustas minusta.

19. Ja minä sanoin: Herra, itse he tietävät, että minä panin torniin ja pieksin jokaisessa synagogassa niitä, jotka sinun päälles uskoivat.

20. Ja kuin Stephanin sinun palvelias veri vuodatettiin, olin minä myös siinä läsnä, ja mielistyin hänen kuolemaansa, ja vartioitsin niiden vaatteita, jotka hänen tapoivat.

21. Ja hän sanoi minulle: mene, sillä minä lähetän sinun kauvas pakanain tykö.

PAAVALI VETOAA ROOMAN KANSALAIKUUTEEN

22 He kuuntelivat häntä tähän sanaan asti. Sitten he korottivat äänensä ja sanoivat: "Pois maan päältä tuommoinen! Sillä ei hän saa elää."

23 Kun he huusivat ja heittelivät vaatteitaan ja viskoivat tomua ilmaan,

24 käski komentaja kuljettaa hänet kasarmiin ja määräsi hänet ruoskimalla tutkittavaksi saadakseen tietää, mistä syystä he hänelle niin huusivat.

25 Mutta kun *he olivat oikeisseet* hänet ruoskittavaksi, sanoi Paavali siinä seisovalle sadanpäämiehelle: "Onko teidän lupa ruoskia Rooman kansalaista, vieläpä ilman tuomiota?"

26 Tämän kuultuaan sadanpäämies meni ilmoittamaan komentajalle ja sanoi:

22 Tähän sanaan asti he kuuntelivat häntä; mutta silloin he korottivat äänensä ja sanoivat: "Pois maan päältä tuommoinen! Sillä ei hän saa elää."

23 Ja kun he huusivat ja heittelivät vaatteitaan ja viskoivat tomua ilmaan,

24 käski päällikkö viedä hänet kasarmiin, ja saadakseen tietää, mistä syystä he niin hänelle huusivat, hän määräsi hänet ruoskimalla tutkittavaksi.

25 Mutta kun he olivat oikeisseet hänet ruoskittavaksi, sanoi Paavali siinä seisovalle sadanpäämiehelle: "Onko teidän lupa ruoskia Rooman kansalaista, vieläpä ilman tuomiota?"

26 Kun sadanpäämies sen kuuli, meni hän päällikölle ilmoittamaan ja sanoi: "Mitä aiot tehdä? Tämä

22. Ja he kuulivat häntä tähän sanaan asti, niin he korottivat äänensä ja sanoivat: ota pois senkaltaisen ihminen maan päältä; sillä ei hänen ole luvallinen elää.

23. Ja kuin he niin huusivat, heittelivät vaatteitansa ja paiskasivat tomua tuuleen,

24. Antoi sodanpäämies hänen viedä leiriin, ja käski piestä ja tutkittaa, että hän olis saanut tietää, minkätähden hänen päällensä niin huudettiin.

25. Kuin hän häntä nuorilla satoi, sanoi Paavali sadanpäämiehelle, joka läsnä seiso: onkos teidän kohtuullinen Roomalaista hosua ilman tuomitsematta?

26. Kuin sadanpäämies sen kuuli, meni hän sodanpäämiehen tykö, ilmoitti hänelle ja sanoi: mitäs tah-

APOSTOLIEN TEOT

27 "Katso mitä aiot tehdä, sillä tämä* mies on roomalainen." Tultuaan Paavalin luo komentaja sanoi hänelle: "Sano minulle oletko roomalainen." Hän vastasi: "Olen."

28 Komentaja sanoi: "Minä olen paljon rahalla hankkinut tämän kansalaisoikeuden." Niin Paavali sanoi: "Mutta minä olen syntynytkin roomalaisena."

29 Silloin ne, joitten piti häntä tutkia, lähtivät heti hänen luotaan. Myös komentaja pelästyi saatuaan tietää, että hän oli roomalainen, ja koska oli sitonut hänet.

PAAVALI PUOLUSTAUTUU NEUVOSTON EDESSÄ

30 Mutta seuraavana päivänä, kun komentaja halusi varmasti tietää, mistä juutalaiset häntä syyttivät, hän päästi hänet siteistä ja käski ylipap-

mies on Rooman kansalainen."

27 Niin päällikkö meni Paavalin luo ja sanoi hänelle: "Sano minulle: oletko sinä Rooman kansalainen?" Hän vastasi: "Olen".

28 Niin päällikkö sanoi: "Minä olen paljon rahalla hankkinut itselleni tämän kansalaisoikeuden". Paavali sanoi: "Mutta minulla se on syntymästäni asti".

29 Silloin ne, joiden piti häntä tutkia, lähtivät heti hänen luotaan. Ja myös päällikkö peljästyivät saatuaan tietää, että Paavali oli Rooman kansalainen, kun oli sidottanut hänet.

30 Mutta seuraavana päivänä, koska hän tahtoi saada varman tiedon, mistä juutalaiset häntä syyttivät, päästi hän hänet siteistä

dot tehdä? sillä tämä mies on Roomalainen.

27. Niin sodanpäämies meni hänen tykönsä ja sanoi hänelle: sanoi minulle, oletko sinä Roomalainen? Hän sanoi: olen niinkin.

28. Ja sodanpäämies vastasi: minä olen suurella rahalla tämän kaupungin oikeuden voittanut. Mutta Paavali sanoi: minä olen myös syntynyt (Roomalainen.)

29. Ja he läksivät kohta hänen tykönsä tutkimasta. Ja sodanpäämies rupesi pelkäämään, sittekuin hän sai tietää, hänen Roomalaisen olevan, että hän hänen sitonut oli.

30. Mutta toisena päivänä tahtoi hän visummasti tietää, minkätähden hänen päällensä Juudalaisilta kannettiin, ja päästi hänen siteistä,

APOSTOLIEN TEOT

pien ja koko *heidän neuvostonsa* kokoontua. Hän vei Paavalin alas ja asetti hänet heidän eteensä.

23. Luku

1 Niin Paavali katsoi kiinteästi neuvostoon ja sanoi: "Miehet, veljet, olen tähän asti vaeltanut Jumalan edessä omatunto täysin puhtaana."

2 Mutta ylin pappi Ananias käski hänen lähellään seisovia lyömään häntä vasten suuta.

3 Silloin Paavali sanoi hänelle: "Jumala on lyövä sinua, valkeaksi kalkittu seinä. Istutko sinä tuomitsemassa minua lain mukaan ja käsket vastoin lakia lyömään minua?"

4 Niin ne jotka seisoivat lähellä, sanoivat: "Herjaatko Jumalan ylintä pappia?"

5 Paavali vastasi: "En tiennyt, veljet, että hän on ylin pappi; sillä on kirjoi-

ja käski ylipappien ja koko neuvoston kokoontua, vei Paavalin alas ja asetti hänet heidän eteensä.

23. Luku

1 Niin Paavali loi katseensa neuvostoon ja sanoi: "Miehet, veljet, minä olen kaikessa hyvällä omalattunnolla vaeltanut Jumalan edessä tähän päivään asti".

2 Mutta ylimmäinen pappi Ananias käski lähellä seisovia lyömään häntä vasten suuta.

3 Silloin Paavali sanoi hänelle: "Jumala on lyövä sinua, sinä valkeaksi kalkittu seinä; istutko sinä tuomitsemassa minua lain mukaan ja käsket vastoin lakia lyödä minua?"

4 Niin ne, jotka seisoivat lähellä, sanoivat: "Herjaatko sinä Jumalan ylimmäistä pappia?"

5 Ja Paavali sanoi: "En tiennyt, veljet, että hän on ylimmäinen

ja käski ylimmäiset papit ja kaiken heidän raatinsa tulla kokoon, ja antoi Paavalin tulla heidän eteensä.

1. Niin Paavali katsahti raadin päälle ja sanoi: miehet, rakkaat veljet! minä olen kaikella hyvällä tunnolla vaeltanut Jumalan edessä tähän päivään asti.

2. Niin ylimmäinen pappi Ananias käski niitä, jotka läsnä seisoivat, lyödä häntä vasten suuta.

3. Paavali sanoi hänelle: lyököön sinua Jumala, sinä valkeaksi tehty seinä! istutko sinä ja tuomitset minua lain jälkeen, ja käsket minua lyödä vastoin lakia?

4. Mutta ne, jotka läsnä seisoivat, sanoivat: kiroiletko sinä ylimmäistä Jumalan pappia?

5. Paavali sanoi: en minä tietänyt, rakkaat veljet, häntä ylimmäiseksi

APOSTOLIEN TEOT

tettu: 'Kansasi ruhtinasta älä solvaa!'"

6 Mutta kun Paavali tiesi osan heistä olevan saddukeuksia ja toisen fariseuksia, hän huusi neuvoston edessä: "Miehet, veljet, olen fariseus, * fariseuksen poika*. Kuolleitten ylösnousemustoivon vuoksi olen tuomitavana."

7 Kun hän oli tämän sanonut, nousi riita fariseusten ja saddukeusten kesken, ja joukko jakautui.

8 Sillä saddukeukset sanovat, ettei ole ylösnousemusta, ei enkeliä eikä henkeä, mutta fariseukset tunnustavat molemmat.

9 Syntyi suuri huuto, ja muutamat fariseusten puolueen kirjanoppineet nousivat kiivaasti väittelemään sanon: "Emme huomaa mitään pahaa tässä miehessä. Entä jos henki tai enkeli on hänelle puhunut? (Älkääm-

pappi; sillä kirjoitettu on: 'Kansasi ruhtinasta älä kiroa'".

6 Mutta koska Paavali tiesi osan heistä olevan saddukeuksia ja toisen osan fariseuksia, huusi hän neuvoston edessä: "Miehet, veljet, minä olen fariseus, fariseusten jälkeläinen; toivon ja kuolleitten ylösnousemuksen tähden minä olen tuomittavana".

7 Tuskin hän oli tämän sanonut, niin nousi riita fariseusten ja saddukeusten kesken, ja kokous jakautui.

8 Sillä saddukeukset sanovat, ettei ylösnousemusta ole, ei enkeliä eikä henkeä, mutta fariseukset tunnustavat kumpaisetkin.

9 Ja syntyi suuri huuto, ja muutamat kirjanoppineet fariseusten puolueesta nousivat ja väittelivät kiivaasti ja sanoivat: "Emme löydä mitään pahaa tässä miehessä; entäpä jos henki tai enkeli on hänelle

papiksi; sillä kirjoitettu on: sinun kansas ylimmäistä ei sinun pidä kiroileman.

6. Kuin Paavali tiesi, että heitä oli yksi osa Saddukealaisia ja toinen osa Pharisealaisia, huusi hän raadin edessä: miehet, rakkaat veljet! minä olen Pharisealainen ja Pharisealaisen poika. Minun päälleni kannetaan toivon ja kuolleiden ylösnousemisen tähden.

7. Ja kuin hän sen sanonut oli, tuli riita Pharisealaisten ja Saddukealaisten välille, ja joukko erkani.

8. Sillä Saddukealaiset sanovat: ettei kuolleiden ylösnousemista, eikä enkeleitä, eikä henkeä ole; mutta Pharisealaiset tunnustavat molemmat olevan.

9. Niin tuli suuri huuto, ja kirjanoppineet Pharisealaisten lahkosta nousivat, kilvoittelivat ja sanoivat: emme mitään pahaa löydä tässä miehessä: jos henki taikka enkeli on hänelle puhunut, niin emme

APOSTOLIEN TEOT

me taistelko Jumalaa vastaan.)"

10 Kun nousi suuri riita, komentaja pelkäsi, että he repisivät Paavalin kappaleiksi ja käski sotaväenosaston astua alas ja temmata hänet heidän keskeltään ja kuljettaa kasarmiin.

11 Mutta seuraavana yönä Herra seiso i hänen luonaan ja sanoi: "Ole turvallisella mielellä, (Paavali,) sillä niin kuin olet todistanut minusta Jerusalemissa, niin sinun pitää todistaa myös Roomassa."

JUUTALAISTEN SALALIITTO PAAVALIA VASTAAN

12 Mutta päivän tultua (eräät) juutalaiset *lyöttäytyivät yhteen* ja sitoutuivat kirouksen uhalla, sanoen olevansa syömättä ja juomatta, kunnes olivat tappaneet Paavalin.

13 Niitä oli yli neljänkymmenen, jotka

puhunut? (*Älkäämme taistelko Jumalaa vastaan.*)"

10 Ja kun riita yhä kiihtyi, pelkäsi päällikkö, että he repisivät Paavalin kappaleiksi, ja käski sotaväen tulla alas ja temmata hänet heidän keskeltään ja viedä hänet kasarmiin.

11 Mutta seuraavana yönä Herra seiso i Paavalin tykönä ja sanoi: "Ole turvallisella mielellä (*Paavali,*), sillä niinkuin sinä olet todistanut minusta Jerusalemissa, niin sinun pitää todistaman minusta myös Roomassa".

12 Mutta päivän tultua juutalaiset tekivät salaliiton ja vannoiivat valan, etteivät söisi eivätkä joisi, ennenkuin olivat tappaneet Paavalin.

13 Ja niitä oli viidettäkymmentä

mahda Jumalaa vastaan sotia.

10. Ja että suuri kapina nousi, pelkäsi sodanpäämies, ettei he Paavalia rikki repäisisi, ja käski sotaväen mennä alas, ja temmata pois häntä heidän seastansa, ja leiriin viedä.

11. Mutta yöllä sen jälkeen seiso i Herra hänen tykönänsä ja sanoi: ole vahvassa turvassa, Paavali! sillä niinkuin sinä olet minusta Jerusalemissa todistanut, niin sinun pitää Roomissakin todistaman.

12. Ja kuin päivä tuli, kokoontuivat muutamat Juudalaisista ja sadattelivat itsiänsä, sanoen, ettei heidän pitänyt ennen syömän eikä juoman, kuin he Paavalin olisivat tappaneet.

13. Ja niitä oli enempi kuin neljä-

APOSTOLIEN TEOT

solmivat tämän valaliiton.

14 He menivät ylipappien ja vanhinten luo ja sanoivat: "Olemme kirouksen uhalla sitoutuneet olemaan maistamatta mitään ennen kuin olemme tappaneet Paavalin.

15 Tehkää nyt siis neuvoston kanssa komentajalle ilmianto, jotta hän toisi hänet (huomenna) alas luoksenne ikään kuin aikoisitte tarkemmin tutkia hänen asiaansa. Mutta olemme valmiit tappamaan hänet ennen kuin hän tulee perille*."

16 Mutta kun Paavalin sisaren poika kuuli väijytyksestä, hän tuli kasarmille, meni sisälle ja ilmoitti asian Paavalille.

17 Silloin Paavali kutsui luokseen yhden sadanpäämiehistä ja sanoi: "Vie tämä nuorukainen komentajan luo, sillä hänellä on jotain hänelle ilmoitettavaa."

18 Niin tämä otti hänet mukaansa,

miestä, jotka yhtyivät tähän valaan.

14 He menivät ylipappien ja vanhinten luo ja sanoivat: "Me olemme kirouksen uhalla vannoneet, ettemme mitään maista, ennenkuin olemme tappaneet Paavalin.

15 Pyytäkää te siis nyt yhdessä neuvoston kanssa päälliköltä, että hän toisi hänet alas teidän luoksenne, ikäänkuin aikoisitte tarkemmin tutkia hänen asiaansa. Mutta me olemme valmiit tappamaan hänet, ennenkuin hän pääsee perille."

16 Mutta Paavalin sisarenpoika, joka oli saanut kuulla väijytyksestä, saapui kasarmille, meni sisälle ja ilmoitti sen Paavalille.

17 Niin Paavali kutsui luoksensa erään sadanpäämiehen ja sanoi: "Vie tämä nuorukainen päällikön luo, sillä hänellä on jotakin hänelle ilmoitettavaa".

18 Niin hän otti hänet mukaansa,

kymmentä miestä, jotka tämän valan tehneet olivat.

14. Ne menivät ylimmäisten pappein ja vanhimpain tykö, ja sanoivat: me olemme sadatuksilla meitämme kironneet, ei ennen einettä maistavamme kuin me Paavalin tapamme.

15. Nyt siis ilmoittakaat sodanpäämiehelle ja raadille, että hän huomenna tois hänen teidän eteenne, niinkuin te tahtoisitte jotakin todempaa häneltä tiedustaa; mutta ennenkuin hän lähestyy, olemme me valmiit häntä tappamaan.

16. Kun Paavalin sisaren poika heidän väijymisensä kuuli, meni hän leiriin ja ilmoitti nämät Paavalille.

17. Niin Paavali kutsui yhden sadanpäämiehistä tykönsä ja sanoi: vie tämä nuorukainen sodanpäämiehen tykö; sillä hänellä on jotakin hänelle sanomista.

18. Niin hän otti sen ja saatti hä-

APOSTOLIEN TEOT

vei komentajan luo ja sanoi: "Vanki Paavali kutsui minut luokseen ja pyysi tuomaan luoksesi tämän nuorukaisen, jolla on jotain puhuttavaa sinulle."

19 Niin komentaja tarttui hänen käteensä, vei hänet erilleen ja kysyi: "Mitä sinulla on minulle ilmoitettava?"

20 Hän sanoi: "Juutalaiset ovat päättäneet pyytää sinulta, että huomenna veisit Paavalin alas neuvostoon ikään kuin *he aikoisivat* vielä tarkemmin kysellä jotain hänestä."

21 Mutta älä sinä suostu heihin, sillä heitä on enemmän kuin neljäkymmentä miestä väijymässä häntä. He ovat kirouksen uhalla sitoutuneet olemaan syömättä ja juomatta ennen kuin ovat tappaneet hänet. Ja he ovat nyt valmiina odottaen sinulta suostumusta."

22 Niin komentaja päästi nuorukaisen menemään ja kielsi häntä: "Älä paljasta kenellekään, että olet ilmais-

vei hänet päällikön luo ja sanoi: "Vanki Paavali kutsui minut luokseen ja pyysi tuomaan sinun luoksesi tämän nuorukaisen, jolla on jotakin puhuttavaa sinulle".

19 Niin päällikkö tarttui hänen käteensä, vei hänet erikseen ja kysyi: "Mitä sinulla on minulle ilmoitettava?"

20 Hän sanoi: "Juutalaiset ovat päättäneet anoa sinulta, että huomenna veisit Paavalin alas neuvostoon, ikäänkuin aikoisit vielä tarkemmin tutkia hänen asiaansa."

21 Mutta älä sinä siihen suostu, sillä viidettäkymmentä miestä heidän joukostaan on häntä väijymässä, ja he ovat vannoneet valan, etteivät syö eivätkä juo, ennenkuin ovat tappaneet hänet. Ja nyt he ovat valmiina ja odottavat sinun suostumustasi."

22 Niin päällikkö päästi nuorukaisen menemään ja sanoi hänelle: "Älä virka kenellekään, että olet

nen sodanpäämiehen tykö, ja sanoi: sidottu Paavali kutsui minun tykönsä ja rukoili minua tätä nuorukaista sinun tykös saattaa, jolla on sinulle jotakin sanomista."

19. Niin sodanpäämies rupesi hänen käteensä, ja vei hänen erinänsä, ja kyseli häneltä: mitä se on, mitä sinulla on minulle ilmoittamista?

20. Niin hän sanoi: Juudalaiset ovat päättäneet sinua rukoilla, etäs huomenna tuottaisit Paavalin raadin eteen, niinkuin he jotakin todempaa häneltä kuuntelisivat."

21. Mutta älä heitä tottele; sillä enempi kuin neljäkymmentä miestä väijyy häntä, jotka ovat heitänsä sadattaneet, ei ennen syövänsä eikä juovansa, kuin he hänen tappaisivat: ja he ovat nyt valmiit odottamassa sinun lupaamistas."

22. Niin sodanpäämies laski nuorukaisen matkaansa ja haasti häntä kellenkään sanomasta, että hän

APOSTOLIEN TEOT

sut tämän minulle."

ilmaissut tämän minulle".

nämät hänelle ilmoittanut oli.

PAAVALI VIEDÄÄN KESAREAAAN

23 Kutsuttuaan luokseen tietyt kaksi sadanpäämiestä hän sanoi: "Pitäkää yön kolmannesta tunnista* lähtien valmiina kaksisataa sotamiestä lähtemään Kesareaan asti ja seitsemänkymmentä ratsumiestä ja kaksisataa keihäsmiestä.

24 Varatkaa myös ratsuja pannaksenne Paavalin ratsaille ja viedäksenne hänet vahingoittumattomana maaherra Feeliksin luo."

25 Ja hän kirjoitti näin kuuluvan kirjeen:

26 "Klaudius Lysias tervehtii korkearvoista maaherraa Feeliksiä.

27 Tämän miehen juutalaiset ottivat kiinni ja olivat vähällä tappaa. Niin menin sinne sotaväen kanssa ja pelastin hänet saatuani tietää, että hän on roomalainen.

23 Sitten hän kutsui luoksensa kaksi sadanpäämiestä ja sanoi heille: "Pitäkää yön kolmannesta hetkestä lähtien kaksisataa sotamiestä valmiina lähtemään Kesareaan ja seitsemänkymmentä ratsumiestä ja kaksisataa keihäsmiestä,

24 ja varatkaa ratsuja pannaksenne Paavalin ratsaille ja viedäksenne hänet vahingoittumattomana maaherra Feeliksin luo".

25 Ja hän kirjoitti kirjeen, joka kuului näin:

26 Klaudius Lysias lausuu tervehdyksen korkearvoiselle maaherralle Feeliksille.

27 Tämän miehen ottivat juutalaiset kiinni ja olivat vähällä hänet tappaa; silloin minä tulin saapuville sotaväen kanssa ja pelastin hänet, saatuani tietää, että hän on Roo-

23. Ja hän kutsui tykönsä kaksi sadanpäämiestä ja sanoi: valmistakaat kaksisataa sotamiestä menemään Kesareaan, ja seitsemänkymmentä ratsasmiestä, ja kaksisataa keihäsmiestä kolmannella hetkellä yöstä.

24. Ja valmistakaat muutamia juhtia, että he Paavalin niiden päälle istuttavat ja vievät terveenä maanvanhimman Felixen tykö.

25. Ja kirjoitti kirjan tällä tavalla:

26. Klaudius Lysias sille jalolle maanvanhimmalle Felixelle terveyttä!

27. Tämän miehen olivat Juutalaiset ottaneet kiinni ja tahtoivat hänen tappaa. Niin tulin minä parhaallansa sotaväellä sekaan ja tempasin hänen pois, että minä

APOSTOLIEN TEOT

28 Koska halusin tietää, mistä asiasta he häntä syyttivät, vein hänet alas heidän neuvostoonsa.

29 Havaitsin häntä syytettävän heidän lakiaan koskevista riitakysymyksistä, mutta ettei hän ollut syytteessä mistään, mikä ansaitsisi kuoleman tai kahleet.

30 Kun minulle ilmaistiin, että miestä vastaan on tekeillä (juutalaisten) salahanke, lähetin hänet heti luoksesi käskettyäni myös syyttäjiä esittämään sanottavansa häntä vastaan sinun edessäsi. (Jää hyvästi.)"

31 Niin sotamiehet saamansa käskyn mukaan ottivat Paavalin ja veivät yötä myöten Antipatrikseen.

32 Jätettyään seuraavana päivänä ratsumiehet jatkamaan matkaa hänen kanssaan, he palasivat kasar-

man kansalainen.

28 Ja koska tahdoin tietää, mistä asiasta he häntä syyttivät, vein hänet heidän neuvostoonsa

29 ja havaitsin, että häntä syytettiin heidän lakiaan koskevista riitakysymyksistä, mutta ettei ollut kannetta mistään, mikä ansaitsisi kuoleman tai kahleet.

30 Mutta kun minulle on annettu ilmi, että miestä vastaan on tekeillä (*juutalaisten*) salahanke, lähetin hänet nyt heti sinun luoksesi; olen myös kehoittanut hänen syyttäjiään sanomaan sanottavansa häntä vastaan sinun edessäsi."

31 Niin sotamiehet, saamansa käskyn mukaan, ottivat Paavalin ja veivät hänet yötä myöten Antipatrikseen.

32 Seuraavana päivänä he antoivat ratsumiesten jatkaa hänen kanssaan matkaa, mutta itse he

ymmärsin hänen Roomalaisen olevan.

28. Ja kuin minä pyysin syytä tietää, mistä he häntä nuhtelivat, niin minä vein hänen heidän raatinsa eteen,

29. Ja löysin kannettavan hänen päällensä heidän lakinsa kysymyksistä. Ja ei kuitenkaan heillä ollut yhtään kuoleman eli sidetten syytä.

30. Ja kuin minulle siitä väijymisestä ilmoitettiin, jota Juudalaiset hänelle valmistivat, lähetin minä kohta hänen sinun tykö, ja sanoin hänen päällekantajillensa: mitä teillä on häntä vastaan, niin sano-kaat maanvanhimman edessä. Ole hyvästi!

31. Ja sotamiehet ottivat Paavalin, niinkuin heille käsketty oli, ja veivät hänen yöllä Antipatrideen.

32. Ja toisena päivän antoivat he ratsasmiesten häntä seurata ja palasivat leiriin.

APOSTOLIEN TEOT

miin.

33 Kun nämä tulivat, he antoivat kirjeen maaherralle ja veivät myös Paavalin hänen eteensä.

34 Kirjeen luettuaan maaherra* kysyi, mistä maakunnasta hän oli, ja saatuaan tietää, että hän on Kilikiasta,

35 hän sanoi: "Kuulustelen sinua, kun syyttäjäsikin saapuvat." Ja hän käski vartioida häntä Herodeksen linnassa.

PAAVALIA SYYTETÄÄN FEELIKSIN EDESSÄ

1 Viiden päivän kuluttua ylin pappi Ananias meni alas muutamien vanhinten ja erään asianajaja Tertulluksen kanssa, ja he esittivät maaherralle syytteen Paavalia vastaan.

2 Kun hänet oli kutsuttu esille Tertul-

palasivat kasarmiin.

33 Kun ratsumiehet tulivat Kesareaan, antoivat he kirjeen maaherralle ja veivät myös Paavalin hänen eteensä.

34 Luettuaan kirjeen hän kysyi, mistä maakunnasta Paavali oli; ja saatuaan tietää, että hän oli Kilikiasta,

35 hän sanoi: "Minä kuulustelen sinua, kun syyttäjäsikin saapuvat". Ja hän käski vartioida häntä Herodeksen linnassa.

24. Luku

1 Viiden päivän kuluttua ylimmäinen pappi Ananias meni sinne alas muutamien vanhinten ja erään asianajajan, Tertulluksen, kanssa, ja he ilmoittivat maaherralle syyttävänsä Paavalia.

2 Ja kun Paavali oli kutsuttu esille,

33. Kuin he tulivat Kesareaan ja antoivat kirjan maanvanhimmalle, niin he asettivat myös Paavalin hänen eteensä.

34. Kuin maanvanhin oli kirjan lukenut ja kysynyt, kusta maakunnasta hänen piti oleman; ja että hän ymmärsi hänen Kilikiasta olevan,

35. Minä tahdon sinua kuulla, sanoi hän, kuin myös sinun päälle kantajas tulevat edes. Ja käski kätkeä hänen Herodeksen raatihuoneeseen.

1. Viiden päivän perästä meni Ananias, ylimmäinen pappi, vanhimpain ja selväkielisen Tertulluksen kanssa maanvanhimman tykö Paavalia vastaan.

2. Ja kuin hän oli eteen kutsuttu,

APOSTOLIEN TEOT

lus alkoi syyttää sanoen:

3 ”Runsasta rauhaa olemme kauttasi, korkea-arvoinen Feeliks, saaneet osaksemme, ja sinun huolenpidostasi on tehty parannuksia tämän kansan hyväksi. Sen kaikin puolin ja kaikkialla mitä kiitollisimmin tunnustamme.

4 Mutta jotten kauemmin sinua viivyttäisi, pyydän sinua hetkisen meitä suosiollisesti kuuntelemaan.

5 Olemme näet havainneet tämän miehen rutoksi ja metelinnostajaksi kaikkien koko maailman juutalaisten keskellä ja nasaretilaisten lahkon päämieheksi.

6 Hän on yrittänyt pyhäkönkin saastuttaa. Niin otimme hänet kiinni (ja tahdoimme tuomita lakimme mukaan.

7 Mutta komentaja Lysias tuli ja suurta väkivaltaa käyttäen vei hänet kä-

rupesi Tertullus syyttämään ja sanoi:

3 Runsasta rauhaa me olemme sinun kauttasi, korkea-arvoinen Feeliks, saaneet nauttia, ja sinun huolenpidostasi on parannuksia aikaansaatu tämän kansan hyväksi, sen me kaikin puolin ja kaikkialla ja kaikella kiitollisuudella tunnustamme.

4 Mutta etten aivan kauan sinua viivyttäisi, pyydän sinua hetkisen meitä suosiollisesti kuulemaan.

5 Me olemme havainneet, että tämä mies on ruttotauti ja metelinnostaja kaikkien koko maailman juutalaisten keskuudessa ja nasaretilaisten lahkon päämies,

6 ja hän on koettanut pyhäkönkin saastuttaa. Sentähden me otimme hänet kiinni. *Ja me tahdomme tuomita hänet lakiemme mukaan*

7 mutta ylipääällikkö Lyysias tuli ja vei hänet suurta väkivaltaa käyttä-

rupesi Tertullus kantamaan, sanoen:

3. Me elämme hyvässä rauhassa sinun kauttas, ja ne asiat, jotka tässä kansassa oikein ja hyvin tehnyt ovat sinun toimellas, voimallinen Feliks, me aina ja joka paikassa hyväksi otamme kaikella kiitoksella.

4. Vaan etten minä sinua kauvan viivyttäisi, rukoilen minä sinua, etäs pikimiltäs meitä kuulisit, sinun vakuutes tähden.

5. Sillä me olemme löytäneet tämän miehen vahingolliseksi, joka nostaa kapinan kaikille Juudalaisille ympäri koko maanpiirin, ja on Natsarealaisten eriseurain päämies.

6. Hän on kiusannut templiäkin riivata; jonka tähden me otimme hänen kiinni ja tahdoimme tuomita hänen meidän lakimme jälkeen.

7. Mutta sodanpäämies Lysias tuli suurella väellä siihen sekaan ja

APOSTOLIEN TEOT

sistämme

8 ja käski hänen syyttäjäinsä tulla luoksesi.) Voit häneltä itse tutkimalla saada tietää kaiken sen, mistä häntä syytämme."

9 Myös juutalaiset *olivat samaa mieltä* väittäen asian niin olevan.

PAAVALI PUOLUSTAUTUU FEE- LIKSIN EDESSÄ

10 Mutta Paavali vastasi, maaherran viitattua hänelle, että hän puhuisi: "Koska tiedän sinun monta vuotta olleen tämän kansan tuomarina, puhun *sitä rohkeammin* asiani puolesta.

11 Sillä voit saada tietää, ettei ole kuin kaksitoista päivää siitä, kun menin Jerusalemiin palvomaan.

12 Eivät he ole tavanneet minua pyhäkössä kenenkään kanssa väittele-

en pois meidän käsistämme

8 ja käski hänen syyttäjänsä saapua eteesi. Voit itse häntä tutkimalla saada tietää kaiken, mistä me häntä syytämme."

9 Ja myös juutalaiset yhtyivät syyttämään häntä ja väittivät asian niin olevan.

10 Paavali vastasi, kun maaherra oli viitannut, että hän sai puhua: "Koska tiedän sinun monta vuotta olleen tämän kansan tuomarina, puhun luottamuksella asiani puolesta.

11 Niinkuin voit saada tietää, ei ole kuin kaksitoista päivää siitä, kun menin Jerusalemiin rukoilemaan.

12 Eivät he ole tavanneet minua kenenkään kanssa väittelemästä

päästi hänen meidän käsistämme, 8. Ja käski hänen päällekkantajansa tulla sinun tykö; josta sinä taidat itse tutkien ymmärtää kaikista niistä, joita me hänen päällensä kannamme.

9. Ja Juudalaiset tähän myös mielistyivät, sanoen niin olevan.

10. Niin Paavali vastasi, kuin maanvanhin häntä viittasi puhumaan: että minä tiedän sinun monta ajastaikaa olleen tämän kansan tuomarina, tahdon minä pelkäämättä edestäni vastata.

11. Sillä sinä taidat ymmärtää, ettei enempi ole kuin kaksitoistakymmentä päivää, sittekuin minä menin ylös Jerusalemiin rukoilemaan.

12. Ja ei he ole minua templissäkään löytäneet kamppailemasta

APOSTOLIEN TEOT

mästä eikä yllyttämästä kansaa mel-
lakkaan synagoogissa tai kaupungil-
la,
13 eivätkä voi näyttää sinulle toteen
sitä, mistä minua nyt syyttävät.

14 Mutta sen sinulle tunnustan, että
minä sen tien mukaan, jota he sano-
vat lahkoksi, niin palvelen isäini Ju-
malaa, että uskon kaiken, mitä on kir-
joitettu laissa ja profeetoissa,

15 ja että minulla on Jumalaan se
toivo, jonka nämä itsekin omaksuvat,
että on oleva (kuolleitten) ylös-
nousemus, sekä vanhurskasten että
vääräin.

16 Sen vuoksi myös ahkeroin, että
minulla aina olisi loukkaamaton oma-
tunto Jumalan ja ihmisten edessä.

17 Niin tulin monien vuosien kuluttua
tuomaan almuja kansalleni ja uhreja.

18 Näissä toimissa muutamat Aasi-
asta tulleet juutalaiset tapasivat minut

eikä väentungoksia aikaansaa-
masta, ei pyhäkössä, ei synagoo-
gissa eikä kaupungilla,
13 eivätkä myöskään voi näyttää
sinulle toteen sitä, mistä he nyt
minua syyttävät.

14 Mutta sen minä sinulle tunnus-
tan, että minä sitä tietä vaeltaen,
jota he lahkoksi sanovat, niin pal-
velen isieni Jumalaa, että minä
uskon kaiken, mitä on kirjoitettuna
laissa ja profeetoissa,

15 ja pidän sen toivon Jumalaan,
että on oleva ylösnousemus, jota
nämä itsekin odottavat, sekä van-
hurskasten että vääräin.

16 Sentähden minä myös ahke-
roitsen, että minulla aina olisi
loukkaamaton omatunto Jumalan
ja ihmisten edessä.

17 Niin minä nyt useampien vuo-
sien kuluttua tulin tuomaan almuja
kansalleni ja toimittamaan uhreja.

18 Näitä toimittaessani muutamat
Aasiasta tulleet juutalaiset tapasi-

yhdenkään kanssa, ei kapinaa
nostamasta kansan seassa, ei sy-
nagogissa, eikä kaupungissa.
13. Ei he myös taida niitä vahvis-
taa, mitä he nyt minun päälleni
kantavat.

14. Mutta sen minä sinulle tunnus-
tan, että minä tämän tien kautta,
jonka he eriseuraksi kutsuvat, niin
palvelen minun isäini Jumalaa, et-
tä minä uskon kaikki, mitkä laissa
ja prophetaissa kirjoitetut ovat,
15. Ja pidän sen toivon Jumalan
puoleen, jota hekin itse odottavat,
että kuolleiden ylösnousemus pi-
tää oleman, sekä vanhurskasten
että vääräin.

16. Ja sentähden minä harjoitan
itsiäni aina pitämään pahentamat-
toman omantunnon Jumalan ja
ihmisten edessä.

17. Mutta kuin minä monen ajasta-
jan perästä tulin almua ja uhria
kansalleni tekemään:

18. Joissa muutamat Juudalaiset
Asiasta löysivät minun puhdistet-

APOSTOLIEN TEOT

puhdistautuneena pyhäkössä, eikä ollut väentungosta tai meteliä.

19 Heidän pitäisi nyt olla saapuvilla edessäni ja syyttää, jos heillä olisi jokin minua vastaan.

20 Tai sanokoot nämä tässä *jos huomasivat minussa jotain rikollista,* kun seisoin neuvoston edessä

21 — paitsi mitä tulee tähän yhteen lauseeseen jonka huusin seisoessani heidän keskellään: 'Kuolleitten ylösnousemuksen vuoksi olen tänään tuomittavanne'."

22 Mutta (kuultuaan tämän) Feeliks, joka oli hyvin tarkkaan perillä tästä tiestä, lykkäsi heidän asiansa tuonnemmaksi sanoen: "Kun komentaja Lysias tulee alas, tutkin asianne."

PAAVALIN VANKEUS

23 Hän käski sadanpäämiehen pitää Paavalia vartioituna sallien lievennys-

vat minut puhdistautuneena pyhäkössä, eikä ollut mitään väentungosta tai meteliä;

19 heidän tulisi nyt olla saapuvilla sinun edessäsi ja syyttää, jos heillä olisi jotakin minua vastaan.

20 Tai sanokoot nämä läsnäolevat, mitä rikollista he minussa huomasivat, kun minä seisoin neuvoston edessä;

21 jollei siksi luettane tätä ainoata lausetta, jonka huusin seisoessani heidän keskellään: 'Kuolleitten ylösnousemuksen tähden minä tänään olen teidän tuomittavanne'."

22 Mutta Feeliks, jolla oli hyvin tarkka tieto tästä tiestä, lykkäsi heidän asiansa toistaiseksi, sanoen: "Kun päällikkö Lysias tulee tänne, tutkin minä teidän asianne".

23 Ja hän käski sadanpäämiehen pitää Paavalia vartioituna, mutta

tuna templissä, ilman yhtäkään kapinaa ja meteliä,

19. Joidenka tulis sinun tykönäs läsnä olla ja kantaa, jos heillä jotakin on minua vastaan.

20. Eli sanokaan nämät itse, jos he jotakin vääryyttä ovat minussa löytäneet, koska minä seisoin raadin edessä.

21. Mutta tämän yhden sanan tähden, jonka minä heidän seasansa seisoissani, kuolleiden ylösnousemisesta, huusin, minä teiltä tänäpäpä tuomitaan.

22. Kuin Feliks tämän kuuli, viivytti hän heitä; sillä hän tiesi hyvin tämän tien menon, ja sanoi: kuin Lysias sodanpäämies alas tulee, niin minä tahdon tutkia teidän asianne.

23. Ja käski sadanpäämiehen kätkeä Paavalin, ja antoi hänen saa-

APOSTOLIEN TEOT

tä ja estämättä ketään hänen omaisistaan palvelemasta häntä (tai tulemasta hänen luokseen).

24 Muutamien päivien kuluttua Feeliks tuli vaimonsa Drusillan kanssa, joka oli juutalainen, haetti Paavalin ja kuunteli hänen puhettaan uskosta Kristukseen [Jeesukseen].

25 Mutta kun hän puhui vanhurskaudesta ja itsehillinnästä ja tulevasta tuomiosta, niin Feeliks pelästyi ja sanoi: "Mene tällä haavaa pois, mutta kun saan sopivan ajan, kutsutan sinut."

26 Mutta samalla hän myös toivoi, että Paavali antaisi hänelle rahaa (jotta hän päästäisi hänet), minkä vuoksi hän myös useammin haetti hänet ja puheli hänen kanssaan.

27 Mutta kahden vuoden kuluttua Feeliks sai seuraajakseen Porkius Festuksen. Ja kun Feeliks pyrki saa-

lievässä vankeudessa, estämättä ketään hänen omaisistaan tekemästä hänelle palvelusta (*tai tulemasta hänen luokseen*).

24 Muutamien päivien kuluttua Feeliks tuli vaimonsa Drusillan kanssa, joka oli juutalainen, haetti Paavalin ja kuunteli hänen puhettaan uskosta Kristukseen Jeesukseen.

25 Mutta kun Paavali puhui vanhurskaudesta ja itsensähillitsemisestä ja tulevasta tuomiosta, peljästyivät Feeliks ja sanoi: "Mene tällä haavaa pois, mutta kun minulle sopii, kutsutan sinut taas".

26 Sen ohessa hän myös toivoi saavansa Paavalilta rahaa (*jotta hän päästäisi hänet*), jonka tähden hän useita kertoja haetti hänet luokseen ja puheli hänen kanssansa.

27 Mutta kahden vuoden kuluttua Porkius Festus tuli Feeliksin sijaan; ja kun Feeliks tavoitteli juuta-

da levon, ja ettei yhtäkään hänen omistansa kiellettäisi häntä palvelemasta taikka käymästä hänen tykönänsä.

24. Mutta muutamain päivain perästä tuli Feliks emäntänsä Drusillan kanssa, joka Juudalainen oli, ja kutsutti Paavalin eteensä, ja kuulteli häntä uskosta Kristuksen päälle.

25. Mutta kuin hän puhui vanhurskaudesta ja puhtaasta elämästä ja tulevaisesta tuomiosta, peljästyivät Feliks, ja vastasi: mene tällä haavalla matkaas; vaan kuin minä saan tilan, niin minä sinun tyköni kutsutan.

26. Toivoi myös Paavalilta häneltä rahaa annettavan, että hän olis hänen päästänyt, jonka tähden hän myös usein hänen tykönä kutsutti ja puheli hänen kanssansa.

27. Kuin kaksi ajastaikaa kulunut oli, tuli Porkius Festus Feliksen sijaan. Mutta Feliks tahtoi Juudalais-

APOSTOLIEN TEOT

vuttamaan juutalaisten suosiota, hän jätti Paavalin kahleisiin.

25. Luku PAAVALI MAAHERRA FESTUKSEN EDESSÄ

1 Tultuaan sitten maakuntaansa Festus meni kolmen päivän kuluttua Kesareasta ylös Jerusalemiin.

2 Niin *ylin pappi* ja juutalaisten ensimmäiset miehet esittivät hänelle syytteen Paavalia vastaan ja pyysivät häneltä

3 ja anoivat sitä suosiota *Paavalin turmioksi,* että hän haettaisi hänet Jerusalemiin. Sillä he valmistivat väijytystä tappaakseen hänet tiellä.

4 Niin Festus vastasi, että Paavalia pidettiin vartioituna Kesareassa ja että hän itse aikoi pian lähteä sinne.

5 Tulkoot siis johtomiehenne kansani alas, hän sanoi, "ja jos siinä miehessä on jotain, syyttäkööt hän-

laisten suosiota, jätti hän Paavalin kahleisiin.

25. Luku

1 Kun nyt Festus oli astunut maaherranvirkaan, meni hän kolmen päivän kuluttua Kesareasta ylös Jerusalemiin.

2 Niin ylipapit ja juutalaisten ensimmäiset miehet ilmoittivat hänelle syyttävänsä Paavalia ja pyysivät häneltä

3 ja anoivat sitä suosionosoitusta itsellensä, Paavalia vastaan, että hän haettaisi hänet Jerusalemiin; sillä he valmistivat väijytystä tappaakseen hänet tiellä.

4 Mutta Festus vastasi, että Paavalia pidettiin vartioituna Kesareassa ja että hän itse aikoi piakkoin lähteä sinne.

5 Ja hän lisäsi: "Tulkoot siis teidän johtomiehenne minun mukanani sinne alas, ja jos siinä miehessä

ten mieltä noutaa ja jätti Paavalin sidottuna.

1. Kuin siis Festus oli tullut maakuntaan, meni hän Kesareasta kolmannen päivän perästä ylös Jerusalemiin.

2. Niin ylimmäinen pappi ja ylimmäiset Juudalaisista tulivat hänen eteensä Paavalia vastaan, ja rukoilivat häntä,

3. Ja pyysivät häneltä suosiota häntä kohtaan, että hän kutsuttaisi hänen Jerusalemiin, ja väijyivät häntä tappaaksensa tiellä.

4. Niin Festus vastasi, että Paavali piti hyvin kätkeä Kesareassa, ja että hän tahtoi itse pian sinne vaeltaa.

5. Jotka siis teidän seassanne, sanoi hän, voimalliset ovat, ne tulkaan alas meidän kanssamme, ja

APOSTOLIEN TEOT

tä."

6 Viivyttyään heidän luonaan *toista kymmentä* päivää, hän meni alas Kesareaan. Seuraavana päivänä hän istuutui tuomarinistuimelle ja käski tuoda Paavalin.

7 Hänen saavuttuaan asettuivat ne juutalaiset, jotka olivat tulleet alas Jerusalemissa, hänen ympärilleen ja esittivät monia ja raskaita syytöksiä (Paavalia vastaan), joita eivät kyenneet näyttämään toteen.

8 Hän* vastasi puolustukseksi: "En ole mitään rikkonut juutalaisten lakia enkä pyhäkköä enkä keisaria vastaan."

9 Niin Festus joka pyrki saavuttamaan juutalaisten suosiota, vastasi Paavalille ja sanoi: "Tahdotko lähteä ylös Jerusalemiin käymään siellä oikeutta edessäni tästä asiasta?"

10 Mutta Paavali sanoi: "Seison kei-

on jotakin väärää, syyttäkööt häntä".

6 Ja viivyttyään heidän luonansa ainoastaan kahdeksan tai kymmenen päivää hän meni alas Kesareaan. Seuraavana päivänä hän istui tuomarinistuimelle ja käski tuoda Paavalin eteensä.

7 Ja kun hän oli saapunut, asettuivat ne juutalaiset, jotka olivat tulleet Jerusalemissa, hänen ympärilleen ja tekivät useita ja raskaita syytöksiä (*Paavalia vastaan*), joita he eivät kuitenkaan kyenneet näyttämään toteen;

8 sillä Paavali torjui syytökset ja sanoi: "Minä en ole mitään rikkonut juutalaisten lakia enkä pyhäkköä enkä keisaria vastaan".

9 Niin Festus, joka tavoitteli juutalaisten suosiota, vastasi Paavalille ja sanoi: "Tahdotko lähteä Jerusalemiin ja siellä vastata näihin syytöksiin minun edessäni?"

10 Mutta Paavali sanoi: "Minä sei-

jos jotakin vääryyttä on tässä miehessä, niin kantakaan he hänen päällensä.

6. Kuin hän siis oli heidän tykönänsä viipynyt enempi kuin kymmenen päivää, läksi hän alas Kesareaan. Ja toisena päivänä istui hän tuomioistuimelle ja käski Paavalin tuoda edes.

7. Kuin hän oli tullut edes, seisoiivat ne Juudalaiset ympärillä, jotka olivat Jerusalemissa tulleet alas, ja toivat edes monta ja suurta vikaa Paavalia vastaan, joita ei he voineet vahvistaa;

8. Sillä hän vastasi edestänsä: en minä ole mitään rikkonut Juudalaisten lakia, en templiä, enkä keisaria vastaan.

9. Niin Festus tahtoi Juudalaisten mieltä noutaa, vastasi Paavalia ja sanoi: tahdotkos mennä ylös Jerusalemiin ja siellä näistä oikeudella seisoa minun edessäni?

10. Mutta Paavali sanoi: minä sei-

APOSTOLIEN TEOT

sarin tuomarinistuimen edessä, jossa minut tuomittakoon. Juutalaisille en ole mitään vääryyttä tehnyt, niin kuin sinäkin aivan hyvin tiedät.

11 Jos kuitenkin olen väärintekijä ja olen tehnyt jotain kuoleman ansaitsevaa, en pyri pääsemään kuolemasta. Mutta jos siinä, mistä nämä minua syyttävät, ei ole perää, niin kukaan ei voi luovuttaa minua heille. Vetoan keisariin."

12 Silloin Festus neuvoteltuaan neuvoskuntansa kanssa, vastasi: "Keisariin olet vedonnut, keisarin eteen olet menevä."

PAAVALI AGRIPPAN JA BERNIKEN EDESSÄ

13 Muutamien päivien kuluttua kuningas Agrippa ja Bernike saapuivat Kesareaan tervehtimään Festusta.

14 Kun he viipyivät siellä useita päi-

son keisarin tuomioistuimen edessä, ja sen edessä minut tuomittakoon. Juutalaisia vastaan en ole mitään rikkonut, niinkuin sinäkin aivan hyvin tiedät.

11 Vaan jos muuten olen rikkonut ja tehnyt jotakin, mikä ansaitsee kuoleman, en pyri pääsemään kuolemasta; mutta jos se, mistä nämä minua syyttävät, on perätöntä, niin ei kukaan voi luovuttaa minua heille. Minä vetoan keisariin."

12 Silloin Festus, neuvoteltuaan neuvoskuntansa kanssa, vastasi: "Keisariin sinä olet vedonnut, niinpä mene keisarin eteen".

13 Muutamien päivien kuluttua kuningas Agrippa ja Bernike saapuivat Kesareaan tervehtimään Festusta.

14 Ja kun he viipyivät siellä use-

son keisarin oikeudessa, ja siinä tulee minua tuomita: en minä ole Juutalaisille mitään vääryyttä tehnyt, kuin sinä itsekkin paremmin tiedät.

11. Sillä jos minä olen jonkun vahingoittanut, eli minun henkeni rikkonut, niin en minä tahdo välttää kuolemaa: jos ei taas mitään niistä ole, mitä he minun päälleni kantavat, niin ei yksikään taida minua antaa heidän käsiinsä: minä turvaan keisariin.

12. Silloin Festus puhutteli raatia ja vastasi: keisariin sinä turvasit, keisarin tykö pitää myös sinun menemän.

13. Mutta kuin muutamat päivät olivat kuluneet, tuli kuningas Agrippa ja Bernise alas Kesareaan Festusta tervehtimään.

14. Ja kuin he siellä monta päivää

APOSTOLIEN TEOT

viä, esitti Festus Paavalin asian kuninkaalle sanoen: "On muuan mies, jonka Feeliks on jättänyt vangiksi.

15 Ollessani Jerusalemissa juutalaisten ylipapit ja vanhimmat esittivät syytteen vaatien hänelle rangaistusta*.

16 Vastasin heille, ettei roomalaisten tapana ole luovuttaa ketään (tuhon omaksi) ennen kuin syytetty on kasvokkain syyttäjänsä kanssa ja on saanut tilaisuuden puolustautua syytöstä vastaan.

17 Kun he siis olivat kokoontuneet tänne, niin viipymättä seuraavana päivänä istuuduin tuomarinistuimelle ja käskin tuoda miehen.

18 Astuttuaan esiin syyttäjät eivät esittäneet häntä vastaan yhtään niistä syytöksistä, joita olin arvellut,

ampia päiviä, kertoi Festus Paavalin asian kuninkaalle ja sanoi:

"Täällä on eräs mies, jonka Feeliks on jättänyt vankeuteen;

15 käydessäni Jerusalemissa juutalaisten ylipapit ja vanhimmat ilmoittivat syyttävänsä häntä ja pyysivät, että hänet tuomittaisiin.

16 Mutta minä vastasin heille: 'Ei ole roomalaisten tapa antaa ketään alttiiksi, ennenkuin syytetty on asetettu vastakkain syyttäjänsä kanssa ja on saanut puolustautua syytöstä vastaan'.

17 Kun he olivat kokoontuneet tänne, niin minä viivyttelämättä seuraavana päivänä istuin tuomarinistuimelle ja käskin tuoda miehen eteeni.

18 Mutta kun hänen syyttäjänsä seisoivat hänen ympärillään, eivät he syyttäneet häntä mistään sellaisesta rikoksesta, kuin minä olin odottanut,

viipyivät, jutteli Festus Paavalin asian kuninkaalle ja sanoi: yksi mies on jäänyt Felikseltä sidottuna,

15. Josta, kuin minä Jerusalemissa olin, ylimmäiset papit ja Juudalaisten vanhimmat tulivat ja ilmoittivat minulle, pyytäin tuomiota hänen ylitsensä.

16. Joille minä vastasin: ei se ole Roomalaisten tapa, että joku ihminen ennen annetaan surmata, kuin se, jonka päälle kannetaan, saa päälle kantajat rinnallensa ja saa tilan edestänsä vastata kansteesta.

17. Sentähden kuin he tänne kokoon tulivat, istuin minä kohta toisena päivänä viivyttelämättä tuomio-istuimelle, ja käskin miehen tuoda edes.

18. Kun päälle kantajat tulivat, niin ei he yhtään syytä tuoneet edes niistä, mitä minä luulin.

APOSTOLIEN TEOT

19 vaan heillä oli häntä vastaan joitakin riitakysymyksiä omasta uskonnostaan ja jostain Jeesuksesta, joka oli kuollut mutta, jonka Paavali väitti elävän.

20 Kun olin epätietoinen tämän asian tutkimisesta, kysyin tahtoiko hän lähteä Jerusalemiin ja siellä käydä oikeutta tästä asiasta.

21 Mutta kun Paavali esitti vetoomuksen, että hänet oli säilytettävä majesteetin tutkittavaksi, käskin vartioida häntä, kunnes lähetän hänet keisarin eteen."

22 Niin Agrippa sanoi Festukselle: "Minäkin haluaisin kuulla sitä miestä." Tämä vastasi: "Huomenna olet kuuleva häntä."

23 Kun siis Agrippa ja Bernike olivat seuraavana päivänä tulleet suuresti komeillen ja menneet oikeussaliin komentajien ja kaupungin ylhäisten miesten kanssa, niin Paavali tuotiin sinne Festuksen käskystä.

24 Festus sanoi: "Kuningas Agrippa ja kaikki miehet, jotka kanssamme

19 vaan heillä oli häntä vastaan riitaa joistakin heidän uskonasioistaan ja jostakin Jeesuksesta, joka oli kuollut, mutta jonka Paavali väitti elävän.

20 Ja kun olin epätietoinen, miten tällainen asia oli tutkittava, kysyin, tahtoiko hän mennä Jerusalemiin ja siellä vastata näihin syytöksiin.

21 Mutta kun Paavali vetosi ja vaati, että hänet oli säilytettävä majesteetin tutkittavaksi, käskin minä vartioida häntä, kunnes lähetän hänet keisarin eteen."

22 Niin Agrippa sanoi Festukselle: "Minäkin tahtoisin kuulla sitä miestä". Tämä sanoi: "Huomenna saat kuulla häntä".

23 Seuraavana päivänä Agrippa ja Bernike tulivat suurella komeudella ja menivät oikeussaliin päälliköiden ja kaupungin ylhäisten miesten kanssa; ja Paavali tuotiin Festuksen käskystä sinne.

24 Ja Festus sanoi: "Kuningas Agrippa ja kaikki muut, jotka meidän

19. Mutta heillä oli muutamia kysymyksiä häntä vastaan heidän taikauksistansa ja yhdestä kuolleesta Jeesuksesta, jonka Paavali todisti elävän.

20. Vaan että minä siitä kysymyksestä epäilin, kysyin minä, josko hän olis tahtonut mennä Jerusalemiin ja siellä näistä tuomittaa.

21. Mutta koska Paavali lykkäsi asiansa keisarin tutkimisen alle, annoin minä hänen kätkeä, siihen asti kuin minä hänen keisarin tykö lähettäisin.

22. Niin Agrippa sanoi Festukselle: minäkin kuulisin mielelläni sitä miestä. Hän sanoi: huomenna saat sinä häntä kuulla.

23. Ja toisena päivänä tuli Agrippa ja Bernise suurella koreudella, ja menivät raastupaan, päämiesten ja kaupungin ylimmäisten kanssa, ja Paavali tuotiin edes Festuksen käskyn jälkeen.

24. Ja Festus sanoi: kuningas Agrippa ja kaikki miehet, jotka tässä

APOSTOLIEN TEOT

olette läsnä, näette hänet, jonka vuoksi koko juutalaisten joukko sekä Jerusalemissa että täällä on kääntynyt puoleeni huutaen, ettei hänen sovi enää elää.

25 Mutta huomattuani, ettei hän ole tehnyt mitään kuoleman ansaitsevaa, ja kun hän itsekin vetosi majesteettiin, päätin lähettää hänet sinne.

26 Mitään varmaa minulla ei ole hänestä herralleni kirjoitettavaa. Sen vuoksi toin hänet eteenne ja varsinkin sinun eteesi, kuningas Agrippa, jotta minulla kuulustelun tapahduttua olisi jotain kirjoitettavaa.

27 Sillä minusta näyttää typerältä lähettää vanki antamatta samalla tietää häneen kohdistettuja syytöksiä."

kanssamme olette läsnä, tässä näette sen miehen, jonka tähden koko juutalaisten joukko sekä Jerusalemissa että täällä on ahdistanut minua huutaen, ettei hänen pidä enää saaman elää.

25 Minä kuitenkin huomasin, ettei hän ole tehnyt mitään, mikä ansaitsisi kuoleman; mutta kun hän itse vetosi majesteettiin, niin minä päätin lähettää hänet sinne.

26 Mitään varmaa minulla ei kuitenkaan ole, mitä hänestä herralleni kirjoittaisin. Sen vuoksi tuotin hänet teidän eteenne ja varsinkin sinun eteesi, kuningas Agrippa, että minulla tutkinnon tapahduttua olisi, mitä kirjoittaa.

27 Sillä mielettömältä näyttää minusta lähettää vanki, antamatta samalla tietää häntä vastaan tehtyjä syytöksiä."

meidän kanssamme olette, te näette sen, josta kaikki Juudalaisten joukko on minua rukoillut Jerusalemissa ja myös täällä, huutain, ettei hänen pitäisi enempi elämän.

25. Mutta kuin minä ymmärsin, ettei hän ollut mitään kuoleman ansiota tehnyt, ja että hän myös itse turvasi keisariin, niin minä aion hänen sinne lähettää.

26. Josta ei minulla ole mitään vahvaa herralle kirjoittaa: sentähden tuotin minä hänen teidän eteenne, ja enimmiten sinun etees, kuningas Agrippa, että kuin hänen asiansa visummasti tutkitaisiin, minulla olis jotakin kirjoittamista;

27. Sillä se on minun nähdäkseni toimetoin, että hän sidottuna lähetetään, ja ei hänen syytänsä ilmoiteta.

APOSTOLIEN TEOT

26. Luku PAAVALI PUOLUSTAUTUU AGRIPPAN EDESSÄ

1 Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Sinun on lupa puhua puolestasi." Silloin Paavali ojensi kätensä ja lausui puolustukseksi:

2 "Pidän itseäni onnellisena, kuningas Agrippa, kun saan edessäsi tänä päivänä puolustautua kaikkea sitä vastaan, mistä juutalaiset minua syyttävät,

3 varsinkin, koska olet sekä juutalaisten kaikkien tapojen, että riitakysymysten tuntija. Sen vuoksi pyydän sinua kärsivällisesti kuuntelemaan minua.

4 Kaikki juutalaiset tuntevat varmasti nuoruudestani asti elämäni, joka alusta lähtien on kulunut kansani keskellä [ja] Jerusalemissa.

5 He tuntevat minut ennestään — jos tahtovat todistaa — että minä uskontomme ankarimman lahkon mukaan olen elänyt fariseuksena.

26. Luku

1 Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Sinun on lupa puhua puolestasi". Silloin Paavali ojensi kätensä ja lausui puolustukseksi:

2 Pidän itseäni onnellisena, kuningas Agrippa, kun sinun edessäsi tänä päivänä saan puolustautua kaikesta siitä, mistä juutalaiset minua syyttävät,

3 olletikin, koska sinä tarkkaan tunnet kaikki juutalaisten tavat ja riitakysymykset. Sentähden pyydän sinua kärsivällisesti minua kuulemaan.

4 Kaikki juutalaiset tuntevat minun elämäni nuoruudestani asti, koska alusta alkaen olen elänyt kansani keskuudessa ja Jerusalemissa.

5 He tuntevat minut jo entuudestaan, jos tahtovat sen todistaa, että minä meidän uskontomme ankarimman lahkon mukaan olen

1. Niin Agrippa sanoi Paavalille: sinun on lupa puhua edestäsi. Silloin Paavali ojensi kätensä ja vastasi edestänsä:

2. Minä pidän itseni onnellisena, rakas kuningas Agrippa, että minä tänäpäivänä saan sinun edessäsi vastata kaikista niistä, mitä minun päälleni Juudalaisilta kannetaan,

3. Liiatenkin että sinä tiedät kaikki tavat ja Juudalaisten kysymykset: sentähden rukoilen minä sinua, että kärsivällisesti minua kuulisit.

4. Kaikki tosin Juudalaiset tietävät minun elämäni hamasta nuoruudesta, kuin se alusta on ollut minun kansani seassa Jerusalemissa:

5. Jotka minun ennen ovat tunteet, (jos he tahtoisivat todistaa,) että minä meidän jumalanpalveluksen kaikkein ahkerimman eri-

APOSTOLIEN TEOT

6 Nyt seison tuomittavana sen lupauksen herättämän toivon vuoksi, jonka Jumala on antanut isillemme

7 ja jonka toteutumisen kaksitoista sukukuntaamme yötä päivää lakkaamatta Jumalaa palvellen toivovat kokevansa. Tämän toivon vuoksi, kuningas (Agrippa), juutalaiset minua syyttävät.

8 Miksi teistä on uskomatonta, että Jumala herättää kuolleet?

9 Luulin minäkin, että minun tuli kiihkeästi vastustaa Jeesus Nasaretilaisen nimeä.

10 Niin teinkin Jerusalemissa. Suljin paljon pyhiä vankiloihin saatvani yli-papeilta valtuuden, ja kun heitä tapettiin, äänestin sen puolesta.

11 Kaikissa synagoogissa yritin ran-

elänyt fariseuksena.

6 Ja nyt minä seison oikeuden edessä sentähden, että panen toivoni siihen lupaukseen, jonka Jumala on meidän isillemme antanut

7 ja jonka meidän kaksitoista sukukuntaamme, yötä ja päivää herkeämättä palvellen Jumalaa, toivovat heille toteutuvan; tämän toivon tähden, kuningas, juutalaiset minua syyttävät.

8 Miksi on teistä uskomatonta, että Jumala herättää kuolleet?

9 Luulin minäkin, että minun tuli paljon taistella Jeesuksen, Nasaretilaisen, nimeä vastaan,

10 ja niin minä teinkin Jerusalemissa. Paljon pyhiä minä suljin vankiloihin, saatvani yli-papeilta siihen valtuuden, ja kun heitä tapettiin, annoin minä ääneni sen puolesta.

11 Ja kaikkialla synagoogissa mi-

seuran jälkeen olin Pharisealainen.

6. Ja minä seison nyt tässä oikeuden edessä toivon tähden sen lupauksen päälle, joka Jumalalta on meidän isillemme tapahtunut:

7. Johonka meidän kaksitoistakymmentä sukukuntaa toivovat tulevansa, palvellen Jumalaa yötä ja päivää. Tämän toivon tähden kannetaan Juudalaisilta minun päälle, rakas kuningas Agrippa.

8. Miksi se luotaan mahdottomaksi uskoa teidän tykönänne, että Jumala kuolleet herättää?

9. Minä tosin luulin itselläni, että minun piti paljo vastahakoisuutta tekemän Jeesuksen Natsarealaisen nimeä vastaan,

10. Niinkuin minä myös tein Jerusalemissa, ja salpasin monta pyhää vankihuoneisiin, kuin minä ylimmäisiltä papeilta olin saanut vallan; ja kuin he tapettiin, mielistyin minä heidän tuomioonsa,

11. Ja rankaisin heitä usein jokai-

APOSTOLIEN TEOT

kaisemalla usein pakottaa heitä rie-naamaan. Raivotessani ylen määrin heitä vastaan vainosin heitä aina ulkomaan kaupunkiin saakka."

nä usein koetin rankaisemalla pakottaa heitä herjaamaan Jeesusta, ja menin niin pitkälle vimmassani heitä vastaan, että vainosin heitä aina ulkomaan kaupunkiin saakka.

nessa synagogassa, ja vaadin heitä pilkkaamaan, ja olin heitä vastaan ylönpalttisesti vimattu, ja vainosin heitä hamaan ulkokaupunkiin.

PAAVALI KERTOO KÄÄNTYMYKSESTÄÄN

12 Kun näissä aikeissa matkustin (myös) Damaskoon ylipappien valtuutuksen ja toimeksiannon nojalla, 13 näin, oi kuningas, tiellä keskellä päivää taivaasta valon, auringon loistetta kirkkaamman, loistavan minun ja matkatoverieni ympärillä.

12 Kun näissä asioissa matkustin Damaskoon ylipappien valtuudella ja suostumuksella, 13 näin minä, oi kuningas, tiellä keskellä päivää taivaasta valon, auringon paistetta kirkkaamman, leimahtavan minun ja matkatoverieni ympärillä,

12. Jonka tähden minä myös matkustin Damaskuun ylimmäisten pappein voimalla ja käskyllä. 13. Puolipäivän aikaan, rakas kuningas, näin minä tiellä yhden kirkkauden taivaasta, kirkkaamman kuin auringon paisteen, joka valkeus ympäri valaisi minun ja ne, jotka minun kanssani vaelsivat.

14 Kaaduimme kaikki maahan ja kuulin äänen puhuvan minulle (ja sanovan) heprean kielellä: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua? Vaikea sinun on potkia tutkainta vastaan.'

14 ja me kaaduimme kaikki maahan, ja minä kuulin äänen sanovan minulle hebreankielellä: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua? Työläs on sinun potkia tutkainta vastaan.'

14. Kuin me siis kaikki maahan lankesimme, kuulin minä äänen puhuvan minulleni ja sanovan Hebrean kielellä: Saul, Saul, miksi minua vainoot? työläs on sinun tutkainta vastaan potkia.

APOSTOLIEN TEOT

15 Niin minä sanoin: 'Kuka olet, Herra?' Ja Hän* vastasi: 'Olen Jeesus, jota sinä vainoat.'

16 Mutta nouse ja seiso jaloillasi. Sillä sitä varten olen sinulle ilmestynyt, että asettaisin sinut palvelijakseni, sekä sen todistajaksi, *mitä olet* nähnyt, että sen, mitä varten olen sinulle ilmestyvä.

17 Pelastan sinut tämän kansan sekä pakanain käsistä, joitten luo (nyt) sinut lähetän

18 avaamaan heidän silmänsä, jotta he kääntyisivät pimeästä valoon ja saatanan vallasta Jumalan puoleen saadakseen synnit anteeksi ja perintöosan niitten joukossa, jotka ovat pyhitetyt uskossa minuun.'

PAAVALI TOIVOO AGRIPPAN KÄÄNTYMYSTÄ

19 Sen vuoksi, kuningas Agrippa, en

15 Niin minä sanoin: 'Kuka olet, herra?' Ja Herra sanoi: 'Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat.'

16 Mutta nouse ja seiso jaloillasi; sillä sitä varten minä olen sinulle ilmestynyt, että asettaisin sinut palvelijakseni ja sen todistajaksi, mitä varten sinä olet minut nähnyt, niin myös sen, mitä varten minä sinulle vastedes ilmestyn.

17 Ja minä pelastan sinut sekä oman kansasi että pakanain käsistä, joitten tykö minä sinut lähetän

18 avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan tykö ja saisivat uskomalla minuun synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa.'

19 Sentähden, kuningas Agrippa,

15. Niin minä sanoin: Herra, kukas olet? Hän sanoi: minä olen Jesus, jota sinä vainoot.

16. Mutta nouse ylös ja seiso jaloillasi: sillä sitä varten minä sinulle ilmestyin, että minä asetan sinun palveliaksi ja niiden todistajaksi, joita sinä näit, niin myös niiden, joita minä vielä sinulle ilmoittava olen.

17. Ja tahdon sinun päästää tästä kansasta ja pakanoista, joiden tykö minä nyt sinun lähetän,

18. Heidän silmiänsä avaamaan ja heitä pimeydestä valkeuteen kääntämään, että he eriäisivät saatanan vallasta Jumalan tykö, saamaan syntein anteeksiantamista ja perimistä ynnä niiden kanssa, jotka pyhitetään uskon kautta minun päälleni.

19. Niin siis, rakas kuningas Ag-

APOSTOLIEN TEOT

ollut tottelematon taivaalliselle näylle, 20 vaan saarnasin ensin sekä Damaskon, että Jerusalemin asukkaille, sitten* koko Juudean maalle ja pakanoille, että heidän on muutettava mielensä ja käännäyttävä Jumalan puoleen tekemällä mielenmuutoksen mukaisia tekoja.

21 Tämän vuoksi juutalaiset ottivat minut kiinni pyhäkössä ja yrittivät surmata.

22 Jumalan avulla, jota nyt tähän päivään asti olen saanut: seison todistamassa sekä pienille, että suurille puhumatta muuta kuin mitä sekä profeetat että Mooses ovat sanoneet tulevan tapahtumaan,

23 että Kristuksen piti kärsiä ja kuolleitten ylösnousemuksen esikoisena julistaa valoa* tälle kansalle ja pakanoille."

24 Hänen näin puolustautuessaan sanoi Festus kovalla äänellä: "Olet

minä en voinut olla tottelematta taivaallista näkyä, 20 vaan saarnasin ensin sekä Damaskon että Jerusalemin asukkaille, ja sitten koko Juudean maalle ja pakanoille parannusta ja kääntymystä Jumalan puoleen, ja että he tekisivät parannuksen soveliaita tekoja.

21 Tämän tähden juutalaiset ottivat minut kiinni pyhäkössä ja yrittivät surmata minut.

22 Mutta Jumalan avulla, jota olen saanut tähän päivään asti, minä seison ja todistan sekä pienille että suurille, enkä puhu mitään muuta, kuin minkä profeetat ja Mooses ovat sanoneet tulevan tapahtumaan,

23 että nimittäin Kristuksen piti kärsimän ja kuolleitten ylösnousemuksen esikoisena julistaman valkeutta sekä tälle kansalle että pakanoille."

24 Mutta kun hän näin puolustautui, sanoi Festus suurella äänellä:

rippa! en minä ollut taivaalliselle näylle kovakorvainen, 20. Vaan ilmoitin ensin niille, jotka Damaskussa ja Jerusalemissa ovat ja kaikessa Juudan maakunnassa, ja myös pakanoille, että he parannuksen tekisivät, ja kääntyisivät Jumalan puoleen, ja tekisivät parannuksen kelvollisia töitä.

21. Tämän tähden ovat Juudalaiset minun templissä ottaneet kiinni ja tahtoivat minun surmata.

22. Mutta Jumalan avun olen minä saanut ja seisonut tähän päivään asti, todistaen sekä pienille että suurille, enkä mitään muuta sanoen kuin mitä prophetat ja Mooses ovat sanoneet tulevaksi:

23. Että Kristuksen piti kärsimän ja oleman ensimmäisen kuolleiden ylösnousemisesta julistamassa valkeutta tälle kansalle ja pakanoille.

24. Kuin hän näin edestänsä vastasi, sanoi Festus suurella äänellä:

APOSTOLIEN TEOT

hullu, Paavali. Suuri oppi tekee sinut hulluksi."

25 Mutta hän* sanoi: "En ole hullu, korkea-arvoinen Festus, vaan puhun totuuden ja järjen sanoja.

26 Kuningas näet tietää nämä, minkä vuoksi puhunkin hänelle rohkeasti. Sillä en usko minkään näistä olevan häneltä salassa, koska nämä eivät ole missään syrjäsopeissa tapahtuneet.

27 Uskotko, kuningas Agrippa, profeettoja? Tiedän, että uskot."

28 Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Vähällä *suostuttelet minua tulemaan' kristityksi."

29 Mutta Paavali sanoi: "Toivoisin Jumalan edessä, että *joko vähällä tai paljolla, et ainoastaan sinä, vaan myös kaikki, jotka minua tänään kuuntelevat tulisivat sellaisiksi kuin minä olen, näitä kahleita lukuun ottamatta."

"Sinä olet hullu, Paavali, suuri oppi hulluttaa sinut".

25 Mutta Paavali sanoi: "En ole hullu, korkea-arvoinen Festus, vaan puhun totuuden ja toimen sanoja.

26 Kuningas kyllä nämä tietää, jonka tähden minä puhunkin hänelle rohkeasti. Sillä minä en usko minkään näistä asioista olevan häneltä salassa; eiväthän nämä ole missään syrjäsopeissa tapahtuneet.

27 Uskotko, kuningas Agrippa, profeettoja? Minä tiedän, että uskot."

28 Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Vähälläpä luulet taivuttavasi minut kristityksi".

29 Mutta Paavali sanoi: "Toivoisin Jumalalta, että, olipa vähällä tai paljolla, et ainoastaan sinä, vaan myös kaikki te, jotka minua tänään kuulette, tulisitte semmoiseksi, kuin minä olen, näitä kahleita lukuunottamatta".

Paavali, sinä hulluttelet, suuri oppi hulluttaa sinua.

25. Niin hän sanoi: en minä hulluttele, voimallinen Festus, vaan totuuden ja toimen sanoja puhun.

26. Sillä kyllä kuningas nämät tietää, jonka tykönä minä myös rohkeasti puhun, ja en minä luule näistä mitään olevan häneltä salatun: sillä ei tämä ole loukkaassa tapahtunut.

27. Uskotkos, kuningas Agrippa, prophetat? minä tiedän, että uskot.

28. Niin Agrippa sanoi Paavalille: ei paljo puutu, ettes minua saa kristityksi.

29. Paavali sanoi: minä toivoisin Jumalalta, joko siitä puuttuis vähä eli paljo, että et ainoasti sinä, mutta myös kaikki, jotka minua tänään kuulevat, tulisivat senkaltaiseksi kuin minäkin olen, paitsi näitä siteitä.

APOSTOLIEN TEOT

30 (Hänen näin sanottuaan) kuningas nousi ja maaherra ja Bernike sekä ne, jotka istuivat heidän kanssaan.

31 Mennessään he puhuivat keskenään sanoen: "Tämä mies ei ole tehnyt mitään, mikä ansaitsisi kuoleman tai kahleet."

32 Ja Agrippa sanoi Festukselle: "Tämän miehen olisi voinut päästää vapaaksi, ellei* hän olisi vedonnut keisariin."

27. Luku PAAVALIN ROOMAN-MATKA

1 Kun oli päätetty, että meidän piti purjehtia Italiaan, annettiin sekä Paavali että muutamat muut vangit Julius nimisen, keisarilliseen sotaväenosastoon kuuluvan sadanpäämiehen haltuun.

2 Astuttuamme adramytteiolaiseen laivaan, jonka oli tarkoitus purjehtia pitkin Aasian rannikkoa*, läksimme

30 Niin kuningas nousi ja maaherra ja Bernike sekä ne, jotka istuivat heidän kanssansa.

31 Ja mennessään he puhuivat keskenänsä sanoen: "Tämä mies ei ole tehnyt mitään, mikä ansaitsisi kuoleman tai kahleet".

32 Ja Agrippa sanoi Festukselle: "Tämän miehen olisi voinut päästää irti, jos hän ei olisi vedonnut keisariin".

27. Luku

1 Kun oli päätetty, että meidän oli purjehtiminen Italiaan, annettiin Paavali ja muutamat muut vangit erään Julius nimisen, keisarilliseen sotaväenosastoon kuuluvan sadanpäämiehen haltuun.

2 Ja me astuimme adramyttiläiseen laivaan, jonka oli määrä purjehtia Aasian rannikkopaikkoihin,

30. Ja kuin hän nämät sanonut oli, nousi kuningas ylös, ja maanvanhin, ja Bernise, ja jotka heidän kanssansa istuneet olivat.

31. Ja kuin he menivät pois, puhuivat he keskenänsä, sanoen: eipä tämä mies ole mitään tehnyt, mikä kuoleman eli siteet ansainnut on.

32. Mutta Agrippa sanoi Festukselle: kyllä tämä mies olis taidettu päästää, ellei hän olisi keisariin turvannut.

1. Mutta sittenkuin päätetty oli, että meidän piti Italiaan purjehtiman, antoivat he Paavalin muiden vankien kanssa yhden sadanpäämiehen haltuun, joka kutsuttiin Julius, keisarin sotajoukosta.

2. Kuin me siis astuimme Adramytin haahteen, ja meidän piti purjehtiman Asian ohitse, laskimme me

APOSTOLIEN TEOT

merelle, ja kanssamme oli Aristarkus, makedonialainen Tessalonikasta.

3 Seuraavana päivänä laskimme maihin Siidonissa. Julius kohteli Paavalia ystävällisesti ja salli hänen mennä ystävien luo hoitoa saamaan.

4 Lähdettyämme sieltä merelle purjehdimme Kyproksen suojaan, koska tuulet olivat vastaiset.

5 Purjehdittuamme Kilikian ja Pamfylian kohdalla olevan meren yli tulimme Lykian Myrraan.

6 Tavattuaan siellä aleksandrialaisen laivan, joka oli purjehtimassa Italiaan, sadanpäämies siirsi meidät siihen.

7 Purjehdittuamme hitaasti monta päivää ja päästyämme vaivoin Knidoksen luo, tuulen estäessä meitä, purjehdimme Salmonen ohi Kreetan suojaan.

8 Kuljettuamme vaivoin sen liki saa-

ja lähdimme merelle, ja seurassamme oli Aristarkus, makedonialainen Tessalonikasta.

3 Seuraavana päivänä laskimme Siidoniin. Ja Julius kohteli Paavalia ystävällisesti ja salli hänen mennä ystäviensä luo hoitoa saamaan.

4 Ja sieltä laskettuamme merelle purjehdimme Kypron suojaan, koska tuulet olivat vastaiset.

5 Ja kun olimme merta purjehtien sivuuttaneet Kilikian ja Pamfylian, tulimme Myrraan, joka on Lykiassa.

6 Siellä sadanpäämies tapasi aleksandrialaisen laivan, jonka oli määrä purjehtia Italiaan, ja siirsi meidät siihen.

7 Ja monta päivää me purjehdimme hitaasti ja pääsimme vaivoin Knidon kohdalle. Ja kun tuulelta emme päässeet sinne, purjehdimme Salmonen nenitse Kreetan suojaan.

8 Ja vaivoin kuljettuamme liki sen

ulos maalta. Ja meidän kanssamme oli Aristarkus, Makedonian mies, Tessalonikasta.

3. Ja me tulimme toisena päivänä Sidoniin. Ja Julius meni hyvästi Paavalin kanssa, ja salli hänen mennä ystäväinsä tykö ja heiltä holhottaa.

4. Ja kuin me sieltä laskimme ulos, niin me purjehdimme Kyprin ohitse, että vastatuulet olivat.

5. Ja kuin me olimme purjehtineet yli meren, joka Kilikian ja Pamfylian kohdalla on, ja tulimme Myrraan, joka on Lykiassa,

6. Niin löysi sadanpäämies siellä yhden Aleksandrialaisen haahden, joka Italiaan purjehti, ja pani meidät siihen.

7. Kuin me monta päivää hitaasti purjehdimme ja tuskalla Knidon saavutimme, ettemme päässeet tuulelta, niin me purjehdimme Kreetan alle, Salmoneen päin.

8. Ja kuin me tuskin sen ohitse

APOSTOLIEN TEOT

vuimme erääseen paikkaan, jonka nimi oli Kauniit satamat ja jonka lähellä oli Lasaian kaupunki.

rantaa saavuimme erääseen paikkaan, jonka nimi oli Kauniit Satamat ja jonka lähellä Lasaian kaupunki oli.

pääsimme, niin me tulimme yhteen paikkaan, joka Kauniiksi satamaksi kutsutaan, jota läsnä oli Lasean kaupunki.

PAAVALI VAROITTAA MYRSKYSTÄ

9 Mutta kun paljon aikaa oli kulunut ja purjehtiminen oli jo vaarallista, sillä paaston aikakin oli jo ohi*, Paavali varoitti

10 ja sanoi heille: "Miehet, näen, että purjehtiminen käy vaivalloiseksi ja hyvin vahingolliseksi ei ainoastaan lastille ja laivalle, vaan myös hengellemme."

11 Mutta sadanpäämies uskoi enemmän perämiestä ja laivanisäntää kuin Paavalin sanoja.

12 Koska satama oli sopimaton talvehtimiseen, useimmat olivat sitä mieltä, että heidän oli purjehdettava sieltä, jotta ehkä voisivat päästä talvehtimaan Foiniksiin, Kreetan satamaan, joka antaa lounaaseen ja luoteeseen.

9 Mutta kun paljon aikaa oli kulunut ja purjehtiminen jo oli vaarallista, sillä paastonaikakin oli jo ohi, varoitti Paavali heitä

10 ja sanoi: "Miehet, minä näen, että purjehtiminen käy vaivalloiseksi ja vaaralliseksi, ei ainoastaan lastille ja laivalle, vaan myös meidän hengellemme".

11 Mutta sadanpäämies uskoi enemmän perämiestä ja laivanisäntää kuin Paavalin sanoja.

12 Ja koska satama oli sopimaton talvehtimiseen, olivat useimmat sitä mieltä, että heidän oli sieltä lähdettävä, voidakseen ehkä päästä talvehtimaan Foiniksiin, erääseen Kreetan satamaan, joka antaa lounaaseen ja luoteeseen

9. Koska paljon aikaa oli kulunut, ja purjehdus oli vaarallinen, ja paaston aika oli jo kulunut, neuvoi Paavali heitä,

10. Sanoen: armaat miehet! minä näen, että purjehdus tulee vaaralliseksi ja vahingolliseksi, ei ainoastaan kalulle ja haahdelle, mutta myös meidän hengellemme.

11. Mutta sadanpäämies uskoi enemmän haahdenhaltiaa ja peränpitäjää kuin Paavalin sanoja.

12. Ja kuin ei satama ollut sovelias yli talvea olla, niin he enimmitten mielistyivät siihen neuvon, että sieltä piti laskettaman pois, jos he jollakin muotoa olisivat voineet tulla Phoinikaan talvea pitämään, joka on Kreetan satama, ete-

APOSTOLIEN TEOT

13 Kun etelätuuli alkoi lievästi puhaltaa, he luulivat pääsevänsä tarkoituksensa perille, nostivat ankkurin ja kulkivat liki Kreetaa.

päin.

13 Ja kun etelätuuli alkoi puhaltaa, luulivat he pääsevänsä tarkoituksensa perille, nostivat ankkurin ja kulkivat aivan likitse Kreetaa.

lälänteä ja luodepohjaa päin.

13. Mutta kuin etelätuuli rupesi puhaltamaan, luulivat he aikomisansa käyvän edes, läksivät matkaan ja purjehtivat Kretan ohitse lähempänä maata.

RAJU MYRSKY

14 Mutta ennen pitkää syöksyi saarta * pitkin alas raju tuuli, niin sanottu koillismyrsky.

15 Kun laiva tempautui mukaan eikä voinut nousta tuuleen, jätimme sikseen ja olimme tuuliajolla.

16 Päästyämme erään pienen, Klauda-nimisen saaren suojaan, kykenimme töin tuskin saamaan veneen haltuumme.

17 Nostettuaan sen ylös he ryhtyivät varokeinoin ja sitoivat köysiä laivan ympäri. Kun he pelkäsivät ajautuvansa Syrttiin, he laskivat alas purjeet ja niin he ajelehtivat.

18 Mutta kun rajuilma ankarasti ah-

14 Mutta ennen pitkää syöksyi saaren päällitse raju tuuli, niin sanottu koillismyrsky.

15 Kun laiva ryöstäytyi sen mukaan eikä voinut nousta tuuleen, jätimme sen valtoihinsa ja jouduimme tuuliajolle.

16 Ja päästyämme erään pienen, Klauda nimisen saaren suojaan me töintuskin saimme venheen korjuuseen.

17 Vedettyään sen ylös he ryhtyivät varokeinoin ja sitoivat laivan ympäri köysiä, ja kun pelkäsivät ajautuvansa Syrteihin, laskivat he purjeet alas, ja niin he ajelehtivat.

18 Mutta kun rajuilma ankarasti

14. Mutta ei kauvan aikaa jälkeen löi sen päälle ankara puuskatuuli, joka itäpohjaksi kutsutaan.

15. Ja kuin haaksi tuli sen valtaan eikä voinut tuulta vastaan seisoa, laskimme me sen tuulen haltuun kulkemaan.

16. Ja kuin me tulimme yhden vähän saaren alle, joka kutsutaan Klauda, saimme me tuskalla venheesen ruveta,

17. Jonka me otimme avuksemme ja sidoimme haahteen, peljäten, ettei sen pitänyt kariin sattuman; ja he laskivat alas purheen ja antoivat kulkea.

18. Mutta koska suuri ilma kävi

APOSTOLIEN TEOT

disti meitä, he heittivät seuraavana päivänä lastia mereen.

19 Kolmantena päivänä viskasimme* omin käsin menemään laivan kaluston.

20 Mutta kun ei aurinkoa eikä tähtiä näkynyt moneen päivään ja kova myrsky painoi, katosi meiltä viimein kaikki pelastumisen toivo.

21 Kun oli kauan oltu syömättä, niin Paavali nousi heidän keskellään ja sanoi: "Oi miehet, olisi pitänyt totella minua eikä lähteä Kreetasta, jotta olisi säästyty tästä vaivasta ja vahingosta.

22 Mutta nyt kehoitan teitä olemaan rohkealla mielellä, sillä ei yksikään teistä menetä henkeään, ainoastaan laiva tuhoutuu.

23 Sillä tänä yönä seisojasi luonani sen Jumalan enkeli, jonka oma olen ja jota palvelen,

24 ja sanoi: 'Älä pelkää, Paavali, kei-

ahdisti meitä, heittivät he seuraavana päivänä lastia mereen,

19 ja kolmantena päivänä he omin käsin viskasivat mereen laivan kaluston.

20 Mutta kun ei aurinkoa eikä tähtiä näkynyt moneen päivään ja kova myrsky painoi, katosi meiltä viimein kaikki pelastumisen toivo.

21 Kun oli oltu kauan syömättä, niin Paavali nousi heidän keskellään ja sanoi: "Miehet, teidän olisi pitänyt noudattaa minun neuvoani eikä lähteä Kreetasta; siten olisitte säästyneet tästä vaivasta ja vahingosta.

22 Mutta nyt minä kehoitan teitä olemaan rohkealla mielellä, sillä ei yksikään teistä huku, ainoastaan laiva hukkuu.

23 Sillä tänä yönä seisojasi minun tyköni sen Jumalan enkeli, jonka oma minä olen ja jota minä myös palvelen,

24 ja sanoi: 'Älä pelkää, Paavali,

päälle, heittivät he toisena päivänä kalun ulos.

19. Ja kolmantena päivänä heitimme me omilla käsillämme ulos haahden kaluja.

20. Mutta kuin emme monena päivänä aurinkoa emmekä tähtiä nähneet, eikä vähin ilma meidän päällemme käynyt, niin meidän elämämme toivo oli jo kaikki pois.

21. Ja koska me kauvan aikaa olimme syömättä, silloin seisojasi Paavali heidän keskellensä ja sanoi: miehet, teidän olis tullut minua kuulla ja ei Kreetasta laskea ulos, että me olisimme välttäneet tainkaltaisen tuskan ja vahingon.

22. Ja nytkin minä neuvon teitä, olkaat hyvässä uskalluksesta, ei teistä yksikään huku, vaan ainoastaan haaksi.

23. Sillä minun tyköni seisojasi tänä yönä Jumalan enkeli, jonka oma minä olen, jota minä myös palvelen,

24. Ja sanoi: älä pelkää, Paavali,

APOSTOLIEN TEOT

sarin eteen pitää sinun astua. Ja katso, Jumala on lahjoittanut sinulle kaikki, jotka kanssasi purjehtivat.'

25 Olkaa siis rohkealla mielellä, miehet, sillä uskon Jumalaan — että niin tapahtuu kuin minulle on puhuttu.

26 Mutta jollekin saarelle meidän täytyy ajautua."

27 Kun tuli neljästoista yö meidän ajelehtiessamme Adrianmerellä, niin merimiehet keskiyön aikaan arvelivat lähestyvän Jotain maata.

28 Luodattuaan he saivat tulokseksi kaksikymmentä syltä, ja vähän matkaa kuljettuaan ja taas luodattuaan saivat tulokseksi viisitoista syltä.

29 Kun he pelkäsivät ajautuvansa* karille, he heittivät laivan perästä neljä ankkuria ja toivoivat päivän koittavan.

30 Mutta merimiehet yrittivät paeta

keisarin eteen sinun pitää mennän; ja katso, Jumala on lahjoittanut sinulle kaikki, jotka sinun kanssasi purjehtivat'.

25 Olkaa sentähden rohkealla mielellä, miehet; sillä minulla on se usko Jumalaan, että niin käy, kuin minulle on puhuttu.

26 Mutta jollekin saarelle meidän täytyy viskautua."

27 Ja kun tuli neljästoista yö meidän ajelehtiessamme Adrianmerellä, tuntui merimiehistä keskiyön aikaan, että lähestyttiin jotakin maata.

28 Ja luodattuaan he huomasivat syvyyden olevan kaksikymmentä syltä, ja vähän matkaa kuljettuaan he taas luotasivat ja huomasivat syvyyden viideksitoista syleksi.

29 Ja kun he pelkäsivät meidän viskautuvan karille, laskivat he laivan perästä neljä ankkuria ja odottivat ikävöiden päivän tuloa.

30 Mutta merimiehet yrittivät paeta

sinä pitää keisarin eteen asetettaman, ja katso, Jumala on sinulle lahjoittanut ne kaikki, jotka sinun kanssasi purjehtivat.

25. Sentähden miehet, olkaat hyvässä uskalluksessa! Sillä minä uskon Jumalan päälle, että se niin tapahtuu, kuin minulle sanottu on.

26. Mutta yhteen luotoon pitää meidän kulkeman.

27. Kuin neljästoistakymmenes yö joutui, ja me ajeltiin Adrianmerellä, äkkäsivät haaksimiehet puoliyön aikaan jonkun maan heitä lähestyvän,

28. Ja heittivät ulos luotirihman ja löysivät kaksikymmentä kyynärää syväksi; kuin he tulivat vähää edemmä, heittivät he taas ulos luotirihman ja löysivät viisitoista-kymmentä kyynärää.

29. Niin he pelkäsivät joutuvansa johonkuhun kariin, ja heittivät ulos neljä ankkuria perältä haahta, ja toivoivat päivän koittavan.

30. Mutta kuin haaksimiehet pyy-

APOSTOLIEN TEOT

laivasta ja laskivat veneen mereen tekosyynä, että muka aikoivat keulasta laskea ankkureja.

31 Paavali sanoi sadanpäämiehelle ja sotamiehille: "Jolleivät nuo pysy laivassa, ette voi pelastua."

32 Silloin sotamiehet hakkasivat poikki veneen köydet ja päästivät sen ajelehtimaan.

33 Vähän ennen päivän koittoa Paavali kehoitti kaikkia nauttimaan ruokaa sanoen: "Tänään olette neljäntoista päivää odottaneet ja olleet syömättä, ettekä ole mitään nauttineet."

34 Sen vuoksi kehoitan teitä nauttimaan ruokaa, sillä se on teille pelastukseksi. Sillä ei keneltäkään teistä ole hiuskarvakaan päästä putoava."

35 Tämän sanottuaan hän otti leivän ja kiitti Jumalaa kaikkien edessä, mursi ja rupesi syömään.

laivasta ja laskivat venheen mereen sillä tekosyöllä, että muka aikoivat keulapuolesta viedä ulos ankkureita.

31 Silloin Paavali sanoi sadanpäämiehelle ja sotilaille: "Jos nuo eivät pysy laivassa, niin te ette voi pelastua".

32 Silloin sotamiehet hakkasivat poikki venheen köydet ja päästivät sen menemään.

33 Vähää ennen päivän tuloa Paavali kehoitti kaikkia nauttimaan ruokaa, sanoen: "Tänään olette jo neljäntoista päivää odottaneet ja olleet syömättä ettekä ole mitään ravintoa ottaneet."

34 Sentähden minä kehoitan teitä nauttimaan ruokaa, sillä se on tarpeen meidän pelastuaksemme; sillä ei yhdeltäkään teistä ole hiuskarvaakaan päästä katoava."

35 Tämän sanottuaan hän otti leivän ja kiitti Jumalaa kaikkien nähdessä, mursi ja rupesi syömään.

sivät haahdesta paeta, ja lykkäsivät venheen mereen, sanoen että he tahtoivat ankkuria viedä ulos haahden keulasta,

31. Niin Paavali sanoi sadanpäämiehelle ja sotamiehille: ellei nämmät haahdessa pysy, ette suinkaan henkeänne pelasta.

32. Niin sotamiehet hakkasivat poikki venheen pestin, ja antoivat sen pudota.

33. Ja kuin päivä rupesi valkenemaan, neuvoi Paavali kaikkia heitä ruokaa ottamaan, sanoen: tänäpäpä on neljästoistakymmenes päivä, kuin te odottaneet olette, ja syömättä olleet, ja ette mitään ole tykönnö ottaneet:

34. Sentähden neuvon minä teitä ruokaa ottamaan, joka on teille terveydeksi; sillä ei yhdenkään teidän päästänne ole hiuskarva putoava.

35. Ja kuin hän sen oli sanonut, otti hän leivän, ja kiitti Jumalaa kaikkein nähden, mursi, ja rupesi

APOSTOLIEN TEOT

36 Niin kaikki tulivat rohkealle mielelle ja ottivat hekin ruokaa.

37 Ja meitä oli laivassa kaikkiaan kaksisataa seitsemänkymmentä kuusi henkeä.

38 Syötyään ruokaa kyllikseen, he kevensivät laivaa heittämällä viljan mereen.

HAAKSIRIKKO

39 Päivän tultua he eivät tunteneet maata. Mutta he huomasivat erään lahden, jossa olevaan rantaan päättivät antaa laivan ajautua, mikäli pysyivät.

40 He hakkasivat ankkurit irti ja jättivät ne mereen päästäen samalla peräsinten köydet. Ja nostettuaan keulapurjeen tuuleen he ohjasivat rantaa kohti.

41 Mutta he joutuivat ulkokarille ja antoivat aluksen törmätä siihen. Keula tarttui kiinni ja jäi liikkumattomaksi,

36 Silloin kaikki tulivat rohkealle mielelle ja ottivat hekin ruokaa.

37 Ja meitä oli laivassa kaikkiaan kaksisataa seitsemänkymmentä kuusi henkeä.

38 Ja kun he olivat tulleet ravituiksi, kevensivät he laivaa heittämällä viljan mereen.

39 Päivän tultua he eivät tunteneet maata, mutta huomasivat lahden, jossa oli sopiva ranta; siihen he päättivät, jos mahdollista, laskea laivan.

40 Ja he hakkasivat ankkuriköydet poikki ja jättivät ankkurit mereen; samalla he päästivät peräsinten nuorat, nostivat keulapurjeen tuuleen ja ohjasivat rantaa kohti.

41 Mutta he joutuivat riutalle ja antoivat laivan törmätä siihen; keulapuoli tarttui kiinni ja jäi liikkumat-

syömään.

36. Ja kuin he kaikki itsensä vahvistivat, rupesivat he myös syömään.

37. Mutta meitä oli haahdessa kaikki yhteen kaksisataa ja kuusi-kahdeksattakymmentä henkeä.

38. Ja kuin he olivat ravitut, kevensivät he haahden ja heittivät jyvät mereen.

39. Mutta kuin päivä tuli, niin ei he tunteneet maata, mutta havaitsivat lahden, jossa ranta oli, jonka päälle he mielivät antaa haahden ajaa, jos he olisivat taitaneet.

40. Ja kuin he ankkurit olivat ottaneet ylös, läksivät he mereen ja päästivät perälautain siteet, ja asettivat purjeen tuuleen, ja antoivat juosta rantaa kohden.

41. Vaan kuin me tulimme yhden niemen tykö, loukkaantui haaksi, ja sen keula tarttui kiinni ja jäi sei-

APOSTOLIEN TEOT

mutta perä hajosi aaltojen voimasta.

42 Niin sotamiehillä oli aikomus tappaa vangit, jottei kukaan pääsisi uimalla pakoon.

43 Mutta sadanpäämies, joka tahtoi pelastaa Paavalin, esti heidät siitä ai-keesta ja käskei uimataitoisten ensin heittäytyä mereen ja mennä maihin

44 ja muitten, minkä lautojen varassa, minkä laivan kappaleilla. Ja niin kaikki pelastuivat maalle.

28. Luku PAAVALI MALTAN SAARELLA

1 Pelastuttuaan he saivat* sitten tietää, että saaren nimi oli Melite.

2 Muukalaiset osoittivat meille suurta ystävällisyyttä. Sillä he sytyttivät nuotion ja ottivat meidät kaikki luokseen alkaneen sateen ja kylmän vuoksi.

tomaksi, mutta peräpuoli hajosi aaltojen voimasta.

42 Niin sotamiehillä oli aikomus tappaa vangit, ettei kukaan pääsisi uimalla karkuun.

43 Mutta sadanpäämies, joka tahtoi pelastaa Paavalin, esti heidät siitä ai-keesta ja käskei uimataitoisten ensiksi heittäytyä veteen ja lähteä maihin

44 ja sitten muiden, minkä laudoilla, minkä laivankappaleilla. Ja näin kaikki pelastuivat maalle.

28. Luku

1 Kun olimme pelastuneet, niin me sitten saimme tietää, että saaren nimi oli Melite.

2 Ja sen asukkaat osoittivat meille suurta ystävällisyyttä: he sytyttivät nuotion ja ottivat meidät kaikki sen ääreen, kun oli ruvennut satamaan

somaan, mutta kastari tuli valalensa aaltoin väestä.

42. Mutta sotamiesten neuvo oli vankeja tappaa, ettei joku uiden olisi karannut pois.

43. Mutta sadanpäämies tahtoi Paavalia vapahtaa, ja esti heidät siitä neuvosta, ja käskei niitä, jotka uida taisivat, että he ensin itsensä antaisivat ulos ja maalle pääsivät.

44. Mutta muita lautain päällä, muutamia taas haahden kappaleilla (kulkea). Ja niin tapahtui, että jokainen tuli hengissä maalle.

1. Ja kuin he terveinä päässeet olivat, tunsivat he, että se luoto Meliteksi kutsutaan.

2. Mutta se kansa osoitti meille ei vähintä rakkauden halua; sillä he tekivät meille valkian, ja kaikki ottivat vastaan meidät, sen sateen ja

APOSTOLIEN TEOT

3 Mutta kun Paavali kokosi kimpun risuja ja pani nuotioon, tuli kyykäärme kuuman vuoksi esiin ja kävi kiinni hänen käteensä.

4 Nähdessään elukan riippuvan kiinni hänen kädessään muukalaiset sanoivat toisilleen: "Varmaan tuo mies on murhaaja, jonka *oikeuden jumalatar* ei sallinut elää, vaikka hän pelastuikin merestä."

5 Niin hän pudisti elukan tuleen eikä kärsinyt mitään vahinkoa.

6 He odottivat hänen ajettuvan tai äkkiä kaatuvan kuolleena maahan. Mutta kauan odotettuaan ja nähtyään, ettei hänelle mitään pahaa tapahtunut, he muuttivat mielensä ja sanoivat hänen olevan jumala.

7 Lähellä sitä paikkaa oli saaren ensimmäisellä miehellä, jonka nimi oli Publius, maatiloja. Hän otti meidät vastaan ja piti kolme päivää ystävälli-

ja oli kylmä.

3 Mutta Paavali kokosi kasan risuja, ja kun hän pani ne nuotioon, tuli kyykäärme kuumuuden tähden esiin ja kävi kiinni hänen käteensä.

4 Kun asukkaat näkivät tuon elukan riippuvan kiinni hänen kädessään, sanoivat he toisilleen: "Varmaan tuo mies on murhaaja, koska kostotar ei sallinut hänen elää, vaikka hän pelastuikin merestä".

5 Mutta hän pudisti elukan tuleen, eikä hänelle tullut mitään vahinkoa.

6 Ja he odottivat hänen ajettuvan tai äkisti kaatuvan kuolleena maahan. Mutta kun he olivat kauan odottaneet ja näkivät, ettei hänelle mitään pahaa tapahtunut, muuttivat he mielensä ja sanoivat hänen olevan jumalan.

7 Lähellä sitä paikkaa oli saaren ensimmäisellä miehellä, jonka nimi oli Publius, maatiloja. Hän otti meidät vastaan ja piti meitä ystä-

vilun tähden, joka meidän päällemme tuli.

3. Mutta kuin Paavali kokosi kasan risuja ja pani valkiolle, tuli yksi kärke palavuudesta ja karkasi hänen käteensä.

4. Kuin kansa näki kärmeen riippuvan hänen kädessänsä, sanoivat he keskenänsä: kaiketi tämä ihminen on miehentappaja, jota ei koston jumalatar saali elää, vaikka hän on meren hädästä päässyt.

5. Mutta hän pudisti kärmeen tuleen eikä mitään kipua tuntenut.

6. Mutta he odottivat hänen ajettuvan eli kohta maahan lankeevan ja kuolevan; vaan kuin he kauvan sitä odottivat ja näkivät, ettei hänelle mitään vahinkoa tapahtunut, saivat he toisen mielen ja sanoivat hänen jumalaksi.

7. Mutta vähän matkan takana siitä olivat sen luodon päämiehellä, jonka nimi oli Publius, maakartanot, joka meitä otti vastaan ja piti

APOSTOLIEN TEOT

sesti vierainaan.

8 Publiuksen isä makasi kuumeen ja punataudin vaivaamana. Paavali meni hänen luokseen, rukoili, pani kätensä* hänen päälleen ja paransi hänet.

9 Kun nyt tämä oli tapahtunut, tulivat muutkin saarella olevat sairaat, ja heidät parannettiin.

10 He osoittivat meille myös monin tavoin kunniaa ja merelle lähtiesämme he panivat mukaan tarpeellista.

PAAVALI SAAPUU ROOMAAN

11 Kolmen kuukauden kuluttua purjehdimme sieltä aleksandrialaisessa laivassa, joka oli talvehtinut saarella ja, jolla oli tunnusmerkkinä Kastor ja Polluks.

12 Laskettuamme maihin Syrakussa viivyimme siellä kolme päivää.

13 Sieltä kierreltyämme saavuimme

vällisesti kolme päivää vierainansa.

8 Ja Publiuksen isä makasi sairaana kuumeessa ja punataudissa; ja Paavali meni hänen luoksansa, rukoili ja pani kätensä hänen päälleen ja paransi hänet.

9 Kun tämä oli tapahtunut, tulivat muutkin sairaat, mitä saarella oli, ja heidät parannettiin.

10 He osoittivat meille myös monin tavoin kunniaa, ja lähtiessämme merelle he panivat mukaan, mitä tarvitsimme.

11 Kolmen kuukauden kuluttua me purjehdimme sieltä aleksandrialaisessa laivassa, joka oli talvehtinut saarella ja jolla oli merkkinä Kastorin ja Polluksin kuva.

12 Ja me laskimme maihin Syrakusassa ja viivyimme siellä kolme päivää,

13 ja sieltä me kierrettyämme

meidän kunniallisesti vierainansa kolme päivää.

8. Niin tapahtui, että Publiuksen isä sairasti vilutautia ja vatsankipua, jonka tykö Paavali meni, rukoili ja pani kätensä hänen päälensä, ja paransi hänen.

9. Kuin siis se oli tehty, tulivat myös muut sairaat siitä luodosta, ja parannettiin,

10. Jotka myös meille tekivät paljon kunniaa, ja kuin me sieltä purjehdimme, panivat he meidän myötämme, mitä me tarvitsimme.

11. Mutta kolmen kuukauden perästä purjehdimme me sieltä Aleksandrian haahdessa, joka sen luodon tykönä oli talvea pitänyt, jolla oli lipun merkki kaksoinen.

12. Ja kuin me tulimme Syrakusaan, olimme me siellä kolme päivää.

13. Ja kuin me sieltä ympäri pur-

APOSTOLIEN TEOT

Reegioniin, ja kun yhden päivän kuluttua nousi etelätuuli, tulimme seuraavana päivänä Puteoliin.

14 Siellä tapasimme veljiä, ja meitä kehoitettiin viipymään heidän luonaan seitsemän päivää. Sitten läksimme Roomaan.

15 Sieltä veljet, kuultuaan meistä, tulivat meitä vastaan Appii Forumiin ja Tres Tabernaehen saakka. Heidät nähdessään Paavali kiitti Jumalaa ja sai rohkeutta.

16 Roomaan tultuamme (sadanpäämies luovutti vangit kaartin komentajalle. Mutta) Paavalin sallittiin asua erikseen häntä vartioivan sotamiehen kanssa.

PAAVALI PUHUU ROOMAN JUUTALAISTEN KANSSA

17 Kolmen päivän kuluttua Paavali kutsui koolle juutalaisten ensimmäi-

saavuimme Reegioniin, ja kun yhden päivän perästä nousi etelätuuli, tulimme seuraavana päivänä Puteoliin.

14 Siellä tapasimme veljiä, jotka pyysivät meitä viipymään heidän tykönänsä seitsemän päivää. Ja sitten me lähdimme Roomaan.

15 Ja kun veljet siellä saivat kuulla meistä, tulivat he meitä vastaan Appii Forumiin ja Tres Tabernaen kohdalle saakka; ja heidät nähdessään Paavali kiitti Jumalaa ja sai rohkeutta.

16 Ja kun tulimme Roomaan, (*sadanpäämies luovutti vangit kaartin komentajalle. Mutta*) Paavalin sallittiin asua erikseen häntä vartioivan sotamiehen kanssa.

17 Kolmen päivän kuluttua Paavali kutsui kokoon juutalaisten ensim-

jehdimme ja tulimme Region, ja päivää jälkeen puhalsi lounatuuli, niin että me toisena päivänä tulimme Puteoliin.

14. Kuin me sieltä löysimme veljet, niin meitä rukoiltiin olemaan heidän tykönänsä seitsemän päivää; ja niin me tulimme Roomiin.

15. Ja kuin siellä veljet kuulivat meistä, tulivat he meitä vastaan hamaan Appiforuun ja Tretaberniin. Kuin Paavali heidät näki, kiitti hän Jumalaa ja sai uskalluksen.

16. Mutta kuin me Roomiin tulimme, antoi sadanpäämies vangit sodanpäämiehen haltuun. Mutta Paavali sallittiin olevan itsellänsä yhden sotamiehen kanssa, joka hänestä otti vaarin.

17. Niin tapahtui kolmen päivän jälkeen, että Paavali kutsui kokoon

APOSTOLIEN TEOT

set. Heidän kokoonnuttuaan hän sanoi heille: "Miehet, veljet! Vaikken ole mitään tehnyt kansaamme tai isiemme tapoja vastaan, annettiin minut kuitenkin Jerusalemissa vankina roomalaisten käsiin.

18 Tutkittuaan minua he tahtoivat päästää minut vapaaksi, koska tunnollani* ei ollut mitään kuolemanrikosta.

19 Mutta kun juutalaiset puhuivat vastaan, minun oli pakko vedota keisariin — ei niin että minulla olisi jotain kannetta kansaani vastaan.

20 Tästä syystä kutsuin siis teidät nähdäkseni ja puhutellakseni teitä, sillä Israelin toivon vuoksi kannan tätä kahletta.

21 Niin he sanoivat hänelle: "Emme ole saaneet sinusta kirjeitä Juudean maalta eikä kukaan veljistä ole saavuttuaan ilmoittanut eikä puhunut sinusta mitään pahaa.

mäiset. Ja kun he olivat kokoontuneet, sanoi hän heille: "Miehet, veljet! Vaikka en ole mitään tehnyt kansaamme tai isiemme tapoja vastaan, annettiin minut kuitenkin Jerusalemissa vankina roomalaisten käsiin.

18 Ja kun he olivat minua tutkineet, tahtoivat he päästää minut irti, koska en ollut tehnyt mitään kuoleman rikosta.

19 Mutta kun juutalaiset sitä vastustivat, oli minun pakko vedota keisariin; ei kuitenkaan niin, että minulla olisi mitään kannetta kansaani vastaan.

20 Tästä syystä minä nyt olen kutsunut teidät, saadakseni nähdä ja puhutella teitä; sillä Israelin toivon tähden minä kannan tätä kahletta."

21 Niin he sanoivat hänelle: "Emme ole saaneet kirjeitä sinusta Juudean maalta, eikä kukaan tänne saapunut veli ole ilmoittanut eikä puhunut sinusta mitään pahaa.

ylimmäiset Juudalaisista. Ja kuin he tulivat kokoon, sanoi hän heille: miehet, veljet, vaikka en minä ole mitään tehnyt kansaa eli isäin säätyjä vastaan, kuitenkin olen minä sidottuna annettu Jerusalemissa Roomalaisten käsiin,

18. Jotka, koska he olivat minun tutkineet, tahtoivat minua päästää, ettei yhtään hengen rikosta minussa ole.

19. Mutta koska Juudalaiset sitä vastaan sanoivat, täytyi minun turvata keisariin, ei niin, että minulla olisi jotakin kantamista minun kansani päälle.

20. Tämän syyn tähden olen minä kutsunut teitä, että minä saisin teitä nähdä ja puhutella; sillä minä olen Israelin toivon tähden tällä kahleella sidottu.

21. Niin he sanoivat hänelle: emme ole kirjaa saaneet sinusta Juudeasta, ei myös yksikään veljistä ole sieltä tullut ja meille ilmoittanut, eikä jotakuta pahuutta sinusta pu-

APOSTOLIEN TEOT

22 Katsomme kuitenkin oikeaksi kuulla sinulta, mitä ajattelet, sillä tästä lahkosta on tiedossamme, että sitä vastaan kaikkialla väitetään."

23 Mutta kun he olivat määränneet hänelle päivän, tuli vielä useampia hänen luokseen majapaikkaan. Näille hän, lähtökohtanaan sekä Mooseksen laki että profeetat, aamuvarhaisesta iltaan saakka selitti, todistaen Jumalan valtakunnasta ja koettaen saada heidät vakuuttuneiksi * Jeesusta koskevista asioista*.

24 Puhuttu sana saikin toiset vakuuttuneiksi, mutta toiset eivät uskoneet.

25 Mutta kun he olivat keskenään erimielisiä, he erosivat Paavalin lausussa ainoastaan yhden toteamuksen: "Oikein on Pyhä Henki puhunut isillemme* profeetta Jesajan välityksellä

26 sanoen: 'Mene tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulette ettekä

22 Katsomme kuitenkin syytä olevan kuulla sinulta, mitä sinun mielessäsi on; sillä tästä lahkosta on meillä tiedossamme, että sitä vastaan kaikkialla kiistetään."

23 Ja he määräsivät hänelle päivän, ja silloin tuli heitä vielä useampia hänen luoksensa majapaikkaan. Ja näille hän aamuvarhaisesta iltaan saakka selitti ja todisti Jumalan valtakunnasta, lähtien Mooseksen laista ja profeetoista, saadakseen heidät vakuutetuiksi Jeesuksesta.

24 Niin se, mitä sanottiin, sai toiset vakuutetuiksi, mutta toiset eivät uskoneet.

25 Ja kun he olivat keskenään erimielisiä, erosivat he toisistaan, Paavalin sanoessa ainoastaan nämä sanat: "Oikein on Pyhä Henki puhunut profeetta Esaiaan kautta teidän isillenne,

26 sanoen: 'Mene tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulkaa

hunut.

22. Mutta me tahdomme sinulta kuulla, mitä sinun mielessäs on; sillä tästä seurasta on meille tietävä, että sitä vastaan joka paikassa sanotaan.

23. Ja kuin he olivat hänelle päivän määränneet, niin tuli monta hänen tykönsä majaan, joille hän selitti ja todisti Jumalan valtakunnasta, ja opetti heille Jeesuksesta, Mooseksen laista ja prophetaista huomenesta ehtoosen asti.

24. Ja muutamat uskoivat ne, mikä sanottiin, mutta muutamat ei uskoneetkaan.

25. Mutta kuin he tulivat riitaisiksi keskenänsä, menivät he matkaansa, että Paavali oli yhden sanan sanonut: Pyhä Henki on oikein meidän isillemme Jesaias prophetan kautta puhunut,

26. Sanoen: mene tämän kansan tykö ja sano: korvillanne pitää tei-

APOSTOLIEN TEOT

ymmärrä, ja näkemällä näette ettekä käsitä.

27 Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he ovat vaivoin kuulleet ja silmänsä he ovat ummistaneet, jotteivät näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.'

28 Olkoon siis teille tietävä, että Jumalan pelastussanoma on lähetetty pakanoille, ja he kuuntelevat."

29 (Kun hän oli tämän puhunut lähtivät juutalaiset pois väitellen paljon keskenään.)

PAAVALI JULISTAA ILOSANOMAA ROOMASSA

30 Paavali asui omassa vuokra-asunnossaan kaksi täyttä vuotta ja otti vastaan kaikki, jotka hänen luokseen tulivat.

älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkä käsittäkö.

27 Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, että he eivät näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.'

28 Olkoon siis teille tietävä, että tämä Jumalan pelastussanoma on lähetetty pakanoille; ja he kuulevat sen."

29 *Ja kun hän oli tämän puhunut, lähtivät juutalaiset pois väitellen paljon keskenään.*

30 Ja Paavali asui omassa vuokra-asunnossaan kaksi täyttä vuotta ja otti vastaan kaikki, jotka hänen tykönsä tulivat;

dän kuuleman ja ei ymmärtämän, ja silmillänne pitää teidän näkemän ja ei tunteman;

27. Sillä tämän kansan sydän on kovettunut, ja he kuulevat raskaasti korvillansa, ja panevat silmänsä umpeen, ettei he joskus silmillänsä näkisi, eikä korvillansa kuulisi, ei myös ymmärtäisi sydämellänsä, eikä kääntäisi heitänsä, että minä heitä parantaisin.

28. Niin olkoon se teille tietävä, että tämä Jumalan autuus on lähetetty pakanoille, ja he myös sen kuulevat.

29. Ja kuin hän näitä puhunut oli, läksivät Juudalaiset pois ja riitelivät paljo keskenänsä.

30. Mutta Paavali oli täyttä kaksi ajastaikaa omassa palkkahuoneessansa ja otti kaikki vastaan, jotka hänen tykönsä tulivat,

APOSTOLIEN TEOT

31 Hän julisti Jumalan valtakuntaa ja opetti Herraa Jeesusta Kristusta koskevia asioita kaikella rohkeudella, esteettömästi.

31 ja hän julisti Jumalan valtakuntaa ja opetti Herran Jeesuksen Kristuksen tuntemista kaikella rohkeudella, kenenkään estämättä.

31. Ja saarnasi Jumalan valtakunnasta, ja opetti Herrasta Jesuksesta Kristuksesta kaikella uskalluksella, ja ei häntä yksikään kieltänyt.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

1. Luku TERVEHDYS

1. Luku

1 Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu Jumalan ilosanomaa varten,

1 Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia,

1. Paavali, Jesuksen Kristuksen palvelia, kutsuttu apostoliksi, erotettu Jumalan evankeliumiin,

2 jonka Hän ennalta on luvannut profeettainsa välityksellä pyhissä Kirjoituksissa,

2 jonka Jumala on edeltä luvannut profeettainsa kautta pyhissä kirjoituksissa,

2. (Jonka hän on ennen profeettainsa kautta pyhissä Raamatussa luvannut,)

3 Pojastaan — joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin jälkeläisestä

3 hänen Pojastansa, joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä

3. Hänen Pojassansa, (joka on Davidin siemenestä lihan puolesta syntynyt,

4 ja pyhyiden Hengen puolesta * kuolleista nousemisen* perusteella voimallisesti osoitettu Jumalan Pojaksi — Jeesuksesta Kristuksesta, Herrastamme.

4 ja pyhyiden hengen puolesta kuolleistanousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa, Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme,

4. Ja on väkevästi ilmoitettu Jumalan Pojaksi pyhityksen hengen jälkeen, että hän on noussut ylös kuolleista,) se on, Jesuksesta Kristuksesta meidän Herrastamme,

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

5 Hänen vaikutuksestaan olemme saaneet armon ja apostolinviran, jotta syntyisi uskon kuuliaisuus Hänen nimeänsä kohtaan kaikissa kansoissa*,

6 joitten joukossa olette tekin Jeesuksen Kristuksen kutsumat.

7 Armo ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta teille kaikille Roomassa asuville Jumalan rakastamille, kutsutuille pyhille.

PAAVALI HALUAISI KÄYDÄ ROOMASSA

8 Ensinnä kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen nimessä teidän kaikkien vuoksi, koska uskoanne mainitaan kaikessa maailmassa.

9 Sillä Jumala, jota hengessäni palvelen Hänen Poikansa ilosanoman julistajana, on todistajani, kuinka lakkaamatta muistelen teitä,

5 jonka kautta me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus hänen nimeänsä kohtaan kaikissa pakanakansoissa,

6 joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat, kuulutte:

7 kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

8 Ensiksikin minä kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teidän kaikkien tähden, koska teidän uskoanne mainitaan kaikessa maailmassa.

9 Sillä Jumala, jota minä hengessäni palvelen julistaen hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani, kuinka minä teitä lak-

5. Jonka kautta me olemme armon ja apostolin viran saaneet, uskon kuuliaisuudeksi, kaikkein pakanain seassa, hänen nimensä päälle,

6. Joista tekin olette Jeesuksen Kristuksen kutsutut:

7. Kaikille, jotka Roomissa ovat, Jumalan rakkaille ja kutsutuille pyhille: armo olkoon teidän kansanne, ja rauha Jumalalta meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

8. Ensin kiitän minä Jumalaani, Jeesuksen Kristuksen kautta, teidän kaikkein tähtenne, että teidän uskoanne kaikessa maailmassa mainitaan.

9. Sillä Jumala on minun todistajani, jota minä hengessäni hänen Poikansa evankeliumissa palvelen, että minä lakkaamatta teitä

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

10 aina rukouksissani anoen, että jos mahdollista, lopultakin Jumalan tahdosta onnistuisin tulemaan luoksenne.

11 Sillä ikävöin nähdä teitä, antaakseni teille jonkin hengellisen lahjan, jotta vahvistuisitte,

12 se on, jotta keskellänne yhdessä virkistyisin* yhteisestä uskostamme, sekä teidän että minun.

13 En myöskään tahdo teidän, veljet, olevan tietämättömiä siitä, että monesti olen päättänyt tulla luoksenne, saadakseni jonkin hedelmän myös teidän keskellänne, niin kuin muittenkin pakanain keskellä, mutta olen ollut estynyt tähän asti.

14 Olen velassa sekä kreikkalaisille että barbaareille*, sekä viisaille että tyhmille.

15 Mitä minuun tulee, olen siis altis

kaamatta muistan,

10 aina rukouksissani anoen, että minä jo vihdoinkin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän tyköne.

11 Sillä minä ikävöitsen teitä nähdä, voidakseni antaa teille jonkun hengellisen lahjan, että te vahvistuisitte,

12 se on, että me yhdessä ollessamme virkistyisimme yhteisestä uskostamme, teidän ja minun.

13 Ja minä en tahdo, veljet, teiltä salata, että jo monesti olen päättänyt tulla teidän tyköne saadakseni jonkin hedelmän teidänkin keskuudestanne, niinkuin muidenkin pakanain, mutta olen ollut estetty tähän saakka.

14 Kreikkalaisille ja barbaareille, viisaille ja tyhmille minä olen velassa;

15 omasta puolestani minä siis

muistan,

10. Rukoillen aina minun rukouksissani, että minä saisin jollakin tavalla vihdoin joskus, jos Jumala tahtoo, onnellisen tien tulla teidän tyköne.

11. Sillä minä ikävöitsen teitä nähdä, että minä jotain hengellistä lahjaa teille jakaisin, että te vahvistetuksi tulisitte,

12. Se on, että minä saisin ynnä teidän kanssanne lohdutuksen, uskon kautta, joka meillä keskenämme on, sekä teidän että minun.

13. Mutta en minä tahdo salata teiltä, rakkaat veljet, että minä olen usein aikonut tulla teidän tyköne, (ja olen tähän asti estetty) että minä teidänkin seassanne jonkun hedelmän saisin, niinkuin muidenkin pakanain seassa.

14. Minä olen velkapää Grekiläisille ja muukalaisille, viisaille ja tyhmille.

15. Sentähden niin paljon kuin mi-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

julistamaan ilosanomaa myös teille Roomassa asuville.

olen altis teillekin, Roomassa asu-
vaisille, julistamaan evankeliumia.

nussa on, olen minä teillekin, jotka Roomissa olette, valmis evan-
keliumia saarnaamaan.

ILOSANOMAN VOIMA

16 En näet häpeää (Kristuksen) ilosanomaa, sillä se on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle uskovalle, sekä juutalaiselle ensin että kreikkalaiselle.

17 Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niin kuin on kirjoitettu: "Vanhurskas on elävä uskosta."

16 Sillä minä en häpeää (Kristuksen) evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.

17 Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niin kuin kirjoitettu on: "Vanhurskas on elävä uskosta".

16. Sillä en minä häpee Kristuksen evankeliumia; sillä se on Jumalan voima itsekullekin uskovaiselle autuudeksi. Ensin Juudalaiselle, niin myös Grekiläiselle.

17. Sillä siinä se vanhurskaus, joka Jumalan edessä kelpaa, ilmoitetaan uskosta uskoon, niinkuin kirjoitettu on: vanhurskaan pitää elämän uskosta.

JUMALATON MENO

18 Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta ihmisten kaikkea jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niitten, jotka vääryydellä pimittävät totuuden,

19 koska se, mikä Jumalasta on tietävissä, on ilmeistä heidän keskel-

18 Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa,

19 sentähden että se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeistä

18. Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaiken ihmisten jumalattomuuden ja vääryyden tähden, jotka totuuden vääryydessä pitävät.

19. Sentähden se, mikä taidetaan Jumalasta tuta, on heille tiettävä;

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

lään. Jumala on sen näet heille ilmoittanut.

20 Sillä Hänen näkymättömät ominaisuutensa — sekä Hänen iäinen voimansa, että jumaluutensa — ovat *Hänen teoissaan* tarkattuina maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he ole puolustettavissa,

21 koska he — vaikka ovat tunteneet Jumalan — eivät ole Häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet. Sen sijaan he ovat käyneet ajatuksiltaan turhamaisiksi, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt.

22 Kehuessaan viisaita olevansa he ovat tyhmistyneet

23 ja ovat katoamattoman Jumalan kirkkauden vaihtaneet katoavan ihmisen ja lintujen ja nelijalkaisten ja matelevaisten kuvan hahmoon.

24 Sen vuoksi Jumala onkin* heidät, heidän sydämensä himoissa jättänyt saastaisuuteen, häpäisemään keskenään omat ruumiinsa,

heidän keskuudessaan; sillä Jumala on sen heille ilmoittanut.

20 Sillä hänen näkymätön olemuksensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä hänen teoissansa tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he voimillään itseänsä puolustaa,

21 koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltaan turhistuneet, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt.

22 Kehuessaan viisaita olevansa he ovat tyhmiksi tulleet

23 ja ovat katoamattoman Jumalan kirkkauden muuttaneet katoavaisen ihmisen ja lintujen ja nelijalkaisten ja matelevaisten kuvan kaltaiseksi.

24 Sentähden Jumala on heidät, heidän sydämensä himoissa, hyljännyt saastaisuuteen, häpäisemään itse omat ruumiinsa,

sillä Jumala ilmoitti sen heille.

20. Sillä hänen näkymättömät me-nonsa, nimittäin, ijankaikkinen voimansa ja jumaluutensa nähdään hamasta maailman luomisesta, jotka ymmärretään niistä, jotka tehdyt ovat: ettei he taitaisi itseänsä syyttömiksi sanoa.

21. Että he tunsivat Jumalan, ja ei ylistäneet häntä niinkuin Jumalaa eikä kiittäneet, vaan vilpistelivät omissa ajatuksissansa, ja heidän järjetöin sydämensä on pimennyt.

22. Kuin he itsensä viisaiksi luulivat, niin he ovat tyhmiksi tulleet,

23. Ja ovat katoamattoman Jumalan kunnian muuttaneet katoavaisen ihmisen ja lintuin ja neljäjalkaisten ja matelevaisten kuvan muotoiseksi.

24. Sentähden on myös Jumala heidät laskenut sydämensä himoihin, saastauteen, häpäisemään keskenänsä omaa ruumistansa,

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

25 nuo, jotka ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, joka on ylistetty ikuisesti*, Aamen.

26 Sen vuoksi Jumala on jättänyt heidät häpeällisten himojen valtaan, sillä heidän naispuolensa ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnovastaiseen.

27 Ja samoin miespuoletkin luopuen luonnollisesta yhteydestä naispuolen kanssa, ovat kiimassaan syttyneet toisiinsa harjoittaen miespuolet miespuolten kanssa riettautta ja ovat saaneet itseensä villityksestään sen palkan, joka piti saada.

28 Ja niin kuin he eivät pitäneet hyvänä Jumalan tuntemista, niin Jumala jätti heidät kelvottoman mielen valtaan, tekemään sopimattomia.

29 He ovat täynnä kaikkea vääryyttä, (hauressa,) pahuutta, ahneutta, ilkeyttä, täynnä kateutta, murhaa, riitaa,

25 nuo, jotka ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, joka on ylistetty iankaikkisesti, amen.

26 Sentähden Jumala on hyljännyt heidät häpeällisiin himoihin; sillä heidän naispuolensa ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnovastaiseen;

27 samoin miespuoletkin, luopuen luonnollisesta yhteydestä naispuolen kanssa, ovat kiimoissaan syttyneet toisiinsa ja harjoittaneet, miespuolet miespuolten kanssa, riettautta ja villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä saada piti.

28 Ja niinkuin heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, niin Jumala hylkäsi heidät heidän kelvottoman mielensä valtaan, tekemään sopimattomia.

29 He ovat täynnänsä kaikkea vääryyttä, (hauressa,) pahuutta, ahneutta, häijyyttä, täynnä kateut-

25. Jotka Jumalan totuuden ovat valheeksi muuttaneet ja ovat kunnioittaneet ja palvelleet enemmän luontokappaletta kuin Luojaa, joka on siunattu ijankaikkisesti, amen!

26. Sentähden on Jumala heidät antanut ylön häpiällisiin himoihin, että myös heidän vaimonsa ovat muuttaneet luonnollisen tavan luontoa vastaan,

27. Niin myös miehet ovat antaneet ylön vaimon luonnollisen pitämisen, toinen toisensa puoleen himoissansa palaneet, miehet miesten kanssa riettauden tehneet ja saaneet, niinkuin pitikin, eksymisensä palkan itsessänsä.

28. Ja niinkuin ei he tahtoneet Jumalaa tuta, niin Jumala laski heidät häijyyn mieleen tekemään niitä, mitä ei sovi tehdä,

29. Täynnänsä kaikkea vääryyttä, salavuoteutta, koiruutta, ahneutta, pahuutta: täynnä kateutta, mur-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

petosta. pahansuontia.

30 He ovat korvaankuiskuttelijoita, panettelijoita, Jumalaa vihaavia, väkivaltaisia, ylpeitä, kerskailijoita, pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia,

31 ymmärtämättömiä, epäluotettavia, rakkaudettomia, (epäsopuisia,) säälimättömiä.

32 Vaikka he tuntevat Jumalan säännöksen, että sellaisten harjoittajat ansaitsevat kuoleman, he eivät ainoastaan itse niitä harjoita, vaan myös antavat hyväksymisensä niitten harjoittajille.

2. Luku JUMALAN VANHURSKAUS

1 Sen vuoksi sinä, oi ihminen — jokainen, joka tuomitset — et ole puolustettavissa. Sillä siinä, missä tuomitset toisen, tuomitset itsesi, koska sinä joka tuomitset, harjoitat samoja tekoja.

ta, murhaa, riitaa, petosta, pahanilkisyyttä;

30 ovat korvaankuiskuttelijoita, panettelijoita, Jumalaa vihaavia, väkivaltaisia, ylpeitä, kerskailijoita, pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia,

31 vailla ymmärrystä, luotettavuutta, rakkautta ja laupeutta;

32 jotka, vaikka tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka senkaltaisia tekevät, ovat kuoleman ansainneet, eivät ainoastaan itse niitä tee, vaan vieläpä osoittavat hyväksymistä niille, jotka niitä tekevät.

2. Luku

1 Sentähden sinä, oi ihminen, et voi millään itseäsi puolustaa, olitpa kuka hyvänsä, joka tuomitset. Sillä mistä toista tuomitset, siihen sinä itsesi syypääksi tuomitset, koska sinä, joka tuomitset, teet samoja

haa, riitaa, petosta, pahan suomuutta:

30. Korvankuiskutteliat, panetteliat, Jumalaa vihaajat, häpäisiä, ylpiät öykkärit, pahain neuvoin pesät, vanhemmillensa tottelemattomat,

31. Tomppelit, liiton rikkojat, haluttomat, sovittamattomat, armottomat.

32. Jotka Jumalan oikeuden tietävät, (että ne, jotka näitä tekevät, ovat kuoleman ansainneet) ei ainoastaan niitä tee, mutta myös suostuvat niihin, jotka niitä tekevät.

1. Sentähden, oi ihminen, et sinä taida itsiäs syyttömäksi tehdä, vaikka kuka sinä olet, joka tuomitset; sillä jossa sinä toista tuomitset, siinä sinä itses tuomitset, etkäs niitä teet, joita sinä tuomitset.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

2 Mutta tiedämme, että Jumalan tuomio on totuudenmukainen niille, jotka sellaisia harjoittavat.

3 Vai luuletko, oi ihminen, joka tuomitset niitä, jotka sellaisia harjoittavat ja itse niitä harjoitat, että vältät Jumalan tuomion?

4 Vai halveksitko Hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä rikkautta tietämättä, että Jumalan hyvyys ohjaa sinua mielenmuutokseen?

5 Mutta kovuutesi ja katumattoman sydämesi vuoksi kartutat itsellesi vihaa vihan ja Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi.

6 Hän antaa kullekin hänen tekojensa mukaan:

7 niille, jotka hyvässä työssä kestävinä etsivät kirkkautta ja kunniaa ja katoamattomuutta, iäisen elämän,

8 mutta niille, jotka ovat itsekkäitä eivätkä tottele totuutta, vaan tottelevat

tekoja.

2 Ja me tiedämme, että Jumalan tuomio on totuuden mukainen niille, jotka senkaltaista tekevät.

3 Vai luuletko, ihminen, sinä, joka tuomitset niitä, jotka senkaltaisia tekevät, ja itse samoja teet, että sinä vältät Jumalan tuomion?

4 Vai halveksitko hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?

5 Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa vihan ja Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi,

6 hänen, "joka antaa kullekin hänen tekojensa mukaan":

7 niille, jotka hyvässä työssä kestävinä etsivät kirkkautta ja kunniaa ja katoamattomuutta, iankaikkisen elämän,

8 mutta niiden osaksi, jotka ovat itsekkäitä eivätkä tottele totuutta,

2. Mutta me tiedämme, että Jumalan tuomio on oikia niiden ylitse, jotka senkaltaisia tekevät.

3. Eli luuletkos, ihminen, sinä joka niitä tuomitset, jotka senkaltaisia tekevät, ja itse myös niitä teet, että sinä vältät Jumalan tuomion?

4. Eli katsotkos ylön hänen hyvyytensä, kärsiväisyytensä ja pitkämielisyytensä rikkautta, ettet tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?

5. Mutta kovuutes ja katumattoman sydämes jälkeen kartutat sinä vihan itselles vihan päivänä, kuin Jumalan oikia tuomio ilmaantuu,

6. Joka antaa itsekullekin hänen töittensä jälkeen,

7. Niille, jotka pyytävät ylistystä, kunniaa ja katoamattomuutta, iankaikkisen elämän,

8. Mutta niille, jotka riitaiset ovat, eikä kuule totuutta, vaan kuulevat

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

vääryyttä, tulee kiivaus ja viha.

9 Vaiva ja ahdistus jokaisen ihmisen sielulle, joka pahaa harjoittaa sekä juutalaisen ensin että kreikkalaisen,

10 mutta kirkkaus ja kunnia ja rauha jokaiselle, joka harjoittaa sitä, mikä hyvä on sekä juutalaiselle ensin että kreikkalaiselle.

11 Sillä Jumala ei katso henkilöön.

12 Sillä kaikki, jotka ilman lakia ovat syntiä tehneet, myös ilman lakia hukkuvat, ja kaikki, jotka lain alaisina ovat syntiä tehneet, ne lain mukaan tuomitaan.

13 Eivät näet lain kuulijat ole vanhurskaita Jumalan edessä, vaan lain seuraajat vanhurskautetaan.

14 Sillä kun pakanat, joilla ei ole lakia, luonnostaan harjoittavat lain tekoja, niin he, joilla ei lakia ole, ovat itselleen lakina.

vaan tottelevat vääryyttä, tulee viha ja kiivastus.

9 Tuska ja ahdistus jokaisen ihmisen sielulle, joka pahaa tekee, juutalaisen ensin, sitten myös kreikkalaisen;

10 mutta kirkkaus ja kunnia ja rauha jokaiselle, joka tekee sitä, mikä hyvä on, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle!

11 Sillä Jumala ei katso henkilöön.

12 Sillä kaikki, jotka ilman lakia ovat syntiä tehneet, ne myös ilman lakia hukkuvat, ja kaikki, jotka lain alaisina ovat syntiä tehneet, ne lain mukaan tuomitaan;

13 sillä eivät lain kuulijat ole vanhurskaita Jumalan edessä, vaan lain noudattajat vanhurskautetaan.

14 Sillä kun pakanat, joilla ei lakia ole, luonnostansa tekevät, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia ole, ovat itse itsellensä laki

vääryyttä, on tuleva närkästys ja viha.

9. Murhe ja vaiva kunkin ihmisen sielun päälle, joka pahaa tekee, ensisti Juudalaisen, niin myös Grekiläisen;

10. Mutta ylistys, kunnia ja rauha jokaiselle, joka hyvää tekee, ensisti Juudalaiselle, niin myös Grekiläiselle.

11. Sillä ei Jumala katso ihmisen muodon jälkeen.

12. Kaikki, jotka ilman lakia ovat syntiä tehneet, niiden pitää myös ilman lakia hukkuman, ja kaikki, jotka laissa ovat syntiä tehneet, ne pitää lain kautta tuomittaman.

13. Sillä ei ne ole Jumalan edessä vanhurskaat, jotka lain kuulevat; mutta ne, jotka lain töillänsä täyttävät, ne pitää vanhurskaaksi tuleman.

14. Sillä koska pakanat, joilla ei lakia ole, tekevät luonnostansa siitä, mitä laki anoo, niin he, vaikka ei heillä lakia ole, ovat itsellensä

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

15 Nuo, jotka osoittavat lain teon olevan kirjoitettuna heidän sydämiinsä, kun heidän omatuntonsa todistaa ja ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä

16 sinä päivänä, jona Jumala on tuomitseva ihmisten salaisuudet Jeesuksen Kristuksen välityksellä, minun ilosanomani mukaan.

JUUTALAISET JA LAKI

17 Katso,* sinua kutsutaan juutalaiseksi ja sinä luotat lakiin ja kerskaat Jumalasta

18 ja tunnet Jumalan tahdon ja laissa opetettuna tutkit, mikä parasta on,

19 ja luulet olevasi sokeain taluttaja, pimeässä olevain valo,

20 ymmärtämättömin kasvattaja, alaikäisten opettaja, sinulla, kun on

15 ja osoittavat, että lain teot ovat kirjoitetut heidän sydämiinsä, kun heidän omatuntonsa myötä-todistaa ja heidän ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä

16 sinä päivänä, jona Jumala on tuomitseva ihmisten salaisuudet Kristuksen Jeesuksen kautta, minun evankeliumini mukaan.

17 Mutta jos sinä kutsut itseäsi juutalaiseksi ja luotat lakiin ja Jumala on sinun kerskauksesi

18 ja tunnet hänen tahtonsa ja, opetettuna laissa, tutkit, mikä parasta on,

19 ja luulet kykeneväsi olemaan sokeain taluttaja, pimeydessä olevien valkeus,

20 ymmärtämättömien kasvattaja, alaikäisten opettaja, sinulla kun

laki,

15. Että he osoittavat lain työn olevan kirjoitetun sydämiinsä, ja niin heidän omatuntonsa ynnä todistaa, ja heidän ajatuksensa keskenään itse päällensä kantavat eli myös heitänsä syyttömäksi tekevät,

16. Sinä päivänä, jona Jumala ihmisten salaisuudet on tuomitseva, minun evankeliumini perästä Jeesuksen Kristuksen kautta.

17. Katso, sinä kutsutaan Juudalaiseksi, ja sinä luotat lakiin ja kerskaat Jumalasta,

18. Ja tiedät hänen tahtonsa, ja että sinä olet laista neuvottu, niin sinä koettelet ne parhaat,

19. Ja luulet itses sokiain johdattajaksi ja niiden valkeudeksi, jotka pimeydessä ovat,

20. Ja tyhmäin kurittajaksi, ja lasten opettajaksi, ja sinullas olevan

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

laissa tiedon ja totuuden muoto.

21 *Sinäkö siis*, joka toista opetat, et itseäsi opeta; joka julistat ettei saa varastaa, varastat;

22 joka sanot, ettei saa tehdä aviorikosta, teet aviorikoksen; joka kauhistut epäjumalia, ryöstät temppeleistä;

23 joka laista kerskaat, häpäiset lain rikkomisella Jumalaa?

24 Sillä "teidän tähtenne Jumalan nimeä rienataan pakanain keskellä", niin kuin on kirjoitettu.

25 Ympärileikkaus kyllä hyödyttää, jos seuraat lakia, mutta jos olet lainrikkoja, on ympärileikkauksesi tullut ympärileikkaamattomuudeksi.

26 Jos siis ympärileikkaamaton seuraa lain säännöksiä, eikö hänen ympärileikkaamattomuuttaan lueta ympärileikkaukseksi?

27 Luonnostaan ympärileikkaamaton, joka täyttää lain, tuomitsee sinut, joka lain kirjaiminesi ja ympärileikkauk-

laissa on tiedon ja totuuden muoto:

21 niin sinäkö, joka toista opetat, et itseäsi opeta; joka julistat, ettei saa varastaa, itse varastat;

22 joka sanot, ettei saa tehdä huorin, itse teet huorin; joka kauhistut epäjumalia, kuitenkin olet temppelein ryöstäjä;

23 joka laista kerskaat, häväiset lainrikkomisella Jumalaa?

24 Sillä "teidän tähtenne Jumalan nimi tulee pilkatuksi pakanain seassa", niinkuin kirjoitettu on.

25 Ympärileikkaus kyllä on hyödyllinen, jos sinä lakia noudatat; mutta jos olet lainrikkoja, niin sinun ympärileikkauksesi on tullut ympärileikkaamattomuudeksi.

26 Jos siis ympärileikkaamaton noudattaa lain säädöksiä, eikö hänen ympärileikkaamattomuutensa ole luettava ympärileikkaukseksi?

27 Ja luonnostaan ympärileikkaamaton, joka täyttää lain, on tuomitseva sinut, joka lainkirjaiminesi

tunnon ja totuuden muodon laissa.

21. Sinä joka siis opetat toista ja et itseäsi opeta; joka saarnaat: ei pidä varastaman, ja sinä itse varastat;

22. Joka sanot: ei pidä huorin tekemän, ja sinä itse teet huorin; joka kauhistut epäjumalia, ja raatelet sitä Jumalalta, mikä hänelle tulee;

23. Joka kerskaat laista ja häpäiset Jumalaa lain ylitsekäymisellä?

24. Sillä teidän tähtenne tulee Jumalan nimi pilkatuksi pakanain seassa, niinkuin kirjoitettu on.

25. Sillä ympärileikkaus kelpaa, jos sinä lain pidät; mutta jos sinä olet lain rikkoja, niin sinun ympärileikkauksesi on esinahaksi tullut.

26. Jos siis esinahka lain oikeuden pitää, eikö hänen esinahkansa pitää luettaman hänelle ympärileikkaukseksi?

27. Ja se joka luonnostaan esinahka on ja täyttää lain, pitää sinun tuomitseman, joka puustavin

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

sinesi olet lain rikkoja.

28 Sillä ei se ole juutalainen, joka ulkonaisesti on juutalainen, eikä ympärileikkaus se, joka tapahtuu ulkonaisesti lihassa,

29 vaan se on juutalainen, joka sisimmässään on juutalainen, ja oikea on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimen mukaan, ja hän saa kiitoksensa, ei ihmisiltä, vaan Jumalalta.

3. Luku

1 Mikä siis on juutalaisten etu tai mikä ympärileikkauksen hyöty?

2 Suuri kaikin tavoin. Kuitenkin ennen kaikkea se, että heille on uskottu Jumalan sanat.

JUMALAN VANHURSKAUS

3 Miten siis on? Jos jotkut ovat olleet uskottomia, ei kai heidän uskonto-

ja ympärileikkauksinesi olet lainrikkoja.

28 Sillä ei se ole juutalainen, joka vain ulkonaisesti on juutalainen, eikä ympärileikkaus se, joka ulkonaisesti lihassa tapahtuu;

29 vaan se on juutalainen, joka sisällisesti on juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimessa; ja hän saa kiitoksensa, ei ihmisiltä, vaan Jumalalta.

3. Luku

1 Mitä etuuksia on siis juutalaisilla, tai mitä hyötyä ympärileikkauksesta?

2 Paljonkin, kaikin tavoin; ennen kaikkea se, että heille on uskottu, mitä Jumala on puhunut.

3 Mutta kuinka? Jos jotkut ovat olleet epäuskoisia, ei kaiketi heidän

ja ympärileikkauksen lain käyt ylitse?

28. Sillä ei se ole Juudalainen, joka ulkonaisesti (Juudalainen) on: ei myös se ole ympärileikkaus, mikä ulkonaisessa lihassa tapahtuu;

29. Mutta se on Juudalainen, joka sisällisesti salattu on, ja sydämen ympärileikkaus on ympärileikkaus, joka hengessä tapahtuu, ei puustavissa; jonka ylistys ei ole ihmisiltä, vaan Jumalalta.

1. Mitäs siis Juudalainen on parempi? Eli mitä ympärileikkaus auttaa?

2. Tosin sangen paljo. Sillä ensin on se, että heille on uskottu, mitä Jumala puhunut on.

3. Mutta ettei muutamat niitä uskoneet, mikä siitä on? Pitäiskö

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

muutensa tee Jumalan uskollisuutta tyhjäksi?

4 Eihän toki! Olkoon Jumala totuullinen, mutta jokainen ihminen valehtelija, niin kuin on kirjoitettu: "Jotta sinä osoittautuisit vanhurskaaksi sanoissasi ja voittaisit, kun kanssasi käydään oikeutta."

5 Mutta jos meidän vääryytemme tuo ilmi Jumalan vanhurskauden, mitä sanomme? Ei kai Jumala ole väärä, kun osoittaa vihansa! Puhun ihmisen tavoin.

6 Eihän toki! Kuinka sitten Jumala tuomitsisi maailman?

7 Sillä jos Jumalan totuus minun valheeni vuoksi on tullut ylenpalttiseksi Hänen kirkkaudekseen, miksi minutkin vielä syntisenä tuomitaan?

8 Emmekö toimisi niin kuin meistä herjaten puhutaan ja niin kuin jotkut sanovat meidän lausuvan: "Tehkäämme pahaa, jotta siitä hyvää tulisi"? Niitten tuomio on oikea.

epäuskonsa ole Jumalan uskollisuutta tyhjäksi tekevä?

4 Pois se! Olkoon Jumala totinen, mutta jokainen ihminen valhettelija, niinkuin kirjoitettu on: "Että sinut havaittaisiin vanhurskaaksi sanoissasi ja että voittaisit, kun sinun kanssasi oikeutta käydään".

5 Mutta jos meidän vääryytemme tuo ilmi Jumalan vanhurskauden, mitä me siihen sanomme? Ei kai Jumala ole väärä, kun hän rankaisee vihassansa? Minä puhun ihmisten tavalla.

6 Pois se! Sillä kuinka Jumala silloin voisi tuomita maailman?

7 Sillä jos Jumalan totuus tulee minun valheeni kautta selvemmin julki hänen kirkkaudekseen, miksi sitten minutkin vielä syntisenä tuomitaan?

8 Ja miksi emme tekisi, niinkuin herjaten syyttävät meidän tekevän ja niinkuin muutamat väittävät meidän sanovan: "Tehkäämme pahaa, että siitä hyvää tulisi"? Nii-

heidän epäuskonsa Jumalan uskon turhaksi tekemän?

4. Pois se! vaan paremmin, olkoon Jumala totinen, vaan jokainen ihminen valehtelija, niinkuin kirjoitettu on: että olisit oikia sanoissas ja voittaisit, kuin sinä tuomitaan.

5. Jos siis meidän vääryytemme Jumalan oikeutta ylistää, mitäs me sanomme? Onko Jumala väärä, että hän siitä vihastuu? (minä puhun ihmisten tavalla.)

6. Pois se! kuinka Jumala sitte taitais maailmaa tuomita?

7. Sillä jos Jumalan totuus minun valheeni kautta kunniallisemmaksi tulis, hänen ylistyksensä, minäkätähden pitäis vielä sitte minä niinkuin syntinen tuomittaman?

8. Ja ei, (niinkuin meitä pilkataan ja niinkuin muutamat puhuvat meidän sanovan,) että meidän pitäis tekemän pahaa, että siitä hyvää tulis? Joiden kadotus on oikia.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

den tuomio on oikea.

EI OLE YHTÄÄN VANHURSKASTA

9 Kuinka siis on? Olemmeko paremmat? Emme lainkaan. Sillä olemme juuri esittäneet syytöksen, että kaikki, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, ovat synnin alaisina,

10 niin kuin on kirjoitettu: "Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoakaan,

11 ei ole ymmärtävää, ei ole ketään, joka etsii Jumalaa.

12 Kaikki ovat poikenneet pois, yhdessä käyneet kelvottomiksi. Ei ole sitä, joka harjoittaa hyvää, ei ole yhtä ainoaa.

13 Heidän kurkkunsa on avoin hauta. Kielellään he pettivät. Kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla.

14 Heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta.

9 Miten siis on? Olemmeko me parempia? Emme suinkaan. Mehän olemme edellä osoittaneet, että kaikki, niin hyvin juutalaiset kuin kreikkalaiset, ovat synnin alla,

10 niinkuin kirjoitettu on: "Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan,

11 ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa;

12 kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään.

13 Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he pettivät, kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla;

14 heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta.

9. Mitäs siis? Olemmeko me paremmat kuin he? Emme ensinkään; sillä me olemme ennen osoittaneet, että sekä Juudalaiset ja Grekiläiset ovat kaikki synnin alla,

10. Niinkuin kirjoitettu on: ei ole kenkään vanhurskas, ei yksikään;

11. Ei ole yhtäkään ymmärtäväistä, ei ole ketään, joka etsii Jumalaa.

12. Kaikki ovat poikenneet pois ja yynnä kelvottomaksi tulleet: ei ole yhtään, joka hyvää tekee, ei yhtäkään.

13. Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he pettivät, kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla,

14. Joiden suu on täynnänsä kirousta ja haikeutta.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

15 Heidän jalkansa ovat nopeat verta vuodattamaan.

16 Hävitys ja kurjuus on heidän teillään,

17 eivätkä he tunne rauhan tietä.

18 Ei ole Jumalan pelko heidän silmäinsä edessä."

19 Mutta tiedämme, että kaiken mitä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, jotta jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä,

20 koska yksikään liha ei Hänen edessään tule vanhurskaaksi lain teoista, sillä lain kautta tulee synnin tunto.

VANHURSKAS USKON KAUTTA

21 Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia —

15 Heidän jalkansa ovat nopeat vuodattamaan verta,

16 hävitys ja kurjuus on heidän teillensä,

17 ja rauhan tietä he eivät tunne.

18 Ei ole Jumalan pelko heidän silmäinsä edessä."

19 Mutta me tiedämme, että kaiken, minkä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä;

20 sentähden, ettei mikään liha tule hänen edessään vanhurskaaksi lain teoista; sillä lain kautta tulee synnin tunto.

21 Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia,

15. Heidän jalkansa ovat nopiat verta vuodattamaan.

16. Heidän teissänsä on sula tuska ja sydämen kipu.

17. Ja ei he rauhan tietä tunteet.

18. Ei ole Jumalan pelko heidän silmäinsä edessä.

19. Mutta sen me tiedämme, että kaikki, mitä laki sanoo, sen hän sanoo niille, jotka lain alla ovat: että jokainen suu pitää tukittaman ja kaiken maailman pitää Jumalan edessä vikapää oleman,

20. Sentähden ettei yksikään liha taida lain töiden kautta hänen edessänsä vanhurskautetuksi tulla; sillä lain kautta synnin tunto tulee.

21. Mutta nyt on se vanhurskaus, joka Jumalan edessä kelpaa, ilman lakia julistettu, lain ja propheetain kautta todistettu;

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

22 nimittäin 'Jeesuksen Kristuksen uskon' perusteella tuleva Jumalan vanhurskaus — kaikkia varten ja kaikille, jotka uskovat. Ei ole eroitusta.

23 Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla,

24 ja heidät vanhurskautetaan lahjaksi Hänen armostaan sen lunastuksen perusteella, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

25 Hänet Jumala on Hänen verensä ansiosta asettanut uskolla omistettavaksi armoistuimeksi vanhurskautensa osoituksena, koska oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit

26 jumalallisen kärsivällisyytensä vuoksi, ja vanhurskautensa osoituksena nykyajassa, ollakseen itse vanhurskas ja vanhurskauttaakseen sen, *jolla on Jeesuksen usko*.

27 Missä siis on kerskaus? Se on

22 se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta.

23 Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla

24 ja saavat lahjaksi vanhurskautensa hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa,

25 jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä, osoittaaksensa vanhurskauttaan, koska hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit

26 jumalallisessa kärsivällisyydessään, osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen.

27 Missä siis on kerskaaminen?

22. Se Jumalan vanhurskaus, (sannon minä), joka tulee Jeesuksen Kristuksen uskon kautta, kaikkein tykö ja kaikkein päälle, jotka uskovat: sillä ei ole yhtään eroitusta.

23. Sillä kaikki ovat he syntiä tehneet ja ei heillä ole mitään kerskattavaa Jumalan edessä.

24. He tulevat ilman ansiotansa vanhurskaaksi, hänen armostansa, sen lunastuksen kautta, joka on Jeesuksessa Kristuksessa,

25. Jonka Jumala on armonistuimeksi asettanut, uskon kautta hänen veressänsä, osoittaaksensa sitä vanhurskautta, joka hänen edessänsä kelpaa, edelläkäyväisten syntein anteeksi antamisen kautta,

26. Joita Jumala kärsinyt on, osoittaaksensa vanhurskauttansa tällä ajalla: että hän itse vanhurskas olis ja sen vanhurskaaksi tekis, joka Jeesuksen uskosta on.

27. Kussa siis on kerskaus? Se on

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

suljettu pois. Minkä lain nojalla? Tekojenکو? Ei, vaan uskon lain nojalla.

28 Päättämme siis, että ihminen vanhurskautetaan uskon nojalla, ilman lain tekoja.

29 Vai onko Hän vain juutalaisten Jumala? Eikö pakanainkin? On pakanainkin,

30 koskapa on yksi Jumala, joka vanhurskauttaa ympärileikatut uskon perusteella ja ympärileikkaamattomat uskon nojalla.

31 Teemmekö siis lain mitättömäksi uskon nojalla? Emme toki! Vaan me vahvistamme lain.

4. Luku AABRAHAMIN ESIMERKKI

1 Mitä siis sanomme esi-isämme Aabrahamin saavuttaneen lihan mukaan?

2 Jos näet Abraham on tekojen perusteella vanhurskautettu, hänellä on

Se on suljettu pois. Minkä lain kautta? Tekojenکو lain? Ei, vaan uskon lain kautta.

28 Niin päättämme siis, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta, ilman lain tekoja.

29 Vai onko Jumala yksistään juutalaisten Jumala? Eikö pakanainkin? On pakanainkin,

30 koskapa Jumala on yksi, joka vanhurskauttaa ympärileikatut uskosta ja ympärileikkaamattomat uskon kautta.

31 Teemmekö siis lain mitättömäksi uskon kautta? Pois se! Vaan me vahvistamme lain.

4. Luku

1 Mitä me siis sanomme esi-isämme Aabrahamin saavuttaneen lihan mukaan?

2 Sillä jos Abraham on teoista vanhurskautettu, on hänellä kers-

suljettu ulos. Minkä lain kautta? Töidenکو lain kautta? Ei, vaan uskon lain kautta.

28. Niin me siis sen siksi pidämme, että ihminen tulee vanhurskaaksi uskon kautta, ilman lain töitä.

29. Eli onko Jumala ainoastaan Juudalaisten Jumala? eikö hän ole myös pakanain Jumala? Tosin pakanainkin Jumala,

30. Että yksi on Jumala, joka ympärileikkauksen tekee vanhurskaaksi uskosta, ja esinahan uskon kautta.

31. Teemmekö me lain tyhjäksi uskon kautta? Pois se; vaan me vahvistamme lain.

1. Mitäs me siis sanomme meidän isämme Abrahamin lihan puolesta löytäneen?

2. Sillä jos Abraham on töiden kautta vanhurskaaksi tullut, niin

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

kerskaamista, mutta ei Jumalan edessä.

3 Sillä mitä Raamattu sanoo? "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi."

4 Mutta töitä tekeväälle ei lueta palkkaa armosta, vaan ansiosta.

5 Sille taas, joka ei töitä tee, vaan uskoo Häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi,

6 niin kuin Daavidkin puhuu sen ihmisen autuaaksi ylistämisestä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja:

7 "Autuaat ne, joitten rikkomukset ovat anteeksi annetut ja joitten synnit ovat peitetyt!

8 Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!"

9 Koskeeko sitten tämä autuaaksi ylistäminen ainoastaan ympärileikattuja vai myös ympärileikkaamattomia? Sanommehan, että Aabrahamil-

kaamista, mutta ei Jumalan edessä.

3 Sillä mitä Raamattu sanoo? "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi".

4 Mutta töitä tekeväälle ei lueta palkkaa armosta, vaan ansiosta,

5 mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi;

6 niinkuin myös Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja:

7 Autuaat ne, joiden rikokset ovat anteeksi annetut ja joiden synnit ovat peitetyt!

8 Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!"

9 Koskeeko sitten tämä autuaaksi ylistäminen ainoastaan ympärileikattuja, vai eikö ympärileikkaamattomiakin? Sanommehan:

hänellä on kerskaamista, vaan ei Jumalan edessä.

3. Mutta mitä Raamattu sano: Abraham uskoi Jumalan, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.

4. Mutta sille, joka työtä tekee, ei lueta palkkaa armosta, vaan ansiosta.

5. Mutta joka ei työtä tee, vaan uskoo sen päälle, joka jumalattoman vanhurskaaksi tekee, hänen uskonsa luetaan hänelle vanhurskaudeksi.

6. Niinkuin myös David sanoo: autuus on sen ihmisen, jolle Jumala vanhurskauden lukee ilman töitä:

7. Autuaat ovat ne, joidenka vääryydet ovat anteeksi annetut, ja joidenka synnit peitetyt ovat.

8. Autuas on se mies, jolle Jumala ei syntiä lue.

9. Lieneekö siis tämä autuus ainoastaan ympärileikkaukselle tullut, elikkä myös esinahalle? Niinpä me sanomme: Abrahamille luettiin us-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

le luettiin usko vanhurskaudeksi.

10 Miten se sitten luettiin? Hänen ollessaan ympärileikattuna vai ympärileikkaamatonna? Ei ympärileikattuna, vaan ympärileikkaamatonna.

11 Mutta hän sai ympärileikkauksen merkin sen uskonvanhurskauden sinettinä, joka hänellä oli ympärileikkaamatonna, ollakseen kaikkien niitten isä, jotka ympärileikkaamatonna uskovat, jotta vanhurskaus heillekin luettaisiin,

12 ja ympärileikattujen isä, niitten jotka eivät ainoastaan ole ympärileikatut, vaan myös (niitten jotka) vaeltavat sen uskon jälkiä, joka isällämme Aabrahamilla oli ympärileikkaamatonna.

AABRAHAMILLE ANNETTU LUPAUS

13 Sillä lupaus, että Aabraham oli

"Aabrahamille luettiin usko vanhurskaudeksi".

10 Kuinka se sitten siksi luettiin? Hänen ollessaanko ympärileikattuna vai ympärileikkaamatonna? Ei ympärileikattuna, vaan ympärileikkaamatonna.

11 Ja hän sai ympärileikkauksen merkin sen uskonvanhurskauden sinetiksi, joka hänellä oli ympärileikkaamatonna, että hänestä tulisi kaikkien isä, jotka ympärileikkamattomina uskovat, niin että vanhurskaus heillekin luettaisiin;

12 ja että hänestä tulisi myöskin ympärileikattujen isä, niiden, jotka eivät ainoastaan ole ympärileikatut, vaan myös vaeltavat sen uskon jälkiä, mikä meidän isällämme Aabrahamilla oli jo ympärileikkaamatonna.

13 Sillä se lupaus, että Aabraham

ko vanhurskaudeksi.

10. Kuinkas se hänelle luettiin: koska hän oli ympärileikkauksessa, eli esinahassa? Ei ympärileikkauksessa, vaan esinahassa,

11. Ja hän sai ympärileikkauksen merkin vahvistukseksi, että hän oli uskon kautta vanhurkaaksi tehty, joka hänellä esinahassa oli, että hänen piti oleman kaikkein usko-vaisten isä esinahassa, että se niillekin vanhurskaudeksi luettaisiin,

12. Ja hän tulis myös ympärileikkauksen isäksi, ei ainoasti niiden, jotka ympärileikatuista syntyneet ovat, mutta myös niiden, jotka sen uskon jälkiä vaeltavat, joka meidän isän Abrahamin esinahassa oli.

13. Sillä se lupaus, että hänen piti

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

oleva maailman perillinen, ei tullut hänelle, eikä hänen jälkeläisilleen lain perusteella, vaan uskonvanhurskauden nojalla.

14 Jos näet lain seuraajat ovat perillisiä, niin usko on tehty tehottomaksi ja lupaus rauennut.

15 Sillä laki saa aikaan vihaa. *Missä näet* lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan.

16 Sen vuoksi se perustuu uskoon, että se olisi armoa, jotta lupaus olisi luja kaikille jälkeläisille, ei ainoastaan lakia seuraaville, vaan myös niille *joilla on Aabrahamin usko*, hänen, joka on meidän kaikkien isä —

17 niin kuin on kirjoitettu: "Olen asettanut sinut monien kansojen isäksi" — sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka tekee kuolleet eläviksi ja kutsuu olemattomat *ikään kuin ne olisivat*.

18 Vastoin toivoa Aabraham,* toivon

oli perivä maailman, ei tullut hänelle eikä hänen siemenelleen lain kautta, vaan uskonvanhurskauden kautta.

14 Sillä jos ne, jotka pitäytyvät lakiin, ovat perillisiä, niin usko on tyhjäksi tehty ja lupaus käynyt mitättömäksi.

15 Sillä laki saa aikaan vihaa; mutta missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan.

16 Sentähden se on uskosta, että se olisi armosta; että lupaus pysyisi lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka pitäytyy lakiin, vaan myös sille, jolla on Aabrahamin usko, hänen, joka on meidän kaikkien isä

17 — niinkuin kirjoitettu on: "Monen kansan isäksi minä olen sinut asettanut" — sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka kuolleet eläviksi tekee ja kutsuu olemattomat, ikäänkuin ne olisivat.

18 Ja Aabraham toivoi, vaikka ei

maailman perilliseksi tuleman, ei ole Abrahamille eikä hänen siemenellensä lain kautta tapahtunut, vaan uskon vanhurskauden kautta.

14. Sillä jos ne, jotka laista ovat, ovat perilliset, niin usko on turha ja lupaus on hukkaan tullut.

15. Sillä laki kehoittaa vihan; sillä kussa ei lakia ole, ei siellä ole myös ylitsekäymistä.

16. Sentähden tulee se uskosta, että sen pitää armosta oleman: että se lupaus pitää vahva oleman kaikelle siemenelle, ei sille ainoastaan, joka lain alla on, mutta myös sille, joka Abrahamin uskosta on, joka on meidän kaikkein isämme,

17. (Niinkuin kirjoitettu on: minä asetin sinun monen pakanan isäksi) Jumalan edessä, jonka hän uskonut on, joka kuolleet eläväksi tekee ja kutsuu ne, jotka ei ole, niinkuin ne olisivat.

18. Ja hän uskoo sen toivon, jossa

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

perusteella uskoi tulevansa monien kansojen isäksi sen mukaan, mitä on sanottu: "Niin on jälkeläisiäsi oleva."

19 Hän ei ollut heikko uskossa, *eikä kiinnittänyt huomiota kuolettuneeseen ruumiiseensa — hän oli jo noin satavuotias — ja Saaran kohdun kuolettumiseen*,

20 eikä hän epäuskoisena* epäillyt Jumalan lupausta, vaan vahvistui uskon avulla, antaen kunnian Jumalalle,

21 ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala* on luvannut, sen Hän voi myös täyttää.

22 Sen vuoksi se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.

23 Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin,

24 vaan myös meidän tähtemme, joille se luetaan, meille, jotka uskomme Häneen, joka herätti kuolleista Jeesuksen, meidän Herramme,

toivoa ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän sanan mukaan: "Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva",

19 eikä hän heikontunut uskossansa, vaikka näki, että hänen ruumiinsa oli kuolettunut, sillä hän oli jo noin satavuotias ja että Saaran kohtu oli kuolettunut;

20 mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle,

21 ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen hän voi myös täyttää.

22 Sentähden se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.

23 Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin,

24 vaan myös meidän tähtemme, joille se on luettava, kun uskomme häneen, joka kuolleista herätti Jeesuksen, meidän Herramme,

ei toivoa ollut, että hänen piti oleman monen pakanan isän, sen jälkeen kuin hänelle sanottu oli: niin pitää sinun siemenes oleman.

19. Ja ei hän tullut heikoksi uskossa eikä katsonut kuollutta ruumistansa, ehkä hän jo lähes sadan ajastajan vanha oli, eikä Saaran kuollutta kohtua.

20. Mutta ei hän epäillyt ensinkään Jumalan lupauksesta epäuskolla, vaan oli vahva uskossa ja antoi Jumalalle kunnian,

21. Ja oli täydellisesti vahva siitä, että mitä Jumala lupaa, sen hän myös voi tehdä.

22. Sentähden se on myös hänelle vanhurskaudeksi luettu.

23. Niin ei se ole ainoastaan hänen tähtensä kirjoitettu, että se hänelle luettu oli,

24. Vaan myös meidän tähtemme, joille se myös pitää luettaman, kuin me sen päälle uskomme, joka meidän Herran Jeesuksen kuolleista herätti,

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

25 joka on alttiiksi annettu rikkomus-temme vuoksi ja herätetty eloon vanhurskauttamisemme vuoksi.

25 joka on alttiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden.

25. Joka meidän synteimme tähden on annettu ulos, ja meidän vanhurskauttamisemme tähden herätetty ylös.

5. Luku VANHURSKAUTUKSEN SEURAUS

5. Luku

1 Koska siis olemme uskon perusteella vanhurskautetut, meillä on rauha Jumalan kanssa Herramme Jeesuksen Kristuksen ansiosta,

1 Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta,

1. Että me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herran Jeesuksen Kristuksen kautta,

2 jonka avulla olemme myös uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa olemme* ja kerskaamme Jumalan kirkkauden toivossa.

2 jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo.

2. Jonka kautta myös meillä oli tykökäymys uskossa tähän armoon, jossa me seisomme ja kerskaamme Jumalan kunnian toivosta.

3 Eikä ainoastaan niin, vaan kerskaamme myös ahdistuksissa tietäen, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä,

3 Eikä ainoastaan se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä,

3. Mutta ei ainoasti siitä, vaan me kerskaamme myös vaivoissa; sillä me tiedämme, että vaiva saattaa kärsivällisyyden,

4 mutta kärsivällisyys koeteltua mieltä ja koeteltu mieli toivoa,

4 mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa;

4. Mutta kärsivällisyys koettelemuksen, koettelemus toivon.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

5 mutta toivo ei saata häpeään, sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu sydämiimme Pyhän Hengen välityksellä, joka on meille annettu.

5 mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.

5. Mutta toivo ei anna häpiään tulla, että Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka meille annettu on.

JUMALAN RAKKAUS KRISTUKSESSA

6 Sillä ollessamme vielä heikot, Kristus kuoli oikeaan aikaan jumalattomien puolesta.

7 Tuskinpa kukaan kuolee vanhurskaan puolesta, vaikka joku ehkä rohkenisikin kuolla hyvän puolesta.

8 Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli puolestamme.

9 Paljoa enemmän me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut Hänen veressään, pelastumme Hänen ansiotaan vihasta.

6 Sillä meidän vielä ollessamme heikot kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä.

7 Tuskinpa kukaan käy kuolemaan jonkun vanhurskaan edestä; hyvän edestä joku mahdollisesti uskaltaa kuolla.

8 Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme.

9 Paljoa enemmän me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut hänen veressään, pelastumme hänen kauttansa vihasta.

6. Sillä Kristus, kuin me vielä heikot olimme, on ajallansa jumalattomien edestä kuollut.

7. Tuskalla nyt joku kuolis vanhurskaan edestä, ehkä hyvän edestä mitämaks joku tohtis kuolla.

8. Mutta Jumala ylistää rakkautensa meidän kohtaamme, että kuin me vielä syntiset olimme, on Kristus meidän edestämme kuollut.

9. Niin me siis paljoa enemmän varjellaan hänen kauttansa vihan edestä, että me nyt hänen verensä kautta vanhurskaiksi tulleet olemme.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

10 Sillä jos vihamiehinä ollessamme tulimme sovitetuiksi Jumalan kanssa Hänen Poikansa kuoleman ansiosta, paljoa ennemmin me, kun olemme sovitetut, pelastumme Hänen elämänsä perusteella*.

11 Eikä ainoastaan niin, vaan me vielä kerskaamme Jumalassa Herramme Jeesuksen Kristuksen nimesä, jonka ansiosta nyt olemme sovituksen saaneet.

KUOLEMA AADAMISSA, ELÄMÄ KRISTUKSESSA

12 Sen vuoksi, niin kuin yhden ihmisen toimesta synti tuli maailmaan ja synnin mukana kuolema, niin kuolema on tullut kaikkiin ihmisiin, koska kaikki ovat syntiä tehneet.

13 Sillä synti oli maailmassa myös lakiin asti, mutta syntiä ei lueta missä lakia ei ole.

10 Sillä jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi hänen kanssaan hänen Poikansa kuoleman kautta, paljoa ennemmin me pelastumme hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitetut;

11 emmekä ainoastaan sovitetut, vaan vieläpä on Jumala meidän kerskauksemme meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta me nyt olemme sovituksen saaneet.

12 Sentähden, niinkuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet —

13 sillä jo ennen lakiakin oli synti maailmassa, mutta syntiä ei lueta, missä lakia ei ole;

10. Sillä jos me Jumalan kanssa olimme sovitetut hänen Poikansa kuoleman kautta, kuin me vielä hänen vihollisensa olimme, paljoa ennemmin me autuaiksi tulemme hänen elämänsä kautta, että me sovitetut olemme.

11. Mutta ei ainoasti siitä, vaan me kerskaamme myös Jumalasta, meidän Herran Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta me nyt olemme sovinnon saaneet.

12. Sentähden, niinkuin yhden ihmisen kautta on synti maailmaan tullut ja synnin kautta kuolema, niin on kuolema tullut kaikkein ihmisten päälle, että kaikki ovat syntiä tehneet.

13. Sillä lakiin asti oli synti maailmassa; mutta kussa ei lakia ole, ei siellä syntiä lueta.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

14 Kuitenkin kuolema hallitsi Aadamista Moosekseen asti niitäkin, jotka eivät olleet tehneet syntiä samantalaisella rikkomuksella kuin Aadam, joka on sen esikuva, joka oli tuleva.

15 Mutta armolahja ei ole niin kuin lankeemus. Sillä jos yhden ihmisen lankeemuksen vuoksi monet ovat kuolleet, niin paljoa enemmän on Jumalan armo ja lahja yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen armon perusteella runsaana tullut monien osaksi.

16 Eikä lahja ole niin kuin yhden synnintekijän vuoksi saatu osa. Sillä yhdestä lankeemuksesta seurasi kadotustuomio, mutta armolahja tuli monien rikkomusten vuoksi vanhurskautukseksi.

17 Sillä jos yhden ihmisen lankeemuksen takia kuolema on hallinnut yhden vuoksi, paljoa enemmän ne, jotka runsaana saavat armon ja vanhurskauden lahjan, tulevat elämässä hallitsemaan yhden, Jeesuksen Kris-

14 kuitenkin kuolema hallitsi Aadamista Moosekseen asti niitäkin, jotka eivät olleet syntiä tehneet samankaltaisella rikkomuksella kuin Aadam, joka on sen esikuva, joka oli tuleva.

15 Mutta armolahjan laita ei ole sama kuin lankeemuksen; sillä joskin yhden lankeemuksesta monet ovat kuolleet, niin paljoa enemmän on Jumalan armo ja lahja yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armon kautta ylenpalttisesti tullut monien osaksi.

16 Eikä lahjan laita ole, niinkuin on sen, mikä tuli yhden synnintekijän kautta; sillä tuomio tuli yhdestä ihmisestä kadotukseksi, mutta armolahja tulee monesta rikkomuksesta vanhurskauttamiseksi.

17 Ja jos yhden ihmisen lankeemuksen tähden kuolema on hallinnut yhden kautta, niin paljoa enemmän ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden lahjan runsaana, tulevat elämässä hallitse-

14. Vaan kuolema vallitsi Adamista Moosekseen asti niitäkin, jotka ei syntiä tehneet olleet senkaltaisella ylitsekäymisellä kuin Adam, joka on sen esikuva, joka jälkeen tuleva oli.

15. Mutta ei niin lahjan kanssa ole kuin synnin; sillä jos monta ovat sen yhden synnin tähden kuolleet, niin on paljoa enemmän Jumalan armo ja lahja sen yhden ihmisen Jeesuksen Kristuksen armossa monen päälle runsaasti tullut.

16. Ja ei niinkuin (se tuli) yhden kautta, joka syntiä teki, niin myös lahja; sillä tuomio on tosin yhdestä kadotukseen, mutta lahja monesta synnistä vanhurskauteen.

17. Sillä jos kuolema on yhden synnin tähden vallinnut sen yhden kautta, paljoa enemmän ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden lahjan yltäkyläisyyden, pitää vallitsemassa elämässä yhden Jesuk-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

tuksen ansiosta.

18 Niin kuin siis yhden ihmisen lankeemus koitui kaikille ihmisille kadotukseksi, niin myös yhden ihmisen vanhurskaudenteko koitui kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi.

19 Sillä niin kuin yhden ihmisen tottelemattomuuden vuoksi monet ovat tulleet syntisiksi, niin myös yhden ihmisen kuuliaisuuden ansiosta monet tulevat vanhurskaiksi.

20 Mutta laki tuli väliin, jotta rikkomus suurensi. Missä taas synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylen runsaaksi,

21 jotta niin kuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsi vanhurskauden avulla päämääränä iäinen elämä Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme ansiosta.

maan yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta. —

18 Niinpä siis, samoin kuin yhden ihmisen lankeemus on koitunut kaikille ihmisille kadotukseksi, niin myös yhden ihmisen vanhurskauden teko koituu kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi;

19 sillä niinkuin yhden ihmisen tottelemattomuuden kautta monet ovat joutuneet syntisiksi, niin myös yhden kuuliaisuuden kautta monet tulevat vanhurskaiksi.

20 Mutta laki tuli väliin, että rikkomus suureksi tulisi; mutta missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi,

21 että niinkuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsi vanhurskauden kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.

sen Kristuksen kautta.

18. Niinkuin siis yhden synnin kautta on kadotus tullut kaikkein ihmisten päälle, niin on myös yhden vanhurskauden kautta elämän vanhurskaus tullut kaikkein ihmisten päälle.

19. Sillä niinkuin yhden ihmisen kuulemattomuuden tähden monta ovat syntisiksi tulleet, niin myös monta tulevat yhden kuuliaisuuden tähden vanhurskaiksi.

20. Mutta laki on myös tähän tullut, että synti suuremmaksi tuttasiin; mutta kussa synti on suureksi tuttu, siinä on armo ylönpalttiseksi tuttu:

21. Että niinkuin synti on vallinnut kuolemaan, niin myös armo on vallitseva vanhurskauden kautta ijankaikkiseen elämään, Jeesuksen Kristuksen meidän Herramme kautta.

6. Luku SYNILLE KUOLLEET

1 Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, jotta armo tulisi suureksi?

2 Eihän toki! Me, jotka olemme kuolleet synnille, kuinka siinä vielä eläisimme?

3 Vai ettekö tiedä, että kaikki, jotka olemme Kristukseen Jeesukseen kastetut, olemme Hänen kuolemaansa kastetut?

4 Olemme siis yhdessä Hänen kanssaan haudatut kasteessa kuolemaan, jotta niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden voimasta, niin meidänkin tulee vaeltaa uudessa elämässä.

5 Jos siis olemme yhteen kasvaneita *samanlaisessa kuolemassa kuin minkä Hän koki*, niin tulemme olemaan myös samanlaisessa ylösnousemuksessa.

6 Tiedämme sen, että vanha ihmisemme on Hänen kanssaan naulittu

6. Luku

1 Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi?

2 Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä?

3 Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut?

4 Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.

5 Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa,

6 kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmisemme on hänen

1. Mitäs siis meidän pitää sanoman? Pitääkö meidän vielä synnissä oleman, että armo suuremaksi tulis?

2. Pois se! Me, jotka synnille kuolleet olemme, kuinkas meidän vielä pitäis siinä elämän?

3. Ettekö te tiedä, että me kaikki, jotka olemme Jeesuksessa Kristuksessa kastetut, me olemme hänen kuolemaansa kastetut?

4. Niin me olemme siis hänen kanssansa haudatut kasteen kautta kuolemaan: että niinkuin Kristus on kuolleista Isän kunnian kautta herätetty, niin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.

5. Sillä jos me ynnä hänen kanssansa olemme istutetut yhdenkaltaiseen kuolemaan, niin me myös tulemme yhdenkaltaiseksi ylösnousemisessa,

6. Tietäen sen, että meidän vanha ihminen on ristiinnaulittu hänen

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

ristiin, jotta synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi.

7 Sillä joka on kuollut, on vanhurskautunut pois synnistä.

8 Mutta jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin uskomme, että saamme myös elää Hänen kanssaan,

9 tietäen, ettei Kristus kuolleista herätettynä enää kuole, kuolema ei Häntä enää vallitse.

10 Sillä minkä Hän kuoli, sen Hän kerta kaikkiaan kuoli synnille; mutta minkä Hän elää, sen Hän elää Jumalalle."

11 Niin tekin pitääkää totena, että olette synnille kuolleet, mutta elätte Jumalalle* Kristuksessa Jeesuksessa

12 Älköön siis synti hallitko kuolevaisessa ruumiissanne, niin että tottelette 'syntiä*' himoineen,

kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi;

7 sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä.

8 Mutta jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin me uskomme saavamme myös elää hänen kanssaan,

9 tietäen, että Kristus, sittenkuin hänet kuolleista herätettiin, ei enää kuole: kuolema ei enää häntä vallitse.

10 Sillä minkä hän kuoli, sen hän kerta kaikkiaan kuoli pois synnistä; mutta minkä hän elää, sen hän elää Jumalalle.

11 Niin tekin pitääkää itsenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa (*Herrassamme*).

12 Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaiset sen himoille,

kanssansa, että synnin ruumis pitää turmeltaman, ettemme tästedes syntiä palvelisi.

7. Sillä se, joka kuollut on, hän on synnistä vanhurskaaksi tehty.

8. Mutta jos me olemme Kristuksen kanssa kuolleet, niin me uskomme, että me saamme myös elää hänen kanssansa,

9. Ja tiedämme, ettei Kristus, joka kuolleista herätetty on, silleen kuole, eikä kuolema saa tästedes hänen päällensä valtaa.

10. Sillä sen, kuin hän kuollut on, sen hän synnille kuoli yhden kerran; vaan sen, kuin hän elää, sen hän elää Jumalalle.

11. Niin myös te siksi teitänne pitääkää, että te olette kuolleet synnille, mutta elätte Jumalalle, Jeesuksen Kristuksen meidän Herran kautta.

12. Niin älkää salliko synnin vallita kuolevaisessa ruumiissanne, niin että te häntä kuulisitte hänen himoissansa.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

13 Älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne Jumalalle niin kuin kuolleista eläviksi tulleina, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle.

14 Synti ei ole näet teitä vallitseva, sillä ette ole lain alaisia, vaan armon alaisia.

VANHURSKAUDEN PALVELIJOITA

15 Kuinka siis on? Tekisimmekö syntiä, koska emme ole lain alaisia, vaan armon alaisia? Eihän toki!

16 Ettekö tiedä, että kenen palvelijoiksi te antaudutte kuuliaisuuteen, sen palvelijoita olette, jota tottelette, joko synnin, kuolemaksi, tai kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi.

17 Mutta kiitos Jumalalle, sillä te olitte synnin palvelijoita, mutta olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka haltuun olette

13 Älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tulleina, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle.

14 Sillä synnin ei pidä teitä vallitseman, koska ette ole lain alla, vaan armon alla.

15 Kuinka siis on? Saammeko tehdä syntiä, koska emme ole lain alla, vaan armon alla? Pois se!

16 Ettekö tiedä, että kenen palvelijoiksi, ketä tottelemaan, te antaudutte, sen palvelijoita te olette, jota te tottelette, joko synnin palvelijoita, kuolemaksi, tahi kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi?

17 Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin palvelijoita, nyt olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle,

13. Ja älkäätkä antako teidän jäseniänne vääryyden sota-aseiksi synnille, mutta antakaat teidän Jumalalle, niinkuin kuolleista eläviksi tulleet, ja teidän jäsenenne Jumalalle vanhurskauden sota-aseiksi.

14. Sillä ei synnin pidä teitä vallitseman, ettette ole lain, vaan armon alla.

15. Kuinkas siis? Pitääkö meidän syntiä tekemän, ettemme lain alla ole, vaan armon? Pois se!

16. Ettekö te tiedä, että jolle te antatte itsenne palvelioiksi kuulemaan, sen palvelijat te olette, jolle te kuuliaisit olette, taikka synnille kuolemaksi eli kuuliaisuudelle vanhurskaudeksi?

17. Mutta Jumalan olkoon kiitos, että olitte synnin palvelijat, mutta nyt te olette sydämestänne kuuliaisit sen opin esikuvalle, johonka

PPAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

uskotut.

18 Ja synnistä vapautettuina te olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi.

19 Puhun ihmisen tavalla lihanne heikkouden vuoksi. Sillä niin kuin olette antaneet jäsenenne saastaisuuden ja laittomuuden palvelijoiksi laittomuuteen, niin antakaa nyt jäsenenne vanhurskauden palvelijoiksi pyhitykseen.

20 Sillä kun olitte synnin palvelijoita, olitte vapaat vanhurskaudesta.

21 Minkä hedelmän silloin * saittekaan siitä, mitä nyt häpeätte?* Sillä sen loppu on kuolema.

22 Mutta nyt, kun olette vapautetut synnistä ja tulleet Jumalan palvelijoiksi, teidän hedelmänne on pyhitys, ja loppuna on iäinen elämä.

23 Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iäinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa,

jonka johtoon te olette annetut, 18 ja että te synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi!

19 Minä puhun ihmisten tavalla teidän lihanne heikkouden tähden. Sillä niinkuin te ennen annoitte jäsenenne saastaisuuden ja laittomuuden palvelijoiksi laittomuuteen, niin antakaa nyt jäsenenne vanhurskauden palvelijoiksi pyhitykseen.

20 Sillä kun olitte synnin palvelijoita, niin te olitte vapaat vanhurskaudesta.

21 Minkä hedelmän te siitä silloin saitte? Sen, jota te nyt häpeätte. Sillä sen loppu on kuolema.

22 Mutta nyt, kun olette synnistä vapautetut ja Jumalan palvelijoiksi tulleet, on teidän hedelmänne pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä.

23 Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa

te annetut olette.

18. Ja että te olette vapahdetut synnistä, niin te olette vanhurskauden palvelioiksi tulleet.

19. Minä puhun ihmisten tavalla, teidän lihanne heikkouden tähden. Sillä niinkuin te ennen annoitte jäsenenne saastaisuutta ja vääryyttä palvelemaan vääryyteen, niin antakaa nyt jäsenenne vanhurskautta palvelemaan pyhitykseen.

20. Sillä koska te olitte synnin palvelijat, niin te olitte vapaat vanhurskaudesta.

21. Mitä hedelmää siis teidän silloin niistä oli, joita te nyt häpeätte? Sillä niiden loppu on kuolema.

22. Mutte että te nyt olette synnistä vapautetut ja Jumalan palvelioiksi tulleet, niin teillä on teidän hedelmänne pyhyyteen, mutta loppuksi iankaikkinen elämä.

23. Sillä kuolema on synnin palkka, mutta iankaikkinen elämä on Jumalan lahja Jeesuksessa Kris-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

Herrassamme.

Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

tuksessa meidän Herrassamme.

7. Luku AVIOLIITTO VERTAUSKUVANA

7. Luku

1 Vai ettekö tiedä, veljet — puhun näet lain tunteville — että laki vallitsee ihmistä niin kauan kuin hän elää?

1 Vai ettekö tiedä, veljet — minä puhun lain tunteville — että laki vallitsee ihmistä, niin kauan kuin hän elää?

1. Ettekö te tiedä, rakkaat veljet, (sillä minä puhun lain taitaville) että laki vallitsee ihmistä niinkauvan kuin hän elää?

2 Laki sitoo siis naidun vaimon hänen elossa olevaan mieheensä. Mutta jos mies kuolee, vaimo* on irti miehen laista.

2 Niinpä sitoo laki naidun vaimon hänen elossa olevaan mieheensä; mutta jos mies kuolee, on vaimo irti tästä miehen laista.

2. Sillä vaimo, joka miehen hallussa on, niinkauvan kuin mies elää, on häneen lailla sidottu, mutta jos mies kuolee, niin hän on miehen laista vapaa.

3 Niinpä hän siis saa avionrikkojan nimen, jos miehensä eläessä menee toiselle miehelle. Mutta jos mies kuolee, hän on vapaa siitä laista, niin ettei ole avionrikkoja mennessään toiselle miehelle.

3 Sentähden hän saa avionrikkojan nimen, jos miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle; mutta jos mies kuolee, on hän vapaa siitä laista, niin ettei hän ole avionrikkoja, jos menee toiselle miehelle.

3. Sentähden jos hän toisen miehen kanssa on miehensä eläessä, niin hän huoraksi kutsutaan; mutta jos mies kuolee, niin hän on laista vapaa, ettei hän huoraksi tule, jos hän toisen miehen kanssa on.

4 Niin on teidätkin, veljeni, kuoletettu lain suhteen Kristuksen ruumiin perusteella tullaksemme toisen omiksi, Hänen, joka on kuolleista herätetty,

4 Niin, veljeni, teidätkin on kuoletettu laista Kristuksen ruumiin kautta, tullaksenne toisen omiksi, hänen, joka on kuolleista herätet-

4. Niin olette te myös, minun veljeni, laille kuoletetut Kristuksen ruumiin kautta, että teidän pitää toisen kanssa oleman, joka on

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

jotta kantaisimme hedelmää Jumalalle.

5 Sillä kun olimme lihan vallassa, niin syntien himot, jotka laki herätti, vaikuttivat jäsenissämme niin että kannoimme hedelmää kuolemalle.

6 Mutta nyt olemme irti laista ja olemme kuolleet sille, mikä piti meitä vankina*, niin että palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa.

LAKI JA SYNTI

7 Mitä siis sanomme? Onko laki syntiä? Eihän toki! Mutta en olisi tullut tuntemaan syntiä muuten kuin lain avulla. Sillä en olisi tiennyt himostaan ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse."

8 Mutta otettuaan käskystä aiheen synti herätti minussa kaikenlaisia himoja; sillä ilman lakia synti on kuollut.

ty, että me kantaisimme hedelmää Jumalalle.

5 Sillä kun olimme lihan vallassa, niin synnin himot, jotka laki herättää, vaikuttivat meidän jäsenissämme, niin että me kannoimme hedelmää kuolemalle,

6 mutta nyt me olemme irti laista ja kuolleet pois siitä, mikä meidät piti vankeina, niin että me palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa.

7 Mitä siis sanomme? Onko laki syntiä? Pois se! Mutta syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta; sillä en minä olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse".

8 Mutta kun synti otti käskysanasta aiheen, herätti se minussa kaikkinaisia himoja; sillä ilman lakia on

noussut kuolleista, että me Jumalalle hedelmän kantaisimme.

5. Sillä kuin me lihassa olimme, niin ne syntein himot, jotka lain kautta olivat meidän jäsenissämme, vaikuttivat kuolemalle hedelmää saattamaan.

6. Mutta nyt me olemme laista vapahdetut ja hänelle kuolleet, jossa me pidettiin kiinni: että me palvelisimme hengen uudistuksessa ja ei puustavin vanhuudessa.

7. Mitäs me siis sanomme? Onko laki synti? Pois se! Mutta en minä muutoin syntiä olisi tuntenut, ellei lain kautta; sillä en minä olisi himoistakaan mitään tiennyt, ellei laki olisi sanonut: ei sinun pidä himoitseman.

8. Mutta synti otti tilan käskystä ja kehoitti minussa kaikkinaisen himon; sillä ilman lakia oli synti kuol-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

9 Elin ennen ilman lakia, mutta käskyn tultua synti virkosi eloon

10 ja minä kuolin. Niin kävi ilmi, että käsky, joka oli annettu minulle elämäksi, oli kuolemaksi.

11 Sillä otettuaan käskystä aiheen, synti petti ja kuoletti minut sen avulla.

12 Niin on laki kuitenkin pyhä ja käsky pyhä, vanhurskas ja hyvä.

13 Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Eihän toki. Vaan synti, jotta se synniksi nähtäisiin, tuotti minulle hyvän välityksellä kuoleman, jotta synti käskyn vuoksi tulisi ylenmäärin synnilliseksi.

IHMISEN KAHTALAINEN LUONTO

14 Sillä tiedämme, että laki on hengellinen, mutta minä olen lihallinen,

synti kuollut.

9 Minä elin ennen ilman lakia; mutta kun käskysana tuli, niin synti virkosi,

10 ja minä kuolin. Niin kävi ilmi, että käskysana, joka oli oleva minulle elämäksi, olikin minulle kuolemaksi.

11 Sillä kun synti otti käskysanasta aiheen, petti se minut ja kuoletti minut käskysanan kautta.

12 Niin, laki on kuitenkin pyhä ja käskysana pyhä, vanhurskas ja hyvä.

13 Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Pois se! Vaan synti, että se synniksi nähtäisiin, on hyvän kautta tuottanut minulle kuoleman, että synti tulisi ylenmäärin synnilliseksi käskysanan kautta.

14 Sillä me tiedämme, että laki on hengellinen, mutta minä olen lihal-

lut.

9. Mutta minä elin muinen ilman lakia. Kun siis käsky tuli, niin synti taas virkosi,

10. Ja minä kuolin: ja niin löydettiin, että käsky, joka minulle oli elämäksi, tuli minulle kuolemaksi.

11. Sillä synti, joka otti tilan käskystä, petti minun ja tappoi sen kautta.

12. Laki on kuitenkin itsestään pyhä ja käsky on myös pyhä, oikia ja hyvä.

13. Onko siis se, mikä hyvä on, minulle kuolemaksi tullut? Pois se! Mutta että synti synniksi nähtäisiin, on hän minulle hyvän kautta kuoleman saattanut, että synti ylitse määrän synniksi tulis, käskyn kautta.

14. Sillä me tiedämme, että laki on hengellinen: vaan minä olen lihal-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

myyty synnin alaiseksi.

15 En näet käsitä, mitä teen. Sillä en tee sitä, mitä tahdon, vaan mitä vihaan, sitä teen.

16 Mutta jos teen, mitä en tahdo, myönnän laille, että se on hyvä.

17 Niin en nyt enää minä saa sitä aikaan, vaan synti, joka minussa asuu.

18 Sillä tiedän, ettei minussa, se on lihassani, ole mitään hyvää. Tahto minulla näet on, mutta hyvän toteuttamiseen en pysty*.

19 Sillä en tee sitä hyvää, mitä tahdon, vaan teen sitä pahaa, mitä en tahdo.

20 Jos siis teen sitä, mitä en tahdo, niin en enää minä saa sitä aikaan, vaan synti, joka minussa asuu.

21 Huomaan siis itsessäni sen lain, minä, joka haluan hyvää tehdä. että paha on minussa.

linen, myyty synnin alaisuuteen.

15 Sillä minä en tunne omakseni sitä, mitä teen; sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä minä vihaan, sitä minä teen.

16 Mutta jos minä teen sitä, mitä en tahdo, niin minä myönnän, että laki on hyvä.

17 Niin en nyt enää tee sitä minä, vaan synti, joka minussa asuu.

18 Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei;

19 sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen.

20 Jos minä siis teen sitä, mitä en tahdo, niin sen tekijä en enää ole minä, vaan synti, joka minussa asuu.

21 Niin huomaan siis itsessäni, minä, joka tahdon hyvää tehdä, sen lain, että paha riippuu minussa kiinni;

linen, synnin alle myyty.

15. Sillä en minä tiedä, mitä minä teen, etten minä tee sitä, mitä minä tahdon, vaan sitä, mitä minä vihaan, teen minä.

16. Mutta jos minä teen, jota en minä tahdo, niin minä suostun lakiin, että se on hyvä.

17. Niin en minä sitä enää tee, vaan synti, joka minussa asuu.

18. Sillä minä tiedän, ettei minussa (se on: minun lihassani) mitään hyvää asu. Sillä tahto minulla on, vaan täyttää hyvää, en minä sitä löydä.

19. Sillä hyvää, jota minä tahdon, en minä tee, vaan pahaa, jota en minä tahdo, teen minä.

20. Mutta jos minä teen, jota en minä tahdo, niin en minä sitä enää tee, vaan synti, joka minussa asuu.

21. Niin minä löydän itsessäni lain, joka tahtoo hyvää tehdä, että minussa pahuus riippuu kiinni.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

22 Sillä sisäisen ihmisen puolesta yhdyn ilolla Jumalan lakiin.

23 Mutta jäsenissäni näen toisen lain, joka sotii mieleni lakia vastaan ja pitää minut vangittuna synnin laissa, joka on jäsenissäni.

24 Minä kurja ihminen! Kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?

25 Kiitän Jumalaa Jeesuksen Kristuksen, Herramme nimessä. Niinpä minä siis tällaisenani palvelen mielellä Jumalan lakia mutta lihalla synnin lakia.

8. Luku ELÄMÄ HENGESSÄ

1 Nyt ei siis ole mitään kadotusta* niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, (jotka eivät vaella lihan mukaan vaan Hengen mukaan).

2 Sillä elämän hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut minut* synnin ja kuoleman laista.

22 sillä sisällisen ihmiseni puolesta minä ilolla yhdyn Jumalan lakiin, 23 mutta jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja pitää minut vangittuna synnin laissa, joka minun jäsenissäni on.

24 Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?

25 Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta! Niin minä siis tämmöisenäni palvelen mielellä Jumalan lakia, mutta lihalla synnin lakia.

8. Luku

1 Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat. *(jotka eivät vaella lihan mukaan vaan Hengen mukaan).*

2 Sillä elämän hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman

22. Sillä minulla on halu Jumalan lakiin, sisällisen ihmisen puolesta; 23. Mutta minä näen toisen lain minun jäsenissäni, joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja ottaa minun vangiksi synnin laissa, joka minun jäsenissäni on.

24. Minä viheliäinen ihminen: kuka päästää minun tästä kuoleman ruumiista?

25. Minä kiitän Jumalaa Jesuksen Kristuksen meidän Herramme kautta. Niin minä itse palvelen nyt mielellä Jumalan lakia, mutta lihalla synnin lakia.

1. Niin ei ole nyt yhtään kadotusta niissä, jotka Jesuksessa Kristuksessa ovat, ja ei vaella lihan, vaan hengen jälkeen.

2. Sillä hengen laki, joka eläväksi tekee Kristuksessa Jesuksessa, on minun synnin ja kuoleman lais-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

3 Sillä mikä laille oli mahdotonta, koska se lihan vuoksi oli heikko, sen Jumala teki, kun lähetti oman Poikansa syntisen lihan hahmossa ja synnin vuoksi. Hän tuomitsi synnin,

4 jotta lain vaatimus täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan mukaan, vaan Hengen mukaan.

5 Sillä ne, jotka elävät lihan mukaan, mielivät sitä, mikä lihan on, mutta ne, jotka elävät Hengen mukaan, sitä mikä Hengen on.

6 Sillä lihan mieli on kuolema, mutta Hengen mieli on elämä ja rauha,

7 sen vuoksi, että lihan mieli on vihollisuutta Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alaiseksi eikä se voikaan.

8 Jotka *lihan vallassa* ovat, eivät voi olla Jumalalle otollisia.

9 Mutta te ette ole *lihan vallassa,* vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki asuu teissä. Mutta jos kenellä

laista.

3 Sillä mikä laille oli mahdotonta, koska se oli lihan kautta heikoksi tullut, sen Jumala teki, lähettämällä oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsemalla synnin lihassa,

4 että lain vanhurskaus täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan mukaan, vaan Hengen.

5 Sillä niillä, jotka elävät lihan mukaan, on lihan mieli, mutta niillä, jotka elävät Hengen mukaan, on Hengen mieli.

6 Sillä lihan mieli on kuolema, mutta hengen mieli on elämä ja rauha;

7 sentähden että lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan.

8 Jotka lihan vallassa ovat, ne eivät voi olla Jumalalle otolliset.

9 Mutta te ette ole lihan vallassa, vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki teissä asuu. Mutta jolla ei

ta vapahtanut.

3. Sillä se, mikä laille oli mahdotoin, että hän lihan kautta oli heikoksi tullut, sen Jumala teki, ja lähetti Poikansa syntisen lihan hahmossa ja tuomitsi synnin lihassa, synnin kautta:

4. Että lain vanhurskaus täytetyksi tulis meissä, jotka emme lihan jälkeen vaella, vaan hengen jälkeen.

5. Sillä ne, jotka lihan jälkeen ovat, ajattelevat niitä, mitkä lihan ovat; mutta ne, jotka hengen jälkeen ovat, ajattelevat hengellisiä.

6. Sillä lihan halu on kuolema, ja hengen halu on elämä ja rauha.

7. Että lihan halu on viha Jumalaa vastaan, ettei se ole Jumalan laille kuuliainen, sillä ei se voikaan.

8. Mutta jotka lihassa ovat, ei ne taida olla Jumalalle otolliset.

9. Mutta ette ole lihassa, vaan hengessä, jos muutoin Jumalan Henki asuu teissä; mutta jolla ei

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole Hänen omansa.

10 Mutta jos Kristus on teissä, niin ruumis tosin on kuollut synnin vuoksi, mutta henki on elämää vanhurskaiden vuoksi.

11 Jos nyt Hänen Henkensä, Hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin Hän, joka herätti kuolleista Kristuksen [Jeesuksen], on tekevä eläväksi myös kuolevaiset ruumiinne Henkensä välityksellä, joka teissä asuu.

12 Niin siis, veljet, emme ole velassa lihalle, lihan mukaan elääksemme.

13 Jos näet lihan mukaan elätte, teidän on kuoltava, mutta jos Hengellä kuoletatte ruumiin teot, saatte elää.

JUMALAN LAPSEUS

14 Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.

ole Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen omansa.

10 Mutta jos Kristus on teissä, niin ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta henki on elämä vanhurskaiden tähden.

11 Jos nyt hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, on eläväksitekevä myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu.

12 Niin me siis, veljet, olemme velassa, mutta emme lihalle, lihan mukaan elääksemme.

13 Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää.

14 Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.

ole Kristuksen Henkeä, ei se ole hänen omansa.

10. Jos siis Kristus teissä on, niin ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta henki on elämä vanhurskaiden tähden.

11. Jos nyt sen Henki, joka Jeesuksen kuolleista herätti, asuu teissä, niin myös se, joka Kristuksen kuolleista herätti, on teidän kuolevaiset ruumiinne eläväksi tekevä, sen teissä asuvaisen hengen kautta.

12. Niin emme nyt ole, rakkaat veljet, velkapäät lihalle, lihan jälkeen elämään.

13. Sillä jos te lihan jälkeen elätte, niin teidän pitää kuoleman; mutta jos te lihan työt hengen kautta kuoletatte, niin te saatte elää.

14. Sillä kaikki, jotka Jumalan Hengeltä vaikutetaan, ne ovat Jumalan lapset.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

15 Ette näet ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan olette saaneet lapseuden hengen, jossa huudamme: "Abba, Isä! "

16 Henki itse todistaa henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia.

17 Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä ja Kristuksen yhteisperillisiä, jos kerran yhdessä kärsimme, jotta yhdessä kirkastuisimmekin.

TULEVA KIRKKAUS

18 Päätän näet, että nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavissa siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin.

19 Sillä luomakunta odottaa hartaasti ikävöiden Jumalan lasten ilmestymistä.

20 Luomakunta on näet alistettu ka-

15 Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!"

16 Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia.

17 Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssa-perillisiä, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme.

18 Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin.

19 Sillä luomakunnan harras ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä.

20 Sillä luomakunta on alistettu

15. Sillä ette ole saaneet orjuuden henkeä, että teidän vielä pitäis pelkäämän, mutta te olette saaneet valittuin lasten hengen, jossa me huudamme: Abba, rakas Isä.

16. Se Henki todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapset.

17. Jos me olemme lapset, niin me olemme myös perilliset, nimitäin Jumalan perilliset ja Kristuksen kanssaperilliset: jos me muutoin ynnä kärsimme, että me ynnä hänen kanssansa kunniaan tulisimme.

18. Sillä siksi minä sen pidän, ettei tämän nykyisen ajan vaivat ole sen kunnian vertaa, joka meille ilmoitetaan.

19. Sillä ikävä luontokappaleen ikävöitsemys odottaa Jumalan lasten ilmoitusta,

20. Että luontokappale on turme-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

toavaisuuteen — ei vapaaehtoisesti, vaan alistajan toimesta — toivon varaan,

21 koska itse luomakuntakin tulee vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen.

22 Sillä tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokaa ja tuntee yhdessä synnytystuskaa tähän asti,

23 eikä ainoastaan se, vaan myös me itse, joilla on Hengen esikoislahja, mekin itse huokaamme sisimmäsämme odottaen lapseksiottoa, ruumiimme lunastusta.

24 Sillä toivossa olemme pelastetut, mutta toivo, jonka näkee toteutuneen, ei ole toivo. Sillä miksi kukaan toivoo sitä, minkä näkee?

25 Mutta jos toivomme, mitä emme näe, niin odotamme kärsivällisesti.

26 Samoin myös Henki auttaa heik-

katoavaisuuden alle — ei omasta tahdostaan, vaan alistajan — kuitenkin toivon varaan,

21 koska itse luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen.

22 Sillä me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytystuskissa hamaan tähän asti;

23 eikä ainoastaan se, vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, mekin huokaamme sisimmäsämme, odottaen lapseksiottamista, meidän ruumiimme lunastusta.

24 Sillä toivossa me olemme pelastetut, mutta toivo, jonka näkee täyttyneen, ei ole mikään toivo; kuinka kukaan sitä toivoo, minkä näkee?

25 Mutta jos toivomme, mitä emme näe, niin me odotamme sitä kärsivällisyydellä.

26 Samoin myös Henki auttaa

luksen alle annettu, ei mielellänsä, vaan sentähden, joka ne alle antanut on,

21. Toivossa, että myös itse luontokappale pitää turmeluksen orjuudesta vapaaksi tuleman, Jumalan lasten kunnian vapauteen.

22. Sillä me tiedämme, että jokainen luontokappale huokaa ja ahdistetaan aina tähän asti meidän kanssamme.

23. Mutta ei ainoastaan ne, vaan myös itse me, joilla hengen uutiset ovat, huokaamme itsellämme, odottain sitä lapseksi ottamista, meidän ruumiimme lunastusta.

24. Sillä me olemme toivossa vapahdetut. Mutta jos toivo näkyy, niin ei se ole toivo; sillä kuinka joku taitaa toivoa jota hän näkee?

25. Mutta jos me sitä toivomme, jota emme näe, niin me odotamme sitä kärsivällisyydessä.

26. Mutta niin myös Henki auttaa

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

kouttamme. Sillä emme tiedä, mitä meidän on rukoiltava niin kuin tulee rukoilla, mutta Henki itse rukoilee puolestamme sanomattomin huokauksin.

27 Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki* rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien puolesta.

28 Mutta tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niitten hyväksi, jotka Jumalaa rakastavat, niitten, jotka *Hänen aivoituksensa* mukaan ovat kutsutut.

29 Sillä ne, jotka Hän on ennalta tuntenut, Hän on myös ennalta määrännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, jotta Hän olisi esikoinen monien veljien joukossa.

30 Mutta jotka Hän on ennalta määrännyt, ne Hän on myös kutsunut, ja jotka Hän on kutsunut, ne Hän on myös vanhurskauttanut. Mutta jotka Hän on vanhurskauttanut, ne Hän on myös kirkastanut.

meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niinkuin rukoilla tulisi, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla.

27 Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä.

28 Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut.

29 Sillä ne, jotka hän on edeltätuntenut, hän on myös edeltämäärännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa;

30 mutta jotka hän on edeltämäärännyt, ne hän on myös kutsunut; ja jotka hän on kutsunut, ne hän on myös vanhurskauttanut; mutta jotka hän on vanhurskauttanut, ne hän on myös kirkastanut.

meidän heikkouttamme; sillä emmepä me tiedä mitään rukoilla niinkuin tulis, vaan Henki rukoilee meidän edestämme sanomattomilla huokauksilla.

27. Mutta joka sydämet tutkii, hän tietää, mitä Hengen mielessä on; sillä hän rukoilee pyhain edestä Jumalan tahdon jälkeen.

28. Mutta me tiedämme niille, jotka Jumalaa rakastavat, kaikki kappaleet ynnä parhaaksi kääntyvän, niille, jotka aivoituksen jälkeen kutsutut ovat.

29. Sillä jotka hän on katsonut edes, ne hän on Poikansa kuvan kaltaiseksi säätänyt, että hän olisi esikoinen monen veljen keskellä.

30. Mutta jotka hän on säätänyt, ne hän on myös kutsunut, ja jotka hän kutsunut on, ne hän on myös vanhurskaiksi tehnyt, ja jotka hän vanhurskaiksi teki, ne hän on myös kunniallisiksi tehnyt.

JUMALAN RAKKAUS

31 Mitä siis tähän sanomme? Jos Jumala on puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?

32 Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi Hänet alttiiksi meidän kaikkien puolesta, kuinka Hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin Hänen kanssaan?

33 Kuka *voi syyttää* Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa.

34 Kuka on se, joka tuomitsee? Kristus [Jeesus] on se, joka on kuollut, vieläpä herätettykin. Ja Hän on Jumalan oikealla puolella, Hän myös rukoilee puolestamme.

35 Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? Vaiva, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka?

31 Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?

32 Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa?

33 Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa.

34 Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän edestämme.

35 Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miek-

31. Mitäs me siis näihin sanomme? Jos Jumala on meidän edestämme, kuka voi meitä vastaan olla?

32. Joka ei omaakaan Poikaansa armahtanut, vaan antoi hänen kaikkein meidän edestämme, eikös hän myös lahjoita meille kaikkia hänen kanssansa?

33. Kuka tahtoo Jumalan valittuina päälle kantaa? Jumala on, joka tekee vanhurskaaksi.

34. Kuka on, joka tahtoo kadottaa? Kristus on kuollut. Ja, hän on myös herätetty ylös, on myös Jumalan oikealla kädellä, joka myös rukoilee meidän edestämme.

35. Kuka pitää meitä Kristuksen rakkaudesta eroittaman? vaivako, eli ahdistus, eli vaino, eli nälkä, eli alastomuus, eli hätä, eli miekka?

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

36 Niin kuin on kirjoitettu: "Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina."

37 Mutta näissä kaikissa saavutamme mitä loistavimman voiton Hänen avullaan, joka on meitä rakastanut.

38 Sillä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät henkivallat, eivät *voimat, eivät nykyiset, eivät tulevaiset',

39 ei korkeus, ei syvyys eikä mikään muu luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, Herrassamme.

PAAVALI MUREHTII ISRAELIN USKOTTOMUUTTA

1 Sanon totuuden Kristuksessa, en valehtele — omatuntoni todistaa sen minulle Pyhässä Hengessä —

2 että minulla on suuri murhe ja ai-

ka?

36 Niinkuin kirjoitettu on: "Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina".

37 Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut.

38 Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat,

39 ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

9. Luku

1 Minä sanon totuuden Kristuksessa, en valhettele — sen todistaa minulle omatuntoni Pyhässä Hengessä —

2 että minulla on suuri murhe ja

36. Niinkuin kirjoitettu on: sinun tähtes me kuoletetaan yli päivää: me pidetään niinkuin teurastettavat lampaat.

37. Mutta niissä kaikissa me voitamme hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut.

38. Sillä minä olen vahva siitä, ettei kuolema, eikä elämä, eikä enkelit, eikä esivallat, eikä väkevyydet, eikä nykyiset, eikä tulevaiset,

39. Eikä korkeus, eikä syvyys, eli joku muu luontokappale taida meitä Jumalan rakkaudesta eroittaa, joka on Jeesuksessa Kristuksessa, meidän Herrassamme.

1. Minä sanon totuuden Kristuksessa ja en valehtele, (niinkuin minun omatuntoni minun kanssani Pyhässä Hengessä todistaa,)

2. Että minulla on suuri murhe ja

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

nainen tuska sydämessäni,
3 sillä toivoisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljieni, lihanmu-
kaisten sukulaisten, hyväksi.

4 He ovat israelilaisia, heidän on lapsuus ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpalvelus ja lupaukset.

5 Heidän ovat isät ja heistä on Kristus lihan puolesta. Hän, joka on kaiken vallitsija, Jumala, ylistetty ikuisesti*, Aamen.

JUMALAN LUPAUKSET OVAT VOIMASSA

6 Ei kuitenkaan niin, että Jumalan sana olisi menettänyt arvonsa. Sillä eivät kaikki ne, jotka ovat Israelista, ole Israel,

7 eivätkä kaikki lapsia sen vuoksi, että ovat Aabrahamin jälkeläisiä, vaan *"Isakista sinä saat jälkeläiset*",

8 se on: eivät ne jotka lihan puolesta

ainainen kipu sydämessäni.

3 Sillä minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljieni hyväksi, jotka ovat minun sukulaisiani lihan puolesta,

4 ovat israelilaisia: heidän on lapsuus ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpalvelus ja lupaukset;

5 heidän ovat isät, ja heistä on Kristus lihan puolesta, hän, joka on yli kaiken, Jumala, ylistetty iankaikkisesti, amen!

6 Mutta ei niin, että Jumalan sana olisi harhaan mennyt. Sillä eivät kaikki ne, jotka ovat Israelista, ole silti Israel,

7 eivät kaikki ole lapsia sentähden, että ovat Aabrahamin siementä, vaan: "Isakista sinä saat nimellesi jälkeläiset";

8 se on: eivät ne, jotka lihan puo-

alinomainen kipu sydämessäni.

3. Minä olen pyytänyt kirottuna olla Kristukselta minun veljieni tähden, jotka lihan puolesta minun lankoni ovat,

4. Jotka ovat Israelilaiset, joiden on lasten oikeus ja kunnia, ja liitot ja laki, ja jumalanpalvelus ja lupaukset,

5. Joiden myös isät ovat, joista Kristus lihan puolesta syntynyt on, joka on Jumala ylitse kaikkein ylistetty ijankaikkisesti, amen!

6. Mutta ei niin, että Jumalan sana on hukunut; sillä ei ne ole kaikki Israelilaiset, jotka Israelista ovat.

7. Ei myös ne ole kaikki lapset, jotka Aabrahamin siemen ovat; vaan Isakissa pitää sinulle siemen kutsuttaman.

8. Se on: ei ne ole Jumalan lapset,

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

ovat lapsia, ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset luetaan jälkeläisiksi.

9 Sillä lupauksen sana oli tämä: "tä-hän aikaan tulevana vuonna minä palaan, ja Saaralla on oleva poika."

10 Eikä ainoastaan näin, vaan myös Rebekan ollessa raskaana yhdestä, isästämme lisakista.

11 sillä lapset eivät olleet vielä syntyneetkään eivätkä tehneet mitään hyvää tai pahaa, mutta jotta Jumalan valinnan mukainen aivoitus pysyisi ei tekojen vuoksi, vaan kutsujan vuoksi,

12 sanottiin hänelle: "Vanhempi on palveleva nuorempaa,"

13 niin kuin on kirjoitettu: "Jaakobia minä rakastin, mutta Eesauta vihasin."

lesta ovat lapsia, ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset, ne luetaan siemeneksi.

9 Sillä lupauksen sana oli tämä: "Minä palaan tulevana vuonna tähän aikaan, ja silloin Saaralla on oleva poika".

10 Eikä ainoastaan hänelle näin käynyt, vaan samoin kävi Rebekallekin, joka oli tullut raskaaksi yhdestä, meidän isästämme lisakista;

11 ja ennenkuin kaksoiset olivat syntyneetkään ja ennenkuin olivat tehneet mitään, hyvää tai pahaa, niin — että Jumalan valinnan mukainen aivoitus pysyisi, ei tekojen tähden, vaan kutsujan tähden —

12 sanottiin hänelle: "Vanhempi on palveleva nuorempaa",

13 niinkuin kirjoitettu on: "Jaakobia minä rakastin, mutta Eesauta minä vihasin".

jotka lihan puolesta lapset ovat; mutta ne, jotka lupauksen lapset ovat, ne siemeneksi luetaan.

9. Sillä tämä on lupauksen sana: tällä ajalla minä tulen ja Saaralla pitää poika oleman.

10. Mutta ei se ainoastaan, mutta myös Rebekka siitti yhdestä Isaa-kista meidän isästämme.

11. Sillä ennen kuin lapset syntyivätäkään ja kuin ei he vielä hyvää eikä pahaa tehneet olleet, että Jumalan aivoitus pitäis valitsemisen jälkeen seisovainen oleman, ei töiden tähden, vaan kutsujan armosta,

12. Sanottiin hänelle: suuremman pitää vähempää palveleman.

13. Niinkuin kirjoitettu on: Jakobia minä rakastin, mutta Esauta vihasin.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

JUMALA EI OLE VÄÄRÄMIELINEN

14 Mitä siis sanomme? Ei kai Jumalassa ole vääryyttä? Eihän toki!

15 Sillä Moosekselle Hän sanoo: "Olen armahtava, ketä armahdan ja säälivä, ketä säälin."

16 Niin se ei siis riipu siitä, joka tahtoo eikä siitä joka juoksee, vaan Jumalasta, joka armahtaa.

17 Sillä Raamattu sanoo faraolle: "Juuri sitä varten nostin sinut esiin, jotta osoittaisin sinussa voimani ja jotta nimeäni julistettaisiin kaiken maan päällä."

18 Niin Hän siis armahtaa, kenet tahtoo ja paaduttaa, kenet tahtoo.

14 Mitä siis sanomme? Ei kai Jumalassa ole vääryyttä? Pois se!

15 Sillä Moosekselle hän sanoo: "Minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, ja armahdan, ketä armahdan".

16 Niin se ei siis ole sen vallassa, joka tahtoo, eikä sen, joka juoksee, vaan Jumalan, joka on armollinen.

17 Sillä Raamattu sanoo faraolle: "Juuri sitä varten minä nostin sinut esiin, että näyttäisin sinussa voimani ja että minun nimeni julistettaisiin kaiken maan päällä".

18 Niin hän siis on armollinen, kenelle tahtoo, ja paaduttaa, kenen tahtoo.

14. Mitäs me siis sanomme? Onko Jumalan tykönä vääryyttä? Pois se!

15. Sillä hän sanoo Mosekselle: jota minä armahdan, sitä minä tahdon armahtaa, ja tahdon olla laupias, jolle minä laupias olen.

16. Niin ei se nyt ole sen, joka tahtoo, eikä sen, joka juoksee, vaan sen, joka armahtaa, nimittäin Jumalan.

17. Sillä Raamattu sanoo Pharaolle: juuri sentähden olen minä sinun herättänyt, osoittaakseni minun voimani sinussa, että minun nimeni kaikessa maassa julistettaisiin.

18. Niin hän siis armahtaa, ketä hän tahtoo, ja paaduttaa, kenenkä hän tahtoo.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

JUMALAN TAHDON TOTEUTUMINEN

19 Sinä sanot nyt minulle: "Miksi Hän vielä moittii? *Sillä kuka* voi vastustaa Hänen tahtoaan?"

20 Niinpä, oi ihminen, mikä sinä olet, joka väität Jumalaa vastaan? Ei kai tehty sano tekijälleen: "Miksi minut näin teit?"

21 Vai eikö savenvalajalla ole valta saveen, tehdäkseen samasta seoksesta toisen astian jaloon ja toisen halpaan käyttöön?

22 Entä jos Jumala, tahtoessaan osoittaa vihaansa ja tehdä voimansa tiettäväksi, on suurella pitkämielisyydellä kärsinyt häviöön valmiita vihan astioita

23 tehdäkseen samalla tiettäväksi kirkkautensa runsauden laupeuden astioissa, jotka Hän on ennalta valmistanut kirkkauteen?

19 Sinä kaiketi sanot minulle: "Miksi hän sitten vielä soimaa? Sillä kuka voi vastustaa hänen tahtoaansa?"

20 Niinpä niin, oi ihminen, mutta mikä sinä olet riitelemään Jumalaa vastaan? Ei kaiketi tehty sano tekijälleen: "Miksi minusta tällaisen teit?"

21 Vai eikö savenvalajalla ole valta tehdä samasta savensa seoksesta toinen astia jaloa, toinen halpaa käyttöä varten?

22 Entä jos Jumala, vaikka hän tahtoo näyttää vihansa ja tehdä voimansa tiettäväksi, on suurella pitkämielisyydellä kärsinyt vihan astioita, jotka olivat valmiit häviöön,

23 ja on tehnyt sen saattaakseen kirkkautensa runsauden ilmi laupeuden astioissa, jotka hän on edeltävalmistanut kirkkauteen?

19. Niin sinä sanot minulle: mitä hän siis nuhtelee? sillä kuka taitaa hänen tahtoaansa vastaan olla?

20. Ja tosin, oi ihminen, kuka sinä olet, joka Jumalaa vastaan riitelet? Sanooko työ tekiällensä: miksis minut tainkaltaiseksi tehnyt olet?

21. Eli eikö savenvalajalla ole saven päälle valtaa, yhdestä kappaleesta tehdä yhtä astiaa kunnialliseksi ja toista huonoksi?

22. Sentähden, jos Jumala tahtoo vihansa osoittaa ja voimansa ilmoittaa, on hän suurella kärsivällisyydellä kärsinyt vihansa astioita, jotka ovat kadotukseen valmistetut.

23. Ja että hän tiettäväksi tekis kunniansa rikkauden laupiutensa astioille, jotka hän kunniaan on valmistanut,

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

24 *Niitä olemme me*, jotka Hän on myös kutsunut, ei ainoastaan juutalaisista, vaan myös pakanoista, 25 niin kuin Hän myös *Hoosean kirjassa* sanoo: "Olen kutsuva kansakseni sen, joka ei ollut kansani ja rakkaakseni sen, joka ei ollut rakkaani.

26 Ja on tapahtuva, että siinä paikassa, jossa heille sanottiin: 'Te ette ole kansani', siinä heitä kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi."

27 Mutta Jesaja huudahtaa Israelista: "Vaikka Israelin lasten luku olisi kuin meren hiekka, niin pelastuu vain jäännös."

28 Sillä *Herra toteuttaa joutuisasti tuomiopäätöksensä vanhurskaudessa, koska Hän on toimittava nopean selvityksen maan päällä*."

29 Niin kuin Jesaja myös on ennalta sanonut: "Jollei Herra Sebaot olisi jättänyt meille jälkeläisiä, meistä olisi tullut niin kuin Sodoma ja olisimme

24 Ja sellaisiksi hän myös on kutsunut meidät, ei ainoastaan juutalaisista, vaan myös pakanoista, 25 niinkuin hän myös Hoosean kirjassa sanoo: "Minä olen kutsuva kansakseni sen, joka ei ollut minun kansani, ja rakkaakseni sen, joka ei ollut minun rakkaani.

26 Ja on tapahtuva, että siinä paikassa, jossa heille on sanottu: 'Te ette ole minun kansani', siinä heitä kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi."

27 Mutta Esaias huudahtaa Israelista: "Vaikka Israelin lapset olisivat luvultaan kuin meren hiekka, niin pelastuu heistä vain jäännös.

28 Sillä sanansa on Herra toteuttava maan päällä lopullisesti ja ruostosti."

29 Niinkuin Esaias myös on ennustanut: "Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meille siementä, niin meidän olisi käynyt niinkuin Sodomian,

24. Jotka hän myös kutsunut on, nimittäin meitä, ei ainoasti Juutalaisista, vaan myös pakanoista, 25. Niinkuin hän myös Hosean kautta sanoo: minä tahdon kutsua sen minun kansakseni, joka ei ollut minun kansani, ja minun rakkaakseni, joka ei minun rakkaani ollut.

26. Ja pitää tapahtuman, että siinä paikassa, missä heille sanottiin: ette ole minun kansani, siellä pitää heitä elävän Jumalan lapsiksi kutsuttaman.

27. Mutta Jesaias huutaa Israelin edestä: jos Israelin lasten luku olisi niinkuin santa meressä, niin kuitenkin tähteet autuaaksi tulevat.

28. Sillä kuluttamus ja lyhentämys pitää tapahtuman vanhurskaudeksi, että Herra tekee hävityksen maan päällä,

29. Ja niinkuin Jesaias ennen sanoi: ellei Herra Zebaot olisi meille siementä jättänyt, niin me olisimme olleet kuin Sodoma ja senkal-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

käyneet Gomorran kaltaisiksi."

ja me olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi".

taiset kuin Gomorra.

ISRAELIN EPÄONNISTUMINEN

30 Mitä siis sanomme? Että pakanat, jotka eivät tavoitelleet vanhurskautta, ovat vanhurskauden saavuttaneet, mutta sen vanhurskauden, joka tulee uskon perusteella.

31 Sen sijaan Israel, joka tavoitteli vanhurskauden lakia, ei ole vanhurskauden* lakia saavuttanut.

32 Miksi? Koska perustana ei ollut usko, vaan ikään kuin (lain) teot. Sillä he loukkaantuivat loukkauskiveen,

33 niin kuin on kirjoitettu: "Katso, minä panen Siioniin loukkauskiven ja kompastuksen kallion, ja (yksikään), joka Häneen uskoo, ei häpeään joudu."

10. Luku

1 Veljet, toivon sydämestäni ja rukoi-

30 Mitä me siis sanomme? Että pakanat, jotka eivät tavoitelleet vanhurskautta, ovat saavuttaneet vanhurskauden, mutta sen vanhurskauden, joka tulee uskosta;

31 mutta Israel, joka tavoitteli vanhurskauden lakia, ei ole sitä lakia saavuttanut.

32 Minkätähden? Sentähden, ettei se tapahtunut uskosta, vaan ikäänkuin teoista; sillä he loukkaantuivat loukkauskiveen,

33 niinkuin kirjoitettu on: "Katso, minä panen Siioniin loukkauskiven ja kompastuksen kallion, ja joka häneen uskoo, se ei häpeään joudu".

10. Luku

1 Veljet, minä toivon sydämestäni

30. Mitäs me siis sanomme? (Me sanomme:) pakanat, jotka ei ole vanhurskautta etsineet, ovat saaneet vanhurskauden, mutta sen vanhurskauden, joka uskosta on:

31. Mutta Israel, joka vanhurskauden lakia on etsinyt, ei ole vanhurskauden lakia saanut.

32. Minkätähden? Ettei he sitä uskosta, mutta niinkuin lain töistä etsivät. Sillä he ovat loukanneet itsensä loukkauskiveen.

33. Niinkuin kirjoitettu on: katso, minä panen Zioniin loukkauskiven ja pahennuksen kallion, ja jokainen, joka hänen päällensä uskoo, ei pidä häpiään tuleman.

10. Luku

1. Veljet, minun sydämeni halu ja

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

len Jumalaa *Israelin puolesta,* että he pelastuisivat.

2 Sillä todistan heistä, että heillä on kiivaus Jumalan puolesta, mutta ei tiedon mukaan.

3 Kun he näet eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, he eivät ole alistuneet Jumalan vanhurskauteen.

4 Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle uskovalle*.

ja rukoilen Jumalaa heidän (*Israelin puolesta*) edestänsä, että he pelastuisivat.

2 Sillä minä todistan heistä, että heillä on kiivaus Jumalan puolesta, mutta ei taidon mukaan;

3 sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle.

4 Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo.

rukous on Jumalan tykö Israelin edestä, että he autuaaksi tulisivat.

2. Sillä minä annan heille todistuksen, että heillä on kiivaus Jumalan puoleen, mutta ei taidon jälkeen.

3. Sillä ei he ymmärrä Jumalan vanhurskautta, vaan pyytävät omaa vanhurskauttansa vahvistaa, eikä ole Jumalan vanhurskaudelle kuuliaiset:

4. Sillä Kristus on lain loppu, jokaiselle uskovaiselle vanhurskaudeksi.

PELASTUS KUULUU KAIKILLE

5 Mooses kyllä kirjoittaa siitä vanhurskaudesta, joka perustuu lakiin, että "ihminen, joka *ne pitää, on niistä* elävä."

6 Mutta uskon perusteella tuleva vanhurskaus sanoo näin: "Älä sano sydämessäsi: 'Kuka nousee taivaaseen?' nimittäin* tuomaan Kristusta alas,

5 Kirjoittaahan Mooses siitä vanhurskaudesta, joka laista tulee, että ihminen, joka sen täyttää, on siitä elävä.

6 Mutta se vanhurskaus, joka uskosta tulee, sanoo näin: "Älä sano sydämessäsi: Kuka nousee taivaaseen?" se on: tuomaan Kristusta alas,

5. Sillä Moses kirjoittaa siitä vanhurskaudesta, joka laista on, että kuka ihminen ne tekee, hänen pitää niissä elämän.

6. Mutta se vanhurskaus, joka uskosta on, sanoo näin: älä sano sydämessäsi: kuka tahtoo astua ylös taivaaseen? se on Kristusta tänne tuoda alas.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

7 tai: 'Kuka astuu alas syvyyteen?' nimittäin, nostamaan Kristusta kuolleista.

8 Mutta mitä se sanoo? — "Sana on sinua lähellä, suussasi ja sydämessäsi"; se on se uskon, jota me saarnamme.

9 Jos sinä näet suullasi tunnustat *Jeesuksen Herraksi* ja uskot sydämessäsi, että Jumala on Hänet kuolleista herättänyt, niin pelastut,

10 sillä sydämellä uskoen tullaan vanhurskaaksi ja suulla tunnustaen pelastutaan.

11 Raamattu näet sanoo: "Ei yksikään, joka Häneen uskoo, joudu häpeään."

12 Ei siis ole eroa juutalaisen ja kreikkalaisen välillä, sillä sama *kaikkien Herra on,* rikas antaja kaikkia kohtaan, jotka Häntä avuksi huutavat.

13 Sillä "jokainen, joka avuksi huutaa

7 tahi: "Kuka astuu alas syvyyteen?" se on: nostamaan Kristusta kuolleista.

8 Mutta mitä se sanoo? "Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi"; se on se uskon sana, jota me saarnaamme.

9 Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut;

10 sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.

11 Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään, joka häneen uskoo, joudu häpeään".

12 Tässä ei ole erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä; sillä yksi ja sama on kaikkien Herra, rikas antaja kaikille, jotka häntä avuksi huutavat.

13 Sillä "jokainen, joka huutaa

7. Eli kuka tahtoo astua alas syvyyteen: se on: Kristusta kuolleista jälleen tuoda?

8. Vaan mitä hän sanoo? Se sana on juuri sinun tykönäs, nimittäin sinun suussas ja sydämessäs. Tämä on se sana uskosta, jota me saarnaamme.

9. Sillä, jos sinä suullas tunnustat Herran Jeesuksen ja uskot sydämessäs, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä tulet autuaaksi;

10. Sillä sydämen uskolla me vanhurskaaksi tulemme, ja suun tunnustuksella me autuaaksi tulemme.

11. Sillä Raamattu sanoo: jokainen, joka uskoo hänen päällensä, ei pidä häpiään tuleman.

12. Ei ole yhtään eroitusta Juutalaisen ja Grekiläisen välillä; sillä yksi on kaikkein Herra, rikas kaikkein kohtaan, jotka häntä rukoilevat.

13. Sillä jokainen, joka Herran ni-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

Herran nimeä, pelastuu”.

14 Mutta kuinka he huutavat avuksi Häntä, johon eivät ole uskoneet? Ja kuinka he uskovat* Häneen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka he kuulevat ilman julistajaa?

15 Ja kuinka *kukaan julistaa, ellei ketään* lähetetä? Niin kuin on kirjoitettu: "Kuinka suloiset ovat niitten jalat, jotka julistavat (ilosanomaa rauhasta, niitten, jotka julistavat) hyvää sanomaa."

16 Mutta eivät kaikki ole olleet kuuliaisia ilosanomalle. Sillä Jesaja sanoo: "Herra, kuka uskoo saarnamme?"

17 Usko tulee siis saarnasta,* mutta saarna Jumalan sanan perusteella.

18 Mutta minä kysyn: eivätkö he ole kuulleet? Totta kai. "Heidän äänensä on kulkenut kaikkeen maahan ja heidän sanansa maailman ääriin asti."

avuksi Herran nimeä, pelastuu".

14 Mutta kuinka he huutavat avuksensa sitä, johon eivät usko? Ja kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa?

15 Ja kuinka kukaan voi julistaa, ellei ketään lähetetä? Niinkuin kirjoitettu on: "Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka (*julistavat ilosanomaa rauhasta, niitten, jotka)* hyvää sanomaa julistavat!"

16 Mutta eivät kaikki ole olleet kuuliaisia evankeliumille. Sillä Esaias sanoo: "Herra, kuka uskoo meidän saarnamme?"

17 Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta.

18 Mutta minä kysyn: eivätkö he ole kuulleet? Kyllä ovat: "Heidän äänensä on kulkenut kaikkiin maihin, ja heidän sanansa maan piiriin ääriin".

meä avuksensa huutaa, tulee autuaaksi.

14. Mutta kuinka he sitä avuksensa huutavat, jonka päälle ei he uskoneet? Ja kuinka he sen uskovat, josta ei he ole kuulleet? Mutta kuinka he kuulevat ilman saarnaajaa?

15. Ja kuinka he saarnaavat, ellei heitä lähetetä? Niinkuin kirjoitettu on: oi kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka rauhaa julistavat, niiden jotka hyvää julistavat.

16. Mutta ei he ole kaikki evankeliumille kuuliaiset; sillä Jesaias sanoo: Herra, kuka uskoo meidän saarnamme?

17. Niin tulee siis usko kuulosta, mutta kuulo Jumalan sanan kautta.

18. Mutta minä sanon: eikö he sitä ole kuulleet? Heidän äänensä tosin on lähtenyt kaikkeen maailmaan ja heidän sanansa maailman ääriin.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

19 Mutta minä kysyn: eikö Israel ole tiennyt? Ensiksi Mooses sanoo: "Minä sytytän teidät kiivauteen kansan vuoksi, joka ei ole kansa, vihoitan teidät ymmärtämättömän kansan vuoksi."

20 Ja Jesaja on rohkea ja sanoo: "Minut ovat löytäneet ne, jotka eivät minua etsineet; olen ilmestynyt niille, jotka eivät minua kysyneet."

21 Mutta Israelista Hän sanoo: "Koko päivän olen ojentanut käsiäni tottelematonta ja uppiniskaista kansaa kohti."

11. Luku ISRAELIN VÄLIAIKAINEN HYLKÄÄMINEN

1 Sanon siis: ei kai Jumala ole hyljännyt kansaansa? Eihän toki! Sillä minäkin olen israelilainen, Aabrahamin jälkeläinen, Benjaminin sukukuntaa.

2 Ei Jumala ole hyljännyt kansaansa,

19 Minä kysyn: eikö Israelilla ole ollut siitä tietoa? Ensiksi jo Mooses sanoo: "Minä herätän teidän kiivauteen kansan kautta, joka ei ole kansa, ymmärtämättömän kansan kautta minä teitä kiihoitan".

20 Ja Esaias on rohkea ja sanoo: "Minut ovat löytäneet ne, jotka eivät minua etsineet; minä olen ilmestynyt niille, jotka eivät minua kysyneet".

21 Mutta Israelista hän sanoo: "Koko päivän minä olen ojentanut käsiäni tottelematonta ja uppiniskaista kansaa kohden".

11. Luku

1 Minä sanon siis: ei kai Jumala ole hyljännyt kansaansa? Pois se! Sillä olenhan minäkin israelilainen, Aabrahamin siementä, Benjaminin sukukuntaa.

2 Ei Jumala ole hyljännyt kan-

19. Vaan minä sanon: eikös Israel tietänyt? Ensimmäinen Moses sanoo: minä tahdon teitä yllyttää kauteen sen kansan kautta, joka ei minun kansani ole, ja tyhmän kansan kautta tahdon minä teitä härsytellä.

20. Mutta Jesaias on rohkia ja sanoo: minä olen niiltä löydetty, jotka ei minua etsineet, ja olen niille ilmaantunut, jotka ei minua kysyneet.

21. Mutta Israelille hän sanoo: koko päivän olen minä käteni ojentanut tottelemattomalle ja vastahakoiselle kansalle.

1. Niin minä siis sanon: onkos Jumala kansansa hyljännyt? Pois se! Sillä minä olen myös Israelilainen, Aabrahamin siemenestä, Benjaminin suvusta.

2. Ei Jumala ole kansaansa hyl-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

jonka Hän on ennalta tuntenut. Vai ettekö tiedä, mitä Raamattu sanoo kertomuksessa Eliasta, kuinka hän kääntyy Jumalan puoleen Israelia vastaan (sanoen):

3 Herra, he ovat tappaneet profeettasi ja hajoittaneet alttarisi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja he väijyvät henkeäni?"

4 Mutta mitä jumalallinen vastaus sanoo hänelle? "Olen jättänyt itselleni seitsemän tuhatta miestä, jotka eivät ole notkistaneet polvea Baalille."

5 Niin on siis nykyaikanakin jäännös armon valinnan mukaan.

6 Mutta jos valinta perustuu armoon, se ei enää perustu tekoihin, sillä muuten armo ei enää ole armo, (mutta jos tekoihin, se ei ole enää armoa, sillä muuten teko ei enää ole teko).

7 Kuinka siis on? Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut, mutta

saansa, jonka hän on edeltätunteut. Vai ettekö tiedä, mitä Raamattu sanoo kertomuksessa Eliaasta, kuinka hän Jumalan edessä syyttää Israelia:

3 Herra, he ovat tappaneet sinun profeettasi ja hajottaneet sinun alttarisi, ja minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja he väijyvät minun henkeäni?

4 Mutta mitä sanoo hänelle Jumalan vastaus? "Minä olen jättänyt itselleni seitsemäntuhatta miestä, jotka eivät ole notkistaneet polvea Baalille."

5 Samoin on nyt tänäkin aikana olemassa jäännös armon valinnan mukaan.

6 Mutta jos valinta on armosta, niin se ei ole enää teoista, sillä silloin armo ei enää olisikaan armo. *(mutta jos tekoihin, se ei ole enää armoa, sillä muuten teko ei enää ole teko).*

7 Miten siis on? Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut,

jännyt, jonka hän ennen on tuntenut. Ettekö te tiedä, mitä Raamattu Eliaasta sanoo? kuinka hän rukoulee Jumalaa Israelia vastaan, sanoen:

3. Herra, he ovat tappaneet sinun prophetas ja sinun alttaris kukistaneet, ja minä yksinäni jäin, ja he etsivät minunkin henkeäni.

4. Mutta mitä Jumalan vastaus sanoo hänelle? Minä olen itselleni jättänyt seitsemäntuhatta miestä, jotka ei ole Baalille polviansa taivuttaneet.

5. Niin ovat jääneet tälläkin ajalla armon valitsemisen jälkeen.

6. Mutta jos se armosta on, niin ei se ole enään töistä, sillä ei armo muutoin armo olisikaan. Mutta jos se on töistä, niin ei se silleen armo ole; muutoin ei työ enään ole työ.

7. Kuinkas siis? Jota Israel etsii, sitä ei hän ole saanut; mutta valitut

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

valitut ovat saavuttaneet, ja muut ovat paatuneet,
8 niin kuin on kirjoitettu: "Jumala on antanut heille uneliaisuuden hengen, silmät, jotteivät näkisi ja korvat, jotteivät kuulisi — tähän päivään asti."

9 Ja Daavid sanoo: "Tulkoon heidän pöytänsä heille paulaksi ja ansaksi ja lankeemukseksi ja kostoksi.

10 Soetkoot heidän silmänsä, jotteivät he näkisi ja paina aina heidän selkänsä kumaraan."

PAKANAIN PELASTUMINEN

11 Sanon siis: eivät kai he ole kompastuneet sitä varten, että lankeaisivat? Eihän toki! Vaan heidän lankeemuksensa vuoksi tuli pakanoille pelastus, sytyttämään juutalaiset* kiivauteen.

12 Mutta jos heidän lankeemuksensa on maailman rikkaus ja heidän vajau-

mutta valitut ovat sen saavuttaneet; muut ovat paatuneet,
8 niinkuin kirjoitettu on: "Jumala on antanut heille uneliaisuuden hengen, silmät, etteivät he näkisi, ja korvat, etteivät he kuulisi, tähän päivään asti".

9 Ja Daavid sanoo: "Tulkoon heidän pöytänsä heille paulaksi ja ansaksi ja lankeemukseksi ja kostoksi,

10 soetkoot heidän silmänsä, etteivät he näkisi; ja paina yhäti heidän selkänsä kumaraan".

11 Minä siis sanon: eivät kaiketi he ole sitä varten kompastuneet, että lankeaisivat? Pois se! Vaan heidän lankeemuksensa kautta tuli pelastus pakanoille, että he itse syttyisivät kiivauteen.

12 Mutta jos heidän lankeemuksensa on maailmalle rikkaudeksi

sen ovat saaneet ja ne muut ovat paatuneet,

8. (Niinkuin kirjoitettu on: Jumala on antanut heille uppiniskaisen hengen, silmät, ettei he näkisi, ja korvat, ettei he kuulisi) tähän päivään asti.

9. Ja David sanoo: heidän pöytänsä tulkoon heille paulaksi, ja satimeksi, ja pahennukseksi, ja kostoksi.

10. Heidän silmänsä soetkoon, ettei he näkisi, ja taita aina heidän selkänsä!

11. Niin minä siis sanon: ovatko he sentähden itsensä loukanneet, että heidän piti lankeeman? Pois se! vaan heidän lankeemisestansa tapahtui pakanoille autuus, että hän saisi heitä kiivaaksi heidän tähtensä.

12. Mutta jos heidän lankeemistensa on maailman rikkaus ja heidän

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

tensa pakanain rikkaus, kuinka paljoa enemmän heidän täyteytensä!

13 Puhun näet teille, pakanoille. Koska olen pakanain apostoli, kunnioitan virkaani,
14 sytyttääkseni, jos mahdollista kiivauteen heimolaisiani* ja pelastaakseni muutamia heistä.

15 Sillä jos heidän hylkäämisensä on *maailmalle sovituksi*, mitä heidän hyväksymisensä on muuta kuin elämä kuolleista?

16 Jos nimittäin uutisleipä on pyhä, on koko taikinakin, ja jos juuri on pyhä, ovat oksatkin.

17 Mutta jos muutamat oksista ovat taitetut pois ja sinä, joka olet *villiä öljypuuta*, olet oksastettu niitten oikeain joukkoon ja olet tullut osalliseksi öljypuun juuresta ja mehevyydestä,

18 niin älä ylpeile oksia vastaan. Mutta jos ylpeilet, niin et sinä kuitenkaan

ja heidän vajautensa pakanoille rikkaudeksi, kuinka paljoa enemmän heidän täyteytensä!

13 Teille, pakanoille, minä sanon: Koska olen pakanain apostoli, pidän minä virkaani kunniassa,
14 sytyttääkseni, jos mahdollista, kiivauteen niitä, jotka ovat minun heimolaisiani, ja pelastaakseni edes muutamia heistä.

15 Sillä jos heidän hylkäämisensä on maailmalle sovituksi, mitä heidän armoihin ottamisensa on muuta kuin elämä kuolleista?

16 Mutta jos uutisleipä on pyhä, niin on myös koko taikina, ja jos juuri on pyhä, niin ovat myös oksat.

17 Mutta jos muutamat oksista ovat taitetut pois ja sinä, joka olet metsäöljypuu, olet oksastettu oikeiden oksien joukkoon ja olet päässyt niiden kanssa osalliseksi öljypuun mehevästä juuresta,

18 niin älä ylpeile oksien rinnalla; mutta jos ylpeilet, niin et sinä kui-

vähennöksensä on pakanain rikkaus; kuinka paljoa enemmän heidän täydellisyytensä?

13. Sillä teille pakanoille minä puhun: että minä pakanain apostoli olen, ylistän minä minun virkaani.
14. Jos minä taitaisin jollakin tavalla niitä, jotka minun lihani ovat, kiivaaksi saada ja muutamatkin heistä autuaaksi saattaa.

15. Sillä jos heidän hylkäämisensä on maailman sovinto, mitäs heidän korjaamisensa muuta on kuin elämä kuolleista?

16. Sillä jos alku on pyhä, niin on myös koko taikina, ja jos juuri on pyhä, niin ovat myös oksat.

17. Mutta jos muutamat oksista ovat murtuneet, ja sinä, joka metsäöljypuu olit, olet niihin istutettu, ja olet öljypuun juuresta ja lihavuudesta osalliseksi tullut,

18. Niin älä ylpeile oksia vastaan; mutta jos sinä heitä vastaan ylpei-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

kannata juurta, vaan juuri sinua.

19 Sinä sanot nyt: "Ne oksat taitettiin pois, jotta minut oksastettaisiin."

20 Oikein. Epäuskon vuoksi ne taitettiin pois, mutta sinä pysyt uskon avulla. Älä ylpeile, vaan pelkää.

21 Sillä jos Jumala ei ole säästänyt luonnollisia oksia, (ehkä) Hän ei ole säästävä sinuakaan.

22 Katso siis Jumalan hyvyyttä ja ankaruutta — ankaruutta langenneita kohtaan ja hyvyyttä sinua kohtaan, jos pysyt Hänen hyvyydessään; muuten sinutkin hakataan pois."

23 Mutta nuokin, jos eivät jää epäuskonsa, oksastetaan, sillä Jumala on voimallinen oksastamaan ne jälleen.

24 Sillä jos sinä olet hakattu pois luontonsa puolesta villistä öljypuusta ja vastoin luontoa oksastettu jaloon öljypuuhun, kuinka paljoa enemmän

tenkaan kannata juurta, vaan juuri kannattaa sinua.

19 Sinä kaiketi sanonet: "Ne oksat taitettiin pois, että minut oksastettaisiin".

20 Oikein; epäuskonsa tähden ne taitettiin pois, mutta sinä pysyt uskosi kautta. Älä ole ylpeä, vaan pelkää.

21 Sillä jos Jumala ei ole säästänyt luonnollisia oksia, ei hän ole säästävä sinuakaan.

22 Katso siis Jumalan hyvyyttä ja ankaruutta: Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan, mutta hänen hyvyyttänsä sinua kohtaan, jos hänen hyvyydessänsä pysyt; muutoin sinutkin hakataan pois.

23 Mutta nuo toisetkin, jos eivät jää epäuskonsa, tulevat oksastetaviksi, sillä Jumala on voimallinen oksastamaan ne jälleen.

24 Sillä jos sinä olet leikattu luonnollisesta metsäöljypuusta ja vastoin luontoa oksastettu jaloon öljypuuhun, kuinka paljoa enemmän

let, niin tiedä, ettet sinä juurta kannata, vaan juuri kantaa sinua.

19. Niin sanot; oksat ovat murtuneet, että minun piti siihen jälleen istutettaman.

20. Oikein: he ovat murtuneet epäuskonsa tähden, mutta sinä pysyt uskon kautta: älä ole röyhkeä, vaan pelkää.

21. Sillä jos ei Jumala luonnollisia oksia armahtanut, katso, ei hän sinuakaan armahda.

22. Sentähden katso tässä Jumalan hyvyyttä ja ankaruutta: ankaruutta niissä, jotka lankesivat, mutta hyvyyttä itse sinussas, jos sinä ainoastaan hyvyydessä pysyt; muutoin sinäkin leikataan pois.

23. Ja ne jälleen istutetaan, ellei he epäuskossansa pysy; sillä Jumala on voimallinen heitä jälleen istuttamaan.

24. Sillä jos sinä olet luonnollisesta metsäöljypuusta karsittu, ja olet vastoin luontoa hyvään öljypuuhun istutettu, kuinka paljon enemmän

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

nämä, jotka ovat luonnollisia oksia, oksastetaan omaan öljypuuhunsa!

nämä luonnolliset oksat tulevat oksastettaviksi omaan öljypuuhunsa!

ne, jotka luonnolliset ovat, omaan öljypuuhunsa istutetaan?

ISRAELIN PELASTUMINEN

25 En näet halua, veljet — jottette olisi itsessänne viisaita — teidän olevan tietämättömiä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus siihen asti, kunnes pakanain täysi luku on tullut sisälle.

26 Niin koko Israel on pelastuva, niin kuin on kirjoitettu: "Pelastaja tulee Siionista, (ja) Hän poistaa jumalattoman menon Jaakobista.

27 Ja tämä on liittoni heidän kanssaan, kun otan pois heidän syntinsä."

28 Ilosanomien kannalta he tosin ovat vihollisia teidän tähtenne, mutta valinnan kannalta rakastettuja isien vuoksi.

29 Jumalan armolahjat ja kutsu ovat

25 Sillä minä en tahdo, veljet — ettette olisi oman viisautenne varassa — pitää teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus — hamaan siihen asti, kunnes pakanain täysi luku on sisälle tullut,

26 ja niin kaikki Israel on pelastuva, niinkuin kirjoitettu on: "Siionista on tuleva pelastaja, hän poistaa jumalattoman menon Jaakobista.

27 Ja tämä on oleva minun liittoni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä."

28 Evankeliumin kannalta he kyllä ovat vihollisia teidän tähtenne, mutta valinnan kannalta he ovat rakastettuja isien tähden.

29 Sillä ei Jumala armolahjojansa

25. Sillä en minä tahdo salata teiltä, rakkaat veljet, tätä salaisuutta, (ettette itsellänne ylpeilisi,) että paatumus on puolittain Israelille tullut, siihenasti kuin pakanain täydellisyys tulis.

26. Ja niin kaikki Israel pitää autuaaksi tuleman, niinkuin kirjoitettu on: se tulee Zionista, joka päästää ja jumalattoman menon Jakobista kääntää pois.

27. Ja tämä on minun liittoni heidän kanssansa, kuin minä otan pois heidän syntinsä.

28. Evankeliumin puolesta tosin ovat he viholliset teidän tähtenne; mutta valitsemisen puolesta rakastetaan heitä isäin tähden.

29. Sillä ei Jumala lahjojansa ja

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

näet peruuttamattomat.

30 Sillä niin kuin tekin* ennen olitte Jumalalle tottelemattomia, mutta nyt olette saaneet armon näitten tottelemattomuuden vuoksi,

31 niin nämäkin ovat nyt olleet tottelemattomia, jotta myös he teille* tulleen armon vuoksi [nyt] saisivat armon.

32 Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, jotta Hän kaikkia armahtaisi.

JUMALAN YLISTYS

33 Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat Hänen tuomionsa ja käsittämättömät Hänen tiensä!

34 Sillä kuka on tuntenut Herran mielen? Tai kuka on ollut Hänen neuvonantajansa?

35 Tai kuka on ensin antanut Hänelle, ja se olisi tälle korvattava?

ja kutsumistansa kadu.

30 Samoin kuin te ennen olitte Jumalalle tottelemattomia, mutta nyt olette saaneet laupeuden näiden tottelemattomuuden kautta,

31 samoin nämäkin nyt ovat olleet tottelemattomia, että myös he teille tulleen armahtamisen kautta nyt saisivat laupeuden.

32 Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että hän kaikkia armahtaisi.

33 Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja käsittämättömät hänen tiensä!

34 Sillä kuka on tuntenut Herran mielen? Tai kuka on ollut hänen neuvonantajansa?

35 Tai kuka on ensin antanut hänelle jotakin, joka olisi tälle korvattava?

kutsumistansa kadu.

30. Sillä niinkuin ette tekään muinen Jumalan päälle uskoneet, mutta olette nyt laupiuden heidän epäuskonsa kautta saaneet;

31. Niin ei he ole myös nyt uskoneet sitä laupiutta, joka teille on tapahtunut, että heillekin laupius tapahtuis.

32. Sillä Jumala on kaikki epäuskon alle sulkenut, että hän kaikkia armahtais.

33. Oi sitä Jumalan rikkauden, ja viisauden, ja tunnon syvyyttä! kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja käsittämättömät hänen tiensä!

34. Sillä kuka on Herran mielen tietänyt? Eli kuka on hänen neuvonantajansa ollut?

35. Eli kuka on hänelle jotakin ennen antanut, jota hänelle pitäis jälleen maksettaman.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

36 Sillä kaikki on alkuisin Hänestä ja Hänen vaikutuksestaan ja Hänen tähtensä. Hänelle kunnia ikuisesti*! Amen.

36 Sillä hänestä ja hänen kauttansa ja häneen on kaikki; hänelle kunnia iankaikkisesti! Amen.

36. Sillä hänestä ja hänen kauttansa ja hänessä ovat kaikki: hänelle olkoon kunnia iankaikkisesti, amen!

12. Luku UUSI ELÄMÄ

12. Luku

1 Jumalan laupeuden vuoksi kehoitan siis teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi hengellisenä* jumalanpalveluksenanne.

1 Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne.

1. Niin neuvon minä teitä, rakkaat veljet, Jumalan sydämellisen laupeuden kautta, että te antaisitte teidän ruumiinne eläväksi, pyhäksi ja Jumalalle otolliseksi uhriksi, joka on teidän toimellinen jumalanpalveluksenne.

2 Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen avulla tutkiaksenne, mikä on Jumalan hyvä ja otollinen ja täydellinen tahto.

2 Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä.

2. Ja älkää sovitako teidänne tämän maailman muodon jälkeen, vaan muuttukaa teidänne teidän mielenne uudistuksen kautta, että te koettelisitte, mikä Jumalan hyvä, otollinen ja täydellinen tahto on.

ARMOLAHJOJEN OIKEA KÄYTTÖ

3 Sillä sen armon perusteella, joka on minulle annettu, kehoitan jokaista,

3 Sillä sen armon kautta, mikä minulle on annettu, minä sanon teille

3. Sillä minä sanon siitä armosta, joka minulle annettu on, jokaiselle,

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

joka on joukossanne, olemaan ajattelematta itsestään enempää kuin sopii ajatella, vaan ajattelemaan vaatimattomasti, sen mukaan kuin Jumala on kullekin uskon määrän jakanut.

4 Sillä niin kuin meillä on yhdessä ruumiissa monta jäsentä, mutta kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä,

5 niin me monet olemme yksi ruumis Kristuksessa ja kukin toistemme jäseniä.

6 Mutta meillä on erilaisia armolahjoja meille annetun armon mukaan: *jos kenellä on* profetoimisen lahja, käyttäköön sitä uskon määrän mukaan,

7 tai virka, valvokoon virassaan, opettaja opettamisessaan

8 ja kehoittaja kehoittamisessaan; antaja toimikoon vilpittömästi, johtaja innokkaasti, laupeuden harjoittaja

jokaiselle, ettei tule ajatella itsensä enempää, kuin ajatella sopii, vaan ajatella kohtuullisesti, sen uskonmäärän mukaan, minkä Jumala on kullekin suonut.

4 Sillä niinkuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, mutta kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä,

5 niin me, vaikka meitä on monta, olemme yksi ruumis Kristuksessa, mutta itsekukin olemme toistemme jäseniä;

6 ja meillä on erilaisia armolahjojen armon mukaan, mikä meille on annettu; jos jollakin on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan, kuin hänellä uskoa on;

7 Jos virka, pitäköön virastaan vaarin; jos joku opettaa, olkoon uskollinen opettamisessaan;

8 jos kehoittaa, niin kehoittamisessaan; joka antaa, antakoon vaakaasta sydämestä; joka on johtaja,

joka teidän seassanne on, ettei yksikään itsestensä enempää pitäisi kuin hänen tulee pitää; vaan pitäkään kohtuullisesti itsestensä sen jälkeen kuin Jumala on kullekin uskon mitan jakanut.

4. Sillä niinkuin meillä on yhdessä ruumiissa monta jäsentä, mutta ei kaikilla jäsenillä ole yhtäläinen työ,

5. Niin mekin olemme monta yksi ruumis Kristuksessa, mutta keskenämme olemme me toinen toistemme jäsenet.

6. Ja meillä ovat moninaiset lahjat siitä armosta, kuin meille annettu on. Jos jollakin on prophetia, niin olkoon uskon kanssa yhteinen.

7. Jos jollakin on joku virka, niin pitäkään virastansa vaarin. Jos joku opettaa, niin ottakaan opetuksestansa vaarin.

8. Jos joku neuvoo, niin pitäkään neuvostansa vaarin. Jos joku antaa, niin antakaan yksinkertaisu-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

iloiten."

johtakoon toimellisesti; joka laupeutta harjoittaa, tehkään sen iloiten.

dessa. Jos joku hallitsee, niin pitääkään siitä murheen. Jos joku armahtaa, niin tehkään sen ilolla,

KRISTILLISEN ELÄMÄN SÄÄNTÖJÄ

9 Olkoon rakkaus vilpitön. Kammo-
kaa pahaa, riippukaa hyvässä kiinni.

9 Olkoon rakkaus vilpitön, kam-
mokaan pahaa, riippukaa hyvässä
kiinni.

9. Olkoon rakkaus vilpitöin. Viha-
kaat pahaa ja riippukaat kiinni hy-
vässä.

10 Veljesrakkaudessa olkaa hel-
läsydämiset toisianne kohtaan; kun-
nioittamisessa käykää toistenne edel-
lä.

10 Olkaa veljellisessä rakkaudes-
sa helläsydämiset toisianne koh-
taan; toinen toisenne kunnioittami-
sessa kilpailkaa keskenänne.

10. Veljellinen rakkaus olkoon syd-
dämellinen teidän keskenänne.
Ennätkään toinen toisensa kun-
niaa tekemässä.

11 Älkää olko innossa veltot. Olkaa
Hengessä palavat. Palvelkaa Herraa.

11 Älkää harrastuksessanne olko
veltot; olkaa hengessä palavat;
palvelkaa Herraa.

11. Älkää olko hitaat töissäanne.
Olkaa palavat hengessä. Palvel-
kaat Herraa.

12 Olkaa toivossa iloiset, ahdistuk-
sessa kärsivälliset, rukouksessa kes-
tävät.

12 Olkaa toivossa iloiset, ahdis-
tuksessa kärsivälliset, rukoukses-
sa kestävät.

12. Olkaa toivossa iloiset, kärsi-
välliset murheessa. Olkaa alati
rukouksissa.

13 Ottakaa osaa pyhien tarpeisiin,
tavoitelkaa vieraanvaraisuutta.

13 Pitäkää pyhien tarpeet
ominanne; harrastakaa vieraanva-
raisuutta.

13. Jakakaat omanne pyhain tar-
peeksi. Ottakaat mielellänne huo-
neesen.

14 Siunatkaa vainoojianne, siunat-
kaa, älkääkää kirotko.

14 Siunatkaa vainoojianne, siu-
natkaa, älkääkää kirotko.

14. Siunatkaa vainollisianne: siu-
natkaa ja älkääkää sadatelko.

15 Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää
itkevien kanssa.

15 Iloitkaa iloitsevien kanssa, itke-
kää itkevien kanssa.

15. Iloitkaa iloisten kanssa, ja it-
kekää itkeväisten kanssa.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

16 Olkaa samaa mieltä keskenänne. Älkää korkeita mielikö, vaan *liittykää nöyrien joukkoon*. Älkää olko itsesänne viisaita.

17 Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako. Ahkeroikaa hyvää kaikkien ihmisten edessä.

18 Jos mahdollista — mikäli teistä riippuu — eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.

19 Älkää itse kostako, rakkaat, vaan antakaa sija Jumalan vihalle, sillä on kirjoitettu: "Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra."

20 Vaan "jos vihamiehelläsi on nälkä, ruoki häntä; jos hänellä on jano, juota häntä. Sillä näin tekemällä kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle."

21 Älä salli pahan voittaa itseäsi, vaan voita sinä paha hyvällä.

16 Olkaa keskenänne yksimieliset. Älkää korkeita mielitelkö, vaan tyytykää alhaisiin oloihin. Älkää olko itsemielestänne viisaita.

17 Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako. Ahkeroikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten edessä.

18 Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.

19 Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä kirjoitettu on: "Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra".

20 Vaan "jos vihamiehelläsi on nälkä, ruoki häntä, jos hänellä on jano, juota häntä, sillä näin tehden sinä kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle".

21 Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä.

16. Olkaat keskenänne yksimieliset. Älkäät itsestänne paljon pitäkö, vaan pitäkääit teitänne nöyräin kaltaisena. Älkäät itsiänne ylen viisaina pitäkö.

17. Älkäät kellenkään pahaa pahalla kostako. Ahkeroitkaat sitä, mikä kunniallinen on kaikkein ihmisten edessä.

18. Jos mahdollinen on, niin paljo kuin teissä on, niin pitäkääit rauha kaikkein ihmisten kanssa.

19. Älkäät itse kostako, minun rakkaani, vaan antakaat (Jumalan) vihan siaa saada. Sillä kirjoitettu on: minun on kosto, minä tahdon kostaa, sanoo Herra.

20. Sentähden, jos vihollises isoo, niin syötä häntä, ja jos hän janoo, niin juota häntä; sillä koskas tämän teet, niin sinä tuliset hiilet hänen päänsä päälle kokoot.

21. Älä anna sinuas voitettaa pahalta, vaan voita sinä paha hyvällä.

13. Luku ESIVALTAAN ALISTUMI- NEN

1 Olkoon jokainen ihminen* alamainen hallitseville viranomaisille. Sillä ei ole muuta esivaltaa kuin Jumalalta. Ne, jotka ovat (viranomaisina), ovat Jumalan asettamat.

2 Joka siis asettuu esivaltaa vastaan, se vastustaa Jumalan säätämystä. Mutta ne, jotka vastustavat, aiheuttavat itselleen tuomion.

3 Hallitusmiehet eivät näet ole hyvien tekojen pelkona, vaan pahojen. Jos siis haluat olla esivaltaa pelkäämättä, tee hyvää, niin saat siltä kiitoksen.

4 Sillä se on Jumalan palvelija sinulle hyväksi. Mutta jos teet pahaa, niin pelkää, sillä se ei turhaan miekkaa kannan, koska se on Jumalan palvelija, kostaja *sen rankaisemiseksi,* joka pahaa tekee.

13. Luku

1 Jokainen olkoon alamainen sille esivallalle, jonka vallan alla hän on. Sillä ei ole esivaltaa muutoin kuin Jumalalta; ne, jotka ovat, ovat Jumalan asettamat.

2 Sentähden, joka asettuu esivaltaa vastaan, se nousee Jumalan säätämystä vastaan; mutta jotka nousevat vastaan, tuottavat itselensä tuomion.

3 Sillä hallitusmiehet eivät ole niiden pelkona, jotka tekevät hyvää, vaan niiden, jotka tekevät pahaa. Jos siis tahdot olla esivaltaa pelkäämättä, niin tee sitä, mikä hyvää on, ja sinä saat siltä kiitoksen;

4 sillä se on Jumalan palvelija, sinulle hyväksi. Mutta jos pahaa teet, niin pelkää; sillä se ei miekkaa turhaan kannan, koska se on Jumalan palvelija, kostaja sen rankaisemiseksi, joka pahaa tekee.

1. Jokainen olkoon esivallalle, jolla valta on, alamainen; sillä ei esivalta ole muutoin kuin Jumalalta: ne vallat, jotka ovat, Jumalalta ne säädetyt ovat.

2. Sentähden jokainen, joka itsensä esivaltaa vastaan asettaa, se on Jumalan säätyä vastaan; mutta ne, jotka vastaan ovat, saavat tuomion päällensä.

3. Sillä ne, jotka vallan päällä ovat, ei ole hyvintekiöille, vaan pahoille pelvoksi. Ellet tahdo esivaltaa peljätä, niin tee hyvää, ja sinä saat häneltä kiitoksen.

4. Sillä hän on Jumalan palvelia sinun hyväksesi. Vaan jos sinä pahaa teet, niin pelkää; sillä ei hän miekkaa hukkaan kannan; sillä hän on Jumalan palvelia ja kostaja sille rangaistukseksi, joka pahaa tekee.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

5 Siksi täytyy olla alamainen, ei ainoastaan rangaistuksen* vuoksi, vaan myös omantunnon vuoksi.

6 Sen vuoksi te verojakin maksatte. Sillä he ovat Jumalan palvelijoita, jotka ahkeroivat juuri sitä varten.

7 Antakaa (siis) jokaiselle velvollisuuden mukaan: vero, kenelle vero kuuluu, tulli, kenelle tulli, pelko, kenelle pelko, kunnia, kenelle kunnia kuuluu.

VELJELLESTÄ RAKKAUDESTA

8 Älkää olko kenellekään mitään velkaa paitsi rakkautta toisianne kohtaan. Sillä joka toista rakastaa, on lain täyttänyt.

9 Sillä tämä: "Älä tee aviorikosta", "Älä tapa", "Älä varasta", ("Älä sano väärää todistusta",) "Älä himoitse" ja mikä muu käsky tahansa sisältyy tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi."

5 Siksi tulee olla alamainen, ei ainoastaan rangaistuksen tähden, vaan myös omantunnon tähden.

6 Sentähdenhän te verojakin maksatte. Sillä he ovat Jumalan palvelusmiehiä, ahkeroiden virassansa juuri sitä varten.

7 Antakaa kaikille, mitä annettava on: kenelle vero, sille vero, kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, sille pelko, kenelle kunnia, sille kunnia.

8 Älkää olko kenellekään mitään velkaa, muuta kuin että toisianne rakastatte; sillä joka toistansa rakastaa, se on lain täyttänyt.

9 Sillä nämä: "Älä tee huorin, älä tapa, älä varasta, (*"Älä sano väärää todistusta"*),) älä himoitse", ja mikä muu käsky tahansa, ne sisältyvät kaikki tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi".

5. Sentähden tulee alamainen olla, ei ainoastaan vihan tähden, vaan myös omantunnon tähden.

6. Sillä sentähden te myös veron maksatte; sillä he ovat Jumalan palvelijat, joiden senkaltaisista tulee lukua pitää.

7. Niin antakaat siis kaikille, mitä te velvolliset olette: sille vero, jolle vero tulee; sille tulli, jolle tulli tulee; sille pelko, jolle pelko tulee; sille kunnia, jolle kunnia tulee.

8. Älkää kellenkään velvolliset olko, vaan ainoastaan että te toinen toistanne rakastatte; sillä joka toista rakastaa, se on täyttänyt lain.

9. Sillä se: ei sinun pidä huorin tekemän; ei sinun pidä tappaman; ei sinun pidä varastaman; ei sinun pidä väärää todistusta sanoman; ei sinun pidä himoitseman, ja mitä muuta käskyä on, se tähän saanaan suljetaan: sinun pitää rakas-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

10 Rakkaus ei tee lähimmäiselle paha. Rakkaus on siis lain täyttämistä.

10 Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään paha. Sentähden on rakkaus lain täyttämys.

taman lähimmäistäs niinkuin itsiäs.
10. Ei rakkaus tee lähimmäiselle mitään paha; sentähden on rakkaus lain täyttämys.

KRISTUKSEN PÄIVÄ ON LÄHELLÄ

11 Tämän sanon,* koska tunnemme ajan, että jo on hetki meidän unesta nousta, sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin kun tulimme uskoon.

12 Yö on pitkälle kulunut ja päivä on lähellä. Pankaamme siis pois pimeän teot ja pukeutukaamme valon varuksiin.

13 Vaeltakaamme kunniallisesti, niin kuin päivällä, ei mässäyksissä ja juomingeissa*, ei haureudessa ja irstailussa, ei riidassa ja kateudessa,

14 vaan pukeutukaa Herraan Jeesukseen Kristukseen, älkääkä pitäkö lihasta huolta himojen hyväksi.

11 Ja tehkää tämä, koska tunnette tämän ajan, että jo on hetki teidän unesta nousta; sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun uskoon tulimme.

12 Yö on pitkälle kulunut, ja päivä on lähellä. Pankaamme sentähden pois pimeyden teot, ja pukeutukaamme valkeuden varuksiin.

13 Vaeltakaamme säädyllisesti, niin kuin päivällä, ei mässäyksissä ja juomingeissa, ei haureudessa ja irstaudessa, ei riidassa ja kateudessa,

14 vaan pukekaa päällenne Herra Jeesus Kristus, älkääkä niin pitäkö lihastanne huolta, että himot he räävät.

11. Ja että me sen tiedämme, nimittäin ajan, että nyt on aika unesta nousta; sillä meidän autuutemme on nyt lähempänä kuin silloin, kuin me uskoimme.

12. Yö on kulunut ja päivä on tullut; sentähden hyljätkäämme pimeyden työt ja pukekaamme meitämme valkeuden sota-aseilla.

13. Vaeltakaamme soveliaasti, niinkuin päivällä: ei ylönsyömisessä, eikä juopumisessa, ei kammi-oissa, eikä haureudessa, ei riidassa ja kateudessa,

14. Vaan pukekaat päällenne Herra Jesus Kristus ja älkää holhoko ruumistannen haureuteen.

14. Luku VELJIEN TUOMITSEMI- SESTA

1 Heikkouskoista hoivatkaa väittelemättä mielipiteistä.

2 Toinen uskoo saavansa syödä kaikkea, mutta toinen, joka on heikko, syö vihanneksia.

3 Joka syö, älköön halveksiko sitä, joka ei syö, ja joka ei syö, älköön tuomitko sitä, joka syö, sillä Jumala on ottanut hänet hoivaansa.

4 Kuka sinä olet, joka tuomitset vieraan palvelijaa? Oman Herransa* edessä hän seisoo tai kaatuu. Mutta hän on pysyvä pystyssä, sillä Jumala on voimallinen pitämään hänet pystyssä.

5 Toinen pitää päivän toista parempana, toinen pitää kaikki päivät yhtä hyvinä. Kukin olkoon omassa mielessään täysin varma.

6 Joka ajattelee tiettyä päivää, ajattelee Herran vuoksi (ja joka ei ajattele tiettyä päivää, on Herran vuoksi ajat-

14. Luku

1 Heikkouskoista hoivatkaa, rupeamatta väittelemään mielipiteistä.

2 Toinen uskoo saavansa syödä kaikkea, mutta toinen, joka on heikko, syö vihanneksia.

3 Joka syö, älköön halveksiko sitä, joka ei syö; ja joka ei syö, älköön tuomitko sitä, joka syö, sillä Jumala on ottanut hänet hoivaansa.

4 Mikä sinä olet tuomitsemaan toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu; mutta hän on pysyvä pystyssä, sillä Herra on voimallinen hänet pystyssä pitämään.

5 Toinen pitää yhden päivän toista parempana, toinen pitää kaikki päivät yhtä hyvinä; kukin olkoon omassa mielessään täysin varma.

6 Joka valikoi päiviä, se valikoi Herran tähden; *(ja joka ei ajattele tiettyä päivää, on Herran vuoksi*

1. Heikkouskoista korjatkaa, ei kamppausten riidoissa.

2. Yksi kyllä uskoo saavansa kaikinlaista syödä, vaan heikko syö kaalia.

3. Joka syö, älkään sitä katsoko ylös, joka ei syö; ja se, joka ei syö, älkään tuomitko sitä, joka syö; sillä Jumala on hänen ottanut vastaan.

4. Kuka sinä olet, joka toisen palveliaa tuomitse? Omalle isännälensä hän seisoo eli lankee. Mutta hän taidetaan ojentaa ylös; sillä Jumala on voimallinen häntä ojentamaan.

5. Yksi eroittaa yhden päivän toisesta, toinen pitää kaikki päivät yhtäläisenä: jokainen olkoon vahva mielessänsä.

6. Joka päivää tottelee, sen hän Herralle tekee; ja joka ei päivää tottele, se myös sen Herralle te-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

telematta). Joka syö, syö Herran vuoksi, sillä hän kiittää Jumalaa; ja joka ei syö, on Herran vuoksi syömättä ja kiittää Jumalaa.

7 Sillä ei kukaan meistä elä itselleen, eikä kukaan kuole itselleen.

8 Jos näet elämme, elämme Herralle, ja jos kuolemme, kuolemme Herralle. Elämmepä siis tai kuolemme, olemme Herran omat.

9 Sillä sitä varten Kristus kuoli (ja nousi) ja virkosi* eloon, jotta Hän olisi sekä kuolleitten että elävien Herra.

10 Mutta sinä, miksi tuomitset veljeäsi? Tai sinä, miksi halveksit veljeäsi? Sillä kaikki me joudumme seisomaan Kristuksen* tuomioistuimen edessä.

11 On näet kirjoitettu: "Minä elän, sanoo Herra, niin että minun edessäni

ajattelematta). ja joka syö, se syö Herran tähden, sillä hän kiittää Jumalaa; ja joka ei syö, se on Herran tähden syömättä ja kiittää Jumalaa.

7 Sillä ei kukaan meistä elä itsellensä, eikä kukaan kuole itsellensä.

8 Jos me elämme, niin elämme Herralle, ja jos kuolemme, niin kuolemme Herralle. Sentähden, elimmepä tai kuolimme, niin me olemme Herran omat.

9 Sillä sitä varten Kristus kuoli (*ja nousi ylös*) ja heräsi eloon, että hän olisi sekä kuolleitten että elävien Herra.

10 Mutta sinä, minkätähden sinä tuomitset veljeäsi? Taikka sinä toinen, minkätähden sinä halveksit veljeäsi? Sillä kaikki meidät asetetaan (*Kristuksen*) Jumalan tuomioistuimen eteen.

11 Sillä kirjoitettu on: "Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, mi-

kee. Joka syö, hän syö Herralle; sillä hän kiittää Jumalaa: ja joka ei syö, se ei syö Herralle, ja kiittää Jumalaa.

7. Sillä ei yksikään meistä itsellensä elä, eikä yksikään itsellensä kuole.

8. Sillä jos me elämme niin me Herralle elämme; jos me kuolemme, niin me Herralle kuolemme. Sentähden joko me elämme tai kuolemme, niin me Herran omat olemme.

9. Sillä sentähden on myös Kristus kuollut ja noussut ylös ja jälleen eläväksi tullut, että hän olisi kuolleiden ja elävien Herra.

10. Mutta miksi sinä veljes tuomitset? Eli miksi sinä veljes katsot ylös? sillä me asetetaan kaikki Kristuksen tuomio-istuimen eteen.

11. Sillä kirjoitettu on: niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, mi-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

on jokainen polvi notkistuva ja jokainen kieli on ylistävä Jumalaa."

12 Niin on siis jokainen meistä tekevä Jumalalle tilin itsestään.

VELJIEN LOUKKAAMINEN

13 Älkäämme siis enää toisiamme tuomitko, vaan päättäkää pikemmin olla asettamatta veljellenne loukkausriveä tai viettelystä.

14 Tiedän ja olen varma Herrassa Jeesuksessa, ettei mikään ole itsessään epäpyhää; ainoastaan sille, joka pitää jotain epäpyhänä, sille se on epäpyhää.

15 Mutta jos veljesi tulee murheelliseksi ruokasi vuoksi, niin sinä et enää vaella rakkauden mukaan. Älä saata ruuallasi turmioon sitä, jonka puolesta Kristus on kuollut.

16 Älkää siis antako teidän hyvänne joutua herjattavaksi,

nun edessäni pitää jokaisen polven notkistuman ja jokaisen kielen ylistävän Jumalaa".

12 Niin on siis meidän jokaisen tehtävä Jumalalle tili itsestämme.

13 Älkäämme siis enää toisiamme tuomitko, vaan päättäkää pikemmin olla panematta veljenne eteen loukkausriveä tai langetusta.

14 Minä tiedän ja olen varma Herrassa Jeesuksessa, ettei mikään ole epäpyhää itsessään; vaan ainoastaan sille, joka pitää jotakin epäpyhänä, sille se on epäpyhää.

15 Mutta jos veljesi tulee murheelliseksi ruokasi tähden, niin sinä et enää vaella rakkauden mukaan. Älä saata ruuallasi turmioon sitä, jonka edestä Kristus on kuollut.

16 Älkää siis antako sen hyvän, mikä teillä on, joutua herjattavaksi;

nua pitää kaikki polvet kumartaman, ja kaikki kielet pitää Jumalaa tunnustaman.

12. Sentähden jokaisen meistä pitää edestänsä Jumalalle luvun tekemän.

13. Älkäämme siis tästedes toinen toistamme tuomitko, vaan tuomitkaat paremmin niin, ettei yksikään veljensä eteen pane loukkausta eli pahennusta.

14. Minä tiedän ja olen vahva Herrassa Jeesuksessa, ettei mitään itsensä yhteistä ole, vaan joka jotakin yhteiseksi luulee, hänelle se on yhteinen.

15. Mutta jos sinun veljes sinun ruastas surulliseksi tulee, niin et sinä enään vaella rakkaudessa. Älä sitä ruallas kadota, jonka tähden Kristus on kuollut.

16. Sentähden sovittakaat niin, ettei teidän hyvyttänne laitettaisi.

PPAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

17 Sillä Jumalan valtakunta ei ole syömistä ja juomista, vaan vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.

18 Joka siis tässä suhteessa palvelee Kristusta, se on Jumalalle sovelias ja ihmisille otollinen.

19 Niin tavoitelkaamme siis sitä, mikä saa aikaan rauhaa ja keskinäistä rakentumista.

20 Älä ruuan vuoksi turmele Jumalan työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta sille ihmiselle, joka syö * loukkaukseksi joutuen*, se on paha.

21 Hyvä on olla lihaa syömättä ja viiniä juomatta ja karttaa sitä, mistä veljesi loukkaantuu tai missä hän lankeaa tai on heikko.

22 *Onko sinulla usko? Pidä se itselläsi Jumalan edessä. * Onnellinen se, joka ei tuomitse itseään siitä, minkä katsoo oikeaksi.

23 Mutta joka epäröi, on tuomittu, jos

17 sillä ei Jumalan valtakunta ole syömistä ja juomista, vaan vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.

18 Joka tässä kohden palvelee Kristusta, se on Jumalalle otollinen ja ihmisille kelpollinen.

19 Niin tavoitelkaamme siis sitä, mikä edistää rauhaa ja keskinäistä rakentumistamme.

20 Älä ruuan tähden turmele Jumalan työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta sille ihmiselle, joka syö tuntoansa loukaten, se on paha.

21 Hyvä on olla lihaa syömättä ja viiniä juomatta ja karttaa sitä, mistä veljesi loukkaantuu tai joutuu lankeemukseen tai heikoksi tulee.

22 Pidä sinä itselläsi Jumalan edessä se usko, mikä sinulla on. Onnellinen on se, joka ei tuomitse itseään siitä, minkä hän oikeaksi havaitsee;

23 mutta joka epäröi ja kuitenkin

17. Sillä ei Jumalan valtakunta ole ruoka ja juoma, mutta vanhurskaus, ja rauha, ja ilo Pyhässä Hengessä.

18. Sillä joka niissä Kristusta palvelee, hän on Jumalalle otollinen ja ihmisille kelpollinen.

19. Sentähden noudattakaamme niitä, mitkä rauhaan sopivat, ja siitä, mikä keskenämme parannukseksi tulee.

20. Älä ruuan tähden Jumalan työtä turmele. Kaikki tosin ovat puhtaat; vaan sille ihmiselle on se paha, joka syö omantuntonsa pahenuksen kanssa.

21. Se on hyvä, ettet lihaa söisi etkä viinaa joisi eli jotakin, josta veljes loukkaantuu, taikka paheenee, elikkä heikoksi tulee.

22. Jos sinulla on usko, niin pidä se itsessä Jumalan edessä. Autuas on, joka ei tee itsellensä omaatuntoa niissä, mitkä hän koettelee.

23. Mutta joka siitä epäilee ja kui-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

syö, koska syöminen ei perustu uskoon. Sillä kaikki, mikä ei perustu uskoon, on syntiä.

15. Luku POIS ITSEKKYYS

1 Mutta meidän, vahvojen, on kannettava heikkojen vajavuuksia eikä oltava itsellemme mieliksi.

2 Olkoon (siis) kukin meistä lähimmäiselleen mieliksi, hänen hyväkseseen, rakentumista varten.

3 Sillä Kristuskaan ei ollut itselleen mieliksi, vaan niin kuin on kirjoitettu: "Niitten herjaukset, jotka sinua herjaavat, ovat sattuneet minuun."

4 Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on (ennalta) kirjoitettu meille opiksi, jotta meillä kärsivällisyyden ja Kirjoitusten lohdutuksen perusteella olisi toivo.

5 Mutta kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teidän olla samaa mieltä keskenänne Kristuksen

syö, on tuomittu, koska se ei tapahdu uskosta; sillä kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä.

15. Luku

1 Mutta meidän, vahvojen, tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia, eikä elää itsellemme mieliksi.

2 Olkoon kukin meistä lähimmäiselleen mieliksi hänen parhaaksensa, että hän rakentuisi.

3 Sillä ei Kristuskaan elänyt itsellensä mieliksi, vaan niinkuin kirjoitettu on: "Niiden herjaukset, jotka sinua herjaavat, ovat sattuneet minuun".

4 Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo.

5 Mutta kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset keskenänne,

tenkin syö, se on kadotettu; sillä ei hän syönyt uskossa, mutta kaikki, mikä ei uskosta ole, se on synti.

1. Mutta meidän, jotka väkevät olemme, tulee heikkoin voimattomuutta kärsiä, eikä itsellemme kelvata.

2. Niin jokainen meistä kelvatkoon lähimmäisellensä siinä, mikä hyvä on, parannukseksi.

3. Sillä ei Kristuskaan itsellensä kelvannut, vaan niinkuin kirjoitettu on: heidän pilkkansa, jotka sinua pilkkasivat, lankesivat minun pääläni.

4. Sillä mitä ennen kirjoitettu on, se on meille opiksi kirjoitettu, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta toivo olisi.

5. Mutta kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala antakoon teille, että te keskenänne yksimieliset olisitte

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

Jeesuksen mielen mukaan,

6 jotta yksimielisesti yhdestä suusta ylistäisitte Jumalaa ja Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää.

Kristuksen Jeesuksen mielen mukaan,

6 niin että te yksimielisesti ja yhdestä suusta ylistäisitte Jumalaa ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää.

Jeesuksen Kristuksen perään:

6. Että te yksimielisesti yhdestä suusta kiittäisitte Jumalaa ja meidän Herran Jeesuksen Kristuksen Isää.

ILOSANOMA PAKANOILLE

7 Hoivatkaa siis toisianne, niin kuin Kristuskin on meitä* hoivannut Jumalan kunniaksi.

8 Sillä minä sanon, että (Jeesus) Kristus on tullut ympärileikattujen palvelijaksi Jumalan totuuden vuoksi vahvistaakseen isien saamat lupaukset

9 ja jotta pakanat laupeuden vuoksi ylistäisivät Jumalaa, niin kuin on kirjoitettu: "Sen vuoksi ylistän sinua pakanain keskellä ja laulan kiitosta nimellesi."

10 Ja Hän* sanoo vielä: "Riemuitkaa, pakanat, Hänen kansansa kanssa"

7 Hoivatkaa sentähden toinen toistanne, niinkuin Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut Jumalan kunniaksi.

8 Sillä minä sanon, että (*Jeesus*) Kristus on tullut ympärileikattujen palvelijaksi Jumalan totuuden tähden, vahvistaaksensa isille annetut lupaukset,

9 mutta että pakanat laupeuden tähden ovat ylistäneet Jumalaa, niinkuin kirjoitettu on: "Sentähden minä ylistän sinua pakanain seassa ja veisaan kiitosta sinun nimellesi".

10 Ja vielä on sanottu: "Riemuitkaa, te pakanat, hänen kansansa

7. Sentähden korjatkaa toinen toistanne, niinkuin Kristuskin on meitä Jumalan kunniaksi korjannut.

8. Mutta minä sanon: Jesus Kristus on ollut ympärileikkauksen palvelia Jumalan totuuden tähden, vahvistamaan sitä lupausta, joka isille tapahtunut oli.

9. Mutta että pakanat laupiuden edestä Jumalaa kiittäisivät, niinkuin kirjoitettu on: sentähden kiitän minä sinua pakanain seassa ja veisaan sinun nimelles.

10. Ja taas hän sanoo: iloitkaa pakanat hänen kansansa kanssa!

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

11 ja taas: "Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ja *ylistäkää Häntä, kaikki* kansat."

12 Ja vielä Jesaja sanoo: "On tuleva lisain juurivesa ja Hän, joka nousee hallitsemaan pakanoita. Häneen pakanat panevat toivonsa."

13 Mutta toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, jotta olisitte runsain määrin osalliset toivosta Pyhän Hengen voimassa.

PAAVALI PERUSTELEEE TOIMINTAANSA

14 Veljeni, olen itsekin varma teistä, että myös te itse olette täynnä hyvyttä, teillä on ylen runsaasti kaikkinaista tietoa ja kykenette neuvomaan toisianne.

15 Kuitenkin olen kirjoittanut teille (veljet) osin melko rohkeasti, jälleen muistuttaakseni teitä sen armon no-

kanssa".

11 Ja taas: "Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ja ylistäkööt häntä kaikki kansat".

12 Ja myös Esaias sanoo: "On tuleva lisain juurivesa, hän, joka nousee hallitsemaan pakanoita; häneen pakanat panevat toivonsa".

13 Mutta toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voiman kautta.

14 Veljeni, minä kyllä olen varma teistä, että te jo ilmankin olette täynnä hyvyttä ja kaikkinaista tietoa, niin että myös kykenette neuvomaan toinen toistanne.

15 Kuitenkin olen paikka paikoin jotenkin rohkeasti teille kirjoittanut, uudestaan muistuttaakseni teille

11. Ja taas: kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ja kaikki kansa ylistäkään häntä!

12. Ja taas sanoo Jesaias: sen pitää oleman Jessen juuren, joka on nouseva pakanoita hallitsemaan, jonka päälle pakanat toivoman pitää.

13. Mutta toivon Jumala täyttäköön teitä kaikella riemulla ja rauhalla uskossa, että teillä Pyhän Hengen voiman kautta yltäkylläinen toivo olis.

14. Mutta minä tiedän hyvästi, rakkaat veljeni, teistä, että te olette hyvyttä täynnä, kaikella tuntemisella täytetyt, että te voitte toinen toistanne neuvoa.

15. Minä olen kuitenkin puolittain rohkiasti teidän tykönne, rakkaat veljet, kirjoittanut, niinkuin muistut-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

jalla, minkä Jumala on minulle antanut,
16 että olisin *Jeesuksen Kristuksen* palvelija pakanain keskellä, suorittaessani Jumalan ilosanoman papillista palvelua, jotta pakanoista tulisi otollinen, Pyhässä Hengessä pyhitetty uhri.

17 Minulla on siis kerskausta Kristuksessa Jeesuksessa siinä, mikä koskee Jumalaa.

18 Sillä en rohkene puhua muusta kuin siitä, mitä Kristus sanalla ja teolla on välitykselläni saanut aikaan pakanain kuuliaisuudeksi,

19 tunnustekojen ja ihmeitten voimalla, Jumalan* Hengen voimalla, niin että minä Jerusalemissa alkaen kaikkialla Illyrikoniin saakka olen saattanut päätökseen Kristuksen ilosanoman julistamisen.

20 Näin olen pitänyt kunnianani julistaa ilosanomaa siellä, missä Kristusta

näitä asioita, sen armon kautta, jonka Jumala on minulle antanut
16 sitä varten, että minä olisin Jeesuksen Kristuksen palvelija pakanain keskuudessa, papillisesti toimittaakseni Jumalan evankeliumin palvelusta, niin että pakanakansoista tulisi otollinen ja Pyhässä Hengessä pyhitetty uhri.

17 Minulla on siis kerskaukseni Kristuksessa Jeesuksessa palvellessani Jumalaa;

18 sillä minä en rohkene puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus, saattaakseen pakanat kuuliaisiksi, on minun kauttani vaikuttanut sanalla ja teolla,

19 tunnustekojen ja ihmeiden voimalla, Pyhän Hengen voimalla, niin että minä Jerusalemissa ja sen ympäristöstä alkaen Illyrikoniin saakka olen suorittanut Kristuksen evankeliumin julistamisen,

20 ja sillä tavoin, että olen pitänyt kunnianani olla julistamatta evan-

tain teille sen armon puolesta, joka minulle Jumalalta on annettu.

16. Että minun pitää oleman pakanain seassa Jeesuksen Kristuksen palvelian, Jumalan evankeliumia uhraamassa, että pakanatkin olisivat Jumalalle otollinen uhri, Pyhän Hengen kautta pyhitetty.

17. Sentähden minulla on se, josta minä Jeesuksessa Kristuksessa kerskaan, niissä mitkä Jumalan ovat.

18. Sillä en minä rohkene mitään puhua niistä, mitä ei Kristus minun kauttani vaikuttanut pakanain kuuliaisuudeksi, sanalla ja työllä,

19. Merkkien ja ihmeiden voimalla, Jumalan Hengen väellä; niin että minä hamasta Jerusalemissa ja niissä ympäri Illyrikoon asti olen kaikki Kristuksen evankeliumilla täyttänyt.

20. Ja minä olen ollut ahkera evankeliumia saarnaamaan, joissa

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

ei ole mainittu, jotten rakentaisi toisen perustukselle,

21 vaan niin kuin on kirjoitettu: "Joille ei ole julistettu Hänestä, ne *saavat nähdä*, ja jotka eivät ole kuulleet, ne saavat ymmärtää."

22 Sen vuoksi olenkin niin usein ollut estynyt tulemasta luoksenne.

PAAVALI SUUNNITTELEE ROOMAN MATKAA

23 Mutta koska minulla nyt ei enää ole tilaa näissä paikkakunnissa ja kun minulla jo monena vuotena on ollut halu tulla luoksenne,
24 niin minä, kun Espanjaan matkustan, tulen luoksenne. Sillä toivon sitä kautta matkustaessani näkeväni teidät ja teidän auttavan minua sinne, saatuani ensin vähän nauttia seurastanne.

keliumia siellä, missä Kristuksen nimi jo on mainittu, etten rakentaisi toisen laskemalle perustukselle,
21 vaan niinkuin kirjoitettu on: "Ne, joille ei ole julistettu hänestä, saavat hänet nähdä, ja jotka eivät ole kuulleet, ne ymmärtävät".

22 Sentähden olenkin niin usein ollut estetty tulemasta teidän tyköenne.

23 Mutta koska minulla nyt ei enää ole tilaa näissä paikkakunnissa ja kun jo monta vuotta olen halunnut tulla teidän tyköenne,
24 niin minä, jos milloin Hispaniaan matkustan, tulen luoksenne, sillä minä toivon sieltä kautta matkustaessani näkeväni teidät ja teidän avullanne pääseväni sinne, kunhan ensin olen vähän saanut iloita teidän seurastanne.

Kristuksen nimi ei mainittu ollut, etten minä muukalaisen perustuksen päälle rakentaisi;

21. Vaan niinkuin kirjoitettu on: joille ei ensinkään hänestä julistettu ollut, niiden pitää sen näkemän, ja jotka ei kuulleet ole, niiden pitää ymmärtämän.

22. Sentähden myös minä olen usein estetty teidän tyköenne tulemasta.

23. Mutta nyt, ettei minulla ole näissä maakunnissa enempi sias ja minä olen jo monta vuotta halunnut teidän tyköenne tulla,
24. Sentähden kuin minä Hispaniaan vaellan, niin minä tulen teidän tyköenne; sillä minä toivon, että kuin minä sen kautta matkustan, niin minä saan teidät nähdä, ja niin teiltä sinne saatettaisiin; kuitenkin, että minä ennen saisin kerran mi-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

25 Mutta nyt matkustan Jerusalemiin pyhiä palvellen.

26 Sillä Makedonia ja Akaia ovat nähneet hyväksi toimittaa jonkin yhteisen lahjan Jerusalemissa asuvien pyhien köyhille.

27 He ovat siis nähneet tämän hyväksi, ja he ovat heille velassa. Sillä jos pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvolliset palvelemaan heitä maallisilla.

28 Suoritettuani siis tämän tehtävän ja vietyäni heille varmennettuna tämän hedelmän lähden kauttanne Espanjaan.

29 Tiedän, että tullessani luoksenne tulen Kristuksen (ilosanomana) täydellinen siunaus mukanani.

30 Mutta kehoitan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen nimes-

25 Mutta nyt minä matkustan Jerusalemiin viemään pyhille avustusta.

26 Sillä Makedonia ja Akaia ovat halunneet kerätä yhteisen lahjan niille Jerusalemin pyhille, jotka ovat köyhyydessä.

27 Niin he ovat halunneet, ja he ovatkin sen heille velkaa; sillä jos pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvolliset auttamaan heitä maallisilla.

28 Kun olen tehtäväni suorittanut ja heille tämän hedelmän perille vienyt, lähden teidän kauttanne Hispaniaan;

29 ja minä tiedän, että tullessani teidän tykönnne tulen Kristuksen *evankeliumin* täydellinen siunaus mukanani.

30 Mutta minä kehoitan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuk-

nuni teistä ilahuttaa.

25. Mutta nyt minä vaellan Jerusalemiin pyhille palvelusta tekemään;

26. Sillä ne Makedoniasta ja Akajasta ovat mielellänsä Jerusalemin köyhiä pyhiä varten yhteisen avun koonneet.

27. He ovat sen mielellänsä tehneet, niinkuin he siihen heille velkapäätkin ovat; sillä jos pakanat ovat heidän hengellisestä tavarastansa osallisiksi tulleet, niin on kohtuullinen, että he myös heitä ruumiillisella tavarallansa palvelevat.

28. Kuin minä siis sen asian päättänyt olen ja heille tämän hedelmän lukinnut, tahdon minä teidän kauttannen Hispaniaan palata.

29. Mutta minä tiedän, kuin minä teidän tykönnne tulen, että minä tulen Kristuksen evankeliumin täydellisellä siunauksella.

30. Mutta minä neuvon teitä, rakkaat veljet, meidän Herran Jesuk-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

sä ja Hengen rakkauteen vedoten taistelemaan kanssani rukoilemalla puolestani Jumalaa,

31 että varjeltuisin Juudean uskottomilta ja että Jerusalemia varten hankkimani avustus olisi pyhille otollinen,

32 niin että minä Jumalan tahdosta ilolla saapuisin luoksenne ja virkistytisin seurassanne.

33 Mutta rauhan Jumala olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen.

16. Luku HENKILÖKOHTAISIA TERVEISIÄ

1 Suljen suosioonne sisaremme Foiben, joka on Kenkrean seurakunnan palvelija,

2 että otatte hänet vastaan Herrassa pyhien arvon mukaisesti ja autatte häntä, missä tahansa asiassa hän teitä tarvitsee. Sillä hänkin on ollut

sen kautta ja Hengen rakkauden kautta auttamaan minua taistelussani, rukoilemalla minun puolestani Jumalaa,

31 että minä pelastuisin joutumasta Juudean uskottomien käsiin ja että Jerusalemia varten tuomani avustus olisi pyhille otollinen,

32 niin että minä, jos Jumala niin tahtoo, ilolla saapuisin teidän tyköne ja virkistytisin teidän seurassanne.

33 Rauhan Jumala olkoon kaikkien teidän kanssanne. Amen.

16. Luku

1 Minä suljen teidän suosioonne sisaremme Foiben, joka on Kenkrean seurakunnan palvelija,

2 että otatte hänet vastaan Herrassa, niinkuin pyhien sopii, ja autatte häntä kaikessa, missä hän teitä tarvitsee; sillä hän on ollut

sen Kristuksen kautta ja Hengen rakkauden kautta, että te minun kanssani kilvoittelisitte rukouksissa minun edestäni Jumalan tykö:

31. Että minä Juudeassa epäuskoisista pelastettaisiin, ja että minun palvelukseni Jerusalemissa olisi pyhille otollinen;

32. Että minä ilolla teidän tyköne tulisin Jumalan tahdon kautta, ja minuani ynnä teidän kanssanne virvoittaisin.

33. Mutta rauhan Jumala olkoon teidän kaikkein kanssanne! Amen.

1. Minä annan teidän haltuunne Pheben, meidän sisaremme, joka on Kenkrean seurakunnan palveluspiika:

2. Että te häntä ottaisitte vastaan Herrassa, niinkuin pyhain sopii. Ja olkaat hänelle kaikissa asioissa avulliset, joissa hän teitä tarvitsee;

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

apuna monille, minulle itsellenikin.

3 Tervehtikää Priskillaa* ja Akylasta, työtoverejani Kristuksessa Jeesuksessa —

4 jotka minun henkeni puolesta ovat panneet alttiiksi oman kaulansa ja joita en ainoastaan minä kiitä, vaan myös kaikki pakanain seurakunnat —

5 sekä seurakuntaa, joka kokoontuu heidän kodissaan. Tervehtikää Epainetusta, minulle rakasta, joka on Akaiian* esikoinen Kristukselle.

6 Tervehtikää Mariaa, joka on nähnyt paljon vaivaa tähtemme*.

7 Tervehtikää Andronikusta ja Juniaasta, heimolaisiani ja vankitoverejani, jotka ovat huomattuja apostolien keskellä ja jotka ovat jo ennen minua olleet Kristuksessa.

8 Tervehtikää Ampliasta*, minulle Herrassa rakasta.

monelle avuksi ja myöskin minulle.

3 Tervehdys Priskalle ja Akylaalle, työkumppaneilleni Kristuksessa Jeesuksessa,

4 jotka minun henkeni puolesta ovat panneet oman kaulansa alttiiksi ja joita en ainoastaan minä kiitä, vaan myös kaikki pakanain seurakunnat,

5 ja seurakunnalle, joka kokoontuu heidän kodissansa. Tervehdys Epainetukselle, rakkaalleni, joka on Aasian ensi hedelmä Kristukselle.

6 Tervehdys Marialle, joka on nähnyt paljon vaivaa teidän tähtenne.

7 Tervehdys Andronikukselle ja Juniaalle, heimolaisilleni ja vankeustovereilleni, joilla on suuri arvo apostolien joukossa ja jotka jo ennen minua ovat olleet Kristuksessa.

8 Tervehdys Ampliatukselle, rakkaalleni Herrassa.

sillä hän on monelle avullinen ollut ja itse minulle.

3. Tervehtikää Priskillaa ja Akvillaa, minun auttajiani Kristuksessa Jeesuksessa,

4. (Jotka ovat kaulansa minun henkeni tähden alttiiksi antaneet: joita en minä ainoasti kiitä, vaan kaikki pakanainkin seurakunnat.)

5. Niin myös sitä seurakuntaa, joka heidän huoneessansa on. Tervehtikää Epenetusta, minun rakaintani, joka on Akajasta uutinen Kristuksessa.

6. Tervehtikää Mariaa, joka paljon vaivaa meistä näki.

7. Tervehtikää Andronikusta ja Juniaa, minun lankojani ja kanssavankejani, jotka ovat kuuluisat apostolien seassa, jotka myös olivat ennen minua Kristuksessa.

8. Tervehtikää Ampliaa, minun rakastani Herrassa.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

9 Tervehtikää Urbanusta, työtoveriämme Kristuksessa, ja Stakysta, minulle rakasta.

10 Tervehtikää Apellesta, koetuksen kestänyttä Kristuksessa. Tervehtikää Aristobuluksen huonekuntaa.

11 Tervehtikää Herodionia, heimo-laistani. Tervehtikää niitä Narkissuksen huonekuntalaisia, jotka ovat Herrassa.

12 Tervehtikää Tryfainaa ja Tryfosaa, jotka näkevät vaivaa Herrassa. Tervehtikää Persistä, rakastettua, joka on nähnyt paljon vaivaa Herrassa.

13 Tervehtikää Ruufusta, valittua Herrassa, ja hänen äitiänsä — ja minun.

14 Tervehtikää Asynkritusta, Flegonia, Hermasta*, Patrohasta, Hermestä ja veljiä, jotka ovat heidän kanssaan.

15 Tervehtikää Filologusta ja Juliaa, Neereusta ja hänen sisartaan ja Olympaa ja kaikkia pyhiä, jotka ovat

9 Tervehdys Urbanukselle, meidän työtoverillemme Kristuksessa, ja Stakykselle, rakkaalleni.

10 Tervehdys Apellelle, koetuksenkestäneelle Kristuksessa. Tervehdys Aristobuluksen perhekuntalaisille.

11 Tervehdys Herodionille, heimo-laiselleni. Tervehdys Narkissuksen perhekuntalaisille, jotka ovat Herrassa.

12 Tervehdys Tryfainalle ja Tryfosalle, jotka ovat nähneet vaivaa Herrassa. Tervehdys Persikselle, rakkaalle sisarelle, joka on nähnyt paljon vaivaa Herrassa.

13 Tervehdys Rufukselle, valitulle Herrassa, ja hänen äidilleen, joka on kuin äiti minullekin.

14 Tervehdys Asynkritukselle, Flegonille, Hermeelle, Patrobaalle, Hermaalle ja veljille, jotka ovat heidän kanssansa.

15 Tervehdys Filologukselle ja Julialle, Nereukselle ja hänen sisarelleen ja Olympaalle ja kaikille

9. Tervehtikää Urbanusta, meidän auttajaamme Kristuksessa, ja Stakya, minun rakastani.

10. Tervehtikää Apellesta, joka on koeteltu Kristuksessa. Tervehtikää Aristobulin perhettä.

11. Tervehtikää Herodionia, minun lankoani. Tervehtikää Narkissuksen perhettä, jotka ovat Herrassa.

12. Tervehtikää Tryphenaa ja Tryphosaa, jotka työtä tekevät Herrassa. Tervehtikää Persistä, minun rakastani, joka paljon työtä tehnyt on Herrassa.

13. Tervehtikää Rufusta, valittua Herrassa, ja hänen ja minun äitiäni.

14. Tervehtikää Asynkritusta ja Phlegonia, Hermasta, Patrobasta, Hermestä ja veljiä, jotka heidän kanssansa ovat.

15. Tervehtikää Philologusta ja Juliaa, Nereusta, ja hänen sisartansa, ja Olympaa, ja kaikkia py-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

heidän kanssaan.

16 Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla. Kaikki Kristuksen seurakunnat tervehtivät teitä.

VAROITUKSEN SANA

17 Mutta kehoitan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka olette omaksuneet. Vetäytykää pois heistä.

18 Sillä sellaiset eivät palvele Herraamme (Jeesusta) Kristusta, vaan omaa vatsaansa, ja he pettävät *suloisella puheella ja ylistyksellä* vilpittömien sydämet.

19 Teidän kuuliaisuutenne on näet tullut kaikkien tietoon. Iloitsen sen vuoksi teistä. Tahtoisin teidän kuitenkin olevan viisaita hyvään, mutta taitamattomia pahaan.

pyhille, jotka ovat heidän kanssansa.

16 Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla. Kaikki Kristuksen seurakunnat tervehtivät teitä.

17 Mutta minä kehoitan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet; vetäytykää pois heistä.

18 Sillä sellaiset eivät palvele meidän Herraamme (*Jeesusta*) Kristusta, vaan omaa vatsaansa, ja he pettävät suloisilla sanoilla ja kauniilla puheilla vilpittömien sydämet.

19 Onhan teidän kuuliaisuutenne tullut kaikkien tietoon; sentähden minä iloitsen teistä, mutta minä tahtoisin teidän olevan viisaita hyvään, mutta taitamattomia pahaan.

hiä, jotka ovat heidän kanssansa.

16. Tervehtikää teitänne keskenänne pyhällä suunantamisella. Kristuksen seurakunnat tervehtivät teitä.

17. Mutta minä neuvon teitä, rakkaat veljet, että te kavahtaisitte eripuraisuuden ja pahennuksen matkaan saattajia sitä oppia vastaan, jonka te oppineet olette: ja välttäkää niitä.

18. Sillä ei senkaltaiset Herra Jeesusta Kristusta palvele, vaan omaa vatsaansa ja viettelevät makeilla puheilla ja liehakoitsemisellansa yksinkertaisten sydämet.

19. Sillä teidän kuuliaisuutenne on kaikille julistettu, jonka tähden minä iloitsen teidän ylitsenne. Mutta minä tahdon, että teidän pitää hyvässä viisaat oleman ja pahuu-

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

20 Mutta rauhan Jumala on pian mursertava saatanan jalkainne alle. Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kanssanne. (Aamen.)

20 Ja rauhan Jumala on pian mursertava saatanan teidän jalkojenne alle. Herramme Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne.

dessa yksinkertaiset.

20. Mutta rauhan Jumala on tal-laava saatanan pian teidän jalkainne alle. Meidän Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne! Amen.

LISÄÄ TERVEISIÄ

21 Teitä tervehtivät Timoteus, työtoverini, ja heimolaiseni Luukius ja Jaason ja Soosipater.

22 Minä Tertius, joka olen kirjoittanut tämän kirjeen, tervehdin teitä Herrassa.

23 Gaius, minun ja koko seurakunnan majanantaja, tervehtii teitä. Erastus, kaupungin rahainhoitaja, ja veli Kvartus tervehtivät teitä.

24 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne! Aamen.

21 Teitä tervehtivät Timoteus, minun työtoverini, ja heimolaiseni Lukius, Jaason ja Soosipater.

22 Minä Tertius, joka olen kirjoittanut tämän kirjeen, sanon teille tervehdysten Herrassa.

23 Gaius, minun ja koko seurakunnan majanantaja, tervehtii teitä. Erastus, kaupungin rahainhoitaja, ja veli Kvartus tervehtivät teitä.

24 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne. Amen.

21. Teitä tervehtivät Timoteus, minun auttajani, ja Lukius, ja Jason ja Sosipater, minun lankoni.

22. Minä Tertius, joka tämän lähetykskirjan kirjoitin, tervehdin teitä Herrassa.

23. Teitä tervehtii Gajus, minun ja kaiken seurakunnan holhoja. Teitä tervehtii Erastus, kaupungin rahanhaltia, ja Kvartus veli.

24. Meidän Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kaikkien kanssanne! Amen.

PPAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

YLISTYS JUMALALLE

25 Mutta Hänelle, joka voi teitä vahvistaa minun ilosanomani ja Jeesuksen Kristuksen saarnan mukaan, sen salaisuuden ilmestymisen mukaan, josta kautta ikuisten aikojen on vaiettu,

26 mutta joka nyt on tuotu ilmi ja profeetallisten kirjoitusten välityksellä iäisen Jumalan käskystä tehty tiettäväksi kaikille kansoille, jotta syntyisi uskon kuuliaisuus,

27 Hänelle, ainoalle viisaalle Jumalalle, ikuisesti* kunnia Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen

PPAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

1. Luku TERVEHDYS JA KIITOS

1 Paavali, Jumalan tahdosta kutsuttu *Jeesuksen Kristuksen* apostoli, ja

25 Mutta hänen, joka voi teitä vahvistaa minun evankeliumini ja Jeesuksen Kristuksen saarnan mukaan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta,

26 mutta joka nyt on julkisaatettu ja profeetallisten kirjoitusten kautta iankaikkisen Jumalan käskystä tiettäväksi tehty kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi,

27 Jumalan, ainoan viisaan, olkoon kunnia Jeesuksen Kristuksen kautta, aina ja iankaikkisesti. Amen.

PPAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

1. Luku

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen kutsuttu apostoli Jumalan tahdos-

25. Mutta hänelle, joka voi teitä vahvistaa minun evankeliumini ja Jeesuksen Kristuksen saarnan jälkeen, sen salaisuuden ilmestymisen jälkeen, joka ijäisiin aikoihin on salattu ollut,

26. Mutta nyt ilmoitettu ja tiettäväksi tehty prophetain Raamattuun kautta, ijankaikkisen Jumalan käskyn jälkeen, uskon kuuliaisuudeksi kaikkein pakanain seassa:

27. Jumalalle, joka yksinänsä viisas on, olkoon kunnia Jeesuksen Kristuksen kautta ijankaikkisesti! Amen!

PPAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

1. Paavali, kutsuttu Jeesuksen Kristuksen apostoliksi Jumalan tahdon

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

veli Soostenes.

2 Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle, Kristuksessa Jeesuksessa pyhitetyille, kutsutuille pyhille ynnä kaikille, jotka avuksi huutavat Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä joka paikassa — sekä heidän että meidän.

3 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

4 Kiitän Jumalaani aina tähtenne Jumalan armosta, joka on annettu teille Kristuksessa Jeesuksessa,

5 että kaikessa olette rikastuneet Hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa,

6 koska todistus Kristuksesta on teissä vahvistettu,

7 niin ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymistä.

8 Hän on myös vahvistava teitä lop-

ta, ja veli Soostenes

2 Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle, Kristuksessa Jeesuksessa pyhitetyille, jotka ovat kutsutut ja pyhät, ynnä kaikille, jotka avuksi huutavat meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä kaikissa paikkakunnissa, niin omissaan kuin meidänkin.

3 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

4 Minä kiitän Jumalaani aina teidän tähtenne siitä Jumalan armosta, joka on annettu teille Kristuksessa Jeesuksessa,

5 että kaikessa olette rikastuneet hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa,

6 sen mukaan kuin todistus Kristuksesta on teissä vahvistettu,

7 niin ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa, teidän odottaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestystä.

8 Hän on myös vahvistava teitä

kautta, ja Sostenes veli,

2. Sille Jumalan seurakunnalle, joka on Korintossa, pyhitetyille Kristuksessa Jeesuksessa, kutsutuille pyhille ynnä kaikkein niiden kanssa, jotka meidän Herran Jeesuksen Kristuksen nimeä avuksensa huutavat, jokaisessa heidän ja meidän siassamme.

3. Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta, meidän isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

4. Minä kiitän Jumalaani aina teidän tähtenne, sen Jumalan armon edestä, joka teille Jeesuksessa Kristuksessa annettu on:

5. Että te olette kaikissa rikkaaksi tehdyt hänessä, kaikessa opissa ja kaikessa tuntemisessa.

6. Sillä todistus Kristuksesta on teissä vahvistettu,

7. Niin ettei teiltä jossakussa lahjassa mitään puutu, jotka odotatte meidän Herran Jeesuksen Kristuksen ilmoitusta,

8. Joka myös teitä loppuun asti

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

puun asti, ollaksenne nuhteettomat Herramme Jeesuksen Kristuksen päivänä.

9 Jumala on uskollinen, Hän, jonka tahdosta* olette kutsutut Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, yhteyteen.

loppuun asti, niin että te olette nuhteettomat meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen päivänä.

9 Jumala on uskollinen, hän, jonka kautta te olette kutsutut hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, yhteyteen.

vahvistaa, että te olisitte nuhteettomat meidän Herran Jeesuksen Kristuksen päivänä.

9. Sillä Jumala on uskollinen, jonka kautta te kutsutut olette hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme yhteyteen.

HAJAANNUSTA SEURAKUNNASSA

10 Mutta kehoitan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen nimesä, että kaikki puhuisitte samaa ja ettei keskellänne olisi eripuraisuutta, vaan olisitte täysin yhtä samanmielisinä ja samoin ajatellen.

11 Sillä Kloen perhekunta on minulle ilmoittanut teistä, veljeni, että keskellänne on riitoja.

12 Tarkoitan sitä, että kukin teistä lausuu kantansa: "Minä olen Paavalin kannalla", "Minä Apolloksen", "Minä Keefaan" ja "Minä Kristuksen."

10 Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus.

11 Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne.

12 Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vie-

10. Mutta minä neuvon teitä, rakkaat veljet, meidän Herran Jeesuksen Kristuksen nimen kautta, että te kaikki yhdenkaltaisen puheen pitäisitte, ja ettei teidän seassanne eriseuroja olisi, vaan olkaat sovitetut yhdessä mielessä ja yhdessä neuvossa.

11. Sillä minun korvilleni on tullut teistä, rakkaat veljet, Kloen perheen kautta, että riidat ovat teillä keskenänne.

12. Niin minä sanon sitä, että kukin teistä sanoo: minä olen Paavalin, minä olen Apollon, minä Kephaan, minä Kristuksen.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

13 Onko Kristus jaettu? Ei kai Paavali ole naulittu ristiin puolestanne? Vai oletteko kastetut Paavalin nimeen?

14 Kiitän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään paitsi Krispuksen ja Gaiuksen,
15 ettei kukaan sanoisi, että *olen kastanut omaan nimeeni.

16 Kastoin tosin Stefanaankin perhekunnan. Sitten en tiedä, olenko ketään muuta kastanut.

17 Sillä Kristus ei lähettänyt minua kastamaan, vaan julistamaan ilosanomaa — ei puheen viisaudella, jottei Kristuksen risti kävisi turhaksi.

RISTIN MERKITYS

18 Sillä sana rististä on hullutus niille, jotka joutuvat kadotukseen, mutta meille jotka pelastumme, se on Jumalan voima.

lä: "Minä Kristuksen".

13 Onko Kristus jaettu? Ei kai Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen?

14 Minä kiitän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään muita kuin Krispuksen ja Gaiuksen,
15 niin ettei kukaan saata sanoa, että te olette minun nimeeni kastetut.

16 Kastoinhan tosin Stefanaankin perhekunnan; sitten en tiedä, olenko ketään muuta kastanut.

17 Sillä Kristus ei lähettänyt minua kastamaan, vaan evankeliumia julistamaan — ei puheen viisaudella, ettei Kristuksen risti menisi mitättömäksi.

18 Sillä sana rististä on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima.

13. Lieneekö Kristus jaettu, vai onko Paavali teidän edestänne ristiinnaulittu? eli oletteko te Paavalin nimeen kastetut?

14. Minä kiitän Jumalaa, etten minä ole yhtään teistä kastanut, vaan Krispuksen ja Gaiuksen:
15. Ettei kenkään saa sanoa, että minä minun nimeeni ketään kastin.

16. Minä kastin myös Stephanaan perheen; sitte en minä tiedä, jos minä jonkun muun kastanut olen.

17. Sillä ei Kristus minua lähettänyt kastamaan, vaan evankeliumia saarnaamaan, ei sanan viisaudella, ettei Kristuksen risti turhaan menisi.

18. Sillä se puhe rististä on niille hulluus, jotka kadotetaan; mutta meille, jotka autuaaksi tulemme, on se Jumalan voima.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

19 On näet kirjoitettu: "Minä hävitän viisasten viisauden ja teen ymmärtäväisten ymmärryksen mitättömäksi."

20 Missä on viisas? Missä kirjanoppinut? Missä tämän maailmanajan älyniekka? Eikö Jumala ole tehnyt (tämän) maailman viisautta hullutukseksi?

21 Sillä koska maailma Jumalan viisauden vuoksi ei viisauden avulla tuntenut Jumalaa, niin Jumala näki hyväksi saarnan hullutuksen avulla pelastaa ne, jotka uskovat.

22 Mutta kun siis juutalaiset vaativat tunnustekoja* ja kreikkalaiset etsivät viisautta,

23 niin me saarnaamme ristiin naulittua Kristusta juutalaisille pahennuksena ja kreikkalaisille* hullutuksena,

24 mutta niille, jotka ovat kutsutut, sekä juutalaisille että kreikkalaisille, Kristusta Jumalan voimana ja Jumalan viisautena.

19 Onhan kirjoitettu: "Minä hävitän viisasten viisauden, ja ymmärtäväisten ymmärryksen minä teen mitättömäksi".

20 Missä ovat viisaat? Missä kirjanoppineet? Missä tämän maailman älyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hullutukseksi?

21 Sillä kun, Jumalan viisaudesta, maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan Jumalaa, niin Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen kautta pelastaa ne, jotka uskovat,

22 koskapa juutalaiset vaativat tunnustekoja ja kreikkalaiset etsivät viisautta,

23 me taas saarnaamme ristiin naulittua Kristusta, joka on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus,

24 mutta joka niille, jotka ovat kutsutut, olkootpa juutalaisia tai kreikkalaisia, on Kristus, Jumalan voima ja Jumalan viisaus.

19. Sillä kirjoitettu on: minä kadotan viisasten viisauden, ja ymmärtäväisten ymmärryksen minä hylkään.

20. Kussas on viisas? kussas on kirjanoppinut? kussas tämän maailman tutkia on? Eikö Jumala ole tämän maailman viisautta hullutukseksi tehnyt?

21. Sillä että Jumalan viisaudessa ei maailma tuntenut Jumalaa viisauden kautta, niin kelpasi Jumalalle tyhmän saarnan kautta niitä vapahtaa, jotka sen uskovat,

22. Sentähden että Juutalaiset merkkiä anovat ja Grekiläiset viisautta etsivät;

23. Mutta me saarnaamme ristiin naulitun Kristuksen Juutalaisille pahennukseksi ja Grekiläisille hullutukseksi.

24. Mutta kutsutuille sekä Juutalaisille että Grekiläisille saarnaamme me Kristuksen Jumalan voimaksi ja Jumalan viisaudeksi.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

25 Jumalan hulluus on näet ihmisiä viisaampi, ja Jumalan heikkous on ihmisiä voimallisempi.

26 Sillä katsokaa, veljet, kutsumistanne: ei ole monta *ihmisten mielestä* viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta jalosukuista,

27 vaan Jumala on valinnut maailman mielestä tyhmät saattaakseen viisaat häpeään, ja Jumala on valinnut maailman mielestä heikot saattaakseen voimakkaat häpeään,

28 ja Jumala on valinnut maailman mielestä halpasukuiset ja halveksitut (ja) mitättömät* hylätäkseen ne, jotka jotain ovat,

29 jottei mikään liha kerskaisi *Hänen edessään*.

30 Mutta *Hänen armostaan* te olette Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja

25 Sillä Jumalan hulluus on viisaampi kuin ihmiset, ja Jumalan heikkous on väkevämpi kuin ihmiset.

26 Sillä katsokaa, veljet, omaa kutsumistanne: ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta jalosukuista,

27 vaan sen, mikä on hulluutta maailmalle, sen Jumala valitsi saattaaksensa viisaat häpeään, ja sen, mikä on heikkoa maailmassa, sen Jumala valitsi saattaaksensa sen, mikä väkevää on, häpeään,

28 ja sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole, tehdäksensä mitättömäksi sen, joka jotakin on,

29 ettei mikään liha voisi kerskata Jumalan edessä.

30 Mutta hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi

25. Sillä Jumalan hulluus on viisaampi kuin ihmiset, ja Jumalan heikkous on väkevämpi kuin ihmiset.

26. Te näette, rakkaat veljet, teidän kutsumisenne, ettei monta lihallista viisasta, ei monta voimallista, ei myös monta suuresta suvusta,

27. Vaan ne, jotka maailman edessä hullut ovat, on Jumala valinnut, että hän viisaat häpiään saattais; ja ne, jotka heikot ovat maailman edessä, on Jumala valinnut, että hän väkevät häpiään saattais;

28. Ja ne alimmaisesta suvusta ja ylönkatsotut maailmassa on Jumala valinnut, ja ne, jotka ei mitään ole, että hän ne, jotka jotakin ovat, turhaksi tekis;

29. Ettei hänen edessänsä yksikään liha kerskaisi.

30. Mutta te olette hänestä Kristuksessa Jeesuksessa, joka meille on Jumalalta tehty viisaudeksi, ja

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi, jotta — niin kuin on kirjoitettu

31 — ”joka kerskaa, se kerskatkoon Herrassa.”

2. Luku SANOMA RISTIINNAULITUSTA KRISTUKSESTA

1 Niin minä, tullessani luoksenne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan.

2 Sillä olin päättänyt teidän keskelänne olla tuntematta mitään muuta kuin Jeesuksen Kristuksen, ja Hänet ristiin naulittuna.

3 Olin luonanne heikkona ja pelossa ja suuressa vavistuksessa,

4 eikä puheeni ja saarnani ollut kiehtovia (inhimillisen) viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista,

Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi,

31 että kävisi, niinkuin kirjoitettu on: ”Joka kerskaa, sen kerskauksena olkoon Herra”.

2. Luku

1 Niinpä, kun minä tulin teidän tyköänne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan.

2 Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönänne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna.

3 Ja ollessani teidän tykönänne minä olin heikkouden vallassa ja pelossa ja suuressa vavistuksessa,

4 ja minun puheeni ja saarnani ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoitta-

vanhurskaudeksi, ja pyhitykseksi ja lunastukseksi:

31. Että niinkuin kirjoitettu on: joka itsiänsä kerskaa, hän kerskatkaan itsiänsä Herrassa.

1. Ja, rakkaat veljet, kuin minä teidän tyköänne tulin, en minä tullut korkeilla sanoilla enkä syvällä viisaudella ilmoittamaan teille Jumalan todistusta.

2. Sillä en minä itsiäni pitänyt teidän seassanne mitäkään tietämäni, vaan ainoasti Jeesuksen Kristuksen ja sen ristiinnaulitun.

3. Ja minä olin teidän kanssanne heikkoudessa, ja pelvossa, ja suuressa vapistuksessa.

4. Ja minun puheeni ja saarnani ei ollut kaunistetuissa sanoissa ihmisten viisauden jälkeen, mutta

PPAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

5 jottei uskonne olisi ihmisten viisau-
den, vaan Jumalan voiman varassa.

mista,
5 ettei teidän uskonne perustuisi
ihmisten viisauteen, vaan Jumalan
voimaan.

hengen ja voiman osoituksessa,
5. Ettei teidän uskonne olisi ihmis-
ten viisaudessa, vaan Jumalan
voimassa.

JUMALAN VIISAUS

6 Kuitenkin puhumme viisautta täy-
dellisten seurassa, mutta emme tä-
män maailmanajan viisautta emmekä
tämän maailmanajan hallitsijain, jotka
katoavat,

7 vaan puhumme Jumalan viisautta
salaisuutena, sitä kätkeytyä, jonka
Jumala on ennalta määrännyt ennen
maailmanaikoja meidän kirkkaudek-
semme,

8 sitä, jota ei kukaan tämän maail-
manajan hallitsijoista ole tuntenut —
sillä jos he olisivat sen tunteneet, ei-
vät he olisi kirkkauden Herraa nau-
linneet ristiin —

9 vaan niin kuin on kirjoitettu: "mitä
silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut
eikä ihmisen sydämeen noussut,
minkä Jumala on valmistanut niille,

6 Kuitenkin me puhumme viisautta
täydellisten seurassa, mutta em-
me tämän maailman viisautta
emmeikä tämän maailman valtiast-
ten, jotka kukistuvat,

7 vaan me puhumme salattua Ju-
malan viisautta, sitä kätkeytyä,
jonka Jumala on edeltämäärännyt
ennen maailmanaikoja meidän
kirkkaudeksemme,

8 sitä, jota ei kukaan tämän maa-
ilman valtiaista ole tuntenut — sillä
jos he olisivat sen tunteneet, eivät
he olisi kirkkauden Herraa ristiin-
naulinneet,

9 vaan niinkuin kirjoitettu on: "mitä
silmä ei ole nähnyt eikä korva
kuullut, mikä ei ole ihmisen sydä-
meen noussut ja minkä Jumala on

6. Mutta me puhumme siitä vii-
saudesta, joka on täydellisten ty-
könä, ei tämän maailman viisau-
desta, eikä tämän maailman pää-
miesten, jotka hukkuvat.

7. Vaan me puhumme siitä sala-
tusta Jumalan viisaudesta, jonka
Jumala on ennen maailman alkua
säätänyt meidän kunniaksemme,

8. Jota ei yksikään tämän maail-
man päämiehistä tuntenut; sillä jos
he olisivat tunteneet, niin ei he oli-
si kunnian Herraa ristiinnaulinneet.

9. Vaan niinkuin kirjoitettu on: joita
ei silmä ole nähnyt, eikä korva ole
kuullut, ja ei ihmisen sydämeen
ole astunut, joita Jumala on niille

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

jotka Häntä rakastavat.”

10 Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä välityksellä. Henki näet tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin.

11 Sillä kuka ihminen tietää, mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki, joka hänessä on? Samoin ei myöskään kukaan tiedä, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki.

12 Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta lähtöisin, tietääksemme, mitä Jumala on meille lahjoittanut.

13 Siitä me myös puhumme, emme ihmisviisauden opettamin sanoin, vaan (Pyhän) Hengen opettamin, selittäen hengelliset hengellisesti.

14 Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on, sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se tut-

valmistanut niille, jotka häntä rakastavat”.

10 Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin.

11 Sillä kuka ihminen tietää, mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki, joka hänessä on? Samoin ei myös kukaan tiedä, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki.

12 Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut;

13 ja siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamilla sanoilla, vaan Hengen opettamilla, selittäen hengelliset hengellisesti.

14 Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää,

valmistanut, jotka häntä rakastavat.

10. Mutta meille on Jumala sen ilmoittanut Henkensä kautta; sillä Henki kaikki tutkistelee, Jumalan syvyydetkin.

11. Sillä kuka ihminen tietää, mitä ihmisessä on, vaan ihmisen henki, joka hänessä on? Niin myös ei yksikään tiedä, mitä Jumalassa on, vaan Jumalan Henki.

12. Mutta emme ole saaneet tämän maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka Jumalasta on, että me tietäisimme, mitä meille Jumalalta annettu on,

13. Jota me myös puhumme, ei niillä sanoilla, joita inhimillinen viisaus opettaa, vaan niillä, joita Pyhä Henki opettaa, ja me tuomitsemme hengelliset asiat hengellisesti.

14. Mutta ei luonnollinen ihminen ymmärrä niitä, mitkä Jumalan Hengen ovat; sillä ne ovat hänelle hulluus, ja ei taida käsittää, sillä ne

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

kistellaan hengellisesti.

15 Sen sijaan hengellinen ihminen tutkistelee kaikkea, mutta häntä itseään ei kukaan pätevästi tutkistele.

16 Sillä "kuka on tuntenut Herran mielen, kuka* neuvoisi Häntä?" Mutta meillä on Kristuksen mieli.

KORINTTOLAISTEN LIHALLISUUS

1 Minä en siis, veljet, voinut puhua teille niin kuin hengellisille, vaan niin kuin lihallisille, niin kuin pienokaisille Kristuksessa.

2 Maitoa juotin teille, enkä* antanut ruokaa, sillä ette silloin sitä sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä.

3 Olette näet vielä lihallisia. Sillä kun keskellänne on kateutta ja riitaa (ja erimielisyyttä), ettekö ole lihallisia ja vaella ihmisen tavoin?

koska se on tutkisteltava hengellisesti.

15 Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkistelee kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkistelemaan.

16 Sillä: "kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa häntä?" Mutta meillä on Kristuksen mieli.

3. Luku

1 Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa.

2 Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä;

3 olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa (*ja erimielisyyttä*), ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin?

hengellisesti tuomitaan.

15. Mutta hengellinen tuomitsee tosin kaikkia, vaan ei hän keltäkään tuomita.

16. Sillä kuka on tietänyt Herran mielen, joka tahtoo hänelle neuvoa antaa? Mutta meillä on Kristuksen mieli.

1. Ja, rakkaat veljet! en minä taitanut teille puhua niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin lapsille Kristuksessa.

2. Rieskaa minä olen teille juoda antanut, ja en ruokaa; sillä ette sitä vielä voineet, ja ette vielä nytkään voi.

3. Sillä te olette vielä lihalliset, sillä niinkauvan kuin teidän seassanne kateus ja riita ja eripuraisuus on, ettekö te ole lihalliset ja vaella ihmisten tavan jälkeen?

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

4 Sillä kun joku sanoo: "Minä olen Paavalin" ja toinen: "Minä olen Apoloksen", ettekö ole lihallisia*?

5 Mikä siis Paavali* on? Ja mikä Apollos'? (Vain) palvelijoita, joitten avulla olette tulleet uskoon, ja niin kuin Herra kummallekin on suonut.

6 Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala antoi kasvun.

7 Niin ei siis istuttaja ole mitään eikä kastelijakaan, vaan Jumala, joka antaa kasvun.

8 Mutta istuttaja ja kastelija ovat yhtä; molemmat saavat kuitenkin oman palkkansa oman työnsä mukaan.

9 Sillä me olemme Jumalan työtovereja. Te olette Jumalan viljelysmaa, Jumalan rakennus.

4 Kun toinen sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", ja toinen: "Minä olen Apoloksen", ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin?

5 Mikä Apollos sitten on? Ja mikä Paavali on? Palvelijoita, joiden kautta te olette tulleet uskoviksi, palvelijoita sen kykynsä mukaan, minkä Herra on heille kullekin antanut.

6 Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala on antanut kasvun.

7 Niin ei siis istuttaja ole mitään, eikä kastelijakaan, vaan Jumala, joka kasvun antaa.

8 Mutta istuttaja ja kastelija ovat yhtä; kuitenkin on kumpikin saava oman palkkansa oman työnsä mukaan.

9 Sillä me olemme Jumalan työtovereita; te olette Jumalan viljelysmaa, olette Jumalan rakennus.

4. Sillä koska joku sanoo: minä olen Paavalin, ja toinen: minä Apollon: ettekö te siis ole lihalliset?

5. Mitäs Paavali on ja mikä Apollo muuta kuin palveliat, joiden kautta te olette uskoneet, ja niinkuin Jumala kullekin antanut on?

6. Minä olen istuttanut, Apollo on kastanut mutta Jumala on kasvun antanut.

7. Niin ei se mitään ole, joka istuttaa, eikä se, joka kastaa, vaan Jumala, joka kasvun on antaa.

8. Mutta se, joka istuttaa, ja se, joka kastaa, ovat yhtä: kumpikin saa palkkansa työnsä jälkeen.

9. Sillä me olemme Jumalan apulaiset: te olette Jumalan pelto ja Jumalan rakennus.

RAKENTAJAN VASTUU

10 Sen Jumalan armon mukaan, joka on minulle annettu, olen taitavan rakentajan tavoin laskenut perustuksen ja toinen sille rakentaa. Mutta katso koon kukin, kuinka sille rakentaa.

11 Sillä muuta perustusta ei kukaan voi laskea kuin, joka on pantu ja se on Jeesus Kristus.

12 Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle, joko kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista,

13 on kunkin työ tuleva näkyviin. Sillä se päivä on saattava sen ilmi, koska se tulessa ilmestyy, ja tuli on koetteleva, millainen kunkin työ on.

14 Jos jonkun työ, jonka hän on sille rakentanut, kestää, hän on saava palkan.

15 Jos jonkun työ palaa, hän joutuu vahinkoon, mutta pelastuu itse, kui-

10 Sen Jumalan armon mukaan, joka on minulle annettu, minä olen taitavan rakentajan tavoin pannut perustuksen, ja toinen sille rakentaa, mutta katsokoon kukin, kuinka hän sille rakentaa.

11 Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus.

12 Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle, rakensipa kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista,

13 niin kunkin teko on tuleva näkyviin; sillä sen on saattava ilmi se päivä, joka tulessa ilmestyy, ja tuli on koetteleva, minkälainen kunkin teko on.

14 Jos jonkun tekemä rakennus kestää, on hän saava palkan;

15 mutta jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon; mutta hän

10. Sen Jumalan armon jälkeen, joka minulle annettu on, olen minä perustuksen laskenut, niinkuin taitava rakentaja, vaan toinen sen päälle rakentaa; mutta katsokaan jokainen, kuinka hän sen päälle rakentaa.

11. Sillä muuta perustusta, ei taida yksikään panna, vaan sen, joka pantu on, joka on Jesus Kristus.

12. Jos nyt joku rakentaa tämän perustuksen päälle kultaa, hopiaa, kalliita kiviä, puita, heiniä, olkia:

13. Jokainen teko tulee julkiseksi; sillä se päivä sen on selittävä, joka tulessa ilmaantuu: ja minkälainen kunkin teko on, sen tuli koettelee.

14. Jos jonkun teko pysyy, jonka hän sen päälle rakentanut on, niin hän saa palkan:

15. Jos jonkun teko palaa, niin hän saa vahingon; mutta hän tulee itse

PPAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

tenkin ikään kuin tulen läpi.

16 Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?

17 Jos joku turmelee Jumalan temppelin, Jumala turmelee hänet. Sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia te olette.

18 Älköön kukaan pettäkö itseään. Jos joku teistä ajattelee olevansa viisas tässä maailmanajassa, tulkoon hän tyhmäksi, jotta hänestä tulisi viisas.

19 Sillä tämän maailman viisaus on hullutusta Jumalan edessä. On näet kirjoitettu:

20 "Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa" ja vielä: "Herra tuntee viisasten ajatukset — että ne ovat turhat."

21 Älköön siis kukaan kerskatko ihmisistä, sillä kaikki on teidän,

22 sekä Paavali että Apollos ja Kee-

itse on pelastuva, kuitenkin ikään kuin tulen läpi.

16 Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?

17 Jos joku turmelee Jumalan temppelin, on Jumala turmeleva hänet; sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia te olette.

18 Älköön kukaan pettäkö itseään. Jos joku teidän joukossanne luulee olevansa viisas tässä maailmassa, tulkoon hän tyhmäksi, että hänestä tulisi viisas.

19 Sillä tämän maailman viisaus on hullutus Jumalan silmissä. Sillä kirjoitettu on: "Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa";

20 ja vielä: "Herra tuntee viisasten ajatukset, hän tietää ne turhiksi".

21 Älköön siis kukaan kerskatko ihmisistä; sillä kaikki on teidän,

22 teidän on Paavali ja Apollos ja

autuaaksi, kuitenkin niinkuin tulen kautta.

16. Ettekö te tiedä teidän Jumalan templiksi, ja että Jumalan Henki asuu teissä?

17. Jos joku Jumalan temppelin turmelee, sen Jumala turmelee; sillä Jumalan templi on pyhä, niinkuin tekin olette.

18. Älkään kenkään itseänsä pettäkö: jos joku teistä luulee itsensä viisaaksi tässä maailmassa, se tulkoon tyhmäksi, että hän viisaaksi tulis.

19. Sillä tämän maailman viisaus on hulluus Jumalan tykönä. Sillä kirjoitettu on: hän käsittää taitavat heidän kavaluudessansa,

20. Ja taas: Herra tietää viisasten ajatukset, että ne turhat ovat.

21. Sentähden älkään yksikään ihmisistä kerskatko; sillä kaikki ovat teidän omanne:

22. Joko se olis Paavali eli Apollo,

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

fas ja maailma ja elämä ja kuolema ja nykyiset ja tulevaiset, kaikki on teidän.

23 Mutta te olette Kristuksen ja Kristus on Jumalan.

4. Luku APOSTOLIN VAIKEA ASEMA

1 Niin pitäköön jokainen meitä Kristuksen palvelijoina ja Jumalan salaisuuksien huoneenhaltijoina.

2 *Mutta sitä* huoneenhaltijoilta muuten vaaditaan, että kukin havaitaan uskolliseksi.

3 Minulle merkitsee kuitenkin varsin vähän, että te minua tuomitsette tai jokin inhimillinen tuomioistuin*. En itsekään tuomitse itseäni,

4 sillä *tunnollani ei ole mitään*. En kuitenkaan sen vuoksi ole vanhurskautettu. Mutta tuomitsijani on Herra.

5 Älkää siis tuomitko mitään ennen

Keefas, teidän on maailma ja elämä ja kuolema, nykyiset ja tulevaiset, kaikki on teidän.

23 Mutta te olette Kristuksen, ja Kristus on Jumalan.

4. Luku

1 Niin pitäköön jokainen meitä Kristuksen käskyläisinä ja Jumalan salaisuuksien huoneenhaltijoina.

2 Sitä tässä huoneenhaltijoilta ennen muuta vaaditaan, että heidät havaitaan uskollisiksi.

3 Mutta siitä minä hyvin vähän välitän, että te minua tuomitsette tai joku inhimillinen oikeus; en minä itsekään tuomitse itseäni,

4 sillä ei minulla ole mitään tunnollani, mutta en minä silti ole vanhurskautettu, vaan minun tuomitsijani on Herra.

5 Älkää sentähden lausuko mitään

eli Kephas, taikka maailma, eli elämä, eli kuolema, taikka nykyiset eli tulevaiset: kaikki ovat teidän, 23. Mutta te olette Kristuksen, vaan Kristus on Jumalan.

1. Jokainen pitäköön meitä Kristuksen palvelioina ja Jumalan salaisuutten huoneenhaltioina.

2. Mutta ainoastaan se huoneenhaltia in seassa etsitään, että joku uskolliseksi löydettäisiin.

3. Mutta vähän minä sitä tottelen, että minä teiltä tuomitaan eli inhimilliseltä päivältä: ja en minä itsekään tuomitse minuani;

4. Sillä en minä tiedä mitään kanssani; mutta en minä sentähden vanhurskautettu ole, vaan Herra on se, joka minun tuomitsee.

5. Sentähden älkää tuomitko en-

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

aikaa, ennen kuin Herra tulee, joka myös tuo valoon pimeän kätköt ja saattaa ilmi sydänten aivoitukset, ja silloin kullekin tulee kiitos Jumalalta.

6 Mutta tämän olen, veljet, sovittanut itseeni ja Apollokseen teidän tähtenne, jotta meistä *oppisitte olemaan ajattelematta* yli sen, mitä on kirjoitettu — ettette pöyhkeilisi kuka kunkin puolesta toista vastaan.

7 Sillä kuka antaa sinulle etusijan? Ja mitä sinulla on jota et ole saanut? Mutta jos sinäkin olet saanut, miksi kerskaat ikään kuin et olisi saanut?

8 Te olette jo ravitut, olette jo rikastuneet, olette ilman meitä alkaneet hallita. Jospa olisittekin alkaneet hallita, jotta mekin alkaisimme hallita kanssanne!

9 Minusta näet näyttää, että Jumala

tuomiota, ennenkuin aika on, ennenkuin Herra tulee, joka myös on saattava valoon pimeyden kätköt ja tuova ilmi sydänten aivoitukset; ja silloin kukin saa kiitoksensa Jumalalta.

6 Tämän olen, veljet, sovittanut itseeni ja Apollokseen, teidän tähtenne, että meistä oppisitte tämän: "Ei yli sen, mikä kirjoitettu on", ettette pöyhkeillen asettuisi mikä minkin puolelle toista vastaan.

7 Sillä kuka antaa sinulle etusijan? Ja mitä sinulla on, jota et ole lahjaksi saanut? Mutta jos olet sen saanut, niin miksi kerskaat, ikäänkuin se ei olisi saatua?

8 Te olette jo ravitut, teistä on tullut jo rikkaita, ilman meitä teistä on tullut kuninkaita! Kunpa teistä olisikin tullut kuninkaita, niin että mekin pääsisimme kuninkaiksi teidän kanssanne!

9 Sillä minusta näyttää, että Juma-

nen aikaa, siihenasti kuin Herra tulee, joka nekin valkeuteen saattaa, mitkä pimeydessä peitetyt ovat, ja ilmoittaa sydänten aivoitukset: ja silloin kukin saa kunnian Jumalalta.

6. Mutta näitä, rakkaat veljet, olen minä minustani ja Apollosta ulostoimittanut teidän tähtenne, että te meistä oppisitte, ettei kenkään enempää itsestänsä ajattelisi kuin kirjoitettu on, ettei yksikään teistä toistansa vastaan pidä jonkun tähden itsiänsä paisuttaman.

7. Sillä kuka sinun eroittaa? Taikka mitä sinulla on, jota et sinä ole saanut? Jos siitä siis saanut olet, mitäs kerskaat niinkuin et sinä saanut olisi?

8. Jo te olette ravitut, jo te olette rikastuneet, ilman meitä te vallitsitte: ja oi jospa te tosin vallitsisitte, että mekin teidän kanssanne vallitsisimme!

9. Sillä minä luulen, että Jumala

PPAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

on asettanut meidät apostolit viimeisiksi, ikään kuin kuolemaan tuomituiksi, Sillä meistä on tullut maailmalle näytelmä, sekä enkeleille että ihmisille.

10 Me olemme tyhmiä Kristuksen vuoksi, mutta te viisaita Kristuksessa; me heikkoja, mutta te voimakkaita; te kunnioitettuja, mutta me halveksittuja.

11 Vielä nytkin olemme sekä nälissämme että janoissamme, olemme alasti ja piestävinä, kuljemme kodittomina,

12 ja näemme vaivaa omin käsin työtä tehden. Kun meitä herjataan, me siunaamme; kun meitä vainotaan, me kestämmme;

13 kun meitä häväistään*, me puhuttelemmme ystävällisesti. Meistä on tullut ikään kuin maailman kuonaa, kaikkien hylkyjä tähän asti.

la on asettanut meidät apostolit vihoviimeisiksi, ikäänkuin kuolemaan tuomituiksi; meistä on tullut kaiken maailman katseltava, sekä enkelien että ihmisten,

10 me olemme houkkia Kristuksen tähden, mutta te älykkäitä Kristuksessa, me olemme heikkoja, mutta te väkeviä; te kunnioitettuja, mutta me halveksittuja.

11 Vielä tänäkin hetkenä me kärsimme sekä nälkää että janoa, olemme alasti, meitä piestään, ja me kuljemme kodittomina,

12 me näemme vaivaa tehden työtä omin käsin. Meitä herjataan, mutta me siunaamme; meitä vainotaan, mutta me kestämmme;

13 meitä parjataan, mutta me puhumme leppeästi; meistä on tullut kuin mikäkin maailman tunkio, kaikkien hylkimiä, aina tähän päivään asti.

on meitä apostoleita viimeisiksi asettanut, niinkuin surmattaviksi; sillä me olemme maailmalle, ja enkeleille, ja ihmisille ihmeeksi tulleet.

10. Me olemme tomppelit Kristuksen tähden, mutta te toimelliset Kristuksessa: me heikot, mutta te väkevät: te kunnialliset, mutta me katsotut ylön.

11. Hamaan tähän hetkeen asti kärsimme me nälkää ja janoa, ja olemme alasti, ja meitä lyödään korvalle ja ei meillä ole vahvaa asuinsiaa:

12. Ja me näemme vaivaa, työtä tehden omilla käsillämme. Kuin meitä soimataan, niin me hyvästi lausumme: kuin meitä vainotaan, niin me kärsimme.

13. Kuin meitä pilkataan, niin me rukoilemmme: me olemme tulleet niinkuin maailman tunkioksi ja kaikkein saastaisuudeksi tähän päivään asti.

ISÄLLINEN KEHOITUKSEN SANA

14 En kirjoita tätä teitä nolatakseni, vaan neuvon* niin kuin rakkaita lapsiani.

15 Sillä vaikka teillä olisi kymmenen tuhatta kasvattajaa Kristuksessa, ei teillä kuitenkaan ole monta isää, sillä minä teidät synnytin ilosanoman avulla Kristuksessa Jeesuksessa.

16 Kehoitan siis teitä: olkaa minun seuraajiani.

17 [Juuri] sen vuoksi lähetin teille Timoteuksen, joka on rakas ja uskollinen poikani Herrassa. Hän muistuttaa teille minun teistäni, jotka ovat Kristuksessa [Jeesuksessa], sen mukaan kuin kaikkialla joka seurakunnassa opetan.

18 Muutamat ovat tulleet pöyhkeiksi ikään kuin en tulisikaan luoksenne.

19 Mutta tulen pian luoksenne, jos Herra tahtoo, ja otan selvän en noit-

14 En kirjoita tätä häväistäkseni teitä, vaan niinkuin rakkaita lapsiani neuvoen.

15 Sillä vaikka teillä olisi kymmentuhatta kasvattajaa Kristuksessa, niin ei teillä kuitenkaan ole monta isää; sillä minä teidät synnytin evankeliumin kautta Kristuksessa Jeesuksessa.

16 Kehoitan siis teitä: olkaa minun seuraajiani.

17 Juuri sentähden minä lähetin teille Timoteuksen, joka on minun rakas ja uskollinen poikani Herrassa; hän on muistuttava teitä minun vaelluksestani Kristuksessa Jeesuksessa, sen mukaan kuin minä kaikkialla, joka seurakunnassa, opetan.

18 Muutamat teistä ovat paisuneet pöyhkeiksi, aivan niinkuin minä en tulisikaan teidän tyköenne.

19 Mutta minä tulen pian teidän tyköenne, jos Herra tahtoo, ja silloin

14. En minä näitä kirjoita häväistäkseni teitä, vaan minä neuvon teitä niinkuin rakkaita lapsiani.

15. Sillä ehkä teillä olis kymmentuhatta opettajaa Kristuksessa, niin ei teillä kuitenkaan ole monta isää; sillä minä olen teitä Kristuksessa Jeesuksessa siittänyt evankeliumin kautta.

16. Sentähden neuvon minä teitä, olkaat minun tavoittajani.

17. Sentähden lähetin minä teille Timoteuksen, joka on minun rakas ja uskollinen poikani Herrassa, jonka pitää muistuttaman teille minun tieni, jotka ovat Kristuksessa, niinkuin minä joka paikassa kaikissa seurakunnissa opetan.

18. Mutta muutamat ovat teistä paisuneet, niinkuin en minä teidän tyköenne tuleva olisikaan.

19. Mutta ennen paljoa aikaa tulen minä teidän tyköenne, jos Herra

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

ten pöyhkeitten sanoista, vaan voimasta.

20 Sillä Jumalan valtakunta ei ole sanoissa, vaan voimassa.

21 Mitä haluatte? Tulenko luoksenne vitsa mukana vai rakkaudessa ja sävyisyyden hengessä?

5. Luku EPÄSIVEELLISYYS ON TUOMITTAVAA

1 Yleensä kuuluu keskellänne olevan haureutta, vieläpä sellaista haureutta, jota ei mainita* edes pakanain kesken, niin että joku pitää isänsä vaimoa.

2 Ja te olette käyneet pöyhkeiksi etkä ole pikemminkin murehtineet, jotta keskeltänne poistettaisiin se, joka tuollaisen teon on tehnyt.

3 Sillä minä, tosin ruumiillisesti poissa olevana, mutta hengessä läsnä

minä otan selon, en noiden pöyhkeiden sanoista, vaan voimasta.

20 Sillä Jumalan valtakunta ei ole sanoissa, vaan voimassa.

21 Kummanko tahdotte? Tulenko luoksenne vitsa kädessä vaiko rakkaudessa ja sävyisyyden hengessä?

5. Luku

1 Yleensä kuuluu, että teidän keskuudessanne harjoitetaan haureutta, jopa semmoista haureutta, jota ei ole pakanainkaan keskuudessa, että eräskin pitää isänsä vaimoa.

2 Ja te olette paisuneet pöyhkeiksi! Eikö teidän pikemminkin olisi pitänyt tulla murheellisiksi, että se, joka on tuommoisen teon tehnyt, poistettaisiin teidän keskuudestanne?

3 Sillä minä, joka tosin ruumiillisesti olen poissa, mutta hengessä

tahtoo, ja tahdon tietää, ei paisuneitten sanojen, vaan voimaa.

20. Sillä Jumalan valtakunta ei ole puheessa, vaan voimassa.

21. Kumman te tahdotte: että minä tulen vitsalla teidän tykönnne, taikka rakkaudella ja hengen siveydellä?

1. Täydellisesti kuuluu teidän seassanne huoruus, ja senkaltainen huoruus, josta ei pakanatkaan sanoa tiedä, niin että joku isänsä emäntää pitää.

2. Ja te olette paisuneet, ja miksi ette enemmän murehtineet, että se, joka senkaltaisen työn tehnyt on, teidän seastanne otettaisiin pois.

3. Mutta minä tosin, joka niinkuin ruumiin puolesta poissa ollen, kui-

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

olevana, olen jo niin kuin läsnä olevana langettanut tuomion hänestä, joka tällä tavoin on tehnyt.

4 Sitten kun te ja minun henkeni ynnä Herramme Jeesuksen (Kristuksen) voima olemme tulleet yhteen, on Herramme Jeesuksen (Kristuksen) nimessä

5 sellainen mies annettava saatanan haltuun lihan turmioksi, jotta henki pelastuisi Herran (Jeesuksen) päivänä.

6 Kerskaamisenne ei ole hyvä. Ettekö tiedä, että vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan?

7 Puhdistakaa (siis) pois vanha hapatus, jotta olisitte uusi taikina, niin kuin olette hapattomat, sillä onhan pääsiäislampaamme, Kristus, teurastettu (puolestamme).

8 Juhlakaamme siis ei vanhassa hapatuksessa eikä ilkeyden ja pahuuden hapatuksessa, vaan puhtauden ja totuuden hapattomuudessa.

kuitenkin läsnä, olen jo, niinkuin läsnäollen, puolestani päättänyt, että se, joka tuommoisen teon on tehnyt, on

4 sittenkuin olemme, te ja minun henkeni ynnä meidän Herramme Jeesuksen voima, tulleet yhteen,

5 Herran Jeesuksen nimessä hyljättävä saatanan haltuun lihan turmioksi, että hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä.

6 Ei ole hyvä, että kerskaatte. Ettekö tiedä, että vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan?

7 Peratkaa pois vanha hapatus, että teistä tulisi uusi taikina, niinkuin te olettekin happamattomat; sillä onhan meidän pääsiäislampaamme, Kristus, teurastettu.

8 Viettäkäämme siis juhlaa, ei vanhassa hapatuksessa eikä ilkeyden ja pahuuden hapatuksessa, vaan puhtauden ja totuuden

tenkin hengessä tykönä ollen, olen jo niinkuin tykönä oleva sen tuominut, että hän, joka sen niin tehnyt on,

4. Meidän Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen, teidän kokoontulemisessanne, ynnä minun henkeni kanssa, meidän Herran Jeesuksen Kristuksen voimalla,

5. Annetaan saatanan haltuun lihan kadotukseksi, että henki autuaksi tulis Herran Jeesuksen päivänä.

6. Ei ole teidän kerskauksenne hyvä: ettekö te tiedä, että vähä hapatus kaiken taikinan hapattaa?

7. Sentähden peratkaa se vanha taikina, että te olisitte uusi taikina, niinkuin te happamattomat olette; sillä meidän pääsiäislampaamme on meidän edestämme uhrattu, joka on Kristus.

8. Sentähden pitäkäämme juhlaa, ei vanhassa hapatuksessa, eikä pahuuden ja vääryyden hapatuksessa, vaan vakuuden ja totuuden

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

9 Kirjoitin teille kirjeessäni, ettette seurustelisi haureellisten kanssa —

10 ei yleensä tämän maailman haureellisten tai ahneitten tai anastajain tai epäjumalanpalvelijain, koska teidän silloin pitäisi lähteä pois maailmasta.

11 Vaan kirjoitin siis teille, että jos joku veljeksi kutsuttu on haureellinen tai ahne tai epäjumalanpalvelija tai pilkkaaja tai juomari tai anastaja, te ette seurustelisi ettekä söisikään sellaisen kanssa.

12 Sillä mitä minulle kuuluu tuomita (myös) ulkopuolella olevia? Ettekö tekin tuomitse sisäpuolella olevia?

13 Mutta ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala. "Poistakaa keskeltänne se, joka on paha."

happamattomuudessa.

9 Minä kirjoitin teille kirjeessäni, ettette seurustelisi huorintekijäin kanssa;

10 en tarkoittanut yleensä tämän maailman huorintekijöitä tai ahneita tai anastajia tai epäjumalanpalvelijoita, sillä silloinhan teidän täytyisi lähteä pois maailmasta.

11 Vaan minä kirjoitin teille, että jos joku, jota kutsutaan veljeksi, on huorintekijä tai ahne tai epäjumalanpalvelija tai pilkkaaja tai juomari tai anastaja, te ette seurustelisi ettekä söisikään semmoisen kanssa.

12 Sillä onko minun asiani tuomita niitä, jotka ovat ulkopuolella? Ettekö tekin tuomitse vain niitä, jotka ovat sisäpuolella?

13 Mutta ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala. "Poistakaa keskuudestanne se, joka on paha."

happamattomassa taikinassa.

9. Minä olen teille lähetyskirjassa kirjoittanut, ettei teidän pitäisi sekaantuman huorintekiäin kanssa.

10. Ja ei kaiketi tämän maailman huorintekiäin kanssa, eli ahneitten, eli raateliain, eli epäjumalain palveliain; sillä niin tulis teidän maailmasta paeta pois.

11. Mutta nyt minä olen kirjoittanut, ettei teidän pidä heihin sekaantuman, jos joku, joka veljeksi kutsutaan, olis huorintekiä, taikka ahne, eli epäjumalain palvelia, taikka pilkkaaja, eli juomari, taikka raatelia; älkäätkä senkaltaisen kanssa syökö;

12. Sillä mitä minun tulee tuomita niitä, jotka ulkona ovat? Ettekö te niitä tuomitse, jotka sisällä ovat?

13. Mutta Jumala ne tuomitsee, jotka ulkona ovat. Ajakaat itsekin paha pois tyköänne.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

6. Luku USKOVAIN OIKEUDEN-
KÄYNNIT

1 Rohkeneeko kukaan teistä, jolla on oikeusasia toista vastaan, käydä oikeutta väärin edessä eikä pyhain edessä?

2 [Vai] ettekö tiedä, että pyhät tulevat tuomitsemaan maailman? Ja jos te tuomitsette maailman, oletteko arvottomat ratkaisemaan vähäpätöisiä riita-asioita?

3 Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkelejä, emmekö sitten maallisia asioita?

4 Kun teillä siis on maallisia riita-asioita, niin te asetatte tuomareiksi ne, jotka ovat seurakunnassa halveksittuja.

5 Puhun teille häpeäksi. Eikö sitten keskellänne ole yhtään ainoaa viisasta, joka kykenee ratkaisemaan veljiensä * välillä?

6 Vaan veli käy oikeutta veljen kanssa, ja tämä tapahtuu uskottomain

6. Luku

1 Kuinka rohkenee kukaan teistä, jolla on riita-asia toisen kanssa, käydä oikeutta väärin edessä? Miksei pyhien edessä?

2 Vai ettekö tiedä, että pyhät tulevat maailman tuomitsemaan? Ja jos te tuomitsette maailman, niin ettekö kelpaa ratkaisemaan aivan vähäpätöisiä asioita?

3 Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitä, emmekö sitten maallisia asioita?

4 Jos teillä siis on maallisia asioita ratkaistavina, nekö te asetatte tuomareiksi, jotka ovat halveksittuja seurakunnassa?

5 Teidän häpeäksenne minä tämän sanon. Eikö teidän joukosanne sitten ole yhtäkään viisasta, joka voisi ratkaista veljien välin?

6 Vaan veli käy oikeutta veljen kanssa, vieläpä uskottomain

1. Miksi joku teistä, jolla on toisen kanssa jotakin asiaa, rohkenee riidellä väärin ja ei pyhain edestä?

2. Ettekö te tiedä, että pyhät pitää maailmaa tuomitseman? Ja jos maailma pitää teidän kauttanne tuomittaman, ettekö siis te kelpaa pienempiä asioita tuomitsemaan?

3. Ettekö te tiedä, että meidän pitää enkeleitäkin tuomitseman? kuinka siis ei ajallisia asioita?

4. Kuin siis teillä on jotakuta asiaa ajallisesta hyvyydestä, niin te otatte ne, jotka seurakunnassa ovat katsotut ylönsä, ja asetatte tuomariksi.

5. Teille minä sanon näitä häpiäksi: eikö niin yhtään viisasta ole teidän seassanne, joka taitais tuomita veljiensä välillä?

6. Vaan veli riitelee veljensä kanssa, ja sittenkin uskottoman edes-

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

edessä!

7 Teille on (näin) jo yleensä vaurioksi, että käytte oikeutta keskenänne. Miksette pikemmin kärsi vääryyttä? Miksette pikemmin anna riistää itseltänne?

8 Sen sijaan te teette vääryyttä ja riistätte, ja tämän teette veljillenne.

9 Vai ettekö tiedä, etteivät väärät peri Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät haureelliset, eivät epäjumalanpalvelijat, eivät avionrikkojat, eivät hekumoitsijat, eivätkä miehimykset,

10 eivät varkaat, eivät ahneet, eivät juomarit, eivät pilkkaajat eivätkä anastajat peri Jumalan valtakuntaa.

11 Ja sellaisia jotkut teistä olivat, mutta olette antaneet pestä itsenne, olette myös pyhitetyt, olette vieläpä vanhurskautetut Herran* Jeesuksen [Kristuksen] nimessä ja Jumalamme Hengessä.

edessä!

7 Teille on jo yleensä vaurioksi, että käräjöitte keskenänne. Miksi ette ennemmin salli tehdä vääryyttä itsellenne? Miksi ette ennemmin anna riistää omaanne?

8 Sen sijaan te itse teette vääryyttä ja riistätte toisen omaa, vieläpä veljien.

9 Vai ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät huorintekijät, ei epäjumalanpalvelijat, ei avionrikkojat, ei hekumoitsijat eikä miehimykset,

10 eivät varkaat, ei ahneet, ei juomarit, ei pilkkaajat eivätkä anastajat saa periä Jumalan valtakuntaa.

11 Ja tuommoisia te olitte, jotkut teistä; mutta te olette vastaanottaneet peson, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme

sä.

7. Niin on siis kaiketi vika teidän seassanne, että te toinen toisenne kanssa käytte oikeuden eteen. Miksi ette paremmin vääryyttä kärsi? miksi ette ennen suo teidänne vahingoittaa?

8. Vaan te itse vääryyden ja vahingon teette, ja semminkin teidän veljillenne.

9. Ettekö te tiedä, ettei väärät pidä Jumalan valtakuntaa perimän? Älkää eksykö; ei huorintekiäin, eikä epäjumalten palvelijain, eikä salavuoteisten, eikä pehmiäin, eikä miesten kanssa makaajain,

10. Eikä varasten, eikä ahnetten, eikä juomarien, eikä pilkkaajain eikä raateliain pidä Jumalan valtakuntaa perimän.

11. Ja senkaltaiset te muutamat olitte; mutta te olette pestyt, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskaaksi tulleet Herran Jeesuksen nimen kautta ja meidän Jumalamme hengen kautta.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

12

Hengessä.

12 Kaikki on minulle luvallista, mutta ei kaikki ole hyödyksi; kaikki on minulle luvallista, mutta minä en saa antaa minkään itseäni vallita.

12. Kaikissa on minulla valta, vaan ei kaikki ole hyväksi: kaikissa on minulla valta, mutta en minä kenenkään alamainen ole.

RUUMIS PYHITETTÄKÖÖN HERRALLE

13 Ruuat ovat vatsaa varten ja vatsa ruokia varten, mutta Jumala tekee lopun sekä tästä että näistä. Mutta ruumis ei ole haureutta varten, vaan Herraa varten ja Herra ruumista varten.

13 Ruoka on vatsaa varten ja vatsa ruokaa varten; ja Jumala on tekevä lopun niin toisesta kuin toisestakin. Mutta ruumis ei ole haureutta varten, vaan Herraa varten, ja Herra ruumista varten;

13. Ruoka on vatsalle sääty ja vatsa ruulle; mutta Jumala on tämän ja sen hukuttava. Ei ruumis ole sääty huoruuteen, vaan Herralle, ja Herra ruumiille.

14 Jumala on herättänyt Herran ja on herättävä teidät* voimallaan.

14 ja Jumala, joka herätti kuolleista Herran, on herättävä meidätkin voimallansa.

14. Mutta Jumala on Herran herättänyt, niin hän on myös meitäkin voimallansa herättävä.

15 Ettekö tiedä, että ruumiinne ovat Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis Kristuksen jäsenet ja tekisin ne porton jäseniksi? Eihän toki!

15 Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne ovat Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis Kristuksen jäsenet ja tekisin ne porton jäseniksi? Pois se!

15. Ettekö te tiedä, että teidän ruumiinne ovat Kristuksen jäsenet? Pitäiskö siis minun Kristuksen jäsenet ottaman ja porton jäseniksi tekemän? Pois se!

16 Vai ettekö tiedä, että joka yhtyy porttoon, on yksi ruumis hänen kans-

16 Vai ettekö tiedä, että joka yhtyy porttoon, tulee yhdeksi ruumiiksi

16. Taikka ettekö te tiedä, että se, joka porttoon ryhtyy, hän on yksi

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

saan? "Sillä ne kaksi", sanoo Hän, "tulevat yhdeksi lihaksi."

17 Mutta joka yhtyy Herraan, on yksi henki Hänen kanssaan.

18 Paetkaa haureutta. Kaikki muu synti, mitä tahansa ihminen tekee, on ruumiin ulkopuolella, mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa ruumistansa vastaan.

19 Vai ettekö tiedä että ruumiinne on sen Pyhän Hengen temppeli, joka teissä asuu, joka teillä on Jumalalta, ettekä te ole itsenne omat?

20 Sillä te olette kalliilla hinnalla ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne (ja hengessänne jotka ovat Jumalan).

AVIOLIITON ONGELMA

1 Mutta mitä siihen tulee, mistä (minulle) kirjoititte, niin hyvä on miehelle olla naiseen ryhtymättä.

2 Mutta haureuden syntien vuoksi ol-

hänen kanssaan? Onhan sanottu: "Ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi".

17 Mutta joka yhtyy Herraan, on yksi henki hänen kanssaan.

18 Paetkaa haureutta. Kaikki muu synti, mitä ikinä ihminen tekee, on ruumiin ulkopuolella; mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa ruumistansa vastaan.

19 Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, joka Henki teissä on ja jonka te olette saaneet Jumalalta, ja ettette ole itsenne omat?

20 Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne *ja hengessänne, jotka ovat Jumalan.*

7. Luku

1 Mutta mitä siihen tulee, mistä kirjoititte, niin hyvä on miehelle olla naiseen ryhtymättä;

2 mutta haureuden syntien välttä-

ruumis sen kanssa? Sillä he tulevat, sanoo hän, kaksi yhdeksi lihaksi.

17. Mutta joka Herraan ryhtyy, se on yksi henki hänen kanssansa.

18. Välttäkää huoruutta. Kaikki synnit, joita ihminen tekee, ovat ulkona ruumiista; vaan joka huorin tekee, tekee syntiä omassa ruumiissansa.

19. Vai ettekö te tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen templi, joka teissä on, jonka te Jumalalta saitte, ja ettepä te ole teidän omanne?

20. Sillä te olette kalliisti ostetut; kunnioittakaa siis Jumalaa teidän ruumiissanne ja teidän hengessänne, jotka Jumalan ovat.

1. Mutta niistä, joita te minulle kirjoititte, hyvä on miehelle, ettei hän vaimoon ryhdy.

2. Mutta huoruuden tähden pitä-

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

koon kullakin miehellä oma vaimonsa ja kullakin naisella olkoon oma aviomiehensä.

3 *Osoittakoon mies vaimolleen velvollisuutenaan olevaa auliutta ja samoin myös vaimo miehelleen.

4 Vaimon ruumis ei ole hänen omassa vallassaan, vaan miehen; samoin ei miehenkään ruumis ole hänen omassa vallassaan, vaan vaimon.

5 Älkää *vetäytykö pois toisistanne* paitsi ehkä sopimuksesta ajaksi, jotta olisitte vapaat (paastoon ja) rukoukseen, ja tulisitte sitten taas yhteen, jottei saatana teitä kiusaisi hillittömyytenne vuoksi.

6 Mutta tämän sanon myönnytyksenä, en käskynä.

7 Sillä toivoisin kaikkien ihmisten olevan niin kuin minäkin, mutta kullakin on oma lahjansa Jumalalta, yhdellä niin, toisella näin.

8 Naimattomille ja leskivaimoille taas

miseksi olkoon kullakin miehellä oma vaimonsa, ja kullakin naisella aviomiehensä.

3 Täyttäköön mies velvollisuutensa vaimoansa kohtaan, ja samoin vaimo miestänsä kohtaan.

4 Vaimon ruumis ei ole hänen omassa, vaan hänen miehensä vallassa; samoin ei miehenkään ruumis ole hänen omassa, vaan vaimon vallassa.

5 Älkää vetäytykö pois toisistanne, paitsi ehkä keskinäisestä sopimuksesta joksikin ajaksi, niin että olisitte vapaat (*paastoon ja*) rukoukseen ja sitten taas tulisitte yhteen, ettei saatana teitä kiusaisi teidän hillittömyytenne tähden.

6 Mutta tämän minä sanon myönnytyksenä, en käskynä.

7 Soisin kaikkien ihmisten olevan niinkuin minäkin; mutta kullakin on oma lahjansa Jumalalta, yhdellä yksi, toisella toinen.

8 Naimattomille ja leskille minä

köön kukin oman vaimonsa, ja jokainen pitäköön oman miehensä.

3. Mies antakoon vaimolle velvollisen mielisuosion, niin myös vaimo miehelle.

4. Ei ole vaimolla valtaa omalle ruumiillensa, vaan miehellä: ei myös miehellä ole valtaa ruumiillensa, vaan vaimolla.

5. Älkää toinen toistanne vältkö, jollei se ole molempain suosiosta hetkeksi, että teillä jouto olis paastota ja rukoilla: ja tulkaat jälleen yhteen, ettei saatana teitä kiusaisi teidän himonne hillimättömyyden puolesta.

6. Mutta sen sanon minä teille suomisen ja ei käskyn jälkeen.

7. Sillä minä tahtoisin, että kaikki ihmiset niin olisivat kuin minäkin olen; mutta jokaisella on oma lahja Jumalalta, yhdellä niin ja toisella näin.

8. Vaan minä sanon naimattomille

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

sanon: heille on hyvä, jos pysyvät niin kuin minäkin.

9 Jos kuitenkin eivät hillitse itseään, menköt naimisiin, sillä parempi on mennä naimisiin kuin palaa.

10 Mutta naimisissa oleville annan käskyn — en minä, vaan Herra — ettei vaimo saa erota miehestään.

11 Mutta jos eroaakin, pysyköön naimatonna tai sopikoon miehensä kanssa. Eikä mies saa hylätä vaimoaan.

12 Muille taas sanon minä eikä Herra: jos jollakin veljellä on uskomaton vaimo, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, älköön mies* häntä hylätkö.

13 Samoin älköön vaimo, jolla on uskomaton mies, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, hylätkö häntä.

14 Sillä uskomaton mies on pyhitetty vaimonsa vuoksi, ja uskomaton vaimo on pyhitetty miehensä vuoksi. Muutenhan lapsenne ovat saastai-

taas sanon: heille on hyvä, jos pysyvät sellaisina kuin minäkin;

9 mutta jos eivät voi itseään hillitä, niin menköt naimisiin; sillä parempi on naida kuin palaa.

10 Mutta naimisissa oleville minä julistan, en kuitenkaan minä, vaan Herra, ettei vaimo saa erota miehestään;

11 mutta jos hän eroaa, niin pysyköön naimatonna tai sopikoon miehensä kanssa; eikä mies saa hyljätä vaimoansa.

12 Mutta muille sanon minä, eikä Herra: jos jollakin veljellä on vaimo, joka ei usko, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, niin älköön mies häntä hylätkö;

13 samoin älköön vaimokaan, jos hänellä on mies, joka ei usko, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, hylätkö miestänsä.

14 Sillä mies, joka ei usko, on pyhitetty vaimonsa kautta, ja vaimo, joka ei usko, on pyhitetty miehensä, uskonveljen, kautta; muutoin-

ja leskille: se on heille hyvä, jos he ovat niinkuin minäkin.

9. Vaan ellei he voi itsiänsä pidättää, niin naikaan; sillä parempi on naida kuin palaa.

10. Mutta naineelle käsken, en minä, vaan Herra, ettei vaimon pidä miehestänsä eriämän.

11. Mutta jos hän eriää, niin olkoon naimatta taikka sopikaan miehensä kanssa, ja älköön mies hyljätkö vaimoansa.

12. Vaan muille sanon minä ja ei Herra: jos jollakin veljellä on uskoton vaimo, ja se mielistyy hänen kanssansa asumaan, älköön sitä itsestänsä eroittako.

13. Ja jos jollakin vaimolla on uskoton mies, ja hän tahtoo sen kanssa asua, älköön häntä itsestänsä eroittako.

14. Sillä uskoton mies on vaimonsa kautta pyhitetty, ja uskoton vaimo on pyhitetty miehensä kautta: Muutoin olisivat teidän lapsen-

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

sia,* mutta nyt he ovat pyhiä.

15 Mutta jos uskomaton eroaa, erotiin. Veli tai sisar ei ole sellaisissa tapauksissa orjallisesti sidottu, vaan Jumala on kutsunut meidät* rauhaan.

16 Sillä kuinka tiedät, vaimo, oletko pelastava miehesi, tai kuinka tiedät, mies oletko pelastava vaimosi?

JUMALAN ANTAMA OSA

17 Vaeltakoon vain kukin niin kuin Jumala* on hänelle osan antanut, niin kuin Herra on kunkin kutsunut. Näin käsken kaikissa seurakunnissa. Jos joku on kutsuttu ympärileikattuna, älköön hän *tavoitelko ympärileikkaamattomuutta*.

18 Jos joku on kutsuttu ympärileikkaamaton, älköön hän ympärileikkauttako itseään.

han teidän lapsenne olisivat saastaisia, mutta nyt he ovat pyhiä.

15 Mutta jos se, joka ei usko, eroaa, niin erotiin; veli ja sisar eivät ole semmoisissa tapauksissa orjuutetut; sillä rauhaan on Jumala teidät kutsunut.

16 Sillä mistä tiedät, vaimo, voitko pelastaa miehesi? Tai mistä tiedät, mies, voitko pelastaa vaimosi?

17 Vaeltakoon vain kukin sen mukaan, kuin Herra on hänelle hänen osansa antanut, ja siinä asemassa, missä hänet Jumala on kutsunut; näin minä säädän kaikissa seurakunnissa.

18 Jos joku on kutsuttu ympärileikattuna, älköön hän pyrkikö ympärileikkaamattomaksi; jos joku on

ne saastaiset, vaan nyt ne ovat pyhitetyt.

15. Mutta jos uskotoin itsensä eroittaa, niin olkoot eroitetut. Eipä veli taikka sisar ole sidottu orjuuteen senmuotoisissa menoissa; mutta rauhassa on Jumala meitä kutsunut.

16. Sillä kuinkas tiedät, vaimo, jos sinä miehes taidat autuaaksi saattaa? Eli sinä mies, kuinkas tiedät, jos sinä taidat vaimos autuaaksi saattaa?

17. Kuitenkin niinkuin Jumala kullekin on jakanut: jokainen niin vaeltakaan, kuin Herra on hänen kutsunut: ja niin minäkin kaikissa seurakunnissa säädän.

18. Jos joku ympärileikattu on kutsuttu, älkään se esinahkaa pyytäkö: jos joku on esinahasta kutsut-

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

19 Ei ympärileikkaus ole mitään eikä ympärileikkaamattomuus ole mitään, vaan Jumalan käskyjen pitäminen.

20 Pysyköön kukin siinä asemassa,* missä hänet on kutsuttu.

21 Jos olet kutsuttu orjana*, älköön se sinua surettako, mutta jos voit myös päästä vapaaksi, käytä sitä ennemmin hyväksesi.

22 Sillä joka orjana on kutsuttu Herrassa, on Herran vapaa. Samoin (myös) vapaana kutsuttu on Kristuksen orja.

23 Te olette kalliilla hinnalla ostetut; älkää olko ihmisten orjia.

24 Veljet, pysyköön kukin Jumalan edessä siinä asemassa, missä hänet on kutsuttu.

kutsuttu ympärileikkaamatonna, älköön ympärileikkauttako itseään.

19 Ei ympärileikkaus ole mitään, eikä ympärileikkaamattomuus ole mitään, vaan Jumalan käskyjen pitäminen.

20 Pysyköön kukin siinä asemassa, missä hänet on kutsuttu.

21 Jos olet kutsuttu orjana, älä siitä murehdi; mutta vaikka voisitkin päästä vapaaksi, niin ole ennemmin siinä osassasi.

22 Sillä joka orjana on kutsuttu Herrassa, on Herran vapaa; samoin vapaana kutsuttu on Kristuksen orja.

23 Te olette kalliisti ostetut; älkää olko ihmisten orjia.

24 Pysyköön kukin, veljet, Jumalan edessä siinä asemassa, missä hänet on kutsuttu.

tu, älkään se antako itsiänsä ympärileikata.

19. Ympärileikkaus ei ole mitään, eikä esinahka mitään ole, vaan Jumalan käskyin pitämys.

20. Jokainen pysyköön siinä kutsumisessa, johonka hän kutsuttu on.

21. Jos sinä olet orjaksi kutsuttu, älä sitä murehdi: kuitenkin jos sinä taidat vapaaksi tulla, miin nautitse sitä paremmin.

22. Sillä joka orjaksi on Herrassa kutsuttu, se on Herran vapaa: niin myös joka vapaaksi on kutsuttu, hän on Kristuksen orja.

23. Te olette kalliisti ostetut! älkää ihmisten orjat olko!

24. Itsekukin, rakkaat veljet, jossa hän kutsuttu on, olkaan siinä Jumalan tykönä.

NAIMATTOMAT JA LESKET

25 Mutta neitsyistä minulla ei ole Her-

25 Mutta neitsyistä minulla ei ole

25. Mutta neitseistä ei ole minulla

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

ran käskyä, vaan annan neuvon niin kuin se, joka on saanut Herralta armon olla luotettava.

26 Katson siis nykyisen ahdingon vuoksi sen* olevan soveliasta, että ihmisen on hyvä olla sellaisenaan.

27 Jos olet sidottu vaimoon, älä hae eroa. Jos et ole sidottu vaimoon, älä hae vaimoa.

28 Mutta vaikka menisitkin naimisiin, et tee syntiä, ja jos neitsyt menisi naimisiin, ei hän tee syntiä. Sellaisilla tulee kuitenkin olemaan vaivaa ruumiissa, mutta minä säästäisin* teidät siitä.

29 Sen kuitenkin sanon, *veljet, että aika* on lyhyt, niin että nekin, joilla on vaimot, olkoot tästä lähin niin kuin heillä ei olisi,

30 ja ne jotka itkevät niin kuin eivät itkisi, ja ne jotka iloitsevat niin kuin eivät iloitsisi, ja ne, jotka ostavat niin kuin eivät omistaisi,

Herran käskyä, vaan minä sanon ajatukseni niinkuin se, joka on Herralta saanut sen laupeuden, että hän on luotettava.

26 Olen siis sitä mieltä, että lähesyvän ahdingon tähden jokaisen on hyvä pysyä entisellään.

27 Jos olet sidottu vaimoon, älä pyydä eroa; jos et ole sidottu vaimoon, älä pyydä itsellesi vaimoa.

28 Mutta jos menetkin naimisiin, et syntiä tee; ja jos neitsyt menee naimisiin, ei hänkään tee syntiä; mutta ne, jotka niin tekevät, joutuvat kärsimään ruumiillista vaivaa, ja siitä minä tahtoisin teidät säästää.

29 Mutta sen minä sanon, veljet: aika on lyhyt; olkoot tästedes nekin, joilla on vaimot, niinkuin ei heillä niitä olisikaan,

30 ja ne, jotka itkevät, niinkuin eivät itkisi, ja ne, jotka iloitsevat, niinkuin eivät iloitsisi, ja ne, jotka ostavat, niinkuin eivät saisi omanansa pitää,

Herran käskyä; kuitenkin sanon minä minun neuvoni niinkuin laupiuden saanut Herralta uskollisena ollakseni.

26. Minä luulen siis sen hyväksi, nykyisen tuskan tähden, että ihmisen on niin hyvä olla.

27. Jos sinä olet vaimoon sidottu, älä pyydä eroa; jos sinä olet vaimotoin, niin älä pyydä vaimoa.

28. Mutta jos sinä myös olet nainut, et sinä syntiä tehnyt, ja jos neitsy huoli, ei hänkään syntiä tehnyt. Kuitenkin senkaltaiset saavat vaivan ruumiisensa. Mutta minä säästäisin mielelläni teitä.

29. Mutta sen minä sanon, rakkaat veljet, aika on lyhetty. Mitä enempi? Joilla vaimot ovat, olkaan niinkuin ei heillä olisikaan,

30. Ja jotka itkevät, niinkuin ei he itkisikään: ja jotka iloitsevat, niinkuin ei iloitsisikaan: ja jotka ostavat, niinkuin ei nautitsisikaan;

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

31 ja ne, jotka tätä maailmaa hyväksi käyttävät niin kuin eivät käyttäisi — sillä tämän maailman muoto katoaa.

32 Mutta tahtoisin teidän olevan ilman huolia. Naimaton mies huolehtii siitä, mikä on Herran, kuinka miellyttäisi Herra.

33 Mutta naimisissa oleva huolehtii maallisista, kuinka miellyttäisi vaimoan.

34 On myös ero vaimon ja neitsyen välillä. Naimaton huolehtii* siitä, mikä on Herran, jotta olisi pyhä sekä ruumiin että hengen puolesta, mutta nainut huolehtii maallisista, kuinka miellyttäisi miestänsä.

35 Mutta tämän sanon omaksi hyödyksenne, en heittäkseni ansaa eteenne, vaan jotta eläisitte säädyllisesti ja häiriytymättä pysyisitte Herrassa.

31 ja ne, jotka tätä maailmaa hyödyksensä käyttävät, niinkuin eivät sitä käyttäisi; sillä tämän maailman muoto on katoamassa.

32 Soisin, ettei teillä olisi huolia. Naimaton mies huolehtii siitä, mikä on Herran, kuinka olisi Herralle mieliksi;

33 mutta nainut huolehtii maailmaisista, kuinka olisi vaimolleen mieliksi,

34 ja hänen harrastuksensa käy kahtaanne. Samoin vaimo, jolla ei enää ole miestä, ja neitsyt huolehtivat siitä, mikä on Herran, että olisivat pyhät sekä ruumiin että hengen puolesta; mutta naimisissa oleva huolehtii maailmaisista, kuinka olisi mieliksi miehellensä.

35 Tämän minä sanon teidän omaksi hyödyksenne, en pannakseni kytkyttä kaulaanne, vaan sitä varten, että eläisitte säädyllisesti ja häiriytymättä pysyisitte Herrassa.

31. Ja jotka tätä maailmaa viljelevät, ettei he sitä väärin käyttäisi; sillä tämän maailman meno on menevä.

32. Mutta minä tahtoisin, että te ilman murhetta olisitte: naimaton tottelee niitä, jotka Herran ovat, kuinka hänen pitää Herralle kelpaaman.

33. Mutta joka nai, hän suree maailmaisista, kuinka hän emännällensä kelpais.

34. Nämät ovat eroitetut, vaimo ja neitsy, joka ei naitu ole, se murehtii niitä, jotka Herran ovat, että hän pyhä olis sekä ruumiilla että hengellä; mutta se, joka naitu on, murehtii maailmaisista, kuinka hänen pitää miehellensä kelpaaman.

35. Mutta senkaltaista sanon minä teidän tarpeeksenne: ei, että minä paulan teidän päällenne heittäisin, vaan että te soveliaasti ja hyvin Herrassa riippuisitte, ilman eroittamatta.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

36 Jos joku kuitenkin luulee menettelevänsä sopimattomasti neitsyttään kohtaan, kun hän on parhaimmillaan, ja niin pitää tapahtua, tehkoon mitä tahtoo. Ei hän syntiä tee. Menkööt naimisiin.

37 Joka pysyy sydämessään lujana eikä ole pakon alainen, vaan vallitsee omaa tahtoaan ja on sydämessään päättänyt pitää neitsyensä, hän tekee hyvin.

38 Joka siis naittaa [neitsyensä], tekee hyvin, ja joka ei naita, tekee paremmin.

39 *Laki sitoo vaimon* niin kauan aikaa kuin hänen miehensä elää, mutta kun hänen miehensä on kuollut, hän on vapaa menemään naimisiin kenen kanssa tahtoo — ainoastaan Herrassa.

40 Mutta mielestäni hän on onnellisempi jos pysyy näin. Ja luulen että minullakin on Jumalan Henki.

36 Mutta jos joku arvelee tekevänsä väärin tytärtänsä kohtaan, joka on täydessä naima-ikässä, ja jos kerran sen pitää tapahtua, niin tehkoon, niinkuin tahtoo; ei hän syntiä tee: menkööt naimisiin.

37 Joka taas pysyy sydämessään lujana eikä ole minkään pakon alainen, vaan voi noudattaa omaa tahtoaan ja on sydämessään päättänyt pitää tyttärensä naimattomana, se tekee hyvin.

38 Siis, joka naittaa tyttärensä, tekee hyvin, ja joka ei naita, tekee paremmin.

39 Vaimo on sidottu, niin kauan kuin hänen miehensä elää, mutta jos mies kuolee, on hän vapaa menemään naimisiin, kenen kanssa tahtoo, kunhan se vain tapahtuu Herrassa.

40 Mutta hän on onnellisempi, jos pysyy entisellään; se on minun mielipiteeni, ja minä luulen, että minullakin on Jumalan Henki.

36. Mutta jos joku luulee, ettei se sovi hänen neitseellensä, sittekuin hän jo naitavissa on, eikä saa toisin olla, niin tehkään, mitä hän tahtoo, ei hän syntiä tee; sallikaan hänen huolla.

37. Mutta joka seisoo vahvana sydämessänsä ja ei ole vaadittu, vaan hänellä on oma ehtonsa ja päättää sen sydämessänsä, että hän tahtoo neitseensä pitää, se tekee hyvin.

38. Sentähden joka naittaa, se tekee hyvin; mutta joka ei naita, hän tekee paremmin.

39. Vaimo on sidottu lakiin, niin-kauvan kuin hänen miehensä elää; vaan kuin hänen miehensä kuollut on, niin hän on vapaa toiselle huolemaan, kelle hän tahtoo; ainoasti että se Herrassa tapahtuu.

40. Vaan hän on autuaampi, minun luullakseni, jos hän sillänsä pysyy; sillä minä luulen, että minullakin on Jumalan Henki.

8. Luku EPÄJUMALILLE UHRATUS-
TA

1 Mitä sitten epäjumalille uhrattuihin ruokiin tulee, tiedämme, että meillä kaikilla on tieto. Tieto paisuttaa, mutta rakkaus rakentaa.

2 Mutta jos joku luulee jotain tietävänsä, hän ei vielä tiedä (mitään) niin kuin tulee tietää.

3 Mutta jos joku rakastaa Jumalaa, sen Hän tuntee*.

4 Mitä nyt epäjumalille uhrattujen ruokien syömiseen tulee, tiedämme ettei maailmassa ole yhtään epäjumalaa ja ettei ole (yhtään) muuta Jumalaa kuin yksi.

5 Sillä vaikka onkin jumaliksi kutsuttuja, joko taivaassa tai maassa — niin kuin on paljon jumalia ja paljon herroja —

6 on meillä kuitenkin yksi Jumala, Isä, josta kaikki on alkuisin ja me Häntä varten, ja yksi Herra, Jeesus

8. Luku

1 Mitä sitten epäjumalille uhrattuun lihaan tulee, niin tiedämme, että meillä kaikilla on tieto. Tieto paisuttaa, mutta rakkaus rakentaa.

2 Jos joku luulee jotakin tietävänsä, ei hän vielä tiedä, niinkuin tietää tulee;

3 mutta joka rakastaa Jumalaa, sen Jumala tuntee.

4 Mitä nyt epäjumalille uhratun lihan syömiseen tulee, niin tiedämme, ettei maailmassa ole yhtään epäjumalaa ja ettei ole muuta Jumalaa kuin yksi.

5 Sillä vaikka olisikin niin sanottuja jumalia, olipa heitä sitten taivaassa tai maassa, ja niitä on paljon semmoisia jumalia ja herroja,

6 niin on meillä kuitenkin ainoastaan yksi Jumala, Isä, josta kaikki on ja johon me olemme luodut, ja

1. Epäjumalain uhreista me tiedämme, että kaikilla meillä on tieto. Tieto paisuttaa, mutta rakkaus rakentaa.

2. Mutta jos joku luulee jotakin tietävänsä, ei hän vielä mitään tiedä, kuin hänen tulis tietää.

3. Mutta jos joku Jumalaa rakastaa, se on tuttu häneltä.

4. Niin me nyt tiedämme siitä ruasta, joka epäjumalille uhrataan, ettei yhtään epäjumalaa maailmassa olekaan, ja ettei yhtään muuta Jumalaa ole kuin yksi;

5. Ja vaikka muutamat ovat, jotka jumaliksi kutsutaan, olkoon se taivaassa eli maan päällä, (niinkuin monta jumalaa ja monta herraa on:)

6. Niin on kuitenkin meillä yksi Jumala, Isä, josta kaikki ovat, ja me hänessä, ja yksi Herra Jeesus

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

Kristus, jonka voimasta kaikki on ja me Hänen tahdostaan.

yksi Herra, Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki on, niin myös me hänen kauttansa.

Kristus, jonka kautta kaikki ovat, ja me hänen kauttansa.

HEIKON VELJEN HUOMIOON OTTAMINEN

7 Mutta ei kaikilla ole tätä tietoa, vaan *tietoisina epäjumalasta* jotkut yhä syövät ikään kuin epäjumalille uhrattua ruokaa, ja heidän omatuntonsa, joka on heikko, saastuu.

7 Mutta ei ole kaikilla tätä tietoa, vaan tottumuksesta epäjumaliin muutamat vielä nytkin syövät uhri-
lihaa ikäänkuin epäjumalille uhrattuna, ja heidän omatuntonsa, joka on heikko, tahraantuu siitä.

7. Mutta ei jokaisella ole tietoa; sillä muutamat tekevät itsellensä omantunnon epäjumalista ja syövät niinkuin epäjumalille uhrattua, ja että heidän omatuntonsa on heikko, niin se saastutetaan.

8 Mutta ruoka ei lähennä meitä Jumalaan. (Sillä) jos *syömme, emme voita; jos olemme syömättä, emme kärsi*."

8 Mutta ruoka ei lähennä meitä Jumalaan; jos olemme syömättä, emme siitä vahingoitu; jos syömme, emme siitä hyödy.

8. Mutta ei ruoka meitä saata otolliseksi Jumalan edessä; jos me syömme, emme siitä rikkaammaksi tule; elleimme taas syö, emmepä me sentähden köyhemmäksi tule.

9 Katsokaa kuitenkin, ettei tämä vapautenne tule heikoille loukkaukseksi.

9 Katsokaa kuitenkin, ettei tämä vapautenne koidu heikoille loukkaukseksi.

9. Vaan katsokaat, ettei tämä teidän vapautenne tulisi heikoille pahennukseksi;

10 Sillä jos joku näkee sinun, jolla on tieto, syövän epäjumalan huoneessa, eikö hänen omatuntonsa, koska hän on heikko, vahvistu* syömään epäjumalille uhrattua?

10 Sillä jos joku näkee sinun, jolla on tieto, aterioivan epäjumalan huoneessa, eikö hänen omatuntonsa, kun hän on heikko, vahvistu epäjumalille uhrattua syömiseen?

10. Sillä jos joku näkee sinun, jolla tieto on, atrieitsevan epäjumalain huoneissa, eikö siitä omatunto, joka heikko on, yllytetä epäjumalain uhria syömään?

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

11 Niin tietosi vuoksi turmeltu heikko veli, jonka puolesta Kristus on kuollut.

12 Mutta kun näin teette syntiä veljiä vastaan ja haavoitatte heidän heikkoa omaatuntoaan, niin teette syntiä Kristusta vastaan.

13 Sen vuoksi, jos ruoka on vietteliseksi veljelleni, en enää koskaan syö lihaa, jotten olisi viettelykseen veljelleni.

9. Luku APOSTOLIN TOIMEENTULO

1 *Enkö ole apostoli? Enkö ole vapaa?* Enkö ole nähnyt Jeesusta Kristusta, Herraamme? Ettekö te ole tekoni Herrassa?

2 Jos en ole apostoli muille, olen kuitenkin teille. Sillä te olette apostolinvirkani sinetti Herrassa.

3 Tämä on puolustukseni niitä vas-

11 Sinun tietosi kautta turmeltu silloin tuo heikko, sinun veljesi, jonka tähden Kristus on kuollut.

12 Mutta kun te näin teette syntiä veljiä vastaan ja haavoitatte heidän heikkoa omaatuntoaan, niin teette syntiä Kristusta vastaan.

13 Sentähden, jos ruoka on vietteliseksi veljelleni, en minä ikinä enää syö lihaa, etten olisi viettelykseen veljelleni.

9. Luku

1 Enkö minä ole vapaa? Enkö minä ole apostoli? Enkö ole nähnyt Jeesusta, meidän Herraamme? Ettekö te ole minun tekoni Herrassa?

2 Jos en olekaan apostoli muille, olen ainakin teille; sillä te olette minun apostolinvirkani sinetti Herrassa.

3 Tämä on minun puolustukseni

11. Ja niin sinun tietos kautta sinun veljes hukkaantuu, joka heikko on, jonka tähden Kristus on kuollut.

12. Mutta kuin te niin syntiä teette veljiänne vastaan ja särjette heidän heikon omantuntonsa, niin te Kristusta vastaan syntiä teette.

13. Sentähden jos ruoka minun veljeni pahentais, niin en minä ikinäni söisi lihaa, etten minä veljeäni pahentaisi.

1. Enkö minä ole apostoli? Enkö minä vapaa ole? Enkö minä meidän Herra Jesusta Kristusta nähnyt? Ettekö te ole minun työni Herrassa?

2. Ellen minä ole muille apostoli, niin minä tosin teille olen; sillä te olette minun apostolinvirkani sinetti Herrassa.

3. Niille, jotka minulta kysyvät, on

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

taan, jotka minua tuomitsevat.

4 Eikö meillä ole oikeutta syödä ja juoda?

5 Eikö meillä ole oikeutta kuljettaa mukana sisarta, vaimoa, niin kuin muutkin apostolit ja Herran veljet ja Keefas tekevät?

6 Vai ainoastaanko minulla ja Barnabaalla ei ole oikeutta olla ruumiillista työtä tekemättä?

7 Kuka suorittaa koskaan sotapalvelua omalla kustannuksellaan? Kuka istuttaa viinitarhan eikä syö sen hedelmää? Tai kuka kaitsee karjaa eikä nauti karjan maitoa?

8 Puhunko tätä ihmisen tavoin vai eikö lakikin sano näin?

9 Sillä Mooseksen laissa on kirjoitettu: "Älä sido puivan härän suuta." Eikö Jumala ole huolissaan häristä?

10 Eikö Hän sano sitä kaiketi meidän tähtemme? Sillä meidän tähtemme

niitä vastaan, jotka asettuvat minua tutkimaan.

4 Eikö meillä olisi oikeus saada ruokamme ja juomamme?

5 Eikö meillä olisi oikeus kuljettaa muassamme vaimoa, uskonsisarta, niinkuin muutkin apostolit ja Herran veljet ja Keefas tekevät?

6 Vai ainoastaanko minulla ja Barnabaalla ei ole oikeutta olla ruumiillista työtä tekemättä?

7 Kuka tekee koskaan sotapalvelusta omalla kustannuksellaan? Kuka istuttaa viinitarhan, eikä syö sen hedelmää? Tai kuka kaitsee karjaa, eikä nauti karjansa maitoa?

8 Puhunko tätä vain ihmisten tavalla? Eikö myös laki sano samaa?

9 Onhan Mooseksen laissa kirjoitettu: "Älä sido puivan härän suuta". Eihän Jumala häristä näin huolta pitäne?

10 Eikö hän sano sitä kaiketikin meidän tähtemme? Meidän täh-

tämä minun edesvastaukseni:

4. Eikö meillä ole valta syödä ja juoda?

5. Eikö meillä ole valta sisarta vaimona kanssamme ympäri viedä, niinkuin muillakin apostoleilla, ja Herran veljillä, ja Kephaalla?

6. Eli minullako yksin ja Barnabaalla ei ole valtaa olla työtä tekemättä?

7. Kuka sotii koskaan omalla kuluksellansa? Kuka istuttaa viinitarhan ja ei syö sen hedelmää? Eli kuka karjaa kaitsee ja ei syö karjan rieskasta?

8. Puhunenko minä näitä ihmisten tavalla? Eikö myös laki sitä sano?

9. Sillä Moseksen laissa on kirjoitettu: Ei sinun pidä sitoman kiinni riittä tappavan härjän suuta. Sureneeko Jumala härkiä?

10. Taikka, eikö hän sitä kaiketi meidän tähtemme sano? sillä

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

on kirjoitettu, että kyntäjän tulee kyntää toivossa ja puivan *toivossa olla osallinen toivostaan*.

11 Jos me olemme kylväneet teille hengellistä, onko paljon jos nitämme teidän aineellistanne?

12 Jos muilla on tämä oikeus teihin, eikö pikemmin meillä? Mutta emme ole käyttäneet tätä oikeutta, vaan keitämme kaiken, jotteimme asettaisi mitään estettä Kristuksen ilosanomalle.

13 Ettekö tiedä, että ne, jotka hoitavat pyhiä toimia, syövät pyhäkön antimia, ja ne, jotka *ahkeroivat uhrialttarin toimissa*, saavat osansa samalla kuin alttari?

14 Samoin Herra myös on säätänyt niille, jotka ilosanomaa julistavat, että he saavat elantonsa ilosanomasta.

temmehän on kirjoitettu, että kyntäjän tulee kyntää toivossa ja puivan puida osansa saamisen toivossa.

11 Jos me olemme kylväneet teille hengellistä hyvää, onko paljon, jos me nitämme teiltä aineellista?

12 Jos muilla on teihin tällainen oikeus, eikö paljoka enemmän meillä? Mutta me emme ole käyttäneet tätä oikeutta, vaan keitämme kaikki, ettemme panisi mitään estettä Kristuksen evankeliumille.

13 Ettekö tiedä, että ne, jotka hoitavat pyhäkön toimia, saavat ravintonsa pyhäköstä, ja jotka ovat asetetut uhrialttarin palvelukseen, saavat osansa silloin kuin alttariin?

14 Samoin myös Herra on säätänyt, että evankeliumin julistajain tulee saada evankeliumista elatuk-

meidän tähtemme on se kirjoitettu: että se joka kyntää, hänen pitää toivossa kyntämän, ja joka riittää tappaa, hänen pitää toivossa riittää tappaman, että hän toivostansa osalliseksi tulis.

11. Jos me olemme teille hengellisiä kylväneet; paljoko se on, jos me teidän ruumiillisianne nitämme?

12. Jos muut ovat tässä vallassa osalliset teidän tykönänne, miksi emme siis paljoka enemmän? mutta emmepä me ole sitä valtaa pitäneet, vaan me kärsimme kaikkinaisia, ettemme Kristuksen evankeliumille mitään estettä tekisi.

13. Ettekö te tiedä, että ne, jotka uhraavat, ne syövät uhrista, ja ne, jotka alttaria valmistavat, ne alttarista osalliseksi tulevat?

14. Niin on myös Herra säätänyt, että ne, jotka evankeliumia ilmoittavat, pitää evankeliumista elatuk-

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

15 Mutta minä en ole yhtään näistä oikeuksista käyttänyt hyväkseni. En ole kirjoittanutkaan tätä, jotta minulle näin tapahtuisi. Sillä minun olisi parempi kuolla kuin että joku tekisi kerskaukseni tyhjäksi.

tuksensa.

15 Mutta minä en ole ainoatakaan näistä oikeuksistani hyväkseni käyttänyt. Enkä kirjoitakaan tätä siinä tarkoituksessa, että niitä minuun sovitettaisiin, sillä mieluummin minä kuolen. Ei kukaan ole minun kerskaustani tyhjäksi tekevä.

sensa saaman.

15. Mutta en minä ole kuitenkaan mitään näistä tehnyt. Vaan en minä sentähden sitä kirjoita, että niin pitäis minun kanssani tapahtuman. Parempi olis minun kuolla kuin että joku minun kerskaamiseni tyhjäksi tekis.

APOSTOLIN TYÖPERIAATE

16 Kun näet julistan ilosanomaa, minulla ei ole kerskaamista. Sillä pakko painaa minua. Voi minua, ellen ilosanomaa julista!

16 Sillä siitä, että julistan evankeliumia, ei minulla ole kerskaamista; minun täytyy se tehdä. Voi minua, ellen evankeliumia julista!

16. Mutta että minä evankeliumia saarnaan, niin ei minun tarvitse siitä öykätä; sillä minun tulee se tehdä. Voi minua, ellen minä evankeliumia ilmoita!

17 Jos näet julistan* sitä vapaaehtoisesti, minulla on palkka, mutta jos en julista vapaaehtoisesti, niin minulle on uskottu taloudenhoito.

17 Sillä jos vapaasta tahdostani sitä teen, niin minulla on palkka; mutta jos en tee sitä vapaasta tahdostani, niin on huoneenhaltijan toimi kuitenkin minulle uskottu.

17. Sillä jos minä sen mielelläni teen, niin minulla on palkka; mutta jos minä ylönmielin sen teen, niin on se virka kuitenkin minulle uskottu.

18 Mikä siis on palkkani? Se että julistaessani ilosanomaa teen (Kristuksen) ilosanomasta ilmaisen, niin etten käytä oikeuttani ilosanoman suh-

18 Mikä siis on minun palkkani? Se, että kun julistan evankeliumia, teen sen ilmaiseksi, niin etten käytä oikeutta, jonka evankeliumi mi-

18. Mitäs siis minun palkkani on? että minä Kristuksen evankeliumia saarnaan, ja teen sen ilman vapauttani evankeliumissa.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

teen.

19 Sillä ollessani riippumaton kaikista, olen tehnyt itseni kaikkien palvelijaksi voittaakseni vielä useampia.

20 Olen ollut juutalaisille ikään kuin juutalainen voittaakseni juutalaisia, lain alaisille ikään kuin lain alainen [vaikka itse en ole lain alainen] voittaakseni lain alaisia,

21 ilman lakia oleville ikään kuin ilman lakia — vaikka en ole ilman Jumalan lakia, vaan olen Kristuksen laissa — voittaakseni niitä, jotka ovat ilman lakia.

22 Heikoille olen ollut ikään kuin heikko voittaakseni heikkoja. Kaikille olen ollut kaikkea pelastaakseni edes joitakin.

23 Mutta tämän* teen ilosanoman vuoksi, ollakseni siitä osallinen.

nulle myöntää.

19 Sillä vaikka minä olen riippumaton kaikista, olen tehnyt itseni kaikkien palvelijaksi, voittaakseni niin monta kuin suinkin,

20 ja olen ollut juutalaisille ikään kuin juutalainen, voittaakseni juutalaisia; lain alaisille ikään kuin lain alainen, vaikka itse en ole lain alainen, voittaakseni lain alaiset;

21 ilman lakia oleville ikään kuin olisin ilman lakia — vaikka en ole ilman Jumalan lakia, vaan olen Kristuksen laissa — voittaakseni ne, jotka ovat ilman lakia;

22 heikoille minä olen ollut heikko, voittaakseni heikot; kaikille minä olen ollut kaikkea, pelastaakseni edes muutamia.

23 Mutta kaiken minä teen evankeliumin tähden, että minäkin tulisin siitä osalliseksi.

19. Sillä ehkä minä olen vapaa jokaisesta, niin minä olen kuitenkin minuni tehnyt jokaisen palveliaksi, että minä sitä usiammat voittaisin.

20. Ja olen Juudalaisille tehty niinkuin Juudalainen, että minä Juudalaiset voittaisin; niille jotka lain alla ovat, niinkuin lain alainen, että minä ne, jotka lain alla ovat, voittaisin;

21. Niille jotka ilman lakia ovat, niinkuin minä ilman lakia olisin, (vaikka en minä ilman lakia Jumalan edessä ole, vaan olen Kristuksen laissa,) että minä ne, jotka ilman lakia ovat, voittaisin;

22. Heikoille olen minä tehty niinkuin heikko, että minä heikot voittaisin. Minä olen kaikille tehty kaikiksi, että minä kaiketi muutamat autuaaksi saattaisin.

23. Mutta sen minä teen evankeliumin tähden, että minä siitä osalliseksi tulisin.

APOSTOLIN OMA KILVOITUS

24 Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla juoksevat, ne kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niin, että sen saavuttaisitte.

25 Mutta jokainen kilpailija hillitsee itseään kaikessa, he tosin saadakseensa katoavan seppeleen, mutta me katoamattoman.

26 Minä en siis juokse niin kuin umpimähkään, en nyrkkeile niin kuin ilmaan hosuva,

27 vaan kuritan ruumistani ja masennan sitä, etten minä, joka toisille saarnaan, itse ehkä tulisi hylätyksi.

10. Luku ISRAELILAISTEN VAROITTAVA ESIMERKKI

1 Mutta* en tahdo, veljet, teidän olevan tietämättömiä siitä, että isämme

24 Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niinkuin hän, että sen saavuttaisitte.

25 Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensähillitsemistä kaikessa; he saadakseensa vain katoavaisen seppeleen, mutta me katoamattoman.

26 Minä en siis juokse umpimähkään, en taistele niinkuin ilmaan hosuen,

27 vaan minä kuritan ruumistani ja masennan sitä, etten minä, joka muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hyljättäväksi.

10. Luku

1 Sillä minä en tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä, että

24. Ettekö te tiedä, että ne, jotka kiistassa juoksevat, kaikki tosin he juoksevat, vaan yksi palkan ennättää? Juoskaat siis niin, että te käsitteisitte.

25. Mutta jokainen joka kilvoittelee, kaikista hän itsensä pitää pois. Ne tosin sitä varten, että he katoavaisen kruunun saisivat; mutta me katoamattoman.

26. Mutta en minä niin juokse kuin tietämättömän puoleen, ja minä kilvoittelen, ei niinkuin tuulta pieksäin.

27. Vaan minä kuritan ruumistani ja painan sitä alas, etten minä, joka muille saarnaan, itse hyljättäväksi tulisi.

1. Mutta en minä tahdo sitä teiltä, rakkaat veljet, salata, että meidän

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren poikki

2 ja kastettiin kaikki Moosekseen pilvessä ja meressä

3 ja söivät kaikki samaa hengellistä ruokaa

4 ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi, ja se kallio oli Kristus.

5 Useimpiin heistä Jumala ei kuitenkaan mielistynyt, sillä he saivat surmansa autiomaassa.

6 Mutta nämä tapahtumat ovat tulleet meille esikuviksi, jottemme pahaa himoitsisi, niin kun myös he himoitsivat.

7 Älkää myöskään olko epäjumalanpalvelijoita niin kuin jotkut heistä — niin kuin on kirjoitettu: "Kansa istuutui syömään ja juomaan, ja he nousivat iloa pitämään."

8 Älkäämme myöskään harjoittako haureutta niin kuin jotkut heistä haureutta harjoittivat, ja yhtenä päivänä

isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren läpi

2 ja saivat kaikki kasteen Moosekseen pilvessä ja meressä

3 ja söivät kaikki samaa hengellistä ruokaa

4 ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus.

5 Mutta useimpiin heistä Jumala ei mielistynyt, koskapa he hukkuivat erämaassa.

6 Tämä tapahtui varoittavaksi esimerkiksi meille, että me emme pahaa himoitsisi, niinkuin he himoitsivat.

7 Älkää myöskään ruvetko epäjumalanpalvelijoiksi kuten muutamat heistä, niinkuin kirjoitettu on: "Kansa istui syömään ja juomaan, ja he nousivat iloa pitämään".

8 Älkäämekä harjoittako haureutta, niinkuin muutamat heistä haureutta harjoittivat, ja heitä kaa-

isämme ovat kaikki pilven alla olleet ja kaikki meren lävitse vaeltaneet,

2. Ja kaikki Mosekseen kastetut pilvessä ja meressä.

3. Ja ovat kaikki yhtäläistä hengellistä ruokaa syöneet,

4. Ja kaikki yhtäläistä hengellistä juomaa juoneet; sillä he joivat siitä hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; mutta se kallio oli Kristus.

5. Mutta ei heistä monta olleet Jumalalle otolliset; sillä he maahan lyötiin korvessa.

6. Mutta nämä olivat meille esikuvaksi, ettemme pahaa himoitsisi, niinkuin he himoitsivat.

7. Älkää siis olko epäjumalain palveliat, niinkuin muutamat heistä, niinkuin kirjoitettu on: kansa istui syömään ja juomaan, ja nousi mässäämään.

8. Älkäämme huorin tehkö, niinkuin muutamat heistä itsensä huoruudella saastuttivat ja lankesivat

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

kaatui kaksikymmentäkolme tuhatta.

9 Älkäämme myöskään kiusatko Kristusta,* niin kuin myös jotkut heistä kiusasivat ja saivat käärmeitten pistosta surmansa.

10 Älkääkä napisko, niin kuin (myös) jotkut heistä napisivat ja saivat tuhoojan kädestä* surmansa.

11 Mutta kaikki tämä tapahtui heille esikuvallisessa tarkoituksessa ja on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailman aikojen loppukausi on tullut.

12 Joka siis luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea.

13 Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus. Mutta Jumala on uskollinen. Hän ei salli teitä kiusattavan yli sen, minkä siedätte, vaan kiusauksen yhteydessä Hän valmistaa pääsynkin siitä, niin että voitte kestää.

14 Sen vuoksi, rakkaani, paetkaa epäjumalanpalvelua.

tui yhtenä päivänä kaksikymmentä kolme tuhatta.

9 Älkäämme myöskään kiusatko Herraa, niinkuin muutamat heistä kiusasivat ja saivat käärmeiltä surmansa.

10 Älkääkä napisko, niinkuin muutamat heistä napisivat ja saivat surmansa tuhoojalta.

11 Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista ja on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailman aikojen loppukausi on tullut.

12 Sentähden, joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea.

13 Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus; ja Jumala on uskollinen, hän ei salli teitä kiusattavan yli voimienne, vaan salliessaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää.

14 Sentähden, rakkaani, paetkaa epäjumalanpalvelusta.

yhtenä päivänä kolmekolmattakymmentä tuhatta.

9. Älkäämme Kristusta kiusatko, niinkuin myös muutamat heistä kiusasivat ja surmattiin kärmeiltä.

10. Älkäät napisko, niinkuin muutamat heistä napisivat ja hukattiin kadottajalta.

11. Mutta kaikki nämä tulivat heidän kohtaansa esikuvaksi; vaan se on kirjoitettu meille karttami-seksi, joidenka päälle maailman loput tulleet ovat.

12. Sentähden joka luulee seisovansa, katsokaan, ettei hän lankee.

13. Eipä yksikään kiusaus ole teitä käsittänyt, vaan inhimillinen; mutta Jumala on uskollinen, joka ei salli teitä kiusattaa ylitse teidän voimanne; vaan hän tekee myös kiusauksesta lopun, että te sen voisitte kärsiä.

14. Sentähden, minun rakkaani, paetkaat epäjumalain palvelusta!

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

15 Puhun niin kuin ymmärtäväsille. Arvostelkaa te mitä sanon.

15 Minä puhun niinkuin ymmärtäväsille; arvostelkaa itse, mitä minä sanon.

15. Minä puhun niinkuin toimellisille: tuomitkaa te, mitä minä sanon.

LEIVÄNMURTO

16 Siunauksen malja, jonka siunaamme, eikö se ole Kristuksen veren osallisuus? Leipä, jonka murramme, eikö se ole Kristuksen ruumiin osallisuus?

17 Koska on yksi leipä, niin me monet olemme yksi ruumis, sillä kaikki olemme osalliset samasta leivästä.

18 Katsokaa luonnollista Israelia. Eivätkö ne, jotka syövät uhreja, ole osallisia alttarista?

19 Mitä siis sanon? Ettäkö epäjumala* on jotain tai että epäjumalille uhrit on jotain?

20 Ei vaan, että mitä pakanat uhraavat, sen he uhraavat riivaajille eivätkä Jumalalle. Mutta en tahdo, että te tullette osallisiksi riivaajista.

16 Siunauksen malja, jonka me siunaamme, eikö se ole osallisuus Kristuksen vereen? Se leipä, jonka murramme, eikö se ole osallisuus Kristuksen ruumiiseen?

17 Koska leipä on yksi, niin me monet olemme yksi ruumis; sillä me olemme kaikki tuosta yhdestä leivästä osalliset.

18 Katsokaa luonnollista Israelia; eivätkö ne, jotka syövät uhreja, ole alttarista osalliset?

19 Mitä siis sanon? Ettäkö epäjumalanuhri on jotakin, tai että epäjumala on jotakin?

20 Ei, vaan että, mitä pakanat uhraavat, sen he uhraavat riivaajille eivätkä Jumalalle; mutta minä en tahdo, että te tullette osallisiksi riivaajista.

16. Se siunattu kalkki, jota me siunaamme, eikö se ole Kristuksen veren osallisuus? Se leipä, jonka me murramme, eikö se ole Kristuksen ruumiin osallisuus?

17. Sillä se on yksi leipä, niin mekin monta olemme yksi ruumis; sillä me kaikki yhdestä leivästä olemme osalliset.

18. Katsokaat Israelia lihan jälkeen: eikö ne, jotka uhria syövät, ole alttarista osalliset?

19. Mitäs siis minä sanon, että epäjumalat jotakin ovat, eli jos epäjumalain uhri jotakin on?

20. Mutta sen minä sanon: mitä pakanat uhraavat, sen he perkeleille uhraavat ja ei Jumalalle. En minä tahdo, että teidän pitää oleman perkeleistä osalliset.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

21 Ette voi juoda Herran maljasta ja riivaajain maljasta, ette voi olla osalliset Herran pöydästä ja riivaajain pöydästä.

22 Vai sytytämmekö Herran kiivautteen? Emme kai ole Häntä voimakkaammat?

21 Ette voi juoda Herran maljasta ja riivaajien maljasta, ette voi olla osalliset Herran pöydästä ja riivaajien pöydästä.

22 Vai tahdommeko herättää Herran kiivauden? Emme kaiketi me ole häntä väkevämmät?

21. Ette taida Herran kalkkia juoda ja perkeleiden kalkkia. Ette taida osalliset olla Herran pöydästä ja perkeleiden pöydästä.

22. Eli tahdommeko me Herraa härsytellä? Olemmeko me häntä väkevämmät?

RUOKIEN NAUTTIMISESTA

23 Kaikki on (minulle) luvallista mutta ei kaikki ole hyväksi, kaikki on (minulle) luvallista, mutta kaikki ei rakenna.

24 Älköön kukaan etsikö omaa etuansa, vaan (kukin) toisen etua.

25 Syökää kaikkea mitä lihatorilla* myydään, mitään kyselemättä omantunnon vuoksi,

26 sillä "Herran on maa ja se, mikä sen täyttää."

27 (Mutta) jos joku uskomaton kutsuu teitä ja te tahdotte mennä, niin syökää kaikkea, mitä eteenne pannaan, mitään kyselemättä omantunnon

23 Kaikki on luvallista, mutta ei kaikki ole hyödyksi; "kaikki on luvallista", mutta ei kaikki rakenna.

24 Älköön kukaan katsoko omaa parastaan, vaan toisen parasta.

25 Syökää kaikkea, mitä lihakaupassa myydään, kyselemättä mitään omantunnon tähden,

26 sillä: "Herran on maa ja kaikki, mitä siinä on".

27 Jos joku, joka ei usko, kutsuu teitä ja te tahdotte mennä hänen luokseen, niin syökää kaikkea, mitä eteenne pannaan, kyselemättä

23. Kaikki tosin ovat minulle luvalliset, vaan ei kaikki ole tarpeelliset. Kaikki ovat minulle luvalliset, mutta ei kaikki tapahdu parannukseksi.

24. Älkään kenkään omaa parastansa katsoko, vaan toisen.

25. Kaikkea, mitä teurashuoneessa myydään, syökää ja älkää omantunnon tähden kyselkö.

26. Sillä maa on Herran, ja kaikki mitä siinä on.

27. Mutta kuin joku uskomaton teitä vieraaksi kutsuu ja te mennä tahdotte, niin syökää kaikkia, mitä teidän eteenne tuodaan ja älkää

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

vuoksi. Jos kuitenkin joku sanoo teille:

28 "Tämä on epäjumalille uhrattua", niin olkaa syömättä hänen tähtensä, joka sen ilmaisi, ja omantunnon vuoksi (sillä "Herran on maa ja se, mikä sen täyttää")."

29 Sanon kuitenkin: ei sinun omantuntosi vuoksi, vaan tuon toisen omantunnon. Sillä miksi minun vapauteni olisi* toisen omantunnon tuomittavana?

30 (Mutta) jos minä sen kiittäen nautin, miksi minua herjataan siitä, mistä kiitän?

31 Syöttepä siis tai juotte tai teette mitä tahansa, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.

32 Älkää olko pahennukseksi juudalaisille, älkää kreikkalaisille älkääkään Jumalan seurakunnalle,

33 niin kuin minäkin olen kaikille mieliksi kaikessa etsimättä omaa hyötyäni, vaan monien hyötyä, jotta he pelastuisivat.

mitään omantunnon tähden.

28 Mutta jos joku sanoo teille: "Tämä on epäjumalille uhrattua", niin jättäkää se syömättä hänen tähtensä, joka sen ilmaisi, ja omantunnon tähden; (sillä "Herran on maa ja se, mikä sen täyttää.")

29 en tarkoita sinun omaatuntoasi, vaan tuon toisen; sillä miksi minun vapauteni joutuisi toisen omantunnon tuomittavaksi?

30 Jos minä sen kiittäen nautin, miksi minua herjataan siitä, mistä kiitän?

31 Söittepä siis tai joitte tai teittepä mitä hyvänsä, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.

32 Älkää olko pahennukseksi juudalaisille, älkää kreikkalaisille älkääkään Jumalan seurakunnalle,

33 niinkuin minäkin koetan kelvata kaikille kaikessa enkä katso omaa hyötyäni, vaan monien hyötyä, että he pelastuisivat.

omantunnon tähden kyselkö.

28. Mutta jos joku silloin teille sanois: tämä on epäjumalain uhri, niin älkää syökö, hänen tähtensä, joka sen ilmoitti, ja omantunnon tähden. Sillä maa on Herran ja kaikki mitä siinä on.

29. Mutta minä sanon omastatunnosta: ei sinun, vaan toisen; sillä minkätähden minun vapauteni tuomitaan toisen omantunnolta?

30. Sillä koska minä sen kiitoksella nautitsen, miksis minua pilkataan sen edestä, josta minä kiitän?

31. Jos te nyt syötte eli juotte, eli mitä te teette, niin tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.

32. Olkaat ilman pahennusta sekä Juudalaisille että Grekiläisille ja Jumalan seurakunnalle,

33. Niinkuin minä kaikissa kaikille kelpaan ja en etsi omaa parastani, vaan monen, että he autuaaksi tulisivat.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

11. Luku

1 Olkaa minun seuraajiani niin kuin minäkin olen Kristuksen seuraaja.

2 Kiitänkin teitä, (veljet,) että olette minua kaikessa muistaneet ja seuraatte opetuksiani niin kuin olen ne teille antanut.

VAIMON PÄÄN PEITTÄMINEN

3 Haluan teidän kuitenkin tietävän, että Kristus on jokaisen miehen pää, mutta mies on vaimon pää ja Jumala Kristuksen pää.

4 Jokainen mies, joka rukoilee tai profetoi pitäen päässä jotain, häpäisee päänsä.

5 Mutta jokainen vaimo, joka rukoilee tai profetoi pää peittämättönnä, häpäisee päänsä, sillä se on aivan sama kuin hän olisi kaljuksi ajettu.

11. Luku

1 Olkaa minun seuraajiani, niin kuin minä olen Kristuksen seuraaja.

2 Minä kiitän teitä (*veljet*), että minua kaikessa muistatte ja noudatatte minun opetuksiani, niinkuin minä ne teille olen antanut.

3 Mutta minä tahdon, että te tiedätte sen, että Kristus on jokaisen miehen pää ja että mies on vaimon pää ja että Jumala on Kristuksen pää.

4 Jokainen mies, joka rukoilee tai profetoi pää peitettynä, häpäisee päänsä.

5 Mutta jokainen vaimo, joka rukoilee tai profetoi pää peittämättönnä, häpäisee päänsä, sillä se on aivan sama, kuin jos hänen

1. Olkaat minun seuraajani, niin kuin minäkin Kristuksen.

2. Mutta minä kiitän teitä, rakkaat veljeni, että te minua kaikessa muistatte, ja että te pidätte ne säädyt, jotka minä teille annoin.

3. Mutta minä tahdon, että teidän pitää tietävän, että Kristus on jokaisen miehen pää; mutta mies on vaimon pää, ja Jumala on Kristuksen pää.

4. Jokainen mies, joka rukoilee eli propheteeraa, ja pitää jotakin päänsä päällä, se häpäisee päänsä.

5. Mutta jokainen vaimo, joka rukoilee eli propheteeraa peittämättömällä päällä, se häpäisee päänsä; sillä se on niinkuin se ajeltu

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

6 Sillä jos vaimo ei verhoa itseään, leikkauttakoon myös hiuksensa. Mutta jos vaimolle on häpeäksi leikkauttaa hiuksensa tai ajattaa itsensä kaljuksi, niin verhotkoon itsensä.

7 Sillä miehen ei tule peittää päätään, koska hän on Jumalan kuva ja kunnia, mutta vaimo on miehen kunnia.

8 Mies ei näet ole alkuisin vaimosta, vaan vaimo miehestä.

9 Eikä miestä luotu vaimoa varten, vaan vaimo miestä varten.

10 Siksi vaimon tulee pitää päässään *vallan merkki* enkelten vuoksi.

11 Herrassa ei kuitenkaan ole *miestä ilman vaimoa eikä vaimoa ilman miestä*.

12 Sillä niin kuin vaimo on alkuisin miehestä, niin myös mies on *syntynyt vaimosta*, mutta kaikki on lähtöisin Jumalasta.

päänsä olisi paljaaksi ajeltu.

6 Sillä jos vaimo ei verhoa päätään, leikkauttakoon hiuksensakin; mutta koska on häpeäksi vaimolle, että hän leikkauttaa tai ajattaa hiuksensa, niin verhotkoon itsensä.

7 Miehen ei tule peittää päätänsä, koska hän on Jumalan kuva ja kunnia; mutta vaimo on miehen kunnia.

8 Sillä mies ei ole alkuisin vaimosta, vaan vaimo miehestä;

9 eikä miestä luotu vaimoa varten, vaan vaimo miestä varten.

10 Sentähden vaimon tulee pitää päässään vallanalaisuuden merkki enkelien tähden.

11 Herrassa ei kuitenkaan ole vaimoa ilman miestä eikä miestä ilman vaimoa.

12 Sillä samoin kuin vaimo on alkuisin miehestä, samoin myös mies on vaimon kautta; mutta kaikki on Jumalasta.

olis.

6. Sillä ellei vaimo anna itsiänsä peittää, niin kerittäkään myös hänen hiuksensa; vaan että se on ruma, että vaimon pitäis keritty eli ajeltu oleman, niin peittäkään päänsä.

7. Mutta ei miehen pidä päätänsä peittämän, sillä hän on Jumalan kuva ja kunnia; mutta vaimo on miehen kunnia.

8. Sillä ei mies ole vaimosta, mutta vaimo on miehestä.

9. Ja ei mies ole luotu vaimon tähden, mutta vaimo on luotu miehen tähden.

10. Sentähden pitää vaimon pitämän voiman päänsä päällä enkelitten tähden;

11. Muutoin ei ole mies paitsi vaimoa, eikä vaimo paitsi miestä, Herrassa,

12. Sillä niinkuin vaimo on miehestä, niin on myös mies vaimon kautta; mutta kaikki Jumalasta.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

13 Päätäkää itse: sopiiko vaimon* rukoilla Jumalaa pää peittämätönnä?

14 (Vai) eikö itse luontokin opeta teille, että jos miehellä on pitkä tukka, se on hänelle häpeäksi?

15 Mutta jos naisella on pitkä tukka, se on hänelle kunniaksi, sillä hiukset on annettu hänelle hunnuksi.

16 Jos kuitenkin joku aikoo esittää vastaväitteitä, niin meillä ei ole sellaista tapaa eikä Jumalan seurakunnilla.

LEIVÄNMURRON VÄÄRÄ VIETTÄMINEN

17 Mutta tätä käskiessäni en kiitä, koska *kokoontuessanne ette tule* paremmiksi vaan pahemmiksi.

18 Sillä ensiksikin kuulen, että keskellänne on riitaisuuksia, kun kokoontutte seurakunnankokoukseen, ja osittain sen uskonkin.

13 Päätäkää itse: sopiiko vaimon rukoilla Jumalaa pää peittämätönnä?

14 Eikö itse luontokin opeta teille, että jos miehellä on pitkät hiukset, se on hänelle häpeäksi;

15 ja että jos vaimolla on pitkät hiukset, se on hänelle kunniaksi? Sillä ovathan hiukset annetut hänelle hunnuksi.

16 Mutta jos joku haluaa väittää vastaan, niin tietäköön, että meillä ei ole sellaista tapaa eikä Jumalan seurakunnilla.

17 Mutta tätä käskiessäni en kiitä sitä, että kokoontumisenne ei tee teitä paremmiksi, vaan pahemmiksi.

18 Sillä ensiksikin olen kuullut, että kun kokoontutte seurakunnankokoukseen, teillä on riitaisuuksia keskenänne, ja osittain sen us-

13. Tuomitkaat itse keskenänne: onko se kaunis, että vaimo avopäin Jumalaa rukoilee?

14. Eikö luontokin sitä teille opeta, että se on miehelle häpiäksi, jos hänellä on pitkät hiukset?

15. Mutta vaimolle on se kunniaksi, että hänellä on pitkät hiukset; sillä hiukset ovat hänelle peitteeksi annetut.

16. Mutta jos joku näkyy riitainen olevan, ei meillä eikä Jumalan seurakunnilla se tapa ole.

17. Mutta kuin minä tätä teille ilmoitan, en minä teitä kiitä, ettette kokoon tule parannukseksi, vaan pahennukseksi.

18. Sillä ensin, kuin te seurakuntaan tulette, niin minä kuulen eripuraisuudet olevan seassanne; jonka minä myös puolittain uskon.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

19 Täytyyhän keskellänne olla puolueitakin, jotta koetuksen kestävätkä tulisivat tunnetuiksi joukossanne.

20 Kun näin kokoonnutte yhteen, se ei ole Herran aterian nauttimista.

21 Sillä syötäessä kukin *ottaa etukäteen* oman ateriansa, ja toinen on nälissään ja toinen juovuksissa.

22 Eikö teillä siis ole huoneita aterioimista ja juomista varten? Vai halveksitteko Jumalan seurakuntaa ja häpäisette niitä, joilla ei mitään ole? Mitä sanoisin teille? Kiittäisinkö teitä? Tässä en kiitä.

LEIVÄNMURRON ASETTAMINEN

23 Sillä olen saanut Herralta sen, jonka myös olen teille ilmoittanut, että Herra Jeesus sinä yönä, jona Hänet

konkin.

19 Täytyyhän teidän keskuudessanne olla puolueitakin, että kävisi ilmi, ketkä teistä kestävätkä koetuksen.

20 Kun te näin kokoonnutte yhteen, niin ei se ole Herran aterian nauttimista,

21 sillä syömään ruvettaessa kukin rientää ottamaan eteensä omat ruokansa, ja niin toinen on nälissään ja toinen juovuksissa.

22 Eikö teillä sitten ole muita huoneita, niissä syödäksenne ja juodaksenne? Vai halveksitteko Jumalan seurakuntaa ja tahdotteko häväistä niitä, joilla ei mitään ole? Mitä minun on teille sanominen? Onko minun teitä kiittäminen? Tässä kohden en kiitä.

23 Sillä minä olen saanut Herralta sen, minkä myös olen teille tiedoksi antanut, että Herra Jeesus

19. Sillä teidän seassanne pitää myös eriseuratt oleman, että ne, jotka koetellut ovat, teidän seassanne ilmoitettaisiin.

20. Kuin te siis kokoon tulette yhteen, ei se ole Herran ehtoollista pitää.

21. Sillä jokainen ennättää syödä oman ehtoollisensa, yksi isoo, toinen juovuksissa on.

22. Vai eikö teillä huoneita ole, joissa te syödä ja juoda saatte? Taikka katsotteko te ylöns Jumalan seurakunnan ja häpäisette ne, joilla ei mitään ole? Mitä minun pitää teille sanoman? Pitääkö minun teitä kiittämän? Tässä en minä kiitä.

23. Sillä minä olen sen Herralta saanut, jonka minä myös teille annoin. Sillä Herra Jeesus, sinä yönä,

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

kavallettiin, otti leivän

24 ja kiitettyään mursi ja sanoi: "(Ottakaa, syökää.) Tämä on minun ruumiini, joka teidän puolestanne murretaan*. Tehkää tämä minun muistokseni."

25 Samoin Hän aterian jälkeen otti myös maljan ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni. Niin usein kuin juotte, tehkää se minun muistokseni."

26 Sillä niin usein kuin syötte tämän leivän ja juotte tämän maljan, te julistatte Herran kuolemaa, kunnes Hän tulee.

ARVOTON OSALLISTUMINEN LEIVÄNMURTOON

27 Joka siis kelvottomasti syö tätä leipää tai juo Herran maljasta, on vikapää Herran ruumiiseen ja vereen.

28 Mutta tutkikoon ihminen itseään ja

sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän,

24 kiitti, mursi ja sanoi: "(Ottakaa, syökää.)Tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan; tehkää tämä minun muistokseni".

25 Samoin hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni; niin usein kuin te juotte, tehkää se minun muistokseni".

26 Sillä niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tämän maljan, te julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kuin hän tulee.

27 Sentähden, joka kelvottomasti syö tätä leipää tai juo Herran maljan, hän on oleva vikapää Herran ruumiiseen ja vereen.

28 Koetelkoon siis ihminen itseän-

jona hän petettiin, otti leivän,

24. Ja kiitti, mursi ja sanoi: ottakaa, syökää! tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne murretaan: se tehkää minun muistokseni;

25. Niin myös kalkin ehtoollisen jälkeen ja sanoi: tämä kalkki on se Uusi Testamentti minun veressäni; se tehkää, niin usein kuin te juotte, minun muistokseni.

26. Sillä niin usein kuin te syötte tästä leivästä ja juotte tästä kalkista, pitää teidän Herran kuoleman julistaman, siihenasti kuin hän tulee.

27. Sentähden joka kelvottomasti syö tästä leivästä ja juo Herran kalkista, se on vikapää Herran ruumiiseen ja vereen.

28. Mutta koetelkaan ihminen it-

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

niin syököön tästä leivästä ja juokoon tästä maljasta.

29 Sillä joka syö ja juo (kelvottomasti,) erottamatta Herran ruumista muusta, syö ja juo tuomioksensa.

30 Sen vuoksi on keskellänne paljon heikkoja ja sairaita, ja moni on nukkunut pois.

31 Jos kuitenkin oikein arvostelisimme itseämme, meitä ei tuomittaisi.

32 Mutta kun meitä tuomitaan, niin Herra meitä kurittaa, jottei meitä maailman kanssa kadotukseen tuomittaisi.

33 Kun siis, veljeni, kokoonnutte aterioimaan, odottakaa toisianne.

34 (Mutta) jos jonkun on nälkä, syököön kotonaan, jottette kokoontuisi tuomioksenne. Muista asioista määrään, kunhan tulen.

sä, ja niin syököön tätä leipää ja juokoon tästä maljasta;

29 sillä joka syö ja juo erottamatta (kelvottomasti,) Herran ruumista muusta, syö ja juo tuomioksensa.

30 Sentähden onkin teidän joukossanne paljon heikkoja ja sairaita, ja moni on nukkunut pois.

31 Mutta jos me tutkisimme itseämme, ei meitä tuomittaisi;

32 mutta kun meitä tuomitaan, niin se on meille Herran kuritusta, ettei meitä maailman kanssa kadotukseen tuomittaisi.

33 Sentähden, veljeni, kun kokoonnutte aterioimaan, odottakaa toisianne.

34 Jos kenellä on nälkä, syököön kotonaan, ettette kokoontuisi tuomioksenne. Muista seikoista minä säädän, sitten kuin tulen.

siänsä, ja niin syökään tästä leivästä ja juokaan tästä kalkista.

29. Sillä joka syö taikka juo kelvottomasti, hän syö ja juo tuomion itsellensä, ettei hän Herran ruumista eroita.

30. Sentähden on myös monta heikkoa ja sairasta teidän seasanne, ja moni makaa.

31. Sillä jos me itsemme tuomitsimme, niin emme ensinkään tuomittaisi.

32. Vaan kuin me tuomitaan, niin me Herralta kuritetaan, ettemme maailman kanssa kadotettaisi.

33. Sentähden, rakkaat veljeni! kuin te kokoon tulette syömään, niin odottakaat toinen toistanne.

34. Mutta jos joku isoo, hän syököön kotonansa, ettette kokoon tulisi kadotukseksi. Ne muut minä tultuani tahdon toimittaa.

12. Luku ARMOLAHJOISTA

1 Mutta hengellisistä lahjoista en halua teidän, veljet, olevan tietämättömiä.

2 Tiedätte, että *olitte pakanoita, joita* vietiin mykkien epäjumalain luo — niin kuin teitä kuljetettiin.

3 Sen vuoksi teen teille tietäväksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, *sano Jeesusta kirotuksi*, eikä kukaan voi sanoa Jeesusta Herraksi paitsi Pyhässä Hengessä.

4 On erilaisia armolahjoja, mutta sama Henki.

5 On myös erilaisia virkoja, mutta sama Herra.

6 Samoin on erilaisia voimavaikutuksia, mutta Jumala, joka kaikki kaikissa vaikuttaa, on sama.

7 Mutta kullekin annetaan Hengen ilmaisu hyödyksi.

8 Sillä yhdelle annetaan Hengen välityksellä viisauden sanat* ja toiselle

12. Luku

1 Mutta mitä hengellisiin lahjoihin tulee, niin en tahdo, veljet, pitää teitä niistä tietämättöminä.

2 Te tiedätte, että kun olitte pakanoita, teitä vietiin mykkien epäjumalien luo, miten vain tahdottiin.

3 Sentähden minä teen teille tietäväksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, sano: "Jeesus olkoon kirottu", ja ettei kukaan voi sanoa: "Jeesus olkoon Herra", paitsi Pyhässä Hengessä.

4 Armolahjat ovat moninaiset, mutta Henki on sama;

5 ja seurakuntavirat ovat moninaiset, mutta Herra on sama;

6 ja voimavaikutukset ovat moninaiset, mutta Jumala, joka kaikki kaikissa vaikuttaa, on sama.

7 Mutta kullekin annetaan Hengen ilmoitus yhteiseksi hyödyksi.

8 Niinpä saa Hengen kautta toinen viisauden sanat, toinen tiedon sa-

1. Mutta hengellisistä lahjoista, rakkaat veljet, en minä tahdo teiltä salata.

2. Te tiedätte, että te olette pakannat olleet ja käyneet mykkäin epäjumalain tykö, niinkuin te viedyt olitte.

3. Sentähden teen minä teille tietäväksi, ettei yksikään, joka Jumalan Hengen kautta puhuu, Jeesusta kiroile: ja ei yksikään taida Jeesusta kutsua Herraksi, vaan Pyhän Hengen kautta.

4. Lahjat ovat moninaiset, mutta yksi on Henki;

5. Ja virat ovat moninaiset, mutta yksi on Herra.

6. Ja voimat ovat moninaiset, mutta yksi on Jumala, joka kaikki kaikissa vaikuttaa.

7. Mutta jokaiselle annetaan Hengen ilmoitus hyödytykseksi.

8. Sillä yhdelle annetaan Hengen kautta puhua viisaudesta, toiselle

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

tiedon sanat* saman Hengen välityksellä,

9 toiselle usko samassa Hengessä, toiselle taas terveeksi tekemisten armonlahjat samassa Hengessä,

10 toiselle *voimalliset ihmeteot*, toiselle profetoimisen lahja, toiselle henkien erottamiset, toiselle eri kielet, toiselle taas kielten selitys.

11 Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki jakaen kullekin erikseen niin kuin tahtoo.

RUUMIS SEURAKUNNAN VERTAUSKUVANA

12 Sillä niin kuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki (saman) ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin.

13 Kaikki olemme näet yhdessä

nat saman Hengen vaikutuksesta;

9 toinen saa uskon samassa Hengessä, toinen taas terveeksitekemisen lahjat siinä yhdessä Hengessä;

10 toinen lahjan tehdä voimallisia tekoja; toinen profetoimisen lahjan, toinen lahjan arvostella henkiä; toinen eri kielillä puhumisen lahjan, toinen taas lahjan selittää kieliä.

11 Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen, niinkuin tahtoo.

12 Sillä niinkuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin;

13 sillä me olemme kaikki yhdessä

puhua tiedosta, sen yhden Hengen kautta:

9. Mutta toiselle usko siitä yhdestä Hengestä: toiselle lahjat terveeksi tehdä siinä yhdessä Hengessä:

10. Toiselle voimallisia töitä tehdä, toiselle ennustus, toiselle henget eroittaa, toiselle moninaiset kielet, toiselle moninaisten kielten selitys.

11. Mutta nämät kaikki se yksi Henki vaikuttaa, jakaen kullekin omansa niinkuin hän tahtoo.

12. Sillä niinkuin ruumis on yksi, ja hänellä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, ehkä heitä on usia, ovat kuitenkin yksi ruumis; niin on myös Kristus.

13. Sillä me olemme myös yhdes-

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

Hengessä kastetut yhteen* ruumiiseen, olemme juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme juotetut yhteen* Henkeen.

14 Sillä ei ruumiskaan ole yksi jäsen, vaan monta.

15 Jos jalka sanoisi: "Koska en ole käsi, en kuulu ruumiiseen", *eikö se silti kuulu ruumiiseen?*

16 Ja jos korva sanoisi: "Koska en ole silmä, en kuulu ruumiiseen", *eikö se silti kuulu ruumiiseen?*

17 Jos koko ruumis olisi silmänä, missä olisi kuulo? Jos kokonaan kuulona, missä haisti?

18 Mutta nyt Jumala on asettanut jäsenet, kunkin niistä, ruumiiseen niin kuin on tahtonut.

19 Jos kuitenkin kaikki olisivat yksi jäsen, missä olisi ruumis?

20 Mutta nyt onkin monta jäsentä ja

Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimme juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä.

14 Sillä eihän ruumiskaan ole yksi jäsen, vaan niitä on siinä monta.

15 Jos jalka sanoisi: "Koska en ole käsi, en kuulu ruumiiseen", niin ei se silti olisi ruumiiseen kuulumaton.

16 Ja jos korva sanoisi: "Koska en ole silmä, en kuulu ruumiiseen", niin ei se silti olisi ruumiiseen kuulumaton.

17 Jos koko ruumis olisi silmänä, missä sitten olisi kuulo? Jos taas kokonaan kuulona, missä silloin haisti?

18 Mutta nyt Jumala on asettanut jäsenet, itsekunkin niistä, ruumiiseen, niinkuin hän on tahtonut.

19 Vaan jos ne kaikki olisivat yhtenä jäsenenä, missä sitten ruumis olisi?

20 Mutta nytpä onkin monta jäsen-

sä Hengessä kaikki yhdeksi ruumiiksi kastetut, sekä Juudalaiset että Grekiläiset, sekä orjat että vaapat, ja kaikki me olemme yhteen Henkeen juotetut.

14. Sillä ei ruumis ole yksi jäsen, vaan usia.

15. Jos jalka sanois: en minä ole käsi, sentähden en minä ole ruumiista: eikö hän senvuoksi ole ruumiista?

16. Ja jos korva sanois: en minä ole silmä, sentähden en minä ole ruumiista: eikö hän senvuoksi ruumiista ole?

17. Jos koko ruumis silmänä olis, kussas siis kuulo? Jos se kaikki kuulona, kussas siis haisto?

18. Mutta nyt on Jumala pannut jäsenet erinänsä itsekunkin ruumiissa niinkuin hän on tahtonut.

19. Vai jos kaikki olisivat yksi jäsen, kussa sitte ruumis olis?

20. Mutta nyt on monta jäsentä,

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

yksi ruumis.

21 Silmä ei saata sanoa kädelle: "En tarvitse sinua", ei myöskään pää jaloille: "En tarvitse teitä."

22 Vaan paljoa enemmän ne ruumiin jäsenet, jotka näyttävät olevan heikompia, ovat välttämättömiä,
23 ja joitten katsomme olevan ruumiin vähemmän kunniakkaita osia, *ne peitämme sitä kunniallisemmin*. Niin meidän vähemmän arvostetuilla ruumiinosillamme on parempi kaunistus.

24 Mutta meidän arvostetut jäsenemme eivät sitä tarvitse. Mutta Jumala on liittänyt ruumiin yhteen antaen heikommalle* suuremman kunnian,

25 jottei ruumiissa olisi eripuraisuutta, vaan jäsenet pitäisivät yhtäläisesti huolta toisistaan.

26 Ja jos yksi jäsen kärsii, kaikki jäsenet kärsivät sen kanssa; tai jos yksi jäsen saa kunniaa, kaikki jäsenet iloitsevat sen kanssa.

tä, ja ainoastaan yksi ruumis.

21 Silmä ei saata sanoa kädelle: "En tarvitse sinua", eikä myöskään pää jaloille: "En tarvitse teitä".

22 Päinvastoin ne ruumiin jäsenet, jotka näyttävät olevan heikompia, ovat välttämättömiä;

23 ja ne ruumiin jäsenet, jotka meistä ovat vähemmän kunniakkaita, me verhoamme sitä kunniallisemmin, ja niitä, joita häpeämme, me sitä häveliäämmin peitämme;

24 mutta ne, joita emme häpeä, eivät sitä tarvitse. Mutta Jumala on liittänyt ruumiin yhteen niin, että antoi halvempiarvoiselle suuremman kunnian,

25 ettei ruumiissa olisi eripuraisuutta, vaan että jäsenet pitäisivät yhtäläistä huolta toinen toisestaan.

26 Ja jos yksi jäsen kärsii, niin kaikki jäsenet kärsivät sen kanssa; tai jos jollekulle jäsenelle annetaan kunnia, niin kaikki jäsenet iloitse-

vaan yksi ruumis.

21. Mutta ei silmä taida kädelle sanoa: en minä sinua tarvitse, eli taas pää jaloille: en minä teitä tarvitse.

22. Vaan paljoa enemmän ne ruumiin jäsenet, jotka heikommaksi näkyvät, ovat tarpeelliset.

23. Ja jotka me luulemme häpiällisemmäksi ruumiissa, niiden päälle me enimmän kunnian panemme; ja jotka häijymmäksi näkyvät, niillä on enin kaunistusta:

24. Sillä jotka meissä kauniit ovat, ei ne mitään tarvitse; mutta Jumala on ruumiin kokoon liittännyt ja sille puuttuvaiselle enemmän kunnian antanut,

25. Ettei eripuraisuutta ruumiissa olisi; vaan kaikki jäsenet pitää toinen toisestansa surun pitämän.

26. Ja jos yksi jäsen kärsii jotakin, niin kaikki muut jäsenet kanssa kärsivät, ja jos yksi jäsen kunniasa pidetään, niin kaikki jäsenet

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

27 Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne jäseniä.

28 Jumala on asettanut nämä seurakuntaan: ensiksi apostoleja, toiseksi profeettoja, kolmanneksi opettajia, sen jälkeen voimatekoja, sitten terveeksi tekemisten armolahjoja, *avustamisen lahjoja, johtamisen kykyä*, eri kieliä.

29 Eivät kaikei kaikki ole apostoleja? Eiväthän kaikki ole profeettoja? Eiväthän kaikki opettajia? Ei kaikei kaikilla ole voimatekoja?

30 Eihän kaikilla ole terveeksi tekemisten armolahjoja? Eiväthän kaikki puhu kielillä? Eiväthän kaikki selitä?

31 Mutta pyrkikää innokkaasti saamaan parhaimpia armolahjoja, ja vielä minä osoitan teille verrattoman tien.

vat sen kanssa.

27 Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä.

28 Niinpä Jumala asetti seurakuntaan ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia profeetoiksi, kolmansia opettajiksi, sitten hän antoi voimallisia tekoja, sitten armolahjoja parantaa tauteja, avustaa, hallita, puhua eri kielillä.

29 Eivät suinkaan kaikki ole apostoleja? Eivät kaikki profeettoja? Eivät kaikki opettajia? Eiväthän kaikki tee voimallisia tekoja?

30 Eihän kaikilla ole parantamisen armolahjoja? Eiväthän kaikki puhu kielillä? Eiväthän kaikki kykene niitä selittämään?

31 Pyrkikää osallisiksi parhaimmista armolahjoista. Ja vielä minä osoitan teille tien, verrattoman tien.

myös riemuitsevat.

27. Mutta te olette Kristuksen ruumis ja jäsenet, jokainen osansa jälkeen.

28. Ja Jumala on pannut seurakuntaan ensin apostolit, sitte prophetat, senjälkeen opettajat, sitte voimalliset työt, jälleen parantamisen lahjat, avut, hallitukset, moninaiset kielet.

29. Ovatko kaikki apostolit? Ovatko kaikki prophetat? Ovatko kaikki opettajat? Onko kaikilla voimalliset työt?

30. Onko kaikilla parantamisen lahjat? Puhuvatko kaikki moninai-silla kielillä? Taitavatko kaikki selittää?

31. Mutta noudattakaat te paraita lahjoja. Ja vielä minä teille kor-kiamman tien osoitan.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

13. Luku RAKKAUDEN YLISTYS

1 Vaikka puhuisin ihmisten ja enkelten kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin kajahtava vaski tai helisevä soitin*.

2 Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että siirtäisin vuoria, mutta minulla ei olisi rakkautta, en olisi mitään.

3 Ja vaikka jakaisin kaiken omaisuuteni köyhille ravinnoksi ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, en siitä mitään hyötyisi.

4 Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä, rakkaus ei ole kateellinen, (rakkaus) ei kerskaa, ei pöyhkeile,

5 ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei *pidä mielessään* pahaa,

13. Luku

1 Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen.

2 Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi.

3 Ja vaikka minä jakelisin kaiken omaisuuteni köyhäin ravinnoksi, ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, ei se minua mitään hyödyttäisi.

4 Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile,

5 ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa,

1. Jos minä ihmisten ja enkelein kielillä puhuisin, ja ei minulla olisi rakkautta, niin minä olisin kuin helisevä vaski tai kilisevä kulkuinen.

2. Ja jos minä propheteerata taitaisin, ja kaikki salaisuudet tietäisin ja kaiken tiedon, ja minulla olisi kaikki usko, niin että minä vuoret siirtäisin, ja ei olisi minulla rakkautta, niin en minä mitään olisi.

3. Ja jos minä kaiken tavarani kulluttaisin köyhäin ravinnoksi, ja jos minä antaisin ruumiini poltettaa, ja ei olisi minulla rakkautta, niin ei se olisi minulle mitään hyödyllinen.

4. Rakkaus on kärsivällinen ja laupias. Ei rakkaus kadehdi, ei rakkaus ole tyly, ei hän paisu:

5. Ei hän käytä itsiänsä sopimattomasti, ei omaansa etsi, ei hän vihaan syty, ei hän pahaa ajattele,

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

6 ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee totuuden kanssa.

7 Kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii.

8 Rakkaus ei koskaan loppu*. Mutta sekä profetoimiset katoavat että kielet lakkaavat ja tieto katoaa.

9 Sillä tiedämme vajavaisesti ja profetoimme vajavaisesti.

10 Mutta kun tulee se, mikä on täydellistä, (silloin) katoaa se, mikä on vajavaista.

11 Kun olin lapsi, puhuin kuin lapsi, ajattelin kuin lapsi, harkitsin kuin lapsi; (mutta) kun tulin mieheksi, hylkäsin sen, mikä on lapsellista*.

12 Sillä nyt näemme kuvastimesta arvoituksen omaisesti, mutta silloin kasvoista kasvoihin. Nyt tunnen vajavaisesti, mutta silloin olen tunteva täydellisesti, niin kuin minutkin täydellisesti tunnetaan.

6 ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa;

7 kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii.

8 Rakkaus ei koskaan häviä; mutta profetoiminen, se katoaa, ja kielillä puhuminen lakkaa, ja tieto katoaa.

9 Sillä tietomme on vajavaista, ja profetoimisemme on vajavaista.

10 Mutta kun tulee se, mikä täydellistä on, katoaa se, mikä on vajavaista.

11 Kun minä olin lapsi, niin minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli, ja minä ajattelin kuin lapsi; kun tulin mieheksi, hylkäsin minä sen, mikä lapsen on.

12 Sillä nyt me näemme kuin kuvastimessa, arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin; nyt minä tunnen vajavaisesti, mutta silloin minä olen tunteva täydellisesti, niinkuin minut itsenikin täy-

6. Ei hän vääryydestä iloitse, mutta hän iloitsee totuudesta:

7. Kaikki hän peittää, kaikki hän uskoo, kaikki hän toivoo, kaikki hän kärsii.

8. Ei rakkaus koskaan väsy; vaikka prophetiat lakkaavat, ja kielet vaikenevat, ja tieto katoaa.

9. Sillä me ymmärrämme puolittain, ja profeteeraamme puolittain.

10. Mutta kuin täydellinen tulee, sitte vajaa lakkaa.

11. Kuin minä olin lapsi, niin minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli ja ajattelin kuin lapsi; mutta sitte kuin minä mieheksi tulin, niin minä hylkäsin lapselliset.

12. Sillä nyt me näemme niinkuin peilistä tapauksessa, mutta silloin kasvoista kasvoihin: nyt minä tunnen puolittain, vaan silloin minä tunnen niinkuin minä tuttu olen.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

13 Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme; mutta suurin niistä on rakkaus.

14. Luku PROFETOIMISESTA JA KIELILLÄ PUHUMISESTA

1 Tavoitelkaa rakkautta ja pyrkikää innokkaasti saamaan hengellisiä lahjoja, mutta varsinkin *profetoimisen lahjaa*.

2 Sillä kielillä* puhuva ei puhu ihmisille, vaan Jumalalle. Kukaan ei näet häntä ymmärrä, vaan hän puhuu salaisuuksia hengessä.

3 Mutta profetoiva puhuu ihmisille rakennukseksi ja kehoitukseksi ja lohdutukseksi.

4 Kielillä* puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa.

5 Tahtoisin teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin, että profetoisitte. Sillä profetoiva on suurempi kuin kielillä puhuva, jollei tämä

dellisesti tunnetaan.

13 Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme; mutta suurin niistä on rakkaus.

14. Luku

1 Tavoitelkaa rakkautta ja pyrkikää saamaan hengellisiä lahjoja, mutta varsinkin profetoimisen lahjaa.

2 Sillä kielillä puhuva ei puhu ihmisille, vaan Jumalalle; ei häntä näet kukaan ymmärrä, sillä hän puhuu salaisuuksia hengessä.

3 Mutta profetoiva puhuu ihmisille rakennukseksi ja kehoitukseksi ja lohdutukseksi.

4 Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa.

5 Soisin teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin soisin teidän profetoivan; sillä profetoiva on suurempi kuin kielillä

13. Mutta nyt pysyvät usko, toivo, rakkaus, nämä kolme; vaan rakkaus on suurin niistä.

1. Noudattakaat rakkautta, olkaat ahkerat hengellisten lahjain perään; mutta enemmän prophetearaamaan.

2. Sillä joka kielillä puhuu, ei hän ihmisille puhu, vaan Jumalalle; sillä ei kenkään kuule, vaan hän puhuu salaisuudet hengessä.

3. Mutta joka prophetearaa, se puhuu ihmisille parannukseksi ja neuvoksi ja lohdutukseksi.

4. Joka kielillä puhuu, hän parantaa itsensä; mutta joka prophetearaa, hän seurakunnan parantaa.

5. Mutta minä tahtoisin, että te kaikki kielillä puhuisitte, mutta paljoa enemmän, että te prophetearaisitte; sillä se, joka prophetearaa,

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

selitä, niin että seurakunta rakentuu.

puhuva, ellei tämä samalla selitä, niin että seurakunta siitä rakentuu.

raa, on suurempi kuin se, joka kielillä puhuu, paitsi sitä jos hän sen selittää, että seurakunta sais siitä parannuksen.

6 Jos minä nyt, veljet, tulisin luoksenne kielillä puhuen, kuinka teitä hyödyttäisin, jollen julistaisi teille joko ilmestystä tai tietoa tai profetiaa tai opetusta?

6 Jos minä nyt, veljet, tulisin luoksenne kielillä puhuen, mitä minä teitä sillä hyödyttäisin, ellen puhuisi teille ilmestyksen tai tiedon tai profetian tai opetuksen sanoja?

6. Vaan nyt, rakkaat veljeni! jos minä tulen teidän tykönnne kielillä puhuen, mitä minä olisin teille hyödyllinen, ellen minä puhuisi teille eli ilmoituksen kautta, eli tiedon kautta, eli prophetian kautta, taikka opin kautta?

7 Vaikka elottomat soittimet, joko huilu tai kannel* antavatkin ääntä, kuinka tunnetaan, mitä huilulla tai kanteleella soitetaan, jolleivät ne soi erottuvien sävelin?

7 Niinhän on elottomain soittimienkin laita, huilujen tai kitarain: kuinka tiedetään, mitä huilulla tai kitaralla soitetaan, elleivät ne soi toisistaan erottuvien sävelin?

7. Kuitenkin ne hengettömät, jotka äänen antavat, joko se on huilu eli kantele, koska ei ne anna eri ääntä itsestänsä, kuinka se tiedetään, mitä huilulla eli mitä kanteleella soitettu on?

8 Sillä myös, jos pasuuna antaa epäselvän äänen, kuka valmistautuu taisteluun?

8 Niinikään, jos pasuna antaa epäselvän äänen, kuka silloin valmistautuu taisteluun?

8. Ja jos vaskitorvi antaa ymmärtämättömän äänen itsestänsä, kuka tietää sotaan hankita?

9 Samoin tekin: jollette kielellänne esitä selvää puhetta, kuinka puhuttu ymmärretään? Puhutte näet tuuleen.

9 Samoin tekin: jos ette kielellänne saa esiin selvää puhetta, kuinka voidaan sellainen puhe ymmärtää? Tehän puhutte silloin tuuleen.

9. Niin myös te, jos te kielillä puhutte ja ette puhu selkiästi; kuinka se ymmärretään, mitä puhuttu on? Sillä te puhutte tuuleen.

10 Maailmassa on, jos niikseen tulee, niin paljon kieliä*, eikä mikään (niistä)

10 Maailmassa on, kuka tietää, kuinka monta eri kieltä, mutta ei

10. Moninaiset tosin ovat äänet maailmassa, ja ei yhtään niistä ole

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

ole äänetön.

11 Jos nyt en tunne kielen* merkitystä, olen puhujalle muukalainen ja puhuja on minulle muukalainen.

12 Samoin tekin, koska innokkaasti tavoittelette henkilöitä, niin pyrkikää seurakunnan rakennukseksi omistamaan niitä runsaasti.

13 Sen vuoksi rukoilkoon se, joka puhuu kielillä,* että hän voisi selittää.

14 Sillä jos rukoilen kielillä*, niin henkeni rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön.

15 Miten siis on? Minun tulee rukoilla hengellä, mutta minun tulee rukoilla myös ymmärryksellä. Minun tulee laulaa ylistystä hengellä, mutta minun tulee laulaa ylistystä myös ymmärryksellä.

16 Sillä jos sinä ylistät hengessä, kuinka oppimattoman asemassa oleva sanoo "amen" kiitokseesi, koska

ainoatakaan, jonka äänet eivät ole ymmärrettävissä.

11 Mutta jos en tiedä sanojen merkitystä, olen minä puhujalle muukalainen, ja puhuja on minulle muukalainen.

12 Samoin tekin, koska tavoittelette henkilöitä, niin pyrkikää seurakunnan rakennukseksi saamaan niitä runsaasti.

13 Sentähden rukoilkoon se, joka kielillä puhuu, että hän taitaisi selittää.

14 Sillä jos minä rukoilen kielillä puhuen, niin minun henkeni kyllä rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön.

15 Kuinka siis on? Minun on rukoiltava hengelläni, mutta minun on rukoiltava myöskin ymmärrykselläni; minun on veisattava kiitosta hengelläni, mutta minun on veisattava myöskin ymmärrykselläni.

16 Sillä jos ylistät Jumalaa hengessä, kuinka oppimattoman paikalla istuva saattaa sanoa "amen"

äänetöntä;

11. Sentähden, ellen minä tiedä äänen tointa, niin minä olen puhujalle outo, ja se, joka puhuu, on myös minulle outo.

12. Niin tekin, koska te ahkerasti hengellisiä henkilöitä etsitte, niin ahkeroitkaaat seurakunnan parannukseksi, että teillä kyllä olis.

13. Sentähden, joka kielillä puhuu, se rukoilkaan, että hän sen taitais myös selittää.

14. Sillä jos minä kielillä rukoilen, niin minun henkeni rukoilee, mutta minun mieleni on hedelmätön.

15. Kuinkas se siis on? Minä rukoilen hengessä, ja rukoilen myös mielessäni: minä veisaan hengessä, ja veisaan myös mielessäni.

16. Mutta koska sinä hengessä siunaat, kuinkas se, joka oppimattoman siassa on, pitää sinun kii-

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

hän ei ymmärrä mitä sanot?

17 Sinä kyllä hyvin kiität, mutta toinen ei rakennu.

18 Kiitän *Jumalaani puhuen kielillä* enemmän kuin te kaikki.

19 Mutta seurakunnassa haluan mieluummin puhua viisi sanaa ymmärrykselläni opettaakseni muitakin, kuin kymmenen tuhatta sanaa kielillä*.

20 Veljet, älkää olko lapsia ymmärrykseltä, vaan pahassa olkaa lapsia; mutta ymmärrykseltä olkaa täysi-ikäisiä.

21 Laissa on kirjoitettuna: "Vierailta kielillä ja vierailta* huulilla olen puhuva tälle kansalle, eivätkä he edes sitten minua kuuntele, sanoo Herra."

22 Kielet eivät siis ole merkinä uskoville vaan uskomattomille, mutta profetoiminen ei ole uskomattomille vaan uskoville.

sinun kiitokseesi? Eihän hän ymmärrä, mitä sanot.

17 Sinä kyllä kiität hyvin, mutta toinen ei siitä rakennu.

18 Minä kiitän Jumalaa, että puhun kielillä enemmän kuin teistä kukaan;

19 mutta seurakunnassa tahdon mieluummin puhua viisi sanaa ymmärrykselläni, opettaakseni muitakin, kuin kymmentuhatta sanaa kielillä.

20 Veljet, älkää olko lapsia ymmärrykseltänne, vaan pahuudessa olkaa lapsia; mutta ymmärrykseltä olkaa täysi-ikäisiä.

21 Laissa on kirjoitettuna: "Vieraskielisten kautta ja muukalaisten huulilla minä olen puhuva tälle kansalle, eivätkä he sittenkään minua kuule, sanoo Herra".

22 Kielet eivät siis ole merkiksi uskoville, vaan niille, jotka eivät usko; mutta profetoiminen ei ole merkiksi uskottomille, vaan uskoville.

toksees amen sanoman? sillä ei hän ymmärrä, mitä sanot.

17. Sinä tosin hyvästi kiität, vaan ei se toinen siitä parane.

18. Minä kiitän minun Jumalaani, että minä taidan usiammalla kielellä puhua kuin te kaikki.

19. Mutta seurakunnassa tahdon minä paremmin viisi sanaa puhua minun mielestäni, muita neuvoakseni, ennen kuin kymmentuhatta sanaa kielillä.

20. Rakkaat veljet, älkää olko lapset taidossa; vaan olkaat lapset pahuudessa, mutta olkaat taidossa täydelliset.

21. Laissa on kirjoitettu: minä tahdon puhua tälle kansalle toisilla kielillä ja toisilla huulilla, ja ei he sittenkään minua kuule, sanoo Herra.

22. Niin siis kielet ovat merkiksi, ei niille, jotka uskovat, vaan niille, jotka ei usko; mutta ei prophetiat ole uskottomain, vaan uskovaisten tähden.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

23 Jos nyt koko seurakunta kokoontuu yhteen ja kaikki puhuvat kielillä ja sisälle tulee oppimattomia tai uskottomia, eivätkö he sano, että olette järjiltänne?

24 Mutta jos kaikki profetoivat ja joku uskomaton tai oppimaton tulee sisälle, niin kaikki paljastavat hänet, kaikki lausuvat hänestä tuomion.

25 (Näin) hänen sydämensä salat tulevat ilmi, ja niin hän kasvoilleen heittäytyen kunnioittaa Jumalaa julistaen, että Jumala totisesti on teissä.

JUMALANPALVELUKSEN JÄRJESTYS

26 Miten siis on, veljet? Kun tulette yhteen jokaisella (teistä) on jotain; on virsi, on opetus, on *kieli, on ilmes-tys*, on selitys. Kaikki tapahtukoon rakennukseksi.

23 Jos nyt koko seurakunta kokoontuisi yhteen ja kaikki siellä puhuisivat kielillä ja sinne tulisi opetuksesta tai uskosta osattomia, eivätkö he sanoisi teidän olevan järjiltänne?

24 Mutta jos kaikki profetoisivat ja joku uskosta tai opetuksesta osaton tulisi sisään, niin kaikki paljastaisivat hänet ja kaikki langettaisivat hänestä tuomion,

25 hänen sydämensä salaisuudet tulisivat ilmi, ja niin hän kasvoilleen langeten rukoilisi Jumalaa ja julistaisi, että Jumala totisesti on teissä.

26 Kuinka siis on, veljet? Kun tulette yhteen, on jokaisella jotakin annettavaa: millä on virsi, millä opetus, millä ilmestys, mikä puhuu kielillä, mikä selittää; kaikki tapahtukoon rakennukseksi.

23. Sentähden jos koko seurakunta yhteen paikkaan kokoontuis ja kaikki puhuisivat kielillä ja sinne tulisivat oppimattomat taikka uskottomat; eikö he teitä mielipuo-leksi sanoisi?

24. Mutta jos te kaikki prophetearaisitte, ja sinne tulis joku uskomain taikka oppimaton, ja hän nuhdeltaisiin kaikilta ja tuomittaisiin kaikilta,

25. Ja niin hänen sydämensä salaudet julki tulisivat, ja hän lankeais kasvoillensa ja rukoilis Jumalaa, tunnustain että Jumala olis totisesti teissä.

26. Kuinkas se on, rakkaat veljet? Koska te kokoon tulette, niin kullakin teistä on psalmi, hänellä on opetus, hänellä on kieli, hänellä on ilmoitus, hänellä on selitys: ne tapahtukoon kaikki parannukseksi.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

27 Jos joku puhuu kielillä*, puhukoon kaksi tai enintään kolme ja vuoron mukaan, ja yksi selittäköön.

28 Mutta jos ei ole selittäjää, olkoon vaiti seurakunnassa ja puhukoon itselleen ja Jumalalle.

29 Profeetoista puhukoon kaksi tai kolme ja muut arvostelkoot.

30 Mutta jos toinen siinä istuva saa ilmestyksen, vaietkoon ensimmäinen.

31 Te voitte näet kaikki profetoida vuoron mukaan, jotta kaikki oppisivat ja kaikki saisivat kehoitusta.

32 Ja profeettain henget ovat profeetoille alamaiset.

33 Sillä Jumala* ei ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala. Niin kuin kaikissa pyhien seurakunnissa,

34 olkoot vaimonne* vaiti teidänkin seurakunnankokouksissanne, sillä heidän ei ole lupa puhua, vaan olkoot

27 Jos kielillä puhutaan, niin puhukoon kullakin kertaa vain kaksi tai enintään kolme, ja yksi kerrallaan, ja yksi selittäköön;

28 mutta jos ei ole selittäjää, niin olkoot vaiti seurakunnassa ja puhukoot itselleen ja Jumalalle.

29 Profeetoista saakoon kaksi tai kolme puhua, ja muut arvostelkoot;

30 mutta jos joku toinen siinä istuva saa ilmestyksen, vaietkoon ensimmäinen.

31 Sillä te saatatte kaikki profetoida, toinen toisenne jälkeen, että kaikki saisivat opetusta ja kaikki kehoitusta.

32 Ja profeettain henget ovat profeetoille alamaiset;

33 sillä ei Jumala ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala. Niinkuin kaikissa pyhien seurakunnissa,

34 olkoot vaimot vaiti teidänkin seurakunnankokouksissanne, sillä heidän ei ole lupa puhua, vaan ol-

27. Jos joku kielillä puhuu, se puhukaan itse toisena, taikka ensin näkin itse kolmantena, ja vuorotain, ja yksi sen selittäkään.

28. Ellei hän selittäjä ole, niin olkaan seurakunnassa ääneti ja puhukaan itsellensä ja Jumalalle.

29. Mutta prophetat puhukaan itse toisena, eli itse kolmantena, ja ne muut tuomitkaan.

30. Ja jos jollekulle tykönä istuvalle ilmoitus tapahtuu, niin olkaan ensimmäinen ääneti.

31. Sillä kyllä te kaikki propheteerata taidatte, yksi toisenne perään, että kaikki oppisivat ja tulisivat neuvotuksi.

32. Ja prophetain henget ovat prophetaille alamaiset.

33. Sillä ei Jumala ole sekaseuraisuuden, vaan rauhan Jumala, niinkuin kaikissa pyhain seurakunnissa.

34. Teidän vaimonne pitää seurakunnissa ääneti oleman; sillä ei heille ole sallittu puhua, vaan että

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

alamaisia niin kuin lakikin sanoo.

35 Mutta jos he tahtovat oppia jotain, kysykööt kotona omilta miehiltään, sillä häpeällistä on vaimojen* puhua seurakunnassa.

36 Vai teistäkö Jumalan sana on lähtenyt? Vai ainoastaan teillekö se on tullut?

37 Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, tietäköön, että mitä teille kirjoitan, *ne ovat Herran käskyt*.

38 Mutta jos joku ei ymmärrä, olkoon ymmärtämättä.

39 Siis veljeni, tavoitelkaa innokkaasti profetoimista älkääkä estäkö kielillä puhumasta.

40 [Mutta] kaikki tapahtukoon kunniallisesti ja järjestyksessä.

15. Luku KRISTUKSEN YLÖS-
NOUSEMUS JA ILMESTYMINEN

1 Veljet, minä teen teille tunnetuksi

koot alamaisia, niinkuin lakikin sanoo.

35 Mutta jos he tahtovat tietoa jostakin, niin kysykööt kotonaan omilta miehiltään, sillä häpeällistä on naisen puhua seurakunnassa.

36 Vai teistäkö Jumalan sana on lähtenyt? Vai ainoastaan teidätkö tykönne se on tullut?

37 Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, niin tietäköön, että mitä minä kirjoitan teille, se on Herran käsky.

38 Mutta jos joku ei sitä ymmärrä, niin olkoon ymmärtämättä.

39 Sentähden, veljeni, harrastakaa profetoimista älkääkä estäkö kielillä puhumasta.

40 Mutta kaikki tapahtukoon säädyllisesti ja järjestyksessä.

15. Luku

1 Veljet, minä johdatan teidät tun-

he ovat alamaiset, niinkuin myös laki sanoo.

35. Mutta jos he jotain oppia tahtovat, niin kysykööt miehiltänsä kotona; sillä häijysti se vaimoilte sopii, että he seurakunnassa puhuvat.

36. Eli onko Jumalan sana teistä tullut? Taikka onko se ainoasti teidän tykönne tullut?

37. Jos joku luulee itsensä prophetaksi, eli hengelliseksi, se tutkikaan, mitä minä teille kirjoitan, että ne ovat Herran käskyt.

38. Mutta jos joku on tietämätöin, se olkoon tietämätöin.

39. Sentähden rakkaat veljet, ahkeroitkaat propheteerata ja älkää kieltäkö kielillä puhumasta.

40. Kaikki tapahtukoon soveliaasti ja säädyllisesti.

1. Mutta minä teen teille tietäväk-

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

sen ilosanoman, jonka teille julistin, jonka te myös otitte vastaan ja jossa pysytte.

2 Sen avulla te myös pelastutte, jos pidätte kiinni siitä sanasta, jonka teille ilosanomana julistin, jollette turhaan uskoneet.

3 Sillä tein teille ennen kaikkea tietäväksi sen, minkä itsekin olin saanut, että Kristus kuoli syntiemme vuoksi Kirjoitusten mukaan

4 ja että Hänet haudattiin ja että Hän heräsi eloon kolmantena päivänä Kirjoitusten mukaan

5 ja että Hän näyttäytyi Keefaalle, sitten niille kahdelletoista.

6 Sen jälkeen Hän näyttäytyi yhdellä kertaa enemmän kuin viidellesadalle veljelle, joista useimmat yhä vielä ovat elossa, mutta muutamat ovat nukkuneet pois.

7 Sen jälkeen Hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille.

8 Mutta kaikkein viimeiseksi Hän

temaan sen evankeliumin, jonka minä teille julistin, jonka te myöskin olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte

2 ja jonka kautta te myös pelastutte, jos pidätte siitä kiinni semmoisena, kuin minä sen teille julistin, ellette turhaan ole uskoneet.

3 Sillä minä annoin teille ennen kaikkea tiedoksi sen, minkä itse olin saanut: että Kristus on kuollut meidän syntiemme tähden, kirjoitusten mukaan,

4 ja että hänet haudattiin ja että hän nousi kuolleista kolmantena päivänä, kirjoitusten mukaan,

5 ja että hän näyttäytyi Keefaalle, sitten niille kahdelletoista.

6 Sen jälkeen hän näyttäytyi yhtä haavaa enemmän kuin viidellesadalle veljelle, joista useimmat vielä nytkin ovat elossa, mutta muutamat ovat nukkuneet pois.

7 Sen jälkeen hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille.

8 Mutta kaikkein viimeiseksi hän

si, rakkaat veljet, sen evankeliumin, jonka minä teille ilmoitin, jonka te myös saaneet olette, jossa te myös seisotte,

2. Jonka kautta te myös autuaaksi tulette, jos te sen pidätte, minkä minä teille olen ilmoittanut, ellette hukkaan ole uskoneet.

3. Sillä minä olen sen ensin teille antanut, jonka minä myös saanut olen, että Kristus on kuollut meidän synteimme tähden, Raamattuun jälkeen,

4. Ja että hän oli haudattu ja nousi ylös kolmantena päivänä Raamattuun jälkeen,

5. Ja että hän nähtiin Kephaalta ja sitte kahdeltatoistakymmeneltä.

6. Senjälkeen hän nähtiin usiamalta kuin viideltäsadalta veljeltä yhdellä haavalla, joista monta vielä elävät, mutta muutamat ovat nukkuneet.

7. Sitälähin nähtiin hän Jakobilta ja sen jälkeen kaikilta apostoleilta.

8. Vaan kaikkein viimein on hän

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

näyttäytyi minullekin, joka olen ikään kuin kesken syntynyt.

näyttäytyi minullekin, joka olen ikäänkuin keskensyntynyt.

myös minulta nähty, niinkuin keskensyntyneeltä.

PAAVALIN KUTSUMUKSEN LAATU

9 Sillä minä olen apostoleista vähäisin enkä ole sen arvoinen, että minua apostoliksi kutsutaan, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa.

9 Sillä minä olen apostoleista halvin enkä ole sen arvoinen, että minua apostoliksi kutsutaan, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa.

9. Sillä minä olen kaikkein huonoin apostolitten seassa enkä ole kelloinen apostoliksi kutsuttaa, että minä olen Jumalan seurakuntaa vainonnut.

10 Mutta Jumalan armon avulla olen, mikä olen, eikä Hänen armonsä minua kohtaan ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki olen työtä tehnyt, en kuitenkaan minä vaan Jumalan armo, joka on kanssani.

10 Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä hänen armonsä minua kohtaan ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki minä olen työtä tehnyt, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka on minun kanssani.

10. Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä minä olen, ja hänen armonsä minun kohtaan ei ole tyhjä ollut, vaan minä olen enemmän työtä tehnyt kuin muut kaikki; mutta en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka minussa on.

11 Julistanpa siis minä tai he, näin me saarnaamme ja näin te olette tulleet uskoon.

11 Olinpa siis minä tai olivatpa he: näin me saarnaamme, ja näin te olette uskoon tulleet.

11. Olinpa siis minä eli he, näin me saarnaamme ja näin te olette myös uskoneet.

KRISTUKSEN KUOLLEISTA NOUSSEMISEN MERKITYS

12 Mutta jos Kristuksesta saarnataan, että Hänet on herätetty kuolleis-

12 Mutta jos Kristuksesta saarnataan, että hän on nousnut kuolleis-

12. Mutta jos Kristus saarnataan kuolleista nousseksi ylös; miksi

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

ta, kuinka muutamat teistä sanovat, ettei ole kuolleitten ylösnousemusta?

13 Vaan jollei ole kuolleitten ylösnousemusta, ei Kristustakaan ole herätetty.

14 Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, turha on meidän saarnamme, turha myös teidän uskonne.

15 Ja meidät havaitaan myös vääriksi Jumalan todistajiksi, koska olemme todistaneet Jumalasta, että Hän on herättänyt Kristuksen, jota Hän ei ole herättänyt, jos kerran kuolleita ei herätetä.

16 Sillä jos kuolleita ei herätetä, ei Kristustakaan ole herätetty.

17 Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, turha on uskonne — olette yhä synneissänne.

18 Silloin myös Kristuksessa nukkuneet ovat joutuneet perikatoon.

ta, kuinka muutamat teistä saattavat sanoa, ettei kuolleitten ylösnousemusta ole?

13 Vaan jos ei ole kuolleitten ylösnousemusta, ei Kristuskaan ole noussut.

14 Mutta jos Kristus ei ole noussut kuolleista, turha on silloin meidän saarnamme, turha myös teidän uskonne;

15 ja silloin meidät myös havaitaan vääriksi Jumalan todistajiksi, koska olemme todistaneet Jumalaa vastaan, että hän on herättänyt Kristuksen, jota hän ei ole herättänyt, jos kerran kuolleita ei herätetä.

16 Sillä jos kuolleita ei herätetä, ei Kristuskaan ole herätetty.

17 Mutta jos Kristus ei ole herätetty, niin teidän uskonne on turha, ja te olette vielä synneissänne.

18 Ja silloinhan Kristuksessa nukkuneetkin olisivat kadotetut.

siis teidän seassanne muutamat sanovat, ettei kuolleitten ylösnousemista ole?

13. Mutta ellei kuolleitten ylösnousemus ole, niin ei Kristuskaan noussut ylös.

14. Mutta jollei Kristus noussut ylös, niin on meidän saarnamme turha ja teidän uskonne on myös turha,

15. Ja me löydetään Jumalan vääriksi todistajiksi, että me Jumalaa vastaan todistaneet olemme, että hän on herättänyt ylös Kristuksen, jota ei hän ole herättänyt ylös, ellei kuolleet nouse ylös.

16. Sillä jollei kuolleet nouse ylös, eipä Kristuskaan noussut ole.

17. Mutta ellei Kristus ole noussut ylös, niin on teidän uskonne turha, ja te olette vielä teidän synneissänne,

18. Niin ovat myös ne, jotka Kristuksessa nukkuneet ovat, kadotetut.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

19 Jos olemme panneet toivomme Kristukseen ainoastaan tämän elämän ajaksi, olemme kaikista ihmisistä sääliävimmit.

20 Mutta nytpä Kristus on herätetty kuolleista *ja Hänestä on tullut poissukkuneitten esikoinen*.

21 Sillä koska kuolema on ihmisen toimesta, on myös kuolleitten ylösnousemus ihmisen toimesta.

22 Sillä niin kuin kaikki kuolevat Adamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa,

23 mutta kukin vuorollaan: esikoisena Kristus, sen jälkeen Kristuksen omat Hänen tulemuksessaan.

KAIKEN LOPPU

24 Sitten tulee loppu, kun Hän antaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman.

25 Sillä Hänen tulee hallita, "kunnes Hän on pannut kaikki viholliset Hä-

19 Jos olemme panneet toivomme Kristukseen ainoastaan tämän elämän ajaksi, niin olemme kaikkia muita ihmisiä surkuteltavammat.

20 Mutta nytpä Kristus on noussut kuolleista, esikoisena kuoloon nukkuneista.

21 Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleitten ylösnousemus tullut ihmisen kautta.

22 Sillä niinkuin kaikki kuolevat Adamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa,

23 mutta jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus, sitten Kristuksen omat hänen tulemuksessaan;

24 sitten tulee loppu, kun hän antaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun, kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman.

25 Sillä hänen pitää hallitseman "siihen asti, kunnes hän on pannut

19. Jos meillä ainoastaan tässä elämässä on toivo Kristuksen päälle, niin me olemme viheliäisemmät kaikkia muita ihmisiä.

20. Mutta nyt on Kristus kuolleista noussut ylös ja on tullut uutiseksi nukkuneiden seassa.

21. Sillä että ihmisen kautta kuolema on, niin on myös ihmisen kautta kuolleitten ylösnousemus.

22. Sillä niinkuin kaikki Adamissa kuolevat, niin he myös kaikki pitää Kristuksessa eläväksi tehtämän,

23. Mutta kukin järjestyksensä: uutinen Kristus, sitte ne, jotka Kristuksen omat ovat, hänen tulemissansa.

24. Sitte on loppu, koska hän antaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun, ja panee pois kaiken herauden ja kaiken vallan ja voiman.

25. Sillä hänen tulee hallita, siihenasti kuin hän kaikki vihollisen-

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

nen jalkainsa alle*."

26 Viimeisenä vihollisena kukistetaan kuolema.

27 Sillä "kaikki Hän on alistanut Hänen jalkainsa alle". Mutta kun Hän sanoo, että kaikki on alistettu, on ilmeistä, että lukuun ei oteta Häntä, joka on alistanut kaiken Hänen valtaansa.

28 Mutta kun kaikki on alistettu Hänen valtaansa, silloin itse Poikakin on alistuva sen valtaan, joka on alistanut kaiken Hänen valtaansa, jotta Jumala olisi kaikki kaikissa.

kaikki viholliset jalkojensa alle".

26 Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema.

27 Sillä: "kaikki hän on alistanut hänen jalkojensa alle". Mutta kun hän sanoo: "kaikki on alistettu", niin ei tietenkään ole alistettu se, joka on alistanut kaiken hänen allensa.

28 Ja kun kaikki on alistettu Pojan valtaan, silloin itse Poikakin alistetaan sen valtaan, joka on alistanut hänen valtaansa kaiken, että Jumala olisi kaikki kaikissa.

sa panee hänen jalkainsa alle.

26. Viimeinen vihollinen, joka pannaan pois, on kuolema.

27. Sillä hän on kaikki hänen jalkainsa alle heittänyt. Mutta koska hän sanoo, että kaikki hänen allensa heitetyt ovat, niin on julki, että se on eroitettu, joka hänelle kaikki heitti alle.

28. Kuin nyt kaikki hänen allensa heitetyksi tulevat, silloin myös itse Poika hänen allensa heitetään, joka kaikki hänen allensa heitti, että Jumala kaikki kaikessa olis.

YLÖSNOUSEMUKSEN VELVOITUS

29 Mitä muuten tekevät ne, jotka kastattavat itsensä kuolleitten puolesta*, jos kuolleita ei yleensä herätetä?

Miksi nämä sitten kastattavat itsensä kuolleitten puolesta*?

30 Ja miksi mekään olemme, joka hetki vaarassa?

31 [Veljet,] minä kuolen joka päivä,

29 Mitä muutoin ne, jotka kastattavat itsensä kuolleitten puolesta, sillä saavat aikaan? Jos kuolleet eivät heräjä, miksi nämä sitten kastattavat itsensä heidän puolestaan?

30 Ja miksi mekään antaudumme joka hetki vaaraan?

31 Joka päivä minä olen kuoleman

29. Mitä ne muutoin tekevät, jotka itsensä kastaa antavat kuolleitten päälle, jollei kuolleet nouse ylös? Miksi he siis antavat kuolleitten päälle itseänsä kastaa?

30. Miksi myös me joka aika vaarassa olemme?

31. Minä kuolen joka päivä meidän

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

niin totta kuin voin kerskata teistä
Kristuksessa Jeesuksessa, Herrassamme.

32 Jos ihmisen tavoin olen taistellut petojen kanssa Efesossa, mitä hyötyä minulla siitä on? Jos kuolleita ei herätetä, niin "syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna kuolemme."

33 Älkää eksykö. "Huono seura turmelee hyvät tavat."

34 Raitistukaa oikealla tavalla älkääkä syntiä tehkö, sillä eräät ovat tietämättömiä Jumalasta. Puhun teille häpeäksi.

RUUMIIN YLÖSNOUSEMUS

35 Mutta joku sanoo: "Miten kuolleet heräävät ja millaisessa ruumiissa he tulevat?"

36 Tyhmyri! Se, minkä kylvät, ei tule eläväksi, jollei se kuole.

kidassa, niin totta kuin te, veljet, olette minun kerskaukseni Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

32 Jos minä ihmisten tavoin olen taistellut petojen kanssa Efesossa, mitä hyötyä minulle siitä on? Jos kuolleet eivät heräjä, niin: "syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna me kuolemme".

33 Älkää eksykö. "Huono seura hyvät tavat turmelee."

34 Raitistukaa oikealla tavalla, älkääkä syntiä tehkö; sillä niitä on, joilla ei ole mitään tietoa Jumalasta. Teidän häpeäksenne minä tämän sanon.

35 Mutta joku ehkä kysyy: "Millä tavoin kuolleet heräjävät, ja millaisessa ruumiissa he tulevat?"

36 Sinä mieletön, se, minkä kylvät, ei virkoa eloon, ellei se ensin kuole!

kerskaamisen puolesta, joka minulla on Kristuksessa Jeesuksessa meidän Herrassamme.

32. Jos minä olen ihmisten tavalla Efesossa petoin kanssa sotinut, mitä se minua auttaa, ellei kuolleet nouse ylös? Syökäämme ja juokaamme; sillä huomenna me kuolemme.

33. Älkäät antako pettää teitänne: pahat jaaritukset turmelevat hyvät tavat.

34. Herätkäät ylös hurskaasti ja älkäät syntiä tehkö; sillä ei muuttamat Jumalasta mitään tiedä. Häpiäksi minä näitä teille sanon.

35. Vaan joku taitais sanoa: kuinka kuolleet nousevat? ja minkäkaltaisilla ruumiilla he tulevat?

36. Sinä tomppeli! Se, minkä sinä kylvät, ei tule eläväksi, ellei hän (ensin) kuole.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

37 ja minkä kylvät, et kylvä sitä kasvua*, joka on nouseva, vaan paljaan jyvän, ehkä vehnän tai jonkin muun kasvin jyvän.

38 Mutta Jumala antaa sille kasvun,* niin kuin tahtoo ja kullekin siemenelle sen oman kasvun*.

39 Ei kaikki liha ole samaa lihaa, vaan toista on ihmisten (liha) ja toista karjan liha, toista taas kalojen* [liha] ja toista lintujen.

40 Ja on taivaallisia ruumiita ja maallisia ruumiita, mutta toinen on taivaallisten kirkkaus ja toinen maallisten.

41 Toinen on auringon kirkkaus ja toinen kuun kirkkaus ja toinen tähtien kirkkaus; eroaapa tähti tähdestä kirkkaudessa.

42 Niin on myös kuolleitten ylösnousemus: kylvetään katoavaisuudessa, nousee katoamattomuudessa;

43 kylvetään alhaisuudessa, nousee kirkkaudessa; kylvetään heikkoudessa, nousee voimassa;

37 Ja kun kylvät, et kylvä sitä vartta, joka on nouseva, vaan paljaan jyvän, nisun jyvän tai muun minkä tahansa.

38 Mutta Jumala antaa sille varren, sellaisen kuin tahtoo, ja kullekin siemenelle sen oman varren.

39 Ei kaikki liha ole samaa lihaa, vaan toista on ihmisten (*liha*), toista taas karjan liha, toista on lintujen liha, toista kalojen.

40 Ja on taivaallisia ruumiita ja maallisia ruumiita; mutta toinen on taivaallisten kirkkaus, toinen taas maallisten.

41 Toinen on auringon kirkkaus ja toinen kuun kirkkaus ja toinen tähtien kirkkaus, ja toinen tähti voittaa toisen kirkkaudessa.

42 Niin on myös kuolleitten ylösnousemus: kylvetään katoavaisuudessa, nousee katoamattomuudessa;

43 kylvetään alhaisuudessa, nousee kirkkaudessa; kylvetään heikkoudessa, nousee voimassa;

37. Ja jonka sinä kylvät, ei se ole se ruumis, joka tuleva on, vaan paljas jyvä, nimittäin nisun jyvä eli joku muu.

38. Mutta Jumala antaa hänelle ruumiin niinkuin hän tahtoi, ja kullekin siemenelle oman ruumiinsa.

39. Ei kaikki liha ole yhtäläinen liha; vaan toinen on ihmisten liha, toinen on karjan liha, toinen on kalain, toinen on lintuin;

40. Ja ovat taivaalliset ruumiit ja maalliset ruumiit; mutta toinen kirkkaus on taivaallisilla ja toinen maallisilla.

41. Toinen kirkkaus on auringolla ja toinen kirkkaus kuulla, ja toinen kirkkaus tähdillä; sillä yksi tähti voittaa toisen kirkkaudessa.

42. Niin myös kuolleitten ylösnousemus: se kylvetään turmeluksessa ja nousee ylös turmelema-
toin,

43. Se kylvetään huonona ja nousee ylös kunniassa, se kylvetään heikkoudessa ja nousee ylös vä-

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

44 kylvetään sielullinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. [Jos] on sielullinen ruumis, on myös hengellinen (ruumis).

44 kylvetään sielullinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on sielullinen ruumis, niin on myös hengellinen.

kevyydessä,
44. Se kylvetään luonnollinen ruumis ja nousee hengellinen ruumis. Meillä on luonnollinen ruumis, on myös hengellinen ruumis.

USKOVAIN MUUTTUMINEN

45 Niin on myös kirjoitettu: "Ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista, tuli elävä sielu", viimeisestä Aadamista tuli eläväsitekevä henki.

45 Niin on myös kirjoitettu: "Ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista, tuli elävä sielu"; viimeisestä Aadamista tuli eläväsitekevä henki.

45. Niinkuin myös kirjoitettu on: ensimmäinen ihminen Adam on tehty eläväksi sieluksi, ja viimeinen Adam eläväksi tekeväiseksi hengeksi.

46 Mutta hengellinen ei ollut ensin vaan sielullinen*, sitten hengellinen.

46 Mutta mikä on hengellistä, se ei ole ensimmäinen, vaan se, mikä on sielullista, on ensimmäinen; sitten on se, mikä on hengellistä.

46. Mutta hengellinen ei ole ensimmäinen, vaan luonnollinen, senjälkeen hengellinen.

47 Ensimmäinen ihminen oli maasta, maallinen; toinen ihminen on (Herra) taivaasta.

47 Ensimmäinen ihminen oli maasta, maallinen, toinen ihminen (Herra) on taivaasta.

47. Ensimmäinen ihminen on maasta ja maallinen, toinen ihminen on itse Herra taivaasta.

48 Millainen maallinen oli, sellaisia ovat myös maalliset; ja millainen taivaallinen on, sellaisia ovat myös taivaalliset.

48 Minkäkaltainen maallinen oli, senkaltaisia ovat myös maalliset; ja minkäkaltainen taivaallinen on, senkaltaisia ovat myös taivaalliset.

48. Minkäkaltainen maallinen on, senkaltaiset ovat myös maalliset, ja minkäkaltainen taivaallinen on, senkaltaiset ovat myös taivaalliset.

49 Ja niin kuin meissä on ollut maal-

49 Ja niinkuin meissä on ollut

49. Ja niinkuin me olemme kanta-

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

lisen kuva, meissä on myös oleva taivaallisen kuva.

50 Mutta tämän sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa, eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta.

51 Katso, sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki muutumme,

52 yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan äänen aikana. Sillä pasuuna soi ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme.

53 Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutua katoamattomuuteen ja tämän kuolevaisen pitää pukeutua kuolemattomuuteen.

54 Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana joka on kirjoitettu: "Kuolema on nieltä voitossa*."

56 "Kuolema, missä on *otasi? Tuo-

maallisen kuva, niin meissä on myös oleva taivaallisen kuva.

50 Mutta tämän minä sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa, eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta.

51 Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutumme,

52 yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasunan soidessa; sillä pasuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme.

53 Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutuman katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen.

54 Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: "Kuolema on nieltä ja voitto saatu".

55 Kuolema, missä on sinun voit-

neet maallisen kuvaa, niin pitää myös meidän kantaman taivaallisen kuvaa.

50. Mutta minä sanon, rakkaat veljet, ei liha ja veri taida Jumalan valtakuntaa periä, ja ei turmeltu pidä turmelematointia perimän.

51. Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme tosin kaikki nuku, vaan kaikki me muutetaan,

52. Ajan rahdussa, silmänräpäyksessä, viimeisellä basunalla; sillä basuna soi, ja kuolleet pitää turmelematoinna nouseman ylös ja me tulemme muutetuksi.

53. Sillä tämä katoava pitää pukeman päällensä katoomattomuuden ja kuoleva pukee päällensä kuolemattomuuden.

54. Mutta koska katoava pukee päällensä katoomattomuuden ja kuoleva pukee päällensä kuolemattomuuden, silloin täytetään se sana, joka kirjoitettu on: kuolema on nieltä voitossa.

55. Kuolema, kussa on sinun

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

nelä, missä on voittoni?*"

56 Mutta kuoleman ota on synti, ja synnin voima on laki.

VOITTO JA PALKINTO

57 Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton Herramme Jeesuksen Kristuksen avulla!

58 Sen vuoksi, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina uuras-
taen Herran työssä tietäen, ettei vai-
vannäkönne ole turha Herrassa.

16. Luku KERAYS JERUSALEMİN
SEURAKUNNALLE

1 Mutta mitä tulee keräykseen pyhiä varten, tehkää tekin samoin kuin olen määrännyt Galatian seurakunnille.

2 Kunkin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä koto-

tosini? Kuolema (*Tuonela*), missä on sinun otosini?

56 Mutta kuoleman ota on synti, ja synnin voima on laki.

57 Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!

58 Sentähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän vaivannäkönne ei ole turha Herrassa.

16. Luku

1 Mitä tulee keräykseen pyhiä varten, niin tehkää tekin samalla tavoin, kuin minä olen määrännyt Galatian seurakunnille.

2 Kunkin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä

otot? Helvetti, kussa on sinun voittoni?

56. Mutta kuoleman ota on synti ja synnin voima on laki.

57. Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka meille voiton antanut on meidän Herran Jeesuksen Kristuksen kautta!

58. Sentähden, minun rakkaat veljeni, olkaa vahvat, järkähtymättä ja aina yltäkylläiset Herran töissä, tietäen, ettei teidän työnne ole turha Herrassa.

1. Mutta avun hakemisessa pyhiä varten, niinkuin minä Galatian seurakunnille säätänyt olen, niin te myös tehkää.

2. Ensimmäisenä sabbattina otta-
kaan jokainen teistä tykönsä jota-

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

naan talteen, kooten sitä mukaa kuin menestyy, jottei keräyksiä tapahtuisi tultuani.

3 Mutta saavuttuani luoksenne lähettän ne, jotka te vain katsotte sopiviksi, kirjeet mukanaan viemään rakkaudenlahjaanne Jerusalemiin.

4 Jos minunkin on asiallista lähteä, lähtekööt kanssani.

PAAVALIN MATKASUUNNITELMA

5 Tulen nimittäin luoksenne kuljettuani läpi Makedonian, sillä kuljen Makedonian kautta.

6 Mutta teidän luonanne viivyn ehkä jonkin aikaa tai vietän talvenkin, jotta auttaisitte minua eteenpäin minne matkustankin.

7 Sillä en tahdo nyt nähdä teitä vain ohimennen, vaan toivon saavani jonkin aikaa viipyä luonanne, jos Herra

kotonaan jotakin talteen, säästäen menestymisensä mukaan, ettei keräyksiä tehtäisi vasta minun tultuani.

3 Mutta kun olen saapunut teidän tykönnne, lähetän minä ne henkilöt, jotka siihen sopiviksi katsotte, kirjeet mukanaan, viemään teidän rakkaudenlahjanne Jerusalemiin;

4 ja jos asia on sen arvoinen, että minunkin on lähteminen, niin saavat he lähteä minun kanssani.

5 Aion nimittäin tulla teidän tykönnne kuljettuani läpi Makedonian, sillä minä kuljen Makedonian kautta;

6 mutta teidän luonanne viivyn ehkä jonkin aikaa, kenties vietän talvenkin, että te sitten auttaisitte minua eteenpäin, minne matkustan.

7 Sillä en tahdo nyt vain ohimennen käydä teitä katsomassa, toivon näet saavani viipyä jonkin ai-

kin ja kootkaan varansa jälkeen, ettei äsken silloin, kuin minä tulen, niitä hakemaan ruveta.

3. Mutta kuin minä tullut olen, jotka te kirjoilla valitsette, ne minä tahdon lähettää viemään teidän lahjanne Jerusalemiin.

4. Jos taas niin on sovelias, että minä itse sinne vaellan, niin he saavat minun kanssani vaeltaa.

5. Mutta minä tahdon teidän tykönnne tulla, kuin minä Makedonian kautta vaellan. (Sillä minun pitää Makedonian lävitse vaeltaman.)

6. Mutta teidän tykönnne minä mitämaks viivyn eli myös talvea pidän, että te minua saattaisitte, kuhunka minä matkustan.

7. Sillä en minä nyt mennessäni tahdo teitä nähdä; sillä minä toivon saavani jonkun ajan viipyä teidän

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

sallii.

8 Mutta Efesossa viivyn helluntaihin asti,

9 sillä minulle on avautunut *ovi suureen ja voimalliseen työhön*, ja vastustajia on paljon.

kaa teidän luonanne, jos Herra sallii.

8 Mutta Efesossa minä viivyn helluntaihin saakka;

9 sillä minulle on avautunut ovi suureen ja hedelmälliseen työhön, ja vastustajia on paljon.

tykönänne, jos Herra sallii.

8. Mutta minä tahdon Efesossa viipyä helluntaihin asti;

9. Sillä minulle on suuri ja väkevä ovi avattu, ja on monta vastaanseisojaa.

TIMOTEUS JA APOLLOS

10 Mutta jos Timoteus saapuu, katsokaa, että hän pelotta voi olla luonanne, sillä Herran työtä hän tekee niin kuin minäkin.

11 Älköön siis kukaan häntä halveksiko, vaan auttakaa häntä eteenpäin rauhassa, jotta hän tulisi luokseni, sillä minä odotan häntä veljien kanssa.

12 Mitä veli Apollokseen tulee, olen paljon kehoittanut häntä lähtemään veljien kanssa luoksenne, mutta hän ei lainkaan halunnut lähteä nyt, vaan tulee kun hänelle sopii.

10 Mutta jos Timoteus saapuu, niin katsokaa, että hän pelotta voi olla teidän luonanne, sillä Herran työtä hän toimittaa niinkuin minäkin.

11 Älköön siis kukaan häntä halveksiko, vaan auttakaa häntä lähtemään rauhassa matkalle, että hän tulisi minun tyköni; sillä minä ja veljet odotamme häntä.

12 Mitä veli Apollokseen tulee, olen hartaasti kehoittanut häntä lähtemään veljien kanssa teidän tykönnne; mutta hän ei ole ollenkaan halukas lähtemään nyt, vaan tulee, kun hänelle sopii.

10. Mutta jos Timoteus tulee, niin katsokaat, että hän pelkäämättä olis teidän tykönänne; sillä hän tekee myös Herran työtä niinkuin minäkin.

11. Älkään häntä kenkään katsokoylön, mutta saattakaat häntä rauhassa minun tyköni tulemaan; sillä minä odotan häntä veljien kanssa.

12. Mutta veljestä Apollosta tietäkää, että minä olen häntä paljon neuvonut veljien kanssa teidän tykönnne tulemaan, mutta ei hän nyt tahtonut tulla; kuitenkin on hän tuleva, kuin hänellä sovelias aika on.

KEHOITUKSEN SANOJA

13 Valvokaa, pysykää lujina uskossa, olkaa miehuulliset, olkaa voimalliset.

14 Tapahtukoon teillä kaikki rakkauudessa.

15 Mutta kehoitan teitä, veljet: tiedätte Stefanään perhekunnan — että se on Akaian esikoinen ja että he ovat antautuneet pyhien palveluun.

16 Olkaa tekin kuuliaisit sellaisille ja jokaiselle, joka on yhteistyössä ja näkee vaivaa.

17 Mutta iloitsen Stefanään ja Fortunatuksen ja Akaikuksen läsnäolosta*, koska he ovat korvanneet teidän poissaolonne,

18 sillä he ovat virkistäneet minun henkeäni ja teidän. Antakaa siis tunnustus sellaisille.

13 Valvokaa, pysykää lujina uskossa, olkaa miehuulliset, olkaa väkevät.

14 Kaikki, mitä teette, tapahtukoon rakkaudessa.

15 Mutta minä kehoitan teitä, veljet: te tunnette Stefanään perhekunnan ja tiedätte, että se on Akaian ensi hedelmä ja että he ovat antautuneet pyhien palvelukseen.

16 Olkaa tekin kuuliaisia heidän kaltaisilleen ja jokaiselle, joka heidän kanssaan työtä tekee ja vaivaa näkee.

17 Minä iloitsen Stefanään ja Fortunatuksen ja Akaikuksen tänne tulosta, koska he korvaavat minulle teidän poissaolonne;

18 he ovat virkistäneet minun henkeäni niinkuin teidänkin. Antakaa siis täysi tunnustus sellaisille miehille.

13. Valvokaat, pysykää uskossa, olkaat urhoolliset, olkaat vahvat!

14. Kaikki teidän menonne tapahtukoon rakkaudessa.

15. Mutta minä neuvon teitä, rakkaat veljet: te tunnette Stefanään perheen, että he ovat alkeet Akajassa ja ovat ruvenneet pyhiä palvelemaan:

16. Että te myös olisitte senkaltaisille alamaiset ja jokaiselle apulaiselle ja auttajalle.

17. Mutta minä iloitsen Stefanään, Fortunatuksen ja Akaikuksen tulemisesta; sillä he ovat teidän puuttumisenne täyttäneet.

18. Sillä he virvoittivat minun henkeni ja teidän; sentähden tuntekaat senkaltaiset.

LOPPUTERVEHDYKSIÄ

19 Aasian seurakunnat tervehtivät teitä. Akylas ja Priskilla* sekä heidän kotonaan kokoontuva seurakunta lähettävät teille paljon terveisiä Herrassa.

20 Kaikki veljet tervehtivät teitä. Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalta.

21 Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti.

22 Jos joku ei rakasta Herraa (Jeesusta Kristusta), olkoon hän kirottu! *Maran ata*.

23 Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kanssanne.

24 Minun rakkauteni on teidän kaikkien kanssa Kristuksessa Jeesuksessa. (Aamen.)

19 Aasian seurakunnat tervehtivät teitä. Monet tervehdykset Herrassa lähettävät teille Akylas ja Priska sekä heidän kodissaan kokoontuva seurakunta.

20 Kaikki veljet lähettävät teille tervehdyksen. Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla.

21 Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti.

22 Jos joku ei pidä Herraa (*Jeesusta Kristusta*) rakkaana, hän olkoon kirottu! Maran ata.

23 Herran Jeesuksen (*Kristuksen*) armo olkoon teidän kanssanne.

24 Minun rakkauteni on teidän kaikkien kanssa Kristuksessa Jeesuksessa. (*Aamen.*)

19. Teitä tervehtivät Asian seurakunnat. Teitä tervehtivät suuresti Akvila ja Priskilla Herrassa, ja seurakunta, joka heidän huoneessa on.

20. Teitä tervehtivät kaikki veljet. Tervehtikää toinen toistanne pyhällä suunantamisella.

21. Minä Paavali tervehdin teitä omalla kädelläni.

22. Joka ei Herraa Jesusta Kristusta rakasta, se olkoon anatema maranata.

23. Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne!

24 Minun rakkauteni olkoon kaikkien teidän kanssanne Kristuksessa Jeesuksessa! Amen!

”Ensimmäinen Epistola Korinttilaisille, kirjoitettu Philipistä, Stephanan, Fortunatuksen, Akaikuksen ja Timoteuksen kanssa.”

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

1. Luku TERVEHDYS

1 Paavali, Jumalan tahdosta * Jeesuksen Kristuksen* apostoli, ja veli Timoteus Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle ynnä kaikille pyhille koko Akaiassa.

2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

PAAVALI KIITTÄÄ JUMALAA AHDISTUKSISTA

3 Ylistetty olkoon Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden* Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala,
4 joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, jotta me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa kai-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

1. Luku

1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle ynnä kaikille pyhille koko Akaiassa.

2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

3 Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala,
4 joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

1. Paavali, Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan tahdon kautta, ja Timoteus veli, Jumalan seurakunnalle, joka on Korintossa, ja kaikille pyhille, jotka koko Akajassa ovat:

2. Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

3. Kiitetty olkoon Jumala ja meidän Herran Jeesuksen Kristuksen Isä, laupiuden Isä, ja kaiken lohdutuksen Jumala!
4. Joka meitä lohduttaa kaikessa meidän vaivassamme, että me taisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa vaivassa ovat, sillä

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

kenlaisessa ahdistuksessa olevia.

5 Sillä niin kuin Kristuksen kärsimykset ovat runsaina osanamme, samoin myös lohdutuksemme on runsas Kristuksen ansiosta.

6 Mutta joko olemme ahdistuksessa, teille lohdutukseksi ja pelastukseksi, *mikä saa aikaan samojen kärsimysten kestämistä, joita mekin kärsimme,* tai saamme lohtua, teille lohdutukseksi (ja pelastukseksi), niin toivomme teistä on vahva,

7 kun tiedämme, että samoin kuin olette osalliset kärsimyksistä, samoin olette myös lohdutuksesta.

8 Emme näet tahdo, veljet, teidän olevan tietämättömiä ahdistuksesta, joka tuli osaksemme Aasiassa. Sillä olimme ylen määrin, yli voimien rasi-tuneet, niin että jouduimme epätoivon hengestämmekin.

lohduttaa niitä, jotka kaikkinaises-sa ahdistuksessa ovat.

5 Sillä samoin kuin Kristuksen kärsimykset runsaina tulevat meidän osaksemme, samoin tulee meidän osaksemme myöskin lohdutus runsaana Kristuksen kautta.

6 Mutta jos olemme ahdistukses-sa, niin tapahtuu se teille lohdutukseksi ja pelastukseksi; jos taas saamme lohdutusta, niin tapahtuu sekin teille lohdutukseksi (*ja pelastukseksi*), ja se vaikuttaa, että te kestätte samat kärsimykset, joita mekin kärsimme; ja toivomme teistä on vahva,

7 koska me tiedämme, että samoin kuin olette osalliset kärsimyksistä, samoin olette osalliset myöskin lohdutuksesta.

8 Sillä me emme tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä ahdistuksesta, jossa me olimme Aasiassa, kuinka ylenpalttiset, yli voimiemme käyvät, meidän rasi-tuksemme olivat, niin että jo olim-

lohdutuksella, jolla Jumala meitä lohduttaa.

5. Sillä niinkuin Kristuksen kärsimys on paljo tullut meidän päällemme, niin myös meille tulee paljo lohdutusta Kristuksen kautta.

6. Mutta jos meitä vaivataan, niin se tapahtuu teille lohdutukseksi ja autuudeksi, joka vaikuttaa niiden vaivain kärsivällisyydessä, joita myös me kärsimme, eli jos meitä lohdutetaan, niin se tulee teille lohdutukseksi ja autuudeksi; ja meidän toivomme on vahva teistä:

7. Että me tiedämme, että niinkuin te olette kärsimisessä osalliset, niin te myös tulette lohdutuksesta osalliseksi.

8. Sillä emme tahdo salata teiltä, rakkaat veljet, meidän vaivaamme, joka meille Aasiassa tapahtui: että me olimme sangen suuresti rasitetut ylitse meidän voimamme, niin että me jo meidän hengestämme

PAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

9 Jopa meillä oli mielessämme kuolemantuomio, jottemme luottaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka kuolleet herättää.

10 Hän pelasti meidät niin suuresta kuolemanvaarasta* ja yhä pelastaa, ja Häneen olemme panneet toivomme, että Hän vielä vastakin pelastaa,

11 kun tekin yhdessä autatte meitä rukouksella, jotta monet uskavaiset* kiittäisivät puolestamme siitä armosta, joka meille monien rukousten avulla on tullut.

APOSTOLIN VILPITÖN MIELI

12 kerskauksemme on tämä: oman tuntomme todistus siitä, että me maailmassa ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan hyvydessä* ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisaudessa, vaan Jumalan armossa.

me epätoivossa hengestämmekin, 9 ja itse me jo luulimme olevamme kuolemaan tuomitut, ettemme luottaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka kuolleet herättää.

10 Ja hän pelasti meidät niin suuresta kuolemanvaarasta, ja yhä pelastaa, ja häneen me olemme panneet toivomme, että hän vielä vastakin pelastaa,

11 kun tekin autatte meitä rukouksillanne, että monesta suusta meidän tähtemme kohoaisi runsas kiitos siitä armosta, joka on osaksemme tullut.

12 Sillä meidän kerskauksemme on tämä: meidän oman tuntomme todistus siitä, että me maailmassa ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan pyhydessä ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisaudessa, vaan Ju-

epäilimme.

9. Mutta me itsellämme juuri niin päätimme, että meidän piti kuoleman, ettei meidän pitäisi itse päälemme uskaltaman, vaan Jumalan päälle, joka kuolleetkin herättää,

10. Joka meitä niin suuresta kuolemasta päästi ja päästää; ja me turvaamme hänen päällensä, että hän tästedeskin meitä päästää,

11. Ynnä myös teidän rukousten avulla meidän edestämme, että meidän tähtemme, siitä lahjasta, joka meille annettu on, pitäis monelta ihmiseltä kiitos tehtämän.

12. Sillä se on meidän kerskauksemme, nimittäin meidän oman tuntomme todistus, että me yksinkertaisuudessa ja Jumalan vakuuudessa, ei lihallisessa viisaudessa, vaan Jumalan armossa olemme maailmassa vaeltaneet, mutta

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

13 Sillä emme kirjoita teille muuta kuin minkä luette tai myös ymmärrätte ja toivon, että myös loppuun asti ymmärrätte —

14 niin kuin osaksi myös olette meitä ymmärtäneet — että me olemme teidän kerskauksenne niin kuin tekin meidän Herran* Jeesuksen päivänä.

KORINTON VIERAILU SIIRTYY

15 Tässä luottamuksessa aioin ensin tulla luoksenne, jotta saisitte toisen* suosionosoituksen,

16 ja matkata kauttanne Makedoniaan ja taas Makedoniasta matkustaa luoksenne ja teidän edelleen lähettämänänne Juudeaan.

17 Kun siis päätin* näin, en kai menetellyt kevytmielisesti? Vai päätänkö

malan armossa.

13 Sillä eihän siinä, mitä teille kirjoitamme, ole muuta, kuin mikä siinä on luettavana ja minkä te myös ymmärrätte; ja minä toivon teidän loppuun asti ymmärtävän

14 — niinkuin meitä osaksi myös olette oppineet ymmärtämään-että me olemme teidän kerskauksenne, samoin kuin tekin meidän, Herramme Jeesuksen päivänä.

15 Ja tässä luottamuksessa minä aioin ensin tulla teidän tyköenne, että saisitte vielä toisenkin todistuksen minun suosiostani,

16 ja sitten teidän kauttanne matkustaa Makedoniaan, ja taas Makedoniasta palata teidän tyköenne ja teidän varustamananne matkata Juudeaan.

17 Kun minulla siis oli tämä aikomus, en kaiketi ole menetellyt ke-

enimmästi teidän tykönänne.

13. Sillä emmepä me muuta teille kirjoita, vaan sitä, mitä te luette eli myös tiedätte; mutta minä toivon, että te myös loppuun asti tiedätte.

14. Niinkuin te puolittain meidät tietäneet olette, että me olemme teidän kerskaamisenne, niinkuin tekin meidän kerskauksemme Herran Jeesuksen päivänä olette.

15. Ja senkaltaisella uskalluksella tahdoin minä ennen tulla teidän tyköenne, että te toisen kerran olisitte saaneet minulta jonkun hyvän työn,

16. Ja minä olisin vaeltanut teidän kauttanne Makedoniaan, ja Makedoniasta teidän tyköenne takaperin tullut, ja niin teiltä Juudeaan johdattetuksi.

17. Koska minä tätä ajattelin, liehenkö minä sen tehnyt hempey-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

lihan mukaan minkä päätän, niin että minun kohdallani olisi sekä "kyllä, kyllä" että "ei, ei"?

18 Mutta Jumala on uskollinen, niin että puheemme teille ei ole "kyllä" ja "ei."

19 Sillä Jumalan Poika, *Jeesus Kristus*, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus, olemme keskenänne saarnanneet, ei ollut "kyllä" ja "ei", vaan Hänessä oli "kyllä".

20 Sillä niin paljon kuin Jumalan lupauksia on, Hänessä on "kyllä", *ja Hänessä* on "amen" Jumalalle kunniaksi meidän välityksellämme.

21 Mutta se, joka lujittaa meitä yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja on voidellut meidät, on Jumala,

22 joka myös on painanut meihin sinetin ja antanut Hengen vakuuden* sydämiimme.

vytmielisesti? Vai päätänkö lihan mukaan, minkä päätän, niin että puheeni on sekä "on, on", että "ei, ei"?

18 Mutta Jumala sen takaa, että puheemme teille ei ole "on" ja "ei".

19 Sillä Jumalan Poika, Kristus Jeesus, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus, olemme teidän keskellänne saarnanneet, ei tullut olakseen "on" ja "ei", vaan hänessä tuli "on".

20 Sillä niin monta kuin Jumalan lupausta on, kaikki ne ovat hänessä "on"; sentähden tulee hänen kauttaan myös niiden "amen", Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme.

21 Mutta se, joka lujittaa meidät yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja joka on voidellut meidät, on Jumala,

22 joka myös on painanut meihin sinettinsä ja antanut Hengen vakuudeksi meidän sydämiimme.

destä? Eli ovatko minun aivoitukseni, joita minä aivon, lihalliset? että minun tykönäni olisi niin, niin, ja ei, ei.

18. Mutta Jumala on vakaa, ettei meidän puheemme ole teille niin ja ei ollut.

19. Sillä Jumalan Poika, Jesus Kristus, joka teidän seassanne meiltä saarnattu on, nimittäin minulta ja Silvanukselta ja Timoteukselta, ei ollut niin ja ei, vaan oli hänessä niin.

20. Sillä kaikki Jumalan lupaukset ovat niin hänessä ja ovat amen hänessä, Jumalan kunniaksi meidän kauttamme.

21. Mutta Jumala on se, joka meitä teidän kanssanne Kristuksessa vahvistaa, ja on meitä voidellut,

22. Joka myös on meitä lukinnut, ja antoi Hengen pantiksi meidän sydämiimme.

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

23 Mutta kutsun Jumalan sieluni todistajaksi, että minä teitä säästääkseni en vielä tullut Korinttoon.

24 Ei niin, että vallitsemme uskoanne, vaan olemme *työtovereja iloksenne*, sillä uskon avulla te kestätte.

2. Luku

1 Olen nimittäin mielessäni päättänyt, etten taas tulisi luoksenne murhetta mukanani.

2 Sillä jos saatan teidät murheellisiksi, niin kuka (on se joka) saa minut iloiseksi paitsi se, jonka olen saattanut murheelliseksi.

3 Ja juuri tämän olen teille kirjoittanut, jotten tullessani saisi murhetta niistä, joista minun olisi pitänyt iloita, sillä luotan teihin kaikkiin, että minun iloni on kaikkien teidän ilonne.

23 Mutta minä kutsun Jumalan sieluni todistajaksi, että minä teitä säästääkseni en vielä tullut Korinttoon;

24 ei niin, että tahdomme vallita teidän uskoanne, vaan me yhdessä autamme teitä teidän iloonne; sillä uskossa te olette lujat.

2. Luku

1 Olin nimittäin mielessäni päättänyt, etten tullessani teidän tykönne taas toisi murhetta mukanani.

2 Sillä jos minä saatan teidät murheellisiksi, niin eihän minua voi saada iloiseksi kukaan muu kuin se, jonka minä olen murheelliseksi saattanut.

3 Ja juuri sen minä kirjoitin sitä varten, etten tullessani saisi murhetta niistä, joista minun piti saada iloa, koska minulla on teihin kaikkiin se luottamus, että minun iloni on kaikkien teidän ilonne.

23. Mutta minä rukoilen Jumalaa todistajaksi sieluni päälle, että minä olen säästänyt teitä, etten minä vielä ole Korinttoon tullut.

24. Ei niin, että me hallitsisimme teidän uskoanne, vaan me olemme auttajat teidän iloonne, sillä te seisotte uskossa.

1. Mutta sitä minä olen itselläni aikonut, etten minä taas murheella teidän tykönne tulisi.

2. Sillä jos minä teidät murheeseen saatan, kukas minua ilahuttaa, vaan se, joka minulta on murheelliseksi tehty?

3. Ja sen minä olen teille kirjoittanut, etten minä tultuani saisi niistä murhetta, joista minun tulis ilo saada; sillä minulla on senkaltaisen uskallus kaikkein teidän tykönne, että minun iloni kaikkein teidän ilonne on.

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

4 Sillä suuressa sydämen ahdistuksessa ja hädässä kirjoitin teille monin kyynelin, en jotta tulisitte murheelliseksi, vaan jotta tuntisitte sen ylenpalttisen rakkauden, joka minulla on teitä kohtaan.

4 Sillä suuressa sydämen ahdistuksessa ja hädässä minä kirjoitin teille monin kyynelin, en sitä varten, että te murheelliseksi tulisitte, vaan että tuntisitte sen erinomaisen rakkauden, joka minulla on teihin.

4. Sillä minä kirjoitin teille suuressa vaivassa ja sydämen kivussa, monilla kyyneleillä, ei, että teidän pitäis murehtiman, vaan että te ymmärtäisitte sen erinomaisen rakkauden, joka minulla on teidän kohtaanne.

KATUVALLE ON ANNETTAVA ANTEEKSI

5 Mutta jos eräs on tuottanut murhetta, ei hän ole tuottanut murhetta minulle, vaan jossain määrin teille kaikille, etten liikaa sanoisi.

5 Mutta jos eräs on tuottanut murhetta, ei hän ole tuottanut murhetta minulle, vaan teille kaikille, josakin määrin, etten liikaa sanoisi.

5. Jos joku on murheen matkaan saattanut, ei hän ole minua murheelliseksi saattanut, vaan puolittain, etten minä teitä kaikkia rasi-taisi.

6 Sellaiselle riittää tämä useimpien antama rangaistus,

6 Semmoiselle riittää se rangaistus, minkä hän useimmilta on saanut;

6. Mutta kyllä siinä on, että se monelta niin rangaistu on:

7 niin että teidän päinvastoin pikemmin tulee antaa anteeksi ja lohduttaa, jottei sellainen ehkä menehtyisi liian suureen murheeseen.

7 niin että teidän päinvastoin enemmän tulee antaa anteeksi ja lohduttaa, ettei hän ehkä menehtyisi liian suureen murheeseen.

7. Että te tästedes sitä enemmän häntä armahtaisitte ja lohduttaisitte, ettei hän uppoaisi ylenpalttisesti murheessa.

8 Sen vuoksi kehoitan teitä osoittamaan rakkautta häntä kohtaan.

8 Sentähden minä kehoitan teitä, että päätätte ruveta osoittamaan rakkautta häntä kohtaan;

8. Sentähden neuvon minä teitä, että te hänen kohtaansa rakkautta osoittaisitte;

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

9 Sillä sitä varten kirjoitinkin, jotta tulisin tuntemaan luotettavuutenne, oletteko kaikessa kuuliaiset.

10 Mutta kenelle te jotain anteeksi annatte, sille minäkin. Sillä *jos minäkin olen jotain anteeksi antanut, kenelle olen* anteeksi antanut, olen antanut teidän tähtenne Kristuksen kasvojen edessä,

11 jottei saatana pääsisi meistä voitolle, sillä hänen juonensa eivät ole meille tuntemattomat.

OIKEA ILOSANOMAN JULISTAJA

12 Tultuani Trooaaseen Kristuksen ilosanoman vuoksi ja kun minulle oli avautunut ovi Herrassa,

13 minulla ei ollut lepoa hengessäni, kun en tavannut Tiitusta, veljeäni. Sanoin siis heille hyvästit ja läksin

9 sillä sitä varten minä kirjoitinkin, että saisin nähdä, kuinka te kestätte koetuksen, oletteko kaikessa kuuliaiset.

10 Mutta kenelle te jotakin anteeksi annatte, sille minäkin; sillä mitä minä olen anteeksi antanut-jos minulla on ollut jotakin anteeksiannettavaa-sen olen anteeksi antanut teidän tähtenne Kristuksen kasvojen edessä,

11 ettei saatana pääsisi meistä voitolle; sillä hänen juonensa eivät ole meille tuntemattomat.

12 Tultuani Trooaaseen julistamaan Kristuksen evankeliumia avautui minulle ovi työhön Herrassa,

13 mutta minä en saanut lepoa hengessäni, kun en tavannut Tiitusta, veljeäni. Sentähden sanoin

9. Sillä sentähden minä myös olen kirjoittanut, koetellakseni teitä, jos te olette kaikkiin kuuliaiset,

10. Mutta joille te jotain anteeksi annatte, sen minä myös anteeksi annan; sillä jolle minä jotain anteeksi annoin, sen minä anteeksi annoin teidän tähtenne Kristuksen puolesta, ettemme saatanalta voitetuksi tulisi;

11. Sillä eipä meiltä ole salattu, mitä hänen mielessänsä on.

12. Mutta kuin minä tulin Troadaan Kristuksen evankeliumia saarnaamaan, ja minulle avattiin ovi Herrassa, niin ei minulla ollut yhtään lepoa hengessäni, etten minä Titusta minun veljeäni löytänyt.

13. Mutta kuin minä olin heidän hyvästi jättänyt, menin minä sieltä Makedoniaan.

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

Makedoniaan.

14 Mutta kiitos Jumalalle, joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja välityksellämme joka paikassa tuo ilmi tuntemisensa tuoksun.

15 Sillä me olemme Kristuksen tuoksu Jumalalle sekä pelastuvien että hukkuvien joukossa,

16 näille tosin kuoleman haju kuolemaksi, mutta noille elämän tuoksu elämäksi. Ja kuka on tähän kelvollinen?

17 Sillä me emme ole niin kuin nuo monet, jotka myyskentelevät Jumalan sanaa, vaan* puhtaasta mielestä, niin kuin Jumalan vaikutuksesta, Jumalan edessä me Kristuksessa puhumme.

heille jäähyväiset ja lähdin Makedoniaan.

14 Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun!

15 Sillä me olemme Kristuksen tuoksu Jumalalle sekä pelastuvien että kadotukseen joutuvien joukossa:

16 näille tosin kuoleman haju kuolemaksi, mutta noille elämän tuoksu elämäksi. Ja kuka on tällaiseen kelvollinen?

17 Sillä me emme ole niinkuin nuo monet, jotka myyskentelevät Jumalan sanaa; vaan puhtaasta mielestä, niinkuin Jumalan vaikutuksesta, Jumalan edessä, me Kristuksessa puhumme.

14. Mutta kiitetty olkoon Jumala, joka aina antaa meille voiton Kristuksessa, ja julistaa joka paikassa hänen tuntemisensa hajun meidän kauttamme!

15. Sillä me olemme Jumalalle yksi hyvä haju Kristuksessa, sekä niiden seassa, jotka autuaaksi tulevat, että myös niiden seassa, jotka hukkuvat;

16. Näille tosin surman haju kuolemaksi, mutta toisille elämän haju elämäksi: ja kuka on nyt tähän kelvollinen?

17. Sillä emmepä me ole senkaltaiset kuin muutamat, jotka Jumalan sanaa myyskentelevät; vaan vakuudesta ja niinkuin Jumalasta me puhumme Jumalan kasvoin edessä, Kristuksessa.

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

3. Luku UUDEN LIITON PALVELIJAT

1 Alammeko taas suosittaa itseämme? Vai tarvitsemme niin kuin muutamat suosituskirjeitä teille tai (suosituksia) teiltä?

2 Te olette meidän kirjeemme, joka on sydämiimme kirjoitettu ja jonka kaikki ihmiset tuntevat ja lukevat.

3 On käynyt ilmeiseksi, että te olette Kristuksen kirje, meidän toimittamamme, ei musteella kirjoitettu, vaan elävän Jumalan Hengellä, ei kivitauluihin, vaan sydämen lihatauluihin.

4 Tällainen luottamus meillä on Kristuksen ansiosta Jumalaan.

5 Ei niin, että olemme itsessämme kykenevät ajattelemaan jotain, ikään kuin oma-aloitteisesti, vaan kykymme on Jumalasta lähtöisin,

3. Luku

1 Alammeko taas suositella itseämme? Vai tarvinnemme, niinkuin muutamat, suosituskirjeitä teille tai teiltä?

2 Te itse olette meidän kirjeemme, joka on sydämeemme kirjoitettu ja jonka kaikki ihmiset tuntevat ja lukevat.

3 Sillä ilmeistä on, että te olette Kristuksen kirje, meidän palvelustyöllämme kirjoitettu, ei musteella, vaan elävän Jumalan Hengellä, ei kivitauluihin, vaan sydämen lihatauluihin.

4 Tällainen luottamus meillä on Kristuksen kautta Jumalaan;

5 ei niin, että meillä itsellämme olisi kykyä ajatella jotakin, ikäänkuin se tulisi meistä itsestämme, vaan se kyky, mikä meillä on, on Juma-

1. Rupeemmeko me siis itsiämme taas kehumään? eli tarvitsemme me, niinkuin muutamat, kiitoskirjaa teidän tykönne, eli kiitoskirjaa teiltä?

2. Te olette meidän kirjamme, meidän sydämiimme kirjoitetut, joka kaikilta ihmisiltä tunnetaan ja luetaan.

3. Ja te olette ilmoitetut, että te Kristuksen lähetykskirja olette, meidän palveluksemme kautta valmistettu, ei pläkillä kirjoitettu, vaan elävän Jumalan hengellä, ei kiviisiin tauluihin, vaan lihallisiin sydämen tauluihin.

4. Mutta senkaltainen uskallus on meillä Kristuksen kautta Jumalan puoleen.

5. Ei niin, että me olemme itse meistä soveliaat jotakin ajattelemaan, niinkuin itse meistä me, vaan jos me olemme johon-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

lasta,

6 joka myös on tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoina, ei kirjaimen vaan Hengen, sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi.

6 joka myös on tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen, vaan Hengen; sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi.

kuhun soveliaat, niin on se Jumalalta,

6. Joka meitä soveliaiksi tehnyt on Uuden Testamentin virkaa pitämään, ei puustavin, vaan Hengen; sillä puustavi kuolettaa, vaan Henki tekee eläväksi.

ILOSANOMA ON LAKIA SUUREMPI

7 Mutta jos kuoleman virka, kirjaimin kiviin kaiverrettuna, esiintyi kirkkaudessa, niin etteivät Israelin lapset sitäneet katsella Mooseksen kasvoja hänen kasvojensa kirkkauden vuoksi, joka oli katoavaista,

7 Mutta jos jo kuoleman virka, joka oli kirjaimin kaiverrettu kiviin, ilmestyi kirkkaudessa, niin etteivät Israelin lapset kärsineet katsella Mooseksen kasvoja hänen kasvojensa kirkkauden tähden, joka kuitenkin oli katoavaista,

7. Mutta jos sillä viralla, joka puustavin kautta kuolettaa ja kiviin kuvattu oli, oli senkaltainen kirkkaus, niin ettei Israelin lapset taitaneet katsoa Moseksen kasvoihin, hänen kasvoinsa kirkkauden tähden, joka kuitenkin katoaa:

8 kuinka onkaan Hengen virka vielä enemmän oleva kirkkaudessa!

8 kuinka paljoa enemmän onkaan Hengen virka oleva kirkkaudessa!

8. Miksi ei siis paljoa enemmän sillä viralla, joka hengen antaa, pitäisi kirkkaus oleman?

9 Jos näet kadotustuomion virka oli kirkkautta, paljoa enemmän vanhurskauden virka tulvailee kirkkaudessa.

9 Sillä jos kadotustuomion virka jo oli kirkkautta, niin on vanhurskauden virka vielä paljoa runsaamassa määrin kirkkautta.

9. Sillä, jos viralla, joka kadotuksesta saarnaa, kirkkaus oli, paljoa enemmän sillä viralla, joka vanhurskaudesta saarnaa, on ylön-palttinen kirkkaus;

10 Sillä sekään, mikä oli kirkastettu,

10 Sillä se, millä ennen oli kirkka-

10. Sillä se toinen, joka kirkastettu

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

ei tällä kohtaa ole kirkastettu, tämän ylen suuren kirkkauden vuoksi.

11 Jos näet katoavainen esiintyi kirkkaudessa, paljoa enemmän pysyväinen on kirkkaudessa.

12 Koska meillä siis on tällainen toivo, toimimme hyvin rohkeasti

13 emmekä niin kuin Mooses, joka pani peitteen kasvoilleen, jotteivät Israelin lapset katselisi katoavaisen loppua.

14 Mutta heidän mielensä paatuivat, sillä vielä tänä päivänä pysyy Vanhaa Testamenttia* luettaessa pois ottamatta sama peite, joka Kristuksessa katoaa.

15 Vielä tänäkin päivänä, kun Moosesta luetaan, on peite heidän sydämensä päällä.

16 Mutta kun sydän* kääntyy Herran puoleen, peite otetaan pois.

17 Sillä Herra on Henki, ja missä

us, on tämän rinnalla kirkkautta vailla, tämän ylenpalttisen kirkkauden tähden.

11 Jos sillä, mikä on katoavaista, oli kirkkaus, niin vielä paljoa enemmän on sillä, mikä on pysyväistä, oleva kirkkautta.

12 Koska meillä siis on tällainen toivo, niin me olemme aivan rohkeat

13 emmekä tee niinkuin Mooses, joka pani peitteen kasvoillensa, etteivät Israelin lapset näkisi sen loppua, mikä on katoavaista.

14 Mutta heidän mielensä paatuivat, sillä vielä tänäkin päivänä sama peite, vanhan liiton kirjoituksia luettaessa, pysyy poisottamatta, sillä vasta Kristuksessa se katoaa.

15 Vielä tänäkin päivänä, kun Moosesta luetaan, on peite heidän sydämensä päällä;

16 mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran tykö, otetaan peite pois.

17 Sillä Herra on Henki, ja missä

oli, ei ole ensinkään kirkkaudeksi luettava, sen ylenpalttisen kirkkauden suhteen.

11. Sillä jos sillä oli kirkkaus, joka katoaa, paljoa enemmän on sillä kirkkaus, joka pysyy.

12. Että meillä siis senkaltainen toivo on, niin me puhumme rohkeasti,

13. Ja emme tee niinkuin Mooses, joka kasvoillensa peitteen pani, ettei Israelin lapset taitaneet sen loppua katsoa, joka katoaa.

14. Vaan heidän taitonsa olivat paatuneet. Sillä tähän päivään asti, kuin vanhaa Testamenttia luetaan, pysyy se peite ottamatta pois, joka Kristuksessa lakkaa.

15. Mutta tähän päivään asti, kuin Moosesta luetaan, riippuu se peite heidän sydämensä edessä.

16. Mutta kuin he palajavat Herran puoleen, niin peite otetaan pois.

17. Sillä Herra on Henki; mutta

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

Herran Henki on, siinä on vapaus.

18 Mutta me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutimme *saman kuvan kaltaisiksi* kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin Herran Henki vaikuttaa.

4. Luku ROHKEA ILOSANOMAN JULISTAJA

1 Koska meillä siis on tämä virka sen mukaan kuin olemme armon saaneet, me emme lannistu,

2 vaan olemme hylänneet kaikki salaiset häpeän toimet, niin ettemme vaella kavalasti emmekä väärennä Jumalan sanaa, vaan esittämällä julkisesti totuuden suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalletunnolle Jumalan edessä.

3 Mutta jos ilosanomamme onkin kätkettynä, se on kätkettynä niiltä,

Herran Henki on, siinä on vapaus.

18 Mutta me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutimme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niinkuin muuttaa Herra, joka on Henki.

4. Luku

1 Sentähden, kun meillä on tämä virka sen laupeuden mukaan, joka on osaksemme tullut, me emme lannistu,

2 vaan olemme hyljänneet kaikki häpeälliset salatiet, niin ettemme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan sanaa, vaan julkituomalla totuuden me suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalletunnolle Jumalan edessä.

3 Mutta jos meidän evankeliumimme on peitossa, niin se pei-

kussa Herran Henki on, siinä on vapaus.

18. Mutta me kaikki avoimilla kasvoilla Herran kirkkautta katselemme, niinkuin peilissä, ja me muuteaan siihen kuvaan kirkkaudesta niin kirkkauteen niinkuin Herran Hengestä.

1. Sentähden, että meillä senkaltaisen virka on, sen jälkeen kuin armo meidän kohtaamme tapahtunut on, niin emme suutu,

2. Vaan vältämme salaiset häpiät ja emme vaella kavaluudella, emmekä petoksella Jumalan sanaa turmele, vaan me ilmoitamme totuuden ja meitämme julkisesti kaikkein ihmisten omaatuntoa kohtaan Jumalan edessä osoitamme.

3. Jos nyt meidän evankeliumimme on peitetty, niin se on niille pei-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

jotka kadotukseen joutuvat,

4 niiltä, joitten keskellä tämän maailmanajan jumala on sokaissut uskottomien mielet, niin ettei heille loista Kristuksen kirkkauden ilosanoman valo, Hänen, joka on Jumalan kuva.

5 Sillä me emme julista itseämme, vaan Kristusta Jeesusta Herrana ja itseämme teidän palvelijoinanne Jeesuksen vuoksi.

6 Sillä Jumala, joka *käski valon loistaa pimeästä*, on se, joka loisti sydämiimme levittääkseen Jumalan kirkkauden tuntemisen valoa, joka loistaa (Jeesuksen) Kristuksen kasvoissa.

APOSTOLIN HEIKKOUS JA JUMALAN VOIMA

7 Mutta tämä aarre on meillä savias-
tioissa, jotta tuo suunnaton voima oli-

te on niissä, jotka kadotukseen
joutuvat,

4 niissä uskottomissa, joiden mielet tämän maailman jumala on niin sokaissut, ettei heille loista valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, hänen, joka on Jumalan kuva.

5 Sillä me emme julista itseämme, vaan Kristusta Jeesusta, että hän on Herra ja me teidän palvelijanne Jeesuksen tähden.

6 Sillä Jumala, joka sanoi: "Loistakoon valkeus pimeydestä", on se, joka loisti sydämiimme, että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa (*Jeesuksen*) Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa.

7 Mutta tämä aarre on meillä savias-
tioissa, että tuo suunnattoman

tetty, jotka kadotetaan,

4. Joissa tämän maailman jumala on uskottomain taidot soaissut, ettei evenkeliumin paiste heille pitäisi Kristuksen kirkkaudesta valistaman, joka on Jumalan kuva.

5. Sillä emme itse meistämme saarnaa, vaan Kristuksesta Jeesuksesta, että hän on Herra; mutta me olemme teidän palvelianne Jeesuksen tähden.

6. Että Jumala, joka käski valkeuden pimeydestä paistaa, se paisti tunnon valkeuden meidän sydämissämme Jumalan kirkkaudesta Jeesuksen Kristuksen kasvoissa.

7. Mutta meillä on tämä tavara savisissa astioissa, että se ylönpalt-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

si Jumalan eikä ikään kuin meistä lähtöisin.

8 Olemme kaikin tavoin ahdingossa, mutta emme umpikujassa, neuvottomia, mutta emme toivottomia,

9 vainottuja, mutta emme hylättyjä, maahan kukistettuja, mutta emme tuhattuja,

10 ja kannamme aina (Herran) Jeesuksen kuolontilaa* ruumiissamme, jotta Jeesuksen elämäkin tulisi ruumiissamme näkyviin.

11 Sillä me, jotka elämme, olemme alati annetut kuolemaan Jeesuksen vuoksi, jotta Jeesuksen elämäkin tulisi kuolevaisessa lihassamme näkyviin.

12 Niinpä siis kuolema tekee työtä meissä, mutta elämä teissä.

13 Mutta koska meillä on sama uskon henki, niin kuin on kirjoitettu: "Minä uskon, sen vuoksi puhun", niin mekin uskomme ja sen vuoksi puhumme,

suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä.

8 Me olemme kaikin tavoin ahdingossa, mutta emme umpikujassa, neuvottomat, mutta emme toivottomat,

9 vainotut, mutta emme hyljätty, maahan kukistetut, mutta emme tuhotut.

10 Me kuljemme, aina kantaen (Herran) Jeesuksen kuolemaa ruumiissamme, että Jeesuksen elämäkin tulisi meidän ruumiissamme näkyviin.

11 Sillä me, jotka elämme, olemme alati annetut kuolemaan Jeesuksen tähden, että Jeesuksen elämäkin tulisi kuolevaisessa lihassamme näkyviin.

12 Niinpä siis kuolema tekee työtään meissä, mutta elämä teissä.

13 Mutta koska meillä on sama uskon Henki, niinkuin kirjoitettu on: "Minä uskon, sentähden minä puhun", niin mekin uskomme, ja sentähden me myös puhumme,

tinen voima pitää oleman Jumalalta ja ei meistä.

8. Meillä on joka paikassa ahdistus, mutta emme sitä sure: meillä on pakko, mutta emme epäile.

9. Me kärsimme vainoa, mutta ei meitä anneta ylö; me painetaan alas, mutta emme huku.

10. Me viemme ympäri aina Herran Jeesuksen kuoleman meidän ruumiissamme, että Herran Jeesuksen elämäkin meidän ruumiissamme ilmoitettaisiin.

11. Sillä me, jotka elämme, annetaan ylö aina kuolemaan Jeesuksen tähden, että Jeesuksen elämäkin meidän kuolevaisessa lihassamme ilmoitettaisiin.

12. Sentähden on kuolema meissä voimallinen, mutta teissä elämä.

13. Mutta että meillä on yksi uskon henki, niinkuin kirjoitettu on: minä uskoin, sentähden minä puhuin; niin me myös uskomme, ja sentähden me myös puhumme,

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

14 tietäen, että Hän, joka herätti Herran Jeesuksen, on herättävä meidätkin Jeesuksen ansiosta* ja asettava esiin teidän kanssanne.

15 Sillä kaikki on teidän tähtenne, jotta lisääntyvä armo vielä useampien suusta* saisi kiitoksen tulvailemaan Jumalan kunniaksi.

TAIVAALLISEEN KOTIIN VALMISTAUTUMINEN

16 Sen vuoksi emme lannistu, vaan vaikka ulkonainen ihmisemme rappeutuukin, niin sisäinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu.

17 Sillä nykyinen* kevyt ahdistuksemme tuottaa meille määrättömän yltäkylläisesti runsaan iäisen kirkkauden,

18 kun emme katso näkyväisiä, vaan näkymättömiä, sillä näkyväiset ovat ajallisia, mutta näkymättömät iäisiä.

14 tietäen, että hän, joka herätti Herran Jeesuksen, on herättävä meidätkin Jeesuksen kanssa ja asettava esiin yhdessä teidän kanssanne.

15 Sillä kaikki tapahtuu teidän tähtenne, että aina enenevä armo yhä useampien kautta saisi aikaan yhä runsaampaa kiitosta Jumalan kunniaksi.

16 Sentähden me emme lannistu; vaan vaikka ulkonainen ihmisemme menehtyykin, niin sisällinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu.

17 Sillä tämä hetkisen kestävä ja kevyt ahdistuksemme tuottaa meille iankaikkisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalttisesti,

18 meille, jotka emme katso näkyväisiä, vaan näkymättömiä; sillä näkyväiset ovat ajallisia, mutta näkymättömät iankaikkisia.

14. Ja tiedämme sen, että joka Herran Jeesuksen herätti, hän meidätkin Jeesuksen kautta herättää ja asettaa meitä teidän kanssanne.

15. Sillä kaikki teidän tähtenne tapahtuu, että se ylönpalttinen armonen kiitoksen kautta runsaasti Jumalan ylistykseksi tulis.

16. Sentähden emme väsy; sillä vaikka meidän ulkonainen ihminen turmellaan, niin sisällinen kuitenkin päivä päivältä uudistetaan;

17. Sillä meidän vaivamme, joka ajallinen ja keviä on, saattaa meille iankaikkisen ja määrättömän kunnian:

18. Jotka emme näkyväisiä katso, vaan näkymättömiä; sillä näkyväiset ovat ajalliset, mutta näkymättömät iankaikkiset.

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

5. Luku

1 Sillä tiedämme, että vaikka maallinen telttamajamme hajoitetaan, meillä on asumus Jumalalta, iäinen maja taivaissa, joka ei ole käsin tehty.

2 Näin ollen huokaammekin siis ja ikävöimme pukeutua taivaiseen majamme.

3 Kun näet olemme pukeutuneet, ei meitä havaita alastomiksi.

4 Sillä me, jotka olemme tässä majassa, huokaamme raskautettuina, koska emme halua riisuutua, vaan pukeutua, jotta elämä nielisi kuolevaisen.

5 Mutta se, joka on valmistanut meidät juuri tähän, on Jumala, joka myös on antanut meille Hengen vakuuden*.

5. Luku

1 Sillä me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen majamme hajotetaankin maahan, meillä on asumus Jumalalta, iankaikkinen maja taivaissa, joka ei ole käsin tehty.

2 Sentähden me huokaammekin ikävöiden, että saisimme pukeutua taivaalliseen majamme,

3 sillä kun me kerran olemme siihen pukeutuneet, ei meitä enää havaita alastomiksi.

4 Sillä me, jotka olemme tässä majassa, huokaamme raskautettuina, koska emme tahdo riisuutua, vaan pukeutua, että elämä nielisi sen, mikä on kuolevaista.

5 Mutta se, joka on valmistanut meidät juuri tähän, on Jumala, joka on antanut meille Hengen vakuudeksi.

1. Sillä me tiedämme, että jos tämän majan meidän maallinen huone puretaan, meillä olevan rakennuksen Jumalalta, huoneen, ei käsillä tehdyn, joka on ijankaikkinen taivaissa;

2. Jota me myös huokaamme, ikävöiden, että me meidän majalamme, joka taivaasta on, puettuksi tulisimme,

3. Jos me muutoin puettuna, ja ei alasti löydettäisiin.

4. Sillä me, jotka tässä majassa olemme, huokaamme, että me raskaitut olemme, jossa emme tahdo riisuttuna, vaan puettuna olla, että se kuolevainen elämältä nielittäisiin.

5. Mutta joka meitä siihen valmistaa, se on Jumala, joka myös Hengen on meille pantiksi antanut.

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

6 Sen vuoksi olemme aina turvallisella mielellä ja tiedämme, että ollessamme kotona ruumiissa, olemme poissa Herrasta.

7 Sillä vaellamme uskossa, emme näkemisessä.

8 Mutta olemme turvallisella mielellä ja haluamme mieluummin olla poissa ruumiista ja olla kotona Herran luona.

9 Sen vuoksi me, olemmepa kotona tai olemmepa poissa, *katsommekin kunniaksemme* olla Hänelle mieliksi.

10 Sillä kaikkien meidän on ilmestytävä Kristuksen tuomioistuimen eteen, jotta kukin saisi sen mukaan, mitä hän *ruumiissa ollessaan* on tehnyt, joko hyvää tai pahaa.

KRISTUKSEN RAKKAUS VAATII

11 Kun siis tunnemme Herran pelon, suostuttelemme ihmisiä uskomaan, mutta Jumala meidät tuntee, ja toivon

6 Sentähden me aina olemme turvallisella mielellä ja tiedämme, että, niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, me olemme poissa Herrasta;

7 sillä me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä.

8 Mutta me olemme turvallisella mielellä ja haluaisimme mieluummin muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin Herran tykö.

9 Sentähden me, olimmepa kotona tai olimmepa poissa, ahkeroitsemme olla hänelle mieliksi.

10 Sillä kaikkien meidän pitää ilmestymän Kristuksen tuomioistuimen eteen, että kukin saisi sen mukaan, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, joko hyvää tai pahaa.

11 Kun siis tiedämme, mitä Herran pelko on, niin me koetamme saada ihmisiä uskomaan, mutta Ju-

6. Niin me olemme sentähden aina hyvässä turvassa ja tiedämme, että niinkauvan kuin me ruumiissa asumme, niin me olemme kaukana Herrasta.

7. (Sillä me vaellamme uskossa ja emme katsomisessa.)

8. Mutta meillä on turva, ja paljo halaamme enemmän olla kaukana pois ruumiista ja mennä asumaan Herran tykö.

9. Sentähden, joko me kotona olemme eli ulkona vaellamme, niin me ahkeroitsemme siitä, että me hänelle kelpaisimme.

10. Sillä meidän kaikkein pitää ilmestymän Kristuksen tuomioistuimen eteen, että jokainen sais senjälkeen mitä hän ruumiissansa tehnyt on, olkoon se hyvä eli paha.

11. Että me siis tiedämme, että Herraa pitää peljättämän, niin me neuvomme ihmisiä, mutta Juma-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

että tekin omissatunnoissanne meidät tunnette.

12 Emme (toki) taas suosita itseämme teille, vaan annamme teille aiheen kerskata meistä, jotta teillä olisi vastaus niille, jotka kerskaavat ulkomuodon eikä sydämen perusteella.

13 Sillä jos olemme olleet suunniltamme, olemme olleet Jumalan vuoksi; jos taas olemme maltillisia, olemme teidän tähtenne.

14 Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme päätelleet näin: (jos) yksi on kuollut kaikkien puolesta, niin* kaikki ovat kuolleet.

15 Ja Hän on kuollut kaikkien puolesta, jotta ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan Hänelle, joka heidän puolestaan on kuollut ja herätetty*.

mala kyllä meidät tuntee; ja minä toivon, että tekin omissatunnoissanne meidät tunnette.

12 Emme nyt taas suosittele itseämme teille, vaan tahdomme antaa teille aiheita kerskata meistä, että teillä olisi mitä vastata niille, jotka kerskaavat siitä, mikä silmään näkyy, eikä siitä, mikä sydämessä on.

13 Sillä jos me olemme olleet suunniltamme, niin olemme olleet Jumalan tähden; jos taas maltamme mieleemme, teemme sen teidän tähtenne.

14 Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet;

15 ja hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut.

lalle olemme me julkiset: kuitenkin minä toivon, että me olemme myös julki teidänkin omassatunnossanne.

12. Emme taas kerskaa itsiämme teidän edessänne; vaan me annamme teille tilan kerskataksenne meistä, että teilläkin olisi kerskaamista niitä vastaan, jotka itsiänsä kasvoin jälkeen kerskaavat ja ei sydämen jälkeen.

13. Sillä jos me tyhmistyneet olemme, niin me sen Jumalalle olemme, eli jos me taidossa olemme, niin me teille taidossa olemme.

14. Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä,

15. Että me sen niin pidämme, että jos yksi on kuollut kaikkein edestä, niin he kaikki ovat kuolleet, ja hän on sentähden kaikkein edestä kuollut, että ne, jotka elä-

vät, ei nyt enään eläisi itsellensä, vaan hänelle, joka heidän edestänsä kuollut ja noussut on ylös.

UUSI ELÄMÄ KRISTUKSESSA

16 Emme siis tunne tästä lähin ketään lihan mukaan. Jos olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne.

17 Jos siis joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus; vanha on kadonnut, katso, *kaikki on tullut uudeksi*.

18 Mutta kaikki on Jumalasta lähtöisin, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa (Jeesuksen) Kristuksen ansiosta ja antanut meille sovituksen virran.

19 Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja Hän uskoi meille sovituksen sanan.

16 Sentähden me emme tästä lähien tunne ketään lihan mukaan; jos olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne.

17 Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut.

18 Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen virran.

19 Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan.

16. Sentähden emme tästedes lihan puolesta ketään tunne. Ja jos me olemme Kristuksen lihan puolesta tunteneet, niin emme kuitenkaan silleen tunne.

17. Sentähden jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luontokappale; sillä vanhat ovat kadonneet, katso, kaikki ovat uudeksi tulleet.

18. Mutta ne kaikki ovat Jumalasta, joka meitä on itse kanssansa sovittanut Jeesuksen Kristuksen kautta, ja antoi meille virran sovinnosta saarnata.

19. Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itse kanssansa, ja ei lukenut heille heidän syntiänsä, ja on meissä sovintosaarnan säättänyt.

ANTAKAA SOVITTA ITSENNE JUMALAN KANSSA

20 Kristuksen puolesta olemme siis lähettiläinä, *niin että Jumala kehoittaa* välityksellämme. Pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.

21 (Sillä) sen, joka ei synnistä tiennyt, Hän tähtemme teki synniksi, jotta me Hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.

6. Luku

1 Mutta yhdessä Hänen kanssaan* työtä tehden me myös kehoitamme teitä: älkää turhaan ottako vastaan Jumalan armoa.

2 Sillä Hän sanoo: "Otollisella ajalla olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut." Katso, nyt on otollinen aika; katso, nyt on pelastuk-

20 Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.

21 Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.

6. Luku

1 Hänen työtovereinaan me myös kehoitamme teitä vastaanottamaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi.

2 Sillä hän sanoo: "Otollisella ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut". Katso, nyt on otollinen aika, katso,

20. Niin olemme me Kristuksen puolesta käskyläiset; sillä Jumala neuvoo meidän kauttamme. Niin me rukoilemme siis Kristuksen puolesta, että te Jumalan kanssa sovitte.

21. Sillä hän on sen, joka ei mitään synnistä tietänyt, meidän edestämme synniksi tehnyt, että me hänessä tulisimme siksi vanhurskaudeksi, joka Jumalan edessä kelpaa.

1. Mutta me niinkuin apulaiset neuvomme teitä, ettette Jumalan armoa hukkaan ottaisi.

2. Sillä hän sanoo: minä olen otollisella ajalla sinua kuullut ja olen sinua autuuden päivänä auttanut. Katso, nyt on otollinen aika, katso,

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

sen päivä.

nyt on pelastuksen päivä.

nyt on autuuden päivä.

APOSTOLIN KOETTELEMUKSIA

3 Emme missään anna mitään pahennuksen aihetta, jottei virkaamme moitittaisi,
4 vaan kaikessa osoittaudumme Jumalan palvelijoiksi: suuressa kärsivällisyydessä, vaivoissa, hädissä, ahdistuksissa,

5 ruoskittaessa, vankiloissa, meteleissä, vaivannäöissä, valvomisissa, paastoissa,

6 puhtaudessa, tiedossa, pitkämielisyydessä, ystävällisyydessä*, Pyhässä Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa,

7 totuuden sanassa, Jumalan voimassa — apuna vanhurskauden sota-aseet oikeassa kädessä ja vasemmassa —

8 kunniassa ja häpeässä, pahassa ja hyvässä maineessa, villitsijöinä ja kuitenkin totuullisina,

3 Me emme missään kohden anna aihetta pahennukseen, ettei virkaamme moitittaisi,
4 vaan kaikessa me osoittaudumme Jumalan palvelijoiksi: suuressa kärsivällisyydessä, vaivoissa, hädissä, ahdistuksissa,

5 ruoskittaessa, vankeudessa, meteleissä, vaivannäöissä, valvomisissa, paastoissa;

6 puhtaudessa, tiedossa, pitkämielisyydessä, ystävällisyydessä, Pyhässä Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa,

7 totuuden sanassa, Jumalan voimassa, vanhurskauden sota-aseet oikeassa kädessä ja vasemmassa;

8 kunniassa ja häpeässä, pahassa maineessa ja hyvässä, villitsijöinä ja kuitenkin totta puhuvina,

3. Älkäämme kellenkään jossakussa pahennusta antako, ettei meidän virkaamme laitettaisi;
4. Vaan osoittakaamme meitämme kaikissa asioissa niinkuin Jumalan palvelijat: suuressa kärsivällisyydessä, vaivoissa, hädissä, suurissa,

5. Haavoissa, vankiuksissa, kapi-noissa, töissä, valvomisissa, paastoissa,

6. Puhtaassa elämässä, taidossa, pitkämielisyydessä, suloisuudessa, Pyhässä Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa.

7. Totuuden sanassa, Jumalan väessä vanhurskauden sota-aseiden kautta oikialla ja vasemmallalla puolella,

8. Kunnian kautta ja pilkan, pane-tuksen ja kiitoksen kautta, niinkuin vietteliät ja kuitenkin vakaat,

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

9 tuntemattomina ja kuitenkin hyvin tunnettuina, kuolemaisillamme ja katso, me elämme, kuritettuina, mutta emme tapettuina, 10 murheellisina, mutta aina iloitsevinä, köyhinä, mutta monia rikkaiksi tekevinä, mitään omistamatta, mutta omistaen kuitenkin kaiken.

9 tuntemattomina ja kuitenkin hyvin tunnettuina; kuolemaisillamme, ja katso, me elämme, kuritettuina emmekä kuitenkaan tapettuina, 10 murheellisina, mutta aina iloisiina, köyhinä, mutta kuitenkin monia rikkaiksi tekevinä, mitään omistamatta, mutta kuitenkin omistaen kaiken.

9. Niinkuin tuntemattomat ja kuitenkin tutut, niinkuin kuolevaiset ja katso, me elämme, niinkuin rangaistut ja ei kuitenkaan tapetut, 10. Niinkuin murheelliset ja kuitenkin aina iloiset, niinkuin köyhät, mutta kuitenkin monta rikkaaksi tekeväiset, niinkuin ne, joilla ei mitään ole ja joiden kuitenkin kaikki omat ovat.

PAAVALI PYYTÄÄ VASTARAKKAUTTA

11 Suumme on auennut puhumaan teille, korinttolaiset, sydämemme on avartunut.

11 Suumme on auennut puhumaan teille, korinttolaiset, sydämemme on avartunut.

11. Te Korintilaiset! meidän suumme on hänensä avannut teidän kohtaanne, meidän sydämemme on levinnyt.

12 Ette ole ahtaalla *meidän sydämessämme,* vaan olette ahtaalla omassa sydämessänne.

12 Ei ole teillä ahdasta meidän sydämessämme, mutta ahdas on teidän oma sydämenne.

12. Ette ole ahtaalla meissä; mutta itse teissäänne te ahtaalla olette.

13 Mutta — puhun kuin lapsille — avartukaa tekin vastaamaan samalla tavalla*.

13 Antakaa verta verrasta — puhun kuin lapsilleni — avartukaa tekin.

13. Minä sanon niinkuin lapsilleni, että te myös minua vastaan teitänne niin asettaisitte, ja levittäkää teitänne.

EI YHDESSÄ USKOTTOMAIN KANSSA

14 Älkää kantako vierasta iestä yhdessä uskomattomain kanssa, sillä mitä yhteyttä on vanhurskaudella ja vääryydellä, ja mitä osaa valolla on pimeään?

15 Mitä yhtäläistä on Kristuksella ja belialilla* tai mitä osaa uskovaisella uskomattoman kanssa?

16 Mitä samanlaisuutta on Jumalan temppelillä ja epäjumalilla? Sillä *te olette* elävän Jumalan temppeli, niin kuin Jumala on sanonut: "Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja olen oleva heidän Jumalansa ja he ovat minun kansani."

17 Sen vuoksi: "Lähtekää pois heidän keskeltään ja erotkaa heistä, sano Herra, älkääkä saastaiseen koskeko, niin minä otan teidät huostaani

14 Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä?

15 Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa?

16 Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: "Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani".

17 Sentähden: "Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sano Herra, älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani

14. Älkää vetäkö ijestä epäuskoisten kanssa; sillä mitä oikeuden on vääryyden kanssa tekemistä? eli mitä osallisuutta on valkeudella pimeyden kanssa?

15. Ja mikä sovinto on Kristuksella belialin kanssa? taikka mikä osa on uskovaisella uskottoman kanssa?

16. Eli kuinka Jumalan templi sopii epäjumalain kanssa? Sillä te olette elävän Jumalan templi, niinkuin Jumala sanoo: minä tahdon heissä asua ja heissä vaeltaa, ja minä tahdon olla heidän Jumalansa, ja heidän pitää oleman minun kansani.

17. Sentähden paetkaat heidän seastansa ja eroittakaat teitä, sano Herra: ja älkää saastaiseen ruvetko, ja niin minä korjaan teitä,

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

18 ja olen teidän Isänne, ja te olette minun poikiani ja tyttäriäni, sanoo Herra, Kaikkivaltias."

18 ja olen teidän Isänne, ja te tullette minun pojikseni ja tyttärिक्षeni, sanoo Herra, Kaikkivaltias".

18. Ja olen teidän Isänne, ja teidän pitää oleman minun poikani ja tyttäreni, sanoo kaikkivaltias Herra.

7. Luku

7. Luku

1 Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta saattaen pyhyitemme täytäntöön Jumalan pelossa.

1 Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa.

1. Että meillä nyt senkaltaiset lupaukset ovat, minun rakkaani, puhdistakaamme siis itsemme kaikesta lihan ja hengen saastaisuudesta, täyttäin pyhyyttä Jumalan pelvossa.

APOSTOLIN AHDISTUS JA ROHKAISU

2 Antakaa meille tilaa sydämessänne. Emme ole tehneet kenellekään väärin, emme ole kenellekään olleet turmioksi, emme ole kenellekään vahinkoa tuottaneet.

3 En puhu tuomitakseni*, sillä olen ennen sanonut, että olette sydämässämme, yhdessä kuollaksemme ja yhdessä elääksemme.

2 Antakaa meille tilaa sydämessänne. Emme ole tehneet kenellekään vääryyttä, emme ole olleet kenellekään turmioksi, emme kenellekään vahinkoa tuottaneet.

3 En sano tätä tuomitakseni teitä, sillä olenhan jo sanonut, että te olette meidän sydämässämme, yhdessä kuollaksemme ja yhdes-

2. Ottakaat meitä vastaan: emme kellenkään vääryyttä tehneet, emme ketään turmelleet, emme keneltäkään mitään vaatineet.

3. Senkaltaista en sano minä teille kadotukseksi; sillä minä olen ennen sanonut, että te olette meidän sydämässämme ynnä kuolla ja

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

4 Paljon minulla on luottamusta teihin, paljon minulla on kerskaamista teistä. Olen täynnä lohtua, minulla on ylen suuri ilo kaikessa ahdistuksessamme.

5 Sillä ei Makedoniaan tultuammekaan lihallamme ollut mitään huojenusta, vaan olimme kaikin tavoin ahdingossa: ulkoa taisteluja, sisältä pelkoja.

6 Mutta Jumala, joka masentuneita *rohkaisee, rohkaisi* meitä Tiituksen tulolla,

7 eikä ainoastaan hänen tulollaan, vaan myös sillä rohkaisulla,* jolla hän oli rohkaistunut teistä. Hän kertoi meille ikävöimisestänne, valittelustanne ja innostanne hyväkseni, niin että iloitsin vielä enemmän.

8 Sillä vaikka murehutinkin teitä kirjeelläni, en kadu, ja jos kadun — näen nimittäin, että tuo kirje murehutti teitä, vaikka vähäksi aikaa —

sä elääksemme.

4 Paljon minulla on luottamusta teihin, paljon minulla on kerskaamista teistä; olen täynnä lohdutusta, minulla on ylenpalttinen ilo kaikessa ahdingossamme.

5 Sillä ei Makedoniaan tultuammekaan lihamme saanut mitään rauhaa, vaan me olimme kaikin tavoin ahdistetut: ulkoapäin taisteluja, sisältäpäin pelkoa.

6 Mutta Jumala, joka masentuneita lohduttaa, lohdutti meitä Tiituksen tulolla,

7 eikä ainoastaan hänen tulollansa, vaan myöskin sillä lohdutuksella, jonka hän oli teistä saanut, sillä hän on kertonut meille teidän ikävöimisestänne, valittelustanne ja innostanne minun hyväkseni, niin että minä iloitsin vielä enemmän.

8 Sillä vaikka murehutinkin teitä kirjeelläni, en sitä kadu, ja jos kaduinkin, niin minä — kun näen, että tuo kirje on, vaikkapa vain vä-

ynnä elää.

4. Minä puhun teille suurella rohkeudella, minä kerskaan paljon teistä, minä olen lohdutuksella täytetty, minä olen ylönpalttisessa ilossa kaikessa meidän vaivassamme.

5. Sillä kuin me Makedoniaan tulimme, ei meidän lihallamme ollut yhtään lepoa, vaan kaikissa paikoissa olimme me vaivatut, ulkona sota, sisällä pelko.

6. Mutta Jumala, joka nöyriä lohduttaa, hän lohdutti meitä Tiituksen tulemisella,

7. Vaan ei ainoastaan hänen tulemisellansa, mutta myös sillä lohdutuksella, jonka hän teiltä saanut oli, ja ilmoitti meille teidän halunne, teidän itkunne ja teidän kii-vautenne minusta, niin että minä vielä enemmän ihastuin.

8. Sillä jos minä lähetyskirjallani saatinkin teitä murheesen, enpä minä sitä kadu, ehkä minä olisin katunut; sillä minä näen sen lähe-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

9 niin minä nyt iloitsen, en siitä, että tulitte murheellisiksi, vaan että tulitte murheellisiksi, *niin että muutitte mielenne*. Tulitte näet murheellisiksi Jumalan tahdon mukaan, jottette missään kärsisi vahinkoa meidän tähdemme.

10 Sillä Jumalan tahdon mukainen murhe saa aikaan mielenmuutoksen pelastukseksi, muutoksen, jossa ei ole katumista. Mutta maailman murhe saa aikaan kuoleman.

11 Sillä katso, kuinka suurta intoa juuri tuo Jumalan tahdon mukainen murehtimisenne on saanut teissä aikaan, ei ainoastaan puolustusta, vaan myös paheksuntaa ja pelkoa ja ikävöimistä ja kiivautta ja rankaisemista! Olette joka suhteessa osoittaneet olevanne puhtaat tässä asiassa.

12 Vaikka siis kirjoitinkin teille, en kirjoittanut vääryyttä tehneen vuoksi enkä vääryyttä kärsineen vuoksi,

häksi aikaa, murehuttanut teitä —

9 nyt iloitsen, en siitä, että tulitte murheellisiksi, vaan siitä, että murheenne oli teille parannukseksi; sillä te tulitte murheellisiksi Jumalan mielen mukaan, ettei teillä olisi mitään vahinkoa meistä.

10 Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei kukaan kadu; mutta maailman murhe tuottaa kuoleman.

11 Sillä katsokaa, kuinka suurta intoa juuri tuo Jumalan mielen mukainen murehtimisenne on saanut teissä aikaan, mitä puolustautumista, mitä paheksuntaa, mitä pelkoa, ikävöimistä, kiivautta, mitä kurittamista! Olette kaikin tavoin osoittaneet olevanne puhtaat tässä asiassa.

12 Vaikka minä siis kirjoitinkin teille, en kirjoittanut vääryyttä tehneen enkä vääryyttä kärsineen

tyskirjan teitä hetken aikaa murheessa pitäneen.

9. Nyt minä iloitsen, en siitä, että te murheissa olitte, vaan että te olitte murheissa parannukseksi; sillä te olitte murheelliset Jumalan mielen jälkeen, ettei teillä meistä missään vahinkoa olisi.

10. Sillä se murhe, joka Jumalan mielen jälkeen tapahtuu, saattaa katumisen autuudeksi, jota ei yksikään kadu; mutta maailman murhe saattaa kuoleman.

11. Sillä katso, että te olitte Jumalan mielen jälkeen murheelliset, kuinka suuren ahkeruuden se on teissä vaikuttanut! Ja tosin edesvastauksen, närkästyksen, pelvon, ikävöitsemisen, kiivauden ja koston. Te olette kaikissa teidänne puhtaksi osoittaneet tässä asiassa.

12. Sentähden vaikka minä teille kirjoitin, niin ei se ole kuitenkaan sen tähden tapahtunut, joka rikko-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

vaan sen vuoksi, että *meidän intomme teidän hyväksenne* tulisi keskellänne julki Jumalan edessä.

13 Sen vuoksi olemme saaneet *rohkaisua teidän rohkaisustanne*. Mutta vielä paljota enemmän on meitä ilahuttanut Tiituksen ilo, sillä hänen henkensä on saanut virvoitusta teiltä kaikilta.

14 Sillä jos olen hänelle kerskannut jotain teihin nähden, en ole joutunut häpeään, vaan niin kuin olemme kaiken teille totuuden mukaan puhuneet, niin on myös kerskauksemme Tiituksen edessä osoittautunut todeksi.

15 Hänen sydämensä kiintyy yhä enemmän teihin, kun hän muistelee kaikkien teidän kuuliaisuuttanne, kuinka te pelolla ja vavistuksella otitte hänet vastaan.

16 Iloitsen siis koska kaikessa luotan teihin.

vuoksi, vaan sentähden, että teidän intonne meidän hyväksemme tulisi julki teidän keskuudessanne Jumalan edessä.

13 Sentähden me olemme nyt lohdutetut. Mutta tämän lohdutuksemme ohessa on meitä vielä paljota enemmän ilahuttanut Tiituksen ilo, sillä hänen henkensä on saanut virvoitusta teiltä kaikilta.

14 Sillä jos olenkin jossakin kohden teitä hänelle kehunut, en ole joutunut häpeään, vaan niinkuin kaikki, mitä olemme teille puhuneet, on totta, niin on myös se, mistä olemme teitä Tiitukselle kehuneet, osoittautunut todeksi.

15 Ja hänen sydämensä heltyy yhä enemmän teitä kohtaan, kun hän muistelee kaikkien teidän kuuliaisuuttanne, kuinka te pelolla ja vavistuksella otitte hänet vastaan.

16 Minä iloitsen, että kaikessa voin olla teistä turvallisella mielel-

nut oli, eikä sen tähden, jolle vääräryys tehtiin, mutta sentähden, että teidän ahkeruutenne meidän kohtaamme Jumalan edessä julkiseksi tuli.

13. Sentähden me olemme saaneet lohdutuksen, että tekin olette lohdutetut. Mutta vielä enemmän iloitsimme me Tituksen ilosta; sillä hänen henkensä oli teiltä kaikilta virvoitettu.

14. Ja mitä minä hänen edessänsä teistä kerskannut olen, en minä sitä häpee; vaan niinkuin kaikki ovat todet, mitkä minä teille puhunut olen, niin on myös meidän kerskauksemme Tituksen edessä todeksi tullut.

15. Ja hänellä on sangen suuri sydämellinen halu teidän puoleenne, kuin hän kaikkein teidän kuuliaisuutenne muistaa, kuinka te pelvolla ja vavistuksella häntä otitte vastaan.

16. Minä siis iloitsen, että minä kaikissa asioissa teihin taidan luot-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

lä.

taa.

8. Luku KERÄYS JERUSALEMIN
KÖYHIÄ VARTEN

8. Luku

1 Mutta saatamme tietoonne, veljet, Jumalan armon, joka on suotu Makedonian seurakunnille,

1 Mutta me saatamme teidän tietoonne, veljet, mitä Jumalan armo on vaikuttanut Makedonian seurakunnissa:

1. Mutta minä teen teille tietäväksi, rakkaat veljet, Jumalan armon, joka Makedonian seurakuntiin annettu on;

2 niin että monissa ahdistuksen koetuksissa heidän ylitsevuotava ilonsa ja heidän suuri köyhyytensä tulvaili heidän runsaassa anteliaisuudessaan.

2 että, vaikka he olivatkin monessa ahdistuksen koetuksessa, niin oli heidän ilonsa heidän suuressa köyhyydessäänkin niin ylenpalttinen, että he alttiisti antoivat runsaita lahjoja.

2. Sillä heidän ilonsa oli ylenpalttinen, kuin heitä monen vaivan kautta koeteltiin, ja vaikka he sangen köyhät olivat, ovat he kuitenkin runsaasti kaikessa yksinkertaisuudessa antaneet.

3 Sillä voimiensa mukaan, sen todistan, jopa yli voimiensa he vapaaehtoisesti

3 Sillä voimiensa mukaan, sen minä todistan, jopa yli voimiensakin he antoivat omasta halustansa,

3. Sillä he olivat kaikesta voimastansa (sen minä todistan) ja ylitsekin voimansa hyväntahtoiset,

4 monin pyynnöin anoivat meiltä *suosiota saadakseen osallistua* pyhien avustamiseen (meidän hyväksymänämme),

4 paljon pyytämällä anoen meiltä sitä sosiota, että pääsisivät osallisiksi pyhien avustamiseen;

4. Ja meitä suurella ahkeruudella rukoilivat, että me ottaisimme vastaan sen hyvän työn ja sen palveluksen osallisuuden, joka pyhain varaksi koottu oli.

5 eikä vain, niin kuin olimme toivoneet, vaan antoivat itsensä ennen kaikkea Herralle, sitten meille, Juma-

5 eivätkä he vain tehneet, niinkuin me olimme toivoneet, vaan antoivat itsensäkin, ennen kaikkea Her-

5. Ja ei niinkuin me toivoimme, vaan he antoivat itsensä ensisti Herralle ja (sitte) meille Jumalan

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

lan tahdosta,

6 niin että kehoitimme Tiitusta niin kuin hän aikaisemmin oli alkanut, niin myös saattamaan keskellänne päätökseen tämänkin rakkaudentyön.

7 Mutta niin kuin teillä on ylen runsaasti kaikkea: uskoa, sanaa, tietoa, kaikkea intoa ja *rakkautta meitä kohtaan*, niin olkaa ylen runsaskätiset tässäkin rakkaudentyössä.

JEESUKSEN ANTAMA ESIKUVA
ALTTIUDESTA

8 En puhu käskien, vaan muitten innon perusteella *teidänkin rakkautenne* aitoutta koetellen.

9 Sillä tunnette Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, että vaikka Hän oli rikas, Hän tuli tähtenne köyhäksi, jotta te Hänen köyhyydestään rikastuisitte.

ralle ja sitten meille, Jumalan tahdosta,

6 niin että me kehoitimme Tiitusta, niinkuin hän jo oli alkanut, saattamaan teidän keskuudessanne päätökseen tämänkin rakkaudentyön.

7 Mutta niinkuin teillä on ylenpalttisesti kaikkea: uskoa, sanaa, tietoa, kaikkinaista intoa ja meistä teihin tullutta rakkautta, niin olkaa ylenpalttiset tässäkin rakkaudentyössä.

8 En sano tätä käskien, vaan viittaamalla muiden intoon minä tahdon koetella teidänkin rakkautenne vilpittömyyttä.

9 Sillä te tunnette meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, että hän, vaikka oli rikas, tuli teidän tähtenne köyhäksi, että te hänen köyhyydestään rikastuisitte.

tahdon kautta.

6. Että meidän pitäis Titusta neuvoman, että, niinkuin hän oli ennen ruvennut, hänen pitäis senkaltaisen hyvän työn niin teidän seassanne päättämän;

7. Mutta niinkuin te olette kaikissa rikkaat, uskossa ja sanassa, ja taidossa ja kaikkinaisessa ahkeruudessa, ja teidän rakkaudessanne meidän kohtaamme, (niin sovittakaat siis), että te myös tässä armossa rikkaat olisitte.

8. Enpä minä vaatimisesta sitä sano, vaan muiden ahkeruudesta koetellen minä myös teidän rakkautenne vakuutta.

9. Sillä te tiedätte meidän Herran Jeesuksen Kristuksen armon, että hän rikkaana ollessansa tuli kuitenkin teidän tähtenne köyhäksi, että te hänen köyhyytensä kautta

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

10 Annan sen vuoksi neuvon, sillä siitä on hyötyä teille, jotka viime vuodesta lähtien olette olleet ensimmäiset ette ainoastaan tekemässä, vaan myös tahtomassa.

11 Täyttäkää nyt siis myös tekeminen, jotta niin kuin on tahtomisen alttiutta, niin olisi myös täyttäminen sen mukaan, mitä teillä on.

12 Sillä jos on alttiutta, se on otollista sen mukaan kuin jollakin on, eikä sen mukaan kuin hänellä ei ole.

13 Ei näet niin, että muilla olisi huojennus, (mutta) teillä ahdinko, vaan tasauksen vuoksi tulkoon nykyisenä aikana teidän yltäkylläisyytenne heidän puutteensa hyväksi,

14 jotta heidänkin yltäkylläisyytensä tulisi teidän puutteenne hyväksi, niin että syntyisi tasaus,

15 niin kuin on kirjoitettu: "Joka paljon oli koonnut, sillä ei ollut liikaa, ja joka vähän oli koonnut, siltä ei puuttunut."

10 Minä annan vain neuvon tässä asiassa; sillä se on hyödyksi teille, jotka jo viime vuonna olitte ensimmäiset, ette ainoastaan tekemässä, vaan myös tahtomassa.

11 Täyttäkää nyt siis tekonne, niin että, yhtä alttiisti kuin olitte sen päättäneet, sen myös täyttäisitte, varojenne mukaan.

12 Sillä jos on alttiutta, niin se on otollinen sen mukaan, kuin on varoja, eikä sen mukaan, kuin niitä ei ole.

13 Sillä ei ole tarkoitus, että muilla olisi huojennus, teillä rasitus, vaan tasauksen vuoksi tulkoon tätä nykyä teidän yltäkylläisyytenne heidän puutteensa hyväksi,

14 että heidänkin yltäkylläisyytensä tulisi teidän puutteenne hyväksi, niin että syntyisi tasaus,

15 niinkuin kirjoitettu on: "Joka oli paljon koonnut, sille ei jäänyt liikaa, ja joka oli koonnut vähän, siltä ei mitään puuttunut".

rikkaaksi tulisitte.

10. Minun neuvoni minä tästä annan; sillä se on teille hyödyllinen, että te olette ennen ruvenneet ei ainoasti sitä tekemään, vaan jo menneenä vuonna tahdoitte sitä.

11. Täyttäkää nyt se työ, jonka te rupesitte, että niinkuin tahto valmis oli, te myös sen voimanne perästä täyttäisitte.

12. Sillä jos joku edellä mielellinen on, niin hän on otollinen varansa jälkeen, ja ei sen jälkeen, joka ei hänellä ole.

13. Ei niin luullen, että muilla pitää oleman huojennus ja teillä ahdistus, vaan että se tasan olis, niin palvelkaan teidän rikkautenne heidän köyhyyttänsä tällä ajalla,

14. Että myös heidän rikkautensa teidän puuttumistanne palvelis, että tasan tapahtuis,

15. Niinkuin kirjoitettu on: joka paljon kokosi, ei hänellä ollut liiaksi, ja joka vähän kokosi, ei häneltä mitään puuttunut.

TIITUKSEN LÄHETTÄMINEN SEURALAISINEEN

16 Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa Tiituksen sydämeen saman innon teidän hyväksenne.

17 Sillä hän otti vaarin kehoituksesta, ja kun oli kovin innokas, hän lähti oma-aloitteisesti luoksenne.

18 Lähetimme hänen kanssaan veljen, jota ilosanoman työn vuoksi kiitetään kaikissa seurakunnissa,

19 eikä ainoastaan niin, vaan hän on myös seurakuntien valitsema matkatoverimme tässä rakkaudentyössä, joka on meidän toimitettavanamme itse Herran kunniaksi ja *teidän alttiutenne* osoitukseksi.

20 Koetamme varoa, ettei kukaan moittisi meitä tämän runsaan avustuksen vuoksi, joka on toimitetta-

16 Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa Tiituksen sydämeen saman innon teidän hyväksenne!

17 Sillä hän otti varteen minun kehoitukseni, innostuipa niinkin, että lähtee omasta halustaan teidän tykönnne.

18 Ja me lähetämme hänen kanssaan veljen, jota evankeliumin julistamisesta kiitetään kaikissa seurakunnissa

19 ja jonka seurakunnat vielä sen lisäksi myös ovat valinneet matkatoveriksemme viemään tätä rakkauden lahjaa, joka on meidän toimitettavanamme itse Herran kunniaksi ja oman alttiutemme osoitukseksi.

20 Näin me teemme, ettei kukaan pääsisi moittimaan meitä mistään, mikä koskee tätä runsasta avus-

16. Mutta Jumalan olkoon kiitos, joka senkaltaisen ahkeruuden antoi Tituksen sydämeen teidän tähtenne!

17. Sillä hän otti sen neuvon hyväksi, ja tosin oli sitä ahkerampi, että hän läksi mielellänsä teidän tykönnne.

18. Mutta me olemme hänen kanssansa lähettäneet veljen, jota evankeliumissa kiitetään kaikissa seurakunnissa.

19. (Mutta ei se ainoasti, vaan hän on myös sääty seurakunnilta meidän matkakumppaniksemme tämän armon kanssa, joka meidän kauttamme Herran kunniaksi toimitetaan, ja teidän hyvän tahtonne koettelemiseksi,)

20. Karttain sitä, ettei kenkään meitä panettelisi senkaltaisen rikkaan avun puolesta, joka meidän

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

vanamme.

21 [Sillä] ahkeroimme hyvää, emme ainoastaan Herran edessä, vaan myös ihmisten edessä.

22 Mutta lähetimme heidän kanssaan veljemme, jonka usein monessa asiassa koettelemalla olemme havainneet olevan innokas ja nyt paljon innokkaampi suuren luottamuksen vuoksi, joka hänellä* on teitä kohtaan.

23 Mitä tulee Tiitukseen, hän on seuralaiseni ja työtoverini teitä varten, mitä taas tulee veljiimme, he ovat seurakuntien lähettäjiä, Kristuksen kunnia.

24 Antakaa siis heille (myös) seurakuntien edessä todistus rakkaudestanne ja meidän kerskauksestamme teihin nähden.

tusta, joka on meidän toimitettavanamme.

21 Sillä me ahkeroitsemme sitä, mikä on hyvää ei ainoastaan Herran, vaan myös ihmisten edessä.

22 Ja näiden kanssa me lähettämme vielä erään veljemme, jonka intoa usein ja monessa asiassa olemme koetelleet ja joka nyt on entistä paljon innokkaampi, koska hänellä on niin suuri luottamus teihin.

23 Jos siis on puhe Tiituksesta, niin hän on minun toverini ja työkumppanini teidän hyväksenne; meidän veljemme taas ovat seurakuntien lähettäjiä, ovat Kristuksen kunnia.

24 Kun te siis osoitate heille rakkauttanne ja näytätte todeksi sen, mistä me olemme teitä kehuneet, niin teette sen seurakuntien edessä.

kauttamme toimitetaan.

21. Sillä me ahkeroitsemme sitä, mikä kunniallinen on, ei ainoasti Herran edessä, vaan myös ihmisten edessä.

22. Ja me olemme heidän kanssansa lähettäneet meidän veljemme, jonka me monessa olemme usiasti koetelleet, että hän ahkera on, ja vielä nyt paljoa ahkerampi, suurella uskalluksella, joka on teidän tykönne,

23. Sekä Tituksen puolesta, joka minun kumppanini on ja apulaiseni teidän seassanne, että myös meidän veljeimme tähden, jotka ovat seurakuntain apostolit, Kristuksen kunnia.

24. Osoittakaa siis teidän rakkaudentenne merkki ja meidän kerskaamisemme teistänne niitä kohtaan, julkisesti seurakunnankin edessä.

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

9. Luku PYHIEN AVUSTAMINEN

1 Pyhien avustamisesta minun tosin on tarpeetonta kirjoittaa teille,

2 sillä tunnen alttiutenne, josta kehun teitä makedonialaisille, että Akaia on ollut valmiina viime vuodesta lähtien, ja intonne on kannustanut monia.

3 Lähetin kuitenkin veljet, jottei kerskaamisemme teistä tässä suhteessa kävisi tyhjäksi, vaan että olisitte valmiit, niin kuin olen sanonut,

4 jottemme — jos makedonialaisia tulee kanssani ja he tapaavat teidät valmistumattomina — me, etten sanoisi te, ehkä joutuisi häpeään tässä (kerskaavassa) luottamuksessamme.

5 Olen siis katsonut tarpeelliseksi kehoittaa veljiä edeltäpäin lähtemään

9. Luku

1 Pyhien avustamisesta minun tosin on tarpeetonta kirjoittaa teille;

2 sillä minä tunnen teidän alttiutenne, ja siitä minä kehun teitä makedonialaisille, että näet Akaia on ollut valmiina menneestä vuodesta alkaen, ja niin on teidän intonne saanut sangen monta innostumaan.

3 Lähetän nyt kuitenkin nämä veljet, ettei kerskaamisemme teistä tässä kohden näyttäytyisi tyhjäksi, vaan että olisitte valmiit, niinkuin olen sanonut teidän olevan;

4 muutoin, jos makedonialaisia tulee minun kanssani ja he tapaavat teidät valmistumattomina, me — ettemme sanoisi te — ehkä joutuisimme häpeään tässä luottamuksessamme.

5 Olen siis katsonut tarpeelliseksi kehoittaa veljiä edeltäpäin lähte-

1. Sillä siitä avusta, joka pyhille annetaan, ei tarvitse minun teille kirjoittaa.

2. Sillä minä tiedän teidän hyvää tahtonne, jota minä teidän tähtenne kehun Makedonialaisille, että Akaja on ollut jo ajastajan valmis ja että te olette monta siihen kiivaudellanne kehoittaneet.

3. Kuitenkin minä olen tämän veljen sentähden lähettänyt, ettei meidän kerskaamisemme teistä tässä asiassa tyhjäksi tulisi, että (niinkuin minä sanoin) te valmiit olisitte,

4. Ettemme, jos Makedonialaiset minun kanssani tulevat, ja ei löydä teitä valmiina, me silloin (en minä sano: te) senkaltaisesta kerskauksesta häpiään tulisi.

5. Sentähden näin minä tarpeelliseksi veljiä neuvoa, että he ensin

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

luoksenne ja ennalta toimittamaan valmiiksi tämän ennen ilmoittamamme* lahjan, jotta se siten olisi valmis runsaana eikä kitsaana.

mään teidän tykönnne ja toimittamaan valmiiksi ennen lupaamanne runsaan lahjan, niin että se olisi valmis runsaana eikä kitsaana.

menevät teidän tykönnne ja edellä valmistavat teidän ennen luvatus hyvän lahjanne, että se valmis olis, niinkuin hyvä teko ja ei niinkuin vaatimus.

ANTELIAISUUS JA SEN PALKITSEMINE

6 Mutta tämän sanon: joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää.

6 Huomatkaa tämä: joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää.

6. Mutta sen minä sanon: joka tiiviisti kylvää, sen pitää myös tiiviisti niittämän, joka siunauksessa kylvää, sen pitää myös siunauksessa niittämän,

7 Antakoon kukin niin kuin sydämesään päättää*, ei surkeillen eikä pakosta, sillä iloista antajaa Jumala rakastaa.

7 Antakoon kukin, niinkuin hänen sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa.

7. Kukin sydämensä ehdon jälkeen, ei ylönmielin eli vaatein; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa.

8 Mutta Jumala on voimallinen antamaan teille yltäkylläisesti kaikkea armoa, jotta teillä kaikessa aina olisi kaikkea riittävästi ollaksenne ylen runsaskätiset kaikessa hyvässä työssä,

8 Ja Jumala on voimallinen antamaan teille ylenpalttisesti kaikkea armoa, että teillä kaikessa aina olisi kaikkea riittävästi, voidaksenne ylenpalttisesti tehdä kaikkinaista hyvää;

8. Mutta Jumala on väkevä niin sovittamaan, että kaikkinaisen armo teidän seassanne ylönpalttiseksi tulis, että teillä kaikessa aina yltäkyllä olis, ja olisitte rikkaat kaikkiin hyviin töihin;

9 niin kuin on kirjoitettu: "Hän sirottelee, Hän antaa köyhille. Hänen van-

9 niinkuin kirjoitettu on: "Hän sirottelee, hän antaa köyhille, hänen

9. (Niinkuin kirjoitettu on: hän on hajoittanut ja antanut köyhille: hä-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

hurskautensa pysyy iäti*."

10 Mutta Hän, joka antaa kylväjälle siemenen ja leivän ruuaksi, * anta koon teille ja enentäköön kylvönne ja kasvattakoon* vanhurskautenne hedelmät,

11 niin että kaikessa rikastutte harjoittamaan kaikkinaista anteliaisuutta, joka välityksellämme saa aikaan kiitosta Jumalalle.

12 Sillä tämän palveluksen toimittaminen ei ainoastaan poista pyhien puutteita, vaan käy vielä hedelmällisemmäksi Jumalalle annettujen monien kiitosten nojalla,

13 kun he tämän palveluksen antaman todistuksen vuoksi ylistävät Jumalaa alistuvasta tunnustautumisestanne Kristuksen ilosanomaan ja yhteisestä anteliaisuudestanne heitä ja kaikkia kohtaan.

14 Rukoillessaan puolestanne he

vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti".

10 Ja hän, joka antaa siemenen kylväjälle ja leivän ruuaksi, on antava teillekin ja enentävä kylvönne ja kasvattava teidän vanhurskautenne hedelmät,

11 niin että te kaikessa vaurastuen voitte vilpittömästi harjoittaa kaikkinaista anteliaisuutta, joka meidän kauttamme saa aikaan kiitosta Jumalalle.

12 Sillä tämä avustamispalvelus ei ainoastaan poista pyhien puutteita, vaan käy vieläkin hedelmällisemmäksi Jumalalle annettujen monien kiitosten kautta,

13 kun he, tästä teidän palveluksestanne huomattuaan, kuinka taattu teidän mielenne on, ylistävät Jumalaa siitä, että te näin alistuvaisesti tunnustaudutte Kristuksen evankeliumiin ja näin vilpittömästi olette ruvenneet yhteyteen heidän kanssaan ja kaikkien kanssa.

14 Ja hekin rukoilevat teidän

nen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti.

10. Mutta joka siemenen kylväjälle antaa, hän teillekin antaa leivän syödäksenne, ja lisää teidän siemenenne, ja kasvattaa teidän vanhurskautenne hedelmän,)

11. Että te kaikissa rikkaaksi tulisitte, kaikella yksinkertaisuudella, joka meidän kauttamme Jumalalle kiitoksen vaikuttaa.

12. Sillä tämän viran palvelus ei ainoastaan täytä sitä, mikä pyhiltä puuttuu, vaan on siihen yltäkylläinen, että moni kiittää Jumalaa,

13. (Tämän palveluksen koettelemuksen kautta ylistäin Jumalaa teidän nöyrän tunnustuksenne tähden Kristuksen evankeliumissa, ja myös teidän yksinkertaisen taksajaon tähden, heidän ja kaikkein kohtaan,)

14. Ja heidän rukouksissansa tei-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

ikävöivät teitä Jumalan ylen runsaan armon vuoksi, joka on osaksenne tulut.

15 Kiitos Jumalalle Hänen sanomattomasta lahjastaan!

10. Luku PAAVALIN ARVOVALTA ON JUMALALTA

1 Minä, Paavali, itse kehoitan teitä Kristuksen sävyisyyden ja lempeyden nimessä, minä, joka kasvotusten kansanne olen nöyrä, mutta poissa olevana rohkea teitä kohtaan.

2 Pyydän kuitenkin, ettei minun läsnä olevana tarvitsisi esiintyä rohkeasti luottamuksessa, jonka nojalla aion uskaltautua eräitä vastaan, jotka katsovat meidän vaeltavan lihan mukaan.

3 Sillä vaikka lihassa vaellamme, emme lihan mukaan sodi.

edestänne ja ikävöivät teitä sen ylen runsaan Jumalan armon tähden, joka on teidän osaksenne tulut.

15 Kiitos Jumalalle hänen sanomattomasta lahjastaan!

10. Luku

1 Minä, Paavali, itse kehoitan teitä Kristuksen laupeuden ja lempeyden kautta, minä, joka olen muka nöyrä kasvotusten teidän kansanne, mutta poissa ollessani rohkea teitä kohtaan,

2 ja pyydän, ettei minun, kun tulen teidän tykönnä, tarvitsisi käyttää sitä rohkeutta, millä aion luottavaisesti uskaltaa käydä eräiden kimppuun, jotka ajattelevat meistä, aivan kuin vaeltaisimme lihan mukaan.

3 Vaikka me vaellammekin lihassa, emme kuitenkaan lihan mu-

dän edestänne, jotka teitä ikävöitsevät, sen ylönpalttisen Jumalan armon tähden, joka teissä on.

15. Mutta kiitos olkoon Jumalan hänen sanomattoman lahjansa edestä!

1. Mutta minä Paavali neuvon teitä Kristuksen siveyden ja vakuuden tähden, minä, joka teidän tykönnä ollessani keho olen, vaan poissa ollessani olen rohkea teitä vastaan.

2. Mutta minä rukoilen teitä, ettei minua vaadittaisi rohkiaksi tykönnä ollessani, niinkuin minulla luullaan rohkeus muutamia vastaan olevan, jotka meidän luulevat lihan jälkeen vaeltavan.

3. Sillä ehkä me lihassa vaellamme, emmepä me sentähden lihan

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

4 Meidän sota-aseemme eivät näet ole lihalliset, vaan voimalliset linnoitusten hajoittamiseen Jumalan avulla*.

5 Me lannistamme järkeilyt ja kaiken korskean, joka pöyhkeilee Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle.

6 Olemme myös valmiit rankaisemaan kaikkea tottelemattomuutta, kun teidän kuuliaisuutenne on tullut täydelliseksi.

7 Nähkää, mitä silmäin edessä on. Jos joku on itsessään* varma siitä, että hän on Kristuksen oma, päätelkään vielä itsestään, että samoin kuin hän on Kristuksen, niin mekin olemme (Kristuksen).

8 Sillä vaikka kerskaisinkin jonkin verran enemmän vallastamme, jonka Herra on (meille) antanut teidän rakentamistanne eikä kukistamistanne

kaan sodi;

4 sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihalliset, vaan ne ovat voimalliset Jumalan edessä hajottamaan maahan linnoituksia.

5 Me hajotamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle

6 ja olemme valmiit rankaisemaan kaikkea tottelemattomuutta, kunhan te ensin olette täysin kuuliaiksi tulleet.

7 Nähkää, mitä silmäin edessä on. Jos joku on mielessään varma siitä, että hän on Kristuksen oma, ajatelkoon hän edelleen mielessään, että samoin kuin hän on Kristuksen, samoin olemme mekin.

8 Ja vaikka minä jonkun verran enemmänkin kerskaisin siitä vallastamme, jonka Herra on antanut teitä rakentaaksemme eikä kukis-

jälkeen sodi.

4. Sillä meidän sota-aseemme ei ole lihalliset, vaan väkevät Jumalan edessä kukistamaan varjeluksia.

5. Ja me maahan lyömme aivoitukset ja kaiken korkeuden, joka hänensä korottaa Jumalan tuntemista vastaan, ja vangiksi otamme kaiken ajatuksen Kristuksen kuuliaisuuden alle,

6. Ja olemme valmiit kostamaan kaikkea kovakorvaisuutta, kuin teidän kuuliaisuutenne täytetään.

7. Katsotteko te niiden jälkeen, mitkä silmäin edessä ovat? Jos joku uskaltaa sen päälle, että hän on Kristuksen oma, se ajatelkaan itsellensä, että niinkuin hän on Kristuksen oma, niin olemme mekin Kristuksen omat.

8. Sillä jos minä vielä enemmän kerskaisin meidän vallastamme, jonka Herra meille antanut on teidän parannukseksenne, ja ei ka-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

varten, en ole häpeään joutuva,

9 jottei näyttäisi siltä kuin peloittelisin teitä kirjeilläni.

10 Sillä "Paavalin kirjeet", sanotaan, "ovat mahtavat ja ankarat mutta ruumiillinen läsnäolo heikkoa ja puhe viheliäistä."

11 *Niin sanova* ajatelkoon, että millaisia olemme poissa olevina kirjeitten välityksellä sanoissa, sellaisia olemme myös läsnä olevina teossa.

12 Sillä emme rohkene lukeutua emmekä rinnastaa itseämme eräisiin, jotka itseään suosittavat. Mutta mitatessaan itseään keskenään ja verratessaan itseään toisiinsa he ovat ymmärtämättömiä.

13 Me taas emme kerskaa yli määrän, vaan sen vaikutusalan määrän mukaan, minkä Jumala on asettanut meille määräksi ulottuaksemme tei-

taaksemme, en ole häpeään joutuva.

9 Tämän minä sanon, ettei näyttäisi siltä, kuin peloittelisin teitä kirjeilläni.

10 Sillä hänen kirjeensä ovat, sanotaan, kyllä mahtavat ja pontevat, mutta ruumiillisesti läsnäollessaan hän on heikko, eikä hänen puheensa ole minkään arvoista.

11 Joka niin sanoo, ajatelkoon, että samaa, mitä me poissaolevina olemme kirjeissämme sanoissa, samaa me myös olemme läsnäolevina teoissa.

12 Sillä me emme rohkene lukeutua emmekä verrata itseämme eräisiin, jotka itseänsä suosittelivat; mutta he ovat ymmärtämättömiä, kun mittaavat itsensä omalla itsellään ja vertailevat itseään omaan itseensä.

13 Me taas emme rupea kerskaamaan yli määrän, vaan ainoastaan sen määrätyn vaikutusalan mukaan, minkä Jumala on asetta-

dotukseksenne, enpä minä häpeäisi,

9. Etten minä näkyisi teitä lähetyskirjoilla peljättäväni.

10. Sillä lähetyskirjat (sanovat he) ovat raskaat ja väkevät, mutta ruumiillinen läsnäolemus on heikko ja puhe on ylönkatsottu.

11. Senkaltainen ajatelkaan, että niinkuin me olemme lähetysvirkain kautta sanoissa poissaollessamme, niin me myös olemme itse työllä läsnäollessamme.

12. Sillä emmepä me rohkene meitämme lukea eli verrata niihin, jotka itsiänsä ylistävät; mutta että he itse heillänsä heitänsä mittaavat ja pitävät ainoastaan itse heitänsä, niin ei he mitään ymmärrä.

13. Mutta emme meitämme kerskaa ylitse määrän, vaan ainoastaan kohtuullisen määrätyn mitan jälkeen, jonka Jumala meille mi-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

hinkin asti.

14 Sillä emme kurota itseämme liikaa ikään kuin emme teihin ulottuisikaan. Olemmehan ehtineet teihinkin asti Kristuksen ilosanoman julistamisessa.

15 Emme kerskaa yli määrän muitten vaivannäöistä, vaan meillä on toivo, että teidän uskonne lisääntyessä me oman vaikutusalamme mukaan kasvamme keskellänne siinä määrin suuriksi,

16 että julistamme ilosanomaa tuolla puolen teitä olevissa maissa, kerskaamatta siitä, mikä on valmista muitten vaikutusalalla.

17 Mutta joka kerskaa, kerskatkoon Herrassa.

18 Sillä ei se ole *koetuksen kestävä,* joka itseään suosittaa, vaan se, jota Herra suosittaa.

nut meille määräksi, ulottuaksemme teihinkin asti.

14 Sillä me emme kurota itseämme liiaksi, ikäänkuin emme teihin ulottuisikaan, sillä olemmehan ehtineet Kristuksen evankeliumin julistamisessa teihinkin asti.

15 Emme kerskaa yli määrän, emme muiden vaivannäöistä, mutta meillä on se toivo, että teidän uskonne lisääntyessä me oman vaikutusalamme mukaan kasvamme teidän keskuudessanne niin suuriksi,

16 että saamme viedä evankeliumin myöskin tuolla puolen teitä oleviin maihin — tahtomatta kerskata siitä, mikä jo on valmista toisten vaikutusalalla.

17 Mutta joka kerskaa, hänen kerskauksenaan olkoon Herra.

18 Sillä ei se ole koetuksen kestävä, joka itse itseään suosittelee, vaan se, jota Herra suosittelee.

tannut on, joka myös teihinkin ulottuu.

14. Sillä emmepä me itsiämme leviämmältä anna ulos kuin sopii, niinkuin emme olisikaan teihin ulotuneet; sillä me olemme jo hamaan teidän tyköenne Kristuksen evankeliumilla tulleet.

15. Ja emme kerskaa meitämme ylitse määrän vieraissa töissä; vaan me toivomme, kuin teidän uskonne kasvaa teissä, että mekin meidän määrämme jälkeen tahdomme levitä yltäkylläisesti,

16. Evankeliumia saarnaamaan niille, jotka tuolla puolen teitä asuvat: emmekä meitämme kerskaa niistä, jotka vieraan mitan jälkeen valmistetut ovat.

17. Mutta joka kerskaa, se kerskatkaan Herrassa;

18. Sillä joka itsiänsä kiittää, ei se ole koeteltu, vaan se, jota Herra kiittää.

11. Luku PAAVALI JA VALHEAPOSTOLIT

1 Jospa kärsisitte minulta hiukan tyhmyyttä! Ja kylläpä te minua kärsittekin.

2 Kiivailen näet puolestanne Jumalan kiivaudella, sillä olen kihlannut teidät yhdelle ainoalle miehelle asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen.

3 Mutta pelkään, että niin kuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömyydestä [ja puhtaudesta], joka teissä on Kristusta kohtaan.

4 Sillä jos se, joka tulee, saarnaa toista Jeesusta, jota me emme ole saarnanneet, tai saatte toisen hengen, jota ette ole saaneet, tai toisen ilosanoman, jota ette ole vastaanottaneet, niin sen te hyvin kärsitte.

11. Luku

1 Jospa kärsisitte minulta hiukan mielettömyyttäkin! Ja kyllähän te minua kärsittekin.

2 Sillä minä kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella; minähän olen kihlannut teidät miehelle, yhdelle ainoalle, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen.

3 Mutta minä pelkään, että niin kuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin teidän mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan.

4 Sillä jos joku tulee ja saarnaa jotakin toista Jeesusta kuin sitä, jota me olemme saarnanneet, tai jos te saatte toisen hengen, kuin minkä olette saaneet, tai toisen evankeliumin, kuin minkä olette vastaanottaneet, niin sen te hyvin kärsitte.

1. Oi jospa te vähänkin minun tyhmyyttäni kärsisitte! Ja tosin te minua kärsitte.

2. Sillä minä kiivaan teitä Jumalan kiivaudella. Sillä minä olen teitä kihlannut yhdelle miehelle, että minä puhtaan neitseeseen Kristukselle tuottaisin.

3. Mutta minä pelkään, että niin kuin käärme vietteli Eevan kavaluudellansa, niin myös teidän taitonne turmellaan siitä yksinkertaisuudesta, joka on Kristuksessa.

4. Sillä jos se, joka teidän tykönnä tulee, toisesta Jesuksesta teille saarnaa, josta emme saarnanneet, taikka jos te toisen hengen saatte, jota ette ole saaneet, eli toisen evankeliumin, jota ette ole ottaneet vastaan, niin te sen oikein kärsitte.

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

5 En näet katso olevani millään tavalla noita ylen korkeita apostoleja huonompi.

6 Jos olenkin oppimaton puheessa, en kuitenkaan tiedossa. Olemmekin tuoneet sen teille kaikin tavoin ilmi kaikissa asioissa.

7 Vai olenko tehnyt syntiä alentaessani itseni, jotta te ylenisitte, koska olen ilmaiseksi julistanut teille Jumalan ilosanomaa?

8 Riistin muita seurakuntia ottaen palkkaa palvelukseni teitä. Ollessani luonanne ja kärsiessäni puutetta en rasittanut ketään.

9 Sillä mitä minulta puuttui, sen täyttivät veljet, jotka tulivat Makedonias-ta. Ja kaikessa varoin olemasta teille rasitukseksi ja varon vastakin.

10 Kristuksen totuus on minussa niin,

5 Mutta minä en katso itseäni missään suhteessa noita isoisia apostoleja huonommaksi.

6 Jos olenkin oppimaton puheessa, en kuitenkaan tiedossa; olemmehan tuoneet sen teille kaikin tavoin ilmi kaikissa asioissa.

7 Vai olenko tehnyt syntiä siinä, että — alentaessani itseni, jotta te ylenisitte — olen ilmaiseksi julistanut teille Jumalan evankeliumia?

8 Muita seurakuntia minä riistin, ottaessani heiltä palkkaa palvelukseni teitä. Kun olin teidän luonanne ja kärsin puutetta, en rasittanut ketään.

9 Sillä mitä minulta puuttui, sen täyttivät veljet, jotka tulivat Makedoniasta; ja kaikessa minä varoin olemasta teille rasitukseksi, ja olen vastakin varova.

10 Niin totta kuin Kristuksen totuus

5. Sillä minä arvaan, etten minä ole ollut halvempi niitä kaikkein korkeimpia apostoleita.

6. Ja ehkä minä olen puheessa yksinkertainen, niin en minä ole tiedossa yksinkertainen; kuitenkin olemme me kyllä kaikille teille tietävät.

7. Eli olenko minä syntiä tehnyt, että minä olen itseni alentanut, että te ylennettäisiin, että minä olen teille Jumalan evankeliumia ilman palkkaa ilmoittanut?

8. Ja olen muut seurakunnat ryöstänyt, ja heiltä palkan ottanut, jolla minä teitä palvelin? Ja kuin minä olin teidän tykönänne ja minulta jotakin puuttui, enpä minä ketään rasittanut.

9. Sillä mitä minulta puuttui, sen veljet täyttivät, jotka Makedoniasta tulivat. Ja niin minä pidin itseni kaikissa, etten minä kenenkään kuormana ollut, ja tahdon vieläkin minuni niin pitää.

10. Niin totta kuin Kristuksen to-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

ettei tätä kerskausta minulta riistetä Akaian paikkakunnissa.

11 Miksi? Ettäkö en rakasta teitä? Jumala tietää.

12 Mutta mitä teen, sen olen tekevä riistääkseni aiheen niiltä, jotka aiheita havittelevat, jotta heidät siinä, missä kerskaavat, havaittaisiin sellaisiksi kuin mekin.

13 Sillä tuollaiset ovat valheapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi.

14 Eikä ihme, sillä itse saatana tekeytyy valon enkeliksi.

15 Ei siis paljon, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi, nuo, joitten loppu on heidän tekojensa mukainen.

on minussa, ei tätä kerskausta minulta riistetä Akaian maanäärissä.

11 Minkätähden? Senkötähden, etten muka rakasta teitä? Jumala tietää sen.

12 Mutta mitä minä teen, sen olen vastakin tekevä, riistääkseni aiheen niiltä, jotka aiheita etsivät, että heidät siinä, missä kerskaavat, havaittaisiin samankaltaisiksi kuin mekin.

13 Sillä semmoiset ovat valheapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi.

14 Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi.

15 Ei ole siis paljon, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi, mutta heidän loppunsa on oleva heidän tekojensa mukainen.

tuus minussa on, niin ei tämä kerskaus pidä minulta Akajan maakunnissa otettaman pois.

11. Minkätähden? Senkötähden, etten minä teitä rakasta? Sen Jumala tietää.

12. Mutta mitä minä teen, sen minä tahdon tehdä, että minä heiltä tilan ottaisin pois, jotka etsivät tilaa kerskata, että he ovat niin kuin me.

13. Sillä senkaltaiset väärät apostolit ja petolliset työntekijät teeskelevät itsensä Kristuksen apostoleiksi.

14. Ei myös ihmekään ole; sillä itse saatana muuttaa itsensä valkeuden enkeliksi.

15. Ei siis se ole suuri, jos myös hänen palveliansa itsensä asettelevat niinkuin he olisivat vanhurskauden saarnaajat, joiden loppu pitää oleman heidän töittensä perään.

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

PAAVALI PUOLUSTAA KERSKAAMISTAAN

16 Vielä sanon: älköön kukaan pitkö minua typeränä; muuten ottakaa minut vastaan typeränäkin, jotta minäkin hiukan kerskaisin.

17 Mitä puhun tässä kerskaavassa luottamuksessa, en puhu Herran mielen mukaan, vaan niin kuin typeriä.

18 Koska monet kerskaavat lihan mukaan, kerskaan minäkin.

19 Sillä te suvaitsette mielellänne typeriä, koska itse olette ymmärtäväisiä.

20 Te näet suvaitsette, että joku teitä orjuuttaa, että joku teitä syö, että joku riistää teiltä, että joku itsensä korottaa, että joku lyö teitä kasvoihin.

16 Vielä minä sanon: älköön kukaan luulko minua mielettömäksi; mutta vaikka olisinkin, ottakaa minut mieletönnäkin vastaan, että minäkin saisin hiukan kerskata.

17 Mitä nyt puhun, kun näin suurella luottamuksella kerskaan, sitä en puhu Herran mielen mukaan, vaan niinkuin mieletön.

18 Koska niin monet kerskaavat lihan mukaan, niin kerskaan minäkin.

19 Tehän hyvin suvaitsette mielettömiä, kun itse olette niin mieleviä.

20 Tehän suvaitsette, että joku teidät orjuuttaa, että joku teidät syö puhtaaksi, että joku teidät saa saaliiksensa, että joku itsensä korottaa, että joku lyö teitä kasvoihin.

16. Taas sanon minä, ettei yhdenkään pidä minua tyhmäksi luuleman; vaan ellei niin ole, niin ottaakaa minua vastaan niinkuin tyhmääkin, että minä myös vähä kerskaisin.

17. Sitä mitä minä nyt puhun, en minä puhu niinkuin Herrassa, vaan niinkuin tyhmyydessä, että me nyt kerskaamaan ruvenneet olemme.

18. Koska moni kerskaa lihan jälkeen, niin minäkin tahdon kerskata.

19. Sillä te kärsitte mielellänne tyhmiä, että te viisaat olette.

20. Te kärsitte, jos joku teitä orjuuteen vaatii, jos joku teitä syö, jos joku teiltä jotakin ottaa, jos joku itsensä korottaa, jos joku teitä lyö kasvoille.

PAAVALIN KÄRSIMYKSET

21 Puhun häveten ikään kuin olisimme olleet heikot. Mutta missä joku on rohkea — puhun typerästi — siinä minäkin olen rohkea.

22 He ovat heprealaisia, minä myös; he ovat israelilaisia, minä myös; he ovat Aabrahamin jälkeläisiä, minä myös.

23 He ovat Kristuksen palvelijoita — puhun mieletönnä — minä sitäkin enemmän: olen nähnyt vielä enemmän vaivaa, ollut *ylen paljon ruoskituna, vielä enemmän vankiloissa* usein kuolemanvaaroissa.

24 Juutalaisilta olen viisi kertaa saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä vaille.

25 Kolmesti minua on lyöty raipoilla, kerran minua kivitettiin, kolmesti olen joutunut haaksirikkoon, vuorokauden olen ajelehtinut syvässä meressä.

21 Häpeäkseni sanon: tähän me kyllä olemme olleet liian heikkoja. Mutta minkä joku toinen uskaltaa — puhun kuin mieletön — sen uskallan minäkin.

22 He ovat heprealaisia; minä myös. He ovat israelilaisia; minä myös. He ovat Aabrahamin siementä; minä myös.

23 He ovat Kristuksen palvelijoita — puhun kuin mieltä vailla — minä vielä enemmän. Olen nähnyt vaivaa enemmän, olen ollut useammin vankeudessa, minua on ruoskittu ylen paljon, olen monta kertaa ollut kuoleman vaarassa.

24 Juutalaisilta olen viidesti saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä vaille;

25 kolmesti olen saanut raippoja, kerran minua kivitettiin, kolmesti olen joutunut haaksirikkoon, vuorokauden olen meressä ajelehti-

21. Sen minä sanon häväistyksen tähden, niinkuin me heikot olisimme: mihinkä joku uskaltaa, (minä puhun tyhmyydessä,) siihen minäkin uskallan.

22. He ovat Hebrealaiset, minä myös. He ovat Israelilaiset, minä myös. He ovat Aabrahamin siemen, minä myös.

23. He ovat Kristuksen palvelijat, (minä puhun tyhmästi,) paljoa enemmän minä olen. Minä olen enemmän työtä tehnyt. Minä olen enemmän haavoja kärsinyt. Minä olen useammin vankina ollut. Usein olen kuoleman hädässä ollut.

24. Juudalaisilta olen minä viidesti neljäkymmentä haavaa saanut, yhtä vailla.

25. Kolmasti olen vitsoilla piesty. Olin kerran kivitetty. Kolmasti olen minä tullut haaksirikkoon. Yön ja päivän olin minä meren syvyydes-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

26 Usein olen ollut matkoilla, vaaroissa virroilla, vaaroissa rosvojen keskellä, vaaroissa heimoni parissa, vaaroissa pakanain joukossa, vaaroissa kaupungissa, vaaroissa autiomaassa, vaaroissa merellä, vaaroissa valheveljien keskellä,

27 työssä ja vaivassa, usein valvomisissa, nälässä ja janossa, usein paastoissa, kylmässä ja alastonna.

28 Muusta puhumatta lisäksi päivittäistä tunkeilua luonani, huolta kaikista seurakunnista.

29 Kuka on heikko, enkä minä olisi heikko? Kuka lankeaa, eikä minua polttaisi?

30 Jos täytyy kerskata, kerskaan heikkoudestani.

31 Herramme* Jeesuksen (Kristuksen) Jumala ja Isä, joka on ylistetty ikuisesti, tietää, etten valehtele.

nut;

26 olen usein ollut matkoilla, vaaroissa virtojen vesillä, vaaroissa rosvojen keskellä, vaaroissa heimoni puolelta, vaaroissa pakanain puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa erämaassa, vaaroissa merellä, vaaroissa valheveljien keskellä;

27 ollut työssä ja vaivassa; paljon valvonut, kärsinyt nälkää ja janoa, paljon paastonnut, kärsinyt vilua ja alastomuutta.

28 Ja kaiken muun lisäksi jokapäiväistä tunkeilua luonani, huolta kaikista seurakunnista.

29 Kuka on heikko, etten minäkin olisi heikko? Kuka lankeaa, ettei se minua polttaisi?

30 Jos minun kerskata täytyy, niin kerskaan heikkoudestani.

31 Herran Jeesuksen (*Kristuksen*) Jumala ja Isä, joka on ylistetty iankaikkisesti, tietää, etten valhettele.

sä.

26. Minä olen usein vaeltanut, minä olen ollut veden hädässä, ryövärien keskellä, hädässä Juudalaisten keskellä, hädässä pakanain keskellä, hädässä pakanain keskellä, hädässä kaupungeissa, hädässä korvessa, hädässä merellä, hädässä viekasten veljien seassa,

27. Työssä ja tuskassa, paljon valvomisessa, nälässä ja janossa, paljon paastossa, vilussa ja alastomuudessa,

28. Ilman niitä mitkä muutoin tapahtuvat, nimittäin, että minua joka päivä vaivataan ja pidän surun kaikista seurakunnista.

29. Kuka on heikko, ja en minä myös heikoksi tule? Kuka pahoitetaan, ja en minä pala?

30. Että minun pitää nyt kerskaaman, niin minä kerskaan heikkoudestani.

31. Jumala ja meidän Herran Jeesuksen Kristuksen Isä, joka olkoon ylistetty iankaikkisesti! tietää, ett-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

32 Damaskossa kuningas Aretaan käskynhaltija vartioi damaskolaisten kaupunkia *tahtoen ottaa* minut kiinni.

33 Niin minut laskettiin muurin läpi alas korissa ikkunan kautta ja pääsin hänen käsistään.

PAAVALIN ILMESTYS JA PISTIN

1 *Kerskaamisesta minulle tosin ei ole hyötyä — siirryn näet* näkyihin ja Herran ilmestyksiin.

2 Tunnen miehen, joka on Kristuksessa, miehen,* joka neljätoista vuotta sitten temmattiin kolmanteen taivaaseen — joko ruumiissa, en tiedä tai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala tietää.

3 Tiedän, että tämä mies — joko ruumiissa tai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala tietää —

32 Damaskossa kuningas Aretaan käskynhaltija vartioi damaskolaisten kaupunkia ottaaksensa minut kiinni,

33 ja muurin ikkuna-aukosta minut laskettiin korissa maahan, ja niin minä pääsin hänen käsistensä.

12. Luku

1 Minun täytyy kerskata; se tosin ei ole hyödyllistä, mutta minä siirryn nyt näkyihin ja Herran ilmestyksiin.

2 Tunnen miehen, joka on Kristuksessa: neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen — oliko hän ruumiissaan, en tiedä, vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää.

3 Ja minä tiedän, että tämä mies oliko hän ruumiissaan vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen

en minä valehtele.

32. Damaskussa Aretaan kuninkaan maanvanhin vartioitsi Damaskun kaupunkia ja tahtoi minun ottaa kiinni.

33. Ja minä laskettiin maahan muurin akkunasta korissa, ja pääsin niin hänen käsistensä.

1. Ei minun ole hyvää kerskaamisestani; tulen kuitenkin näkyihin ja Herran ilmoituksiin.

2. Minä tunnen ihmisen Kristuksessa ennen neljäätoistakymmentä ajastaikaa, (oliko hän ruumiissa, en minä tiedä, eli oliko hän ulkona ruumiista, en minä sitäkään tiedä; Jumala sen tietää:) se temmattiin ylös hamaan kolmanteen taivaaseen.

3. Ja minä tunnen sen ihmisen, (jos hän ruumiissa taikka ulkona ruumiista oli, en minä tiedä; Juma-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

4 temmattiin paratiisiin, ja hän kuuli sanomattomia sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua.

5 Tällaisesta kerskaan, mutta itsestäni en kerskaa, paitsi heikkoudestani.

6 Sillä jos tahtoisin kerskata, en olisi typerä; puhuisin näet totta. Mutta hiltsen itseni, jottei kukaan ajattelisi minusta enempää kuin mitä näkee minun olevan tai mitä kuulee minusta.

7 Ja jotten ylenpalttisten ilmestysten vuoksi ylpeilisi, minulle on annettu lihaani pistin, saatanan enkeli*, rusikoimaan minua, jotten ylpeilisi.

8 Tämän vuoksi olen kolmesti rukoillut Herraa, että se erkanisi minusta.

9 Ja Hän sanoi minulle: "Armoni on sinulle kylliksi, sillä voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa." Sen vuoksi

tietää —

4 temmattiin paratiisiin ja kuuli sanomattomia sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua.

5 Tästä miehestä minä kerskaan, mutta itsestäni en kerskaa, paitsi heikkoudestani.

6 Sillä jos tahtoisinkin kerskata, en olisi mieletön, sillä minä puhuisin totta; mutta minä pidättäydyn siitä, ettei kukaan ajattelisi minusta enempää, kuin mitä näkee minun olevan tai mitä hän minusta kuulee.

7 Ja etten niin erinomaisten ilmestysten tähden ylpeilisi, on minulle annettu lihaani pistin, saatanan enkeli, rusikoimaan minua, etten ylpeilisi.

8 Tämän tähden olen kolmesti rukoillut Herraa, että se erkanisi minusta.

9 Ja hän sanoi minulle: "Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi

la sen tietää:)

4. Hän temmattiin ylös paradisiin ja kuuli sanomattomia sanoja, joita ei yhdenkään ihmisen sovi puhua.

5. Siitä minä kerskaan; mutta en minä itsestäni kerskaa, vaan minun heikkoudestani.

6. Sillä jos minä tahtoisin kerskata, niin en minä tekisi tyhmästi; sillä minä tahdon totuuden sanoa. Mutta kuitenkin minä itseni siinä pidätän, ettei joku minua korkiammaksi lukisi, kuin hän minun näkee eli minusta kuulee.

7. Ja ettei ilmoitusten ylönpalttisuus minua ylen paljon korottaisi, on pistin annettu minun lihaani, nimittäin saatanan enkeli, rusikoitamaan minua, etten minä itsiäni ylen paljon korottaisi.

8. Sentähden olen minä kolmasti Herraa rukoillut, että hän läksis minusta.

9. Ja hän sanoi minulle: tyydy minun armooni; sillä minun voimani on heikoissa väkevä. Sentähden

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

kerskaan kovin mielelläni pikemmin heikkoudestani, jotta Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan.

10 Sen vuoksi olen mielistynyt heikkouteen*, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin — Kristuksen vuoksi. Sillä kun olen heikko, silloin olen voimakas.

PAAVALI OSOITTA A RAKKAUTENSA SEURAKUNTAA KOHTAAN

11 (Kerskatessani) olen käynyt typeräksi, te olette minut siihen pakottaneet. Minun olisi näet pitänyt saada suositusta teiltä, sillä en ole ollut millään tavalla noita ylen korkeita apostoleja huonompi, vaikken olekaan mitään.

12 Onhan apostolin tunnusteet tehty keskellänne kaikessa kestävyudessa tunnusmerkkeinä ja ihmeinä ja voimatekoina.

13 Sillä missä suhteessa olette jääneet muita seurakuntia vähemmälle,

heikkoudessa". Sentähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan.

10 Sentähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin minä olen väkevä.

11 (*Kerskatessani*) Olen joutunut mielettömyyksiin; te olette minut siihen pakottaneet. Minunhan olisi pitänyt saada suositusta teiltä, sillä en ole missään ollut noita isoisia apostoleja huonompi, vaikka en olekaan mitään.

12 Onhan apostolin tunnusteet teidän keskuudessanne tehty kaikella kestävyydellä, tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja voimateoilla.

13 Sillä missä muussa te olette jääneet muita seurakuntia vä-

minä mielelläni kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima minussa asuis.

10. Sentähden iloitsen minä heikkoudessa, ylönkatseissa, hädissä, vainoissa ja ahdistuksissa Kristuksen tähden; sillä koska minä heikko olen, niin minä väkeväkin olen.

11. Minä olen tällä kerskaamisella tyhmäksi tullut; te olette minua siihen vaatineet. Sillä minua piti teiltä kiitettämän, etten minä ensinkään vähempi ole kuin korkeimmatkaan apostolit, ehken minä mitään ole.

12. Niin ovat tosin apostolin merkit teidän seassanne tapahtuneet kaikella kärsivällisyydellä, merkeillä, ihmeillä ja voimallisilla töillä.

13. Mitäs te muita seurakuntia huonommat olette, paitsi sitä, ett-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

paitsi etten minä itse ole rasittanut teitä? Antakaa minulle anteeksi tämä vääryys.

14 Katso, olen [nyt] valmis tulemaan kolmannen kerran luoksenne, enkä ole oleva teille rasitukseksi. Sillä en etsi teidän omaanne, vaan teitä. Eiväthän lapset ole velvolliset kokoamaan omaisuutta vanhemmilleen, vaan vanhemmat lapsilleen.

15 Mutta kovin mielelläni olen maksava kulut ja uhraava itseni sielujenne hyväksi. Jos rakastan teitä vielä enemmän, olenko vähemmän rakastettu?

16 Mutta olkoon; en ole teitä rasittanut. Mutta koska olen viekas, olen teidät petoksella kietonut pauloihini.

17 Olenkohan etuillut kustannuksellanne kenenkään välityksellä, jonka olen luoksenne lähettänyt?

18 Kehoitin Tiitusta ja lähetin veljen

hemmälle kuin siinä, etten minä puolestani ole rasittanut teitä? Antakaa minulle anteeksi tämä vääryys.

14 Katso, kolmannen kerran minä nyt olen valmis tulemaan teidän tyköenne, enkä ole oleva teille rasitukseksi; sillä minä en etsi teidän omaanne, vaan teitä itseänne. Eiväthän lapset ole velvolliset kokoamaan tavaraa vanhemmilleen, vaan vanhemmat lapsilleen.

15 Ja minä olen mielelläni uhraava kaikki, uhraava itsenikin, teidän sielujenne hyväksi. Senkötähden, että teitä näin suuresti rakastan, minä saan teiltä vähemmän vastarakkautta?

16 Olkoonpa niin, etten minä ole teitä rasittanut; mutta entä jos olen viekas ja olen kavaluudella kietonut teidät pauloihini!

17 Olenkohan minä kenenkään kautta, joita olen luoksenne lähettänyt, pyrkinyt teistä hyötymään?

18 Kehoitin Tiitusta menemään ja

en minä itse teidän kuormananne ollut? Antakaa minulle se vääryys anteeksi.

14. Katso, minä olen valmis kolmannen kerran teidän tyköenne tulemaan, ja en tahdo ensinkään teitä rasittaa; sillä enpä minä etsi teidän omaanne, vaan teitä; sillä ei lasten pidä tavaraa kokooman vanhempainsa varaksi, vaan vanhemmat lapsilleensa.

15. Mutta mielelläni minä tahdon kuluttaa ja itseni annettaa ulos teidän sieluinne edestä, vaikka te vähän minua rakastatte, joka kuitenkin sangen paljon teitä rakastan.

16. Mutta olkoon sillänsä, etten minä ole teitä raskauttanut; mutta että minä olin kavala, niin minä olen teidät petoksella saavuttanut.

17. Olenko minä keltään mitään vaatinut niiden tähden, jotka minä teille lähettänyt olen?

18. Minä olen Tiitusta neuvonut, ja

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

hänen kanssaan. Ei kai Tiitus ole etuillut kustannuksellanne? Emmekö ole vaeltaneet samassa hengessä? Emmekö samoja jälkiä?

19 *Luuletteko jälleen, että puolustaudumme edessänne?* Puhumme Jumalan edessä Kristuksessa, mutta kaikki teille rakennukseksi, rakkaani.

20 Sillä pelkään, etten tullessani ehkä tapaa teitä sellaisina kuin tahdon ja että te tapaatte minut sellaisena kuin ette tahdo, että ehkä on riitaa, kateutta, vihaa, juonia, panetteluja, juoruja, pöyhkeilyä, epäjärjestystä,

21 niin että kun taas tulen, Jumalani nöyryyttää minua tähtenne* ja että joudun murehtimaan monien vuoksi, jotka ennen ovat synnissä eläneet eivätkä ole katuneet sitä saastaisuutta

lähetin veljen hänen kanssaan; ei kai Tiitus ole pyrkinyt teistä hyötymään? Emmekö ole vaeltaneet samassa hengessä? Emmekö samoja jälkiä?

19 Olette kai jo kauan sitten luulleet, että me puolustaudumme teidän edessänne. Jumalan edessä, Kristuksessa me puhumme; mutta kaikki teille rakennukseksi, rakkaani.

20 Sillä minä pelkään, että tullessani ehkä en tapaa teitä semmoisina, kuin tahdon, ja että te tapaatte minut semmoisena, kuin te ette tahdo. Minä pelkään, että teidän keskuudessanne ehkä on riitaa, kateutta, vihaa, juonia, panetteluja, juoruja, pöyhkeilyä, epäjärjestyksiä;

21 ja että, kun tulen, Jumalani on taas nöyryyttävä minua teidän tykönänne, ja että joudun suremaan monen tähden, jotka ennen ovat synnissä eläneet eivätkä ole katu-

lähetin hänen kanssansa yhden veljen: onkos Titus jotakin teiltä vaatinut? Emmekö me ole yhdessä hengessä vaeltaneet? Emmekö me ole yksiä jälkiä myöten käyneet?

19. Luuletteko taas, että me vastamme edestämme teidän edessänne? Me puhumme Kristuksessa, Jumalan edessä; mutta kaikki nämät, rakkaat veljet, teidän parannukseksenne;

20. Sillä minä pelkään, etten minä tultuani teitä löydä senkaltaisena kuin minä tahdon, ja te myös löydätte minun, ei niinkuin te tahtoisitte: ettei siellä riidat, kateudet, vihat, torat, panetukset, parjaukset, paisumiset ja kapinat olisi:

21. Ettei taas minun palattuani minun Jumalani teidän tykönänne minua nöyryyttäisi ja minun pitäis monen tähden murehtiman, jotka ennen rikkoneet ovat ja ei ole it-

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

ja haureutta ja irstautta, jota ovat harjoittaneet.

neet sitä saastaisuutta ja haureutta ja irstautta, jota ovat harjoittaneet.

siänsä parantaneet siitä saastaisuudesta ja huoruudesta ja haureudesta, jota he tehneet ovat.

13. Luku KORINTON VIERAILUN VALMISTELUA

13. Luku

1 Kolmannen kerran tulen nyt luoksenne. Kahden tai kolmen todistajan sanalla on jokainen asia vahvistettava.

1 Kolmannen kerran minä nyt tulen teidän tyköenne. Kahden tai kolmen todistajan sanalla on jokainen asia vahvistettava.

1. Nyt minä kolmannen kerran tulen teidän tyköenne. Niin pitää kahden eli kolmen suun kautta kaikkinaiset asiat kiinnitettämän.

2 Olen ennen sanonut ja sanon ennalta — niin kuin toisella kertaa läsnä olevana ja nyt poissa olevana (kirjoitan) — niille, jotka ennen ovat syntiä tehneet ja kaikille muille, että kun taas tulen, en teitä säästä,

2 Olen edeltäpäin sanonut ja sanon edeltäpäin niille, jotka ennen ovat syntiä tehneet, ja kaikille muille — niinkuin silloin sanoin, kun olin toista kertaa tykönänne, samoin nytkin, kun olen poissa (*kirjoitan*)— etten, kun taas tulen, ole teitä säästävä,

2. Minä olen ennenkin sen teille sanonut ja vieläkin edellä sanon, niinkuin toisella kerralla läsnäollessani, ja kirjoitan nyt poissaollessani niille, jotka ennen syntiä tehneet olivat, ja muille kaikille, että jos minä sinne tulen, niin en minä säästä,

3 koska te etsitte todistetta siitä, että minussa puhuu Kristus, joka ei ole teitä kohtaan heikko, vaan on teissä voimallinen.

3 koska te etsitte todistetta siitä, että minussa puhuu Kristus, joka ei ole heikko teitä kohtaan, vaan on teissä voimallinen.

3. Että te kerran saatte tietää, koska minussa puhuu, nimittäin Kristus, joka ei suinkaan ole heikko teidän kohtaanne, vaan hän on väkevä teissä.

4 Sillä vaikka Hänet heikkona naulittiin ristiin, Hän kuitenkin Jumalan

4 Sillä vaikka hänet ristiinnaulittiin, kun hän oli heikko, elää hän kui-

4. Ja ehkä hän oli ristiinnaulittu heikkoudessa, niin hän kuitenkin

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

voimasta elää. Sillä mekin olemme Hänessä heikot, mutta elämme Hänen kanssaan Jumalan voimasta teitä varten*.

5 Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa, tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? — ellette ehkä ole koetusta kestävämpiä.

6 Toivon kuitenkin teidän tulevan tuntemaan, että me emme ole koetusta kestävämpiä.

7 Mutta rukoilen* Jumalaa, ettette tekisi mitään pahaa, ei jotta me näyttäisimme koetuksen kestäviltä, vaan jotta te tekisitte hyvää ja me olisimme ikään kuin koetusta kestävämmät.

8 Emme näet voi mitään totuutta vastaan, vaan totuuden puolesta.

9 Sillä iloitsemme, kun me olemme heikot, mutta te olette voimalliset. Sitä rukoilemme, teidän täydelliseksi

tenkin Jumalan voimasta; olemme mekin Hänessä heikot, mutta me elämme Hänen kanssaan Jumalan voimasta teitä kohtaan.

5 Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta.

6 Minä toivon teidän tulevan tuntemaan, että me emme ole niitä, jotka eivät koetusta kestä.

7 Mutta me rukoilemme Jumalaa, ettette tekisi mitään pahaa, emme sitä varten, että näyttäisi siltä, kuin me olisimme koetuksen kestäviä, vaan että te tekisitte hyvää ja me olisimme ikäänkuin ne, jotka eivät koetusta kestä.

8 Sillä me emme voi mitään totuutta vastaan, vaan totuuden puolesta.

9 Sillä me iloitsemme, kun me olemme heikot, mutta te olette voimalliset; sitä me rukoilemme-

elää Jumalan voimassa; sillä myös me olemme heikot Hänessä, mutta meidän pitää elämän Hänen kanssaan Jumalan voimassa teidän tykönänne.

5. Koetelkaat teitä, jos te olette uskossa, kokekaat teitä: eli ettekö te itsiänne tunne, että Jeesus Kristus on teissä? ellei niin ole, että te kelvottomat olette.

6. Mutta minä toivon, että te tunnette, ettemme kelvottomat ole.

7. Ja minä rukoilen Jumalaa, ettette mitään pahaa tekisi, ei että me kelvolliseksi näkyisimme, vaan että te hyvää tekisitte ja me olisimme niinkuin kelvottomat.

8. Sillä emme mitään voi totuutta vastaan, vaan totuuden puolesta.

9. Mutta me iloitsemme, kuin me heikot olemme ja te voimalliset olette, jota me myös toivotamme,

PAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

tulemistanne.

10 Sen vuoksi kirjoitan tämän poissa olevana, jotten läsnä olevana menetelisi ankarasti sen vallan nojalla, minkä Herra on minulle antanut rakentamista varten eikä hajoittamista varten.

kin, että te täydellisiksi tulisitte.

10 Sentähden minä kirjoitan tämän poissa ollessani, ettei minun teidän luonanne ollessani tarvitsisi käyttää ankaruutta sen vallan nojalla, minkä Herra on minulle antanut rakentamiseksi, ei kukistamiseksi.

nimittäin teidän täydellisyyttänne.

10. Sentähden minä myös poissa ollessani näitä kirjoitan, ettei minun pitäisi läsnä-ollessani kova oleman, sen voiman jälkeen, jonka Herra antoi minulle rakennukseksi ja ei kukistukseksi.

LOPPUSANAT

11 Lopuksi, veljet, iloitkaa, tulkaa täydellisiksi, ottakaa vastaan kehoitus*, olkaa yksimieliset, eläkää sovussa, niin rakkauden ja rauhan Jumala on oleva kanssanne.

11 Lopuksi, veljet, iloitkaa, tulkaa täydellisiksi, ottakaa vastaan kehoituksia, olkaa yhtä mieltä, eläkää sovussa, niin rakkauden ja rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne.

11. Viimein, rakkaat veljet, iloitkaa, olkaa täydelliset, lohduttakaa teitänne, olkaa yksimieliset, olkaa rauhalliset, niin rakkauden ja rauhan Jumala on teidän kanssanne.

12 Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla. Kaikki pyhät tervehtivät teitä.

12 Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla.

12. Tervehtikää teitänne keskenänne pyhällä suunantamisella.

13 Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne. (Aamen.)*

13 Kaikki pyhät lähettävät teille tervehdyksen.

Kaikki pyhät teitä tervehtivät.

14 Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne.

13. Meidän Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkein teidän kanssanne!

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

Amen. «Toinen Epistola Korinttilaisille, kirjoitettu Philipistä Makedoniassa, Tituksen ja Luukkaan kautta.»

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

1. Luku TERVEHDYS

1. Luku

1 Paavali, apostoli, ei ihmisten toimesta eikä ihmisen avulla, vaan Jeesuksen Kristuksen vaikutuksesta ja *Isän Jumalan,* joka herätti Hänet kuolleista,
2 ja kaikki kanssani olevat veljet Galatian seurakunnille.

1 Paavali, apostoli, virkansa saanut, ei ihmisiltä eikä ihmisen kautta, vaan Jeesuksen Kristuksen kautta ja Isän Jumalan, joka on hänet kuolleista herättänyt,
2 ja kaikki veljet, jotka ovat minun kanssani, Galatian seurakunnille.

1. Paavali, apostoli, (ei ihmisiltä eikä ihmisten kautta, vaan Jeesuksen Kristuksen kautta ja Isän Jumalan, joka hänen kuolleista herättänyt on,)
2. Ja kaikki veljet, jotka minun kanssani ovat, Galatian seurakunnille:

3 Armo teille ja rauha Isältä Jumalalta* ja Herraltamme Jeesukselta Kristukselta,
4 joka antoi itsensä alttiiksi syntiemme vuoksi pelastaakseen meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta Jumalamme* ja Isämme tahdon mukaan.

3 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta,
4 joka antoi itsensä alttiiksi meidän syntiemme tähden, pelastaakseen meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta meidän Jumalamme ja Isämme tahdon mukaan!

3. Armo olkoon teille ja rauha Isältä Jumalalta ja meidän Herralta Jeesukselta Kristukselta!
4. Joka itsensä meidän synteimme edestä antanut on, että hän meitä vapahtais tästä nykyisestä pahasta maailmasta, Jumalan ja meidän Isämme tahdon jälkeen,

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

5 Hänelle kunnia iäisesti*. Aamen.

5 Hänen olkoon kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen.

5. Jolle olkoon kiitos ijankaikkisesta iankaikkiseen, amen!

PAAVALI KUMMASTELEE GALATALAISIA

6 Kummastelen, että te niin pian luovutte Hänestä, joka kutsui teidät Kristuksen armossa pois toisenlaiseen ilosanomaan,

6 Minua kummastuttaa, että te niin äkkiä käännytte hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois toisenlaiseen evankeliumiin,

6. Minä ihmettelen, että te niin pian annatte teitänne kääntää pois siitä, joka teitä Kristuksen armoon kutsunut on, toiseen evankeliumiin,

7 joka ei tietenkään ole toinen. On vain eräitä, jotka saattavat teidät hämmennyksiin ja tahtovat vääristellä Kristuksen ilosanoman.

7 joka kuitenkin ei ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumin.

7. Joka ei muuta ole, vaan että muutamat eksyttävät teitä ja tahtovat Kristuksen evankeliumia toisin kääntää.

8 Mutta vaikka me tai enkeli taivaasta julistaisi teille ilosanomaa vastoin sitä, minkä me teille olemme julistaneet, hän olkoon kirottu.

8 Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu.

8. Mutta ehkä me taikka joku enkeli taivaasta saarnais teille toisin evankeliumia, kuin me olemme teille saarnanneet, se olkoon kirottu!

9 Niin kuin ennen olemme sanoneet, niin sanon nytkin jälleen: jos joku julistaa teille ilosanomaa vastoin sitä, minkä olette saaneet, hän olkoon kirottu.

9 Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu.

9. Niinkuin me ennen sanoimme, niin minä vielä sanon: jos joku teille toisin saarnaa evankeliumia, kuin te ottaneet olette, olkoon kirottu!

10 Suostuttelenkohan nyt ihmisiä vai

10 Ihmistenkö suosiota minä nyt

10. Saarnaanko minä nyt ihmisten

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

Jumalaa? Vai koetanko olla ihmisille mieliksi? Jos (näet) vielä olisin ihmisille mieliksi, en olisi Kristuksen palvelija.

PAAVALIN ILOSANOMA ON KRISTUKSELTA

11 Sillä teen teille tiettäväksi, veljet, että julistamani ilosanoma ei ole ihmisen mukainen.

12 En näet ole saanut sitä ihmiseltä eikä minua ole opetettu paitsi Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen välityksellä.

13 Sillä olette kuulleet entisestä vaelluksestani juutalaisuudessa, että ylen määrin vainosin Jumalan seurakuntaa ja sitä hävitin.

14 Ja menestyin juutalaisuudessa paremmin kuin monet heimoni samanikäiset kiivaillessani yhä enemmän isieni perinnäissääntöjen puolesta.

etsin vai Jumalan? Tai ihmisillekö pyydän olla mieliksi? Jos minä vielä tahtoisin olla ihmisille mieliksi, en olisi Kristuksen palvelija.

11 Sillä minä teen teille tiettäväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmisten mukaista;

12 enkä minä olekaan sitä ihmisiltä saanut, eikä sitä ole minulle opetettu, vaan Jeesus Kristus on sen minulle ilmoittanut.

13 Olettehan kuulleet minun entisestä vaelluksestani juutalaisuudessa, että minä ylenmäärin vainosin Jumalan seurakuntaa ja sitä hävitin

14 ja että edistyin juutalaisuudessa pitemmälle kuin monet samanikäiset heimossani ja ylen innokkaasti kiivailin isieni perinnäissääntöjen puolesta.

eli Jumalan mielen jälkeen? eli pyydänpö minä ihmiselle kelvata? Sillä jos minä tähän asti olisin tahtonut ihmisille kelvata, niin en minä olisi Kristuksen palvelia.

11. Mutta minä teen teille tiettäväksi, rakkaat veljet, ettei se evankeliumi, joka minulta saarnattu on, ole ihmisen jälkeen.

12. Sillä en minä ole sitä ihmiseltä saanut enkä oppinut, vaan Jeesuksen Kristuksen ilmoituksesta.

13. Sillä te olette kuulleet minun muinaisen olentoni Juudalaisten tavoissa, kuinka ylönpalttisesti minä Jumalan seurakuntaa vainosin ja hävitin sitä,

14. Ja menestyin Juudalaisten menoissa, ylitse monen minun vertaiseni minun suvussani, ja olin ylen kiivas isäin säätyin tähden.

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

15 Mutta kun Jumala,* joka äitini kohdusta saakka erotti minut ja kutsui armollaan, näki hyväksi

16 ilmaista minussa Poikansa, jotta julistaisin pakanain keskellä ilosanomaa Hänestä, en heti kysynyt neuvoa lihalta ja vereltä,

17 enkä lähtenyt ylös Jerusalemiin niitten luo, jotka ennen minua olivat apostoleja, vaan menin pois Arabiaan ja palasin taas Damaskoon.

18 Sitten menin kolmen vuoden kuluttua ylös Jerusalemiin tutustuakseni Pietariin*, ja viivysin hänen luonaan viisitoista päivää.

19 Mutta en nähnyt muita apostoleja paitsi Jaakobin, Herran veljen.

20 Mutta mitä kirjoitan teille, katso, Jumalan edessä sanon, etten valehtele.

15 Mutta kun hän, joka äitini kohdusta saakka on minut erottanut ja kutsunut armonsa kautta, näki hyväksi

16 ilmaista minussa Poikansa, että minä julistaisin evankeliumia hänestä pakanain seassa, niin minä heti alunpitäenkään en kysynyt neuvoa lihalta ja vereltä,

17 enkä lähtenyt ylös Jerusalemiin niiden luo, jotka ennen minua olivat apostoleja, vaan menin pois Arabiaan ja palasin taas takaisin Damaskoon.

18 Sitten, kolmen vuoden kuluttua, minä menin ylös Jerusalemiin tutustuakseni Keefaaseen ja jäin hänen tykönsä viideksitoista päiväksi.

19 Mutta muita apostoleja minä en nähnyt; näin ainoastaan Jaakobin, Herran veljen.

20 Ja mitä kirjoitan teille, katso, Jumalan kasvojen edessä minä sanon, etten valhettele.

15. Mutta koska Jumala tahtoi, joka minun oli eroittanut äitini kohdusta, ja armonsa kautta kutsui,

16. Että hän Poikansa minun kauttani ilmoittais, ja minä julistaisin hänen evankeliumin kautta pakanain seassa, niin en minä ensinkään lihan ja veren kautta tutkinut,

17. En myös Jerusalemiin niiden tykö palannut, jotka ennen minua apostolit olivat; vaan menin pois Arabiaan ja palasin jälleensä Damaskuun.

18. Sitte kolmen vuoden perästä tulin minä Jerusalemiin Pietaria oppimaan ja olin hänen kanssansa viisitoistakymmentä päivää.

19. Mutta en minä muita apostoleita yhtään nähnyt paitsi Jakobia, Herran veljeä.

20. Mutta sen, mitä minä teille kirjoitan, katso, Jumala tietää, etten minä valehtele.

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

21 Sitten menin Syyrian ja Kilikian paikkakuntiin.

22 Mutta olin kasvoiltani tuntematon Juudean seurakunnille, jotka ovat Kristuksessa.

23 He olivat vain kuulleet: "Se joka ennen vainosi meitä, julistaa nyt ilosanomaa siitä uskosta, jota ennen hävitti."

24 Ja he ylistivät Jumalaa tähteni.

2. Luku PAAVALI HYVÄKSYTÄÄN JERUSALEMISSA

1 Sitten menin neljäntoista vuoden kuluttua jälleen ylös Jerusalemiin Barnabaan kanssa ja otin Tiituksenkin mukaani.

2 Mutta menin ylös ilmestyksen perusteella ja esitin heille sen ilosanoman, jota julistan pakanain keskuudessa, mutta yksityisesti eniten arvostetuille, jotten ehkä juoksisi tai olisi juossut turhaan.

21 Sitten menin Syyrian ja Kilikian paikkakuntiin.

22 Mutta olin kasvoiltani tuntematon Juudean seurakunnille, jotka ovat Kristuksessa.

23 Heidän kuuloonsa oli vain tullut: "Meidän entinen vainoojamme julistaa nyt sitä uskoa, jota hän ennen hävitti";

24 ja he ylistivät Jumalaa minun tähteni.

2. Luku

1 Sitten, neljäntoista vuoden kuluttua, minä taas menin ylös Jerusalemiin Barnabaan kanssa ja otin Tiituksenkin mukaani.

2 Mutta minä menin sinne ilmestyksen johdosta ja esitin heille sen evankeliumin, jota julistan pakanain keskuudessa; esitin sen yksityisesti arvokkaimmille heistä, etten ehkä juoksisi tai olisi juossut turhaan.

21. Sitte tulin minä Syyrian ja Kilikian maakuntiin.

22. Ja minä olin tuntematon kasvoista niille Juudean seurakunnille, jotka olivat Kristuksessa.

23. Mutta he olivat ainoastaan kuulleet, että se, joka meitä muinen vainosi, hän saarnaa nyt uskoa, jota hän muinen hävitti,

24. Ja kiittivät minun tähteni Jumalaa.

1. Sitte neljäntoistakymmenen vuoden perästä menin minä taas Barnabaan kanssa ylös Jerusalemiin ja otin Tituksen kanssani,
2. Ja minä menin ylös ilmoituksen jälkeen ja asetin heidän eteensä sen evankeliumin, jota minä pakanain seassa julistan: mutta erinomaisesti niiden eteen, jotka jonakin pidetään, etten minä hukkaan juoksisi elikkä olisi jo juossut.

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

3 Mutta ei edes seuralaistani Tiitusta, joka oli kreikkalainen, pakotettu ympärileikkauttamaan itseään.

4 Mutta salaa sisään tuotujen valheveljien vuoksi, jotka orjuuttaakseen meitä olivat soluttautuneet joukkoomme vakoilemaan vapauttamme, joka meillä on Kristuksessa Jeesuksessa,

5 emme hetkeksikään alistumalla antaneet heille myöten, jotta ilosanoman totuus säilyisi keskellänne.

6 Nuo taas, jotka olivat joksikin arvostettuja — millaisia lienevät olleet, ei kuulu minuun. Jumala ei katso ihmisen ulkomuotoon — nuo arvostetut eivät näet velvoittaneet minua mihinkään enempään.

7 Vaan päinvastoin nähdessään, että minulle oli uskottu ilosanoma ympärileikkaamattomia varten niin kuin Pietarille ympärileikkattuja varten —

3 Mutta ei edes seuralaistani Tiitusta, joka oli kreikkalainen, pakotettu ympärileikkauttamaan itseensä.

4 Noiden pariimme luikertaneiden valheveljien tähden, jotka orjuuttaakseen meitä olivat hiipineet vakoilemaan vapauttamme, mikä meillä on Kristuksessa Jeesuksessa,

5 me emme hetkeksikään alistuneet antamaan heille myöten, että evankeliumin totuus säilyisi teidän keskuudessanne.

6 Ja nuo, joita jonakin pidettiin — millaisia lienevät olleet, ei kuulu minuun; Jumala ei katso henkilöön — nuo arvossapidetyt eivät velvoittaneet minua mihinkään enempään,

7 vaan päinvastoin, kun näkivät, että minulle oli uskottu evankeliumin julistaminen ympärileikkaamattomille, samoin kuin Pietarille julistaminen ympärileikatuille —

3. Mutta ei Titustakaan, joka minun kanssani oli, vaadittu itsiänsä ympärileikkauttamaan, vaikka hän Grekiläinen oli.

4. Sillä kuin muutamat väärät veljet tunkeutuivat sisälle, ja jo olivat tulleet sisälle koettelemaan meidän vapauttamme, joka meillä

Kristuksessa Jeesuksessa on, että he meitä orjuuteen vaatisivat;

5. Emmepä me tosin niille hetkeksikään myöntyneet kuuliaisuuteen, että evankeliumin totuus teidän tykönänne pysyväinen olis.

6. Mutta niihin, jotka jonakin pidetään, minkäkaltaiset he muinen olivat, ei minun mitään tule: ei Jumala katso ihmisen muotoa; sillä ne, jotka jonakin pidetään, ei minulle mitään opettaneet.

7. Vaan sitä vastaan, kuin he näkivät, että minulle evankeliumi esinahan puoleen uskottu oli, niinkuin Pietarille ympärileikkauksen puoleen;

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

8 sillä Hän, joka teki Pietarin kykeneväksi apostolinvirkaan ympärileikattuja varten, teki myös minut kykeneväksi pakanoita varten —

9 ja tultuaan tuntemaan sen armon, joka oli minulle annettu, Jaakob ja Keefas ja Johannes, joita arvostettiin pylväinä, ojensivat minulle ja Barnabaalle yhteyden merkiksi oikean käytensä, jotta menisimme pakanain, he taas ympärileikattujen luo

10 — kunhan vain muistaisimme köyhiä, niin kuin juuri olenkin ahkeroinut tehdä.

PAAVALI NUHTELEE PIETARIA

11 Mutta kun Keefas tuli Antiokiaan, vastustin häntä vasten kasvoja, koska hän oli joutunut syytöksen alaiseksi.

12 Sillä ennen kuin Jaakobin luota oli tullut eräitä miehiä, hän oli syönyt

8 sillä hän, joka antoi Pietarille voimaa hänen apostolintoimeensa ympärileikattujen keskuudessa, antoi minullekin siihen voimaa pakanain keskuudessa —

9 ja kun olivat tulleet tuntemaan sen armon, mikä oli minulle annettu, niin Jaakob ja Keefas ja Johannes, joita pidettiin pylväinä, antoivat minulle ja Barnabaalle yhteisen työn merkiksi kättä, menneksimme, me pakanain keskuuteen ja he ympärileikattujen.

10 Meidän oli vain muistaminen köyhiä, ja juuri sitä minä olenkin ahkeroinut tehdä.

11 Mutta kun Keefas tuli Antiokiaan, vastustin minä häntä vasten kasvoja, koska hän oli herättänyt suurta paheksumista.

12 Sillä ennenkuin Jaakobin luota oli tullut muutamia miehiä, oli hän

8. (Sillä joka Pietarin kanssa oli voimallinen apostolin virassa ympärileikkauksen seassa, se on minunkin kanssani pakanain seassa voimallinen ollut,)

9. Ja kuin he tunsivat sen armon, joka minulle annettu oli, niin Jakob ja Kephass ja Johannes, jotka pat-saina pidettiin, antoivat minulle ja Barnabaalle kättä ja sopivat niin meidän kanssamme, että meidän pakanain seassa ja heidän ympärileikkauksen seassa saarnaaman piti,

10. Ainoastaan että meidän piti vaivaisia muistaman, jota minä myös olen ahkeroinut tehdä.

11. Mutta kuin Pietari Antiokiaan tuli, niin minä olin julkisesti häntä vastaan, että kanne oli tullut hänen päällensä.

12. Sillä ennenkuin joku Jakobin tyköä tuli, söi hän pakanain kans-

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

pakanain kanssa, mutta heidän tultuaan hän vetäytyi pois ja pysytteli erillään peläten ympärileikattuja.

13 Ja hänen kanssaan lankesivat tekopyhyteen muutkin juutalaiset, niin että heidän tekopyhyytensä tempasi mukaan Barnabaankin.

14 Mutta nähdessäni, etteivät he vaella suoraan ilosanoman totuuden mukaan sanoin Pietarille* kaikkien kuullen: "Jos sinä, joka olet juutalainen, elät pakanain tavoin etkä juutalaisten, miksi pakotat pakanoita elämään juutalaisten tavoin?"

VANHURSKAUS USKON KAUTTA

15 Me olemme luonnostamme juutalaisia, emmekä pakanasyntisiä

16 Mutta koska tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi lain tekojen

syönyt yhdessä pakanain kanssa; mutta heidän tultuaan hän vetäytyi pois ja pysytteli erillään peläten ympärileikattuja,

13 ja hänen kanssaan lankesivat ulkokultaisuuteen muutkin juutalaiset, niin että heidän ulkokultaisuutensa tempasi mukaansa Barnabaankin.

14 Mutta kun minä näin, etteivät he vaeltaneet suoraan evankeliumin totuuden mukaan, sanoin minä Keefaalle kaikkien kuullen: "Jos sinä, joka olet juutalainen, noudatat pakanain tapoja etkä juutalaisten, miksi sinä pakotat pakanoita noudattamaan juutalaisten tapoja?"

15 Me olemme luonnostamme juutalaisia, emmekä pakanasyntisiä;

16 mutta koska tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi lain

sa; vaan kuin ne tulivat, vältti hän, ja erotti itsensä heistä, peljäten niitä, jotka ympärileikkauksesta olivat,

13. Ja muutkin Juudalaiset vieksittelivät hänen kanssansa, niin että Barnabaskin vieteltiin heidän ulkokullaisuudellansa.

14. Mutta kuin minä sen näin, ettei he oikein vaeltaneet evankeliumin totuuden jälkeen, sanoin minä Pietarille julkisesti kaikkein kuullen: jos sinä, joka Juudalainen olet, pakanain tavalla elät ja et Juutalaisten, miksis vaadit pakanoita Juudalaisten tavalla elämään?

15. Me jotka olemme Juudalaiset luonnon puolesta ja emme syntiset pakanoista:

16. Että me tiedämme, ettei ihminen lain töiden kautta vanhurs-

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

nojalla, vaan *Jeesuksen Kristuksen uskolla*, mekin olemme uskoneet Kristukseen Jeesukseen tullaksemme vanhurskaiksi Kristuksen uskon ansiosta eikä lain tekojen perusteella, koska mikään liha ei tule vanhurskaaksi lain tekojen avulla.

17 Mutta jos meidät itsemmekin pyrkiessämme vanhurskautumaan Kristuksessa, on havaittu syntiseksi, onko siis Kristus synnin palvelija? Eihän toki!

18 Sillä jos taas rakennan sen minkä olen hajoittanut, osoitan olevani lain rikkoja.

19 Sillä olen lain vaikutuksesta kuollut laille, elääkseni Jumalalle. Olen Kristuksen kanssa naulittu ristiin.

20 Ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa. Mutta minkä nyt elän lihassa, sen elän Jumalan Pojan uskossa, Hänen, joka on ra-

teoista, vaan uskon kautta Jeesukseen Kristukseen, niin olemme mekin uskoneet Kristukseen Jeesukseen tullaksemme vanhurskaiksi uskosta Kristukseen eikä lain teoista, koska ei mikään liha tule vanhurskaaksi lain teoista.

17 Mutta jos meidät itsemmekin, pyrkiessämme vanhurskautumaan Kristuksessa, on havaittu syntiseksi, onko sitten Kristus synnin palvelija? Pois se!

18 Sillä jos minä uudestaan rakennan sen, minkä olen hajottanut maahan, osoitan minä olevani lain rikkoja.

19 Sillä minä olen lain kautta kuollut pois laista, elääkseni Jumalalle. Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu,

20 ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen,

kaaksi tule, vaan uskon kautta Jeesuksen Kristuksen päälle: niin me myös olemme uskoneet Jeesuksen Kristuksen päälle, että me vanhurskaaksi tulemme uskon kautta Kristuksen päälle, ja emme lain töiden kautta, sentähden ettei yksikään liha tule lain töiden kautta vanhurskaaksi.

17. Mutta jos me, koska me tahdomme Kristuksen kautta vanhurskaaksi tulla, löydetään myös itse syntiseksi, onko siis Kristus synnin palvelia? Pois se!

18. Sillä jos minä sitä taas rakennan, jota minä särkenyt olen, niin minä teen itseni ylitsekäyväksi.

19. Mutta minä olen lain kautta laista kuollut pois, että minä Jumalassa eläisin.

20. Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu. Mutta minä elän, en silleen minä, vaan Kristus elää minussa; sillä jota minä nyt elän li-

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

kastanut minua ja antanut itsensä alttiiksi puolestani.

joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni.

hassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, joka on minua rakastanut ja antoi itsensä minun edestäni.

21 En tee mitättömäksi Jumalan armoa. Sillä jos vanhurskaus tulee lain nojalla, niin Kristus on turhaan kuollut.

21 En minä tee mitättömäksi Jumalan armoa, sillä jos vanhurskaus on saatavissa lain kautta, silloinhan Kristus on turhaan kuollut.

21. En minä hylkää Jumalan armoa; sillä jos vanhurskaus tulee laista, niin on Kristus hukkaan kuollut.

3. Luku LAKI JA USKO

1 Oi älyttömät galatalaiset! Kuka on lumonnut teidät (niin ettette ole totuudelle kuuliaisia, teidät) joitten silmän eteen Jeesus Kristus oli kuvattu (keskellänne) ristiinnaulittuna?

1 Oi te älyttömät galatalaiset! Kuka on lumonnut teidät (*niin ettette ole totuudelle kuuliaisia, teidät*), joiden silmän eteen Jeesus Kristus oli kuvattu (*keskellänne*) ristiinnaulittuna?

1. Te hullut Galatalaiset! kuka teidät on vimmannut totuutta uskosta? joiden silmän eteen Jesus Kristus kirjoitettu oli, teidän seasanne ristiinnaulittu.

2 Tämän vain haluan teiltä kuulla: lain tekojen nojallako saitte Hengen vai uskon saarnan avulla?

2 Tämän vain tahdon saada teiltä tietää: lain teoistako saitte Hengen vai uskossa kuulemisesta?

2. Sen tahdon minä ainoastaan teiltä tietää: oletteko te Hengen saaneet lain töiden kautta eli uskon saarnaamisen kautta?

3 Oletteko niin älyttömiä? Te aloititte Hengessä, lihassako nyt päätätte?

3 Niinkö älyttömiä olette? Te aloititte Hengessä, lihassako nyt lopettatte?

3. Oletteko te niin tomppelit? Hengessä te olette alkaneet, tahdotteko te nyt lihassa lopettaa?

4 Oletteko niin paljon turhaan kärsineet — jos tosiaankin turhaan?

4 Niin paljonko olette turhaan kärsineet — jos se on turhaa ollut.

4. Oletteko te niin paljon hukkaan kärsineet? Jos se muutoin hukas-

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

5 Joka siis antaa teille Hengen ja tekee voimatekoja keskellänne, vaikuttaako Hän lain tekojen perusteella vai uskon saarnan välityksellä?

6 niin kuin "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi."

7 Tietäkää siis, että jotka nojaavat uskoon, ne ovat Aabrahamin lapsia.

8 Ja koska Raamattu edeltä näki, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskon perusteella, se edeltäpäin julisti Aabrahamille ilosanoman: "Sinussa kaikki kansat tulevat siunatuiksi."

9 Siis ne, jotka nojaavat uskoon, tulevat siunatuiksi yhdessä uskovan Aabrahamin kanssa.

10 Kaikki ne taas, jotka elävät lain teoista, ovat kirouksen alaisia, sillä on kirjoitettu: "Kirottu on jokainen, joka ei pysy kaikessa, mitä on kirjoitet-

5 Joka siis antaa teille Hengen ja tekee voimallisia tekoja teidän keskuudessanne, saako hän sen aikaan lain tekojen vai uskossa kuulemisen kautta,

6 samalla tavalla kuin "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi"?

7 Tietäkää siis, että ne, jotka uskoon perustautuvat, ovat Aabrahamin lapsia.

8 Ja koska Raamattu edeltäpäin näki, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskosta, julisti se Aabrahamille edeltäpäin tämän hyvän sanoman: "Sinussa kaikki kansat tulevat siunatuiksi".

9 Niinmuodoin ne, jotka perustautuvat uskoon, siunataan uskovan Aabrahamin kanssa.

10 Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: "Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kai-

sa on.

5. Joka siis teille hengen antaa ja tekee voimalliset työt teidän seasanne, tekeekö hän sen lain töiden kautta eli uskon saarnaamisen kautta?

6. Niinkuin Abraham oli Jumalan uskonut, ja se on luettu hänelle vanhurskaudeksi,

7. Niin te myös jo tiedätte, että jotka uskossa ovat, ne ovat Abrahamin lapset.

8. Mutta Raamattu oli sitä jo ennen katsonut, että Jumala pakanatkin uskon kautta vanhurskaaksi tekee; sentähden hän edellä ilmoitti Abrahamille: sinussa (sanoo hän) kaikki pakanat pitää siunatut oleman.

9. Niin tulevat kaikki ne, jotka uskosta ovat, siunatuksi uskovaisen Abrahamin kanssa.

10. Sillä niin monta, jotka lain töissä riippuvat, ovat kirouksen alla; sillä kirjoitettu on: kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikissa mi-

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

tu lain kirjaan, niin että hän sen tekee."

11 Ja ilmeistä on, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain avulla, sillä "vanhurskas on elävä uskosta."

12 Mutta laki ei ole uskon asia, vaan "se (ihminen), joka ne täyttää, on niistä elävä."

13 Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta tulemalla kiroukseksi puolestamme — sillä on kirjoitettu: "Kirottu on jokainen, joka riippuu puussa" —

14 jotta Aabrahamin siunaus tulisi Jeesuksessa pakanain osaksi, niin että uskon avulla saisimme luvatus Hengen.

LAKI JA LUPAUS

15 Veljet, puhun ihmisen tavoin. Kukaan ei kumoa ihmisenkään vahvistettua testamenttia eikä lisää siihen.

kessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän sen tekee".

11 Ja selvää on, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain kautta, koska "vanhurskas on elävä uskosta".

12 Mutta laki ei perustaudu uskoon, vaan: "Joka ne täyttää, on niistä elävä".

13 Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän edestämme — sillä kirjoitettu on: "Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu" —

14 että Aabrahamin siunaus tulisi Jeesuksessa Kristuksessa pakanain osaksi ja me niin uskon kautta saisimme luvatus Hengen.

15 Veljet, minä puhun ihmisten tavalla. Eihän kukaan voi kumota ihmisenkään vahvistettua testamenttia eikä siihen mitään lisätä.

tä lakiraamatussa kirjoitettu on, että hän niitä tekis.

11. Mutta ettei kenkään vanhurskaaksi tule Jumalan edessä lain kautta, se on tietävä; sillä vanhurskaan pitää elämän uskosta.

12. Mutta laki ei ole uskosta, vaan ihminen, joka ne tekee, hän elää niissä.

13. Mutta Kristus on meitä lunastanut lain kirouksesta, koska hän tuli kiroukseksi meidän edestämme; sillä kirjoitettu on: kirottu on jokainen, joka puussa riippuu,

14. Että Abrahamin siunaus pitäis pakanain ylitse Jeesuksessa Kristuksessa tuleman, ja me niin saisimme uskon kautta sen luvatus Hengen.

15. Rakkaat veljet! minä puhun ihmisten tavalla. Ei yksikään riko ihmisen testamenttia, koska se vahvistettu on, eikä siihen mitään lisää.

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

16 Mutta lupaukset lausuttiin Abrahamille ja hänen jälkeläiselleen. Hän ei sano: "ja jälkeläisille" ikään kuin monesta, vaan ikään kuin yhdestä: "ja jälkeläisesi", joka on Kristus,"

17 Tarkoitan tätä: Jumalan ennen (Kristukselle)* vahvistamaa testamenttia ei neljäsataa kolmekymmentä vuotta myöhemmin tullut laki kumoaa, niin että se tekisi lupauksen mitättömäksi.

18 Sillä jos perintö tulisi lain perusteella, se ei enää tulisi lupauksen perusteella, mutta Jumala on lahjoittanut sen Abrahamille lupauksen nojalla.

LAIN TARKOITUS

19 Miksi sitten on laki? Se on rikkomusten vuoksi lisätty olemaan siihen asti, kun oli tuleva se jälkeläinen, jolle lupaus oli annettu, ja se säädettiin enkelten välityksellä välimiehen kä-

16 Mutta nyt lausuttiin lupaukset Abrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: "Ja siemenille", ikäänkuin monesta, vaan ikäänkuin yhdestä: "Ja sinun siemenesi", joka on Kristus.

17 Minä tarkoitan tätä: Jumalan ennen vahvistamaa testamenttia (Kristukselle) ei neljänsadan kolmenkymmenen vuoden perästä tullut laki voi kumota, niin että se tekisi lupauksen mitättömäksi.

18 Sillä jos perintö tulisi laista, niin se ei enää tulisikaan lupauksesta. Mutta Abrahamille Jumala on sen lahjoittanut lupauksen kautta.

19 Mitä varten sitten on laki? Se on rikkomusten tähden jäljestäpäin lisätty olemaan siihen asti, kunnes oli tuleva se siemen, jolle lupaus oli annettu; ja se säädettiin enkeli-

16. Lupaukset ovat tosin Abrahamille ja hänen siemenellensä annetut; ei hän sano: ja siemenille, niinkuin monesta, vaan niinkuin yhdestä: ja sinun siemenessä, joka on Kristus.

17. Mutta sen minä sanon: testamenttia, joka Jumalalta on vahvistettu Kristuksen päälle, ei rikota, ettei lupaus turhaan raukeaisi lain kautta, joka sitte neljänsadan ja kolmenkymmenen vuoden perästä annettu oli.

18. Sillä jos perintö on laista, niin ei se silleen ole lupauksesta; mutta Jumala on sen Abrahamille lupauksen kautta lahjoittanut.

19. Mihinkä siis laki? Hän on tullut ylitsekäymisten tähden, siihenasti kuin siemen oli tuleva, jolle lupaus tapahtunut oli, ja on enkeleiltä asetettu välimiehen käden kautta.

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

dellä.

20 Välimies taas ei ole yhtä varten, mutta Jumala on yksi.

21 Onko sitten laki vastoin Jumalan lupauksia? Eihän toki! Sillä jos olisi annettu laki, joka voisi tehdä eläväksi, niin vanhurskaus tulisi tosiaan lain perusteella.

22 Mutta Raamattu on sulkenut kaikki synnin alaisuuteen, jotta se mikä on luvattu, annettaisiin *Jeesuksen Kristuksen uskon perusteella niille, jotka uskovat.

23 Mutta ennen kuin usko tuli, meitä vartioitiin lain alaisina, suljettuina uskoa varten, joka oli ilmestyvä.

24 Niin on laista tullut meille kasvat-taja Kristukseen, jotta tulisimme uskon perusteella vanhurskaiksi.

USKO YHDISTÄÄ

25 Mutta uskon tultua emme enää ole kasvattajan alaisia.

en kautta, välimiehen kädellä.

20 Välimies taas ei ole yhtä var-ten; mutta Jumala on yksi.

21 Onko sitten laki vastoin Juma-lan lupauksia? Pois se! Sillä jos olisi annettu laki, joka voisi elä-väksi tehdä, niin vanhurskaus to-della tulisi laista.

22 Mutta Raamattu on sulkenut kaikki synnin alle, että se, mikä lu-vattu oli, annettaisiin uskosta Jee-sukseen Kristukseen niille, jotka uskovat.

23 Mutta ennenkuin usko tuli, var-tioitiin meitä lain alle suljettuina uskoa varten, joka oli vastedes il-mestyvä.

24 Niinmuodoin on laista tullut meille kasvattaja Kristukseen, että me uskosta vanhurskaiksi tulisim-me.

25 Mutta uskon tultua me emme enää ole kasvattajan alaisia.

20. Mutta välimies ei ole yhden, vaan Jumala on yksi.

21. Onko siis laki Jumalan lupauk-sia vastaan? Pois se! Sillä jos laki olis annettu eläväksi tekemään, niin tosin vanhurskaus tulis laista.

22. Mutta Raamattu on kaikki sul-kenut synnin alle, että lupaus an-nectaisiin uskon kautta Jeesuksen Kristuksen päälle uskovaisille.

23. Mutta ennenkuin usko tuli, olimme me lain alla kätketyt ja sii-hen uskoon suljetut, joka piti ilmoi-tettaman.

24. Niin on laki ollut meidän opet-tajamme Kristuksen tykö, että me uskon kautta vanhurskaaksi tu-lisimme.

25. Mutta sitte kuin usko tuli, niin emme enempi ole sen opettajan

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

26 Sillä te olette kaikki uskon perusteella Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa.

27 Sillä niin monta kuin teitä on Kristukseen kastettu, te olette Kristukseen pukeutuneet.

28 Ei ole juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista, sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa.

29 Mutta jos olette Kristuksen omat, niin olette Aabrahamin jälkeläisiä (ja) perillisiä lupauksen mukaan.

4. Luku ORJASTA LAPSEKSI

1 Mutta minä sanon: niin kauan kuin perillinen on alaikäinen, hän ei missään suhteessa eroa orjasta, vaikka on kaiken herra,

2 vaan hän on holhoojain ja hu-

26 Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa.

27 Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällemme pukeneet.

28 Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa.

29 Mutta jos te olette Kristuksen omat, niin te siis olette Aabrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan.

4. Luku

1 Mutta minä sanon: niin kauan kuin perillinen on alaikäinen, ei hän missään kohden eroa orjasta, vaikka hän onkin kaiken herra;

2 vaan hän on holhoojain ja hu-

alla.

26. Sillä te olette kaikki Jumalan lapset uskon kautta Jesuksen Kristuksen päälle.

27. Sillä niin monta kuin te Kristukseen kastetut olette, niin te olette Kristuksen päällemme pukeneet.

28. Ei ole tässä Juudalainen eli Grekiläinen, ei orja eli vapaa, ei mies eli vaimo; sillä te olette kaikki yksi Kristuksessa Jeesuksessa.

29. Mutta jos te olette Kristuksen, niin te olette myös Aabrahamin siemen ja lupauksen jälkeen perilliset.

1. Mutta minä sanon: niin kauan kuin perillinen on lapsi, ei ole hänen ja palvelian välillä eroitusta, vaikka hän on kaiken tavaran herra;

2. Vaan hän on esimiesten ja hal-

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

neenhaltijain alainen isän määräämään aikaan asti.

3 Niin mekin, kun olimme alaikäisiä, olimme orjuutetut maailman alkeisvoimien alaisuuteen.

4 Mutta kun aika täytyi, Jumala lähetti Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaisena syntyneen,

5 lunastamaan lain alaiset, jotta me saisimme lapseuden.

6 Ja koska olette lapsia, Jumala on lähettänyt sydämeenne* Poikansa Hengen, joka huutaa: "Abba, Isä!"

7 Et siis enää ole orja, vaan lapsi, mutta jos olet lapsi, olet myös

Jumalan perillinen Kristuksen ansiosta.

GALATALAISTEN MURHEELLINEN TILA

8 Mutta silloin, kun ette tunteneet Jumalaa, palvelitte niitä, jotka luonnostaan eivät ole jumalia.

neenhaltijain alainen isän määräämään aikaan asti.

3 Samoin mekin; kun olimme alaikäisiä, olimme orjuutetut maailman alkeisvoimien alle.

4 Mutta kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen,

5 lunastamaan lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan.

6 Ja koska te olette lapsia, on Jumala lähettänyt meidän sydämeemme Poikansa Hengen, joka huutaa: "Abba! Isä!"

7 Niinpä sinä et siis enää ole orja, vaan lapsi; mutta jos olet lapsi, olet myös perillinen Jumalan kautta.

8 Mutta silloin, kun ette tunteneet Jumalaa, te palvelitte jumalia, jotka luonnostaan eivät jumalia ole.

tiain hallussa, isältä määrättyyn aikaan asti.

3. Niin myös me, kuin me olimme lapset, niin me olimme vaaditut orjuuteen ulkonaisten säätyin alle.

4. Mutta koska aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, syntyneen vaimosta, lain alaiseksi tehdyn,

5. Että hän ne, jotka lain alaiset olivat, lunastais, että me hänen lapsiksensa luettaisiin.

6. Mutta että te olette lapset, lähetti Jumala Poikansa Hengen teidän sydämiinne, joka huutaa: Abba, rakas Isä!

7. Niin ei silleen ole orja, vaan poika; mutta jos poika, niin myös Jumalan perillinen Kristuksen kautta.

8. Mutta sillä ajalla, koska ette Jumalaa tunteneet, palvelitte te niitä, jotka ei luonnostansa jumalat

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

9 Nyt sen sijaan, kun olette tulleet tuntemaan Jumalan — paremminkin: kun Jumala tuntee teidät — kuinka käännytte jälleen noitten heikkojen ja köyhien alkeisvoimien puoleen, joitten orjina taas uudestaan tahdotte olla?

10 Te otatte vaarin päivistä ja kuukausista ja määräajoista*

11 Pelkään tähtenne, etten vain ole turhaan nähnyt teistä vaivaa.

12 Pyydän teitä, veljet: olkaa niin kuin minä, koska minäkin olen niin kuin te. Ette ole millään tavoin tehneet minulle vääryyttä.

13 Mutta tiedätte, että ensi kerran julistin teille ilosanomaa ruumiillisesti heikkona.

14 Ette kuitenkaan halveksineet ettekä vieroksuneet koettelemustani,* joka oli lihassani, vaan olitte minut vas-

9 Nyt sitävastoin, kun olette tulleet tuntemaan Jumalan ja, mikä enemmän on, kun Jumala tuntee teidät, kuinka te jälleen käännytte noiden heikkojen ja köyhien alkeisvoimien puoleen, joiden orjiksi taas uudestaan tahdotte tulla?

10 Te otatte vaarin päivistä ja kuukausista ja juhla-ajoista ja vuosista.

11 Minä pelkään teidän tähtenne, että olen ehkä turhaan teistä vaivaa nähnyt.

12 Tulkaa minun kaltaisikseni, koska minäkin olen tullut teidän kaltaiseksenne, veljet, minä pyydän sitä teiltä. Ette ole minua mitenkään loukanneet.

13 Tiedättehän, että ruumiillinen heikkous oli syynä siihen, että minä ensi kerralla julistin teille evankeliumia,

14 ja tiedätte, mikä kiusaus teillä oli minun ruumiillisesta tilastani; ette minua halveksineet ettekä vie-

olleetkaan.

9. Mutta nyt, sittekuin te Jumalan tunnette ja tosin enemmän Jumalalta tutut olette, kuinka te siis käännytte jälleen heikkoihin ja köyhiin säätyihin, joita te vastaudesta palvella tahdotte?

10. Te otatte vaarin päivistä, ja kuukausista, ja ajoista, ja vuosista.

11. Minä pelkään teidän tähtenne, etten minä turhaan olisi teidän tähtenne työtä tehnyt.

12. Olkaat niinkuin minä olen, että minäkin olen niinkuin te. Rakkaat veljet! minä rukoilen teitä: ette ole mitään minua vastaan tehneet;

13. Mutta te tiedätte, että minä olen lihan heikkoudessa teille ensisti evankeliumia saarnannut,

14. Ja minun kiusaustani, jota minä lihan puolesta kärsin, ette ole katsoneet ylön ettekä hyljänneet,

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

taan niin kuin Jumalan enkelin, niin kuin Kristuksen Jeesuksen.

15 Mikä sitten oli onnellisuutenne? Sillä todistan teistä, että jos mahdollista te olisitte kaivaneet pois silmäne ja antaneet minulle.

16 Onko minusta siis tullut vihamiehenne, kun puhun teille totuutta?

17 He eivät oikeamielisesti osoita intoa puolestanne, vaan tahtovat eristää meidät,* jotta te osoittaisitte intoa heidän puolestaan.

18 On oikein osoittaa intoa hyvässä asiassa aina, eikä vain minun ollessani luonanne.

19 Lapsukaiseni, jotka jälleen kivulla synnyttän kunnes Kristus saa muodon teissä:

20 tahtoisinpa nyt olla luonanne ja muuttaa ääneni, sillä olen ymmällä

roneet, vaan otitte minut vastaan niinkuin Jumalan enkelin, jopa niinkuin Kristuksen Jeesuksen.

15 Missä on nyt teiltä kerskaaminen onnestanne? Sillä minä annan teistä sen todistuksen, että te, jos se olisi ollut mahdollista, olisitte kaivaneet silmät päästänne ja antaneet minulle.

16 Onko minusta siis tullut teidän vihamiehenne sentähden, että minä puhun teille totuuden?

17 Heillä on intoa teidän hyväksenne, mutta ei oikeata; vaan he tahtovat eristää teidät, että teillä olisi intoa heidän hyväksensä.

18 On hyvä, jos osoitetaan intoa hyvässä asiassa aina, eikä ainoastaan silloin, kun minä olen teidän tykönänne.

19 Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä,

20 tahtoisinpa nyt olla teidän tykönänne ja äänenikin muuttaa! Sil-

vaan korjasitte minun niinkuin Jumalan enkelin, niinkuin Kristuksen Jeesuksen.

15. Kuinka autuaat te silloin olitte! Minä olen teidän todistajanne, että jos se olis mahdollinen ollut, niin te olisitte teidän silmänne kaivaneet ulos ja minulle antaneet.

16. Olenko minä siis nyt teidän viholliseksenne tullut, että minä teille totuuden sanon?

17. Ei he teitä oikein kiivaudesta rakasta, vaan he tahtovat teitä minusta pois kääntää, että te heitä kiivaudessa rakastaisitte.

18. Kyllä kiivaten rakastaa hyvä on, aina hyvydessä, ja ei ainoastaan silloin, kuin minä teidän tykönänne olen.

19. Minun rakkaat lapseni, jotka minun täytyy vasta-uudesta kivulla synnyttää, siihenasti kuin Kristus teissä jonkun muodon sais!

20. Mutta minä soisin olevani teidän tykönänne, että minä taitaisin

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

teistä.

lä minä olen aivan ymmällä teistä.

äänenikin muuttaa; enpä minä tiedä, mitä minä tästedes teen teidän kanssanne.

KAKSI LIITTOA

21 Sanokaa minulle te, jotka tahdotte olla lain alaisina, ettekö kuule mitä laki sanoo*?

22 On näet kirjoitettu, että Aabrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta ja toinen vapaasta.

23 Mutta orjattaren poika oli syntynyt lihan mukaan, vapaan poika sen sijaan lupauksen perusteella.

24 Tämä on kuvallista puhetta, sillä nämä naiset ovat kaksi liittoa, toinen on Siinain vuorelta ja synnyttää orjuuteen. Se on Haagar.

25 Sillä Haagar on Siinain vuori Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemiä, ja tämä elää orjuudessa lapsineen.

26 Mutta ylhäällä oleva Jerusalem on vapaa, ja se on (kaikkien) meidän äi-

21 Sanokaa minulle te, jotka tahdotte lain alaisia olla, ettekö kuule, mitä laki sanoo?

22 Onhan kirjoitettu, että Aabrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta, toinen vapaasta.

23 Mutta orjattaren poika oli syntynyt lihan mukaan, vapaan taas lupauksen voimasta.

24 Tämä on kuvannollista puhetta; nämä naiset ovat kaksi liittoa: toinen on Siinain vuorelta, joka synnyttää orjuuteen, ja se on Haagar; 25 sillä Haagar on Siinain vuori Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemiä, joka elää orjuudessa lapsineen.

26 Mutta se Jerusalem, joka ylhäällä on, on vapaa, ja se on mei-

21. Sanokaat minulle te, jotka lain alla olla tahdotte: ettekö te lakia kuule?

22. Sillä kirjoitettu on: Abrahamilla oli kaksi poikaa, yksi palkkavaimosta ja yksi vapaasta.

23. Mutta joka palkkavaimosta oli, se oli lihan jälkeen syntynyt, ja joka vapaasta oli, se oli lupauksen kautta.

24. Nämät jotakin merkitsevät; sillä nämä ovat ne kaksi Testamenttia: yksi Sinain vuoresta, joka orjuuteen synnyttää, joka on Agar.

25. Sillä Agar on Sinain vuori Arabiassa ja ulottuu hamaan Jerusalemiin, joka nyt on, ja on lastensa kanssa orjana.

26. Mutta se Jerusalem, joka ylhäältä on, on vapaa, joka on kaik-

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

<p>timme. 27 Sillä on kirjoitettu: "Iloitse, sinä hedelmätön, joka et synnytä, riemas-tu ja huuda sinä, jolla ei ole synny-tyskipuja. Sillä yksinäisellä on paljon lapsia, enemmän kuin sillä, jolla on mies." 28 Mutta me, veljet, olemme lupauk-sen lapsia samoin kuin lisak.</p> <p>29 Mutta niin kuin silloin lihan mu-kaan syntynyt vainosi Hengen mu-kaan syntynyttä, niin nytkin.</p> <p>30 Entä mitä Raamattu sanoo? "Aja pois orjatar ja hänen poikansa, sillä orjattaren poika ei ole perivä vapaan vaimon pojan kanssa." 31 Niin ollen, veljet, emme ole orjat-taren lapsia vaan vapaan.</p> <p>5. Luku KRISTUS JA LAKI</p> <p>1 Pysykää siis lujina vapaudessa, jo-hon Kristus on meidät vapauttanut,*</p>	<p>dän äitimme. 27 Sillä kirjoitettu on: "Iloitse, sinä hedelmätön, joka et synnytä, rie-mahda ja huuda sinä, jolla ei ole synnytyskipuja. Sillä yksinäisellä on paljon lapsia, enemmän kuin sillä, jolla on mies." 28 Ja te, veljet, olette lupauksen lapsia, niinkuin lisak oli.</p> <p>29 Mutta niinkuin lihan mukaan syntynyt silloin vainosi Hengen mukaan syntynyttä, niin nytkin.</p> <p>30 Mutta mitä sanoo Raamattu? "Aja pois orjatar poikinensa; sillä orjattaren poika ei saa periä va-paan vaimon pojan kanssa." 31 Niin me siis, veljet, emme ole orjattaren lapsia, vaan vapaan.</p> <p>5. Luku</p> <p>1 Vapauteen Kristus vapautti mei-dät. Pysykää siis lujina, älkääkä</p>	<p>kein meidän äitimme. 27. Sillä kirjoitettu on: iloitse, sinä hedelmätöin, joka et synnytä, pa-kahda ja huuda sinä, joka et ras-kas ole; sillä yksinäisellä on enempi lapsia kuin sillä, jolla mies on. 28. Mutta me, rakkaat veljet, olemme niinkuin Isaakikin, lupauk-sen lapset. 29. Mutta niinkuin se silloin, joka lihan jälkeen syntynyt oli, vainosi sitä, joka hengen jälkeen syntynyt oli, niin se nytkin tapahtuu. 30. Mutta mitä Raamattu sanoo? aja palkkavaimo poikinensa ulos; sillä ei palkkavaimon pojan pidä perimän vapaan pojan kanssa. 31. Niin me siis olemme, rakkaat veljet, emme palkkavaimon poikia, vaan vapaan.</p> <p>1. Niin pysykäätkäät siis siinä vapau-nessa, jolla Kristus meitä vapah-</p>
--	--	---

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

älkääkä antako orjuuden ikeen jälleen kahlehtia itseänne.

2 Katso, minä Paavali sanon teille, että jos ympärileikkautatte itsenne, niin Kristus ei ole oleva teille miksiäkään hyödyksi.

3 Todistan näet jälleen jokaiselle ihmiselle, joka ympärileikkauttaa itsensä, että hän on velvollinen täyttämään koko lain.

4 Olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka muka lain avulla tulette vanhurskaiksi, olette langenneet pois armosta.

5 Sillä uskon perusteella me Hengessä odotamme vanhurskauden toivoa.

6 Kristuksessa Jeesuksessa ei näet ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus merkitse mitään, vaan rakkaudessa vaikuttava usko.

7 Te juoksitte hyvin. Kuka esti teitä olemasta totuudelle kuuliaisia?

8 Houkutus ei ole lähtöisin Hänestä, joka teitä kutsuu.

9 Vähäinen hapatus hapattaa koko

antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen.

2 Katso, minä, Paavali, sanon teille, että jos ympärileikkautatte itsenne, niin Kristus ei ole oleva teille miksiäkään hyödyksi.

3 Ja minä todistan taas jokaiselle ihmiselle, joka ympärileikkauttaa itsensä, että hän on velvollinen täyttämään kaiken lain.

4 Te olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaiksi; te olette langenneet pois armosta.

5 Sillä me odotamme uskosta vanhurskauden toivoa Hengen kautta.

6 Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei auta ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus, vaan rakkauden kautta vaikuttava usko.

7 Te juoksitte hyvin; kuka esti teitä olemasta totuudelle kuuliaisia?

8 Houkutus siihen ei ole hänestä, joka teitä kutsuu.

9 Vähäinen hapatus hapattaa ko-

tanut on, ja älkääät taas teitänne sekoittako orjuuden ikeeseen.

2. Katso, minä Paavali sanon teille: jos te annatte ympärileikata teitänne, niin ei ole Kristus teille hyödyllinen.

3. Mutta minä taas todistan, että jokainen ihminen, joka ympärileikataan, se on kaikkea lakia velkapää pitämään.

4. Te olette Kristuksen kadottaneet, jotka lain töillä tahdotte vanhurskaiksi tulla, ja olette armosta luopuneet.

5. Mutta me odotamme hengessä uskon kautta vanhurskauden toivoa.

6. Sillä ei Kristuksessa Jeesuksessa ympärileikkaus eikä esinahka mitään kelpaa, vaan usko, joka rakkauden kautta työtä tekee.

7. Te juoksitte hyvin; kukas teidät esti totuutta uskomasta?

8. Ei senkaltainen yllytys ole hänestä, joka teitä kutsuu.

9. Vähä hapatus kaikentaikinan

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

taikinan.

10 Luotan teihin Herrassa, ettette missään tule ajattelemaan toisin. Mutta häiritsijänne on kantava tuomionsa, olkoon kuka tahansa.

11 Mutta jos minä, veljet, saarnaan vielä ympärileikkausta, miksi minua yhä vainotaan? Silloinhan on ristin pahennus poistettu.

12 Kunpa kuohisivat itsensä nuo kiihottajanne.

OIKEA VAPAUS

13 Olette näet kutsutut vapauteen, veljet. Älkää vain käyttäkö vapautta yllykkeenä lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa.

14 Sillä koko laki on täytetty yhdessä sanassa, tässä: "Rakasta lähimmäistä niin kuin itseäsi."

ko taikinan.

10 Minulla on teihin se luottamus Herrassa, että te ette missään kohden tule ajattelemaan toisin; mutta teidän häiritsijänne saa kantaa tuomionsa, olkoon kuka hyvänsä.

11 Mutta jos minä, veljet, vielä saarnaan ympärileikkausta, miksi minua vielä vainotaan? Silloinhan olisi ristin pahennus poistettu.

12 Kunpa aivan silpoisivat itsensä, nuo teidän kiihoittajanne!

13 Te olette näet kutsutut vapauteen, veljet; älkää vain salliko vapauden olla yllykkeeksi lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa.

14 Sillä kaikki laki on täytetty yhdessä käskysanassa, tässä: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi".

hapattaa.

10. Minä turvaan teihin Herrassa, ettette toista mieltä ottaisi; mutta joka teitä eksyttää, hänen pitää tuomionsa kantaman, olkaan kuka hän olis.

11. Mutta jos minä vielä, rakkaat veljet, ympärileikkausta saarnaan, minkätähden minä siis vainoa kärsin? Ja niin olis ristin pahennus hävinnyt.

12. Oi jospa ne eroitettaisiin, jotka teitä houkuttelevat!

13. Sillä te, rakkaat veljet, olette vapauteen kutsutut; ainoastaan karttakaat, ettette salli vapauden lihalle tilaa antaa, vaan palvelkaat rakkaudessa toinen toistanne.

14. Sillä kaikki laki yhdessä sanassa täytetään, nimittäin: rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi.

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

15 Mutta jos purette ja syötte toisianne, katsokaa, ettette toisianne hävitä.

15 Mutta jos te purette ja syötte toisianne, katsokaa, ettette toinen toistanne perin hävitä.

15. Mutta jos te toinen toistanne purette ja syötte, niin katsokaat, ettette toinen toiseltanne syödyksi tule.

LIHA JA HENKI

16 Sanon kuitenkin: vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täytä.

16 Minä sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täytä.

16. Mutta minä sanon: vaeltakaat Hengessä, niin ette lihan himoa täytä;

17 Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan ja Henki lihaa vastaan. Nämä ovat näet toisiaan vastaan, jottette tekisi sitä, mitä tahtoisitte.

17 Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte.

17. Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan: nämät ovat vastaan toinen toisiansa, niin ettette tee, mitä te tahdotte.

18 Jos kuitenkin olette Hengen johtamina, ette ole lain alaisia.

18 Mutta jos te olette Hengen kuljetettavina, niin ette ole lain alla.

18. Mutta jos te Hengeltä hallitaan, niin ette ole lain alla.

19 Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: (aviorikos,) haureus, saastaisuus, irstaus,

19 Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus,

19. Mutta lihan työt ovat julkiset, kuin on huoruus, salavuoteus, saastaisuus, haureus,

20 epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riidat*, kiivaus, vihat, juonittelut, erimielisyydet, puolueet,

20 epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot,

20. Epäjumalain palvelus, noituus, vaino, riita, kateus, viha, torat, eripuraisuus, eriseura,

21 kateus, (murhat,) juoppous, mässäykset ja niitten kaltaiset, joista teille ennalta sanon, niin kuin olen ennenkin sanonut, että ne, jotka sellaisia

21 kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka

21. Pahansuomuus, murha, juoppumus, ylönsyömyys ja muut senkaltaiset, joista minä teille edellä sanon, niinkuin minä ennenkin sa-

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa.

22 Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsehillintä.

23 Sellaisia vastaan ei ole lakia.

24 Mutta ne, jotka ovat Kristuksen [Jeesuksen] omat, ovat nauhinneet lihansa ristiin himoineen ja haluineen.

25 Jos Hengessä elämme, vaeltakaamme myös Hengessä.

26 Älkäämme tavoitelko turhaa kunniaa, toisiamme ärsytellen ja toisiamme kadehtien.

6. Luku KRISTITYN TAAKKA

1 Veljet, jos joku tavataankin jostain rikkomuksesta, ojentakaa te hengelliset häntä sävyisyyden hengessä, ja valvo itseäsi, ettet sinäkin joutuisi

semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa.

22 Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen.

23 Sellaista vastaan ei ole laki.

24 Ja ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omat, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen.

25 Jos me Hengessä elämme, niin myös Hengessä vaeltakaamme.

26 Älkäämme olko turhan kunnian pyytäjiä, niin että toisiamme ärsyttelemme, toisiamme kadehdimme.

6. Luku

1 Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä; ja ole varuillasi, ettet

nonut olen, että ne, jotka senkaltaisia tekevät, ei pidä Jumalan valtakuntaa perimän.

22. Mutta Hengen hedelmä on: rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävyys, hyvyys, usko, hiljaisuus, puhtaus.

23. Senkaltaisia vastaan ei ole laki.

24. Mutta jotka Kristuksen omat ovat, ne ovat ristiinnaulinneet lihansa, himoin ja haluin kanssa.

25. Jos me Hengessä elämme, niin vaeltakaamme myös Hengessä.

26. Älkäämme turhaa kunniaa pyytäkö, vihoittain ja kadehtien toinen toistamme.

1. Rakkaat veljet! jos ihminen osaa johonkuhun vikaan tulla, niin te, jotka hengelliset olette, ojentakaa senkaltaista siveyden hen-

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

kiusatuksi.

2 Kantakaa toistenne kuormia, ja niin *täyttäkää Kristuksen laki*.

3 Sillä jos joku luulee jotain olevansa vaikei ole mitään, hän pettää itsensä.

4 Mutta tutkikoon kukin omat tekonsa, ja niin hänellä on kerskausta vain itsestään eikä toisesta,

5 sillä kunkin on kannettava oma taakkansa.

6 Jolle sanaa opetetaan, jakakoon kaikkea hyvää opettajalleen.

7 Älkää eksykö — Jumala ei anna itseään pilkata. Sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän niittääkin.

8 Joka lihaansa kylvää, se lihasta turmeluksen niittää; mutta joka Henkeen kylvää, se Hengestä iäisen elämän niittää.

9 Mutta kun hyvää teemme, älkäämme lannistuko, sillä aikanaan niitäm-

sinäkin joutuisi kiusaukseen.

2 Kantakaa toistenne kuormia, ja niin te täytätte Kristuksen lain.

3 Sillä jos joku luulee jotakin olevansa, vaikka ei ole mitään, niin hän pettää itsensä.

4 Mutta tutkikoon kukin omat tekonsa, ja silloin hänen kerskaamisensa on vain siinä, mitä hän itse on, ei siinä, mitä toinen on;

5 sillä kunkin on kannettava oma taakkansa.

6 Jolle sanaa opetetaan, se jakakoon kaikkea hyvää opettajalleen.

7 Älkää eksykö, Jumala ei salli itseänsä pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää.

8 Joka lihaansa kylvää, se lihasta turmeluksen niittää; mutta joka Henkeen kylvää, se Hengestä iankaikkisen elämän niittää.

9 Ja kun hyvää teemme, älkäämme lannistuko, sillä me saamme

gessä: ja katso itsiäs, ettes sinä myös kiusattaisi.

2. Kantakaat toinen toisenne kuormaa ja niin Kristuksen lakia täyttäkää.

3. Sillä jos joku luulee itsensä jotakin olevan, joka ei kuitenkaan mitään ole, hän viettelee itsensä.

4. Mutta koetelkaan kukin oman tekonsa, ja sitte hän taitaa ainoasti itsestäänsä kerskata, ja ei yhdessäkään muussa;

5. Sillä kukin pitää oman kuormansa kantaman.

6. Joka sanalla neuvotaan, se jakakaan kaikkea hyvää sille, joka häntä neuvoo.

7. Älkäät eksykö; ei Jumala anna itsiäänsä pilkata: sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää.

8. Joka lihassansa kylvää, se lihastansa turmeluksen niittää; mutta joka hengessä kylvää, se hengestä ijankaikkisen elämän niittää.

9. Ja koska me hyvää teemme, niin älkäämme suuttuko; sillä ai-

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

me, jos emme väsy.

10 Niinpä siis, niin kauan kuin meillä aikaa on, tehkäämme hyvää kaikille, mutta varsinkin uskonstäville*.

KRISTUKSEN RISTI

11 Katsokaa, miten isoin kirjaimin teille omakätisesti olen kirjoittanut.

12 Kaikki, jotka tahtovat olla lihassa mieliksi, pakottavat teitä ympärileikkauttamaan itsenne vain, jottei heitä Kristuksen ristin vuoksi vainottaisi.

13 Eiväthän nuo, jotka antavat itsensä ympärileikata, itsekään täytä lakia, vaan he tahtovat teidän ympärileikkauttavan itsenne kerskatakseen lihastanne.

14 Mutta kaukana olkoon minusta, että kerskaisin muusta kuin Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka perusteella maailma on ristiin-

ajan tullen niittää, jos emme väsy.

10 Sentähden, kun meillä vielä aikaa on, tehkäämme hyvää kaikille, mutta varsinkin uskonveljille.

11 Katsokaa, kuinka suurilla kirjaimilla minä omakätisesti teille kirjoitan!

12 Kaikki, jotka pyrkivät lihassa olemaan mieliksi, ne pakottavat teitä ympärileikkauttamaan itsenne vain siksi, ettei heitä Kristuksen ristin tähden vainottaisi.

13 Eiväthän nekään, jotka ympärileikkauttavat itsensä, itse noudata lakia, vaan he tahtovat teitä ympärileikkauttamaan itsenne saadakseen kerskata teidän lihastanne.

14 Mutta pois se minusta, että minä muusta kerskaisin kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on

kanansa mekin saamme niittää ilman lakkaamatta.

10. Koska siis meillä aika on, niin tehkäämme jokaiselle hyvää, mutta enimmäkseen niille, jotka meidän kanssaveljemme uskossa ovat.

11. Katsokaat, kuinka suuren lähetykskirjan minä olen teille omalla kädelläni kirjoittanut!

12. Jotka tahtovat myös näön jälkeen lihassa kelvata, ne teitä ympärileikkaukseen vaativat, ainoastaan ettei heitä Kristuksen ristillä vainottaisi.

13. Sillä ei nekään, jotka ympärileikataan, lakia pidä; vaan he tahtovat teidät ympärileikata, että he teidän lihastanne kerskata saisivat.

14. Mutta pois se minusta, että minä muusta kerskaisin, vaan ainoastansa meidän Herran Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kaut-

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

naulittu minulle ja minä maailmalle.

15 Sillä (Kristuksessa Jeesuksessa) ei ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus merkitse* mitään, vaan uusi luomus.

LOPPUTERVEHDYS

16 Ja kaikille, jotka tämän säännön mukaan vaeltavat heille rauha ja laupeus, ja Jumalan Israelille.

17 Älköön kukaan tästä lähin minulle vaivoja tuottako, sillä kannan (Herran) Jeesuksen arvet ruumiissani.

18 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon henkenne kanssa, veljet. Amen.

ristiinnaulittu minulle, ja minä maailmalle!

15 Sillä (*Kristuksessa Jeesuksessa*) ei ympärileikkaus ole mitään eikä ympärileikkaamattomuus, vaan uusi luomus.

16 Ja kaikille, jotka tämän säännön mukaan vaeltavat, kaikille heille rauha ja laupeus, ja Jumalan Israelille!

17 Älköön tästedes kukaan minulle vaivoja tuottako; sillä minä kannan (*Herran*) Jeesuksen arvet ruumiissani.

18 Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa, veljet. Amen.

ta maailma minulle ristiinnaulittu on ja minä maailmalle.

15. Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei ympärileikkaus eikä esinahka mitään kelpaa, vaan uusi luontokappale.

16. Ja niin monta, jotka tämän ojennusnuoran jälkeen vaeltavat, heidän päällensä olkoon rauha ja laupius, ja Jumalan Israelin päällä!

17. Älköön yksikään tästälähin minua silleen vaivatko; sillä minä kannan minun ruumiissani meidän Herran Jeesuksen Kristuksen arvet.

18. Meidän Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa, rakkaat veljet, amen!

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

1. Luku TERVEHDYS

1 Paavali. Jumalan tahdosta * Jeesuksen Kristuksen* apostoli, Efesossa oleville pyhille ja uskoville Kristuksessa Jeesuksessa.

2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

KRISTUKSEN KESKEINEN ASEMA

3 Ylistetty olkoon Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa,

4 niin kuin Hän ennen maailman perustamista on Hänessä valinnut meidät ollaksemme pyhät ja nuhteettomat Hänen *edessään rakkaudessa.

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

1. Luku

1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, Efesossa oleville pyhille ja uskoville Kristuksessa Jeesuksessa.

2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

3 Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa,

4 niinkuin hän ennen maailman perustamista oli hänessä valinnut meidät olemaan pyhät ja nuhteettomat hänen edessään, rakkau-

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

1. Paavali, Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan tahdon kautta, pyhille, jotka Ephesosssa asuvat ja Kristuksen Jeesuksen päälle uskovat:

2. Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

3. Kiitetty olkoon Jumala ja meidän Herran Jeesuksen Kristuksen Isä, joka meitä on siunannut kaikinkaisella hengellisellä siunauksella taivaallisissa Kristuksen kautta.

4. Niinkuin hän meitä on sen kautta valinnut, ennenkuin maailman perustus laskettu oli, että me olimme pyhät ja laittamattomat

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

5 Hän* on ennalta määrännyt meidät lapsen asemaan, itselleen Jeesuksen Kristuksen ansiosta tahtonsa mielisuosion mukaan

6 sen armonsa kirkkauden kiitokseksi, *jolla Hän on armoittanut meidät* Rakastetussa.

7 Hänessä meillä on lunastus Hänen verensä ansiosta, rikkomusten anteeksi saaminen Hänen armonsa rikkauden mukaan,

8 jota armoa Hän on ylen runsaasti antanut meille kaikkinaisessa viisauudessa ja ymmärryksessä.

9 Hän on tehnyt meille tiettäväksi tahtonsa salaisuuden mielisuosionsa mukaan, jonka Hän itsessään oli päättänyt —

10 aikain täyttymyksen taloudenhoitoa varten, kootakseen Kristuksessa yhteen (sekä) kaikki mitä on taivaissa että* mitä on maan päällä.

11 Hänessä, jossa olemme myös

dessa,

5 edeltäpäin määräten meidät lapseuteen, hänen yhteyteensä Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen oman tahtonsa mielisuosion mukaan,

6 sen armonsa kirkkauden kiitokseksi, minkä hän on lahjoittanut meille siinä rakastetussa,

7 jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen, hänen armonsa rikkauden mukaan.

8 Tätä armoa hän on ylenpalttisesti antanut meille kaikkinaiseksi viisaudeksi ja ymmärrykseksi,

9 tehden meille tiettäväksi sen tahtonsa salaisuuden, että hän, päätöksensä mukaan, jonka hän oli nähnyt hyväksi itsessään tehdä —

10 siitä armotaloudesta, minkä hän aikojen täytyessä aikoi toteuttaa — oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaikki, mitä on taivaissa ja mitä on maan päällä.

11 Hänessä me myös olemme

rakkaudessa hänen edessään,

5. Ja on säätänyt meitä korjattaa lapsiksensa, Jeesuksen Kristuksen kautta, hyvän tahtonsa jälkeen,

6. Kunniallisen armonsa kiitokseksi, jonka kautta hän on meitä otolliseksi tehnyt siinä rakkaassa,

7. Jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, nimittäin syntein anteeksi-antamus, hänen armonsa rikkauden jälkeen,

8. Jonka hän meille runsaasti kaikkinaisen viisauden ja taidon kautta antanut on,

9. Ja on meille tahtonsa salaisuuden hyvästä suomastansa tiettäväksi tehnyt, ja sen hänen kauttansa tuottanut edes,

10. Kuin aika täytetty oli, että hän kaikki kappaleet päältä-iskein Kristuksessa yhdistäis, sekä ne, jotka taivaassa, että myös ne, jotka maan päällä ovat,

11. Hänessä, jonka kautta me

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

saaneet perintöosan*, olemme ennalta määrätyt Hänen aivoituksensa mukaan, Hänen, joka vaikuttaa kaikki tahtonsa päättämän mukaan,

12 jotta me olisimme Hänen kirkkautensa kiitokseksi, me, jotka edeltä olemme panneet toivomme Kristukseen.

13 Hänessä on teidätkin kuultuanne totuuden sanan, pelastuksenne ilosanoman, ja uskottuanne Häneen sinetöity luvattulla* Pyhällä Hengellä,

14 joka on perintömme vakuutena* Hänen omaisuutensa lunastamiseksi, Hänen kirkkautensa kiitokseksi.

KRISTUKSEN TUNTEMINEN

15 Sen vuoksi, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan,

saaneet perintöosan, ollen siihen edeltä määrätyt hänen aivoituksensa mukaan, hänen, joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan,

12 että me olisimme hänen kirkkautensa kiitokseksi, me, jotka jo edeltä olimme panneet toivomme Kristukseen.

13 Hänessä on teihinkin, sittenkuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvattun Pyhän Hengen sinetti,

14 sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa lunastamiseksi — hänen kirkkautensa kiitokseksi.

15 Sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan,

myös perillisiksi tulleet olemme, jo ennen hänen aivoituksensa jälkeä säädetty, joka kaikki kappaleet oman tahtonsa neuvon jälkeä vaikuttaa.

12. Että me olisimme hänen kunniansa kiitokseksi, me jotka ennen Kristuksen päälle toivoimme,

13. Jonka kautta te myös totuuden sanan kuulleet olette, nimittäin evankeliumin teidän autuudestanne: jonka kautta te myös, sittekuin te uskoitte, kiinnitetyt olette lupauksen Pyhällä Hengellä,

14. Joka meidän perintömme pantti on meidän lunastukseemme, että me hänen omaisensa olisimme, hänen kunniansa kiitokseksi.

15. Sentähden minäkin, sittekuin minä kuulin siitä uskosta, joka teillä Herran Jeesuksen päälle on, ja teidän rakkaudestanne kaikkein

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

16 en lakkaa kiittämästä tähtenne muistaessani teitä rukouksissani.

17 Rukoilen, että Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmes-tyksen Hengen Hänen tuntemises-
saan,

18 niin että te ymmärryksenne* silmät valaistuina tietäisitte, mikä on Hänen kutsumisensa suoma toivo, mikä Hänen perintönsä kirkkauden rikkaus pyhissä

19 ja mikä Hänen voimansa yltäkyl-
läinen suuruus meitä kohtaan, jotka uskomme Hänen väkevyytensä voi-
man vaikutuksen mukaan.

KRISTUKSEN SUURUUS

20 Sen voiman Hän osoitti Kristuk-
sessa, kun herätti Hänet kuolleista ja
asetti Hänet oikealle puolelleen tai-

16 en minäkään lakkaa kiittämästä
teidän tähtenne, kun muistelen tei-
tä rukouksissani,

17 anoen, että meidän Herramme
Jeesuksen Kristuksen Jumala,
kirkkauden Isä, antaisi teille vii-
sauden ja ilmestyksen Hengen
hänen tuntemisessaan

18 ja valaisisi teidän sydämenne
silmät, että tietäisitte, mikä on se
toivo, johon hän on teidät kutsu-
nut, kuinka suuri hänen perintönsä
kirkkaus hänen pyhissään

19 ja mikä hänen voimansa ylen-
palttinen suuruus meitä kohtaan,
jotka uskomme — sen hänen vä-
kevyytensä voiman vaikutuksen
mukaan,

20 jonka hän vaikutti Kristuksessa,
kun hän herätti hänet kuolleista ja
asetti hänet oikealle puolellensa

pyhain tykö,

16. En lakkaa kiittämästä Jumalaa
teidän edestänne, ajatellen aina
teitä minun rukouksissani:

17. Että meidän Herran Jeesuksen
Kristuksen Jumala, kunnian Isä,
antais teille viisauden ja ilmoituk-
sen hengen hänen tuntemiseensa,

18. Ja valaisisi teidän ymmärryk-
senne silmät, että te tietäisitte,
minkä hänen kutsumisensa toivo
on ja mikä hänen kunniansa peri-
misen rikkaus on hänen pyhissän-
sä,

19. Ja kuinka suuri hänen voiman-
sa meidän kohtaamme on, jotka
hänen väkevän voimansa vaikut-
tamisen jälkeen uskomme,

20. Jonka hän Kristuksessa vai-
kutti, kuin hän hänen kuolleista he-
rätti ja pani istumaan oikialle kä-

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

vaallisissa*,
21 korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, joka mainitaan ei ainoastaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa.

22 Ja kaikki Hän on alistanut Hänen jalkainsa alle ja antanut Hänet kaiken pääksi seurakunnalle,

23 joka on Hänen ruumiinsa, Hänen täyteytensä, Hänen, joka kaikki kaikissa* täyttää.

2. Luku PELASTUS ON ARMOSTA

1 *Jumala on tehnyt eläväksi* myös teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne.

2 Niissä te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmavallan hallitsijan, sen hengen mukaan, joka nyt vaikuttaa tottelemattomissa*.

taivaissa,
21 korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa.

22 Ja kaikki hän on asettanut hänen jalkainsa alle ja antanut hänet kaiken pääksi seurakunnalle,

23 joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää.

2. Luku

1 Ja Jumala on eläväksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne,

2 joissa te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmavallan hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomuuden lapsissa,

dellensä taivaissa,
21. Kaiken hallituksen ja vallan ja väkevyyden ja herrauden päälle, ja kaiken sen päälle, joka nimittää taidetaan ei ainoastaan tässä maailmassa, mutta myös tulevassa,

22. Ja on kaikki pannut hänen jalkainsa alle, ja on myös hänen pannut pääksi kaikkein päälle seurakunnalle,

23. Joka on hänen ruumiinsa, sen täyttämys, joka kaikki kaikissa täyttää.

1. Ja myös (herätti) teidät, kuin te kuolleet olitte ylitsekäymisten ja syntein tähden,

2. Joissa te muinen vaelsitte, tämän maailman juoksun jälkeen ja sen pääruhtinaan, jolla tuulessa valta on, nimittäin sen hengen jälkeen, joka nyt epäuskosisissa lapsissa vaikuttaa,

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

3 Niitten joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme lihamme himoissa täyttäen lihan ja ajatusten haluja, ja olimme luonnon puolesta vihan lapsia niin kuin muutkin.

4 Mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren rakkautensa vuoksi, jolla Hän on meitä rakastanut,

5 on tehnyt meidät, jotka myös olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa — armosta te olette pelastetut —

6 ja yhdessä Hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä asettanut meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa,

7 osoittaakseen tulevina maailmanaikoina armonsa yltäkylläistä rikkautta hyvydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa.

8 Sillä armosta te olette pelastetut uskon perusteella. Tämä ei ole teistä lähtöisin, vaan Jumalan lahja —

3 joiden joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen lihan ja ajatusten mielitekoja, ja olimme luonnostamme vihan lapsia niinkuin muutkin;

4 mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut,

5 on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa, armosta te olette pelastetut —

6 ja yhdessä hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä hänen kanssaan asettanut meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa,

7 osoittaakseen tulevina maailmanaikoina armonsa ylenpalttista runsautta, hyvydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa.

8 Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta — se on Jumalan lahja —

3. Joiden seassa me myös kaikki muinen meidän lihamme himoissa vaelsimme ja teimme lihan ja toimen tahdon jälkeen, ja me olimme luonnostamme vihan lapset niinkuin muutkin.

4. Mutta Jumala, joka rikas on laupiudesta, suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut,

5. Ja kuin me vielä synnissä kuolleet olimme, on hän meitä Kristuksen kanssa eläväksi tehnyt; (sillä armosta olette te autuaiksi tulleet:)

6. Ja on meidät ynnä hänen kanssansa herättänyt, ja istuttanut taivaallisiin menoihin Kristuksessa Jeesuksessa,

7. Että hän tulevaisilla ajoilla ylenpalttisen armonsa rikkauden hyvydestänsä meidän kohtaamme Kristuksessa Jeesuksessa osoittais.

8. Sillä armosta te olette autuaiksi tulleet, uskon kautta, ja ette itse teissäanne: Jumalan lahja se on:

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

9 ei tekojen vuoksi, jottei kukaan kerskaisi.

10 Sillä me olemme Hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on ennalta valmistanut, jotta me niissä vaeltaisimme.

YHTEYS KRISTUKSESSA

11 Muistakaa sen vuoksi, että kerran te, lihan puolesta pakanat, joita sanovat ympärileikkaamattomiksi ne, joita lihassa käsin suoritettuna leikkauksen perusteella kutsutaan ympärileikatuiksi,

12 että te siihen aikaan olitte ilman Kristusta, vailla Israelin kansalaisoikeutta ja vieraat lupauksen liitoille, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa.

13 Mutta nyt, Kristuksessa Jeesuksessa, olette te, jotka ennen olitte kaukana, päässeet lähelle Kristuksen

9 ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi.

10 Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme.

11 Muistakaa sentähden, että te ennen, te lihanne puolesta pakanat, jotka olette saaneet ympärileikkaamattomien nimen niiltä, joita, lihaan käsillä tehdyn ympärileikkauksen mukaisesti, sanotaan ympärileikatuiksi —

12 että te siihen aikaan olitte ilman Kristusta, olitte vailla Israelin kansalaisoikeutta ja vieraat lupauksen liitoille, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa;

13 mutta nyt, kun olette Kristuksessa Jeesuksessa, olette te, jotka ennen olitte kaukana, päässeet

9. Ei töistä, ettei yksikään kerskaisi.

10. Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviin töihin, joihin Jumala meidät on jo ennen vaeltamaan valmistanut.

11. Sentähden muistakaa, että te olitte muinen pakanat lihan jälkeen, ja niiltä kutsuttiin esinahaksi, jotka lihan jälkeen ympärileikkaukseksi kutsuttiin, joka käsillä tehdään,

12. Että te siihen aikaan ilman Kristusta olitte muukalaiset Israelin kyläkunnasta, ja vieraat lupauksen Testamentista, ja ei teillä toivoakaan ollut, ja olitte maailmassa ilman Jumalaa;

13. Mutta nyt te Kristuksessa Jeesuksessa olette. Jotka muinen taampana olitte, nyt te Kristuksen

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

veressä.

14 Sillä Hän on meidän rauhamme, Hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, vihollisuuden,

15 kun Hän omassa lihassaan teki tehottomaksi *käskyjen lain säännöksineen*, luodakseen itsessään nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi tekemällä rauhan,

16 ja yhdessä ruumiissa sovittaakseen molemmat Jumalan kanssa ristin avulla kuolettaen siinä* vihollisuuden.

17 Hän tuli ja julisti ilosanomaa rauhasta teille, jotka kaukana olitte ja niille, jotka lähellä olivat,

18 sillä Hänen kauttaan on meillä molemmilla pääsy yhdessä Hengessä Isän luo.

19 Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhekuntalaisia,

lähelle Kristuksen veressä.

14 Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden,

15 kun hän omassa lihassaan teki tehottomaksi käskyjen lain säädöksinensä, luodakseen itsessään nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi, tehden rauhan,

16 ja yhdessä ruumiissa sovittaakseen molemmat Jumalan kanssa ristin kautta, kuolettaen itsensä kautta vihollisuuden.

17 Ja hän tuli ja julisti rauhaa teille, jotka kaukana olitte, ja rauhaa niille, jotka lähellä olivat;

18 sillä hänen kauttansa on meillä molemmilla pääsy yhdessä Hengessä Isän tykö.

19 Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä,

veren kautta olette lähes päässeet;

14. Sillä hän on meidän rauhamme, joka molemmista on yhden tehnyt ja vaihe-aidan särkenyt,

15. Että hän lihansa kautta vihan otti pois, nimittäin lain, joka käskyihin päätetty oli; että hän kahdesta yhden uuden ihmisen loisi itsessänsä, ja tekis rauhan,

16. Ja että hän ne molemmat Jumalan kanssa yhdessä ruumiissa ristin kautta sovittais, ja on vihan itse kauttansa kuolettanut,

17. Ja on tullut evankeliumin kautta rauhaa ilmoittamaan teille, jotka taampana olitte, ja niille, jotka lähellä olivat.

18. Sillä hänen kauttansa me molemmiin yhdessä hengessä saamme Isää lähestyä.

19. Niin ette te silleen ole vieraat ja muukalaiset, vaan pyhain kylänmiehet ja Jumalan perhe,

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

20 apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, itse * Jeesuksen Kristuksen * ollessa päätöskivenä.

21 Hänessä koko rakennus yhteen liittyneenä kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa,

22 ja Hänessä tekin yhdessä rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä.

3. Luku KRISTUKSEN SALAISUUS

1 Sitä varten minä, Paavali, olen Kristuksen Jeesuksen vanki teidän, pakanain hyväksi —

2 jos muuten olette kuulleet siitä Jumalan armon taloudenhoidosta, joka on minulle teitä varten uskottu,

3 että *Hän on tehnyt tämän salaisuuden* ilmestyksessä minulle tiettäväksi, niin kuin olen lyhyesti edellä kirjoittanut.

4 Lukiessanne voitte siitä huomata perehtymiseni Kristuksen salaisuuteen.

20 apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus,

21 jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa;

22 ja hänessä tekin yhdessä muiten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä.

3. Luku

1 Sen takia minä, Paavali, teidän, pakanain, tähden Kristuksen Jeesuksen vanki, notkistan polveni —

2 olette kaikesti kuulleet siitä Jumalan armon taloudenhoidosta, mikä on minulle teitä varten annettu,

3 että näet tämä salaisuus on ilmestyksen kautta tehty minulle tiettäväksi, niinkuin olen siitä edellä lyhyesti kirjoittanut;

4 josta te sitä lukiessanne voitte huomata, kuinka perehtynyt minä olen Kristuksen salaisuuteen,

20. Apostolein ja prophetain perustuksen päälle rakennetut, jossa Jesus Kristus paras kulmakivi on,

21. Jonka päälle kaikki rakennus toinen toiseensa liitetään ja kasvaa pyhäksi templiksi Herrassa,

22. Jonka päälle te myös rakennetaan Jumalalle asuinsiaksi Hengessä.

1. Sentähden minä Paavali, Jeesuksen Kristuksen vanki, teidän pakanain tähden;

2. Jos te muutoin kuulleet olette Jumalan armon huoneenhallituksesta, joka minulle teidän puoleenne annettu on,

3. Että minulle on tämä salaus ilmoituksen kautta tiettäväksi tehty, niinkuin minä jo ennen lyhykäisesti kirjoitin,

4. Josta te lukein taidatte minun ymmärrykseni Kristuksen salaisuudessa tuta,

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

5 Sitä ei muitten sukupolvien aikana ole ihmisten lapsille tiettäväksi tehty, niin kuin se nyt Hengessä on ilmoitettu Hänen pyhille apostoleilleen ja profeetoille,

6 että pakanat ovat yhteisperillisiä ja yhtä ruumista ja osallisia *Hänen lupaukseensa* Kristuksessa Jeesuksessa ilosanoman perusteella.

7 Sen ilosanoman palvelijaksi minä olen tullut Jumalan armon lahjan mukaan, joka minulle on annettu Hänen voimansa vaikutuksesta.

8 Minulle, kaikista pyhistä halvimmalle on annettu tämä armo: julistaa pakanoille ilosanomaa Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta

9 ja saattaa kaikille ilmeiseksi, mikä on sen salaisuuden osallisuus,* joka ikiajoista on ollut kätkeytynä Jumalassa, joka on kaiken luonut (Jeesuksen Kristuksen välityksellä),

5 jota menneiden sukupolvien aikana ei ole ihmisten lapsille tiettäväksi tehty, niinkuin se nyt Hengessä on ilmoitettu hänen pyhille apostoleilleen ja profeetoille:

6 että näet pakanatkin ovat kansaperillisiä ja yhtä ruumista ja osallisia lupaukseen Kristuksessa Jeesuksessa evankeliumin kautta,

7 jonka palvelijaksi minä olen tullut Jumalan armon lahjan kautta, joka minulle on annettu hänen voimansa vaikutuksesta.

8 Minulle, kaikista pyhistä halvimmalle, on annettu tämä armo: julistaa pakanoille evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta

9 ja saattaa kaikille ilmeiseksi, mitä on sen salaisuuden taloudenhoito, joka ikuisista ajoista asti on ollut kätkeytynä Jumalassa, kaiken Luojassa, *(joka on kaiken luonut Jeesuksen Kristuksen välityksellä),*

5. Joka ei ole entisiin aikoihin niin ihmisten lapsille tiettäväksi tehty, kuin se nyt hänen pyhille apostoleilleensa ja prophetaillensa Hengen kautta ilmoitettu on:

6. Nimittäin, että pakanat pitää kansaperilliset ja yksi ruumis oleman ja osalliset hänen lupauksesta Kristuksessa, evankeliumin kautta,

7. Jonka palveliaksi minä tullut olen Jumalan armon lahjan kautta, joka hänen voimansa vaikutuksesta minulle annettu on.

8. Minulle, joka kaikkein vähin pyhän seassa olen, on tämä armo annettu, että minä pakanain seassa tutkimattoman Kristuksen rikkauden julistaisin,

9. Ja jokaiselle valkeuteen saattaisin, mikä osallisuus siinä salaisuudessa on, joka ijankaikkisesti on salattu ollut Jumalassa, joka kaikki Jeesuksen Kristuksen kautta luonut on:

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

10 jotta Jumalan moninainen viisaus nyt tulisi seurakunnan toimesta taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon

11 sen iäisen arvoituksen mukaisesti, jonka Hän oli päättänyt Kristuksessa Jeesuksessa, Herrassamme.

12 Hänessä meillä on *Hänen uskonsa nojalla* uskallus ja pääsy luottamuksessa Isän luo.

13 Siksi pyydän, ettette lannistu ollessani teidän tähtenne ahdistuksissa, mikä on teidän kunnianne.

KRISTUKSEN RAKKAUDEN TUNTEMINEN

14 Sen vuoksi notkistan polveni (Herramme Jeesuksen Kristuksen) Isän edessä —

15 josta *koko suku* taivaissa ja maan päällä saa nimensä —

10 että Jumalan moninainen viisaus seurakunnan kautta nyt tulisi taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon

11 sen iankaikkisen arvoituksen mukaisesti, jonka hän oli säättänyt Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme,

12 jossa meillä, uskon kautta hänen, on uskallus ja luottavainen pääsy Jumalan tykö.

13 Siksi minä pyydän, ettette lannistuisi niiden ahdistusten vuoksi, joita minä teidän tähtenne kärsin, sillä ne ovat teidän kunnianne.

14 Sentähden minä notkistan polveni (*Herramme Jeesuksen Kristuksen*) Isän edessä,

15 josta kaikki, millä isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä,

10. Että nyt haltioille ja esivalloille taivaallisissa Jumalan moninainen viisaus seurakunnan kautta tietäväksi tulisi,

11. Sen iankaikkisen arvoituksen jälkeen, jonka hän Kristuksessa Jeesuksessa meidän Herrassamme osoittanut on,

12. Jonka kautta meillä on uskallus ja tykökäymys kaikella rohkeudella, uskon kautta hänen päällensä.

13. Sentähden minä rukoilen, ettette minun vaivaini tähden väsyisi, joita minä teidän edestänne kärsin, joka teidän kunnianne on.

14. Sentähden kumarran minä polveni meidän Herran Jeesuksen Kristuksen Isän puoleen,

15. Joka kaikkein oikia Isä on, jotka taivaissa ja maassa lapsiksi kutsutaan,

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

16 jotta Hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän sisäisen ihmisen puolesta voimassa vahvistua Hänen Henkensä avulla,

17 niin että Kristus uskon perusteella asuisi sydämissänne,

18 jotta rakkauteen juurtuneina ja perustuneena kaikkien pyhien kanssa voisitte käsittää, mikä leveys ja pituus, ja syvyys ja korkeus on,

19 ja tuntea Kristuksen rakkauden, joka on tietoa ylempänä, jotta tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä.

20 Mutta Hänelle, joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki mitä anomme tai ymmärrämme sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa,

21 Hänelle kunnia seurakunnassa [ja] Kristuksessa Jeesuksessa *kautta kaikkien sukupolvien ainiaan*. Amen

16 että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua hänen Henkensä kautta

17 ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne,

18 niin että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on,

19 ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä; että tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä.

20 Mutta hänelle, joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa,

21 hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen.

16. Että hän antais teille voimaa kunniansa rikkauden jälkeen, että te hänen Henkensä kautta väkeväksi tulisitte sisällisessä ihmisesä;

17. Ja että Kristus asuis uskon kautta teidän sydämissänne;

18. Että te olisitte rakkauden kautta juurtuneet ja perustetut; että te selkiästi käsittäisitte kaikkein pyhän kanssa, mikä leveys ja pituus, ja syvyys ja korkeus olis,

19. Ja Kristuksen rakkauden tuntisitte, joka kaiken tuntemisen ylitse käy; että te olisitte kaikella Jumalan täydellisyydellä täytetyt.

20. Mutta hänelle, joka kaikki ylönpalttisesti voi tehdä, kaiken senkin ylitse, kuin me rukoilemme taikka ymmärrämme, sen voiman jälkeen, joka meissä vaikuttaa,

21. Hänelle olkoon kunnia seurakunnassa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, kaikkiin aikoihin iankaikkisesta niin iankaikkiseen, amen!

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

4. Luku YKSI RUUMIS

1 Kehoitän siis teitä, minä, vanki Herrassa, vaeltamaan *saamanne kutsun arvon mukaisesti*,

2 kaikessa nöyrästi ja sävyisästi. Kärsikää toisianne pitkämielisesti rakkaudessa,

3 ja ahkeroikaa säilyttää Hengen yhteys* rauhan yhdyssiteen avulla.

4 On yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin olette kutsututkin kutsunne *yhteen ainoaan* toivoon,

5 yksi Herra, yksi usko, yksi kaste,

6 yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka vallitsee kaikkea ja vaikuttaa kaikkien välityksellä ja on kaikissa (teissä).

7 Mutta kullekin meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan.

4. Luku

1 Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niinkuin saamanne kutsun arvo vaatii,

2 kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämielisyydessä kärsien toinen toistanne rakkaudessa

3 ja pyrkien säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä:

4 yksi ruumis ja yksi henki, niinkuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsunneksenne saitte;

5 yksi Herra, yksi usko, yksi kaste;

6 yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa (teissä).

7 Mutta itsekullekin meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan.

1. Niin minä vangittu Herrassa neuvon teitä, että te siinä kutsumisessa, johon te kutsutut olette, niin vaeltaisitte kuin sopii,

2. Kaikella nöyryydellä, siveydellä ja pitkämielisyydellä, ja kärsikää toinen toistanne rakkaudessa.

3. Ahkeroitkaat myös pitämään hengen yhteyttä rauhan siteen kautta:

4. Yksi ruumis ja yksi henki, niinkuin tekin olette teidän kutsumisenne yhdenkaltaiseen toivoon kutsutut,

5. Yksi Herra, yksi usko, yksi kaste,

6. Yksi Jumala ja kaikkein Isä, joka kaikkein päällä on, ja kaikkein kautta, ja teissä kaikissa.

7. Mutta jokaiselle meille on armo annettu Kristuksen lahjan mitan jälkeen.

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

8 Sen vuoksi Hän sanoo: "Hän astui ylös korkeuteen, Hän otti *vankeja saaliiksi* (ja) antoi lahjoja ihmisille."

9 Mutta että Hän astui ylös, mitä se on muuta kuin että Hän (sitä ennen) myös astui alas maan alimpiin paikkoihin?

10 Hän, joka on astunut alas, on se, joka myös on astunut ylös kaikkia taivaita ylemmäs täyttääkseen kaikki.

11 Hän antoi toiset apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi,

12 varustaakseen pyhät palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen,

13 kunnes kaikki pääsemme ykseyteen* uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen kasvun määrään,

14 jottemme enää olisi alaikäisiä, joi-

8 Sentähden on sanottu: "Hän astui ylös korkeuteen, hän otti vankeja saaliikseen, hän antoi lahjoja ihmisille".

9 Mutta että hän astui ylös, mitä se on muuta, kuin että hän oli astunut alaskin, maan alimpiin paikkoihin?

10 Hän, joka on astunut alas, on se, joka myös astui ylös, kaikkia taivaita ylemmäksi, täyttääkseen kaikki.

11 Ja hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi,

12 tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen,

13 kunnes me kaikki pääsemme yhteyden uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään,

14 ettemme enää olisi alaikäisiä,

8. Sentähden hän sanoo: hän on astunut ylös korkeuteen, ja on vankiuden vangiksi vienyt, ja ihmisille lahjoja antanut.

9. Mutta se, että hän astui ylös, ei ole mikään muu kuin että hän ennen tänne astui alas, alimmaisiiin maan paikkoihin.

10. Joka on astunut alas, hän on se, joka kaikkein taivasten päälle astui ylös, että hän kaikki täyttäis,

11. Ja hän on pannut muutamat apostoleiksi, muutamat propheeteiksi, muutamat evankelistaiksi, muutamat paimeniksi ja opettajiksi.

12. Pyhain täydellisyyteen, palveluksen työhön ja Kristuksen ruumiin rakennukseen,

13. Siihenasti kuin me kaikki tulemme uskon ja Jumalan Pojan tuntemisen yhteydessä täydeksi mieheksi, Kristuksen täydellisen varren mitan jälkeen:

14. Ettemme silleen lapset olisi,

PAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

ta kaikki opintuulet ajelevat ja heittelevät ihmisten arpapelin, eksytyksen viekkaan juonittelun avulla.

15 Seuratkaamme sen sijaan totuutta rakkaudessa, jotta kaikin tavoin kasvaimme Häneen, joka on pää, Kristus,

16 josta koko ruumis yhteen liitettynä ja koossa pysyen jokaisen jänteensä avulla kunkin osan määrävoiman mukaan vaikuttaa ruumiin kasvuun rakentuakseen rakkaudessa.

jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa;

15 vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaimme häneen, joka on pää, Kristus,

16 josta koko ruumis, yhteen liitettynä ja koossa pysyen jokaisen jänteensä avulla, kasvaa rakentukseen rakkaudessa sen voiman määrän mukaan, mikä kullakin osalla on.

jotka horjuisimme ja kaikkinaisilta opetuksen tuuilta vieteltäisiin, ihmisten koiruuden ja kavaluuden kautta, jolla he meitä käyvät ympäri, saadaksensa pettää;

15. Mutta olkaamme toimelliset rakkaudessa ja kasvakaamme kaikissa, hänessä, joka pää on, Kristus,

16. Josta koko ruumis on koottu ja yhteen liitetty, kaiken yhdistyksen kautta, joka siihen lisääntyy, sen vaikutuksen ja määrän jälkeen, joka kullakin jäsenellä on, siitä kasvaa ruumis omaksi rakennukseksensa rakkaudessa.

VANHA JA UUSI IHMINEN

17 Tämän siis sanon ja vakuutan Herrassa: älkää enää vaeltako niin kuin *muut kansat* vaeltavat mielensä turhuudessa,

18 Pimentyneinä ymmärrykseltään he ovat vieraantuneet Jumalan elämästä heissä heidän sydämensä

17 Sen minä siis sanon ja varoitin Herrassa: älkää enää vaeltako, niinkuin pakanat vaeltavat mielensä turhuudessa,

18 nuo, jotka, pimentyneinä ymmärrykseltään ja vieraantuneina Jumalan elämästä heissä olevan

17. Niin minä nyt sanon ja todistan Herrassa, ettette silleen vaella niinkuin muut pakanat vaeltavat mielensä tyhmydessä,

18. Joiden ymmärrys pimitetty on ja ovat vieraantuneet siitä elämästä, joka Jumalasta on, tyhmyden

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

paatumuksen takia olevan tietämättömyyden vuoksi,
19 nuo, jotka turtuneina ovat antautuneet irstauteen harjoittamaan kaikkinaista saastaisuutta ahneudessa.

20 Mutta näin te ette ole oppineet Kristusta tuntemaan,
21 jos muuten olette Hänestä kuulleet ja Hänessä opetusta saaneet, niin kuin totuus on Jeesuksessa,

22 että *te olette panneet pois entisen vaelluksen mukaisen vanhan ihmisen, joka turmelee itsensä petollisia himoja seuraten,
23 ja uudistutte mielenne hengessä,

24 ja olette pukeutuneet uuteen ihmiseen, joka Jumalan mukaan on luotu totuuden vanhurskauteen ja pyhyyteen.

tietämättömyyden tähden ja sydämensä paatumuksen tähden,
19 ovat päästäneet tuntonsa turtumaan ja heittäytyneet irstauden valtaan, harjoittamaan kaikkinaista saastaisuutta, ahneudessa.

20 Mutta näin te ette ole oppineet Kristusta tuntemaan,
21 jos muutoin olette hänestä kuulleet ja hänessä opetusta saaneet, niinkuin totuus on Jeesuksessa:

22 että teidän tulee panna pois vanha ihmisenne, jonka mukaan te ennen vaelsitte ja joka turmelee itsensä petollisia himoja seuraten,
23 ja uudistua mielenne hengeltä

24 ja pukea päällenne uusi ihminen, joka Jumalan mukaan on luotu totuuden vanhurskauteen ja pyhyyteen.

kautta, joka heissä on, ja heidän sydämensä kovuuden kautta,
19. Jotka, sitten kuin he olivat paatuneet, antoivat ylönsä heittänsä haurauteen ja tekivät kaikkinaista saastaisuutta yönpalattisessa himossa.

20. Mutta ette niin Kristusta ole oppineet.

21. Jos te muutoin hänestä kuulleet olette ja hänessä opetetut olette, niinkuin totuus Jeesuksessa on,

22. Niin pankaat pois vanha ihminen, jonka kanssa te ennen vaelsitte, joka himoin kautta eksyksissä itsensä turmelee;

23. Mutta uudistakaat teidän mielenne hengessä,

24. Ja pukekaat päällenne uusi ihminen, joka Jumalan jälkeen luotu on, totisessa vanhurskaudessa ja pyhyudessa.

UUDEN ELÄMÄN OHJEITA

25 Sen vuoksi, koska olette panneet pois valheen,* puhukaa totta kukin lähimmäisensä kanssa, sillä olemme toistemme jäseniä.

26 Vihastukaa, mutta älkää syntiä tehkö. Aurinko älköön laskeko vihanne yli,

27 älkääkä antako paholaiselle sijaa.

28 Joka on varastanut älköön enää varastako, vaan tehkoon enemmän työtä ja toimittakoon käsillään sitä, mikä on hyvää, jotta hänellä olisi antaa sille, joka on puutteessa.

29 Mikään rietas puhe älköön suustanne lähtekö, vaan sellainen, mikä on hyvää tarpeelliseksi rakennukseksi, jotta se tarjoaisi armoa niille, jotka kuulevat.

30 Älkää saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, jolla teidät on sinetöity lunastuksen päivää varten.

31 Kaikki katkeruus ja kiivastus ja vi-

25 Pankaa sentähden pois valhe ja puhukaa totta, kukin lähimmäisensä kanssa, sillä me olemme toinen toistemme jäseniä.

26 Vihastukaa, mutta älkää syntiä tehkö. Älkää antako auringon laskea vihanne yli,

27 Älkääkä antako perkeleelle sijaa.

28 Joka on varastanut, älköön enää varastako, vaan tehkoon enemmän työtä ja toimittakoon käsillään sitä, mikä hyvää on, että hänellä olisi, mitä antaa tarvitsevalle.

29 Mikään rietas puhe älköön suustanne lähtekö, vaan ainoastaan sellainen, mikä on rakentavaista ja tarpeellista ja on mieluisia niille, jotka kuulevat.

30 Älkääkä saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka.

31 Kaikki katkeruus ja kiivastus ja

25. Sentähden pankaat pois valhe, ja puhukaan jokainen lähimmäisensä kanssa totuutta; sillä me olemme jäsenet keskenämme.

26. Vihastukaat ja älkää syntiä tehkö, älkää antako auringon laskea ylitse teidän vihanne,

27. Älkää antako laittajalle sias.

28. Joka varastanut on, älkään silleen varastako, vaan paremmin tehkään työtä ja toimittakaan käsillänsä jotakin hyvää, että hänellä olis tarvitsevalle jakamista.

29. Älköön yksikään rietas puhe teidän suustanne lähtekö, vaan mitä sovelias on parannuksen tarpeeksi, että se kelvollinen kuulla olis.

30. Ja älkää Jumalan Pyhää Henkeä murheelliseksi saattako, jossa te lunastuksen päivään asti kiinnitetyt olette.

31. Kaikki haikeus, ja närkästys, ja

PAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

ha ja huuto ja herjaus olkoon teistä poissa, ynnä kaikki pahuus.

32 Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämiä, antakaa anteeksi toisillenne niin kuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut.

5. Luku

1 Olkaa siis Jumalan seuraajia niin kuin rakkaat lapset

2 ja vaeltakaa rakkaudessa niin kuin Kristuskin rakasti meitä ja antoi itsensä meidän puolestamme lahjana ja uhrina, Jumalalle suloiseksi tuoksuksi.

3 Mutta haureutta ja mitään saastaisuutta tai ahneutta älköön edes mainittako keskellänne — niin kuin pyhien sopii —

4 Älköön myös rivoutta ja* tyhmää lorua tai ilveilyä, jotka eivät ole sopivia, vaan ennemmin kiitosta.

viha ja huuto ja herjaus, kaikki pahuus olkoon kaukana teistä.

32 Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämiä, anteeksiantavaisia toinen toisillenne, niinkuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut.

5. Luku

1 Olkaa siis Jumalan seuraajia, niinkuin rakkaat lapset,

2 ja vaeltakaa rakkaudessa, niinkuin Kristuskin rakasti teitä ja antoi itsensä meidän edestämme lahjaksi ja uhriksi, Jumalalle "suloiseksi tuoksuksi".

3 Mutta haureutta ja minkäänlaista saastaisuutta tai ahneutta älköön edes mainittako teidän keskudessanne — niinkuin pyhien sopii —

4 Älköön myös rivoutta tai tyhmää lorua tai ilvehtimistä, jotka ovat sopimattomia, vaan paremmin kii-

viha, ja huuto, ja sadatus olkoon kaukana teistä kaiken pahuuden kanssa.

32. Mutta olkaat keskenänne ystävälliset ja laupiaat, ja anteeksi antakaa toinen toisellenne niinkuin Jumala teillekin Kristuksen kautta anteeksi antanut on.

1. Niin olkaat siis Jumalan seuraajat, niinkuin rakkaat lapset,

2. Ja vaeltakaa rakkaudessa, niinkuin myös Kristus meitä rakasti ja antoi itsensä ulos meidän edestämme lahjaksi, uhriksi ja Jumalalle makiaksi hajuksi.

3. Mutta huoruutta ja kaikkea riettautta eli ahneutta älkäänteko teidän seassanne mainitakaan, niinkuin pyhäin sopii,

4. Ja häpiällisiä sanoja ja hulluja puheita eli jaarituksia, jotka ei miinkään kelpaa, vaan paremmin

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

5 Sillä sen tiedätte [ja tunnette], ettei yhdelläkään haureuden harjoittajalla tai saastaisella tai ahneella — hän on epäjumalan palvelija — ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa.

VAELLUS VALON LAPSINA

6 Älköön kukaan pettäkö teitä tyhjillä puheilla, sillä sellaisten vuoksi Jumalan viha kohtaa tottelemattomia*.

7 Älkää siis olko heidän osatovereijaan.

8 Sillä ennen te olitte pimeys, mutta nyt olette valo Herrassa. Vaeltakaa valon lapsina

9 — sillä Hengen* hedelmä ilmenee kaikkinaisena hyvyytenä ja vanhurskautena ja totuutena —

10 ja tutkikaa, mikä on otollista Herralle

11 älkääkä olko osallisia pimeän he-

tosta.

5 Sillä sen te tiedätte ja tunnette, ettei yhdelläkään haureellisella eikä saastaisella eikä ahneella — sillä hän on epäjumalanpalvelija — ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa.

6 Älköön kukaan pettäkö teitä tyhjillä puheilla, sillä semmoisten tähden kohtaa Jumalan viha tottelemattomuuden lapsia;

7 Älkää siis olko niihin osallisia heidän kanssaan.

8 Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. Vaeltakaa valkeuden lapsina

9 — sillä kaikkinaisen hyvyys ja vanhurskaus ja totuus on valkeuden hedelmä —

10 ja tutkikaa, mikä on otollista Herralle;

11 Älköönkä teillä olko mitään

kiitossanoja.

5. Sillä se te tietäkää, ettei yksikään huorintekijä, taikka saastainen, eli ahne, joka epäjumalan palvelia on, ole Kristuksen ja Jumalan valtakunnan perillinen.

6. Älkää antako yhdenkään pettää teitänne turhilla puheilla; sillä sentähden Jumalan viha epäuskoisten päälle tulee.

7. Älkää sentähden olko heidän osaveljensä.

8. Sillä muinen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. Vaeltakaat niinkuin valkeuden lapset;

9. (Sillä Hengen hedelmä on kaikessa hyvyydessä ja vanhurskautessa ja totuudessa,)

10. Ja koetelkaat, mikä Herralle otollinen on.

11. Älkää olko osalliset pimeyden

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

delmättömiin tekoihin, vaan ennem-
minkin *nuhdelkaa niistä*.

12 Sillä häpeällistä on sanoakin, mitä
he salassa tekevät.

13 Mutta *kaikki, minkä valo paljas-
taa, tulee ilmi*; sillä kaikki, mikä tulee
ilmi, on valo.

14 Sen vuoksi Hän sanoo: "Herää si-
nä, joka nukut, ja nouse kuolleista,
niin Kristus sinua valaisee!"

15 Katsokaa siis tarkoin kuinka vael-
latte: ei niin kuin tyhmät, vaan niin
kuin viisaat,

16 *ottaen vaarin ajasta*, sillä päivät
ovat pahat.

17 Älkää sen vuoksi olko mielettömiä
vaan ymmärtäkää, mikä on Herran
tahto.

18 Älkää juopuko viinistä — *se joh-
taa irstauteen* — vaan täytyykää
Hengellä,

19 puhuen keskenänne psalmeihin ja
kiitosvirsin ja hengellisiin lauluihin, lau-
laen ja veisaten sydämessänne ylis-

osallisuutta pimeyden hedelmät-
tömiin tekoihin, vaan päinvastoin
nuhdelkaakin niistä.

12 Sillä häpeällistä on jo sanoakin,
mitä he salassa tekevät;

13 mutta tämä kaikki tulee ilmi,
kun valkeus sen paljastaa, sillä
kaikki, mikä tulee ilmi, on valkeut-
ta.

14 Sentähden sanotaan: "Heräjä
sinä, joka nukut, ja nouse kuolleis-
ta, niin Kristus sinua valaisee!"

15 Katsokaa siis tarkoin, kuinka
vaellatte: ei niinkuin tyhmät, vaan
niinkuin viisaat,

16 ja ottakaa vaari oikeasta het-
kestä, sillä aika on paha.

17 Älkää sentähden olko mielet-
tömät, vaan ymmärtäkää, mikä
Herran tahto on.

18 Älkääkä juopuko viinistä, sillä
siitä tulee irstas meno, vaan täyt-
tykää Hengellä,

19 puhuen keskenänne psalmeilla
ja kiitosvirsillä ja hengellisillä lau-
luilla, veisaten ja laulaen sydä-

hedelmättömissä töissä, vaan pa-
remmin nuhdelkaat.

12. Sillä mitä salaa heilta tapah-
tuu, se on häpiä sanoakin;

13. Mutta kaikki ne ilmi tulevat,
kuin he valkeudelta rangaistaan;
sillä kaikki, mikä ilmi tulee, se on
valkeus.

14. Sentähden hän sanoo: heräjä
sinä, joka makaat, ja nouse kuol-
leista, niin Kristus sinua valaisee.

15. Niin katsokaat, että te visusti
vaellatte, ei niinkuin tyhmät, vaan
niinkuin viisaat.

16. Ja hankitkaat teitänne ajallan-
sa; sillä aika on paha.

17. Älkäät sentähden olko taita-
mattomat, vaan ymmärtäväiset,
mikä Herran tahto on.

18. Ja älkäät juopuko viinasta, jos-
ta paha meno tulee, vaan olkaat
täytetyt (Pyhällä) Hengellä.

19. Ja puhukaat keskenänne
psalmeilla, ja kiitosvirsillä, ja hen-
gellisillä lauluilla, veisaten ja soit-

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

tystä Herralle,

20 kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.

21 ja olkaa toisillenne alamaiset Jumalan* pelossa.

VAIMOT JA MIEHET

22 Vaimot, olkaa omille miehille alamaiset niin kuin Herralle.

23 sillä mies on vaimon pää, niin kuin myös Kristus on seurakunnan pää, (ja) Hän (on) ruumiin Vapahtaja.

24 Mutta niin kuin seurakunta on Kristukselle alamainen, niin olkoot myös vaimot kaikessa (omille) miehilleen alamaiset.

25 Miehet, rakastakaa vaimojanne niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen puolesta,

26 jotta Hän sen pyhittäisi puhdistettuaan* sen vesipesulla sanassa,

messänne Herralle,

20 kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.

21 Ja olkaa toinen toisellenne alamaiset Kristuksen pelossa.

22 Vaimot, olkaa omille miehilleen alamaiset niinkuin Herralle;

23 sillä mies on vaimon pää, niin kuin myös Kristus on seurakunnan pää, hän, ruumiin vapahtaja.

24 Mutta niinkuin seurakunta on Kristukselle alamainen, niin olkoot vaimotkin miehillensä kaikessa alamaiset.

25 Miehet, rakastakaa vaimojanne, niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä,

26 että hän sen pyhittäisi, puhdistuen sen, vedellä pesten, sanan kautta,

tain Herralle teidän sydämessänne,

20. Kiittäin aina Jumalaa ja Isää, jokaisen edestä, meidän Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen.

21. Ja olkaat toinen toisellenne alamaiset Jumalan pelvossa.

22. Vaimot olkaat omille miehilleen alamaiset niinkuin Herralle.

23. Sillä mies on vaimon pää, niin kuin Kristus on seurakunnan pää, ja hän on ruumiin vapahtaja.

24. Mutta niinkuin seurakunta on Kristukselle alamainen, niin myös vaimot pitää miehillensä kaikissa alamaiset oleman.

25. Miehet, rakastakaa teidän vaimojanne, niinkuin myös Kristus seurakuntaa rakasti ja antoi ulos itsensä hänen edestänsä,

26. Että hän sen pyhittäisi, ja on sen jo puhdistanut veden pesossa sanan kautta:

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

27 asettaakseen *sen kirkkaana eteensä seurakuntana,* jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä eikä mitään sel-laista, vaan jotta se olisi pyhä ja nuhteeton.

28 Samoin tulee [myös] miesten rakastaa vaimojaan niin kuin omia ruumiitaan. Joka rakastaa vaimoan, rakastaa itseään.

29 Sillä kukaan ei ole koskaan vihannut omaa lihaansa, vaan hän ravitsee ja vaalii sitä niin kuin Herrakin* seurakuntaa.

30 Sillä me olemme Hänen ruumiinsa jäseniä, (Hänen lihaansa ja Hänen luitaan).

31 Sen vuoksi mies luopukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.

32 Tämä salaisuus on suuri — puhun näet Kristuksesta ja seurakunnasta.

33 Kuitenkin myös teistä itse kukin rakastakoon vaimoan niin kuin itse-

27 saadakse asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton.

28 Samalla tavoin tulee myös miesten rakastaa vaimojansa niinkuin omia ruumiitaan; joka rakastaa vaimoansa, hän rakastaa itseänsä.

29 Sillä eihän kukaan koskaan ole vihannut omaa lihaansa, vaan hän ravitsee ja vaalii sitä, niinkuin Kristuskin seurakuntaa,

30 sillä me olemme hänen ruumiinsa jäseniä (*Hänen lihaansa ja Hänen luitaan*).

31 Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.

32 Tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa.

33 Mutta myös teistä kukin kohdaltaan rakastakoon vaimoan niin-

27. Että hän saattais itsellensä kunniallisen seurakunnan, jolla ei saastaisuutta eikä ryppyä ole eli jotakuta muuta senkaltaista, vaan että hän pyhä ja laittamaton olis.

28. Miehet pitää vaimojansa rakastaman niinkuin omia ruumiitansa; joka vaimoansa rakastaa, se rakastaa itsiänsä.

29. Sillä ei yksikään ole omaa lihaansa koskaan vihannut, vaan elättää ja holhoo sitä, niinkuin myös Herra seurakuntaa.

30. Sillä me olemme hänen ruumiinsa jäsenet, hänen lihastansa ja luistansa.

31. Sentähden pitää ihmisen antaman ylön isänsä ja äitinsä, ja vaimoonsa sidottu oleman, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.

32. Tämä salaisuus on suuri; mutta minä puhun Kristuksesta ja seurakunnasta.

33. Kuitenkin rakastakaan myös kukin teistä vaimoansa niinkuin it-

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

ään, mutta vaimo kunnioittakoon miestänsä.

kuin itseänsä; mutta vaimo kunnioittakoon miestänsä.

siänsä; mutta peljätköön vaimo miestänsä.

6. Luku LAPSET JA VANHEMMAT

6. Luku

1 Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset Herrassa, sillä se on oikein.

1 Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset Herrassa, sillä se on oikein.

1. Lapset, olkaat kuuliaiset teidän vanhemmillenne Herrassa; sillä se on oikein.

2 Kunnioita isääsi ja äitiäsi — tämä on ensimmäinen käsky, johon kuuluu lupaus —

2 Kunnioita isääsi ja äitiäsi — tämä on ensimmäinen käsky, jota seuraa lupaus —

2. Kunnioita isääs ja äitiäs, (joka on ensimmäinen käsky, jolla lupaus on,)

3 jotta sinun kävisi hyvin ja kauan eläisit maan päällä."

3 että menestyisit ja kauan eläisit maan päällä.

3. Ettäs menestyisit ja kauvan eläisit maan päällä.

4 isät, älkää kiihottako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa.

4 Ja te isät, älkää kiihoittako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa.

4. Ja te isät, älkää ylyttäkö lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä kurituksessa ja Herran nuhteessa.

PALVELIJAT JA ISÄNNÄT

5 Palvelijat, olkaa kuuliaiset maallisille isännillenne, pelossa ja vavistuksessa, sydämenne yksinkertaisuudessa, niin kuin Kristukselle,

5 Palvelijat, olkaa kuuliaiset maallisille isännillenne, pelossa ja vavistuksessa, sydämenne yksinkertaisuudessa, niinkuin Kristukselle,

5. Palveliat, olkaat kuuliaiset teidän ruumiillisille isännillenne, pelvolla ja vapistuksella, teidän sydämenne yksinkertaisuudessa, niinkuin Kristukselle,

6 ei silmänpalvelijoina niin kuin ihmisten mielistelijät, vaan niin kuin Kris-

6 ei silmänpalvelijoina, ihmisille mieliksi, vaan Kristuksen palveli-

6. Ei silmäin edessä palvellen, niinkuin ihmisten mieltä noutain,

PAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

tuksen palvelijat, sydämestänne to-
teuttaen Jumalan tahtoa,

7 hyvillä mielin palvelen [niin kuin]
Herraa eikä ihmisiä,

8 tietäen, että mitä hyvää kukin te-
kee, sen hän saa takaisin Herralta,
olkoon orja* tai vapaa.

9 Isännät, tehkää samoin heille, jät-
täkää uhkailu, sillä tiedätte, että
myös teidän oma Herranne on tai-
vaissa ja ettei Hän katso henkilöön.

KRISTITYN ASEISTUS

10 Lopuksi, (veljeni,) vahvistukaa
Herrassa ja Hänen väkevyytensä
voimassa.

11 Pukekaa yllenne Jumalan koko
asevarustus kyetäkseen kestämaan
paholaisen kavalat juonet.

12 Sillä meillä ei ole taistelu verta ja
lihaa vastaan, vaan hallituksia vas-

joina, sydämestänne tehden, mitä
Jumala tahtoo,

7 hyvällä mielellä palvelen, niin-
kuin palvelisitte Herraa ettekä ih-
misiä,

8 tietäen, että mitä hyvää kukin te-
kee, sen hän saa takaisin Herralta,
olkoonpa orja tai vapaa.

9 Ja te isännät, tehkää samoin
heille, jättäkää pois uhkaileminen,
sillä tiedättehän, että sekä heidän
että teidän Herranne on taivaissa
ja ettei hän katso henkilöön.

10 Lopuksi, (veljeni,) vahvistukaa
Herrassa ja hänen väkevyytensä
voimassa.

11 Pukekaa yllenne Jumalan koko
sota-asu, voidaksenne kestää
perkeleen kavalat juonet.

12 Sillä meillä ei ole taistelu verta
ja lihaa vastaan, vaan hallituksia

vaan niinkuin Kristuksen palveliat,
tehden sydämestä, mitä Jumala
tahtoo.

7. Hyvällä mielellä palvelen Her-
raa, ja ei ihmisiä.

8. Tietäen, että mitä hyvää kukin
tekee, sen hän on jälleen Herralta
saapa, olkoon orja eli vapaa.

9. Ja te isännät, tehkää myös niin
heitä kohtaan, ja pankaat pois uh-
kaukset, tietäen, että teidän Her-
ranne on myös taivaissa, jonka
edessä ei ole ihmisen muodon
katsomusta.

10. Viimein, rakkaat veljeni, olkaat
väkevät Herrassa ja hänen väke-
vyytensä voimassa.

11. Pukekaat päällenne kaikki Ju-
malan sota-aseet, että te perke-
leen kavaliala päällekkarkkaamisia
voisitte seisoa vastaan.

12. Sillä ei meillä ole sota verta ja
lihaa vastaan, vaan päaruhtinaita

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

taan, valtoja vastaan, tämän *pimeän maailmanajan* maailmanvaltiaita vastaan, taivaan avaruuksien pahoja henkiolentoja vastaan.

13 Sen vuoksi ottakaa päällenne Jumalan koko asevarustus kyetäkseen pahana päivänä tekemään vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysymään pystyssä.

14 Seisokaa siis kupeenne totuudella vyötettyinä ja pukeutuneina vanhurskauden haarniskaan

15 ja kenkinä jaloissanne* rauhan ilosanoman suoma alttius.

16 Kaiken lisäksi* ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet.

17 Ottakaa myös vastaan pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana.

18 Rukoilkaa joka aika *kokonaan antautuen rukoukseen ja anomiseen* Hengessä, ja valvokaa (juuri) sitä varten kaikessa kestävyudessa ja

vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.

13 Sentähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidakseen pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä.

14 Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska,

15 ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille.

16 Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet,

17 ja ottakaa vastaan pelastuksen kypäri ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana.

18 Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydes-

ja valtoja vastaan, maailman herroja vastaan, jotka tämän maailman pimeydessä vallitsevat, pahoja henkiä vastaan taivaan alla .

13. Sentähden ottakaat kaikki Jumalan sota-aseet, että te voisitte pahana päivänä seisoa vastaan ja kaikissa asioissa pysyväiset olisitte.

14. Niin seisokaat vyötetyt kupeista totuudella, ja vanhurskauden rintaraudalla puetetut,

15. Ja jalat valmiiksi kengitetyt, saarnaamaan rauhan evankeliumia.

16. Mutta kaikissa ottakaat uskon kilpi, jolla te voitte sammuttaa kaikki ruman tuliset nuolet.

17. Ja ottakaat päähänne autuuden rautalakki, ja hengen miekka, joka on Jumalan sana,

18. Ja rukoilkaat joka aika kaikella rukoilemisella ja anomisella hengessä, ja siinä valvokaat kaikella ahkeruudella ja rukouksella kaik-

PAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

anomisessa kaikkien pyhien puolesta

19 ja minun puolestani, että minulle suuni avatessani annettaisiin sanat rohkeasti julistaakseni ilosanoman salaisuutta,

20 jonka vuoksi olen lähettiläänä kahleissa, jotta minä siitä* rohkeasti puhuisin niin kuin minun tulee puhua.

LOPPUSANAT

21 Mutta jotta myös te tietäisitte tilani, kuinka minun on, niin Tykikus, rakas veli ja uskollinen palvelija Herrassa, tekee teille kaiken tiettäväksi.

22 Lähetän* hänet luoksenne juuri sitä varten, jotta saisitte tietää tilamme ja hän lohduttaisi sydämiänne.

23 Rauha veljille ja rakkaus uskon kanssa Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

sä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta;

19 ja minunkin puolestani, että minulle, kun suuni avaan, annettaisiin oikeat sanat rohkeasti julistaakseni evankeliumin salaisuutta,

20 jonka tähden minä olen lähettiläänä kahleissa, että minä siitä rohkeasti puhuisin, niinkuin minun puhua tulee.

21 Mutta että tekin tietäisitte tilani, kuinka minun on, niin on Tykikus, rakas veljeni ja uskollinen palvelija Herrassa, antava teille siitä kaikesta tiedon.

22 Minä lähetän hänet teidän tykönnö juuri sitä varten, että saisitte tietää meidän tilamme ja että hän lohduttaisi teidän sydämiänne.

23 Rauha veljille ja rakkaus, uskon kanssa, Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

kein pyhäin tähden,

19. Ja minunkin tähteni, että minulle puhetta annettaisiin avoimella suulla rohkeasti puhuakseni, ja niin tiettäväksi tekisin evankeliumin salaisuuden.

20. Jonka käskyläinen minä näissä kahleissa olen, että minä niissä rohkeasti puhuisin, niinkuin minun puhua tulee.

21. Mutta että te myös tietäisitte minun tilani ja mitä minä teen, kaiken sen on Tykikus, minun rakas veljeni ja uskollinen palvelia Herrassa, teille tiettäväksi tekevä,

22. Jonka minä teidän tykönnö lähetin sen syyn tähden, että te saisitte tietää meidän tilamme ja hän teidän sydämenne lohduttais.

23. Rauha olkoon veljille, ja rakkaus uskon kanssa, Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kris-

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

24 Armo kaikkien kanssa, jotka rakastavat Herraamme Jeesusta Kristusta katoamattomuudessa. (Aamen.)*

24 Armo olkoon kaikkien kanssa, jotka rakastavat meidän Herraamme Jeesusta Kristusta — katoamattomuudessa.

tukselta!

24. Armo olkoon kaikkein kanssa, jotka meidän Herraa Jesusta Kristusta lakkaamatta rakastavat, amen! «Kirjoitettu Roomista Ephesiläisille Tykikuksen kanssa.»

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

1. Luku TERVEHDYS

1. Luku

1 Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Filippissä, sekä seurakunnan kaitsijoille ja seurakuntapalvelijoille.

1 Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Filippissä, sekä myös seurakunnan kaitsijoille ja seurakuntapalvelijoille.

1. Paavali ja Timoteus, Jesuksen Kristuksen palvelijat, kaikille pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka Philipissä ovat, ynnä piispoille ja palvelioille:

2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

2. Armo olkoon ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

PAAVALI RUKOILEE FILIPPILÄISTEN PUOLESTA

3 Kiitän Jumalaani, joka kerta kun tei-

3 Minä kiitän Jumalaani, niin usein

3. Minä kiitän minun Jumalaani,

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

tä muistan —

4 aina kaikissa rukouksissani ilolla rukoillen kaikkien teidän puolestanne

—

5 kiitän, että olette osallistuneet ilosanomaan ensi päivästä tähän asti,

6 varmana juuri siitä, että Hän, joka on alkanut teissä hyvän työn on saatava sen päätökseen *Jeesuksen Kristuksen* päivään saakka.

7 Niin onkin oikein minun ajatella tätä teistä kaikista, koska *olette lähellä sydäntäni*, ja te kaikki olette sekä kahleissani, että ilosanoman puolustamisessa ja vahvistamisessa kanssani armosta osalliset.

8 Sillä Jumala on todistajana, kuinka teitä kaikkia ikävöitsen *Jeesuksen Kristuksen* rakkaudella.

9 Sitä rukoilen, että rakkautenne yhä enemmän ja enemmän tulisi ylitsevuotavaksi tiedossa ja kaikessa käsit-

kuin teitä muistan,

4 aina kaikissa rukouksissani ilolla rukoillen teidän kaikkien puolesta,

5 kiitän siitä, että olette olleet osallisia evankeliumiin ensi päivästä alkaen tähän päivään saakka, 6 varmasti luottaen siihen, että hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täyttävä Kristuksen Jeesuksen päivään saakka.

7 Ja oikein onkin, että minä näin ajattelen teitä kaikkia, koska te olette minun sydämessäni, te, jotka sekä ollessani kahleissa että evankeliumia puolustaessani ja vahvistaessani olette kaikki minun kanssani armosta osalliset.

8 Sillä Jumala on minun todistajani, kuinka minä teitä kaikkia ikävöitsen Kristuksen Jeesuksen sydämellisellä rakkaudella.

9 Ja sitä minä rukoilen, että teidän rakkautenne tulisi yhä runsaammaksi tiedossa ja kaikessa käsit-

niin usein kuin minä teitä muistan, 4. (Aina kaikissa minun rukouksissani teidän edestänne, ja rukoilen ilolla,)

5. Että te olette evankeliumista osalliseksi tulleet, ensimmäisestä päivästä niin tähän asti,

6. Sen totisesti tietäen, että se, joka teissä on hyvän työn alkanut, on sen Jeesuksen Kristuksen päivään asti päättävä:

7. Niinkuin minulle on myös kohutuullinen teistä kaikista niin ajatella, sentähden, että minä teidät sydämessäni pidän, sekä minun kahleissani, että evankeliumin edesvastauksessa ja vahvistuksessa, te kaikki, jotka minun kanssani armosta osalliset olette.

8. Sillä Jumala on minun todistajani, että minä sydämen pohjasta kaikkia teitä Jeesuksessa Kristuksessa halajan,

9. Ja sitä rukoilen, että teidän rakkautenne enemmän ja enemmän yltäkyläiseksi tulis kaikkinaisessa

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

tämisessä,
10 tutkiaksenne, mikä parasta on, jotta Kristuksen päivään olisitte puhtaat *ja moitteettomat*,

11 täynnä vanhurskauden hedelmiä, jotka ovat* Jeesuksen Kristuksen vaikutusta Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi.

APOSTOLIN VANGITSEMISEN SEURAUS

12 Mutta tahdon veljet, että tietäisitte, jotta minun asiani on pikemmin koitunut ilosanoman menestykseksi,

13 niin että koko henkivartiostolle ja kaikille muille on käynyt ilmeiseksi, että olen kahleissa Kristuksen vuoksi.

14 Ja niin useimmat veljistä kahleiteni vuoksi luottaen Herraan, rohkenevat yhä enemmän pelotta puhua Jumalan sanaa.

tämisessä,
10 voidaksenne tutkia, mikä paras on, että te Kristuksen päivään saakka olisitte puhtaat ettekä kenellekään loukkaukseksi,
11 täynnä vanhurskauden hedelmää, jonka Jeesus Kristus saa aikaan, Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi.

12 Mutta minä tahdon, että te, veljet, tietäisitte, että se, mitä minulle on tapahtunut, on koitunutkin evankeliumin menestykseksi,

13 niin että koko henkivartioston ja kaikkien muiden tietoon on tullut, että minä olen kahleissa Kristuksen tähden,

14 ja että useimmat veljistä, saaden Herrassa uskallusta minun kahleistani, yhä enemmän rohkenevat pelkäämättä puhua Jumalan

tuntemisessa ja ymmärryksessä,
10. Että te koettelisitte, mikä paras olis, ja olisitte vilpittömät, ei kellenkään pahennukseksi Kristuksen päivään asti,
11. Täytetyt vanhurskauden hedelmillä, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta teissä tapahtuvat, Jumalan kiitokseksi ja kunniaksi.

12. Mutta minä tahdon, että te, rakkaat veljet, tietäisitte, että ne, mitkä minulle tapahtuneet ovat, ovat enemmän evankeliumin menestykseksi tulleet,

13. Niin että minun siteeni ovat ilmi tulleet Kristuksessa koko raastuvassa ja myös kaikille muille.

14. Ja että monta veljeä Herrassa, minun siteistäni vahvistetut, ovat paljoa rohkiammaksi tulleet pelkäämättä sanaa puhumaan.

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

15 Jotkut tosin julistavat Kristusta myös kateuden ja riidanhalun vuoksi, mutta toiset taas hyvässä tarkoituksessa.

16 Nämä julistavat rakkaudesta, koska tietävät, että minut on pantu sanomaa puolustamaan,

17 nuo taas julistavat Kristusta itsekkyydestä, epäpuhtain vaikuttimin, luullen lisäävän murhetta kahleihini.

18 Mitäpä siitä Kristusta kuitenkin tavalla tai toisella julistetaan, joko näön vuoksi tai totuudessa. Siitä iloitsen, olenpa yhä iloitseva.

19 Sillä tiedän, että tämä koituu minulle pelastukseksi teidän rukouksenne ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla

20 hartaan odotukseni ja toivoni mukaan, etten ole missään joutuva häpeään, vaan että Kristus nytkin niin kuin aina on tuleva kaikella rohkeu-

sanaa.

15 Muutamat tosin julistavat Kristusta kateudestakin ja riidan halusta, mutta toiset hyvässä tarkoituksessa:

16 nämä tekevät sitä rakkaudesta, koska tietävät, että minut on pantu evankeliumia puolustamaan,

17 nuo toiset taas julistavat Kristusta itsekkyydestä, epäpuhtaalla mielellä, luullen tuottavansa minulle murhetta kahleissani.

18 Vaan mitäpä tuosta, kunhan Kristusta vain tavalla tai toisella julistetaan, joko näön vuoksi tai totuudessa! Ja siitä minä iloitsen, ja olen vastakin iloitseva.

19 Sillä minä tiedän, että tämä on päättyvä minulle pelastukseksi teidän rukoustenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla,

20 minun hartaan odotukseni ja toivoni mukaan, etten ole missään häpeään joutuva, vaan että Kristus nytkin, niinkuin aina, on tuleva ylis-

15. Muutamat tosin saarnaavat Kristusta kateudesta ja riidasta, mutta muutamat hyvästä tahdosta.

16. Ne ilmoittavat Kristusta eripuraisuudesta, ei puhtaalla sydämellä, vaan luulevat niin lisäävänsä minun siteihini murhetta.

17. Mutta nämät rakkaudesta; sillä he tietävät minun olevan pantuna evankeliumin edesvastaamiseksi.

18. Mitäs siis? Että Kristus kuitenkin ilmoitetaan, ehkä kuinka se tapahtuu, joko se olis muodoksi, eli totuudella; niin minä siitä iloitsen ja vielä tahdon iloita.

19. Sillä minä tiedän sen minulleni joutuvan autuudeksi teidän rukouksenne ja Jeesuksen Kristuksen hengen avun kautta.

20. Niinkuin minä ikävöiden odotan ja toivon, etten minä missään häpiään tule, vaan että Kristus nyt, niinkuin ainakin, kaikella vapaudel-

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

della ylistetyksi ruumiissani, joko elämässä tai kuolemassa.

tetyksi minun ruumiissani kaikella rohkeudella, joko elämän tai kuoleman kautta.

la minun ruumiissani ylistetään, joko elämän eli kuoleman kautta;

ELÄMÄ VAI KUOLEMA?

21 Sillä *elämä on minulle Kristus* ja kuolema on voitto.

22 Mutta jos tämä lihassa eläminen suo minulle työn hedelmää, niin en tiedä, minkä valitsen.

23 Minua (näet) ahdistetaan kahtaalta: halu minulla on lähteä täältä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi verrattomasti parempi;

24 mutta teidän tähtenne on lihassa viipymiseni tarpeellisempi.

25 Ja kun olen tästä varma, tiedän jääväni eloon ja viipyväni kaikkien teidän luonanne teille menestykseksi ja iloksi uskossa,

26 jotta kerskaamisenne minusta tulvailisi Kristuksessa Jeesuksessa tulllessani jälleen luoksenne.

21 Sillä elämä on minulle Kristus, ja kuolema on voitto.

22 Mutta jos minun on eläminen täällä lihassa, niin siitä koituu hedelmää työlleni, ja silloin en tiedä, minkä valitsisin.

23 Ahtaalla minä olen näiden kahden välissä: halu minulla on täältä eritä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi;

24 mutta teidän tähtenne on lihassa viipymiseni tarpeellisempi.

25 Ja kun olen tästä varma, niin minä tiedän jääväni eloon ja viipyväni kaikkien teidän luonanne teidän edistymiseksenne ja iloksenne uskossa,

26 että teidän kerskaamisenne minusta olisi yhä runsaampi Kristuksessa Jeesuksessa, kun minä

21. Sillä Kristus on minulle elämä, ja kuolema on minulle voitto.

22. Mutta jos lihassa elää, se on minulle tarpeellinen, ja mitä minä valitsen, en minä tiedä.

23. Sillä molemmilta minä ahdistetaan: minä halajan täältä eritä ja olla Kristuksen kanssa; sillä se paljoa parempi olisi.

24. Mutta paljoa tarpeellisempi on lihassa olla teidän tähtenne.

25. Ja minä tiedän totisesti, että minun pitää oleman ja teidän kaikkien kansanne pysymän, teidän menestyksenne ja uskonne iloksi,

26. Että teidän kerskaamisenne olisi yltäkyläinen Kristuksessa Jeesuksessa minusta, minun läsnä-

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

taas tulen teidän tyköne.

olemiseni kautta taas teidän tykönäne.

USKOVAIN ROHKAISEMISTA

27 Käyttäytykää vain Kristuksen ilosanoman arvon mukaisesti, jotta minä, tulenpa luoksenne ja näen teidät tai olen poissa saan tietää teistä, että pysytte lujina samassa Hengessä, yksimielisesti yhdessä taistellen ilosanoman uskon puolesta,

28 vastustajia missään säikähtämättä. Se on heille kadotuksen merkki mutta teille pelastuksen, vieläpä Jumalalta.

29 Sillä teidän on suotu Kristuksen vuoksi, ei ainoastaan uskoa Häneen, vaan myös kärsiä Hänen tähtensä,

30 kun teillä on sama kilvoitus, minkä näitte minussa ja nyt kuulette minussa tapahtuvan.

27 Käyttäytykää vain Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti, että minä, tulinpa sitten teidän tyköne ja näin teidät tai olin tulematta, saan kuulla teistä, että te pysytte samassa hengessä ja yksimielisinä taistelette minun kansani evankeliumin uskon puolesta, 28 vastustajia missään kohden säikähtämättä; ja se on heille kadotuksen, mutta teille pelastuksen merkki, merkki Jumalalta.

29 Sillä teidän on suotu Kristuksen tähden, ei ainoastaan uskoa häneen, vaan myös kärsiä hänen tähtensä,

30 teidän, joilla on sama taistelu, mitä näitte ja nyt kuulette minun taistelevan.

27. Ainoastaan käyttäkää itsenne niinkuin Kristuksen evankeliumille sovelias on, että jos minä tulen ja näen teidät eli poissa ollessani saan kuulla teistä, että te olette yhdessä hengessä ja yhdessä sielussa meidän kanssamme evankeliumin uskossa kilvoitelleet.

28. Ja älkää antako missään peljättää teitä vastaan seisojilta, joka tosin heille kadotuksen merkki on, mutta teille autuudeksi, ja se on Jumalalta.

29. Sillä teille on lahjaksi annettu Kristuksen puolesta, ei ainoasti että te hänen päällensä uskotte, mutta myös kärsitte hänen tähtensä,

30. Ja pysytte siinä kilvoituksessa, jonka te minussa näitte ja nyt minusta kuulette.

2. Luku NÖYRYYDESTÄ

1 Jos siis on jotain kehoitusta Kristuksessa, jos jotain rakkauden lohtua, jos jotain Hengen yhteyttä, jos jotain sydämellisyyttä ja laupeutta,

2 niin tehkää iloni täydelliseksi, niin että olette samaa mieltä, teillä on sama rakkaus ja yksimielisinä ajattelette samaa,

3 ette tee mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian pyynnöstä, vaan nöyryydessä pitäen toisia itseänne parempina.

4 Älkää katsoko kukin vain omaa hyötyänne, vaan* myös toisten hyötyä.

5 Olkoon (siis) teillä se mieli, joka oli Kristuksella Jeesuksellakin,

6 joka ei, vaikka Hänellä oli Jumalan muoto, katsonut saaliikseen olla Jumalan kaltainen,

7 vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan hahmon, tuli ihmisten kaltaiseksi ja

2. Luku

1 Jos siis on jotakin kehoitusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauden lohdutusta, jos jotakin Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta,

2 niin tehkää minun iloni täydelliseksi siten, että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus, että olette sopuisat ja yksimieliset

3 ettekä tee mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian pyynnöstä, vaan että nöyryydessä pidätte toista parempana kuin itseänne

4 ja että katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin parasta.

5 Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli,

6 joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliikseen olla Jumalan kaltainen,

7 vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi,

1. Jos siis joku neuvo on teidän tykönänne Kristuksessa, jos joku rakkauden lohdutus, jos joku hengen osallisuus, jos joku sydämellinen rakkaus ja laupius,

2. Niin täyttäkää minun iloni, että teillä olis yksi mieli, yhtäläinen rakkaus, ja te olisitte yksimieliset ja yhtäpitäväiset.

3. Älkää tehkö mitään riidan eli turhan kunnian kautta, vaan nöyryydessä pitäen toinen toisensa parempana kuin itsensä.

4. Ja älkään jokainen omaa parastansa katsoko, vaan myös toisen parasta.

5. Kullakin olkoon se ajatus, joka Kristuksella Jeesuksella oli,

6. Joka, vaikka hän oli Jumalan muodossa, ei lukenut saaliiksi Jumalan kaltainen olla,

7. Vaan alensi itsensä, otti orjan muodon päällensä ja tuli muiden

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

havaittiin olennoltaan sellaiseksi kuin ihminen.

8 Hän nöyryytti itsensä ollen kuuliainen kuolemaan asti, aina ristin kuolemaan asti.

9 Sen vuoksi Jumala onkin Hänet korkealle korottanut ja antanut Hänelle nimen, joka on kaikkia nimiä korkeampi,

10 jotta kaikki polvet — sekä taivaallisten että maallisten ja maan alaisten olentojen — notkistuisivat Jeesuksen nimeen

11 ja jokainen kieli tunnustaisi *Isän Jumalan* kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra.

NUHTEETON VAELLUS

12 Siis, rakkaani, niin kuin aina olette olleet kuuliaisat, niin ahkeroikaa — ei ainoastaan niin kuin läsnä ollessani, vaan paljoa enemmän nyt poissa ol-

ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen;

8 hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti.

9 Sentähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman,

10 niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaassa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat,

11 ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra.

12 Siis, rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaisat, niin ahkeroikaa, ei ainoastaan niinkuin silloin, kun minä olin teidän tykönän-

ihmisten vertaiseksi,

8. Ja löydettiin menoissa niinkuin ihminen, nöyryytti itsensä ja oli kuolemaan saakka kuuliainen, ja ristin kuolemaan asti.

9. Sentähden on Jumala hänen myös korottanut ja antanut hänelle nimen, joka kaikkia nimiä suurin on:

10. Että Jeesuksen nimeen pitää kaikki polvet heitänsä kumartaman, jotka taivaassa ja maan päällä ja maan alla ovat,

11. Ja kaikki kielet pitää tunnustaman, että Jesus Kristus on Herra, Isän Jumalan kunniaksi.

12. Sentähden, minun rakkaani, niinkuin te aina olette kuuliaisat olleet, (ei ainoastansa minun läsnäollessani, mutta nyt paljoa

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

lessani — pelolla ja vavistuksella oman pelastuksenne hyväksi,

13 sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen, että tekemisen mielisuosionsa parhaaksi.

14 Tehkää kaikki ilman nurinaa ja epäröintiä,

15 jotta olisitte moitteettomat ja puhtaat, nuhteettomat Jumalan lapset kieron ja nurjan sukukunnan keskellä, joitten joukossa loistatte valonlähteinä maailmassa,

16 pysyessänne elämän sanassa, minulle kerskaukseksi Kristuksen päivänä siitä, etten ole turhaan juossut enkä vaivaa nähnyt.

17 Mutta jos minut uhrataankin * teidän uskonne uhri- ja palvelutoimituksen vuoksi*, niin iloitsen, ja iloitsen kaikkien teidän kanssanne.

18 Samoin iloitkaa tekin, ja iloitkaa

ne, vaan paljoa enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte;

13 sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.

14 Tehkää kaikki nurisematta ja epäröimättä,

15 että olisitte moitteettomat ja puhtaat, olisitte tahrattomat Jumalan lapset kieron ja nurjan sukukunnan keskellä, joiden joukossa te loistatte niinkuin tähdet maailmassa,

16 tarjolla pitäessänne elämän sanaa, ollen minulle kerskaukseksi Kristuksen päivänä siitä, etten ole turhaan juossut enkä turhaan vaivaa nähnyt.

17 Vaan jos minut uhrataankin tehdessäni teidän uskonne uhri- ja palvelustoimitusta, niin minä kuitenkin iloitsen, ja iloitsen kaikkien teidän kanssanne;

18 samoin iloitkaa tekin, ja iloitkaa

enemmin minun poissa-ollessani), laittakaat pelvolla ja vapistuksella, että te autuaaksi tulisitte.

13. Sillä Jumala vaikuttaa teissä sekä tahdon että toimituksen, hyvän suosionsa jälkeen.

14. Tehkää kaikki napolisematta ja kamppailematta.

15. Että te olisitte laittamattomat ja yksivakaiset, nuhteettomat Jumalan lapset pahanilkisen ja nurjan sukukunnan keskellä, joiden seassa te paistakaat niinkuin kynttilät maailmassa,

16. Että te elämän sanassa pysytte, minulle Kristuksen päivänä kerskaamiseksi, etten minä hukkaan juossut olisi eli turhaan työtä tehnyt.

17. Ja jos minä uhrattaisiin teidän uhrin ja uskon palveluksenne tähden, niin minä iloitsen ja riemuitseen kaikkein teidän kanssanne.

18. Sentähden tekin minun kans-

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

kanssani!

minun kanssani!

sani iloitkaat ja riemuitkaat.

TIMOTEUS JA EPAFRODITUS

19 Mutta Herrassa Jeesuksessa toivon pian voivani lähettää* Timoteuksen luoksenne, jotta minäkin olisin hyvillä mielin saatuani tietää tilanne.

19 Toivon Herrassa Jeesuksessa pian voivani lähettää Timoteuksen teidän tyköenne, että minäkin tulisin rohkaistuksi, saatuani tietää, kuinka teidän on.

19. Mutta minä toivon Herrassa Jeesuksessa, että minä pian Timoteuksen teidän tyköenne lähetän, että minäkin ihastuisin, kuin minä tietää saan, kuinka teidän tilanne on.

20 Minulla ei näet ole ketään samanmielistä, joka vilpittömästi huolehtisi asioistanne,

20 Sillä minulla ei ole ketään samanmielistä, joka vilpittömästi huolehtisi teidän tilastanne;

20. Sillä ei minulla ole ketään, jolla yksi mieli minun kanssani on ja joka niin visusti murheen teistä pitää.

21 sillä kaikki etsivät omaansa, eivät sitä, mikä on Kristuksen Jeesuksen.

21 sillä kaikki he etsivät omaansa eivätkä sitä, mikä Kristuksen Jeesuksen on.

21. Sillä he etsivät kaikki omaansa ja ei niitä mitkä Jeesuksen Kristuksen ovat.

22 Mutta hänen koetellun mielensä tunnette, että niin kuin poika isäänsä, hän on kanssani palvellut ilosanoman julistamisessa.

22 Mutta hänen koetellun mielensä te tunnette, että hän, niinkuin poika isäänsä, on minua palvellut evankeliumin työssä.

22. Mutta te tiedätte hänen koettelemuksensa; sillä niinkuin lapsi isänsä kanssa on, niin on hän minun kanssani evankeliumissa palvellut.

23 Hänet siis toivon voivani lähettää heti saatuani nähdä, miten minun käy.

23 Hänet minä siis toivon voivani lähettää heti, kun olen saanut nähdä, miten minun käy.

23. Tämän siis minä toivon lähettäväni, kuin minä olen asiani toimittanut.

24 Mutta luotan Herrassa siihen, että

24 Ja minä luotan Herrassa siihen,

24. Mutta minä uskallan Herran

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

itsekin pian tulen.

25 Olen kuitenkin pitänyt välttämättönnä lähettää luoksenne Epafrodituksen, veljeni ja työkumppanini ja taistelutoverini, teidän lähettinne ja minun tarpeeni täyttäjän*.

26 Sillä hän oli ikävissään kaikkien teidän tähtenne ja levoton, koska olitte kuulleet hänen sairastavan.

27 Hän olikin sairaana, kuoleman kielissä. Mutta Jumala armahti häntä, eikä ainoastaan häntä, vaan myös minua, jotten saisi murhetta murheen lisäksi.

28 Lähetän hänet sen vuoksi sitä pikemmin, jotta te hänet nähdessänne taas iloitsisitte ja minä olisin murheettomampi.

29 Ottakaa hänet siis vastaan Herrassa kaikella ilolla, ja pitäkää sellaisia kunniasia.

30 Sillä Kristuksen työn vuoksi hän

että itsekin pian olen tuleva.

25 Katson kuitenkin välttämättömäksi palauttaa luoksenne veljeni, työkumppanini ja taistelutoverini Epafrodituksen, teidän lähettinne ja auttajan minun tarpeissani.

26 Sillä hän ikävöi teitä kaikkia ja on kovin levoton siitä, että olitte kuulleet hänen sairastavan.

27 Ja hän olikin sairaana, kuoleman kielissä; mutta Jumala armahti häntä, eikä ainoastaan häntä, vaan myös minua, etten saisi murhetta murheen päälle.

28 Lähetän hänet sentähden kiiruimmiten, että te hänet nähdessänne taas iloitsisitte ja minäkin olisin murheettomampi.

29 Ottakaa siis hänet vastaan Herrassa kaikella ilolla, ja pitäkää semmoisia kunniasia;

30 sillä Kristuksen työn tähden

päälle, että minä itsekin olen pian tuleva.

25. Vaan minä olen nähnyt tarpeelliseksi teidän tykönnne lähettää veljeä Epaphroditusta, joka minun virkaveljeni ja sotakumppanini ja teidän myös apostolinne on, joka minua myös tarpeessani autti;

26. Sillä hän ikävöitsi kaikkia teitä, ja oli kovin suruissansa, että te hänen sairaaksi kuulleet olitte.

27. Ja tosin hän oli jo kuoleman kielissä; mutta Jumala armahti hänen päällensä, ja ei ainoastaan hänen, vaan myös minun päälleni, etten minä murhetta murheen päälle olisi saanut.

28. Sentähden olen minä hänen sitä pikemmin lähettänyt, että te taas hänen saisitte nähdä ja iloitsisitte, ja minulla myös vähempi murhetta olis.

29. Niin ottakaa häntä Herrassa vastaan kaikella ilolla ja pitäkää senkaltaiset kunniasia;

30. Sillä Kristuksen työn tähden oli

PAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

joutui kuoleman partaalle, kun *ei välittänyt hengestään* täyttääkseen sen, mitä palveluksestanne minun suhteeni puuttui.

3. Luku YMPÄRILEIKKAUKSESTA

1 Lopuksi, veljeni: iloitkaa Herrassa! Samoista asioista teille kirjoittaminen ei minua kyllästytä ja teille se on turvaksi,

2 Varokaa noita koiria, varokaa pahoja työntekijöitä, varokaa pilalleleikattuja.

3 Sillä oikeita ympärileikattuja olemme me, jotka palvomme Jumalaa* Hengessä ja kerskaamme Jeesuksessa emmekä luota lihaan.

4 Vaikka minulla on myös lihaan luottamisen aiheita*. Jos joku muu luulee voivansa luottaa lihaan, minä vielä enemmän:

5 olen ympärileikattu kahdeksanpäi-

hän joutui aivan kuoleman partaalle, kun pani henkensä alttiiksi tehdäkseni minulle sen palveluksen, mitä te ette voineet tehdä.

3. Luku

1 Sitten vielä, veljeni, iloitkaa Herrassa! Samoista asioista teille kirjoittaminen ei minua kyllästytä, ja teille se on turvaksi.

2 Kavahtakaa noita koiria, kavahtakaa noita pahoja työntekijöitä, kavahtakaa noita pilalleleikattuja.

3 Sillä oikeita ympärileikattuja olemme me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa ja kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa, emmekä luota lihaan,

4 vaikka minulla on, mihin luottaa lihassakin. Jos kuka muu luulee voivansa luottaa lihaan, niin voin vielä enemmän minä,

5 joka olen ympärileikattu kahdek-

hän niin kuolemaa lähestynyt, ettei hän hengestensä totellut, että hän olis minua teidän puolestanne palvelut.

1. Vielä, minun veljeni, iloitkaat Herrassa. Että minä teille yhdellä tavalla kirjoitan, en minä siitä suutu; sillä se tekee teidän vahvemmaksi.

2. Kavahtakaat teitä koirilta, kavahtakaat teitä pahoilta työmiehiltä, kavahtakaat poisleikkaamisesta.

3. Sillä me olemme se ympärileikkaus, jotka Jumalaa hengessä palvelemme ja kerskaamme meitä Kristuksessa Jeesuksessa, ja emme turvaa lihaan,

4. Ehkä minulla on, johon minä lihassakin turvaan. Jos joku näkyy lihaan uskaltavan, minä paljoa enemmän.

5. Joka kahdeksantena päivänä

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

väisenä, olen Israelin kansaa, Benjaminin sukukuntaa, heprealainen heprealaisista syntynyt, lain mukaan fariseus, 6 intoon nähden seurakunnan vainooja, lain vanhurskauden suhteen nuhteettomaksi tullut.

PAAVALI PYRKII LÄHEMMÄ KRISTUSTA

7 Mutta mikä minulle oli voitto, sen olen Kristuksen vuoksi lukenut tappioksi,
8 Niinpä luen tosiaan kaikki tappioksi Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani tuntemisen ylen suuren arvon vuoksi. Hänen tähtensä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana, jotta voitaisin omakseni Kristuksen

9 ja minun havaittaisiin olevan Hänessä, ei oman vanhurskauteeni varassa, joka tulee lain perusteella, vaan sen, joka tulee *Kristuksen uskon* nojalla, sen vanhurskauden, jo-

sanpäiväisenä ja olen Israelin kansaa, Benjaminin sukukuntaa, heprealainen heprealaisista syntynyt, ollut lakiin nähden fariseus, 6 intoon nähden seurakunnan vainooja, lain vanhurskauteen nähden nuhteeton.

7 Mutta mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi.
8 Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana — että voitaisin omakseni Kristuksen
9 ja minun havaittaisiin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden,

ympärileikattu olen, Israelin kansasta, Benjaminin suvusta, heprealainen heprealaisista, lain jälkeen Pharisealainen,
6. Kiivaudesta seurakunnan vainooja, vanhurskaudessa, joka laista tulee, laittamaton.

7. Mutta ne, mitkä minulla olivat voittona, olen minä Kristuksen tähden vahingoksi lukenut;
8. Sillä minä luen kaikki vahingoksi sen ylönpalttisen Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani tuntemisen suhteen, jonka tähden minä olen kaikki vahingoksi lukenut, ja ne raiskana pidän, että minä Kristuksen voitaisin,
9. Ja hänessä löydettäisiin, ettei minun vanhurskauteeni laista olisi, vaan joka tulee uskosta Kristuksen päälle, nimittäin se vanhurskaus, joka Jumalalta uskolle omistetaan,

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

ka tulee Jumalalta uskon perusteella,

10 tunteakseni Hänet ja Hänen ylösnousemuksensa voiman ja kärsimystensä osallisuuden saadessani samankaltaisen kuoleman kuin Hän —

11 jos ehkä pääsen ylösnousemukseen*

KOHTI PÄÄMÄÄRÄÄ

12 Ei niin, että jo olen sen saavuttanut tai jo tullut täydelliseksi, vaan riennän sitä kohti, jotta minäkin voitaisin sen omakseni, koska myös Kristus Jeesus on voittanut minut.

13 Veljet, en vielä katso itse sitä voitaneeni, mutta yhden teen: unohtaen sen, mikä on takana ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessä,

14 riennän kohti päämäärää, Jumalan taivaallisen kutsun voittopalkintoa, joka on Kristuksessa Jeesukses-

joka tulee Jumalasta uskon perusteella;

10 tunteakseni hänet ja hänen ylösnousemisensa voiman ja hänen kärsimyksiensä osallisuuden, tullessani hänen kaltaisekseen samankaltaisen kuoleman kautta, 11 jos minä ehkä pääsen ylösnousemiseen kuolleista.

12 Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voitaisin, koskapa Kristus Jeesus on voittanut minut.

13 Veljet, minä en vielä katso sitä voitaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin,

14 minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella

10. Häntä tutakseni, ja hänen ylösnousemisensa voimaa ja kärsimistensä osallisuutta, koska minä tulen hänen kuolemansa kaltaiseksi;

11. Jolla muodolla minä kuolleitten ylösnousemisessa tuleva olen.

12. Ei niin, että minä sen jo käsittänyt olen, eli jo täydellinen olen; mutta minä ahkeroituksen suuresti, että minä sen myös käsittäisin, niinkuin minäkin Jesuksessa Kristuksessa käsitetty olen.

13. Minun veljeni! enpä minä pidä itseni sitä käsittäneen;

14. Mutta yksi on se: minä unohdan ne, mitkä takaperin ovat, ja kokotan niiden perään, jotka

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

sa. kutsunut Kristuksessa Jeesukses-
sa.

15 Olkoon meillä siis tämä mieli, niin monta kuin meitä on täydellistä, ja jos jossain olette toista mieltä, Jumala on ilmaiseva teille senkin.

16 Mihin tahansa olemme ehtineet, vaeltakaamme kuitenkin *saman säännön mukaan, olkaamme samaa mieltä.

17 Olkaa minun seuraajiani, veljet, ja tarkatkaa niitä, jotka näin vaeltavat, niin kuin me olemme teille esikuvana.

KRISTUKSEN RISTIN VIHOLLISET

18 Sillä monet, joista usein olen teille puhunut, vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina.

15 Olkoon siis meillä, niin monta kuin meitä on täydellistä, tämä mieli; ja jos teillä jossakin kohden on toinen mieli, niin Jumala on siinäkin teille ilmoittava, kuinka asia on.

16 Kunhan vain, mihin saakka olemme ehtineetkin, vaellamme samaa tietä!

17 Olkaa minun seuraajiani, veljet, ja katselkaa niitä, jotka näin vaeltavat, niinkuin me olemme teille esikuvana.

18 Sillä monet, joista usein olen sen teille sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina;

edessä ovat, ja samoan eteenpannun määrän jälkeen, sen kalliin tavaran jälkeen, joka Jumalan kutsumisen kautta ylhäältä Kristuksessa Jeesuksessa ilmoitetaan.

15. Niin monta siis, jotka meistä täydellistä on, ajatelkaamme niin, ja jos te toisin ajattelette, niin Jumala on sen teille ilmoittava.

16. Kuitenkin että me yhden mitan jälkeen siinä vaellamme, johon me joutuneet olemme, ja että me yksimieliset olisimme.

17. Seuratkaat, rakkaat veljet, minua ja katsokaat niitä, jotka niin vaeltavat, kuin me teille esikuva olemme.

18. Sillä monta vaeltavat, joista minä jo usein olen teille sanonut, ja nytkin itkien sanon: he ovat Kristuksen ristin viholliset,

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

19 Heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä ja maallisia he harrastavat.

20 Mutta meidän yhteiskuntamme on taivaissa, josta myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi.

21 Hän on muuttava alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla Hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi.

4. Luku KEHOITUKSEN SANOJA

1 Sen vuoksi, rakkaat ja ikävöidyt veljeni, minun iloni ja kruununi, seisokaa näin Herrassa lujina, rakkaat!

2 Euodiaa kehoitan ja Syntykeä kehoitan olemaan yksimielisiä Herrassa.

3 Pyydän myös sinua, oikea työtoverini*: auta näitä vaimoja, jotka ovat

19 heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä, ja maallisiin on heidän mielensä.

20 Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi,

21 joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi.

4. Luku

1 Sentähden, rakkaat ja ikävöidyt veljeni, te minun iloni ja kruununi, seisokaa näin Herrassa lujina, rakkaat!

2 Euodiaa minä kehoitan ja Syntykeä minä kehoitan olemaan yksimielisiä Herrassa.

3 Myös sinua, sinä minun oikea Synsygukseni, minä pyydän: ole

19. Joidenka loppu on kadotus, ja heidän vatsansa on heidän jumalansa ja heidän kunniansa joutuu heille häpiäksi, jotka maallisia rakastavat.

20. Mutta meidän menomme on taivaissa, josta me myös lunastajaa Herraa Jesusta Kristusta odotamme,

21. Joka meidän heikon ruumiimme kirkastaa, että se hänen kirkkaan ruumiinsa kaltainen olis, sillä voimalla, jolla hän myös voi kaikki itsellensä alamaiseksi tehdä.

1. Sentähden minun rakkaat ja ihanat veljeni, minun iloni ja minun kruununi, seisokaat niin Herrassa, minun rakkaani.

2. Euodiaa minä neuvon ja Syntykeä minä neuvon, että he Herrassa yksimieliset olisivat.

3. Ja minä rukoilen sinua, minun uskollinen kumppanini, ole niille

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

taistelleet kanssani ilosanoman puolesta yhdessä sekä Kleemensin, että muitten työtoverieni kanssa, joitten nimet ovat elämän kirjassa.

4 Iloitkaa aina Herrassa! Vielä sanon: iloitkaa!

5 Tulkoon lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä.

6 Älkää mistään murehtiko, vaan tulkoont pyyntönne kaikessa rukouksin ja anomisin kiitoksen kanssa Jumalalle tiettäväksi,

7 ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.

8 Sitten vielä, veljet: kaikkea mikä on totta, kaikkea mikä on kunnioitettavaa, kaikkea mikä on oikeaa, kaikkea mikä on puhdasta, kaikkea mikä on rakastettavaa, kaikkea mikä on hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu ja jos on

näille vaimoille avullinen, sillä he ovat taistelleet minun kanssani evankeliumin hyväksi, yhdessä sekä Klemensin että muiden työtoverieni kanssa, joiden nimet ovat elämän kirjassa.

4 Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon: iloitkaa!

5 Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä.

6 Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tiettäväksi,

7 ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.

8 Ja vielä, veljet, kaikki, mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu ja jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa;

avullinen, jotka minun kanssani evankeliumissa kilvoitelleet ovat, ynnä Klementin ja muiden minun auttajaini kanssa, joiden nimet elämän kirjassa ovat.

4. Iloitkaat aina Herrassa, ja taas minä sanon: iloitkaat.

5. Olkoon teidän siveytenne kaikille ihmisille tiettävä: Herra on lähellä.

6. Älkäät mistään murehtiko, vaan olkoon teidän anomuksenne kaikissa asioissa Jumalalle tiettävä, kaikella rukouksella ja pyytämislä kiitoksen kanssa.

7. Ja Jumalan rauha, joka ylitse kaiken ymmärryksen käy, varjelkoon teidän sydämenne ja teidän taitonne Kristuksessa Jeesuksessa.

8. Vielä, rakkaat veljet, mikä tosi, mikä kunniallinen, mikä oikein, mikä puhdas, mikä otollinen on, mikä hyvin kuuluu, jos joku hyvä tapa ja jos joku kiitos on, ajatelkaat niitä.

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

jotain kiitettävää, sitä ajatelkaa.

9 Mitä myös olette minulta oppineet ja saaneet ja kuulleet ja minussa nähneet, sitä tehkää, niin rauhan Jumala on oleva kanssanne.

9 mitä myös olette oppineet ja saaneet ja minulta kuulleet ja minussa nähneet, sitä tehkää, niin rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne.

9. Mitä te myös opitte, ja saitte, ja kuulitte, ja nähneet olette minussa, se tehkää, niin rauhan Jumala on teidän kanssanne.

PAAVALI ILOITSEE FILIPPILÄISTEN AVUSTA

10 Olen kuitenkin suuresti iloinnut Herrassa, että te viimeinkin olette elpyneet ajattelemaan minun parastani. Olette sitä ajatelleetkin, mutta teillä ei ole ollut tilaisuutta.

11 Ei niin, että puutteen vuoksi puhun, sillä olen oppinut oloihini tyytymään.

12 Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa. Kaikkeen ja kaikenlaisiin olen tottunut, sekä olemaan kylläinen että näkemään nälkää, sekä elämään runsaudessa että kärsimään puutetta.

10 Minä ihastuin suuresti Herrassa, että te jo vihdoinkin olitte elpyneet pitämään minusta huolta, johon teillä ennenkin oli ollut halua, vaikka ei tilaisuutta.

11 Ei niin, että minä puutteen vuoksi tätä sanon; sillä minä olen oppinut oloihini tyytymään.

12 Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa; kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin minä olen tottunut; sekä olemaan ravittuna että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa että puutteessa.

10. Mutta minä olen suuresti iloinen Herrassa, että te olette taas virvonneet minusta murhetta pitämään, ehkä te sen tehneetkin olette, vaan ei teillä ollut tilaa.

11. Enpä minä sitä sentähden sano, että minulta jotakin puuttuu; sillä minä olen oppinut, joissa minä olen, niihin tyytymään.

12. Minä taidan nöyrä olla ja taidan myös korkia olla, minä olen aina ja kaikissa harjoitettu, taidan ravittu olla ja isota, hyötyä ja köyhtyä.

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

13 Kaikki voin Hänessä, (Kristuksessa,) joka minua vahvistaa.

14 Kuitenkin teitte hyvin ottaessanne osaa ahdinkooni,

15 Mutta tekin, filippiläiset, tiedätte, että ilosanoman alkuaikana, kun läksin Makedoniasta, ei mikään seurakunta, paitsi te yksin, osallistunut kanssani tilitykseen annetusta ja vastaan otetusta.

16 Sillä Tessalonikaankin te minulle sekä kerran että kahdesti lähetitte apua tarpeeseeni.

17 Ei niin että haluan lahjaa, vaan haluan hedelmää, joka karttuu teidän hyväksenne.

18 Olenhan saanut kaikkea, jopa ylen runsaasti. Minulla on yltäkyllin saatuani Epafroditukselta lähetyksenne, joka on suloinen tuoksu, Jumalalle mieluinen, otollinen uhri.

19 Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki tar-

13 Kaikki minä voin hänessä, (Kristuksessa,) joka minua vahvistaa.

14 Kuitenkin teitte hyvin, kun otitte osaa minun ahdinkooni.

15 Tiedättehän tekin, filippiläiset, että evankeliumin alkuaikoina, kun lähdin Makedoniasta, ei mikään muu seurakunta kuin te yksin käynyt minun kanssani tiliyhteyteen annetusta ja vastaanotetusta.

16 Sillä Tessalonikaankin te minulle kerran, jopa kahdesti, lähetitte, mitä tarvitsin.

17 Ei niin, että haluaisin lahjaa, vaan minä haluan teidän hyväksenne karttuvaa hedelmää.

18 Olen nyt saanut kaikkea, jopa ylenpalttisesti; minulla on yllinkyllin, saatuani Epafroditukselta teidän lähetyksenne, joka on "suloinen tuoksu", otollinen, Jumalalle mieluinen uhri.

19 Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaik-

13. Minä voin kaikki sen kautta, joka minun väkeväksi tekee, Kristuksen.

14. Kuitenkin te teitte hyvin, että te minun murheeni päällenne otitte.

15. Mutta te Philippiläiset tiedätte, ettei ensin evankeliumin alusta, kuin minä Makedoniasta läksin, yksikään seurakunta minulle mitään ollut jakanut antamisessa ja ottamisessa, vaan ainoastaan te;

16. Sillä kuin myös minä Tessalonikassa olin, lähetitte te kerran ja kaksi minun tarpeeni.

17. Ei niin, että minä lahjoja pyydän, vaan ahkeroitukseni sitä, että teidän luvussanne ylitsevuotava hedelmä olis.

18. Sillä minulla on kaikki ja yltäkyllä, minä olen täytetty, sitte kuin minä Epafroditukselta sain sen, mikä teiltä lähetetty oli, makian hajuun, otollisen ja Jumalalle kelvollisen uhrin.

19. Mutta minun Jumalani on teille antava, rikkaudestansa kaikki tei-

PAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

peemme kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa.

20 Mutta Jumalallemme ja Isällemme kunnia iäisesti. Aamen.

ki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa.

20 Mutta meidän Jumalallemme ja Isällemme kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen.

dän tarpeenne, kunniassa, Jesuksen Kristuksen kautta.

20. Mutta Jumalalle ja meidän Isällemme olkoon kunnia ijankaikkisesta ijankaikkiseen, amen!

LOPPUTERVEHDYS

21 Tervehtikää jokaista pyhää Kristuksessa Jeesuksessa. Teitä tervehtivät kanssani olevat veljet.

22 Teitä tervehtivät kaikki pyhät, mutta varsinkin ne, jotka ovat keisarin huoneväkeä.

23 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne. (Aamen.)

21 Tervehdys jokaiselle pyhälle Kristuksessa Jeesuksessa. Tervehdyksen lähettävät teille minun kanssani olevat veljet.

22 Tervehdyksen lähettävät teille kaikki pyhät, mutta varsinkin ne, jotka ovat keisarin huoneväkeä.

23 Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa. (Aamen.)

21. Tervehtikää jokaista pyhää Kristuksessa Jeesuksessa. Teitä tervehtivät ne veljet, jotka minun kanssani ovat.

22. Teitä tervehtivät kaikki pyhät, erinomattain ne, jotka keisarin huoneesta ovat.

23. Meidän Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkein teidän kanssanne, amen!

PAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

1. Luku TERVEHDYS

1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timo-

PAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

1. Luku

1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli

PAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

1. Paavali, Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan tahdon kautta, ja

PAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

teus

2 Kolossassa oleville pyhille ja uskoville veljillenne Kristuksessa. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme (, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta).

Timoteus

2 Kolossassa asuville pyhille ja uskoville veljille Kristuksessa. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme (, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta)!

veli Timoteus,

2. Niille, jotka ovat Kolossissa, pyhille ja uskollisille veljille Kristuksessa: armo olkoon teille ja rauha Jumalalta meidän isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

PAVALIN KIITOS JA ESIRUKOUS

3 Kiitämme Jumalaa (ja) Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää aina rukoillessamme puolestanne,

4 sillä olemme kuulleet uskostanne Kristukseen Jeesukseen ja rakkaudesta, mikä teillä on kaikkia pyhiä kohtaan,

5 sen toivon perusteella, joka teille on talletettuna taivaissa. Siitä te olette ennen kuulleet sen ilosanoman totuuden sanassa,

6 joka on tullut luoksenne. Niin kuin se kantaa hedelmää [ja kasvaa] myös koko maailmassa, niin teidänkin keskellänne siitä päivästä alkaen,

3 Me kiitämme Jumalaa, Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää, aina kun rukoilemme teidän edestänne,

4 sillä me olemme saaneet kuulla teidän uskostanne Kristuksessa Jeesuksessa ja rakkaudesta, mikä teillä on kaikkia pyhiä kohtaan;

5 me kiitämme häntä sen toivon tähden, joka teille on talletettuna taivaissa ja josta jo ennen olette kuulleet sen evankeliumin totuuden sanassa,

6 joka on tullut teidän tyköenne, niinkuin se on myös kaikessa maailmassa, missä se kantaa hedelmää ja kasvaa, samoin kuin

3. Me kiitämme Jumalaa ja meidän Herran Jeesuksen Kristuksen Isää, ja rukoilemme aina teidän edestänne,

4. Sittekuin me kuulimme teidän uskonne Kristuksessa Jeesuksessa ja teidän rakkautenne kaikkia pyhiä kohtaan,

5. Sen toivon tähden, joka teille taivaissa tallelle pantu on, josta te ennen sen totisen evankeliumin saarnan kautta kuulleet olette,

6. Joka teidän tyköenne tullut on, niinkuin myös kaikkeen maailmaan, ja hedelmän kantaa, niinkuin teissäkin hamasta siitä päi-

PAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

jona kuulitte ja opitte tuntemaan Jumalan armon totuudessa,

7 niin kuin opitte Epafraalta, rakkaalta palvelutoveriltamme. Hän on uskollinen Kristuksen palvelija teidän hyväksenne.

8 Hän on myös kertonut meille rakkaudestanne Hengessä.

9 Sen vuoksi emme mekään siitä päivästä alkaen, jona sen kuulimme, lakkaa puolestanne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen Hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä,

10 vaeltaaksenne Herran edessä arvokkaasti, kaikessa otollisesti, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemisessa*,

11 Hänen kirkkautensa väkevyyden mukaan kaikella voimalla vahvistettuina olemaan iloiten kestäviä ja pit-

teidänkin keskuudessanne siitä päivästä alkaen, jona te kuulitte ja opitte tuntemaan Jumalan armon totuudessa,

7 niinkuin te sen opitte Epafraalta, meidän rakkaalta kanssapalvelijaltamme, joka on uskollinen Kristuksen palvelija teidän hyväksenne

8 ja joka myös on kertonut meille teidän rakkaudestanne Hengessä.

9 Sentähden emme mekään, siitä päivästä alkaen, jona sen kuulimme, ole lakanneet teidän edestänne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä,

10 vaeltaaksenne Herran edessä arvollisesti, hänelle kaikessa otollisesti, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemisen kautta,

11 ja hänen kirkkautensa väkevyyden mukaan kaikella voimalla vahvistettuina olemaan kaikessa

västä, jona te sen kuulleet olette ja Jumalan armon totuudessa tunsitte;

7. Niinkuin te myös meidän rakkaalta kanssa palvelioltamme Epaphraalta opitte, joka teidän edestänne Kristuksen uskollinen palvelia on,

8. Joka myös on meille ilmoittanut teidän rakkautenne hengessä.

9. Sentähden myös me siitä päivästä, jona me sen kuulimme, emme lakanneet teidän edestänne rukoilemasta ja anomasta, että te hänen tahtonsa tuntemisella täyttäisi kaikkiin hengellisessä viisaudessa ja toimessa,

10. Että te soveliaasti vaeltaisitte, kelvaten kaikissa Herralle, ja hedelmän tekisitte kaikissa hyvissä töissä ja kasvaisitte Jumalan tuntemisessä,

11. Ja vahvistetuksi tulisitte kaikella voimalla, hänen kunniansa väkevyyden jälkeen, kaikkeen kärsi-

PAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

kämielisiä kaikessa.

12 kiittäen Isää, joka on tehnyt meidät soveliaiksi pyhain perinnön osallisuuteen valossa.

13 Hän on pelastanut meidät pimeän vallasta ja siirtänyt rakkaan Poikansa valtakuntaan.

JEESUS JA HÄNEN TYÖNSÄ

14 Hänessä meillä on lunastus (Hänen verensä ansiosta), syntien anteeksianto.

15 Hän on näkymättömän Jumalan kuva, kaiken luomakunnan esikoinen.

16 Sillä Hänessä luotiin kaikki, mikä on taivaissa ja mikä on maan päällä, näkyväiset ja näkymättömät, olkoot valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia tai valtoja. Kaikki on luotu Hänen avullaan ja Häntä varten.

kestäviä ja pitkämielisiä, ilolla

12 kiittäen Isää, joka on tehnyt teidät soveliaiksi olemaan osalliset siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa,

13 häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan.

14 Hänessä meillä on lunastus (*Hänen verensä ansiosta*), syntien anteeksisaaminen, 15 ja hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen ennen kaikkea luomakuntaa.

16 Sillä hänessä luotiin kaikki, mikä taivaissa ja mikä maan päällä on, näkyväiset ja näkymättömät, olkoot ne valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia tai valtoja, kaikki on luotu hänen kauttansa ja häneen,

vällisyyteen ja pitkämielisyyteen ilon kanssa.

12. Ja kiittäkää Isää, joka meitä soveliaaksi tehnyt on pyhain perimisen osallisuuteen valkeudessa,

13. Joka meitä pimeyden vallasta pelasti ja on meidät siirtänyt rakkaan Poikansa valtakuntaan,

14. Jonka kautta meillä on lunastus hänen verensä kautta, nimitäin syntein anteeksi antamus, 15. Joka näkymättömän Jumalan kuva on, esikoinen ennen kaikkia luontokappaleita.

16. Sillä hänen kauttansa ovat kaikki luodut, jotka taivaassa ja maan päällä ovat, näkyväiset ja näkymättömät, thronit ja herraudet, vallat ja hallitukset: ne ovat kaikki hänen kauttansa ja häneen luodut.

PAAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

17 Hän myös on ennen kaikkia, ja Hänessä kaikki pysyy voimassa.

18 Hän on ruumiin eli seurakunnan pää, Hän, joka on alku, esikoisena kuolleista noussut*, jotta Hän kaikessa olisi ensimmäinen.

19 Sillä *Jumala näki hyväksi, että koko täyteys asuisi* Hänessä

20 ja että Hän, tehden rauhan Hänen ristinsä veren perusteella, Hänen ansiostaan sovittaisi itsensä kanssa kaikki, Hänen ansiossaan sekä maan päällä olevat että taivaissa olevat.

21 Teidätkin, jotka kerran olitte vieraantuneita ja vihamiehiä mieleltänne pahoissa töissä, Hän kuitenkin nyt on sovittanut

22 *Poikansa lihan* ruumiissa kuoleman perusteella, asettaakseen teidät pyhinä ja moitteettomina ja nuhteettomina eteensä.

23 jos vain pysytte uskossa vahvistettuina ja lujina, horjahtamatta pois

17 ja hän on ennen kaikkia, ja hänessä pysyy kaikki voimassa.

18 Ja hän on ruumiin, se on: seurakunnan, pää; hän, joka on alku, esikoinen kuolleista nousseitten joukossa, että hän olisi kaikessa ensimmäinen.

19 Sillä Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys hänessä asuisi

20 ja että hän, tehden rauhan hänen ristinsä veren kautta, hänen kauttaan sovittaisi itsensä kanssa kaikki, hänen kauttaan kaikki sekä maan päällä että taivaissa.

21 Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne hänen vihamiehiänsä pahoissa teoissanne, hän nyt on sovittanut

22 Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä,

23 jos te vain pysytte uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina,

17. Ja hän on ennen kaikkia ja kaikki ovat hänessä.

18. Ja hän on ruumiin, nimittäin seurakunnan pää, joka on alku ja esikoinen kuolleista, että hän kaikkien ylitse kävis;

19. Sillä niin kelpasi Isälle, että hänessä kokonainen täydellisyys asuis,

20. Ja kaikki olisivat hänen kauttansa hänen itse kanssansa sovitetut, sekä ne jotka maassa että ne jotka taivaissa ovat; sillä hän teki verensä kautta ristin päällä rauhan, itse kauttansa.

21. Ja te olitte muinen oudot ja viholliset ymmärryksen puolesta, pahoissa töissä; mutta nyt hän on teidät sovittanut,

22. Lihansa ruumiissa kuoleman kautta, että hän teidät saattais pyhäksi, laittamattomaksi ja nuhteettomaksi kasvoinsa edessä.

23. Jos te muutoin uskossa pysytte perustettuna ja vahvana ja hor-

PAAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

sen ilosanoman toivosta, jonka olette kuulleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa, mikä on taivaan alla ja jonka ilosanoman palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut.

horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa taivaan alla ja jonka palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut.

jumattomana evankeliumin toivosta, jonka te kuulitte, joka on saarnattu kaikkein luontokappalten edessä, jotka taivaan alla ovat; jonka palvelijaksi minä Paavali tullut olen,

PAAVALI SEURAKUNNAN PALVELIJANA

24 Nyt iloitsen kärsiessäni tähtenne, ja täytän sen, mitä vielä lihassani puuttuu Kristuksen ahdistuksista Hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta.

24 Nyt minä iloitsen kärsiessäni teidän tähtenne, ja mikä vielä puuttuu Kristuksen ahdistuksista, sen minä täytän lihassani hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta,

24. Joka nyt minun vaivoistani iloitsen, jotka minä kärsin teidän edestänne, ja täytän Kristuksen kärsimiset minun lihassani hänen ruumiinsa edestä, joka on seurakunta,

25 Sen palvelijaksi olen tullut Jumalan taloudenhoidon mukaan, joka minulle teitä varten on uskottu täydellisesti julistaakseni Jumalan sanan,

25 jonka palvelijaksi minä olen tullut Jumalan armotalouden mukaan, joka minulle on annettu teitä varten, täydellisesti julistaakseni Jumalan sanan,

25. Jonka palveliaksi minä tullut olen Jumalan toimituksen jälkeen, joka minulle teidän kohtaanne annettu on, täyttämään Jumalan sanaa;

26 sen salaisuuden, joka on ollut kätkeytynä ikiajoista ja sukupolvista asti, mutta nyt on ilmoitettu Hänen pyhillen.

26 sen salaisuuden, joka on ollut kätkeytynä ikuisista ajoista ja polvesta polveen, mutta joka nyt on ilmoitettu hänen pyhillensä,

26. Sitä salaisuutta, joka ijankaikisesta ja sukukunnista on salattu ollut, mutta nyt hänen pyhillensä ilmoitettu,

27 Heille Jumala tahtoi tehdä tiettä-

27 joille Jumala tahtoi tehdä tiettä-

27. Joille Jumala tahtoi sen julis-

PAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

väksi, mikä pakanain keskellä on tämän salaisuuden kirkkauden rikkaus, joka on Kristus teissä, kirkkauden toivo.

28 Häntä me julistamme neuvoen jokaista ihmistä ja opettaen jokaista ihmistä kaikessa viisaudessa, asettaaksemme jokaisen ihmisen esiin täydellisenä Kristuksessa (Jeesuksessa).

29 Sitä varten vaivaa näenkin, taistellen Hänen vaikutuksensa mukaan, mikä minussa voimallisesti vaikuttaa.

2. Luku

1 Sillä haluan teidän tietävän, kuinka suuri kilvoittelu minulla on tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien niiden vuoksi, jotka eivät ole nähneet ruumiillisia kasvojani,

2 jotta heidän sydämensä saisivat rohkaisua, yhteen liittyneinä rakkaudessa, ja pääsisivät täysin varman

väksi, kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus (*kirkkauden rikkaus*): Kristus teissä, kirkkauden toivo.

28 Ja häntä me julistamme, neuvoen jokaista ihmistä ja opettaen jokaista ihmistä kaikella viisaudella, asettaaksemme esiin jokaisen ihmisen täydellisenä Kristuksessa (*Jeesuksessa*).

29 Sitä varten minä vaivaa näenkin, taistellen hänen vaikutuksensa mukaan, joka minussa voimallisesti vaikuttaa.

2. Luku

1 Sillä minä tahdon, että te tiedätte, kuinka suuri kilvoittelu minulla on teidän tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien tähden, jotka eivät ole minun ruumiillisia kasvojani nähneet,

2 että heidän sydämensä, yhteenliittyneinä rakkaudessa, saisivat kehoitusta omistamaan täyden

taa, mikä tämän salaisuuden kunniallinen rikkaus pakanain seassa on, joka on Kristus teissä, kunnian toivo,

28. Jonka me ilmoitamme, ja kaikkia ihmisiä neuvomme, ja kaikkia ihmisiä kaikkinaisessa viisaudessa opetamme, että me jokaisen ihmisen Kristuksessa Jeesuksessa täydelliseksi saattaisimme:

29. Jota minä myös ahkeroitson ja hänen vaikutuksensa jälkeen kilvoittelen, joka minussa väkevästi vaikuttaa.

1. Sillä minä soisin teidän tietävän, kuinka suuri kilvoitus minulla on teistä ja niistä, jotka Laodikeassa ovat, ja kaikista niistä, jotka ei minun kasvojani lihassa nähneet:

2. Että heidän sydämensä saisivat lohdutuksen ja liitetyksi tulisivat rakkaudessa kaikkeen rikkauteen,

PAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

ymmärtämisen koko rikkauteen, Jumalan ja Isän ja Kristuksen salaisuuden tuntemiseen,

3 Hänen, jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkettyinä.

4 Tämän sanon, jottei kukaan teitä pettäisi suostuttelevilla puheilla.

5 Sillä jos ruumiillisesti olenkin poissa, olen kuitenkin kanssanne hengessä, iloiten ja pannen merkille järjestyksenne ja lujan uskonne Kristukseen.

TÄYTEYS KRISTUKSESSA

6 Niin kuin siis olette ottaneet vastaan Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin vaeltakaa Hänessä,

7 Häneen juurtuneina ja Hänessä rakentuen ja uskossa vahvistuen, niin kuin teille on opetettu, ja olkaa (siinä) ylitsevuotavaiset kiitollisin mielin.

8 Katsokaa, ettei kukaan saa teitä

ymmärtämyksen koko rikkauden ja pääsisivät tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen,

3 jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkettyinä.

4 Tämän minä sanon, ettei kukaan teitä pettäisi suostuttelevilla puheilla.

5 Sillä jos ruumiillisesti olenkin poissa, olen kuitenkin teidän kanssanne hengessä ja iloitsen nähdessäni järjestyksen, joka teidän keskuudessanne vallitsee, ja teidän lujan uskonne Kristukseen.

6 Niinkuin te siis olette omaksenne ottaneet Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin vaeltakaa hänessä, 7 juurtuneina häneen ja hänessä rakentuen ja uskossa vahvistuen, niinkuin teille on opetettu; ja olkoon teidän kiitoksenne ylitsevuotavainen.

8 Katsokaa, ettei kukaan saa teitä

täydellisessä ymmärryksessä Jumalan ja Isän ja Kristuksen salaisuuden tuntemiseen,

3. Jossa kaikki viisauden ja taidon tavarat kätketyt ovat.

4. Mutta sen minä sanon, ettei joku teitä viettelisi kavalalla puheella.

5. Sillä vaikka en minä lihassa läsnä ole, niin minä kuitenkin hengessä teidän tykönänne olen, iloitsen ja näen teidän toimellisuutenne ja teidän vahvan uskonne Kristuksen päälle.

6. Niinkuin te nyt Herran Jeesuksen Kristuksen olette ottaneet vastaan, niin vaeltakaat hänessä,

7. Ja olkaat hänessä juuritettut ja rakennettut ja uskossa vahvistettut, niinkuin te oppineet olette, ja olkaat siinä runsaasti kiitolliset.

8. Katsokaat, ettei joku teitä viette-

PAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

saaliikseen järkeisopilla ja tyhjällä petoksella, nojautuen ihmisten perinnäissäntöihin ja maailman alkeisvoimiin eikä Kristukseen.

9 Sillä Hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti,
10 ja te olette täytetyt Hänessä, joka on kaiken hallituksen ja vallan pää.

11 Hänessä olette myös ympärileikatut käsittä suoritetulla ympärileikkauksella, (syntisen) lihan ruumiin poisriisumisella Kristuksen ympärileikkauksella,

12 haudattuina Hänen kanssaan kasteessa, jossa myös olette Hänen kanssaan herätetyt Jumalan vaikuttaman uskon voimasta, Hänen, joka herätti Hänet kuolleista.

13 Teidätkin, jotka olitte kuolleet rikkomustenne ja lihanne ympärileikkaamattomuuden vuoksi, [teidät] Hän teki eläviksi yhdessä Hänen kanssaan, antaen teille anteeksi kaikki

saaliikseen järkeisopilla ja tyhjällä petoksella, pitäytyen ihmisten perinnäissäntöihin ja maailman alkeisvoimiin eikä Kristukseen.

9 Sillä hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti,
10 ja te olette täytetyt hänessä, joka on kaiken hallituksen ja vallan pää,

11 ja hänessä te myös olette ympärileikatut, ette käsintehdyillä ympärileikkauksella, vaan (syntisen) lihan ruumiin poisriisumisella, Kristuksen ympärileikkauksella:

12 ollen haudattuina hänen kanssaan kasteessa, jossa te myös hänen kanssaan olette herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet kuolleista.

13 Ja teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja lihanne ympärileikkaamattomuuteen, teidät hän teki eläviksi yhdessä hänen kanssaan, antaen meille anteeksi kaikki ri-

le filosofian ja turhain jaaritusten kautta, ihmisten opin ja maailmallisten säätyin jälkeen, ja ei Kristuksen jälkeen.

9. Sillä hänessä asuu koko jumaluuden täydellisyys ruumiillisesti,
10. Ja te olette hänessä täydelliset, joka kaiken herrauden ja esivallan pää on,

11. Jonka kautta te myös ympärileikatut olette sillä ympärileikkauksella, joka käsittä tapahtuu, syntisen ruumiin pois panemisen kautta, lihassa, Kristuksen ympärileikkauksella,

12. Ynnä hänen kanssansa kasteen kautta haudatut, jossa te myös hänen kanssansa olette nousseet ylös uskon kautta, jonka Jumala vaikuttaa, joka hänen kuolleista herättänyt on,

13. Ja on teidät hänen kanssansa eläväksi tehnyt, kuin te synnissä kuolleet olitte, ja teidän lihanne esinahassa, ja on meille kaikki synnit anteeksi antanut.

PAAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

rikkomukset,

14 pyyhittyään pois sen käsikirjoituksen säännöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli vastustajamme; sen Hän otti pois tieltä nauliten sen ristiin.

15 Riisuttuaan aseista hallitukset ja vallat Hän asetti ne julkisesti häpeän alaisiksi saaden niistä Hänessä riemuvoiton.

VAROITUS MUOTOJUMALISUUTTA VASTAAN

16 Älköön siis kukaan teitä tuomitko syömisestä tai juomisesta tai juhlan tai uudenkuun tai sapattien vuoksi,

17 Jotka ovat tulevaisten varjo, mutta todellisuus* on Kristuksen.

18 Älköön teiltä riistäkö voittopalkintoa kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelten palvelemiseen, tunkeutuen* siihen, mitä "ei ole nähnyt, ja on lihallisen mielensä turhaan paisuttama"

kokset,

14 ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli meidän vastustajamme; sen hän otti meidän tieltämme pois ja naulitsi ristiin.

15 Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julkisen häpeän alaisiksi; hän sai heistä hänen kauttaan voiton riemun.

16 Älköön siis kukaan teitä tuomitko syömisestä tai juomisesta, älköön myös minkään juhlan tai uudenkuun tai sapatin johdosta,

17 jotka vain ovat tulevaisten varjo, mutta ruumis on Kristuksen.

18 Älköön teiltä riistäkö voittopalkintoanne kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelien palvelemiseen ja pöyhkeilee näyistään ja on lihallisen mielensä turhaan paisuttama

14. Ja on pyyhkinyt pois sen käsikirjoituksen, joka säätyin kautta meitä vastaan oli ja oli meille vastahakoinen: sen hän otti pois ja naulitsi ristiin,

15. Ja on ryöstänyt vallitukset ja väkevyydet, ja toi heidät näkyviin, ja sai heistä voittokunnian itse kauttansa.

16. Älkään siis kenkään teitä tuomitko ruusta eli juomasta, taikka määrätyistä pyhäpäivistä, ei uudesta kuusta, eikä sabbateista, 17. Jotka ovat tulevaisten varjo, mutta itse ruumis on Kristuksessa. 18. Älkäät antako kenenkään voittoa teidän kilvoituksenne palkkaa, joka tahtoo teitä nöyryyteen ja enkelien palvelukseen, vaeltain niissä, joita ei hän nähnyt ole, ja on tyhmästi lihallisessa mielessänsä

PAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

19 eikä pysy Päässä, josta koko ruumis nivelten ja jänteitten tukemana koossa pitämänä kasvaa Jumalan antamaa kasvua.

20 Jos olette Kristuksen kanssa kuolleet pois maailman alkeisvoimista, miksi — ikään kuin eläisitte maailmassa, alistutte säännöksiin:

21 Älä tartu, älä maista, älä koske!

22 — ihmisten käskyjen ja oppien mukaan? Tämä kaikki on luotu käytössä häviämään.

23 Sillä on tosin viisauden maine omavalintaisen jumalanpalveluksen ja nöyryyden ja ruumiin kurittamisen vuoksi, mutta sillä ei ole mitään arvoa lihan tyydyttämisen takia.

19 eikä pitäydy häneen, joka on pää ja josta koko ruumis, nivelten ja jänteiden avulla koossa pysyen, kasvaa Jumalan antamaa kasvua.

20 Jos te olette Kristuksen kanssa kuolleet pois maailman alkeisvoimista, miksi te, ikäänkuin eläisitte maailmassa, sallitte määrätä itsellenne säädöksiä:

21 Älä tartu, älä maista, älä koske!

22 — sehän on kaikki tarkoitettu katoamaan käyttämisen kautta — ihmisten käskyjen ja oppien mukaan?

23 Tällä kaikella tosin on viisauden maine itsevalitun jumalanpalveluksen ja nöyryyden vuoksi ja sentähden, ettei se ruumista säästä; mutta se on ilman mitään arvoa, ja se tapahtuu lihan tyydyttämiseksi.

paisunut,

19. Ja ei riipu kiinni Päässä, josta koko ruumis jäsenistä ja ravioista saa väkevyyden ja kokoon liitetty on, ja niin siinä lisäämisessä kasvaa, jonka Jumala antaa.

20. Jos te siis olette Kristuksen kanssa maailman säädyistä kuolleet, miksi te teitänne annatte säädyillä solmita, niinkuin te maailmassa eläisitte?

21. Älä siihen rupee, (sanovat ne,) älä maista, älä pitele,

22. Jotka kaikki kulumisessa hukuvat, ja ihmisten käskyt ja opit ovat,

23. Joilla kyllä viisauden muoto on itsevalitussa palveluksessa ja nöyryydessä, ja siinä, ettei he ruumistansa armahda eikä tee lihalle kunniaa hänen tarpeissansa.

3 Luku UUSI ELÄMÄ KRISTUKSESSA 3. Luku

1 Jos siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on istuen Jumalan oikealla puolella.

2 Ajatelkaa sitä, mikä on ylhäällä, älkää sitä, mikä on maan päällä.

3 Sillä te olette kuolleet ja elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa.

4 Kun Kristus, meidän elämämme ilmestyy, silloin tekin ilmestytte Hänen kanssaan kirkkaudessa.

5 Kuolettakaa siis maalliset jäsenenne: haureus, saastaisuus, aistillisuus, paha himo ja ahneus, joka on epäjumalanpalvelua,

6 sillä niitten vuoksi tulee Jumalan viha (tottelemattomien päälle).

7 Niissä tekin kerran vaelsitte, kun

1 Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella.

2 Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä.

3 Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa;

4 kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin hänen kanssaan ilmestytte kirkkaudessa.

5 Kuolettakaa siis maalliset jäsenenne: haureus, saastaisuus, kiihko, paha himo ja ahneus, joka on epäjumalanpalvelusta,

6 sillä niiden tähden tulee Jumalan viha (*tottelemattomien päälle*),

7 ja niissä tekin ennen vaelsitte,

1. Jos te siis Kristuksen kanssa olette nousseet ylös, niin etsikää niitä, jotka ylhäällä ovat, kussa Kristus istuu Jumalan oikialla kädellä.

2. Pyrkikää niiden perään, jotka ylhäällä ovat, ja ei niiden, jotka maan päällä ovat.

3. Sillä te olette kuolleet ja teidän elämänne on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalassa.

4. Kuin Kristus, meidän elämämme, ilmoitetuksi tulee, silloin tekin hänen kanssansa kunniasa ilmoitetaan.

5. Niin kuolettakaat sentähden teidän jäsenenne, jotka maan päällä ovat, huoruus, saastaisuus, häpiällinen himo, rietas halaus ja ahneus, joka on epäjumalan palvelus,

6. Joidenka tähden Jumalan viha epäuskoisten lasten päälle tulee;

7. Joissa tekin muinen vaelsitte,

PAAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

niissä elite.

8 Mutta nyt pankaa tekin pois ne kaikki: viha, kiivastus, pahuus herjaus ja häpeällinen puhe suustanne.

9 Älkää valhetelko toisillenne, koska olette riisuneet pois vanhan ihmisen tekoineen

10 ja pukeutuneet uuteen, joka uudistuu tietoon Luojansa kuvan mukaan.

11 Tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaaria, ei skyyttalaista. ei orjaa, ei vapaata, vaan kaikki ja kaikissa on Kristus.

12 Pukeutukaa niin kuin Jumalan valitsemat, pyhät ja rakastetut sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen,

13 kärsien toisianne ja antaen toisillenne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niin kuin Kristuskin

kun niissä elite.

8 Mutta nyt pankaa tekin pois ne kaikki: viha, kiivastus, pahuus, herjaus ja häpeällinen puhe suustanne.

9 Älkää puhuko valhetta toisistanne, te, jotka olette riisuneet pois vanhan ihmisen tekoinensa

10 ja pukeutuneet uuteen, joka uudistuu tietoon, Luojansa kuvan mukaan.

11 Ja tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaaria, ei skyyttalaista, ei orjaa, ei vapaata, vaan kaikki ja kaikissa on Kristus.

12 Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valituita, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen,

13 kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan.

kuin te niissä elite.

8. Mutta nyt pankaat myös te pois nämät kaikki, viha, närkästys, pahuus, pilkka, ilkiät sanat, teidän suustanne.

9. Älkää valehdelko keskenänne, ja riisukaat pois teistänne vanha ihminen tekoinensa,

10. Ja pukekaat päällenne uusi, joka hänen tuntemiseensa uudistetaan, hänen kuvansa jälkeen, joka sen luonut on.

11. Kussa ei ole Grekiläinen ja Juudalainen, ympärileikkaus ja esinahka, Barbarus ja Skyta, orja ja vapaa, vaan kaikki ja kaikissa Kristus.

12. Niin pukekaat siis teitänne niinkuin Jumalan valitut, pyhät ja rakkaat, sydämellisellä laupiudella, ystävyydellä, nöyryydellä, hiljaisuudella ja pitkämielisyydellä,

13. Ja kärsikää toinen toistanne ja anteeksi antakaa toinen toisillenne, jos jollakin on kannetta toista

PAAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

on teille anteeksi antanut, niin antakaa tekin.

14 Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, joka on täydellisyiden side.

15 Vallitkoon sydämässänne Jumalan rauha, johon olette kutsututkin yhdessä ruumiissa, ja olkaa kiitolliset.

16 Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana. Opettakaa ja neuvokaa toisianne kaikessa viisaudessa psalmeihin (ja) kiitosvirsiin ja hengellisiin lauluihin, kiitollisina laulaen sydämässänne Herralle.

17 Kaikki minkä teette sanoin tai töin, kaikki tehkää Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen Jumalaa ja Isää Hänen kauttaan.

KRISTILLINEN PERHE-ELÄMÄ

18 Vaimot, olkaa (omille) miehille alamaiset, niin kuin sopii Herrassa,

Niinkuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa.

14 Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, mikä on täydellisyiden side.

15 Ja vallitkoon teidän sydämässänne Kristuksen rauha, johon te olette kutsututkin yhdessä ruumiissa, ja olkaa kiitolliset.

16 Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana; opettakaa ja neuvokaa toinen toistanne kaikessa viisaudessa, psalmeilla, kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten kiitollisesti Jumalalle sydämässänne.

17 Ja kaikki, minkä teette sanalla tai työllä, kaikki tehkää Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen Isää Jumalaa hänen kauttansa.

18 Vaimot, olkaa miehille alamaiset, niinkuin sopii Herrassa.

vastaan; niinkuin myös Kristus teille on anteeksi antanut, niin myös tekin tehkää.

14. Mutta ylitse näiden kaikkein pukekaa päällenne rakkaus, joka on täydellisyiden side.

15. Ja Jumalan rauha hallitkoon teidän sydämässänne, johonka te myös kutsutut olette yhteen ruumiiseen, ja olkaat kiitolliset.

16. Asukaan Jumalan sana runsaasti teissä, kaikella viisaudella. Opetkaat ja neuvokaat teitänne keskenänne psalmeilla ja kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten armon kautta Herralle teidän sydämässänne.

17. Ja kaikki, mitä te teette puheella eli työllä, niin tehkää kaikki Herran Jeesuksen nimeen, ja kiittäkää Jumalaa ja Isää hänen kauttansa.

18. Vaimot, olkaat teidän miehille alamaiset Herrassa, niinkuin

PAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

19 Miehet, rakastakaa vaimojanne, älkääkä olko heitä kohtaan katkerat,

20 Lapset, olkaa vanhemmillenne kaikessa kuuliaiset, sillä se on otollista Herralle*.

21 Isät, älkää ärsyttäkö lapsianne, ettei heistä tulisi pelokkaita.

22 Palvelijat, olkaa maallisille isännillenne kaikessa kuuliaiset, ei silmänpalvelijoina, niin kuin ihmisten mielistelijät, vaan sydämen yksinkertaisuudessa peläten Jumalaa.

23 Kaikki, mitä teette, tehkää sydämestänne, niin kuin Herralle eikä ihmisille,

24 tietäen, että saatte Herralta palkaksi perinnön. Te palvelette (näet) Herraa Kristusta.

25 Mutta joka väärin tekee, saa sen mukaan, mitä on väärin tehnyt eikä henkilöön katsota.

19 Miehet, rakastakaa vaimojanne, älkääkä olko heitä kohtaan katkerat.

20 Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset kaikessa, sillä se on otollista Herrassa.

21 Isät, älkää kiihoittako lapsianne, etteivät he kävisi aroiksi.

22 Palvelijat, olkaa maallisille isännillenne kaikessa kuuliaiset, ei silmänpalvelijoina, ihmisille mieliksi, vaan sydämen yksinkertaisuudessa peljäten Herraa.

23 Kaikki, mitä teette, se tehkää sydämestänne, niinkuin Herralle eikä ihmisille,

24 tietäen, että te saatte Herralta palkaksi perinnön; te palvelette Herraa Kristusta.

25 Sillä se, joka tekee väärin, on saava takaisin, mitä on väärin tehnyt; ja henkilöön ei katsota.

kohtuullinen on.

19. Miehet, rakastakaat vaimojanne, ja älkäätkä olko tylyt heitä vastaan.

20. Lapset, olkaat kuuliaiset vanhemmillenne kaikessa; sillä se on Herralle hyvin otollinen.

21. Isät, älkäätkä kehoittako teidän lapsianne vihaan, ettei he araksi tulisi.

22. Palvelijat, olkaat kuuliaiset kaikissa teidän ruumiillisille isännillenne, ei silmäin edessä palvellen, niinkuin ne, jotka ihmisten mieltä noutavat, vaan sydämen yksinkertaisuudessa ja Jumalan pelvossa,

23. Ja kaikki, mitä te teette, se tehkäätkä sydämestänne, niinkuin Herralle ja ei ihmisille,

24. Ja tietäkäätkä, että te saatte Herralta perimisen palkan; sillä te palvelette Herraa Kristusta.

25. Mutta joka väärin tekee, sen pitää saaman sen jälkeen kuin hän väärin tehnyt on, ja ei pidä muotoa katsottaman.

PAAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

4. Luku

1 Isännät, antakaa palvelijoillenne se, mikä on oikein ja kohtuullista, koska tiedätte, että teilläkin on Herra taivaissa.

KEHOITUS RUKOUKSEEN JA VII-SAUTEEN

2 Olkaa kestävätkä rukouksessa ja siinä kiittäen valvokaa.

3 Rukoilkaa samalla meidänkin puolestamme, että Jumala avaisi meille sanan oven puhuaksemme Kristuksen salaisuutta — jonka vuoksi olen sidottuna —

4 jotta sen ilmoittaisin niin kuin minun tulee puhua.

5 Vaeltakaa viisaasti ulkopuolella olevien suhteen, ottaen vaarin ajasta.

6 Olkoon puheenne aina suloista, suolalla höystettyä, niin että tiedätte,

4. Luku

1 Isännät, tehkää palvelijoillenne, mitä oikeus ja kohtuus vaatii, sillä te tiedätte, että teilläkin on Herra taivaassa.

2 Olkaa kestäväiset rukouksessa ja siinä kiittäen valvokaa,

3 rukoillen samalla meidänkin edestämme, että Jumala avaisi meille sanan oven puhuaksemme Kristuksen salaisuutta, jonka tähden minä myös olen sidottuna,

4 että minä sen ilmoittaisin, niin kuin minun tulee puhua.

5 Vaelluksessanne olkaa viisaat ulkopuolella olevia kohtaan, ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä.

6 Olkoon puheenne aina suloista, suolalla höystettyä, ja tietäkää,

1. Isännät, se mikä oikeus ja kohtuus on, osoittakaa palvelioille, tietäen, että teilläkin on Herra taivaissa.

2. Olkaat alinomaisesti rukouksissa, valvoin niissä kiitoksen kanssa,

3. Rukoillen ynnä meidänkin edestämme, että Jumala meille sanansa oven avais, Kristuksen salaisuutta puhumaan, jonka tähden minä myös sidottu olen:

4. Että minä sen julistaisin, niin kuin minun puhua tulee.

5. Vaeltakaa viisaasti niiden kanssa, jotka ulkona ovat, ja ottakaa ajasta vaari.

6. Teidän puheenne olkoon aina otollinen ja suolalla sekoitettu, että

PAAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

kuinka teidän tulee itse kullekin vastata.

kuinka teidän tulee itsekullekin vastata.

te tietäisitte, kuinka teidän pitää jokaista vastaaman.

TERVEISIÄ ERI HENKILÖILTÄ

7 Kaikesta minua koskevasta tekee teille selkoa Tykikus, rakas veli ja uskollinen palvelija ja palvelutoveri Herrassa.

7 Kaikista minun oloistani antaa teille tiedon Tykikus, rakas veli ja uskollinen palvelija, minun kanssapalvelijani Herrassa.

7. Kaikista minun menoistani pitää Tykikuksen, rakkaan veljen ja uskollisen palvelian ja kanssapalvelian Herrassa, teille tietäväksi tekemän,

8 Hänet lähetän luoksenne juuri sitä varten, jotta *hän saisi tietää tilanne ja* lohduttaisi sydämiänne,

8 Hänet minä lähetän teidän tykönnne juuri sitä varten, että saisitte tietää tilamme ja että hän lohduttaisi teidän sydämiänne;

8. Jonka minä sitä varten lähetin teidän tykönnne, että minä saisin tietää teidän tilanne, ja että hän teidän sydämenne lohduttaisi,
9. Ynnä Onesimuksen, uskollisen ja rakkaan veljen kanssa, joka yksi teistä on: kuinka kaikki täällä ovat, he teillä tietäväksi tekevät.

9 ynnä Onesimuksen, uskollisen ja rakkaan veljen, joka on teikäläisiä. He ilmoittavat teille, miten kaikki täällä on.

9 ja myös Onesimuksen, uskollisen ja rakkaan veljen, joka on teikäläisiä; he ilmoittavat teille, kuinka täällä kaikki on.

10 Teitä tervehtii Aristarkus, vankitoverini, ja Markus, Barnabaan serkku, josta olette saaneet ohjeita — jos hän tulee luoksenne, ottakaa hänet vastaan —

10 Teille lähettää tervehdysten Aristarkus, minun vankitoverini, ja Markus, Barnabaan serkku, josta olette saaneet ohjeita — jos hän tulee teidän tykönnne, niin ottakaa hänet vastaan —

10. Aristarkus, minun kanssavanikini, tervehtii teitä, ja Markus, Barnabaan nepas, josta te käskyt saaneet olette: jos hän tulee teidän tykönnne, niin ottakaat häntä vastaan,

11 ja Jeesus, jota sanotaan Justukseksi, *jotka ovat ympärileikattuja.

11 ja Jeesus, jota sanotaan Justukseksi; nämä ovat ympärileika-

11. Ja Jesus, joka Justukseksi kutsutaan, jotka ympärileikkauk-

PAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

Nämä ovat* ainoat työtoverini Jumalan valtakunnan hyväksi, ja he ovat olleet minulle lohtuna.

12 Teitä tervehtii teikäläinen Epafra, Kristuksen [Jeesuksen] palvelija, joka rukouksissa aina taistelee puolestanne, jotta pysyisitte täydellisinä ja *täynnä kaikkea Jumalan tahtoa*.

13 Sillä annan hänestä todistuksen, että *hänellä on paljon intoa* puolestanne ja Laodikeassa sekä Hierapoliissa olevien puolesta.

14 Teitä tervehtii Luukas, rakas lääkäri, sekä Deemas.

15 Tervehtikää Laodikeassa olevia veljiä ja Nymfaa sekä hänen kotonaan kokoontuvaa seurakuntaa.

16 Kun tämä kirje on keskellänne luettu, toimikaa, niin että se luetaan

tuista ainoat, jotka ovat olleet minun auttajani työssä Jumalan valtakunnan hyväksi, ja he ovat olleet minulle lohdutukseksi.

12 Tervehdyksen lähettää teille teikäläinen Epafra, Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka rukouksissaan aina taistelee teidän puolestanne, että te pysyisitte täydellisinä ja täysin vahvoina kaikessa, mikä on Jumalan tahto.

13 Sillä minä annan hänestä sen todistuksen, että hän näkee paljon vaivaa teidän hyväksenne ja niiden hyväksi, jotka ovat Laodikeassa, sekä niiden, jotka ovat Hierapolissa.

14 Luukas, rakas lääkäri, lähettää teille tervehdyksen, niin myös Deemas.

15 Tervehdys Laodikeassa oleville veljille ja Nymfalle sekä hänen kodissaan kokoontuvalle seurakunnalle.

16 Ja kun tämä kirje on luettu teille, niin toimittakaa, että se luetaan

sesta ovat: nämät ainoat ovat minun auttajani Jumalan valtakuntaan, jotka minulle lohdutukseksi olleet ovat.

12. Teitä tervehtii Epaphras, joka on teistä Kristuksen palvelia, ja ruokoilee ahkerasti teidän edestänne, että te täydelliset olisitte, kaikella Jumalan tahdolla täytetyt.

13. Sillä minä todistan hänestä, että hän suuren kiivauden teistä pitää ja niistä, jotka Laodikeassa ja Hierapolissa ovat.

14. Teitä tervehtii Luukas lääkäri, se rakas, ja Demas.

15. Tervehtikää veljiä, jotka ovat Laodikeassa, ja Nymphaa, ja sitä seurakuntaa, joka hänen huoneessansa on.

16. Ja kuin tämä lähetyskirja on teidän edessänne luettu, niin lait-

PAAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

laodikealaistenkin seurakunnassa ja että tekin luette Laodikean kirjeen.

17 Sanokaa Arkippukselle: "Ota vaari virasta, jonka olet saanut Herrassa, niin että sen täytät."

18 Tervehdys minulta, Paavalilta omakätisesti. Muistakaa kahleitani. Armo kanssanne. (Aamen.)*

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

TERVEHDYS!

1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle *Isässä Jumalassa* ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Armo teille ja rauha (Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta)!

Laodikeankin seurakunnassa ja että myös te luette Laodikeasta tulevan kirjeen.

17 Ja sanokaa Arkippukselle: "Ota vaari virasta, jonka olet saanut Herrassa, että sen täysin toimitat".

18 Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti. Muistakaa minun kahleitani. Armo olkoon teidän kanssanne. (Aamen.)

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

1. Luku

1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Isässä Jumalassa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Armo teille ja rauha (*Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta*)!

takaat, että se Laodikeankin seurakunnassa luettaisiin, ja että tekin sen lukisitte, joka Laodikeasta kirjoitettu on,

17. Ja sanokaat Arkippukselle: pidä virastas vaaria, jonkas Herrassa saanut olet, että sen toimittaisit.

18. Tervehdys minun, Paavalin, kädelläni. Muistakaa minun siteitäni. Armo olkoon teidän kanssanne! Amen.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

1. Paavali ja Silvanus ja Timoteus Tessalonikan seurakunnalle, Isässä Jumalassa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa: armo olkoon teille ja rauha Jumalalta meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

TESSALONIKALAISTEN KIITETTÄVÄ USKONELÄMÄ

2 Kiitämme Jumalaa aina kaikkien teidän tähtenne, mainiten teitä rukouksissamme, kun lakkaamatta

3 Jumalamme ja Isämme edessä muistelemme työtänne uskossa ja vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsivällisyyttänne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen,

4 tietäen valitsemisenne, te Jumalan rakastamat veljet.

5 Sillä ilosanomamme ei tullut luoksenne ainoastaan sanoina, vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella, niin kuin tiedätte, millaisia olimme keskenänne teidän vuoksenne.

6 Niin teistä tuli meidän seuraajiamme ja Herran, kun suuressa ahdis-

2 Me kiitämme Jumalaa aina kaikkien teidän tähtenne, mainiten teitä rukouksissamme, sillä lakkaamatta

3 me Jumalamme ja Isämme edessä muistamme teidän työtänne uskossa ja vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsivällisyyttänne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen,

4 tietäen, veljet, te Jumalan rakastetut, teidän valitsemisenne:

5 että meidän evankeliumimme tuli teidän tykönne, ei ainoastaan sanana, vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella, niinkuin tiedätte, millaisia me olimme teidän keskuudessanne, teidän tähtenne-

6 ja teistä tuli meidän seuraajiamme ja Herran, kun suuressa ah-

2. Me kiitämme aina Jumalaa kaikkein teidän edestänne ja muistamme meidän rukouksissamme teitä,

3. Ja lakkaamatta muistamme teidän tekojanne uskossa, ja teidän töitänne rakkaudessa, ja teidän kärsivällisyyttänne toivossa, joka on meidän Herramme Jesuksen Kristuksen päälle Jumalan ja meidän Isämme edessä.

4. Sillä, rakkaat veljet, Jumalalta rakastetut, me tiedämme, kuinka te valitut olette,

5. Että meidän evankeliumi on teidän tykönänne ollut, ei ainoastansa puheessa, vaan myös voimassa ja Pyhässä Hengessä, ja vahvassa tiedossa; niinkuin te tiedätte, minkäkaltaiset me teidän tykönänne teidän tähtenne olimme.

6. Ja te olette meitä ja Herra seuraamaan ruvenneet ja olette sa-

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

tuksessa otitte sanan vastaan Pyhän Hengen suomalla ilolla,

7 niin että olette tulleet esikuviksi kaikille uskovaisille Makedoniassa ja Akaiassa.

8 Sillä teidän keskeltänne Herran sana on kaikunut, ei ainoastaan Makedoniaan ja Akaiiaan, vaan uskonne Jumalaan on levinnyt kaikkialle, niin ettei meidän tarvitse mitään puhua.

9 Itse he näet kertovat meistä, millainen tulomme luoksenne oli ja kuinka te epäjumalista käännyitte Jumalan puoleen, palvelemaan elävää ja tosi Jumalaa

10 ja odottamaan taivaista Hänen Poikaansa, jonka Hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta.

dingossa otitte sanan vastaan ilolla Pyhässä Hengessä,

7 niin että te olette tulleet esikuviksi kaikille uskoville Makedoniassa ja Akaiassa.

8 Sillä teidän tyköänne on Herran sana kaikunut; ei ainoastaan Makedoniaan ja Akaiiaan, vaan kaikkialle on teidän uskonne Jumalaan levinnyt, niin ettei meidän tarvitse siitä mitään puhua.

9 Sillä itse he kertovat meistä, millainen meidän tulomme teidän tyköänne oli ja kuinka te epäjumalista käännyitte Jumalan tykö, palvelemaan elävää ja totista Jumalaa

10 ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta.

nan monessa vaivassa, ilolla Pyhässä Hengessä, ottaneet vastaan,

7. Niin että te olette tulleet esikuvaksi kaikille uskovaisille Makedoniassa ja Akajassa.

8. Sillä teistä on Herran sana kajahtanut, ei ainoastaan Makedoniassa ja Akajassa, mutta myös joka paikassa on teidän uskonne Jumalan tykö kuulunut, niin ettei meidän tarvitse mitään puhua.

9. Sillä he itse ilmoittavat meistä, minkäkaltainen tulemus meillä on ollut teidän tyköänne, ja kuinka te Jumalan tykö epäjumalista käännytte olette, elävää ja totista Jumalaa palvelemaan,

10. Ja hänen Poikaansa taivaista odottamaan, jonka hän on kuolleista herättänyt, Jesuksen, joka meitä tulevaisesta vihasta vapah-
taa.

2. Luku PAAVALIN TOIMINTA TESSALONIKASSA

1 Tiedätte näet itse, veljet, tulomme luoksenne, ettei se ole turha,

2 vaan, vaikka me ennen, niin kuin tiedätte, olimmekin* kärsineet ja meitä oli pahoinpidelty Filippissä, rohkenimme kuitenkin Jumalassamme puhua teille Jumalan ilosanomaa suuressa kilvoituksessa.

3 Kehoituspuheemme ei näet johdu eksymyksestä eikä epäpuhtaasta mielestä eikä ole kavaluudessa esitetty.

4 Vaan niin kuin Jumala on katsonut meidät kelpollisiksi siihen, että meille on uskottu ilosanoma, niin me puhumme, emme ollaksemme mieliksi ihmisille, vaan Jumalalle, joka koettelee sydämemme.

5 Sillä emme koskaan ole esiintyneet liehakoivin sanoin, niin kuin tiedätte,

1 Tiedättehän itsekkin, veljet, ettei tulomme teidän tykönne ollut turha;

2 vaan, vaikka me ennen, niinkuin tiedätte, olimme kärsineet Filippissä ja meitä siellä oli pahoinpidelty, oli meillä kuitenkin Jumalassamme rohkeutta puhua teille Jumalan evankeliumia, suuressa kilvoituksessa.

3 Sillä meidän kehoituspuheemme ei lähde eksymyksestä eikä epäpuhtaasta mielestä eikä ole kavaluudessa puhuttua;

4 vaan niinkuin Jumala on katsonut meidän kelpaavan siihen, että meille uskottiin evankeliumi, niin me puhumme, emme, niinkuin tahotoisimme olla mieliksi ihmisille, vaan Jumalalle, joka koettelee meidän sydämemme.

5 Sillä me emme koskaan ole liikuneet liehakoivin sanoin, sen te

1. Sillä te tiedätte, rakkaat veljet, meidän tulemisemme teidän tykönne, ettei se ole turha ollut;

2. Vaan niinkuin me ennen kärsineet ja häväistyt olimme Philipissä, niinkuin te tiedätte, kuitenkin olimme me rohkiat meidän Jumalassamme, puhumaan teille Jumalan evankeliumia suuressa kilvoittelemisessä.

3. Sillä ei meidän neuvomme ollut eksytyksessä, eikä saastaisuudessa, ei myös petoksessa;

4. Vaan niinkuin me Jumalalta koetellut olemme, ja meille on evankeliumi uskottu, niin me myös puhumme; ei niin että me tahotoisimme ihmisille kelvata, vaan Jumalalle, joka meidän sydämemme koettelee.

5. Sillä emmepä me koskaan vaeltaneet liukkailla sanoilla, niinkuin

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

emmekä tekosyyn voitonhimoa tyydyttääksemme — Jumala on todistajamme —

6 emmekä ole etsineet kunniaa ihmisiltä, emme teiltä emmekä muilta,

7 vaikka Kristuksen apostoleina voimme vaatia arvonantoa, vaan olimme lempeät keskellänne, niin kuin *imettävä äiti* vaalii lapsiaan.

8 Näin me teitä kaivaten,* halusimme antaa teille ei ainoastaan Jumalan ilosanomaa, vaan oman henkemmekin, sillä olitte käyneet rakkaiksi.

9 Te näet muistatte, veljet, työmme ja *vaivamme, sillä yöt* päivät työskennellen, jottemme rasittaisi ketään teistä, me julistimme teille Jumalan ilosanomaa.

10 Te olette todistajamme ja Jumala,

tiedätte, emmekä millään tekosyylä voittoa ahnehtineet; Jumala on todistajamme,

6 emmekä ole etsineet kunniaa ihmisiltä, emme teiltä emmekä muilta,

7 vaikka me Kristuksen apostoleina olisimme voineet vaatia arvonantoa; vaan me olimme lempeät teidän keskuudessanne, niinkuin imettävä äiti, joka vaalii lapsiansa;

8 niin mekin, teitä hellien, halusimme antaa teille, ei ainoastaan Jumalan evankeliumia, vaan oman henkemmekin, sillä te olitte meille rakkaiksi tulleet.

9 Muistattehan, veljet, meidän työmme ja vaivamme: yöt ja päivät työtä tehden, ettemme ketään teistä rasittaisi, me julistimme teille Jumalan evankeliumia.

10 Te olette meidän todistajamme,

te tiedätte, emmekä ahneuden tiällä; Jumala on todistaja.

6. Emme myös ole ihmisiltä kunniaa pyytäneet, ei teiltä eikä muilta, vaikka me olisimme taitaneet teitä rasittaa, niinkuin Kristuksen apostolit;

7. Mutta me olimme hienot teidän keskellänne: niinkuin imettäjä lapsiansa holhoo,

8. Niin oli myös meidän sydämemme halu teihin, jakamaan teille, ei ainoastaan Jumalan evankeliumia, mutta myös meidän henkeämme; sillä te olette meille rakkaiksi tulleet.

9. Sillä te muistatte, rakkaat veljet, meidän työmme ja vaivamme; sillä yöllä ja päivällä me työtä teimme, ettemme ketään teistä rasittaisi, ja saarnasimme Jumalan evankeliumia teidän edessänne.

10. Siihen te olette todistajat ja

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

kuinka pyhästi ja oikeamielisesti ja nuhteettomasti esiinnyimme teitä kohtaan, jotka uskotte, 11 samoin kuin tiedätte, kuinka me niin kuin isä lapsiaan kehoitimme itsekutakin teistä ja rohkaisimme teitä

12 ja painotimme, että teidän tulee vaelttaa Jumalan arvon mukaisesti. Hänen, joka kutsuu teidät valtakuntaansa ja kirkkauteensa.

SEURAKUNNAN AHDISTUS

13 Sen vuoksi mekin lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että saatuanne julistamamme Jumalan sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan niin kuin se totisesti on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte.

14 Sillä teistä, veljet, on tullut niitten Kristuksessa Jeesuksessa olevain Jumalan seurakuntain seuraajia, jot-

ja Jumala, kuinka pyhät ja oikeamieliset ja nuhteettomat me olimme teitä kohtaan, jotka uskotte, 11 samoin kuin te tiedätte, kuinka me, niinkuin isä lapsiansa, kehoitimme itsekutakin teistä ja rohkaisimme teitä,

12 ja teroitimme teille, että teidän on vaeltaminen arvollisesti Jumalan edessä, joka kutsuu teitä valtakuntaansa ja kirkkauteensa.

13 Ja sentähden me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että te, kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan, niinkuin se totisesti on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte.

14 Sillä teistä, veljet, on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntain

Jumala, kuinka pyhästi, hurskaasti ja nuhteettomasti me olimme teidän tykönänne, jotka uskotte.

11. Niinkuin te tiedätte, kuinka me jokaista teitä niinkuin isä lapsiansa olemme neuvoneet ja lohduttaneet,

12. Ja todistaneet, että te otollisesti Jumalan edessä vaeltaisitte, joka teitä valtakuntaansa ja kunniaansa kutsunut on.

13. Sentähden me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa, että kuin te saitte sen sanan Jumalasta, jonka te meiltä kuulitte, niin te sen otitte vastaan, ei niinkuin ihmisen sanan, vaan (niinkuin se totisesti on) kuin Jumalan sanan, joka myös teissä uskovaisissa vaikuttaa.

14. Sillä te olette tulleet, rakkaat veljet, Jumalan seurakuntain, jotka ovat Juudeassa, tavoittajaksi, Kris-

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

ka ovat Juudeassa, sillä tekin olette kärsineet omilta kansalaisiltanne samaa kuin he juutalaisilta,

15 jotka tappoivat sekä Herran Jeesuksen että omat profeettansa ja ovat vainonneet meitä, eivätkä ole Jumalalle otollisia. Ja he ovat vihamielisiä kaikille ihmisille,

16 kun estävät meitä puhumasta pakanoille, jotta he pelastuisivat. Näin he alati täyttävät syntiensä mittaa. Viha onkin saavuttanut heidät äärimmilleen.

PAAVALI IKÄVÖI SEURAKUNNAN LUO

17 Mutta kun meidät, veljet, on lyhyeksi aikaa teistä erotettu, ulkonaisesti*, ei sydämeltä, olemme suuresti kaivaten vielä enemmän pyrkineet näkemään kasvojanne.

18 Sen vuoksi olemme tahtoneet tul-

seuraajia, jotka ovat Juudeassa, sillä tekin olette kärsineet omilta kansalaisiltanne samaa kuin he juutalaisilta,

15 jotka tappoivat Herran Jeesuksenkin ja profeetat ja ovat vainonneet meitä, eivätkä ole Jumalalle otollisia, vaan ovat kaikkien ihmisten vihollisia,

16 kun estävät meitä puhumasta pakanoille heidän pelastumiseksensa. Näin he yhäti täyttävät syntiensä mittaa. Viha onkin jo saavuttanut heidät, viimeiseen määräänsä asti.

17 Mutta kun meidät nyt, veljet, on hetkeksi aikaa erotettu teistä, ulkonaisesti, ei sydämeltä, niin on meille tullut yhä suurempi halu päästä näkemään teidän kasvojanne.

18 Sentähden olemme tahtoneet

tuksessa Jeesuksessa, että te olette myös niitä kärsineet teidän omilta langoiltanne, niinkuin hekin Juudalaisilta,

15. Jotka myös tappoivat Herran Jeesuksen ja omat prophetansa, ja ovat meitä vainonneet, ja ei he Jumalalle kelpaa, ja ovat kaikille ihmisille vastahakoiset;

16. Jotka meidän kieltävät pakanoille puhumasta, että he autuiksi tulisivat, että he aina syntinsä täyttäisivät; sillä viha on jo peräti heidän päällensä tullut.

17. Mutta me, rakkaat veljet, sitte kuin me hetkeksi olemme teiltä otetut pois, näkyvistä, ei sydämeistä, niin me olemme sitä enemmin suurella halulla pyytäneet teidän kasvojanne nähdä.

18. Sentähden tahdoimme me tul-

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

la luoksenne, minä Paavali sekä kerran että kahdesti, mutta saatana on meitä estänyt.

19 Sillä kuka on toivomme tai ilomme tai kerskauksemme kruunu? Ettekö tekin Herramme Jeesuksen Kristuksen edessä Hänen tulemuksessaan?

20 Sillä te olette kunniamme ja ilomme.

3. Luku TIMOTEUKSEN TEHTÄVÄ

1 Sen vuoksi, kun emme enää kestäneet kauemmin, päätimme jäädä yksin Ateenaan

2 ja lähetimme Timoteuksen, veljemme ja Jumalan palvelijan (ja työtoverimme) Kristuksen ilosanomassa, vahvistamaan teitä ja rohkaisemaan teitä uskossanne,

3 jottei kukaan horjuisi näissä ahdis-

tulla teidän tykönne, minä, Paavali, puolestani, en vain kerran, vaan kahdestikin, mutta saatana on meidät estänyt.

19 Sillä kuka on meidän toivomme tai ilomme tai meidän kerskauksemme kruunu? Ettekö myös te, meidän Herramme Jeesuksen edessä hänen tulemuksessaan?

20 Sillä te olette meidän kunniamme ja meidän ilomme.

3. Luku

1 Sentähden me, kun emme enää voineet kestää kauemmin, päätimme jäädä yksinämme Ateenaan,

2 ja lähetimme Timoteuksen, veljemme ja Jumalan palvelijan (ja työtoverimme) Kristuksen evankeliumissa, vahvistamaan teitä ja rohkaisemaan teitä uskossanne,

3 ettei kukaan horjuisi näissä ah-

la teidän tykönne, (minä Paavali,) kerran ja kaksi, mutta saatana esti meitä.

19. Sillä mikä on meidän toivomme taikka ilomme, eli meidän kerskauksemme kruunu? Ettekö myös te meidän Herran Jeesuksen Kristuksen edessä hänen tulemissansa?

20. Sillä te olette meidän kunniamme ja ilomme.

1. Sentähden emme saaneet sitä enempi viivyttää, vaan olemme mielistyneet jäämään Atenaan yksinänsä,

2. Ja lähetimme Timoteuksen, meidän veljemme, Jumalan palvelijan ja meidän apulaisemme Kristuksen evankeliumissa, vahvistamaan ja lohduttamaan teitä teidän uskossanne:

3. Ettei kenkään näissä vaivoissa

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

tuksissa. Sillä itse tiedätte, että meidät on niihin* pantu.

4 Kun olimme luonanne sanoimme teille ennalta, että joudumme ahdistuksiin, niin kuin on käynytkin ja te tiedätte.

5 Sen vuoksi, kun en kestänyt kauemmin, lähetinkin ottamaan selkoa uskostanne, ettei vain kiusaaja ole teitä kiusannut ja vaivannäkömme ollut turha.

6 Mutta nyt, kun Timoteus tuli teidän luotanne meidän luoksemme ja toi meille ilosanoman uskostanne ja rakkaudestanne ja siitä, että aina pidätte meidät kalliissa muistossa ja ikävöitte meitä nähdä niin kuin mekin teitä,

7 niin olemme sen vuoksi, veljet, teidän uskostanne saaneet lohdutuksen teihin nähden kaikessa hädässämme ja ahdistuksessamme.

8 Sillä nyt me elämme, jos te seisotte lujina Herrassa.

dingoissa. Sillä itse te tiedätte, että meidät on semmoisiin pantu.

4 Sanoimmehan, kun olimme teidän tykönänne, teille jo edeltäpäin, että meidän oli ahdinkoon joutuminen, niinkuin on käynytkin ja te tiedätte käyneen.

5 Sentähden minä, kun en enää jaksanut kestää kauemmin, lähetinkin tiedustelemaan teidän uskostanne, ettei vain kiusaaja liene teitä kiusannut ja meidän vaivannäkömme mennyt hukkaan.

6 Mutta nyt, kun Timoteus tuli teidän tyköänne meidän tykömme ja toi meille ilosanoman teidän uskostanne ja rakkaudestanne ja siitä, että te aina pidätte meitä rakkaassa muistossa ikävöiden meitä nähdäksenne niinkuin mekin teitä:

7 sentähden olemme teidän uskostanne, veljet, saaneet lohdutusta teihin nähden kaikessa hädässämme ja ahdistuksessamme;

8 sillä nyt me elämme, jos te seisotte lujina Herrassa.

murehtisi; sillä te tiedätte, että me olemme sitä varten pannut.

4. Ja tosin, kuin me olimme teidän tykönänne, niin me sen teille edellä sanoimme, että meidän piti vaivaa kärsimän, niinkuin te tapah-tuneenkin tiedätte.

5. Sentähden myös minä en taitanut enään malttaa itsiäni, mutta lähetin tietämään teidän uskostanne, ettei kiusaaja olisi teitä kiusannut, ja niin meidän työmme turhaksi tullut.

6. Mutta nyt, kuin Timoteus tuli teiltä meidän tykömme ja ilmoitti meille teidän uskonne ja rakkautenne, että te aina meitä hyvässä muistossa pidätte ja halajatte meitä nähdä, niinkuin mekin teitä,

7. Niin me saimme teistä, rakkaat veljet, lohdutuksen kaikessa meidän vaivassamme ja tuskassamme, teidän uskonne tähden;

8. Sillä nyt me elämme, jos te Herrassa pysytte.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

9 Minkä kiitoksen voimmekaan antaa Jumalalle tähtenne kaikesta siitä ilosta, jolla iloitsimme teistä Jumalamme edessä!

10 Yöt päivät me mitä hartaimmin rukoilemme nähdäksemme kasvonne ja täyttääksemme sen, mitä uskostanne puuttuu.

11 Mutta itse Jumalamme ja Isämme ja Herramme Jeesus (Kristus) ohjatkoon tiemme luoksenne.

KEHOITUS NUHTEETTOMAAN ELÄMÄÄN

12 Herra tehköön teidät rikkaammiksi ja ylitsevuotaviksi rakkaudessa toisianne kohtaan ja kaikkia kohtaan, niin kuin mekin olemme teitä kohtaan,

13 Vahvistaakseen sydämenne nuhteettomiksi pyhydessä Jumalamme ja Isämme edessä Herramme Jee-

9 Kuinka voimmekaan kyllin kiittää Jumalaa teidän tähtenne kaikesta siitä ilosta, mikä meillä teistä on Jumalamme edessä!

10 Öin ja päivin me mitä hartaimmin rukoilemme saadaksemme nähdä teidän kasvonne ja täyttää sen, mitä teidän uskostanne puuttuu.

11 Mutta hän itse, meidän Jumalamme ja Isämme, ja meidän Herramme Jeesus (*Kristus*) ohjatkoon meidän tiemme teidän tyköenne.

12 Ja teille Herra antakoon yhä enemmän ja runsaammin rakkautta toisianne kohtaan ja kaikkia kohtaan, niinkuin meilläkin on teitä kohtaan,

13 vahvistaaksensa teidän sydämenne nuhteettomiksi pyhydessä meidän Jumalamme ja Isämme

9. Minkä kiitoksen siis me taidamme Jumalalle antaa teidän tähtenne, kaikesta tästä ilosta, jolla me iloitsimme teistä meidän Jumalamme edessä?

10. Yötä ja päivää rukoillen ahkerasti, että me teidän kasvonne näkisimme ja täyttäisimme, mitä teidän uskostanne puuttuu.

11. Mutta itse Jumala ja meidän Isämme, ja meidän Herra Jeesus Kristus saattakoon meidän tiemme teidän tyköenne.

12. Mutta Herra lisätköön teitä ja antakoon rakkauden yltäkyläisen olla teidän seassanne ja jokaista kohtaan, niinkuin mekin teille olemme:

13. Että hän teidän laittamattomat sydämenne vahvistais pyhydessä, Jumalan ja meidän Isämme

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

suksen (Kristuksen) tullessa* kaikkien pyhäinsä kanssa.

edessä, meidän Herramme Jeesuksen tulemuksessa, kun hän tulee kaikkien pyhiensä kanssa.

edessä meidän Herran Jeesuksen Kristuksen tulemisessa, kaikkein hänen pyhäinsä kanssa.

4. Luku

4. Luku

1 Sitten vielä, veljet, pyydämme teitä ja kehoitamme Herrassa Jeesuksessa — niin kuin olette meiltä oppineet, miten teidän tulee vaeltaa ja olla Jumalalle otolliset [niin kuin vaellattekin] — että te yhä enemmän kunnostautuisitte.

2 Tiedätte näet, mitkä käskyt olemme teille Herran Jeesuksen nimessä antaneet.

3 Sillä tämä on Jumalan tahto, teidän pyhityksenne, että kartatte haureutta,

4 että kukin teistä tietää hallita astiansa pyhyydessä ja kunniaassa,

5 ei himon kiihkossa niin kuin pakanat, jotka eivät tunne Jumalaa,

6 ettei kukaan riko veljeään vastaan

1 Sitten vielä, veljet, me pyydämme teitä ja kehoitamme Herrassa Jeesuksessa, että te, niinkuin olette meiltä oppineet, miten teidän tulee vaeltaa ja olla Jumalalle otolliset, niinkuin vaellattekin, siinä yhä enemmän varttuisitte.

2 Tiedättehän, mitkä käskyt me olemme Herran Jeesuksen kautta teille antaneet.

3 Sillä tämä on Jumalan tahto, teidän pyhityksenne, että kartatte haureutta,

4 että kukin teistä tietää ottaa oman vaimon pyhyydessä ja kunniaassa,

5 ei himon kiihkossa niinkuin pakanat, jotka eivät Jumalaa tunne;

6 ettei kukaan sorra veljeänsä eikä

1. Vielä siis, rakkaat veljet, rukouksemme me teitä ja neuvomme Herrassa Jeesuksessa, niinkuin te meiltä saaneet olette, kuinka teidän vaeltaman ja Jumalalle kelpaaman pitää, että te täydellisemmäksi tulisitte.

2. Sillä te tiedätte ne käskyt, jotka me Herran Jeesuksen kautta teille annoimme.

3. Sillä se on Jumalan tahto, teidän pyhyyttenne, että te huoruutta vältätte,

4. Että jokainen tietäis pitää astiansa pyhyydessä ja kunniaassa,

5. Ei himoin halauksissa niinkuin pakanat, jotka ei Jumalasta mitään tiedä,

6. Ja ettei yksikään sortaisi eikä

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

tai tuota hänelle vahinkoa missään asiassa, sillä Herra on kaiken tämän kostaja, niin kuin myös ennen olemme teille sanoneet ja vakuuttaneet.

7 Sillä Jumala ei ole kutsunut meitä saastaisuuteen, vaan pyhitykseen.

8 Sen vuoksi, joka nämä hylkää, ei hylkää ihmistä, vaan Jumalan, joka myös *on antanut* Pyhän Henkensä meihin.

9 Mutta veljellisestä rakkaudesta ei ole tarvis teille kirjoittaa, sillä itse olette Jumalalta oppineet rakastamaan toisianne.

10 Näinhän teettekin kaikkia veljiä kohtaan koko Makedoniassa. Mutta kehoitamme teitä, veljet, yhä enemmän kunnostautumaan

11 ja pitämään kunniananne, että elätte hiljaisesti ja toimitatte omia tehtäviänne ja teette työtä (omilla) käsillänne kuin olemme teitä käskeneet,

tuota hänelle vahinkoa missään asiassa, sillä Herra on kaiken tämän kostaja, niinkuin myös ennen olemme teille sanoneet ja todistaneet.

7 Sillä ei Jumala ole kutsunut meitä saastaisuuteen, vaan pyhitykseen.

8 Sentähden, joka nämä hylkää, ei hylkää ihmistä, vaan Jumalan, joka myös antaa Pyhän Henkensä teihin.

9 Veljellisestä rakkaudesta ei ole tarvis teille kirjoittaa; sillä itse te olette Jumalalta oppineet rakastamaan toisianne;

10 niin te myös teette kaikkia veljiä kohtaan koko Makedoniassa. Mutta me kehoitamme teitä, veljet, siinä varttumaan yhä enemmän

11 ja katsomaan kunniaksenne, että elätte hiljaisuudessa ja toimitatte omia tehtäviänne ja teette työtä käsillänne, niinkuin olemme teitä käskeneet,

pettäisi veljeänsä jossakussa asiassa; sillä Herra on kaikkein näiden kostaja, kuin me myös teille ennen sanoneet ja todistaneet olemme.

7. Sillä ei Jumala ole meitä kutsunut saastaisuuteen, vaan pyhitykseen.

8. Joka siis nämät katsoo ylön, ei hän katso ylön ihmistä, vaan Jumalan, joka myös Pyhän Henkensä meihin antanut on.

9. Mutta veljellisestä rakkaudesta ei minun tarvitse teille kirjoittaa; sillä te olette itse Jumalalta opetellut rakastamaan toinen toistanne,

10. Ja sen te myös kaikille veljille teette, jotka koko Makedoniassa ovat; mutta me neuvomme teitä, rakkaat veljet, että te vielä täydellisemmäksi tulisitte,

11. Ja pyytäkää olla levolliset ja ottakaat vaari omista askareistanne, tehden työtä käsillänne, niinkuin me käskeneet olemme,

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

12 että vaeltaisitte nuhteettomasti. ulkopuolisten suhteen, ettekä olisi *minkään tarpeessa*

12 että vaelluksessanne olisitte säädylliset ulkopuolella olevia kohtaan ettekä olisi kenenkään avun tarpeessa.

12. Että te itsenne kunniallisesti ulkonaisten kohtaan käyttäisitte, ettette mitään tarvitsisi.

USKOVAISTEN KUOLEMA JA YLÖSOTTO

13 Mutta en tahdo, veljet, teidän olevan tietämättömiä niistä, jotka ovat nukkuneet pois, jottemme murehtisi niin kuin muut, joilla ei ole toivoa.

13 Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole.

13. Mutta emme myös tahdo teiltä salata, rakkaat veljet, niistä, jotka nukkuneet ovat, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole:

14 Jos näet uskomme että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin Jumala Jeesuksen avulla tuo poisnukkuneet esiin Hänen kanssaan.

14 Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan.

14. Sillä jos me uskomme, että Jesus on kuollut ja noussut ylös, niin on Jumala myös ne, jotka nukkuneet ovat, Jeesuksen kautta tuova edes hänen kanssansa.

15 Sillä sen sanomme teille Herran sanana, että me jotka elämme, jotka olemme jäljellä Herran tulemuksessa, emme suinkaan ehdi ennen poisnukkuneita.

15 Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemukseseen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet.

15. Sillä sen me sanomme teille Herran puolesta: että me, jotka elämme ja jälkeen jäämme Herran tulemiseen, emme suinkaan ennätä niitä, jotka nukkuneet ovat.

16 Sillä itse Herra astuu alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja

16 Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin

16. Sillä itse Herra astuu alas taivaasta, suurella huudolla, ja ylim-

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

Jumalan pasuunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ensin.

17 Sitten meidät, jotka elämme, jotka olemme jäljellä, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilviin Herraa vastaan ilmaan. Ja niin olemme aina Herran kanssa.

18 Lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.

5. Luku HERRAN TULEMUS JA VALVOMISEN TARPEELLISUUS

1 Mutta ajoista ja määrähetkistä ei teille, veljet, ole tarvis kirjoittaa.

2 Tiedätte näet itse varsin hyvin, että Herran päivä tulee niin kuin varas yöllä.

3 (Sillä) kun he sanovat: "On rauha ja turvallisuus", silloin yllättää heidät äkkiä turmio, niin kuin synnytyskipu raskaana olevan vaimon, eivätkä he totisesti pääse pakoon."

äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin;

17 sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa.

18 Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.

5. Luku

1 Mutta aikakausista ja määrähetkistä ei teille, veljet, ole tarvis kirjoittaa;

2 sillä itse te varsin hyvin tiedätte, että Herran päivä tulee niinkuin varas yöllä.

3 Kun he sanovat: "Nyt on rauha, ei hätää mitään", silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio, niinkuin synnytyskipu raskaan vaimon, eivätkä he pääse pakoon.

mäisen enkelin äänellä ja Jumalan basunalla, ja kuolleet Kristuksessa ensin nousevat ylös.

17. Sitte me, jotka elämme ja jälkeeseen jäämme, temmataan ynnä heidän kanssansa pilviin, Herraa vastaan tuulihin, ja niin me aina Herran kanssa olemme.

18. Lohduttakaat siis teitänne keskenänne näillä sanoilla.

1. Mutta ajoista ja hetkistä, rakkaat veljet, ei teille tarvitse kirjoittaa;

2. Sillä te itse visusti tiedätte, että Herran päivä on tuleva niinkuin varas yöllä.

3. Sillä kuin he sanovat: nyt on rauha ja ei mitään hätää, silloin kadotus lankee äkisti heidän päälensä, niinkuin raskaan vaimon kipu, ja ei he suinkaan saa paeta.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

4 Mutta te, veljet, ette ole pimeässä, niin, että se päivä yllättäisi teidät niin kuin varas.

5 Sillä kaikki te olette valon lapsia ja päivän lapsia. Emme ole yön emmekä pimeän lapsia

6 Älkäämme siis nukkuko niin kuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit.

7 Sillä jotka nukkuvat, ne yöllä nukkuvat, ja jotka juovuttavat itsensä, ne ovat yöllä juovuksissa.

8 Mutta me, jotka olemme päivän lapsia, olkaamme raittiit, pukeutuneena uskon ja rakkauden haarniskaan ja kypäränä pelastuksen toivo.

9 Sillä Jumala ei ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen ansiosta,

10 joka on kuollut puolestamme, jotta me, valvoimme tai nukuimme, eläisimme yhdessä Hänen kanssaan.

4 Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät niinkuin varas;

5 sillä kaikki te olette valkeuden lapsia ja päivän lapsia; me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia.

6 Älkäämme siis nukkuko niinkuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit.

7 Sillä ne, jotka nukkuvat, ne yöllä nukkuvat, ja jotka juovat itsensä juovuksiin, ne yöllä juovuksissa ovat.

8 Mutta me, jotka olemme päivän lapsia, olkaamme raittiit, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypärinämme pelastuksen toivo.

9 Sillä ei Jumala ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta,

10 joka on kuollut meidän edestämme, että me, valvoimmepa tai nukuimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan.

4. Mutta te, rakkaat veljet, ettepä te ole pimeydessä, ettei se päivä teitä käsittäisi niinkuin varas.

5. Te olette kaikki valkeuden lapset ja päivän lapset: emme ole yön emmekä pimeyden.

6. Niin älkäämme siis maatko niinkuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit.

7. Sillä jotka makaavat, ne yöllä makaavat, ja ne, jotka juopuvat, ne yöllä juovuksissa ovat.

8. Mutta me, jotka päivän lapset olemme, olkaamme raittiit, puetut uskon ja rakkauden rintaraudalla ja autuuden toivon rautalakilla.

9. Sillä ei Jumala ole meitä pannut vihaan, vaan autuutta omistamaan, meidän Herran Jeesuksen Kristuksen kautta,

10. Joka meidän edestämme kuollut on: että jos me valvomme eli makaamme, me ynnä hänen kanssaan eläisimme.

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

11 Sen vuoksi kehoittakaa toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, niin kuin teettekin.

11 Sentähden kehoittakaa toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, niinkuin teettekin.

11. Sentähden neuvokaat teitänne keskenänne ja rakentakaa toinen toistanne, niinkuin te myös teette.

ERILAISIA KEHOITUKSIA

12 Mutta pyydämme teitä, veljet, antamaan tunnustuksenne niille, jotka tekevät työtä keskellänne ja ovat johtajanne Herrassa ja neuvovat teitä,

12 Mutta me pyydämme teitä, veljet, antamaan tunnustuksenne niille, jotka tekevät työtä teidän keskuudessanne ja ovat teidän johtajanne Herrassa ja neuvovat teitä,

12. Mutta me rukoilemme teitä, rakkaat veljet, että te ne tuntisitte, jotka teidän seassanne työtä tekevät, ja teidän esimiehenne ovat Herrassa, ja teitä neuvovat.

13 sekä pitämään heitä erinomaisen rakkaana heidän työnsä vuoksi. Eläkää rauhassa keskenänne.

13 sekä pitämään heitä erinomaisen rakkaina heidän työnsä tähden. Eläkää rauhassa keskenänne.

13. Pitäkää heitä sitä rakkaampana heidän tekonsa tähden. Olkaat rauhalliset keskenänne.

14 Kehoitamme teitä, veljet: nuhdelkaa kurittomia, rohkaiskaa toisia, holhotkaa heikkoja, olkaa kärsivällisiä kaikkia kohtaan.

14 Me kehoitamme teitä, veljet: nuhdelkaa kurittomia, rohkaiskaa alakuloisia, holhotkaa heikkoja, olkaa pitkämieliset kaikkia kohtaan.

14. Mutta me neuvomme teitä, rakkaat veljet: neuvokaat tavattomia, lohduttakaa heikkomielisiä, holhokaat heikkoja, olkaat kärsiväiset jokaisen kanssa,

15 Katsokaa, ettei kukaan kosta kenellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää aina tekemään hyvää toisillenne ja kaikille.

15 Katsokaa, ettei kukaan kosta kenellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää aina tekemään hyvää toinen toisillenne ja kaikille.

15. Katsokaat, ettei joku pahaa pahalla kosta, vaan noudattakaa hyvää, sekä keskenänne, että jokaista kohtaan.

16 Iloitkaa aina.

16 Olkaa aina iloiset.

16. Olkaat aina iloiset.

17 Rukoilkaa lakkaamatta.

17 Rukoilkaa lakkaamatta.

17. Rukoilkaat lakkaamatta.

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

18 Kiittäkää kaiken keskellä, sillä se on Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa.

19 Henkeä älkää sammuttako,
20 profetoimista älkää halveksiko,

21 [mutta] koetelkaa kaikki. Pitäkää hyvä.

22 Karttakaa pahan kaikkia muotoja.

23 Mutta itse rauhan Jumala pyhittääkään teidät kokonaan, ja säilykään koko henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen.

24 Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja Hän on sen tekevä.

25 Veljet, rukoilkaa puolestamme.

LOPPUTERVEHDYS

26 Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suudelmalla.

18 Kiittäkää joka tilassa. Sillä se on Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa.

19 Henkeä älkää sammuttako,
20 profetoimista älkää halveksuko,

21 mutta koetelkaa kaikki, pitäkää se, mikä hyvää on;

22 karttakaa kaikenkaltaista pahaa.

23 Mutta itse rauhan Jumala pyhittääkään teidät kokonansa, ja säilykään koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen.

24 Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja hän on sen myös tekevä.

25 Veljet, rukoilkaa meidän edestämme.

26 Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suunannolla.

18. Kiittäkää kaikkein edestä; sillä se on Jumalan tahto teistä Kristuksessa Jeesuksessa.

19. Älkää henkeä sammuttako.
20. Älkää prophetiaa katsoko ylö.

21. Koetelkaat kaikki, ja pitäkää se mikä hyvä on.

22. Välttäkää kaikkea, mikä pahaksi näkyy.

23. Mutta itse rauhan Jumala pyhittääkään teitä kokonansa, että koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne meidän Herran Jeesuksen Kristuksen tulemisessa nuhteetoinna pidettäisiin.

24. Hän on uskollinen, joka teitä kutsunut on ja sen myös täyttää.

25. Rakkaat veljet, rukoilkaat meidän edestämme.

26. Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suunannolla.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

27 Vannotan teitä Herran kautta, että tämä kirje luetaan kaikille (pyhille) veljille.

28 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kansanne. (Aamen)

PAAVALIN TOINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

1. Luku TERVEHDYS

1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Jumalassa, meidän Isässämme, ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa.

2 Armo teille ja rauha *Jumalalta, meidän Isältämme*, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

JEESUKSEN TULEMUKSEN MERKITYS

3 Olemme velvolliset aina kiittämään

27 Minä vannotan teitä Herran kautta, että luetatte tämän kirjeen kaikille (*pyhille*) veljille.

28 Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kansanne.

PAAVALIN TOINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

1. Luku

1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Jumalassa, meidän Isässämme, ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa.

2 Armo teille ja rauha Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

3 Me olemme velvolliset aina kiit-

27. Minä vannotan teitä Herran kautta, että te tämän lähetyskirjan kaikkein pyhain veljein edessä lukea annatte.

28. Meidän Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kansanne, amen!

1. Paavali ja Silvanus ja Timoteus Tessalonikan seurakunnalle Jumalassa, meidän Isässämme, ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa:

2. Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

3. Meidän pitää aina teidän edes-

PAAVALIN TOINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

Jumalaa tähtenne, veljet, niin kuin oikein on, koska uskonne runsaasti kasvaa ja itse kunkin, kaikkien teidän rakkautenne toisianne kohtaan lisääntyy,
4 niin että me itsekin Jumalan seurakunnissa kerskaamme teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissanne ja ahdistuksissa, joita kestätte.

5 Tämä on osoitus Jumalan vanhurskaasta tuomiosta, jotta teidät katsottaisiin arvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka vuoksi kärsittekin,

6 koska Jumala näkee oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka teitä ahdistavat,

7 ja antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta voimansa enkelien kanssa

8 tulen liekissä ja kostaa niille, jotka eivät tunne Jumalaa, ja niille, jotka

tämään Jumalaa teidän tähtenne, veljet, niinkuin oikein onkin, koska teidän uskonne runsaasti kasvaa ja keskinäinen rakkautenne lisääntyy itsekussakin, kaikissa teissä,
4 niin että me itsekin Jumalan seurakunnissa kerskaamme teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissanne ja ahdistuksissa, joita teillä on kestäväänä

5 ja jotka ovat osoituksena Jumalan vanhurskaasta tuomiosta, että teidät katsottaisiin arvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka tähden kärsittekin,

6 koskapa Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka teitä ahdistavat,

7 ja antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta voimansa enkelien kanssa

8 tulen liekissä ja kostaa niille, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole

tänne, rakkaat veljet, Jumalaa kiittämän, niinkuin kohtuullinen on: sillä teidän uskonne kasvaa jalosti ja kaikkein teidän rakkautenne lisääntyy jokaista kohtaan,
4. Niin että me teistä Jumalan seurakunnissa kerskaamme, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikessa teidän vainossanne ja vaivassanne, jota te kärsitte:

5. Jotka osoittavat, että Jumala on oikein tuomitseva, ja te Jumalan valtakuntaan soveliaaksi tulette, jonka tähden te myös kärsitte,

6. Että se on oikein Jumalan edessä niitä taas vaivata, jotka teitä vaivaavat;

7. Mutta teille, jotka vaivataan, antaa levon meidän kanssamme, kuin Herra Jesus taivaasta ilmaantuu, voimansa enkelien kanssa.

8. Ja tulen leimauksella, joka niille kostaa, jotka ei Jumalaa tunte-

PAAVALIN TOINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

eivät ole kuuliaisia Herramme Jeesuksen (Kristuksen) ilosanomalle.

9 He joutuvat kärsimään rangaistuksen, iäisen kadotuksen *poissa Herrasta* ja Hänen voimansa kirkkaudesta,

10 kun Hän sinä päivänä tulee, jotta Hän kirkastuisi pyhissään ja olisi ihmeteltävä kaikissa, jotka uskovat, sillä te olette uskoneet todistuksemme.

11 Sitä varten aina rukoilemmekin puolestanne, että Jumalamme katsoisi teidät kutsunsa arvoisiksi ja voimallisesti saattaisi täydelliseksi kaiken halunne hyvään ja uskonnetoiminnan,

12 jotta Herramme Jeesuksen (Kristuksen) nimi teistä kirkastuisi ja te Hänessä, Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaan.

kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen (*Kristuksen*) evankeliumille.

9 Heitä kohtaa silloin rangaistukseksi iankaikkinen kadotus Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta,

10 kun hän sinä päivänä tulee, että hän kirkastuisi pyhissänsä ja olisi ihmeteltävä kaikissa uskovissa, sillä te olette uskoneet meidän todistuksemme.

11 Sitä varten me aina rukoilemmekin teidän puolestanne, että meidän Jumalamme katsoisi teidät kutsumisensa arvoisiksi ja voimallisesti saattaisi täydelliseksi kaiken teidän halunne hyvään ja teidän uskonnetot,

12 että meidän Herramme Jeesuksen (*Kristuksen*) nimi teissä kirkastuisi ja te hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaan.

neet, ja niille, jotka ei meidän Herran Jeesuksen Kristuksen evankeliumia tottele,

9. Jotka vaivaa kärsimän pitää, ijankaikkisen kadotuksen, Herran kasvoista ja hänen kunniansa väkevyydestä:

10. Kuin hän tuleva on, kirkastettaa pyhäinsä kanssa, ja ihmeelliseksi tulemaan kaikkein uskovaiten kanssa; sillä meidän todistuksemme teidän tykönne siitä päivästä olette te uskoneet.

11. Ja sentähden me myös aina rukoilemme teidän edestänne, että meidän Jumalamme teitä otolliseksi tekis siihen kutsumiseen, ja täyttäis kaiken hyvyyden suosion ja uskon vaikutuksen, voimassa:

12. Että meidän Herran Jeesuksen Kristuksen nimi teissä ylistettäisiin, ja te taas hänessä, meidän Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon kautta.

PAAVALIN TOINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

2. Luku SYNNIN IHMINEN

1 Mutta mitä tulee Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja kokoontumiseemme Hänen luokseen, niin pyydämme teitä, veljet,

2 ettette heti horju mieleltänne, ettekä menetä malttianne minkään hengen tai sanan tai muka meidän kirjeemme vuoksi, ikään kuin Kristuksen päivä jo olisi käsissä.

3 Älköön kukaan teitä vietelkö millään tavalla. Sillä se päivä tulee vasta, kun ensin tapahtuu luopumus ja ilmestyy synnin ihminen, kadotuksen lapsi,

4 joka vastustaa ja korottaa itsensä kaiken yläpuolelle, mitä jumalaksi tai palvottavaksi kutsutaan, niin että asettuu (Jumalana) Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.

2. Luku

1 Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet,

2 ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menettätte mielenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljästyttää, ikäänkuin Herran päivä jo olisi käsissä.

3 Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi,

4 tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.

1. Mutta me rukoilemme teitä, rakkaat veljet, meidän Herran Jeesuksen Kristuksen tulemisen ja meidän kokoontumisemme kautta hänen tykönsä,

2. Ettette aivan nopeasti teitänne salli teidän mielestänne kääntää pois eli peljätettää, ei hengen, eikä puheen, eikä kirjan kautta, niin kuin se meiltä lähetetty olis, niin kuin Kristuksen päivä jo käsissä olis.

3. Älkäät antako kenenkään teitänne vietellä millään tavalla; sillä ei hän ennen tule kuin luopumus tapahtuu ja synnin ihminen ilmoitetaan, kadotuksen lapsi,

4. Joka on vastaanseisoja, ja korottaa itsensä kaikkein päälle, mikä jumalaksi taikka jumalanpalveluksi kutsutaan, niin että hän istuttaa itsensä Jumalan templiin niin-

PAAVALIN TOINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

5 Ettekö muista, että kun vielä olin luonanne, sanoin tämän teille?

6 Ja nyt tiedätte, mikä* estää, niin että hän (omalla) ajallaan ilmestyy.

7 Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa. On vain se, joka nyt pidättää, kunnes se on poissa tieltä.

8 Silloin ilmestyy tuo laitton, jonka Herra (Jeesus) hävittää suunsa henkäyksellä ja tuhoaa tulemuksensa ilmestyksellä,

9 tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta, apuna valheen kaikki voima ja tunnusteot ja ihmeet

10 ja kaikki vääryyden viettelykset niille turmioksi, jotka joutuvat kadotukseen sen vuoksi, etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, * voidakseen pelastua'.

5 Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille?

6 Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää, niin että hän vasta ajallansa ilmestyy.

7 Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jahka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää,

8 niin silloin ilmestyy tuo laitton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä,

9 tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä

10 ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua.

kuin Jumala, ja tekee itsensä jumalaksi.

5. Ettekö te muista, että minä teidän tykönänne ollessani näitä jo teille sanoin?

6. Ja mikä nyt estää, te tiedätte, että hän pitää ajallansa ilmoitettaman.

7. Sillä hän nyt pahuutta vaikuttaa salaisesti, ainoastaan että se, mikä nyt estää, tulee pois.

8. Ja silloin se pahanilkinen ilmoitetaan, jonka Herra suunsa hengellä tappaa, ja tekee hänen kanssansa lopun, tulemisensa ilmoituksen kautta,

9. Jonka tulemus saatanan vaikutuksen jälkeen tapahtuu, kaikella voimalla ja merkeillä ja petollisilla ihmeillä,

10. Ja kaikella vääryyden petoksella niiden seassa, jotka kadotukseen tulevat, ettei he rakkautta totuuden puoleen ottaneet, autuaaksi tullaksensa.

PAAVALIN TOINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

11 Sen vuoksi Jumala lähettää heille voimallisen eksytyksen, jotta he uskovat valheen,
12 niin että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuuteen, vaan ovat mielistyneet vääryyteen.

11 Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen,
12 että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen.

11. Sentähden on Jumala heille lähettävä väkevän eksytyksen, niin että he valheen uskovat:
12. Että ne kaikki tuomittaisiin, jotka ei totuutta uskoneet, vaan vääryyteen suostuvat.

PELASTETUT SEISOKOOT LUJINA

13 Mutta me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa tähtenne, veljet, te Herran rakastamat, sen vuoksi, että Jumala alusta alkaen valitsi teidät pelastukseen Hengen pyhitykseen totuuteen uskomisen perusteella.

14 Siihen Hän [myös] on kutsunut teidät ilosanomamme välityksellä, Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden omistamiseen.

15 Niin seisokaa siis, veljet, lujina ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, joita olette oppineet joko puheestamme tai kirjeestämme.

13 Mutta me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähtenne, veljet, te Herran rakastetut, sentähden että Jumala alusta alkaen valitsi teidät pelastukseen Hengen pyhityksessä ja uskossa totuuteen.

14 Siihen hän on myös kutsunut teidät meidän evankeliumimme kautta, omistamaan meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden.

15 Niin seisokaa siis, veljet, lujina ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, joita olette oppineet joko meidän puheestamme tai kirjeestämme.

13. Mutta meidän pitää aina teidän edestänne Jumalaa kiittämän, rakkaat veljet Herrassa, että Jumala on teidät alusta autuuteen valinnut, Hengen pyhityksen kautta ja totuuden uskossa,

14. Johonka hän teitä meidän evankeliumin kautta kutsunut on, meidän Herran Jeesuksen Kristuksen kunnian omaisuuteen.

15. Niin olkaat siis, rakkaat veljet, pysyväiset ja pitäkää ne säädyt, jotka te oppineet olette, olkoon se meidän saarnastamme taikka kirjastamme.

PAAVALIN TOINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

16 Mutta Herramme Jeesus Kristus itse ja Jumala (ja) Isämme, joka on rakastanut meitä ja armossa antanut meille iäisen lohdutuksen ja hyvän toivon,
17 lohduttakoon sydämiämme ja vahvistakoon teitä kaikessa hyvässä puheessa ja työssä.

16 Ja meidän Herramme Jeesus Kristus itse ja Jumala, meidän Isämme, joka on rakastanut meitä ja armossa antanut meille iankaikkisen lohdutuksen ja hyvän toivon,
17 lohduttakoon teidän sydämiänne ja vahvistakoon teitä kaikessa hyvässä työssä ja puheessa.

16. Mutta itse meidän Herra Jesus Kristus, ja Jumala ja meidän Isämme, joka meitä rakasti ja antoi meille ijankaikkisen lohdutuksen ja hyvän toivon armon kautta,
17. Lohduttakoon teidän sydämenne, ja teitä kaikkinaisessa opissa ja hyvässä työssä vahvistakoon!

3. Luku PAAVALI PYYTÄÄ ESIRUKOUSTA PUOLESTAAN

3. Luku

1 Sitten vielä, veljet, rukoilkaa puolestamme, että Herran sana nopeasti leviäisi ja tulisi kirkastetuksi niin kuin teidänkin keskellänne,

1 Sitten vielä, veljet, rukoilkaa meidän edestämme, että Herran sana nopeasti leviäisi ja tulisi kirkastetuksi muuallakin niinkuin teidän keskuudessanne,

1. Vielä, rakkaat veljet, rukoilkaat meidän edestämme, että Herran sana menestyis ja niin kunnioitetaisiin kuin teidänkin tykönänne,

2 ja että me pelastuisimme nurjista ja pahoista ihmisistä, sillä usko ei ole kaikkien.

2 ja että me pelastuisimme nurjista ja häijyistä ihmisistä; sillä usko ei ole joka miehen.

2. Ja että me häijyistä ja pahoista ihmisistä pelastettaisiin; sillä ei usko ole joka miehen.

3 Mutta Herra on uskollinen. Hän on teitä vahvistava ja varjeleva teidät pahasta.

3 Mutta Herra on uskollinen, ja hän on vahvistava teitä ja varjeleva teidät pahasta.

3. Mutta Herra on uskollinen, joka teitä vahvistaa ja pahasta varjelee.

4 Luotamme teihin Herrassa, että te sekä teette, että tulette tekemään mi-

4 Ja me luotamme teihin Herrassa, että te sekä nyt että vasta teet-

4. Mutta me toivomme Herrassa teistä, että te teette ja tekeväiset

PAAVALIN TOINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

tä (teille) säädämme.

te, mitä me käskemme.

olette, mitä me teille olemme käskeneet.

5 Herra ohjatkoon sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen.

5 Ja Herra ohjatkoon teidän sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen.

5. Mutta Herra ohjatkoon teidän sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen!

KEHOITUS TYÖNTEKOON

6 Mutta Herramme* Jeesuksen Kristuksen nimessä käskemme teitä, veljet, vetäytymään pois jokaisesta veljestä, joka vaeltaa kurittomasti eikä sen opetuksen mukaan, jonka hän on meiltä saanut.

6 Mutta Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä me käskemme teitä, veljet, vetäytymään pois jokaisesta veljestä, joka vaeltaa kurittomasti eikä sen opetuksen mukaan, jonka olette meiltä saaneet.

6. Mutta me käskemme teitä, rakkaat veljet, meidän Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen, että te teitänne eroittaisitte jokaisesta veljestä, joka häijysti itsensä käyttää ja ei sen säädyn jälkeen, jonka hän meiltä saanut on.

7 Itsehän tiedätte, kuinka meitä on seurattava. Sillä emme ole olleet kurittomia keskellänne,

7 Tiedättehän itse, kuinka meidän jälkiämme on seurattava, sillä me emme ole olleet kurittomia teidän keskuudessanne,

7. Sillä te itse tiedätte, kuinka teidän meitä seuraaman pitää: emmepä me ole tavattomasti teidän seassanne olleet.

8 emmekä ilmaiseksi syöneet kenenkään leipää, vaan työssä ja vaivassa olemme yötä päivää työtä tehneet, jottemme ketään teistä rasittaisi.

8 emmekä ilmaiseksi syöneet kenenkään leipää, vaan työssä ja vaivassa me ahkerointsimme yöt ja päivät, ettemme olisi kenellekään teistä rasitukseksi;

8. Emme myös ole leipää keltään ilman ottaneet, vaan työllä ja hielä: yöllä ja päivällä olemme me työtä tehneet, ettemme kellenkään teidän seassanne kuormaksi olisi.

9 Ei niin, ettei meillä ole oikeutta, vaan *haluamme asettaa* itsemme

9 ei niin, ettei meillä olisi siihen valtaa, vaan me tahdomme olla

9. Ei, ettei meillä se valta olisi, vaan että me itsemme opiksi teille

PAAVALIN TOINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

teille esikuvaksi, jotta te seuraisitte meitä.

10 Sillä myös kun olimme luonanne sääsimme teille, että jos joku ei tahdo työtä tehdä, älköön syökökään.

11 Kuulemme näet muutamien keskellänne vaeltavan kurittomasti, mitään tekemättä, vaan turhia touhuten.

12 Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä* käskemme ja kehoitamme sellaisia hiljaisuudessa työtä tehden syömään omaa leipäänsä.

13 Mutta te ,veljet, älkää menettäkö rohkeuttanne hyvää tehdessänne.

14 Mutta jos joku ei tottele kirjeemme antamaa opetusta, merkitkää hänet älkääkä seurustelko hänen kanssaan, jotta hän häpeäisi.

15 Älkää kuitenkaan pitäkö häntä vihollisena, vaan neuvokaa niin kuin

teille esikuvaksi, että te kulkisitte meidän jälkiämme.

10 Sillä jo silloin, kun olimme teidän tykönänne, me sääsimme teille, että kuka ei tahdo työtä tehdä, ei hänen syömänkään pidä.

11 Sillä me olemme kuulleet, että muutamit teidän keskuudessanne vaeltavat kurittomasti, eivät tee työtä, vaan puuhailevat sellaisessa, mikä ei heille kuulu.

12 Semmoisia me käskemme ja kehoitamme Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa, tekemään työtä hiljaisuudessa ja syömään omaa leipäänsä.

13 Mutta te, veljet, älkää väsykö tekemästä sitä, mikä hyvää on.

14 Mutta jos kuka ei tottele sitä, mitä me tässä kirjeessä olemme sanoneet, niin merkitkää hänet älkääkä seurustelko hänen kanssaan, että hän häpeäisi.

15 Älkää kuitenkaan pitäkö häntä vihollisena, vaan neuvokaa niin-

antaisimme, seurataksenne meitä.

10. Ja kuin me teidän tykönänne olimme, niin me senkaltaisia teille käskimme, että jos ei joku tahdo työtä tehdä, niin ei hänen syömänkään pidä.

11. Sillä me kuulemme, että muutamit teidän seassanne tavattomasti vaeltavat, ja ei tee työtä, vaan joutilaina ovat.

12. Mutta senkaltaisia me käskemme ja neuvomme meidän Herran Jeesuksen Kristuksen kautta, että he hiljaisuudessa työtä tekisivät ja omaa leipäänsä söisivät.

13. Mutta te, rakkaat veljet, älkää väsykö hyvää tekemästä.

14. Ellei siis joku tottele meidän sanaamme lähetyskirjan kautta, niin merkitkää se ja älkää kanssakäymistä pitäkö hänen kanssansa, että hän häpeäis,

15. Ja älkää häntä pitäkö niinkuin vihollisena, vaan neuvokaat niin-

PAAVALIN TOINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

veljeä.	kuin veljeä.	kuin veljeä.
LOPPUTERVEHDYS		
16 Mutta itse rauhan Herra antakoon teille rauhan aina kaikella tavoin. Herra olkoon teidän kanssanne.	16 Mutta itse rauhan Herra antakoon teille rauhan, aina ja kaikella tavalla. Herra olkoon kaikkien teidän kanssanne.	16. Mutta itse rauhan Herra antakoon teille rauhan aina kaikella tavalla! Herra olkoon teidän kanssanne!
17 Tervehdys minulta, Paavalilta omakätisesti. Tämä on merkinä jokaisessa kirjeessäni. Näin kirjoitan.	17 Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti. Tämä on merkinä jokaisessa kirjeessäni; näin minä kirjoitan.	17. Tervehdys minun Paavalin kädelläni, joka on merkki kaikissa lähetykskirjoissa: näin minä kirjoitan.
18 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne. (Aamen)	18 Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne.	18. Meidän Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkein teidän kanssanne, amen!
PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE	PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE	PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE
1. Luku TERVEHDYS	1. Luku	
1 Paavali, *Jeesuksen Kristuksen* apostoli, Jumalan, meidän Vapahtajamme, ja *Herran Jeesuksen Kristuksen*, meidän toivomme käskystä,	1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli, Jumalan, meidän vapah-tajamme, ja Kristuksen Jeesuk-sen, meidän toivomme, asettama,	1. Paavali, Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan meidän Lunasta-jamme asetuksen jälkeen, ja Her-ran Jeesuksen Kristuksen, joka meidän toivomme on,

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

2 Timoteukselle, oikealle pojalleen uskossa. Armo, laupeus ja rauha *Jumalalta, meidän Isältämme,* ja Kristukselta Jeesukselta, Herraltamme.

2 Timoteukselle, oikealle pojallensa uskossa. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme!

2. Timoteukselle, minun vakaalle pojalleni uskossa, armo, laupius ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja meidän Herralta Jeesukselta Kristukselta!

VAROITUS VALHEEN OPETTAJIA VASTAAN

3 Niin kuin Makedoniaan lähtiessäni kehoitin, niin kehoitan nytkin sinua jäämään Efesoon käskeäksesi eräitä, etteivät opettaisi vierasta oppia

3 Niinkuin minä Makedoniaan lähtiessäni kehoitin sinua jäämään Efesoon, käskeäksesi eräitä kaivahtamaan, etteivät vieraita opettaisi

3. Niinkuin minä Makedoniaan lähteissäni käskin sinun olla Ephesossa, niin neuvo muutamia, ettei he toisin opettaisi,

4 eivätkä kiinnittäisi huomiota taruihin ja loputtomiin sukuluetteloihin, jotka pikemmin aiheuttavat sanakiistoja kuin edistävät Jumalan rakennustyötä,* joka perustuu uskoon.

4 eivätkä puuttuisi taruihin ja loppumattomiin sukuluetteloihin, jotka pikemmin edistävät turhaa mietiskelyä kuin Jumalan armotaloutta, joka perustuu uskoon, niin kehoitan nytkin.

4. Eikä juttuja tottelisi ja polvilukuja, joilla ei loppua ole, jotka enemmän tutkimiset matkaan saattavat kuin parannuksen Jumalan tykö, joka on uskossa.

5 Mutta käskyn päämäärä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä ja hyvästä omastatunnosta ja vilpittömästä uskosta.

5 Mutta käskyn päämäärä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä ja hyvästä omastatunnosta ja vilpittömästä uskosta.

5. Mutta käskyn päätös on rakkaus puhtaasta sydäimestä, ja hyvää omastatunnosta, ja vilpittömästä uskosta.

6 Jotkut ovat eksyneet niistä pois ja kääntyneet turhan puhumiseen,

6 Muutamat ovat hairahtuneet niistä pois ja poikenneet turhiin jaari-

6. Joista muutamat ovat hairahtuneet ja ovat turhiin jaarituksiin

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

7 tahtoen olla lain opettajia, vaikkeivät ymmärrä, mitä puhuvat ja mitä varmaksi väittävät.

8 Mutta tiedämme, että laki on hyvä, jos joku sitä lain mukaisesti käyttää,

9 tietäen sen, että lakia ei ole säädetty vanhurskaalle, vaan laittomille ja niskoitteleville, jumalattomille ja syntisille, epähurskaille ja epäpyhille, isänsä tappajille ja äitinsä tappajille, murhamiehille,

10 haureellisille, miehimyksille, ihmiskauppiaille, valehtelijoille, valapattoisille ja *mille tahansa, mikä* on tervettä oppia vastaan —

11 autuaan Jumalan kirkkauden ilosanoman mukaisesti, joka on minulle uskottu.

PAAVALI KIITTÄÄ JUMALAN ARMOSTA

12 Kiitän Häntä, joka on antanut mi-

tuksiin,

7 tahtoen olla lainopettajia, vaikka eivät ymmärrä, mitä puhuvat ja minkä varmaksi väittävät.

8 Mutta me tiedämme, että laki on hyvä, kun sitä lain mukaisesti käytetään

9 ja tiedetään, että lakia ei ole pantu vanhurskaalle, vaan laittomille ja niskoitteleville, jumalattomille ja syntisille, epähurskaille ja epäpyhille, isänsä tappajille ja äitinsä tappajille, murhamiehille,

10 haureellisille, miehimyksille, ihmiskauppiaille, valhettelijoille, valapattoisille ja kaikelle muulle, mikä on tervettä oppia vastaan —

11 autuaan Jumalan kirkkauden evankeliumin mukaisesti, joka on minulle uskottu.

12 Minä kiitän häntä, joka minulle

kääntyneet,

7. Ja tahtovat lainopettajat olla, ja ei ymmärrä, mitä he puhuvat eli päättävät.

8. Mutta me tiedämme lain hyväksi, jos se oikein käytetään,

9. Tietäen sen, ettei vanhurskaalle ole laki pantu, vaan väärille ja tottelemattomille, jumalattomille ja syntisille, pakanallisille ja kelvottomille, isänsä tappajille ja äitinsä tappajille, miehentappajille,

10. Huorintekiöille, miesten kanssa makaajille, ihmisten varkaille, valehtelijoille, valapattoisille, ja mitä muuta senkaltaista sitä terveellistä oppia on:

11. Autuaan Jumalan kunniallisen evankeliumin jälkeen, joka minulle uskottu on.

12. Ja minä kiitän meidän Her-

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

nulle voimaa, Herraamme Kristusta Jeesusta, että Hän katsoi minut uskolliseksi, asettaen palvelukseensa

13 minut, joka ennen olin rienaaja ja vainooja ja väkivallantekijä. Mutta sain laupeuden, koska olin toiminut tietämättömänä, epäuskossa.

14 Ja Herramme armo oli ylen runsas yhdessä uskon ja rakkauden kanssa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

15 Varma on se sana ja kaiken vastaanottamisen arvoista, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin.

16 Mutta sain laupeuden sen vuoksi, että Jeesus Kristus minussa ensimmäisenä osoittaisi kaiken pitkämielisyytensä esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan Häneen saadakseen iäisen elämän*.

17 Mutta maailmanaikojen* Kunin-

on voimaa antanut, Kristusta Jeesusta, meidän Herraamme, siitä, että hän katsoi minut uskolliseksi ja asetti palvelukseensa

13 minut, entisen pilkkaajan ja vainoojan ja väkivallantekijän. Mutta minä sain laupeuden, koska olin tehnyt sitä tietämättömänä, epäuskossa;

14 ja meidän Herramme armo oli ylen runsas, vaikuttaen uskoa ja rakkautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

15 Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin.

16 Mutta sentähden minä sain laupeuden, että Jeesus Kristus minussa ennen muita osoittaisi kaiken pitkämielisyytensä, esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan häneen, itsellensä iankaikkiseksi elämäksi.

17 Mutta iankaikkiselle kuninkaal-

raamme Kristusta Jesusta, joka minun voimalliseksi tehnyt on, ja luki minun uskolliseksi, asettain tähän virkaan,

13. Joka ennen pilkkaaja ja vainooja ja häpäisiä olin, mutta minulle on laupius tapahtunut; sillä minä tein sitä tietämättä epäuskossa.

14. Mutta meidän Herramme armo oli sitä runsaampi, uskon ja rakkauden kanssa, joka Kristuksessa Jeesuksessa on.

15. Se on totinen sana ja kaiketi mahdollinen ottaa vastaan, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä vapahtamaan, joista minä suurin olen:

16. Mutta sentähden om minulle laupius tapahtunut, että Jeesus Kristus minussa ensin osoittaisi kaiken pitkämielisyyden niille esikuvaksi jotka hänen päällensä pitää uskoman iankaikkiseen elämään.

17. Mutta Jumalalle, iankaikkiselle

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

kaalle, katoamattomalle, näkymättömälle, ainoalle (viisaalle), Jumalalle kunnia ja kirkkaus iäisesti. Amen.

18 Tämän käskyn annan sinulle, poikani Timoteus, aikaisempien sinusta lausuttujen ennustusten mukaisesti, jotta niitten nojalla taistelisit jalon taistelun,

19 säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hylänneet ja uskossaan haaksirikkoon joutuneet.

20 Niitä ovat Hymeneus ja Aleksanteri, jotka olen antanut saatanan huostaan, jotta oppisivat olemaan rienaamatta.

2. Luku JUMALA TAHTOO KAIKKIEN IHMISTEN PELASTUVAN

1 Kehoitin siis ennen kaikkea esittämään anomuksia, rukouksia, esirukouksia ja kiitoksia kaikkien ihmisten

le, katoamattomalle, näkymättömälle, ainoalle (*viisaalle*), Jumalalle, kunnia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti! Amen.

18 Tämän käskyn minä annan sinun toimitettavaksesi, poikani Timoteus, aikaisempien, sinusta lausuttujen ennustusten mukaisesti, että niiden nojalla taistelisit jalon taistelun,

19 säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hyljänneet ja uskossaan haaksirikkoon joutuneet.

20 Niitä ovat Hymeneus ja Aleksander, jotka minä olen antanut saatanan haltuun, kuritettaviksi, etteivät enää pilkkaisi.

2. Luku

1 Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään

kuninkaalle, kuolemattomalle ja näkymättömälle, ja ainoalle viisaalle olkoon kunnia ja ylistys ijankaikkisesta ijankaikkiseen, amen!

18. Tämän käskyn minä annan sinulle, minun poikani Timoteus, entisten ennustusten jälkeen sinusta, että niissä sotisit niinkuin jalo sotamies,

19. Ja pitäisit uskon ja hyvän omantunnon, jonka muutamat ovat hyljänneet ja ovat uskon puolesta haaksirikkoon tulleet,

20. Joista on Hymeneus ja Aleksander, jotka minä olen saatanan haltuun antanut, että he tulisivat kuritetuksi enempi pilkkaamasta.

1. Niin minä siis neuvon, että ennen kaikkia pidettäisiin rukoukset, anomiset, toivotukset ja kiitokset

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

puolesta,

2 hallitsijain* ja kaikkien korkeassa asemassa olevien, jotta saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikesta jumalisuudessa ja kunniallisuudessa.

3 Sillä se on hyvää ja otollista Jumalan, Vapahtajamme edessä,

4 joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja pääsisivät totuuden tuntemiseen.

5 Sillä on yksi Jumala, yksi myös Jumalan ja ihmisten välimies Kristus Jeesus,

6 joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien todistukseksi aikanaan.

7 Sitä varten minut on asetettu saarnaajaksi ja apostoliksi — puhun totta (Kristuksessa), en valehtele — pakanain opettajaksi uskossa ja totuudessa.

kaikkien ihmisten puolesta,

2 kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa.

3 Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän vapahtajallemme,

4 joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.

5 Sillä yksi on Jumala, yksi myös välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus,

6 joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä, josta todistus oli annettava aikansa,

7 ja sitä varten minä olen saarnaajaksi ja apostoliksi asetettu — minä puhun totta (*Kristuksessa*), en valhettele — pakanain opettajaksi uskossa ja totuudessa.

kaikkein ihmisten edestä:

2. Kuningasten ja kaiken esivallan edestä, että me rauhassa ja levossa eläisimme, kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa;

3. Sillä se on hyvä ja otollinen Jumalan meidän Vapahtajamme edessä,

4. Joka tahtoo kaikkia ihmisiä autuaaksi, ja että he totuuden tuntoon tulisivat.

5. Sillä yksi on Jumala, ja yksi välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jesus,

6. Joka itsensä kaikkein edestä lunastuksen hinnaksi on antanut, että senkaltaista piti ajallansa saarnattaman:

7. Johonka minä myös olen saarnaajaksi ja apostoliksi asetettu (minä sanon toden Kristuksessa ja en valehtele,) pakanain opettajaksi uskossa ja totuudessa.

NAISEN OSA

8 Tahdon siis, että miehet joka paikassa rukoilevat kohottaen pyhät kädet ilman vihaa ja epäilystä,

9 samoin että (myös) naiset säädyllisessä puvussa kaunistavat useaan kainosti ja siveästi, ei hiuspalmikolla tai* kullalla tai helmillä tai kallisarvoisilla vaatteilla,

10 vaan hyvillä teoilla, niin kuin sopii naisille, jotka tunnustautuvat Jumalaa pelkääviksi.

11 Oppikoon nainen hiljaisuudessa, kaikessa alistuvaisena.

12 Mutta minä en salli naisen opettaa enkä vallita miestä, vaan eläköön hiljaisuudessa.

13 Sillä Adam tehtiin ensin, sitten Eeva,

14 eikä Adamia petetty, vaan nainen joutui petettynä rikkomukseen.

8 Minä tahdon siis, että miehet rukoilevat, joka paikassa kohottaen pyhät kädet ilman vihaa ja epäilystä;

9 niin myös, että naiset ovat säädyllisessä puvussa, kaunistavat itseään kainosti ja siveästi, ei palmikoiduilla hiuksilla, ei kullalla, ei helmillä eikä kallisarvoisilla vaatteilla,

10 vaan hyvillä teoilla, niinkuin sopii naisille, jotka tunnustautuvat jumalaapelkääviksi.

11 Oppikoon nainen hiljaisuudessa, kaikin puolin alistuvaisena;

12 mutta minä en salli, että vaimo opettaa, enkä että hän vallitsee miestänsä, vaan eläköön hän hiljaisuudessa.

13 Sillä Adam luotiin ensin, sitten Eeva;

14 eikä Adamia petetty, vaan nainen petettiin ja joutui rikkomukseen.

8. Niin minä tahdon siis, että miehet rukoilisivat joka paikassa ja nostaisivat ylös pyhät kädet, ilman vihaa ja epäilystä,

9. Niin myös että vaimot kohtuullisissa vaatteissa olisivat ja kaunistaisivat itsensä hävyllä ja kainoudella, ei kahara-hiuksilla, eli kullalla, eli päärlyillä, eli kalliilla vaatteilla,

10. Vaan niinkuin niille vaimoille sopii, jotka jumalisuuden hyväntöiden kautta osoittavat.

11. Oppikaan vaimo hiljaisuudessa, kaikella nöyryydellä.

12. Mutta en minä salli vaimon opettaa enkä miestänsä vallita, vaan että hän on hiljaisuudessa.

13. Sillä Adam on ensin luotu ja sitte Eva.

14. Ja ei Adam petetty; mutta vaimo petettiin ja saatti ylitsekäymisen.

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

15 Mutta hän pelastuu lapsensynnyttämisen perusteella, jos he pysyvät uskossa ja rakkaudessa ja pyhityksessä ynnä siveydessä.

15 Mutta hän on pelastuva lastensynnyttämisen kautta, jos hän pysyy uskossa ja rakkaudessa ja pyhityksessä ynnä siveydessä.

15. Mutta kuitenkin hän lastensynnyttämisen kautta autuaaksi tulee, jos hän pysyy uskossa ja rakkaudessa ja pyhyydessä siveyden kanssa.

3. Luku SEURAKUNNAN JOHTAJAT

3. Luku

1 Varma on sana: jos joku pyrkii seurakunnan kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloa tehtävää.

1 Varma on tämä sana: jos joku pyrkii seurakunnan kaitsijan virkaan, niin hän haluaa jaloon toimeen.

1. Se on totinen sana: jos joku piispan virkaa pyytää, hän hyvää työtä halajaa.

2 Seurakunnan kaitsijan tulee siis olla nuhteeton, yhden vaimon mies*, raitis, maltillinen, säädyllinen, vieraanvarainen, kykenevä opettamaan.

2 Niin tulee siis seurakunnan kaitsijan olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, maltillinen, säädyllinen, vieraanvarainen, taitava opettamaan,

2. Niin pitää siis piispan oleman nuhteettoman, yhden emännän miehen, valppaan, raittiin, siviän, vierasten holhojan, opettavaisen.

3 ei juomari, ei tappelija, (ei häpeällisen voiton tavoittelija), vaan lempeä, ei riitaisa, ei rahanahne*,
4 vaan sellainen, joka oman kotinsa hyvin hallitsee ja kaikella arvokkuudella pitää lapsensa kuuliaisina.

3 ei juomari, ei tappelija (*ei häpeällisen voiton tavoittelija*), vaan lempeä, ei riitaisa, ei rahanahne,
4 vaan sellainen, joka oman kotinsa hyvin hallitsee ja kaikella kunniallisuudella pitää lapsensa kuuliaisina;

3. Ei juomarin, ei tappelian, ei ilkiän voiton pyytäjän, vaan armeliaan, ei riitaisen eikä ahneen,
4. Joka oman huoneensa hyvin hallitsee, jolla kuuliaiset lapset ovat, kaikella kunniallisuudella:

5 Sillä jos joku ei osaa hallita omaa kotiansa, kuinka hän voi pitää huolta

5 sillä jos joku ei osaa hallita omaa kotiansa, kuinka hän voi pitää

5. (Mutta jos joku ei taida omaa huonettansa hallita, kuinkas hän

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

Jumalan seurakunnasta?

6 Älköön hän olko äsken kääntynyt, jottei paisuneena joutuisi paholaisen tuomion alaiseksi.

7 Hänellä tulee myös olla hyvä todistus ulkopuolisilta, jottei hän joutuisi häväistyksen alaiseksi eikä paholaisen paulaan.

huolta Jumalan seurakunnasta?

6 Älköön hän olko äsken kääntynyt, ettei hän paisuisi ja joutuisi perkeleen tuomion alaiseksi.

7 Ja hänellä tulee myös olla hyvä todistus ulkopuolella olevilta, ettei hän joutuisi häväistyksen alaiseksi eikä perkeleen paulaan.

Jumalan seurakunnan taitaa hallita?)

6. Ei äsken kristityn, ettei hän paisuneena laittajan tuomioon lankeaisi.

7. Mutta hänellä pitää myös hyvä todistus oleman niiltä, jotka ulkona ovat, ettei hän laittajan pilkkaan ja paulaan lankeaisi.

SEURAKUNTAPALVELIJAT

8 Samoin seurakuntapalvelijat olkoot arvokkaita, ei kaksikielisiä, ei paljon viinin nauttijoita, ei häpeällisen voiton tavoittelijoita,

9 vaan sellaisia, jotka pitävät uskon salaisuuden puhtaassa omassatunnossa.

10 Mutta heidätkin koeteltakoon ensin; sitten palvelkoot, jos ovat nuhteettomia."

11 Samoin olkoot vaimot* arvokkaita, ei panettelijoita, vaan raittiita, uskollisia kaikessa.

12 Seurakuntapalvelijat olkoot yhden

8 Niin myös seurakuntapalvelijain tulee olla arvokkaita, ei kaksikielisiä, ei paljon viinin nauttijoita, ei häpeällisen voiton pyytäjiä,

9 vaan sellaisia, jotka pitävät uskon salaisuuden puhtaassa omassatunnossa.

10 Mutta heitäkin koeteltakoon ensin, sitten palvelkoot, jos ovat nuhteettomat.

11 Samoin tulee vaimojen olla arvokkaita, ei panettelijoita, vaan raittiita, uskollisia kaikessa.

12 Seurakuntapalvelija olkoon yh-

8. Niin pitää myös seurakunnan palveliat toimelliset oleman, ei kaksikieliset, ei juomarit, ei häpiällisen voiton pyytäjät,

9. Jotka uskon salaisuuden puhtaassa omassatunnossa pitävät,

10. Jotka pitää ensin koeteltaman, ja palvelkaan sitte kuin he nuhteetomiksi löydetään.

11. Heidän emäntänsä pitää myös siviät oleman, ei laittajat, vaan raittiit, kaikissa uskolliset.

12. Seurakunnan palveliat olkoon

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

vaimon miehiä, jotka lapsensa ja kotinsa hyvin hallitsevat.

13 Sillä ne, jotka ovat hyvin palvelleet, saavuttavat itselleen hyvän aseman ja suuren rohkeuden uskossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

14 Toivoen pian pääseväni luoksesi kirjoitan tämän sinulle,

15 jotta jos kuitenkin viipyisin, tietäisit, miten tulee käyttäytyä Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta.

JUMALISUUDEN SALAISUUS

16 Totuuden pylväs ja perustus ja tunnustetusti suuri on jumalisuuden salaisuus: Jumala* on ilmestynyt lihassa, vanhurskautunut Hengessä, näyttäytynyt enkeleille, saarnattu pakanain keskellä, uskottu maailmassa, otettu ylös kirkkauteen.

den vaimon mies, lapsensa ja kotinsa hyvin hallitseva.

13 Sillä ne, jotka ovat hyvin palvelleet, saavuttavat itselleen kunnioitettavan aseman ja suuren pelottomuuden uskossa, Kristuksessa Jeesuksessa.

14 Vaikka toivon pian pääseväni sinun tykösi, kirjoitan sinulle tämän,

15 että, jos viivyn, tietäisit, miten tulee olla Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus.

16 Ja tunnustetusti suuri on jumalisuuden salaisuus: Hän, joka on ilmestynyt lihassa, vanhurskautunut Hengessä, näyttäytynyt enkeleille, saarnattu pakanain keskuudessa, uskottu maailmassa, otettu ylös kirkkauteen.

yhden emännän miehet, jotka lapsensa ja oman huoneensa hyvin hallitsevat.

13. Sillä jotka hyvin palvelevat, he hyvän menestyksen ansaitsevat ja suuren vapauden uskossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

14. Näitä minä kirjoitan sinulle, ja toivon pian tulevani sinun tykösi;

15. Mutta jos minä viivyn, ettäs tietäisit kuinka sinun pitää Jumalan huoneessa vaeltaman, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden patsas ja perustus.

16. Ja se on julkisesti suuri jumalisuuden salaisuus, että Jumala on ilmoitettu lihassa, vanhurskautettu hengessä, nähty enkeleiltä, saarnattu pakanoille, uskottu maailmassa ja otettu ylös kunniaan.

4. Luku VALHEELLISTA OPETUSTA 4. Luku

1 Mutta Henki sanoo selvästi, että myöhempinä aikoina jotkut luopuvat uskosta ja seuraavat villitseviä henkiä ja riivaajain oppeja,

2 valheenpuhujain tekopyhyiden vuoksi, joitten omatunto on poltinraudalla merkitty

3 ja jotka kieltävät menemästä naimisiin ja nauttimasta ruokia, jotka Jumala on luonut niitten nautittavaksi kiitoksella, jotka uskovat ja ovat oppineet tuntemaan totuuden.

4 Sillä kaikki Jumalan luoma on hyvää eikä mikään ole hylättävää, kun se otetaan kiitoksella vastaan.

5 Se näet pyhitetään Jumalan sanalla ja rukouksella.

1 Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina moniaat luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja

2 valheenpuhujain ulkokultaisuuden vaikutuksesta, joiden omatunto on poltinraudalla merkitty

3 ja jotka kieltävät menemästä naimisiin ja nauttimasta ruokia, mitkä Jumala on luonut niiden nautittavaksi kiitoksella, jotka uskovat ja ovat tulleet totuuden tuntemaan.

4 Sillä kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvää, eikä mikään ole hyljättävää, kun se kiitoksella vastaanotetaan;

5 sillä se pyhitetään Jumalan sanalla ja rukouksella.

1. Mutta Henki sanoo selkiästi, että viimeisillä ajoilla muutamat luopuvat uskosta ja ottavat vaarin viettelevistä hengistä ja perkeleiden opetuksista,

2. Niiden kautta, jotka ulkokullaisuudessa valheenpuhujat ovat, joiden omatunto on poltinraudalla merkitty,

3. Ja kieltävät naimasta ja ottamasta ruokaa, jonka Jumala loi uskollisille kiitoksella nautittavaksi ja niille, jotka totuuden ymmärtäneet ovat.

4. Sillä kaikki, mitä Jumala luonut on, on hyvää, ja ei ole mitään hyljättävää, kuin se kiitoksella nautitaan.

5. Sillä se Jumalan sanalla ja rukouksella pyhitetään.

HYVÄ KRISTUKSEN JEESUKSEN PALVELIJA

6 Kun tätä veljille opetat, olet hyvä Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka saat ravintosi uskon ja sen hyvän opin sanoista, jota olet seurannut.

7 Mutta epäpyhiä ja ämmäin taruja karta, ja harjoita itseäsi jumalisuuteen.

8 Sillä ruumiillisesta harjoituksesta on hyötyä vähään, mutta jumalisuudesta on hyötyä kaikkeen, koska sillä on elämän lupaus, sekä nykyisen että tulevaisen.

9 Tämä sana on varma ja kaiken vastaanottamisen arvoinen.

10 Sillä sitä varten näemme (sekä) vaivaa, että olemme herjattavina, koska olemme panneet toivomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten Vapahtaja, varsinkin uskovaisten.

11 Tätä káske ja opeta.

12 Älköön kukaan halveksiko nuo-

6 Kun tätä veljille opetat, niin olet hyvä Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka ravitset itseäsi uskon ja sen hyvän opin sanoilla, jota olet noudattanut.

7 Mutta epäpyhiä ämmäin taruja karta ja harjoita itseäsi jumalisuuteen.

8 Sillä ruumiillisesta harjoituksesta on hyötyä vain vähään; mutta jumalisuudesta on hyötyä kaikkeen, koska sillä on elämän lupaus, sekä nykyisen että tulevaisen.

9 Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen.

10 Sillä siksi me vaivaa näemme ja kilvoittelemme, että olemme panneet toivomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten vapahtaja, varsinkin uskovien.

11 Tätä káske ja opeta.

12 Älköön kukaan nuoruuttasi kat-

6. Kun nyt senkaltaista veljille opetat, niin sinä Jeesuksen Kristuksen uskollinen palvelia olet, uskon sanoissa, hyvässä opissa kasvatettu, jotka sinä seurannut olet.

7. Mutta välttä kelvottomia ämmän juttuja, ja harjoita sinuas jumalisuuteen.

8. Sillä ruumiillinen harjoitus vähän kelpaa; mutta jumalisuus on tarpeellinen kaikissa asioissa, jolla on sekä nykyisen että tulevaisen elämän lupaus.

9. Tämä on totinen sana, ja kaiketi mahdollinen ottaa vastaan;

10. Sillä sitä vasten me työtäkin teemme ja meitä pilkataan, että me elävän Jumalan päälle toivonneet olemme, joka kaikkein ihmisten vapahtaja on, erinomattain uskovaisten.

11. Näitä sinä neuvo ja opeta.

12. Älköön kenkään sinun nuo-

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

ruuttasi, vaan ole sinä uskovaisten esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, (Hengessä,) uskossa, puhtaudessa

13 Huolehdi lukemisesta, kehoittamisesta ja opettamisesta, kunnes tulen.

14 Älä laiminlyö sinussa olevaa armolahjaa, joka sinulle annettiin profetian välityksellä vanhinten panna kätensä päällesi.

15 Harrasta näitä, elä näissä, jotta menestymisesi olisi kaikille ilmeinen.

16 Valvo itseäsi ja opetustasi; pysy näissä. Sillä näin tehdessäsi pelastat sekä itsesi että ne, jotka sinua kuuntelevat.

5. Luku

1 Älä ankarasti nuhtelee vanhaa miestä, vaan neuvo niin kuin isää, nuorempia niin kuin veljiä,

2 vanhoja naisia niin kuin äitejä, nuorempia niin kuin sisaria, kaikessa

soko ylen, vaan ole sinä uskovaisen esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, (Hengessä,) uskossa, puhtaudessa.

13 Lue, kehoita ja opeta ahkerasti, kunnes minä tulen.

14 Älä laiminlyö armolahjaa, joka sinussa on ja joka sinulle annettiin profetian kautta, vanhinten panna kätensä sinun päällesi.

15 Harrasta näitä, elä näissä, että edistymisesi olisi kaikkien nähtävissä.

16 Valvo itseäsi ja opetustasi, ole siinä kestävä; sillä jos sen teet, olet pelastava sekä itsesi että ne, jotka sinua kuulevat.

5. Luku

1 Älä nuhtelee kovasti vanhaa miestä, vaan neuvo niinkuin isää, nuorempia niinkuin veljiä,

2 vanhoja naisia niinkuin äitejä, nuorempia niinkuin sisaria, kai-

ruuttas katsoko ylöns, vaan ole sinä uskovaisille esikuva sanassa, kanssakäymisessä, rakkaudessa, hengessä, uskossa, puhtaudessa.

13. Ota lukemisesta, neuvosta ja opista vaari, siihenasti kuin minä tulen.

14. Älä unohda sitä lahjaa, joka sinulle prophetian kautta annettu on, vanhimpain kätten päällepanemisessa.

15. Ota näistä vaari, pysy näissä, että sinun menestyksesi kaikille julistetuksi tulis.

16. Ota itsestäsi vaari ja opista, pysy alati näissä; sillä jos sinä sen teet, niin sinä itses autuaaksi saatat ja ne, jotka sinua kuulevat.

1. Älä vanhaa kovin nuhtelee, vaan neuvo häntä niinkuin isää, nuoria niinkuin veljiä,

2. Vanhoja vaimoja niinkuin äitejä, nuoria niinkuin sisaria, kaikella

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

puhtaudessa.

kessa puhtaudessa.

puhtaudella.

SEURAKUNNAN LESKIVAIMOT

3 Kunnioita leskiä, jotka ovat oikeita leskiä.

4 Mutta jos jollakin leskellä on lapsia tai lapsenlapsia, oppikoot nämä ensin hurskaasti hoitamaan omaa perhekuntaansa ja maksamaan korvauksen vanhemmilleen*, sillä se on (hyvää ja) otollista Jumalan edessä.

5 Oikea leski ja yksinäiseksi jäänyt panee toivonsa Jumalaan ja pysyy anomisissa ja rukouksissa yöt päivät,

6 mutta hekumoiva* on elävänä kuollut.

7 Painota tätä, jotta he olisivat nuhteettomat.

8 Mutta jos joku ei pidä huolta omaisistaan ja varsinkaan perhekuntalaisistaan, hän on kieltänyt uskon ja on uskomatonta pahempi.

3 Kunnioita leskiä, jotka ovat oikeita leskiä.

4 Mutta jos jollakin leskellä on lapsia tai lapsenlapsia, oppikoot nämä ensin hurskaasti hoitamaan omaa perhekuntaansa ja maksamaan, mitä ovat velkaa vanhemmilleen, sillä se on (hyvää ja) otollista Jumalan edessä.

5 Oikea leski ja yksinäiseksi jäänyt panee toivonsa Jumalaan ja anoo ja rukoilee alinomaa, yötä päivää;

6 mutta hekumoitseva on jo eläessään kuollut.

7 Teroita tätäkin, että he olisivat nuhteettomat.

8 Mutta jos joku ei pidä huolta omaisistaan ja varsinkaan ei perhekuntalaisistaan, niin hän on kieltänyt uskon ja on uskotonta pa-

3. Kunnioita niitä leskiä, jotka oikeat lesket ovat.

4. Mutta jos jollakulla leskellä lapsia on eli lasten lapsia, ne oppikaan ensin oman huoneensa jumalisesti hallitsemaan ja vanhempainsa hyvän työn maksamaan; sillä se on hyvin tehty ja Jumalalle otollinen.

5. Ja se on oikia leski, joka yksinänsä on ja asettaa toivonsa Jumalan päälle, pysyin aina rukouksissa ja avuksihuutamisessa yötä ja päivää;

6. Mutta joka hekumassa elää, se on elävältä kuollut.

7. Senkaltaisia neuvo, että he nuhteettomat olisivat.

8. Mutta jos ei joku omistansa, liiatenkin perheestänsä, murhetta pidä, se on uskon kieltänyt ja on pakanaa pahempi.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

9 Luetteloon merkittäköön ainoastaan vähintään kuusikymmenvuotias leski, joka on ollut yhden miehen vaimo,

10 hyvistä töistä todistuksen saanut, jos on lapsia kasvattanut, vieraita holhonnut, pyhain jalkoja pessyt, ahdistettuja auttanut, kaiken hyvän tekemistä harrastanut.

11 Mutta nuoremmat lesket hylkää. Sillä kun he ovat käyneet himokkaiksi vastoin Kristuksen mieltä, he tahtovat mennä naimisiin,

12 ja ovat tuomion alaisia, koska ovat ensimmäisen uskonsa hylänneet.

13 Sen ohessa he oppivat taloissa kierrellessään laiskoiksikin, eivätkä ainoastaan laiskoiksi, vaan myös juoruisiksi ja vouhottajiksi, puhuen sopimattomia.

hempi.

9 Luetteloon otettakoon ainoastaan semmoinen leski, joka ei ole kuuttakymmentä vuotta nuorempi ja joka on ollut yhden miehen vaimo,

10 josta on todistettu, että hän on tehnyt hyviä töitä, on lapsia kasvattanut, vieraita holhonnut, pyhien jalkoja pessyt, ahdistettuja auttanut ja kaiken hyvän tekemistä harrastanut.

11 Mutta nuoret lesket hylkää; sillä kun he himokkaiksi käyden vieraantuvat Kristuksesta, tahtovat he mennä naimisiin,

12 ja ovat tuomion alaisia, koska ovat ensimmäisen uskonsa hyljänneet.

13 He oppivat kylää kierrellessään vielä laiskoiksikin, eikä ainoastaan laiskoiksi, vaan myös juoruisiksi ja monitouhuisiksi ja sopimattomia puhumaan.

9. Älä salli nuorempaa leskeä otettaa kuin kuudenkymmenen ajasta-aikaista, joka yhden miehen emäntä on ollut,

10. Ja jolla on hyvistä töistä todistus, jos hän lapsia kasvattanut on, jos hän vierasten holhooja ollut on, jos hän pyhain jalkoja pessyt on, jos hän murheellisia auttanut on, jos hän on kaikessa hyvässä työssä ahkera ollut.

11. Mutta nuoret lesket hylkää; sillä koska he suuttuvat Kristukseen, niin he tahtovat huolla,

12. Joilla on heidän tuomionsa, että he sen ensimmäisen uskon rikkooneet ovat.

13. Niin myös joutilaina ollessansa oppivat he huoneita ympärinsä juoksentelemaan; vaan ei he ainoastaan ole joutilaat, mutta myös kielevät, hempeät ja puhuvat luvattomia.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

14 Tahdon siis, että nuoremmat lesket menevät naimisiin, synnyttävät lapsia, hoitavat kotiaan eivätkä anna vastustajalle mitään aihetta solvaamiseen.

15 Sillä muutamat ovat jo kääntyneet pois saatanaa seuraamaan.

16 Jos jollakin uskovalla (miehellä tai) naisella on leskiä, pitäköön niistä huolen älköönkä seurakuntaa rasitettako, jotta se voisi pitää huolta oikeista leskistä.

SEURAKUNNAN VANHIMPAIN ASEMA

17 Vanhimpia, jotka hyvin johtavat, pidettäköön kahdenkertaisen kunnian arvoisina, varsinkin niitä, jotka sanassa ja opetuksessa työtä tekevät.

18 Raamattu näet sanoo: "Älä sido puivan härän suuta" ja: "Työmies on palkkansa ansainnut."

14 Minä tahdon sentähden, että nuoret lesket menevät naimisiin, synnyttävät lapsia, hoitavat kotiansa eivätkä anna vastustajalle mitään aihetta solvaamiseen.

15 Sillä muutamat ovat jo kääntyneet pois seuraamaan saatanaa.

16 Jos jollakin uskovaisella (*miehellä tai*) naisella on leskiä, niin pitäköön niistä huolen, älköönkä seurakuntaa rasitettako, että se voisi pitää huolta oikeista leskistä.

17 Vanhimpia, jotka seurakuntaa hyvin hoitavat, pidettäköön kahdenkertaisen kunnian ansainneina, varsinkin niitä, jotka sanassa ja opetuksessa työtä tekevät.

18 Sillä Raamattu sanoo: "Älä sido puivan härän suuta", ja: "Työmies on palkkansa ansainnut".

14. Sentähden minä tahdon, että nuoret lesket huolisivat, lapsia kasvattaisivat, huoneen hallituksesta vaaria pitäisivät, eikä antaisi tilaa vastaanseisojille pahoin puhua.

15. Sillä muutamat ovat jo saatanaan jälkeen palanneet.

16. Jos nyt jollakin uskollisella miehellä eli vaimolla leskiä on, se heitä holhokoon ja älkään seurakuntaa rasitettako, että oikeille leskille täytyis.

17. Vanhimmat, jotka hyvin hallitsevat, pitää kaksinkertaisessa kunniasa pidettämän, erinomattein ne, jotka sanassa ja opissa työtä tekevät.

18. Sillä Raamattu sanoo: ei sinun pidä riittä tappavan härjän suuta sitoman kiinni, ja työmies on palkkansa ansainnut.

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

19 Älä ota huomioon syytettä vanhinta vastaan paitsi kahden tai kolmen todistajan vahvistamana.

19 Älä ota huomioosi syytettä vanhinta vastaan, ellei ole kahta tai kolmea todistajaa.

19. Älä salli vanhinta vastaan yhtään kannetta, vaan kahden eli kolmen todistuksen kautta.

ERILAISIA KEHOITUKSIA

20 Syntiä tekeviä nuhtelee kaikkien edessä, jotta muutkin pelkäisivät.

20 Syntiä tekeviä nuhtelee kaikkien kuullen, että muutkin pelkäisivät.

20. Nuhtelee niitä, jotka syntiä tekevät, kaikkein kuullen, että muutkin pelkäisivät.

21 Kehoitin vakavasti Jumalan ja *Herran Jeesuksen Kristuksen* ja valittujen enkelten edessä, että seuraat tätä ilman ennakkopäätöstä, tekemättä mitään puolueellisesti.

21 Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen ja valittujen enkelien edessä, että noudatat tätä, tekemättä ennakolta päätöstä ja ketään suosimatta.

21. Minä rukoilen Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen ja valittuina enkelien edessä, että nämä pidät ilman valitsemista, ja älä mitään tee toisen puolta pitäin.

22 Älä pane käsiäsi kerkeästi kenenkään päälle, äläkä osallistu muitten synteihin. Pidä itsesi puhtaana.

22 Älä ole liian kerkeä panemaan käsiäsi kenenkään päälle, äläkä antaudu osalliseksi muiden synteihin. Pidä itsesi puhtaana.

22. Älä pikaisesti jonkun päälle käsiäsi pane, ja älä ole muiden synneistä osallinen: pidä itsesi puhtaana.

23 Älä enää juo vain vettä, vaan käytä vähän viiniä vatsasi vuoksi ja usein toistuvien heikkouskohtaustesi* takia.

23 Älä enää juo vain vettä, vaan käytä vähän viiniä vatsasi tähden ja usein uudistuvien vaivojesi vuoksi.

23. Älä silleen vettä juo, vaan nautitse jotakin viinaa sydämes tähden ja että myös usein sairastat.

24 Muutamien ihmisten synnit ovat ilmeiset ja joutuvat edellä tuomiolle, mutta toisten taas seuraavat jäljessä.

24 Muutamien ihmisten synnit ovat ilmeiset ja joutuvat ennen tuomitaviksi, toisten taas seuraavat jäljestäpäin;

24. Muutamain ihmisten synnit ovat kyllä julkiset, että ne ennen tuomita taidetaan; mutta muutamain äsken jälistä julkiseksi tule-

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

25 Samoin myös hyvät teot ovat ilmeiset, eivätkä ne, jotka ovat toisin, voi pysyä salassa.

6. Luku ORJIEN ASEMA

1 Kaikki, jotka ovat orjina ikeen alla, pitäkööt isäntiään kaiken kunnioituksen arvoisina, jottei Jumalan nimi ja oppi tulisi häväistyksi.

2 Mutta ne, joilla on uskovat isännät, älköön heitä, väheksykö sen vuoksi, että he ovat veljiä, vaan palvelkoot sitä mieluummin, koska he ovat uskavaisia ja rakastettuja ja harrastavat hyvän tekemistä. Tätä opeta ja tähän kehoita.

VALHEEN OPETTAJAT

3 Jos joku toisin opettaa eikä nojaa Herramme Jeesuksen Kristuksen ter-

25 samoin myös hyvät teot ovat ilmeiset, eivätkä nekään, jotka eivät ole ilmeisiä, voi salassa pysyä.

6. Luku

1 Kaikki, jotka ovat orjina ikeen alla, pitäkööt isäntiänsä kaikkea kunnioitusta ansaitsevina, ettei Jumalan nimi ja oppi tulisi häväistyksi.

2 Mutta ne, joilla on uskovaiset isännät, älkööt pitkö heitä vähemmässä arvossa sentähden, että he ovat veljiä, vaan palvelkoot heitä sitä mieluummin, koska he ovat uskovia ja rakastettuja ja harrastavat hyväntekemistä. Tätä opeta ja tähän kehoita.

3 Jos joku muuta oppia opettaa eikä pitäydy meidän Herramme

vat.

25. Niin myös muutamat hyvät työt ovat jo ennen julkiset, ja ne mitkä muutoin tapahtuvat, ei taideta sallattaa.

1. Palveliat, jotka ikeen alla ovat, pitää isäntänsä kaikessa kunniasa pitämän, ettei Jumalan nimi ja oppi pilkatuksi tulisi.

2. Mutta joilla uskolliset isännät ovat, niin älköön niitä katsoko ylönsä, että he veljekset ovat; vaan olkoon sitä kuuliaisemmat, että he uskolliset ovat ja rakkaat, jotka hyvästä työstä osalliset ovat. Näitä opeta ja neuvo.

3. Jos joku toisin opettaa, ja ei pysy meidän Herran Jeesuksen Kris-

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

veisiin sanoihin eikä oppiin, joka on jumalisuuden mukainen,

4 niin hän on paisunut eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymysten ja sanakiistojen kipeä, joista syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja,

5 turhia väittelyjä ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka katsovat jumalisuuden olevan voitto. (Pysy erilläsi sellaisista.)

Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka on jumalisuuden mukainen,

4 niin hän on paisunut eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymyksien ja sanakiistojen kipeä, joista syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja,

5 alituisia kinastuksia niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka pitävät jumalisuutta keinona voiton saamiseen. (Pysy erilläsi sellaisista.)

tuksen terveellisissä sanoissa ja siinä opissa, joka jumalisuudesta on,

4. Hän on paisunut ja ei taida mitään, vaan on sairas kysymyksissä ja sanain kilvoituksissa, joista kateus, riita, häväistys ja pahat luulot tulevat,

5. Häijyt kamppaukset niiden ihmisten seassa, jotka mielessänsä riivatut ovat, ja joilta totuus otettu pois on, jotka jumalisuuden voiksi luulevat. Eroita sinus senkaltaisista.

OIKEA SUHDEN RAHAAN

6 Jumalisuus onkin suuri voitto tyytyväisyyden kanssa.

7 Sillä emme ole mitään maailmaan tuoneet. On ilmeistä, ettemme voi mitään poiskaan viedä.

8 Mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin.

9 Ne taas, jotka tahtovat rikastua,

6 Ja suuri voitto onkin jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa.

7 Sillä me emme ole maailmaan mitään tuoneet, emme myös voitäältä mitään viedä;

8 mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin.

9 Mutta ne, jotka rikastua tahtovat,

6. Mutta se on suuri voitto, olla jumalinen ja tyytyä onneensa.

7. Sillä emmepä me ole mitään maailmaan tuoneet, on siis tietävä, ettemme myös mitään täältä taida viedä ulos.

8. Mutta koska meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin.

9. Mutta ne, jotka rikastua tahto-

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen.

10 Sillä rakkaus rahaan on kaiken pahan juuri. Sitä havitellessaan eräät ovat eksyneet uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla.

lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen.

10 Sillä rahan himo on kaiken pahan juuri; sitä haluten monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla.

vat, lankeevat kiusaukseen ja paulaan ja moniin tyhmiin ja vahingollisiin himoihin, jotka ihmiset vahinkoon ja kadotukseen upottavat.

10. Sillä ahneus on kaiken pahuden juuri, jota muutamat ovat himoinneet, ja ovat uskosta eksyneet ja itsellensä paljon murhetta saattaneet.

HENKILÖKOHTAISTA OPETUSTA TIMOTEUKSELLE

11 Mutta sinä Jumalan ihminen, pakene tätä ja tavoittele vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä, sävyisyyttä.

12 Kilvoittele uskon hyvä kilvoitus, tartu kiinni iäiseen elämään, johon olet (myös) kutsuttu. Oletkin tunnustanut hyvän tunnustuksen monien todistajain edessä.

13 Jumalan edessä, joka kaikki eläväksi tekee, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen

11 Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene semmoista, ja tavoita vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä, hiljaisuutta.

12 Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon hyvällä tunnustuksella olet tunnustautunut monen todistajan edessä.

13 Jumalan edessä, joka kaikki eläväksi tekee, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pila-

11. Mutta sinä, Jumalan ihminen, karta niitä ja noudata vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä ja hiljaisuutta.

12. Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, käsitä ijankaikkinen elämä, johonka sinä kutsuttu olet, ja olet tunnustanut hyvän tunnustuksen monen todistajan edessä.

13. Minä käsken sinua Jumalan edessä, joka kaikki eläväksi tekee, ja Jeesuksen Kristuksen edessä,

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

edessä lausui* hyvän tunnustuksen, käsken sinua

14 pitämään käskyn tahratonna ja moitteetonna Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka.

15 Sen antaa aikanaan nähdä se autuas ja ainoa valtiias, kuninkaitten Kuningas ja herrain Herra,

16 jolla ainoalla on kuolemattomuus. Hän asuu valossa, jota ei voi lähestyä. Häntä ei yksikään ihminen ole nähnyt eikä voi nähdä. Hänelle kunnia ja iäinen valta. Amen.

17 Käske tämän maailmanajan rikkaita olemaan ylpeilemättä ja panematta toivoaan epävarmaan rikkauteen, vaan (elävään) Jumalaan, joka runsaasti antaa meille kaikkea nautittavaksi.

18 Käske tekemään hyvää, olemaan rikkaita hyvissä töissä, olemaan ante-

tuksen edessä todisti, tunnustaen hyvän tunnustuksen, minä kehoitan sinua,

14 että tahrattomasti ja moitteettomasti pidät käskyn meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka,

15 jonka aikansa on antava meidän nähdä se autuas ja ainoa valtiias, kuningasten Kuningas ja herrain Herra,

16 jolla ainoalla on kuolemattomuus; joka asuu valkeudessa, mihin ei kukaan taida tulla; jota yksikään ihminen ei ole nähnyt eikä voi nähdä — hänen olkoon kunnia ja iankaikkinen valta. Amen.

17 Kehoita niitä, jotka nykyisessä maailmanajassa ovat rikkaita, etteivät ylpeilisi eivätkä panisi toivoansa epävarmaan rikkauteen, vaan (elävään) Jumalaan, joka runsaasti antaa meille kaikkea nautittavaksemme,

18 kehoita heitä, että tekevät hyvää, hyvissä töissä rikastuvat, ovat

joka Pontius Pilatuksen alla hyvän todistuksen tunnusti,

14. Ettäs käskyn saastatoinna ja nuhteetoinna pidät, hamaan meidän Herran Jeesuksen Kristuksen ilmoitukseen asti,

15. Jonka meille aikansa osoittaa se autuas ja ainoa valtiias, kuningasten Kuningas ja kaikkein herrain Herra,

16. Jolla ainoalla on kuolemattomuus, joka asuu kirkkaudessa, johon ei yksikään tulla taida, jota ei yksikään ihminen nähnyt ole eikä taida nähdä: jolle olkoon kunnia ja ijankaikkinen voima, amen!

17. Käske niitä, jotka rikkaat tässä maailmassa ovat, ettei he ylpeilisi eikä panisi toivoansa katoovaisen rikkauden, vaan elävän Jumalan päälle, joka meille antaa nautittaksemme runsaasti kaikkinaista:

18. Että he tekisivät hyvää ja hyvissä töissä rikastuisivat, antaisi-

PAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

liaita, omastaan jakelevia.

19 Kootkoot näin itselleen hyvän perustuksen tulevaisuutta varten, jotta saavuttaisivat iäisen elämän.

20 Oi Timoteus, säilytä se, mikä on haltuusi uskottu ja vältä valhenimisen tiedon epäpyhiä lörpöttelyjä ja vastaväitteitä,

21 johon tietoon tunnustautuen, jotkut ovat uskosta eksyneet. Armo olkoon kanssasi! (Aamen.)

PAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

1. Luku TERVEHDYS

1 Paavali, Jumalan tahdosta * Jeesuksen Kristuksen apostoli sen elämän lupauksen mukaan, joka on Kristuksessa Jeesuksessa,

anteliaita ja omastansa jakelevat,

19 kooten itsellensä aarteen, hyvän perustuksen tulevaisuuden varalle, että saisivat todellisen elämän.

20 Oi Timoteus, talleta se, mikä sinulle on uskottu, ja vältä tiedon nimellä kulkevan valhetiedon epäpyhiä ja tyhjiä puheita ja vastaväitteitä,

21 johon tunnustautuen muutamat ovat uskosta hairahuneet. Armo olkoon teidän kanssanne! (Aamen.)

PAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

1. Luku

1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, lähetetty julistamaan lupausta siitä elämästä, joka on Kristuksessa Jeesuksessa,

vat hyvällä mielellä, olisivat avulliset,

19. Ja tallelle panisivat itsellensä hyvän perustuksen edespäin, käsitteäkseen ijankaikkista elämää.

20. Oi Timoteus! kätke se, mikä sinulle uskottu on, ja vältä turhia ja kelvottomia juttuja ja niitä riitoja, jotka väärin kerskatusta taidosta tulevat,

21. Josta muutamat paljon pitävät, ja uskosta eksyneet ovat. Armo olkoon sinun kanssas, amen!

PAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

1. Paavali, Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan tahdon kautta elämän lupauksen jälkeen, joka on Kristuksessa Jeesuksessa:

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

2 rakkaalle pojalleen Timoteukselle. Armo, laupeus rauha *Isältä Jumalalta* ja Kristukselta Jeesukselta, Herraltamme.

2 rakkaalle pojalleni Timoteukselle. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme!

2. Minun rakkaalle pojalleni Timoteukselle armo, laupius ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukselta Kristukselta meidän Herraltamme!

PAAVALI ROHKAISEE TIMOTEUSTA

3 Kiitän Jumalaa — jota esivanhemmistani asti palvelen puhtaalla omallatunnolla — kun lakkaamatta muistan sinua rukouksissani yöt päivät,

3 Minä kiitän Jumalaa, jota esivanhemmistani asti palvelen puhtaalla omallatunnolla — samoin kuin minä lakkaamatta muistan sinua rukouksissani öin ja päivin,

3. Minä kiitän Jumalaa, jota minä hamasta minun esivanhemmistani palvelen puhtaalla omallatunnolla, että minä lakkaamatta sinua yöllä ja päivällä minun rukouksissani muistan,

4 haluten, muistaessani kyyneleitäsi, nähdä sinua, jotta täytyisin ilolla.

4 haluten, muistaessani kyyneleitäsi, saada sinua nähdä, että täytyisin ilolla —

4. Ja haluan sinua nähdä, koska minä sinun kyynelees muistan, että minä ilolla täytettäisiin,

5 Muistelen sitä vilpitöntä uskoa, joka sinulla on, joka ensin oli isoäidilläsi Looiksella ja äidilläsi Eunikella, ja olen varma, että se on sinullakin.

5 kun mieleeni muistuu se vilpitön usko, joka sinulla on, joka ensin oli isoäidilläsi Looiksella ja äidilläsi Eunikellä ja joka, siitä olen varma, on sinullakin.

5. Kun minun mieleeni tulee se vilpitön usko, joka sinussa on, joka ennen sinun isossa äidissä Loiodassa myös asui ja sinun äidissä Eunikassa ja, kuin minä totisesti tiedän, sinussakin.

6 Siitä syystä muistutan sinua virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, joka sinussa on kätteni päällepane-

6 Siitä syystä minä sinua muistutan virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, joka sinussa on minun

6. Jonka tähden minä sinua neuvon, että herätät sen Jumalan lahjan, joka sinussa on, minun kät-

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

misen välityksellä.

7 Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja raittiuden hengen.

8 Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, Hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä vaivaa ilosanoman vuoksi Jumalan antaman voiman mukaan,

9 Hänen, joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsulla, ei tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka on meille annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja,

10 mutta nyt ilmaistu Vapahtajamme *Jeesuksen Kristuksen* ilmestymisen ansiosta. Hän kukisti kuoleman ja toi valoon elämän ja katoamattomuuden ilosanoman avulla,

11 jonka saarnaajaksi ja apostoliksi ja opettajaksi minut on asetettu (pakanoina varten).

kätteni päällepanemisen kautta.

7 Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja raittiuden hengen.

8 Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä minun kanssani vaivaa evankeliumin tähden, sen mukaan kuin Jumala antaa voimaa,

9 hän, joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja,

10 mutta nyt ilmisaatettu meidän Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen ilmestymisen kautta, joka kukisti kuoleman ja toi valoon elämän ja katoamattomuuden evankeliumin kautta,

11 jonka julistajaksi ja apostoliksi ja opettajaksi minä olen asetettu (*pakanoina varten*).

teni päällepanemisen kautta;

7. Sillä ei Jumala ole meille antanut pelvon henkeä, vaan väkevyyden, rakkauden ja raittiuden.

8. Sentähden älä häpeä meidän Herran Jeesuksen Kristuksen todistusta eikä minua, joka hänen vankinsa olen; vaan ole osallinen evankeliumin vaivassa, Jumalan voiman jälkeen,

9. Joka meitä on autuaaksi tehnyt ja pyhällä kutsumisella kutsunut, ei meidän töidemme perästä, vaan aivoituksensa ja armonsa jälkeen, joka meille Kristuksessa Jeesuksessa ennen ijankaikkisia aikoja annettu on,

10. Mutta nyt meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ilmestymisen kautta julistettu, joka kuoleman otti pois ja elämän ja katoamattomuuden toi evankeliumin kautta valkeuteen,

11. Johonka minä olen pantu saarnaajaksi ja apostoliksi ja pakanain opettajaksi.

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

12 Siitä syystä myös näitä kärsin, mutta en häpeä, sillä *tiedän kehen olen uskonut*, ja olen varma, että Hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä on haltuuni uskottu.

13 Mitä olet minulta kuullut, pidä sitä terveellisten sanojen esikuvana us-kossa ja rakkaudessa, joka on Kris-tuksessa Jeesuksessa.

14 Säilytä meissä asuvan Pyhän Hengen avulla se hyvä, mikä on haltuusi uskottu.

USKOLLINEN USKOTTOMIEN JOUKOSSA

15 Tiedät sen, että kaikki aasialaiset ovat kääntyneet minusta pois. Heidän joukossaan ovat Fygellus* ja Hermogenes.

16 Antakoon Herra laupeutta Onesiforuksen perhekunnalle, sillä usein hän on minua virvoittanut eikä ole

12 Siitä syystä minä myös näitä kärsin, enkä sitä häpeä; sillä minä tunnen hänet, johon minä uskon, ja olen varma siitä, että hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä minulle on uskottu.

13 Ota esikuvaksi ne terveelliset sanat, jotka olet minulta kuullut, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

14 Säilytä se hyvä, mikä sinulle on uskottu, Pyhän Hengen kautta, joka meissä asuu.

15 Sinä tiedät, että kaikki aasialaiset ovat kääntyneet minusta pois; niiden joukossa ovat Fygelus ja Hermogenes.

16 Antakoon Herra laupeutta Onesiforuksen huonekunnalle, sillä usein hän on minua virvoittanut,

12. Jonka tähden minä myös näitä kärsin, ja en kuitenkaan häpee; sillä minä tiedän, kenen päälle minä uskon, ja olen luja, että hän voi minulle kätkeä minun uskotun kaluni siihen päivään asti.

13. Pysy siis niiden terveellisten sanain muodossa, jotka sinä minulta kuullut olet, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

14. Tämä hyvä uskottu kalu kätke Pyhän Hengen kautta, joka meissä asuu.

15. Sinä tiedät sen, että kaikki, jotka Asiassa ovat, luopuivat minusta, joista on Phygellus ja Hermogenes.

16. Herra antakoon laupiutensa Onesiphorin perheelle, joka minun usein virvoittanut on ja ei minun

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

kahleitani hävennyt,
17 vaan tultuaan Roomaan hän etsi
minua innokkaasti ja löysi minut.

18 Antakoon Herra hänen löytää lau-
peuden Herran luona sinä päivänä.
Ja kuinka paljon hän Efesossa palve-
li, sen sinä parhaiten tiedät.

2. Luku TAISTELUN ANKARUUS

1 Vahvistu siis, poikani, siinä armos-
sa, joka on Kristuksessa Jeesukses-
sa.

2 Minkä olet kuullut minulta monen
todistajan vahvistamana, usko se
luotettaville miehille, jotka sitten ky-
kenevät muitakin opettamaan.

3 Kärsi siis vaivaa niin kuin jalo
Jeesuksen Kristuksen sotamies.

4 Ei kukaan, joka sotapalvelusta suo-
rittaa, sekaannu elatuksen toimiin,
koska hän tahtoo olla mieliksi sille,

eikä ole kahleitani hävennyt;
17 vaan kun hän tuli Roomaan,
etsi hän minua innokkaasti ja löysi
minut.

18 Suokoon Herra, että hän löytää
laupeuden Herran tykönä sinä
päivänä. Ja kuinka suuria ne pal-
velukset olivat, joita hän teki
Efesossa, sen sinä parhaiten tie-
dät.

2. Luku

1 Vahvistu siis, poikani, siinä ar-
mossa, joka on Kristuksessa Jee-
suksessa.

2 Ja minkä olet kuullut minulta ja
minkä monet ovat todistaneet, us-
ko se luotettaville miehille, jotka
sitten ovat soveliaita muitakin
opettamaan.

3 Kärsi vaivaa niinkuin ainakin jalo
Kristuksen Jeesuksen sotamies.

4 Ei kukaan, joka sodassa palve-
lee, sekaannu elatuksen toimiin,
sillä hän tahtoo olla mieliksi sille,

kahleitani hävennyt,
17. Vaan etsi minua visusti Roo-
missa ollessansa, ja löysi minun.

18. Herra antakoon hänen löytää
laupiuden sinä päivänä Herran ty-
könä! Ja kuinka monessa asiassa
hän minulle Efesossa oli avulli-
nen, sinä parhain tiedät.

1. Vahvista siis sinus, minun poi-
kani, sen armon kautta, joka Je-
suksessa Kristuksessa on.

2. Ja mitä sinä olet minulta monen
todistajan kautta kuullut, niin käs-
ke uskollisille ihmisille, jotka myös
muita olisivat soveliaat opetta-
maan.

3. Kärsi vaivaa niinkuin luja Je-
suksen Kristuksen sotamies.

4. Ei yksikään sotamies sekoita
itsiänsä elatuksen menoihin, sille
kelvataksensa, joka hänen sotaan

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

joka on hänet värvännyt.

5 Jos joku kilpaileekin, häntä ei seppelöidä, jollei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti.

6 Peltomiehen, joka vaivaa näkee, tulee ensimmäisenä päästä osalliseksi hedelmistä.

7 Tarkkaa, mitä sanon, sillä Herra antakoon* sinulle ymmärrystä kaikkeen.

8 Muista Jeesusta Kristusta, joka on kuolleista herätetty ja on Daavidin jälkeläisiä minun ilosanomani mukaan,

9 jonka vuoksi kärsin vaivaa kahleihin asti niin kuin pahantekijä. Mutta Jumalan sana ei ole kahlehdittu.

10 Siitä syystä kestäen kaikki valittujen vuoksi, jotta hekin saavuttaisivat pelastuksen, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, ynnä iäisen kirkkauden.

11 Sana on varma; sillä jos olemme kuolleet yhdessä Hänen kanssaan, tulemme myös yhdessä elämään.

joka on hänet palkannut.

5 Eihän sitäkään, joka kilpailee, seppelöidä, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti.

6 Peltomiehen, joka vaivaa näkee, tulee ennen muita päästä osalliseksi hedelmistä.

7 Tarkkaa, mitä sanon; Herra on antava sinulle ymmärrystä kaikkeen.

8 Muista Jeesusta Kristusta, joka on kuolleista herätetty ja on Daavidin siementä minun evankeliumini mukaan,

9 jonka julistamisessa minä kärsin vaivaa, kahleisiin asti, niinkuin pahantekijä; mutta Jumalan sana ei ole kahlehdittu.

10 Siitä syystä minä kärsin kaikki valittujen tähden, että hekin saavuttaisivat pelastuksen, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, ynnä iankaikkisen kirkkauden.

11 Varma on tämä sana; sillä: jos olemme kuolleet yhdessä hänen kanssaan, saamme myös hänen

ottanut on.

5. Ja jos joku kilvoittelee, niin ei hän kruunata, ellei hän toimellisesti kilvoittele.

6. Peltomiehen, joka pellon rakentaa, pitää ensin hedelmästä nauhitseman.

7. Ymmärrä, mitä minä sanon: Herra antakoon sinulle ymmärryksen kaikissa;

8. Muista Jesuksen Kristuksen päälle, joka kuolleista noussut on: Davidin siemenestä minun evankeliumini jälkeen,

9. Jossa minä vaivaa kärsin kahleisiin asti niinkuin pahantekijä; vaan ei Jumalan sana ole sidottu.

10. Sentähden minä kärsin kaikki valittuin tähden, että hekin saisivat Jeesuksessa Kristuksessa autuuden, ijankaikkisen kunnian kanssa.

11. Se on totinen sana: jos me ynnä olemme kuolleet, niin me myös ynnä elämme;

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

12 Jos kestämmme, tulemme myös yhdessä hallitsemaan. Jos kiellämme Hänet, on Hänkin kieltävä meidät.

13 Jos olemme uskottomat, pysyy Hän uskollisena, sillä Hän ei voi kieltää itseään.

14 Muistuta tästä ja kehoita vakavasti Herran edessä, etteivät kävisi täysin hyödyttömiä, kuulijain turmioksi koituvia sanakiistoja.

ASTIA JALOA KÄYTTÖÄ VARTEN

15 Ahkeroi osoittautua Jumalalle koetuksen kestäväksi työmieheksi, jonka ei tarvitse hävetä, joka oikein jakaa totuuden sanaa.

16 Karta epäpyhiä lörpöttelyjä, sillä *niitten puhujat' menevät yhä pitemmälle jumalattomuudessa,

17 ja heidän puheensa jäytää niin

kanssaan elää;

12 jos kärsimme yhdessä, saamme hänen kanssaan myös hallita; jos kiellämme hänet, on hänkin kieltävä meidät;

13 jos me olemme uskottomat, pysyy kuitenkin hän uskollisena; sillä itseänsä kieltää hän ei saata.

14 Muistuta tästä, ja teroita heille Jumalan edessä, etteivät kiistelisi sanoista, mikä ei ole miksiäkään hyödyksi, vaan niiden turmioksi, jotka kuulevat.

15 Pyri osoittautumaan Jumalalle semmoiseksi, joka koetukset kestää, työntekijäksi, joka ei työtään häpeä, joka oikein jakelee totuuden sanaa.

16 Mutta pysy erilläsi epäpyhistä ja tyhjistä puheista, sillä niiden puhujat menevät yhä pitemmälle jumalattomuudessa,

17 ja heidän puheensa jäytää ym-

12. Jos me kärsimme, niin me myös ynnä hallitsemme; jos me hänen kiellämme, niin hän meidätkin kieltää;

13. Ellemme usko, niin hän pysyy kuitenkin uskollisena, joka ei itsiänsä kieltää taida.

14. Näitä neuvo ja todista Herran edessä, ettei he sanoista riitelisi, joka ei mihinkään kelpaa, vaan ainoastaan luovuttamaan niitä jotka kuulevat.

15. Pyydä itses Jumalalle osoittaa toimelliseksi ja laittamattomaksi työntekijäksi, joka oikein totuuden sanan jakaa.

16. Mutta siivottomat ja kelvottomat sanat hylkää, jotka paljon jumalatointa menoa saattavat.

17. Ja heidän puheensa syö ym-

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

kuin syöpä. Niitä ovat Hymeneus ja Filetus, 18 jotka ovat totuudesta eksyneet ja sanovat ylönousemuksen jo tapahtuneen, ja he turmelevat joittenkin uskon.

19 Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy, ja siinä on tämä sinetti: "Herra tuntee omansa" ja: "Luopukoon vääryydestä jokainen, joka Kristuksen* nimen mainitsee."

20 Mutta isossa talossa ei ole ainoastaan kulta- ja hopea-astioita, vaan myös puu- ja saviastioita, ja toiset ovat kunniaksi, toiset kunniattomuuksi.

21 Jos nyt joku puhdistaa itsensä näistä, hänestä tulee astia kunniaksi, pyhitetty, (ja) isännälleen hyödyllinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmis.

22 Pakene nuoruuden himoja ja tavoittele vanhurskautta, uskoa, rakkautta, rauhaa niitten kanssa, jotka huutavat Herraa avuksi puhtaasta

päristöään niinkuin syöpä. Niitä ovat Hymeneus ja Filetus, 18 jotka ovat totuudesta eksyneet, kun sanovat, että ylönousemus jo on tapahtunut, ja he turmelevat useiden uskon.

19 Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: "Herra tuntee omansa", ja: "Luopukoon vääryydestä jokainen, joka Herran nimeä mainitsee".

20 Mutta suuressa talossa ei ole ainoastaan kulta- ja hopea-astioita, vaan myös puu- ja saviastioita, ja toiset ovat jaloa, toiset halpaa käyttöä varten.

21 Jos nyt joku puhdistaa itsensä tämänkaltaisista, tulee hänestä astia jaloa käyttöä varten, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmis.

22 Pakene nuoruuden himoja, harasta vanhurskautta, uskoa, rakkautta, rauhaa niiden kanssa, jotka huutavat avuksensa Herraa

pärltänsä niinkuin ruumiin mato; joista on Hymeneus ja Philetus, 18. Jotka totuudesta ovat erehtyneet, sanoen ylönousemisen jo tapahtuneen, ja ovat muutamat uskosta kääntäneet.

19. Mutta Jumalan vahva perustus kuitenkin pysyy, joka tällä kiinnitetty on: Herra tuntee omansa: ja lakatkaan jokainen vääryydestä, joka Kristuksen nimeä mainitsee.

20. Mutta suuressa huoneessa ei ole ainoastaan kultaiset ja hopiaiset astiat, vaan myös puiset ja saviset, ja muutamat tosin kunniaksi, mutta muutamat häpiäksi.

21. Jos joku itsensä senkaltaisista ihmisistä puhdistaa, se tulee kuniaan pyhitetyksi astiaksi, perheenisännälle tarpeelliseksi ja kaikkiin hyviin töihin valmistetuksi.

22. Nuoruuden himot vältä; mutta noudata vanhurskautta, uskoa, rakkautta ja rauhaa kaikkein niiden kanssa, jotka puhtaasta sydämes-

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

sydämestä.

23 Mutta karta tyhmiä ja tolkuttomia väittelyjä, koska tiedät, että ne synnyttävät riitoja.

24 Herran palvelijan ei näet sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikkia kohtaan, kykenevä opettamaan ja pahaa kärsimään,

25 sellainen, joka sävyisästi ojentaa vastustelijoita, jos Jumala ehkä antaisi heille mielenmuutoksen totuuden tuntemista varten,

26 jotta he selviäisivät paholaisen paulasta, hänen, joka on heidät vanginnut *tahtoaan täyttämään*.

puhtaasta sydämestä.

23 Mutta vältä tyhmiä ja taitamattomia väittelyjä, sillä tiedäthän, että ne synnyttävät riitoja.

24 Mutta Herran palvelijan ei sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikkia kohtaan, kyetä opettamaan ja pahaa kärsimään;

25 hänen tulee sävyisästi ojentaa vastustelijoita; ehkäpä Jumala antaa heille mielenmuutoksen, niin että tulevat tuntemaan totuuden

26 ja selviävät perkeleen pauloista, joka on heidät vanginnut tahtonsa tekemään.

tä Herraa rukoilevat.

23. Hullut ja turhat kysymykset hylkää, tietäen, että ne ainoastaan riidat synnyttävät.

24. Mutta ei Herran palvelian tule riitaisen olla, vaan siviän jokaista kohtaan, opettavaisen, pahoja kärsiväisen.

25. Hiljaisuudessa nuhtelevaisen vastahakoisia; jos Jumala heille joskus antais parannuksen totuutta ymmärtämään,

26. Ja he jälleen katuisivat ja perkeleen paulasta pääsisivät, jolta he hänen tahtonsa jälkeen vangitut ovat.

3. Luku VIIMEISEN AJAN IHMISET

1 Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja.

2 Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskai-

3. Luku

1 Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja.

2 Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä,

1. Mutta sen sinun pitää tietämän, että viimeisinä päivinä vaaralliset ajat lähenevät;

2. Sillä ne ihmiset, jotka itsiänsä rakastavat, ahneet, kerskaajat, ylpiät, pilkkaajat, vanhemmillensa tottelemattomat, kiittämättömät,

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

ta,
3 rakkaudettomia, epäsohuisia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihamiehiä,

4 pettureja, äkkipikaisia, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia.

5 Heissä on jumalisuuden ulkomuoto, mutta he kieltävät sen voiman.

Käänny pois heistä.

6 Sillä niitä ovat ne, jotka hiiviskelevät taloihin ja pauloihinsa kietovat syntien kuormittamia ja moninaisten himojen heiteltäviä typeriä naisia,

7 jotka aina ovat oppimassa eivätkä koskaan voi päästä totuuden tuntemiseen.

8 Ja niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin nuokin vastustavat totuutta, nuo mieleltään turmeltuneet ihmiset, jotka eivät kestä uskon koetusta.

9 Mutta he eivät pitemmälle menesty, sillä heidän mielettömyytensä käy ilmeiseksi kaikille niin kuin noittenkin

epähurskaita,

3 rakkaudettomia, epäsohuisia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihamiehiä,

4 pettureita, väkivaltaisista, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia;

5 heissä on jumalisuuden ulkomuoto, mutta he kieltävät sen voiman. Senkaltaisia karta.

6 Sillä niitä ovat ne, jotka tungettelevat taloihin ja pauloihinsa kietovat syntien rasittamia ja moninaisten himojen heiteltäviä naisparkoja,

7 jotka aina ovat opetusta ottamassa, eivätkä koskaan voi päästä totuuden tuntemiseen.

8 Ja niinkuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin nuokin vastustavat totuutta, nuo mieleltään turmeltuneet ihmiset, jotka eivät uskonkoetuksissa kestä.

9 Mutta he eivät pitemmälle edisty, sillä heidän mielettömyytensä on käyvä ilmeiseksi kaikille, niinkuin

jumalattomat,

3. Haluttomat, sopimattomat, laittajat, irtaalliset, kiukkuiset, kateet,

4. Pettäjät, tuimat, paisuneet, jotka enemmän hekumaa kuin Jumalaa rakastavat,

5. Joilla on jumalinen meno olevinansa, mutta sen voiman he kieltävät pois. Karta siis senkaltaisia.

6. Sillä ne ovat niitä, jotka huoneesta huoneeseen juoksevat ja vaimoväen vangiksi vievät, jotka synneillä rasitetut ovat ja moninaisten himoin kanssa käyvät,
7. Aina oppivaiset, ja ei koskaan totuuden tuntoon tulevaiset.

8. Mutta niinkuin Jannes ja Jambres olivat Mosesta vastaan, niin nämätkin ovat totuutta vastaan: ne ovat ihmiset taidosta turmellut ja kelvottomat uskoon.

9. Mutta ei heidän pidä silleen menestymän; sillä heidän hulluutensa pitää kaikille julki tuleman,

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

mielettömyys kävi.

noidenkin mielettömyys kävi ilmi.

niinkuin niidenkin oli.

USKOVAT JOUTUVAT VAINOTTA-
VIKSI

10 Mutta sinä olet läheltä seurannut opetustani, vaellustani, ajatteluani, uskoani, pitkämielisyyttäni, rakkauttani, kärsivällisyyttäni,
11 vainojani, kärsimyksiäni, jollaisia osakseni tuli Antiokiassa, Ikonionissa ja Lystrassa. Millaisia vainoja olenkaan kärsinyt, ja kaikista on Herra minut pelastanut.

12 Myös kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi.

ON PYSYTTÄVÄ RAAMATUN TO-
TUUDESSA

13 Mutta pahat ihmiset ja petturit menevät yhä pitemmälle pahuudessa, eksyttäen ja eksyen.

10 Mutta sinä olet seurannut minun opetustani, vaellustani, aivoitustani, uskoani, pitkämielisyyttäni, rakkauttani, kärsivällisyyttäni,
11 vainoissa ja kärsimyksissä, samanlaisissa kuin minun osakseni tuli Antiokiassa, Ikonionissa ja Lystrassa. Mimmoisia vainoja olenkaan kärsinyt, ja kaikista Herra on minut pelastanut!

12 Ja kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi.

13 Mutta pahat ihmiset ja petturit menevät yhä pitemmälle pahuudessa, eksyttäen ja eksyen.

10. Mutta sinä olet seurannut minun opetustani, säätyäni, aivoitustani, uskoani, pitkämielisyyttäni, rakkauttani, kärsivällisyyttäni,
11. Vainoomisiani, vaivojani, jotka minulle Antiokiassa, Ikoniossa ja Lystrassa tapahtuivat, jotka vainoomiset minä kärsin, ja kaikista on minun Herra päästänyt.

12. Mutta myös kaikkein, jotka jumalisesti Jesuksessa Kristuksessa elää tahtovat, pitää vainoa kärsimän.

13. Mutta pahoille ja petollisille ihmisille on tapahtuva jota edemmä sitä pahemmin, sekä vietteliöille että vietellyille.

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

14 Pysy sinä kuitenkin siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keneltä* olet sen oppinut

15 ja koska jo pienoisesta asti tunnet pyhät Kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi niin, että pelastuit uskon avulla, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

16 Koko Raamattu on *Jumalan henkeämä* ja hyödyllinen opetuksiksi, varoitukseksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa,

17 jotta Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin varustautunut.

4. Luku

1 Kehoitin sinua (siis) vakavasti Jumalan ja *Herran Jeesuksen Kristuksen* edessä — joka on tuomitseva elävät ja kuolleet — Hänen ilmestymisensä ja Hänen valtakuntansa vuoksi.

14 Mutta pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut,

15 ja koska jo lapsuudestasi saakka tunnet pyhät kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

16 Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa,

17 että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmistunut.

4. Luku

1 Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva eläviä ja kuolleita, sekä hänen ilmestymisensä että hänen valtakuntansa kautta:

14. Mutta pysy niissä, joita sinä oppinut olet ja sinulle uskottu on, tietäen keneltäs oppinut olet,

15. Ja ettäs jo lapsuudesta olet Pyhän Raamatun taitanut, joka sinun taitaa autuuteen neuvoa, sen uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

16. Sillä kaikkalainen kirjoitus on Jumalalta annettu, ja tarpeellinen opiksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kuritukseksi, joka on vanhurskaudessa:

17. Että Jumalan ihminen täydellinen olis, ja kaikkiin hyviin töihin sovelias.

1. Niin minä siis todistan Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen edessä, joka on tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, hänen ilmestyksesssänsä ja valtakunnassansa:

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

2 Saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehoita kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella.

3 Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan haalivat itselleen opettajia korvasyyhyensä,

4 ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin.

5 Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, tee evankelistan työ, toimita virkasi täydellisesti.

PAAVALIN LOPPUKILVOITUS

6 Sillä minut jo uhrataan, ja lähtöni aika on tullut.

7 Olen kilvoitellut hyvän kilvoituksen, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt.

8 Tästä lähin on minulla talletettuna vanhurskauden sepele, jonka Herra,

2 saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella.

3 Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyyhyensä haalivat itselleen opettajia

4 ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin.

5 Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, tee evankelistan työ, toimita virkasi täydellisesti.

6 Sillä minut jo uhrataan, ja minun lähtöni aika on jo tullut.

7 Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt.

8 Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden sepele, jonka

2. Saarnaa sanaa, pidä päälle sekä hyvällä että sopimattomalla ajalla, rankaise, nuhtele, neuvo kaikella siveydellä ja opetuksella;

3. Sillä aika tulee, jona ei he voi terveellistä oppia kärsiä, vaan omain himoinsa jälkeen kokoovat itsellensä opettajat, että heidän korvansa syyhyvät,

4. Ja kääntävät korvansa pois totuudesta, ja turhiin juttuihin poikkeavat.

5. Mutta valvo sinä kaikissa, kärsi ja kestä vaivoissa, tee evankeliumin saarnaajan työ ja toimita virkas täydellisesti.

6. Sillä minä jo uhrataan ja minun pääsemiseni aika lähestyy.

7. Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon pitänyt.

8. Tästedes on minulle tallelle pantu vanhurskauden kruunu, jon-

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

vanhurskas tuomari on antava minulle sinä päivänä eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka Hänen ilmestymistään rakastavat.

9 Riennä pian tulemaan luokseni.

10 Sillä nykyiseen maailmanaikaan rakastuneena jätti minut Deemas ja matkusti Tessalonikaan, Kreskes Galatiaan ja Tiitus Dalmatiaan.

11 Luukas yksin on kanssani. Ota Markus ja tuo hänet mukanas, sillä hän on minulle hyödyllinen palvelukseen.

12 Mutta Tykikuksen olen lähettänyt Efesoon.

13 Tuo tullessani päällysvaippa, jonka jätin Trooaaseen Karpuksen luo, ja kirjat, varsinkin pergamentit.

14 Aleksanteri, vaskiseppä on tehnyt minulle paljon pahaa. Herra maksakoon* hänelle hänen tekojensa mu-

Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat.

9 Koeta päästä pian tulemaan luokseni.

10 Sillä tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena jätti minut Deemas ja matkusti Tessalonikaan, Kreskes meni Galatiaan ja Tiitus Dalmatiaan.

11 Luukas yksin on minun kanssani. Ota Markus mukaasi ja tuo hänet tänne, sillä hän on minulle hyvin tarpeellinen palvelukseen.

12 Mutta Tykikuksen minä olen lähettänyt Efesoon.

13 Tuo tullessasi päällysvaippa, jonka jätin Trooaaseen Karpuksen luo, ja kirjat, ennen kaikkea pergamentit.

14 Aleksander, vaskiseppä, on tehnyt minulle paljon pahaa; Herra on maksava hänelle hänen teko-

ka Herra, vanhurskas tuomari, sinä päivänä minulle antaa, mutta ei ainoastansa minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestystensä rakastavat.

9. Ahkeroitse, ettäs pian minun tyköni tulet;

10. Sillä Demas antoi minun ylö ja halasi tätä maailmaa ja meni Tessalonikaan, Kreskens Galatiaan, Titus Dalmatiaan.

11. Ainoastaan Luukas on minun kanssani. Ota Markus tykös ja tuo häntä kanssas; sillä hän on sangen tarpeellinen minulle palvelukseen.

12. Tykikuksen minä lähetin Efesoon.

13. Se hame, jonka minä Troadassa Karpuksen tykö jätin, tuo tullessas ja kirjat, mutta liiatenkin pärmäkirjat.

14. Aleksander vaskiseppä on minulle paljon pahaa tehnyt: Herra maksakoon hänelle hänen työnsä

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

kaan.

15 Varo sinäkin häntä, sillä hän on kovin vastustanut sanojamme.

16 Ensimmäisen puolustuspuheeni aikana ei kukaan tullut avukseni, vaan kaikki jättivät minut. Älköön sitä heille syyksi luettako.

17 Mutta Herra auttoi minua ja vahvisti minua, jotta sanan julistaminen minun välitykselläni tulisi täydellisesti suoritetuksi ja kaikki pakanat kuulisivat sen. Ja minä pelastuin leijonan kidasta.

18 Ja Herra on vapahtava minut kaikesta ilkeistä ja pelastava minut taivaalliseen valtakuntaansa. Hänelle kunnia iäisesti! Amen.

LOPPUTERVEHDYS

19 Tervehdi Priskaa ja Akylasta ja Onesiforuksen perhekuntaa.

20 Erastus jäi Korinttoon, mutta Tro-

jensa mukaan.

15 Kavahda sinäkin häntä, sillä hän on kovin vastustanut meidän sanojamme.

16 Ensi kertaa puolustautuessani ei kukaan tullut avukseni, vaan kaikki jättivät minut; älköön sitä heille syyksi luettako.

17 Mutta Herra auttoi minua ja vahvisti minua, että sanan julistaminen minun kauttani tulisi täydellisen suoritetuksi, ja kaikki pakanat sen kuulisivat; ja minä pelastuin jalopeuran kidasta.

18 Ja Herra on vapahtava minut kaikesta ilkeistä ja pelastava minut taivaalliseen valtakuntaansa; hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen.

19 Tervehdys Priskalle ja Akylaalle ja Onesiforuksen huonekunnalle.

20 Erastus jäi Korinttoon, mutta

jälkeen!

15. Jota sinä kavahda; sillä hän on kovin meidän saarnojamme vastaan ollut.

16. Minun ensimmäisessä edesvastauksessani ei yksikään minun kanssani ollut, vaan kaikki antoivat ylön minun; (älköön se heille olko soimattu!)

17. Mutta Herra oli minun puolellani ja vahvisti minun, että saarna minun kauttani piti vahvistettaman, ja kaikki pakanat piti sen kuuleman; ja minä pelastettiin jalopeuran suusta.

18. Ja Herra pelastaa minun kaikesta pahasta teosta, ja auttaa taivaalliseen valtakuntaansa, jolle olkoon kunnia iankaikkisesta iankaikkiseen, amen!

19. Tervehdi Priskaa ja Akvilaa ja Onesiphorin perhettä.

20. Erastus jäi Korintiin, mutta

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

fimuksen jätin sairaana Miletoon.

21 Riennä tulemaan ennen talvea. Sinua tervehtivät Eubulus ja Pudes ja Linus ja Klaudia ja kaikki veljet.

22 Herra (Jeesus Kristus) olkoon henkesi kanssa. Armo olkoon kanssanne. (Aamen.)

PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE

1. Luku TERVEHDYS

1 Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan valittujen uskoa ja totuuden tuntemista varten, joka on jumalisuuden mukainen —

2 iäisen elämän toivon perusteella, jonka Jumala, joka ei valehtele, on luvannut ennen ikuisia aikoja

3 ja ilmoittanut ajallaan sanansa saarnassa, joka on uskottu minulle Jumalan, meidän Vapahtajamme käskyn mukaan —

Trofimuksen minä jätin Miletoon sairastamaan.

21 Koeta päästä tulemaan ennen talvea. Tervehdyksen lähettävät sinulle Eubulus ja Pudes ja Linus ja Klaudia ja kaikki veljet.

22 Herra (*Jeesus Kristus*) olkoon sinun henkesi kanssa. Armo olkoon teidän kanssanne. (*Aamen.*)

PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE

1. Luku

1 Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan valittujen uskoa ja sen totuuden tuntemista varten, joka on jumalisuuden mukainen,

2 apostoli sen iankaikkisen elämän toivon perusteella, jonka Jumala, joka ei valhettele, on luvannut ennen ikuisia aikoja —

3 mutta kun aika oli tullut, ilmoitti hän sanansa saarnassa, joka on uskottu minulle Jumalan, meidän

Trophimon minä jätin Miletoon sairastamaan.

21. Ahkeroitse ennen talvea tulla. Sinua tervehtii Eubulus, ja Pudes, ja Linus, ja Klaudia, ja kaikki veljet.

22. Herra Jesus Kristus olkoon sinun henkes kanssa! Armo olkoon teidän kanssanne, amen!

PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE

1. Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli, Jumalan valittuun uskon jälkeen ja totuuden tunnon, joka jumalisuuden jälkeen on,

2. Iankaikkisen elämän toivoon, jonka Jumala, joka ei valehdella taida, ennen ijankaikkisia aikoja luvannut on,

3. Mutta ajallansa sanansa ilmoitti saarnan kautta, joka minulle uskottu on, Jumalan meidän Vapah-

PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE

4 Tiitukselle, oikealle pojalleen yhteisen uskon perusteella. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta, Vapahtajaltamme.

vapahtajamme, käskyn mukaan: 4 Tiitukselle, oikealle pojalleni yhteisen uskomme perusteella. Armo ja rauha Isältä Jumalalta ja meidän Vapahtajaltamme Kristukselta Jeesukselta!

tajamme käskyn jälkeen, 4. Titukselle, toimelliselle pojalleni, meidän molempain uskomme jälkeen: armo, laupius, rauha Isältä Jumalalta ja meidän Vapahtajaltamme, Herralta Jeesukselta Kristukselta!

SEURAKUNNAN VANHEMPAIN ASETTAMINEN

5 Jätin sinut Kreetaan sitä varten, jotta järjestäisit, mitä vielä puuttui ja asettaisit, niin kuin sinua käskin, joka kaupunkiin vanhimmat,

5 Minä jätin sinut Kreetaan sitä varten, että järjestäisit, mitä vielä jäi järjestämättä, ja että asettaisit, niinkuin minä sinulle määräsin, joka kaupunkiin vanhimmat,

5. Sentähden minä sinun Kreetaan jätin, että sinun pitää toimittaman, mitä vielä puuttuu, ja pappeja kühunkin kaupunkiin asettamaan, niinkuin minä sinulle käskenyt olen:

6 jos on joku nuhteeton yhden vaimon mies, jonka lapset ovat uskollisia, eivät irstaudesta syytettyjä eivätkä niskoittelevia.

6 jos missä olisi joku nuhteeton, yhden vaimon mies, jonka lapset ovat uskovia, eivät irstaudesta syytettyjä eivätkä niskoittelevia.

6. Jos joku nuhteetoin ja yhden emännän mies on, jolla uskolliset lapset ovat, ei juomariksi eli kankeiksi soimatut.

7 Sillä seurakunnan kaitsijan on, niin kuin Jumalan huoneenhaltijan oltava nuhteeton, ei itserakas, ei pitkävihainen, ei juomari, ei tappelija, ei häpeällisen voiton tavoittelija.

7 Sillä seurakunnan kaitsijan on, niinkuin Jumalan huoneenhaltijan tulee, oltava nuhteeton, ei itserakas, ei pikavihainen, ei juomari, ei tappelija, ei häpeällisen voiton

7. Sillä piispan tulee nuhteettoman olla, niinkuin Jumalan huoneenhaltian, ei röyhkiän, ei tylyn, ei juomarin, ei tappelian, ei ilkiän voiton pyytäjän,

PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE

8 vaan vieraanvarainen, hyvää rakastava, maltillinen, oikeamielinen, pyhä, itsensä hillitsevä,
9 sellainen, joka pysyy opinmukaisessa luotettavassa sanassa, jotta olisi kykenevä sekä rohkaisemaan terveellä opilla että kumoamaan *vastaansanojain väitteet.

pyytäjä,

8 vaan vieraanvarainen, hyvää rakastava, maltillinen, oikeamielinen, pyhä, itsensähillitseväinen;
9 hänen tulee pysyä kiinni opinmukaisessa, luotettavassa sanassa, että olisi kykenevä sekä neuvomaan terveellä opilla että kumoamaan vastaansanojain väitteet.

8. Mutta vierasten holhojan, hyväntahtoisen, siivollisen, hurskaan, pyhän ja puhtaan,
9. Ja kiinnipitävän puhtaasta ja opettavaisesta sanasta, että hän olis väkevä terveellisen opin kautta neuvomaan ja vastaanseisotia voittamaan.

VALHEEN OPETTAJISTA

10 Sillä paljon on myös niskoittelevia turhan puhujia ja eksyttäjiä, varsinkin ympärileikattujen joukossa.

10 Sillä paljon on niskoittelevia, turhanpuhujia ja eksyttäjiä, varsinkin ympärileikattujen joukossa;

10. Sillä monta on tottelematointa, turhan puhujaa ja mielen kääntäjää, enimmästi ne, jotka ympärileikkauksesta ovat,

11 Heiltä on suu tukittava, noilta, jotka kääntävät ylösalaisin kokonaisia perhekuntia opettamalla sopimattomia häpeällisen voiton vuoksi.

11 semmoisilta on suu tukittava, sillä he kääntävät ylösalaisin kokonaisia huonekuntia opettamalla sopimattomia häpeällisen voiton vuoksi.

11. Joidenka suu pitää tukittaman, jotka koko huoneet kääntävät pois ja häpiällisen voiton tähden kelvottomia opettavat.

12 Eräs heistä, heidän oma profeetansa, on sanonut: "Kreetalaiset ovat aina valehtelijoita, pahoja petoja, laiskurivatsoja."

12 Eräs heistä, heidän oma profeettansa, on sanonut: "Petturi Kreetan mies, peto ilkeä, laiskurivatsa".

12. Yksi heistä sanoi, heidän oma prophetansa: Kretalaiset ovat aina valehteliat, pahat pedot ja laiskat vatsat.

PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE

13 Tämä todistus on tosi. Nuhtelevat heitä sen vuoksi ankarasti, jotta he olisivat uskossa terveet

14 eivätkä kiinnittäisi huomiota juutalaisiin taruihin ja totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin.

15 Kaikki on puhdasta puhtaille. Mutta saastaisille ja uskomattomille ei mikään ole puhdasta, vaan heidän sekä mielensä että omatuntonsa on saastainen.

16 He väittävät tuntevansa Jumalan, mutta teoillaan he Hänet kieltävät, sillä he ovat inhottavia ja tottelemattomia ja kaikkiin hyviin tekoihin kelvottomia.

2. Luku OIKEA OPETUS

1 Mutta puhu sinä sitä, mikä terveeseen oppiin soveltuu:

2 vanhat miehet olkoot raittiit, arvokkaat, siveät uskossa, rakkaudessa ja kärsivällisyydessä terveet,

13 Tämä todistus on tosi; sentähden nuhtelevat heitä ankarasti, että tulisivat uskossa terveiksi

14 eivätkä kiinnittäisi huomiota juutalaisiin taruihin eikä totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin.

15 Kaikki on puhdasta puhtaille; mutta saastaisille ja uskottomille ei mikään ole puhdasta, vaan heidän sekä mielensä että omatuntonsa on saastainen.

16 He väittävät tuntevansa Jumalan, mutta teoillaan he hänet kieltävät, sillä he ovat inhottavia ja tottelemattomia ja kaikkiin hyviin tekoihin kelvottomia.

2. Luku

1 Mutta sinä puhu sitä, mikä terveeseen oppiin soveltuu:

2 vanhat miehet olkoot raittiit, arvokkaat, siveät ja uskossa, rakkaudessa ja kärsivällisyydessä terveet;

13. Tämä todistus on tosi; sentähden nuhtelevat heitä kovin, että he uskossa terveet olisivat,

14. Eikä Juudalaisten turhia juttuja ja ihmisten käskyjä tottelisi, jotka itsensä totuudesta kääntävät pois.

15. Kaikki ovat puhtaille puhtaat, mutta saastaisille ja uskottomille ei mikään puhdas ole, vaan sekä heidän mielensä että omatuntonsa on saastainen.

16. He sanovat tuntevansa Jumalan, mutta töillensä he sen kieltävät, ja ovat kauhiat ja kovakorvaiset ja kaikkiin hyviin töihin kelvottomat.

1. Mutta puhu sinä niitä, mitkä ovat terveelliseen oppiin soveliaat:

2. Että vanhat olisivat raittiit, kunnialliset, siivolliset, lujat uskossa, rakkaudessa ja kärsivällisyydessä;

PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE

3 samoin vanhat naiset käytöksessään niin kuin pyhien sopii, ei panetteliijoita, ei paljon viinin orjia, vaan hyvään opettavia,

4 ohjatakseen nuoria vaimoja rakastamaan miehiään ja rakastamaan lapsiaan,

5 olemaan siveitä, puhtaita, kotiaan hoitavia, hyviä, omille miehilleen alamaisia, jottei Jumalan sana tulisi pilkatuksi.

6 Samoin kehoitan nuorempia miehiä olemaan siveitä.

7 Aseta itsesi kaikessa hyvien tekojen esikuvaksi. Osoita opetuksessasi puhtautta ja arvokkuutta,

8 sekä tervettä ja moitteetonta julistusta, jotta vastustaja häpeäisi, kun hänellä ei ole teistä* mitään pahaa sanottavana.

9 Kehoita palvelijoita olemaan omille isännilleen alamaisia, heille kaikessa mieliksi, vastaan sanomatta,

10 etteivät näpistele, vaan osoittavat

3 niin myös vanhat naiset olkoot käytöksessään niinkuin pyhien sopii, ei panetteliijoita, ei paljon viinin orjia, vaan hyvään neuvojia,

4 voidakseen ohjata nuoria vaimoja rakastamaan miehiänsä ja lapsiansa,

5 olemaan siveitä, puhtaita, kotinsa hoitajia, hyviä, miehilleen alamaisia, ettei Jumalan sana pilkatuksi tulisi.

6 Nuorempia miehiä samoin kehoita käyttäytymään siveästi.

7 Aseta itsesi kaikessa hyvien tekojen esikuvaksi, olkoon opetuksesi puhdasta ja arvokasta

8 ja puheesi tervettä ja moitteetonta, että vastustaja häpeäisi, kun hänellä ei ole meistä mitään pahaa sanottavana.

9 Kehoita palvelijoita olemaan isännilleen kaikessa alamaisia, heille mieliksi, etteivät vastustele,

10 etteivät näpistele, vaan kaikin

3. Vanhat vaimot myös käyttäisivät itsensä niin kuin pyhäin sopii, ei panetteliat, eikä juomarit, mutta hyvin opettavaiset:

4. Että nuoret vaimot heiltä hyviä tapoja oppisivat, miehiänsä rakastaisivat, lapsensa rakkaina pitäisivät,

5. Olisivat siviät, puhtaat, kotonsa pysyväiset, hyvät, miehilleensä alamaiset, ettei Jumalan sana pilkatuksi tulisi.

6. Neuvo myös nuoria miehiä siviästi olemaan.

7. Aseta itses kaikissa hyvän töiden esikuvaksi, vilpittömällä opetuksella ja kunniallisuudella,

8. Terveellisellä ja nuhteettomalla sanalla, että se, joka itsensä vastaan panee, häpeäis eikä mitään löytäisi meistä pahoin puhuaksensa.

9. Neuvo palvelioita isännillensä alamaiset olemaan, ja kaikissa kelmolliseksi, ei vastaan sanojat,

10. Ei pettäväiset, vaan kaiken hy-

PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE

kaikkea jaloa uskollisuutta, jotta he Jumalan, meidän Vapahtajamme, opin kaikessa kaunistaisivat.

tavoin osoittavat vilpitöntä uskollisuutta, että he Jumalan, meidän vapahtajamme, opin kaikessa kaunistaisivat.

vän uskollisuuden näyttäväiset, että he Jumalan meidän Vapahtajamme opin kaikessa kaunistavat.

JUMALAN ARMO KASVATTA

11 Sillä Jumalan *pelastava armo on ilmestynyt* kaikille ihmisille

11 Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille

11. Sillä Jumalan armo, kaikille ihmisille terveellinen, on ilmestynyt.

12 ja kasvattaa meitä, jotta me hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa,

12 ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa,

12. Joka meidät opettaa kaiken jumalattoman menon hylkäämään ja maailmalliset himot, ja tässä maailmassa siviästi ja hurskaasti ja jumalisesti elämään,

13 odottaessamme autuaallista toivoa ja suuren Jumalan* ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden ilmestymistä,

13 odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä,

13. Ja odottamaan autuaallista toivoa, ja suuren Jumalan ja meidän Lunastajamme Jeesuksen Kristuksen ilmestystä,

14 Hänen, joka antoi itsensä meidän puolestamme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaa itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee.

14 hänen, joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaa itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee.

14. Joka itsensä antoi meidän edestämme, että hän meitä kaikesta vääryydestä lunastais ja itsellensä erinomaiseksi kansaksi puhdistais, ahkeraksi hyviin töihin.

PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE

15 Puhu tätä ja kehoita ja nuhtele kaikella käskyvallalla. Älköön kukaan sinua halveksiko.

3. Luku UUSI ELÄMÄNTAPA

1 Muistuta heitä olemaan hallituksille ja esivalloille alamaiset, kuuliaiset, kaikkiin hyviin tekoihin valmiit,

2 etteivät ketään herjaa, eivät ole riittäisiä, vaan lempeitä osoittaen kaikkea sävyisyyttä kaikkia ihmisiä kohtaan.

3 Sillä mekin olimme ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksoyviä, olimme moninaisten himojen ja hekumain orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme.

4 Mutta kun Jumalan, meidän Vapahtajamme hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi,

5 pelasti Hän meidät, ei vanhurskautensa tekemiemme tekojen vuoksi,

15 Puhu tätä ja kehoita ja nuhtele kaikella käskyvallalla. Älköön kukaan sinua halveksiko.

3. Luku

1 Muistuta heitä olemaan hallituksille ja esivalloille alamaiset, kuuliaiset, kaikkiin hyviin tekoihin valmiit,

2 etteivät ketään herjaa, eivät riitele, vaan ovat lempeitä ja osoittavat kaikkea sävyisyyttä kaikkia ihmisiä kohtaan.

3 Olimmehan mekin ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksoyksissä, moninaisten himojen ja hekumain orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme.

4 Mutta kun Jumalan, meidän vapahtajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi,

5 pelasti hän meidät, ei vanhurskautensa tekemiemme tekojen

15. Näitä sinä puhu ja neuvo, ja kaikella todella nuhtele: ei myös kenenkään pidä sinun katsoman ylö.

1. Neuvo heitä, että he päämiehille ja esivallalle kuuliaiset olisivat, että he kaikkiin hyviin töihin valmiit olisivat:

2. Ettei he ketään pilkkaisi, eikä riitaiset olisi, vaan sopivaiset, osoittain kaikille ihmisille siveyttä.

3. Sillä me olimme myös muinen taitamattomat, kovakorvaiset, eksoyväiset, palvelen himoja ja moninaisia hekumia, ja vaelsimme pahuudessa ja kateudessa, vainoten ja vihaten toinen toistamme.

4. Mutta sittekuin Jumalan meidän Vapahtajamme hyvyys ja rakkaus ihmisille ilmestyi,

5. Ei vanhurskauden töiden kautta, joita me tehneet olemme, vaan

PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE

vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen avulla.

6 Sen Hengen Hän runsaasti vuodatti meihin Jeesuksen Kristuksen, Vapahtajamme ansiosta,

7 jotta me vanhurskautettuina Hänen armonsa nojalla tulisimme iäisen elämän perillisiksi toivon mukaan.

8 Tämä sana on varma, ja tahdon, että vahvistat nämä asiat tosiksi, jotta ne, jotka uskovat Jumalaan, ahkeroisivat hyvien tekojen harjoittamisesta. Nämä ovat hyviä ja hyödyllisiä ihmisille.

9 Mutta karta tyhmiä väittelyjä* ja sukuluetteloja ja riitoja ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia.

10 Harhaoppista ihmistä karta yhden tai* kahden varoituksen jälkeen,

ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta,

6 jonka Hengen hän runsaasti vuodatti meihin meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta,

7 että me vanhurskautettuina hänen armonsa kautta tulisimme iankaikkisen elämän perillisiksi toivon mukaan.

8 Tämä sana on varma, ja minä tahdon, että sinä näitä teroitat, niin että ne, jotka Jumalaan uskovat, ahkeroisivat hyvien tekojen harjoittamista. Nämä ovat hyviä ja hyödyllisiä ihmisille.

9 Mutta vältä mielettömiä riitakysymyksiä ja sukuluetteloita ja kinastelua ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia.

10 Harhaoppista ihmistä karta, varoitettuasi häntä kerran tai kahdesti,

laupiutensa kautta hän meidät autuaaksi teki, uuden syntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta,

6. Jonka hän meidän päällemme, Jeesuksen Kristuksen meidän Vapahtajamme kautta, runsaasti vuodattanut on:

7. Että me hänen armonsa kautta vanhurskaiksi tulisimme ja iankaikkisen elämän perillisiksi toivon jälkeen.

8. Tämä on totinen sana ja näitä minä tahdon sinun vahvasti opettaman, että ne, jotka Jumalan päälle uskoneet ovat, ahkeroisivat hyvissä töissä muiden edellä käydä: nämät ovat ihmisille hyvät ja tarpeelliset.

9. Mutta hulluja tutkimisia, polvilukuja, riitoja ja kilvoituksia laista vältä; sillä ne ovat turhat ja kelvottomat.

10. Eriseuraista ihmistä pakene, kun häntä kerta taikka kahdesti neuvottu on,

PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE

11 koska tiedät, että sellainen on joutunut harhaan ja tekee syntiä, ja on itsensä tuomitsema.

11 sillä sinä tiedät, että semmoinen ihminen on joutunut harhaan ja tekee syntiä, ja hän on itse itsensä tuominut.

11. Tietäen, että senkaltainen on käännetty pois ja syntiä tekee, niinkuin se, joka itsensä tuominut on.

LOPPUSANAT

12 Kun lähetän luoksesi Artemaan tai Tykikuksen, riennä tulemaan luokse- ni Nikopoliiseen, sillä olen päättänyt talvehtia siellä.

12 Kun lähetän luoksesi Artemaan tai Tykikuksen, niin tule viipymättä minun tyköni Nikopoliin, sillä siellä olen päättänyt viettää talven.

12. Kuin minä Artemaan eli Tykikuksen sinun tykös lähetän, niin riennä sinä minun tyköni Nikopoliin; sillä minä olen aikonut siellä talvea pitää.

13 Varusta huolellisesti matkalle Zeenas, lainoppinut, ja Apollos, jottei heiltä mitään puuttuisi.

13 Varusta huolellisesti matkalle Zeenas, lainoppinut, ja Apollos, ettei heiltä mitään puuttuisi.

13. Lähetä Zenas, lainoppinut, ja Apollo visusti matkaan, ettei heiltä mitään puuttuisi.

14 Oppikoot meikäläisetkin harjoittamaan hyviä tekoja välttämättömään tarpeeseen, jotteivät olisi hedelmättömiä.

14 Oppikoot meikäläisetkin, tarpeen vaatiessa, harjoittamaan hyviä tekoja, etteivät jäisi hedelmättömiksi.

14. Mutta anna myös niidenkin, jotka meidän ovat, oppia hyvissä töissä muiden edellä käymään, kussa niin tarvitaan, ettei heidän hedelmättömät olisi.

15 Sinua tervehtivät kaikki, jotka ovat kanssani. Tervehdi niitä, jotka pitävät meitä rakkaina uskossa. Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne. (Aamen.)

15 Tervehdyksen lähettävät sinulle kaikki, jotka ovat minun kanssani. Sano tervehdys niille, jotka pitävät meitä rakkaina uskossa. Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne. (Aamen.)

15. Sinua tervehtivät kaikki, jotka minun kanssani ovat. Tervehdi niitä, jotka meitä uskossa rakastavat. Armo olkoon teidän kaikkein kanssanne, amen!

PAAVALIN KIRJE FILEMONILLE

PAAVALIN KIRJE FILEMONILLE

TERVEHDYS

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen vanki, ja veli Timoteus rakkaalle Filemonille, työtoverillemme,

2 ja (rakkaalle) Appialle (sisarellemme) ja Arkippukselle, taistelutoverillemme, ja kotonasi kokoontuvalle seurakunnalle.

3 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

FILEMONIN RAKKAUS JA USKO

4 Kiitän Jumalaani aina muistaessani sinua rukouksissani —

5 sillä olen kuullut rakkaudestasi ja uskostasi, joka sinulla on Herraan Jeesukseen ja kaikkia pyhiä kohtaan, —

PAAVALIN KIRJE FILEMONILLE

1. Luku

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen vanki, ja veli Timoteus rakkaalle Filemonille, työtoverillemme,

2 ja (*rakkaalle*) Appialle, sisarellemme, ja Arkippukselle, taistelutoverillemme, ja sinun kodissasi kokoontuvalle seurakunnalle.

3 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

4 Minä kiitän Jumalaani aina, muistaessani sinua rukouksissani,

5 sillä minä olen kuullut sinun rakkaudestasi ja uskostasi, joka sinulla on Herraan Jeesukseen ja kaikkia pyhiä kohtaan;

PAAVALIN KIRJE FILEMONILLE

1. Paavali, Kristuksen Jeesuksen vanki, ja veli Timoteus, rakkaalle Philemonille, ja meidän apulaisillemme,

2. Ja rakkaalle Appialle ja Arkippukselle, meidän kanssapalveliallemme, ja seurakunnalle, joka sinun huoneessas on:

3. Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

4. Minä kiitän minun Jumalaani ja muistan aina sinua minun rukouksissani,

5. Että minä kuulen siitä rakkaudesta ja uskosta, joka sinulla Herran Jeesuksen päälle on ja kaikkein pyhain tykö:

PAAVALIN KIRJE FILEMONILLE

6 jotta uskonyhteytesi olisi voimallinen kaiken hyvän tuntemisessa, mikä teillä on Kristuksessa (Jeesuksessa).

7 Sillä meillä on paljon iloa ja lohtua rakkaudestasi, koska pyhien sydämet ovat saaneet virvoitusta välitykselläsi, veljeni.

PYYNTÖ ONESIMUKSEN PUOLESTA

8 Sen vuoksi, vaikka minulla Kristuksessa on paljon rohkeutta käskeä sinua tekemään, mikä on soveliasta,

9 niin rakkauden vuoksi mieluummin pyydän, ollen tällainen kuin Paavali, vanha mies ja nyt myös Jeesuksen Kristuksen vanki,

10 pyydän sinua poikani Onesimuksen puolesta, jonka kahleissani synnytin,

11 sinulle ennen hyödyttömän, mutta

6 ja rukoukseni on, että sinun uskosi, se usko, joka on meille yhteinen, olisi väkevä kaiken hyvän tuntemisessa, mikä meillä Kristuksessa (*Jeesuksessa*) on.

7 Sillä minä olen saanut paljon iloa ja lohdutusta sinun rakkaudestasi, koska pyhien sydämet ovat virvoittuneet sinun kauttasi, veljeni.

8 Sentähden, vaikka minulla Kristuksessa on paljon rohkeutta käskeä sinua tekemään, mitä tehdä tulee,

9 niin rakkauden tähden minä kuitenkin mieluummin pyydän, ollen tällainen kuin olen, minä vanha Paavali, ja nyt myös Kristuksen Jeesuksen vanki —

10 pyydän sinua poikani puolesta, jonka minä kahleissani synnytin, Onesimuksen puolesta,

11 sinulle ennen hyödyttömän,

6. Että sinun uskos, joka meille yhteinen on, tulis sinussa kaiken hyvyyden tuntemisen kautta voimalliseksi, joka teillä Kristuksessa Jeesuksessa on.

7. Sillä meillä on suuri ilo ja lohdutus sinun rakkaudestasi, että pyhäin sydämet sinun kauttas, rakas veljeni, virvoitetut ovat.

8. Sentähden vaikka minulla on suuri uskallus Kristuksessa käskeä sinua, mitä sinun tehdä tulee,

9. Niin minä kuitenkin tahdon rakkauden puolesta ennen rukoilla, minä, joka tainkaltainen olen, nimittäin vanha Paavali, mutta nyt myös Jeesuksen Kristuksen vanki.

10. Niin minä siis neuvon sinua, minun poikani Onesimuksen puolesta, jonka minä siteissäni siitin,

11. Joka sinulle muinen kelvotoin

PAAVALIN KIRJE FILEMONILLE

nyt sinulle ja minulle hyödyllisen puolesta.

12 Hänet lähetän [sinulle] takaisin. Ota hänet vastaan, toisin sanoen oma sydämeni.

13 Olisin halunnut pitää hänet luonani, jotta hän sinun asemastasi palvelisi minua ilosanoman kahleissa,

14 mutta ilman suostumustasi en tahtonut tehdä mitään, jottei hyvyytesi olisi ikään kuin pakollinen, vaan vapaaehtoinen.

15 Sillä ehkä hänet sen vuoksi on sinusta erotettu ajaksi, jotta saisit hänet takaisin iäksi.

16 ei enää orjana, vaan orjaa enempanä, rakkaana veljenä varsinkin minulle, mutta kuinka paljoa enemmän sinulle sekä ihmisenä, että Herran omana.

17 Jos siis pidät minua toverinasi, ota hänet luoksesi niin kuin minut.

mutta nyt sekä sinulle että minulle hyödyllisen;

12 hänet minä lähetän sinulle takaisin, hänet, se on: oman sydämeni.

13 Olisin tahtonut pidättää hänet tykönäni, että hän sinun sijassasi olisi palvellut minua, joka olen evankeliumin tähden kahleissa;

14 mutta ilman sinun suostumustasi en tahtonut tehdä mitään, ettei hyvyytesi olisi ikäänkuin pakollinen, vaan vapaaehtoinen.

15 Sillä ehkäpä hän sentähden joutui eroamaan sinusta ajaksi, että saisit hänet takaisin iäksi,

16 ei enää orjana, vaan orjaa enempanä: rakkaana veljenä, ylen rakkaana jo minulle, kuinka paljoa enemmän sitten sinulle, sekä ihmisenä että Herran omana!

17 Jos siis pidät minua toverinasi, niin ota hänet luoksesi niinkuin

oli, mutta nyt sinulle ja minulle kylä tarpeellinen, jonka minä nyt olen lähettänyt jälleen.

12. Mutta ota häntä vastaan; sillä hän on minun oma sydämeni.

13. Minä tahdoin häntä pitää minun tykönäni, että hän minua sinun puolestas evankeliumin siteissä palvelis.

14. Mutta en minä tahtonut mitään ilman sinun suosiotas tehdä, ettei sinun hyvyytes pitänyt oleman niinkuin vaadittu, vaan vapaamielinen.

15. Sillä sentähden hän hetkeksi sinulta läksi, että hänen ijäksi saisit jällensä,

16. Ei nyt silleen niinkuin palvelian, vaan enemmän palvelian ja niinkuin rakkaan veljen, erinomaitain minulle, mutta kuinka paljoa enemmän sinulle, sekä lihan kautta että Herrassa.

17. Jos sinä siis minun kumppaninas pidät, niin ota häntä vas-

PAAVALIN KIRJE FILEMONILLE

18 Mutta jos hän on tehnyt sinulle jotain vääryyttä tai on sinulle velkaa, pane se minun laskuuni.

19 Minä Paavali kirjoitan omalla kädelläni: "Minä maksan", etten sanoisi sinulle, että sinä olet minulle velkaa itsesikin.

20 Niin veljeni, jospa saisin sinusta hyötyä Herrassa. Virvoita sydämeni Herrassa.

LOPPUSANAT

21 Luottaen kuuliaisuuteesi kirjoitan sinulle tietäen, että teet enemmänkin kuin sanon.

22 Mutta pidä myös samalla minulle valmiina majapaikka, sillä toivon, että minut rukoustenne johdosta lahjoitetaan teille.

23 Sinua tervehtivät Epafra, vankitoiverini Kristuksessa Jeesusessa,

minut;

18 mutta jos hän on tehnyt sinulle jotakin vääryyttä tai on sinulle jotakin velkaa, niin pane se minun laskuuni.

19 Minä, Paavali, kirjoitan omalla kädelläni: "Minä sen maksan"; saattaisinpa sanoa: pane se omaan laskuusi; sillä sinä olet minulle velkaa oman itsesikin.

20 Niin, veljeni, jospa saisin sinusta hyötyä Herrassa; virvoita sydäntäni Kristuksessa.

21 Luottaen kuuliaisuuteesi minä kirjoitan sinulle, ja minä tiedän, että sinä teet enemmänkin, kuin mitä sanon.

22 Lisäksi vielä: valmista minulle maja luonasi; toivon näet, että minut rukoustenne kautta lahjoitetaan teille.

23 Tervehdyksen lähettävät sinulle Epafra, minun vankitoiverini Kris-

taan niinkuin minuakin.

18. Mutta jos hän jotakin sinua vahingoittanut on eli on sinulle velkaa, niin sano minun syykseni.

19. Minä Paavali olen tämän omalla kädelläni kirjoittanut ja tahdon sen sinulle maksaa, etten minä sinulle sanoisi, että myös sinun itses minulle velkapää olet.

20. Armas veljeni! suo minun ihasua sinusta Herrassa, virvoita minun sydämeni Herrassa.

21. Minä kirjoitin sinulle luottain sinun kuuliaisuutees, tietäen sinun enemmin tekevän kuin minä sanonkaan.

22. Valmista myös minulle majaa; sillä minä toivon, että minä teidän rukoustenne kautta teille lahjoitetaan.

23. Sinua tervehtivät Epaphras, (minun kanssavankini Kristukses-

PAAVALIN KIRJE FILEMONILLE

24 Markus, Aristarkus, Deemas ja Luukas, nämä työtoverini.

25 Herramme Jeesuksen armo olkoon henkenne kanssa. (Aamen.)

KIRJE HEPREALAISILLE

1. Luku JUMALA ON PUHUNUT POJAN VÄLITYKSELLÄ

1 Jumala, joka muinoin monesti ja monella tapaa on puhunut isille profeettain välityksellä,

2 on näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan välityksellä, jonka Hän on asettanut kaiken perilliseksi ja jonka avulla Hän on maailman luonut.

3 Hänen kirkkautensa säteilynä ja Hänen olemuksensa kuvana ja kantaaen kaikki voimansa sanalla, Hän

tuksessa Jeesuksessa,
24 Markus, Aristarkus, Deemas ja Luukas, jotka ovat minun työtovereitani.

25 Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa. (Aamen.)

KIRJE HEPREALAISILLE

1. Luku

1 Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta,

2 on hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta hän myös on maailman luonut

3 ja joka, ollen hänen kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa kuva ja kantaaen kaikki voimansa sa-

sa Jeesuksessa,) 24. Markus, Aristarkus, Demas, Luukas, minun apulaiseni.

25. Meidän Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa, amen!

KIRJE HEPREALAISILLE

1. Jumala puhui muinoin usein ja monella muotoa isille prophetain kautta; näinä viimeisinä päivinä on hän meille puhunut Poikansa kautta,

2. Jonka on hän kaikkein perilliseksi pannut, ja on myös hänen kauttansa maailman tehnyt;

3. Joka, että hän on hänen kunniansa kirkkaus ja hänen olemuksensa juurikuva, ja kantaa kaikki

KIRJE HEBREALAISILLE

on, toimitettuaan (ansionsa perusteella)* puhdistuksen synneistämme, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa.

nalla, on, toimitettuaan puhdistuksen synneistä, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa,

voimansa sanalla, ja on itse kauttansa meidän synteimme puhdistuksen tehnyt, ja istunut majesteetin oikialla puolella korkeuksissa:

JUMALAN POJAN SUURUUS

4 Hän on tullut enkelejä niin paljon korkeammaksi kuin Hän on perinyt jalomman nimen kuin he.

4 tullen enkeleitä niin paljon korkeammaksi, kuin hänen perimänsä nimi on jalompi kuin heidän.

4. On tullut niin paljon paremmaksi enkeleitä, että hän ylimmäisemmän nimen on heidän suhteensa perinyt.

5 Sillä kenelle enkeleistä Hän on koskaan sanonut: "Sinä olet minun Poikani; tänä päivänä sinut synnytin" ja taas: "Minä olen oleva Hänen Isänsä ja Hän on oleva minun Poikani"?"

5 Sillä kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut: "Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin"; ja taas: "Minä olen oleva hänen Isänsä, ja hän on oleva minun Poikani"?"

5. Sillä kenelle hän on koskaan enkeleistä sanonut: sinä olet minun Poikani, tänäpäpä minä sinun synnytin! ja taas: minä olen hänen Isänsä ja hän on minun Poikani!

6 Ja *jälleen, kun Hän* tuo esikoisen maailmaan, Hän sanoo: "Ja palvokoot Häntä kaikki Jumalan enkelit."

6 Ja siitä, kun hän jälleen tuo esikoisensa maailmaan, hän sanoo: "Ja kumartakoot häntä kaikki Jumalan enkelit".

6. Ja taas: koska hän tuo esikoisen maailmaan, sanoo hän: häntä pitää kaikki Jumalan enkelit kumartaen rukoileman?

7 Ja enkeleistä Hän sanoo: "Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulen liekiksi"

7 Ja enkeleistä hän sanoo: "Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulen liekiksi";

7. Mutta enkeleistä hän sanoo: hän tekee enkelinsä hengeksi ja palveliansa tulenleimaukseksi.

8 mutta Pojasta: "Sinun valtaistuimesi, Jumala, pysyy iankaikkisesti* ja

8 mutta Pojasta: "Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy aina ja ian-

8. Mutta Pojalle: Jumala! sinun istuimes pysyy ijankaikkisesta ijan-

KIRJE HEBREALAISILLE

oikeuden valtikka on valtakuntasi valtikka.

9 Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta. Sen vuoksi on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua iloöljyllä enemmän kuin osaveljiäsi."

10 Ja: "Sinä, Herra, olet alussa maan perustanut, ja taivaat ovat kättesi tekoja.

11 Ne katoavat, mutta sinä pysyt, ja ne kaikki vanhenevat niin kuin vaate.

12 Ja niin kuin vaipan sinä käärit ne kokoon, [niin kuin vaatteen,] ja ne muuttuvat. Mutta sinä olet sama eivätkä vuotesi loppu."

13 Mutta kenelle enkeleistä Hän koskaan on sanonut: "Istu oikealla puolellani, kunnes panen vihollisesi jalkaisi astinlaudaksi?"

14 Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat periä autuuden?

kaikkisesti, ja sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka.

9 Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta; sentähden on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua iloöljyllä, enemmän kuin sinun osaveljiäsi."

10 Ja: "Sinä, Herra, olet alussa maan perustanut, ja taivaat ovat sinun kättesi tekoja;

11 ne katoavat, mutta sinä pysyt, ja ne vanhenevat kaikki niinkuin vaate,

12 ja niinkuin vaipan sinä ne käärit, niinkuin vaatteen, ja ne muuttuvat; mutta sinä olet sama, eivätkä sinun vuotesi loppu".

13 Kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi"?

14 Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä?

kaikkiseen: sinun valtakuntas valtikka on oikeuden valtikka.

9. Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit vääryyttä, sentähden on sinun, oi Jumala, sinun Jumalas voidellut ilo-öljyllä enempi kuin sinun osaveljes.

10. Ja: sinä Herra olet alusta maan perustanut, ja taivaat ovat sinun käsialas:

11. Ne katoovat, mutta sinä pysyt; ja he kaikki vanhenevat niinkuin vaate.

12. Ja niinkuin puvun sinä heitä muuttelet, ja he muuttuvat: mutta sinä kohdallasi pysyt ja ei sinun ajastaikas puutu.

13. Mutta kelle enkeleistä on hän koskaan sanonut: istu minun oikealle kädelleni, siihenasti kuin minä panen vihollises sinun jalkais astinlaudaksi?

14. Eikö he kaikki ole palvelevaiset henget, palvelukseen lähetetyt niille, jotka autuuden perimän pitää?

KIRJE HEBREALAISILLE

2. Luku KUULEMISEN VASTUU

1 Sen vuoksi on meidän vielä enemmän otettava vaari siitä, mitä olemme kuulleet, jottemme kulkisi ohi.

2 Sillä jos enkelten välityksellä puhuttu sana oli luja ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkan,

3 kuinka me pääsemme pakoon, jolleme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jota Herra ensimmäisenä julisti ja jonka sen kuulijat osoittivat meille todeksi,

4 kun Jumala yhdessä todisti tunnus-teoilla ja ihmeillä ja moninaisilla voimateoilla ja jakamalla Pyhää Henkeä tahtonsa mukaan?

2. Luku

1 Sentähden tulee meidän sitä tarkemmin ottaa vaari siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse.

2 Sillä jos enkelien kautta puhuttu sana pysyi lujana, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkkansa,

3 kuinka me voimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille,

4 kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja moninaisilla väkevillä teoilla ja jakamalla Pyhää Henkeä tahtonsa mukaan?

1. Sentähden pitää meidän sitä visummin niistä vaarin ottaman, joita me kuulleet olemme, ettemme joskus pahenisi.

2. Sillä jos se sana oli vahva, joka enkelitten kautta puhuttiin, ja kaikki ylitsekäymys ja tottelemattomuus on jo ansaitun palkkansa saanut:

3. Kuinkas me välttäisimme, jos me senkaltaisen autuuden katsomme ylös? joka sitte, kuin se ensin Herralta saarnattu oli, meissä vahvistetuksi tuli niiden kautta, jotka sen kuulleet olivat.

4. Ja Jumala on siihen todistuksensa antanut sekä ihmeillä että tunnustähdillä, niin myös moninaisilla voimallisilla töillä ja Pyhän Hengen jakamisilla tahtonsa jälkeen.

JEESUKSEN KÄRSIMYSTEN TARKOITUS

5 Sillä enkelten valtaan Hän ei alistanut tulevaa maailmaa, josta puhumme.

6 Vaan joku on jossain todistanut sanoen: "Mikä on ihminen, että häntä muistat tai Ihmisen Poika, että katsot hänen puoleensa?"

7 Sinä teit hänet *vähäksi aikaa enkelejä* halvemmaksi, kirkkaudella ja kunnialla sinä hänet seppelöitsit, asetit hänet hallitsemaan kättesi tekoja,

8 alistit kaikki hänen jalkainsa alle." Sillä alistaessaan kaikki hänen valtaansa, Hän ei jättänyt mitään hänen valtaansa alistamatta. Mutta nyt emme vielä näe kaikkea hänen valtaansa alistetuksi.

9 Mutta me näemme Jeesuksen Hänen kuolemansa kärsimyksen vuoksi kirkkaudella ja kunnialla seppelöity-

5 Sillä enkelien alle hän ei alistanut tulevaa maailmaa, josta me puhumme.

6 Vaan joku on jossakin paikassa todistanut, sanoen: "Mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmisen poika, että pidät hänestä huolen?"

7 Sinä teit hänet vähäksi aikaa enkeleitä halvemmaksi, kirkkaudella ja kunnialla sinä hänet seppelöitsit, ja sinä panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja;

8 asetit kaikki hänen jalkojensa alle." Sillä, asettaessaan kaikki hänen valtansa alle, hän ei jättänyt mitään hänen allensa alistamatta. Mutta nyt emme vielä näe kaikkea hänen valtansa alle asetetuksi.

9 Mutta hänet, joka vähäksi aikaa oli tehty enkeleitä halvemmaksi, Jeesuksen, me näemme hänen

5. Sillä ei hän ole enkelitten alle antanut tulevaista maailmaa, josta me puhumme.

6. Mutta yksi sen todistaa toisessa paikassa ja sanoo: mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, eli ihmisen poika, ettäs häntä etsiskeit?

7. Sinä olet hänen vähäksi hetkeksi enkelitten suhteen alentanut: sinä olet hänen kunnialla ja ylityksellä kaunistanut, ja asettanut kättes töiden päälle.

8. Kaikki olet sinä heittänyt hänen jalkainsa alle. Sillä siinä, että hän kaikki on hänen allensa heittänyt, ei hän mitään jättänyt, jota ei hän ole hänen allensa heittänyt; mutta nyt emme vielä näe kaikkia hänen allensa heitettyksi.

9. Vaan Jeesuksen, joka vähäksi hetkeksi enkelitten suhteen alennettu oli, näemme me kuoleman

KIRJE HEBREALAISILLE

nä, Hänet, joka *vähäksi aikaa oli tehty enkelejä* halvemmaksi, jotta Hän Jumalan armosta kaikkien puolesta maistaisi kuolemaa.

10 Sillä Hänen, jonka vuoksi kaikki on ja jonka ansiosta kaikki on, sopi saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten avulla tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi.

11 Sillä sekä Hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki yhdestä, mistä syystä Hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi

12 sanoessaan: "Julistan nimeäsi veljilleni, laulan sinulle ylistystä seurakunnan keskellä"

13 ja taas: "Panen luottamukseni Häneen" ja taas: "Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on minulle antanut."

14 Koska siis lapsilla on *liha ja veri*, tuli Hänkin niistä samalla tavoin osalliseksi, jotta Hän kuolemallaan kukis-

kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla seppe löidyksi, että hän Jumalan armosta olisi kaikkien edestä joutunut maistamaan kuolemaa.

10 Sillä hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi.

11 Sillä sekä hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sentähden hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi,

12 kun hän sanoo: "Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä";

13 ja taas: "Minä panen uskallukseni häneen"; ja taas: "Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on minulle antanut!"

14 Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että hän kuole-

kärsimisen kautta kaunistetuksi kunnialla ja ylistyksellä, että hänen piti Jumalan armosta kaikkein edestä kuolemaa maistaman.

10. Sillä se sopi hänen, jonka tähden kaikki ovat ja jonka kautta kaikki ovat, joka paljon lapsia kunniaan saattaa, että hän heidän autuutensa Pääruhtinaan kärsimisen kautta täydelliseksi tekis.

11. Sillä ne kaikki yhdestä ovat, sekä se, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, jonka tähden ei hän myös häpee heitä veljiksensä kutsua,

12. Sanoen: minä julistan sinun nimes minun veljilleni ja keskellä seurakuntaa sinua veisulla ylistän;

13. Ja taas: minä turvaan häneen; ja taas: katso, minä ja ne lapset, jotka Jumala minulle antanut on,

14. Että siis lapsilla on liha ja veri, niin on hän myös niistä osalliseksi tullut, että hän olis kuoleman kaut-

KIRJE HEBREALAISILLE

taisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on paholaisen,

15 ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämän olivat orjuuden alaisia.

16 Sillä ei kai Hän ota huomaansa enkelejä, vaan Aabrahamin jälkeläiset Hän ottaa huomaansa,

17 Sen vuoksi Hänen oli kaikessa tultava veljensä kaltaiseksi, jotta Hänestä tulisi laupias ja uskollinen ylin pappi suhteessa Jumalaan, hyvittääkseen kansan synnit,

18 Sillä koska Hän itse on kärsinyt kiusattuna, Hän voi kiusattuja auttaa.

3. Luku KRISTUS ON MOOSESTA SUUREMPI

1 Sen vuoksi, pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsusta osalliset,

man kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on: perkeleen,

15 ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet orjuuden alaisia.

16 Sillä ei hän ota huomaansa enkeleitä, vaan Aabrahamin siemenen hän ottaa huomaansa.

17 Sentähden piti hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi, että hänestä tulisi laupias ja uskollinen ylimmäinen pappi tehtävissään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit.

18 Sillä sentähden, että hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa.

3. Luku

1 Sentähden, pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta

ta hukuttanut sen, jolla kuoleman valta oli, se on: perkeleen,

15. Ja päästänyt ne, jotka kuoleman pelvosta piti kaiken ikänsä orjana oleman.

16. Sillä ei tosin hän koskaan enkeleitä päällensä ota, vaan Abrahamin siemenen hän päällensä ottaa,

17. Josta hänen kaiketi piti veljiensä kaltainen oleman, että hän armollinen ja uskollinen ylimmäinen Pappi Jumalan edessä olis, sovittamaan kansan syntejä.

18. Sillä siitä, että hän kärsinyt on ja on kiusattu, taitaa hän myös niitä auttaa, jotka kiusataan.

1. Sentähden pyhät veljet, jotka taivallisessa kutsumisessa osalli-

KIRJE HEBREALAISILLE

kiinnittäkää mielenne tunnustuksemme apostoliin ja ylimpään pappiin (Kristukseen) Jeesukseen,

2 joka on uskollinen asettajalleen niin kuin Mooseskin koko Hänen huoneessaan.

3 Sillä Hänet on katsottu suuremman kirkkauden arvoiseksi kuin Mooses, samoin kuin huoneen* rakentajan kunnia on suurempi kuin huoneen.

4 Jokainen huone on näet jonkun rakentama, mutta kaiken rakentaja on Jumala.

5 Mooses tosin oli palvelijana uskollinen koko Hänen huoneessaan todistukseksi siitä, mitä tultaisiin puhumaan,

6 mutta Kristus on uskollinen Poikana, Hänen huoneensa haltijana, ja Hänen huoneensa olemme me, jos (vain) loppuun asti säilytämme lujana toivon suoman rohkeuden ja kerskauksen.

osalliset, kiinnittäkää mielenne meidän tunnustuksemme apostoliin ja ylimmäiseen pappiin, (*Kristukseen*) Jeesukseen,

2 joka on uskollinen asettajalleen, niinkuin Mooseskin oli "uskollinen koko hänen huoneessansa".

3 Sillä hänen on Moosekseen verraten katsottu ansaitsevan niin paljoa suuremman kirkkauden, kuin huoneen rakentajan kunnia on suurempi kuin huoneen.

4 Sillä jokainen huone on jonkun rakentama, mutta kaiken rakentaja on Jumala.

5 Ja Mooses tosin oli "palvelijana uskollinen koko hänen huoneessansa", todistukseksi siitä, mikä vastedes piti sanottaman,

6 mutta Kristus on uskollinen Poikana, hänen huoneensa haltijana; ja hänen huoneensa olemme me, jos loppuun asti pidämme vahvana toivon rohkeuden ja kerskauksen.

set olette! ottakaat vaari siitä apostolista ja ylimmäisestä Papiista, jonka me tunnustamme, Kristuksesta Jeesuksesta,

2. Joka on uskollinen sille, joka hänen tehnyt oli, niinkuin Mooseskin koko hänen huoneeseensa.

3. Mutta tämä on sitä suuremman kunnian ansainnut kuin Moses, että sillä suurempi kunnia huoneesta olis, joka sen rakensi, kuin itse huoneella.

4. Sillä jokainen huone on joltakin rakennettu; mutta joka kaikki rakensi, se on Jumala.

5. Ja Moses tosin oli uskollinen kaikessa hänen huoneessansa, niinkuin palvelia, niiden todistukseksi, joita sitte sanottaman piti;

6. Mutta Kristus niinkuin Poika ylitse huoneensa, jonka huone me olemme, jos me muutoin uskalluksen ja toivon kerskaamisen loppuun asti vahvana pidämme.

KIRJE HEBREALAISILLE

ÄLKÄÄ PAADUTTAKO SYDÄMIÄNNE

7 Sen vuoksi, niin kuin Pyhä Henki sanoo: "Tänä päivänä, jos kuulette Hänen äänensä,

8 älkää paaduttako sydämiänne niin kuin katkeroituksessa* kiusauksen päivänä autiomaassa,

9 jossa isänne minua kiusasivat ja koettelivat (minua) vaikka näkivät tekojani neljäkymmentä vuotta.

10 Sen vuoksi vihastuin tuohon* sukupolveen ja sanoin: 'Aina he eksyvät sydämessään, eivätkä he ole teitäni tunteneet.'

11 Niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse lepoonni.'

12 Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, joka luopuu elävästä Jumalasta,

7 Sentähden, niinkuin Pyhä Henki sanoo: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä,

8 Älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin teitte katkeroituksessa, kiusauksen päivänä erämaassa,

9 jossa teidän isänne minua kiusasivat ja koettelivat, vaikka olivat nähneet minun tekojani neljäkymmentä vuotta;

10 sentähden minä vihastuin tähän sukupolveen ja sanoin: 'Aina he eksyvät sydämessään'; mutta he eivät oppineet tuntemaan minun teitäni;

11 ja niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse minun lepoonni.'

12 Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta,

7. Sentähden, niinkuin Pyhä Henki sanoo: tänäpäpä, jos te kuulette hänen äänensä,

8. Niin älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin haikeudessa tapahtui kiusauksen päivänä korvessa,

9. Kussa teidän isänne minua kiusasivat: he koettelivat minua, ja näkivät minun työni neljäkymmentä ajastaikaa.

10. Sentähden minä närkästyin tämän sukukunnan päälle ja sanoin: aina he eksyvät sydämellensä, mutta ei he tunteneet minun teitäni,

11. Niin että minä vannoin minun vihassani: ei heidän pidä minun lepoonni tuleman.

12. Katsokaat, rakkaat veljet, ettei teissä joskus olisi kenelläkään paha, uskotoin sydän, joka elävästä Jumalasta luopuis,

KIRJE HEBREALAISILLE

13 vaan kehoittakaa toisianne joka päivä niin kauan kuin sanotaan: "Tänä päivänä", jottei kukaan teistä synnin pettämänä paatuisi.

14 Sillä me olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, kunhan vain säilytämme *alkuperäisen luottamuksemme* lujana loppuun *asti.

15 Kun sanotaan: "Tänä päivänä, jos kuulette Hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne niin kuin katkeroituksessa,"

16 ketkä siis kuultuaan *katkeroittivat Hänet'? Eivätköhän kaikki, jotka Mooseksen johtamina olivat lähteneet Egyptistä?

17 Mutta keihin Hän oli vihastunut neljäkymmentä vuotta? Eikö niihin, jotka olivat syntiä tehneet, joiden ruumiit kaatuivat autiomaahan?

18 Ja keille Hän vannoi, etteivät he pääse Hänen lepoonsa, jollei niille, jotka olivat olleet tottelemattomia?

19 Niin näemme, että he epäuskon

13 vaan kehoittakaa toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan: "tänä päivänä", ettei teistä kukaan synnin pettämänä paatuisi;

14 sillä me olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, kunhan vain pysymme luottamuksessa, joka meillä alussa oli, vahvoina loppuun asti.

15 Kun sanotaan: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin teitte katkeroituksessa",

16 ketkä sitten, vaikka kuulivat, katkeroittivat hänet? Eivätkö kaikki, jotka olivat Mooseksen johdolla lähteneet Egyptistä?

17 Mutta keihin hän oli vihastunut neljäkymmentä vuotta? Eikö niihin, jotka olivat syntiä tehneet, joiden ruumiit kaatuivat erämaahan?

18 Ja keille hän vannoi, etteivät he pääse hänen lepoonsa? Eikö tottelemattomille?

19 Ja niin me näemme, että he

13. Vaan neuvokaat teitänne keskenänne joka päivä, niinkauvan kuin tänäpäpä sanotaan, ettei joku teistä synnin petoksen kautta paatuisi.

14. Sillä me olemme Kristuksesta osallisiksi tulleet, jos me muutoin aljetun uskon loppuun asti vahvana pidämme,

15. Kuin sanotaan: tänäpäpä, jos te kuulette hänen äänensä; niin älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin haikeudessa tapahtui.

16. Sillä koska muutamat sen kuulivat, niin he vihoittivat hänen, vaan ei kaikki, jotka Egyptistä Mooseksen kautta läksivät ulos.

17. Mutta keille hän neljäkymmentä ajastaikaa vihainen oli? eikö niille, jotka syntiä tekivät, joiden ruumiit korvessa hukkuivat?

18. Mutta keille hän vannoi, ettei heidän pitänyt hänen lepoonsa tuleman? eikö uskomattomille?

19. Ja me näemme, ettei he voi-

KIRJE HEBREALAISILLE

vuoksi eivät voineet päästä siihen.

epäuskon tähden eivät voineet siihen päästä.

neet epäuskon tähden sinne tulla.

4. Luku JUMALAN LEPOON PÄÄSEMİNEN

4. Luku

1 Varokaamme siis, koska lupaus päästä Hänen lepoonsa pysyy voimassa, ettei kukaan teistä osoittautuisi jälkeen jääneeksi.

1 Varokaamme siis, koska lupaus päästä hänen lepoonsa vielä pysyy varmana, ettei vain havaittaisi kenenkään teistä jääneen taivalleelle.

1. Niin peljätkäämme siis, ettemme joskus hänen lepoonsa tulemisen lupausta hylkäisi, ja ettei kenkään meistä takaperin jäisi;

2 Ilosanoma on näet julistettu myös meille niin kuin heillekin, mutta julistuksen sana ei hyödyttänyt heitä, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat.

2 Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat.

2. Sillä se on meille ilmoitettu niinkuin heillekin; mutta ei heitä sanan kuulo mitään auttanut, koska ei he niitä uskoneet, jotka sen kuulivat.

3 Sillä me, jotka tulimme uskoon, pääsemme lepoon niin kuin Hän on sanonut: "Niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse lepooni' ", vaikka *Hänen tekonsa olivat valmiina' maailman perustamisesta asti.

3 Sillä me pääsemme lepoon, me, jotka tulimme uskoon, niinkuin hän on sanonut: "Ja niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse minun lepooni'", vaikka hänen tekonsa olivat valmiina maailman perustamisesta asti.

3. Sillä me, jotka uskoimme, tulemme lepoon, niinkuin hän sanoi: niinkuin minä vannoin minun vihassani: ei heidän pidä minun lepooni tuleman; ja tosin, koska työt maailman alusta täytetyt olivat.

4 Sillä jossain Hän on sanonut seitsemännestä päivästä näin: "Ja Juma-

4 Sillä hän on jossakin sanonut seitsemännestä päivästä näin: "Ja

4. Sillä hän sanoi yhdessä paikassa seitsemännestä päivästä näin:

KIRJE HEBREALAISILLE

la lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistaan"

5 ja tässä taas: "He eivät pääse lepoon."

6 Koska siis pysyy varmana, että muutamat pääsevät siihen, ja ne joille ilosanoma ensin julistettiin, eivät päässeet siihen tottelemattomuuden vuoksi,

7 niin Hän taas määrää tietyn päivän, "tämän päivän", sanomalla 'Daavidin suulla' niin pitkän ajan jälkeen, niin kuin [ennen] on sanottu: "Tänä päivänä, jos kuulette Hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne."

8 Sillä jos Joosua olisi saattanut heidät lepoon, niin Hän ei sen jälkeen olisi puhunut toisesta päivästä.

9 Niin on siis Jumalan kansalle sapa-tinlepo tallella.

10 Sillä joka on päässyt Hänen lepoonsa, on saanut levon teoistaan, hänkin niin kuin Jumala omistaan.

11 Ahkeroikaamme siis päästä siihen

Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistansa";

5 ja tässä taas: "He eivät pääse minun lepoon."

6 Koska siis varmana pysyy, että muutamat pääsevät siihen, ja ne, joille hyvä sanoma ensin julistettiin, eivät päässeet siihen tottelemattomuuden tähden,

7 niin hän taas määrää päivän, "tämän päivän", sanomalla Daavidin kautta niin pitkän ajan jälkeen, niinkuin ennen on sanottu: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne".

8 Sillä jos Joosua olisi saattanut heidät lepoon, niin hän ei puhuisi toisesta, senjälkeisestä päivästä.

9 Niin on Jumalan kansalle sapa-tinlepo varmasti tuleva.

10 Sillä joka on päässyt hänen lepoonsa, on saanut levon teoistaan, hänkin, niinkuin Jumala omista teoistansa.

11 Ahkeroikaamme siis päästä sii-

ja Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista töistänsä;

5. Ja taas tässä: ei heidän pidä minun lepoon tuleman.

6. Että siis se vielä edespäin on, että muutamain pitää siihen tuleman, ja ne, joille se ensin ilmoitettu oli, ei ole siihen tulleet epäuskon tähden,

7. Määrää hän taas yhden päivän, niin pitkän ajan perästä, ja Davidin kautta sanoo: tänäpäpä, (niinkuin sanottu on) tänäpäpä, jos te kuulette hänen äänensä, niin älkää paaduttako teidän sydämiänne.

8. Sillä jos Josua olisi heidät lepoon saattanut, niin ei hän olisi toisesta päivästä puhunut.

9. Sentähden on Jumalan kansalle yksi lepo vielä tarjona.

10. Sillä joka hänen lepoonsa jo tullut on, se lepää töistänsä, niinkuin Jumalakin lepää töistänsä.

11. Niin ahkeroitkaamme siis sii-

KIRJE HEBREALAISILLE

lepoon, jottei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä.

hen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä.

hen lepoon tulla, ettei joku samaan epäuskon esikuvaan lankeaisi.

SANAN KAHTALAISSUUS

12 Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee läpi, kunnes se erottaa (sekä) sielun että* hengen, sekä nivelet että ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aikeitten tuomitsija,

13 eikä mikään luotu ole Hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua Hänen silmänsä edessä, jolle meidän on tehtävä tili.

12 Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija;

13 eikä mikään luotu ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmänsä edessä, jolle meidän on tehtävä tili.

12. Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen, ja terävämpi kuin joku kaksiteräinen miekka, ja tunkee lävitse, siihenasti kuin se sielun ja hengen eroittaa, ja jäsenet ja ytimet, ja on ajatusten ja sydämen aivoitusten tuomari,

13. Ja ei ole yhtään luontokappalletta hänen edessänsä näkymättä, mutta kaikki ovat paljaat ja julki hänen silmänsä edessä, josta me puhumme.

JEESUS YLIMPÄNÄ PAPPINA

14 Kun meillä siis on suuri ylin pappi, läpi taivasten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, niin pitäkäämme kiinni tunnustuksesta.

14 Kun meillä siis on suuri ylimmäinen pappi, läpi taivasten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, niin pitäkäämme kiinni tunnustuksesta.

14. Että siis meillä suuri ylimmäinen Pappi on, Jesus Jumalan Poika. joka taivasiin mennyt on, niin pysykäämme siinä tunnustuksessa;

KIRJE HEBREALAISILLE

15 Sillä meillä ei ole sellainen ylin pappi, joka ei voi sääliä heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattuna samalla lailla kuin me, kuitenkin ilman syntiä.

16 Käykäämme sen vuoksi uskalluksella armon istuimen eteen, jotta saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan.

5. Luku

1 Sillä jokainen ylin pappi, ihmisten joukosta otettuna asetetaan ihmisten puolesta *toimimaan Jumalan edessä*, jotta hän uhraisi (sekä) lahjoja että uhreja syntien vuoksi,

2 ja hän voi säälien kohdella tietämättömiä ja eksyviä, koska hän itsekin on heikkouden alainen.

3 Tämän heikkoutensa vuoksi hänen täytyy samoin kuin kansan puolesta,

15 Sillä ei meillä ole sellainen ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.

16 Käykäämme sentähden uskalluksella armon istuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan.

5. Luku

1 Sillä jokainen ylimmäinen pappi, ollen ihmisten joukosta otettu, asetetaan ihmisten puolesta toimittamaan sitä, mikä Jumalalle tulee, uhraamaan lahjoja ja uhreja syntien edestä,

2 ja hän voi säälien kohdella tietämättömiä ja eksyviä, koska hän itsekin on heikkouden alainen,

3 ja tämän heikkoutensa tähden hänen täytyy, samoin kuin kansan

15. Sillä ei meillä ole se ylimmäinen pappi, joka ei taida meidän heikkouttamme armahtaa, vaan se, joka kaikessa kiusattu on, niin kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.

16. Sentähden käykäämme edes uskalluksella armoistuimen tykö, että me laupiuden saisimme ja löytäisimme silloin armon, kuin me apua tarvitsemme.

1. Sillä jokainen ylimmäinen pappi, otettu ihmisistä, pannaan ihmisten edestä niissä asioissa, jotka Jumalalle tulevat, uhraamaan lahjoja ja uhreja syntein edestä,

2. Joka niitä armahtaisi, jotka taitamattomat ja eksyväiset ovat, että hän itsekin heikkoudella ympärikäärity on,

3. Ja tämän tähden tulee hänen niinkuin kansan edestä, niin itsen-

KIRJE HEBREALAISILLE

niin myös itsensä puolesta uhrata syntien vuoksi.

4 Eikä kukaan sitä arvoa itselleen ota, vaan Jumala kutsuu hänet niin kuin Aaroninkin.

5 Niinpä ei Kristuskaan kirkastanut itseään tullakseen ylimmäksi papiksi, vaan Hän joka sanoi Hänelle: "Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä sinut synnytin,"

6 niin kuin Hän myös toisessa paikassa sanoo: "Sinä olet pappi iäti* Melkisedekin järjestyksen mukaan."

7 Lihansa päivinä Hän kovalla huudolla ja kyynelillä uhrasi sekä rukouksia että anomuksia sille, joka voi Hänet kuolemasta pelastaa, ja Häntä kuultiin Hänen jumalanpelkonsa vuoksi.

8 Vaikka Hän oli Poika, Hän oppi kuuliaisuuden siitä, mitä kärsi.

9 Ja tultuaan täydelliseksi Hän tuli

puolesta, niin itsensäkin puolesta uhrata syntien edestä.

4 Eikä kukaan sitä arvoa itselleen ota, vaan Jumala kutsuu hänet niinkuin Aaroninkin.

5 Niinpä Kristuskaan ei itse korottanut itseänsä ylimmäisen papin kunniaan, vaan hän, joka sanoi hänelle: "Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin";

6 niinkuin hän toisessakin paikassa sanoo: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan".

7 Ja lihansa päivinä hän väkevällä huudolla ja kyynelillä uhrasi rukouksia ja anomuksia sille, joka voi hänet kuolemasta pelastaa; ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden.

8 Ja niin hän, vaikka oli Poika, oppi siitä, mitä hän kärsi, kuuliaisuuden,

9 ja kun oli täydelliseksi tullut, tuli

säkin edestä uhrata syntein edestä.

4. Ja ei yksikään omista itsellensä sitä kunniaa, vaan se, joka Jumalalta kutsutaan, niinkuin myös Aaron.

5. Niin myös Kristus ei ole itsiänsä kunnioittanut, että hän ylimmäiseksi Papiksi oli tuleva, mutta se, joka hänelle sanoi: sinä olet minun Poikani, tänäpäpä minä sinun synnytin.

6. Niinkuin hän sanoo toisessa paikassa: sinä olet Pappi ijankaikkisesti, Melkisedekin säädyn jälkeen.

7. Joka lihansa päivinä on uhrannut rukoukset ja nöyrät anomiset, väkevällä huudolla ja kyneleillä sen tykö, joka hänen voi kuolemasta pelastaa, ja on myös kuultu, että hän Jumalaa kunnioitti.

8. Ja vaikka hän (Jumalan) Poika oli, on hän kuitenkin niistä, joita hän kärsi, kuuliaisuuden oppinut.

9. Ja kuin hän täydelliseksi tuli, on

KIRJE HEBREALAISILLE

iäisen autuuden aikaansaajaksi kaikille, jotka ovat Hänelle kuuliaiset,

10 Hän jota Jumala nimittää "ylimmäksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan."

KASVAMINEN SANAN TUNTEMISSA

11 Tästä meillä on paljon puhumista ja sitä on vaikea selittää, koska olette käyneet hitaiksi kuuntelemaan.

12 Sillä te, joitten ajan puolesta pitäisi olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanojen ensimmäisiä alkeita, ja olette käyneet maitoa tarvitseviksi eikä vahvaa ruokaa.

13 Sillä jokainen, joka nauttii maitoa, on kokematon vanhurskauden sanassa, sillä hän on lapsi.

Mutta vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niitä varten, joitten aistit tot-

hän iankaikkisen autuuden aikaansaajaksi kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaiset,

10 hän, jota Jumala nimittää "ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan".

11 Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea selittää, koska olette käyneet hitaiksi kuulemaan.

12 Sillä te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanojen ensimmäisiä alkeita; te olette tulleet maitoa tarvitseviksi, ei vahvaa ruokaa.

13 Sillä jokainen, joka vielä nauttii maitoa, on kokematon vanhurskauden sanassa, sillä hän on lapsi;

14 mutta vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niitä varten, joiden

hän kaikille niille, jotka hänelle kuuliaiset ovat, syy ijankaikkiseen autuuteen,

10. Ja on Jumalalta ylimmäiseksi Papiksi nimitetty, Melkisedekin säädyn jälkeen,

11. Josta meillä on paljon sanomista, ja se on työläs selittää; sillä te olette kovakorvaisiksi tulleet.

12. Sillä te, joiden piti alkaa opettajat oleman, tarvitsette taas, että me teille ensimmäiset puustavit Jumalan sanan opista opettaisimme, ja olette tulleet niiksi, jotka tarvitsevat rieskaa ja ei vahvaa ruokaa.

13. Sillä jolle vielä rieskaa pitää annettaman, se on harjoittamaton vanhurskauden sanaan; (sillä hän on lapsi;)

14. Mutta täydellisten sopii vahva ruoka, joilla ovat tottumisen kautta

KIRJE HEBREALAISILLE

tumuksesta ovat harjaantuneet sekä hyvän että pahan erottamiseen.

aistit tottumuksesta ovat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta.

harjoitetut mielet hyvää ja pahaa eroittamaan.

6. Luku OPIN ALKEET

6. Luku

1 Jättäkäämme sen vuoksi Kristuksen opin alkeet ja jatkakaamme kohti täydellisyyttä laskematta uudestaan perustusta, johon kuuluu mielenmuutos kuolleista töistä ja usko Jumalaan,

1 Jättäkäämme sentähden Kristuksen opin alkeet ja pyrkikäämme täydellisyyteen, ryhtymättä taas uudestaan laskemaan perustusta: parannusta kuolleista töistä ja uskoa Jumalaan,

1. Sentähden antakaamme Kristuksen opin alun sillänsä olla, ja ruvetkaamme niihin, jotka täydellisyyteen saattavat: ei vastaudesta perustusta laskein parannukseen kuolevaisista töistä ja uskoon Jumalan päälle,

2 oppi kasteista ja kätten päälle panemisesta (ja) kuolleitten ylösnousemuksesta ja iäisestä tuomiosta.

2 oppia kasteista ja kätten päällepanemisesta, kuolleitten ylösnousemisesta ja iankaikkisesta tuomiosta.

2. Kasteen oppiin, kätten päällepanemiseen, kuolleitten ylösnousemiseen ja ijankaikkiseen tuomioon.

3 Ja näin teemme, jos vain Jumala sallii.

3 Ja niin me tahdomme tehdä, jos vain Jumala sallii.

3. Ja sen me tahdomme tehdä, jos Jumala muutoin sallii.

LUOPIOITTEN KOHTALO

4 Sillä mahdotonta on niiden, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet

4 Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet

4. Sillä se on mahdotoin, että ne, jotka kerran valaistus ovat, ja sitä taivaallista lahjaa maistaneet, ja ovat Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet,

KIRJE HEBREALAISILLE

5 ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailmanajan voimia,

6 ja jotka ovat luopuneet, taas uudistaa mielenmuutokseen, koska he itselleen ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja saattavat Hänet häväistäväksi.

7 Sillä maa, joka imee itseensä sen päälle usein tulevan sateen ja tuottaa sadon hyödyksi niille, joita varten sitä viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta,

8 mutta joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, on kelvoton ja lähellä kirousta ja sen loppuna on polttaminen.

JUMALA MUISTAA HYVÄT TEOT

9 Mutta teistä, rakkaat, uskomme sitä mikä on parempaa ja kuuluu pelastukseen, vaikka puhummekin näin.

10 Sillä Jumala ei ole väärämielinen, niin että Hän unohtaisi tekonne ja

5 ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailmanajan voimia,

6 ja sitten ovat luopuneet — taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja häntä julki häpäisevät.

7 Sillä maa, joka särpii sisäänsä sen päälle usein tulevan sateen ja kantaa kasvun hyödyksi niille, joita varten sitä viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta;

8 mutta se, joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, on kelvoton ja lähellä kirousta, ja sen loppu on, että se poltetaan.

9 Mutta teistä, rakkaat, uskomme sitä, mikä on parempaa ja mikä koituu teille pelastukseksi — vaikka puhummekin näin.

10 Sillä Jumala ei ole väärämielinen, niin että hän unhottaisi teidän

5. Ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa, ja tulevaisen maailman voimaa,

6. Jos he lankeevat pois, että he vasta-uudesta parannukseen uudistettaisiin, jotka toistamiseen itsellensä Jumalan Pojan ristiinnaulitsevat ja pilkkana pitävät.

7. Sillä maa, joka sateen sisällensä särpää, joka usein sen päälle tulee, ja kasvaa tarpeellisia ruohoja niille, jotka sitä viljelevät, se saa siunauksen Jumalalta.

8. Mutta joka orjantappuroita ja ohdakkeita kasvaa, se on kelvoton ja lähin kirousta, jonka loppu on, että se poltetaan.

9. Mutta me toivomme teiltä rakkaahimmat, parempaa ja sitä, mikä autuuteen sopii, ehkä me näin puhumme.

10. Sillä ei Jumala ole väärä, että hän unohtaisi teidän tekonne ja

KIRJE HEBREALAISILLE

rakkaudentyönne,* jota olette osoittaneet Hänen nimeään kohtaan, kun olette palvelleet pyhiä ja vielä palvelette.

11 Mutta haluamme hartaasti, että kukin teistä osoittaa loppuun asti samaa intoa, mitä tulee toivon täyteen varmuuteen,

12 jottei teistä tulisi veltoja, vaan niiden seuraajia, jotka uskon ja kärsivällisyyden avulla perivät sen, mikä on luvattu.

JUMALAN LUPAUS ON VARMA

13 Sillä annettuaan Aabrahamille lupauksen Jumala vannoi itsensä kautta, koska Hänellä ei ollut ketään suurempaa, jonka kautta vanna,

14 ja sanoi: "Totisesti, siunaamalla minä sinut siunaan ja enentämällä sinut enennän,"

15 ja niin Aabraham* kärsivällisesti varrottuaan sai sen, mikä oli luvattu.

työnne ja rakkautenne, jota olette osoittaneet hänen nimeänsä kohtaan, kun olette palvelleet pyhiä ja vielä palvelette.

11 Mutta me halajamme sitä, että kukin teistä osoittaa samaa intoa, säilyttääkseen toivon varmuuden loppuun asti,

12 ettette kävisi veltoiksi, vaan ette teistä tulisi niiden seuraajia, jotka uskon ja kärsivällisyyden kautta perivät sen, mikä luvattu on.

13 Sillä kun Jumala oli antanut lupauksen Aabrahamille, vannoi hän itse kauttansa, koska hänellä ei ollut ketään suurempaa, kenen kautta vanna,

14 ja sanoi: "Totisesti, siunaamalla minä sinut siunaan, ja enentämällä minä sinut enennän";

15 ja näin Aabraham, kärsivällisesti odotettuaan, sai, mitä luvattu oli.

työnne rakkaudessa, jonka te hänen nimellensä osoititte, koska te pyhiä palvelitte ja vielä palvelette.

11. Mutta me halajamme, että jokainen teistä sen ahkeruuden osoittais, pitäin toivon vahvuuden hamaan loppuun asti,

12. Ettette hitaiksi tulisi, vaan olisitte niiden seuraajat, jotka uskon ja pitkämielisyyden kautta luvattun perimisen saavat.

13. Sillä Jumala, joka Abrahamille lupauksen antoi, koska ei hän taitanut yhdenkään suuremman kautta vanna, niin hän vannoi itse kauttansa,

14. Sanoen: totisesti tahdon minä siunaten siunata sinua ja enentäen enentää sinua.

15. Ja että hän kärsivällisesti odotti, niin hän sai lupauksen.

KIRJE HEBREALAISILLE

16 Sillä ihmiset vannovat suuremman kautta ja vala on heille vahvistukseksi, kaiken vastaväitteen loppu.

17 Sen vuoksi, että Jumala vielä tehokkaammin tahtoi lupauksen perillisille osoittaa muuttumattoman päätöksensä, Hän vakuutti sen valalla,

18 jotta me kahden muuttumattoman asian nojalla, joissa Jumalan oli mahdotonta valhetella, saisimme voimallisen kehoituksen, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessä olevasta toivosta.

19 Se toivo on meille ikään kuin sielun ankkuri, varma ja luja, ja se ulottuu esiripun sisäpuolelle asti,

20 jonne Jeesus edellä juoksijana meidän puolestamme on mennyt, tultuaan ylimmäksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan ikiajoiksi*.

16 Sillä ihmiset vannovat suurempansa kautta, ja vala on heille asian vahvistus ja tekee lopun kaikista vastaväitteistä.

17 Sentähden, kun Jumala lupauksen perillisille vielä tehokkaammin tahtoi osoittaa, että hänen päätöksensä on muuttumaton, vakuutti hän sen valalla,

18 että me näistä kahdesta muuttumattomasta asiasta, joissa Jumala ei ole voinut valhetella, saisimme voimallisen kehoituksen, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta.

19 Se toivo meille on ikäänkuin sielun ankkuri, varma ja luja, joka ulottuu esiripun sisäpuolelle asti,

20 jonne Jeesus edelläjuoksijana meidän puolestamme on mennyt, tultuaan ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan, iankaikkisesti.

16. Sillä ihmiset tosin vannovat sen kautta, joka suurempi on kuin he, ja se on kaiken heidän riitansa loppu, jos se valalla vahvistetaan.

17. Jossa Jumala tahtoi lupauksen perillisille neuvonsa vahvuuden yltäkylläisesti osoittaa, vannoi hän valan:

18. Että me kahden liikkumattoman kappaleen kautta, joissa mahdotoin on Jumalan valehdella, juuri vahvan uskalluksen pitäisimme, me jotka siihen turvaamme, että me taritun toivon saisimme,

19. Jonka me pidämme vahvana ja lujana meidän sielumme ankkurina, joka ulottuu sisälle hamaan niihinkin asti, jotka esiripun sisälmaisellä puolella ovat,

20. Johonka edelläjuoksia on meidän edellämme mennyt sisälle, Jesus, Melkisedekin säädyn jälkeen, ylimmäiseksi Papiksi tehty ijankaikkisesti.

7. Luku MELKISEDEK PAPPINA

1 Sillä tämä Melkisedek oli Saalemin kuningas, Jumalan, Korkeimman pappi. Hän meni Aabrahamia vastaan tämän palatessa kuninkaita voittamasta ja siunasi hänet.

2 Ja Aabraham antoi kymmenykset kaikesta hänelle, joka suomennettuna* on ensin 'vanhurskauden kuningas' ja sitten myös 'Saalemin kuningas', se on 'rauhan kuningas'.

3 Hänellä ei ole isää, ei äitiä, ei sukua, ei päivien alkua eikä elämän loppua, vaan Jumalan Pojan kaltaiseksi tehtynä hän pysyy pappina aina.

4 Nähkää kuinka suuri hän on, jolle itse kantaisä Aabraham antoi kymmenykset saaliistaan.

5 Onhan niillä Leevin pojista, jotka

7. Luku

1 Sillä tämä Melkisedek, Saalemin kuningas, Jumalan, Korkeimman, pappi, joka meni Aabrahamia vastaan, hänen palatessaan kuninkaita voittamasta, ja siunasi hänet;

2 jolle Aabraham myös antoi kymmenykset kaikesta ja joka ensiksi, niinkuin hänen nimensäkin merkitsee, on "vanhurskauden kuningas" ja sen lisäksi vielä "Saalemin kuningas", se on "rauhan kuningas";

3 jolla ei ole isää, ei äitiä, ei sukua, ei päivien alkua eikä elämän loppua, mutta joka on Jumalan Poikaan verrattava — hän pysyy pappina ainaisesti.

4 Katsokaa, kuinka suuri hän on, jolle itse kantaisä Aabraham antoi kymmenykset parhaimmasta saaliistaan.

5 Onhan niillä Leevin pojista, jotka

1. Sillä tämä Melkisedek oli Salemin kuningas, kaikkein korkeimman Jumalan pappi, joka Abrahamia vastaan meni, kuin hän palasi kuningasten taposta, ja siunasi häntä,

2. Jolle myös Abraham jakoi kymmenykset kaikista. Ensin hän tulkitaan vanhurskauden kuninkaaksi, vaan sen jälkeen Salemin kuninkaaksi, se on: rauhan kuningas,

3. Ilman isää, ilman äitiä, ilman sukua, ja ei hänellä ole päivain alkua eikä elämän loppua; mutta hän on Jumalan Poikaan verrattu ja pysyy pappina ijankaikkisesti.

4. Mutta katsokaat, kuinka suuri tämä on, jolle Abraham patriarkka saaliista kymmenykset antoi.

5. Ja ne, jotka Levin pojista papin

KIRJE HEBREALAISILLE

saavat pappeuden, käsky lain mukaan ottaa kymmenykset kansalta, se on veljiltään, vaikka nämä ovatkin Aabrahamin kupeista lähteneet.

6 Mutta hän, jonka suku ei ole peräisin heistä, otti kymmenykset Aabrahamilta ja siunasi sen, jolla oli lupaukset.

7 On kuitenkin täysin kiistatonta, että vähäisempi saa siunauksen arvokkaammalta.

8 Ja täällä kuolevaiset ihmiset ottavat kymmenyksiä, mutta siellä se, jonka todistetaan elävän.

9 Mutta Aabrahamin välityksellä, niin sanoaksemme, on Leevikin, joka ottaa kymmenyksiä, joutunut maksamaan kymmenyksiä.

10 Sillä hän oli vielä isänsä kupeissa, kun Melkisedek meni tätä vastaan.

saavat pappeuden, käsky lain mukaan ottaa kymmenyksiä kansalta, se on veljiltään, vaikka nämä ovatkin Aabrahamin kupeista lähteneet;

6 mutta hän, jonka sukua ei johdeta heistä, otti kymmenykset Aabrahamilta ja siunasi sen, jolla oli lupaukset.

7 Mutta kieltämätöntä on, että halvempi saa siunauksen paremmaltaan.

8 Ja täällä kuolevaiset ihmiset ottavat kymmenyksiä, mutta siellä se, jonka todistetaan elävän.

9 Ja Aabrahamin kautta, niin sanoakseni, on Leevikin, joka kymmenyksiä ottaa, maksanut kymmenyksiä;

10 sillä hän oli vielä isänsä kupeissa, kun Melkisedek meni tätä vastaan.

viran ottavat, niin heillä on käsky kymmenyksiä kansalta ottaa lain jälkeen, se on: heidän veljiltänsä, vaikka ne Aabrahamin kupeista tulleet ovat.

6. Mutta se, jonka sukua ei heidän seassansa lueta, otti Aabrahamilta kymmenykset ja siunasi häntä, jolla lupaukset olivat.

7. Mutta ei yksikään sitä kiellä, että vähempi siunataan siltä, joka enempi on.

8. Ja tässä tosin kuolevaiset ihmiset kymmenyksiä ottavat; mutta siellä hän todistaa hänen elävän.

9. Ja (että minun niin sanoman pitää,) Levin, joka tottui kymmenyksiä ottamaan, täytyi myös Abrahamissa kymmenyksiä antaa;

10. Sillä hän oli vielä isänsä kupeissa, kuin Melkisedek häntä vastaan meni.

KRISTUKSEN PAPPEUDEN SUURUUS

11 Jos siis täydellisyys olisi saatu leeviläisen pappeuden avulla, sillä sen perusteella kansa on saanut lain, miksi oli vielä tarpeen, että nousi toinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä tullut nimitetyksi Aaronin järjestyksen mukaan?

12 Pappeuden muuttuessa tapahtuu näet välttämättä lainkin muutos.

13 Sillä Hän, josta tämä sanotaan, oli toista sukukuntaa, josta ei kukaan ole alttaritointia hoitanut.

14 On näet yleisesti tunnettua, että Herramme on noussut Juudasta, jolle sukukunnalle Mooses ei pappeudesta mitään puhunut.

15 Tämä on vielä paljon selvempää, kun nousee toinen pappi, Melkisedekin kaltainen,

16 joka ei ole tullut lihallisen käskyn

11 Jos siis täydellisyys olisi saavutettu leeviläisen pappeuden kautta, sillä tähän on kansa laissa sidottu, miksi sitten oli tarpeen, että nousi toinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä tullut nimitetyksi Aaronin järjestyksen mukaan?

12 Sillä pappeuden muuttuessa tapahtuu välttämättä myös lain muutos.

13 Sillä se, josta tämä sanotaan, oli toista sukukuntaa, josta ei kukaan ole alttaritointia hoitanut.

14 Onhan tunnettua, että meidän Herramme on noussut Juudasta, jonka sukukunnan pappeudesta Mooses ei ole mitään puhunut.

15 Ja tämä käy vielä paljoa selvemmäksi, kun nousee toinen pappi, Melkisedekin kaltainen,

16 joka ei ole siksi tullut lihallisen

11. Sentähden, jos täydellisyys on Levin pappeuden kautta tapahtunut; (sillä sen alla on kansa lain saanut,) mitä sitte oli tarvetta sanoa, että toinen pappi oli Melkisedekin säädyn jälkeen tuleva, ja ei Aaronin säädyn jälkeen?

12. Sillä kussa pappeus muutetaan, siinä pitää myös laki muutettaman.

13. Sillä se, josta näitä sanotaan, on toisesta suvusta, josta ei yksikään alttaria palvellut.

14. Sillä se on julkinen, että meidän Herramme on Juudan sukukunnasta tullut, jolle sukukunnalle ei Moses ole mitään pappeudesta puhunut;

15. Ja se on vielä selkeämpi, jos Melkisedekin säädyn jälkeen toinen pappi tulee ylös,

16. Joka ei lihallisen käskyn lain

KIRJE HEBREALAISILLE

lain mukaan, vaan katoamattoman elämän voimasta.

17 Sillä *Hän todistaa*: "Sinä olet pappi iäti Melkisedekin järjestyksen mukaan."

18 Entinen käsky näet kumotaan heikkona ja hyödyttömänä,

19 sillä laki ei tehnyt mitään täydelliseksi — mutta sijaan tulee parempi toivo, jonka perusteella me lähestymme Jumalaa.

20 Ja samoin kuin tämä ei tapahtunut ilman valan vannomista — sillä nuo ovat tulleet papeiksi ilman valan vannomista,

21 mutta tämä sen vannomalla valalla, joka sanoi Hänelle: "Herra on vannonut eikä ole katuva: 'Sinä olet pappi iäti* (Melkisedekin järjestyksen mukaan)' " —

22 niin on [myös] Jeesus tullut paremman liiton takaajaksi.

23 Ja noita pappeja on ollut monia,

käskyn lain mukaan, vaan katoamattoman elämän voimasta.

17 Sillä hänestä todistetaan: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan".

18 Täten kyllä entinen säädös kumotaan, koska se oli voimaton ja hyödytön

19 — sillä laki ei tehnyt mitään täydelliseksi — mutta sijaan tulee parempi toivo, jonka kautta me lähestymme Jumalaa.

20 Ja niinkuin tämä ei tapahtunut ilman valan vannomista — nuo taas ovat papeiksi tulleet ilman heistä vannottua valaa,

21 mutta tämä hänestä vannotulla valalla, sen asettamana, joka hänelle sanoi: "Herra on vannonut eikä ole katuva: 'Sinä olet pappi iankaikkisesti'" —

22 niin on myös se liitto parempi, jonka takaajaksi Jeesus on tullut.

23 Ja noita toisia pappeja on tullut

jälkeen tehty ole, vaan loppumattoman elämän voiman jälkeen.

17. Sillä näin hän todistaa: sinä olet pappi ijankaikkisesti Melkisedekin säädyn jälkeen.

18. Sillä ensimmäinen laki lakkaa, sen heikkouden ja kelvottomuuden tähden;

19. Sillä ei se laki taitanut täydelliseksi tehdä, vaan se oli sisälledatus parempaan toivoon, jonka kautta me Jumalaa lähenemme,

20. (Ja niin paljoa enempi, ettei ilman valaa;

21. Sillä ne olivat tosin ilman valaa papiksi tulleet, mutta tämä valalla, hänen kauttansa, joka hänelle sanoi: Herra on vannonut ja ei sitä kadu: sinä olet pappi Melkisedekin säädyn jälkeen ijankaikkisesti,)

22. Ja näin paljoa paremman Testamentin toimittajaksi on Jesus tullut.

23. Ja niitä tosin monta papiksi tu-

KIRJE HEBREALAISILLE

koska kuolema ei sallinut heidän pysyä,
24 mutta tällä on katoamaton pappeus, koska Hän pysyy iäti*.

25 Sen vuoksi Hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka Hänen kauttaan Jumalan luo tulevat, koska Hän aina elää rukoillakseen heidän puolestaan.

26 Sellainen ylin pappi meille sopikin, pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut,

27 jonka ei joka päivä ole tarvis niin kuin ylipappien ensin uhrata uhreja omien syntiensä vuoksi ja sitten kansan syntien, sillä tämän Hän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä.

28 Sillä laki asettaa ylipapeiksi ihmisiä, *jotka ovat heikkoja*, mutta valan sana, joka annettiin lain jälkeen, asettaa Pojan, ikiajoiksi täydelliseksi tulleen'.

useampia, koska kuolema ei sallinut heidän pysyä;
24 mutta tällä on katoamaton pappeus, sentähden että hän pysyy iankaikkisesti,

25 jonka tähden hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa.

26 Senkaltainen ylimmäinen pappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut,

27 jonka ei joka päivä ole tarvis, niinkuin ylimmäisten pappien, ensiksi uhrata omien syntiensä edestä ja sitten kansan; sillä tämän hän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä.

28 Sillä laki asettaa ylimmäisiksi papeiksi ihmisiä, jotka ovat heikkoja, mutta valan sana, joka on myöhäisempi kuin laki, asettaa Pojan, iankaikkisesti täydelliseksi tulleen.

li, ettei kuolema sallinut heidän pysyä;

24. Mutta tällä, että hän pysyy ijankaikkisesti, on katoomaton pappeus,

25. Josta hän myös taitaa ne ijankaikkisesti autuaiksi tehdä, jotka hänen kauttansa Jumalan tykö tulevat, ja elää aina ja rukoilee alati heidän edestänsä.

26. Sillä senkaltainen ylimmäinen Pappi meille sopii, pyhä, viatoin, saastatoin, syntisistä eroitettu ja korkeammaksi taivaita tullut,

27. Jolla ei olisi joka päivä tarve, niinkuin muut ylimmäiset papit, ensin omain synteinsä edestä uhraamaan, sitte kansan syntein edestä; sillä sen hän on jo silloin tehnyt, kuin hän itsensä uhrasi.

28. Sillä laki asettaa ihmiset ylimmäiseksi papiksi, joilla heikkous on; mutta valan sana, joka lain jälkeen sanottiin, asettaa Pojan ijankaikkisesti täydelliseksi.

8. Luku KRISTUKSEN PAPPEUS JA UUSI LIITTO

1 Mutta pääkohta siinä, mitä puhumme, on tämä: meillä on sellainen ylin pappi, joka on istuutunut Majesteetin valtaistuimen oikealle puolelle taivaissa,

2 *palvellakseen kaikkeinpyhimmässä ja siinä oikeassa majassa*, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen.

3 Sillä jokainen ylin pappi asetetaan uhraamaan sekä lahjoja että uhreja, jonka vuoksi on välttämätöntä, että tälläkin on jotain uhrattavaa.

4 Jos Hän siis olisi maan päällä, Hän ei olisikaan pappi, koska jo on pappeja,* jotka lain mukaan uhraavat lahjoja

5 ja jotka palvelevat *siinä, mikä on taivaallisten kuva ja varjo*, niin kuin Moosekselle ilmoitettiin, kun hän aikoi valmistaa majan. Sillä Jumala sa-

8. Luku

1 Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on sellainen ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaissa,

2 tehdäkseen pappispalvelusta kaikkeinpyhimmässä, siinä oikeassa majassa, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen.

3 Sillä jokainen ylimmäinen pappi asetetaan uhraamaan lahjoja ja uhreja, jonka tähden on välttämätöntä, että tälläkin on jotakin uhraamista.

4 Jos hän siis olisi maan päällä, ei hän olisikaan pappi, koska jo ovat olemassa ne, jotka lain mukaan esiinkantavat lahjoja,

5 ja jotka palvelevat siinä, mikä on taivaallisten kuva ja varjo, niinkuin ilmoitettiin Moosekselle, kun hänen oli valmistettava maja. Sillä

1. Mutta tämä on pääkappale niistä, joita me puhumme: meillä on senkaltainen ylimmäinen Pappi, joka istuu oikiällä kädellä majesteetin istumella taivaissa,

2. Ja on pyhain lahjain palvelia, ja sen totisen majan, jonka Jumala asetti ja ei ihminen.

3. Sillä jokainen ylimmäinen pappi asetetaan uhraamaan lahjoja ja uhreja: sentähden tarvitaan, että tälläkin olis jotakin uhraamista.

4. Sillä jos hän nyt maan päällä olis, niin ei hän olisi pappi; sillä papit ovat, jotka lain jälkeen lahjoja uhraavat,

5. Jotka palvelevat taivaallisten esikuvaa ja varjoa, niinkuin jumalallinen vastaus Mosekselle sanoi, kuin hänen piti majan päättämän:

KIRJE HEBREALAISILLE

noi: "Katso, että teet kaikki sen mallin mukaan, joka näytettiin sinulle vuorella."

6 Mutta tämäpä on saanut osakseen niin paljoa jalomman viran kuin Hän on myös paremman liiton välimies, liiton, joka on perustettu paremmille lupauksille.

7 Jos näet tuo ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei toiselle olisi etsitty sijaa.

8 Sillä moittien heitä Hän sanoo: "Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin teen Israelin huoneen ja Juudan huoneen kanssa uuden liiton,

9 en sellaista liittoa, jonka tein heidän isäinsä kanssa sinä päivänä, kun tartuin heidän käteensä viedäkseni heidät pois Egyptin maasta. Sillä he eivät pysyneet liitossani enkä minä heistä huolinut, sanoo Herra.

10 Sillä tämä on se liitto, jonka teen Israelin huoneen kanssa niitten päi-

hänelle sanottiin: "Katso, että teet kaikki sen kaavan mukaan, joka sinulle vuorella näytettiin".

6 Mutta tämä taas on saanut niin paljoa jalomman viran, kuin hän on myös paremman liiton välimies, liiton, joka on paremmille lupauksille perustettu.

7 Sillä jos ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi etsitty sijaa toiselle.

8 Sillä moittien heitä hän sanoo: "Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton,

9 en sellaista liittoa kuin se, jonka minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Sillä he eivät pysyneet minun liitossani, ja niin en minäkään heistä huolinut, sanoo Herra.

10 Sillä tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa

katso, sanoo hän, että kaikki teet sen kuvan jälkeen, mikä sinulle vuorella osoitettu on.

6. Mutta nyt on hän paremman viran saanut, niinkuin hän paremman Testamentinkin välimies on, joka parempain lupauksen päällä seisoo.

7. Sillä jos entinen olisi puuttumaton ollut, niin ei toiselle olisi sias tehty;

8. Sillä hän nuhtelee heitä ja sanoo: katso, päivät tulevat, sanoo Herra, että minä Israelin huoneelle ja Juudan huoneelle tahdon Uuden Testamentin päättää,

9. En sen Testamentin jälkeen, jonka minä heidän isillensä sinä päivänä annoin, kuin minä heidän käteensä rupesin, heitä Egyptin maalta johdattaakseni; sillä ei he pysyneet minun Testamentissani, niin en minäkään ole heistä lukua pitänyt, sanoo Herra.

10. Sillä tämä on se Testamentti, jonka minä tahdon säätää Israelin

KIRJE HEBREALAISILLE

vien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä. Niin olen heidän Jumalansa ja he ovat kansani.

11 Eikä heistä kukaan opeta lähimmäistään* eikä kukaan veljeään sanoen: 'Tunne Herra', sillä jokainen heistä, pienimmästä suurimpaan, tuntee minut.

12 Sillä olen oleva armollinen heidän vääryksiään kohtaan enkä heidän syntejään (ja laittomuuksiaan) enää muista."

13 Sanoessaan "uuden" Hän on julistanut ensimmäisen liiton vanhentuneeksi, mutta mikä vanhenee ja ikääntyy on lähellä häviämistään.

näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä, ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.

11 Ja silloin ei enää kukaan opeta kansalaistaan eikä veli veljeään sanoen: 'Tunne Herra'; sillä he kaikki, pienimmästä suurimpaan, tuntevat minut.

12 Sillä minä annan anteeksi heidän vääryytensä enkä enää muista heidän syntejensä."

13 Sanoessaan "uuden" hän on julistanut ensimmäisen liiton vanhentuneeksi; mutta se, mikä vanhenee ja käy iälliseksi, on lähellä häviämistään.

huoneelle, niiden päivän jälkeen, sanoo Herra: minä tahdon antaa minun lakini heidän mieleensä, ja tahdon ne kirjoittaa heidän sydämiinsä, ja tahdon olla heidän Jumalansa, ja heidän pitää oleman minun kansani.

11. Ja ei yhdenkään pidä lähimmäistänsä opettaman eikä veljeänsä, ja sanoman: tunne Herra! sillä kaikki pitää minun tunteman, hamasta pienestä heidän seasansa niin suurimpaan asti.

12. Sillä minä tulen lepytetyksi heidän väärydestänsä ja heidän synneistänsä, ja heidän vääryytensä en minä tahdo enempi muistaa.

13. Siinä kuin hän sanoo: uusi, vanhensi hän entisen; sillä joka vanha ja ijällinen on, se on läsnä loppuansa.

9. Luku VANHAN LIITON MAJA ESIKUVANA

1 Niin oli tosin ensimmäiselläkin majalla* jumalanpalvelussäännöt ja maallinen pyhäkkö.

2 Oli näet valmistettu maja, etumainen, jossa oli sekä lampunjalka että pöytä ja näkyleivät. Sitä sanottiin "pyhäksi."

3 Mutta toisen esiripun takana oli maja nimeltään "kaikeinpyhin".

4 Siinä oli kultainen *suitsutusalttari ja liiton arkki*, yltympäri kullalla päällystetty, jossa oli kultainen mannaa sisältävä astia ja Aaronin versonut sauva ja liiton taulut

5 ja arkin* päällä kirkkauden kerubit varjostamassa armoistuinta. Näistä ei ole nyt tarpeen puhua kustakin erikseen.

6 Kun nyt nämä on näin järjestetty, menevät papit joka aika etumaiseen majaan ja toimittavat jumalanpalve-

9. Luku

1 Olihan tosin ensimmäiselläkin liitolla jumalanpalvelussäännöt ja maallinen pyhäkkö.

2 Sillä maja oli valmistettu niin, että siinä oli etumainen maja, jossa oli sekä lampunjalka että pöytä ja näkyleivät, ja sen nimi on "pyhä".

3 Mutta toisen esiripun takana oli se maja, jonka nimi on "kaikeinpyhin";

4 siinä oli kultainen suitsutusalttari ja liiton arkki, yltympäri kullalla päällystetty, jossa säilytettiin kultainen mannaa sisältävä astia ja Aaronin viheriöinyt sauva ja liiton taulut,

5 ja arkin päällä kirkkauden kerubit varjostamassa armoistuinta. Mutta näistä nyt ei ole syytä puhua kustakin erikseen.

6 Kun nyt kaikki on näin järjestetty, menevät papit joka aika etumaiseen majaan jumalanpalvelusta

1. Niin oli tosin entiselläkin majalla jumalanpalveluksen oikeus ja ulkonainen pyhyys.

2. Sillä ensimmäinen maja oli rakennettu, jossa olivat kynttiläjalka, ja pöytä, ja katselmusleivät, joka pyhäksi kutsuttiin.

3. Mutta toisen esiripun takana oli se maja, joka kaikein pyhimmäksi kutsuttiin,

4. Jossa oli kultainen pyhän savun astia ja Testamentin arkki kaikkialta kullalla silattu, siinä myös oli kultainen astia, jossa oli manna, ja kukoistavainen Aaronin sauva ja Testamentin taulut.

5. Mutta sen päällä olivat kunnian Kerubimit, jotka armoistuimen varjosivat; joista ei nyt ole erinomattain sanomista.

6. Mutta kuin ne näin asetetut olivat, menivät papit aina siihen ensimmäiseen majaan ja toimittivat

KIRJE HEBREALAISILLE

lusta.

7 Mutta toiseen majaan menee ainoastaan ylin pappi kerran vuodessa ei ilman verta, jonka hän uhraa omasta puolestaan ja kansan tahattomien syntien puolesta.

8 Näin Pyhä Henki osoittaa, että tie kaikkeinpyhimpään ei ole vielä tullut ilmi niin kauan kuin etummainen majaan on olemassa.

9 Tämä on nykyistä aikaa tarkoittava vertauskuva, jonka mukaan uhrataan sekä lahjoja että uhreja, jotka eivät voi tehdä jumalanpalveluksen toimittajaa omaltatunnoltaan täydelliseksi

10 ainoastaan ruokien ja juomien ja erilaisten pesujen *ja lihan sääntöjen perusteella, jotka ovat* voimassa oikean järjestyksen aikaan asti.

UUDEN LIITON VÄLIMIES

11 Mutta kun Kristus tuli tulevaisen hyvän ylimmäksi papiksi, niin Hän suuremman ja täydellisemmän majan

toimittamaan,

7 mutta toiseen majaan menee ainoastaan ylimmäinen pappi kerran vuodessa, ei ilman verta, jonka hän uhraa itsensä edestä ja kansan tahattomien syntien edestä.

8 Näin Pyhä Henki osoittaa, että tie kaikkeinpyhimpään vielä on ilmoittamatta, niin kauan kuin etummainen majaan vielä seisoo.

9 Tämä on nykyistä aikaa tarkoittava vertauskuva, ja sen mukaisesti uhrataan lahjoja ja uhreja, jotka eivät kykene tekemään täydelliseksi omassatunnossaan sitä, joka jumalanpalvelusta toimittaa,

10 vaan jotka, niinkuin ruuat ja juomat ja erilaiset pesotkin, ovat ainoastaan lihan sääntöjä, jotka ovat voimassa uuden järjestyksen aikaan asti.

11 Mutta kun Kristus tuli tulevaisen hyvän ylimmäiseksi papiksi, niin hän suuremman ja täydelli-

jumalanpalveluksen;

7. Vaan toiseen meni ainoasti ylimmäinen pappi kerran vuodessa yksinänsä, ei ilman verta, jonka hän uhrasi omainsa ja kansan rikosten edestä:

8. Jolla Pyhä Henki ilmoitti, ettei pyhityksen tietä niinkauvan julistettu, kuin se entinen majaan seisoo,

9. Joka sillä ajalla oli esikuva, jossa lahjat ja uhrat uhrattiin, jotka ei voineet omantunnon perään täydelliseksi tehdä sitä, joka jumalanpalvelusta teki.

10. Ainoastaan ruilla ja juomilla, ja moninaisilla pesemisillä ja lihan säädyissä, jotka ojennuksen aikaan asti olivat päälle pannut.

11. Mutta Kristus on tullut tulevaisen tavarain ylimmäiseksi Papiksi, suuremman ja täydellisemmän

KIRJE HEBREALAISILLE

kautta, joka ei ole käsin tehty, ei siis tätä luomakuntaa,

12 meni ei kauristen ja vasikkain veren turvin, vaan oman verensä nojalla kerta kaikkiaan kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iäisen lunastuksen.

13 Sillä jos *härkäin ja kauristen* veri ja hiehon tuhka saastaisten päälle vihmottuna pyhittää lihanpuhtauteen,

14 kuinka paljoa enemmän Kristuksen veri, Hänen, joka iäisen Hengen vaikutuksesta* uhrasi itsensä viattomana Jumalalle, on puhdistava omantuntonne kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!

15 Ja sen vuoksi Hän on uuden liiton välimies jotta — koska Hänen kuolemansa on tapahtunut lunastukseksi ensimmäisen liiton aikaisista rikkomuksista — ne, jotka ovat kutsutut, saisivat luvatus iäisen perinnön.

semmän majan kautta, joka ei ole käsillä tehty, se on: joka ei ole tätä luomakuntaa,

12 meni, ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen.

13 Sillä jos kauristen ja härkäin veri ja hiehon tuhka, saastaisten päälle vihmottuna, pyhittää lihanpuhtauteen,

14 kuinka paljoa enemmän on Kristuksen veri, hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantuntomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!

15 Ja sentähden hän on uuden liiton välimies, että, koska hänen kuolemansa on tapahtunut lunastukseksi ensimmäisen liiton aikuisista rikkomuksista, ne, jotka ovat kutsutut, saisivat luvatus iankaikkisen perinnön.

majan kautta, joka ei käsillä tehty ole, se on: joka ei näin ole rakennettu;

12. Eikä kauristen taikka vasikkain veren kautta, vaan hän on kerran oman verensä kautta mennyt pyhään, ja ijankaikkisen lunastuksen löytänyt.

13. Sillä jos härkäin ja kauristen veri, ja hehkoisen tuhka, priiskotettu saastaisten päälle, pyhittää lihalliseen puhtauteen,

14. Kuinka paljoa enemmän Kristuksen veri, joka itsensä ilman kaiketa viata iankaikkisen hengen kautta Jumalalle uhrannut on, on puhdistava omantuntomme kuolevaisista töistä, elävää Jumalaa palvelemaan?

15. Ja sentähden on hän myös Uuden Testamentin välimies, että ne, jotka kutsutut ovat, sen luvatus ijankaikkisen perimisen saivat, että hänen kuolemansa siinä välillä kävi niiden ylitsekäymisten lunastukseksi, jotka entisen Testa-

KIRJE HEBREALAISILLE

16 Sillä missä on testamentti, siinä on sen tekijän kuolema osoitettava.

17 Sillä testamentti on pätevä kuoleman perusteella, koska se ei milloinkaan ole voimassa tekijänsä eläessä.

18 Sen vuoksi ei ensimmäistäkään liittoa* verettä vihitty.

19 Sillä julistettuaan kaikelle kansalle kaikki käskyt lain mukaan, Mooses otti vasikkain ja kauristen veren ynnä vettä ja purppuravillaa ja isoppia ja vihmoi sekä itse kirjan että kaiken kansan

20 sanoen: "Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on teille säätänyt."

21 Samoin hän vihmoi verellä majan-kin ja kaikki jumalanpalvelusvälineet.

22 Ja lain mukaan puhdistetaan miltei kaikki verellä, eikä ilman verenvuodatusta ole anteeksiäntä.

16 Sillä missä on testamentti, siinä on sen tekijän kuolema toteennäytettävä;

17 sillä vasta kuoleman jälkeen testamentti on pitävä, koska se ei milloinkaan ole voimassa tekijänsä eläessä.

18 Sentähden ei myöskään ensimmäistä liittoa verettä vihitty.

19 Sillä kun Mooses oli kaikelle kansalle julkilukenuk kaikki käskyt, niinkuin ne laissa kuuluvat, otti hän vasikkain ja kauristen veren ynnä vettä ja purppuravillaa ja isopin ja vihmoi sekä itse kirjan että kaiken kansan,

20 sanoen: "Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on teille säätänyt".

21 Ja samoin hän verellä vihmoi myös majan ja kaikki palvelukseen kuuluvat esineet.

22 Niin puhdistetaan lain mukaan miltei kaikki verellä, ja ilman verenvuodatusta ei tapahdu anteek-

mentin alla olivat.

16. Sillä kussa Testamentti on, siinä pitää myös hänen kuolemansa oleman, joka Testamentin teki.

17. Sillä kuolemalla testamentti vahvistetaan, joka ei ole niin kauan vahva, kuin se elää, joka sen teki.

18. Sentähden ei se entinenkään ilman verta säätty.

19. Sillä kuin Moses oli puhunut kaikelle kansalle jokaisen käskyn lain jälkeen, otti hän vasikkain ja kauristen verta veden kanssa, ja purpuravilloja, ja isoppia, ja priiskotti sekä Raamatun että kaiken kansan,

20. Sanoen: tämä on sen Testamentin veri, jonka Jumala teille käsenyt on.

21. Ja majan ja kaikki jumalanpalveluksen astiat priiskotti hän myös verellä.

22. Ja lähes kaikki verellä lain jälkeen puhdistetaan, ja paitsi verenvuodatusta ei yhtään anteeksiän-

KIRJE HEBREALAISILLE

23 On siis välttämätöntä, että taivaallisten kuvat *tällä tavoin* puhdistetaan, mutta itse taivaalliset paremmilla uhreilla kuin nämä.

24 Sillä Kristus ei mennyt käsin tehtyyn kaikkeinpyhimpään, joka on oikean kuva, vaan itse taivaaseen, nyt ilmestyäkseen Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme.

25 Eikä uhratakseen itsensä monta kertaa, niin kuin ylin pappi joka vuosi menee kaikkeinpyhimpään vierasta verta mukanaan.

26 Sillä muuten Hänen olisi pitänyt kärsiä monta kertaa maailman perustamisesta asti. Mutta nyt Hän on yhden ainoan kerran ilmestynyt maailmanajojen lopulla poistaakseen synnin uhraamalla itsensä.

siantamista.

23 On siis välttämätöntä, että taivaallisten kuvat tällä tavalla puhdistetaan, mutta että taivaalliset itse puhdistetaan paremmilla uhreilla kuin nämä.

24 Sillä Kristus ei mennyt käsillä tehtyyn kaikkeinpyhimpään, joka vain on sen oikean kuva, vaan itse taivaaseen, nyt ilmestyäkseen Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme.

25 Eikä hän mennyt uhratakseen itseänsä monta kertaa, niinkuin ylimmäinen pappi joka vuosi menee kaikkeinpyhimpään, vierasta verta mukanaan,

26 sillä muutoin hänen olisi pitänyt kärsimän monta kertaa maailman perustamisesta asti; mutta nyt hän on yhden ainoan kerran maailmanajojen lopulla ilmestynyt, poistaakseen synnin uhraamalla itsensä.

tamusta tapahdu.

23. Niin siis tarvitaan, että taivaallisten kuvat senkaltaisilla puhdistetaan; mutta itse taivaalliset pitää paremmilla uhreilla puhdistettaman kuin ne olivat.

24. Sillä ei Kristus mennyt käsillä tehtyyn pyhään, joka totisen kuva on, vaan hän meni itse taivaaseen, että hän nyt Jumalan kasvojen edessä meidän tähtemme ilmentyis;

25. Ei, että hänen pitää useimmin itsensä uhraaman, niinkuin ylimmäinen pappi joka vuosi meni muukalaisella verellä pyhään:

26. (Muutoin olis hänen useammin tullut jo maailman alusta kärsiä,) mutta nyt kerran maailman lopulla on hän oman uhrinsa kautta ilmestynyt synnin poispanemiseksi.

KRISTUS ON PALAAVA

27 Ja samoin kuin ihmisten on määrä kerran kuolla, mutta sen jälkeen tulee tuomio,

28 samoin Kristuskin kerran uhrattuna kantaakseen monien synnit on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka Häntä odottavat.

10. Luku LAIN VOIMATTOMUUS

1 Sillä koska laissa on tulevan hyvän varjo, ei itse asiain olemusta, se ei voi koskaan samoilla uhreilla, joita he joka vuosi alinomaa tuovat, tehdä täydelliseksi niitä, jotka Jumalaa lähestyvät.

2 Sillä *muuten olisi lakattu niitä tuomasta, koska jumalanpalvelusta toimittavilla kerran puhdistettuina ei enää olisi ollut mitään tuntoa synneistä.*

3 Mutta niissä on jokavuotinen muis-

27 Ja samoin kuin ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta senjälkeen tulee tuomio,

28 samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat.

10. Luku

1 Sillä koska laissa on vain tulevan hyvän varjo, ei itse asiain olemusta, ei se koskaan voi samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita he alinomaa kantavat esiin, tehdä niiden tuojia täydellisiksi.

2 Sillä eikö muutoin olisi lakattu niitä uhraamasta, koska näillä, jotka jumalanpalvelustaan toimittavat, kerran puhdistettuina, ei enää olisi ollut mitään tuntoa synneistä?

3 Mutta niissä on jokavuotinen

27. Ja niinkuin kaikkein ihmisten pitää kerran kuoleman, mutta senjälkeen tuomio,

28. Niin on myös Kristus kerran uhrattu monen syntejä ottamaan pois; mutta toisella haavalla on hän ilman syntiä ilmestyvä niille, jotka häntä odottavat autuudeksi.

1. Sillä lailla on tulevaisten tavain varjo, ei itse hyvyden olento; niillä uhreilla, joita he joka vuosi alinomaa uhraavat, ei se ikänä taida niitä täydelliseksi tehdä, jotka uhraavat.

2. Muutoin olisi uhraamasta lakattu, jos ei niillä, jotka uhrasivat, synneistä silleen omaatuntoa olisi, koska he kerran puhdistetut ovat.

3. Vaan sillä tapahtuu joka vuosi

KIRJE HEBREALAISILLE

tutus synneistä.

4 Sillä härkän ja kauristen veren on mahdotonta ottaa pois syntejä.

muistutus synneistä.

4 Sillä mahdotonta on, että härkän ja kauristen veri voi ottaa pois syntejä.

synnin muistuttamus.

4. Sillä mahdotoin on härkän ja kauristen veren kautta syntejä ottaa pois.

KRISTUKSEN UHRIN RIITTÄVYYS

5 Sen vuoksi Hän maailmaan tullessaan sanoo: "Uhria ja lahjaa* et tahtonut, mutta ruumiin sinä minulle valmistat,

6 polttouhreihiin ja syntiuhreihiin* et mielistynyt.

7 Silloin minä sanoin: 'Katso, minä tulen — kirjakääröön on minusta kirjoitettu — tekemään sinun tahtosi, Jumala.'"

8 Sanottuaan ensin: *"Uhria ja lahjaa* ja polttouhreja ja syntiuhreja et tahtonut etkä niihin mielistynyt — niihin, joita lain mukaan uhrataan" —

9 Hän sanoi sitten: "Katso, minä tulen tekemään tahtosi (,Jumala)." Hän poistaa ensimmäisen pystyttääkseen toisen.

5 Sentähden hän maailmaan tullessaan sanoo: "Uhria ja antia sinä et tahtonut, mutta ruumiin sinä minulle valmistit;

6 polttouhreihiin ja syntiuhreihiin sinä et mielistynyt.

7 Silloin minä sanoin: 'Katso, minä tulen — kirjakääröön on minusta kirjoitettu — tekemään sinun tahtosi, Jumala.'"

8 Kun hän ensin sanoo: "Uhreja ja anteja ja polttouhreja ja syntiuhreja sinä et tahtonut etkä niihin mielistynyt", vaikka niitä lain mukaan uhrataankin,

9 sanoo hän sitten: "Katso, minä tulen tekemään sinun tahtosi (*Jumala*)". Hän poistaa ensimmäisen, pystyttääkseen toisen.

5. Sentähden, kuin hän maailmaan tuli, sanoi hän: uhria ja lahjaa et sinä tahtonut, mutta ruumiin olet sinä minulle valmistanut;

6. Polttouhrit ja syntiuhrit ei ole sinun mieleises.

7. Silloin minä sanoin: katso, minä tulen, (Raamatussa on minusta kirjoitettu,) että minun pitää tekemän sinun tahtos, Jumala.

8. Niinkuin hän ennen sanoi: uhria ja lahjaa, ja polttouhria ja syntiuhria et sinä tahtonut, ei myös ne sinulle kelvanneet, (jotka lain jälkeen uhrataan,)

9. Silloin hän sanoi: katso, minä tulen tekemään, Jumala, sinun tahtos. Hän ottaa pois entisen, että hän toisen asettais.

KIRJE HEBREALAISILLE

10 Tämän tahdon perusteella olemme pyhitetyt Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan.

11 Ja kaikki papit seisovat joka päivä palvelusta toimittamassa ja usein tuomassa samoja uhreja, jotka eivät koskaan voi syntejä poistaa.

12 Mutta tämä on tuotuaan yhden ainoan uhrin syntien puolesta, ainiaaksi istuutunut Jumalan oikealle puolelle

13 ja odottaa siitä lähin, kunnes Hänen vihollisensa pannaan Hänen jalkainsa astinlaudaksi.

14 Sillä Hän on yhdellä uhrilla ainiaaksi tehnyt täydellisiksi ne, jotka pyhitetään.

15 Sen todistaa meille myös Pyhä Henki, sillä Hän sanoo (ensin:)

16 ”Tämä on se liitto, jonka näitten päivien jälkeen teen heidän kanssaan, sanoo Herra: minä panen lakini

10 Ja tämän tahdon perusteella me olemme pyhitetyt Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan.

11 Ja kaikki papit seisovat päivä päivältä palvelustaan toimittamassa ja usein uhraamassa, aina samoja uhreja, jotka eivät ikinä voi syntejä poistaa;

12 mutta tämä on, uhrattuaan yhden ainoan uhrin syntien edestä, ainiaaksi istuutunut Jumalan oikealle puolelle,

13 ja odottaa nyt vain, kunnes hänen vihollisensa pannaan hänen jalkojensa astinlaudaksi.

14 Sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla ainiaaksi tehnyt täydellisiksi ne, jotka pyhitetään.

15 Todistaahan sen meille myös Pyhä Henki; sillä sanottuaan:

16 Tämä on se liitto, jonka minä näiden päivien jälkeen teen heidän kanssaan, sanoo Herra: ”Minä pa-

10. Jonka tahdon kautta me ker-
ran pyhitetyt olemme, Jeesuksen
Kristuksen ruumiin uhraamisella.

11. Ja jokainen pappi on siihen
pantu, että hänen joka päivä juma-
lanpalvelusta tekemän pitää ja
usein yhtäläistä uhria uhraaman,
jotka ei koskaan voi syntejä ottaa
pois.

12. Mutta kuin tämä oli yhden ijan-
kaikkisesti kelpaavan uhrin syntein
edestä uhrannut, istuu hän nyt
Jumalan oikialla kädellä,

13. Ja odottaa, että hänen vihollisensa pannaan hänen jalkainsa
astinlaudaksi.

14. Sillä yhdellä uhrilla on hän
ijankaikkisesti täydelliseksi tehnyt
ne, jotka pyhitetään.

15. Mutta sen todistaa myös meille
itse Pyhä Henki, sillä että hän en-
nen sanoi:

16. Tämä on se Testamentti, jonka
minä tahdon heille tehdä niiden
päiväin jälkeen, sanoo Herra: minä

KIRJE HEBREALAISILLE

heidän sydämiinsä ja kirjoitan ne heidän mieleensä”

17 ja sitten: "Heidän syntejään ja laittomuuksiaan en enää muista."

18 Mutta missä nämä ovat anteeksi annetut, siinä ei enää tarvita uhria synnin puolesta.

PÄÄSY KAIKKEINPYHIMPÄÄN

19 Koska meillä siis, veljet, on uskalus Jeesuksen veren turvin astua kaikkeinpyhimpään —

20 uusi elävä tie, jonka Hän on vihkinnyt meille esiripun, se on lihansa avulla —

21 ja koska meillä on suuri pappi Jumalan huoneen haltijana,
22 niin käykäämme esiin vilpittömin sydämin täydessä uskon varmuudessa, sydämet vihmottuina puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis-

nen lakini heidän sydämiinsä ja kirjoitan ne heidän mieleensä”;

17 ja: "heidän syntejensä ja laittomuuksiaan en minä enää muista".

18 Mutta missä nämä ovat anteeksi annetut, siinä ei uhria synnin edestä enää tarvita.

19 Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkeinpyhimpään,

20 jonka pääsyn hän on vihkinnyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se on hänen lihansa, kautta,

21 ja koska meillä on "suuri pappi, Jumalan huoneen haltija",
22 niin käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja

tahdon antaa minun lakini heidän sydämiinsä, ja heidän mieliinsä minä ne kirjoitan,

17. Ja heidän syntejensä ja vääryyttensä en minä enempi tahdo muistaa.

18. Mutta kussa näiden anteeksiantamus on, siinä ei silleen uhria syntein edestä ole.

19. Että siis meillä, rakkaat veljet, on vapaus mennä pyhään, Jeesuksen veren kautta.

20. Jonka hän meille on valmistanut uudeksi ja eläväksi tieksi, esiripun kautta, se on: hänen lihansa kautta,

21. Ja meillä on yksi suuri Pappi, Jumalan huoneen haltija;
22. Niin käykäämme hänen tykönsä totisella sydämellä, täydellä uskolla, priiskotetut meidän sydämissämme, (ja päästetyt) pahasta

KIRJE HEBREALAISILLE

puhtaalla vedellä pestynä.

ruumis puhtaalla vedellä pestynä; omastatunnosta,

KEHOITUKSEN JA VAROITUKSEN
SANOJA

23 Pysykäämme horjumatta toivon tunnustuksessa, sillä Hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen.

23 pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa, sillä hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen;

23. Ja pestyt ruumiin puolesta puhtaalla vedellä, ja pitäkäämme horjumaton toivon tunnustus: (sillä se on uskollinen, joka ne lupasi),
24. Ja ottakaamme vaari toinen toisestamme, että me ahkeroitsemme rakkaudesta ja hyvistä töistä,

24 Pitäkää vaari toisistanne rohkaisuksi rakkauteen ja hyviin tekoihin.

24 ja valvokaamme toinen toistamme rohkaisuksi toisillemme rakkauteen ja hyviin tekoihin;

25 Älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme, niin kuin joillakin on tapana, vaan kehoittakaamme toisiamme sitä enemmän kuta enemmän näette päivän lähestyvän.

25 Älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme, niinkuin muutamien on tapana, vaan kehoittakaamme toisiamme, sitä enemmän, kuta enemmän näette tuon päivän lähestyvän.

25. Ei antain ylön yhteistä seurakuntaa, niinkuin muutamain tapauksia, vaan neuvokaat teitä keskenänne, ja sitä enemmän kuin te näette sen päivän lähestyvän.

26 Sillä jos tahallamme harjoitamme syntiä omaksuttuamme totuuden tuntemisen, ei ole enää uhria syntiemme* puolesta,

26 Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä,

26. Sillä jos me ehdollamme sitte syntiä teemme, kuin me olemme totuuden tuntoon tulleet, niin ei meillä ole enään yhtään uhria syntein edestä,

27 vaan tietty kauhea tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava

27 vaan hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava

27. Vaan hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka vastaha-

KIRJE HEBREALAISILLE

vastustajat.

28 Joka on hylännyt Mooseksen lain, kuolee armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen perusteella.

29 Kuinka paljoka ankaramman rangaistuksen katsotte sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja herjaa armon Henkeä?

30 Sillä tunnemme Hänet, joka on sanonut: "Minun on kosto, minä olen maksava, (sanoo Herra) " ja vielä: "Herra on tuomitseva kansansa."

31 Kauheaa on langeta elävän Jumalan käsiin.

TARVITAAN KESTÄVYYTTÄ

32 Mutta muistakaa entisiä päiviä, jolloin te valistetuiksi tultuanne kestitte monet kärsimysten kilvoitukset,

33 kun toisaalta häväistyinä ja ahdis-

vastustajat.

28 Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman:

29 kuinka paljoka ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!

30 Sillä me tunnemme hänet, joka on sanonut: "Minun on kosto, minä olen maksava (, *sanoo Herra*)"; ja vielä: "Herra on tuomitseva kansansa".

31 Hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin.

32 Mutta muistakaa entisiä päiviä, jolloin te, valistetuiksi tultuanne, kestitte monet kärsimysten kilvoitukset,

33 kun te toisaalta olitte häväistys-

koiset syövä on.

28. Jos joku Moseksen lain rikkoo, hänen pitää ilman armoa kuoleman kahden taikka kolmen todistajan kautta.

29. Kuinka paljoka enemmän rangaistuksen te luulette sen ansainneen, joka Jumalan Pojan jaloilla tallaa ja Testamentin veren saastuttaa, jonka kautta hän pyhitetty on, ja armon Henkeä pilkkaa?

30. Sillä me tunnemme hänen, joka sanoi: minun on kosto, minä tahdon kostaa, sanoo Herra; ja taas: Herra on kansansa tuomitseva.

31. Hirmuinen on langeta elävän Jumalan käsiin.

32. Muistakaa siis entisiä päiviä, joina te valistetut olitte ja kärsitte monen vaivan kilvoituksen:

33. Puolittain silloin, kuin te sekä

KIRJE HEBREALAISILLE

tettuina jouduitte katseltaviksi, toisaalta taas tulitte niitten osaveljiksi, jotka samoin vaelsivat.

34 Sillä te olette sekä *sääläneet kahleitani* että ilolla hyväksyneet omaisuutenne ryöstön tietäessänne, että teillä (itsellänne) on parempi ja pysyvä omaisuus (taivaissa).

35 Älkää siis heittäkö pois uskallustanne, jonka palkka on suuri.

36 Tarvitsette näet kestävyyttä, jotta tehtyänne Jumalan tahdon saisitte sen, mikä on luvattu.

37 Sillä "aivan vähän aikaa vielä, niin tulee Hän, joka on tuleva eikä viivyttele."

38 Mutta vanhurskas* on elävä uskosta, ja jos hän vetäytyy pois, minun sieluni ei mielisty häneen."

39 Me emme kuitenkaan ole niitä,

ten ja ahdistusten alaisina, kaikkien katseltavina, toisaalta taas tulitte niiden osaveljiksi, joiden kävi samalla tavalla.

34 Sillä vankien kanssa te olette kärsineet ja ilolla pitäneet hyvänänne omaisuutenne ryöstön, tietäen, että teillä on parempi tavara (*taivaissa*), joka pysyy.

35 Älkää siis heittäkö pois uskallustanne, jonka palkka on suuri.

36 Sillä te tarvitsette kestäväisyyttä, tehdäksenne Jumalan tahdon ja saadaksenne sen, mikä luvattu on.

37 Sillä "vähän, aivan vähän aikaa vielä, niin tulee hän, joka tuleva on, eikä viivyttele;

38 mutta minun vanhurskaani on elävä uskosta, ja jos hän vetäytyy pois, ei minun sieluni mielisty häneen".

39 Mutta me emme ole niitä, jotka

pilkkain että tuskain kautta kaikille ihmeeksi olitte: puolittain, kuin te niiden kanssa osalliset olitte, joille myös niin kävi.

34. Sillä te olette myös niistä vaivoista, jotka minun siteistäni tahtuivat, osalliset olleet, ja teidän hyvyutenne raatelemisen olette te ilolla kärsineet, tietäen, että teillä on parempi ja pysyväisempi tavara taivaissa.

35. Älkääät siis heittäkö pois teidän uskallustanne, jolla suuri palkan makso on.

36. Sillä kärsivällisyys on teille tarpeellinen, tehdäksenne Jumalan tahtoa, että te lupauksen saisitte.

37. Sillä vähän hetken perästä tulee se, joka tuleva on, ja ei viivyttele.

38. Mutta vanhurskas elää uskosta: ja joka välttää, siihen ei minun sieluni mielisty.

39. Mutta emme ole ne, jotka mei-

KIRJE HEBREALAISILLE

jotka vetäytyvät pois kadotukseen, vaan niitä, jotka uskovat sielunsa pelastukseksi.

vetäytyvät pois omaksi kadotukseen, vaan niitä, jotka uskovat sielunsa pelastukseksi.

tämme kadotukseen vältämme, vaan jotka uskomme sielun tallella pitämiseen.

11. Luku USKON OLEMUS

11. Luku

1 Mutta usko on *varmuus siitä,* mitä toivotaan, todistus siitä, mikä ei näy.

1 Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy.

1. Mutta usko on vahva uskallus niihin, joita toivotaan, ja ei näkyvästä epäile.

2 Sillä sen avulla vanhat saivat todistuksen.

2 Sillä sen kautta saivat vanhat todistuksen.

2. Sen kautta ovat vanhat todistuksen saaneet.

3 Uskon avulla ymmärrämme, että maailmat* on tehty Jumalan sanalla, niin että se mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä.

3 Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä.

3. Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on Jumalan sanalla valmistettu, ja että kaikki, mitä me näemme, ne ovat tyhjistä tehty.

USKON SANKAREJA

4 Uskossa Aabel toi Jumalalle paremman uhrin kuin Kain ja sen nojalla hän sai todistuksen, että oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen lahjoistaan, ja sen perusteella hän vielä kuoltuaan puhuu.

4 Uskon kautta uhrasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, ja uskon kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan; ja uskonsa kautta hän vielä kuoltuaankin puhuu.

4. Uskon kautta Abel uhrasi Jumalalle suuremman uhrin kuin Kain, jonka kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kuin Jumala hänen lahjoistansa todisti; ja sen kautta hän vielä puhuu, vaikka hän kuollut on.

5 Uskon nojalla Eenok otettiin pois

5 Uskon kautta otettiin Eenok pois,

5. Uskon kautta Enok otettiin pois,

KIRJE HEBREALAISILLE

näkemästä kuolemaa, "eikä häntä löydetty, koska Jumala oli ottanut hänet pois". Sillä ennen pois ottamistaan hän oli saanut todistuksen, että oli otollinen Jumalalle.

6 Mutta ilman uskoa on mahdotonta olla otollinen, sillä Jumalan luo tulevan täytyy uskoa, että Hän on ja että Hän palkitsee ne, jotka Häntä etsivät.

7 Uskossa rakensi Nooa, saatuaan ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt, pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi. Sen uskon nojalla hän tuomitsi maailman ja tuli sen vanhurskauden perilliseksi, joka perustuu uskoon.

8 Uskossa Aabraham totteli saatuaan kutsun lähteä siihen maahan,* jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä minne menee.

9 Uskossa hän asettui muukalaisena asumaan lupauksen maahan niin

näkemättä kuolemaa, "eikä häntä enää ollut, koska Jumala oli ottanut hänet pois". Sillä ennen poisottamistaan hän oli saanut todistuksen, että hän oli otollinen Jumalalle.

6 Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät.

7 Uskon kautta rakensi Nooa, saatuaan ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt, pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi; ja uskonsa kautta hän tuomitsi maailman, ja hänestä tuli sen vanhurskauden perillinen, joka uskota tulee.

8 Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähemmään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva.

9 Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa niinkuin

ettei hän kuolemaa nähnyt, ja ei ole löydetty, että Jumala hänen otti pois; sillä ennenkuin hän otettiin pois, oli hänellä todistus, että hän kelpasi Jumalalle.

6. Sillä ilman uskoa on mahdotoin kelvata (Jumalalle); sillä joka Jumalan tykö tulla tahtoo, sen pitää uskoman, että hän on, ja on niille kostaja, jotka häntä etsivät.

7. Uskon kautta sai Noa Jumalan käskyn niistä, jotka ei vielä näkyneet, pelkäsi ja valmisti arkin huoneensa autuudeksi; jonka kautta hän maailman tuomitsi, ja tuli sen vanhurskauden perilliseksi, joka uskon kautta tulee.

8. Uskon kautta tuli Abraham kuuliaiseksi, kuin hän kutsuttiin menemään siihen maahan, jonka hän oli perivä, ja hän meni eikä tietänyt kuhunka hän tuleva oli.

9. Uskon kautta oli hän muukalainen luvatussa maassa, niinkuin

KIRJE HEBREALAISILLE

kuin vieraaseen maahan ja asui teltoissa lisäkin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen yhteisperillisiä.

10 Sillä hän odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka rakentaja ja luoja on Jumala.

11 Uskon avulla sai itse Saarakin voimaa suvun perustamiseen *ja synnytti* yli-ikäisenä, koska piti lupauksen antajaa uskollisena.

12 Sen vuoksi syntyikin yhdestä miehestä, vieläpä kuolettuneesta sellainen paljous kuin taivaan tähdet ja niin kuin määrätön hiekka, joka on meren rannalla.

13 Uskovina nämä kaikki kuolivat eivätkä luvattua* saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen nähneet (ja uskoneet) ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä.

14 Sillä jotka näin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata.

vieraassa maassa, asuen teltoissa lisäkin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä;

10 sillä hän odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka rakentaja ja luoja on Jumala.

11 Uskon kautta sai Saarakin voimaa suvun perustamiseen, vieläpä yli-ikäisenä, koska hän piti luotettavana sen, joka oli antanut lupauksen.

12 Sentähden syntyikin yhdestä miehestä, vieläpä kuolettuneesta, niin suuri paljous, kuin on tähtiä taivaalla ja kuin meren rannalla hiekkaa, epäluokuisesti.

13 Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä luvattua saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä.

14 Sillä jotka näin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata.

vieraalla maalla, ja asui majoissa Isaakin ja Jakobin kanssa, jotka olivat sen lupauksen kanssaperilliset.

10. Sillä hän oli odottanut sitä kaupunkia, jolla perustus oli, jonka rakentaja ja luoja on Jumala.

11. Uskon kautta myös Saara sai voiman siittäöksensä, ja synnytti jälkeen ikänsä ajan; sillä hän piti sen uskollisena, joka sen hänelle luvannut oli.

12. Sentähden myös yhdestä, joka niin jo kuollut oli, syntyi monta, niinkuin tähtiä on taivaassa ja niinkuin santaa meren rannassa, joka epäluokuisen on.

13. Nämät kaikki ovat uskossa kuolleet ja ei ole niistä lupauksista saaneet, vaan ainoastansa taampaa nähneet ja kuitenkin niihin turvanneet ja hyvin tyytyivät ja tunnustivat, että he vieraat ja muukalaiset maan päällä olivat.

14. Sillä ne, jotka näitä sanovat, he osoittavat, että he isänmaata

KIRJE HEBREALAISILLE

15 Ja jos he olisivat tarkoittaneet sitä, josta olivat lähteneet, heillä olisi ollut tilaisuus palata.

16 Mutta nyt he tavoittelevat parempaa, se on taivaallista. Sen vuoksi Jumala ei heitä häpeä, kun Häntä kutsutaan heidän Jumalakseen, sillä Hän on valmistanut heille kaupungin.

17 Uskossa Aabraham koetukselle pantuna uhrasi lisakin. Niin hän, joka oli vastaan ottanut lupaukset, uhrasi ainokaisensa,

18 hän, jolle oli sanottu: *"lisakista sinä saat jälkeläiset.*"

19 Hän ajatteli, että Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään, ja sen vuoksi hän saikin hänet vertauskuvana takaisin.

20 Uskossa lisak siunasi Jaakobin ja Eesaun tulevaisiin nähden.

21 Uskossa Jaakob kuoleman lähe-
tessä siunasi molemmat Joosefin po-

15 Ja jos he olisivat tarkoittaneet sitä maata, josta olivat lähteneet, niin olisihan heillä ollut tilaisuus palata takaisin;

16 mutta nyt he pyrkivät parempaan, se on taivaalliseen. Sentähden Jumala ei heitä häpeä, vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalaksensa; sillä hän on valmistanut heille kaupungin.

17 Uskon kautta uhrasi Aabraham, koetukselle pantuna, lisakin, uhrasi ainoan poikansa, hän, joka oli lupaukset vastaanottanut

18 ja jolle oli sanottu: "lisakista sinä saat nimellesi jälkeläisen",

19 sillä hän päätti, että Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään; ja sen vertauskuvana hän saikin hänet takaisin.

20 Uskon kautta antoi lisak Jaakobille ja Eesaulle siunauksen, joka koski tulevaisiakin.

21 Uskon kautta siunasi Jaakob kuollessaan kumpaisenkin Joose-

etsivät.

15. Ja jos he sitte muistaneet olisivat, kusta he lähteneet olivat, olis heillä kyllä aikaa palata ollut.

16. Mutta he pyytävät parempaa, se on: taivaallista. Sentähden ei Jumala häpee kutsuttua heidän Jumalaksensa; sillä hän valmisti heille kaupungin.

17. Uskon kautta uhrasi Abraham Isaakin, kuin hän kiusattiin, ja uhrasi ainokaisensa, kuin hän jo oli lupaukset saanut,

18. Josta sanottu oli: Isaakissa kutsutaan sinulle siemen,

19. Ja ajatteli, että Jumala voi kuolleistakin herättää; josta hän myös hänen niinkuin yhdessä esikuvassa jälleen sai.

20. Uskon kautta siunasi Isaak tulevaisista asioista Jakobia ja Esauta.

21. Uskon kautta siunasi Jakob kuollessansa molemmat Josephin

KIRJE HEBREALAISILLE

jat ja palvoi sauvansa päähän nojaten.

22 Uskossa Joosef loppunsa lähe-
tessä muistutti Israelin lasten lähdös-
tä ja antoi määräyksen luistansa.

23 Uskossa pitivät Mooseksen van-
hemmat häntä hänen synnyttyään
kätkössä kolme kuukautta, koska he
havaittivat pienokaisen ihanaksi ei-
vätkä he pelänneet kuninkaan käs-
kyä.

24 Uskossa Mooses *mieheksi var-
tuttuaan* kieltäytyi omistamasta fara-
on tyttären pojan nimeä.

25 Hän otti mieluummin kärsiäkseen
vaivaa yhdessä Jumalan kansan
kanssa kuin saadakseen lyhytaikais-
ta synnin nautintoa,

26 katsoen Kristuksen pilkan suu-
remmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin
aarteet, sillä hän loi katseensa pal-
kintoa kohti.

27 Uskossa hän jätti Egyptin pel-
käämättä kuninkaan vihaa, sillä hän
kesti, koska hän ikään kuin näki Hä-

fin pojista ja rukoili sauvansa pää-
hän nojaten.

22 Uskon kautta muistutti Joosef
loppunsa lähetessä Israelin lasten
lähdöstä ja antoi määräyksen luis-
tansa.

23 Uskon kautta pitivät Moosek-
sen vanhemmat häntä heti hänen
syntymänsä jälkeen kätkössä kol-
me kuukautta, sillä he näkivät, että
lapsi oli ihana; eivätkä he peljän-
neet kuninkaan käskyä.

24 Uskon kautta kieltäytyi Mooses
suureksi tultuaan kantamasta fara-
on tyttären pojan nimeä.

25 Hän otti mieluummin kärsiäk-
seen vaivaa yhdessä Jumalan
kansan kanssa kuin saadakseen
synnistä lyhytaikaista nautintoa,

26 katsoen "Kristuksen pilkan"
suuremmaksi rikkaudeksi kuin
Egyptin aarteet; sillä hän käänsi
katseensa palkintoa kohti.

27 Uskon kautta hän jätti Egyptin
pelkäämättä kuninkaan vihaa; sillä
koska hän ikäänkuin näki sen, jo-

pojat, rukoili ja nojasi sauvansa
pään päälle.

22. Uskon kautta puhui Joseph
kuollessansa Israelin lasten läh-
temisestä ja antoi käskyn luistan-
sa.

23. Uskon kautta Moses, kuin hän
syntynyt oli, salattiin kolme kuu-
kautta vanhemmiltansa, että he
näkivät, kuinka kaunis poikainen
hän oli, ja ei peljänneet kuninkaan
haastoa.

24. Uskon kautta Moses, kuin hän
jo suureksi tuli, kielsi kutsuttua it-
sensä Pharaon tyttären pojaksi,

25. Ja valitsi paljoa paremmaksi
kärsiä vaivaa Jumalan joukon
kanssa, kuin ajallista tarvetta syn-
nissä nautita,

26. Ja luki suuremmaksi rikkau-
deksi Kristuksen pilkan, kuin
Egyptin tavarat; sillä hän katsoi
palkan maksoa.

27. Uskon kautta jätti hän Egyptin
ja ei peljännyt kuninkaan hirmui-
suutta; sillä hän riippui hänessä,

KIRJE HEBREALAISILLE

net, joka on näkymätön.

28 Uskossa hän pani toimeen pääsiäisaterian ja verenvihmonnan, jottei esikoisten surmaaja koskisi heihin.

29 Uskossa he kulkivat poikki Punaisen meren ikään kuin kuivan [maan] poikki, mitä yrittäessään egyptiläiset hukkuivat.

30 Uskon voimasta kaatuivat Jerikon muurit, kun niitten ympäri oli kuljettu seitsemän päivää.

31 Uskon vuoksi portto Raahab ei hukkunut tottelemattomien kanssa, kun oli *rauhan hengessä* ottanut vakooijat luoksensa.

32 Ja mitä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista ja Baarakista (ja) Simsonista (ja) Jeftasta ja Daavidista ja Samuelista sekä profeetoista,

ka on näkymätön, niin hän kesti.

28 Uskon kautta hän pani toimeen pääsiäisenvieton ja verensivelyn, ettei esikoisten surmaaja koskisi heihin.

29 Uskon kautta he kulkivat poikki Punaisen meren ikäänkuin kuivalla maalla; jota yrittäessään egyptiläiset hukkuivat.

30 Uskon kautta kaatuivat Jerikon muurit, sittenkuin niiden ympäri oli kuljettu seitsemän päivää.

31 Uskon kautta pelastui portto Raahab joutumasta perikatoon yhdessä uppiniskaisten kanssa, kun oli, rauha mielessään, ottanut vakoojat luoksensa.

32 Ja mitä minä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista, Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista ja profeetoista,

jota ei hän nähnyt, niinkuin hän jo olis hänen nähnyt.

28. Uskon kautta piti hän pääsiäistä ja veren vuodatusta, ettei se, joka esikoiset tappoi, olisi ruvennut heihin.

29. Uskon kautta kävivät ne Punaisen meren lävitse niinkuin kuivaa maata myöten, jota myös Egyptiläiset koettelivat ja upposivat.

30. Uskon kautta Jerikon muurit lankesivat, kuin niitä seitsemän päivää käytiin ympäri.

31. Uskon kautta ei portto Rahab hukkunut uskomattomien kanssa, koska vakoojat rauhallisesti huoneeseensa korjasi.

32. Ja mitä minun pitää enempi sanoman? Sillä aika tulis minulle lyhyeksi, jos minun pitäis luetteleman Gideonista, ja Barakista, ja Simsonista, ja Jephtasta, ja Davidista, ja Samuelista, ja prophetaista,

KIRJE HEBREALAISILLE

33 jotka uskon avulla kukistivat valtakuntia, harjoittivat vanhurskautta, *kokivat sitä, mikä oli luvattu*, tukkivat leijonain kidat,

34 sammuttivat tulen voiman, pääsivät miekanteriä pakoon, saivat voimaa heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa, ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot.

35 Jotkut vaimot* saivat kuolleensa ylösnousemuksen perusteella takaisin. Toisia rääkättiin, kun he eivät ottaneet vastaan vapautusta, jotta saisivat paremman ylösnousemuksen.

36 Toiset taas saivat kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankilaa.

37 Heitä kivitettiin, *rikki sahattiin, kiusattiin,* miekalla surmattiin. He kiertelivät ympäri lampaannoissa, vuohennahoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina, pahoinpideltyinä —

33 jotka uskon kautta kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksien toteutumista, tukkivat jalopeurain kidat,

34 sammuttivat tulen voiman, pääsivät miekanteriä pakoon, voimistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa, ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot.

35 On ollut vaimoja, jotka ylösnousemuksen kautta ovat saaneet kuolleensa takaisin. Toiset ovat antaneet kiduttaa itseään eivätkä ole ottaneet vastaan vapautusta, että saisivat paremman ylösnousemuksen;

36 toiset taas ovat saaneet kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta;

37 heitä on kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu; he ovat kierrelleet ympäri lampaannoissa ja vuohennahoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina,

33. Jotka uskon kautta ovat valtakunnat voittaneet, tehneet vanhurskautta, saaneet lupaukset, tukkineet jalopeurain suut,

34. Sammuttaneet tulen voiman, välttäneet miekan terän, ovat väkeväksi heikkoudesta tulleet ovat voimalliseksi sodassa tulleet, muukalaisten sotajoukot maahan lyöneet.

35. Vaimot ovat kuolleensa ylösnousemisesta jälleen saaneet; mutta muut ovat rikki revityt, ja ei pelastusta ottaneet vastaan, että heidän paremman ylösnousemisen saaman piti.

36. Muutammat taas ovat pilkkoja ja haavoja kärsineet, ja vielä sittekin kahleet ja vankiuden,

37. Ovat kivitetyt, rikki hakatut, lävitse pistetyt, miekalla surmatut, vaeltaneet ympäri lammasten ja vuohen nahoissa, ovat olleet köyhät, ahdistetut, vaivatut.

KIRJE HEBREALAISILLE

38 nuo, joitten arvoinen maailma ei ollut — he harhailivat autiomaissa ja vuorilla ja luolissa ja maakuopissa.

39 Nämä kaikki saivat uskon perusteella todistuksen, mutta eivät saavuttaneet luvattua*,

40 koska Jumala oli varannut meitä varten jotain parempaa, jotteivät he ilman meitä pääsisi täydellisyyteen.

12. Luku JEESUS USKOVAIN ESIKUVA

1 Sen vuoksi, kun meillä on näin suuri todistajain pilvi ympärillämme, pankaamme mekin pois kaikki paino ja helposti kietova synti ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilpailussa

pahoinpideltyinä —

38 he, jotka olivat liian hyviä tälle maailmalle — he ovat harhailleet erämaissa ja vuorilla ja luolissa ja maakuopissa.

39 Ja vaikka nämä kaikki uskon kautta olivat todistuksen saaneet, eivät he kuitenkaan saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu;

40 sillä Jumala oli varannut meitä varten jotakin parempaa, etteivät he ilman meitä pääsisi täydellisyyteen.

12. Luku

1 Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa,

38. (Joille maailma oli mahdolloin), ovat korvessa eksyneet ja vuorilla, ja mäen rotkoissa ja maan kuopissa.

39. Ja kaikki nämät ovat uskon kautta todistuksen saaneet, eikä saaneet sitä lupausta:

40. Että Jumala on jotakin paremmin meille edeskatsonut, ettei he ilman meitä täydelliseksi tulleet olisi.

1. Sentähden myös me, että meillä on näin suuri todistusten joukko meidän ympärillämme, niin pankaamme pois kaikki kuorma ja synti, joka aina meihin tarttuu ja hitaaksi tekee, ja juoskaamme kärsivällisyyden kautta siinä kilvoituksessa, joka meidän eteemme pantu on,

KIRJE HEBREALAISILLE

2 silmät luotuina uskon alkajaan ja täydelliseksi tekijään, Jeesukseen, joka *edessään olevan ilon vuoksi* kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istuutui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle.

3 Ajatelkaa siis Häntä, joka syntisten taholta on kärsinyt sellaista vastustusta itseään kohtaan, jottette väsyisi ja masentuisi mieleltänne.

KURITUKSEN TARKOITUS

4 Ette ole vielä verille asti tehneet vastarintaa taistellesanne syntiä vastaan,

5 ja olette unohtaneet kehoituksen, joka puhuu teille niin kuin lapsille: "Poikani, älä halveksi Herran kuritusta, äläkä masennu, kun Hän sinua nuhtelee.

6 Sillä jota Herra rakastaa, sitä Hän kurittaa, ja Hän ruoskii jokaista lasta, jonka ottaa huomaansa."

2 silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle.

3 Ajatelkaa häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseänsä kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne.

4 Ette vielä ole verille asti tehneet vastarintaa, taistellesanne syntiä vastaan,

5 ja te olette unhottaneet kehoituksen, joka puhuu teille niinkuin lapsille: "Poikani, älä pidä halpana Herran kuritusta, äläkä menetä toivoasi, kun hän sinua nuhtelee;

6 sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa; ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa huomaansa".

2. Ja katsokaamme uskon alkajan ja päättäjän Jesuksen päälle, joka, vaikka hän olis kyllä taitanut iloita, kärsi ristiä, ei totellut pilkkaa, ja nyt istuu oikialla kädellä Jumalan istuimella.

3. Niin muistakaat häntä, joka senkaltaisen vastahakoisuuden on syntisiltä itse vastaan kärsinyt, ettette väsy teidän mielessänne ja lakkaa.

4. Sillä ette ole vielä hamaan vereen asti kilvoitellen syntiä vastaan olleet,

5. Ja te olette jo unohtaneet sen manauksen, joka teille niin. kuin lapsille puhuu: minun poikani, älä katso ylön Herran kuritusta, ja älä näänny, koskas häneltä rangaistaan,

6. Sillä jota Herra rakastaa, sitä hän myös rankaisee; mutta jokais-ta poikaa hän pieksää, jonka hän korjaa.

KIRJE HEBREALAISILLE

7 *Jos kärsitte kuritusta,* Jumala kohtelee teitä niin kuin lapsia. Sillä mikä on se lapsi, jota isä ei kurita?

8 Mutta jos olette ilman kuritusta, josta kaikki ovat osallisiksi tulleet, niin olette äpäriä ettekä lapsia.

9 Sitä paitsi meillä oli ruumiilliset isämme kurittajina ja heitä kavahtimme. Emmekö paljoa enemmän olisi alamaiset henkien Isälle, että eläisimme?

10 Sillä nuo kurittivat meitä muutamia päiviä varten sen mukaan kuin heistä näytti oikealta, mutta tämä kurittaa hyödyksemme, jotta pääsisimme osallisiksi Hänen pyhydestään.

11 Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan iloksi, vaan murheeksi, mutta jälkeen päin se antaa vanhurskauden rauhanhedelmän* niille, jotka sen avulla ovat harjoitetut.

7 Kuritukseksenne te kärsitte; Jumala kohtelee teitä niinkuin lapsia. Sillä mikä on se lapsi, jota isä ei kurita?

8 Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta kaikki ovat osallisiksi tulleet, silloinhan te olette äpäriä ettekä lapsia.

9 Ja vielä: meillä oli ruumiilliset isämme kurittajina, ja heitä me kavahtimme; emmekö paljoa enemmän olisi alamaiset henkien Isälle, että eläisimme?

10 Sillä nuo kurittivat meitä vain muutamia päiviä varten, oman ymmärryksensä mukaan, mutta tämä kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että me pääsisimme osallisiksi hänen pyhydestään.

11 Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan iloksi, vaan murheeksi, mutta jälkeenpäin se antaa vanhurskauden rauhanhedelmän niille, jotka sen kautta ovat harjoitetut.

7. Jos te kurituksen kärsitte, niin Jumala taritsee itsensä teille niinkuin lapsillensa; sillä kuka on se poika, jota ei isä kurita?

8. Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta kaikki ovat osalliset olleet, niin te olette äpäriä ja ette lapset.

9. Ja kuin meillä ovat lihalliset isät olleet kurittajana, niin me olemme niitä kavahtaneet: eikö meidän siis paljoa enemmän pidä hengelliselle Isälle alamaiset oleman, että me eläisimme?

10. Sillä ne tosin ovat meitä kurittaneet harvoina päivinä luulonsa jälkeen; mutta tämä meidän tarpeeksemme, että me hänen pyhyytensä saisimme.

11. Mutta koska kaikkalainen rangaistus käsissä on, niin ei se näy meille iloksi, vaan murheeksi; mutta sitte antaa hän rauhallisen vanhurskauden hedelmän niille, jotka siinä harjoitetut ovat.

KIRJE HEBREALAISILLE

12 Sen vuoksi "ojentakaa hervonneet kätenne ja lamaantuneet polvenne"

13 ja: "tehkää polut suoriksi jaloillenne" jottei ontuva loukkaantuisi,* vaan pikemmin paranisi.

ARMON OSALLISUUS

14 Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, jota ilman kukaan ei ole näkevä Herraa.

15 Pitäkää huoli, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, jottei mikään katkeruuden juuri orastaisi ja tekisi häiriötä ja monet sen vuoksi saastuisi,

16 ja ettei kukaan olisi haureellinen tai epäpyhä niin kuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa.

17 Sillä tiedätte, että hänet myöhemminkin hylättiin, kun hän tahtoi periä siunauksen. Hän ei näet löytänyt sijaa peruutukselle, vaikka kyyne-

12 Sentähden: "Ojentakaa hervonneet kätenne ja rauenneet polvenne";

13 ja: "tehkää polut suoriksi jaloillenne", ettei ontuvan jalka nyrjähtäisi, vaan ennemmin parantuisi.

14 Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa;

15 ja pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, "ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä", ja monet sen kautta tule saastutetuiksi,

16 ja ettei kukaan olisi haureellinen tahi epäpyhä niinkuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa.

17 Sillä te tiedätte, että hänet sittemminkin, kun hän tahtoi päästä siunausta perimään, hyljättiin; sillä hän ei löytänyt tilaa peruutukselle,

12. Sentähden ojentakaat vaipuneet kätenne ja väsyneet polvenne,

13. Ja astukaat vilpittömät askeleet jaloillanne, ettei joku kompastuisi niinkuin ontuva, vaan paljoa enemmän terveeksi tulis.

14. Noudattakaat rauhaa kaikkein kanssa ja pyhyttä, paitsi jota ei yksikään saa Herraa nähdä,

15. Ja ottakaat vaari, ettei joku Jumalan armosta tulisi pois, ettei joskus kasvaisi joku karvas juuri jotakuta vastahakoisuutta tekemään ja monta sen kautta tulisi saastutetuksi;

16. Ettei joku olisi huorintekiä eli jumalatoimittajaa niinkuin Esau, joka yhden ateriasta myi pois esikoisuutensa oikeuden.

17. Sillä te tiedätte, että kuin hän sitte tahtoi periä siunausta, tuli hän hyljättyksi; sillä ei hän löytänyt yhtään parannuksen sias, vaikka

KIRJE HEBREALAISILLE

lin sitä pyysi.

vaikka hän kyynelin sitä pyysi.

hän sitä kyyneleillä etsi.

KAKSI VUORTA

18 Sillä ette ole käyneet vuoren luo, joka oli kosketeltavissa ja joka paloi tulessa, ette synkeyden, ette pimeän, ette myrskyn,

19 ette pasuunan kaiun ettekä sanojen pauhun* luo, jonka kuulijat pyysivät, ettei heille sanaakaan lisittäisi,

20 sillä he eivät voineet kestää käskyä: "Vaikka vuotta koskettaisi eläinkin, se kivitettäköön *(tai ammuttakoon jousella kuoliaaksi)*."

21 Näky oli niin kauhea, että Mooses sanoi: "Olen suuresti pelästynyt ja vapisen."

22 Mutta te olette käyneet Siionin vuoren luo ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin luo ja kymmenien tuhansien *enkelten,

18 Sillä te ette ole käyneet sen vuoren tykö, jota voidaan käsin koskea ja joka tulessa palaa, ettekä synkeyden, ette pimeyden, ette myrskyn,

19 ette pasunan kaiun ettekä äänen tykö, joka puhui niin, että ne, jotka sen kuulivat, pyysivät, ettei heille enää puhuttaisi;

20 sillä he eivät voineet kestää tätä käskyä: "Koskettakoon vuotta vaikka eläinkin, se kivitettäköön *(tai ammuttakoon jousella kuoliaaksi)*";

21 ja niin hirmuinen oli se näky, että Mooses sanoi: "Minä olen pelästynyt ja vapisen";

22 vaan te olette käyneet Siionin vuoren tykö ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, ja kymmenien tuhansien enkelien tykö,

18. Sillä ette ole käyneet sen vuoren tykö, johon ei ruveta saa, ja joka tulesta paloi, ette myös käyneet siihen synkeyteen ja pimeyteen, ja sen hirmuisen ilman tykö, 19. Sen basunan kajauksen ja sanain äänen tykö, josta ne, jotka sen kuulivat, rukoilivat, ettei se sana pitänyt heille sanottaman.

20. Sillä ei he voineet kärsiä niitä, mitkä siinä sanottiin, ja jos joku peto siihen vuoreen sattui, niin se piti kivitettämän eli nuolella ammuttaman lävitse.

21. Niin hirmuinen sen näky oli, että Moseskin sanoi: minä olen hämmästyksissä ja vapisen.

22. Vaan te olette käyneet Zionin vuoren tykö, ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin, ja monen tuhannen enkelitten joukon tykö,

KIRJE HEBREALAISILLE

23 juhlayoukon luo ja taivaissa elämän kirjaan kirjoitettujen esikoisten* seurakunnan luo ja Jumalan luo, joka on kaikkien tuomari, ja täydellisiksi tulleitten vanhurskasten ihmisten henkien luo

24 ja uuden liiton välimiehen, Jeesuksen luo ja vihmontaveren luo, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri.

25 Katsokaa, ettette torju luotanne Häntä, joka puhuu. Sillä jos nuo eivät päässeet pakoon, jotka torjuivat luotaan Hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, niin paljon vähemmän me, jos käännyimme pois Hänestä, joka puhuu taivaista.

26 Silloin Hänen äänensä järkytti maata, mutta nyt Hän on luvannut sanoen: "Vielä kerran horjutan maan, vieläpä taivaankin,"

27 Mutta tuo "vielä kerran" osoittaa järkkäväisten muuttuvan — niin kuin niitten, jotka ovat luotuja — jotta järk-

23 taivaissa kirjoitettujen esikoisten juhlayoukon ja seurakunnan tykö, ja tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja täydellisiksi tulleitten vanhurskasten henkien tykö,

24 ja uuden liiton välimiehen, Jeesuksen, tykö, ja vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri.

25 Katsokaa, ettette torju luotanne häntä, joka puhuu; sillä jos nuo, jotka torjuivat luotaan hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, eivät voineet päästä pakoon, niin paljoa vähemmän me, jos käännyimme pois hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista.

26 Silloin hänen äänensä järkytti maata, mutta nyt hän on luvannut sanoen: "Vielä kerran minä liikutan maan, jopa taivaankin".

27 Mutta tuo "vielä kerran" osoittaa, että ne, mitkä järkkyvät, koska ovat luotuja, tulevat muuttumaan,

23. Yhteisen kokouksen ja esikoisten seurakunnan tykö, jotka taivaissa kirjoitetut ovat, ja Jumalan, kaikkein tuomarin tykö ja täydellisten vanhurskasten henkein tykö,

24. Ja uuden Testamentin välimiehen Jeesuksen tykö, ja priiskotusveren tykö, joka parempia puhuu kuin Aabelin (veri).

25. Katsokaat, ettette häntä kiellä pois, joka puhuu; sillä jos ei ne paeta saaneet, jotka kielsivät sen, joka maan päällä käskyn antoi, paljoa vähemmän me, jos me sitä pyydämme karttaa, joka taivaasta puhuu,

26. Jonka ääni silloin maata järjisti; mutta nyt hän lupaa ja sanoo: vielä minä nytkin kerran tahdon järjittää, en ainoastansa maata, mutta myös taivasta.

27. Mutta kuin hän sanoo: vielä kerran, tahtoo hän osoittaa, että järjiseväiset pitää muutettaman

KIRJE HEBREALAISILLE

kymättömät pysyisivät."

28 Koska siis saamme järkkymättömän valtakunnan, olkaamme kiitolliset ja palvelkaamme siten otollisesti Jumalaa 'kunnioituksella ja pyhällä arkuudella*,

29 sillä Jumalamme on kuluttava tuli.

13. Luku ERILAISIA KEHOITUKSIA

1 Pysyköön veljesrakkaus.

2 Älkää unohtako vieraanvaraisuutta, sillä sen ansiosta jotkut ovat tietämättään pitäneet enkelejä vierainaan.

3 Muistakaa vankeja niin kuin olisitte heidän vankitoverejaan; muistakaa pahoinpideltyjä, sillä olettehan itsekin ruumiissa."

4 Avioliitto olkoon kunnioitettu *joka suhteessa' ja aviovuode saastutta-

että ne, jotka eivät järky, pysyivät.

28 Sentähden, koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitolliset ja siten palvelkaamme Jumalaa, hänelle mielihyväksi, pyhällä arkuudella ja pelolla;

29 sillä meidän Jumalamme on kuluttavainen tuli.

13. Luku

1 Pysyköön veljellinen rakkaus.

2 Älkää unhottako vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vierainaan.

3 Muistakaa vankeja, niinkuin olisitte itsekin heidän kanssaan vangittuina; muistakaa pahoinpideltyjä, sillä onhan teillä itsellennekin ruumis.

4 Avioliitto pidettäköön kunniasa kaikkien kesken, ja aviovuode

niinkuin ne, jotka rakennetut ovat, että järisemättömät pysyivät.

28. Sentähden saamme me sen valtakunnan, joka ei järistä taida, meillä on armo, jonka kautta me Jumalaa palvelemme, hänen mielensä nouteeksi, siveydellä ja pelolla

29. Sillä meidän Jumalamme on kuluttavainen tuli.

1. Pysykäät vahvana veljellisessä rakkaudessa.

2. Huoneesen ottamista älkää unohtako; sillä sen kautta ovat muutamat tietämättä enkeleitäkin huoneeseensa ottaneet.

3. Muistakaat sidotuita, niin kuin te heidän kanssansa sidotut olisitte, ja niitä, jotka murhetta kärsivät, niinkuin te itse vielä lihassa olisitte.

4. Aviokäsky pitää kunniallisesti kaikkein seassa pidettämän ja

KIRJE HEBREALAISILLE

maton, sillä haureelliset ja avionrikkojat Jumala tuomitsee.

5 Olkoon vaelluksenne *vapaa ahneudesta*, Tyytykää siihen, mitä teillä on. Sillä Hän itse on sanonut: "En totisesti sinua hylkää enkä suinkaan sinua jätä,"

6 niin että turvallisin mielin sanomme: "Herra on auttajani enkä pelkää. Mitä ihminen minulle tekisi?"

OSALLISUUS JEESUKSEEN, SUHDE JOHTAJIIN

7 Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa. Katsekkaa heidän vaelluksensa päättymistä ja seuratkaa heidän uskoaan.

8 Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja ikuisesti*.

9 Älkää olko monenlaisten ja vieraitten oppien heiteltävinä*, sillä sydämen on hyvä vahvistua armosta eikä

saastuttamaton; sillä haureelliset ja avionrikkojat Jumala tuomitsee.

5 Älkää olko vaelluksessanne ahneita; tyytykää siihen, mitä teillä on; sillä hän itse on sanonut: "En minä sinua hylkää enkä sinua jätä";

6 niin että me turvallisin mielin sanomme: "Herra on minun auttajani, en minä pelkää; mitä voi ihminen minulle tehdä?"

7 Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa.

8 Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.

9 Älkää antako monenlaisten ja vieraiden oppien itseänne vietellä; sillä on hyvä, että sydän saa vah-

aviovuode saastatoinna; mutta huorintekiät ja salavuoteiset Jumala tuomitsee.

5. Teidän menonne olkoon ilman ahneutta, ja tyytyvät niihin, mitkä teillä on; sillä hän on sanonut: en suinkaan minä sinua anna ylön, enkä ikänä sinua hylkää;

6. Niin että me hyvässä turvassa sanomme: Herra on minun auttajani, enkä minä pelkää, mitä ihminen minulle tekis.

7. Muistakaa teidän opettajianne, jotka teille Jumalan sanaa puhuneet ovat, joiden uskoa te seuratkaa, ja ottakaa vaari, millainen loppu heidän menollansa oli.

8. Jeesus Kristus sama eilen ja tänäpäpä ja myös iankaikkisesti.

9. Älkää antako vietellä teitä moninaisilla ja muukalaisilla opetuksilla; sillä se on hyvä, että sy-

KIRJE HEBREALAISILLE

ruuista, joista eivät ole hyötäneet ne, jotka niihin turvautuen ovat vaeltaneet.

10 Meillä on alttari, josta majassa* palvelevilla ei ole valta syödä.

11 Sillä niitten eläinten ruumiit, joitten veren ylin pappi synnin vuoksi vie kaikkeinpyhimpään, poltetaan leirin ulkopuolella.

12 Sen vuoksi myös Jeesus, pyhittääkseen omalla verellään kansan, kärsi portin ulkopuolella.

13 Menkäämme siis Hänen luokseen "leirin ulkopuolelle" Hänen pilkkaansa kantaen,

14 sillä ei meillä ole täällä pysyväistä kaupunkia, vaan me etsimme tulevaista.

15 Uhratkaamme siis Hänen välityksellään joka aika kiitosuhria Jumalalle, toisin sanoen, niitten huulten hedelmää, jotka Hänen nimeään ylistä-

vistusta armosta eikä ruuista, joista ne, jotka niitä menoja ovat noudattaneet, eivät ole mitään hyötäneet.

10 Meillä on uhrialttari, josta majassa palvelevilla ei ole valta syödä.

11 Sillä niiden eläinten ruumiit, joiden veren ylimmäinen pappi syntien sovituksiksi kantaa kaikkeinpyhimpään, poltetaan ulkopuolella leirin.

12 Sentähden myös Jeesus, pyhittääkseen omalla verellensä kansan, kärsi portin ulkopuolella.

13 Niin menkäämme siis hänen tykönsä "ulkopuolelle leirin", hänen pilkkaansa kantaen;

14 sillä ei meillä ole täällä pysyväistä kaupunkia, vaan tulevaista me etsimme.

15 Uhratkaamme siis hänen kauttansa Jumalalle joka aika kiitosuhria, se on: niiden huulten hedelmää, jotka hänen nimeänsä ylistä-

dän vahvistuu armolla ja ei rualla, joista ei ne mitään hyötäneet, jotka niissä vaelsivat.

10. Meillä on alttari, Josta ei ole niiden lupa syödä, jotka majassa palvelevat.

11. Sillä joiden eläinten veren ylimmäinen pappi vie pyhään syntein edestä, niiden ruumis ulkona leiristä poltetaan.

12. Sentähden myös Jesus, että hän oli pyhittävä kansan omalla verellensä, on ulkona portista kärsinyt.

13. Niin menkäämme siis hänen tykönsä ulos leiristä, kantain hänen pilkkaansa.

14. Sillä ei meillä tässä ole pysyväistä kaupunkia, vaan tulevaista me etsimme.

15. Niin uhratkaamme siis aina Jumalalle kiitosuhri hänen kauttansa, se on: niiden huulten hedelmät, jotka hänen nimensä tun-

KIRJE HEBREALAISILLE

vät.

16 Mutta älkää unohtako hyväntekeväisyyttä ja anteliaisuutta, sillä sellaisiin uhreihin Jumala mielistyy.

17 Olkaa kuuliaisat johtajillenne ja alamaiset, sillä he valvovat sielujanne niin kuin ne, jotka joutuvat tekemään tilin, jotta he tekisivät sen ilolla eikä huokaillen, sillä siitä ei ole teille hyötyä.

LOPPUSANAT

18 Rukoilkaa puolestamme, sillä *olemme varmat,* että meillä on hyvä omatunto, koska haluamme kaikessa hyvin vaeltaa.

19 Mutta vielä hartaammin kehoitan näin tekemään, jotta minut sitä pikemmin annettaisiin teille takaisin.

20 Mutta rauhan Jumala, joka on kuolleista nostanut Hänet, joka iäisen

vät.

16 Mutta älkää unhottako tehdä hyvää ja jakaa omastanne, sillä senkaltaisiin uhreihin Jumala mielistyy.

17 Olkaa kuuliaisat johtajillenne ja tottelevaiset, sillä he valvovat teidän sielujanne niinkuin ne, joiden on tehtävä tili, että he voisivat tehdä sitä ilolla eikä huokaillen; sillä se ei ole teille hyödyllistä.

18 Rukoilkaa meidän edestämme; sillä me tiedämme, että meillä on hyvä omatunto, koska tahdomme kaikessa hyvin vaeltaa.

19 Vielä hartaammin kehoitan teitä näin tekemään, että minut sitä pikemmin annettaisiin teille takaisin.

20 Mutta rauhan Jumala, joka on kuolleista nostanut hänet, joka

nustavat.

16. Mutta älkää hyvin tekemistä ja jakamista unohtako; sillä senkaltaiset uhrit kelpaavat Jumalalle.

17. Olkaat teidän opettajillenne kuuliaisat ja seuratkaa heitä; sillä he valvovat teidän sieluanne niinkuin ne, jotka luvun niistä tekemän pitää; että he sen ilolla tekisivät ja ei huokauksella; sillä ei se ole teille hyödyllinen.

18. Rukoilkaat meidän edestämme; sillä se on meidän uskalluksemme, että meillä on hyvä omatunto, ja että me ahkeroitsemme pitää hyvää menoa kaikkein seas-

19. Mutta päälliseksi minä neuvon teidän näitä tekemään, että minä sitä pikemmin teidän tyköenne tulisin.

20. Mutta rauhan Jumala, joka on kuolleista jälleen tuottanut suuren

KIRJE HEBREALAISILLE

liiton veren perusteella on se suuri lammasten paimen, Herramme Jeesuksen, 21 tehkoon teidät täysin kykeneviksi kaikkeen hyvään (työhön) tehdäkseenne Hänen tahtonsa ja vaikuttakoon teissä sitä, mikä on Hänelle otollista Jeesuksen Kristuksen vuoksi. Hänelle kunnia iäisesti*. Amen.

22 Mutta pyydän teitä, veljet: kestäkää tämä kehoituksen sana, sillä lyhyesti olen teille kirjoittanut.

23 Tietäkää, että veljemme Timoteus on päästetty vapaaksi. Jos hän pian tulee, näen teidät hänen kanssaan.

24 Tervehtikää kaikkia johtajianne ja kaikkia pyhiä. Teitä tervehtivät ne, jotka ovat Italiasta.

25 Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne. (Aamen.)

iankaikkisen liiton veren kautta on se suuri lammasten paimen, meidän Herramme Jeesuksen, 21 hän tehkoon teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään (työhön), voidakseenne toteuttaa hänen tahtonsa, ja vaikuttakoon teissä sen, mikä on hänelle otollista, Jeesuksen Kristuksen kautta; hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen.

22 Minä pyydän teitä, veljet: kestäkää tämä kehoituksen sana; sillä lyhykäisesti minä olen teille kirjoittanut.

23 Tietäkää, että veljemme Timoteus on päästetty vapaaksi; ja jos hän pian tulee, saan minä hänen kanssaan nähdä teidät.

24 Sanokaa tervehdys kaikille johtajillenne ja kaikille pyhille. Tervehdyksen lähettävät teille ne, jotka ovat Italiasta.

25 Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne.

lammaspaimenen, iankaikkisen Testamentin veren kautta, meidän Herran Jeesuksen, 21. Saattakoon teidät kaikessa hyvässä työssä toimellisiksi, tekemään hänen tahtoansa jaa tehkoon teissä, mitä hänen edessänsä otollinen on, Jeesuksen Kristuksen kautta, jolle olkoon kunnia ijankaikkisesta ijankaikkiseen, amen!

22. Minä neuvon teitä, rakkaat veljet: ottakaat tämä neuvon sana hyväksi; sillä minä olen lyhykäisesti teille kirjoittanut.

23. Tietäkää, että meidän veljemme Timoteus on päässyt, jonka kanssa, jos hän pian tulee, minä tahdon teitä nähdä.

24. Tervehtikää kaikkia teidän opettajianne ja kaikkia pyhiä. Teitä tervehtivät veljet Italiasta.

25. Armo olkoon kaikkein teidän kanssanne, amen!

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

1. Luku TERVEHDYS

1 Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, Ponton, Galatian, Kappadokian, Aasian ja Bitynian *alueilla hajallaan asuville* valituille muukalaisille,

2 jotka *Isän Jumalan* ennalta tietämisen mukaan ovat Hengen pyhittämisen nojalla valitut Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja Hänen verellään vihmottaviksi. Lisääntyköön teille armo ja rauha.

ELÄVÄ TOIVO

3 Ylistetty olkoon Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on uudestisynttänyt teidät* elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleista

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

1. Luku

1 Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, valituille muukalaisille, jotka asuvat hajallaan Pontossa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa,
2 ja jotka Isän Jumalan edeltätietämisen mukaan ovat Hengen pyhittämisen kautta valitut Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellensä vihmottaviksi. Lisääntyköön teille armo ja rauha.

3 Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on uudestisynttänyt meidät elävään toi-

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

1. Pietari, Jesuksen Kristuksen apostoli, valituille muukalaisille, hajalla asuvalle Pontossa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa,
2. Isän Jumalan aivoituksen jälkeen Hengen pyhittämisen kautta, kuuliaisuuteen ja Jesuksen Kristuksen veren priiskottamiseen: armo ja rauha lisääntyköön teille!

3. Kiitetty olkoon Jumala ja meidän Herran Jesuksen Kristuksen Isä, joka meitä suuresta laupiudestansa on synnyttänyt jälleen elävään toivoon, Jesuksen

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

nousemisen perusteella,

4 turmeltumattomaan ja tahrattomaan ja katoamattomaan perintöön, joka taivaissa on säilytettyinä meitä* varten,

5 jotka Jumalan voimasta uskon avulla varjellumme* pelastukseen, joka on valmis ilmestymään viimeisenä aikana.

6 Sen vuoksi te riemuitsette, vaikka te nyt, jos se on tarpeen, vähän aikaa kärsitte murhetta moninaisissa kiusauksissa,

7 jotta uskonne kestävyys, joka on paljoa kallisarvoisempi kuin katoava, mutta tulessa koeteltava kulta, osoittautuisi kiitokseksi, *kunniaksi ja ylistykseksi* Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä.

8 Häntä te rakastatte, vaikka ette ole Häntä nähneet, Häneen te uskotte, vaikka ette nyt Häntä näe, ja riemuitsette sanomattomalla ja kirkastuneel-

voon Jeesuksen Kristuksen kuoleistannousemisen kautta,

4 turmeltumattomaan ja saastumattomaan ja katoamattomaan perintöön, joka taivaissa on säilytettyinä teitä varten,

5 jotka Jumalan voimasta uskon kautta varjellutte pelastukseen, joka on valmis ilmoitettavaksi viimeisenä aikana.

6 Sentähden te riemuitsette, vaikka te nyt, jos se on tarpeellista, vähän aikaa kärsittekin murhetta moninaisissa kiusauksissa,

7 että teidän uskonne kestävyys koetuksissa havaittaisiin paljoa kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka kuitenkin tulessa koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä.

8 Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette nyt häntä näe, ja riemuitsette sanomatto-

Kristuksen ylösnousemisen kautta kuolleista,

4. Katoomattomaan ja saastuttamattomaan ja turmelemattomaan perintöön, joka taivaassa tähdelle pantu on teitä varten,

5. Jotka Jumalan väellä uskon kautta autuuteen kätketään, joka sitä varten valmistettu on, että se viimeisellä ajalla ilmi tulisi.

6. Jossa te saatte iloita, te, joita nyt vähän aikaa, (jos tarvitaan,) moninaisilla kiusauksilla vaivataan:

7. Että teidän uskonne koettelemus paljoa kalliimmaksi löydetäisiin kuin katoava kulta, joka tulessa koetellaan, kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi, koska Jesus Kristus ilmaantuu,

8. Jota te rakastatte, vaikka ette häntä näe, jonka päälle te myös uskotte, ehkette nyt häntä näe, niin te kuitenkin saatte iloita sa-

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

la ilolla,

9 sillä te saavutatte uskonne* päämäärän, sielujen pelastuksen.

10 Sitä pelastusta ovat etsineet ja tutkineet profeetat, jotka ovat ennustaneet teille osoitettavasta armosta,

11 ovat tutkineet, mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen Henki viittasi, ennalta todistaessaan Kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunniasta.

12 Heille ilmoitettiin, etteivät he palvelleet itseään, vaan meitä* siinä, mikä nyt on teille julistettu niiden välityksellä, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat teille ilosanoma julistaneet, ja siihen enkelitkin haluavat katsahtaa

malla ja kirkastuneella ilolla,

9 sillä te saavutatte uskon päämäärän, sielujen pelastuksen.

10 Sitä pelastusta ovat etsineet ja tutkineet profeetat, jotka ovat ennustaneet teidän osaksenne tulevasta armosta,

11 ovat tutkineet, mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen Henki viittasi, edeltäpäin todistaessaan Kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunniasta.

12 Ja heille, koska he eivät palvelleet itseänsä, vaan teitä, ilmoitettiin se, mikä nyt on teille julistettu niiden kautta, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat teille evankeliumia julistaneet; ja siihen enkelitkin haluavat katsahtaa.

nomattomalla ja kunniallisella ilolla,

9. Ja käsitätte teidän uskonne lopun, sieluin autuuden,

10. Jota autuutta prophetat ovat etsineet ja tutkineet, jotka teille tulevaista armoa ennustaneet ovat;

11. Ja ovat tutkineet, millä taikka minkäkaltaisella ajalla Kristuksen Henki, joka heissä oli, ilmoitti, joka oli jo ennen todistanut niistä vaivoista, jotka Kristuksessa ovat, ja siitä kunniasta, joka niiden jälkeen tapahtuva oli:

12. Joille se ilmoitettu oli, sillä ei he itseänsä sen kautta palvelleet, vaan meitä, jotka nyt teille niiden kautta julistetut ovat, jotka teille evankeliumia saarnanneet ovat Pyhän Hengen kautta, taivaasta lähetetyn, jota enkelit nähdä himoitsevat.

KEHOITUS PYHÄÄN ELÄMÄÄN

13 Vyöttäkää sen vuoksi mielenne kupeet ja olkaa raittiit, ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille suodaan Kristuksen ilmestymisessä.

14 Niin kuin *kuuliaisten tulee*, älkää mukautuko entisiin tietämättömyytenne aikaisiin himoihin,

15 vaan niin kuin Hän, joka teidät on kutsunut, on pyhä, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi.

16 On näet kirjoitettu: "Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä."

17 Jos Isänänne kutsutte avuksi Häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee kunkin tekojen* mukaan, niin vaeltakaa pelossa tämä muukalaisuutenne aika.

13 Vyöttäkää sentähden mielenne kupeet ja olkaa raittiit; ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille tarjotaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä.

14 Niinkuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte,

15 vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi.

16 Sillä kirjoitettu on: "Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä".

17 Ja jos te Isänänne huudatte avuksi häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa pelossa tämä muukalaisuutenne aika,

13. Sentähden vyöttäkää mielenne kupeet, olkaa raittiit, pan-kaat täydellinen toivonne siihen armoon, joka teille Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen kautta taritaan,

14. Niinkuin kuuliaiset lapset, ei asettaen teidänne niinkuin ennen, kuin te teidän tyhmyydessänne himoissa elitte,

15. Vaan sen jälkeen, joka teitä kutsunut on, ja on pyhä, olkaat te myös pyhät kaikissa teidän menoissanne.

16. Sillä kirjoitettu on: teidän pitää pyhät oleman, sillä minä olen pyhä.

17. Ja jos te rukoilette sitä Isää, joka tuomitsee kunkin töidensä jälkeen ilman ihmisten muodon katsomista, niin katsokaat, että te teidän viipymisenne ajan pelvossa vaeltaisitte,

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

18 Tiedätte, ettette ole katoavaisella, hopealla tai kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne,

19 vaan Kristuksen kalliilla verellä, niin kuin virheettömän ja tahrattoman karitsan.

20 Hän oli tosin ennalta tunnettu ennen maailman perustamista, mutta on viimeisinä aikoina ilmoitettu teitä varten,

21 jotka Hänen ansiostaan uskotte Jumalaan, joka herätti Hänet kuolleista ja antoi Hänelle kirkkauden, niin että uskonne ja toivonne kohteena on Jumala.

22 Koska olette (Hengen avulla) puhdistaneet sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljesrakkauteen, niin rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydäimestä,

23 te, jotka olette uudestisyntyneet ette katoavasta, vaan katoamatto-

18 tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne,

19 vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan,

20 hänen, joka tosin oli edeltätiedetty jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina on ilmoitettu teitä varten,

21 jotka hänen kauttansa uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kirkkauden, niin että teidän uskonne on myös toivo Jumalaan.

22 Puhdistakaa sielunnetotuuden kuuliaisuudessa (*Hengen avulla*) vilpittömään veljenrakkauteen ja rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydäimestä,

23 te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan ka-

18. Tietäen, ettette ole katoovaisella hopiolla eli kullalla lunastetut teidän turhasta menostanne, jonka te isäin säädystä saitte,

19. Vaan kalliilla Kristuksen verellä, niinkuin viattoman ja puhtaan Karitsan;

20. Joka tosin jo ennen oli aivottu kuin maailman perustus pantu oli, mutta ilmoitettu viimeisinä aikoina teidän tähtenne,

21. Jotka hänen kauttansa uskotte Jumalan päälle, joka hänen kuolleista herätti ja hänelle kunian antoi, että teillä olis usko ja toivo Jumalan päälle.

22. Ja tehkää puhtaaksi teidän sielunne totuuden kuuliaisuudessa, Hengen kautta, veljelliseen rakkauteen, joka vilpitöin olis, ja olkaat keskenänne palavaisessa rakkaudessa puhtaasta sydäimestä,

23. Niinkuin ne, jotka jälleen syntyneet ovat, ei katoovaisesta,

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

masta siemenestä Jumalan elävän ja (iäti) pysyvän sanan avulla.

24 Sillä "kaikki liha on kuin ruoho ja kaikki ihmisen* kukoistus kuin ruohon kukkanen: ruoho kuivuu ja (sen) kukkanen varisee,

25 mutta Herran sana pysyy iäti". Tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu.

2. Luku PYHÄ RAKENNUS

1 Pankaa siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi ja tekopyhyys ja kateus ja kaikki panettelu,

2 ja kaivatkaa niin kuin vastasyntyneet pienoiset hengellistä väärentämätöntä maitoa, jotta sen avulla kasvaisitte [pelastukseen],

3 jos olette maistaneet, että Herra on hyvä.

4 Tulkaa Hänen luokseen, elävän ki-

toamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja (*iankaikkisesti*) pysyvän sanan kautta.

24 Sillä: "kaikki liha on kuin ruoho, ja kaikki sen kauneus kuin ruohon kukkanen; ruoho kuivuu, ja kukkanen varisee,

25 mutta Herran sana pysyy iankaikkisesti". Ja tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu.

2. Luku

1 Pankaa siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi ja ulkokultaisuus ja kateus ja kaikki panettelu,

2 ja halatkaa niinkuin vastasyntyneet lapset sanan väärentämätöntä maitoa, että te sen kautta kasvaisitte pelastukseen,

3 jos "olette maistaneet, että Herra on hyvä".

4 Ja tulkaa hänen tykönsä, elä-

vaan katoomattomasta siemenestä, elävästä Jumalan sanasta, joka iankaikkisesti pysyy.

24. Sillä kaikki liha on niinkuin ruoho ja kaikki ihmisen kunnia niinkuin ruohon kukkanen. Ruoho on kuivunut, ja sen kukkanen lakastunut;

25. Mutta Herran sana pysyy iankaikkisesti, ja se on se sana, joka teidän seassanne saarnattu on.

1. Niin pankaat pois nyt kaikki pahuus ja kaikki petos, ja ulkokullaisuus ja kateus, ja kaikki panetus,

2. Ja halaitkaat sitä terveellistä sanan rieskaa, niinkuin äskensyntyneet lapsukaiset, että te sen kautta kasvaisitte.

3. Jos te muutoin maistaneet olette, että Herra on suloinen,

4. Jonka tykö te myös tulleet

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

ven luo, joka tosin on ihmisten hylkäämä, mutta Jumalan edessä valittu, kallis.

5 Ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi tuomaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen ansiosta ovat Jumalalle otollisia,

6 *Sen vuoksi myös* Raamatussa sanotaan: "Katso, minä lasken Siioniin valitun, kalliin päätöskiven, ja joka Häneen uskoo, ei joudu häpeään."

7 Teille siis, jotka uskotte, kuuluu se kunnia, mutta tottelemattomille* "on se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, tullut päätöskiveksi"

8 ja "kompastuskiveksi ja loukkaus-kallioksi." Tottelemattomina he loukkaantuvat sanaan*, ja siihen heidät on pantukin.

9 Mutta te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä kansakunta,

vän kiven tykö, jonka ihmiset tosin ovat hyljänneet, mutta joka Jumalan edessä on valittu, kallis, 5 ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia.

6 Sillä Raamatussa sanotaan: "Katso, minä lasken Siioniin valitun kiven, kalliin kulmakiven; ja joka häneen uskoo, ei ole häpeään joutuva".

7 Teille siis, jotka uskotte, se on kallis, mutta niille, jotka eivät usko, "on se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, tullut kulmakiveksi"

8 ja "kompastuskiveksi ja loukkaus-kallioksi". Koska he eivät tottele sanaa, niin he kompastuvat; ja siihen heidät on pantukin.

9 Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä

olette niinkuin elävän kiven tykö, joka kyllä ihmisiltä hyljätty on, mutta Jumalalta valittu, kallis.

5. Ja myös te, niinkuin elävät kivet, rakentakaat teitänne hengelliseksi huoneeksi ja pyhäksi pappeudeksi uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jumalalle Jeesuksen Kristuksen kautta otolliset ovat.

6. Sentähden on myös Raamatussa: katso, minä panen Siioniin valitun kalliin kulmakiven: joka uskoo hänen päällensä, ei hän suinkaan tule häpiään.

7. Teille siis, jotka nyt uskotte, on hän kallis; mutta uskottomille on se kivi, jonka rakentajat hyljänneet ovat, kulmakiveksi tullut, ja loukkaus-kiveksi, ja pahennuksen kallioksi,

8. Nimittäin niille, jotka itsensä sanaan loukkaavat, ja ei sitä usko, johonka he myös asetetut olivat.

9. Mutta te olette valittu suku, kuninkaallinen pappeus, pyhä

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

omaisuuskansa, julistaaksenne Hänen jaloja tekojaan, joka on kutsunut teidät pimeästä ihmeelliseen valoonsa;
10 te, jotka ennen ette olleet kansa, mutta nyt olette Jumalan kansa, jotka ette olleet saaneet laupeutta, mutta nyt olette saaneet laupeuden.

heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa;
10 te, jotka ennen "ette olleet kansa", mutta nyt olette "Jumalan kansa", jotka ennen "ette olleet armahdetut", mutta nyt "olette armahdetut".

kansa, omaisuuden kansa, ilmoittamaan sen voimaa, joka teitä pimeydestä ihmeelliseen valkeuteensa kutsunut on,
10. Jotka ette muinen kansa olleet, mutta nyt olette Jumalan kansa: jotka ette muinen armossa olleet, mutta nyt te armossa olette.

NUHTEETON VAELLUS

11 Rakkaat, niin kuin vieraita ja muukalaisia kehoitan teitä karttamaan lihallisia himoja, jotka sotivat sielua vastaan.

12 Olkoon vaelluksenne pakanain keskellä arvokasta, jotta he siinä, missä he panettelevat teitä niin kuin pahantekijöitä, hyvien tekojenne vuoksi, joita he tarkkaavat, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä.

13 Olkaa siis alamaiset kaikelle inhimilliselle järjestykselle Herran vuoksi, sekä hallitsijalle,* joka on ylin,

11 Rakkaani, niinkuin outoja ja muukalaisia minä kehoitan teitä pidättymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan, 12 ja vaeltamaan nuhteettomasti pakanain keskuudessa, että he siitä, mistä he parjaavat teitä niinkuin pahantekijöitä, teidän hyvien tekojenne tähden, niitä tarkatessaan, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä.

13 Olkaa alamaiset kaikelle inhimilliselle järjestykselle Herran tähden, niin hyvin kuninkaalle,

11. Rakkaat veljet! minä neuvon teitä, niinkuin outoja ja muukalaisia: välttäkää lihallisia himoja, jotka sotivat sielua vastaan, 12. Ja pitäkää hyvä meno pakanain seassa, että ne, jotka teitä panettelevat niinkuin pahantekijöitä, näkisivät teidän hyvistä töistänne ja kiittäisivät Jumalaa etsikon päivänä.

13. Sentähden olkaat alamaiset kaikelle inhimilliselle säädylle Herran tähden, olisko se kunin-

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

14 että maaherroille, jotka hän on lähettänyt pahantekijöille rangaistukseksi, mutta hyvää tekeville kiitokseksi.

15 Sillä niin on Jumalan tahto, että te hyvää tekemällä tukitte suun mielettömän ihmisten tietämättömyydeltä,

16 niin kuin vapaat, ei kuitenkaan pitäen vapautta pahuuden verhona, vaan niin kuin Jumalan palvelijat.

17 Kunnioittakaa kaikkia, rakastakaa veljiä, pelätkää Jumalaa, kunnioittakaa hallitsijaa.

PALVELIJAIN ALISTETTU ASEMA

18 Palvelijat, olkaa isännillenne alamaiset osoittaen heille kaikkea kunnioitusta — ei ainoastaan hyville ja lempeille, vaan myös väärille.

19 Sillä se on armoa, jos joku omantunnon vuoksi Jumalan tähden kestää

joka on ylin,

14 kuin käskynhaltijoille, jotka hän on lähettänyt pahaa tekeville rangaistukseksi, mutta hyvää tekeville kiitokseksi;

15 sillä se on Jumalan tahto, että te hyvää tekemällä tukitte suun mielettömän ihmisten ymmärtämättömyydeltä —

16 niinkuin vapaat, ei niinkuin ne, joilla vapaus on pahuuden verhona, vaan niinkuin Jumalan palvelijat.

17 Kunnioittakaa kaikkia, rakastakaa veljiä, peljätäkää Jumalaa, kunnioittakaa kuningasta.

18 Palvelijat, olkaa kaikella pelolla isännillenne alamaiset, ei ainoastaan hyville ja lempeille, vaan nurjillekin.

19 Sillä se on armoa, että joku omantunnon tähden Jumalan

kaalle, niinkuin ylimmäiselle,

14. Taikka päämiehille, niinkuin niille, jotka häneltä lähetetyt ovat pahointekiöille rangaistukseksi ja hurskaille kiitokseksi.

15. Sillä se on Jumalan tahto, että te hyvällä työllä tukitsette hulluin ja tyhmän ihmisten suun,

16. Niinkuin vapaat, ja ei niin, että se vapaus olis niinkuin pahuuden peite, vaan niinkuin Jumalan palveliat.

17. Olkaat kunnialliset jokaista kohtaan, rakastakaa veljiä, peljätäkää Jumalaa, kunnioittakaa kuningasta.

18. Te palveliat! olkaat alamaiset kaikella pelvolla teidän isännillenne, ei ainoastaan hyville ja siiveille, vaan myös tuimille.

19. Sillä se on armo, jos joku omantuntonsa tähden Jumalan

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

vaivoja syyttömästi kärsien.

20 Sillä mitä kunnioitettavaa siinä on, jos olette kärsivällisiä, kun teette syntiä ja teitä piestään? Mutta jos olette kärsivällisiä, kun hyvää teette ja kärsitte, niin se on armoa Jumalan edessä.

21 Siihen olette näet kutsutut, koska Kristuskin kärsi puolestanne jättäen teille esikuvan, jotta seuraisitte Hänen jälkiään.

22 Hän ei tehnyt syntiä, eikä vilppiä havaittu Hänen suussa.

23 Herjattuna Hän ei herjannut takaisin eikä kärsiessään uhannut, vaan jätti itsensä sen haltuun, joka tuomitsee oikein.

24 Hän itse kantoi syntimme ruumiissaan ristille, jotta me synneille kuolleina eläisimme vanhurskaudelle, ja Hänen haavainsa ansioista te olette

edessä kestää vaivoja, syyttömästi kärsien.

20 Sillä mitä kiitettävää siinä on, jos te olette kärsivällisiä silloin, kun teitä syntienne tähden piestään? Mutta jos olette kärsivällisiä, kun hyvien tekojenne tähden saatte kärsiä, niin se on Jumalan armoa.

21 Sillä siihen te olette kutsutut, koska Kristuskin kärsi teidän puolestanne, jättäen teille esikuvan, että te noudattaisitte hänen jälkiänsä,

22 joka "ei syntiä tehnyt ja jonka suussa ei petosta ollut",

23 joka häntä herjattaessa ei herjannut takaisin, joka kärsiessään ei uhannut, vaan jätti asiansa sen haltuun, joka oikein tuomitsee,

24 joka "itse kantoi meidän syntimme" ruumiissansa ristinpuuhun, että me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurs-

tykö vaivaa kärsii, ja syyttömästi kärsii.

20. Sillä mikä kiitos se on, jos te pahain tekoinne tähden piestään, ja te kärsitte? Mutta kuin te hyvin teette ja kuitenkin vaivataan, ja te sen kärsitte, niin se on armo Jumalan edessä.

21. Sillä sitä varten olette te kutsutut, että Kristus myös kärsi meidän edestämme ja jätti meille esikuvan, että teidän pitää hänen askeleitansa noudattaman,

22. Joka ei yhtään syntiä tehnyt eikä yhtään petosta ole hänen suustansa löydetty,

23. Joka ei kironnut, kuin häntä kirottiin, ei uhannut, kuin hän kärsi; mutta antoi hänelle koston, joka oikein tuomitsee;

24. Joka meidän syntimme itse uhrasi omassa ruumiissansa puun päällä, että me synneistä pois kuolleet eläisimme vanhurs-

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

parannetut.

25 Sillä te ”olitte niin kuin eksyvät lampaat”, mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan luo.

3. Luku VAIMOT JA MIEHET

1 Samoin te vaimot, olkaa omille miehille alamaiset, jotta jos jotkut eivät tottele sanaa, heidät vaimojen vaelluksen avulla ilman sanoja voitetaisiin,

2 kun he tarkkaavat kunnioittavan puhdasta vaellustanne.

3 Älköön kaunistukseenne olko ulkonaista, hiusten palmikointia ja kultien ympärillenne ripustamista tai hienoihin vaatteisiin pukeutumista,

4 vaan salassa oleva sydämen ihminen *sävyisän ja hiljaisen' hengen turmeltumattomuudessa. Tämä on Jumalan silmissä kallis.

kaudelle; ja hänen "haavainsa kautta te olette paratut".

25 Sillä te olitte "eksyksissä niinkuin lampaat", mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan tykö.

3. Luku

1 Samoin te, vaimot, olkaa alamaiset miehille, että nekin, jotka ehkä eivät ole sanalle kuuliaisia, vaimojen vaelluksen kautta sanoittakin voitetaisiin,

2 kun he katselevat, kuinka te vaellatte puhtaina ja pelossa.

3 Älköön teidän kaunistukseenne olko ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä kultien ympärillenne ripustamista eikä koreihin vaatteisiin pukeutumista,

4 vaan se olkoon salassa oleva sydämen ihminen, hiljaisen ja rauhaisan hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis.

kaudelle; jonka haavain kautta te olette terveiksi tulleet.

25. Sillä te olitte niinkuin eksyväiset lampaat, vaan nyt te olette palanneet teidän sieluinne paimenen ja piispan tykö.

1. Niin olkaan vaimot myös miehille alamaiset, että nekin, jotka ei sanaa usko, vaimoin tavoista ilman sanaa voitetuksi tulisivat,

2. Kuin he teidän puhtaan menon näkevät pelvossa.

3. Joidenka kaunistus ei pidä oleman ulkonaisissa hiusten palmikoissa ja kullan ympäriripustamisessa eli vaateen puvussa,

4. Vaan salainen ihminen ilman vikaa sydämässä, lakiolla ja hiljaisella hengellä, se on kallis Jumalan edessä.

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

5 Sillä näin myös muinoin pyhät vaimot, jotka panivat toivonsa Jumalaan, kaunistivat itsensä ollen alamaisia omille miehilleen,

6 niin kuin Saara oli kuuliainen Abrahamille kutsuen häntä herraksi; ja hänen lapsikseen te olette tulleet, kun teette hyvää ettekä pelkää mitään pelottelua.

7 Samoin te miehet, eläkää ymmärtäväisesti heidän kanssaan niin kuin heikomman, naispuolisen astian kanssa, osoittaen heille kunnioitusta, niin kuin *myös olette elämän armon yhteisperillisiä* — jotteivät rukouksenne estyisi.

VANHURSKAS ELÄMÄ

8 Ja lopuksi: olkaa kaikki yksimielisiä, myötätuntoisia, veljesrakkaita, armah tavaisia, ystävällisiä*.

9 Älkää kostako pahaa pahalla tai

5 Sillä näin myös muinoin pyhät vaimot, jotka panivat toivonsa Jumalaan, kaunistivat itsensä ja olivat miehillensä alamaiset;

6 niin oli Saara kuuliainen Abrahamille, kutsuen häntä herraksi; ja hänen lapsikseen te olette tulleet, kun teette sitä, mikä hyvää on, ettekä anna minkään itseänne peljättää.

7 Samoin te, miehet, eläkää taidollisesti kukin vaimonne kanssa, niinkuin heikomman astian kanssa, ja osoittakaa heille kunnioitusta, koska he ovat elämän armon perillisiä niinkuin tekin; etteivät teidän rukouksenne estyisi.

8 Ja lopuksi: olkaa kaikki yksimielisiä, helläsydämisinä, veljiä kohtaan rakkaita, armahtavaisia, nöyriä.

9 Älkää kostako pahaa pahalla,

5. Sillä näin ovat pyhätkin vaimot muinen itsensä kaunistaneet, jotka toivonsa panivat Jumalan päälle ja olivat miehillensä alamaiset,

6. Niinkuin Sara oli Abrahamille kuuliainen ja kutsui hänen herraksi, jonka tyttäreksi te tulleet olette, jos te hyvin teette ja pelkäämättä olette.

7. Te, miehet, myös asukaat heidän kanssansa taidolla ja anta-kaat vaimolliselle niinkuin heikommalle astialle hänen kunniansa, niinkuin myös elämän armon kanssaperillisille, ettei teidän rukouksenne estetyiksi tulisi.

8. Mutta viimein olkaat kaikki yksimieliset, ynnä kärsiväiset, pitäin veljellistä rakkautta keskenänne, laupiaat, ystävälliset,

9. Ei kostain pahaa pahalla, eikä

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

herjausta herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa *tietäen, että* siihen olette kutsutut, jotta siunauksen perisitte.

10 Sillä "joka tahtoo rakastaa elämää ja nähdä hyviä päiviä, hillitkoon kielenensä pahasta ja huulensa vilppiä puhumasta,

11 Kääntykään pois pahasta ja tehkään hyvää, etsikään rauhaa ja tavoitelkoon sitä.

12 Sillä Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja Hänen korvansa heidän rukouksiaan, mutta Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan."

13 Ja kuka on se, joka teitä vahingoittaa, jos *seuraatte sitä, mikä on hyvää*?

14 Mutta vaikka kärsisittekin vanhurskauden vuoksi, olette autuaita. Älkää kuitenkaan pelätkö, *mitä he pelkävät* älkää hämmentykö,

15 vaan pyhittäkää Herra Jumala* sydämässänne ja olkaa aina valmiit vas-

älkää herjausta herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa; sillä siihen te olette kutsututkin, että siunauksen perisitte.

10 Sillä: "joka tahtoo rakastaa elämää ja nähdä hyviä päiviä, varjelkoon kielenensä pahasta ja huulensa vilppiä puhumasta,

11 kääntykään pois pahasta ja tehkään hyvää, etsikään rauhaa ja pyrkikään siihen.

12 Sillä Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja hänen korvansa heidän rukouksiansa, mutta Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan."

13 Ja kuka on, joka voi teitä vahingoittaa, jos teillä on kiivaus hyvään?

14 Vaan vaikka saisittekin kärsiä vanhurskauden tähden, olette kuitenkin autuaita. "Mutta älkää antako heidän pelkonsa peljättää itseänne, älkääkä hämmentykö",

15 vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämässänne ja olkaa aina val-

kirouksella kirousta, vaan paremmin siunatkaat, tietäen, että te olette kutsutut siunausta perimään.

10. Sillä joka elää tahtoo ja hyviä päiviä nähdä, hän hillitkään kielenensä pahuudesta ja huulensa vilppiä puhumasta,

11. Hän välttäkään pahaa ja tehkään hyvää, etsikään rauhaa ja noudattamaan sitä.

12. Sillä Herran silmät ovat vanhurskasten päälle ja hänen korvansa heidän rukouksissansa; mutta Herran kasvot ovat pahointekiöitä vastaan.

13. Ja kuka on, joka taitaa teitä vahingoittaa, jos te hyvää pyydätte?

14. Ja jos te vielä oikeudenkin tähden kärsisitte, niin te kuitenkin autuaat olette; mutta älkää pelätkö heidän vaatimistansa, alkää myös heitä hämmentykö.

15. Mutta pyhittäkää Herra Jumala teidän sydämässänne. Ol-

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

taamaan jokaiselle, joka teiltä pyytää teissä olevan toivon perustelua, [kuitenkin] sävyisyydellä ja pelolla,

16 pitäen hyvän omantunnon, jotta ne jotka parjaavat hyvää vaellustanne Kristuksessa, joutuisivat häpeään siinä, missä panettelevat teitä (niin kuin pahantekijöitä).

17 Parempi on näet hyvää tehden kärsiä, jos Jumalan tahto niin säätää, kuin paha tehden.

NOOAN PÄIVÄ JA KASTE

18 Sillä Kristuskin kärsi* kerran syntien vuoksi, vanhurskas vääräin puolesta, viedäkseen meidät Jumalan luo. Hänet kuoletettiin lihassa, mutta tehtiin eläväksi hengessä.

19 Siinä Hän myös meni ja julisti vankeudessa oleville hengille,*

miit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla,

16 pitäen hyvän omantunnon, että ne, jotka parjaavat teidän hyvää vaellustanne Kristuksessa, joutuisivat häpeään siinä, mistä he teitä panettelevat (*niin kuin pahantekijöitä*).

17 Sillä parempi on hyvää tehden kärsiä, jos niin on Jumalan tahto, kuin paha tehden.

18 Sillä myös Kristus kärsi kerran kuoleman syntien tähden, vanhurskas vääräin puolesta, johdattaaksensa meidät Jumalan tykö; hän, joka tosin kuoletettiin lihassa, mutta tehtiin eläväksi hengessä,

19 jossa hän myös meni pois ja saarnasi vankeudessa oleville

kaat myös aina valmiit vastaamaan jokaista, joka teidän toivonne perustusta tutkistelee, joka teissä on, hiljaisuudella ja pelolla,

16. Ja pitäkää hyvää omatunto, että ne, jotka teitä panettelevat niinkuin pahantekijöitä, häpeäisivät, että he ovat häväisseet teidän hyvän menonne Kristuksessa.

17. Sillä se on parempi, jos Jumalan tahto niin on, että te hyvän työn tähden kärsitte kuin pahan.

18. Sillä Kristus myös kerran kärsi meidän synteimme tähden, hurskas vääräin edestä, että hän meitä Jumalalle uhrais: lihan kautta tosin kuoletettu, mutta Hengen kautta eläväksi tehty,

19. Jossa hän myös meni pois ja saarnasi hengille vankeudessa,

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

20 jotka muinoin olivat tottelemattomia, kun Jumalan pitkämielisyys odotti (kerran) Nooan päivinä, jolloin valmistettiin arkkia, jossa muutama, se on kahdeksan sielua pelastui veden kannattamana*.

21 *Tämän vertauskohta, kaste — joka ei ole lihan saastan poistamista, vaan hyvän omantunnon pyytämistä Jumalan edessä — pelastaa nyt meidätkin* Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen perusteella,

22 Hänen, joka on mennyt taivaaseen ja on Jumalan oikealla puolella. Hänen alaisuuteensa ovat enkelit ja vallat ja voimat alistetut.

4. Luku UUSI, OUTO ELÄMÄ

1 Koska siis Kristus on kärsinyt lihassa (puolestamme), niin ottakaa tekin aseksenne sama mieli — sillä joka lihassa kärsii, lakkaa synnistä —

hengille,

20 jotka muinoin eivät olleet kuuliaiset, kun Jumalan pitkämielisyys odotti Nooan päivinä, silloin kun valmistettiin arkkia, jossa vain muutamat, se on kahdeksan sielua, pelastuivat veden kautta.

21 Tämän vertauskuvan mukaan vesi nyt teidätkin pelastaa, kasteena-joka ei ole lihan saastan poistamista, vaan hyvän omantunnon pyytämistä Jumalalta Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta,

22 hänen, joka on mennyt taivaaseen ja on Jumalan oikealla puolella; ja hänen allensa ovat enkelit ja vallat ja voimat alistetut.

4. Luku

1 Koska siis Kristus on kärsinyt lihassa (*puolestamme*), niin ottakaa tekin aseksenne sama mieli — sillä joka lihassa kärsii, se lak-

20. Jotka ei muinen uskoneet, kuin Jumala kerran Noan aikana odotti ja kärsiväinen oli, kuin arki valmistettiin, jossa harvat (se on: kahdeksan sielua) veden kautta päästetyksi tulivat.

21. Se nyt meitäkin kasteessa autuaaksi tekee, joka sitä aavisti (ei että lihan saastaisuudet pannaan pois, vaan että se on hyvän omantunnon liitto Jumalan tykönä) Jeesuksen Kristuksen ylösnousemisen kautta,

22. Joka on Jumalan oikialle kädelle, taivaasen mennyt, ja hänelle ovat enkelit ja vallat ja voimat alamaiset.

1. Että siis Kristus lihassa meidän edestämme on kärsinyt, niin te myös varustakaat teitänne sillä mielellä; sillä joka lihassa kärsii,

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

2 jottette enää eläisi lihassa vielä jäljellä olevaa aikaa ihmisten himojen mukaan, vaan Jumalan tahdon mukaan.

3 Sillä (meille) riittää, että menneen (elämän) ajan *olemme täyttäneet pakanain tahtoa vaeltaessamme* irstaudessa, himoissa, juoppoudessa, mässäyksissä, juomingeissa ja kauheassa epäjumalain palvelussa.

4 Sen vuoksi he pitävät outona sitä, ettette juokse heidän mukanaan samaan riettauden virtaan ja herjaavat.

5 Heidän on tehtävä tili Hänelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.

6 Sillä sitä varten kuolleillekin* on julistettu ilosanoma, että he tosin olisivat lihassa tuomitut niin kuin ihmiset, mutta hengessä eläisivät niin kuin Jumala.

kaa synnistä —

2 ettette enää eläisi tätä lihassa vielä elettävää aikaa ihmisten himojen mukaan, vaan Jumalan tahdon mukaan.

3 Riittäähän, että menneen ajan olette täyttäneet pakanain tahtoa vaeltaessanne irstaudessa, himoissa, juoppoudessa, mässäyksissä, juomingeissa ja kauheassa epäjumalain palvelemisessa.

4 Sentähden he oudoksuvat sitä, ettette juokse heidän mukansa samaan riettauden lätäkköön, ja herjaavat.

5 Mutta heidän on tehtävä tili hänelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.

6 Sillä sitä varten kuolleillekin on julistettu evankeliumi, että he tosin olisivat tuomitut lihassa niinkuin ihmiset, mutta että heillä hengessä olisi elämä, niinkuin Jumala elää.

se lakkaa synnistä,

2. Ettei hän enään sitä aikaa, jonka hän lihassa edespäin on, ihmisten himon jälkeen, vaan Jumalan tahdon jälkeen eläisi.

3. Sillä kyllä siinä on, että me edesmenneen ajan elämästä kulutimme pakanain mielen jälkeen, vaeltaissamme irstaudessa, himoissa, juopumisessa, ylönsuomisessa, ylönjuomisessa ja hirmuisissa epäjumalan palveluksissa.

4. He oudoksuvat, ettette heidän kanssansa juokse samaan säädöttömän hekuman menoon, ja pilkkaavat.

5. Niiden pitää luvun tekemän hänelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.

6. Sillä sitä varten evankeliumi kuolleillekin saarnattu on, että he kyllä tuomittaisiin ihmisten jälkeen lihassa, mutta Jumalan jälkeen eläisivät hengessä.

PALVELKAA TOISIANNE

7 Mutta kaiken loppu on tullut lähelle. Olkaa sen vuoksi maltilliset, ja olkaa raittiit rukoilemaan.

8 (Mutta) ennen kaikkea olkoon rakkautesne toisianne kohtaan harras, sillä rakkaus peittää syntien paljouden.

9 Olkaa vieraanvaraisia toisianne kohtaan, nurkumatta.

10 Palvelkaa toisianne kukin sillä armolahjalla, minkä on saanut, Jumalan moninaisen armon hyvinä huoneenhaltijoina.

11 Jos joku puhuu, puhukoon niin kuin Jumalan sanoja. Jos joku palvelee, palvelkoon* sen voiman mukaan, minkä Jumala antaa, jotta Jumala tulisi kaikessa kirkastetuksi Jeesuksen Kristuksen vuoksi. Hänen on kunnia ja valta iäisesti'. Amen.

7 Mutta kaiken loppu on lähellä. Sentähden olkaa maltilliset ja raittiit rukoilemaan.

8 Ennen kaikkea olkoon teidän rakkautesne toisianne kohtaan harras, sillä "rakkaus peittää syntien paljouden".

9 Olkaa vieraanvaraisia toisten toistanne kohtaan, nurkumatta.

10 Palvelkaa toisianne, kukin sillä armolahjalla, minkä on saanut, Jumalan moninaisen armon hyvinä huoneenhaltijoina.

11 Jos joku puhuu, puhukoon niinkuin Jumalan sanoja; jos joku palvelee, palvelkoon sen voiman mukaan, minkä Jumala antaa, että Jumala tulisi kaikessa kirkastetuksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on kunnia ja valta aina ja iankaikkisesti. Amen.

7. Mutta nyt kaikkein loppu lähestyy. Niin olkaat siis raittiit ja valppaat rukoilemaan.

8. Mutta ennen kaikkia pitäkäätkeskenänne palava rakkaus; sillä rakkaus peittää paljon rikoksia.

9. Olkaat vierasten holhoojat keskenänne napolisematta,

10. Ja palvelkaat toinen toistanne, jokainen sillä lahjalla, minkä hän saanut on, niinkuin hyvät Jumalan moninaisen armon huoneenhaltiat.

11. Jos joku puhuu, hän puhukaan niinkuin Jumalan sanoja: jos jollakin on joku virka, hän tehkään niinkuin siitä voimasta, jonka Jumala antaa, että Jumala kaikissa Jeesuksen Kristuksen kautta kunnioitettaisiin, jolla on kunnia ja valta ijankaikkisesta ijankaikkiseen, amen!

KÄRSIMYSTEN SIUNAUS

12 Rakkaat, älkää oudoksuko kärsimyksen tulta, jossa olette ja joka on teille koettelemukseksi, ikään kuin teille tapahtuisi outoa,

13 vaan iloitkaa sitä mukaa kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, jotta saisitte riemuiten iloita.

14 Jos teitä solvataan Kristuksen nimen vuoksi, olette autuaita, sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää päällänne. (He tosin Häntä häpäisevät, mutta te Häntä kirkastatte.)

15 Älköön näet kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä tai vieraisiin asioihin sekaantuvana.

16 mutta jos kärsii kristittynä, älköön

12 Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetukseksi, ikäänkuin teille tapahtuisi jotakin outoa,

13 vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuita.

14 Jos teitä solvataan Kristuksen nimen tähden, niin te olette autuaita, sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää teidän päällänne. *(He tosin Häntä häpäisevät, mutta te Häntä kirkastatte.)*

15 Älköön näet kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä tahi sentähden, että sekaantuu hänelle kuulumattomiin;

16 mutta jos hän kärsii kristittynä,

12. Minun rakkaani! älkäät oudoksuko sitä hellettä, joka teille tapahtuu, että teitä koetellaan, niinkuin teille jotakin outoa tapahtuis;

13. Vaan iloitkaat, että te Kristuksen kanssa kärsitte, että tekin ajallansa hänen kunniansa ilmeityksessä iloitsisitte ja riemuitsisitte.

14. Autuaat olette te, jos teitä Kristuksen nimen tähden pilkataan; sillä se Henki, joka on kunnian ja Jumalan Henki, lepää teidän päällänne: heiltä hän pilkataan, vaan teiltä hän kunnioitetaan.

15. Älkään yksikään teistä kärsikö niinkuin murhaaja eli varas, taikka pahantekijä, eli niinkuin se, joka toisen virkaan rupee;

16. Mutta jos hän kärsii niinkuin

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

hävetkö, vaan ylistäköön sen osansa
* vuoksi Jumalaa.

17 Sillä aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta. Mutta jos se alkaa ensin meistä, mikä on niitten loppu, jotka eivät ole kuuliaisia Jumalan ilosanomalle?

18 Ja "jos vanhurskas vaivoin pelastuu, *mihin joutuu* jumalaton ja syntinen?"

19 Sen vuoksi uskokoot myös ne jotka kärsivät Jumalan tahdon mukaan, sielunsa uskolliselle Luojalle, ja tehkööt hyvää.

VANHIMPAIN VELVOLLISUUS

1 Joukossanne olevia vanhimpia kehoitan siis minä, joka myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja osallinen: siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä:

älköön hävetkö, vaan ylistäköön sen nimensä tähden Jumalaa.

17 Sillä aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta; mutta jos se alkaa ensiksi meistä, niin mikä on niiden loppu, jotka eivät ole Jumalan evankeliumille kuuliaiset?

18 Ja "jos vanhurskas vaivoin pelastuu, niin mihinkä joutuukaan jumalaton ja syntinen?"

19 Sentähden, uskokoot myös ne, jotka Jumalan tahdon mukaan kärsivät, sielunsa uskolliselle Luojalle, tehden sitä, mikä hyvää on.

5. Luku

1 Vanhimpia teidän joukossanne minä siis kehoitan, minä, joka myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja osallinen myös siihen kirkkauteen, joka vastedes on ilmestyvä:

kristitty, älköön hävetkö, vaan kiittäkään Jumalaa sen osan tähden.

17. Sillä aika on, että tuomion pitää Jumalan huoneesta alkaman. Mutta jos se ensin meistä alkaa, minkäs lopun ne saavat, jotka ei Jumalan evankeliumia usko?

18. Ja jos hurskas tuskalla vapaaksi tulee, kussa sitte jumalaton ja syntinen näkyy?

19. Sentähden ne, jotka Jumalan tahdon jälkeen kärsivät, antaakaan sielunsa niinkuin uskolliselle Luojalle hyvissä töissä.

1. Vanhoja pappeja teidän seasanne minä neuvon, joka myös pappi olen ja Kristuksen kärsimysten tunnustaja ja osallinen siitä kunniasta, joka ilmestyvä on:

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

2 paimentakaa luonanne olevaa Jumalan laumaa, (valvoen) ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti [Jumalan tahdon mukaan], ei häpeällisen voiton vuoksi vaan alttiisti,

3 ei niin kuin herroina halliten * huostanne uskottuja*, vaan ollen laumalle esikuvina,
4 niin te Ylipaimenen ilmestyessä saatte kirkkauden kuihtumattoman seppeleen.

KEHOITUS NÖYRYYTEEN JA KÄRSIVÄLLISYYTEEN

5 Samoin te nuoret olkaa vanhemmille alamaiset. Mutta pukeutukaa kaikki *nöyryyteen ollen toisillenne alamaiset*, sillä "Jumala on ylpeitä vastaan mutta nöyrille Hän antaa armon".

6 Nöyrtykää siis Jumalan voimallisen käden alle, jotta Hän ajallaan teidät korottaisi,

2 kaitkaa teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, ei häpeällisen voiton tähden, vaan sydämen halusta,

3 ei herroina halliten niitä, jotka ovat teidän osallenne tulleet, vaan ollen laumalle esikuvina,
4 niin te, ylipaimenen ilmestyessä, saatte kirkkauden kuihtumattoman seppeleen.

5 Samoin te, nuoremmat, olkaa vanhemmille alamaiset ja pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon".

6 Nöyrtykää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallansa teidät korottaisi,

2. Kaitkaat Kristuksen laumaa, joka teidän hallussanne on, ja pitäkää siitä vaari, ei vaaditut, vaan hyvällä mielellä, ei turhan voiton tähden, vaan hyvästä tahdosta,

3. Ei myös niinkuin herrat kansansa päälle, vaan olkaat laumalle esikuvaksi.
4. Niin te, ylimmäisen Paimenen ilmestyessä, katoomattoman kunnian kruunun saatte.

5. Niin myös te nuoret, olkaat vanhoille alamaiset ja olkaat kaikki toinen toisellenne alamaiset, ja pitäkää teitänne kiintiästi nöyryyteen; sillä Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon.

6. Nöyryyttäkää siis teitänne Jumalan väkevän käden alle, että hän teitä ajallansa korottaisi.

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

7 ja heittäkää kaikki murheenne Hänen päällensä, sillä Hän pitää teistä huolen.

8 Olkaa raittiit, valvokaa, (sillä) teidän vastustajanne, paholainen, käy ympäri niin kuin karjuva leijona etsien, kenen nielisi.

9 Vastustakaa häntä lujina uskossa tietäen, että samat kärsimykset kohtaavat veljiänne maailmassa.

10 Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut meidät iäiseen kirkkauteensa Kristuksessa (Jeesuksessa), vähän aikaa kärsittyänne, Hän tehköön teidät valmiiksi, vahvistakoon, ja voimistakoon ja lujittakoon teitä.

11 Hänelle (kunnia ja) valta iäisesti. Amen.

7 ja "heittäkää kaikki murheenne hänen päällensä, sillä hän pitää teistä huolen".

8 Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä.

9 Vastustakaa häntä lujina uskossa, tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän veljiennekin maailmassa kestää.

10 Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa (*Jeesuksessa*), vähän aikaa kärsittyänne, hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava.

11 Hänen olkoon (*kunnia ja*) valta aina ja iankaikkisesti! Amen.

7. Kaikki teidän murheenne pan-
kaat hänen päällensä; sillä hän
pitää murheen teistä.

8. Olkaat raittiit, valvokaat; sillä
teidän vihollisenne perkele käy
ympäri niinkuin kiljuva jalopeura,
ja etsii, kenen hän nielis.

9. Sitä te seisokaat vastaan,
vahvat uskossa, tietäen, että ne
vaivat tapahtuvat teidän veljillen-
nekin maailmassa.

10. Mutta Jumala, jolta kaikki
armo tulee, joka meitä on kutsu-
nut iankaikkiseen kunniaansa
Kristuksessa Jesuksessa, teitä,
jotka vähän aikaa kärsitte, val-
mistaa, vahvistaa, tukee, perus-
taa,

11. Sille olkoon kunnia ja väke-
vyys iankaikkisesta iankaikkii-
seen! amen.

LOPPUSANAT

12 Silvanuksen, uskollisen veljen väli-
tyksellä — niin kuin ajattelen — olen

12 Silvanuksen, uskollisen vel-
jen, kautta — jona häntä pidän

12. Silvanuksen, teidän uskollii-
sen veljenne kanssa (niinkuin

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

lyhyesti teille kirjoittanut kehoittaen teitä ja todistaen, että se on Jumalan tosi armo, jossa te olette.

13 Teitä tervehtii Babylonissa oleva *teidän laillanne valittu seurakunta* ja poikani Markus.

14 Tervehtikää toisianne rakkauden suudelmalla. Rauha teille kaikille, jotka olette Kristuksessa (Jeesuksessa Aamen).

— olen lyhyesti teille tämän kirjoittanut, kehoittaen teitä ja vakuuttaen, että se armo, jossa te olette, on Jumalan totinen armo.

13 Tervehdyksen lähettää teille Babylonissa oleva seurakunta, valittu niinkuin tekin, ja minun poikani Markus.

14 Tervehtikää toisianne rakkauden suunannolla. Rauha teille kaikille, jotka Kristuksessa olette!

minä luulen) olen minä teidän työkönnö harvoilla sanoilla kirjoittanut, neuvoen ja tunnustain, että tämä on se oikia Jumalan armo, jossa te olette.

13. Teitä tervehtivät valitut Babylonissa ja minun poikani Markus.

14. Tervehtikää toinen toistanne rakkauden suunannolla. Rauha olkoon teille kaikille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa olette, amen!

PIETARIN TOINEN KIRJE

1. Luku

1 Simeon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli niille, jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin mekin Jumalamme ja Vapahtajamme* Jeesuksen Kristuksen vanhurskauden perusteella.

PIETARIN TOINEN KIRJE

1. Luku

1 Simeon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin mekin meidän Jumalamme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa.

PIETARIN TOINEN KIRJE

1. Simon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat saaneet meidän kanssamme yhdenkaltaisen kalliin uskon vanhurskaudessa, jonka meidän Jumalamme ja Vapahtajamme Jesus Kristus antaa:

PIETARIN TOINEN KIRJE

2 Armo ja rauha lisääntykseen teille Jumalan ja Jeesuksen, meidän Herramme, tuntemisessa.

2 Armo ja rauha lisääntykseen teille Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen tuntemisen kautta.

2. Armo ja rauha lisääntykseen teille, Jumalan ja meidän Herran Jeesuksen Kristuksen tuntemisen kautta!

VOITTOISAN ELÄMÄN MAHDOLLI-SUUS

3 Koska Hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut kaiken, mitä tulee elämään ja jumalisuuteen. Hänen tuntemisensa perusteella, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja voimallaan,

3 Koska hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mikä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan, hänen tuntemisensä kautta, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja täydellisyydellään,

3. Että hänen jumalallinen voimansa meille kaikkinaiset (jotka elämään ja jumaliseen menoon sopivat) on lahjoittanut hänen tuntemisensä kautta, joka meitä kunniaan ja avuun kutsunut on,

4 joitten nojalla Hän on lahjoittanut meille, *mitä suurimmat ja kalliit* lupaukset, jotta niitten avulla tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi pelastuttuanne siitä turmeluksesta, joka on maailmassa himon vuoksi,

4 joiden kautta hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden kautta tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi ja pelastuisitte siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee,

4. Joidenka kautta meille ne suurimmat ja kalliit lupaukset lahjoitetut ovat, että te niiden kautta Jumalan luonnosta osalliseksi tulisitte, jos te katoovaisen maailman himon vältätte.

5 niin osoittakaa juuri sen vuoksi kaikella ahkeruudella uskossanne hyvettä ja hyveessä tietoa,

5 niin pyrkikää juuri sentähden kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne avuja, avuissa ymmärtäväisyyttä,

5. Niin ahkeroitkaat kaikella vireydellä teidän uskonne avua osoittamaan, ja avussa tointa,

PIETARIN TOINEN KIRJE

6 tiedossa itsehillintää, itsehillinnässä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalisuutta,

7 jumalisuudessa veljesrakkautta, veljesrakkaudessa yleistä rakkautta.

8 Kun teillä näet on nämä ja ne lisääntyvät, ne eivät tee teistä toimeettomia ja hedelmättömiä Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa.

9 Sillä se, jolla näitä ei ole, on sokea, on unohtanut puhdistumisen entisistä synneistään.

10 Ahkeroikaa sen vuoksi, veljet, vielä enemmän tehdä kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi, sillä kun näitä harjoitatte, ette koskaan lankea.

11 Sillä näin teille runsain määrin suodaan pääsy Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iäiseen valtakuntaan.

6 ymmärtäväisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalisuutta,

7 jumalisuudessa veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta.

8 Sillä jos teillä on nämä ja ne yhä enenevät, niin ne eivät salli teidän olla toimeettomia eikä hedelmättömiä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa.

9 Jolla sitävastoin ei niitä ole, se on sokea, likinäköinen, on unohtanut puhdistuneensa entisistä synneistänsä.

10 Pyrkikää sentähden, veljet, sitä enemmän tekemään kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi; sillä jos sen teette, ette koskaan lankea;

11 sillä näin teille runsain määrin tarjotaan pääsy meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakun-

6. Ja toimessa kohtuullisuutta, ja kohtuullisuudessa kärsivällisyyttä, ja kärsivällisyydessä jumalisuutta,

7. Ja jumalisuudessa veljellistä rakkautta, ja veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta.

8. Sillä koska nämät täydellisesti teissä ovat, niin ei he teitä salli löydettää joutilaina eli hedelmättöminä meidän Herran Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa.

9. Mutta jolla ei näitä ole, hän on sokia, ja ei näe mitään kaukaa, ja on unohtanut itsensä olleen puhdistetun entisistä synneistänsä.

10. Sentähden, rakkaat veljet, ahkeroitkaat paremmin sitä, että te teidän kutsumisenne ja valitsemisenne vahvistaisitte; sillä jos te sen teette, niin ette suinkaan koskaan kompastu.

11. Sillä teidän sallitaan alttiisti käydä sisälle meidän Herran ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan.

PIETARIN TOINEN KIRJE

taan.

PIETARI PUHUU KUOLEMASTAAN

12 Sen vuoksi *pidän tarpeellisena' aina muistuttaa teitä tästä, vaikka sen tiedättekin ja olette vahvistetut siinä totuudessa, joka teillä on.

13 Mutta katson oikeaksi niin kauan kuin olen tässä majassa muistuttamalla herättää teitä,

14 koska tiedän, että majani pois paneminen tapahtuu pian, niin kuin myös Herramme Jeesus Kristus on minulle ilmoittanut.

15 Mutta ahkeroin saada teidät lähtöni jälkeenkä aina muistamaan tämän.

12 Sentähden minä aina aion muistuttaa teitä tästä, vaikka sen tiedättekin ja olette vahvistetut siinä totuudessa, joka teillä on.

13 Ja minä katson oikeaksi, niin kauan kuin tässä majassa olen, näin muistuttamalla herättää teitä.

14 Sillä minä tiedän, että tämän majani poispaneminen tapahtuu äkisti, niinkuin myös meidän Herramme Jeesus Kristus minulle ilmoitti.

15 Mutta minä olen huolehtiva siitä, että te minun lähtöni jälkeenkä aina voisitte tämän muistaa.

12. Sentähden en minä tahdo unohtaa teille aina näistä muistuttaa, vaikka te tiedätte ja vahvistetut olette tässä nykyisessä totuudessa.

13. Sillä minä arvaan sen kohtuulliseksi, niinkauvan kuin minä tässä majassa olen, herättää teitä ja muistuttaa teille;

14. Sillä minä tiedän, että minun pitää pian tämän minun majani paneman pois, niinkuin meidän Herra Jeesus Kristus minulle ilmoitti.

15. Mutta minä tahdon myös aina ahkeroida, että te nämät minun lähtemiseni jälkeen muistossa pidätte.

SANAN LUOTETTAVUUS

16 Sillä emme seuranneet vieikkaasti

16 Sillä me emme seuranneet

16. Sillä emmepä me ole kavaloita

PIETARIN TOINEN KIRJE

sommiteltuja taruja julistaessamme teille Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan olemme olleet Hänen valtasuuruutensa silminnäkijöitä,

17 Sillä Hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun tältä ylhäiseltä kirkkaudelta tuli Hänelle tällainen sana: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon olen mielistynyt”

18 Tämän äänen kuulimme tulevan taivaasta, kun olimme Hänen kanssaan pyhällä vuorella.

19 Niin meillä on profeetallinen sana sitä lujempaa ja teette hyvin, kun otatte siitä vaarin niin kuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta, kunnes päivä valkenee ja kointähti* koittaa.

20 Sydämissänne tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään oman selityksen varassa.

viekkaasti sommiteltuja taruja tehdessämme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan me olimme omin silmin nähneet hänen valtasuuruutensa.

17 Sillä hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun tältä ylhäisimmältä kirkkaudelta tuli hänelle tämä ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt”.

18 Ja tämän äänen me kuulimme tulevan taivaasta, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella.

19 Ja sitä lujempi on meille nyt profeetallinen sana, ja te teette hyvin, jos otatte siitä vaarin, niin kuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta, kunnes päivä valkenee ja kointähti koittaa teidän sydämissänne.

20 Ja tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä;

juttuja noudatelleet, teille tiettäväksi tehdessämme meidän Herran Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemistä; vaan me olemme itse nähneet hänen suuren kunniansa,

17. Kuin hän Isältä Jumalalta sai kunnian ja ylistyksen, äänen kautta, joka hänelle näin siltä suurelta kunnialta tapahtui: tämä on minun rakas Poikani, johon minä mielistyin.

18. Ja tämän äänen me kuulimme tulevan taivaasta, kuin me pyhällä vuorella hänen kanssansa olimme.

19. Ja meillä on vahva prophetallinen sana, ja te teette hyvin, että te siitä vaarin otatte niinkuin kynttilästä, joka pimeässä valistaa, niin kauvan kuin päivä valkenee ja kointähti koittaa teidän sydämissänne.

20. Ja se tulee teidän ensin tietää, ettei yksikään profetia Raamatussa tapahdu omasta selityksestään.

PIETARIN TOINEN KIRJE

21 Sillä profetiaa ei ole koskaan esitetty ihmisen tahdosta, vaan *Jumalan (pyhät) ihmiset ovat puhuneet Pyhän Hengen johtamina.'

21 sillä ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.

21. Sillä ei yksikään profetia ole vielä ihmisen tahdosta tuotu edes; vaan pyhät Jumalan ihmiset ovat puhuneet, vaikutetut Pyhäältä Hengeltä.

2. Luku VALHEPROFEETAT JA HEIDÄN OSANSA

2. Luku

1 Mutta kansan joukossa oli myös valheprofeettoja niin kuin teidänkin keskellänne on oleva valheen opettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja ja kieltävät Herran, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen turmion.

1 Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon.

1. Niin oli myös vääriä prophetaita kansan seassa, niinkuin teidänkin sekaanne vääriä opettajia tulee, jotka vahingolliset eriseuraturvat tuovat ja kieltävät sen Herran, joka heidät ostanut on, saattain itsellensä nopian kadotuksen,

2 Moni on seuraava heidän * turmiollisia teitään*, ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi.

2 Ja moni on seuraava heidän irstauksiaan, ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi;

2. Ja moni noudattaa heidän kadotustansa, joiden kautta totuuden tie pilkataan.

3 Ahneudessaan he valheellisillä sanoilla hankkivat teistä hyötyä, Mutta ammoisista ajoista heidän tuomionsa valvoo, eikä heidän turmionsa torku.

3 ja ahneudessaan he valheellisillä sanoilla kiskovat teistä hyötyä; mutta jo ammoisista ajoista heidän tuomionsa valvoo, eikä heidän perikatonsa torku.

3. Ja ahneudesta ajatelluilla sanoilla pitää heidän teitä kauppamaan, joiden tuomio ei silleen kauan viivy, eikä heidän kadotuksensa makaa.

4 Sillä kun Jumala ei säästänyt enke-

4 Sillä ei Jumala säästänyt enke-

4. Sillä jos ei Jumala armahtanut

PIETARIN TOINEN KIRJE

lejä, jotka syntiä tekivät, vaan syöksi heidät syvyyteen ja jätti pimeyden kahleihin* tuomiota varten säilytettäväksi,

5 niin Hän ei säästänyt muinaista maailmaakaan. Kuitenkin Hän varjeli kahdeksantena Nooan, vanhurskauden saarnaajan, antaessaan vedenpaisumuksen tulla jumalattomien maailman päälle.

6 Hän poltti myös poroksi Sodoman ja Gomorran kaupungit ja tuomitsi ne häviöön, asettaen ne esimerkiksi 'siitä lähin jumalattomasti eläville'.

7 Ja Hän pelasti hurskaan Lootin, jota vaivasi laittomien vaellus irstaudessa.

8 Sillä heidän keskellään asuessaan tuo hurskas mies näkemänsä ja kuulemansa vuoksi kiusaantui joka päivä hurskaassa sielussaan heidän jumalattomista teoistaan.

9 Herra tietää pelastaa hurskaat kiusauksesta, mutta tuomion päivään

leitä, jotka syntiä tekivät, vaan syöksi heidät syvyyteen, pimeyden kuiluihin, ja hylkäsi heidät tuomiota varten säilytettäväksi.

5 Eikä hän säästänyt muinaista maailmaa, vaikka varjelikin Nooan, vanhurskauden saarnaajan, ynnä seitsemän muuta, vaan antoi vedenpaisumuksen tulla jumalattomien maailman päälle.

6 Ja hän poltti poroksi Sodoman ja Gomorran kaupungit ja tuomitsi ne häviöön, asettaen ne varoitukseksi niille, jotka vastedes jumalattomasti elävät.

7 Kuitenkin hän pelasti hurskaan Lootin, jota rietasten vaellus irstaudessa vaivasi;

8 sillä asuessaan heidän keskuudessaan tuo hurskas mies kiusaantui hurskaassa sielussaan joka päivä heidän pahain tekojensa tähden, joita hänen täytyi nähdä ja kuulla.

9 Näin Herra tietää pelastaa jumaliset kiusauksesta, mutta tuomion

niitä enkeleitä, jotka syntiä tekivät, vaan on pimeyden kahleilla helvetiin syössyt, ja antoi ylöns heidät tuomioon kätkeä,

5. Ja ei ole armahtanut entistä maailmaa, vaan vapahti Noan vanhurskauden saarnaajan itse kahdeksantena, ja toi vedenpaisumisen jumalattomien maailman päälle;

6. Ja on ne kaupungit Sodoman ja Gomorran tuhaksi tehnyt, kukistanut ja kadottanut, ja teki ne jumalattomille peljästykseksi, jotka sitte tulevat olivat;

7. Ja on pelastanut hurskaan Lootin, joka riettaisilta ihmisiltä heidän haureutensa menolla vaivattiin;

8. (Sillä hän oli hurskas ja asui heidän seassansa, ja kuitenkin senkaltaista piti näkemän ja kuuleman, he vaivasivat sitä hurskasta sielua joka päivä väärillä töillänsä;)

9. Niin Herra tietää jumaliset kiusauksista pelastaa, mutta väärät

PIETARIN TOINEN KIRJE

säilyttää väärät rangaistaviksi,

10 ja varsinkin ne, jotka lihan jäljessä kulkevat saastaisissa himoissa ja halveksivat herrautta. Nuo röyhkeät, itserakkaat eivät kammo rienata henkiolentoja.

11 Siinä missä enkelit, jotka voimassa ja vallassa ovat suuremmat, eivät lausu niitä vastaan herjaavaa tuomiota Herran edessä.

12 Mutta niin kuin luonnostaan pyydettäväksi ja häviämään syntyneet järjettömät eläimet, niin nämä rienatesaan sitä, mitä eivät tunne, hukkuvat turmelukseensa

13 ja saavat vääryyden palkan. He pitävät nautintonaan elostella keskellä päivää, ovat tahra- ja häpeäpilkkuja ja herkuttelevat petoksissaan juhliessaan kanssanne.

14 Heidän silmänsä ovat täynnä

päivään säilyttää rangaistuksen alaisina väärät,

10 ja varsinkin ne, jotka lihan jäljessä kulkevat saastaisissa himoissa ja ylenkatsovat herrauden. Nuo uhkarohkeat, itserakkaat eivät kammo herjata henkivaltoja,

11 vaikka enkelitkään, jotka väkevyydeltään ja voimaltaan ovat suuremmat, eivät lausu heitä vastaan herjaavaa tuomiota Herran edessä.

12 Mutta niinkuin järjettömät, luonnostaan pyydystettäväksi ja häviämään syntyneet eläimet, niin joutuvat myös nämä, kun herjaavat sitä, mitä eivät tunne, häviämään omaan turmelukseensa,

13 saaden vääryyden palkan; he pitävät nautintonaan elää päivänensä hekumassa; he ovat tahra- ja häpeäpilkkuja; he herkuttelevat petoksissaan, kemuillessaan teidän kanssanne;

14 heidän silmänsä ovat täynnä

kätkeä tuomiopäivään asti vaivattaa.

10. Mutta enimmästi ne, jotka lihan jälkeen saastaisessa himossa vaeltavat ja herrauden katsovat ylönsä, rohkiaat, itsestänsä paljon pitäväiset, jotka ei pelkää valtojakaan pilkata.

11. Vaikka ne enkelit, jotka väessä ja voimassa suuremmat ovat, ei kärsi heitä vastaan Herran tykönä pilkallista tuomiota,

12. Kuitenkin he niinkuin järjettömät luontokappaleet, jotka luonnostaan kiiniotettaa ja teurastettaa tehdyt ovat, pilkkaavat niitä, joita ei he ymmärrä, ja hukkuvat turmeluksessansa,

13. Ja saavat vääryyden palkan, pitäin sen hekumana, että he ajallisissa herkuissa elävät, he ovat ilkeydet ja pilkat, kerskaavat heidän petoksistansa, nautiten herkuja teidän kanssanne.

14. Heillä on silmät huoruutta

PIETARIN TOINEN KIRJE

aviorikosta* eivätkä lakkaa synnistä. He viekoittelevat horjuvia sieluja. Heillä on ahneuteen harjaantunut sydän. He ovat kirouksen lapsia.

15 Hylättyään suoran tien, he ovat eksyneet seuratessaan Bileamin, Bosorin* pojan tietä, hänen, joka rakasti vääryyden palkkaa,

16 mutta sai rikkomuksestaan ojennuksen: mykkä juhta puhui ihmisen äänellä ja esti profeetan mielettömyyden.

17 Nämä ovat vedettömiä *lähteitä, myrskytuulen ajamia pilviä*, ja synkiä pimeys on heille varattu (ainiaaksi).

18 Sillä puhuen pöyhkeitä turhuuden sanoja, he viekoittelevat lihan himoissa irstauksilla, niitä jotka todella* ovat päässeet eksytyksessä vaeltavia pakoon

19 ja lupaavat heille vapautta, vaikka itse ovat turmeluksen orjia. Sillä kenen voittama joku on, sen orja hän

haureutta eivätkä saa kylläänsä synnistä; he viekoittelevat horjuvia sieluja, heillä on ahneuteen harjaantunut sydän; he ovat kirouksen lapsia.

15 He ovat hyljänneet suoran tien, ovat eksyneet ja seuranneet Bileamin, Beorin pojan, tietä, hänen, joka rakasti vääryyden palkkaa,

16 mutta sai rikkomuksestaan ojennuksen: mykkä juhta puhui ihmisen äänellä ja esti profeetan mielettömyyden.

17 Sellaiset ovat vedettömiä lähteitä ja myrskytuulen ajamia hataroita, ja pimeyden synkeys on heille varattu *iankaikkisesti*.

18 Sillä he puhuvat pöyhkeitä turhuuden sanoja ja viekoittelevat lihan himoissa irstauksilla niitä, jotka tuskin ovat päässeet eksytyksessä vaeltavia pakoon,

19 ja lupaavat heille vapautta, vaikka itse ovat turmeluksen orjia; sillä kenen voittama joku on, sen

täynnä ja ei taida synnistä lakata, he houkuttelevat tykönsä horjuvat sielut, he ovat sydämensä ahneudessa harjaantuneet, kirottu kansa:

15. Jotka antoivat ylönsä oikian tien ja eksyivät, he noudattavat Balaamin, Bosorin pojan, tietä, joka vääryyden palkkaa rakasti.

16. Mutta hän rangaistiin vääryydestänsä; mykkä työjuhta puhui ihmisen äänellä, ja esti prophetan hulluuden.

17. Ne ovat vedettömät lähteet ja pilvet, jotka tuulispäältä ympäri ajetaan, joille on kätkeyty synkiä pimeys ijankaikkisesti.

18. Sillä he puhuvat röyhkeitä sanoja, jotka turhat ovat, ja yllyttävät tavattomuuden kautta lihallisiin himoihin niitä, jotka tosin ovat niitä välttäneet, kuin eksytyksessä vaeltavat,

19. Ja lupaavat heille vapauden, vaikka he itse turmeluksen palvelijat ovat; sillä jolta joku voitetaan,

PIETARIN TOINEN KIRJE

(myös) on.

20 Sillä jos he Herran* ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen tuntemisen avulla ovat päässeet maailman saastutuksia pakoon, mutta niihin jälleen kietoutuneina tulevat voitetuiksi, niin viimeinen on käynyt heille ensimmäistä pahemmaksi.

21 Heille olisi näet ollut parempi, etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin että sen tunnettuaan kääntyvät pois heille annetusta pyhästä käskystä.

22 Mutta heille on tapahtunut tosi sananlaskun mukaan: "Koira palaa oksennukselleen ja pesty sika rapakoon rypemään."

3. Luku HERRAN PÄIVÄN TULEMINEN

1 Kirjoitan teille, rakkaat, jo tämän toisen kirjeen, ja näissä molemmissa muistuttamalla herätän puhdasta

orja hän on.

20 Sillä jos he meidän Herramme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen tuntemisen kautta ovat päässeetkin maailman saastutuksia pakoon, mutta niihin taas kietoutuvat ja tulevat voitetuiksi, niin on viimeinen tullut heille ensimmäistä pahemmaksi.

21 Parempi olisi heille ollut, etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin että sen tunnettuaan kääntyvät pois heille annetusta pyhästä käskystä.

22 Heille on tapahtunut, mitä tosi sananlasku sanoo: "Koira palaa oksennukselleen", ja: "Pesty sika rypee rapakossa".

3. Luku

1 Tämä on jo toinen kirje, jonka minä kirjoitan teille, rakkaani, ja näissä molemmissa minä muistut-

sen palvelia hän myös on.

20. Ja sittenkuin he ovat paenneet maailman saastaisuudesta Herran ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen tuntemiseen, niin he kuitenkin heitäsä niihin käärivät, ja voiteetaan, ja on heille viimeinen pahemmaksi tullut kuin ensimmäinen.

21. Sillä se olis heille parempi ollut, ettei he vanhurskauden tietä tunteneetkaan olisi, kuin että he tunsivat sen ja poikkesivat pois pyhästä käskystä, joka heille annettu oli.

22. Niille on tapahtunut se totinen sananlasku: koira syö oksennuksensa, ja pesty sika rypee rapakossa jälleen.

1. Tämän nyt toisen lähetykskirjan minä teille, minun rakkaani, kirjoitan, jolla minä herätän ja neuvon

PIETARIN TOINEN KIRJE

mieltänne,

2 jotta muistaisitte ne sanat, joita pyhät profeetat ovat ennen puhuneet, ja Herran ja Vapahtajan käskyn, jonka *meiltä, apostoleilta* olette saaneet.

3 Ennen kaikkea tietäkää se, että *päivien lopulla* tulee [pilkkapuheinensa] pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan

4 ja sanovat: "Missä on lupaus Hänen tulemuksestaan? Sillä siitä asti, kun isät nukkuivat pois, pysyy kaikki näin — luomisen alusta asti."

5 Sillä heidän näin tahtoessaan heiltä pysyy salassa, että taivaat samoin kuin maa, vedestä ja veden avulla tehtynä, olivat vanhastaan olemassa Jumalan sanan nojalla.

6 Niitten välityksellä silloinen maailma veden peittämänä hukkui.

7 Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat

tamalla herätän teidän puhdasta mieltänne,

2 että muistaisitte niitä sanoja, joita pyhät profeetat ennen ovat puhuneet, ja Herran ja Vapahtajan käskyä, jonka te apostoleiltanne olette saaneet.

3 Ja ennen kaikkea tietäkää se, että viimeisinä päivinä tulee pilkkapuheinensa pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan

4 ja sanovat: "Missä on lupaus hänen tulemuksensa? Sillä onhan siitä asti, kuin isät nukkuivat pois, kaikki pysynyt, niinkuin se on ollut luomakunnan alusta."

5 Sillä tietensä he eivät ole tietävinnään, että taivaat ja samoin maa, vedestä ja veden kautta rakennettu, olivat ikivanhastaan olemassa Jumalan sanan voimasta

6 ja että niiden kautta silloinen maailma hukkui vedenpaisumukseen.

7 Mutta nykyiset taivaat ja maa

teidän vakaata mieltänne,

2. Että te muistaisitte ne sanat, jotka ennen pyhiltä prophetailta sanotut ovat, ja myös meidän käskymme, jotka olemme Herran ja Vapahtajan apostolit.

3. Ja tietäkää se ensin, että viimeisinä päivinä tulevat pilkkaajat, jotka oman himonsa jälkeen vaeltavat,

4. Ja sanovat: kussa on lupaus hänen tulemisestansa? Sillä siitä päivästä, kuin isät ovat nukkuneet, pysyvät kaikki niinkuin ne luonnon alusta olleet ovat.

5. Mutta tietäen ei he tahdo tietää, että taivaat muinen olivat, ja maa vedestä, joka vedessä Jumalan sanan kautta seisoo.

6. Kuitenkin siihen aikaan se maailma niiden kautta vedenpaisumella hukkui.

7. Niin myös ne taivaat ja maa,

PIETARIN TOINEN KIRJE

samalla sanalla talletetut tulelle, säästetyt jumalattomain ihmisten tuomion ja kadotuksen päivään.

8 Mutta tämä yksi älköön olko teiltä, rakkaat, salassa, että yksi päivä on Herran edessä niin kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta niin kuin yksi päivä.

9 Ei Herra viivytä lupaamaansa, niin kuin jotkut pitävät sitä viivyttelynä, vaan Hän on pitkämielinen meitä* kohtaan, kun ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat mielenmuutokseen.

10 Mutta Herran päivä tulee niin kuin varas (yöllä). Silloin taivaat katoavat pauhinalla ja alkuaineet kuumuudesta* hajoavat, ja maa ja siinä olevat työt palavat.

ovat samalla sanalla talletetut tulelle, säästetyt jumalattomain ihmisten tuomion ja kadotuksen päivään.

8 Mutta tämä yksi älköön olko teiltä, rakkaani, salassa, että "yksi päivä on Herran edessä niinkuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta niinkuin yksi päivä".

9 Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä, niinkuin muutamat pitävät sitä viivyttelämisenä, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä hän ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen.

10 Mutta Herran päivä on tuleva niinkuin varas (yöllä), ja silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat.

jotka nyt ovat, hänen sanansa kautta säästetään tulen varaksi tuomiopäivään asti, jona jumalattomat ihmiset kadotetaan.

8. Mutta tätä yhtä ei pidä teiltä sallattaman, minun rakkaani: yksi päivä on Herran edessä niinkuin tuhannen ajastaikaa, ja tuhannen ajastaikaa niinkuin yksi päivä.

9. Ei Herra viivytä lupaustansa, (niinkuin muutamat sen viipyvän luulevat,) vaan hän on meidän kanssamme kärsiväinen, ja ei tahdo, että jonkun pitäis hukkuman, vaan että jokainen itsensä parannukseen kääntäis.

10. Mutta Herran päivä on tuleva niinkuin varas yöllä, ja silloin taivaat suurella pauhinalla menevät pois, mutta elementit pitää paluudesta sulaman, ja maa, ja rakennukset, jotka hänessä ovat, pitää palaman ylös.

VALMISTAUTUMINEN UUTEEN AIKAAN

11 Kun siis nämä kaikki [näin] hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä vaelluksessa ja jumalisuudessa,

12 odottaessanne ja jouduttaessanne Jumalan päivän tulemista, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta* sulavat!

13 Mutta Hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu.

14 Sen vuoksi, rakkaat, ahkeroikaa tätä odottaessanne, että Hän havaittisi teidät tahrattomiksi ja nuhteettomiksi, rauhassa.

15 Ja lukekaa Herramme pitkämielisyys pelastukseksi niin kuin myös rakas veljemme Paavali hänellä annetun viisauden mukaan on teille kirjoittanut,

11 Kun siis nämä kaikki näin hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä vaelluksessa ja jumalisuudessa,

12 teidän, jotka odotatte ja jouduttatte Jumalan päivän tulemista, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat!

13 Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu.

14 Sentähden, rakkaani, pyrkikää tätä odottaessanne siihen, että teidät havaittaisiin tahrattomiksi ja nuhteettomiksi, rauhassa, hänen edessänne;

15 ja lukekaa meidän Herramme pitkämielisyys pelastukseksi, josta myös meidän rakas veljemme Paavali hänelle annetun viisauden mukaan teille on kirjoittanut;

11. Että kaikki nämät pitää katoaman, minkäkaltaiset tulee teidän silloin olla pyhissä menoissa ja jumalisuudessa:

12. Niin että te odotatte ja ikävöittäte Jumalan päivän tulemista, jona taivaat tulesta raukeevat ja elementit palavuudesta sulavat?

13. Mutta me odotamme uusia taivaita ja uutta maata hänen lupauksensa jälkeen, joissa vanhurskaus asuu.

14. Sentähden, minun rakkaani, että te näitä odotatte, niin ahkeroitkaat, että te hänen edessänne puhtaiksi ja nuhteettomiksi rauhassa löydettäisiin;

15. Ja lukekaat meidän Herran Jesuksen Kristuksen pitkämielisyys teidän autuudeksenne, niin kuin myös meidän rakas veljemme Paavali siitä viisaudesta, joka hä-

PIETARIN TOINEN KIRJE

16 samoin kuin kaikissa kirjeissään, kun hän niissä puhuu näistä asioista, joissa on yhtä ja toista vaikeatajuista, mitä tietämättömät ja vakaantumattomat vääntävät kieroon niin kuin muitakin kirjoituksia, omaksi kadotukseksi.

17 Koska te siis, rakkaat, tämän ennalta tiedätte, niin varokaa, ettette jumalattomain eksytyksen mukaansa tempaamina lankeaisi pois omalta lujalta pohjaltanne,

18 vaan kasvakaat Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa. Hänelle kunnia sekä nyt että iäisyyden päivään. (Aamen.)

16 niinkuin hän tekee kaikissa kirjeissään, kun hän niissä puhuu näistä asioista, vaikka niissä tosin on yhtä ja toista vaikeatajuista, jota tietämättömät ja vakaantumattomat vääntävät kieroon niinkuin muitakin kirjoituksia, omaksi kadotukseksi.

17 Koska te siis, rakkaani, tämän jo edeltäpäin tiedätte, niin olkaa varuillanne, ettette rietasten eksymyksen mukaansa tempaamina lankeaisi pois omalta lujalta pohjaltanne,

18 ja kasvakaat meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa. Hänen olkoon kunnia sekä nyt että hamaan iankaikkisuuden päivään.

nelle annettu on, teille on kirjoittanut,

16. Joka myös jokaisessa kirjasansa näistä puhuu, joissa muutamat ovat työlääti ymmärtää, jotka taitamattomat ja huikentelevaiset turmelevat, niinkuin muutkin Raamatut, omaksi kadotukseksi.

17. Nyt että te, minun rakkaani, sen jo ennen tiedätte, niin kartta-kaat, ettette vieteltäisi jumalattomain eksytyksellä ynnä heidän kanssansa, ja lankeaisi pois omasta vahvuudestanne,

18. Vaan kasvakaat meidän Herramme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa: jolle olkoon kunnia sekä nyt että ijankaikkiseen aikaan, amen!

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN
KIRJE

1. Luku ELÄMÄN SANA

1 Mikä alusta on ollut, mitä olemme kuunnelleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja kätemme koskettelivat, siitä puhumme — elämän Sanasta.

2 Ja elämä ilmestyi ja olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iäisen elämän, joka oli Isän luona ja ilmestyi meille.

3 Minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen julistamme [myös] teille, jotta teilläkin olisi yhteys kanssamme, ja meillä on yhteys Isän ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kanssa.

4 Tätä kirjoitamme (teille), jotta ilonne olisi täydellinen.

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN
KIRJE

1. Luku

1 Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän Sanasta —

2 ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille —

3 minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kanssa.

4 Ja tämän me kirjoitamme (teille), että meidän ilomme olisi täydellinen.

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN
KIRJE

1. Joka alusta oli, jonka me kuullimme, jonka me silmillämme näimme, jota me katselleet olemme, ja meidän kätemme pidelleet ovat elämän sanasta,

2. (Ja elämä on ilmestynyt, ja me olemme nähneet, ja todistamme ja ilmoitamme teille sen elämän, joka ijankaikkinen on, joka oli Isän tykönä, ja on meille ilmestynyt.)

3. Mitä me nähneet ja kuulleet olemme, sen me teille ilmoitamme, että teilläkin meidän kanssamme osallisuus olis ja meidän osallisuutemme on Isän ja hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kanssa.

4. Ja näitä me teille kirjoitamme, että teidän ilonne täydellinen olis.

VALOSSA VAELTAMINEN

5 Tämä on se sanoma, jonka olemme Häneltä kuulleet ja jonka julistamme teille: Jumala on valo eikä Hänessä ole mitään pimeää.

6 Jos sanomme, että meillä on yhteys Hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeässä, niin valehtelemme emmekä seuraa totuutta.

7 Mutta jos vaellamme valossa niin kuin Hän on valossa, meillä on yhteys keskenämme ja Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

8 Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, eksytämme itsemme eikä totuus ole meissä.

9 Jos tunnustamme syntimme, Hän on uskollinen ja vanhurskas, niin että antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.

5 Ja tämä on se sanoma, jonka olemme häneltä kuulleet ja jonka me teille julistamme: että Jumala on valkeus ja ettei hänessä ole mitään pimeyttä.

6 Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valehtelemme emmekä tee totuutta.

7 Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

8 Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä.

9 Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.

5. Ja tämä on se ilmoitus, jonka me häneltä kuulleet olemme, ja teille ilmoitamme, että Jumala on valkeus, ja ei hänessä ole yhtään pimeyttä.

6. Jos me sanomme, että meillä on osallisuus hänen kanssansa, ja vaellamme pimeydessä, niin me valehtelemme ja emme tee totuutta.

7. Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hänkin valkeudessa on, niin meillä on osallisuus keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa veri puhdistaa meitä kaikesta synnistä.

8. Jos me sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me petämme itsemme, ja ei ole totuus meissä.

9. Jos me tunnustamme meidän syntimme, niin hän on uskollinen ja hurskas, joka meille synnit anteeksi antaa ja puhdistaa meitä kaikesta vääryydestä,

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

10 Jos sanomme ettemme ole syntiä tehneet, teemme Hänet valehtelijaksi eikä Hänen sanansa ole meissä.

10 Jos sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, niin me teemme hänet valhettelijaksi, ja hänen sanansa ei ole meissä.

10. Jos me sanomme: emmepä me syntiä tehneet ole, niin me teemme hänet valehteliaksi ja ei hänen sanansa ole meissä.

2. Luku JEEBUS ON PUOLUSTAJAMME

2. Luku

1 Lapsukaiseni, tätä kirjoitan teille jotte syntiä tekisi. Mutta jos joku syntiä tekisi, meillä on puolustaja Isän luona, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.

1 Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.

1. Minun lapsukaiseni! näitä minä teille kirjoitan, ettette syntiä tekisi. Ja jos joku syntiä tekee, niin meillä on edesvastaaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka vanhurskas on,

2 Hän on syntiemme hyvitys, eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien.

2 Ja hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien.

2. Ja hän on sovinto meidän syntiemme edestä, ei ainoastaan meidän, vaan myös kaiken maailman edestä.

KÄSKYJEN SEURAAMINEN

3 Siitä tiedämme Hänet tuntevamme, jos pidämme Hänen käskynsä.

3 Ja siitä me tiedämme hänet tuntevamme, että pidämme hänen käskynsä.

3. Ja siitä me ymmärrämme, että me hänen tuntemme, jos me hänen käskynsä pidämme.

4 Joka sanoo: "Tunnen Hänet" eikä pidä Hänen käskyjään, on valehtelija

4 Joka sanoo: "Minä tunnen hänet", eikä pidä hänen käskyjäänsä,

4. Joka sanoo: minä tunnen hänen, ja ei pidä hänen käskyjäänsä,

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

eikä totuus ole Hänessä.

5 Mutta joka pitää Hänen sanansa, Hänessä Jumalan rakkaus on totisesti tullut täydelliseksi. Siitä tiedämme Hänessä olevamme,

6 joka sanoo Hänessä pysyvänsä, on velvollinen vaeltamaan niin kuin Hän vaelsi.

UUSI KÄSKY

7 Veljet, en kirjoita teille uutta käskyä, vaan vanhan käskyn, joka teillä alusta on ollut. Tämä vanha käsky on se sana, jonka olette (alusta) kuulleet.

8 Toisekseen kirjoitan teille uuden käskyn, sen joka on totta Hänessä ja teissä, sillä pimeä katoaa ja tosi valo jo loistaa.

9 Joka sanoo valossa olevansa, mutta vihaa veljeään, on yhä vielä pimeässä.

se on valhettelija, ja totuus ei ole hänessä.

5 Mutta joka pitää hänen sanansa, hänessä on Jumalan rakkaus totisesti täydelliseksi tullut. Siitä me tiedämme, että me hänessä olemme.

6 Joka sanoo hänessä pysyvänsä, on velvollinen vaeltamaan, niin kuin hän vaelsi.

7 Rakkaani, en minä kirjoita teille uutta käskyä, vaan vanhan käskyn, joka teillä on alusta ollut; tämä vanha käsky on se sana, jonka te olette (*alusta*) kuulleet.

8 Ja kuitenkin minä kirjoitan teille uuden käskyn, sen, mikä on totta hänessä ja teissä; sillä pimeys katoaa, ja totinen valkeus jo loistaa.

9 Joka sanoo valkeudessa olevansa, mutta vihaa veljeänsä, se on yhä vielä pimeydessä.

hän on valehtelia, ja ei hänessä ole totuus.

5. Mutta joka hänen sanansa pitää, totisesti on Jumalan rakkaus hänessä täydellinen. Siitä me tiedämme, että me hänessä olemme.

6. Joka sanoo itsensä hänessä pysyvän, hänen pitää niin vaeltaman kuin hänkin vaelsi.

7. Rakkaat veljet, en minä uutta käskyä teille kirjoita, vaan vanhan käskyn, joka teillä alusta oli. Vanha käsky on se sana, jonka te alusta kuulitte.

8. Minä kirjoitan teille taas uuden käskyn, se mikä hänessä totinen on, ja teissä myös; sillä pimeys on mennyt pois ja totinen valkeus nyt paistaa.

9. Joka sanoo valkeudessa olevansa ja vihaa veljeänsä, hän on vielä pimeydessä.

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

10 Joka rakastaa veljeään, pysyy valossa, eikä hänessä ole pahennusta.

11 Mutta joka vihaa veljeään, on pimeässä ja vaeltaa pimeässä eikä tiedä, mihin menee, sillä pimeä on sokaissut hänen silmänsä.

APOSTOLIEN KIRJEEN SYY

12 Kirjoitan teille, lapsukaiset, sillä synnit ovat teille anteeksi annetut Hänen nimensä vuoksi.

13 Kirjoitan teille, isät, sillä olette oppineet tuntemaan Hänet joka alusta on ollut. Kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä olette voittaneet pahan*. Kirjoitan teille, lapsukaiset, sillä olette oppineet tuntemaan Isän.

14 Olen kirjoittanut teille, isät, sillä olette oppineet tuntemaan Hänet, joka alusta on ollut. Olen kirjoittanut teille, nuorukaiset, sillä olette voimakkaat ja Jumalan sana pysyy teis-

10 Joka rakastaa veljeänsä, se pysyy valkeudessa, ja hänessä ei ole pahennusta.

11 Mutta joka vihaa veljeänsä, se on pimeydessä ja vaeltaa pimeydessä, eikä hän tiedä, mihin menee; sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä.

12 Minä kirjoitan teille, lapsukaiset, sillä synnit ovat teille anteeksi annetut hänen nimensä tähden.

13 Minä kirjoitan teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka alusta on ollut. Minä kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä te olette voittaneet sen, joka on paha. Minä olen kirjoittanut teille, lapsukaiset, sillä te olette oppineet tuntemaan Isän.

14 Minä olen kirjoittanut teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka alusta on ollut. Minä olen kirjoittanut teille, nuorukaiset, sillä te olette väkevät, ja Jumalan

10. Joka veljeänsä rakastaa, se pysyy valkeudessa ja ei hänessä ole pahennusta.

11. Mutta joka veljeänsä vihaa, hän on pimeydessä ja vaeltaa pimeydessä, eikä tiedä, kuhunka hän menee; sillä pimeydet ovat hänen silmänsä soaisseet.

12. Rakkaat poikaseni, minä kirjoitan teille, että teille synnit anteeksi annetaan hänen nimensä tähden.

13. Minä kirjoitan teille, isät; sillä te tunsitte hänen, joka alusta on. Minä kirjoitan teille nuorukaiset, sillä te voititte pahan. Minä kirjoitan teille, lapsukaiseni; sillä te tunsitte Isän.

14. Minä kirjoitin teille, isät; sillä te tunsitte sen, joka alusta on. Minä kirjoitin teille, nuorukaiset; sillä te olette väkevät, ja Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette pahan

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

sä, ja olette voittaneet pahan*.

sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet sen, joka on paha. voittaneet.

MAAILMAN RAKKAUS ON ALKUISIN PAHASTA

15 Älkää rakastako maailmaa älkääkään sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, ei Isän rakkaus ole hänessä.

16 Sillä mikään, mikä on maailmassa, lihan himo ja silmäin pyyntö ja elämän korska, ei ole Isästä lähtöisin, vaan on maailmasta peräisin,

17 Ja maailma katoaa ja sen himo, Mutta joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti.

15 Älkää rakastako maailmaa älkääkään sitä, mikä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä.

16 Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole Isästä, vaan maailmasta.

17 Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti.

15. Älkäät maailmaa rakastako eli mitään mitä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, ei hänensä ole Isän rakkaus.

16. Sillä kaikki, mitä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän koreus, ei se ole Isästä, vaan se on maailmasta.

17. Ja maailma katoa ja hänen himonsa; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy ijankaikkisesti.

VAROITUS ANTIKRISTUKSISTA

18 Lapsukaiset, on viimeinen aika. Ja niin kuin olette kuulleet, että antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta ilmestynyt. Siitä tiedämme, että on viimeinen aika.

18 Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika. Ja niinkuin te olette kuulleet, että antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut; siitä me tiedämme, että nyt on vii-

18. Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika, ja niinkuin te olette kuulleet, että antikristus tulee, niin nyt myös monta antikristusta rupee olemaan; sillä me tunnemme, että

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

19 Meistä he ovat lähteneet, mutta he eivät kuuluneet meihin. Sillä jos he olisivat kuuluneet meihin, he olisivat pysyneet kanssamme. Heissä on kuitenkin käyvä ilmi, että kaikki eivät kuulu meihin.

20 Mutta teillä on voitelu Pyhäältä, ja *tiedätte kaiken*.

21 En ole kirjoittanut teille sen vuoksi, ettette totuutta tiedä, vaan koska tiedätte sen ja *ettei mikään valhe* ole totuudesta peräisin.

22 Kuka on valehtelija, jollei se, joka kieltää, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, joka kieltää Isän ja Pojan.

23 Ei kenelläkään, joka kieltää Pojan, ole Isääkään. [Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä]

24 Minkä (siis) alusta asti olette kuulleet, se pysyköön teissä. Jos teissä pysyy se, minkä alusta asti olette

meinen aika.

19 Meistä he ovat lähteneet, mutta he eivät olleet yhtä meidän kanssamme; sillä jos he olisivat olleet yhtä meidän kanssamme, niin he olisivat meidän kanssamme pysyneet; mutta heissä oli tuleva ilmi, että kaikki eivät ole yhtä meidän kanssamme.

20 Teillä on voitelu Pyhäältä, ja kaikilla teillä on tieto.

21 En minä ole kirjoittanut teille sentähden, ettette totuutta tiedä, vaan sentähden, että te tiedätte sen ja ettei mikään valhe ole totuudesta.

22 Kuka on valhettelija, ellei se, joka kieltää sen, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, se, joka kieltää Isän ja Pojan.

23 Kuka ikinä kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä.

24 Minkä te olette alusta asti kuulleet, se pysyköön teissä. Jos teissä pysyy se, minkä olette alusta

viimeinen aika on.

19. He ovat meistä lähteneet, mutta ei he olleet meistä; sillä jos he meistä olleet olisivat, niin he tosin olisivat meidän kanssamme pysyneet: mutta että ne julki tulisivat, ettei he kaikki ole meistä.

20. Ja teillä on voide häneltä, joka pyhä on, ja te tiedätte kaikki.

21. En minä teille kirjoittanut niinkuin totuuden tietämättömille, vaan niinkuin sen tietäville, ja ettei yksikään valhe ole totuudesta.

22. Kuka on valehtelia, vaan se joka kieltää Jesuksen olevan Kristuksen? Se on antikristus, joka kieltää Isän ja Pojan.

23. Jokainen joka kieltää Pojan, ei hänellä Isääkään ole.

24. Mitä te siis alusta kuulitte, se teissä pysykään: jos se teissä pysyy, minkä te alusta kuulitte, niin

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

kuulleet, niin tekin pysytte Pojassa ja Isässä.

25 Ja tämä on se lupaus, jonka Hän on meille luvannut: iäinen elämä.

26 Tämän olen kirjoittanut teille niistä, jotka teitä eksyttävät.

HERRASSA PYSYMINEN

27 Mutta te, teissä pysyy se voitelu, jonka olette Häneltä saaneet, ettekä ole sen tarpeessa, että eräs teitä opettaa, vaan niin kuin *sama voitelu* opettaa teitä kaikessa ja on totta eikä ole valhetta, ja niin kuin se on teitä opettanut, niin te pysytte Hänessä.

28 Ja nyt, lapsukaiset, pysykää Hänessä, jotta meillä Hänen ilmestyessään olisi uskallus emmekä joutuisi häveten väistymään Hänen edestään Hänen tulemuksessaan.

29 Jos tiedätte, että Hän on vanhurskas, ymmärrätte, että [myös] jokainen, joka vanhurskautta harjoittaa,

asti kuulleet, niin tekin pysytte Pojassa ja Isässä.

25 Ja tämä on se lupaus, minkä hän on meille luvannut: iankaikkinen elämä.

26 Tämän minä olen kirjoittanut teille niistä, jotka teitä eksyttävät.

27 Mutta te-teissä pysyy se voitelu, jonka olette häneltä saaneet, ja te ette ole kenenkään opetuksen tarpeessa; vaan niinkuin hänen voitelunsa opettaa teitä kaikessa, niin se opetus on myös totta eikä ole valhetta; ja niinkuin se on opettanut teitä, niin pysykää hänessä.

28 Ja nyt, lapsukaiset, pysykää hänessä, että meillä hänen ilmestyessään olisi turva eikä meitä häpeällä karkoitettaisi pois hänen työkönsä hänen tulemuksessaan.

29 Jos tiedätte, että hän on vanhurskas, niin te ymmärrätte, että myös jokainen, joka vanhurskau-

te myös Pojassa ja Isässä pysytte.

25. Ja tämä on se lupaus, jonka hän meille luvannut on, sen iankaikkisen elämän.

26. Nämät minä teille niistä kirjoitin, jotka teitä viettelevät.

27. Ja se voide, jonka te häneltä saaneet olette, pysyy teissä, ja ette tarvitse, että joku teitä opettaa; vaan niinkuin se voide teitä kaikista opettaa, niin on se tosi ja ei valhe, ja niinkuin se teitä opetti, niin myös te hänessä pysykää,

28. Ja nyt, lapsukaiseni, pysykää hänessä: että kuin hän ilmestyy, meillä olis turva, ettemme hänen edessään häpiään tulisi hänen tulemisessansa.

29. Jos te tiedätte, että hän vanhurskas on, niin tietäkää myös, että jokainen, joka vanhurskautta

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

on Hänestä syntynyt.

3. Luku JUMALAN LAPSI EI HARJOITA SYNTIÄ

1 Katsokaa millaisen rakkauden Isä on antanut meille, että meitä kutsutaan* Jumalan lapsiksi, [joita olemmekin]. Sen vuoksi maailma ei tunne meitä, koska se ei tunne Häntä.

2 Rakkaat, nyt olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. (Mutta) tiedämme tulevamme Hänen kaltaisikseen, kun Hän ilmestyy, sillä saamme nähdä Hänet sellaisena kuin Hän on.

3 Jokainen, joka panee Häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä niin kuin Hän on puhdas.

4 Jokainen, joka harjoittaa syntiä, harjoittaa myös laittomuutta, ja synti on laittomuus.

5 Tiedätte Hänen ilmestyneen ottamaan pois syntimme*, eikä Hänessä

den tekee, on hänestä syntynyt.

3. Luku

1 Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne häntä.

2 Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on.

3 Ja jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niinkuin hän on puhdas.

4 Jokainen, joka tekee synnin, tekee myös laittomuuden; ja synti on laittomuus.

5 Ja te tiedätte hänen ilmestyneen ottamaan pois synnit; ja hänessä

tekee, se on syntynyt hänestä.

1. Katsokaat, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille osoittanut, että me Jumalan lapsiksi nimitetään. Sentähden ei maailma teitä tunne; sillä ei hän häntäkään tunne.

2. Minun rakkaani! nyt me olemme Jumalan lapset, ja ei ole se vielä ilmestynyt, miksi me tulemme; mutta me tiedämme, kuin se ilmestyy, niin me hänen kaltaisiksenä tulemme; sillä me saamme hänen nähdä niinkuin hän on.

3. Ja jokainen, jolla tämä toivo on hänen tykönsä, puhdistaa itsensä, niinkuin hänkin puhdas on.

4. Jokainen, joka syntiä tekee, se myös tekee vääryyttä, ja synti on vääryys.

5. Ja te tiedätte hänen ilmestyneen, että hän meidän syntimme

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

ole syntiä.

6 Ei kukaan, joka Hänessä pysyy, harjoita syntiä. Yksikään, joka harjoittaa syntiä, ei ole Häntä nähnyt eikä Häntä tuntenut.

7 Lapsukaiset, älköön kukaan teitä eksyttäkö. Joka vanhurskautta harjoittaa, on vanhurskas niin kuin Hän on vanhurskas.

8 Joka syntiä harjoittaa, on * paholaisen oma*, sillä paholainen harjoittaa syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, jotta Hän tekisi tyhjäksi paholaisen teot.

9 Ei yksikään Jumalasta syntynyt harjoita syntiä, sillä Hänen siemenensä pysyy hänessä, eikä hän voi syntiä harjoittaa, koska hän on Jumalasta syntynyt.

10 Siitä tunnetaan Jumalan lapset ja paholaisen lapset. Yksikään, joka ei harjoita vanhurskautta, ei ole Jumalasta syntyisin, eikä se, joka ei rakasta veljeään.

ei ole syntiä.

6 Kuka ikinä hänessä pysyy, hän ei tee syntiä; kuka ikinä syntiä tekee, hän ei ole häntä nähnyt eikä häntä tuntenut.

7 Lapsukaiset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Se, joka vanhurskauden tekee, on vanhurskas, niinkuin hän on vanhurskas.

8 Joka syntiä tekee, se on perkeleestä, sillä perkele on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi perkeleen teot.

9 Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä; eikä hän saata syntiä tehdä, sillä hän on Jumalasta syntynyt.

10 Siitä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä perkeleen lapsia. Kuka ikinä ei tee vanhurskautta, hän ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei veljeänsä rakasta.

ottais pois; ja ei hänessä ole syntiä.

6. Jokainen, joka hänessä pysyy, ei hän syntiä tee; mutta jokainen, joka syntiä tekee, ei se ole häntä nähnyt eikä häntä tuntenut.

7. Lapsukaiset, älkää antako kenenkään teitänne vietellä. Joka vanhurskautta tekee, se on vanhurskas, niinkuin hänkin vanhurskas on.

8. Joka syntiä tekee, hän on perkeleestä; sillä perkele tekee syntiä alusta. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän perkeleen työt särkis.

9. Jokainen, joka Jumalasta syntynyt on, ei se syntiä tee; sillä hänen siemenensä pysyy hänessä, ja ei hän taida syntiä tehdä, sillä hän on Jumalasta syntynyt.

10. Siitä ilmaantuvat Jumalan lapset ja perkeleen lapset. Jokainen, joka ei tee vanhurskautta, ei se ole Jumalasta, ja joka ei rakasta veljeänsä.

VELJESRAKKAUDESTA

11 Sillä tämä on se sanoma, jonka olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toisiamme

12 eikä olla niin kuin Kain, joka oli *pahan vallassa* ja tappoi veljensä. Ja miksi hän tappoi hänet? Koska hänen omat tekonsa olivat pahat, mutta hänen veljensä teot vanhurskaat.

13 Älkää ihmetelkö, veljeni, jos maailma teitä vihaa.

14 Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, koska rakastamme veljiä. Joka ei rakasta (veljeään), pysyy kuolemassa.

15 Jokainen, joka vihaa veljeään, on murhaaja, ja tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iäistä elämää hänessä pysyvänä.

16 Siitä olemme oppineet tuntemaan

11 Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme

12 eikä olla Kainin kaltaisia, joka oli pahasta ja tappoi veljensä. Ja minkätähden hän tappoi hänet? Sentähden, että hänen tekonsa olivat pahat, mutta hänen veljensä teot vanhurskaat.

13 Älkää ihmetelkö, veljeni, jos maailma teitä vihaa.

14 Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta (*veljeään*), pysyy kuolemassa.

15 Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi.

16 Siitä me olemme oppineet tun-

11. Sillä tämä on ilmoitus, jonka te alusta kuulitte, että me toinen toistamme rakastaisimme.

12. Ei niinkuin Kain, joka pahasta oli, ja tappoi veljensä; ja minkätähden hän tappoi hänet? Sillä hänen työnsä olivat pahat, ja hänen veljensä vanhurskaat.

13. Älkää ihmetelkö, minun veljeni, jos teitä maailma vihaa.

14. Me tiedämme, että me olemme kuolemasta elämään siirretyt, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei veljeänsä rakasta, se pysyy kuolemassa.

15. Jokainen, joka veljeänsä vihaa, hän on murhaaja; ja te tiedätte, ettei yhdessäkään murhaajassa ole ijankaikkinen elämä pysyvä.

16. Siitä me tunsimme rakkauden,

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

rakkauden, että Hän antoi henkensä puolestamme; meidänkin tulee antaa henkemme veljien puolesta.

17 Mutta jos joku omistaa maailman varallisuutta ja näkee veljensä olevan puutteessa, mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus pysyy hänessä?

18 Lapsukaiseni*, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa.

19 Siitä tiedämme, että olemme * totuuden omat* ja rauhoitamme Hänen edessään sydämemme.

20 Sillä jos sydämemme syyttää meitä, niin Jumala on suurempi kuin sydämemme ja tietää kaikki.

USKALLUS JUMALAAAN

21 Rakkaat, jos sydämemme ei syytä meitä, niin meillä on uskallus Juma-

temaan rakkauden, että hän antoi henkensä meidän edestämme; meidänkin tulee antaa henkemme veljiemme edestä.

17 Jos nyt jollakin on tämän maailman hyvyyttä ja hän näkee veljensä olevan puutteessa, mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus saattaa pysyä hänessä?

18 Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa.

19 Siitä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja me saatamme hänen edessään rauhoittaa sydämemme sillä,

20 että jos sydämemme syyttää meitä, niin Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaikki.

21 Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, niin meillä on uskallus

että hän on henkensä meidän edestämme pannut; niin pitää meidän veljeimme edestä henkemme paneman.

17. Mutta jos jollakin olis tämän maailman hyvyyttä, ja näkis veljensä tarvitseman, ja sulkee sydämensä häneltä, kuinkas Jumalan rakkaus pysyy hänessä?

18. Lapsukaiseni, älkäämme rakastako sanalla eli kielellä, vaan työllä ja totuudella.

19. Siitä me tiedämme, että me totuudesta olemme ja taidamme hänen edessänsä meidän sydämemme hillitä,

20. Että jos meidän sydämemme tuomitsee meitä, niin on Jumala suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaikki.

21. Te rakkahimmat! jos ei meidän sydämemme tuomitse meitä, niin

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

laan,
22 ja mitä tahansa anomme, sen saamme Häneltä, koska pidämme Hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on Hänelle otollista.

23 Ja tämä on Hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toisiamme niin kuin Hän on meille käskyn antanut.

24 Joka pitää Hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa* ja Jumala hänessä. Ja siitä tiedämme Hänen meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka Hän on meille antanut.

4. Luku HENKIEN KOETTELEMISESTA

1 Rakkaat, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta lähtöisin, sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan.

Jumalaan,
22 ja mitä ikinä anomme, sen me häneltä saamme, koska pidämme hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on hänelle otollista.

23 Ja tämä on hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toinen toistamme, niinkuin hän on meille käskyn antanut.

24 Ja joka pitää hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Ja siitä me tiedämme hänen meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut.

4. Luku

1 Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan.

meillä on turva Jumalaan.

22. Ja mitä me anomme, niin me saamme häneltä, että me hänen käskynsä pidämme ja teemme, mitä hänelle kelpaa.

23. Ja tämä on hänen käskynsä, että me hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimen päälle uskoisimme, ja rakastaisimme toinen toistamme, niinkuin hän käskyn meille antoi.

24. Ja joka hänen käskynsä pitää, se pysyy hänessä ja hän siinä, ja siitä me tiedämme, että hän meissä pysyy, siitä Hengestä, jonka hän meille antoi.

1. Te rakkaimmat! älkäät jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaat henget, josko he Jumalasta ovat; sillä monta väärää prophetaa ovat tulleet maailmaan.

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

2 Tästä tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi lihassa tulleeeksi, on Jumalasta lähtöisin.

3 Ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta (*Kristukseksi lihassa tulleeeksi), ei ole Jumalasta lähtöisin. Se on antikristuksen henki, josta olette kuulleet, että se tulee, ja se on jo nyt maailmassa.

4 Lapsukaiset, te olette Jumalan omia* ja olette voittaneet heidät, sillä Hän, joka on teissä, on suurempi kuin se, joka on maailmassa.

5 He ovat *maailman omia*. Sen vuoksi he puhuvat 'maailman mukaan, ja maailma kuuntelee heitä.

6 Me olemme Jumalan omia. Joka tuntee Jumalan, kuuntelee meitä. Joka ei ole Jumalan oma, se ei kuuntele meitä. Siitä tunnemme totuuden hengen ja eksytyksen hengen.

2 Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta;

3 ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta (*Kristukseksi lihassa tulleeeksi*), ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa.

4 Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja olette voittaneet heidät; sillä hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa.

5 He ovat maailmasta; sentähden he puhuvat, niinkuin maailma puhuu, ja maailma kuulee heitä.

6 Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä. Siitä me tunnemme totuuden hengen ja eksytyksen hengen.

2. Sillä te tuntekaat Jumalan Henki, että jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristuksen lihaan tulleen, se on Jumalasta,

3. Ja jokainen henki, joka ei tunnusta Jesusta Kristusta lihaan tulleeeksi, ei se ole Jumalasta: ja se on antikristuksen henki, josta te kuulitte, että hän on tuleva, ja on jo parhaallansa maailmassa.

4. Lapsukaiseni, te olette Jumalasta ja olette heidät voittaneet; sillä se, joka teissä on, hän on suurempi kuin se, joka maailmassa on.

5. He ovat maailmasta, sentähden he puhuvat maailmasta ja maailma kuulee heitä.

6. Me olemme Jumalasta: ja joka Jumalan tuntee, hän kuulee meitä; joka ei Jumalasta ole, ei hän kuule meitä. Siitä me tunnemme totuuden hengen ja eksytyksen hengen.

RAKKAUS ON JUMALASTA

7 Rakkaat, rakastakaamme toisiamme, sillä rakkaus on Jumalasta lähöisin. Jokainen joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan.

8 Joka ei rakasta, ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.

9 Siinä Jumalan rakkaus ilmestyi meille, että Jumala lähetti ainosyntyisen Poikansa maailmaan, jotta me eläisimme Hänen ansiostaan.

10 Siinä rakkaus on, ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan että Hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa syntiemme hyvitykseksi.

11 Rakkaat, jos Jumala näin rakasti meitä, mekin olemme velvolliset rakastamaan toisiamme.

12 Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos rakastamme toisiamme, niin Jumala pysyy meissä, ja Hänen

7 Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan.

8 Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.

9 Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainoaisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttansa.

10 Siinä on rakkaus — ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksesi.

11 Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme.

12 Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy

7. Te rakkahimmat, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta: ja jokainen, joka rakastaa, se on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan.

8. Joka ei rakasta, ei hän tunne Jumalaa; sillä Jumala on rakkaus.

9. Sen kautta ilmestyi Jumalan rakkaus meidän kohtaamme, että Jumala lähetti ainoan Poikansa maailmaan, että me hänen kauttansa eläisimme.

10. Siinä on rakkaus, ei että me rakastimme Jumalaa, vaan että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa sovinnoksi meidän syntiemme edestä.

11. Te rakkahimmat, jos Jumala meitä niin rakasti, niin meidän pitää myös toinen toistamme rakastaman.

12. Ei ole yksikään Jumalaa koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala py-

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä.

13 Siitä tiedämme Hänessä pysyvämme ja Hänen meissä, että Hän on antanut meille Henkeään.

14 Olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi.

15 Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, Hänessä Jumala pysyy ja Hän Jumalassa.

16 Ja me olemme oppineet tuntemaan ja olemme uskoneet sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, pysyy Jumalassa ja Jumala Hänessä.

17 Siinä rakkaus on tullut täydelliseksi meissä, jotta meissä olisi uskallus tuomiopäivänä. Sillä sellainen kuin Hän on, sellaisia olemme mekin tässä maailmassa.

18 Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon. Sillä pelossa on rangaistusta, mutta

meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä.

13 Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille Henkeänsä.

14 Ja me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi.

15 Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa.

16 Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

17 Näin on rakkaus tullut täydelliseksi meissä, että meillä olisi turva tuomiopäivänä; sillä sellainen kuin hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa.

18 Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon, sillä pelossa on rangaist-

syy meissä, ja hänen rakkautensa on täydellinen meissä.

13. Siitä me tunnemme, että me pysymme hänessä ja hän meissä, ja että hän antoi meille Hengensä.

14. Ja me näimme ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi.

15. Jokainen, joka tunnustaa Jeesuksen Jumalan Pojaksi, hänessä pysyy Jumala ja hän Jumalassa.

16. Ja me tunsimme ja uskoimme sen rakkauden, jolla Jumala meitä rakastaa. Jumala on rakkaus, ja joka rakkaudessa pysyy, hän pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä.

17. Siinä täytetään rakkaus meissä, että meillä olisi turva tuomiopäivänä; sillä niinkuin hän on, niin olemme me myös tässä maailmassa.

18. Ei pelko ole rakkaudessa, vaan täydellinen rakkaus ajaa pois pelvon, sillä pelvolla on vaiva;

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

joka pelkää, ei ole tullut täydelliseksi rakkaudessa.

19 Me rakastamme (Häntä), koska Hän on ensin rakastanut meitä.

20 Jos joku sanoo: "Minä rakastan Jumalaa", mutta vihaa veljeään, hän on valehtelija. Sillä *kuinka hän, joka ei rakasta veljeään, jonka hän on nähnyt, voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt "

21 Tämä käsky meille on Häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, rakastakoon myös veljeään.

5. Luku JUMALASTA SYNTYMISEN MERKKI

1 Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt, ja jokainen, joka rakastaa Häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myös sitä, joka on Hänestä syntynyt.

2 Siitä tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja pidämme Hänen käskyn-

tusta; ja joka pelkää, se ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.

19 Me rakastamme (Häntä), sillä hän on ensin rakastanut meitä.

20 Jos joku sanoo: "Minä rakastan Jumalaa", mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valhettelija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, se ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt.

21 Ja tämä käsky meillä on häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, se rakastakoon myös veljeänsä.

5. Luku

1 Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt.

2 Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme

mutta joka pelkää, ei hän ole täydellinen rakkaudessa.

19. Me rakastamme häntä; sillä hän rakasti meitä ensin.

20. Jos joku sanoo: minä rakastan Jumalaa, ja vihaa veljeänsä, se on valehtelia; sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän näkee, kuinka hän taitaa Jumalaa rakastaa, jota ei hän näe?

21. Ja tämä käsky on meillä häneltä: joka Jumalaa rakastaa, hänen pitää myös veljeänsä rakastaman.

1. Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, hän on Jumalasta syntynyt, ja jokainen, joka rakastaa sitä, joka synnytti, hän rakastaa myös sitä, joka hänestä syntynyt on.

2. Siitä me tunnemme, että me rakastamme Jumalan lapsia, koska me Jumalaa rakastamme ja hänen

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

sä.
3 Sillä tämä on Jumalan rakkautta, että pidämme Hänen käskynsä, ja Hänen käskynsä eivät ole raskaat.
4 Sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman. Ja tämä on se voitto, joka on voittanut maailman, meidän uskomme.
5 Kuka on se, joka voittaa maailman, jollei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?

hänen käskyjensä.
3 Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat;
4 sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme.
5 Kuka on se, joka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?

käskynsä pidämme.
3. Sillä tämä on rakkaus Jumalan tykö, että me hänen käskynsä pidämme, ja hänen käskynsä ei ole raskaat.
4. Sillä kaikki, mitä Jumalasta syntynyt on, se voittaa maailman, ja meidän uskomme on se voitto, joka maailman voitti.
5. Kuka siis on, joka voittaa maailman, mutta se joka uskoo, että Jesus on Jumalan Poika?

TODISTUS JUMALAN POJASTA

6 Hän on se, joka on tullut veden ja veren kautta. Jeesus Kristus, ei ainoastaan vedessä, vaan vedessä ja veressä. Ja Henki on se, joka todistaa, koska Henki on totuus.
7 Sillä kolme on jotka todistavat (taivaassa: Isä, Sana ja Pyhä Henki. ja nämä kolme ovat yksi.
8 Ja kolme on jotka todistavat maassa): Henki ja vesi ja veri, ja nämä kolme pitävät yhtä.

6 Hän on se, joka on tullut veden ja veren kautta, Jeesus Kristus, ei ainoastaan vedessä, vaan vedessä ja veressä; ja Henki on se, joka todistaa, sillä Henki on totuus.
7 Sillä kolme on, jotka todistavat taivaassa: (Isä, Sana, ja Pyhä Henki; ja nämä kolme ovat yhtä (hebr. UT:ssa *תנן* yksi)
8 Ja kolme on, jotka todistavat maan päällä: Henki, vesi ja veri; ja nämä kolme ovat yhtä (hebr. UT:ssa *תנן*

6. Tämä on se, joka vedellä ja verellä tulee, Jesus Kristus, ei ainoastansa vedellä, vaan vedellä ja verellä. Ja Henki todistaa, että Henki on totuus.
7. Sillä kolme ovat, jotka todistavat taivaassa: Isä, Sana ja Pyhä Henki, ja ne kolme yksi ovat:
8. Ja kolme ovat, jotka todistavat maan päällä: Henki ja vesi ja veri, ja ne kolme yhdessä ovat.

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

9 Jos hyväksymme ihmisten todistuksen on Jumalan todistus kuitenkin suurempi, sillä tämä on Jumalan todistus, jonka* Hän on todistanut Pojastaan.

10 Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä on todistus itsessään. Joka ei usko Jumalaa, on tehnyt Hänestä valehtelijan, koska ei ole uskonut sitä todistusta, jonka Jumala on todistanut Pojastaan.

11 Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iäisen elämän ja tämä elämä on Hänen Pojassaan.

12 Jolla Poika on, hänellä on elämä. Jolla Jumalan Poikaa ei ole, hänellä ei ole elämää.

RUKOUKSEN KUULEMISESTA JA PYHÄSTÄ ELÄMÄSTÄ

13 Tämän olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, jotta tietäisitte, että teillä on iäinen elämä

yksi).

9 Jos me otamme vastaan ihmisten todistuksen, niin onhan Jumalan todistus suurempi. Ja tämä on Jumalan todistus, sillä hän on todistanut Pojastansa.

10 Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä on todistus itsessään; joka ei usko Jumalaa, tekee hänet valhettelijaksi, koska hän ei usko sitä todistusta, jonka Jumala on todistanut Pojastansa.

11 Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassansa.

12 Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää.

13 Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, tietääksenne, että teillä

9. Jos me ihmisten todistuksen otamme, niin on Jumalan todistus suurempi; sillä tämä on Jumalan todistus, jonka hän Pojastansa todisti.

10. Joka uskoo Jumalan Pojan päälle, hänellä on todistus itsessään: joka ei usko Jumalaa, hän tekee hänen valehteliaksi; sillä ei hän uskonut sitä todistusta, jonka Jumala on Pojastansa todistanut.

11. Ja tämä on se todistus, että Jumala on meille ijankaikkisen elämän antanut, ja se elämä on hänen Pojassansa.

12. Jolla Jumalan Poika on, hänellä on elämä; jolla ei Jumalan Poikaa ole, ei hänellä ole elämää.

13. Näitä minä teille kirjoitin, jotka Jumalan Pojan nimen päälle uskotte: että te tietäisitte teillänne

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

(ja jotta aina uskoisitte Jumalan Pojan nimeen).

14 Ja tämä on se uskallus, joka meillä on Häneen, että jos jotain anomme Hänen tahtonsa mukaan, Hän kuulee meitä.

15 Ja jos tiedämme Hänen kuulevan meitä, mitä tahansa anomme, tiedämme, että meillä on se, mitä olemme Häneltä anoneet.

16 Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, niin rukoilkoon, ja Hän on antava hänelle elämän, niille, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On syntiä, joka on kuolemaksi. Siitä en sano, että hänen olisi rukoiltava.

17 Kaikki vääryys on syntiä. Ja on syntiä, joka ei ole kuolemaksi.

18 Tiedämme, ettei kukaan Jumalasta syntynyt harjoita syntiä, vaan Jumalasta syntynyt pitää itsestään vaa-

on iankaikkinen elämä. *(ja jotta uskoisitte Jumalan Pojan nimeen).*

14 Ja tämä on se uskallus, joka meillä on häneen, että jos me jotakin anomme hänen tahtonsa mukaan, niin hän kuulee meitä.

15 Ja jos me tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki se, mitä olemme häneltä anoneet.

16 Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, niin rukoilkoon, ja hän on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On syntiä, joka on kuolemaksi; siitä minä en sano, että olisi rukoiltava.

17 Kaikki vääryys on syntiä. Ja on syntiä, joka ei ole kuolemaksi.

18 Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan Jumalasta syntynyt pitää it-

ijankaikkisen elämän olevan, ja että te uskoisitte Jumalan Pojan nimen päälle.

14. Ja tämä on se turva, joka meillä on häneen, että jos me jotakin anomme hänen tahtonsa jälkeen, niin hän meitä kuulee.

15. Ja jos me tiedämme, että hän meitä kuulee, mitä ikänä me anomme, niin me tiedämme, että meillä ovat ne anomiset, joita me häneltä anoimme.

16. Jos joku näkee veljensä tekevän jonkun synnin, ei kuolemaan, hän rukoilkaan, niin hän on antava niille elämän, jotka syntiä tekevät, ei kuolemaan. Jos synti on kuolemaan: senkaltaisista en minä sano, että joku rukoilis.

17. Kaikki vääryys on synti; on myös muutama synti ei kuolemaan.

18. Me tiedämme, että jokainen, joka Jumalasta syntynyt on, ei hän syntiä tee; vaan joka Jumalasta

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

rin, eikä paha käy häneen käsiksi.

19 Tiedämme, että olemme Jumalan omat, ja koko maailma on pahan vallassa.

20 Mutta tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen tunteaksemme sen Totuullisen. Ja me olemme siinä Totuullisessa, Hänen Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iäinen elämä.

21 Lapsukaiset, varokaa epäjumalia (Aamen)

JOHANNEKSEN TOINEN KIRJE

TERVEHDYS

1 Vanhin valitulle rouvalle ja hänen lapsilleen, joita minä totuudessa rakastan — enkä ainoastaan minä, vaan myös kaikki, jotka ovat tulleet totuuden tuntemaan —
2 totuuden vuoksi, joka meissä pysyy

sestänsä vaarin, eikä häneen ryhdy se paha.

19 Me tiedämme, että olemme Jumalasta, ja koko maailma on pahan vallassa.

20 Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen Totisen; ja me olemme siinä Totisessa, hänen Pojassansa, Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä.

21 Lapsukaiset, kavahtakaa epäjumalia.

JOHANNEKSEN TOINEN KIRJE

1. Luku

1 Vanhin valitulle rouvalle ja hänen lapsillensa, joita minä totuudessa rakastan — enkä ainoastaan minä, vaan myös kaikki, jotka ovat tulleet totuuden tuntemaan —
2 totuuden tähden, joka meissä

syntynyt on, se varjelee itsensä, ja paha ei rupee häneen.

19. Me tiedämme, että me olemme Jumalasta ja koko maailma on pahuudessa.

20. Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika tuli ja on meille mielen antanut, että me sen totisen tunnemme, ja olemme siinä totisessa, hänen Pojassansa Jeesuksessa Kristuksessa: Tämä on totinen Jumala ja ijankaikkinen elämä.

21. Lapsukaiset, kavahtakaat epäjumalia, amen!

JOHANNEKSEN TOINEN KIRJE

1. Vanhin valitulle rouvalle ja hänen lapsillensa, joita minä totuudessa rakastan, ja en ainoastaan minä, mutta myös kaikki, jotka totuuden tunteneet ovat,
2. Sen totuuden tähden, joka

JOHANNEKSEN TOINEN KIRJE

ja on oleva kanssamme iäti*.

3 Armo, laupeus ja rauha *Isältä Jumalalta* ja Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, on oleva kanssanne totuudessa ja rakkaudessa.

TOTUUDESTA JA RAKKAUDESTA

4 Minua on suuresti ilahuttanut, että olen havainnut lastesi joukossa niitä, jotka totuudessa vaeltavat, niin kuin olemme saaneet käskyn Isältä.

5 Ja nyt pyydän sinua, rouva, ei ikään kuin kirjoittaisin sinulle uuden käskyn, vaan sen, mikä meillä on ollut alusta asti, että meidän tulee rakastaa toisiamme.

6 Ja tämä on rakkaus, että me vaellamme Hänen käskyjensä mukaan. Tämä on käsky, niin kuin olette alusta asti kuulleet, että teidän tulee siinä vaeltaa.

pysyy ja on oleva meidän kanssamme iankaikkisesti.

3 Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, on oleva meidän kanssamme, totuudessa ja rakkaudessa.

4 Minua on suuresti ilahuttanut, että olen lastesi joukossa havainnut olevan niitä, jotka totuudessa vaeltavat sen käskyn mukaan, jonka me olemme saaneet Isältä.

5 Ja nyt, rouva, minulla on sinulle pyyntö, ei niinkuin kirjoittaisin sinulle uuden käskyn, vaan minä kirjoitan sen, joka meillä alusta asti on ollut: että meidän tulee rakastaa toinen toistamme.

6 Ja tämä on rakkaus, että me vaellamme hänen käskyjensä mukaan. Tämä on käsky, että teidän, niinkuin olette alusta kuulleet, tulee siinä vaeltaa.

meissä pysyy ja on meidän kanssamme oleva ijankaikkisesti:

3. Armo, laupius, rauha Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, totuudessa ja rakkaudessa olkoon teidän kanssanne!

4. Minä olen suuresti ihastunut, että minä löysin sinun lapsistas niitä, jotka totuudessa vaeltavat, niinkuin me käskyn Isältä saaneet olemme.

5. Ja nyt rukoilen minä sinua, rouva, en, että minä uutta käskyä sinulle kirjoittaisin, vaan sen mikä meillä alusta oli, että me toinen toistamme rakastaisimme.

6. Ja tämä on rakkaus, että me hänen käskyensä jälkeen vaellamme. Tämä on käsky, jonka te alusta kuulitte, että te siinä vaeltaisitte.

VAROITUS VILLITSIJÖISTÄ

7 Sillä monta villitsijää on lähtenyt maailmaan, jotka eivät tunnusta Jeesusta *Kristukseksi,* lihassa tulevak-si. Tällainen on villitsijä ja antikristus.

8 Pitäkää vaari itsestänne, *että me emme* menetä sitä, minkä olemme saaneet aikaan, vaan saamme täyden palkan.

9 Yhdelläkään, joka *poikkeaa syrjään* eikä pysy Kristuksen opissa, ei ole Jumalaa. Joka pysyy (Kristuksen) opissa, hänellä on sekä Isä että Poika.

10 Jos joku tulee luoksenne eikä esi-tä* tätä oppia, älkää ottako häntä huoneeseenne älkääkä lausuko hän-tä tervetulleeksi,

11 Sillä joka lausuu hänet tervetul-leeksi, osallistuu hänen pahoihin te-koihinsa.

7 Sillä monta villitsijää on lähtenyt maailmaan, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi, joka oli li-haan tuleva; tämä tämmöinen on villitsijä ja antikristus.

8 Ottakaa vaari itsestänne, ettette menetä sitä, minkä me olemme työllämme aikaansaneet, vaan että saatte täyden palkan.

9 Kuka ikinä menee edemmäksi eikä pysy Kristuksen opissa, hänellä ei ole Jumalaa; joka siinä opissa pysyy, hänellä on sekä Isä että Poika.

10 Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, niin älkää ottako häntä huoneeseenne älkääkä sanoko häntä tervetul-leeksi;

11 sillä joka sanoo hänet tervetul-leeksi, joutuu osalliseksi hänen pahoihin tekoihinsa.

7. Sillä monta viettelää on maailmaan tullut, jotka ei tunnusta Jee-susta Kristusta, että hän on lihaan tullut. Tämä on viettelä ja antikris-tus.

8. Katsokaat visusti teitänne, ett-emme kadottaisi, mitä me työtä tehneet olemme, vaan että me täyden palkan saisimme.

9. Jokainen, joka harhaelee ja ei pysy Kristuksen opissa, ei hänellä ole Jumalaa: joka pysyy Kristuk-sen opissa, hänellä on sekä Isä että Poika.

10. Jos joku tulee teidän tykönnne ja ei tuo tätä opetusta kanssansa, niin älkää häntä huoneeseen ot-tako, älkää myös häntä tervehti-kö.

11. Sillä joka häntä tervehtii, hän on osallinen hänen pahoista töis-tänsä.

JOHANNEKSEN TOINEN KIRJE

LOPPUSANAT

12 Kun minulla on teille paljon kirjoittamista, en halua jatkaa paperilla ja musteella, vaan toivon saavani tulla luoksenne ja puhua suullisesti, jotta ilomme olisi täydellinen.

13 Valitun sisaresi lapset lähettävät sinulle terveisiä. (Aamen.)

JOHANNEKSEN KOLMAS KIRJE

TERVEHDYS

1 Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan.

2 Rakkaani, toivotan sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt terveenä, niin kuin sielusi menestyy.

GAIUS SAA KIITOSTA

3 Minua ilahutti näet suuresti, kun

12 Minulla olisi paljon kirjoittamista teille, mutta en tahdo tehdä sitä paperilla ja musteella; vaan toivon pääseväni teidän tyköne ja saavani puhutella teitä suullisesti, että meidän ilomme olisi täydellinen.

13 Valitun sisaresi lapset lähettävät sinulle tervehdysten.

JOHANNEKSEN KOLMAS KIRJE

1. Luku

1 Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan.

2 Rakkaani, minä toivotan sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt terveenä, niinkuin sielusikin menestyy.

3 Minua ilahutti suuresti, kun veljet

12. Minulla olisi paljon teille kirjoittamista, mutta en minä tahtonut paperilla ja läkillä; vaan minä toivon tulevani teidän tyköne, ja tahdon läsnä ollessani teidän kanssanne puhua, että meidän ilomme täydellinen olisi.

13. Sinua tervehtivät sinun valitun sisares lapset, amen!

JOHANNEKSEN KOLMAS KIRJE

1. Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan.

2. Minun rakkaani! ylitse kaikkein minä toivotan, että menestyisit ja terveenä olisit, niinkuin sinun sielusi menestyy.

3. Sillä minä ihastuin suuresti, kuin

JOHANNEKSEN KOLMAS KIRJE

veljet tulivat ja antoivat todistuksen totuudestasi, niin kuin sinä totuudessa vaellat.

4 Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa.

5 Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikessa, mitä olet tehnyt veljien ja vieraitten hyväksi.

6 He ovat seurakunnan edessä antaneet todistuksen rakkaudestasi. Teet hyvin auttaessasi heitä eteenpäin Jumalan arvon mukaisesti.

7 Sillä 'Hänen nimensä*' vuoksi he ovat lähteneet matkaan eivätkä ota pakanoilta mitään.

8 Olemme sen vuoksi velvolliset ottamaan vastaan sellaisia, jotta olisimme työtovereja totuuden hyväksi.

HUOLEN JA ILON AIHETTA

9 Kirjoitin seurakunnalle, mutta Diot-

tulivat ja antoivat todistuksen sinun totuudestasi, niinkuin sinä totuudessa vaellatkin.

4 Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa.

5 Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikessa, mitä teet veljien, vieläpä vieraittenkin hyväksi.

6 He ovat seurakunnan edessä antaneet todistuksen sinun rakkaudestasi; ja sinä teet hyvin, kun autat heitä eteenpäin heidän matkallaan, niinkuin Jumalan edessä arvollista on.

7 Sillä hänen nimensä tähden he ovat matkalle lähteneet eivätkä ota pakanoilta mitään.

8 Me olemme siis velvolliset ottamaan semmoisia vastaan, auttaaksemme yhdessä totuutta eteenpäin.

9 Minä kirjoitin seurakunnalle;

veljet tulivat ja todistivat sinun totuudestas, niinkuin sinä totuudessa vaellat.

4. Ei minulla ole suurempaa iloa kuin se, että minä kuulen lapseni totuudessa vaeltavan.

5. Minun rakkaani! sinä teet uskollisesti, mitä veljille ja vieraille teet,

6. Jotka myös sinun rakkaudestas seurakunnan edessä todistaneet ovat. Ja sinä teet hyvin, ettäs heidät kauniisti lähettänyt olet, Jumalan edessä.

7. Sillä hänen nimensä tähden he ovat lähteneet, ja ei ole pakanoilta mitään ottaneet.

8. Niin meidän pitää senkaltaisia korjaaman, että me totuuden apulaiset olisimme.

9. Minä kirjoitin seurakunnalle;

JOHANNEKSEN KOLMAS KIRJE

refes, joka haluaa olla ensimmäinen heistä, ei ota meitä vastaan.

10 Sen vuoksi, jos tulen, muistutan hänen teoistaan, joita hän tekee, kun pahoin sanoin panettelee meitä. Tähtäkään tyytymättä hän ei itse ota vastaan veljiä, vaan estää niitä, jotka haluavat niin tehdä ja heittää heidät ulos seurakunnasta.

11 Rakkaani, älä seuraa pahaa, vaan hyvää. Joka hyvää harjoittaa, on Jumalan oma. Joka pahaa harjoittaa, ei ole Jumalaa nähnyt

12 Demetrius on kaikilta, jopa itse totuudelta saanut hyvän todistuksen, ja mekin todistamme, ja tiedätte, että todistuksemme on tosi.

LOPPUSANAT

13 Minulla olisi paljon kirjoittamista [sinulle], mutta en halua kirjoittaa si-

mutta Diotrefes, joka haluaa olla ensimmäinen heidän joukossaan, ei ota meitä vastaan.

10 Sentähden minä, jos tulen, muistutan hänen teoistansa, mitä hän tekee, kun pahoilla sanoilla meistä juoruaa; ja vielä siihenkään tyytymättä, hän ei itse ota veljiä vastaan, vaan estää niitäkin, jotka tahtovat sen tehdä, ja ajaa heidät pois seurakunnasta.

11 Rakkaani, älä seuraa pahaa, vaan hyvää. Joka hyvin tekee, se on Jumalasta; joka pahoin tekee, se ei ole Jumalaa nähnyt.

12 Demetrius on kaikilta, jopa itse totuudeltakin, saanut hyvän todistuksen; ja mekin todistamme hänestä samaa, ja sinä tiedät, että meidän todistuksemme on tosi.

13 Minulla olisi paljon kirjoittamista sinulle, mutta en tahdo kirjoittaa

mutta Diotrefes, joka heidän seassansa tahtoo jalo olla, ei ota meitä vastaan.

10. Sentähden, jos minä tulen, niin minä tahdon ilmoittaa hänen työnsä, joita hän tekee, joka pullikoitsee meitä vastaan pahoilla sanoilla, ja ei niihinkään pysäänny, ja ei hän itse veljiä korjaa, estää myös muita, jotka niitä korjata tahtovat, ja ajaa heitä pois seurakunnasta.

11. Minun rakkaani, älä seuraa pahaa, vaan hyvää: joka hyvin tekee, se on Jumalasta; mutta joka pahoin tekee, ei se ole nähnyt Jumalaa.

12. Demetriuksella on jokaiselta todistus, ja itse totuudesta. Ja me myös todistamme, ja te tiedätte, että meidän todistuksemme on tosi.

13. Minulla olisi paljo sinun tykösi kirjoittamista, vaan en minä tahto-

JOHANNEKSEN KOLMAS KIRJE

nulle musteella ja kynällä,
14 vaan toivon pian näkeväni sinut,
ja silloin puhumme suullisesti.

15 Rauha sinulle! Ystävät tervehtivät
sinua. Tervehdi ystäviä nimeltä.

JAAKOBIN KIRJE

TERVEHDYS

1 Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, tervehtii kahtatoista hajallaan* elävää sukukuntaa.

KOETUSTEN TARKOITUS

2 Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte moninasiin kiusauksiin,

3 tietäen, että uskonne koetus saa aikaan kärsivällisyyttä.

sinulle musteella ja kynällä,
14 sillä minä toivon pian näkeväni sinut, ja silloin saamme suullisesti puhella.

15 Rauha sinulle! Ystävät tervehtivät sinua. Tervehdys ystäville, kullekin erikseen.

JAAKOBIN KIRJE

1. Luku

1 Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, lähettää tervehdysten kahdelletoista hajalla asuvalle sukukunnalle.

2 Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte moninasiin kiusauksiin,

3 tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan

nut läkillä ja kynällä kirjoittaa.
14. Mutta minä toivon sinun pian näkeväni, ja läsnä ollessani me saamme toinen toistamme puhutella.

15. Rauha olkoon sinulle! Ystävät tervehtivät sinua. Tervehdi ystäviä, kutakin nimeltänsä.

JAAKOBIN KIRJE

1. Jakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, kahdelletoistakymmenelle sukukunnalle, jotka hajalla ovat, toivottaa terveyttä!

2. Minun rakkaat veljeni, pitäkää se sulana riemuna, kuin te moninasiin kiusauksiin lankeatte,

3. Tietäen, että teidän uskonne koettelemus vaikuttaa kärsivälli-

JAAKOBIN KIRJE

4 Mutta kärsivällisyydellä olkoon täydellinen teko, niin että olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaiset.

kärsivällisyyttä.

4 Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaiset.

syyden.

4. Mutta olkoon kärsivällisyydellä täydellinen työ, että te täydelliset ja kokonaiset olisitte ja ei missään puuttuvaiset.

VIISAUDEN SAAMINEN

5 Mutta jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, niin sitä annetaan hänelle.

5 Mutta jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, niin se hänelle annetaan.

5. Mutta jos joltain teistä viisautta puuttuis, hän anokaan sitä Jumalalta, joka hänelle antaa yksinkertaisesti, ja ei soimaa, ja se hänelle annetaan.

6 Anokoon kuitenkin uskossa, lainkaan epäilemättä, sillä epäilevä on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa ja heittelee.

6 Mutta anokoon uskossa, ollenkaan epäilemättä; sillä joka epäilee, on meren aallon kaltainen, jota tuuli ajaa ja heittelee.

6. Mutta anokaan uskossa epäilemättä; sillä joka epäilee, se on meren aallon kaltainen, joka tuulelta ajetaan ja liikutetaan,

7 Älköön näet sellainen ihminen luulko Herralta mitään saavansa,

7 Älköön sellainen ihminen luulko Herralta mitään saavansa,

7. Älkään se ihminen luulko jotakin Herralta saavansa.

8 kaksimielinen mies, epävakainen kaikilla teillään.

8 kaksimielinen mies, epävakainen kaikilla teillään.

8. Epäileväinen mies horjuu kaikissa teissensä.

KÖYHÄ JA RIKAS

9 Alhainen veli kerskatkoon ylhäisyydestään,

9 Alhainen veli kerskatkoon ylhäisyydestään,

9. Mutta veli, joka nöyrä on, kehuukaan korotuksestansa;

JAAKOBIN KIRJE

10 mutta rikas alhaisuudestaan, sillä hän on katoava niin kuin ruohon kukka.

11 Aurinko nousee helteineen ja kuivaa ruohon, ja sen kukka varisee ja sen muodon kauneus häviää. Niin on rikaskin lakastuva retkillään.

KIUSAUKSEN LÄHDE

12 Autuas se mies, joka kiusauksen kestää, sillä kestätyään koetuksen hän saa elämän kruunun, jonka Herra on luvannut niille, jotka Häntä rakastavat.

13 Älköön kukaan kiusattuna ollessaan sanoko: "Jumala minua kiusaa", sillä Jumala ei ole pahan* kiusattavissa eikä Hän ketään kiusaa.

14 Vaan jokaista kiusaa hänen oma himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee.

10 mutta rikas alhaisuudestaan, sillä hän on katoava niinkuin ruohon kukka.

11 Aurinko nousee helteineen ja kuivaa ruohon, ja sen kukka varisee, ja sen muodon sulous häviää; niin on rikaskin lakastuva retkillään.

12 Autuas se mies, joka kiusauksen kestää, sillä kun hänet on koeteltu, on hän saava elämän kruunun, jonka Herra on luvannut niille, jotka häntä rakastavat!

13 Älköön kukaan, kiusauksessa ollessaan, sanoko: "Jumala minua kiusaa"; sillä Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä hän ketään kiusaa.

14 Vaan jokaista kiusaa hänen oma himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee;

10. Ja taas, joka rikas on, (se kehukaan) alentamisestansa; sillä niinkuin ruohon kukoistus pitää hänen katoaman pois.

11. Sillä aurinko nousi helteen kanssa ja kuivasi ruohon, ja sen kukkanen varisi, ja hänen kauneutensa katosi; niin myös rikkaan pitää teissänsä lakastuman.

12. Autuas on se mies, joka kiusauksen kärsii; sillä koska hän koeteltu on, niin hänen pitää elämän kruunun saaman, jonka Herra niille luvannut on, jotka häntä rakastavat.

13. Älkään kenkään sanoko, kuin häntä kiusataan, että hän Jumalalta kiusataan; sillä ei Jumala ole kiusaaja pahuuteen, ja ei hän ketään kiusaa,

14. Vaan jokainen kiusataan, kuin hän omalta himoltansa vietellään ja houkuttelee.

JAAKOBIN KIRJE

15 Sitten himo raskaaksi tultuaan synnyttää synnin, mutta kun synti on kypsynyt, se synnyttää kuoleman.

16 Älkää eksykö, rakkaat veljeni.

17 Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja on ylhäältä ja tulee alas valojen Isältä, jonka luona ei ole muutosta eikä vaihteen varjoa.

OIKEA JUMALANPALVELUS

18 Hän synnytti meidät tahtonsa mukaan totuuden sanalla ollaksemme. Hänen luotujensa eräänlainen esikoinen.

19 *Olkoon siis, rakkaat veljeni, jokainen ihminen nopea kuulemaan, hidas puhumaan, hidas vihaan.

20 Sillä miehen viha ei täytä Jumalan vanhurskautta.

21 Pankaa siis pois kaikki saasta ja kaikkalainen pahuus, ja ottakaa sä-

15 kun sitten himo on tullut raskaaksi, synnyttää se synnin, mutta kun synti on täytetty, synnyttää se kuoleman.

16 Älkää eksykö, rakkaat veljeni.

17 Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valkeuksien Isältä, jonka tykönä ei ole muutosta, ei vaihteen varjoa.

18 Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, ollaksemme hänen luotujensa esikoiset.

19 Te tiedätte sen, rakkaat veljeni. Mutta olkoon jokainen ihminen nopea kuulemaan, hidas puhumaan, hidas vihaan;

20 sillä miehen viha ei tee sitä, mikä on oikein Jumalan edessä.

21 Sentähden pankaa pois kaikki saastaisuus ja kaikkalainen pa-

15. Sitte kuin himo on siittänyt, niin hän synnyttää synnin; mutta kuin synti täytetty on, niin se synnyttää kuoleman.

16. Älkää eksykö, minun rakkaat veljeni!

17. Kaikkalainen hyvä anto ja kaikkalainen täydellinen lahja tulee ylhäältä valkeuden Isältä, jonka tykönä ei ole muutosta eikä valkeuden ja pimeyden vaihetusta.

18. Hän on meidät synnyttänyt tahtonsa jälkeen totuuden sanalla, että me uutiset hänen luontokappaleistansa olisimme.

19. Sentähden, minun rakkaat veljeni, olkoon jokainen ihminen nopea kuulemaan, (mutta) hidas puhumaan, ja hidas vihaan;

20. Sillä miehen viha ei tee Jumalan edessä sitä, mikä oikein on.

21. Sentähden pankaaat pois kaikkalainen saastaisuus ja kaikkina-

JAAKOBIN KIRJE

vyisästi vastaan teihin istutettu sana, joka voi sielunne pelastaa.

22 Mutta olkaa sanan tekijöitä eikä ainoastaan sen kuulijoita pettäen itsenne.

23 Sillä jos joku on sanan kuulija eikä sen toteuttaja, hän on miehen kaltainen, joka kuvastimesta katselee luonnollisia kasvojaan.

24 Sillä hän katselee itseään ja menee pois ja unohtaa heti, millainen oli.

25 Mutta joka katsoo täydelliseen lakiin, vapauden lakiin, ja pysyy siinä, *hän ei* ole muistamaton kuulija, vaan teon tekijä. Hän on oleva autuas tekemisessään.

26 Jos joku (teistä) luulee palvelevansa Jumalaa eikä hillitse kieltään, vaan pettää sydämensä, hänen jumalanpalveluksensa on turha.

27 Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan edessä on käydä kat-

huus ja ottakaa hiljaisuudella vastaan sana, joka on teihin istutettu ja joka voi teidän sielunne pelastaa.

22 Mutta olkaa sanan tekijöitä, eikä vain sen kuulijoita, pettäen itsenne.

23 Sillä jos joku on sanan kuulija eikä sen tekijä, niin hän on miehen kaltainen, joka katselee kuvastimessa luonnollisia kasvojaan;

24 hän katselee itseään, lähtee pois ja unhottaa heti, millainen hän oli.

25 Mutta joka katsoo täydelliseen lakiin, vapauden lakiin, ja pysyy siinä, eikä ole muistamaton kuulija, vaan todellinen tekijä, hän on oleva autuas tekemisessään.

26 Jos joku luulee olevansa jumalanpalvelija, mutta ei hillitse kieltään, vaan pettää sydämensä, niin hänen jumalanpalveluksensa on turha.

27 Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja Isän silmissä on

nen pahuus, ja ottakaat sana siveydellä vastaan, joka teissä istutettu on ja voi teidän sielunne autuaaksi saattaa.

22. Mutta olkaat myös sanantekiät ja ei ainoastaan kuuliat, pettäin teitä.

23. Sillä jos joku on sanan kuulija ja ei tekiä, hän on sen miehen kaltainen, joka ruumiillisen kasvonsa peilissä kurkistelee,

24. Ja sittekuin hän itsensä kurkistellut on, niin hän menee pois ja unohtaa kohta, millinen hän oli.

25. Mutta joka katsoo vapauden täydelliseen lakiin ja pysyy, ja ei ole unohtava kuulija, vaan tekiä, se tulee hänen teossansa autuaaksi.

26. Mutta jos joku teistä näkyy jumalinen olevan, ja ei suista kieltänsä, vaan viettelee sydämensä, sen jumalanpalvelus on turha.

27. Se on Isälle ja Jumalalle puhdas ja saastatoin jumalanpalvelus:

JAAKOBIN KIRJE

somassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä *maailman saastalta*.

käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.

oppia orpoja ja leskiä heidän murheessansa, ja itsensä saatatoinna maailmassa pitää.

2. Luku HENKILÖÖN KATSOMISESTA

2. Luku

1 Veljeni, *älkää omistako kirkastetun Herramme Kristuksen uskoa niin, että katsotte henkilöön.

1 Veljeni, älköön teidän uskonne meidän kirkastettuun Herraamme, Jeesukseen Kristukseen, olko sellainen, joka katsoo henkilöön.

1. Rakkaat veljeni, älkää muodonkatsomisessa pitkö uskoa kunnian Herran Jesuksen Kristuksen päälle.

2 Sillä jos kokoukseenne tulee loistavapukuinen mies kultasormus sormessaan, mutta tulee myös köyhä likaisissa vaatteissa,

2 Sillä jos kokoukseenne tulee mies, kultasormus sormessa ja loistavassa puvussa, ja tulee myös köyhä ryysyissä,

2. Sillä jos teidän seurakuntaanne tulis joku mies, kantain kultasormusta, ja kiiltävällä vaatteella puettettu; ja tulis myös köyhä ryysyllä,

3 ja te katsotte sen puoleen, joka kantaa loistavaa pukua ja sanotte (hänelle): "istu sinä tähän mukavasti" ja köyhälle sanotte: "Seiso sinä tuossa" tai: "Istu tähän alas jalkajakkarani viereen,"

3 ja te katsotte loistavapukuisen puoleen ja sanotte: "Istu sinä tähän mukavasti", ja köyhälle sanotte: "Seiso sinä tuossa", tahi: "Istu tähän jalkajakkarani viereen",

3. Ja te katsoisitte sitä, joka kiiltävissä vaatteissa on, ja sanoisitte hänelle: istu tässä hyvästi; ja sille köyhälle sanoisitte: seiso sinä sielä, taikka istu tässä minun jaloisani:

4 niin ettekö ole joutuneet ristiriitaan itsenne kanssa ja eikö teistä ole tullut väärämielisiä tuomareja?

4 niin ettekö ole joutuneet ristiriitaan itsenne kanssa, ja eikö teistä ole tullut väärämielisiä tuomareita?

4. Niin ette sitä oikein ajattele, vaan te tulette tuomariksi ja teette pahan eroituksen.

5 Kuulkaa, rakkaat veljeni. Eikö Ju-

5 Kuulkaa, rakkaat veljeni. Eikö

5. Kuulkaat, rakkaat veljeni: eikö

JAAKOBIN KIRJE

mala ole valinnut *tämän maailman* köyhiä olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka Hän on luvannut niille, jotka Häntä rakastavat?

6 Mutta te olette häväisseet köyhän. Eivätkö rikkaat sorra teitä ja vedä teitä tuomioistuinten eteen?

7 Eivätkö he pilkkaa sitä jaloa nimeä, *jonka mukaan teidät on nimitetty*?

8 Jos kuitenkin täytätte kuninkaallisen lain Raamatun mukaan: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi", niin teette hyvin,

9 mutta jos henkilöön katsotte, teette syntiä, ja laki osoittaa teidät lain rikkojiksi.

10 Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhdessä kohtaa, hän on syyppää kaikkeen.

11 Sillä Hän joka sanoi: "Älä tee aviorikosta", sanoi myös: "Älä tapa". Jos

Jumala ole valinnut niitä, jotka maailman silmissä ovat köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka hän on luvannut niille, jotka häntä rakastavat?

6 Mutta te olette häväisseet köyhän. Eivätkö juuri rikkaat teitä sorra, ja eivätkö juuri he vedä teitä tuomioistuimien eteen?

7 Eivätkö juuri he pilkkaa sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teidän ylitsemme?

8 Vaan jos täytätte kuninkaallisen lain Raamatun mukaan: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi", niin te hyvin teette;

9 mutta jos te henkilöön katsotte, niin teette syntiä, ja laki näyttää teille, että olette lainrikkooja.

10 Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syyppää kaikissa kohdin.

11 Sillä hän, joka on sanonut: "Älä tee huorin", on myös sanonut: "Älä

Jumala ole tämän maailman köyhiä valinnut, jotka uskossa rikkaat ja valtakunnan perilliset ovat, jonka hän lupasi niille, jotka häntä rakastavat?

6. Mutta te olette häväisseet köyhän. Eikö rikkaat ole väkivaltaiset teitä polkemaan ja vetämään teitä oikeuden eteen?

7. Eikö he pilkkaa sitä hyvää nimeä, josta te nimitetyt olette?

8. Jos te kuninkaallisen lain, Raamatun jälkeen, täytätte: rakasta lähimmäistäsi niinkuin itsiäs, niin te hyvin teette.

9. Mutta jos te ihmisten muotoa katsotte, niin te syntiä teette ja rangaistaan lailta, niinkuin sen rikkojat.

10. Sillä jos joku koko lain pitää, ja rikkoo yhdessä, hän on vikapää kaikissa.

11. Sillä se, joka sanoi: ei sinun pidä huorin tekemän, hän on myös

JAAKOBIN KIRJE

et teekään aviorikosta, mutta tapat, sinusta on tullut lain rikkoja.

12 Puhukaa niin ja tehkää niin kuin ne, jotka vapauden laki on tuomitseva.

13 Sillä tuomio on laupeudeton sille, joka ei ole laupeutta tehnyt. (Mutta) laupeus kerskaa tuomiota vastaan.

USKO JA TEOT

14 Mitä hyötyä, veljeni, siitä on, jos joku sanoo, että hänellä on usko — mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kai usko voi häntä pelastaa?

15 Jos veli tai sisar on alaston ja (on) vailla jokapäiväistä ravintoa

16 ja joku teistä sanoo heille: "Menkää rauhassa, lämmitelkää ja syökää itsenne kylläisiksi," mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, mitä hyötyä siitä on?

tapa"; jos et teekään huorin, mutta tapat, olet lainrikkoja.

12 Puhukaa niin ja tehkää niin kuin ne, jotka vapauden laki on tuomitseva.

13 Sillä tuomio on laupeudeton sille, joka ei ole laupeutta tehnyt; laupeudelle tuomio koituu kerskaukseksi.

14 Mitä hyötyä, veljeni, siitä on, jos joku sanoo itsellään olevan uskon, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kai usko voi häntä pelastaa?

15 Jos veli tai sisar on alaston ja jokapäiväistä ravintoa vailla

16 ja joku teistä sanoo heille: "Menkää rauhassa, lämmitelkää ja ravitkaa itsenne", mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, niin mitä hyötyä siitä on?

sanonut: ei sinun pidä tappaman. Jos et sinä huorin tee, mutta tapat, niin sinä olet lainrikkojaksi tullut.

12. Näin te puhukaat ja näin te tehkää, niinkuin ne, jotka vapauden lain kautta pitää tuomittaman.

13. Sillä armotoin tuomio pitää hänen päällensä tuleman, joka ei laupiutta tehnyt; ja laupius kehuu tuomiota vastaan.

14. Mitä se auttaa, rakkaat veljeni, jos joku sanoo hänellensä uskon olevan, ja ei hänellä kuitenkaan ole töitä? Taitaako usko hänen autuaaksi saattaa?

15. Mutta jos veli taikka sisar alasti ja puuttuis jokapäiväistä ravintoa,

16. Jos joku teistä heille sanois: menkää rauhassa, lämmitäkää ja ravitkaa teitä; ja ette kuitenkaan anna heille mitään ruumiin tarvetta: mitä se heitä auttais?

JAAKOBIN KIRJE

17 Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut.

18 Mutta joku sanoo: "Sinulla on usko ja minulla on teot. Näytä minulle uskosi ilman tekojasi*", niin minä näytän sinulle teoistani uskoni."

19 Sinä uskot, että Jumala on yksi. Teet oikein; riivaajatkin uskovat — ja vapisevat.

20 Mutta tahdotko tietää, sinä tyhjänpäiväinen ihminen, että usko ilman tekoja on kuollut*?

21 Eikö isämme Abraham vanhurskautunut teoista viedessään poikansa lisäksi uhrialttarille?

22 *Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi.

23 Näin toteutui Raamattu, joka sanoo: "Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi", ja häntä kutsuttiin Jumalan ystäväksi.

17 Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut.

18 Joku ehkä sanoo: "Sinulla on usko, ja minulla on teot"; näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä teoistani näytän sinulle uskon.

19 Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin sen uskovat ja vapisevat.

20 Mutta tahdotko tietää, sinä turha ihminen, että usko ilman tekoja on voimaton?

21 Eikö Abraham, meidän isämme, tullut vanhurskaaksi teoista, kun vei poikansa lisäksi uhrialttarille?

22 Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi;

23 ja niin toteutui Raamatun sana: "Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi", ja häntä sanottiin Jumalan ystäväksi.

17. Näin myös usko, jos ei hänellä töitä ole, on kuollut itsessänsä.

18. Mutta sanokaan joku: sinulla on usko, ja minulla on työt: osoita minulle sinun uskos sinun töillä, niin minäkin tahdon minun uskoni osoittaa minun töilläni.

19. Sinä uskot, että yksi Jumala on, sen sinä oikein teet; perkeleet myös sen uskovat ja vapisevat.

20. Mutta tahdotkos tietää, sinä turha ihminen, että usko ilman töitä kuollut on?

21. Eikö Abraham, meidän isämme, töiden kautta vanhurskauteksi osoitettu, kuin hän poikansa Isaakin alttarille uhrasi?

22. Näetkös, että usko on myös vaikuttanut hänen töissään, ja että usko on töissä täydelliseksi tullut?

23. Ja se Raamattu on täytetty, joka sanoo: Abraham uskoi Jumalan, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi, ja hän kutsuttiin Jumalan ystäväksi.

JAAKOBIN KIRJE

24 Näette (siis), että ihminen vanhurskautuu teoista eikä ainoastaan uskosta.

25 Eikö myös portto Raahab samoin vanhurskautunut teoista ottaessaan lähettiläät luokseen ja päästäessään heidät toista tietä menemään?

26 Sillä niin kuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on kuollut.

3. Luku KIELEN SYNNISTÄ

1 Veljeni, älkää monet *olko opettajia*, sillä tiedätte, että saamme sitä kovemman tuomion.

2 Sillä usein* kaikki hairahdumme. Jos joku ei hairahdu puheessa, hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään koko ruumiinsa.

3 *Katso, panemme suitset hevosten suuhun, että ne meitä tottelisivat, ja* ohjaamme niitten koko ruumiin.

24 Te näette, että ihminen tulee vanhurskaaksi teoista eikä ainoastaan uskosta.

25 Eikö samoin myös portto Raahab tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän otti lähettiläät luokseen ja päästi heidät toista tietä pois?

26 Sillä niinkuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on kuollut.

3. Luku

1 Veljeni, älkööt aivan monet teistä pyrkikö opettajiksi, sillä te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion.

2 Sillä monessa kohden me kaikki hairahdumme. Jos joku ei hairahdu puheessa, niin hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään myös koko ruumiinsa.

3 Kun panemme suitset hevosten suuhun, että ne meitä tottelisivat, niin voimme ohjata niiden koko

24. Niin te siis näette, että ihminen töistä vanhurskautetuksi osoitetaan ja ei ainoastansa uskosta.

25. Niin myös portto Rahab, eikö hän töiden kautta vanhurskautetuksi nähty, koska hän korjasi ne vakoojat ja toista tietä heidät päästi ulos?

26. Sillä niinkuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös usko on ilman töitä kuollut.

1. Älkää, rakkaat veljeni, jokainen pyytäkö opettajana olla, tietäen, että me sitä suuremman tuomion saamme.

2. Sillä moninaisissa me kukin puutumme. Mutta joka ei puheessa lankee, se on täydellinen mies, joka voi myös koko ruumiinsa suistaa.

3. Katso, me panemme hevosten suuhun suitset, että he meitä kuulisivat, ja heidän koko ruumiinsa

JAAKOBIN KIRJE

4 Katso, laivatkin, jotka ovat niin isoja ja tuimain tuulten kuljetettavia, ohjataan varsin pienellä peräsimellä, minne (tahansa) perämiehen mieli tekee.

5 Samoin myös kieli on pieni jäsen, mutta kerskaa kovasti*. Katso, pieni tuli — kuinka suuren metsän se sytyttää!

6 Myös kieli on tuli, vääryyden maailma. (Näin) kieli on jäsenistämme se, joka tahraa koko ruumiin ja sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä.

7 Sillä kaiken, sekä petojen että lintujen, sekä matelijain että merieläinten luonnon ihmisluonto kesyttää ja on kesyttänyt.

8 Mutta kieltä ei kukaan ihminen voi kesyttää. Se on hillitön* ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä.

ruumiin.

4 Katso, laivatkin, vaikka ovat niin suuria ja tuimain tuulten kuljetettavia, ohjataan varsin pienellä peräsimellä, minne perämiehen mieli tekee.

5 Samoin myös kieli on pieni jäsen ja voi kuitenkin kerskata suurista asioista. Katso, kuinka pieni tuli, ja kuinka suuren metsän se sytyttää!

6 Myös kieli on tuli, on vääryyden maailma; kieli on se meidän jäsenistämme, joka tahraa koko ruumiin, sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä.

7 Sillä kaiken luonnon, sekä petojen että lintujen, sekä matelijain että merieläinten luonnon, voi ihmisluonto kesyttää ja onkin kesyttänyt;

8 mutta kieltä ei kukaan ihminen voi kesyttää; se on levoton ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä.

me käännämme ympäri.

4. Katso, laivat myös, ehkä kuinka suuret he ovat ja jaloilta tuuilta ajetaan, kuitenkin he käännetään ympäri vähällä perälaudalla, kuhunka se tahtoo, joka sitä hallitsee.

5. Niin myös kieli on piskuinen jäsen, ja kuitenkin suuria asioita toimittaa. Katso, vähä tuli, kuinka suuren metsän se sytyttää,

6. Ja kieli on myös tuli, maailma vääryyttä täynnänsä; niin on myös kieli meidän jäsentemme seassa, joka koko ruumiin saastuttaa, ja sytyttää kaiken meidän menomme, koska se helvetistä syttyy.

7. Sillä kaikki luonto, sekä petoin että lintuin ja kärmetten ja mereläisten, tehdään lakiaksi, ja on lakiaksi tehty inhimilliseltä luonnolta.

8. Mutta kieltä ei taida yksikään ihminen asettaa, sitä levotointa pahuutta, kuolettavaista myrkkyä täynnänsä.

JAAKOBIN KIRJE

9 Sen avulla kiitämme Jumalaa* ja Isää, ja sillä kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja.

10 Samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Veljeni, tämä ei saa olla näin.

11 Uhkuuko lähde samasta silmästä makeaa ja karvasta?

12 Veljeni, ei kai viikunapuu voi tuottaa öljymarjoja tai viinipuu viikunoita? *Samoin ei mikään lähde voi antaa suolaista ja makeaa vettä.*

OIKEA VIISAUS

13 Kuka keskellänne on viisas ja ymmärtäväinen? Tuokoon hän hyvällä vaelluksellaan näkyviin tekonsa viisauden sävyisyydessä.

14 Mutta jos teillä on katkera kiivaus ja riitaisuus sydämessänne, niin älkää pöyhkeilkö älkääkä valhetelko

9 Kielellä me kiitämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja;

10 samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Näin ei saa olla, veljeni.

11 Uhkuuko lähde samasta silmästä makeaa ja karvasta vettä?

12 Eihän, veljeni, viikunapuu voi tuottaa öljymarjoja eikä viinipuu viikunoita? Eikä myöskään suolainen lähde voi antaa makeata vettä.

13 Kuka on viisas ja ymmärtäväinen teidän joukossanne? Tuokoon hän näkyviin tekonsa hyvällä vaelluksellaan viisauden sävyisyydessä.

14 Mutta jos teillä on katkera kiivaus ja riitaisuus sydämessänne, niin älkää kerskatko älkääkä val-

9. Sen kautta me kiitämme Jumalaa ja Isää, ja sen kautta me myös kiroilemme ihmisiä, jotka Jumalan kuvan jälkeen luodut ovat.

10. Yhdestä suusta kiitos ja kirous käy ulos. Ei se niin, rakkaat veljeni, oleman pidä.

11. Kuohuuko joku lähde yhdestä huovosta makiaa ja karvasta vettä?

12. Taitaako, rakkaat veljeni, fikunapuu kantaa öljyä, taikka viinapuu fikunia? Niin ei taida myös yksikään lähde suolaista ja makiaa vettä vuotaa.

13. Kuka viisas ja taitava on teidän seassanne, se osoittakaan hyvällä menollansa työnsä viisauden siveydessä.

14. Mutta jos teillä on katkera kiivaus ja riita sydämessänne, niin älkää kerskatko ja älkää valeh-

totuutta vastaan.

15 Tämä ei ole se viisaus, joka ylhäältä tulee, vaan se on maallista, sielullista, riivaajista lähtevää.

16 Sillä missä on kiivaus ja riitaisuus, siellä on epäjärjestys ja kaikkalainen paha meno.

17 Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksi puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, epäilemätön ja teeskentelemätön.

18 Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhan tekijöille.

4. Luku MAAILMAN YSTÄVYYS

1 Mistä syntyvät taistelut ja [mistä] riidat keskellänne? Eivätkö tästä: himoistanne, jotka sotivat jäsenissänne?

2 Te himoitsette eikä teillä ole. Te tapatte ja kiivailette ettekä voi saavuttaa. Te riitelette ja taistelette eikä teillä ole, koska ette ano.

hetelko totuutta vastaan.

15 Tämä ei ole se viisaus, joka ylhäältä tulee, vaan se on maallista, sielullista, riivaajien viisautta.

16 Sillä missä kiivaus ja riitaisuus on, siellä on epäjärjestys ja kaikkalainen paha meno.

17 Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, se ei epäile, ei teeskentele.

18 Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhan tekijöille.

4. Luku

1 Mistä tulevat taistelut ja mistä riidat teidän keskuudessanne? Eikö teidän himoistanne, jotka sotivat jäsenissänne?

2 Te himoitsette, eikä teillä kuitenkaan ole; te tapatte ja kiivailette, ettekä voi saavuttaa; te riitelette ja taistelette. Teillä ei ole, sentähden

delko totuutta vastaan;

15. Sillä ei se ole viisaus, joka ylhäältä tullut on, vaan maallinen, inhimillinen ja perkeleellinen.

16. Sillä kussa kiivaus ja riita on, siellä on myös sekaseuraisuus ja kaikki paha meno.

17. Mutta se viisaus, joka ylhäältä on, se on ensisti tosin puhdas, sitte rauhallinen, siviä, uskova, täynnä laupiutta ja hyviä hedelmiä, eriseuratoim ja ulkokullatoim.

18. Mutta vanhurskauden hedelmä rauhassa kylvetään niille, jotka rauhan pitävät.

1. Kusta sodat ja tappelukset tulevat teidän seassanne? Eikö siitä, (nimittäin) teidän himoistanne, jotka teidän jäsenissänne sotivat?

2. Te himoitsette, ja ette saa sillä mitään. Te kadehditte ja kiivaatte, ja ette sillä voita mitään. Te soditte ja tappelette, ja ei teillä mitään ole,

JAAKOBIN KIRJE

3 Te anotte ettekä saa, koska anotte kelvottomasti, kuluttaaksenne sen himoissanne.

4 Te (avionrikkajat ja) avionrikkajattaret, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, hänestä tulee Jumalan vihollinen.

5 Vai luuletteko, että Raamattu * puhuu turhaan? ”Kateuteen asti Hän haluaa Henkeä, joka asuu meissä.”*

6 Mutta Hän antaa sitä suuremman armon. Sen vuoksi Hän* sanoo: ”Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille Hän antaa armon.”

NÖYRTYKÄÄ HERRAN EDESSÄ

7 Olkaa siis Jumalalle alamaiset, [mutta] vastustakaa paholaista, niin hän pakenee luotanne.

8 Lähestykää Jumalaa, niin Hän lä-

ettette ano.

3 Te anotte, ettekä saa, sentähden että anotte kelvottomasti, kuluttaaksenne sen himoissanne.

4 Te avionrikkajat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen.

5 Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: ”Kateuteen asti hän halajaa henkeä, jonka hän on pannut meihin asumaan”?

6 Mutta hän antaa sitä suuremman armon. Sentähden sanotaan: ”Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon”.

7 Olkaa siis Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaa perkelettä, niin se teistä pakenee.

8 Lähestykää Jumalaa, niin hän

ettette mitään anokaan.

3. Te anotte, ja ette saa, että te kelvottomasti anotte, että te teidän himoissanne sen kuluttaisitte.

4. Te huorintekiät ja huorat! ettekö te tiedä, että maailman ystävyys on viha Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo maailman ystävä olla, hän tulee Jumalan vihamieheksi.

5. Eli luuletteko, että Raamattu sanoo turhaan: henki, joka meissä asuu, himoitsee kateutta vastaan?

6. Ja antaa runsaasti armon; sentähden hän sanoo: Jumala seisoo ylpeitä vastaan, mutta nöyrille antaa hän armon.

7. Niin olkaat siis Jumalalle alamaiset, mutta vastaan seisokaat perkelettä, niin hän teistä pakenee.

8. Lähestykää Jumalaa, niin hän

JAAKOBIN KIRJE

hestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, te syntiset, ja tehkää sydämenne puhtaiksi, te kaksimieliset.

9 Tuntekaa kurjuutenne ja valittakaa ja itkekää. Naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne suruksi.

10 Nöyrytkää Herran edessä, niin Hän koroittaa teidät.

lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, te syntiset, ja tehkää sydämenne puhtaiksi, te kaksimieliset.

9 Tuntekaa kurjuutenne ja murehtikaa ja itkekää; naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne suruksi.

10 Nöyrytkää Herran edessä, niin hän teidät korottaa.

lähestyy teitä. Puhdistakaat kätenne, te syntiset, ja peratkaat teidän sydämenne, te kaksimieliset.

9. Olkaat surulliset, murehtikaat ja itkekäät. Teidän naurunne kääntyköön itkuksi ja ilonne murheeksi.

10. Nöyryttäkää teitäne Jumalan kasvoihin edessä, niin hän teitä ylentää.

VELJIEN PANETTELEMISESTA

11 Älkää panetelko toisianne, veljet. Joka veljeään panettelee ja* veljeään tuomitsee, panettelee lakia ja tuomitsee lain. Mutta jos tuomitset lain, et ole lain seuraaja vaan tuomari.

12 Yksi on lainsäätäjä [ja tuomari], Hän, joka voi pelastaa ja hukuttaa. Mutta kuka olet sinä, joka tuomitset toisen*?

11 Älkää panetelko toisianne, veljet. Joka veljeään panettelee tai veljensä tuomitsee, se panettelee lakia ja tuomitsee lain; mutta jos sinä tuomitset lain, niin et ole lain noudattaja, vaan sen tuomari.

12 Yksi on lainsäätäjä ja tuomari, hän, joka voi pelastaa ja hukuttaa; mutta kuka olet sinä, joka tuomitset lähimmäisesi?

11. Älkää toinen toistanne panetelko, rakkaat veljet: joka veljeänsä panettelee ja veljensä tuomitsee, se panettelee lakia ja tuomitsee lain. Mutta jos sinä tuomitset lain, niin et sinä ole lain tekiä vaan tuomari.

12. Yksi on lain antaja, joka voi vapahtaa ja kadottaa. Kuka sinä olet, joka toista tuomitset?

IHMISEN ELÄMÄ EI OLE HÄNEN VALLASSAAN

13 Niinpä niin, te, jotka sanotte: "Tänään tai huomenna menemme siihen ja siihen kaupunkiin ja viivymme siellä vuoden ja käymme kauppaa ja saamme voittoa" —

14 te, jotka ette tiedä huomisen meno. Sillä mikä on elämänne? * Sehän on savu,* joka hetken näkyy ja sitten haihtuu.

15 Sen sijaan teidän tulisi sanoa: "Jos Herra tahtoo, niin elämme ja teemme tämän tai tuon."

16 Mutta nyt te kerskaatte ylvästelyssänne. Kaikki sellainen kerskaaminen on paha.

17 Joka siis ymmärtää tehdä hyvää eikä tee, hänelle se on synniksi.

13 Kuulkaa nyt, te, jotka sanotte: "Tänään tai huomenna lähdemme siihen ja siihen kaupunkiin ja viivymme siellä vuoden ja teemme kauppaa ja saamme voittoa" —

14 te, jotka ette tiedä, mitä huomenna tapahtuu; sillä mikä on teidän elämänne? Savu te olette, joka hetkisen näkyy ja sitten haihtuu —

15 sen sijaan, että teidän tulisi sanoa: "Jos Herra tahtoo ja me elämme, niin teemme tämän tai tuon".

16 Mutta nyt te kerskaatte ylvästelyssänne. Kaikki sellainen kerskaaminen on paha.

17 Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä hyvää on, eikä tee, hänelle se on synniksi.

13. Nyt hyvin, te jotka sanotte: menkäämme tänäpäpä taikka huomenna siihen eli siihen kaupunkiin, ja viettäkäämme siinä yksi vuosi, ja tehkäämme kauppaa ja voittakaamme,

14. Jotka ette tiedä, mitä huomenna tapahtuu. Sillä mikä on teidän elämänne? Se on löyhkä, joka vähäksi (hetkeksi) näkyy, mutta sitte kato.

15. Mutta teidän pitää sanoman: jos Herra tahtoo, ja me elämme, niin me tätä taikka sitä tahdomme tehdä.

16. Mutta nyt te kerskaatte teidän ylpeydessänne. Kaikki senkaltainen kerskaus on paha.

17. Sillä joka taitaa hyvää tehdä, ja ei tee, niin se on hänelle synniksi.

5. Luku RIKKAITTEN VÄÄRYYDESTÄ

1 Niinpä niin, te rikkaat, itkekää ja vaikeroikaa kurjuuttanne, joka on saavuttava teidät.

2 Rikkautenne on mädännyt, vaatteenne ovat koin syömät.

3 Kultanne ja hopeanne on ruostunut, ja niitten ruoste on oleva todistuksena teitä vastaan ja syövä lihanne niin kuin tuli. Olette koonneet aarteita viimeisinä päivinä.

4 Katso, työmiesten, vainioittenen niittäjain palkka, jonka te olette pidättäneet, huutaa, ja leikkuumiesten valitushuudot ovat tulleet Herran Sebaotin korviin.

5 Olette herkutelleet maan päällä ja hekumoineet. Olette sydäntänne syötelleet (niin kuin) teurastuspäivänä.

5. Luku

1 Kuulkaa nyt, te rikkaat: itkekää ja vaikeroikaa sitä kurjuutta, joka on teille tulossa.

2 Teidän rikkautenne on mädännyt, ja teidän vaatteenne ovat koin syömät;

3 teidän kultanne ja hopeanne on ruostunut, ja niiden ruoste on oleva todistuksena teitä vastaan ja syövä teidän lihanne niinkuin tuli. Te olette koonneet aarteita viimeisinä päivinä.

4 Katso, työmiesten palkka, jonka te vainioittenen niittäjiltä olette pidättäneet, huutaa, ja leikkuumiesten valitukset ovat tulleet Herran Sebaotin korviin.

5 Te olette herkutelleet maan päällä ja hekumoineet, te olette sydäntänne syötelleet teurastuspäivänä.

1. Nyt hyvin, te rikkaat! itkekää ja ulvokaat teidän viheliäisyyttänne, joka teidän päälennne tuleva on.

2. Teidän rikkautenne ovat mädänneet, teidän vaatteenne ovat koidellut.

3. Teidän kultanne ja hopianne ovat ruostuneet, ja niiden ruoste pitää oleman teille todistukseksi, ja pitää syömän teidän lihanne niinkuin tuli. Te olette rikkauden koonneet teillenne viimeisinä päivinä.

4. Katso, työmiesten palkka, jotka teidän maakuntainne elon niittäneet ovat, joka petoksella teiltä pidetty on, huutaa, ja elonleikkaajain parut ja huudot ovat tulleet Herran Zebaotin korville:

5. Te olette herkuissa eläneet maan päällä, ja olette teidän hekumanne pitäneet, ja teidän sydämenne syötelleet niinkuin teu-

JAAKOBIN KIRJE

6 Olette tuominneet, olette tappaneet vanhurskaan. Hän ei vastusta teitä.

6 Vanhurskaan te olette tuominneet ja tappaneet; hän ei vastusta teitä.

raspäivänä.

6. Te olette tuominneet, te olette tappaneet vanhurskaan, joka ei ole teitä vastaan ollut.

KEHOITUS KÄRSIVÄLLISYYTEEN

7 Olkaa siis kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katso peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä vartoen, kunnes se saa varhaisen ja myöhäisen sateen.

7 Niin olkaa kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katso, peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä vartoen, kunnes saa syksyisen sateen ja keväisen.

7. Niin olkaat siis kärsivälliset, rakkaat veljet, Herran tulemiseen asti. Katso, peltomies odottaa kallista maan hedelmää, ja on kärsivällinen siihenasti kuin hän saa varhaisen ja hiljaisen sateen.

8 Olkaa tekin kärsivällisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulemus on lähellä.

8 Olkaa tekin kärsivällisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulemus on lähellä.

8. Niin olkaat te myös kärsivälliset ja vahvistakaa sydämenne; sillä Herran tulemus lähestyy.

9 Älkää nurisko toisianne vastaan, veljet, jottei teitä tuomittaisi. Katso, tuomari seisoo ovella.

9 Älkää huokailko, veljet, toisianne vastaan, ettei teitä tuomittaisi; katso, tuomari seisoo ovella.

9. Älkäät huoatko, rakkaat veljet, toinen toistanne vastaan, ettette kadotetuksi tulisi. Katso, tuomari seisoo oven edessä.

10 Ottakaa, veljeni*, vaivan kestämisen ja kärsivällisyyden esikuvaksi profeetat, jotka ovat puhuneet Herran nimessä.

10 Ottakaa, veljet, vaivankestämisen ja kärsivällisyyden esikuvaksi profeetat, jotka ovat puhuneet Herran nimessä.

10. Ottakaat, rakkaat veljeni, vaivan ja kärsivällisyyden esikuva niistä prophetaista, jotka Herran nimeen puhuneet ovat.

11 Katso, me ylistämme autuaiksi niitä, jotka ovat kestäneet. Jobin kärsi-

11 Katso, me ylistämme autuaiksi niitä, jotka ovat kestäneet; Jobin

11. Katso, me sanomme ne autuaiksi, jotka kärsineet ovat. Jobin

JAAKOBIN KIRJE

vällisyyden olette kuulleet ja Herran lopun olette nähneet, sillä* Herra on laupias ja armahtavainen.

kärsivällisyyden te olette kuulleet, ja lopun, jonka Herra antaa, te olette nähneet. Sillä Herra on laupias ja armahtavainen.

kärsivällisyyden te olette kuulleet ja Herran lopun te nähneet olette; sillä Herra on sangen laupias ja armollinen.

VANNOMINEN KIELLETÄÄN

12 Mutta ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko, älkää taivaan kautta älkääkä maan, älkää mitään muutaakaan valaa. Vaan "on" olkoon teillä "on" ja "ei" olkoon "ei", jottette joutuisi tuomittaviksi.

12 Mutta ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko, älkää taivaan kautta älkääkä maan, älkää mitään muutaakaan valaa; vaan "on" olkoon teillä "on", ja "ei" olkoon teillä "ei", ettette joutuisi tuomion alle.

12. Ennen kaikkia, rakkaat veljeni, älkää vannoko, ei taivaan kautta eikä maan, ei myös yhtään muuta valaa; mutta olkoon teidän puheenne niin kuin niin on, ja se olkoon ei kuin ei on, ettette ulkokulaisuuteen lankeaisi.

RUKOUKSEN VOIMA

13 Jos joku teistä kärsii vaivaa, rukoilkoon. Jos joku on hyvillä mielin, laulakoon ylistystä.

13 Jos joku teistä kärsii vaivaa, niin rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, veisatkoon kiitosta.

13. Jos joku kärsii vaivaa teidän seassanne, se rukoilkaan, jos joku on hyvällä mielellä, se veisatkaan virsiä.

14 Jos joku teistä sairastaa, kutsukoon luokseen seurakunnan vanhimmat, ja he rukoilkoot hänen puolestaan voidellen hänet öljyllä Herran nimessä.

14 Jos joku teistä sairastaa, kutsukoon tykönsä seurakunnan vanhimmat, ja he rukoilkoot hänen edestään, voidellen häntä öljyllä Herran nimessä.

14. Jos joku sairastaa teidän seassanne, hän kutsukaan tykönsä seurakunnan papit, ja ne rukoilkaan hänen edestänsä, voidellen häntä öljyllä Herran nimeen.

JAAKOBIN KIRJE

15 Ja uskon rukous pelastaa sairaan, ja Herra nostaa hänet. Ja jos hän on syntejä tehnyt, ne annetaan hänelle anteeksi.

16 Tunnustakaa [siis] toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta paranisitte. Vanhurskaan harras* rukous voi paljon.

17 Elia oli samanluontoinen ihminen kuin me, ja hän rukoili rukoilemalla, ettei sataisi, eikä satanut maan päälle kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen.

18 Ja hän rukoili jälleen, ja taivas antoi sateen ja maa kasvoi hedelmänsä.

EKSYNEEN PALAUTTAMINEN

19 Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja joku hänet palauttaa,

15 Ja uskon rukous pelastaa sairaan, ja Herra antaa hänen nousta jälleen; ja jos hän on syntejä tehnyt, niin ne annetaan hänelle anteeksi.

16 Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että te parantuisitte; vanhurskaan rukous voi paljon, kun se on harras.

17 Elias oli ihminen, yhtä vajavainen kuin mekin, ja hän rukoili rukoilemalla, ettei sataisi; eikä satanut maan päällä kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen.

18 Ja hän rukoili uudestaan, ja taivas antoi sateen, ja maa kasvoi hedelmänsä.

19 Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja hänet joku palauttaa,

15. Ja uskon rukous parantaa sairaan, ja Herra ojentaa hänen, ja jos hän on syntiä tehnyt, niin ne hänelle anteeksi annetaan.

16. Tunnustakaat toinen toisillenne teidän rikoksenne ja rukoilkaat toinen toisenne edestä, että te terveeksi tulisitte. Vanhurskaan rukous voi paljon, koska se totinen on.

17. Elias oli ihminen, niissä haluisa vikapää kuin mekin ja hän rukoili rukouksella, ettei pitänyt sataman, ja ei satanutkaan maan päällä kolmena vuotena ja kuutena kuukautena,

18. Ja hän taas rukoili, ja taivas antoi sateen, ja maa kasvoi hedelmänsä.

19. Rakkaat veljeni, jos joku teistä eksyis totuudesta ja joku palauttais hänen,

JAAKOBIN KIRJE

20 niin tietäköön, että joka palauttaa syntisen hänen eksymyksensä tieltä, se pelastaa sielun kuolemasta ja peittää synnin paljouden.

20 niin tietäkää, että joka palauttaa syntisen hänen eksymyksensä tieltä, se pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden.

20. Se tietäkään, että joka syntisen palauttaa tiensä erehdyksensä, se vapahtaa sielun kuolemasta ja peittää syntein paljouden.

JUUDAAN KIRJE

JUUDAAN KIRJE

JUUDAAN KIRJE

ALKUSANAT

1. Luku

1 Juudas, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja Jaakobin veli, kutsutuille, jotka ovat Isässä Jumalassa pyhitetyt ja Jeesuksessa Kristuksessa varjellut.

1 Juudas, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja Jaakobin veli, kutsutuille, jotka ovat Isässä Jumalassa rakastetut ja Jeesukselle Kristukselle varjellut.

1. Juudas, Jesuksen Kristuksen palvelia, mutta Jakobin veli, niille kutsutuille, jotka Isässä Jumalassa pyhitetyt ovat ja Jeesuksessa Kristuksessa vapahdetut:

2 Lisääntyköön teille laupeus ja rauha ja rakkaus.

2 Lisääntyköön teille laupeus ja rauha ja rakkaus.

2. Laupius ja rauha ja rakkaus lisääntyköön teille!

3 Rakkaat! Koska olen hartaasti harrastanut kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, tuli minulle pakko kirjoittaa teille ja kehoittaa teitä taistelemaan sen uskon puolesta, joka keran on pyhille annettu.

3 Rakkaani! Kun minulla on ollut harras halu kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, tuli minulle pakko kirjoittaa ja kehoittaa teitä kilvoittelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu.

3. Te rakkaat! että minulla oli suuri ahkeruus teille yhteisestä autuudesta kirjoittaa, pidin minä sen tarpeellisena teitä kirjoituksella neuvoa, että te uskon puolesta kilvoittelisitte, joka kerta pyhille annettu on.

VAROITUS JUMALATTOMISTA

4 Sillä joukkoonne on pujahtanut eräitä ihmisiä, joitten tuomio jo kauan sitten on ennalta kirjoitettu joutuvan tähän tuomioon, jumalattomia, jotka kääntävät Jumalamme armon irstaudeksi ja kieltävät ainoaan valtiaamme (,Jumalamme,) ja Herramme Jeesuksen Kristuksen.

5 Haluan kuitenkin muistuttaa teitä, vaikka kerran olette saaneet sen tietää, että Herra, joka oli pelastanut kansan Egyptin maasta, toisella kerralla tuhosi ne, jotka eivät uskoneet,

6 ja että Hän ne enkelit, jotka eivät säilyttäneet valta-asemaansa, vaan jättivät oman asumuksensa, on säilyttänyt iäisissä kahleissa pimeässä suuren päivän tuomiota varten,

7 niin kuin Sodoma ja Gomorra ja niitten ympärillä olleet kaupungit, jotka niitten tavoin harjoittivat haureutta ja tyydyttivät luonnottomia himoja,

4 Sillä teidän keskuuteenne on pujahtanut eräitä ihmisiä, joiden jo aikoja sitten on kirjoitettu tulevan tähän tuomioon, jumalattomia, jotka kääntävät meidän Jumalamme armon irstaudeksi ja kieltävät meidän ainoaan valtiaamme ja Herramme, Jeesuksen Kristuksen.

5 Vaikka jo kerran olette saaneet tietää kaiken, tahdon kuitenkin muistuttaa teitä siitä, että Herra, joka oli pelastanut kansan Egyptistä, toisella kertaa hukutti ne, jotka eivät uskoneet;

6 ja että hän ne enkelit, jotka eivät säilyttäneet valta-asemaansa, vaan jättivät oman asumuksensa, pani pimeyteen iankaikkisissa kahleissa säilytettäväksi suuren päivän tuomioon;

7 samoin kuin Sodoma ja Gomorra ja niiden ympärillä olevat kaupungit, jotka samalla tavalla kuin nekin harjoittivat haureutta ja ek-

4. Sillä muutamat ihmiset ovat luikahtaneet sisälle, jo muinen kirjoitetut tähän tuomioon, jumalattomat, jotka meidän Jumalan armon vetävät haureuteen ja kieltävät Jumalan, joka ainoa hallitsia on, ja meidän Herran Jeesuksen Kristuksen.

5. Mutta minä tahdon teille muistuttaa, että te sen kerran tietäisitte, että koska Herra kansansa Egyptistä terveenä pelastanut oli, hukasi hän sitte ne, jotka ei uskoneet.

6. Ja ne enkelit, jotka ei alkuansa pitäneet, vaan antoivat ylönsä kotonansa, on hän kätkenyt pimeyteen ijankaikkisilla kahleilla suuren päivän tuomioon asti,

7. Niinkuin Sodoma ja Gomorra ja ne lähikaupungit, jotka sillä muotoa kuin hekin huorin tehneet olivat ja muukalaisen lihan jälkeen

JUUDAAN KIRJE

ovat varoittavana esimerkkinä kärsiessään iäisen tulen rangaistusta.

8 Kuitenkin myös nämä uneksijat samoin saastuttavat lihan, halveksivat herrautta ja rienaavat kirkkauden henkiolentoja.

9 Mutta kun Miikael, ylienkehi, kiistellen väitteli paholaisen kanssa Mooseksen ruumiista, hän ei rohjennut lausua herjaavaa tuomiota, vaan sanoi: "Rangaiskoon sinua Herra!"

10 Nämä taas rienaavat sitä, mitä eivät tunne. Mutta mitä tahansa he luonnostaan ymmärtävät niin kuin järjettömät eläimet, sillä he turmelevat itsensä.

11 Voi heitä, sillä he vaeltavat Kainin tietä ja heittäytyvät palkan vuoksi Bileamin eksytykseen ja hukkuvat Kooran tavoin niskoitteluunsa!

12 Nämä ovat rakkausaterioillanne häpeäpilkkuja, kun julkeasti yhdessä

syivät luonnottomiin lihanhimoihin, ovat varoittavana esimerkkinä, kärsiessään iankaikkisen tulen rangaistusta.

8 Yhtäkaikki nämä uneksijat samoin saastuttavat lihan; he halveksivat herrautta, herjaavat kirkkauden henkiolentoja.

9 Mutta ei ylienkehi Miikaelkaan, kun riiteli ja väitteli perkeleen kanssa Mooseksen ruumiista, rohjennut lausua herjaavaa tuomiota, vaan sanoi: "Rangaiskoon sinua Herra!"

10 Nämä sitävastoin herjaavat sitä, mitä eivät tunne; mutta minkä he järjettömäin eläinten tavoin luonnostaan ymmärtävät, sillä he turmelevat itsensä.

11 Voi heitä, sillä he kulkevat Kainin tietä ja heittäytyvät palkan tähden Bileamin eksytykseen ja hukkuvat niskoitteluunsa niinkuin Kooran!

12 He likapilkkuina teidän rakkausaterioillanne julkeasti kemui-

menneet, ovat pannut muille opiksi, ijankaikkisen tulen vaivaa kärsimään.

8. Niin ovat myös nämät unennäkiät, jotka lihan saastuttavat, hallitukset katsovat ylön ja majesteetteja pilkkaavat.

9. Mutta Mikael, ylimmäinen enkeli, kuin hän perkeleen kanssa riiteli ja kamppaili Mooseksen ruumiista, ei rohjennut sanoa sen pilkan tuomiota, vaan sanoi: Herra sinua rangaiskoon!

10. Mutta nämät pilkkaavat niitä, joista ei he mitään tiedä; vaan mitä he luonnon kautta tietävät niinkuin muut järjettömät eläimet, niissä he turmeltuvat.

11. Voi heitä! sillä he käyvät Kainin tiellä ja lankeevat Balaamin eksytykseen palkan tähden, ja hukkuvat Koren kapinassa.

12. Nämä ovat häpiäpilkut vieraina ollessansa teidän rakkaus-

JUUDAAN KIRJE

kanssanne kemuilevat ja itseään kestitsevät. He ovat vedettömiä, tuulten ajeltavia pilviä, myöhäissyksyisiä hedelmättömiä puita, kahdesti kuolleita, juurineen irroitettuja,

13 rajuja meren aaltoja, jotka vaahtoavat omia häpeitään, harhailevia tähtiä, jolle synkkä pimeys ainiaaksi on varattu.

14 Myös heistä on Eenok, seitsemäs Adamista, ennustanut sanoen: "Katso, Herra tulee lukemattomien tuhansien pyhiensä kanssa

15 tuomitsemaan kaikkia ja rankaisemaan kaikkia heidän jumalattomista teoistaan, joita he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikesta julkeasta, mitä jumalattomat syntiset ovat Häntä vastaan puhuneet.

16 He ovat napsijoita, kohtaloaan nurkuvia ja vaeltavat himojensa mu-

levat ja itseään kestitsevät. He ovat vedettömiä, tuulten ajeltavia pilviä, paljaita, syksyisiä puita, hedelmättömiä, kahdesti kuolleita, juurineen maasta reväistyjä,

13 rajuja meren aaltoja, jotka vaahtoavat omia häpeitään, harhailevia tähtiä, joille pimeyden synkeys ikuisiksi ajoiksi on varattu.

14 Heistäkin Eenok, Adamista seitsemäs, on ennustanut, sanoen: "Katso, Herra tulee tuhannen tuhansine pyhinensä

15 tuomitsemaan kaikkia ja rankaisemaan kaikkia jumalattomia kaikista heidän jumalattomista teoistansa, joita he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikesta julkeasta, mitä nuo jumalattomat syntiset ovat häntä vastaan puhuneet".

16 He ovat napsijoita, kohtalonsa nurkujia ja vaeltavat himojensa

aterioissanne, jotka ravitsevat itsiänsä pelkäämättä: he ovat vedettömät pilvet, jotka tuulelta ajetaan ympäri, paljaat, hedelmättömät puut, kahdesti kuolleet, juurinsa reväistyt ylös;

13. Meren julmat aallot, jotka oman häpiänsä vaahtuvat; eksyväiset tähdet, joille pimeyden kauheus on ijankaikkisesti tähdelle pantu.

14. Niin on myös Enok, seitsemäs Adamista, senkaltaisista ennustanut ja sanonut: katso, Herra tulee monen tuhannen pyhäinsä kanssa,

15. Tekemään kaikkein tuomiota, ja rankaisemaan kaikkia jumalattomia heidän seassansa, kaikkein heidän jumalattomain töittensä tähden, joilla he paha tehneet ovat, ja kaikkea sitä kovaa, jota ne jumalattomat syntiset häntä vastaan puhuneet ovat.

16. Nämät ovat napsiat ja valittajat, omain himoinsa jälkeen vael-

JUUDAAN KIRJE

kaan. Heidän suunsa puhuu pöyhkeitä ja he imartelevat ihmisiä hyödyn vuoksi.

17 Mutta te, rakkaat, muistakaa nämä sanat, jotka Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat ennalta puhuneet,

18 sillä he ovat sanoneet teille: "Viimeisinä aikoina on esiintyvä pilkkaajia, jotka vaeltavat jumalattomuutensa himojen mukaan."

19 Nämä ovat niitä, jotka eristäytyvät, ovat sielullisia, Henkeä heillä ei ole.

HERRAN ODOTUS VELVOITTAA

20 Mutta te, rakkaat, rakentakaa itseänne pyhimässä uskossanne, rukoilkaa Pyhässä Hengessä

21 ja säilyttäkää itsenne Jumalan rakkaudessa odottaessanne Her-

mukaan; heidän suunsa puhuu pöyhkeitä, ja he mielistelevät ihmisiä oman etunsa tähden.

17 Mutta te, rakkaani, muistakaa nämä sanat, mitkä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat edeltäpäin puhuneet,

18 sanoen teille: "Viimeisenä aikana tulee pilkkaajia, jotka vaeltavat jumalattomuutensa himojen mukaan".

19 Nämä juuri saavat aikaan hajaannusta, he ovat sielullisia, henkeä heillä ei ole.

20 Mutta te, rakkaani, rakentakaa itseänne pyhimmän uskonne perustukselle, rukoilkaa Pyhässä Hengessä

21 ja pysyttäkää niin itsenne Jumalan rakkaudessa, odottaessan-

tavaiset, ja heidän suunsa puhuu röyhkeitä sanoja ja he ihmettelevät ihmisiä hyödytyksen tähden.

17. Mutta te, rakkaat veljet, muistakaa niitä sanoja, joita ennen meidän Herran Jeesuksen Kristuksen apostoleilta sanottiin:

18. Että viimeisellä ajalla tulevat pilkkaajat, jotka jumalattomissa himoissansa vaeltavat.

19. Nämä ovat ne, jotka eriseurat tekevät, lihalliset, joilla ei henkeä ole.

20. Mutta te, minun rakkaani! rakentakaa itsiänne teidän kaikkein pyhimmän uskonne päälle, Pyhän Hengen kautta, ja rukoilkaa, pitäin teitä keskenänne Jumalan rakkaudessa,

21. Ja odottakaa meidän Herran Jeesuksen Kristuksen laupiutta

JUUDAAN KIRJE

ramme Jeesuksen Kristuksen laupeutta iäiseksi elämäksi.

22 Armahtakaa toisia harkiten,

23 toisia taas pelastakaa peläten. Temmatkaa heidät tulesta, vihaten lihan tahraamaa ihokastakin.

ne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen laupeutta iankaikkiseksi elämäksi.

22 Ja armahtakaa toisia, niitä, jotka epäilevät, pelastakaa heidät, tulesta temmaten;

23 toisia taas armahtakaa pelolla, inhoten lihan tahraamaa ihokastakin.

ijankaikkiseen elämään.

22. Ja pitäkää se eroitus, että te muutamia armahtaisitte,

23. Mutta muutamia pelvolla autuaksi tekisitte, ja temmatkaat heitä ulos tulesta, ja vihatkaat sitä lihalla saastutettua hametta.

LOPPUSANAT

24 Mutta Hänelle joka voi varjella teidät lankeamattomina ja asettaa teidät kirkkautensa eteen nuhteettomina, riemuitsevina.

25 Hänelle ainoalle (viisaalle) Jumalalle, Vapahtajallemme [Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta] kunnia (ja) majesteetti, voima ja valta [ennen kaikkea aikaa] ja nyt ja iankaiken! Amen.

24 Mutta hänelle, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa teidät nuhteettomina, riemuitsevina, kirkkautensa eteen,

25 hänelle, ainoalle Jumalalle ja meidän pelastajallemme Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, hänelle kunnia, majesteetti, voima ja valta ennen kaikkia aikoja ja nyt ja iankaikkisesti! Amen.

24. Mutta hänelle, joka teidät voi viasta varjella ja asettaa nuhteetoinna kunniansa kasvoin eteen, riemulla,

25. Ainoalle viisaalle Jumalalle, meidän Vapahtajallemme, olkoon kunnia, ja majesteetti, ja valta, ja voima, nyt ja kaikessa ijankaikkisuudessa, amen!

JOHANNEKSEN ILMESTYS

JOHANNEKSEN ILMESTYS

1. Luku KIRJAN ESITTELY

1 Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi Hänelle näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian täytyy tapahtua, ja sen Hän lähettämänsä enkelin välityksellä antoi tiedoksi palvelijalleen Johannekselle,

2 joka on näyttänyt toteen Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen (ja) kaiken, minkä on nähnyt.

3 Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen on kirjoitettu. Sillä aika on lähellä.

TERVEHDYS

4 Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle: Armo teille ja rauha Häneltä, joka on ja joka oli ja joka on tu-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

1. Luku

1 Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoillensa, mitä pian tapahtuman pitää; ja sen hän lähettämänsä enkelin kautta antoi tiedoksi palvelijalleen Johannekselle,

2 joka tässä todistaa Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken sen, minkä hän on nähnyt.

3 Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen kirjoitettu on; sillä aika on lähellä!

4 Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle: Armo teille ja rauha häneltä, joka on ja joka oli ja joka

JOHANNEKSEN ILMESTYS

1. Jeesuksen Kristuksen Ilmestys, jonka Jumala hänelle antoi, ilmoittaa palvelioillensa niitä, mitkä pian tapahtuman pitää, ja on tietäväksi tehnyt ja lähettänyt enkelinsä kautta palveliallensa Johannekselle.

2. Joka todisti Jumalan sanaa, ja sen todistuksen Jesuksesta Kristuksesta, ja mitä hän nähnyt oli.

3. Autuas on se, joka lukee, ja ne, jotka kuulevat prophetian sanat ja pitävät ne, mitkä siinä kirjoitetut ovat; sillä aika on läsnä.

4. Johannes seitsemälle Asian seurakunnalle: armo olkoon teille ja rauha siltä, joka on, joka oli, ja

JOHANNEKSEN ILMESTYS

leva, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat Hänen valtaistuimensa edessä.

5 ja Jeesukselta Kristukselta, joka on uskollinen todistaja, *esikoisena kuolleista nousnut* ja maan kuningasten hallitsija. Hänelle, joka on meitä rakastanut ja pessyt meidät synneistämme verellään

6 ja tehnyt meidät *kuninkaiksi ja* papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, Hänelle kunnia ja voima iäisesti! Amen.

7 Katso, Hän tulee pilvissä ja kaikki silmät saavat nähdä Hänet, myös miehet, jotka Hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat valittavat Hänen tähtensä. Niin, amen.

8 Minä olen A ja O (, alku ja loppu), sanoo Herra [Jumala], joka on joka oli ja joka on tuleva, Kaikkivaltias."

tuleva on, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä,

5 ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, häneltä, joka on kuolleitten esikoinen ja maan kuningasten hallitsija! Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästänyt meidät synneistämme verellensä

6 ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi, papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, hänelle kunnia ja voima aina ja iankaikkisesti! Amen.

7 Katso, hän tulee pilvissä, ja kaikki silmät saavat nähdä hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroitsevat hänen tullessansa. Totisesti, amen.

8 Minä olen A ja O, sanoo Herra Jumala, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, Kaikkivaltias.

joka tuleva on, ja seitsemältä hengeltä, jotka hänen istuimensa edessä ovat,

5. Ja Jeesukselta Kristukselta, joka se uskollinen todistaja on, ja esikoinen kuolleista, ja maan kuningasten Päämies: joka meitä rakasti ja on meitä verellensä meidän synneistämme pessyt,

6. Ja teki meidät kuninkaiksi ja papeiksi Jumalan ja Isänsä edessä: hänelle olkoon kunnia ja valta iankaikkisesta iankaikkiseen, amen!

7. Katso, hän tulee pilvien kanssa, ja jokaisen silmän pitää hänen näkemän ja ne, jotka häntä pistäneet ovat ja kaikki maan sukukunnat pitää parkuman. Niin, amen!

8. Minä olen A ja O, alku ja loppu, sanoo Herra, joka on, joka oli, ja joka tuleva on, kaikkivaltias.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

JEESUS ANTAA JOHANNEKSELLE TEHTÄVÄN

9 Minä Johannes, *veljenne ja osatoverinne Jeesuksen (Kristuksen) ahdistuksessa ja valtakunnassa ja kärsivällisyydessä*, olin Jumalan sanan ja Jeesuksen (Kristuksen) todistuksen vuoksi saarella, jonka nimi on Patmos.

10 Olin Hengessä Herran päivänä ja kuulin takaani voimakkaan äänen niin kuin pasuunan,

11 joka sanoi: ("Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen" ja:) "Kirjoita kirjaan, mitä näet ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle, (jotka ovat Aasiassa): Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon, ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan."

12 Käännyin katsomaan ääntä, joka minulle puhui, ja käännyttyäni näin seitsemän kultaista lampunjalkaa

9 Minä, Johannes, teidän veljenne, joka teidän kanssanne olen osallinen ahdistukseen ja valtakuntaan ja kärsivällisyyteen Jeesuksessa, minä olin Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden saarella, jonka nimi on Patmos.

10 Minä olin hengessä Herran päivänä, ja kuulin takaani suuren äänen, ikäänkuin pasunan äänen,

11 joka sanoi: "*(Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen" ja:)* "Kirjoita kirjaan, mitä näet, ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle, *(jotka ovat Aasiassa):* Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan".

12 Ja minä käännyin katsomaan, mikä ääni minulle puhui; ja käännyessäni minä näin seitsemän kul-

9. Minä Johannes, teidän veljenne ja osallinen vaivassa ja valtakunnassa ja kärsivällisyydessä, Jeesuksessa Kristuksessa, olin luodossa, joka kutsutaan Patmos, Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen tähden.

10. Minä olin hengessä yhtenä sunnuntaina ja kuulin minun jäljessäni suuren äänen, niinkuin pasunan,

11. Sanovan: minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen. Mitäs näet, kirjoita kirjaan ja lähetä Asian seurakunnille, jotka Ephesossa ovat, ja Smyrnassa, ja Pergamosa, ja Tyatirassa, ja Sardissa, ja Philadelphiassa, ja Laodikeassa.

12. Ja minä käännyin sitä ääntä katsomaan, joka minun kanssani puhui, ja minun käännyessäni näin

JOHANNEKSEN ILMESTYS

13 ja seitsemän lampunjalan* keskellä Ihmisen Pojan muotoisen, pitkäliepeiseen viitaan puetun ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyötetyn.

14 Hänen päänsä ja hiuksensa* olivat valkeat niin kuin valkea villa, niin kuin lumi, ja Hänen silmänsä niin kuin tulen liekki.

15 Hänen jalkansa olivat * kultamalmi kaltaiset, niin kuin ahjossa hehkuvat*, ja Hänen äänensä niin kuin paljojen vetten pauhu.

16 Hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä. ja Hänen suustaan lähti kaksiteräinen terävä miekka, ja Hänen kasvonsa olivat niin kuin aurinko, joka paistaa *täydeltä terältä*.

17 Kun näin Hänet, kaaduin kuin kuolleena Hänen jalkainsa juureen. Ja Hän pani oikean kätensä päälleni sanoen (minulle): "Älä pelkää". Minä olen ensimmäinen ja viimeinen,

taista lampunjalkaa,

13 ja lampunjalkain keskellä Ihmisen Pojan muotoisen, pitkäliepeiseen viitaan puetun ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyötetyn.

14 Ja hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset niinkuin valkoinen villa, niinkuin lumi, ja hänen silmänsä niinkuin tulen liekki;

15 hänen jalkansa olivat ahjossa hehkuvan, kiiltävän vasken kaltaiset, ja hänen äänensä oli niinkuin paljojen vetten pauhina.

16 Ja hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, ja hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, kun se täydeltä terältä paistaa.

17 Ja kun minä hänet näin, kaaduin minä kuin kuolleena hänen jalkojensa juureen. Ja hän pani oikean kätensä minun päälleni sanoen: "Älä pelkää! Minä olen en-

minä seitsemän kultaista kynttiläjalkaa,

13. Ja kultaisten kynttiläjalkain keskellä Ihmisen Pojan muotoisen, vaatetetun pitkällä hameella ja vyötetyn rinnoilta kultaisella vyöllä.

14. Mutta hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkiat niinkuin valkia villa ja niinkuin lumi, ja hänen silmänsä niinkuin tulen liekki,

15. Ja hänen jalkansa valantovasken kaltaiset, niinkuin pätsissä palavaiset, ja hänen äänensä oli niinkuin paljon veden kuohina.

16. Ja seitsemän tähteä oli hänen oikiassa kädessänsä, ja hänen suustansa kävi ulos kaksiteräinen terävä miekka, ja hänen kasvonsa, niinkuin aurinko paistaa voimassansa.

17. Ja kuin minä hänen näin, lankein minä hänen jalkainsa eteen niinkuin kuollut, ja hän pani oikian kätensä minun päälleni ja sanoi minulle: älä pelkää, minä olen en-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

18 ja minä elän. Olin kuollut ja katso, minä elän iäisesti* (, aamen), ja minulla on tuonelan ja kuoleman avaimet.

19 Kirjoita [siis], mitä olet nähnyt ja mitä on ja mitä tämän jälkeen on tapahtuva.

20 Niitten seitsemän tähden salaisuus, jotka näit oikeassa kädessäni, ja ne seitsemän kultaista lampunjalkaa: ne seitsemän tähteä ovat niitten seitsemän seurakunnan enkelit*, ja ne seitsemän lampunjalkaa (jotka näit,) ovat seitsemän seurakuntaa."

2. Luku KIRJE EFESON SEURAKUNNALLE

1 Efeson seurakunnan enkelille* kirjoita: 'Näin sanoo Hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, Hän joka käyskelee niitten seitsemän kultaisen lampunjalan

simmäinen ja viimeinen, 18 ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet.

19 Kirjoita siis, mitä olet nähnyt ja mikä nyt on ja mitä tämän jälkeen on tapahtuva.

20 Niiden seitsemän tähden salaisuus, jotka näit minun oikeassa kädessäni, ja niiden seitsemän kultaisen lampunjalan salaisuus on tämä: ne seitsemän tähteä ovat niiden seitsemän seurakunnan enkelit, ja ne seitsemän lampunjalkaa (*jotka näit,*) ovat ne seitsemän seurakuntaa."

2. Luku

1 Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, hän, joka käyskelee niiden seitsemän kultaisen

simäinen ja viimeinen, 18. Ja elävä, ja olin kuollut, ja katso, minä olen elävä ijankaikkisesta ijankaikkiseen, amen! Ja minulla on helvetin ja kuoleman avaimet.

19. Kirjoita, mitä nähnyt olet, mitä nyt on, ja mitä tästälähin tapahtuva on;

20. Se salaisuus niistä seitsemästä tähdestä, jotka sinä minun oikeassa kädessäni nähnyt olet, ja seitsemän kultaista kynttiläjalkaa. Ne seitsemän tähteä ovat seitsemän seurakunnan enkelit: ja ne seitsemän kynttiläjalkaa, jotka sinä nähnyt olet, ovat seitsemän seurakuntaa.

1. Kirjoita Epheson seurakunnan enkelille: näitä sanoo se, joka seitsemän tähteä pitää oikeassa kädessänsä, joka käy seitsemän kultaisen kynttiläjalan keskellä:

JOHANNEKSEN ILMESTYS

keskellä:

2 Tiedän tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi ja ettet voi pahoja sietää. Olet koetellut niitä, jotka väittävät olevansa apostoleja* eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valehtelijoiksi.

3 (Sinä olet kestänyt) ja sinulla on kärsivällisyyttä ja olet nähnyt vaivaa nimeni vuoksi etkä ole uupunut.

4 Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hylännyt ensimmäisen rakkautesi.

5 Muista siis, mistä olet langennut ja muuta mielesi ja tee niitä ensimmäisiä tekoja, mutta jos et, niin minä tulen (pian) luoksesi ja työnnän lampunjalkasi paikaltaan, ellet muuta mieltäsi.

6 Mutta se sinulla on, että vihaat nikolaiittain tekoja, joita minäkin vihaan.

7 Jolla on korva, hän kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille! Sen, joka

lampunjalan keskellä:

2 Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itsensä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhettelijoiksi;

3 ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut.

4 Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi.

5 Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta.

6 Mutta se sinulla on, että sinä vihaat nikolaiittain tekoja, joita myös minä vihaan.

7 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sen,

2. Minä tiedän sinun työs ja tekos ja sinun kärsivällisyytes, ettet sinä voi kärsiä pahoja: sinä olet niitä jo kiusannut, jotka itsensä apostoleiksi sanovat ja ei ole, ja löysit heidät valehtelijoiksi.

3. Ja sinä kannoit ja kärsit, ja minun nimeni tähden sinä työtä teit ja et väsynyt.

4. Mutta minulla on sinua vastaan, että sinä sinun ensimmäisen rakkautes annoit ylö.

5. Muista siis, kusta lankesit pois, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä töitä; vaan jos ei, niin minä tulen sinulle pian ja syöksen kynttiläjalkas pois sialtansa, ellet sinä tee parannusta.

6. Mutta se sinulla on, että vihaat Nikolailaisten töitä, joita minäkin vihaan.

7. Jolla korva on, se kuulkaan, mitä Henki seurakunnille sanoo.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

voittaa, sen minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan * paratiisin keskellä*:

joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.'

Sen, joka voittaa, annan minä elämän puusta syödä, joka keskellä Jumalan paradisia on.

KIRJE SMYRNAN SEURAKUNNALLE

8 Smyrnan seurakunnan enkelille* kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka kuoli ja virkosi eloon:

8 Ja Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka kuoli ja virkosi elämään:

8. Ja Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: näitä sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka oli kuollut ja elää:

9 Tiedän (tekosi ja) ahdistuksesi ja köyhyytesi — olet kuitenkin rikas — ja niitten pilkan, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan ovat saatanan synagooga.

9 Minä tiedän sinun (*tekosi ja*) ahdistuksesi ja köyhyytesi — sinä olet kuitenkin rikas — ja mitä pilkkaa sinä kärsit niiltä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan ovat saatanan synagooga.

9. Minä tiedän sinun tekos ja vaivas ja köyhyytes, (mutta sinä olet rikas,) ja niiden pilkan, jotka itsensä Juudalaisiksi sanovat ja ei olekaan, vaan ovat saatanan joukko.

10 Älä (lainkaan) pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, paholainen on heittävä joitakin teistä vankilaan, jotta teitä koeteltaisiin, ja teillä tulee olemaan ahdistus kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin annan sinulle elämän kruunun.

10 Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teidän on oltava ahdistuksessa kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun.

10. Älä sinä ensinkään pelkää, mitä sinun kärsimän pitää. Katso, perkele on muutamia teistä heittävä vankiuteen, kiusattaa; ja teillä pitää oleman vaiva kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä sinulle elämän kruunun annan.

11 Jolla on korva, hän kuulkoon, mitä

11 Jolla on korva, se kuulkoon, mi-

11. Jolla korva on, se kuulkaan,

JOHANNEKSEN ILMESTYS

Henki sanoo seurakunnille! Joka voittaa, sitä ei toinen kuolema vahingoita."

tä Henki seurakunnille sanoo. Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita.'

mitä Henki seurakunnille sanoo: Joka voittaa, ei se toiselta kuolemalta vahingoiteta.

KIRJE PERGAMON SEURAKUNNALLE

12 Pergamon seurakunnan enkelille* kirjoita: 'Näin sanoo Hän, jolla on se kaksiteräinen terävä miekka:

12 Ja Pergamon seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on se kaksiteräinen, terävä miekka:

12. Ja Pergamon seurakunnan enkelille kirjoita: näitä sanoo se, jolla on kaksiteräinen terävä miekka:

13 Tiedän (tekosi ja) missä asut: siellä, missä on saatanan valtaistuin, ja sinä pidät kiinni nimestäni etkä ole kieltänyt uskoani niinäkään päivinä, jolloin Antipas, minun *uskollinen todistajani* eli, hän joka tapettiin luonanne siellä, missä saatana asuu.

13 Minä tiedän (*tekosi ja*), missä sinä asut: siellä, missä saatanan valtaistuin on; ja sinä pidät minun nimestäni kiinni etkä ole kieltänyt minun uskoani niinäkään päivinä, jolloin Antipas, minun todistajani, minun uskolliseni, tapettiin teidän luonanne, siellä, missä saatana asuu.

13. Minä tiedän sinun tekos, ja kussas asut, kussa saatanan istuin on: ja sinä pidät minun nimeni ja et kieltänyt minun uskoani niinäkään päivinä, joina Antipas, minun uskollinen todistajani, teidän tykönänne tapettu on, kussa saatana asuu.

14 Mutta minulla on vähän sinua vastaan, sillä sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia asettamaan Israelin lapsille sen viettelyksen, että he söisivät epäjumalille uhrattua ja

14 Mutta minulla on vähän sinua vastaan: sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia viritämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että söisivät epäjumalille

14. Mutta minulla on vähä sinua vastaan: että sinulla siellä on niitä, jotka Balaamin oppia pitävät, joka opetti Balakin antamaan pahenusta Israelin lasten edessä, epäjumalten uhria syödä ja salavuo-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

haureutta harjoittaisivat.'

15 'Niin on sinulla myös niitä, jotka [samoin) pitävät kiinni nikolaiittain opista (mitä minä vihaan).

16 Muuta [siis] mielesi. Mutta jos et, niin tulen pian luoksesi ja sodin heitä vastaan suuni miekalla.'

17 'Jolla on korva, hän kuulkoon, mitä Henki seurakunnille! Sille, joka voittaa, sille annan salattua mannaa (syötäväksi) ja annan hänelle valkean kiven ja siihen kiveen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja,'

KIRJE TYATIRAN SEURAKUNNALLE

18 Tyatiran seurakunnan enkelille* kirjoita: 'Näin sanoo Jumalan Poika, jolla on silmät niin kuin tulen liekki ja jonka jalat ovat kultamalmin kaltaiset:

uhrattua ja haureutta harjoittaisivat.

15 Niin on myös sinulla niitä, jotka samoin pitävät kiinni nikolaiittain opista, (*mitä minä vihaan*).

16 Tee siis parannus; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi pian ja sodin heitä vastaan suuni miekalla.

17 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa (*syötäväksi*) ja annan hänelle valkoisen kiven ja siihen kiveen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja.'

18 Ja Tyatiran seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Jumalan Poika, jolla on silmät niinkuin tulen liekki ja jonka jalat ovat niinkuin kiiltävä vaski:

teudessa maata.

15. Niin myös sinulla on niitä, jotka Nikolailaisten oppia pitävät, jota minä vihaan.

16. Tee parannus; vaan jos ei, niin minä tulen sinulle pian, ja tappelen heidän kanssansa minun suuni miekalla.

17. Jolla korva on, se kuulkaan, mitä Henki seurakunnille sanoo: sen, joka voittaa, annan minä syödä siitä salatusta mannasta, ja tahdon hänelle hyvän todistuksen antaa, ja sillä todistuksella uuden kirjoitetun nimen, jota ei yksikään tiedä, vaan se, joka sen saa.

18. Ja Tyatiran seurakunnan enkelille kirjoita: näitä sanoo Jumalan Poika, jonka silmät ovat niinkuin tulen liekki ja hänen jalkansa valantovasken kaltaiset:

JOHANNEKSEN ILMESTYS

19 Tiedän tekosi ja rakkautesi ja *palveluksesi ja uskosi* ja kärsivällisyytesi ja että viimeiset tekosi ovat useammat kuin ensimmäiset.

20 Mutta minulla on (vähän) sinua vastaan, sillä sinä *sallit tuon naisen lisebelin, joka sanoo itseään profetaksi, opettaa* ja eksyttää palvelijointani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua.

21 Olen antanut hänelle aikaa, jotta hän muuttaisi mielensä *hatureutensa suhteen, mutta hän ei ole muuttanut mieltään*.

22 Katso, minä syöksen hänet vuoteeseen sairastamaan ja ne, jotka harjoittavat huoruutta hänen kanssaan, suureen ahdistukseen, elleivät muuta mieltään tekojensa* suhteen.

23 Ja hänen lapsensa minä tappamalla tapan, ja kaikki seurakunnat tulevat tuntemaan, että minä olen se, joka tutkin munuaiset ja sydämet, ja

19 Minä tiedän sinun tekosi ja rakkautesi ja uskosi ja palveluksesi ja kärsivällisyytesi ja että sinun viimeiset tekosi ovat useammat kuin ensimmäiset.

20 Mutta se minulla on sinua vastaan, että sinä suvaitset tuota naista, lisebeliä, joka sanoo itseään profetaksi ja opettaa ja eksyttää minun palvelijointani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua.

21 Ja minä olen antanut hänelle aikaa parannuksen tekoon, mutta hän ei tahdo parannusta tehdä eikä luopua hatureudestaan.

22 Katso, minä syöksen hänet tautivuoteeseen, ja ne, jotka hänen kanssaan tekevät huorin, minä syöksen suureen ahdistukseen, jos eivät tee parannusta ja luovu hänen teoistansa;

23 ja hänen lapsensa minä tappamalla tapan, ja kaikki seurakunnat saavat tuntea, että minä olen se, joka tutkin munaskuut ja sy-

19. Minä tiedän sinun tekosi ja rakkautesi, ja palveluksesi ja uskos, ja sinun kärsivällisyytesi ja sinun tekosi, ja ne viimeiset usiammat kuin ensimmäiset.

20. Vaan minulla on vähä sinua vastaan, että sallit sen vaimon Jesabelin, joka itsensä profetaksi sanoo, opettavan ja minun palvelioitani viettelevän, salavuoteudessa makaavan ja epäjumalan uhria syövän.

21. Ja minä annoin hänelle ajan parannusta tehdä salavuoteudestansa, mutta ei hän tehnytäkään.

22. Katso, minä panen hänen vuoteeseen ja ne, jotka hänen kanssaan huorin tekevät, suureen vaivaan, ellei he tee parannusta töistänsä.

23. Ja hänen lapsensa minä tapan kuolemalla. Ja jokaisen seurakunnan pitää tietävän, että minä olen se, joka munaskuut ja sydämet

JOHANNEKSEN ILMESTYS

annan teille kullekin tekojenne mukaan.'

24 Mutta teille (ja) muille Tyatirassa oleville, kaikille, joilla ei ole tätä oppia (ja) jotka eivät ole tulleet tuntemaan, niin kuin ne sanovat, saatanan syvyyksiä, minä sanon: en pane päällenne muuta kuormaa.

25 Pitäkää vain, mitä teillä on, kunnes tulen.

26 Joka voittaa ja joka loppuun asti ottaa vaarin teoistani, sille annan vallan hallita pakanoita,

27 ja hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalla, niin kuin saviastioita särjetään — niin kuin minäkin olen saanut Isältäni vallan —

28 ja minä annan hänelle kointähden.

29 'Jolla on korva, hän kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille!'"

dämet; ja minä annan teille kullekin tekojenne mukaan.

24 Mutta teille muille Tyatirassa oleville, kaikille, joilla ei ole tätä oppia, teille, jotka ette ole tulleet tuntemaan, niinkuin ne sanovat, saatanan syvyyksiä, minä sanon: en minä pane teidän päällenne muuta kuormaa;

25 pitäkää vain, mitä teillä on, siihen asti kuin minä tulen.

26 Ja joka voittaa ja loppuun asti ottaa minun teoistani vaarin, sille minä annan vallan hallita pakanoita,

27 ja hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalla, niinkuin saviastiat heidät särjetään — niinkuin minäkin sen vallan Isältäni sain —

28 ja minä annan hänelle kointähden.

29 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'" "

tutkin, ja annan kullekin teistä teidän työnne jälkeen.

24. Mutta teille minä sanon ja muille, jotka Tyatirassa olette, joilla ei tämä oppi ole ja jotka ei saatanan syvyyttä tunteneet, niinkuin he sanovat: en minä laske teidän päällenne muuta kuormaa;

25. Kuitenkin se, mikä teillä on, pitäkää siihenasti kuin minä tulen,

26. Ja joka voittaa ja minun tekoni hamaan loppuun asti pitää, sille minä annan voiman pakanain ylitse,

27. Ja hänen pitää heitä rautaisella vitsalla hallitseman ja niinkuin savenvalajan astioita heitä särkemän, niinkuin minäkin Isältäni sain;

28. Ja annan hänelle kointähden.

29. Jolla korva on, se kuulkaan, mitä Henki seurakunnille sanoo.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

3. Luku KIRJE SARDEEN SEURAKUNNALLE

1 Sardeen seurakunnan enkelille* kirjoita: 'Näin sanoo Hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Tiedän tekosi — että sinulla on se nimi, että elät, mutta olet kuollut.

2 Herää valvomaan ja vahvista jäljellä olevia, niitä, jotka ovat [olleet] kuolemallisillaan, sillä en ole havainnut tekojasi täydellisiksi Jumalan* edessä.

3 Muista siis, kuinka olet ottanut vastaan ja kuunnellut ja ota siitä vaari ja muuta mielesi. Jos siis et valvo, niin tulen (luoksesi*) kuin varas etkä tiedä, millä hetkellä luoksesi* tulen.'

4 'Kuitenkin sinulla on Sardeessa muutamia nimiä, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan, ja he saavat käyskennellä kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat arvolliset.

3. Luku

1 Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut.

2 Heräjä valvomaan ja vahvista jäljellejääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemallisillaan; sillä minä en ole havainnut sinun tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä.

3 Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ja ota siitä vaari ja tee parannus. Jos et valvo, niin minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun päällesi tulen.

4 Kuitenkin on sinulla Sardeessa muutamia harvoja nimiä, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan, ja he saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä

1. Ja kirjoita Sardin seurakunnan enkelille: näitä sanoo se, jolla on seitsemän Jumalan henkeä ja ne seitsemän tähteä ovat: minä tiedän sinun tekosi; sillä sinulla on nimi että elät, ja olet kuollut.

2. Ole valpas ja vahvista niitä muita, jotka kuolemallisillaan ovat; sillä en minä löytänyt sinun tekojasi täydellisiksi Jumalan edessä.

3. Niin ajattele siis, kuinka sinä saanut ja kuullut olet, ja pidä se, ja tee parannus. Ellet sinä siis valvo, niin minä tulen sinun päälles niin kuin varas, ja et sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun päälles tulen.

4. Sinulla on myös muutamat nimet Sardissa, jotka ei ole vaatteitansa saastuttaneet: niiden pitää minun kanssani valkeissa vaatteissa vaeltaman; sillä he ovat

JOHANNEKSEN ILMESTYS

5 Joka voittaa, se [näin] puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeään elämän kirjasta, ja minä tunnustan hänen nimensä Isäni edessä ja Hänen enkeltensä edessä.'

6 'Jolla on korva, hän kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille!' "

KIRJE FILADELFIAN SEURAKUNNALLE

7 Filadelfian seurakunnan enkelille* kirjoita: 'Näin sanoo Pyhä, Totuullinen, jolla on Daavidin avain, Hän, joka avaa eikä kukaan sulje, ja joka sulkee eikä kukaan avaa:

8 Tiedän tekosi. Katso, olen pannut eteesi avatun oven eikä kukaan voi sitä sulkea. Sillä sinulla on vähäinen voima, mutta olet ottanut vaarin sanastani etkä ole nimeäni kieltänyt.

9 Katso, annan sinulle saatanan sy-

he ovat siihen arvolliset.

5 Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeänsä elämän kirjasta, ja minä olen tunnustava hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä.

6 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'

7 Ja Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Pyhä, Totinen, jolla on Daavidin avain, hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa: 8 Minä tiedän sinun tekosi. Katso, minä olen avannut sinun eteesi oven, eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltänyt.

9 Katso, minä annan sinulle saa-

mahdolliset.

5. Joka voittaa, se pitää valkeilla vaatteilla puettaman, ja en minä pyyhi hänen nimeänsä elämän kirjasta, ja minä tahdon tunnustaa hänen nimensä minun Isäni edessä ja hänen enkeleinsä edessä.

6. Jolla korva on, se kuulkaan, mitä Henki seurakunnille sanoo.

7. Ja Philadelphian seurakunnan enkelille kirjoita: näitä sanoo se Pyhä, se totinen, jolla on Davidin avain, joka avaa ja ei yksikään sulje, joka sulkee ja ei yksikään avaa; 8. Minä tiedän sinun tekos: katso, minä annoin sinun etees aukian oven, ja ei yksikään voi sitä sulkea; sillä sinulla on vähä voimaa, ja pidät minun sanani, etkä minun nimeäni kieltänyt.

9. Katso, minä annan sinulle saa-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

nagoogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan valehtelevat. Katso, minä kohtelen heitä niin, että he tulevat ja kumartuvat jalkaisi eteen ja ymmärtävät, että minä olen sinua rakastanut.

10 Koska sinä olet ottanut kärsivällisyyteni sanasta vaarin, pidän minäkin sinusta vaarin varjeltuaksesi koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat.

11 (Katso,) minä tulen pian*. Säilytä, mitä sinulla on, jottei kukaan ottaisi kruunuasi.'

12 'Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos; ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta Jumalani luota, ja oman uuden nimeni.'

tanan synagoogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan valhettelevat; katso, minä olen saattava heidät siihen, että he tulevat ja kumartuvat sinun jalkojesi eteen ja ymmärtävät, että minä sinua rakastan.

10 Koska sinä olet ottanut minun kärsivällisyyteni sanasta vaarin, niin minä myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat.

11 (Katso,) Minä tulen pian; pidä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi.

12 Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos, ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani tyköä, ja oman

tanan joukosta ne, jotka itsensä Juudalaisiksi sanovat, ja ei olekaan, vaan he valehtelevat. Katso, minä tahdon vaatia heitä siihen, että heidän pitää tuleman ja kumartaman sinun jalkais edessä, ja heidän pitää tietämän, että minä sinua rakastin.

10. Ettäs pidit minun kärsivällisyyteni sanat, niin minä tahdon sinun varjella kiusauksen hetkestä, joka koko maan piirin päälle tuleva on, niitä kiusaamaan, jotka maan päällä asuvat.

11. Katso, minä tulen pian: pidä mitä sinulla on, ettei kenkään sinun kruunuas ottaisi.

12. Joka voittaa, hänen minä teen patsaaksi minun Jumalani temppelissä, ja ei hänen pidä silleen sieltä lähtemän ulos, ja tahdon kirjoittaa hänen päällensä minun Jumalani nimen ja minun kaupunkini, uuden Jerusalemin nimen, joka taivaasta minun Jumalaltani tuli alas, ja mi-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

13 'Jolla on korva, hän kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille!'

uuden nimeni.

13 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'

nun uuden nimeni.

13. Jolla korva on, se kuulkaan, mitä Henki seurakunnille sanoo.

KIRJE LAODIKEAN SEURAKUNNALLE

14 Laodikean seurakunnan enkelille* kirjoita: 'Näin sanoo Aamen, uskollinen ja totuullinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku:

14 Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Aamen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku:

14. Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: näitä sanoo Aamen, uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luontokappalten alku:

15 Tiedän tekosi — ettet ole kylmä etkä palava. Jospa olisit kylmä tai palava!

15 Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava!

15. Minä tiedän sinun tekos, ettet sinä kylmä etkä palava ole: oi jospa kylmä taikka palava olisit!

16 Koska siis olet penseä etkä ole *kylmä etkä palava*, olen oksentava sinut suustani.

16 Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos.

16. Sentähden ettäs penssiä olet, ja et kylmä etkä palava, rupean minä sinua minun suustani oksentamaan ulos.

17 Sillä sinä sanot: 'Olen rikas ja olen rikastunut enkä mitään tarvitse', etkä tiedä, että sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.

17 Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.

17. Ettäs sanot: minä olen rikas, minä olen rikastunut ja en minä mitään tarvitse; ja et tiedä, ettäs viheliäinen ja raadollinen olet, köyhä, sokia ja alaston.

18 Neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, jotta ri-

18 Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistet-

18. Minä neuvon sinua minulta ostamaan kultaa tulella selitettyä, et-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

kastuisit, ja valkeat vaatteet, jotta niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, jotta näkisit.

19 Kaikkia, joita minä rakastan, minä nuhtelen ja kuritan. Ahkeroitse siis ja muuta mielesi.'

20 'Katso, minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen luokseen sisälle ja aterioin hänen kanssaan ja hän minun kanssani.

21 Joka voittaa, hänen annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa Hänen valtaistuimelleen.'

22 'Jolla on korva, hän kuulkoon mitä Henki sanoo seurakunnille!'"

4. Luku JOHANNES NÄKEE TAI-VAAN

1 Tämän jälkeen näin, ja katso: avat-

tua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit.

19 Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja tee parannus.

20 Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.

21 Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellensa.

22 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'" "

4. Luku

1 Sen jälkeen minä näin, ja katso:

täs rikastuisit, ja valkiat vaatteet, joillas sinus pukisit, ettei sinun alastomuutes häpy näkyisi, ja voittele silmäsi silmäin voiteella, että näkisit.

19. Joita minä rakastan, niitä minä myös nuhtelen ja kuritan; niin ole siis ahkera ja tee parannus.

20. Katso, minä seison ovesa ja kolkutan: jos joku minun ääneni kuulee ja avaa oven, sen tykö minä tahdon mennä sisälle, ja pitää ehtoollista hänen kanssansa ja hän minun kanssani.

21. Joka voittaa, sen minä annan istua minun kanssani minun istuimellani, niinkuin minäkin voitin ja olen minun isäni kanssa hänen istuimellansa istunut.

22. Jolla korva on, se kuulkaan, mitä Henki seurakunnille sanoo.

1. Sitte näin minä, ja katso, ovi

JOHANNEKSEN ILMESTYS

tu ovi taivaassa ja ensimmäinen ääni, jonka olin kuullut niin kuin pasuunan puhuvan minulle, sanoi: "Nouse tänne, niin näytän sinulle, mitä tämän jälkeen täytyy tapahtua."

2 Ja kohta olin hengessä, ja katso, taivaassa oli valtaistuin ja valtaistuimella oli istuja.

3 Istuja oli näöltään jaspis- ja sardionkiven kaltainen. Ja valtaistuimen ympärillä oli sateenkaari, näöltään smaragdinin kaltainen.

4 Valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentä neljä valtaistuinta, ja valtaistuimilla (näin) istumassa kaksikymmentä neljä vanhinta, puettuina valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli päässään kultaiset kruunut.

5 Valtaistuimesta lähti salamoita ja ukkosen jylinää ja ääniä*, ja valtaistuimen edessä paloi seitsemän tulisoihntua, jotka ovat Jumalan seitsemän henkeä.

6 Valtaistuimen edessä oli [ikään

taivaassa oli ovi avoinna, ja ensimmäinen ääni, jonka minä olin kuullut ikäänkuin pasunan puhuvan minulle, sanoi: "Nouse ylös tänne, niin minä näytän sinulle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva".

2 Ja kohta minä olin hengessä. Ja katso, taivaassa oli valtaistuin, ja valtaistuimella oli istuja.

3 Ja istuja oli näöltänsä jaspis- ja sardionkiven kaltainen; ja valtaistuimen ympärillä oli taivaankaari, näöltänsä smaragdinin kaltainen.

4 Ja valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentä neljä valtaistuinta, ja niillä valtaistuimilla istui kaksikymmentä neljä vanhinta, puettuina valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli päässänsä kultaiset kruunut.

5 Ja valtaistuimesta lähti salamoita ja ääniä ja ukkosen jylinää; ja valtaistuimen edessä paloi seitsemän tulisoihntua, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä.

6 Ja valtaistuimen edessä oli

avattiin taivaassa, ja ensimmäinen ääni, jonka minä kuulin niinkuin basunan puhuvan minun kanssani, sanoen: astu tänne ylös, ja minä osoitan sinulle, mitä tästälähin tapahtuva on.

2. Ja kohta minä olin hengessä, ja katso, istuin oli pantu taivaasen, ja istuimella oli (yksi) istuva.

3. Ja se, joka istui, oli näkyänsä kiven jaspiksen ja sardin kaltainen, ja taivaan kaari istuimen ympäri näkyänsä smaragdinin kaltainen.

4. Ja sen istuimen ympärillä oli neljäkolmattakymmentä istuinta, ja niillä istuimilla näin minä neljäkolmattakymmentä vanhinta istuvan, valkeilla vaatteilla puettuna, ja heidän päässänsä olivat kultaiset kruunut.

5. Ja istuimesta kävivät ulos leimaukset ja pitkäiset ja äänet, ja seitsemän tulista lamppua paloi istuimen edessä, jotka seitsemän Jumalan henkeä ovat.

6. Ja istuimen edessä oli niinkuin

JOHANNEKSEN ILMESTYS

kuin] lasinen meri, kristallin kaltainen. Valtaistuimen keskellä ja valtaistuimen ympärillä oli neljä olentoa, edestä ja takaa silmiä täynnä.

7 Ensimmäinen olento oli leijonan näköinen ja toinen olento vasikan näköinen ja kolmannella olennolla oli ikään kuin ihmisen kasvot ja neljäs olento oli lentävän kotkan näköinen.

8 Niillä neljällä olennolla oli itse kullakin kuusi siipeä, ja ne olivat ylt ympäri ja sisältä silmiä täynnä, ja ne sanoivat lakkaamatta yöt päivät: "Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka oli ja joka on ja joka on tuleva."

9 Niin usein kuin olennot antavat ylistyksen ja kunnian ja kiitoksen valtaistuimella istuvalle, joka elää iäisesti*,

10 heittäytyvät ne kaksikymmentä neljä vanhinta valtaistuimella istuvan eteen ja palvovat Häntä, joka elää

ikäänkuin lasinen meri, kristallin näköinen; ja valtaistuimen keskellä ja valtaistuimen ympärillä oli neljä olentoa, edestä ja takaa silmiä täynnä.

7 Ja ensimmäinen olento oli leijonan näköinen, ja toinen olento nuoren härän näköinen, ja kolmannella olennolla oli ikäänkuin ihmisen kasvot, ja neljäs olento oli lentävän kotkan näköinen.

8 Ja niillä neljällä olennolla oli kullakin kuusi siipeä, ja ne olivat ylt ympäri ja sisältä silmiä täynnä. Ja ne sanoivat lakkaamatta yötä päivää: "Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka oli ja joka on ja joka tuleva on".

9 Ja niin usein kuin olennot antavat ylistyksen, kunnian ja kiitoksen hänelle, joka valtaistuimella istuu, joka elää aina ja iankaikkisesti,

10 lankeavat ne kaksikymmentä neljä vanhinta hänen eteensä, joka valtaistuimella istuu, ja kumar-

lasinen meri, kristallin muotoinen, ja keskellä istuinta ja ympäri istuinta neljä eläintä, edestä ja takaa silmiä täynnänsä.

7. Ja ensimmäinen eläin oli jalopeuran muotoinen, ja toinen eläin vasikan muotoinen, ja kolmannella eläimellä olivat niinkuin ihmisen kasvot, ja neljäs eläin lentäväisen kotkan muotoinen.

8. Ja niillä neljällä eläimellä oli kullakin kuusi siipeä ympärillä, ja he olivat sisältä silmiä täynnänsä; ja ei heillä ollut lepoa päivällä eikä yöllä, ja sanoivat: pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala kaikkivaltias, joka oli, ja joka on, ja joka tuleva on.

9. Ja kuin ne eläimet antoivat kiitoksen ja kunnian ja siunauksen sille, joka istuimella istui, joka elää ijankaikkisesta ijankaikkiseen.

10. Niin ne neljäkolmattakymmentä vanhinta lankesivat istuimella istuvaisen eteen, ja kumartaen ru-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

äisesti*, ja heittävät kruununsa valtaistuimen eteen sanoen:

11 ”Sinä, Herra*, olet arvollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaikki ja sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut.”

5. Luku SINETÖITY KIRJA JA KAIRITSA

1 Näin valtaistuimella istuvan oikeassa kädessä kirjan, sisältä ja päältä kirjoitetun, seitsemällä sinetillä suljetun.

2 Ja niin väkevän enkelin, joka voimakkaalla äänellä julisti: ”Kuka on arvollinen avaamaan kirjan ja murtaamaan sen sinetit?”

3 Eikä kukaan taivaassa eikä maan päällä eikä maan alla voinut avata

taen rukoilevat häntä, joka elää aina ja iankaikkisesti, ja heittävät kruununsa valtaistuimen eteen sanoen:

11 Sinä, meidän Herramme ja meidän Jumalamme, olet arvollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaikki, ja sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut.

5. Luku

1 Ja minä näin valtaistuimella istuvan oikeassa kädessä kirjakäärön, sisältä ja päältä täyteen kirjoitetun, seitsemällä sinetillä suljetun.

2 Ja minä näin väkevän enkelin, joka suurella äänellä kuulutti: ”Kuka on arvollinen avaamaan tämän kirjan ja murtamaan sen sinetit?”

3 Eikä kukaan taivaassa eikä maan päällä eikä maan alla voinut

koilivat sitä, joka elää ijankaikkisesta ijankaikkiseen, ja heittivät kruununsa istuimen eteen ja sanoivat:

11. Herra! sinä olet mahdollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman; sillä sinä olet kaikki luonut, ja sinun tahdostas he ovat, ja luodut ovat.

1. Ja minä näin istuimella istuvaisen oikiassa kädessä kirjan, sisältä ja ulkoa kirjoitetun, seitsemällä sinetillä lukitun.

2. Ja minä näin väkevän enkelin suurella äänellä saarnaavan: kuka on mahdollinen tätä kirjaa avaamaan ja hänen sinettiänsä päästämään?

3. Ja ei yksikään voinut, ei taivaassa, eikä maassa, eikä maan

JOHANNEKSEN ILMESTYS

kirjaa eikä katsoa siihen.

4 Itkin kovin, koska ketään ei havaittu arvolliseksi avaamaan (ja lukemaan) kirjaa eikä katsomaan siihen.

5 Yksi vanhimmista sanoi minulle: "Älä itke. Katso, leijona, joka on Juudan sukukuntaa, Daavidin juurivesa, on voittanut ja voi avata kirjan ja (murtaa) sen seitsemän sinettiä."

6 Niin minä näin (ja katso): valtaistuimen ja neljän olennon keskellä ja vanhinten keskellä seisoivat Karitsa, ikään kuin teurastettu. Hänellä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne Jumalan seitsemän henkeä, (jotka ovat) lähetetyt kaikkeen maailmaan.

7 Hän tuli ja otti kirjan valtaistuimella istuvan oikeasta kädestä.

KARITSAN YLISTYS

8 Kun Hän oli ottanut kirjan, niin ne

avata kirjaa eikä katsoa siihen.

4 Ja minä itkin kovin sitä, ettei ketään havaittu arvolliseksi avaamaan kirjaa eikä katsomaan siihen.

5 Ja yksi vanhimmista sanoi minulle: "Älä itke; katso, jalopeura Juudan sukukunnasta, Daavidin juurivesa, on voittanut, niin että hän voi avata kirjan ja (*murtaa*) sen seitsemän sinettiä".

6 Ja minä näin, että valtaistuimen ja niiden neljän olennon ja vanhinten keskellä seisoivat Karitsa, ikään kuin teurastettu; sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä, lähetetyt kaikkeen maailmaan.

7 Ja se tuli ja otti kirjan valtaistuimella-istuvan oikeasta kädestä.

8 Ja kun se oli ottanut kirjan, niin

alla, kirjaa avata, eikä siihen katsoa.

4. Ja minä itkin kovin, ettei yksikään löydetty mahdolliseksi kirjaa avaamaan eikä sitä näkemään.

5. Ja yksi vanhimmista sanoi minulle: älä itke! katso, Jalopeura voitti, joka on Juudan sukukunnasta, Davidin juuri, avaamaan sitä kirjaa ja päästämään sen seitsemää sinettiä.

6. Ja minä näin, ja katso, keskellä istuinta, ja neljän eläimen ja vanhimpien keskellä seisoivat Karitsa, niinkuin tapettu, jolla oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat seitsemän Jumalan henkeä kaikelle maalle lähetetyt:

7. Ja se tuli ja otti kirjan istuimella istuvaisen oikeasta kädestä.

8. Ja kuin hän kirjan ottanut oli,

JOHANNEKSEN ILMESTYS

neljä olentoa ja kaksikymmentä neljä vanhinta heittäytyivät Karitsan eteen, ja heillä oli kullakin kanteleet* ja kultaiset maljat täynnä suitsutuksia, jotka ovat pyhien rukouksia.

9 Ja he lauloivat uutta virttä sanoen: "Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut on teurastettu ja sinä olet verelläsi ostanut meidät* Jumalalle kaikista sukukunnista ja kielistä ja kansoista ja kansakunnista,

10 ja olet tehnyt meidät* Jumalallemme kuninkaiksi ja papeiksi, ja me tulemme hallitsemaan maan päällä."

11 Ja minä näin ja kuulin monien enkelten äänen valtaistuimen ja olentojen ja vanhinten ympäriltä, ja heidän lukunsa oli kymmenen tuhatta kertaa kymmenen tuhatta ja tuhat kertaa tuhat.

12 Ja he sanoivat voimakkaalla äänellä: "Karitsa, joka on teurastettu, on

ne neljä olentoa ja kaksikymmentä neljä vanhinta lankesivat Karitsan eteen, ja heillä oli kantele kullakin, ja heillä oli kultaiset maljat täynnä suitsutuksia, jotka ovat pyhien rukoukset,

9 ja he veisasivat uutta virttä, sanoen: "Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinä olet tullut teurastetuksi ja olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista ja kielistä ja kansoista ja kansanheimoista

10 ja tehnyt heidät meidän Jumalallemme kuningaskunnaksi ja papeiksi, ja he tulevat hallitsemaan maan päällä".

11 Ja minä näin, ja minä kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen ja olentojen ja vanhinten ympäriltä, ja heidän lukunsa oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat,

12 ja he sanoivat suurella äänellä: "Karitsa, joka on teurastettu, on

lankesivat ne neljä eläintä ja neljäkolmattakymmentä vanhinta Karitsan eteen, ja jokaisella oli kantele ja kultaiset maljat suitsutusta täynnä, jotka ovat pyhäin rukoukset,

9. Ja veisasivat uutta virttä, sanoen: sinä olet mahdollinen kirjaa ottamaan ja sen sineteitä avaamaan; sillä sinä olet tapettu ja verelläs meitä Jumalalle lunastit kaikkinaisista sukukunnista, ja kielistä, ja kansoista ja pakanoista,

10. Ja olet meidät tehnyt meidän Jumalallemme kuninkaiksi ja papeiksi, ja me saamme vallita maan päällä.

11. Ja minä näin ja kuulin monen enkelin äänen istuimen ja eläinten ja vanhimpien ympärillä, ja heidän lukunsa oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta, ja tuhannen kertaa tuhatta,

12. Ja sanoivat suurella äänellä: Karitsa, joka tapettu on, on mah-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen."

13 Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja (niitten, jotka ovat) *meren päällä* ja kaikkien niissä olevain kuulin sanovan: "Hänelle, joka valtaistuimella istuu ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta iäisesti."

14 Ja ne neljä olentoa sanoivat: "Aamen." Ja *ne kaksikymmentä neljä vanhinta* heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat (Häntä, joka elää iäisesti).

6. Luku ENSIMMÄINEN SINETTI AVATAAN

1 Näin kun Karitsa avasi yhden sineiteistä* ja kuulin yhden neljästä olenosta ikään kuin ukkosen äänen sanovan: "Tule (ja katso)!"

arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen".

13 Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja meren päällä, ja kaikkien niissä olevain minä kuulin sanovan: "Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!"

14 Ja ne neljä olentoa sanoivat: "Amen", ja vanhimmat lankesivat kasvoilleen ja kumartaen rukoilivat (*Häntä, joka elää iäisesti*).

6. Luku

1 Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi yhden niistä seitsemästä sinetistä, ja kuulin yhden niistä neljästä olenosta sanovan niinkuin

dollinen ottamaan voiman, ja rikkauden, ja viisauden, ja kunnian, ja kiitoksen, ja siunauksen.

13. Ja kaikki luontokappaleet, jotka taivaassa ovat, ja maan päällä, ja maan alla, ja meressä, ja kaikki, jotka niissä ovat, kuulin minä sille sanovan, joka istuimella istui, ja Karitsalle: siunaus ja kunnia, ja ylistys ja voima, ijankaikkisesta ijankaikkiseen.

14. Ja ne neljä eläintä sanoivat: amen! Ja ne neljäkolmattakymmentä vanhinta lankesivat maahan, kumarsivat ja rukoilivat sitä, joka elää ijankaikkisesta ijankaikkiseen.

1. Ja minä näin, kuin Karitsa ensimmäisen sinetin avasi, ja minä kuulin yhden neljästä eläimestä sanovan, niinkuin pitkäisen jylinän:

JOHANNEKSEN ILMESTYS

2 Niin minä näin, ja katso: valkea hevonen, ja sen selässä istuvalla oli jousi, ja hänelle annettiin seppele*, ja hän lähti voittajana ja voittamaan.

ukkosen äänellä: "Tule!"
2 Ja minä näin, ja katso: valkea hevonen; ja sen selässä istuvalla oli jousi, ja hänelle annettiin seppele, ja hän lähti voittajana ja voittamaan.

tule ja katso!
2. Ja minä näin, ja katso, valkia orhi; ja se, joka sen päällä istui, piti joutsea, ja hänelle annettiin kruunu, ja hän läksi voittamaan ja saamaan voittoa.

TOINEN SINETTI AVATAAN

3 Kun Karitsa* avasi toisen sinetin, kuulin toisen olennon sanovan: "Tule (ja katso)!"
4 Niin lähti toinen, tulipunainen hevonen, ja sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa pois rauha maasta, jotta ihmiset surmaisivat toisiaan, ja hänelle annettiin iso miekka.

3 Ja kun Karitsa avasi toisen sinetin, kuulin minä toisen olennon sanovan: "Tule!"
4 Niin lähti toinen hevonen, tulipunainen, ja sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa pois rauha maasta, että ihmiset surmaisivat toisiaan; ja hänelle annettiin suuri miekka.

3. Ja kuin hän toisen sinetin avasi, kuulin minä toisen eläimen sanovan: tule ja katso!
4. Ja ruskia orhi meni ulos; ja sille, joka sen päällä istui, annettiin rauha maasta ottaa pois, että heidän piti keskenänsä toinen toisensa tappaman; ja hänelle oli suuri miekka annettu.

KOLMAS SINETTI AVATAAN

5 Kun Karitsa* avasi kolmannen sinetin, kuulin kolmannen olennon sanovan: "Tule (ja katso)!" Niin minä näin, ja katso: musta hevonen, ja sen selässä istuvalla oli kädessään vaaka.

5 Ja kun Karitsa avasi kolmannen sinetin, kuulin minä kolmannen olennon sanovan: "Tule!" Ja minä näin, ja katso: musta hevonen; ja sen selässä istuvalla oli kädes-

5. Ja kuin hän kolmannen sinetin avasi, kuulin minä kolmannen eläimen sanovan: tule ja katso! Ja minä näin, ja katso, musta orhi; ja sillä, joka sen päällä istui, oli vaa-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

6 Kuulin [ikään kuin] äänen niitten neljän olennon keskellä sanovan: "Koiniks* vehnäa denarilla ja kolme koiniksia ohria denarilla. Mutta älä turmele öljyä ja viiniä."

sään vaaka.

6 Ja minä kuulin ikäänkuin äänen niiden neljän olennon keskeltä sanovan: "Koiniks-mitta nisuja yhden denarin, ja kolme koiniksia ohria yhden denarin! Mutta älä turmele öljyä äläkä viiniä."

ka kädessä.

6. Ja minä kuulin äänen neljän eläimen keskeltä sanovan: mittausuja yhteen penninkiin ja kolme mittaa ohria yhteen penninkiin, ja älä viinaa eikä öljyä vahingoita.

NELJÄS SINETTI AVATAAN

7 Kun Karitsa* avasi neljännen sinetin, kuulin neljännen olennon äänen sanovan: "Tule (ja katso)!"

7 Ja kun Karitsa avasi neljännen sinetin, kuulin minä neljännen olennon äänen sanovan: "Tule!"

8 Niin minä näin, ja katso: harmahtava hevonen, ja joka sen selässä istui, sen nimi oli Kuolema. Ja Tuonela seurasi hänen mukanaan. Ja niille annettiin valta maan neljäsosaan, valta tappaa miekalla ja nälällä ja rutolla* ja maan petojen avulla.

8 Ja minä näin, ja katso: hallava hevonen; ja sen selässä istuvan nimi oli Kuolema, ja Tuonela seurasi hänen mukanaan, ja heidän valtaansa annettiin neljäs osa maata, annettiin valta tappaa miekalla ja nälällä ja rutolla ja maan petojen kautta.

7. Ja kuin hän avasi neljännen sinetin, kuulin minä neljännen eläimen äänen sanovan: tule ja katso!

8. Ja minä näin, ja katso, hiirenkarvainen orhi, ja joka sen päällä istui, sen nimi oli kuolema; ja helvetti noudatti häntä. Ja hänelle annettiin voima tappaa neljättä osaa maan päältä miekalla ja nälällä, ja surmalla ja pedoilla maan päällä.

VIIDES SINETTI AVATAAN

9 Kun Karitsa* avasi viidennen sinetin, näin alttarin alla niitten sielut, jot-

9 Ja kun Karitsa avasi viidennen sinetin, näin minä alttarin alla nii-

9. Ja kuin hän viidennen sinetin avasi, näin minä alttarin alla niiden

JOHANNEKSEN ILMESTYS

ka olivat surmatut Jumalan sanan vuoksi ja sen todistuksen vuoksi, joka heillä oli.

10 He huusivat voimakkaalla äänellä sanoen: "Kuinka kauaksi aikaa, pyhä ja totuullinen Valtias, jätät tuomitsematta ja kostamatta veremme niille, jotka asuvat maan päällä?"

11 Niin [heille] kullekin annettiin * pitkät valkeat vaatteet*, ja heille sanottiin, että pysyisivät levollisina vielä vähän aikaa, kunnes täytyisi myös heidän palvelutoveriensa ja heidän veljiensä luku, jotka joutuisivat tapettaviksi niin kuin hekin.

KUUDES SINETTI AVATAAN

12 Näin kun Karitsa* avasi kuudennen sinetin, ja (katso:) syntyi suuri maanjäristys, ja aurinko kävi mustaksi niin kuin karvainen säkki ja [koko] kuu muuttui niin kuin vereksi,

13 ja taivaan tähdet putosivat maa-

den sielut, jotka olivat surmatut Jumalan sanan tähden ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli.

10 Ja he huusivat suurella äänellä sanoen: "Kuinka kauaksi sinä, pyhä ja totinen Valtias, siirät tuomiosi ja jätät kostamatta meidän veremme niille, jotka maan päällä asuvat?"

11 Ja heille kullekin annettiin pitkä valkoinen vaippa, ja heille sanottiin, että vielä vähän aikaa pysyisivät levollisina, kunnes oli täytyvä myös heidän kanssapalvelijainsa ja veljiensä luku, joiden tuli joutua tapettaviksi niinkuin hekin.

12 Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi kuudennen sinetin; ja tuli suuri maanjäristys, ja aurinko meni mustaksi niinkuin karvainen säkkipuku, ja kuu muuttui kokonaan kuin vereksi,

13 ja taivaan tähdet putosivat

sielut, jotka Jumalan sanan tähden tapetut olivat ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli.

10. Ja he huusivat suurella äänellä sanoen: sinä pyhä ja totinen Herra! kuinka kauvan et sinä tuomitse ja meidän vertamme kosta niille, jotka maan päällä asuvat?

11. Ja kullekin heistä annettiin valkua vaate ja sanottiin heille, että heidän piti vielä vähän aikaa leppäämään, siihenasti kuin heidän kanssapalvelijainsa ja veljeinsä luku täytetyksi tulis, jotka piti tapettaman niinkuin hekin.

12. Ja minä näin, kuin hän kuudennen sinetin avasi, katso, niin tapahtui suuri maanjäristys, ja aurinko tuli mustaksi niinkuin karvasäkki ja kuu tuli kokonansa niinkuin veri,

13. Ja tähdet putosivat taivaasta

JOHANNEKSEN ILMESTYS

han niin kuin viikunapuu varistaa raakileensa, kun ankara tuuli sitä ravistaa,

14 ja taivas väistyi niin kuin kirjakäärö, joka kääritään kokoon, ja kaikki vuoret ja saaret siirtyivät sijoiltaan.

15 Maan hallitsijat* ja ylimykset ja rikkaat ja sotapäälliköt ja mahtavat ja kaikki orjat ja kaikki vapaat kätkeytyivät luoliin ja vuorten kallioihin

16 ja sanoivat vuorille ja kallioille: "Kaatukaa päällemme ja kätkekää meidät valtaistuimella istuvan kasvoilta ja Karitsan vihalta!

17 Sillä Hänen* vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi kestää?"

7. Luku 144 000 SINETILLÄ MERKITTYÄ

1 Tämän jälkeen näin neljä enkeliä seisomassa maan neljällä kulmalla, ja he pitivät kiinni maan neljää tuulta,

maahan, niinkuin viikunapuu varistaa raakaleensa, kun suuri tuuli sitä pudistaa,

14 ja taivas väistyi pois niinkuin kirja, joka kääritään kokoon, ja kaikki vuoret ja saaret siirtyivät sijoiltansa.

15 Ja maan kuninkaat ja ylimykset ja sotapäälliköt ja rikkaat ja väkevät ja kaikki orjat ja vapaat kätkeytyivät luoliin ja vuorten rotkoihin

16 ja sanoivat vuorille ja kallioille: "Langetkaa meidän päällemme ja kätkekää meidät hänen kasvoiltansa, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsan vihalta!

17 Sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi kestää?"

7. Luku

1 Senjälkeen minä näin neljä enkeliä seisovan maan neljällä kulmalla ja pitävän kiinni maan neljää

maan päälle, niinkuin fikunapuu fikunansa varistaa, kuin hän suurelta tuulelta häälytetään.

14. Ja taivas pakeni niinkuin kämmärtynyt kirja, ja kaikki vuoret ja luodot siirrettiin sioistansa.

15. Ja kuninkaat maan päällä, ja ylimäiset, ja rikkaat, ja päämiehet, ja väkevät, ja kaikki orjat, ja kaikki vapaat kätkevät itsensä luoliin ja vuorten rotkoihin,

16. Ja sanoivat vuorille ja kukkuloille: langetkaat meidän päällemme ja peittäkää meitä sen kasvoin edestä, joka istuimella istuu, ja Karitsan vihasta.

17. Sillä se suuri hänen vihansa päivä on tullut, ja kuka voi pysyä?

1. Ja sitte näin minä neljä enkeliä seisovan neljän maan kulman päällä, ja neljää maan tuulta pitä-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

jottei mikään tuuli puhaltaisi maan päälle eikä meren päälle eikä yhteenkään puuhun.

2 Ja näin toisen enkelin nousevan auringonnoususta* ja hänellä oli elävän Jumalan sinetti ja hän huusi voimakkaalla äänellä niille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta,

3 ja sanoi: "Älkää vahingoittako maata älkääkää merta älkääkää puita ennen kuin olemme painaneet sinetin Jumalamme palvelijain otsaan."

4 Kuulin sinetillä merkittyjen luvun, sata neljäkymmentä neljä tuhatta merkittyä kaikista Israelin lasten sukukunnista:

5 Juudan sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkittyä, Ruubenin sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä), Gaadin sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä),

tuulta, ettei mikään tuuli pääsisi puhaltamaan maan päälle eikä meren päälle eikä yhteenkään puuhun.

2 Ja minä näin erään muun enkelin kohoavan auringonnoususta, ja hänellä oli elävän Jumalan sinetti, ja hän huusi suurella äänellä niille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta,

3 ja sanoi: "Älkää vahingoittako maata älkääkää merta, älkää myös puita, ennenkuin me olemme painaneet sinetin Jumalamme palvelijain otsaan".

4 Ja minä kuulin sinetillä merkittyjen luvun, sata neljäkymmentä neljä tuhatta merkittyä kaikista Israelin lasten sukukunnista:

5 Juudan sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkittyä, Ruubenin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Gaadin sukukunnasta kaksitoista tuhatta,

vän, ettei tuuli olisi puhaltanut maan päälle, eikä meren päälle, eikä yhdenkään puun päälle.

2. Ja minä näin toisen enkelin auringon koitosta tulevan ylös jolla oli elävän Jumalan sinetti, ja hän huusi suurella äänellä niille neljälle enkelille, joiden maata ja merta oli annettu vahingoittaa.

3. Ja sanoi: älkää maata eikä merta eikä puita vahingoittako siihenasti kuin me merkitsemme meidän Jumalamme palveliat heidän otsissansa.

4. Ja minä kuulin, että merkittyin luku oli sata ja neljäviidettäkymmentä tuhatta, jotka kaikkein Israelin lasten sukukunnista merkityt olivat:

5. Juudan sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt Ruubenin sukukunnasta kaksitoistakymmentätuhatta merkityt, Gaadin sukukunnasta kaksitoistakymmentätuhatta merkityt:

JOHANNEKSEN ILMESTYS

6 Asserin sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä), Naftalin sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä), Manassen sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä),

7 Simeonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä), Leevin sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä), Isaskarin sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä),

8 Sebulonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä), Joosefin sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä), Benjaminin sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkittyä.

SUURI VALKOPUKUINEN JOUKKO

9 Tämän jälkeen näin, ja katso: suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansakunnista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä. He seisovivat valtaistuimen edessä ja Karit-

6 Asserin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Naftalin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Manassen sukukunnasta kaksitoista tuhatta,

7 Simeonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Leevin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Isaskarin sukukunnasta kaksitoista tuhatta,

8 Sebulonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Joosefin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Benjaminin sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkittyä.

9 Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisoi-

6. Asserin sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt, Naphtalin sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt, Manassen sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt:

7. Simeonin sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt, Levin sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt, Isaskarin sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt:

8. Zebulonin sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt, Josephin sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt, Benjaminin sukukunnasta kaksitoistakymmentä tuhatta merkityt.

9. Sen jälkeen näin minä, ja katso, suuri joukko, jota ei yksikään lukea taitanut, kaikista pakanoista, ja sukukunnista, ja kansoista ja kielistä, seisovan istuimen edessä ja

JOHANNEKSEN ILMESTYS

san edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin ja palmut käsissään.

10 Ja he huusivat voimakkaalla äänellä sanoen: "Pelastus kuuluu Jumalalle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle."

11 Kaikki enkelit seisoivat valtaistuimen ja vanhinten ja neljän olennon ympärillä ja heittäytyivät kasvoilleen valtaistuimen eteen ja palvoivat Jumalaa

12 sanoen: "Aamen! Ylistys ja kirkkaus ja viisaus ja kiitos ja kunnia ja voima ja väkevyys Jumalallemme iäisesti*. Aamen!"

13 Yksi vanhimmista alkoi puhua ja sanoi minulle: "Keitä ovat nämä pitkiin valkeihin vaatteisiin puetut, ja mistä he ovat tulleet?"

14 Sanoin hänelle: "Herra*, sinä tiedät". Hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne, jotka tulevat suuresta ahdistuk-

vat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsissään,

10 ja he huusivat suurella äänellä sanoen: "Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalta".

11 Ja kaikki enkelit seisoivat piirissä valtaistuimen ja vanhinten ja neljän olennon ympärillä ja lankeysivat kasvoilleen valtaistuimen eteen ja kumartaen rukoilivat Jumalaa,

12 sanoen: "Amen! Ylistys ja kirkkaus ja viisaus ja kiitos ja kunnia ja voima ja väkevyys meidän Jumalallemme aina ja iankaikkisesti, amen!"

13 Ja yksi vanhimmista puhui minulle ja sanoi: "Keitä ovat nämä pitkiin valkeihin vaatteisiin puetut, ja mistä he ovat tulleet?"

14 Ja minä sanoin hänelle: "Herrani, sinä tiedät sen". Ja hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne, jotka siitä

Karitsan edessä, valkeilla vaatteilla puetetut, ja palmut heidän käsissään.

10. Ja he huusivat suurella äänellä, sanoen: autuus olkoon meidän Jumalallemme, joka istuimella istuu, ja Karitsalle!

11. Ja kaikki enkelit seisoivat ympäri istuinta, ja vanhimpia, ja neljää eläintä, ja lankeysivat kasvoilensa istuimen eteen, kumarsivat ja rukoilivat Jumalaa,

12. Sanoen: amen! Siunaus, ja ylistys, ja viisaus, ja kiitos, ja kunnia, ja voima, ja väkevyys olkoon meidän Jumalallemme ijankaikkisesta ijankaikkiseen. Amen!

13. Ja yksi vanhimmista vastasi ja sanoi minulle: kutka nämät valkeilla vaatteilla puetetut ovat, ja kusta he tulleet ovat?

14. Ja minä sanoin hänelle: herra, sinäpä sen tiedät. Ja hän sanoi minulle: nämät ovat ne, jotka suu-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

sesta ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä.

15 Sen vuoksi he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvovat Häntä yöt päivät Hänen temppelissään, ja valtaistuimella istuva on levittävä telttamajansa heidän ylitseen.

16 Heidän ei enää tule nälkä eikä heidän enää tule jano eikä aurinko ole sattuva heihin eikä mikään helle,

17 sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdettava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistään."

8. Luku SEITSEMÄS SINETTI AVA-TAAN

1 Kun Karitsa* avasi seitsemännen sinetin, syntyi taivaassa noin puolen

suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä.

15 Sentähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivät ja yöt hänen temppelissään, ja hän, joka valtaistuimella istuu, on levittävä telttamajansa heidän ylitsensä.

16 Ei heidän enää tule nälkä eikä enää jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle,

17 sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdettava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä."

8. Luku

1 Ja kun Karitsa avasi seitsemännen sinetin, tuli taivaassa äänet-

resta vaivasta tulivat, ja he ovat vaatteensa pesseet ja ovat vaatteensa Karitsan veressä valaisseet.

15. Sentähden ovat he Jumalan istuimen edessä ja palvelevat häntä päivällä ja yöllä hänen templissänsä. Ja se, joka istuimella istuu, asuu heidän päällensä.

16. Ei heidän pidä enään isooman, eikä enään janooman, eikä aurinko lankee heidän päällensä, ei myös yksikään palavuus.

17. Sillä Karitsa, joka istuimen keskellä on, kaitsee heitä ja johdattaa heitä elävään vesilähdetten tykö, ja Jumala on kuivaava kaikki kyyneleet heidän silmistänsä.

1. Ja kuin hän seitsemännen sinetin avasi, oltiin ääneti taivaassa lä-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

tunnin hiljaisuus.

2 Ja minä näin ne seitsemän enkeliä, jotka seisoivat Jumalan edessä, ja heille annettiin seitsemän pasuunaa.

tömyys, jota kesti noin puoli hetkeä.

2 Ja minä näin ne seitsemän enkeliä, jotka seisoivat Jumalan edessä, ja heille annettiin seitsemän pasuunaa.

hes puoli hetkeä.

2. Ja minä näin seitsemän enkeliä Jumalan edessä seisovan, joille seitsemän basuunaa annettiin.

ENKELI JA SUITSUTUSASTIA

3 Tuli toinen enkeli ja asettui alttarin ääreen pitäen kultaista suitsutusastiaa. Ja hänelle annettiin paljon suitsukkeita pantavaksi kaikkien pyhien rukouksiin kultaiselle alttarille, joka oli valtaistuimen edessä.

4 Ja suitsukkeitten savu nousi pyhain ihmisten rukousten kanssa enkelin kädestä Jumalan eteen.

5 Enkeli otti suitsutusastian ja täytti sen alttarin tulella ja heitti maan päälle. Niin syntyi *ääniä ja ukkosenjylinää* ja salamoita ja maanjäristystä.

3 Ja tuli eräs muu enkeli ja asettui alttarin ääreen pitäen kultaista suitsutusastiaa, ja hänelle annettiin paljon suitsukkeita pantavaksi kaikkien pyhien rukouksiin kultaiselle alttarille, joka oli valtaistuimen edessä.

4 Ja suitsukkeiden savu nousi pyhien rukousten kanssa enkelin kädestä Jumalan eteen.

5 Ja enkeli otti suitsutusastian ja täytti sen alttarin tulella ja heitti maan päälle; silloin syntyi ukkosenjylinää ja ääniä ja salamoita ja maanjäristystä.

3. Ja toinen enkeli tuli ja seisoi alttarin edessä, ja hänellä oli kultainen pyhän savun astia, jolle paljon suitsutusta annettiin, kaikkein pyhain rukouksiin, kultaiselle alttarille antaaksensa, joka on istuimen edessä.

4. Ja suitsutuksen savu pyhain rukouksista nousi enkelin kädestä Jumalan eteen.

5. Ja enkeli otti pyhän savun astian, ja täytti sen alttarin tulesta, ja heitti maan päälle, ja niin tapahtuivat äänet ja pitkäisen jylinät ja leimaukset ja maanjäristykset.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

ENSIMMÄINEN PASUUNA SOI

6 Ne seitsemän enkeliä, joilla oli ne seitsemän pasuunaa, valmistautuivat puhaltamaan pasuunoihin.

7 Ja ensimmäinen enkeli puhalsi pasuunaan. Niin tuli rakeita ja tulta, verellä sekoitettuja, ja ne heitettiin maan päälle, [ja kolmas osa maata paloi] ja kolmas osa puita paloi ja kaikki vihanta ruoho paloi.

6 Ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli ne seitsemän pasuunaa, hankkiutuivat puhaltamaan pasuunoihin.

7 Ja ensimmäinen enkeli puhalsi pasuunaan; niin tuli rakeita ja tulta, verellä sekoitettuja, ja ne heitettiin maan päälle; ja kolmas osa maata paloi, ja kolmas osa puita paloi, ja kaikki vihanta ruoho paloi.

6. Ja ne seitsemän enkeliä seitsemällä basunalla hankitsivat basunilla soittamaan.

7. Ja ensimmäinen enkeli soitti basunalla, ja tuli rakeita ja tulta verellä sekoitettuja, jotka maan päälle heitettiin; ja kolmas osa puista paloi ja kaikki viheriäinen ruoho paloi.

TOINEN PASUUNA SOI

8 Ja toinen enkeli puhalsi pasuunaan. Niin heitettiin mereen ikään kuin iso tulena palava vuori, ja kolmas osa merta muuttui vereksi, 9 ja kolmas osa luoduista, jotka olivat meressä ja joissa oli henki, kuoli, ja kolmas osa laivoista tuhoutui.

8 Ja toinen enkeli puhalsi pasuunaan; niin heitettiin mereen ikään kuin suuri, tulena palava vuori; ja kolmas osa merta muuttui vereksi, 9 ja kolmas osa luoduista, mitä meressä on ja joissa henki on, kuoli, ja kolmas osa laivoista hukkui.

8. Ja toinen enkeli soitti basunalla, ja mereen heitettiin niinkuin suuri vuori tulella palava: ja kolmas osa merestä tuli vereksi, 9. Ja kolmas osa elävistä luontokappaleista meressä kuoli ja kolmas osa haaksista hukkui.

KOLMAS PASUUNA SOI

10 Ja kolmas enkeli puhalsi pasuunaa,

10 Ja kolmas enkeli puhalsi pasuunaa,

10. Ja kolmas enkeli soitti basunalla,

JOHANNEKSEN ILMESTYS

naan. Niin taivaasta putosi iso tähti, palava kuin soihtu, ja se putosi kolmanteen osaan virroista ja vetten lähteisiin.

11 Ja tähden nimi oli Koiruoho. Ja kolmas osa vesistä muuttui koiruohoksi ja paljon ihmisiä kuoli vesistä, koska ne olivat käyneet karvaiksi.

NELJÄS PASUUNA SOI

12 Ja neljäs enkeli puhalsi pasuunaan. Niin kolmas osa auringosta ja kolmas osa kuusta ja kolmas osa tähdistä lamautettiin,* jotta kolmas osa niistä pimenisi eikä päivä kolmannelta osaltaan valaisisi, samoin ei yökään.

13 Ja minä näin ja kuulin yhden keskitaivaalla lentävän enkelin* sanovan voimakkaalla äänellä: "Voi, voi, voi maan päällä asuvia niitten jäljellä olevain pasuunan äänten vuoksi, jotka ne kolme enkeliä joutuvat puhaltamaan!"

naan; niin putosi taivaasta suuri tähti, palava kuin tulisoihtu, ja se putosi virtoihin, kolmanteen osaan niistä, ja vesilähteisiin.

11 Ja tähden nimi oli Koiruoho. Ja kolmas osa vesistä muuttui koiruohoksi, ja paljon ihmisiä kuoli vedestä, koska se oli karvaaksi käynyt.

12 Ja neljäs enkeli puhalsi pasuunaan; niin kolmas osa auringosta ja kolmas osa kuusta ja kolmas osa tähdistä lyötiin vitsauksella, niin että kolmas osa niistä pimeni ja päivä kolmannelta osaltaan oli valoton, ja niin myös yö.

13 Ja minä näin, ja minä kuulin kotkan, joka lensi keskitaivaalla, sanovan suurella äänellä: "Voi, voi, voi maan päällä asuvaisia niiden jäljellä olevain pasunain äänten tähden, joihin kolmen enkelin vielä on määrä puhaltaa!"

nalla, ja suuri tähti lankesi taivaasta, palava niinkuin tulisoitto, ja lankesi kolmannen osan virtain ja vesilähdetten päälle.

11. Ja tähti kutsutaan koiruohoksi: ja kolmas osa vesistä muuttui koiruohoksi, ja monta ihmistä kuoli vetten tähden, että ne haikiaksi tehdyt olivat.

12. Ja neljäs enkeli soitti basunal-la, ja kolmas osa auringosta lyötiin, ja kolmas osa kuusta, ja kolmas osa tähdistä, niin että kolmas osa heistä pimeni, ja ei kolmas osa päivästä valaissut, eikä yöstä.

13. Ja minä näin ja kuulin enkelin keskelle taivasta lentävän ja suurella äänellä sanovan: voi, voi, voi, asuvaisia maan päällä, muiden kolmen enkelin basunan äänistä, jotka vielä basunilla soittaman pitää!

JOHANNEKSEN ILMESTYS

9. Luku VIIDES PASUUNA SOI, ENSIMMÄINEN VOI-HUUTO

1 Ja viides enkeli puhalsi pasuunaan. Niin minä näin tähden, taivaasta maan päälle pudonneen, ja sille annettiin syvyyden kaivon avain.

2 Se avasi syvyyden kaivon, ja kaivosta nousi savu niin kuin savuta pätsistä, ja kaivon savu pimitti auringon ja ilman.

3 Savusta lähti heinäsirkkoja maan päälle, ja niille annettiin valta niin kuin maan skorpioneilla on valta,

4 ja niille sanottiin, etteivät ne saa vahingoittaa maan ruohoa eikä mitään vihantaa eikä yhtään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ole Jumalan sinettiä otsassaan.

5 Niille annettiin valta vaivata heitä viisi kuukautta, vaan ei tappaa heitä, ja niitten aiheuttama vaiva oli niin

9. Luku

1 Ja viides enkeli puhalsi pasuunaan; niin minä näin tähden, taivaasta maan päälle pudonneen, ja sille annettiin syvyyden kaivon avain;

2 ja se avasi syvyyden kaivon, ja kaivosta nousi savu, niinkuin savu suuresta pätsistä, ja kaivon savu pimitti auringon ja ilman.

3 Ja savusta lähti heinäsirkkoja maan päälle, ja niille annettiin valta, niinkuin maan skorpioneilla on valta;

4 ja niille sanottiin, etteivät ne saa vahingoittaa maan ruohoa eikä mitään vihantaa eikä yhtään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ole Jumalan sinettiä otsassaan.

5 Ja niille annettiin valta vaivata heitä viisi kuukautta, vaan ei tappaa heitä; ja ne vaivasivat, niin-

1. Ja viides enkeli soitti basunalla, ja minä näin tähden taivaasta maan päälle putoovan, ja hänelle annettiin syvyyden kaivon avain.

2. Ja hän avasi syvyyden kaivon, ja kaivon savu kävi ylös niinkuin suuren pätsin savu, ja aurinko ja ilma pimisi kaivon savusta.

3. Ja savusta läksivät metsäsirkat maan päälle, ja heille annettiin voima, niinkuin skorpionilla on voima maan päällä.

4. Ja heille sanottiin, ettei heidän pitänyt vahingoittaman maan ruohoa eikä mitään viheriäistä, ei myös yhtään puuta, vaan ainoastaan ihmisiä, joiden otsissa ei Jumalan sinetti ole.

5. Ja se annettiin heille, ettei heidän pitänyt heitä tappaman, vaan viisi kuukautta vaivaaman, ja hei-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

kuin skorpionin synnyttämä vaiva, kun se ihmistä pistää.

6 Niinä päivinä ihmiset etsivät kuolemaa, eivätkä sitä löydä. He haluavat kuolla, mutta kuolema pakenee heitä.

7 Heinäsirkat olivat muodoltaan sotaan varustettujen hevosten kaltaiset, ja niitten päässä oli ikään kuin seppeleet, kullan näköiset, ja niitten kasvot olivat niin kuin ihmisten kasvot.

8 Niillä oli hiukset niin kuin naisten hiukset, ja niitten hampaat olivat niin kuin leijonain hampaat.

9 Niillä oli haarniskat niin kuin rauta-haarniskat, ja niitten siipien kohina oli niin kuin sotavaunujen ryske monien hevosten kiitäessä taisteluun.

10 Niillä oli pyrstöt, samanlaiset kuin *skorpioneilla, ja niitten pyrstöissä oli pistimet, ja niillä oli valta * vahingoittaa ihmisiä viisi kuukautta.

kuin vaivaa skorpioni, kun se ihmistä pistää.

6 Ja niinä päivinä ihmiset etsivät kuolemaa, eivätkä sitä löydä; he haluavat kuolla, mutta kuolema pakenee heitä.

7 Ja heinäsirkat olivat sotaan varustettujen hevosten kaltaiset, ja niillä oli päässään ikäänkuin seppeleet, kullan näköiset, ja niiden kasvot olivat ikäänkuin ihmisten kasvot;

8 ja niillä oli hiukset niinkuin naisten hiukset, ja niiden hampaat olivat niinkuin leijonain hampaat.

9 Ja niillä oli haarniskat ikäänkuin rautahaarniskat, ja niiden siipien kohina oli kuin sotavaunujen ryske monien hevosten kiitäessä taisteluun.

10 Ja niillä oli pyrstöt niinkuin skorpioneilla ja pistimet, ja pyrstöissäänsä niillä oli voima vahingoittaa ihmisiä viisi kuukautta.

dän vaivaamisensa oli niinkuin skorpionin vaivaaminen, kuin hän on ihmistä pistänyt.

6. Ja niinä päivinä ihmiset etsivät kuolemaa, ja ei löydä häntä, ja pyytää kuolla, vaan kuolema pakenee heitä.

7. Ja metsäsirkat ovat orhitten kaltaiset, jotka sotaan valmistetut ovat, ja heidän päässäänsä niinkuin kruunut, kullan muotoiset, ja heidän kasvonsa niinhimisten kasvot.

8. Ja heillä olivat hiukset, ja heidän hampaansa olivat niinkuin jalo-peuran.

9. Ja heillä oli pantsari niinkuin rautapantsarit; ja heidän siipiensä havina niinkuin ratasten kituma, kussa monta hevosta sotaan juoksee.

10. Ja heillä oli pyrstöt niinkuin skorpionilla, ja heidän pyrstöissäänsä olivat neulaiset, ja heidän voimansa oli ihmisiä viisi kuukautta vahingoittaa.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

11 Niillä oli kuninkaana syvyyden enkeli. Sen nimi on hepreaksi Abaddon, ja kreikassa sillä on nimenä Apollyon*.

12 Ensimmäinen "voi!" on mennyt. Katso, tulee vielä kaksi voi-huutoa tämän jälkeen."

KUUDES PASUUNA SOI

13 Ja kuudes enkeli puhalsi pasuunaan. Niin kuulin äänen Jumalan edessä olevan kultaisen alttarin neljästä sarvesta,

14 ja se sanoi kuudennelle enkelille, jolla oli pasuuna: "Päästä ne neljä enkeliä, jotka ovat sidottuina suuren Euftrat-virran varrella."

15 Niin päästettiin ne neljä enkeliä, jotka tunnilleen, päivälleen, kuukaudelleen ja vuodelleen olivat valmiina tappamaan kolmannen osan ihmisistä.

16 Ja ratsuväen sotilaitten* luku oli kaksikymmentä tuhatta kertaa kym-

11 Niillä oli kuninkaanaan syvyyden enkeli, jonka nimi hebreaksi on Abaddon ja kreikaksi Apollyon.

12 Ensimmäinen "voi!" on mennyt; katso, tulee vielä kaksi "voi!" -huutoa tämän jälkeen.

13 Ja kuudes enkeli puhalsi pasuunaan; niin minä kuulin äänen tulevan kultaisen alttarin neljästä sarvesta, Jumalan edestä,

14 ja se sanoi kuudennelle enkelille, jolla oli pasuuna: "Päästä ne neljä enkeliä, jotka ovat sidottuina suuren Euftrat-virran varrella".

15 Silloin päästettiin ne neljä enkeliä, jotka hetkelleen, päivälleen, kuukaudelleen ja vuodelleen olivat valmiina tappamaan kolmannen osan ihmisistä.

16 Ja ratsuväen joukkojen luku oli kaksikymmentä tuhatta kertaa

11. Ja heidän kuninkaansa on syvyyden enkeli, jonka nimi Hebrean kielellä on Abaddon, ja Grekan kielellä on hänen nimensä Apollyon.

12. Yksi voi on mennyt edes, katso, vielä kaksi voita sen jälkeen tulevat.

13. Ja kuudes enkeli soitti basunalla, ja minä kuulin äänen neljästä kultaisen alttarin sarvesta, joka Jumalan edessä on,

14. Sanovan sille kuudennelle enkelille, jolla basuuna oli: päästä ne neljä enkeliä, jotka suuressa Eufhratin virrassa sidottuna ovat.

15. Ja ne neljä enkeliä päästettiin, jotka olivat valmiit hetkeksi, ja päiväksi, ja kuukaudeksi ja vuodeksi, tappamaan kolmatta osaa ihmisistä.

16. Ja ratsasmiesten sotajoukon luku oli kaksikymmentä tuhatta kertaa

JOHANNEKSEN ILMESTYS

menen tuhatta. Kuulin niitten luvun.

17 Ja tällaisina näin hevoset näyssä ja niitten selässä istujat; niillä oli tulipunaiset ja siniset* ja tulikiven keltaiset haarniskat, ja hevosten päät olivat kuin leijonain päät, ja niitten suusta lähti tulta ja savua ja tulikiveä.

18 Näistä kolmesta [vitsauksesta] sai kolmas osa ihmisiä surmansa: tulesta ja savusta ja tulikivestä, jotka lähtivät niitten suusta.

19 Sillä niitten* voima oli niitten suussa [ja niitten hännässä]. Sillä niitten hännät olivat käärmeitten kaltaiset; niissä oli päät ja niillä ne vahingoittivat.

20 Jäljelle jääneet ihmiset, joita ei tapettu näillä vitsauksilla, eivät kuitenkaan muuttaneet mieltään kättensä tekojen suhteen, niin etteivät olisi palvoneet riivaajia ja kultaisia ja hopeisia ja vaskisia ja kivisiä ja puisia epäjumalankuvia, jotka eivät voi näh-

kymmenen tuhatta; minä kuulin niiden luvun.

17 Ja tämänkaltaisilta minusta näyttivät hevoset ja niiden selässä istujat näyssä: ratsastajilla oli tulipunaiset ja tummansinervät ja tulikivenkeltaiset haarniskat; ja hevosten päät olivat kuin leijonain päät, ja niiden suusta lähti tuli ja savu ja tulikivi.

18 Näistä kolmesta vitsauksesta sai kolmas osa ihmisiä surmansa: tulesta ja savusta ja tulikivestä, jotka lähtivät niiden suusta.

19 Sillä hevosten voima oli niiden suussa ja niiden hännässä; niiden hännät näet olivat käärmeitten kaltaiset, ja niissä oli päät, joilla ne vahingoittivat.

20 Ja jäljelle jääneet ihmiset, ne, joita ei tapettu näillä vitsauksilla, eivät tehneet parannusta kättensä teoista, niin että olisivat lakanneet kumartamasta riivaajia ja kultaisia ja hopeaisia ja vaskisia ja kivisiä ja puisia epäjumalankuvia, jotka ei-

hatta kertaa kymmentuhatta, ja minä kuulin heidän lukunsa.

17. Ja niin minä näin ne orhiit näyssä, ja niillä, jotka heidän päälänsä istuivat, olivat tuliset ja keltaiset ja tulikiviset pantsarit, ja orhitten päät olivat niinkuin jalopeurain päät, ja heidän suustansa kävi ulos tuli, ja savu, ja tulikivi.

18. Näillä kolmella vitsauksella tapettiin kolmas osa ihmisistä, tulella, savulla ja tulikivellä, jotka kävivät ulos heidän suustansa.

19. Sillä heidän voimansa oli heidän suussansa ja heidän pyrstöisensä, ja heidän pyrstönsä olivat kärmetten muotoiset, heillä olivat päät ja niillä he vahingoitsivat.

20. Ja muut ihmiset, jotka ei näillä vitsauksilla ole tapetut, ei heidän kättensä töistä parannusta tehneet: ettei he olisi perkeleitä kumartaneet ja kultaisia, ja hopiaisia, ja vaskisia, ja kivisiä ja puisia epäjumalia, jotka ei nähä taida, eikä

JOHANNEKSEN ILMESTYS

dä eikä kuulla eikä kävellä.

21 He eivät muuttaneet mieltään murhiensa eikä noituuksiensa eikä haureutensa eikä varkauksiensa suhteen.

10. Luku ERÄS ENKELI JULISTAA AJAN PÄÄTTYVÄN

1 Näin toisen väkevän enkelin tulevan alas taivaasta pilveen verhottuna ja sateenkaari pään päällä, ja hänen kasvonsa olivat niin kuin aurinko ja hänen jalkansa niin kuin tulipatsaat.

2 Hänen kädessään oli avattu kirjanen. Ja hän asetti oikean jalkansa meren päälle ja vasemman maan päälle

3 ja huusi voimakkaalla äänellä niin kuin leijona karjuu. Kun hän huusi, antoivat ne seitsemän ukkosenjylinää äänensä kuulua.

4 Kun ne seitsemän ukkosenjylinää

vät voi nähdä eikä kuulla eikä kävellä.

21 He eivät tehneet parannusta murhistaan eikä velhouksistaan eikä haureudestaan eikä varkauksistaan.

10. Luku

1 Ja minä näin erään toisen, väkevän enkelin tulevan alas taivaasta; hänen verhonaan oli pilvi, ja taivaankaari oli hänen päänsä päällä, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, ja hänen jalkansa niinkuin tulipatsaat,

2 ja hänellä oli kädessään avattu kirjanen. Ja hän laski oikean jalkansa meren päälle ja vasemman maan päälle

3 ja huusi suurella äänellä, niinkuin leijona ärjyy; ja kun hän huusi, antoivat ne seitsemän ukkosenjylinää ääntensä puhua.

4 Ja kun ne seitsemän ukkosenjy-

kuulla, ei myös käydä.

21. Ja ei tehneet parannusta murhistaan, eikä velhoudestansa, eikä huoruudestaan, ei myös varkaudestaan.

1. Ja minä näin toisen väkevän enkelin tulevan alas taivaasta, joka pilvellä puetettu oli, ja taivaankaari hänen päänsä päällä, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, ja hänen jalkansa niinkuin tulen patsaat.

2. Ja hänen kädessänsä oli avoin kirja, ja hän pani oikean jalkansa meren päälle ja vasemman maan päälle.

3. Ja huusi suurella äänellä, niinkuin jalopeura kiljuu. Ja koska hän huusi, puhuivat ne seitsemän pitkäistä äänensä.

4. Ja kuin ne seitsemän pitkäistä

JOHANNEKSEN ILMESTYS

olivat antaneet äänensä kuulua,
aioin kirjoittaa, mutta kuulin äänen
taivaasta sanovan (minulle): "Sinetöi
se, mitä ne seitsemän ukkosenjylinää
puhuivat, äläkä sitä kirjoita."

5 Ja enkeli, jonka näin seisovan me-
ren päällä ja maan päällä, kohotti [oi-
kean] kätensä taivasta kohti

6 ja vannoi Hänen kauttaan, joka
elää iäisesti*, Hänen, joka on luonut
taivaan ja mitä siinä on, ja maan ja
mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä
on, ettei aikaa ole enää oleva,

7 vaan seitsemännen enkelin äänen
päivinä, kun hän puhaltaa pasuu-
naan, käy myös Jumalan salaisuus
täytäntöön, niin kuin Hän on ilosa-
nomana julistanut palvelijoilleen pro-
feetoille.

8 *Ääni, jonka olin kuullut taivaasta,
puhui taas minulle ja sanoi: "Mene ja

linää olivat puhuneet, yritin minä
kirjoittaa, mutta minä kuulin äänen
taivaasta sanovan: "Pane sinetin
taakse, mitä ne seitsemän uk-
kosenjylinää puhuivat, äläkä sitä
kirjoita".

5 Ja enkeli, jonka minä näin sei-
sovan meren päällä ja maan pääl-
lä, kohotti oikean kätensä taivasta
kohti

6 ja vannoi hänen kauttansa, joka
elää aina ja iankaikkisesti, hänen,
joka on luonut taivaan ja mitä siinä
on, ja maan ja mitä siinä on, ja
meren ja mitä siinä on, ettei enää
ole oleva aikaa,

7 vaan että niinä päivinä, jolloin
seitsemännen enkelin ääni kuuluu
hänen puhaltaessaan pasunaan,
Jumalan salaisuus käy täytäntöön
sen hyvän sanoman mukaan, jon-
ka hän on ilmoittanut palvelijoilleen
sa profeetoille.

8 Ja sen äänen, jonka minä olin
kuullut taivaasta, kuulin taas pu-

olivat äänensä puhuneet, tahdoin
minä sen kirjoittaa. Ja minä kuulin
äänen taivaasta sanovan minulle:
lukitse se, mitä ne seitsemän pit-
käistä puhuivat, ja älä niitä kirjoita.

5. Ja enkelin, jonka minä meren
päällä ja maan päällä näin seiso-
van, nosti kätensä taivaasen päin,

6. Ja vannoi sen kautta, joka elää
ijankaikkisesta ijankaikkiseen, joka
taivaan luonut oli ja ne, mitkä siinä
on, ja maan ja ne, mitkä siinä on,
ja meren ja ne, mitkä siinä on, ett-
ei silleen aikaa enempi oleman pi-
dä:

7. Vaan seitsemännen enkelin ää-
nen päivinä, kuin hän rupee basu-
nalla soittamaan, niin pitää Juma-
lan salaisuus täytettämän, niinkuin
hän on palvelioillensa prophetaille
ilmoittanut.

8. Ja ääni, jonka minä kuulin tai-
vaasta, puhui taas minun kanssani

JOHANNEKSEN ILMESTYS

ota avattu kirjanen, joka on meren päällä ja maan päällä seisovan enkelin kädessä."

9 Niin menin enkelin luo ja *sanoin hänelle: "Anna minulle kirjanen." Hän sanoi minulle: "Ota ja syö se. Se karvastelee vatsaasi, mutta suussasi se on makea kuin hunaja."

10 Niin otin kirjaseen enkelin kädestä ja söin sen. Ja se oli suussani makea kuin hunaja, mutta sen syötyäni vatsaani karvasteli.

11 Ja *hän sanoi minulle*: "Sinun tulee taas profetoida monista kansoista ja kansakunnista ja kielistä ja kuninkaista."

11. Luku JUMALAN TEMPPELI MITATAAN

1 Minulle annettiin sauvan kaltainen ruoko ja *enkeli seisoi ja sanoi*: "Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja

huvan minulle ja sanovan: "Mene ja ota tuo avattu kirjakäärö, joka on meren ja maan päällä seisovan enkelin kädessä".

9 Ja minä menin enkelin tykö ja pyysin, että hän antaisi minulle sen kirjaseen. Ja hän sanoi minulle: "Ota ja syö se; se on karvasteleva vatsassasi, mutta suussasi se on oleva makea kuin hunaja".

10 Niin minä otin kirjaseen enkelin kädestä ja söin sen; se oli minun suussani makea kuin hunaja; mutta sen syötyäni minun vatsaani karvasteli.

11 Ja minulle sanottiin: "Sinun tulee taas profetoida monista kansoista ja kansanheimoista ja kielistä ja kuninkaista".

11. Luku

1 Ja minulle annettiin sauvan kaltainen ruoko ja sanottiin: "Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alt-

ja sanoi: mene ja ota avoin kirja enkelin kädestä, joka meren ja maan päällä seisoo.

9. Ja minä menin enkelin tykö ja sanoin: anna kirja minulle. Ja hän sanoi minulle: ota ja syö se! ja se on karvasteleva sinun vatsassasi, vaan sinun suussasi pitää sen oleman makian niinkuin hunaja.

10. Ja minä otin kirjan enkelin kädestä ja söin sen, ja se oli makia minun suussani niinkuin hunaja. Ja kuin minä sen syönyt olin, karvasteli se minun vatsassani.

11. Ja hän sanoi minulle: taas tulee sinun propheteerata kansoille, ja pakanoille, ja kielille, ja monelle kuninkaalle.

1. Ja minulle annettiin ruoko niinkuin sauva, ja enkeli seisoi ja sanoi: nouse ja mittaa Jumalan

JOHANNEKSEN ILMESTYS

alttari ja ne, jotka siinä palvovat.

2 Mutta temppelin ulkopuolella oleva esikartano erota pois äläkä sitä mittaa, sillä se on annettu pakanoille, ja he tallaavat pyhää kaupunkia neljäkymmentä kaksi kuukautta.

KAKSI TODISTAJAA, TOINEN VOIHUUTO

3 Minä annan kahdelle todistajalleni tehtävän ja he profetoivat säkkeihin pukeutuneina tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää.”

4 Nämä ovat ne kaksi öljypuuta ja ne kaksi lampunjalkaa, jotka seisovat maan Jumalan* edessä.

5 Jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, lähtee tuli heidän suustaan ja kuluttaa heidän vihollisensa. Ja jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, on hän näin saava surmansa.

tari ja ne, jotka siinä kumartaen rukoilevat.

2 Mutta temppelin ulkopuolella oleva esikartano erota pois, äläkä sitä mittaa, sillä se on annettu pakanakansoille; ja he tallaavat pyhää kaupunkia neljäkymmentä kaksi kuukautta.

3 Ja minä annan kahdelle todistajalleni toimeksi säkkipukuihin puetuina profetoida tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen päivän ajan.”

4 Nämä ovat ne kaksi öljypuuta ja ne kaksi lampunjalkaa, jotka seisovat maan Herran edessä.

5 Ja jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, lähtee tuli heidän suustaan ja kuluttaa heidän vihollisensa; ja jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, on hän saava surmansa sillä tavalla.

templi ja alttari, ja ne, jotka siinä rukoilevat.

2. Mutta syökse sisälmäinen kuori ulos templistä, ja älä sitä mittaa; sillä se on pakanoille annettu, ja he tallaavat pyhää kaupunkia kaksiidettäkymmentä kuukautta.

3. Ja minä annan kahdelle minun todistajalleni, ja heidän pitää tuhannen kaksisataa ja kuusikymmentä päivää propheteeraaman, säkeissä puetettuna.

4. Nämä ovat kaksi öljypuuta ja kaksi kynttiläjalkaa, jotka maan Jumalan edessä seisovat.

5. Ja jos joku heitä tahtoo vahingoittaa, niin tuli käy ulos heidän suustansa, ja syö heidän vihollisensa; ja jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, niin se tapetaan.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

6 Heillä on valta sulkea taivas, niin ettei tule sadetta heidän profetoimisensa päivinä, ja heillä on valta *muuttaa vedet* vereksi ja lyödä maata kaikkinaisilla vitsauksilla niin usein kuin tahtovat.

7 Kun he ovat lopettaneet todistamisensa, käy syvyydestä nouseva peto sotaa heitä vastaan ja voittaa heidät ja tappaa heidät.

8 Heidän ruumiinsa* makaavat sen ison kaupungin kadulla, jota hengellisesti puhuen kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi ja jossa myös Herramme* naulittiin ristiin.

9 Ihmiset eri kansoista ja heimoista ja kielistä ja kansakunnista *katselevat heidän ruumistaan* kolme ja puoli päivää eivätkä salli, että heidän ruumiinsa pannaan hautaan.

10 Ne, jotka maan päällä asuvat, iloitsevat heistä ja riemuitsevat ja lä-

6 Heillä on valta sulkea taivas, niin ettei sadetta tule heidän profetoimisensa päivinä, ja heillä on valta muuttaa vedet vereksi ja lyödä maata kaikkinaisilla vitsauksilla, niin usein kuin tahtovat.

7 Ja kun he ovat lopettaneet todistamisensa, on peto, se, joka nousee syvyydestä, käyvä sotaa heitä vastaan ja voittava heidät ja tappava heidät.

8 Ja heidän ruumiinsa viruvat sen suuren kaupungin kadulla, jota hengellisesti puhuen kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi ja jossa myös heidän Herransa ristiinnaulittiin.

9 Ja ihmiset eri kansoista ja sukukunnista ja kielistä ja kansanheimoista näkevät heidän ruumiinsa kolme ja puoli päivää, eivätkä salli, että heidän ruumiinsa pannaan hautaan.

10 Ja ne, jotka maan päällä asuvat, iloitsevat heidän kohtalostaan

6. Näillä on valta taivasta sulkea, ettei niinä päivinä, joina he propheteeraavat, sataman pidä; ja heillä on valta vesiä vereksi muuttaa, ja löydä maata kaikkinaisella vitsauksella, niin usein kuin he tahtovat.

7. Ja koska he todistuksensa lopettaneet ovat, niin peto, joka astui ylös syvyydestä, on heidän kanssansa sotiva, ja heitä voittava ja tappava heidät.

8. Ja heidän ruumiinsa pitää makaavan sen suuren kaupungin kaduilla, joka hengellisesti kutsutaan Sodoma ja Egypti, kussa myös meidän Herramme ristiinnaulittu on.

9. Ja muutamat sukukunnista, ja kansoista, ja kielistä, ja pakanoista pitää näkemän heidän ruumiinsa kolme päivää ja puolen, ja ei he salli heidän ruumiitansa haudattaa.

10. Ja jotka maan päällä asuvat, ne iloitsevat heistä, ja riemuitse-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

hettävät lahjoja toisilleen, sillä nämä kaksi profeettaa olivat vaivanneet niitä, jotka maan päällä asuvat.

11 Mutta niitten kolmen ja puolen päivän kuluttua meni heihin Jumalasta elämän henki, ja he nousivat jaloilleen, ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät.

12 Ja he kuulivat voimakkaan äänen taivaasta sanovan heille: "Nouskaa tänne!" Niin he nousivat taivaaseen pilvessä, ja heidän vihollisensa näkivät heidät.

13 Ja sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys, ja kymmenes osa kaupunkia sortui, ja maanjäristyksessä sai surmansa seitsemän tuhatta henkeä*, ja muut peljästyivät ja antoivat taivaan Jumalalle kunnian.

14 Toinen "voi!" on mennyt. Katso, kolmas "voi!" tulee pian.

ja riemuitsevat ja lähettävät lahjoja toisilleen; sillä nämä kaksi profeettaa olivat vaivanneet niitä, jotka maan päällä asuvat.

11 Ja niiden kolmen ja puolen päivän kuluttua meni heihin Jumalasta elämän henki, ja he nousivat jaloilleen, ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät.

12 Ja he kuulivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: "Nouskaa tänne!" Niin he nousivat taivaaseen pilvessä, ja heidän vihollisensa näkivät heidät.

13 Ja sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys, ja kymmenes osa kaupunkia kukistui, ja maanjäristyksessä sai surmansa seitsemän tuhatta henkeä, ja muut peljästyivät ja antoivat taivaan Jumalalle kunnian.

14 Toinen "voi!" on mennyt; katso, kolmas "voi!" tulee pian.

vat, ja lahjoja keskenänsä lähettelevät, sillä nämä kaksi profeettaa ahdistelivat niitä, jotka maan päällä asuivat.

11. Ja kolmen päivän perästä ja puolen meni Jumalalta elämän henki heihin: ja he seisoivat jaloilansa, ja suuri pelko tuli niiden päälle, jotka heidät näkivät.

12. Ja he kuulivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: astukaat tänne. Ja he astuivat taivaasen pilvessä, ja heidän vihollisensa näkivät heidät.

13. Ja sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys, ja kymmenes osa kaupungista lankesi maahan. Ja siinä maanjäristyksessä tapettiin seitsemäntuhannen ihmisten nimi, ja ne muut hämmästyivät ja antoivat kunnian taivaan Jumalalle.

14. Toinen voi on mennyt edes, ja katso, kolmas voi pian tulee.

SEITSEMÄS PASUUNA SOI

15 Ja seitsemäs enkeli puhalsi pasuunaan. Niin taivaassa kuului voimakkaita ääniä, jotka sanoivat: *"Maailman valtakunnat ovat tulleet Herramme ja Hänen Kristuksensa omiksi*, ja Hän on hallitseva iäisesti."

16 Ne kaksikymmentä neljä vanhinta, jotka istuivat valtaistuimillaan Jumalan edessä, heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat Jumalaa

17 sanoen: "Kiitämme sinua, Herra Jumala Kaikkivaltias, joka olet ja joka olit (ja joka olet tuleva), että olet ottanut suuren voimasi ja ottanut hallituksen.

18 Ja kansakunnat ovat vihastuneet, mutta sinun vihasi on tullut ja on tullut aika tuomita kuolleet ja maksaa palkka palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja niille, jotka nimeäsi pelkäävät, pienille ja suurille, ja turmella ne, jotka maan turmelevat."

15 Ja seitsemäs enkeli puhalsi pasuunaan; niin kuului taivaassa suuria ääniä, jotka sanoivat: "Maailman kuninkuus on tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellulensa, ja hän on hallitseva aina ja iankaikkisesti".

16 Ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta, jotka istuivat valtaistuimillaan Jumalan edessä, lankeysivat kasvoilleensa ja kumartaen rukoilivat Jumalaa,

17 sanoen: "Me kiitämme sinua, Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka olet ja joka olit, (*ja joka tuleva olet*), siitä, että olet ottanut suuren voimasi ja ottanut hallituksen.

18 Ja pakanakansat ovat vihastuneet, mutta sinun vihasi on tullut, ja tullut on aika tuomita kuolleet ja maksaa palkka sinun palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja niille, jotka sinun nimeäsi pelkäävät, pienille ja suurille, ja turmella ne, jotka maan

15. Ja seitsemäs enkeli soitti basunalla, ja suuret äänet kuuluivat taivaassa, sanoen: maailman valtakunnat ovat meidän Herrallemme ja hänen Kristuksellensa tulleet, ja hän on hallitseva ijankaikkisesta ijankaikkiseen.

16. Ja neljäkolmattakymmentä vanhinta, jotka Jumalan edessä istuimillansa istuvat, lankesivat kasvoilleensa ja kumarsivat Jumalaa,

17. Sanoen: me kiitämme sinua Herra, kaikkivaltias Jumala, joka olet, ja olit, ja tuleva olet: että sinä olet saanut sinun suuren voimas, ja hallinnut;

18. Ja pakanat ovat vihastuneet, ja sinun vihas on tullut, ja kuolleitten aika heitä tuomittaa, ja sinun palveliais prophetain palkka maksettaa, ja pyhain, ja niiden, jotka sinun nimeäs pelkäävät, pienten ja suurten, ja kadottaa niitä, jotka

JOHANNEKSEN ILMESTYS

19 Ja Jumalan temppeli taivaassa aukeni ja Hänen liittonsa arkki näkyi Hänen temppelissään. Ja tuli salamoita ja ääniä ja ukkosenjylinää ja maanjäristys ja isoja rakeita.

12. Luku SYNNYTTÄVÄ VAIMO JA LOHIKÄÄRME

1 Ja näkyi suuri merkki taivaassa: vaimo *pukunaan aurinko*, ja kuu jalkainsa alla ja päässään sepeleenä kaksitoista tähteä.

2 Hän oli raskaana ja huusi, kun oli synnytyskivuissa ja hänen oli vaikea synnyttää.

3 Ja näkyi toinen merkki taivaassa, ja katso: suuri tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea ja sen päissä seitsemän kruunua.

4 Ja sen pyrstö lakaisi pois kolmannen osan taivaan tähtiä ja heitti ne

turmelevat."

19 Ja Jumalan temppeli taivaassa aukeni, ja hänen liittonsa arkki näkyi hänen temppelissään, ja tuli salamoita ja ääniä ja ukkosenjylinää ja maanjäristystä ja suuria rakeita.

12. Luku

1 Ja näkyi suuri merkki taivaassa: vaimo, vaetetettu auringolla, ja kuu hänen jalkojensa alla, ja hänen päässään sepeleenä kaksitoista tähteä.

2 Hän oli raskaana ja huusi synnytyskivuissaan, ja hänen oli vaikea synnyttää.

3 Ja näkyi toinen merkki taivaassa, ja katso: suuri, tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja sen päissä seitsemän kruunua;

4 ja sen pyrstö pyyhkäisi pois kolmannen osan taivaan tähtiä ja

maan turmelleet ovat.

19. Ja Jumalan templi aukeni taivaassa, ja hänen testamenttinsa arkki nähtiin hänen templissänsä; ja tapahtuivat leimaukset, ja äänet ja pitkäiset, ja maanjäristykset, ja suuret rakeet.

1. Ja suuri ihme ilmestyi taivaassa: vaimo oli puetettu auringolla, ja kuu hänen jalkainsa alla, ja hänen päässänsä kruunu kahdestatoista-kymmenestä tähdestä.

2. Ja hän oli raskas, ja huusi synnyttäissänsä, ja hänellä oli suuri vaiva synnyttää.

3. Ja toinen ihme näkyi taivaassa, katso: suuri ruskia lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja hänen päissänsä seitsemän kruunua.

4. Ja hänen pyrstönsä veti kolmannen osan taivaan tähdistä, ja

JOHANNEKSEN ILMESTYS

maan päälle. Ja lohikäärme seiso
synnyttämäisillään olevan vaimon
edessä nielläkseen hänen lapsensa,
kun hän synnyttäisi.

5 Ja hän synnytti poikalapsen, joka
on kaitseva kaikkia pakanakansoja
rautavaltikalla. Ja hänen lapsensa
temmattiin Jumalan luo ja Hänen val-
taistuimensa luo.

6 Mutta vaimo pakeni autiomaahan,
jossa hänellä oli Jumalan valmistama
paikka, jotta häntä elätettäisiin siellä
tuhat kaksisataa kuusikymmentä päi-
vää.

LOHIKÄÄRME VOITETAAN, KOL- MAS VOI-HUUTO

7 Ja taivaassa syttyi sota. Miikael ja
hänen enkelinsä taistelivat lohikäär-
mettä vastaan, ja lohikäärme taisteli
enkeleineen,

8 mutta he eivät voittaneet, eikä
heille enää löytynyt sijaa taivaassa.

9 Se suuri lohikäärme heitettiin ulos,

heitettiin ne maan päälle. Ja lohi-
käärme seiso synnyttämäisillään
olevan vaimon edessä nielläkseen
hänen lapsensa, kun hän sen
synnyttäisi.

5 Ja hän synnytti poikalapsen, jo-
ka on kaitseva kaikkia pakanakan-
soja rautaisella valtikalla; ja hänen
lapsensa temmattiin Jumalan tykö
ja hänen valtaistuimensa tykö.

6 Ja vaimo pakeni erämaahan,
jossa hänellä oli Jumalan valmis-
tama paikka, että häntä elätettäi-
siin siellä tuhat kaksisataa kuusi-
kymmentä päivää.

7 Ja syttyi sota taivaassa: Miikael
ja hänen enkelinsä sotivat lohi-
käärmettä vastaan; ja lohikäärme
ja hänen enkelinsä sotivat,

8 mutta eivät voittaneet, eikä heillä
enää ollut sijaa taivaassa.

9 Ja suuri lohikäärme, se vanha

heitettiin ne maan päälle. Ja lohikär-
me seiso vaimon edessä, joka oli
synnyttämällensä, että kuin hän
olis synnyttänyt, se olisi syönyt
hänen lapsensa.

5. Ja hän synnytti poikalapsen, jo-
ka oli kaikki pakanat hallitseva
rautaisella vitsalla. Ja hänen poi-
kansa temmattiin Jumalan tykö ja
hänen istuimensa tykö.

6. Ja vaimo pakeni korpeen, kussa
hänelle oli sia Jumalalta valmistet-
tu, siinä ruokittaa tuhannen kaksi-
sataa ja kuusikymmentä päivää.

7. Ja (suuri) sota tapahtui taivaas-
sa: Mikael ja hänen enkelinsä so-
tivat lohikärmeen kanssa, ja lohi-
kärme soti ja hänen enkelinsä.

8. Ja ei he voittaneet, eikä heidän
siaansa enää löydetty taivaassa.

9. Ja suuri lohikäärme, vanha mato,

JOHANNEKSEN ILMESTYS

se vanha käärme, jota kutsutaan paholaiseksi ja saatanaksi, koko maanpiirin villitsijä, hänet heitettiin maan päälle ja hänen enkelinsä heitettiin hänen kanssaan.

10 Kuulin voimakkaan äänen taivaassa sanovan: "Nyt on tullut Jumalamme pelastus ja voima ja valtakunta ja Hänen Kristuksensa* valta, sillä veljiemme syyttäjä, joka yöt päivät syytti heitä Jumalamme edessä, on heitetty maahan.

11 Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren voimalla ja todistuksensa sanalla, eivätkä ole henkeään rakastaneet *kuolemankaan edessä*.

12 Sen vuoksi riemuitkaa taivaat ja te, jotka niissä asutte! Voi *maan ja meren asukkaita*, sillä paholainen on astunut alas luoksenne ja pitää suurta vihaa tietäessään, että hänellä on lyhyt aika!"

käärme, jota perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan, koko maanpiirin villitsijä, heitettiin maan päälle, ja hänen enkelinsä heitettiin hänen kanssansa.

10 Ja minä kuulin suuren äänen taivaassa sanovan: "Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljiemme syyttäjä, joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä, on heitetty ulos.

11 Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeänsä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti.

12 Sentähden riemuitkaa, taivaat, ja te, jotka niissä asutte! Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas teidän luoksenne pitäen suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!"

joka perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan, heitettiin ulos, joka koko maan piirin viettelee, hän heitettiin maan päälle, ja hänen enkelinsä myös hänen kanssansa heitettiin sinne.

10. Ja minä kuulin suuren äänen taivaassa sanovan: nyt on autuus, ja voima, ja valtakunta, ja väki meidän Jumalamme, ja valta hänen Kristuksensa: että meidän veljiemme päällekantaja on heitetty ulos, joka heidän päällensä yötä ja päivää Jumalan edessä kantoi.

11. Ja he ovat hänen voittaneet Karitsan veren kautta, ja heidän todistuksensa sanan kautta; ja ei he henkeänsä kuolemaan asti rakastaneet.

12. Sentähden te, taivaat, iloitkaat, ja jotka niissä asutte. Voi maan ja meren asuvia! sillä perkele astuu alas teidän tykönnne, pitäin suurta vihaa, tietäen itsellensä vähän aikaa olevan.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

LOHIKÄÄRME AJAA TAKAA VAIMOA

13 Havaittuaan olevansa heitetty maan päälle lohikäärme ajoi takaa vaimoa, joka oli synnyttänyt poikalapsen.

14 Mutta vaimolle annettiin ison kotkan kaksi siipeä hänen lentääkseen autiomaahan sille paikalleen, jossa häntä elätetään aika ja ajat ja puoli aikaa suojassa* käärmeeltä.

15 Niin käärme syöksi kidastaan vaimon jälkeen vettä niin kuin virran saattaakseen hänet virran vietäväksi.

16 Mutta maa auttoi vaimoa, ja maa avasi suunsa ja nieli virran, jonka lohikäärme oli syössyt kidastaan.

17 Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiään vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen (Kristuksen) todistus.

13 Ja kun lohikäärme näki olevansa heitetty maan päälle, ajoi hän takaa sitä vaimoa, joka oli poikalapsen synnyttänyt.

14 Mutta vaimolle annettiin sen suuren kotkan kaksi siipeä hänen lentääksensä erämaahan sille paikalleen, jossa häntä elätetään aika ja kaksi aikaa ja puoli aikaa poissa käärmeen näkyvistä.

15 Ja käärme syöksi kidastansa vaimon jälkeen vettä niinkuin virran, saattaakseen hänet virran vietäväksi.

16 Mutta maa auttoi vaimoa: maa avasi suunsa ja nieli virran, jonka lohikäärme oli syössyt kidastansa.

17 Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiänsä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen (*Kristuksen*) todistus.

13. Ja kuin lohikärme näki itsensä maahan heitetyksi, vainosi hän vaimoa, joka pojan synnytti.

14. Ja vaimolle annettiin kaksi suuren kotkan siipeä, että hän olis korkeen siaansa lentänyt, kussa hän elätetään ajan, ja kaksi aikaa, ja puolen aikaa, kärmeen kasvoin edestä.

15. Ja kärme puuskasi vaimon jälkeen suustansa vettä niinkuin kosken, upottaaksensa häntä.

16. Mutta maa autti vaimoa, ja maa avasi suunsa, ja särpi veden, jonka lohikärme suustansa puuskannut oli.

17. Ja lohikärme vihastui vaimon päälle, ja meni sotimaan muiden kanssa hänen siemenestänsä, jotka Jumalan käskyt kätkevät ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen pi-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

18 Ja *minä asetuin* meren hiekalle.

18 Ja se asettui seisomaan meren hiekalle.

tävät.

1. (H12:18) Ja minä seisoin meren sannalla.

13. Luku

13. Luku

PETO JA LOHIKÄÄRME

1 Niin minä näin, että merestä nousi peto, jolla oli *seitsemän päätä ja kymmenen sarvea* ja sarvissaan kymmenen kruunua ja päissään rienaava nimi.

1 Ja minä näin pedon nousevan merestä; sillä oli kymmenen sarvea ja seitsemän päätä, ja sarvissansa kymmenen kruunua, ja sen päihin oli kirjoitettu pilkkaavia nimiä.

1. Ja minä näin pedon merestä astuvan ylös, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja hänen sarvissansa kymmenen kruunua, ja hänen päissänsä pilkan nimi.

2 Peto, jonka näin oli leopardin näköinen ja sen jalat niin kuin karhun ja sen kita niin kuin leijonan kita. Ja lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistumisensa ja suuren vallan.

2 Ja peto, jonka minä näin, oli leopardin näköinen, ja sen jalat ikäänkuin karhun, ja sen kita niinkuin leijonan kita. Ja lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistumisensa ja suuren vallan.

2. Ja peto, jonka minä näin, oli leopardin muotoinen, ja hänen jalkansa olivat niinkuin karhun käpälät, ja hänen suunsa oli niinkuin jalopeurain suu; ja lohikäärme antoi sille voimansa, ja istuimensa, ja suuren vallan.

3 Näin yhden sen päistä olevan ikään kuin kuoliaaksi haavoitetun, mutta sen kuolinhaava parani. Ja koko maa ihmetteli* petoa.

3 Ja minä näin yhden sen päistä olevan ikäänkuin kuoliaaksi haavoitetun, mutta sen kuolinhaava parantui. Ja koko maa seurasi ihmetellen petoa.

3. Ja minä näin yhden hänen päistänsä niinkuin se olis kuoliaaksi haavoitettu ollut, ja hänen kuolemahaavansa parani, ja koko maan piiri ihmetteli sitä petoa,

JOHANNEKSEN ILMESTYS

4 Ja he palvoivat lohikäärmettä, joka* oli antanut vallan pedolle, ja palvoivat petoa sanoen: "Kuka on pedon vertainen? Kuka voi sotia sitä vastaan?"

5 Sille annettiin suu puhua suuria ja rienauksia, ja sille annettiin valta *käydä sotaa* neljäkymmentä kaksi kuukautta.

6 Se avasi suunsa rienaukseen Jumalaa vastaan, rienatakseen Hänen nimeään ja Hänen majaansa (ja) niitä, jotka taivaassa asuvat.

7 Sen annettiin käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat [ja kansat] ja kielet ja kansakunnat.

8 Kaikki maan päällä asuvat palvovat sitä, *ne, joitten nimet eivät ole * maailman perustamisesta asti kirjoitetut * teurastetun Karitsan elämänkirjaan.

9 Jos kenellä on korva, hän kuul-

4 Ja he kumarsivat lohikäärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle, ja kumarsivat petoa sanoen: "Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?"

5 Ja sille annettiin suu puhua suuria sanoja ja pilkkapuheita, ja sille annettiin valta tehdä sitä neljäkymmentä kaksi kuukautta.

6 Ja se avasi suunsa Jumalaa pilkkaamaan, pilkatakseen hänen nimeänsä ja hänen majaansa, (ja) niitä, jotka taivaassa asuvat.

7 Ja sille annettiin valta käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot.

8 Ja kaikki maan päällä asuvaiset kumartavat sitä, jokainen, jonka nimi ei ole kirjoitettu teurastetun Karitsan elämänkirjaan, hamasta maailman perustamisesta.

9 Jos kenellä on korva, hän kuul-

4. Ja kumarsivat lohikäärmettä, joka pedolle voiman antoi. Ja he kumarsivat petoa ja sanoivat: kuka on tämän pedon kaltainen? kuka voi sotia häntä vastaan?

5. Ja hänelle annettiin suu puhua suuria asioita ja pilkkoja, ja hänelle annettiin valta pitää sotaa kaksivii-dettä kuukautta.

6. Ja hän avasi suunsa pilkkoja puhumaan Jumalaa vastaan, pilkkaamaan hänen nimeänsä, ja hänen majaansa, ja niitä, jotka taivaassa asuvat.

7. Ja hänen sallittiin sotia pyhain kanssa ja voittaa heitä. Ja hänelle annettiin valta kaikkein sukukuntain päälle, ja kansain, ja kielten, ja pakanain.

8. Ja kaikki, jotka maassa asuvat, kumarsivat häntä, joiden nimet ei ole kirjoitetut Karitsan elämän kirjassa, joka maailman alusta tapettu on.

9. Jos jollakin korva on, se kuul-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

koon!

10 Jos kuka vankeuteen vie, niin hän itse menee vankeuteen. Jos kuka miekalla tappaa, hänet on miekalla tapettava. Tässä on pyhien kärsivällisyys ja usko.

koon.

10 Jos kuka vankeuteen vie, niin hän itse vankeuteen joutuu; jos kuka miekalla tappaa, hänet pitää miekalla tapettaman. Tässä on pyhien kärsivällisyys ja usko.

kaan.

10. Joka vankiuteen vie, se vankiuteen menee, joka miekalla tappaa, se miekalla tapetaan. Tässä on pyhäin kärsivällisyys ja usko.

TOINEN PETO

11 Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta, ja sillä oli kaksi sarvea, samanlaiset kuin karitsalla, ja se puhui niin kuin lohikäärme.

12 Se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen edessä ja panee maan ja siinä asuvat palvomaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinkaava parani.

13 Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että saa tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähden.

14 Se eksyttää maan päällä asuvat niillä ihmeillä, joita sen annettiin tehdä pedon edessä. Ja se käskee maan päällä asuvien tehdä kuvan

11 Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta, ja sillä oli kaksi sarvea niinkuin karitsan sarvet, ja se puhui niinkuin lohikäärme.

12 Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähden ja saattaa maan ja siinä asuvaiset kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinkaava parani.

13 Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että saa tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähden.

14 Ja se villitsee maan päällä asuvaiset niillä ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä pedon nähden; se yllyttää maan päällä asuvaiset te-

11. Ja minä näin toisen pedon maasta astuvan ylös, ja hänellä oli kaksi sarvea niinkuin lampaalla, ja hän puhui niinkuin lohikäärme.

12. Ja se tekee kaiken entisen pedon voiman, sen nähden, ja saattaa maan ja sen asuvaiset ensimmäistä petoa kumartamaan, jonka kuolemakaava parantunut oli.

13. Ja tekee suuria ihmeitä, niin että hän saattaa tulenkin putoamaan taivaasta alas maan päälle, ihmisten edestä;

14. Ja viettelee maan asuvia niillä ihmeillä, joita hänen oli annettu pedon edessä tehdä, sanoen maan asuville, että he tekisivät

JOHANNEKSEN ILMESTYS

pedolle, jossa oli miekanhaava ja joka virkosi.

15 Sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, jotta pedon kuva puhuisikin ja saisi aikaan, että ketkä vain eivät palvoneet pedon kuvaa, ne tapettaisiin.

16 Ja se taivuttaa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, niin että *se panee heihin merkin heidän* oikeaan käteensä tai otsaansa,

17 jottei kukaan muu voisi ostaa tai myydä kuin se, jossa on merkki, (joko) pedon nimi tai sen nimen luku.

18 Tässä on viisaus. Jolla on ymmärrys, laskekoon pedon luvun, sillä se on ihmisen luku, ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi.

14. Luku KARITSA JA 144 000
MAASTA OSTETTUA

1 Ja Ja minä näin, ja katso: Karitsa

kemään sen pedon kuvan, jossa oli miekanhaava ja joka virkosi.

15 Ja sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, että pedon kuva puhuisikin ja saisi aikaan, että ketkä vain eivät kumartaneet pedon kuvaa, ne tapettaisiin.

16 Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa,

17 ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku.

18 Tässä on viisaus. Jolla ymmärrys on, se laskekoon pedon luvun; sillä se on ihmisen luku. Ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi.

14. Luku

1 Ja minä näin, ja katso, Karitsa

pedon kuvan, jolla miekan haava on, ja joka virkosi.

15. Ja sallittiin hänelle antaa hengen pedon kuvalle, että pedon kuva myös puhuis, ja tekis, että jokainen, joka ei pedon kuvaa kumarra, pitää tapettaman.

16. Ja se saattaa kaikki, pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja palveliat, ottamaan merkin oikiaan käteensä taikka otsiinsa;

17. Ja ettei kenkään taitanut ostaa eikä myydä, jolla ei se merkki ollut, taikka pedon nimi, eli hänen nimensä luku.

18. Tässä on viisaus. Jolla on ymmärrys, laskekaan pedon luvun; sillä se on ihmisen luku, ja hänen lukunsa on kuusisataa kuusikymmentä ja kuusi.

1. Ja minä näin, ja katso, Karitsa

JOHANNEKSEN ILMESTYS

seisoi Siionin vuorella ja ja Hänen kanssaan sata neljäkymmentä neljä tuhatta, joitten otsaan oli kirjoitettu [Hänen nimensä ja] Hänen Isänsä nimi.

2 Kuulin äänen taivaasta ikään kuin paljojen vetten pauhun ja ikään kuin ankaran ukkosenjylinän, ja *kuulin kanteleitaan soittavien kanteleensoittajain äänen*.

3 Ja he lauloivat (ikään kuin) uutta virttä valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä. Eikä kukaan voinut oppia sitä virttä, paitsi ne sata neljäkymmentä neljä tuhatta, jotka ovat ostetut maasta.

4 Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa, sillä he ovat koskemattomia*. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä Hän menee. Nämä ovat ostetut ihmisistä esikoisena Jumalalle ja Karitsalle,

5 eikä heidän suussaan ole havaittu

seisoi Siionin vuorella, ja hänen kanssaan sata neljäkymmentä neljä tuhatta, joiden otsaan oli kirjoitettu hänen nimensä ja hänen Isänsä nimi.

2 Ja minä kuulin äänen taivaasta ikäänkuin paljojen vetten pauhinan ja ikäänkuin suuren ukkosenjylinän, ja ääni, jonka minä kuulin, oli ikäänkuin kanteleensoittajain, kun he kanteleitaan soittavat.

3 Ja he veisasivat uutta virttä valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä; eikä kukaan voinut oppia sitä virttä, paitsi ne sata neljäkymmentä neljä tuhatta, jotka ovat ostetut maasta.

4 Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa; sillä he ovat niinkuin neitsyet. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä hän menee. Nämä ovat ostetut ihmisistä esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle, 5 eikä heidän suussaan ole valhet-

seisoi Zionin vuorella, ja hänen kanssansa sata ja neljäviidettäkymmentä tuhatta, joilla oli hänen Isänsä nimi kirjoitettu heidän otsissansa.

2. Ja minä kuulin äänen taivaasta niinkuin paljon veden äänen, ja niinkuin suuren pitkäisen äänen. Ja se ääni, jonka minä kuulin, oli niinkuin kanteleen soittajain, jotka kanteleitansa soittavat,

3. Ja veisasivat niinkuin uutta virttä istuimen edessä, ja neljän eläimen edessä, ja vanhinten. Ja ei yksikään taitanut sitä virttä oppia, paitsi niitä sataa ja neljäviidettäkymmentä tuhatta, jotka maasta ostetut ovat.

4. Nämät ovat ne, jotka ei vaimoin kanssa ole saastutetut; sillä he ovat neitseet: nämät ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, kuhunka hän menee. Nämät ovat ihmisistä ostetut Jumalalle ja Karitsalle uutiseksi, 5. Joiden suussa ei ole petosta

JOHANNEKSEN ILMESTYS

vilppiä*, (sillä) he ovat tahrattomat (Jumalan valtaistuimen edessä).

ta havaittu; he ovat tahrattomat (*Jumalan valtaistuimen edessä*).

löydetty; sillä he ovat ilman saastaisuutta Jumalan istuimen edessä.

KOLME ENKELIÄ

6 Ja minä näin lentävän keskitaivaalla toisen enkelin, jolla oli iäinen ilsonoma julistettavana maan päällä asuville, nimittäin kaikille kansakunnille ja heimoille ja kielille ja kansoille.

6 Ja minä näin lentävän keskitaivaalla erään toisen enkelin, jolla oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuvalle, kaikille kansanheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille.

6. Ja minä näin toisen enkelin lentävän taivaan keskitse, jolla iankaikkinen evankeliumi oli, jota hänen pitää niille ilmoittaman, jotka maan päällä asuvat, ja kaikille pakanoille ja sukukunnille, ja kielille ja kansoille;

7 Hän sanoi voimakkaalla äänellä: "Pelätkää Jumalaa ja antakaa Hänelle kunnia, sillä Hänen tuomionsa hetki on tullut, ja palvokaa Häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet."

7 Ja hän sanoi suurella äänellä: "Peljätäkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut, ja kumartakaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet".

7. Joka sanoi suurella äänellä: peljätäkää Jumalaa, ja antakaat hänelle kunnia; sillä hänen tuomionsa hetki on tullut: ja kumartakaat ja rukoilkaat sitä, joka taivaan ja maan ja meren ja vesilähteet teki.

8 Ja seurasi [vielä] toinen enkeli, joka sanoi: "Kukistunut, kukistunut on *Babylon, se suuri kaupunki, koska se* haureutensa vihan viinillä on juottanut kaikki kansakunnat."

8 Ja seurasi vielä toinen enkeli, joka sanoi: "Kukistunut, kukistunut on se suuri Babylon, joka haureutensa vihan viinillä on juottanut kaikki kansat".

8. Ja toinen enkeli seurasi, sanoen: lankesi, lankesi Babylon, suuri kaupunki; sillä hän oli huoruutensa vihan (a) viinillä kaikki pakanat juottanut.

9 Ja heitä seurasi [vielä] kolmas enkeli, joka sanoi voimakkaalla äänellä:

9 Ja heitä seurasi vielä kolmas enkeli, joka sanoi suurella äänellä:

9. Ja kolmas enkeli seurasi niitä, sanoen suurella äänellä: jos joku

JOHANNEKSEN ILMESTYS

"Jos joku palvoo petoa ja sen kuvaa ja ottaa merkin otsaansa tai käteensä,

10 niin hänkin on juova Jumalan vihan viiniä, joka sekoittamaton on kaadettu Hänen vihansa maljaan, ja häntä vaivataan tulella ja tulikivellä pyhain enkelten edessä ja Karitsan edessä.

11 Ja heidän vaivansa savu nousee ainaisesti*, eikä heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, heillä, jotka palvovat petoa ja sen kuvaa, eikä kenelläkään, joka ottaa sen nimen merkin.

12 Tässä on pyhain kärsivällisyys, *tässä ne,* jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon."

13 Sitten kuulin äänen taivaasta sanovan (minulle): "Kirjoita: Autuaat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästä lähin! Niin, sanoo Henki, he saavat levätä vaivoistaan, ja* heidän tekonsa seuraavat heitä."

"Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä,

10 niin hänkin on juova Jumalan vihan viiniä, joka sekoittamaton on kaadettu hänen vihansa maljaan, ja häntä pitää tulella ja tulikivellä vaivattaman pyhien enkelien edessä ja Karitsan edessä.

11 Ja heidän vaivansa savu on nouseva aina ja iankaikkisesti, eikä heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, heillä, jotka petoa ja sen kuvaa kumartavat, eikä kenelläkään, joka ottaa sen nimen merkin.

12 Tässä on pyhien kärsivällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.

13 Ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan: "Kirjoita: Autuaat ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästedes. Totisesti — sanoo Henki — he saavat levätä vaivoistansa, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä."

petoa ja hänen kuvaansa kumartaa, ja ottaa sen merkin otsaansa taikka käteensä,

10. Sen pitää myös Jumalan vihan viinaa juoman, selkiää viinaa, joka hänen vihansa maljaan kaadettu on; ja häntä pitää tulella ja tulikivellä pyhain enkeleitten edessä ja Karitsan edessä vaivattaman.

11. Ja heidän vaivansa savu astuu ylös iankaikkisesta iankaikkiseen, ja ei heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, jotka petoa ja hänen kuvaansa kumartavat, ja jos joku on hänen nimensä merkin ottanut.

12. Tässä on pyhain kärsivällisyys. Tässä ne ovat, jotka Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon pitävät.

13. Ja minä kuulin äänen taivaasta minulle sanovan: kirjoita: autuaat ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästälähin. Jaa, Henki sanoo: heidän pitää lepäämän töistänsä; sillä heidän tekonsa noudattavat heitä.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

MAAN ELON LEIKKU

14 Ja minä näin, ja katso: valkea pilvi, ja pilvellä istui Ihmisen Pojan näköinen. Hänellä oli päässään kultainen kruunu ja kädessään terävä sirppi.

15 Ja temppeleistä tuli toinen enkeli huutaen voimakkaalla äänellä pilvellä istuvalle: "Lähetä sirppisi ja leikkaa, sillä *aika on tullut sinun leikata,* koska maan elo on valmistunut."

16 Niin pilvellä istuva heitti sirppinsä maan päälle, ja maan elo korjattiin.

17 Ja temppeleistä, joka on taivaassa, lähti toinen enkeli ja hänelläkin oli terävä sirppi.

18 Myös alttarista lähti toinen enkeli, jolla oli tuli vallassaan, ja hän huusi voimakkaalla äänellä* sille, jolla oli se terävä sirppi, ja sanoi: "Lähetä terävä sirppisi ja korjaa maan viinipuun tertut, sillä sen rypäleet ovat kypsyneet."

14 Ja minä näin, ja katso: valkoinen pilvi, ja pilvellä istui Ihmisen Pojan muotoinen, päässänsä kultainen kruunu ja kädessään terävä sirppi.

15 Ja temppeleistä tuli eräs toinen enkeli huutaen suurella äänellä pilvellä istuvalle: "Lähetä sirppisi ja leikkaa, sillä leikkuaika on tullut, ja maan elo on kypsynyt".

16 Ja pilvellä istuva heitti sirppinsä maan päälle, ja maa tuli leikatuksi.

17 Ja taivaan temppeleistä lähti eräs toinen enkeli, ja hänelläkin oli terävä sirppi.

18 Ja alttarista lähti vielä toinen enkeli, jolla oli tuli vallassaan, ja hän huusi suurella äänellä sille, jolla oli se terävä sirppi, sanoen: "Lähetä terävä sirppisi ja korjaa tertut maan viinipuusta, sillä sen rypäleet ovat kypsyneet".

14. Ja minä näin, ja katso, valkia pilvi, ja pilven päällä istui Ihmisen Pojan muotoinen, jonka päässä oli kultainen kruunu ja terävä sirppi hänen kädessään.

15. Ja toinen enkeli läksi temppeleistä, huutaen suurella äänellä pilven päällä istuvalle: sivalla sirpilläs ja leikkaa; sillä sinulle tuli hetki leikatakses, ja elo on maan päällä kuivaksi tullut.

16. Ja se, joka pilven päällä istui, sivalsi sirpillänsä maan päältä, ja maa tuli leikatuksi.

17. Ja toinen enkeli läksi temppeleistä, joka taivaassa on, jolla myös terävä sirppi oli.

18. Ja toinen enkeli läksi alttarista, jolla oli valta tulen päälle, ja huusi suurella äänellä sille, jolla terävä sirppi oli, ja sanoi: sivalla terävällä sirpilläs, ja leikkaa ne viina-oksen versot maan päältä; sillä hänen viinamarjansa ovat kypsyneet.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

19 Niin enkeli heitti sirppinsä maahan ja korjasi maan viinipuun tertut ja heitti ne Jumalan vihan isoon viinikuurnaan.

20 Ja kuurna poljettiin kaupungin ulkopuolella, ja kuurnasta pursui verta hevosten kuolaimiin asti, tuhannen kuudensadan vakomitan päähän.

15. Luku SEITSEMÄN VIIMEISTÄ VITSAUSTA

1 Näin toisen merkin taivaassa, suuren ja ihmeellisen: seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän viimeistä vitsausta, sillä niissä Jumalan viha täyttyy.

MOOSEKSEN JA KARITSAN VIRSI

2 Näin ikään kuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja niitten, jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja (sen merkistä,) sen nimen luvusta, seisovan *sillä lasisella merellä*,

19 Ja enkeli heitti sirppinsä alas maahan ja korjasi maan viinipuun hedelmät ja heitti ne Jumalan vihan suureen kuurnaan.

20 Ja kuurna poljettiin kaupungin ulkopuolella, ja kuurnasta kuohui veri hevosten kuolaimiin asti, tuhannen kuudensadan vakomitan päähän.

15. Luku

1 Ja minä näin toisen tunnusmerkin taivaassa, suuren ja ihmeellisen: seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän viimeistä vitsausta, sillä niissä Jumalan viha täyttyy.

2 Ja minä näin ikäänkuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja niiden, jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta (*ja sen merkistä,*) ja sen nimen luvusta, seisovan sillä

19. Ja enkeli sivalsi terävällä sirpilänsä maan päällä, ja niitti maan viinamäen, ja heitti ne Jumalan vihan suureen kuurnaan.

20. Ja kuurna sotkuttiin ulkona kaupungista, ja veri kuurnasta kuohui ulos hamaan orhitten suitsiin asti, tuhannen ja kuusisataa vakomittaa.

1. Ja minä näin toisen merkin taivaassa, suuren ja ihmeellisen: seitsemän enkeliä, joilla seitsemän viimeistä vitsausta oli; sillä niissä on Jumalan viha täytetty.

2. Ja minä näin niinkuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja ne, jotka pedosta voiton saaneet olivat ja hänen kuvastansa ja hänen merkistänsä ja hänen nimensä lu-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

ja heillä oli Jumalan kanteleet.

3 He lauloivat Mooseksen, Jumalan palvelijan virttä ja Karitsan virttä sanoen: "Suuret ja ihmeelliset ovat tekosi, Herra Jumala Kaikkivaltias. Vanhurskaat ja oikeat ovat tiesi, sinä pyhain* kuningas.

4 Kuka ei pelkäisi (sinua), Herra, ja ylistäisi nimeäsi? Sillä sinä yksin olet pyhä. Sillä kaikki kansakunnat tulevat ja palvovat edessäsi koska vanhurskaat tuomiosi* ovat tulleet julki."

SEITSEMÄN ENKELIÄ VIHAN MALJOINEEN

5 Tämän jälkeen näin (ja katso): todistuksen majan temppeli taivaassa avattiin.

6 Ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli ne seitsemän vitsausta, lähtivät temppelistä puettuina puhtaaseen

lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan kanteleet.

3 Ja he veisasivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä, sanoen: "Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas.

4 Kuka ei pelkäisi (*sinua*), Herra, ja ylistäisi sinun nimeäsi? Sillä sinä yksin olet Pyhä; sillä kaikki kansat tulevat ja kumartavat sinua, koska sinun vanhurskaat tuomiosi ovat julki tulleet."

5 Ja sen jälkeen minä näin (*ja katso*): todistuksen majan temppeli taivaassa avattiin;

6 ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli ne seitsemän vitsausta, lähtivät temppelistä, puettuina puhtaisiin,

vusta, seisovan lasisen meren päällä, ja heillä oli Jumalan kanteleet,

3. Ja he veisasivat Moseksen, Jumalan palvelian virttä, sanoen: suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekos, Herra Jumala kaikkivaltias! oikiat ja totiset ovat sinun ties, sinä pyhain Kuningas!

4. Kuka ei pelkää sinua, Herra, ja sinun nimeäs ylistä? Sillä sinä yksinäs pyhä olet; sillä kaikki pakanat tulevat, ja sinun kasvois edessä kumartavat ja rukoilevat: että sinun tuomios julistetut ovat.

5. Sitte näin minä, ja katso, todistuksen majan templi avattiin taivaassa.

6. Ja templistä läksivät seitsemän enkeliä, joilla seitsemän vitsausta oli, puetetut puhtailla ja kirkkailla

JOHANNEKSEN ILMESTYS

(ja) hohtavaan pellavavaatteeseen ja kultaiset vyöt rinnan ympäri vyötettyinä.

7 Yksi niistä neljästä olennosta antoi niille seitsemälle enkelille seitsemän kultaista maljaa, täynnä Jumalan vihaa, Hänen, joka elää iäisesti*.

8 Ja temppeli tuli savua täyteen Jumalan kirkkaudesta ja Hänen voimastaan, eikä kukaan voinut mennä sisälle temppeliin ennen kuin niitten seitsemän enkelin seitsemän vitsausta oli käynyt täytäntöön.

16. Luku ENSIMMÄINEN MALJA

1 Kuulin voimakkaan äänen temppelistä sanovan niille seitsemälle enkelille: "Menkää ja valakaa ne seitsemän Jumalan vihan maljaa maan päälle."

2 Niin ensimmäinen lähti ja valoi maljansa maan päälle, ja tuli paha ja ilkeä paisetauti* niihin ihmisiin, joissa

hohtaviin pellavavaatteisiin ja rinnoilta vyötettyinä kultaisilla vöillä.

7 Ja yksi niistä neljästä olennosta antoi niille seitsemälle enkelille seitsemän kultaista maljaa, täynnä Jumalan vihaa, hänen, joka elää aina ja iankaikkisesti.

8 Ja temppeli tuli savua täyteen Jumalan kirkkaudesta ja hänen voimastansa, eikä kukaan voinut mennä sisälle temppeliin, ennenkuin niiden seitsemän enkelin seitsemän vitsausta oli käynyt täytäntöön.

16. Luku

1 Ja minä kuulin suuren äänen temppelistä sanovan niille seitsemälle enkelille: "Menkää ja vuodattakaa ne seitsemän Jumalan vihan maljaa maan päälle".

2 Ja ensimmäinen lähti ja vuodatti maljansa maan päälle; ja tuli pahoja ja ilkeitä paiseita niihin ihmi-

linavaatteilla, ja vyötetyt rinnoilta kultaisilla vöillä.

7. Ja yksi neljästä eläimestä antoi seitsemälle enkelille seitsemän kultaista maljaa, täynnänsä Jumalan vihaa, joka elää iankaikkisesta iankaikkiseen.

8. Ja templi täytettiin savulla Jumalan kunniasta ja hänen voimastansa, ja ei yksikään voinut temppeliin mennä sisälle, siihenasti kuin seitsemän enkelin seitsemän vitsausta täytetyiksi tulivat.

1. Ja minä kuulin suuren äänen templistä sanovan seitsemälle enkelille: menkää ja vuodattakaa Jumalan vihan maljat maan päälle!

2. Ja ensimmäinen meni ja vuodatti maljansa maan päälle: ja tuli paha ja häijy haava ihmisten päälle, joil-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

oli pedon merkki ja jotka palvoivat sen kuvaa.

siin, joissa oli pedon merkki ja jotka kumarsivat sen kuvaa.

la pedon merkki oli, ja niiden päälle, jotka sen kuvaa kumarsivat.

TOINEN MALJA

3 Toinen enkeli valoi maljansa mereen, ja se muuttui vereksi, ikään kuin kuolleen vereksi, ja jokainen *meressä elävä olento kuoli*.

3 Ja toinen enkeli vuodatti maljansa mereen, ja se tuli vereksi, ikäänkuin kuolleen vereksi, ja jokainen elävä olento kuoli, mitä meressä oli.

3. Ja toinen enkeli vuodatti maljansa mereen, ja se tuli niinkuin kuolleen veri, ja kaikki eläväiset sielut kuolivat meressä.

KOLMAS MALJA

4 Kolmas enkeli valoi maljansa jokiin ja vetten lähteisiin, ja ne muuttuivat vereksi.

4 Ja kolmas enkeli vuodatti maljansa jokiin ja vesilähteisiin, ja ne tulivat vereksi.

4. Ja kolmas enkeli vuodatti maljansa virtoihin ja vesilähteisiin: ja se tuli vereksi.

5 Ja kuulin vetten enkelin sanovan: "Vanhurskas olet sinä (Herra), joka olet ja joka olit *ja joka olet pyhä*, kun näin olet tuominnut.

5 Ja minä kuulin vetten enkelin sanovan: "Vanhurskas olet sinä (Herra), joka olet ja joka olit, sinä Pyhä, kun näin olet tuominnut.

5. Ja minä kuulin vetten enkelin sanovan: Herra, sinä olet vanhurskas, joka olet, ja joka oli, ja pyhä, että nämät tuomitsit;

6 Sillä pyhien ja profeettain verta he ovat vuodattaneet, ja verta sinä olet antanut heille juotavaksi, (sillä) he ovat sen ansainneet."

6 Sillä pyhien ja profeettain verta he ovat vuodattaneet, ja verta sinä olet antanut heille juoda; sen he ovat ansainneet."

6. Sillä he ovat pyhäin ja profeettain veren vuodattaneet, ja sinä annoit heille verta juoda; sillä he ovat sen ansainneet.

7 Ja kuulin *toisen enkelin alttarilta* sanovan: "Niin, Herra Jumala Kaikki-

7 Ja minä kuulin alttarin sanovan: "Totisesti, Herra Jumala, Kaikki-

7. Ja minä kuulin toisen (enkelin) alttarilta sanovan: jaa, Herra kaik-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

valtias, oikeat ja vanhurskaat ovat tuomiosi."

valtias, totiset ja vanhurskaat ovat sinun tuomiosi."

kivaltias Jumala, sinun tuomios ovat totiset ja oikeat.

NELJÄS MALJA

8 Neljäs enkeli valoi maljansa aurinkoon, ja sen sallittiin paahtaa ihmisiä tulella.

8 Ja neljäs enkeli vuodatti maljansa aurinkoon, ja sille annettiin valta paahtaa ihmisiä tulella.

8. Ja neljäs enkeli vuodatti maljansa aurinkoon: ja sille annettiin ihmisiä vaivata helteellä tulen kautta.

9 Niin ihmiset paahtuivat kovassa helteessä ja rienasivat Jumalan nimeä, Hänen, jolla on vallassaan nämä vitsaukset, mutta he eivät muutaneet mieltään antaakseen Hänelle kunnian.

9 Ja ihmiset paahtuivat kovassa helteessä ja pilkkasivat Jumalan nimeä, hänen, jolla on vallassaan nämä vitsaukset; mutta he eivät tehneet parannusta, niin että olisivat antaneet hänelle kunnian.

9. Ja ihmiset tulivat palavaksi suuresta helteestä, ja pilkkasivat Jumalan nimeä, jolla niiden vitsausten päälle valta oli, ja ei tehneet parannusta antaaksensa hänelle kunniaa.

VIIDES MALJA

10 Viides enkeli valoi maljansa pedon valtaistuimelle, ja sen valtakunta pimeni,

10 Ja viides enkeli vuodatti maljansa pedon valtaistuimelle, ja sen valtakunta pimeni; ja he pureskelivät kielensä rikki tuskissansa

10. Ja viides enkeli vuodatti maljansa pedon istuimelle; ja hänen valtakuntansa tuli pimiäksi, ja he pureskelivät kielensä rikki kivuilansa,

11 ja he pureskelivat kieltään tuskan vuoksi rienasivat taivaan Jumalaa tuskiensa ja paiseittensa vuoksi, mut-

11 ja pilkkasivat taivaan Jumalaa tuskiensa ja paiseittensa tähden, mutta eivät tehneet parannusta

11. Ja pilkkasivat taivaan Jumalaa kipuinsa ja haavainsa tähden, ja ei tehneet parannusta töistänsä.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

ta eivät muuttaneet mieltään tekojensa suhteen.

KUUDES MALJA

12 Kuudes enkeli valoi maljansa suureen Eufrat-virtaan. Niin sen vesi kuivui, jotta valmistuisi tie auringon noususta tuleville kuninkaille.

13 Ja minä näin lohikäärmeen suusta ja pedon suusta ja väärän profeetan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä, sammakoitten muotoista.

14 Sillä ne ovat riivaajain henkiä, jotka tekevät tunnustekoja. Ne lähtevät (maan ja) koko maanpiirin kuningasten luo kokoamaan heidät sotaan (sinä) Jumalan Kaikkivaltiaan suurena päivänä.

15 — "Katso, minä tulen niin kuin varas. Autuas se, joka valvoo ja pitää vaatteistaan vaarin, jottei hän kulkisi alastonna eikä hänen häpeäänsä nähtäisi!" —

teoistansa.

12 Ja kuudes enkeli vuodatti maljansa suureen Eufrat-virtaan, ja sen vesi kuivui, että tie valmistuisi auringon noususta tuleville kuninkaille.

13 Ja minä näin lohikäärmeen suusta ja pedon suusta ja väärän profeetan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä, sammakon muotoista.

14 Sillä ne ovat riivaajain henkiä, jotka tekevät ihmeitä; ne lähtevät koko maanpiirin kuningasten luo kokoamaan heidät sotaan Jumalan, Kaikkivaltiaan, suurena päivänä.

15 — Katso, minä tulen niinkuin varas; autuas se, joka valvoo ja pitää vaatteistansa vaarin, ettei hän kulkisi alastomana eikä hänen häpeätänsä nähtäisi! —

12. Ja kuudes enkeli vuodatti maljansa suuren virran Euphratin päälle: ja sen vesi kuivui, että tie olis valmistettu itäisille kuninkaille.

13. Ja minä näin lohikäärmeen suusta ja pedon suusta ja väärän prophetan suusta lähtevän kolme rietasta henkeä, sammakkoin muotoista;

14. Sillä he ovat perkeleiden hengen, jotka ihmeitä tekevät ja menevät maan ja koko maanpiirin kuningasten tykö, kokoomaan heitä sotaan suurena kaikkivaltiaan Jumalan päivänä.

15. Katso, minä tulen niinkuin varas: autuas on se, joka valvoo ja kätkee vaatteensa, ettei hän alasti kävisi, ettei hänen häpiäänsä nähtäisi.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

16 Ja Hän* kokosi heidät paikkaan, jonka nimi hepreaksi on Harmagedon.

16 Ja ne kokosivat heidät siihen paikkaan, jonka nimi hebreaksi on Harmagedon.

16. Ja hän on koonnut heitä siihen siaan, jota kutsutaan Hebreaksi Armageddon.

SEITSEMÄS MALJA

17 Seitsemäs enkeli valoi maljansa ilmaan, ja (taivaan) temppeleistä, valtaistuimelta, lähti voimakas ääni, joka sanoi: "Se on tapahtunut."

17 Ja seitsemäs enkeli vuodatti maljansa ilmaan, ja (taivaan) temppeleistä, valtaistuimelta, lähti suuri ääni, joka sanoi: "Se on tapahtunut".

17. Ja seitsemäs enkeli vuodattaa maljansa ilmaan: ja taivaan temppeleistä läksi suuri ääni, istuimelta, joka sanoi: se on tapahtunut.

18 Ja tuli *ääniä ja ukkosenjylinää ja salamoita*, tuli suuri maanjäristys, jollaista ei ole ollut siitä asti kuin ihmisiä on ollut maan päällä, niin ankara, niin suuri maanjäristys.

18 Ja tuli salamoita ja ääniä ja ukkosenjylinää; ja tuli suuri maanjäristys, niin ankara ja suuri maanjäristys, ettei sen vertaista ole ollut siitä asti, kuin ihmisiä on ollut maan päällä.

18. Ja äännet tulivat ja pitkäiset ja leimaukset, ja suuri maanjäristys tapahtui, jonka kaltaista ei ole ollut sitte kuin ihmiset tulivat maan päälle, senkaltainen suuri maanjäristys.

19 Se suuri kaupunki meni kolmeen osaan ja kansakuntain kaupungit sortuivat. Ja suuri Babylon tuli muistoon Jumalan edessä, niin että Hän antoi sille kiivaan vihansa viinimaljan.

19 Ja se suuri kaupunki meni kolmeen osaan, ja kansojen kaupungit kukistuivat. Ja se suuri Babylon tuli muistetuksi Jumalan edessä, niin että hän antoi sille vihansa kiivauden viinimaljan.

19. Ja se suuri kaupunki tuli kolmeksi osaksi, ja pakanain kaupungit lankesivat; ja se suuri Babylon muistettiin Jumalan edessä, että hän antais hänelle juomaastian hirmuisen vihansa viinasta;

20 Kaikki saaret pakenivat, eikä vuoria enää näkynyt.

20 Ja kaikki saaret pakenivat, eikä vuoria enää ollut.

20. Ja kaikki luodot pakenivat, ja ei vuoria löydetty;

21 Ja isoja rakeita, noin leiviskän*

21 Ja suuria rakeita, leiviskän pai-

21. Ja suuri rae niinkuin leiviskän

JOHANNEKSEN ILMESTYS

painoisia, putosi taivaasta ihmisten päälle, ja ihmiset rienasivat Jumalaa raesateen vitsauksen vuoksi, sillä sen vitsaus oli ylen suuri.

17. Luku SUURI PORTTO PEDON SELÄSSÄ

1 Yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa, tuli ja puhui kanssani sanoen (minulle): "Tule, näytän sinulle sen suuren porton tuomion, hänen, joka istuu paljojen vetten päällä

2 ja jonka kanssa maan hallitsijat* ovat haureutta harjoittaneet. Ja hänen haureutensa viinistä ovat maan päällä asuvat juopuneet."

3 Hän vei minut hengessä autiomaa-han. Ja näin naisen istuvan kirkkaan punaisen pedon selässä. Peto oli täynnä rienaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

4 Nainen oli puettu purppuraan ja

noisia, satoi taivaasta ihmisten päälle; ja ihmiset pilkkasivat Jumalaa raesateen vitsauksen tähden, sillä se vitsaus oli ylen suuri.

17. Luku

1 Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa, ja puhui minulle sanoen: "Tule, minä näytän sinulle sen suuren porton tuomion, joka istuu paljojen vetten päällä,

2 hänen, jonka kanssa maan kuninkaat ovat haureutta harjoittaneet ja jonka haureuden viinistä maan asukkaat ovat juopuneet".

3 Ja hän vei minut hengessä erämaahan. Siellä minä näin naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

4 Ja nainen oli puettu purppuraan

paino lankesi alas taivaasta ihmisten päälle. Ja ihmiset pilkkasivat Jumalaa rakeen vitsauksen tähden, sillä sen vitsaus oli sangen suuri.

1. Ja tuli yksi seitsemästä enkelistä, joilla seitsemän maljaa oli, ja puhui minun kanssani ja sanoi minulle: tule, minä osoitan sinulle sen suuren porton tuomion, joka paljoin vetten päällä istuu,

2. Jonka kanssa maan kuninkaat huorin tehneet ovat, ja ne, jotka maan päällä asuvat, ovat hänen huoruutensa viinasta juopuneet.

3. Ja hän vei minun hengessä korpeen. Ja minä näin vaimon istuvan verenkarpaisen pedon päällä, täynnänsä pilkkanimiä, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

4. Ja vaimo oli vaatetettu purpural-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

kirkkaan punaiseen ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä, ja hän piti kädessään kultaista maljaa täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa riettautta*.

5 Hänen otsaansa oli kirjoitettu *nimi, salaisuus: "Suuri* Babylon, maan porttojen ja kauhistusten äiti."

6 Näin naisen olevan juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajain verestä. Nähdessäni hänet ihmettelin suuresti.

NÄYN SELITYS

7 Niin enkeli sanoi minulle: "Miksi ihmettelet? Sanon sinulle naisen salaisuuden ja tuon pedon salaisuuden, joka häntä kantaa ja jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

8 Peto jonka näit, oli eikä ole, mutta on nouseva syvyydestä ja menevä kadotukseen, ja ne maan päällä asu-

ja helakanpunaan ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä ja piti kädessään kultaista maljaa, joka oli täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa riettauksia.

5 Ja hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi, salaisuus: "Suuri Babylon, maan porttojen ja kauhistuksien äiti".

6 Ja minä näin sen naisen olevan juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajain verestä; ja nähdessäni hänet minä suuresti ihmettelin.

7 Ja enkeli sanoi minulle: "Miksi ihmettelet? Minä sanon sinulle tuon naisen salaisuuden ja tuon pedon salaisuuden, joka häntä kantaa ja jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

8 Peto, jonka näit, on ollut, eikä sitä enää ole, mutta se on nouseva syvyydestä ja menevä

la ja verenkarvaisella, ja oli kullalla kullattu, ja kalliilla kivillä ja päärlyillä, ja piti kädessänsä kultaisen maljan, täynnä kauhistuksia ja hänen huoruutensa riettautta.

5. Ja hänen otsassansa oli nimi kirjoitettu: salaus: suuri Babylon, huoruuden ja maan kauhistuksen äiti.

6. Ja minä näin vaimon juopuneena pyhain ja Jeesuksen todistajain verestä; ja minä ihmettelin suuresti, kuin minä sen näin.

7. Ja enkeli sanoi minulle, miksis ihmettelet? Minä sanon sinulle vaimon salaisuuden ja pedon salaisuuden, joka häntä kantaa, ja jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

8. Peto, jonka näit, on ollut ja ei ole, ja se on syvyydestä tuleva ylös ja on kadotukseen menevä: ja

JOHANNEKSEN ILMESTYS

vat, joitten nimet eivät ole kirjoitetut elämän kirjaan maailman perustamisesta asti, ihmettelevät kun näkevät pedon, joka* oli eikä ole, vaikka on.

9 Tässä on ymmärrys jossa on viisaus: Ne seitsemän päätä ovat seitsemän vuotta, joitten päällä nainen istuu. On* myös seitsemän kuningasta;

10 viisi on kaatunut (ja) yksi on. Toinen ei ole vielä tullut, mutta kun hän tulee, hänen pitää pysyä vähän aikaa.

11 Peto, joka oli eikä ole, on itse myös kahdeksas ja on yksi niistä seitsemästä ja menee kadotukseen.

12 Ne kymmenen sarvea, jotka näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet kuninkuutta, mutta he saavat vallan niin kuin kuninkaat, yhdeksi hetkeksi pedon

kadotukseen; ja ne maan päällä asuvaliset, joiden nimet eivät ole kirjoitetut elämän kirjaan, hamasta maailman perustamisesta, ihmettelevät, kun he näkevät pedon, että se on ollut eikä sitä enää ole, mutta se on tuleva.

9 Tässä on ymmärrys, jossa viisaus on: Ne seitsemän päätä ovat seitsemän vuotta, joiden päällä nainen istuu; ne ovat myös seitsemän kuningasta;

10 heistä on viisi kaatunut, yksi on, viimeinen ei ole vielä tullut, ja kun hän tulee, pitää hänen vähän aikaa pysymän.

11 Ja peto, joka on ollut ja jota ei enää ole, on itse kahdeksas, ja on yksi noista seitsemästä, ja menee kadotukseen.

12 Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet kuninkuutta, mutta saavat vallan niinkuin kuninkaat yhdeksi hetkek-

ne, jotka maan päällä asuvat, (joidenka nimet ei ole elämän kirjassa maailman alusta kirjoitetut,) ihmettelevät, kuin he näkevät pedon, joka oli ja ei ole, vaikka hän kuitenkin on.

9. Ja tässä on mieli, jolla viisaus on. Ne seitsemän päätä ovat seitsemän vuotta, joidenka päällä vaimo istuu.

10. Ja ovat seitsemän kuningasta: viisi ovat langenneet, ja yksi on, ja toinen ei ole vielä tullut, ja kuin hän tulee, niin hänen pitää vähän aikaa pysymän.

11. Ja peto, joka oli ja ei ole, on itse kahdeksas, ja on niistä seitsemästä, ja menee kadotukseen.

12. Ja ne kymmenen sarvea, jotka näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka ei vielä valtakuntaa saaneet ole, mutta niinkuin kuninkaat saavat voiman yhdeksi het-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

kanssa.

13 Näillä on yksi mieli, ja he luovuttavat* voimansa ja valtansa pedolle.

14 He sotivat Karitsaa vastaan, mutta Karitsa voittaa heidät, sillä Hän on herrain Herra ja kuningasten Kuningas, ja Hänen seuralaisensa ovat kutsutut ja valitut ja uskolliset."

15 Ja hän sanoi minulle: "Vedet, jotka näit, tuolla missä portto istuu, ovat kansoja ja väkijoukkoja ja kansakuntia ja kieliä.

16 Ne kymmenen sarvea, jotka näit pedolla*, ne vihaavat porttoa ja saattavat hänet hylätyksi ja alastomaksi ja syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulella.

17 Sillä Jumala on pannut heidän sydämiinsä halun täyttää Hänen aivoituksensa ja toimia yksimielisesti ja antaa kuninkuutensa pedolle, kunnes Jumalan sanat täyttyvät.

si pedon kanssa.

13 Näillä on yksi ja sama mieli, ja he antavat voimansa ja valtansa pedolle.

14 He sotivat Karitsaa vastaan, mutta Karitsa on voittava heidät, sillä hän on herrain Herra ja kuningasten Kuningas; ja kutsutut ja valitut ja uskolliset voittavat hänen kanssansa."

15 Ja hän sanoi minulle: "Vedet, jotka sinä näit, tuolla, missä portto istuu, ovat kansoja ja väkijoukkoja ja kansanheimoja ja kieliä.

16 Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ja peto, ne vihaavat porttoa ja riisuvat hänet paljaaksi ja alastomaksi ja syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulella.

17 Sillä Jumala on pannut heidän sydämeensä, että he täyttävät hänen aivoituksensa, yksimielisesti, ja antavat kuninkuutensa pedolle, kunnes Jumalan sanat täyttyvät.

keksi pedon kanssa.

13. Näillä on yksi neuvo, ja he antavat pedolle voimansa ja valtansa.

14. Nämät sotivat Karitsan kanssa, ja Karitsa on heidät voittava; sillä hän on herrain' Herra, ja kuningasten Kuningas: ja ne, jotka hänen kanssansa ovat, kutsutut ja valitut ja uskolliset.

15. Ja hän sanoi minulle: vedet, jotkas näit, kussa portto istuu, ovat kansat ja joukot, ja pakanat ja kielet.

16. Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä pedossa näit, ne pitää porttoa vihaaman, ja pitää hänen hävittämän ja alastomaksi tekevän, ja heidän pitää syömän hänen lihansa, ja sen tulella polttavat.

17. Sillä Jumala on antanut heidän sydämeensä, että he hänen suionsa jälkeen tekevät, ja että he sen yhdestä tahdosta tekevät, ja antavat valtakuntansa pedolle, siihenasti kuin Jumalan sanat täyte-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

18 Ja nainen, jonka näit, on se suuri kaupunki, jolla on maan kuninkaitten kuninkuus."

18. Luku BABYLONIN KUKISTUMINEN

1 Tämän jälkeen näin tulevan taivaasta [toisen] enkelin, jolla on suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan.

2 Ja hän huusi (voimallisesti) kovalla äänellä ja sanoi: "Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten henkien olinpaikaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattujen lintujen olinpaikaksi.

3 Sillä hänen haureutensa viiniä ovat kaikki kansakunnat juoneet, ja maan hallitsijat* ovat haureutta harjoittaneet hänen kanssaan, ja maan kauppiat ovat rikastuneet hänen hekumansa väkevyydestä."

18 Ja nainen, jonka sinä näit, on se suuri kaupunki, jolla on maan kuninkaitten kuninkuus."

18. Luku

1 Sen jälkeen minä näin tulevan taivaasta alas erään toisen enkelin, jolla oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan.

2 Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: "Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten henkien tyyssijaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattavain lintujen tyyssijaksi.

3 Sillä hänen haureutensa viiniä ovat kaikki kansat juoneet, ja maan kuninkaat ovat haureutta harjoittaneet hänen kanssansa, ja maan kauppiat ovat rikastuneet hänen hekumansa runsaudesta."

tyksi tulevat.

18. Ja vaimo, jonka sinä näit, on suuri kaupunki, jolla on valta maan kuningasten ylitse.

1. Ja sitte näin minä toisen enkelin tulevan alas taivaasta, jolla oli suuri voima: ja maa valistui hänen kirkkaudestansa.

2. Ja hän huusi väkevästi suurella äänellä ja sanoi: lankesi, lankesi suuri Babylon, ja on tullut perkeleitten asumasiaksi, ja kaikkein rietasten henkein kätköksi, ja kaikkein rietasten ja vihattavain lintuin kätköksi.

3. Sillä hänen huoruutensa viinasta ovat kaikki pakanat juoneet, ja maan kuninkaat hänen kanssansa huorin tehneet, ja kauppamiehet maan päällä ovat rikastuneet hänen herkkuiensa voimasta.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

4 Kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: "Lähtekää siitä ulos, minun kansani, ettette olisi osallisia hänen synteihinsä ja ettette saisi kärsiä hänen vitsauksistaan.

5 Sillä hänen syntinsä ovat nousseet* taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa.

6 Antakaa hänelle niin kuin hänkin on antanut (teille), maksakaa hänelle kaksinkertaisesti hänen tekojensa mukaan. Siihen maljaan, johon hän on kaatanut, kaatakaa te hänelle kaksin verroin.

7 Niin paljon kuin hän on itseään korottanut ja hekumallisesti* elänyt, niin paljon antakaa hänelle vaivaa ja surua. Koska hän sanoo sydämessään: 'Istun kuningattarena enkä ole leski enkä ole surua näkevä',

8 sen vuoksi hänen vitsauksensa — kuolema ja suru ja nälkä — tulevat yhtenä päivänä, ja hänet poltetaan

4 Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: "Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistaan.

5 Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa.

6 Kostakaa hänelle sen mukaan, kuin hän on tehnyt (teille), ja antakaa hänelle kaksinkertaisesti hänen teoistansa; siihen maljaan, johon hän on kaatanut, kaatakaa te hänelle kaksin verroin.

7 Niin paljon kuin hän on itselleen kunniaa ja hekumaa hankkinut, niin paljon antakaa hänelle vaivaa ja surua. Koska hän sanoo sydämessään: 'Minä istun kuningattarena enkä ole leski enkä ole surua näkevä',

8 sentähden hänen vitsauksensa tulevat yhtenä päivänä: kuolema ja suru ja nälkä, ja hän joutuu tulessa

4. Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: te. minun kansani, lähtekää ulos hänestä, ettette hänen synneistänsä osallisiksi tulisi, ettette myös jotakin hänen vitsauksistaan saisi.

5. Sillä hänen syntinsä ovat ulottuneet hamaan taivaaseen asti, ja Jumala muisti hänen vääryytensä.

6. Maksakaa hänelle niinkuin hänkin maksoi teille, ja kertokaa hänelle kaksinkertaisesti hänen töittensä jälkeen; sillä juomastiialla, josta hän teille pani sisälle, niin pankaat hänelle kaksinkertaisesti.

7. Niin paljo kuin hän itsiänsä kunnioitti ja koreili, niin antakaa hänelle niin paljon vaivaa ja itkua; sillä hän sanoo sydämessään: minä istun ja olen kuningatar ja en leski, ja ei minun pidä itkua näkemän.

8. Sentähden pitää hänen vitsauksensa yhtenä päivänä tuleman: kuolema ja itku ja nälkä, ja hän pi-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

tulessa, sillä voimallinen on Herra Jumala, joka *hänet tuomitsee*."

poltettavaksi, sillä väkevä on Herra Jumala, joka on hänet tuominut."

tää tulella poltettaman; sillä Herra Jumala on väkevä, joka hänen tuomitsee.

MURHE BABYLONIN KUKISTUMISESTA

9 Maan hallitsijat,* jotka hänen kanssaan ovat haureutta harjoittaneet ja hekumallisesti eläneet, itkevät (häntä) ja valittavat häntä, kun näkevät hänen palonsa savun.

9 Ja maanpiirin kuninkaat, jotka hänen kanssansa ovat haureutta harjoittaneet ja hekumallisesti eläneet, itkevät ja parkuvat häntä, kun näkevät hänen palonsa savun;

9. Ja häntä pitää itkettämän, ja maan kuninkaat parkuvat häntä, jotka hänen kanssansa huorin tekevät ja hekumassa elivät, kuin he hänen palonsa savun näkevät.

10 He seisovat loitolla hänen vaivansa pelottamina ja sanovat: "Voi, voi suurta kaupunkia, Babylonia, vahvaa kaupunkia, sillä tuomiosi tuli yhdessä hetkessä."

10 he seisovat loitolla kauhistuen hänen vaivaansa ja sanovat: "Voi, voi sinua, Babylon, sinä suuri kaupunki, sinä vahva kaupunki, sillä sinun tuomiosi tuli yhdessä hetkessä!"

10. Ja pitää taampana seisoman hänen vaivansa pelvon tähden ja sanoman: voi, voi suurta kaupunkia Babylonia, väkevää kaupunkia! sillä yhdellä hetkellä tuli sinun tuomios.

11 Myös maan kauppiaat itkevät ja surevat häntä, kun ei kukaan enää osta heidän tavaraansa,

11 Ja maanpiirin kauppiaat itkevät ja surevat häntä, kun ei kukaan enää osta heidän tavaraansa,

11. Ja kauppamiehet maan päällä itkevät ja murehtivat häntä, ettei kenkään enempi heidän kalujansa osta:

12 tavaraa kuten kultaa ja hopeaa ja jalokiviä ja helmiä ja *hienoa liinakangasta* ja purppuraa ja silkkiä ja

12 kaupaksi tuotua kultaa ja hopeata ja jalokiviä ja helmiä ja pel-lavakangasta ja purppuraa ja silk-

12. Kulta- ja hopiakaluja, ja kalliita kiviä ja päärlyjä, ja kalliita liinavaatteita, ja purppuraa ja silkkiä, ja

JOHANNEKSEN ILMESTYS

helakan punaa ja kaikenlaista hajupuuta ja kaikenlaisia norsunluutuotteita ja kaikenlaisia kalleimmasta puusta ja vaskesta ja raudasta ja marmorista tehtyjä esineitä

13 ja kanelia [ja hiusvoidetta] ja suitsuketta ja voiteluöljyä ja suitsutuspihkaa ja viiniä ja öljyä ja lestyjä jauhoja ja vehnää ja karjaa ja lampaita ja hevosia ja vaunuja ja orjia ja ihmisten sieluja.

14 Sielusi himoitsevat hedelmät ovat sinulta menneet, ja kaikki kallis ja komea on sinulta hävinnyt, *etkä sinä niitä enää koskaan löydä*.

15 Niitten kauppiaat, jotka rikastuivat hänestä, seisovat loitolla hänen vaivansa pelottamina, itkien ja surren,

16 ja sanovat: "Voi, voi suurta kaupunkia, joka oli puettu pellavaan ja purppuraan ja helakan punaan ja ko-

kiä ja helakanpunaista ja kaikkinaista hajupuuta ja kaikenlaisia norsunluu-esineitä ja kaikenlaisia kalleimmasta puusta ja vaskesta ja raudasta ja marmorista tehtyjä esineitä,

13 ja kanelia ja hiusvoidetta ja suitsuketta ja hajuvoidetta ja suitsutuspihkaa ja viiniä ja öljyä ja lestyjä jauhoja ja viljaa ja karjaa ja lampaita ja hevosia ja vaunuja ja orjia ja ihmissieluja.

14 Ja hedelmät, joita sinun sielusi himoitsi, ovat sinulta menneet, ja kaikki kalleutesi ja komeutesi ovat sinulta hävinneet, eikä niitä enää koskaan löydetä.

15 Niiden kauppiaat, ne, jotka rikastuivat tästä kaupungista, seisovat loitolla kauhistuen hänen vaivaansa, itkien ja surren,

16 ja sanovat: "Voi, voi sitä suurta kaupunkia, joka oli puettu pellavaan ja purppuraan ja helakanpu-

tulipunaista, ja kaikkinaisia kalliita puita, ja kaikkinaisia astioita elephantin luista, ja kaikkinaisia astioita kalleimmista puista, ja vaskesta, ja raudasta, ja marmorista,

13. Ja kanelia ja hyvänhajullisia, ja voidetta, ja pyhää savua, ja viinaa, ja öljyä, ja sämpyliä, ja nisuja, ja karjaa, lampaita ja hevosia, rattaita, ja orjia ja ihmisten sieluja.

14. Ja hedelmät, joita sinun sielus himoitsee, ovat sinulta paenneet pois, ja kaikki, jotka lihavat ja kauriit olivat, ne ovat sinusta oljonneet pois, ja ei sinun pidä niitä enää löytämän.

15. Näiden kaluin kauppamiehet, jotka hänestä rikastuneet ovat, pitää taampana seisoman hänen vaivansa pelvon tähden, itkemän ja murehtiman.

16. Ja sanoman: voi, voi suurta kaupunkia! joka puettettu oli kalliilla liinalla ja purpuralla, ja tulipunai-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

ristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä, kun niin suuri rikkaus yhdessä hetkessä tuhoutui!"

17 Ja kaikki laivurit ja kaikki laivaväki* ja merimiehet ja kaikki, jotka amatikseen purjehtivat merellä, seisovivat loitolla

18 ja huusivat nähdessään hänen palonsa savun ja sanoivat: "Mikä on tämän suuren kaupungin vertainen?"

19 Ja he heittivät tomua päänsä päälle ja huusivat itkien ja surren ja sanoivat: "Voi, voi suurta kaupunkia, jossa kaikki, joilla oli laivoja merellä, rikastuivat sen kalleuksista — kun se tuhoutui yhdessä hetkessä!"

BABYLONIN KUKISTUMINEN ON LOPULLINEN

20 Riemuitse hänestä, taivas ja te pyhät [ja] apostolit ja profeetat, sillä

naan ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä, kun semmoinen rikkaus yhdessä hetkessä tuhoutui!"

17 Ja kaikki laivurit ja kaikki rannikopurjehtijat ja merimiehet ja kaikki merenkulkijat seisovivat loitolla

18 ja huusivat nähdessään hänen palonsa savun ja sanoivat: "Mikä on tämän suuren kaupungin vertainen?"

19 Ja he heittivät tomua päänsä päälle ja huusivat itkien ja surren ja sanoivat: "Voi, voi sitä suurta kaupunkia, jonka kalleuksista rikastuivat kaikki, joilla oli laivoja merellä, kun se yhdessä hetkessä tuhoutui!"

20 Riemuitse hänestä, taivas, ja te pyhät ja apostolit ja profeetat; sillä

sella, ja kullalla yltäkullattu, ja kalliilla kivillä, ja päärlyillä; yhdellä hetkellä ovat senkaltaiset rikkauDET hävitetyt.

17. Ja kaikki haahdenhaltiat, ja kaikki haaksiväki, jotka laivoissa asuvat, ja merimiehet, ja jotka merellä vaeltavat, seisovivat taampana,

18. Ja huusivat, kuin he savun hänen palostansa näkivät, ja sanoivat: kuka on tämän suuren kaupungin verta?

19. Ja he heittivät multaa päntensä päälle, huusivat, itkivät ja mu-rehtivat, sanoen: voi, voi suurta kaupunkia! jossa kaikki rikastuneet ovat, joilla laivat meressä olivat, hänen kalliista kaluistansa; yhdellä hetkellä on hän hävitetty.

20. Ihastu, taivas, hänestä, ja te pyhät apostolit ja prophetat! sillä

JOHANNEKSEN ILMESTYS

Jumala on hänessä pannut täytännön teidän tuomionne.

21 Ja muuan väkevä enkeli otti kiven niin kuin ison myllynkiven ja heitti sen mereen sanoen: "Näin heitetään kiivaasti pois Babylon, suuri kaupunki, eikä sitä enää löydetä.

22 Ei kuulla sinussa enää kanteleensoittajain ja laulajain ja huilunsoittajain ja torvensoittajain ääntä. Ei löydetä sinusta enää minkään ammatin taitajaa. Ei kuulla sinussa enää myllyn ääntä.

23 Ei loista sinussa enää lampun valo. Ei kuulla sinussa enää yljän eikä morsiamen ääntä. Sillä kauppiaasi olivat maan ylimyksiä, koska velhoutesi on eksyttänyt kaikki kansakunnat.

24 Ja hänestä on löydetty profeettain ja pyhien ja kaikkien maan päällä tapettujen veri."

Jumala on hänet tuominnut ja kostanut hänelle teidän tuomionne.

21 Ja väkevä enkeli otti kiven, niinkuin suuren myllynkiven, ja heitti sen mereen sanoen: "Näin heitetään kiivaasti pois Babylon, se suuri kaupunki, eikä sitä enää löydetä".

22 Ei kuulla sinussa enää kanteleensoittajain ja laulajain, huilun- ja torvensoittajain ääntä; ei löydetä sinusta enää minkään ammatin taituria; ei kuulla sinussa enää myllyn jyrinää;

23 ei loista sinussa enää lampun valo; ei kuulla sinussa enää huutoa yljälle eikä huutoa morsiamelle; sillä sinun kauppiaasi olivat maan mahtavia, ja sinun velhoutesi villitsi kaikki kansat;

24 ja hänestä on löydetty profeettain ja pyhien veri ja kaikkien veri, jotka maan päällä ovat tapetut.

Jumala tuomitsee teidän tuomionne hänen päällensä.

21. Ja yksi väkevä enkeli nosti ison kiven, niinkuin myllynkiven, ja heitti sen mereen ja sanoi: näin äkisti pitää suuri kaupunki Babylon heitettämän pois, ja ei häntä pidä enempi löydettämän.

22. Ja kanteleiden soittajain ja laulajain, ja huiluin ja basunan soittajain ääni ei pidä enempi sinusta kuuluman, ja ei yhtäkään virkamiestä yhdestäkään virasta pidä enempi sinussa löydettämän, ja myllyn ääni ei pidä enempi sinussa kuuluman;

23. Ja kynttilän valkeus ei pidä sinussa enää valistaman, ja yljän ja morsiamen ääni ei pidä enää sinussa kuuluman; sillä sinun kaupiamiehes olivat maan päämiehet, ja sinun noitumises kautta ovat kaikki pakanat eksyneet.

24. Ja hänessä on prophetain ja pyhäin veri löydetty, ja kaikkein niiden, jotka maan päällä tapetut

ovat.

19. Luku TAIVAASSA ILOITTAAN
BABYLONIN KUKISTUMISESTA

1 Tämän jälkeen kuulin ikään kuin suuren kansanjoukon voimakkaan äänen taivaassa sanovan: "Halleluja! Pelastus (ja kirkkaus) ja kunnia ja voima *kuuluu (Herralles) Jumalallemme*.

2 Sillä oikeat ja vanhurskaat ovat Hänen tuomionsa, sillä Hän on tuominnut sen suuren porton, joka turmeli maan haureudellaan, ja Hän on kostanut hänelle palvelijainsa veren."

3 Ja he sanoivat toistamiseen: "Halleluja!" Ja hänen savunsa nousee iäisesti*.

4 Niin ne kaksikymmentä neljä vanhinta ja neljä olentoa heittäytyivät maahan ja palvoivat Jumalaa, joka istuu valtaistuimella, ja sanoivat: "Aamen, halleluja!"

5 Ja valtaistuimelta lähti ääni, joka

19. Luku

1 Sen jälkeen minä kuulin ikään kuin kansan paljouden suuren äänen taivaassa sanovan: "Halleluja! Pelastus (ja ylistys) ja kunnia ja voima on Jumalan, meidän Jumalamme.

2 Sillä totiset ja vanhurskaat ovat hänen tuomionsa; sillä hän on tuominnut sen suuren porton, joka turmeli maan haureudellaan, ja on kostanut ja on vaatinut hänen kädestänsä palvelijainsa veren."

3 Ja he sanoivat toistamiseen: "Halleluja!" Ja hänen savunsa nousee aina ja iankaikkisesti.

4 Ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta ja neljä olentoa lankesivat maahan ja kumartaen rukoilivat Jumalaa, joka valtaistuimella istuu, ja sanoivat: "Amen, halleluja!"

5 Ja valtaistuimelta lähti ääni, joka

1. Ja sitte kuulin minä suuren äänen, niinkuin paljolta kansalta taivaassa, sanovan: halleluja! autuus ja ylistys, kunnia ja voima olkoon Herralle meidän Jumalalle!

2. Sillä hänen tuomionsa ovat totiset ja vanhurskaat: että hän on suuren porton tuominnut, joka huoruudellansa maan turmeli, ja on palveliainsa veren sen kädestä kostanut.

3. Ja taas he sanoivat: halleluja! Ja sen savu käy ylös ijankaikkisesta ijankaikkiseen.

4. Ja neljäkolmattakymmentä vanhinta ja neljä eläintä maahan lankesivat ja rukoilivat Jumalaa, istuimella istuvaista, ja sanoivat: amen! halleluja!

5. Ja ääni kuului istuimelta, sano-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

sanoi: "Ylistäkää Jumalaamme, kaikki Hänen palvelijansa (ja) te, jotka Häntä pelkätte sekä pienet että suuret."

sanoi: "Ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki hänen palvelijansa, te, jotka häntä pelkätte, sekä pienet että suuret".

en: kiittäkää meidän Jumalaamme kaikki hänen palveliansa ja jotka häntä pelkätte, sekä pienet että suuret.

KARITSAN HÄÄT

6 Sitten kuulin ikään kuin suuren kansanjoukon äänen ja ikään kuin paljojen vetten pauhun ja ikään kuin voimakkaan ukkosenjylinän sanovan: "Halleluja! Sillä Herra Jumala* Kaikkivaltias on ottanut hallituksen.

6 Ja minä kuulin ikäänkuin kansan paljouden äänen ja ikäänkuin paljojen vetten pauhinan ja ikäänkuin suuren ukkosenjylinän sanovan: "Halleluja! Sillä Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut hallituksen.

6. Ja minä kuulin niinkuin paljon kansan äänen, ja niinkuin suuren veden äänen, ja niinkuin suurten pitkäisten äänen, jotka sanoivat: halleluja! sillä Herra kaikkivaltias Jumala on valtakunnan omistanut.

7 Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia Hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja Hänen vaimonsa on itsensä valmistanut.

7 Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on itsensä valmistanut.

7. Iloitkaamme ja riemuitkaamme, ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja sen emäntä valmisti itsensä.

8 Ja hänen annettiin pukeutua pellaavaan, *puhtaaseen ja hohtavaan*, sillä se pellava on pyhien vanhurskautus.

8 Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskautus."

8. Ja hänen annettiin pukea itsensä puhtaalla ja kiiltävällä kalliilla liinalla, joka kallis liina on pyhain vanhurskaus.

9 Ja hän sanoi minulle: "Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!" Vielä hän sanoi minulle:

9 Ja hän sanoi minulle: "Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!" Vielä hän sa-

9. Ja hän sanoi minulle: kirjoita: autuaat ovat ne, jotka ovat Karitsan häihin ehtoolliselle kutsutut.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

"Nämä ovat Jumalan totuullisia sanoja."

10 Niin heittäydyin hänen jalkainsa eteen osoittaakseni hänelle kunnioitusta. Mutta hän sanoi minulle: "Katso, ettet tee sitä. Olen sinun ja veljiesi palvelutoveri, niitten, joilla on Jeesuksen todistus. Palvo Jumalaa. Sillä *Jeesuksen todistus on profetoimisen henki*."

noi minulle: "Nämä sanat ovat totiset Jumalan sanat".

10 Ja minä lankesin hänen jalkojensa juureen, kumartaen rukoilakseni häntä. Mutta hän sanoi minulle: "Varo, ettet tee sitä; minä olen sinun ja sinun veljiesi kanssapalvelija, niiden, joilla on Jeesuksen todistus; kumarra ja rukoile Jumalaa. Sillä Jeesuksen todistus on profetian henki."

Ja hän sanoi minulle: nämät Jumalan sanat ovat totiset.

10. Ja minä lankesin hänen jalkainsa eteen häntä rukoilemaan. Mutta hän sanoi minulle: katso, ettes sitä tee; minä olen sinun ja sinun veljeis kanssapalvelia ja niiden, joilla Jeesuksen todistus on: kumarra ja rukoile Jumalaa, sillä Jeesuksen todistus on prophetain henki.

KRISTUS LÄHTEE SOTIMAAN

11 Ja minä näin taivaan auenneena. Ja katso, valkea hevonen, ja sen selässä istuvan nimi on Uskollinen ja Totuullinen, ja Hän tuomitsee ja sotii vanhurskaasti.

12 Hänen silmänsä olivat niin kuin tulen liekki, ja Hänen päässään oli monta kruunua. Hänellä oli kirjoitettuna nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin Hän itse.

13 Hän oli pukeutunut vereen kastettuun viittaan, ja Hänen nimensä on

11 Ja minä näin taivaan auenneena. Ja katso: valkoinen hevonen, ja sen selässä istuvan nimi on Uskollinen ja Totinen, ja hän tuomitsee ja sotii vanhurskaudessa.

12 Ja hänen silmänsä olivat niin kuin tulen liekit, ja hänen päässään oli monta kruunua, ja hänellä oli kirjoitettuna nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin hän itse,

13 ja hänellä oli yllään vereen kastettu vaippa, ja nimi, jolla häntä

11. Ja minä näin taivaan avatuksi, ja katso, valkia orhi, ja se, joka sen päällä istui, kutsuttiin uskolliseksi ja totiseksi, ja vanhurskautella hän tuomitsee ja sotii.

12. Ja hänen silmänsä olivat niin kuin tulen liekki, ja hänen päässään on monta kruunua, ja hänellä oli kirjoitettu nimi, jota ei kenkään tietänyt, vaan hän itse.

13. Ja hän oli vaatetettu vereen kastetulla vaatteella. Ja sen nimi

JOHANNEKSEN ILMESTYS

Jumalan Sana.

14 Häntä seurasivat valkeilla hevosilla ratsastaen taivaan sotajoukot, puettuina valkeaan ja puhtaaseen pel-lavaan.

15 Ja Hänen suustaan lähtee terävä miekka, jotta Hän sillä löisi kansakuntia. Ja Hän on kaitseva heitä rautavaltikalla, ja Hän polkee Jumalan, Kaikkivaltiaan kiivaan vihani kuurnan.

16 Ja Hänellä on viitassaan ja kupeellaan kirjoitettuna nimi "Kuningasten Kuningas ja herrain Herra."

PETO JA VÄÄRÄ PROFEETTA VOITETAAN

17 Ja minä näin erään enkelin seisovan auringossa, ja hän huusi voimakkaalla äänellä sanoen kaikille keskitaivaalla lentäville linnuille: "Tulkaa (ja) kokoontukaa *suuren Jumalan* aterialle

18 syömään hallitsijain* lihaa ja sota-

kutsutaan, on Jumalan Sana.

14 Ja häntä seurasivat ratsastaen valkoisilla hevosilla taivaan sotajoukot, puettuina valkeaan ja puhtaaseen pellavavaatteeseen.

15 Ja hänen suustaan lähtee terävä miekka, että hän sillä löisi kansoja. Ja hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalla, ja hän polkee kaikkivaltiaan Jumalan vihani kuurnan.

16 Ja hänellä on vaipassa kupeellaan kirjoitettuna nimi: "Kuningasten Kuningas ja herrain Herra".

17 Ja minä näin enkelin seisovan auringossa, ja hän huusi suurella äänellä sanoen kaikille keskitaivaalla lentäville linnuille: "Tulkaa, kokoontukaa Jumalan suurelle aterialle

18 syömään kuningasten lihaa ja

kutsutaan Jumalan sanaksi.

14. Ja sotajoukko, joka taivaassa on, seurasi häntä valkeilla hevosilla, vaetetut valkiilla puhtaalla kalliilla liinalla.

15. Ja hänen suustansa kävi ulos terävä miekka, jolla hänen pitää pakanoita lyömän, joita hän on hallitseva rautaisella vitsalla. Ja hän on sotkuva kaikkivaltiaan Jumalan närkästyksen ja vihani kuurnan.

16. Ja hänellä on vaatteessansa ja reidessänsä nimi kirjoitettu: kuningasten Kuningas ja herrain Herra.

17. Ja minä näin enkelin seisovan auringossa, joka huusi suurella äänellä ja sanoi kaikille linnuille, jotka taivaan alla lentävät: tulkaat ja kokoontukaat suuren Jumalan ehtoolliselle.

18. Syömään kuningasten lihaa ja

JOHANNEKSEN ILMESTYS

päällikköjen lihaa ja mahtavain lihaa ja hevosten sekä niitten selässä istuvain lihaa ja kaikkien vapaitten ja orjain lihaa, sekä pienten että suurten."

19 Ja minä näin pedon ja maan hallitsijat* ja heidän sotajoukkonsa kokoontuneina sotimaan hevosen selässä istuvaa vastaan ja Hänen sotajoukkoaan vastaan.

20 Mutta peto otettiin kiinni ja sen kanssa väärä profeetta, joka sen edessä oli tehnyt ihmetekoja, joilla hän oli eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin, ja ne, jotka olivat sen kuvaa palvoneet. Ne molemmat heitettiin elävältä tulijärveen, joka tulikiveä palaa.

21 Ja muut saivat surmansa hevosen selässä istuvan miekasta, joka lähti Hänen suustaan, ja kaikki linnut tulivat kylläisiksi heidän lihastaan.

sotapäällikköjen lihaa ja väkevien lihaa ja hevosten sekä niiden selässä istuvien lihaa ja kaikkien vapaitten ja orjien lihaa, sekä pienten että suurten".

19 Ja minä näin pedon ja maan kuninkaat ja heidän sotajoukkonsa kokoontuneina sotiaksensa hevosen selässä istuvaa vastaan ja hänen sotajoukkoansa vastaan.

20 Ja peto otettiin kiinni, ja sen kanssa väärä profeetta, joka sen nähden oli tehnyt ihmetekonsa, joilla hän oli eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin, ja ne, jotka olivat sen kuvaa kumartaneet; ne molemmat heitettiin elävältä tuliseen järveen, joka tulikiveä palaa.

21 Ja ne muut saivat surmansa hevosen selässä istuvan miekasta, joka lähti hänen suustaan; ja kaikki linnut tulivat ravituiksi heidän lihastansa.

päämiesten lihaa, ja väkevän lihaa, ja orhitten lihaa, ja niillä ajavaisten, ja kaikkein vapaitten ja orjain, sekä pienten että suurten.

19. Ja minä näin pedon, ja maan kuninkaat, ja heidän sotaväkensä koottuna sotimaan sen kanssa, joka oriin päällä istui, ja myös hänen sotaväkensä kanssa.

20. Ja peto otettiin kiinni, ja hänen kanssansa väärä propheta, joka ihmeitä hänen edessänsä teki, joilla hän niitä vietteli, jotka pedon merkin ottivat, ja jotka hänen kuvaansa kumarsivat: nämä kaksi ovat elävältä tuliseen järveen heitettyt, joka tulikivestä paloi.

21. Ja muut tapettiin miekalla, joka sen suusta kävi ulos, joka oriin päällä istui; ja kaikki linnut ravittiin heidän lihastansa.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

20. Luku TUHATVUOTINEN VALTAKUNTA

1 Ja minä näin tulevan taivaasta alas enkelin, jolla oli syvyyden avain ja suuret kahleet kädessään.

2 Hän otti kiinni lohikäärmeen, sen vanhan käärmeen, joka on paholainen ja saatana, ja sitoi hänet tuhanneksi vuodeksi

3 ja heitti hänet syvyyteen ja telkesi (hänet) ja lukitsi hänen päältään sinetillä, jottei hän enää kansoja eksyttäisi, kunnes ne tuhat vuotta ovat loppuun kuluneet. Sen jälkeen hänet on päästettävä irti vähäksi aikaa.

4 Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niille ja heille annettiin tuomiovalta. Näin myös niitten sielut, jotka olivat teloitetut Jeesuksen todistuksen vuoksi ja Jumalan sanan vuoksi, ja niitten, jotka eivät olleet palvoneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä olleet ottaneet merkkiä otsaan-

20. Luku

1 Ja minä näin tulevan taivaasta alas enkelin, jolla oli syvyyden avain ja suuret kahleet kädessään.

2 Ja hän otti kiinni lohikäärmeen, sen vanhan käärmeen, joka on perkele ja saatana, ja sitoi hänet tuhanneksi vuodeksi

3 ja heitti hänet syvyyteen ja sulki ja lukitsi sen sinetillä hänen jälkeensä, ettei hän enää kansoja villitsisi, siihen asti kuin ne tuhat vuotta ovat loppuun kuluneet; sen jälkeen hänet pitää päästettävän irti vähäksi aikaa.

4 Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta; ja minä näin niiden sielut, jotka olivat teloitetut Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merk-

1. Ja minä näin enkelin astuvan alas taivaasta, jolla oli syvyyden avain ja suuri kahle hänen kädessänsä.

2. Ja hän otti lohikäärmeen kiinni, vanhan madon, joka on perkele ja saatana, ja sitoi hänet tuhanneksi vuodeksi,

3. Ja heitti hänet syvyyteen, ja sulki hänet, ja lukitsi päältä, ettei hänen enempi pitäisi pakanoita viettelemän, siihenasti kuin tuhat vuotta kuluu; ja sitte pitää hän vähäksi hetkeksi päästettävän.

4. Ja minä näin istuimet, ja he istuivat niiden päällä, ja heille annettiin tuomio; ja niiden sielut, jotka Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden mestatut olivat, ja jotka ei petoa kumartaneet eikä hänen kuvaansa, ja ei ottaneet hänen merkkiänsä otsiinsa taikka

JOHANNEKSEN ILMESTYS

sa eikä käteensä. He virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhat vuotta.

5 Muut kuolleet eivät vironneet eloon ennen kuin ne tuhat vuotta olivat loppuun kuluneet. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus.

6 Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa. Heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat Hänen kanssaan [ne] tuhat vuotta.

SAATANAN VIIMEINEN YRITYS

7 Kun ne tuhat vuotta ovat loppuun kuluneet, saatana päästetään vankilastaan.

8 Ja hän lähtee eksyttämään maan neljällä kulmalla olevia kansakuntia, Gogia ja Maagogia, kootakseen heidät sotaan, ja niitten luku on kuin meren hiekka.

9 Ja he nousevat yli maan aavan ja

kiä otsaansa eikä käteensä; ja he virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta.

5 Muut kuolleet eivät vironneet eloon, ennenkuin ne tuhat vuotta olivat loppuun kuluneet. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus.

6 Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan ne tuhannen vuotta.

7 Ja kun ne tuhat vuotta ovat loppuun kuluneet, päästetään saatana vankeudestaan,

8 ja hän lähtee villitsemään maan neljällä kulmalla olevia kansoja, Gogia ja Maagogia, kootakseen heidät sotaan, ja niiden luku on kuin meren hiekka.

9 Ja he nousevat yli maan ava-

käsiinsä; ja he elivät ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta.

5. Mutta ne muut ei kuolleista vironneet siihenasti kuin tuhannen ajastaikaa kului. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus.

6. Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa: niiden ylitse ei ole toisella kuolemalla yhtään valtaa, vaan he tulevat Jumalan ja Kristuksen pappeiksi, ja hallitsevat hänen kanssaan tuhannen vuotta.

7. Ja kuin tuhannen vuotta kuluneet ovat, niin saatana päästetään vankiudestansa.

8. Ja hän menee ulos pakanoita viettelemään, jotka neljällä maankulmalla ovat, Gog ja Magog, että hän heitä sotaan kokoais, joidenka luku on niinkuin meren santa.

9. Ja he astuivat maan avaruuden

JOHANNEKSEN ILMESTYS

piirittävät pyhien leirin ja rakastetun kaupungin. Mutta tuli lankeaa taivaasta (Jumalan luota) ja kuluttaa heidät.

10 Ja paholainen, joka eksytti heidät, heitetään tuli- ja tulikivijärveen, jossa [myös] peto ja väärä profeetta ovat, ja heitä vaivataan yöt päivät iäisesti*.

VIIMEINEN TUOMIO

11 Ja minä näin suuren valkean valtaistuimen ja sillä istuvan, jonka kasvojen edestä maa ja taivas pakenivat eikä niille löytynyt sijaa.

12 Näin myös kuolleet, *pienet ja suuret*, seisomassa Jumalan edessä, ja kirjoja avattiin, ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja. Ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan.

13 Ja meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela

ruuden ja piirittävät pyhien leirin ja sen rakastetun kaupungin. Mutta tuli lankeaa taivaasta (*Jumalan luota*) ja kuluttaa heidät.

10 Ja perkele, heidän villitsijänsä, heitetään tuli- ja tulikivijärveen, jossa myös peto ja väärä profeetta ovat, ja heitä vaivataan yöt päivät, aina ja iankaikkisesti.

11 Ja minä näin suuren, valkean valtaistuimen ja sillä istuvaisen, jonka kasvoja maa ja taivas pakenivat, eikä niille sijaa löytynyt.

12 Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja; ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan.

13 Ja meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela

päälle, ja piirittivät pyhain leirin ja rakkaan kaupungin. Ja tuli lankeasi Jumalalta taivaasta ja söi heidät.

10. Ja perkele, joka heitä vietteli, heitettiin tuliseen ja tulikiviseen järveen, jossa sekä peto että väärä propheta oli; ja ne pitää vaivat-taman päivää ja yötä ijankaikkisesta ijankaikkiseen.

11. Ja minä näin suuren valkian istuimen ja senpäällä istuvan, jonka kasvoin edestä maa ja taivas pakeni; ja ei heille löydetty sias.

12. Ja minä näin kuolleet, sekä pienet että suuret, seisovan Jumalan kasvoin edessä, ja kirjat avattiin, ja toinen kirja avattiin, joka on elämän, ja kuolleet tuomittiin niistä, mitkä kirjoissa kirjoitetut olivat, töittänsä jälkeen.

13. Ja meri antoi ne kuolleet, jotka hänessä olivat, ja kuolema ja hel-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja heidät tuomittiin kukin tekojensa mukaan.

14 Ja Kuolema ja Tuonela heitettiin tulijärveen. Tämä on toinen kuolema [,tulijärvi]

15 Jos ketä ei havaittu elämän kirjaan kirjoitetuksi, hänet heitettiin tulijärveen.

21. Luku UUSI TAIVAS JA UUSI MAA

1 Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan, sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet eikä merta enää ole.

2 (Minä Johannes) näin pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin laskeutuvan taivaasta Jumalan luota, valmistettuna niin kuin miehellensä kaunistettu morsian.

3 Ja kuulin voimakkaan äänen taivaasta* sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Hän on asuva heidän keskellään, ja he ovat Hä-

antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja heidät tuomittiin, kukin tekojensa mukaan.

14 Ja Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi.

15 Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen.

21. Luku

1 Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole.

2 Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu.

3 Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskel-

vetti antoi ne kuolleet, jotka heissä olivat: ja ne tuomittiin jokainen töitensä jälkeen.

14. Ja kuolema ja helvetti heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema.

15. Ja joka ei löydetty elämän kirjassa kirjoitetuksi, se heitettiin tuliseen järveen.

1. Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan, sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa katosi, ja ei meri silleen ole.

2. Ja minä Johannes näin pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, astuvan alas taivaasta, Jumalalta valmistetun, niinkuin morsiamen kaunistetun hänen miehellensä.

3. Ja kuulin suuren äänen taivaasta sanovan: katso Jumalan maja ihmisten seassa, ja hän on asuva heidän kanssansa, ja he tulevat

JOHANNEKSEN ILMESTYS

nen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa.

4 Ja Jumala* on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistään, eikä kuolemaa ole enää oleva eikä murhetta eikä parkua eikä tuskaa ole enää oleva, sillä entiset ovat menneet."

5 Ja valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, uudeksi minä teen kaikki." Ja Hän sanoi (minulle): "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat *todet ja varmat*."

länsä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa;

4 ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt."

5 Ja valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, uudeksi minä teen kaikki". Ja hän sanoi (*minulle*): "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat ja todet".

hänen kansaksensa, ja itse Jumala on oleva heidän kanssansa ja heidän Jumalansa.

4. Ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä, ja ei kuolemaa pidä silleen oleman, eikä itkua, eikä parkua, eikä kipua pidä silleen oleman; sillä ne entiset poismenivät.

5. Ja se, joka istuimella istui, sanoi: katso, minä uudistan kaikki. Ja sanoi minulle: kirjoita! sillä nämä sanat ovat totiset ja vahvat.

JEESUKSEN LUPAUS

6 Hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan janoavalle elämän veden lähteestä lahjaksi.

7 Joka voittaa on perivä kaiken*, ja minä olen oleva hänen Jumalansa ja hän on oleva minun poikani.

8 Mutta pelkurien ja uskomattomain

6 Ja hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan janoavalle elämän veden lähteestä lahjaksi.

7 Joka voittaa, on tämän perivä, ja minä olen oleva hänen Jumalansa, ja hän on oleva minun poikani.

8 Mutta pelkurien ja epäuskoisten

6. Ja hän sanoi minulle: Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan janoavalle elämän veden lähteestä lahjaksi.

7. Joka voittaa, sen pitää kaikki nämät perimän, ja minä olen hänen Jumalansa, ja hänen pitää oleman minun poikani.

8. Mutta pelkureille ja uskottomille,

JOHANNEKSEN ILMESTYS

ja saastaisten ja murhaajain ja haurteellisten ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien valehtelijain osa on siinä järvessä, joka palaa tulta ja tulikiveä. Tämä on toinen kuolema."

KARITSAN VAIMO, UUSI JERUSALEM

9 (Luokseni) tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, ja hän puhui kanssani sanoen: "Tule, näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon."

10 Hän vei minut hengessä isolle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle *suuren kaupungin, pyhän* Jerusalemin, joka laskeutui taivaasta Jumalan luota,

11 ja siinä oli Jumalan kirkkaus. Sen loisto oli kaikkein kalleimman kiven kaltainen, niin kuin kristallinkirkas jaspiskivi.

ja saastaisten ja murhaajien ja huorintekijäin ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien valehtelijain osa on oleva siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema."

9 Ja (*luokseni*) tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, ja puhui minun kanssani sanoen: "Tule tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon".

10 Ja hän vei minut hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalemin, joka laskeutui alas taivaasta Jumalan tyköä,

11 ja siinä oli Jumalan kirkkaus; sen hohto oli kaikkein kalleimman kiven kaltainen, niinkuin kristallinkirkas jaspis-kivi;

ja hirmuisille, ja murhaajille, ja salavuoteisille, ja velhoille, ja epäjumalisille, ja kaikille valehtelioille pitää osa oleman siinä järvessä, joka tulesta ja tulikivestä palaa, joka on toinen kuolema.

9. Ja minun tyköni tuli yksi seitsemästä enkelistä, joilla oli seitsemän maljaa täynnä seitsentä viimeistä vitsausta, ja puhui minun kanssani, sanoen: tule, minä osoitan sinulle morsiamen, Karitsan emännän.

10. Ja hän vei minun hengessä suurelle ja korkialle vuorelle, ja osoitti minulle suuren kaupungin, pyhän Jerusalemin, astuvan alas taivaasta Jumalalta,

11. Jolla oli Jumalan kirkkaus; ja sen valkeus oli kaikkein kalleimman kiven muotoinen, niinkuin kirkas jaspis.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

12 Siinä oli (myös) iso ja korkea muuri, jossa oli kaksitoista porttia ja porteilla kaksitoista enkeliä ja portteihin kirjoitettuna nimiä, jotka ovat Israelin lasten kahdentoista sukukunnan [nimet].

13 Idässä oli kolme porttia, pohjoisessa kolme porttia, etelässä kolme porttia [ja] lännessä kolme porttia.

14 Kaupungin muurilla oli kaksitoista perustusta ja niissä Karitsan kahdentoista apostolin kaksitoista nimeä.

15 Hänellä, joka puhui kanssani oli [mittana] kultainen ruoko mitatakseen kaupungin ja sen portit ja sen muurin.

16 Kaupunki oli neliskulmainen, ja sen pituus oli yhtä suuri kuin sen leveys. Hän mittasi kaupungin ruokosauvalla: kaksitoista tuhatta vakomitaa*. Sen pituus ja leveys ja korkeus olivat yhtä suuret.

12 siinä oli suuri ja korkea muuri, jossa oli kaksitoista porttia ja porteilla kaksitoista enkeliä, ja niihin oli kirjoitettu nimiä, ja ne ovat Israelin lasten kahdentoista sukukunnan nimet;

13 idässä kolme porttia ja pohjoisessa kolme porttia ja etelässä kolme porttia ja lännessä kolme porttia.

14 Ja kaupungin muurilla oli kaksitoista perustusta, ja niissä Karitsan kahdentoista apostolin kaksitoista nimeä.

15 Ja sillä, joka minulle puhui, oli mittasauvana kultainen ruoko, mitatakseen kaupungin ja sen portit ja sen muurin.

16 Ja kaupunki oli neliskulmainen, ja sen pituus oli yhtä suuri kuin sen leveys. Ja hän mittasi sillä ruovolla kaupungin: se oli kaksitoista tuhatta vakomitaa. Sen pituus ja leveys ja korkeus olivat yhtä suuret.

12. Ja hänellä oli suuri ja korkia muuri, jolla oli kaksitoistakymmentä porttia, ja porteissa kaksitoistakymmentä enkeliä, ja nimet kirjoitetut, jotka ovat kahdentoistakymmenen Israelin lasten sukukuntain nimet:

13. Idässä kolme porttia, pohjoisessa kolme porttia, etelässä kolme porttia, lännessä kolme porttia.

14. Ja sen kaupungin muurilla oli kaksitoistakymmentä perustusta, ja niissä Karitsan kahdentoistakymmenen apostolin nimet.

15. Ja sillä, joka minun kanssani puhui, oli kultainen ruoko, kaupunkia mitataksensa ja hänen porttejansa ja muuriansa.

16. Ja kaupunki on pantu nelikulmaiseksi, ja hänen pituutensa on niin suuri kuin hänen leveytensä. Ja hän mittasi kaupungin ruovolla kaksitoistakymmentä tuhatta vakomitaa; ja hänen pituutensa ja leveytensä ja korkeutensa ovat yh-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

17 Hän mittasi myös sen muurin: sata neljäkymmentä neljä kyynärää — ihmisen mittana,* joka on enkelin mita.

18 Sen muurin rakennelma oli jaspista, ja kaupunki oli puhdasta kultaa, puhtaan lasin kaltaista.

19 Kaupungin muurin perustukset olivat koristellut kaikenlaisilla kalliilla kivillä: ensimmäinen perustus oli jaspis, toinen safiiri, kolmas kalkedoni, neljäs smaragdi,

20 viides sardonyks, kuudes sardion, seitsemäs krysoliitti, kahdeksas berylli. Yhdeksäs topaasi, kymmenes krysopraasi, yhdestoista hyasintti, kahdestoista ametisti.

21 Ne kaksitoista porttia olivat kaksitoista helmeä, itsekukin portti oli yhdestä helmestä. Kaupungin katu oli puhdasta kultaa, ikään kuin läpikuultavaa lasia.

17 Ja hän mittasi sen muurin: se oli sata neljäkymmentä neljä kyynärää, ihmismitan mukaan, joka on enkelin mitta.

18 Ja sen muuri oli rakennettu jaspiksesta, ja kaupunki oli puhdasta kultaa, puhtaan lasin kaltaista.

19 Ja kaupungin muurin perustukset olivat kaunistetut kaikkinaisilla kalleilla kivillä; ensimmäinen perustus oli jaspis, toinen safiiri, kolmas kalkedon, neljäs smaragdi,

20 viides sardonyks, kuudes sardion, seitsemäs krysoliitti, kahdeksas berylli, yhdeksäs topaasi, kymmenes krysoprasi, yhdestoista hyasintti, kahdestoista ametisti.

21 Ja ne kaksitoista porttia olivat kaksitoista helmeä; kukin portti oli yhdestä helmestä; ja kaupungin katu oli puhdasta kultaa, ikäänkuin läpikuultavaa lasia.

täläiset.

17. Ja mittasi hänen muurinsa, sata ja neljäviidettäkymmentä kyynärää ihmisen mitan jälkeen, joka enkelillä oli.

18. Ja muurin rakennus oli jaspiksesta, ja itse kaupunki puhtaasta kullasta, puhtaan lasin kaltainen.

19. Ja kaupungin muurin perustukset olivat kaikkinaisilla kalliilla kivillä kaunistetut: ensimmäinen perustus oli jaspis, toinen saphiri, kolmas kalkedoni, neljäs smaragdi,

20. Viides sardoniks, kuudes sardius, seitsemäs krysoliti, kahdeksas berilli, yhdeksäs topasis, kymmenes krysoprasi, yksitoista-kymmenes hyakinti, kaksitoista-kymmenes ametysti.

21. Ja ne kaksitoistakymmentä porttia olivat kaksitoistakymmentä päärlyä, ja kukin portti oli yhdestä päärlystä; ja kaupungin kadut olivat puhdas kulta, niinkuin lävitse

JOHANNEKSEN ILMESTYS

22 Temppeleä en siinä nähnyt. sillä Herra Jumala, Kaikkivaltias, on sen temppele, ja Karitsa.

23 Eikä kaupunki tarvitse aurinkoa eikä kuuta, jotta ne siihen loistaisivat, sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppuna on Karitsa.

24 Ja (pelastettujen) kansat vaeltavat sen valossa, ja maan hallitsijat* vievät sinne (loistonsa ja) kunniansa.

25 Sen portteja ei suljeta päivällä, sillä yötä siellä ei ole.

26 Ja sinne viedään kansakuntien loisto ja kunnia.

27 Eikä sinne pääse mitään saastuttavaa* eikä ketään kauhistuksen ja valheen harjoittajaa, vaan ainoastaan ne, jotka ovat kirjoitetut Karitsan elämäkirjaan.

22 Mutta temppeleä minä en siinä nähnyt; sillä Herra Jumala, Kaikkivaltias, on sen temppele, ja Karitsa.

23 Eikä kaupunki tarvitse valokensa aurinkoa eikä kuuta; sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppu on Karitsa.

24 Ja kansat tulevat vaeltamaan sen valkeudessa, ja maan kuninkaat vievät sinne kunniansa.

25 Eikä sen portteja suljeta päivällä, ja yötä ei siellä ole,

26 ja sinne viedään kansojen kunnia ja kalleudet.

27 Eikä sinne ole pääsevä mitään epäpyhää eikä ketään kauhistusten tekijää eikä valhettelijaa, vaan ainoastaan ne, jotka ovat kirjoitetut Karitsan elämäkirjaan.

paistavainen lasi.

22. Ja en minä hänessä templeä nähnyt; sillä Herra kaikkivaltias Jumala on hänen templensä, ja Karitsa.

23. Ja ei se kaupunki tarvitse aurinkoa eikä kuuta hänessä valistamaan; sillä Jumalan kirkkaus valistaa hänessä, ja hänen valkeutensa on Karitsa.

24. Ja pakanat, jotka autuaaksi tulevat, pitää hänen valkeudessaan vaeltaman, ja maan kuninkaat tuovat kunniansa ja ylistyksensä siihen.

25. Ja ei sen portteja suljeta päivillä; sillä ei siellä yötä pidä oleman.

26. Ja pakanain ylistys ja kunnia tuodaan siihen.

27. Ja ei pidä häneen mitään saastuttavaa tuleman sisälle, taikka sitä, mikä kauhistuksen eli valheen saattaa; vaan ne, jotka Karitsan elämän kirjassa kirjoitetut ovat.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

22. Luku

1 Ja hän näytti minulle elämän veden (puhtaan) virran, joka kirkkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta.

2 Keskellä sen katuja ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansain parantamiseksi.

3 Mitään kirousta ei ole enää oleva. Siellä on oleva Jumalan ja Karitsan valtaistuin, ja Hänen palvelijansa palvelevat Häntä.

4 He näkevät Hänen kasvonsa, ja Hänen nimensä on heidän otsissaan.

5 Yötä ei siellä* ole, eivätkä he tarvitse lampun [valoa] eikä auringon valoa, sillä Herra Jumala valaisee heitä. Ja he hallitsevat iäisesti.

22. Luku

1 Ja hän näytti minulle (*puhtaan*) elämän veden virran, joka kirkkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta.

2 Keskellä sen katuja ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät, antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi.

3 Eikä mitään kirousta ole enää oleva. Ja Jumalan ja Karitsan valtaistuin on siellä oleva, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä

4 ja näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsissansa.

5 Eikä yötä ole enää oleva, eivätkä he tarvitse lampun valoa eikä auringon valoa, sillä Herra Jumala on valaiseva heitä, ja he hallitsevat aina ja iankaikkisesti.

1. Ja hän osoitti minulle puhtaan elämän veden virran, selkiän niinkuin kristallin, vuotavan Jumalan ja Karitsan istuimesta.

2. Keskellä hänen katuansa ja molemmilla puolilla virtaa seisoi elämän puu, joka kantoi kaksitoistakymmeniset hedelmät, ja antoi hedelmänsä kunakin kuukautena, ja puun lehdet pakanain terveydeksi.

3. Ja ei kirousta pidä silleen ensinkään oleman; vaan Jumalan ja Karitsan istuin pitää hänessä oleman, ja hänen palveliansa pitää häntä palveleman,

4. Ja näkemän hänen kasvonsa, ja hänen nimensä pitää heidän otsissansa oleman.

5. Ja yötä ei pidä siellä oleman, eikä he tarvitse kynttilää taikka auringon valkeutta; sillä Herra Jumala valaisee heitä: ja heidän pitää hallitseman iankaikkisesta ijan-

kaikkiseen.

KRISTUKSEN TULEMUS

6 Ja hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat varmat ja todet, ja Herra, * pyhäin profeettain* Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian pitää tapahtua.

7 Ja katso, minä tulen nopeasti*. Autuas se, joka ottaa tämän kirjan profetian sanoista vaarin!

8 Minä Johannes olen se, joka tämän *näin ja kuulin*. Ja kun olin kuullut ja nähnyt, heittäydyin maahan kumartukseni sen enkelin jalkain eteen, joka tämän minulle näytti.

9 Mutta hän sanoi minulle: "Katso ettet tee sitä, (sillä) olen sinun ja veljiesi, profeettain, ja niitten palvelutoveri, jotka ottavat tämän kirjan sanoista vaarin. Palvo Jumalaa."

10 Hän sanoi vielä minulle: "Älä luki-

6 Ja hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat vakaat ja todet, ja Herra, profeettain henkien Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian tapahtuman pitää.

7 Ja katso, minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa tämän kirjan ennustuksen sanoista vaarin!"

8 Ja minä, Johannes, olen se, joka tämän kuulin ja näin. Ja kun olin kuullut ja nähnyt, minä lankestin maahan kumartukseni sen enkelin jalkojen eteen, joka tämän minulle näytti.

9 Ja hän sanoi minulle: "Varo, ettet sitä tee; minä olen sinun ja sinun veljiesi, profeettain, kanssapalvelija, ja niiden, jotka ottavat tämän kirjan sanoista vaarin; kumartaen rukoile Jumalaa".

10 Ja hän sanoi minulle: "Älä lu-

6. Ja hän sanoi minulle: nämät sanat ovat vahvat ja totiset, ja Herra, pyhäin prophetain Jumala, on enkelinsä lähettänyt osoittamaan palvelioillensa niitä, mitkä pian tapahtuman pitää.

7. Katso, minä tulen nopiasti. Autuas on se, joka kätkee tämän kirjan prophetian sanat.

8. Ja minä Johannes olen se, joka näitä näin ja kuulin. Ja kuin minä näitä kuulin ja näin, lankestin minä maahan rukoilemaan enkelin jalkain eteen, joka minulle näitä osoitti.

9. Ja hän sanoi minulle: katso, ettes sitä tee; sillä minä olen sinun kanssapalvelias, ja sinun veljeis prophetain ja niiden, jotka tämän kirjan sanat kätkevät: kumarra ja rukoile Jumalaa.

10. Ja hän sanoi minulle: älä tä-

JOHANNEKSEN ILMESTYS

se tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä.

11 Joka tekee väärin, tehkoon yhä väärin, ja joka on saastainen, saastukoon yhä, ja joka on vanhurskas, *olkoon yhä vanhurskas*, ja joka on pyhä, pyhittyköön yhä.

12 Katso, minä tulen nopeasti* ja palkkani on mukanani antaakseni kullekin, niin kuin hänen tekonsa on oleva.

13 Minä olen A ja O, *alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen*.

14 Autuaat ne, jotka *pitävät Hänen käskynsä, * jotta heillä olisi oikeus elämän puuhun ja he kävisivät porteista sisälle kaupunkiin!

15 (Mutta) ulkopuolella ovat koirat ja velhot ja haureelliset ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka valhetta rakastavat ja harjoittavat.

kitse tämän kirjan profetian sanoja; sillä aika on lähellä.

11 Vääryyden tekijä tehkoon edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehkoon edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhittyköön edelleen.

12 Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan.

13 Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu.

14 Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin!

15 Ulkopuolella ovat koirat ja velhot ja huorintekijät ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka valhetta rakastavat ja tekevät.

män kirjan prophetian sanoja lukitse; sillä aika on läsnä.

11. Joka paha on, se olkoon vielä paha, ja joka saastainen on, se tulkoon vielä saastaiseksi; mutta joka vanhurskas on, se tulkoon vielä hurskaaksi, ja joka pyhä on, se tulkoon vielä pyhäksi.

12. Ja katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antamaan kullekin niinkuin hänen työnsä on.

13. Minä olen A ja O, alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen.

14. Autuaat ovat ne, jotka hänen käskynsä pitävät, että heidän voimansa elämän puussa olis ja he porteista kaupunkiin sisälle menisivät.

15. Mutta ulkona ovat koirat ja velhot, ja huorintekiät ja murhaajat, ja epäjumalan palvelijat, ja kaikki ne, jotka valhetta rakastavat ja tekevät.

LOPPUSANAT VAROITUKSINEEN

16 Minä Jeesus, lähetin enkelini todistamaan teille näitä seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja jälkeläinen, se kirkas *ja varhainen tähti*.

17 Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi.

18 Todistan (näet) jokaiselle, joka kuulee tämän kirjan profetian sanat: Jos joku panee näihin lisää, niin Jumala on paneva hänen päälleen ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan.

19 Ja jos joku ottaa jotain pois tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, joka hänellä on elämän kirjaan* ja pyhään kaupunkiin ja siihen, mitä tässä kirjassa on kirjoitettu.

20 Hän joka näitä todistaa, sanoo: "Totisesti minä tulen nopeasti*." Aa-

16 Minä, Jeesus, lähetin enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja hänen suvustansa, se kirkas kointähti."

17 Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi.

18 Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: Jos joku panee niihin jotakin lisää, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan;

19 ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu.

20 Hän, joka näitä todistaa, sanoo: "Totisesti, minä tulen pian". Amen,

16. Minä Jesus lähetin minun enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen Davidin juuri ja suku, se kirkas kointahti.

17. Ja henki ja morsian sanovat: tule. Ja joka kuulee, se sanokaan: tule. Joka janoo, se tulkaan, ja joka tahtoo, se ottakaan elämän vettä lahjaksi.

18. Mutta minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan prophetian sanoja kuuleva on: jos joku lisää näihin, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka tässä kirjassa kirjoitetut ovat.

19. Ja jos joku tämän kirjan prophetian sanoista ottaa pois, niin Jumala ottaa pois hänen osansa elämän kirjasta, ja pyhästä kaupungista, ja niistä, mitkä tässä kirjassa kirjoitetut ovat.

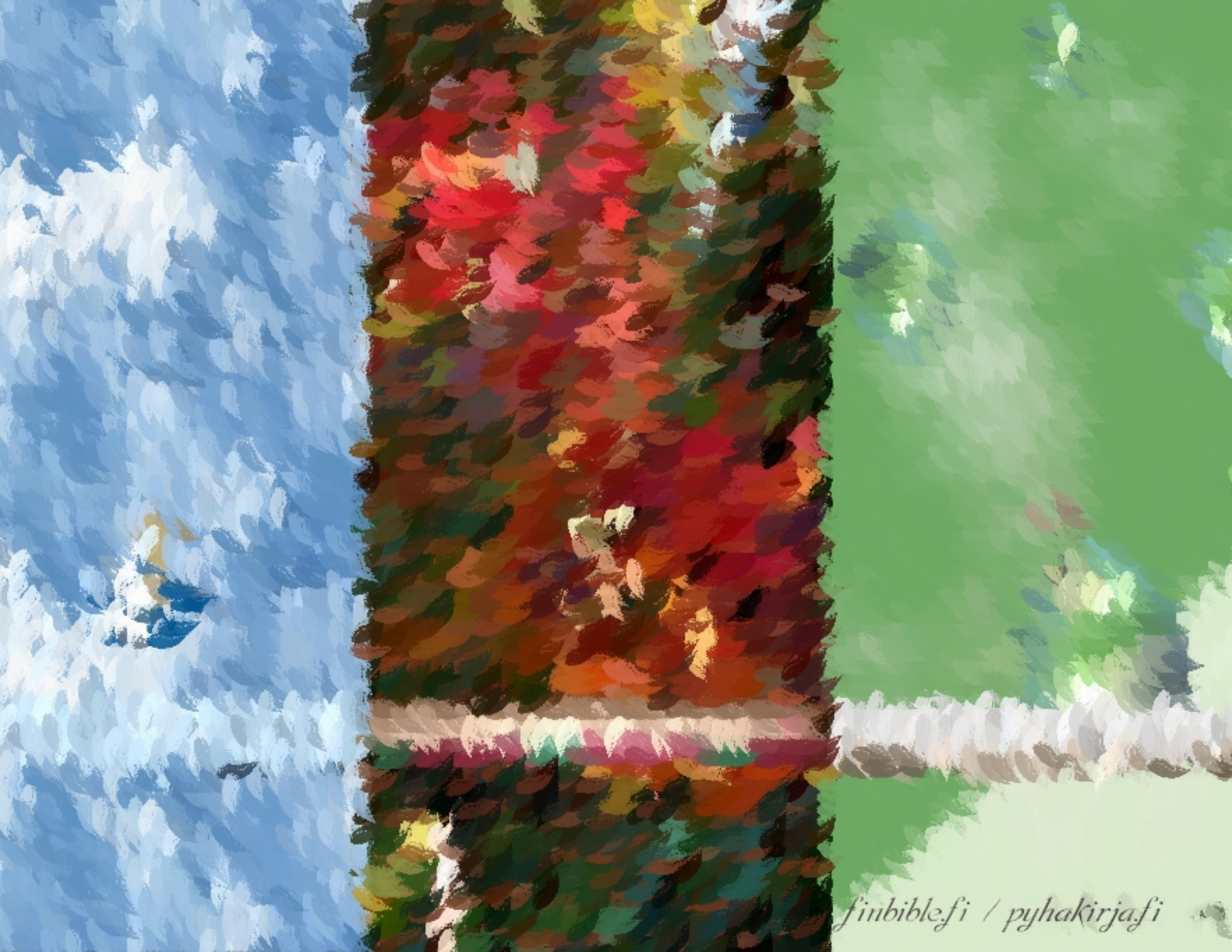
20. Se, joka näitä todistaa, sanoo: jaa, minä tulen pian: amen! Niin

JOHANNEKSEN ILMESTYS

men, (niin,) tule Herra Jeesus!
21 Herramme* Jeesuksen (Kristuk-
sen) armo olkoon kaikkien teidän
kanssanne. Amen.

(niin,) tule, Herra Jeesus!
21 Herran Jeesuksen armo olkoon
kaikkien kanssa. Amen. *(Meidän*
Herramme Jeesuksen Kristuksen
armo olkoon kaikkien teidän kans-
sanne. Amen.)

tule, Herra Jesus!
21. Meidän Herran Jeesuksen Kris-
tuksen armo olkoon teidän kaik-
kein kanssanne. Amen!

finbible.fi / pyhäkirja.fi